¶ In nomine sancte et indiuidue trinitatis Amen. Incipit ordo Breuiarij scōm morem & consuetudinez ecclesie Eboracen. anglicane In parte hyemali. Et primo de aduentu dñi quedam regule ponentur. Prima quarum est. ADuentus dñi nec ante v. kalen. decēbris celebrari inchoet: nec eiusdez inchoatio vltra. iij. Nonas decembris differat. Sed in his septē diebus vbi dies dñicus euenerit: ibidez aduētus dñi celebrari incipiat. Alia regula. **Andree festo vicinior ordine quouis. Aduētuz dñi prima colit feria. Si cadat in lucem dñi: celebret ibidem.** ¶ Notādū q̄ si festiuitas sancti Andree in sabbato aīt primā dñicā aduētus euenerit: nulla in eodez sabbato ad vesp̄as de duplici festo fiet mēo: preter pulsationē signoz: q̄ duplex erit tam ad comple. q̄ ad vesper. preter memoriā: cū aii. **Dñe iesu christe** et. ℣. **Dilexit andreā dñs,** & coll'. **Maiestatē.** Et fiet memoria de dñica: et de sanctis Crisanto et Daria. ¶ Si q̄o eius festum i dñica euenerit: qualiter agendū fuerit: inueniet ad eius festū in principio scōz. ¶ In aduētu dñi: si aliquod festū. ix. lec. in sabbato contigerit: tūc in ipso sabbato vespe de dñica fiant cuz aīis & psalmis ad sabbatū ptinētibus: et memoria de scō: q̄ precedet memoriaz bte virginis. ¶ Si q̄o tale festū in dñicis infra aduentū euenerit: semp differat in secūdā feriā: si eā cōtigerit a festo. ix. lec. vacari: & tūc i dñica vesp. sicut de scō: incipiendo de eo ad capitulū: cuz memoria de dñica. Et si in huiusmodi feria. ij. aliud festū. ix. lec. cōtingat: tūc de festo in dñica contingente dicat: sicut ordinat in magna rubrica ante. **Deus omniū.** ¶ Si q̄o alij dñica infra aduētū dñi festū duplex euenerit: totum fiat de festo: cū memoria de dñica tam in primis q̄z in secūdis vespis & matutinis: cū aīis & .℣. dñicā ptingētibus: & oīone dñicali: que p̄cedet memoriaz de bta virgine: & in crastino dicat de officio dñicali ferialiter: cum ij. lect. de expositiōe euāgelij & tribus respōsoriis ō primo noctur. cū aii. ptingente feriā sup psalmo **Bñdictus** nō impediēte festo. iij. lec. ¶ De festis q̄o. iij. lect. in aduentu nō agat: nisi memoria tm: exce-

ptis octa. sancti Andree: infra quas certis diebus infra aduentum dicet de eo: vt patet in regula ad eius festum. Et festo sanctorū Crisanti z Darie: et festo sancti Saturnini martyrum: si infra aduentuz euenerint. ¶ Notandū q infra aduētū dñi dicet ō aplis: de facto Wielmo: z de dña: vt notatur infra in rubrica post hystoriā Dñe ne in ira ¶ Ordo officij in prima dñica aduentus dñi Ad vesp. an Benedictus. ps. Ipsum cc. vt in psalterio. In vesperis de feria Capitulum

VEnite ascendamus ad montē dñi: z ad domuz dei iacob: z docedit nos vias suas: et ambulabimꝰ in semitis eiꝰ: quia de syon exibit lex et verbū dñi de hierusalē. ℟. Ecce dies veniūt dicit dñs: z suscitabo dauid germē iustū: z regnabit rex: z sapiens erit: et faciet iudiciū z iusticiaz in terra. Et hoc est nomē qđ vocabunt eū dñs iustus noster. ℣. In diebus illis saluabit iuda: z israel habitabit confidēter Et hoc est. Gloria patri. Et hoc est nomen. Hymnus.

COnditor alme syderuz eterna lux credentium xpe redēptor omniuz exaudi preces supplicū. Qui cōdolés interitu mortis perire seculū saluasti mundum languiduz donās reis remediū. Vergēte mūdi vespere vti spōsus dē thalamo egressus honestissima virginis matris clausula Cuius forti potētie genu curuantur omnia celestia terrestria nutu fatentur subdita. Te deprecamur agie venture iudex seculi conserua nos i tempore hostis a telo perfidi Laus honor virtus glia deo patri z filio scō simul paraclito in sempiterna secula Amen. Hymnꝰ iste cū ℣. sequēte ad oēs vesp. de aduētu vsq ad vigiliā natiuitatis dñi dicat. ℣. Rorate celi desup. Et nubes pluant iustū: apiat terra et germinet saluatorem. In euāgelio an Ecce nomen dñi venit de longinquo: et claritas eius replet orbē terraruz. ps Magnificat. Oratio.

EXcita dñe potentiā tuaz z veni: vt ab iminētibus peccatoruz nr̄oz periculis te mereamur ptegente eripi: te liberante saluari. Qui viuis. Memoria de dña. An. Missus est gabriel angelꝰ ad mariā virginē despōsatā ioseph ℣. Egredietur virga. Et flos. DEus qui de bea/ Oratio. te marie virginis vtero

verbum tuū angelo nūciante carnē suscipe voluisti: presta supplicib⁹ tuis: vt qui vere eā genitricē dei credim⁹: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eundē. ℂ Et scie dū q⁹ memoria de sancto Andrea si eadē die sabbati festus eius fuerit: precedere debet memoriā beate virginis: sed infra octauas suas p̄cedet memoria de dominica: nisi cum de eo in crastino fuerit cantandum. ℂ Et generaliter quotidie infra octauas suas fiet de eo memoria tam in die dñica q̄z in festis sanctoz̄ t̄ feriis: cū de eo nō dicit. Ad cōple. aū. Miserere mihi dñe t̄ exaudi oronez meā. p̄. Cū inuocarē p̄. In te dñe speraui. vsq; In manus tuas. p̄. Qui habitat p̄. Ecce nunc. ℍi p̄dicti psalmi dicant ad complet. q̄tidie p annū de quocunq; fit seruitiuz: preterq̄a cena dñi vsq; ad octauā pasche. Cap.

TU in nobis es dñe: t̄ nomen sanctū tuū et glorioſum inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos dñe de⁹ noster.

TDeo gratias. ℍymnus

ℰ Lucis ante terminū rerū creator poscimus: vt solita clementia sis presul ad custodiā. Procul recedāt somnia et noctiū fantasmata hostēq; nostrū cōprime ne polluant corpora. Presta p̄ oipotēs p iesum xp̄m dñm qui tecuz in perpetuū regnat cū sancto spū Amen. Cum dicit Presta p̄ pijssime. Tūc dicet i fine. Regnās p omne seculū. Cū dicitur Deo p̄i. Tūc dicet in fine et nūc et imperpetuū. Cū dicitur Gloria tibi dñe, t̄ Laus honor. Tūc dicetur in fine. in sempiterna secula Amen. ℣. Custodi nos dñe vt pupillaz oculi. Sub vmbra alarū tuarū p̄tege nos. ℟. Exurge. aū. Veni dñe visitare nos in pace: vt letemur coram te corde perfecto. p̄. Nūc dimit. Sequit a choro alternatim. ℍyrieleyson ter. Christe eleyson ter. ℍyrie eleyson ter: t̄ seq̄ oratio dñical. s. Pater nr̄. Et ne nos. Sed li. ℣. In pace in idipsum. Dormiā t̄. Sequit Credo in deū. Carnis resurrectionē. Et vitā eternā amē. ℣. Bñdicam⁹ patre t̄ filiū cum sco spū: Laudem⁹ t̄ superexaltemus euz i secula. ℣. Bñdcūs es dñe in firmamanto celi. Et laudabilis t̄ glorioſus et sup exaltat⁹ i secula. ℣. Bñdicat et custodiat nos omnipotēs t̄ misericors dñs. Amē. ℣ Confitemini dño quoniā bonus:

Quonta in seculu miserico/
dia eius. Confessio tam ad cō/
ple. q3 ad primā. Sacerdos.

Onfiteor deo z btē ma/
rie: z oib⁹ scis: et vobis
frēs: q: ego peccator peccaui
nimis cogde: ore: opere: omis
sione: mea culpa. Ideo p:e/
cor gloriosam dei genitricez
mariā: z omnes sactos dei: et
vos orare pro me. Chorus.

Misereat tui oipotens
de⁹. z dimittat tibi oia
pcta tua: liberet te ab oi malo
seruet z confirmet in oi opere
bono: z pducat te ad vitā etet
nam. Sacerdos. Amen. Se/
quitur confessio chori.

Confiteor deo: z btē ma
rie z oibus scis: z tibi p:: quia
ego peccator peccaui nimis
cogde: ore: opere: omissione: et
mea culpa. Ideo precor glo/
riosam dei genitricē mariam
et omnes sanctos dei: z te pa/
ter orare pro me. Sacerdos.

Misereat vri ops de⁹: et
dimittat vobis oia pec
cata vra: liberet vos ab oi ma
lo: seruet z cōfirmet i oi ope
bono: z pducat vos ad vitā et/
nā. Chor⁹ Amen. Sacerdos

Absolutionē z remissio
nē oium peccō⁹ vestro⁹
actū vere penitētie: emēda/
tionē vite: gram z consolationē
sci spūs tribuat vobis oipotēs
et misericors dns. Chor⁹. A/
men. Oignare dne nocte ista
Sine pctō nos custodire. ℣.
Miserere nri dne. Miserere
nri ℣. Fiat misericordia tua
dne super nos. Quēadmodū
speauimus in te. ℣. Dne deus
virtutū conuerte nos. Et ostende fa
ciē tuā: z salui erim⁹. ℣. Dne
exaudi orationē meā. Et cla.

Dns vobiscū. Et cū spō
Illumina quesum⁹ dne
deus tenebras nras: z totius
noctis insidias tu a nobis re/
pelle propitius. Per dnm ie/
sum christū filiū tuū qui tecū
vivit z regnat in vnitate spūs
sci deus p oia secula seculo:ū
Amen. Dns vobiscū. Et cū.
Benedicam⁹ dño. Deo gratias
Fidelīū aie per misericordiā
dei in pace requiescāt. Amē.
Iste aūt ordo vesperarū et
cōple. seruet p totū annū nisi
a cena dni vsq3 octa. pasche:
paucis mutatis: vt infra nota
bitur suis locis zc. Ad ma/
tut. Inuitat. Ecce venit rex.
Occurram⁹ obuiaz saluatori
nro. ℣. Venite. Hymn.

Verbū supnuz pdiens a
pre olim exiens q nat us orbi
subuenis cursu declini ipis.
Illumia nūc pectora tuoq3
amore concrema audito vt p/

conio sint pulsa tãdẽ lubrica. Iudexq; cũ post aderis ri/
mari facta pectoris reddens vicem pro abditis iustisq; re/
gnum pro bonis. Non des vt
artemur malis, p q̃litate cri/
minis: sed cuz beatis cõpotes
simus phenes celibes. Laus
honor. Et dicit hymnus iste
ad oẽs manut. de aduẽtu ante
noctur. vsq; ad natiuita. dñi.
In primo noctur. añ. Nõ au/
ferek. ℣. Beat⁹ vir. ℣. Qua/
re fre. ℣. Dñe quid. ℣. Dñe
ne in furo. sub vno Glia pri.
Añ. Erit ipse. ℣. Dñe deus
me⁹. ℣. Dñe dñs nr̃. ℣. Con
fitebor. ℣. In dño confido.
Gloria pa. Añ. Pulchriores
℣. Saluũ me fac. ℣. Vsq;
quo dñe. ℣. Dixit insipiens.
℣. Dñe q̃s habi. Glia pri. ℣.
Ex syon spẽs decor ei⁹. De⁹
nr̃ manifeste veniet. Lectio.j.
Visio Isaie filij Amos:
quã vidit super iudam
t hirl'm: in dieb⁹ ozie ioathã
achaz et ezechie regum iuda
Audite celi: t auribus ꝑcipe
terra: qm̃ dñs locutus est. Fi/
lios enutriui et exaltaui: ipsi
aũt spreuerunt me. Hec dicit
dñs deus: cõuertimini ad me
t salui eritis. Sic terminent
oẽs lectiões de prophetia: et
respondeat Deo gf. ℟. Aspi/
ciens a lõge ecce video dei po
tentiã venientẽ t nebulã totã
terrã tegentẽ. Ite obuiã ei: et
dicite. Nuncia nobis: si tu es
ipse. Qui regnaturus es. In
ppl'o isrl'. ℣. Quiq; terrigene
t filij hominũ siml' in vnũ di
ues t paup. Ite. vsq; in finez
mundi: t sic de sequẽtibus le
rationibus. ℣. Qui regis isrl'
intende q deducis velut ouez
ioseph. Nucia. ℣. Excita dñe
potentiam tuam t veni: vt sal
uos facias nos. Qui regis. ℣
Glia. In ppl'o. Et postea rem
ciplet ℟. Aspici. Lec.ij.
Cognouit bos possesso/
rem suũ: t asin⁹ ꝓsepe dñi sui.
isrl' aũt nõ cognouit me: ppl's
meus non intellexit. Ue gẽti
peccatrici: ppl'o graui iniqta/
te: semini nequã filijs sceler/
tis. ℟. Aspiciebam in visu n
ctis: t ecce in nubib⁹ celi filj⁹
hois venit. Et datuz est ei re/
gnũ t honor: t ois ppl's trib⁹
t lingue seruient ei. ℣. Pote/
stas ei⁹ potestas eterna: q̃ nõ
auferet: t regnũ ei⁹ quod nõ
corrumpet. Et datũ. Lcõ. iij.
Dereliquerũt dñm: blas
phemauerũt scm̃ israel
abalienati sunt retrorsuz. Su
per quo ꝑcutiã vos vltra ad/
dẽtes preuaricationẽ. Omne
caput languiduz: t omne cor

merēs: a plāta pedis vsq; ad verticē non est in eo sanitas. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph: nūcians ei verbū et expauescit virgo de lumie. Ne timeas maria: inuenisti gratiā apud dñm: ecce concipies et paries. Et vocabit altissimi filius. ℣. Dabit illi dñs deus sedem dauid p̄tris eius et regnabit in domo iacob in eternū. Et vocabit. Glia. Et vo. In. ij. noc. aū. Bethleem ℣. Conserua me. Gloria p̄i. Aū. Ecce virgo. ℣. Exaudi dñe. Glia p̄t. Aū. Orieť. ps. Diligā. Gloria. ℣. Egredieť. virga de radice. Sermo beati Leonis Lec. iij.

LEticia quanta sit: quantusq; cōcursus cū impatoris nūdi istius natalis celebrandus est: bene nostis: q nostis quēadmodū duces ei⁹ et p̄rincipes: oēs etiā militātes accurati serieis vestibus: accincti operosis cingulis auro fulgēte preciosis: ambiant soluto nitidius in cōspectu regis incedere. Tu aūt. Si terminent oēs lectiones q̄ nō fuerint de ꝓphia. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecum. Spūsc̄us superueniet in te: et virtus altissimi obūbrabit tibi: qđ enim ex te nascet beatū: vocabit filius dei. ℣. Quō fiet istud qm̄ virū non cognosco: et respondens angelus dixit ei. Spūs sanctus supu. Lecno. v.

QRedūt eni maiº esse imperatoris gaudiuz: si viderit maiorē sue apparitiōis ornatū. Hec aūt ideo faciūt: quia maiorē sibi remunerationez pro hac sollicitudine sperant futurā. Si ergo fratres seculi istius homies ꝓpter p̄ntis honoris gloriā: terrenū regis sui natalis diem tanta apparitione suscipiunt: q̄ nos accuratione eterni regis nr̄i iesu xp̄i natalē suscipe debemus. ℟. Saluatorē expectantes dominū iesum christuz. Qui reformauit corpus humilitatis nr̄e cōfiguratū corpori claritatis sue. ℣. Sobrie et iuste et pie viuam⁹ in hoc seculo expectātes beatā spem et aduentū glie magni dei. Qui. L. vj.

QUi p̄ro deuotione nr̄a nō nobis talez largieť gl'iam sed eternā: nec terreni honoris administrationē dabit: q̄ successore finiť: sed celestis imperij dignitatē: q̄ non habet successorē. Qualis aūt remmeratio nr̄a sit futura: dicit p̄rophēta. Que oculus non vidit: nec auris audiuit:

nec in cor hois ascēdit: q̄ pre/parauit deus diligentibus se ℟. Audite verbū dñi gentes: t annunciate illud in finibus terre. Et i insulis que procul sūt dicite. Saluator noster ad veniet. ℣. Annunciate t audi tuz facite loqmini et clamate Et in Elia pñi. Saluator. In iij. noc. añ. Mox precessit. pñ. Celi enar. Elia pñi. Añ. Hora ē. ℣. Exaudiat te. Gloria pñi. Añ. Gaudete. pñ. Dñe in virtute. Elia. ℣. Egredietur. dñs de loco sancto suo: veniet vt saluet ppl'm suum. Isti predicti versiculi dicant sup nocturnuz dieb⁹ dñicis vsqz ad vigiliā natiuitatis dñi q̄n de aduentu agit. Et sciendū est: q̄ sicut ordinantur psalmi i vesperis ultius dñice: sic ordinē tur in oib⁹ dñicis p annū: cuz de dñica dicitur: tpe paschali excepto. Scdm Matth.

In illo tpe: Cum appropinq̄sset iesus hierosolymis et venisset bethfage ad mōtē oliueti: tunc misit duos discipulos dicēs eis: Ite in castellū quod ptra vos est. Et reliq̄ Omelia bti Johannis epi de eadē lectione. Lect. vij.

Requēter quidē venit iesus in hierusalē: sicut iohānes testat: nunq̄z tñ sibi adbuit ministeria iumētoz: nec ramoz virentiū circa se ornaméta constituit: nec ad terribilem laudē sue diuinitatis animos ppli excitauit: nisi mō q̄n vt pateretur ascēdit. ℟. Ecce virgo concipiet t pariet filiū dicit dñs. Et vocabit nomen eius admirabilis deus fortis ℣. Super soliū dauid t super regnū eius sedebit ineternū. Et vocabit. Lectio. vij.

Deo ergo cū tāta gloria est ingressus: vt amplio⁹ illoz aduersus se excitaret inuidiā: quia iam tēpus passiōis eius instabat: t non mors eū vrgebat: sed ipse magis aduersum se compellebat mortē. Q̄n ꝟo iudei christū voluerunt occidere: tangere eū nō potuerūt. Q̄n autē xps secut⁹ est mortē: parcere ei iudei nō potuerūt. ℟. Obsecro dñe: mitte quem missur⁹ es: vide afflictionē populi tui. Sicut locut⁹ es veni et libera nos. ℣. A solis ortu t occasu: ab aquilone et mari. Sicut locutus. Lec. ij.

Vos aūt discipulos dñs misit: quia per duo generalia mandata omne genus humanum a peccato absoluit. Quālia? Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: t proximū tuū sicut teipsum. Inuenietis inq̄t

dñs asinam alligatã: ꝛ pullũ cum ea. Asina ꝛ pullus: iudei sunt ꝛ gentes. Judea eni scõm deũ: mater est gentiũ. Solui/te iquit. Quõ? ℣. Per doctrinã vestraꝫ ꝛ miracula vĩa: quia oẽs iudei ꝛ gentes per ap'los sunt liberati. Adducite mihi ad ministeriũ: id est ad gloriã corrigite illos. ℟. Letẽt celi ꝛ exultet terra: iubilate mon/tes laudẽ: quia dñs nr̃ veniet Et pauperꝫ suoꝫ miserebitur. ℣. Oriet in diebus eius iusti tia ꝛ abundantia pacis. Et p. Blia. Et pau. ℟. Risoriũ rem/cipiat. Et hic in oib⁹ festis. ix. let. duplicib⁹ ꝛ simplicib⁹: tã de ipali q̃z de festis scõrũ: qñ cõ dicit pñs. Te deũ. ¶ Scien/dũ est autẽ q̃ nunq̃z in aduen/tu vel in septuagesima siue in quadragesima debet dici pñs. Te deũ. ad matuti. ℟. Risoriũ feriale. ℟. Erũpant mõtes iu/cunditatẽ: ꝛ colles iustitiam. Quia lux mũdi dñs cũ potẽ/tia venit. ℣. Leua hierusalem oculos: ꝛ vide potentiã regis Quia. ℣. Emitte agnum dñe dñatorẽ terre. De petra deser/ti ad montem filie syon. Et di/cendus est iste. ℣. ante lucem quotidie vsq̃z ad vigiliaꝫ na/talis domini: cum de aduen/tu agitur. ℣n laudibus ad.

In illa die stillabũt mon/tes dulcedinem: ꝛ colles fluent lac ꝛ mel alla. pñs. Dñs reg. Ad. Jocũdare filia syon: exulta satis filia hierlm alla. pñs. Jubilate. Ad. Ecce dñs ve/niet ꝛ oẽs sancti eius cum eo ꝛ erit i die illa lux magna alla. pñs. Deus deus meus. tñs. Deꝰ misereat. sub vno Blia pa. p totũ annuꝫ obseruet ad. Blia pri dicit. Ad. Oẽs sitiẽ/tes venite ad aquas: querite dñm dũ inueniri potest alla. pñs. Benedicite. Et dicit sine Blia pri. p totũ annũ quãdo dicit ad. Ecce veniet ꝓpheta magnꝰ: et ipse renouabit hie/rusalez alla. pñs. Laudate. pñs. Cantate. pñs. Laudate dñm in sanctis. sub vno Blia pri. Di/ci psalmi predicti dicendi sunt in laudibus p totũ annũ: siue dicat de tẽporali: siue de scis preterq̃z in dñicis a septuage/sima vsq̃z ad pascha: qñ de tẽ/porali agitur: ꝛ tribus diebus proximis ad pascha: ꝛ i feriis quãdo ferialiter agitur: extra tempus paschale. Lap.

Hora est iam nos de som/no surgere: nũc eniꝫ ꝓpior est nostra salus q̃z cum credidi/mus: nox precessit: dies autẽ appropinquabit. Deo gr̃as. Hoc capitulũ dicit in laudi-

bus diebus dñicis tñr cū dō aduentu agitur. Hymnus

VOx clara ecce intonat: obscura queqz icrepat: pellāt emin⁹ sonia: ab ethere xp̄s pmicat. Mens iam resurgat torpida: q̄ forde exiat salucia: sydus refulget iam nouū: vt tollat omne noxiū. Sursū agn⁹ mittit: laxare gratis debitū: oēs pro indulgētia: vocē demus cū lachrymis. Secūdo vt cū fulserit: mūdūqz horror cinxerit: non pro reatu puniat: sed pius nos tūc ptegat. Laus honor. ℣. Vox clamātis i deserto: Parate viā dñi: rectas facite semitas dei nr̄i. Et Hymn⁹ iste cū ℣. dicat in lau. de aduentu vsqz ad natiuitatē dñi: nisi in vigilia natiui. dñi: vbi dicit pro⁹ius ℣. In euāge. añ. Spūsc̄us in te descēdet maria: ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. ℣ Būdict⁹. Dio Excita dñe. de mor. de scā maria. Añ. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu in mulieribus alla. ℣ Egredietur virga. Dio. De⁹ q de bte. Ad p⁹imā hym. Jā lucis. Añ. In illa die. ps De⁹ de⁹ meus respice. ℣. Dñs regit. Glia p⁹i. ps. Dñi est terra. ps Ad te dñe leuaui. Glia pa. ps Judica me. ps Deus in noie. Glia p⁹i. ps Cōfitemi. Glia. ps Bti imaculati. Glia p⁹i. ps. Retribue. Glia p⁹i. Hinc añia pcantet. Cū istis psalmis p⁹edictis dicat hma in omni dñica: q̄n nocturn⁹ dicitur ad matu. nisi i dñicis dieb⁹ a lxx. vsqz ad pascha: vbi loco Cōfitemini dicit ps Dñs regnauit decorē Añ. Te deū patrē. ps. Quicūqz. Cetera sicut inuenies in psalterio. Ad tertiā hym. Nunc scē nobis. Añ. Jocūdare. ps. Legē pone. Capi.

QUi vēturus est veniet: et nō tardabit: iam non erit timor in finibus nr̄is: q̄m ipse est saluator nr̄. ℟. Veni ad liberādū nos: Dñe de⁹ virtutū. ℣. Et ostende faciē tuam et salui erim⁹. Dñe de⁹. Glia p⁹i. Veni ad. ℣. Timebūt gētes nomē tuū dñe. Et oēs reges tre gl̄iaz tuā. Dio. Excita dñe: q̄ dicet ad horas p totas sepamanā. Ad. vj. hym. Rector potēs. Añ. Ecce dñs. ps. Defecit. Capitulum.

PRope est vt veniat tps ei⁹: et dies ei⁹ no elongabunt: miserebit dñs iacob: et tr̄l' saluabit. ℟. Ostēde nobis dñe: misericordiā tuā. ℣. Et salutare tuū da nobis. Misericordiā. Glia p⁹i. Ostēde. ℣. Deus meto nr̄i dñe i bñplacito pp̄li

tui. Uisita nos in salutari tuo
Oro vt ꝫ. Ad. ix. hym. Reruꝫ de⁹ Aii. Ecce veniet. ꝑs. Mirabilia testimonia tua. Lapi.

ECce virgo concipiet et pariet filiū: ꝛ vocabitur nomē ei⁹ emanuel: butyruꝫ et mel comedet: vt sciat reprobare malum: ꝛ eligere bonū. ℟. Sup te hierusalē: Orietur dñs ℣. Et gloria ei⁹ in te videbit. Orietur dñs. Glia p̄ii. Sup te. ℣. Dñe deus virtutū cōuerte nos. Et ostende faciē tuā: ꝛ salui erim⁹. Hec tria capla p̄scripta cū rīsoriis sequēti⁹ dicāt ad horas singulis dieb⁹: cum de aduētu agit: vsqꝫ ad vigil. nati. dñi. Ad vesp. aīe de laud. cū psalmis dñicalib⁹. Lap.

IN dieb⁹ illis: Saluabit iuda: ꝛ isrl habitabit confidenter: ꝛ hoc est nomē qđ vocabūt eū dñs iustus nr. Hoc capitulū dicat ad oēs vespe. ab hinc vsqꝫ ad vigil. natiui. dñi cū de aduētu agit. ℟. Tu exurgēs dñe: Miserebit⁹ sy on. ℣ Quia tps miserēdi eius: qr venit tps. Miserebit⁹. Glia. Tu exurgens. Hoc ℟. cū ℣. ꝛ Glia patricū p̄cedentia rīsoria ad horas dicit. ꝛ q̄tidie p aduentū: cū de aduentu agit vsqꝫ ad vigiliā natiuita. dñi: p̄terqꝫ in sabbato. Hym. Londitor alme. ℣. Rorate celi. In cuāge. aī. Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud dñm: ecce cōcipies ꝛ paries filium alla. ꝑs. Magt. Oro. Excita dñe. Ad deū. de scā maria. Aii Bta es maria: q̄ credidisti: perficient in te q̄ dicta sunt tibi a dño alla. ℣. ꝛ oro. vt ꝫ. Cōplet⁹ nō mutat vsqꝫ ad nati. dñi exceptis festo ꝛceptionis bte virginis: ꝛ cōmemorationib⁹ eiusdē. Cras. ij. Inui. Regē venturū dñm Uenite adoremus. ꝑs. Uenite. Iste ad inuitatoriū dicat diebus ferialibus vsqꝫ ad vigil. nati. dñi: qñ de aduētu agit. Hym. Uerbū supernū. Aii. Dñs defensor. ꝑs Dñs illuminatio. cuꝫ ceteris aīis ꝛ psalmis, put in psalterio ordinant. ℣. Ex syō spēs.

VUlnus ꝛ luor ꝛ plaga tumēs nō ē circūligata: nec curata medicamine neqꝫ fota oleo. Terra via deserta: ciuitates vestre succense igni: regionē vestrā coram vob alieni deuorāt: ꝛ desolabit⁹ sic i vastitate hostili Hec dic. Qñ aūt rīsoria sequunt. ix. ℟. de alio hystoria: sicut ℟. Erūpāt. illa q̄ supsunt. ix. debēt p̄r⁹ dici in feria. postea incipiat a secundo rīsorio hystorie. Silr fiat si tm vnū sequat. ꝛ postea

dicant oia alia rñsoria ꝑm ordiné: si opus fuerit. De nulla aũt hystoria cãtat i feria ꝓmũ ℟. nisi de hystoria **Ecce nunc tps.** in. xl. put ibi inuenet. Et nisi qñ hystoria ferialit icipit. Si aũt aliqd festum euenerit ꝑ aduentũ in dieb⁹ ferialib⁹: nihilomin⁹ seruet ordo rñsoriorũ dñicalis hystorie: ita ꝙ nullum omittat. et hoc sit generale ꝑ totũ annũ: nisi in feriis post octa. epiphie vsq; ad lxx. vbi habent rñsoria ferialia ꝓpria cuilibet ferie.

ET derelinquet fi/lia syon vt vmbraculũ i vinea: et sicut tuguriũ in cucumerario. Sicut ciuitas q̃ vastat. Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen: q̃si sodoma fuissem⁹: et q̃si gomorra simules essemus. Lec. ij. **AUdite ℣bũ dñi ꝓncipes sodomor: auribus ꝑcipite legẽ dei vñi pp̃lus gomorre. Quo mihi multitudinẽ victimarũ ℣ãt dicit dñs: plen⁹ sum holocausta arietũ: et adipem pinguium: et sanguinẽ vitulor: et agnorũ et hircorum nolui. ℣. Emitte agnum.** Ad laud. ant. **Miserere mei. ps. Ipsum ce.** ut in psalterio. Cap̃lm. **ECce dies veniunt: dicit dñs: et suscitabo dauid germẽ iustũ: et regnabit rex: et sapiẽs erit: et faciet iudiciũ et iustitiã i terra.** Hoc cap̃. dicat i dieb⁹ ꝓfestis qñ de aduẽtu agit: vsq; ad vigiliã nati. dñi. In euãge. ant. **Angelus dñi nunciauit marie: et cõcepit de spũ scõ alla. ps. Bñdictus.** Dicta ant. ꝓstrati oẽs subiũgãt **Kyrieleyson. iij. Xpeleyson. iij. Kyrieleyson. iij. Pater noster** ꝛc. Dicta aũt oratione dominicali a singulis secrete: sacerdos dicat **Et ne nos inducas in tẽtationẽ. Sed libera nos. Ego dixi.** et ceteras ꝑces minores: put notant post. iij. in psalterio. Oro. **Excita dñe** vt supra ¶ Et notãdũ: ꝙ tm̃ in matu. et vesperis surget sacerdos ad ℣. **Exurge dñe.** chorꝰ ꝓstrato ℣ in aliis ℣o horis cũ aliis et etiã ꝓstratꝰ vsq; post oratiõẽ. et sic fiet semper qñ de fer. dr̃ extra tempꝰ pasch. Dicta oratione surgãt omnes. Memoria de sancta maria. Ant. **Spũssanctus. ℣. Egredietur virga de.** Oratio. **Deus qui de beate marie.** Cum hac ant. ℣. et oratione fiat memoria de domina ad matut. singulis diebus infra aduentũ vsq; ad vigiliã natiuitatis dñi: nisi quando fit plenum seruitium de dña. Memoria de oibus sanctis.

Añ. Ecce dñs veniet: z oēs sci eius cū eo: z erit in die illa lux magna alia. ℣. Ecce apparebit dñs sup nubē candidā. Et cum eo sanctorū milia. ℣ño.

CONscientias nr̄as q̄sum⁹ dñe visitando purifica: vt veniēs iesus xp̄s filius⁹ tuus dñs nr̄ cū oib⁹ scis: paratā sibi in nobis inueniat māsionē Qui tecū viuit. Cū hac añ. ℣. et ozone fiat memo. de oibus scis singulis dieb⁹ p̄festis per aduentū: tam ad matu. q̄z ad vesp. exceptis vesp. quib⁹ dicimus: quia in illis vespe. nec fit memo. de dñica: neq; de oibus scis. ℣ Notādū q⁹ kyriel. et preces dicent ad laudes cū pstratione: quotiens de feria agit extra tēp⁹ paschale: nisi añ euāgeliū ad matu. in ipsis hrijs p̄nūciat. nūc eni preces ad matu. omitti debēt. Ad horas ℣ño dicent quoties de feria agit: siue euāgeliū p̄nūciet̄ siue non: vigilijs nati. dñi epiphanie: pasche: z tempore paschali exceptis. Ad p̄mā añ. Parat⁹ esto isrl̄ in occursum dñi: qm̄ venit. p̄s. De⁹ i noie. p̄s. Bti imaculati. p̄s. Retribue. Añ. Adesto. p̄s. Quicūq; vult. Isti psalmi p̄dicti o ordine dicant ad p̄mā p totū annū: nisi in die aiarū: z in dñicis dieb⁹: qñ nocturnus dicit ad matu. A cena ℣ño dñi vsq; ad octauā pasche omittitur añ. p̄s. Quicūq;. ℣ Psalmi etiā q sequunt ad. iij. vj. z. ix. dicunt ad horas quotidie p annū: nisi in die aiarū. Lāp. Dñe miserere. ℣. Jesu xp̄e. z̄c. sicut inuenit in psalterio. Sequitur post Jesu xp̄e kyriel. z preces cū pstratione. ℣ Preces ad p̄mā non mutant: nisi q⁹ cūq; ferialiter agit: dicto post cōfessionē versu Fiat mia tua dñe: statim sequat ℣. Exaudi dñe vocē meaz: q̄ clamaui ad te. cū psalmo Miserere mei. ℣ Post psalmū ℣. Exurg⁹ dñe adiuua nos z̄c. cū ozone Dñe sc̄e p̄. vt s. Eodem modo fiat ad cōple. Ad. iij. añ. Veni z libera nos deus nr̄. p̄s. Legempo. p̄s. Memor esto. p̄s. Bonitatē. z cetera vt supra in dñica. Sequunt preces cū pstratione Kyriel. z̄c. Ad. vj. añ. In tuo aduētu erue nos dñe. p̄s. Defecit. p̄s. Quō dilexi. p̄s. Iniquos. z cetera vt ā. Ad. ix. añ. Tuā dñe excita potētiā: z veni ad saluādū nos. p̄s. Mirabilia. p̄s. Clamaui. p̄s. ℣ Principes. z cetera vt s. Ad vespe añ. Inclinauit. p̄s. Dilexi. cetere aiie ferales cū suis psalmis: vt in psalterio notantur.

Lap. In dieb⁹ illis. ℟. Tu exurgẽs. Hym. Cõditor alme. ℣. Rorate celi. In euãge. añ. Hierusalẽ respice ad orientẽ ⁊ vide alla. ps̃ Mdgt. Kyrieł. Et cetera cũ precibus ⁊ oratione vt s̃. in matu. Mdemo. de dña Añ. Ne timeas ma. ℣. Egredietur virga. Oro. Deus q de bte. Cũ hac añ. ℣. ⁊ oratione fiat memo. ꝺ dña singul' dieb⁹ ad vesp. donec incipiat O sapientia, nisi qñ fit plenum seruitũ de dña. Mdemo. de oib⁹ scis. Isto modo prenotato fiat seruitiũ diebus ferialib⁹: cũ de aduentu agit: vsq; ad vigiliã nati. dñi: cũ. iij. lec. Cfer. iij.

QUm veniret ante cõspectũ meũ: qs qsiuit hec de manib⁹ vris: vt ambularetis in atrijs meis? Ne offeratis sacrificium vltra frustra. Incensum vestrum abhomi/natio est mihi. Lec. ij. Lomeniã ⁊ sabbatũ: ⁊ festiuita tes alias nõ ferã: miq sunt cetus vii: kalẽdas vras ⁊ solẽnitates vras odiuit anima mea: et facta sunt mihi molesta: laboraui sustinens Le. iij. AT cũ extẽderitis manus vestras: auertam oculos meos a vobis. Et cũ multiplicaueritis oratiõnẽ: nõ exaudiã. Mdan⁹ eni vr̃e sanguine plene sunt. In euãge. añ. Anteq̃ cõueniret: inuẽta est maria hñs in vtero de spiritu scõ alla. ps̃ Benedict⁹. Kyrieł. et cetera ad vs̃. In euãge. añ Querite dñm dũ inueniri potest: inuocate eũ dũ prope est alleluia. ps̃. Mdgt. Cferia. iij. Lec. j.

LAuamini: mũdi estote: auferte malũ cogitationum vestrarũ ab oculis meis Quiescite agere puerse: discite benefacere. Querite iudiciũ: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defẽdite viduã: ⁊ vẽite ⁊ arguite me: dic dñs. SI fuerint pcta vra Le. ij vt coccinũ: q̃si nix dealbabunt. ⁊ si fuerint rubra q̃si vermiculus: velut lana alba erũt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetis. Qꝺ si nolueritis: ⁊ me ad iracũdiã puocaueritis: gladius deuorabit vos: quia os dñi Qlocutum est. Lectio. iij. QUomodo facta ẽ meretrix ciuitas fidelis plena iudicij? Justitia habitauit i ea: nũc autẽ homicide. Argentũ tuũ versum est in scoriã: vinũ tuũ mixtum est aq̃. Mrincipes tui infideles: socij furũ: oẽs diligunt munera: sequunt retributiones: pupillo nõ iudicãt: et causa vidue nõ ingreditur

ad eos. In euãge.añ Erũpãt mõtes iocũditatẽ: z colles iustitiã: quia lux mundi dñs cũ potẽtia venit. ps Bñdictus. Ad vesp.i euã.añ. De syon exibit lex: z ẏbũ dñi de hierusalẽ. ps Mgt. ℂ Feria.v. Le.j.

IMcuruabit sublimitas hominuz: z humiliabit altitudo viroz. Et eleuabitur dñs solus in die illa: et idola penitus conterentur. Le.ij.

ET introibũt in spelũcas petrarũ: z in voraginẽs terre a facie formidinis dñi: z a gl̃ia maiestatis ei⁹ cũ surrexerit pcutere terrã. Le.iij

IN die illa pjciet hõ idola argẽti sui: z simulachra auri sui: q fecerat sibi: vt adoret talpas z vespertiliones. Et ingredientur scissuras petrarũ: z cauernas saxoza a facie ire formidinis dñi: z a gl̃ia maiestatis ei⁹: cũ surrexerit pcutere terrã In euãgel.añ. Veniet fortioz me post me: cuius nõ sum dignus soluere corrigiã calciamẽtoz ei⁹. ps Bñdictus. Ad vespe. In euãge.añ. Expectabo dñm saluatorẽ meũ: z ps̃to labor: eũ dũ prope est alla. ps Mgt. ℂ Feria.vj. Le.j

VE impio in malũ: retributio eni manuũ eius fiet ei. Populũ meum exactores sui expoliauerũt: z mulieres dominate sunt ei⁹. Populus me⁹: q btm̃ te dicũt: ipsi te decipiũt z viam gressuũ tuoz dissipãt.

STat ad iudicãdũ Le.ij. dñs: z stat ad iudicãdos pp̃los. Dñs ad iudiciũ veniet cũ semb⁹ pp̃li sui: z principib⁹ eius. Vos depasti estis vineã meã: rapina paupis in domo vra. Quare atteritis populuz meũ: z facies pauperũ ꝯfũditis.

ET dixit dñs: Pro Le.iij. eoq̃ eleuate sũt filie syõ: ambulauerũt brachio extẽtoz et nutib⁹ oculoz ibant: z plaudebãt: z in pedib⁹ suis incõposito incedebãt gradu: decalua bit dñs vertice filiarũ syon: z dñs crinẽ earum nudabit. In euangel.añ Veniet dies dñi magn⁹ z manifestus: q eũ invocauerit: salu⁹ erit. ps. Bñdict⁹. Ad vesp. dicẽdũ est de cõmemoratiõe btẽ virginis: nisi impediat p festũ. ix. lec. prout notat̃ primo sabbato post b̃ p stoztã Dñe ne in ira. Et ad vã in hac feria.vj. fiat memo. de aduẽtu: cũ hac añ. Ex egypto vocaui filiũ meum: veniet vt saluet populũ suũ. Et i sabbato ad matu. fiat memo. de aduẽtu: cũ añ Syon noli timere ecce de⁹ tuus veniet alleluia. ℂ Dñica secũda ad vespe. añ

Benedictus. ℣. Ipsum tē. Ant. In dieb⁹ illis. ℟. Alieni Hym. Lōditor al. ℣. Rorate ce. In euangel. añ Bethleez nō es mima in p̄incipib⁹ iu/da: ex te eni exiet dux: q regat pplm meū israel: ipse eni salu/uum faciet pplm suū a pecca

tis eor. p̄. Dagt. Dio Excita dne cor da nr̄a ad p̄parandas vnigeniti tui vias vt p eius aduentu purificatis tibi mētib⁹ seruire mereamur. Qui tec. Sermo de dna. Ant. Me tieas. t ce. Ad mat. Inuit. Surgite vigilem⁹: venite a/dorem⁹. Quia nescitis horaz qñ veniet dns. p̄. Uenite ex. Hym Uerbū supnū. In. j. no. añ. Nō auferet. p̄. Beatus vir. Et cete. vt. ē. ℣. Ex syon.

Actū est autē in Lec. j. dieb⁹ achaz filij ioathā filij ozie regis iuda: ascēdit ra syn rex syrie t fascee filius ro/melie rex israhel in hierlm ad p̄/liandū contra eā: t nō potue/rūt debellare eā. Reqeuit sy/ria sup effraiz: t cōmotū ē cor eius t cor pli ei⁹ sicut mouē tur ligna oliuaz a facie venti. Hec dicit dns. ℟. Hierlm ci/to veniet salus tua ḡre mero/re assumeris: nunqd afflictari⁹ nō est tibi: q innouauit te do lor. Saluabo te t liberabo te: noli timere. ℣. Isrl si me audi eris nō erit i te de⁹ recēs: neq; ador abis deū alienū: ego eni dns. Saluabo. Lcō. ij.

Egrit aūt dns ad ysaiam: Egredere i occursuz achaz tu t q derelictus ē ia sub fili⁹ tu⁹ ad extremū aq̄ductus piscine superioris: t dices ad eū: Uide ne fileas: noli timere: t cor tuuz ne formidet a duabus caudis tyrsionū fumigantiū istor. ℟. Alieni nō trāsibūt per hierlm ampli⁹. Mā in illa die stilla/būt mōtes dulcedine: t colles fluent lac t mel dicit dns. ℣. Tūc exultabūt omia ligna syl uarū a facie dni. Mā. Lcō. iij.

Ira furoris rasyn t sy/rie t filij romelie: eo q̄ assiliū inierit ptra syriā in ma lū effraim t fili⁹ romelie dicē tes. Ascēdamus ad iudā t su/scitemus eū: t euellam⁹ eū ad nos: t ponam⁹ regē in medio eius filiū tabeel. ℟. Ecce dns veniet t oēs sci ei⁹ cū eo: t erit in die illa lux magna t exibūt de hierlm sicut aq̄ mūda. Et regnabit dns i eternū sup oēs gētes. ℣. Ecce cū virtute veni et: t regnū in manu ei⁹ t ptās t imperiū. Et. Elia. Et re. In. j. no. añ. Bethleē. p̄. Lō seruia ℣. Egredief. Sermo beati maximi episcopi. Lectio. iij.

Bit qm̃ post tẽpus spũa/
lib⁹ epulis reficere nos
debemus: videam⁹ qd euan
gelica lectio, psequat. Ait eni
dñs sicut audiuimus ò aduẽ
tus sui tpe: sicut fulgur cho:u
scans de sub celo: ita erit aduẽ
tus filij hois. ℟. Ciuitas hie/
rusalẽ noli flere qm̃ doluit do
minus sup te. Et auferet a te
oẽz tribulationẽ. ℣. Ecce dña
to: dñs cum ꝓtute veniet. Et.

ET addidit in ꝓse Lcõ. v
quẽtibus: In illa nocte
erũt duo in lecto vno: vnus as
sumet: ⁊ alter relinquet. Mo
uet fo:tasse nos frẽs: cur dñs
aduentũ suũ indicãs: noctis se
tpe oñderit aduentuꝝ. Utiqz
ei⁹ aduẽtus magna cũ clarita
te diei: magno cuz nito:e ⁊ ti/
mo:e suscipi debẽt a cũctis. ℟.
Ecce veniet dñs p:otecto: nr̃
scũs isr̃l. Lo:onã regni hñs i
capite suo. ℣. Et dñabit a ma
ri vsqz ad mare: ⁊ a flumie vs/
qz ad terminos o:b terre. Lo.

QUod aũt ait: Lcõ. vj.
In illa nocte erũt duo i
lecto vno: vnus assumet: ⁊ v/
nus relinquet. Hinc tã resur
rectionis meritũ demõstrat:
quod ꝑ q̃litate viuẽdi sit gr̃a
resurgendi: ac tantã in singu/
lis quibusqz resurrectionis es
e distantiã: vt duob⁹ etiã pa/
riter do:mientibus ⁊ vna sede
quiescẽtibus eccl̃is non possit
esse assumptio. Lectus eni q/
dẽ nr̃ cõis ẽ terre huius ãplis
simũ solum: in quo co:pa nr̃a
deposita tutissima sede reqe/
scunt. ℟. Sicut mr̃ ꝓsolat̃ filii
os suos: ita ꝓsolabo: vos diẽ
dñs: ⁊ de hierl'm ciuitate quã
elegi veniet vobis auxilium.
Et videbitis ⁊ gaudebit co:
vr̃m. ℣. Dabo in syõ salutẽ: et
in hierl'm gl'iam meã. Et vi.
Glia. Et gaude. In. ij. no. gñ
Mox ꝑcessit. ꝑs. Celi enarrãt.
ꝛc. ℣. Egredietˉ dñs. Scdm

IN illo tpe: Dixit Lucã
libs discipulis suis. Erũt
signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis et
in terris ꝓssura gentiũ ꝑ ꝓfusi
one sonitus maris ⁊ fluctuuz.
Et reł. Ome. bti gregõ. papę

ODominus ac Lcõ. vij.
redemptor nr̃ paratos
nos inuenire desiderãs: sene/
scentẽ mũdũ que mala sequã
tur denunciat: vt nos ab eius
amo:e compescat. Appropin
quãte aũt eius terminũ: quã/
te pcussiones ꝓueniant inno/
tescit: vt si deum metuere in
trãquillitate nolum⁹: vicinũ
eius iudiciũ vel pcussionib⁹
attriti timeam⁹. Qd terremo/
tus vrbes innũeras subruat
frequẽter audiuimus ℟. Hie

rusalem plãtabis vineam in mõtibus tuis ꝛ exultabis: q: dies dñi veniet: surge syõ cõuertere ad deũ tuũ. Gaude et letare iacob: q: de medio gentium saluator tuus veniet. ℣. Deus a libano veniet: ꝛ scũs de mõte vmbr:oso ꝛ condẽso. ℟. Estilẽtias L. viij. Gau. Quoꝝ sine cessatõe patimur. Signa qꝫ in sole ꝛ luna ꝛ stellis: adhuc apte minime videmus. Cõfusio aũt maris ꝛ fluctuũ: necdũ noua exorta est. Sed cũ multa iã pnuncia ta cõpleta sunt: dubiũ võ ẽ ꝑ sequanꝰ etiã pauca q̃ restant q: sequentiũ rex certitudo est ꝓteritaꝝ exhibitio. ℟. Docebit nos dñs vias suas: ꝛ ãbulabimus in semitis ei⁹. Quia de syõ exibit lex: ꝛ verbũ dñi de hierlm. ℣. Uenite ascendamus ad mõtẽ dñi: ꝛ ad domũ dei iacob. Quia. L. ij. ℟. Am virtutes celoꝝ mouebunꝰ. Quid enĩ dñs ꝑtutes celoꝝ: nisi angelos: archangelos: thronos: dñationes: principatus ꝛ potestates appellat Que in aduentu districti iudicis nostris tunc oculis visibiliter apparebunt: vt districte tũc a nobis exigãt: hoc q̃ nos modo inuisibilis conditor eq̃minister portat. ℟. Rex noster adueniet chr:istus. Quem iohannes p:redicauit agnum esse venturum. ℣. Ecce agnus dei: ecce qui tollit pctã mundi. Quem iohannes. Gloria. Qué. ℟. Rex nr̃ reincipiat ꝑium feriale. Egredieꝰ dñs de samaria ad portam q̃ respicit ad orientẽ: ꝛ veniet in bethleẽ ambulãs sup aq̃s redemptionis inde. Tũc saluus erit ois hõ: q: ecce veniet. ℣. Et p̃ parabit in misericordia soliũ eius: ꝛ sedebit sup illud iudicans in eqtate. Tunc saluus. ℟. Emitte agnũ. In laud. as

Ecce in nubibus celi dñs veniet cuꝫ ptãte magna alla. ℘. Dñs regna. an. Uirb: fortitudinis nr̃e syõ saluator ponet in ea murus ꝛ anmurale apite portas: q: nobiscum deus alla. ℘. Jubilate. an. Ecce apparebit dñs ꝛ non mẽtietur si moraꝝ fecerit expecta eũ q: veniet ꝛ non tardabit alla. ℘. Deus deus meꝰ. an. Montes ꝛ colles cantabunt coram deo laudem: ꝛ omnia ligna silvarum plaudent manibus quoniaꝝ veniet dominus dominator in regnum eternum alleluia alleluia. ℘. Benedꝰ. an. Ecce dominus noster cuꝫ virtute veniet vt illuminet oculos seruoꝝ suoꝝ alleluia.

p̄. Laudate. Cap. Hora é iã. Hym. Uox clara. ℣. Uox clamãtis. In euãge. aii. Sup soliũ dauid ⁊ sup regnũ eius sedebit in eternũ alla. p̄. Bñdictus. Oro. Excita dñe corda. Oratio de dña vt. s. Ad horas aīe de lau. Cetera vt in dñica pcedẽti cũ oratione Excita dñe corda. Ad vs aii. Ecce in nubibus. ⁊ alie aīe de laud. cũ psal. dñicalib⁹. Cap. In die eb⁹ illi. ℣. Tu exurges. Hym. Conditor. ℣. Rorate. In euãge. aii. Btã es maria q̃ credidisti: pficient in te q̃ dicta sũt tibi a dño alla. p̄. Mgt. Oro Excita dñe corda. cũ oratio de dña: vt. s. Feria. iij. Le. j.

QUi condũt leges iniq̃s ⁊ scribẽtes iniusticiam scripserũt: vt opprimerẽt in iudicio pauperes: ⁊ vim facerent cause humiliũ pplī mei: vt essent vidue p̃da eorũ: ⁊ pupillos diripent. Quid facietis in die visitationis ⁊ calamitatis de lõge venietis: ⁊ vbi derelinquetis gloriã vestrã. Lcõ. ij.

QUa assur ⁊ga furoris mei ⁊ baculus ipe in manu eor indignatio mea. Ad gẽtẽ fallacẽ mittã eũ: ⁊ cõtra pplm furoris mei mãdabo ei vt auferat spolia ⁊ diripiat p̃dã. Et ponat illũ in ⁊culcationẽ quasi lutum platearũ. Lectio. iij.

IPse aũt nõ sic arbitrabitur: ⁊ cor eius nõ ita estimabit: sed cor eius erit ad ⁊terendũ ⁊ ad interitionẽ gentiũ nõ paucar. Dicit enim: Nũqd nõ vt carcamus sic calamo et vt Arphat sic emath. Nunqd nõ vt damascus sic samaria. ℣. Emitte agnũ. In laud. aii. Miserere. p̄. Ipm. Cap. Ecce dies veniũt. Hym. Uox cla. ℣. Uox clamãtis. In euãge. aii. De celo veniet dñator dñs ⁊ in manu ei⁹ honor: ⁊ imperiũ. p̄. Bñdictus. Oro vt supra. Ad horas vt. s. in hebdomada pcedẽti cũ oratione Excita dñe corda. Ad vs aīe et psal. festiales. In euãg. aii. Ecce rex veniet dñs terre: ⁊ ipse auferet iugũ captiuitatis nre. p̄. Mgt. Oro vt. s. Feria

QUomõ inue[illegible] iij. Lcõ. j.

ut man⁹ mea regna idoli ⁊ simulachra eor ꝺ hierlm ⁊ de samaria. Nũqd nõ sicut feci samarie ⁊ idolis ei⁹: sic faciã hierlm ⁊ simulachris ei⁹.

HEc dicit dñs. Lcõ. ij

⁊ erit cũ impleuerit dominus oia opa eius in monte syon ⁊ in hierlm: visitabo sup fructũ magnifici cordis regis assur: ⁊ sup gloriã altitudinis oculorum eius. Lectio. iij.

DIxit enī: In fortitudine manus mee ego feci: & i sapia mea intellexi. Abstuli i quit assur terminos pp'oꝝ: & pncipes gentiū depdatus sū. In euāge.añ. Sup te bierlm orieť dñs: & gloria eius in te videbiť. pš. Bñdict⁹. Ad vš In euāge.añ. Vox clamantis in deserto pate viā dñi rectas facite semitas dei nostri. pš. Mdgt. ℂ Feria.iiij.Lectio.j.

ET detraxi ḡsi potens in sublime residētes: & iue nit quasi nidū man⁹ mea fortitudinem populoꝝ. Lcō.ij.

PRopterea hec dic̄ dñs: Nunqd gloriabiť securis cōtra eū qui secati ea: aut exaltabiť serra cōtra eū a quo trahiť? Quō eleuabiť ꝯga cō tra eleuanť se: vel baculus q Vtiqz lignum est. Lcō.iij

Deo mittet dñs in ei⁹ pi guibus tenuitatē: & subtus eū gloria eius succēsa ardebit q/ si cōbustio ignis. In euāg.añ Ecce mitto angelū meū q pre parabit viā tuā ante faciē tuā pš. Benedict⁹. Ad vš in euā. añ. Syō renouaberis & videb iustū tuū q vēturus é in te. pš Mdagt. ℂ Feria.v.Lectio.j.

ADhuc paululuz modi/ cuiqz: & ꝯsummabiť in/ dignatio & furoꝝ meus sup sc. lus eoꝝ. Et suscitabo sup eum dicit dñs exercituū flagelluz iuxta plagā madian in petra oreb: & virgā sup mare: & leua bit eā in via egypti. Lcō.ij.

ET erit. In die illa ause/ ret onus eius de hūero tuo: & iugū eius ȯ collo tuo: & cōputrescet iugū a facie olei. Habitatoꝝ iabyn ꝯfortami adhuc dies é vt vi obstet: agi/ tabit manū sup montē filie sy on & collem hierusalē. Lcō.iij

ECce dñs ꝯfringet legum culā in terroꝝe: & excelsi statura succidenť: & sublimes humiliabunť. Et subuertenť ꝯdēsa saltus ferro: & liban⁹ cū excelsis cadet. In euange.añ. Tu es q vēturus es dñe quez expectamus vt saluuz facias pp'm tuū. pš. Bñdictus. Ad vš in euāge.añ. Qui post me venit añ me factus é: cui⁹ non sum dignus calciamēta solue re. pš. Mdgt. ℂ Feria.vj.Le.j.

EGredieť virga de radi/ ce iesse: & flos de radice eius ascendet. Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapie & intel lectus: spūs ꝯsilij & fortitudis spūs scie & pietatis: & replebit eū spūs timoris dñi. Lcō.ij.

NOn scōm visionē ocu/ loꝝ iudicabit: neqz scōz auditū auriū arguet: sz iudica

bit in iusticia paupes: ⁊ argu/
et in eqtate ꝓ mãsuetis terre.
Et pcutiet terrã ẏga oris sui:
⁊ spũ labioꝝ eiº interficiet ipiũ.
ET erit iusticia Lcõ.vj
cingulũ lumboꝝ eius: ⁊
fides cinctoriuꝫ renum eius.
Habitabit lupus cuꝫ agno: ⁊
pardus cum hedo accubabit.
Vitulº ⁊ leo ⁊ ouis simul mo
rabunt: ⁊ puer paruulus mi/
nabit eos. In euãge. añ. Dici
te pusillanimes ẓfortami: ec/
ce dñs deus nr veniet. ℟. Be
nedictus Ad vs mẽoria d ad
uentu. añ. Lãtate dño cãticũ
nouũ: laus eius ab extremis
terre. Sabbo ad matu. me/
moria d aduẽtu. añ. Leuabit
dñs signũ in nationibus: ⁊ cõ
gregabit dispsos isrl. Do/
ca. ij. ad vs añ. Bñdictus. ℟
Ipm. Cap. In diebus illis. ℟
Qui vẽturus ẽ. Hym. Londi
tor al. ẏ. Rorate ce. In euan/
gel. añ. Non auferet sceptruꝫ
de iuda ⁊ dux de femore eius
donec veniat q mittẽdus est: ⁊
ipe erit expectatio gentiũ. ℟.
Magt. vel añ. O sapia. Si ips
Aurẽ tuã exigerit. Oro.
ẏs dñe pcibus nris ac/
cõmoda: ⁊ mẽtis nre tenebras
gra tue visitationis illustra.
Qui viuis. Et sciendũ ẽ qp añ
O sapia: sp incipienda ẽ. xvij.
kl'as ianuarij. Ad matu. inui/
ta. Rex nr aduenietꝫ xps. Quẽ
iohes pdicauit agnũ esse ven
turuꝫ. ℟. Venite. Hym. Verbũ
supernũ. In. i. noc. añ. Mõ au
feret. ℟. Btus vir. ẏ. Ex syõ
Mãno quo mor Lcõ. j.
tuus ẽ rex achaz: factuꝫ ẽ
onus istud: Ne leteris phili/
stea oĩs tu: qm cõminuta est
virga pcussoris tui. De radi/
ce eni colubri egredietꝫ regu/
lus: ⁊ semẽ eiº absorbẽs volu/
crẽ. ẏ. Ecce appebit dñs sup
nubẽ cãdidã: ⁊ cũ eo scoꝝ mi/
lia: ⁊ hns in vestimẽto ⁊ in fe/
more suo scriptũ: Rex regũ ⁊
dns dnantiũ. ẏ. Appebit i fi/
nẽ ⁊ nõ mẽtiet si morã fecerit
expecta eũ: q: veniens veniet
ET pascent Lcõ. ij. Rex
pmogenitꝰ pauperuꝫ: et
paupes fiducialiter requescẽt:
⁊ interire faciã in fame radi/
cẽ tuã: ⁊ reliquias tuas inter/
ficiã. Ululą porta: clama ciui
tas ꝓstrata ẽ philistea oĩs. ℟.
Bethleẽ ciuitas dei sũmi: ex
te exiet dñator isrl: ⁊ egressus
eius sic a pncipio diez eterni
tatis: ⁊ magnificabit i medio
vniuerse terre. Et pax erit i ter
ra nra dũ venerit. ẏ. Loquet
pacẽ gẽtibº: ⁊ ptãs eiº a mari
Avsq ad mare. Et. L. ij.
BAglone eni sumº ve/

niet: ⁊ nō est q effugiat agmē eius. Et qd rñdebit nūcijs gē tis? Quia dñs syō fundauit: ⁊ in ipo sperabūt paupes ppli eius. In die illa visitabit dñs in gladio suo duro ⁊ grandi ⁊ forti supleuiathā ⁊ serpentē tortuosum: ⁊ occidet cetū qui in mari est. ℟. Qui vēturus ē veniet ⁊ ñ tardabit: iā nō erit timor in finibus nr̄is. Qm̄ ipse est saluator nr̄. ℣. Deponet oēs iniqtates nr̄as ⁊ proijciet oia peccata nr̄a. Qm̄. Gloria Quoniā. In y. noc añ. Bethleē. ℣. Conserua. ℣. Egredietur virga. Sermo bti augusti

LEgim⁹ in ebr. Lcō. xij. sanctū moysen pp̄lo dei p̄cepta dantē vbi dixit: Audi israel dñs deus tuus de⁹ vnus eū: nō pōt esse maior: non pōt esse mior: nō pōt nūerari dicēte ꝓpha dauid: Magn⁹ dñs nr̄ ⁊ magna ꝟt⁹ ei⁹: ⁊ sapie ei⁹ nō ē nūerus. ℟. Suscipe ꝟbū ꝟgo maria qō tibi a dño pangelū trāsmissū ē ꝯcipies pau rē deū paries ⁊ hoiez. Ut bñdicta dicaris iter oēs mlieres ℣. Paries qdē filiū sz ꝟgimitatis nō patieris detrimētū efficieris ḡuida: ⁊ eris mr̄ sp in

OPtie Lcō. v. tacta. Ut. nostis frēs charissimi: q cor de fortiter tenetis catholicā veritatē. Audite tñ breuit qd adiuuante dño ꝓpositū explanādū. Deꝰ vnꝰ ē pr̄ deꝰ vnꝰ ē filiꝰ deꝰ vnꝰ ē spūsc̄us: ñ tres dij sz vnꝰ deꝰ: tres i vocabulis vnꝰ i dietate subē. Sz dic̄ mihi hereticꝰ: ergo si vnū sūt oēs sūt icarnati? Nō: nā ad xp̄z solū ptiet caro. ℟. Egypte noli flere: q: dñator tuꝰ veniet tibi añ cuꝰ ꝯspcm̄ mouebūt abyssi. Liberare pplm tuū ō manu potētie. ℣. Ecce vēiet dñs exercituū deꝰ tuꝰ i ptāte mag̃. Li.

NEmpe aliud ē Lcō. vj. aia: aliud ē rō: ⁊ tamen in aia ē rō: ⁊ vna ē aia: sz aliud aia agit: aliud rō: aia viuit: rō sapit. Et tñ nec aia sine rōne: nec rō sine aia. Ecce aliud: In sole calor ⁊ splēdor in vno radio sūt. Sz calor exiccat: splēdor illumiat. Aliꝺ suscipit calor: aliud splēdor. Et sz calor ⁊ splēdor abiuicē ñ q̄ant separi: suscipit splēdor illūiationē ñ feruorē: suscipit calor feruorē nō illūiationē. Sic ⁊ filius suscepit carnem ⁊ nō deseruit p̄iem: nec diuisit se a p̄re. Suscepit carnē i ꝓpetate: ⁊ tñ p̄: ⁊ spūsc̄us nō defuit maiestate. ℟. Prope ē vt veniat tēpus eius ⁊ dies ei⁹ nō elōgabunt. Mdibebit dñs iacob ⁊ isr̄l saluabit. ℣. Qui vēturꝰ ē vēiet ⁊

nō tardabit:iā non erit timor in finibus nr̄is. ℣. Miserebitur Elie. ℟. Miserebit. In.iij.no. añ. Mox p̄cessit. ℣. Celi euarrāt. ℣. Egredietur dñs. Scdm

IN illo tēpe matthēum. Cū audisset iohānes in vinculis opa xp̄i:mittens duos de discipulis suis. ait illi: Tu es q̄ vēturus es an alium expectamus? Et rel. Omelia bti gregorij pape. Lectio.vij.

AD iordanis eni positus fluēta iohānes:q̄ redēptor mundi esset asseruit:missus vero in carcerē an ipe veniat regrit. Nō q̄ ip̄m esse redemptorē mūdi dubitat:sz q̄rit vt sciat: si is q̄ p se in mundū venerat: p se etiā ad inferni claustra discēdat. ℟. Descēdet dñs sicut pluuia in vellus Oriet in diebus eius iusticia t habūdātia pacis. ℣. Et adorabunt eū oēs reges:oīs gētes seruient ei. Orietur. Lcō.viij.

AJt ergo:Tu es q̄ venturus es:an aliū expectamus. Ac si aperte dicat. Sicut p hoibus nasci dignatus es: an etiā p hoibus ad inferos descēdere digneris isinua:vt qui natiuitatē tue p̄cursor extitit in terris. descensionis etiā ad inferos p̄cursor fiā: t vēturum inferno te nunciē:quē iā venisse mundo ēnunciaui. ℟. Uem dñe t noli tardare: relaxa facinora plebi tue. Et reuoca dispersos in terrā suam. ℣. Excita dñe potentiā tuā t veni vt saluos facias nos. Et re.

SEd dimissis io/ Le.ix. hānis discipulis: q̄d de eodē iohāne dicat audiam⁹. Quid existis videre in deserto? Harūdine ne vento agitataz? Nō videlz nō asserendo:sz negando intulit. Harūdo enim vēto agitata iohānes nō erat q̄: hūc nec blandū gra:nec cuiuslibet detractio in ira aspexit faciebat:nec p̄spera huncerigere:nec aduersa nouerāt inclinare. ℟. Mōtes isrl'ramos vr̄os expādite: t florete t fructū facite. Prope ē vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desuper t nubes pluāt iustū:apiatur terra t germiet saluatorē. Prope. Glia pa. Prope. Re

incipiat Feriū Mōtes. Feriale. Festina ne tardaueris dñe. Et libera pplm tuum. ℣. Uem dñe t noli tardare:relaxa facinora plebi tue. Et li. ℣. Emitte agnū dñe. In lau. añ.

UEniet dñs t nō tardabit vt illuminet abscondita tenebrarū: t manifestabit se ad oēs gētes alla. tū. Dñs regnauit. Alū. Uerlm gaude

gaudio magno: qz veniet tibi saluator alla. ℣. Jubilate. aii. Dabo in syon salutē: & in hierusalem gliaz meam alla. ℣. Deus de⁹ me⁹. aii. Montes & oēs colles hūiliabunt: & erūt prava in directa & aspa in vias planas: veni dñe & noli tardare alla. ℣. Benedicite. aii. Juste & pie viuamus expectātes btāz spem & aduentū dñi. ℣. Laudate. Cap. Hora ē iaz nos. Hym. Vox cla. ℣. Vox clamātis. In euāg. aii. Johānes aūt cū audisset in vinclis opa xpi: mittēs duos de discipulis suis ait illi: tu es q venturus es an aliū expectamus ℣. Bñdictus. Aurem tuā. Ad horas aiie de laudi. cetera vt in ꝓma dnica cu oratione: Aurē tuā. Ad vs aiie de laudi. cum psal. dnicalibus. Cap. In diebus illis. ℣. Tu exur. Hym. Conditor alme. ℣. Rorate celi. In euāge. aii. Ite dicite iohāni ceci vident & surdi audiunt: claudi curāt: leprosi mūdantur. ℣. Magn. el aii. O. Ad ℣s. Aurē tuā. Memoria d dña vlē. Feria. ij. Lectio. j.

Hec dicit dñs de⁹. Si reuertimini & quiescatis salui eritis. In silētio & in spe erit fortitudo vīa: & noluistis & dixistis. Nequaq̄: sz ad equos fugiemus. Ideo fugietis & super veloces ascēdet. Hec di. Ideo velociores Lec. ij erūt q psequentur vos. Mille hoies a facie terroris vnius: & a facie terroris qnq̄ fugietis donec relinq̄mini q̄ si malus nauis in vertice montis: & q̄si signū sup collez. Hec Propterea Lec. iij. dicit expectat dñs vt miserea tur vri: & ideo exaltabit parcens vobis: qz de⁹ iudicij dñs Beati oēs qui expectāt eum. Hpls enim syon habitabit in hierlm plorās: nequaq̄ plorabis: miserās miserebit tui. ℣. Emitte agnū. In laud. aii. Ecce veniet dñs ꝓnceps regū terre: beati q̄ parati sunt occurrere illi. ℣. Miserere. aii. Duz venerit filius hois putas inueniet fidē sup terrā. ℣. Verba mea. aii. Ecce iā venit plenitudo tempis: in quo misit deus filiū suū in terris. ℣. Deus de⁹. aii. Hauretis aq̄s in gaudio de fontibus saluatoris. ℣. Cōfitebor tibi. aii. Egredietur dñs de loco scō suo: veniet vt saluet ppl'm suum. ℣. Laudate. Cap. Ecce dies venit. Hym. Vox clara. ℣. Vox clamātis. In euange. aii. Egredietur virga ꝺ radi-

ce ieſſe: ⁊ replebit̄ omis terra gl'ia dñi: ⁊ videbit ois caro ſalutare dei. ℘. Benedictus. Kyrie l'. Dio Aure tuā. ℣de moꝛia vt.ē. Ad pmā aii. Paratus. ℘. Deus in noie. ⁊ cetera oia ad alias hoꝛas: vt i. ij feria pme hebdē cum oꝛione: Aure tuā. Ad vē aīe ⁊ pſal. feriales. Cap. R. hym. ℣. vt.ē. In euāgel'. aii. Veniet vel O. ℘. Mgt. Aīa iſta Veniet. et alie aīe neceſſarie ſuper pſal. Mgt. aīqz O ſapia incipiat̄ vel poſt. iiij. dñicā aduentus: ad pſal. Bñdictus poſt hiſtoriā Canite tuba reqrunt. Nō dicet̄ de dña in iſta hebda vt patet in rubꝛica cōmeoꝛatōis eius. Feria. iij. L. ō. j.

AD vocem clamoꝛis tui ſtati vt audierit rndebit tibi ⁊ dabit tibi dñs panē artū ⁊ aquā breuē: ⁊ nō faciet auolare a te vltra decoꝛē tuū. Et erit in diebus illis dicit dñs oculi tui videtes ꝓceptoꝛē tuuz ⁊ aures tue audietes ℣bū: poſt tergū mouetis. Hec di. Le. ij.

HEc ē via ambulate in ea neqz ad dextrā neqz ad ſiniſtrā declinetis. Et ꝓtamia bis laminas ſculptiliū argenti tui: ⁊ veſtimētū ꝓflatilis auri tui: diſperges ea ſicut imundiciā menſtruate. Et dixit dominus ad me: Egredere ⁊ dices ei. Babit̄ pluuia ſemi tuo vbicūqz ſemiaueris in terra.

HT pamis frugum terre erit vberrim⁹ ⁊ pinguis. Paſcent̄ in poſſeſſione tua in die illa agni ſpacioſe: ⁊ tauri tui ⁊ pulli aſinoꝛū qui opant̄ terrā comedēt nitgma cōmixtū ſicut in area: vt ventilatū eſt. ℣. Emitte agnū Leō. iij.

ROꝛate celi In lau. aī. de ſup ⁊ nubes pluāt iuſtū: apiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē. ℘. Mibere. aī. Emitte agnū dñe dñatoꝛē terre de petra deſerti ad montē filie ſyon. ℘. Judica me. aī. Ut cognoſcamus dñe in terra viaz tuā: in oibus gētibus ſalutare tuū. ℘. Deus deus meus. aī Da mercedē dñe ſuſtinētib⁹ te: vt ꝓphete tui fideles inueniant̄. ℘. Ego dixi. aii. Lex p moyſen data ē: gr'a ⁊ veritas p ieſum xp̄m facta eſt. ℘. Laudate. Cap. Ecce dies veniunt hym. Vox clara. ℣. Vox clamātis. In euāge. aī Tu bethleē terra iuda non eris minima in principibus iuda: ex te enī exiet dux q regat populū meū iſrl'. ℘. Bñdictus. Dio Aure tuā. Ad vē in euāge. aī Joſeph fili. vel O. ℘. Mgt quere poſt Canite tuba. Fe

Feria quarta Secõm lucaz.

In illo tpe: Missus é angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee: cui nomẽ nazareth ad virginẽ despõsatã viro cui nomẽ erat ioseph ð domo dauid: & nomẽ ꝟginis maria: Et reḱ. Ome. ve. bede ꝓsbr. L. j.

Exordium nostre redemptionis fratres charissimi hodierna nobis scti lectio euangelij cõmendat: que angelum de celis a deo missum narrat ad virginem: vt nouam in carne natiuitatem filij dei predicaret: p quam nos abiecta vetustate noxia renouari: atq; inter filios dei computari possimus. ℟. Clama in fortitudine qui annũcias pacem in hierusalẽ: dic ciuitatibus iude & habitatoribus syõ Ecce deus noster quẽ expectabamus aduenit. ℣. Sup mõtem excelsum ascende tu qui euãgelizas syon: exalta in fortitudine vocẽ tuã. Ecce. Le. ij

Missus é inquit angelus gabriel. Aptuz ꝓfecto humane restauratõis fuit ꝓncipiũ: vt angelus a deo mitteret ad virginẽ partui diuino ꝓsecrandã: q; ꝑma ꝓditionis humane fuit causa: cũ serpẽs a diabolo mittebat ad mulierem spũ supbie decipiendam ℟. Oriet stella ex iacob: & exurget homo de israel et ꝓtriget oẽs duces alienigenarum. Et erit ois terra possessio eius. ℣. De iacob erit qui dñabit: & pdet reliquas ciuitatum. Et.

Qua ergo mors. Lco. iij intrauit p feminaz: apte redit & vita p feminam. Illa a diabolo seducta p serpentem: viro gustũ necis obtulit. Hec edocta a deo p angelum mundo auctorez salutis edidit. ℟. Modo veniet dominator dominus. Et nomen eius emanuel vocabitur. ℣. Orietur in diebus eius iusticia & habundãtia pacis. Et no. Gloria. Et nomen. ℣. Emitte agnũ dñe.

Prophete In laudi. añ. ꝓdicauerunt nasci saluatorẽ ð virgine maria. ꝑ. Miserere. añ. Spiritus dñi super me: euãgelizare pauperibus misit me. ꝑ. Te de. añ. Propter syõ nõ tacebo donec egrediat vt splendor iustus ei⁹. ꝑ. De⁹ de⁹. añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cũ ꝓncipib⁹ & soluz gle teneat. ꝑ. Exul. añ. Annũciate ꝑplis & dicite ecce de⁹ saluator nr vẽiet. ꝑ. Laud. Ecce di. ℣. Vox cla. ℣. Vox clamã. In cui. añ. Missus é gabriel ãgel⁹ ad mariã ꝟginẽ despõsatã ioseph. ꝑ. Benedic.

nō dicit kyrieł. nec p̄ces quotiens eni ad matut. exponit p̄uiciat. kyrieł. t p̄ces tacet.

PResta q̄s om̄ps deꝰ: vt redemptiōis nr̄e ventura solēnitas: t p̄ntis nobis vite subsidia ꝓferat: t eterne beatitudinis p̄mia largiat̄ Per dn̄m. Deōte dicantur. Ad horas vt. s. cū ozone Aurem tuā. Notandū q̄ hoc festum quattuoꝛ tempoꝛibꝰ hyemale semp i plena hebdā an vigiliā natalis dn̄i celebrat. Ad vēs in euāg. an. Dicit dn̄s vel O. p̄. Magt. Ozo Aurē tuam. Feria. v. Lectio. j.

ECce nomē dn̄i venit de longinquo ardēs furoꝛ eius: t grauis ad portādū. Labia eius repleta sunt idignatione: t lingua eius q̄si ignis deuoꝛans. Spūs eius velut toꝛrens inundās vsq; ad mediū colli: ad p̄dēdas gentes in nihilū: t frenuz erroꝛis qđ erat in maxillis populoꝛ. Lectio. ij.

QAnticū erit vobis: sicut noꝛ sciscate solēnitatis t letīcia coꝛdis: sicut q pergit cū tibia: vt intret in montē dn̄m ad fortē ysrl: t auditā faciet dn̄s gloꝛiam vocis sue: t terroꝛē bꝛachij sui ostēdet in cōminatione furoꝛis: t flāma ignis allidet in turbine t i lapide grandinis. Lectio. iij.

HEloce enim dn̄i pauebit assur virga p̄cussus. Et erit trāsitꝰ virge fundatꝰ: quā regescere faciet dn̄s sup eum In cythar̄ t tympanis t i bellis p̄cipuis expugnabit eos. ℣. Emitte agnū. In laudi. an. OEsyon veniet dn̄s ops vt saluū faciat pplm suum. p̄s. Miserere. an. Cōuertere dn̄e aliquantulū t ne tardes venire ad seruos tuos. p̄s. Dn̄e refugiū. an. Be syō veniet q regnaturus ē dn̄s emanuel magnū nomen eius. p̄s. Deus deꝰ meꝰ. an. Ecce dn̄s meus t honoꝛabo eū: deꝰ patris mei t exaltabo eū. p̄s. Lātemus. an. Dn̄s legifer noster dn̄s rex noster ipe veniet t saluabit nos. p̄s. Laudate. Cap. Ecce dies. Hym. Uox clara. ℣. Uox clamātis. In euāg. an. Uigilate aio in p̄rimo ē dn̄s deus noster. p̄s. Benedictus kyrieł. Ozo Aurez tuā. Demoꝛa vt. s. Ad hoꝛas vt. s. cū ozone Aurē tuā. Ad vēs in euāgeł. an. Lonsurge. vel O. p̄. Magt. Ozatio. Aurē tuam.

Feria. vj. Scdm lucā.

IN illo tpe: Exurgēs maria abyt in mōtana cū festinatione in ciuitatē iuda: t intrauit i domū zacharie t saluta-

uit elizabeth. Et rel. Omelia venera. bede pbi. Lectic. j.

LEctio quã audiuim⁹ sancti euãgelij: ⁊ redẽptiõis nostre nobis semp venerãda primordia pdicat: ⁊ salutaria semp hũilitatis imitande remedia cõmẽdat. ℟. Egredietᵉ dñs ⁊ pliabitᵉ cõtra gẽtes. Et stabũt pedes eius supra montes oliuaꝝ ad orientem. ℣. Et eleuabitᵉ sup oẽs colles ⁊ fluent ad eũ oẽs gentes. Et. Le. ij.

PRior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatẽ patrie celestis iter ondit humilitatis: nõ minus religiõis ꝙz castitatis exẽplo venerabilis. Et tamẽ ipa memor diuine scripture pcipiẽtis: quãto magnus es hũilia te in oibus moꝛvt angelus qui loquebatᵉ ei ad celestia redijt: surgit ac montana conscendit: gestansqz in vtero deum: seruoꝝ dei habitacula petit ac reqrit alloquia. ℟. Precursor pro nobis ingreditᵉ agnus sine macula scdm ordinẽ melchisedech Pontifex factus ẽ in eternuz ⁊ in seculũ seculi. ℣. Ipe est rex iusticie cuiꝰ generatio nõ habet finem. Pontifex. Lcõ. iij.

QTapte post visionẽ angeli in mõtana subijt: ꝙ gustata suauitate supernoꝝ ciuium: humilitatis se gressibꝰ ad virtutũ alta transtulit. Intrat ergo domũ zacharie: atqz elizabeth quã seruũ ac pcursorẽ dñi paritura nouerat salutat: nõ quasi dubia de oraculo qp accepat: sed vt ꝙgratulatura de dono qõ ꝙseruã accepisse didicerat. ℟. Videbũt gentes iustũ tuũ: ⁊ cũcti reges inclytũ tuuz. Et vocabitᵉ tibi nomen nouũ qõ os dñi noiauit. ℣. Et eris corona gl'ie in manu dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Et vo. Blia. Et voca. ℣. Emitte. In laudi. añ.

QOnstãtes estote videbitis auxiliũ dñi sup vos. ℣. Miserere. añ. Ad te domine leuaui aiaz meã veni ⁊ eripe me dñe ad te ꝙfugi. ℣. Domine exaudi. ij. añ. Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebi tue isrl'. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ añ. Deꝰ a libano veniet ⁊ splẽdor eiꝰ sicut lumẽ erit. ℣. Domine audiui. añ. Ego aũt ad dñm aspiciã ⁊ expectabo deũ saluatorẽ meuz. ℣. Laudate. Cap. Ecce dies veniũt. Hym. Vox clara. ℣. Vox clamãtis In euãge. añ. Exquo facta estᵉ vox salutatõis tue in auribus meis exultauit i gaudio infãs

QIn vtero meo alla. ℣. Bñ

QExcita dñe Ora. dictus

q̄sumus potētiā tuā ⁊ veni vt
bi q̄ tua pietate ꝓfidūt: ab oi
citꝰ aduersitate liberēt. Qui
vi. ℣. Deo. dicam⁹. Ad bo. vt. s.
cū ozone dñicali. Ad vs̄ i euā
ge. añ. O sine kyrie⁹. ozo Au
ré tuā ⁊c. Nulla sequat me⁹.

℣. Sabbato scōm lucā.

IN anno qntodecimo ipe
rij tyberij cesaris ꝓcurāte pō
tio pilato iudeā: tetrarcha āt
galilee herode. Factū ē ꝙbuz
dñi sup iohēz zacharie filiū i
deꝛto. Et re. ℣. Ome. bti grego.

REdēptoris p̄ pape. L. j.
curso: q̄ tpe ꝙbū ꝓdica
tionis accepit: meōzato roma
ne reipublice, ꝓncipe ⁊ iudee
regibꝰ designat cū dz: Anno
qntodecio impij tyberij cesa
ris ⁊c. Factū ē ꝙbū dñi sup io
hānē zacharie filiū i deserto.
℟. Emitte agnū dñe dñatoꝛē
terre ⁊ petra deserti. Ad mon
tē filie syō. ℣. Ostende nob dñe
misericozdiā tuam: ⁊ salutare
tuū da nobis. Ad mon. Le. ij.

QUia eni illū ꝓdicare ve
niebat q̄ ex iudea q̄sdaz
⁊ multos ex gētibꝰ redēptuꝰ
erat. Per regē gentiū ⁊ ꝓnci
pes iudeoꝝ ꝓdicatōis eiꝰ tpa
designant. ℟. Germinauerūt
cāpi heremi germē odoꝛis isrl̄
q: ecce deꝰ nr̄ cū ꝙtute veniet
Et splēdoꝛ eius cuz eo. ℣. Ex
syon spēs decoꝛis eius: deus
nr̄ manifeste veniet. Et. L. ij.

SEquit. Sicut scriptū est
in libꝛo sermonuz ysaie
pphete: Uoꝛ clamātis in de
serto: pate viā dñi: rectas faci
te semitas eius. Dis q̄ fidē re
ctā ⁊ opa bona ꝓdicat: qd alī
ud q̄ꝫ venienti dño ad coꝛda
audientiū viā parat. ℟. Pa
ratus esto isrl̄ in occursuz dñi
qm̄ vēit. Firmās mōtes ⁊ cre
ans spūs. Et annūciās in hoi
bus xp̄m esse ventuꝝ. ℣. Ecce
dñatoꝛ dñs cuz ꝙtute veniet.
Firmās. Glia. Et annūcians
℣. Emitte agnū. In laudi. añ.

QUeniet itez̄ ag̃elus tuꝰ et
docebit nos vias tuas
dñe. ℘. Miserere. añ. Intue
mini quātus sit gl'iosus iste q̄
ingredit ad saluādas gentes.
℘. Bonū ē cōfi. añ. Ecce deus
nr̄ cū ꝙtute veniet: ⁊ ape ause
ret iuguz captiuitatis nr̄e. ℘.
Deꝰ deꝰ meꝰ. añ. Expectet sic
pluuia eloquiū dñi: ⁊ descen
det sic ros sup nos deꝰ nr̄. ℘.
Audite celi. Añ. Expectabo
dñm saluatoꝛē meū: ⁊ ꝓstola
boꝛ eū dū ꝓpe ē alla. ℘. Lau
date. Cap. Ecce dies ve. hym.
Uoꝛ clara. ℣. Uoꝛ clamā. In
euāge. añ. Dis vallis iplebit
⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabit
⁊ videbit oīs caro salutare del

ps Bñdictus. Kyriel. nō dī.

OEus qui ꝓspicis Oīo q: ex nr̄a p:auitate affligimur: cōcede ꝓpitius: vt ex tua visitatiōe ꝓsolemur. Qui vi. ℣. Hēo:ie dicant de dña: ꝛ de oibus scis. Ad ho:as vt. ē. cū o:ione Aure tuā ꝛc. Si ꝓ festū. ij. lec. ꝓtingat in. iij. tē/po:is nihil omin̄ totū seruitiū fiat de q̄tuo: tēpo:. ferialit cū uoc: ꝛ memo. de festis. ij. lec. Oīo sīgde spālis tm̄ dicef ad missam. Oīo ꝓ dñicalis ad matu. ꝛ ho:as excepto i aduē tu dñi q̄ eadem o:io dicef ad matu. que ad missam. Q̄n ꝓ in. iij. tēpo. festū duplex vl. ix lec. euenerit fiat sic̄ subscribit de festo sci thōe excepta mēo. de dña q̄ nō fit alias ꝺ debito sicut tūc. Festū ꝓ scti thome apīi q̄cūq; die euenerit: totū agit de ap̄lo cū mēo. de aduē tu ꝛ de dña. Sz de dña tm̄ ad matu. ꝛ ad missaz: q: in vesp. p̄ mēo. de aduētu facta cū alia O nulla sequit mēo. vt pz. ē. Si vero in festum. iij. tēpo: fe/stū istud euenerit seruitiū fiat de scō cū mēo:ia de aduētu ꝛ de dña ad matu. De aduentu cū alia q̄ supesset psal. Bñdictus si de q̄tuo: tēpo:i. dicere tur. Et silr cū o:ione de q̄tuo: tempo:i. ℂ Septimodecimo kl. Januarij octauo. s. die añ yginta natu. dñt incipiat O sapia ad vs super psal. Mgt. Dcima. s. die añ O sapia pcā tef añ inceptionē psal Magt ꝛ vltia dic O ygo yginū. silr pcantef añ inceptionem psal. Mgt. Nulla bis septē dieb⁹ erit de scā maria vel de. ij. ad/uētu mēo. in vesp. nec in dieb⁹ pfestis dicef ad va Kyriel. vl fiet pfratio i choro nisi ad cō pletoriū sicut semp fit q̄n can taf ꝺ feria extra tps paschale.

OSapientia que ex añ. o:e altissimi pdisti attigens a fine vsq; ad finem fo:/titer suauiter disponēsq; om/nia: veni ad docendū nos vi/am p:udentie. ps Magt. añ.

OAdonay ꝛ dux domus israel qui moysi in igne flā mme rubi apparuisti: et ei in syna legem dediſti: veni ad redimendum nos in brachio extento. ps Magnificat. Ant.

ORadix iesse qui stas in signum populo:um su/per quem continebunt reges os suum quem gentes dep:e cabuntur: veni ad liberandu; nos iaz noli tardare. ps Ma/

OClauis Gnificat. dauid ꝛ sceptru domus israel qui aperis ꝛ nemo clau dit: claudis et nemo aperit:

veni ⁊ educ vinctū de domo careeris sedentē in tenebr:is ⁊ vmbr:a mor:tis. ℣. Mgt.

O Or:iēs splēdor lucis et ne ⁊ sol iusticie veni ⁊ il lumina sedentē in tenebr:is et vmbr:a mor:tis. ℣. Magt.

O Rex gentiū ⁊ desidera/ tus ea⁊: lapisq; angula ris q facis vtraq; vnum: veni salua hoiem quē de limo for/ masti. ℣. Magt.

O Emanuel rex ⁊ legifer noster expectatio gentiū ⁊ sal uator ea⁊: veni ad saluādum nos dñe de⁹ nr̄. ℣. Magt.

O Virgo virginū quō fi/ et istud: q⁊ nec p:imā si milē visa es nec habere sequē tem: filie hierl'm qd me admi ramini diuinū est my⁊terium hoc quod cernitis. ℣. Mgt.

℣ Dñica. iij. sabbato ad vē. Benedictus. ℣. Ipm. Cap. In diebus illis ℟. Nō ause/ ret. Hym Cōditor al. ℣. Ro/ rate celi. In euāg. ℣.

E Xcita dñe potētiā tuā ⁊ veni: ⁊ ma gna nobis virtute succurre vt auxiliū gr̄e tue qd̄ nr̄a pcta p pediūt: indulgētia tue ꝓpici/ ationis acceleret. Qui vuis. Ad matu. Invita. Dicite filie syō ecce saluator tuus venit. Venite adoremus. ℣. Veni te. Hym. Verbū supnū. In. I. noc. ad. Non auferet. ℣. Be atus vir. ℣. Quare fre. ℣.

E Xsyon species. Lcō. I. Ec dicit dñs deus creās celos ⁊ extendēs eos firmans terrā ⁊ q̄ germinat ex ea: dās flatū pplo qui est sup terrā: et spm̄ calcantibus eā. Ego dñs vocaui te in iusticia: ⁊ ap̄hē di manū tuā⁊ ⁊ seruaui te. ℟. Canite tuba in syō vocate gē/ tes annunciate pplis ⁊ dicite Ecce deus saluator: nr̄ aduē/ niet. ℣. Annūciate in finibus terre: ⁊ in insulis q̄ ꝓcul sunt dicite. Ecce. Lectio. ij

E T dedi te in fedus pplī: in lucē gentiū: vt apires ocu/ los cecor:: ⁊ educeres de ꝯclu sione vinctū de domo carcer sedentes in tenebr:is ⁊ vmbr:a mor:tis. Ego dñs. Hoc est no/ men meū ⁊ gl'iam meā nō da bo alteri: nec laudē meā scul/ ptilibus. ℟. Octauadecima die decimi mēsis ieiunabitis dicit dñs. Et mittā vobis sal/ uator:ē ⁊ ꝓpugnator:ē ꝓ vobis qui vos ꝓcedat ⁊ introducat in terrā quā iurau⁊ ꝓr̄ibus ve stris. ℣. Ego enī sum dñs de⁹ veste⁊ qui eduxi vos de terra egypti. Et mittā. Le. iij.

O Ue prima fuerunt: ecce venerūt: noua quoq; annūtio

anteq̄z oriant audita vob̄ fa/
cia. Cantate dño canticū nouū
laus eius ab extremis terre.
Et nūc hec dicit dñs creās te
iacob: t formans te isrl'. Noli
timere: qz redemi te: t voca/
ui te nomine tuo seruus meus es
tu. ℟. Nō auferet sceptrū de
iuda t dux de femore ei⁹: do/
nec veniat q mittēdus est. Et
ipe erit expectatio gentiū. ℣.
Pulchriores sunt oculi eius
vino: t dētes eius lacte cādi/
diores. Et. Glia. Et ip. In. ij.
noc. aū. Bethleē. ℣. Conser
ua. ℣. Egrediet virga ỏ. Ser/
mo bti augustini epi. Le. iiij.

TOs inq̄z conuenio o iu
dei: q vsq̄z in hodiernū
diē negastis filiū dei. Preua
ricatores legis intēdite legez
Testimoniū q̄ritis de xp̄o: in
lege vīa scriptum est: qp duoz
hoium testimoniū verum sit.
Procedāt ex lege nō tm̄ duo:
sed etiā plures testes xp̄i: t cō
uincāt auditores legis nec fa
ctores. ℟. Illum oportet minui
illū aūt crescere. Qui post me
venit aū me factus é: cui⁹ non
sum dignus corrigiam calcia
mēti eius soluere. ℣. Hoc est
testimoniū qỏ phibuit iohā/

TOnes. Qui post. Lcō. v.
Dic ysaia testimoniuz de
xp̄o. Ecce inqt virgo ꝯcipiet
in vtero t pariet filiū: t voca/
bit nomē eius emanuel qỏ é
interp̄tatū nobiscū deus. Ac
cedat t alius testis: Dic et tu
hieremia testioniū xp̄o. Hic
est inqt deus nr: t nō estima/
bit alius absq̄z illo. Ecce duo
testes idonei ex lege via: Sed
alij atq̄z alij ex lege xp̄i testes
introducant: vt frōtes duriſſi
me inimicoz ꝯterant. ℟. Vir
go isrl' reuertere in ciuitates
tuas vsq̄zquo dolēs auertez.
Generabis dñm saluatorē ob
latione nouā in terra ambula
būt hoies in saluatione m. ℣.
In charitate ppetua dilexi te
ideo attraxi te miserans. Bc.

TOic scē daniel Lcō. vj.
de xp̄o qỏ nosti. Cū ve
nerit inqt sctūs sctōz: cessabit
vnctio. Dic t tu moyses legis
dator dux ppli isrl' testioniū
xp̄o. Prophetā vobis excita
bit dñs inqt de fribus vestris
Dic scē dauid: dic testioniuz
natiuitatis xp̄i. A summo ce/
lo inqt egressio eius. Dic ad/
huc: In sole posuit tabernacu
lū suū. Dic adhuc ỏ xp̄o. Ad
orabūt inqt eū oēs reges ter/
re: oēs gētes seruiēt ei. ℟. Ju
raui dicit dñs vt vltra iā non
irascar sup terrā: mōtes eni t
colles suscipiēt iusticiā meā.
Et testamentum pacis erit m.

hierlm. ℣. Juxta é salus mea vt veniat: ꝛ iusticia mea vt reuelef. Et. Glia. Et. In. iij. no. aij. Nox pcessit. ps. Celi enarrãt. ℣. Egredief dñs. Uemet.

IN illo tpe Scdm iohez Miserũt iudei ab hiero solymis sacerdotes ꝛ leuitas ad iohannẽ: vt interrogarent eũ. Tu qs es? Et re. Ome. bti Gregorij pape. Lcõ. vij.

EX huius nobis lectiõis verbis frẽs charissimi: iohannis hũilitas cõmendat. Qui cũ tante virtutis esset vt xp̃us credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne hũana opinione raperef inaniter sup se Nã ꝓfessus é ꝛ nõ negauit. Cõfessus é: quia nõ sum xp̃s. ℟. Nõ discedimus a te viuifica/bis nos dñe: ꝛ nomẽ tuũ inuocabimus. Oñde nobis faciez tuã ꝛ salui erimus. ℣. Domine deus virtutũ cõuerte nos.

SOstende no. Lectio. viij

Ed quia dixit: non sum: negauit plane qd̃ nõ erat: sed nõ negauit qd̃ erat: vt vitatẽ loquens: eius membrũ fieret cuius nomen sibi fallacit non vsurparet. Alio quippe in loco inqsitus a discipulis dñs de aduentu helye. Rñdit: Helyas iam venit ꝛ nõ cognouerunt eum. Et si vultis scire iohannes ipe est helyas ℟. Inquemini quãtus sit iste qui ingreditur ad saluandas gentes ipe est rex iusticie. Cuius generatio non habet finem. ℣. Precursor ꝓ nobis ingredi/tur scdm ordinem melchisedech: pontifex factus é in eternum. Cuius. Lectio. ix.

REquisitus aũt iohãnes dicit: non sum helyas. Quid é hoc fratres charissimi: quia qd̃ vitas affirmat: hoc pphe ta veritatis negat? Ualde nã qz inter se diuersa sunt: ipe est ꝛ non sum. Johannes igitur in spiritu helyas erat: in persona helyas non erat. Qd̃ ergo dñs fatef de spiritu: hoc iohannes denegat de persona. Et iohãnes eisdez turbis carnalibus nõ de suo spũ: sed de corpe responderet. ℟. Nascef nob̃ paruulus ꝛ vocabit deꝰ fortis: ipe sedebit sup thronũ dauid patris sui: ꝛ imperabit Cuius potestas sup humerũ eius. ℣. In ipo benedicentur omnes tribus terre: oẽs gentes seruient ei. Cuius. Glia. Cuius. reincipiat ℟. tium Nascetur ℟. nũ feriale. Rorate celi desuper ꝛ nubes pluant iustum: aperiat terra Et germinet saluatorẽ. ℣. Emitte agnũ domine dominatorẽ terre de

petra deserti ad montem filie syon. Et. ℣ Emitte. In laudi.

QAmite tuba in syon .añ. quia ppe est dies dñi ecce veniet ad saluandum nos alla alla. ℘ Dñs regna. Añ. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus: ⁊ replebit gl'ia domus dñi alla. ℘ Jubilate. añ. Erũt prava in directa ⁊ aspera in vias planas: veni dñe ⁊ noli tardare alla. ℘ Deus deus me⁹. añ. Dñs veniet occurrite illi dicentes: magnuz principiũ ⁊ regni eius nõ erit finis: deus fortis dñator princeps pacis alla alla. ℘ Bñdicite. añ Ecce deus nr̃ expectauim⁹ eũ: ⁊ saluabit nos all' ℘ Laudate. Cap. Hora é iã. Hym. Uox clara. ℣ Uox clamantis. In euãge. añ. Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohãnẽ vt interrogarent eum: tu quis es: qbus ait: ego vox clamantis in deserto: dirigite viã domini sicut dixit ysaias ppha. ℘ Benedictus. Oro Excita dñe. Misa de dña. Ad horas añe de lau. cetera vt i prima dñica cũ oroe Excita do. Ad vs añe d laud. cũ psal. dñicalibus. In euãge. añ. O. ℘. Mgt. Oro. Excita do. ⁊c. Diebus ℣o residuis ab hac dñica. iiij. vsqz ad vigil. nat. dñi cũ de aduẽtu agit dicat inuitato. Regẽ venturũ. vt s. cũ añis ⁊ psal. ferialibus tã in laud. qz in noc. ⁊ ℣ Ex syó spés. ⁊ legetur de ysaia cũ lectõib⁹ que sequunt: ⁊ ℟ eius de hist'ia La'nite tuba ⁊c. Lectiones ferriales post. iiij. dñicã aduẽt⁹.

ET nũc dñs hec dicit. L. i. Creãs te iacob ⁊ formãs te israel. Noli timere: q⁹ redemi te: ⁊ vocaui te noie tuo: meus es tu. Cũ trãsieris p aqs tecũ ero: ⁊ flumina nõ operiẽt te. Cũ ãbulaueris in igne nõ cõbureris: ⁊ flãma nõ ardebit te: q⁹ ego dñs de⁹ tu⁹: sanctus israel saluator tuus. Dans ppiciati onẽ tuã egyptũ ethyopiã ⁊ saba p te. Exq honorabil' fact⁹ es i oculis meis ⁊ gl'iosus. Ego dilexi te ⁊ dabo homines p te: ⁊ populos p anima tua. Noli timere: quoniam tecuz ego sum. Ab oriente adducam semen tuum: ⁊ ab occidẽte congregabo te. Et tu israel serue meus iacob quẽ elegi semen abraham amici mei in quo apprehendi te ab extremis terre: et a longinquis eius vocaui te: ⁊ dixi tibi. Serue meus elegi te: et nõ abieci te. Ne timeas: quia tecum sum ego. Ne declines: quia ego deus

tuus. Cõfortaui te t auxilia/
tus sum tui: t suscepi te ò ter/
ra iusti mei. Ecce ꝯfundent t
erubescẽt oñs q pugnant ad
uersum me. Erũt q̃si nõ sint: t
peribũt viri q cõtradicẽt tibi
Queres eos t nõ inuenies vi
ros rebelles tuos. Erũt quasi
nõ sint: t veluti ꝯsũptio bois
bellãtis aduersum te: qr ego
deus tuus app:ehẽdẽs manũ
tuã. dicensq tibi: Ne timeas
ego adiuui te noli timere ver
mis iacob q mortui estis ex is
rael. Ego auxiliatus sũ tui di
cit dñs: redẽptor tuus scũs is
rael. Ego posui te q̃si plaustr
triturãtis nouũ hñs rostra ser
rantia: triturabis mõtes t cõ
minues: t colles q̃si pulueres
pones t vẽtilabis eos: t vẽto
colles t turbo dispgent eos.
Et tu exultabis in dño: in scõ
isrl letaberis. Egeni t paupe
res q̃rũt aq̃s: t nõ sũt: lingua
eoꝝ siti aruit. Ego dñs exau/
diã eos: de⁹ isrl nõ dereliquã
eos. Aperiã in supinis collib⁹
flumia: t in medio cãpo fõtes
Ponã desertũ in stagna aq̃ꝝ:
t terrã inuiã in riuos aquaꝝ.
Dabo in solitudie cedrum: t
spinã t mirtũ t lignuꝫ oliue.
Ponã in deserto oliuã abietẽ
Ulmũ t buxũ simul: vt videãt
t sciãt t cogitẽt t intelligent
pariter: qr manꝰ dñi fecit hec
t scũs isrl creauit illud. Pro/
pe facite iudiciũ veꝝ dicẽ dñs
afferte siqd habetis fortẽ dicẽ
rex iacob. Accedãt t nunciẽt
nobis quecũq ventura sunt.
Priora q̃ fuerũt nũciate: t po
nemus cor nr̃m t sciem⁹. No
uissima eoꝝ: t q̃ vẽtura sũt in/
dicate nobis: annũciate q̃ vẽ/
tura sunt t futuꝝ t sciemus qr
dij estis vos. Bñ quoq aut
malẽ nõ potestis facere: t loq̃
mur t videamus simul. Ecce
vos estis ex nihilo: t opus ve
strũ ex eo q nõ ẽ abhoiatio: ẽ
qui elegit vos. Suscitaui ab
aq̃lone: t veniet ab ortu solis:
vocabit nomẽ meũ t adducet
magr̃atus q̃si lutũ. Hec dicit
Hec añe q̃ sequunt feriati di/
cende sunt ad psal. Magt. qñ
de aduẽtu agit. vel ad memo
riam qñ agit ò sancto a tertia
dñica aduentus vsq ad nati
tionẽ Dñi ad psal. Benedi
ctus. q̃rta dñica vsq ad vi
giliaꝫ natiuitatis dñi: ꝓterq̃
in festo sancti thome apli ꝓ
Emi/ ut ibi notat. Alit.
et dñs in ptã te magnat
t videbit omnis caro salutare
dei. Joseph fili dauid no/
li timere accipere mariã con/
iugem tuaꝫ: quod enim in ea
natũ est: de spũ sancto est alla

aīi. Dicit dñs penitentiā agi/
te: appropinquabit enim re/
gnum celoꝝ alla. aīi. Consur/
ge ꝙ surge induere fortitudi/
nem brachiū dñi. aīi. Eleua/
re eleuare ꝙ surge hierusalem
solue vincula colli tui captiua
filia syō. aīi. Dona in syon sa/
lutem: ⁊ in hierusalē gloriam
meā alla. aīi. Cōsolamini cō/
solamini pplē meus dicit de⁹
vester. aīi. Letamini cum hie
rusalē ⁊ exultate in ea omnes
qui diligitis eam in eternum
¶ In vigilia natiuitatis dñi:
ad matu. inuita. Prestolātes
redemptorē leuate capita ve/
stra. Quoniā ppe est redem/
ptio vestra. ps. Venite exym.
Verbū supernū. Alle feriales
cum noc. ℣. Hodie scietis: q⁹
veniet dñs. ℟. Et mane vide
bitis gliaz eius alla. Scdm
In illo tpe: matheum
Cū esset desponsata ma/
ter iesu maria ioseph. Anteq̄
conuenirēt inuēta ē in vtero ha
bens de spū scō. Et re. Omel.
Origenis doctoris. Lectio j.

Cum esset despōsata ma
ter iesu maria Joseph.
Que fuit necessitas vt despō/
sata esset maria ioseph? nisi p/
pterea q̄tenus hoc sacramen/
tū diabolo celaret: ⁊ ille ma/
lignus fraudis cōmenta ad/
uersus desponsatā virginem
nulla penit⁹ inueniret. ℟. Sā
ctificamini hodie ⁊ estote pa/
rati: quia die crastina videbi/
tis Magestatez dei in vobis.
℣. Hodie scietis quia veniet
dñs: ⁊ mane videbitis. Ma.
Ideo fuerat Lcō. ij
despōsata ioseph: vt na/
to infanti vel ipi marie curam
videret gerere ioseph: siue in
egyptū iens vel inde denuo
rediēs. Mater inqt eius ma/
ter imaculata: mater incorru
pta: mater intacta. Mater ei⁹
Cuius eius? Mater dei vni/
genti: dñi ⁊ regis oium: plas
matoris cunctoꝝ. ℟. Constā/
tes estote videbitis auxilium
dñi sup vos: iudea ⁊ hierusa/
lem nolite timere. Cras egre
diemini ⁊ dñs erit vobiscum.
℣. Vos qui in puluere estis
expgiscimini ⁊ clamate: ecce
dominus veniet cum salute.
Mater ef/ Lcō. iij. Cras
fecta est: sed virginita/
tem nō amisit. Genuit infan/
tem: vt dictū est virgo pman/
sit. Virgo ergo genuit: ⁊ vir/
go pmansit. Mater filij facta
est: ⁊ castitatis sigillū nō per/
didit. Quare? Quia nō homo
iste mñ qui videbat: sed vnige
nitus erat deus qui in carne
aduenerat. Nec subito carna/

liter genitus: sed pfecta deitas in corpe venit. ℟. Sanctificamini filij israel dicit dñs i die eni crastina descēdet dñs. Et auferet a vobis omné languorem. ℣. Crastina die delebit iniqtas terre ⁊ regnabit super nos saluator mundi. Et. Glia Et au. ℣. Crastina erit vobis salus. Dicit dominus exercituum. In laudibus añ. Judea ⁊ hierusalē nolite timere: cras egrediemini ⁊ dominus erit vobiscum alla. cū psal. ad feriā ptinentibus. Si dominica sit. ps. Dñs regna. ⁊ ceteri psal. añ. Hodie scietis quia veniet dominus: ⁊ mane videbitis gloriā eius añ. Crastina die delebit iniqtas terre: ⁊ regnabit super nos saluator mūdi. añ. Crastina erit vobis salus dicit deus exercituū. añ. Rex pacificus magnificatus est: cuius vultum desiderat vniuersa terra. Cap. Paulus seruus iesu christi vocatus aplus segregatus in euangelium dei q ante promiserat p pphetas suos in scripturis scis de filio suo q factus est ei ex semie dauid scdm carnē. Hym. Uox cla. ℣. Crastina die delebit iniqtas trc. Et regnabit sup nos saluator mūdi In eua. añ. Cū eēt desponsata mater iesu maria ioseph añq̄ conuenirēt inuēta ē in vtero hns q̄ eni in ea natū ē de spū scō ē alla. ps. Bñdict⁹. Deus q nos redēptionis nre annua expectatione letificas: psta: vt vnigenitus tuum quē redēptorē leti suscipimus venientē q̄q̄ iudicē securi videam⁹. Dñm nrm ihm xpm filiū tuū. Qui tecū. Oratio nō dicat. Ad pmā añ. Judea. ps. Deus in noie. ps. Bti immacu. non mutet añā ad psal. Quicūq̄ vult. ℟. Jesu xpe cū alla: ℣. Qui sedes. Prostratio nulla fiat: sicut nec alijs horis. Notandū q̄ qñcūq̄ p annū festa dicunt ad horas cū alla. ℟. Jesu xpe dz p̄cedere cū alla ⁊ quemlibet exceptis festis duplicib⁹ infra nat. dñi vbi ad primā dz Jhu xpe. sine alla. cū ℣. Tu puis verbigena Et ad alias ho. dicunt ℟. cū alla. Semp ℣o qñ dz alla ad ℟. horalia: dz alla a choro i vltia pte vltiorū ℣siculorū tā in festis scōr extra tps paschale q̄q̄ infra. Et nō dz a puero i pte prima ℣sicli. Ad ℣si. qdē Exurge dñe nūq̄ sequt alla. nec ad ℣n. de cōpleto. s. Custodi nos nec ad ℣n. Bñdictus q venit In tpe ℣o paschali ad ℣si. In resurrectiōe tua xpe. ⁊ ad ℣n.

Ascēdit de⁹ in iubi. ꝛ ad ℣si. Sps scūs dñs. finis terminat a choro cū alla. Ad. ij. añ. Hodie scietis. ℣. Lege po. Cap.

PRopter syō nō tacebo: ꝛ ppter hierusalē nō quiescam: donec egrediat vt splendor iustus eius ꝛ saluator eius vt lampas accendat. ℟. Crastina die delebit iniqtas terre Alla alla. ℣. Et regnabit sup vos saluator mūdi. Alla alla Glia. Crastina. ℣. Hodie scietis. Dio. De⁹ q nos redemp. Ad. vj. añ. Crastia. ℣. Defec

ECce dñs in forti Cap. tudie veniet: ꝛ brachiuz eius dñabit: ecce merces eius cū eo: ꝛ op⁹ illius cora illo ℟ Hodie scietis qz veniet dñs. Alla alla. ℣. Et mane videbit gliaz ei⁹. All. Gloria. Hodie. ℣. Crastina erit. Dio. Deus q nos. Ad. ix. añ. Rex pacificus

QPs. Mirabilia. Caplm

Qdebūt gētes iustū tuū: ꝛ cūcti reges inclytū tuū: ꝛ vocabit tibi nomen nouū quod os dñi nominauit. ℟. Crastina erit vobis salus. Alla alla. ℣. Dicit dñs deus exercituum. Alla alla. Glia. Crastina. ℣. Magnificatus ē rex pacific⁹. Sup oēs reges vniuerse terre alla. Dio. Deus q nos re. Si vigilia nati. dñi in dñica eue

nerit: inuitato. Prestolantes dicet a duobus cātorib⁹ chori. ℣. Uenite. ꝛ cetera omnia que supius in dñica. tiij. ordinata sunt vsq ad ℣si. añ expositione qui erit Hodie scietis Expositio vero ꝛ cetera oia q sequunt de vigilia erunt: nec aliqua de dñica deinceps ad matu. vel ad laudes vel ad horas fiet mētio: pter psal. ad pri mā. Expositio Cū esset despō sata. vj. ℟. Sāctificami. viij. ℟ tiū Constātes estote. ix. ℟ tiū Sāctificami filij. Cetera deinceps cū psal. ad diē ptinētibus sicut in vigilia pordiata sunt. Dio. Deus q nos. Memoria nō dicat. Ad pmā añ Judea. ℣. Deus de⁹ me⁹ respice. ℣. Quicunqz vult. sub eade aīa La Dñe miſere. ℟. Jesu xpe cū alla. ꝛ cetera vt. s. In vigilia natiui. dñi ad vesp as añ

Litote qz ppe ē regnū dei: amen dico vobis qz non tardabit. ℣. Laudate pu. añ. Leuate capita vra ecce appropiqbit redēptio vra. ℣. Lauda. do. o. gē. añ. Magnificat⁹ ē rex pacific⁹ sup oēs reges vniuerse terre. ℣. Lauda aia me. añ. Cōpleti sunt dies marie vt pareret filiū suū pmogenitū. ℣. Laud. do. qm. añ. Ecce cō

pleta sunt ota que dicta sunt p angelū de ỽgine maria. ℣. Lauda hierusalē. Cap. Opulus gentiū q ambulabat in tenebris vidit lucem magnā habitātib⁹ in regione vmbre mortis lux orta est eis. ℟. Judea et hierusalē nolite timere. Cras egredimini et dñs erit vobiscū. ℣. Constantes estote videbitis auxilium dñi sup vos. Cras. Glia. Cras

Ecce redemptor ℣ym. Gentiū ostende partum virginis miref oé seculū talis decet partus deū. Nō ex viri li semine sed mistico spirami/ne verbū dei factū est caro fructusq ventris floruit. Alnus tumescit virginis claustra pudoris ꝑmanēt vexilla virtutū micant versat in templo de⁹. Procedēs e thalamo suo pudoris aula regia gemine gigas substantie alacris vt curat viā. Egressus ei⁹ a patre regressus eius ad ꝑrem excursus vsq ad inferos recursus ad sedē dei. Et qualis eterno patri carnis stropheo accingere infirma nri corpis virtute firmās ppeti. Presepe iā fulget tuuz lumenq nox spirat nouū qđ nulla nox interpolet fideq iugi luceat. Glia tibi dñe qui nat⁹ es. ℣. Tanq sponsus. Dñs ꝑcedēs de thalamo suo alla. In euāge. Ant. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regē regū ꝑcedentē a patre tanq sponsus de thalamo suo. ℣. Magt Tota ani[illegible] sine pneuma ꝑante [illegible] post psaimū cū pneuma[illegible] omni festo duplici semp[illegible] excepta hebdomada pa[illegible] die aiaz in quib⁹ pneuma[illegible] dicit. Oro. Deus qui nos. sup ad matuti. Ad cōplet[illegible] ℣. Verbū caro factū est alla. et habitauit i nobis alla. ℟. Cū inuoca. ℣. In te dñe. ℣. Qui habitat. ℣. Ecce nūc. Cap

Tu in nobis. ℣ymnus. Orde nat⁹ ex parētis ante mundi exordiū alpha et o cognominat⁹ ipse fons et clausula oim que sunt fuerūt queq post futura sunt scl'oz seculis. Ecce qué vates vetustis concinebāt sclis qué ꝑphetaz fideles pagine spopoderāt emicat ꝑmissus olim cūcta collaudent deū scl'oz sclis. Obeat⁹ ortus ille virgo cum puerpa edidit nram salutē feta sācto spū et puer redēptor orbis os sacratum ꝑtulit scl'oz seculis Psallat altitudo celi psallāt oēs angeli qcquid est virtutis vsq psallat in laudē dei nulla linguarum sileſcat voz et ois

consonet seculorũ seculis. Te senes t te iuuenũ paruulorũq te chorus turba matrum virginũq; simplices puellule voce concordes pudicis perstrepant concentibus sclor sclis. Cui ibi xpe sit cũ patre agyoq; spiritu hymnus melos laus perhennis gratiarũ actio honor: virtus t victoria regnum eternaliter seculor seculis. ℣. Bñdictus q venit in nomine Deus dñs t illuxit nobis Ad Glorificamus te dei genitrix quia ex te natus est xps salua omnes qui te glorificant. ℟. Nunc dimittis. kyrie. t cetera vt sup. Iste modo dicat cõpleto. ab hoc die cõtinue vsq; ad octa. epihanie completas. Ad matuti inuitato Christus natus est nobis venite adore/

Qmus. ℟. Venite. Hym. Criste redemptor oim ex patre patris vnice solus añ principiũ natus ineffabiliter. Tu lumen tu splendor patris tu spes phennis oim intende quas fundunt pces tui per orbem famuli. Memento salutis auctor q nostri quondam copis ex illibata virgine nascẽdo formã sumpseris. Hic psens testat dies currens per anni circulũ q solus a sede patris mundi salus aduenieris. Hunc celũ terra hunc mare hũc oẽ quod in eis est auctorẽ aduentus tui laudat exultans cantico. Nos quoq; qui scõ tuo redempti sumus sanguine ob diem natalis tui hymnũ nouum cõcinimus. Gloria. tibi dñe. In primo noc. Ad. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ℟. Quare fremuerunt Ad. Tanq; sponsus dominus procedẽs de thalamo suo. ℟. Celi enarrant. Ad. Diffusa est gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus in eternum ℟. Eructauit. ℣. Tanq; sponsus. Benedictiones communes super lectiones dicantur Similiter fiat per totũ annũ exceptis festis beate marie et cõmemoratione eius t festor: omniũ sanctorũ. Tres prime lec. sint de phetia ysaie. Lc. j.

Primo tẽpore alleuiata est terra zabulon t terra neptalim: t nouissimo aggrauata est via maris trans iordanem galilee gentium. Populus qui ambulabat i tenebris vidit lucem magnam. Habitantib in regione vmbre mortis: lux orta est eis. Paruulus eni nat est nobis: t filius datus ẽ nobis. Hec dic dñs de q hodierna die de ẏgie nasci

dignat⁹ é: ꝙuertimini ad me ⁊ salui eritis. ℟. Hodie nob ce/ lor rex de ꝟgie nasci dign⁹ é vt hoiez ꝓditi ad reg̃ celestia reuocaret. Gaudet exercit⁹ an gelor: q⁹ sal⁹ etna hũano ge/ neri appuit. ℣. Glia i excelsis deo: ⁊ in tra pax hoib⁹ bõe vo luntatis. Gaudet. Le.ij. Consolami ꝙsolami ppl̃e meus dic̃ dñs de⁹ vester. Loq mini ad cor hierlm ⁊ aduoca te eã: qm̃ cõpleta é malicia ei⁹ dimissa é iniqtas illi⁹. Susce pit ð manu duplicia: ꝓ oibus pctis suis. Clor clamãtis i de serto: pate viã dñi: rcãs facite semitas dei nr̃i. Ois vallis i/ plebit: ⁊ ois mõs ⁊ coll'hũilia bit ⁊ erũt ꝓua i directa ⁊ alpa in vias planas. Et reuelabit gla dñi: ⁊ videbit ois caro pit ꝙ os dñi locutũ é. Hec di. ℟. Hodie nob de celo pax vera descẽdit. Hodie ꝓ totũ mũdũ melliflui facti sunt celi. ℣. Ho die illuxit dies redẽptiõis no ue repationis antiq̃ felicitatis eterne. Hodie. Le.iij. Consurge ꝙsurge: iudue re fortitudine tua syõ. Indue/ re vestimẽtis glie tue hierlm ciuitas scã: q⁹ nõ adijcietvltra vt ꝓtranseat ꝓ te incircũcisus ⁊ immũdus. Excutere de pul uere ꝙsurge: sede hierusalem Solue vincula colli tui capti ua filia syon: q⁹ hec dicit dñs Gratis venũdati estis: ⁊ sine argẽto redimemini: q⁹ hec di cit dñs deus: In egyptũ descẽ dit ppls meus in principio: vt colonus esset ibi: ⁊ assur absq̃ vlla causa calũniatus é eum. Hec dic̃ ℟. Verbũ caro factũ est ⁊ hitauit in nob: ⁊ vidim⁹ gliaz ei⁹ gliaz q̃si vnigeniti a pre. Plenũ gre ⁊ veritatis. ℣. In pncipio erat verbũ: ⁊ ꝟbũ erat apud deũ: ⁊ de⁹ erat verbũ. Plenũ. Glia. Ple. Prosa Celez ethera ⁊ terra atq̃ mare nõ ꝓualẽt, totũ ca/ pere. ℣. Alsimi ꝓsepe infans im plens: celos regẽs vbera sug/ gẽs. ℣. Factor mr̃is natus ho/ die ẽ de mre. ℣. Creãs die ho die: creatus est in die. ℣. Na/ scitur mundo. ℣. Oriens ga/ briel quem vocauit emanuel nobiscuz deus. In.y. noc.añ. Suscepimus de⁹ misericordi am tuã in medio tẽpli tui. ꝑ. Magn⁹ dñs. añ Orieꝛ in die. bus dñi habundãtia pacis ⁊ dñabit. ꝑ Deus iudiciũ. añ. Veritas de terra orta est: ⁊ iu sticia de celo ꝓspexit. ꝑ Bñ dixisti dñe. ℣. Verbũ caro fa/ ctũ ẽ. Et hitauit in nobis alla

Sermo bti leonis pape

Saluator nr̃ di/ Le.iiij

lectissimi hodie natus ē: gaudeamus. Neq; enī locum fas est esse tristicie: vbi natalis est vite. Que ꝓsumpto mortalitatis timore: ingerit nobis de ꝓmissa eternitate leticiā. Exultet ergo scūs: q; appropiquat ad palmā. Gaudeat peccator quia inuitat ad veniam. Anime gentilis: quia vocatur ad vitam. Tu ait. ℟. Quē vidistis pastores dicite annunciate nobis in terris qs apparuit Natū vidimus in choro āgelor saluatorem dominum. ℣. Scōm q dictum est nobis ab angelo de puero isto: inuenimus infantē pannis inuolutū ⁊ positum in ꝑsepio in medio duū aialiū. Natū. Iste versus dicat isto die ⁊ die circūcisionis. Alijs vero diebus dicetur versus. Dicite quidnā vidistis: ⁊ annūciate christi natiuitatem. Natum vidimus.

Sermo bti leonis pape. L.v:

EXultemus in domio dilectissimi: ⁊ spiritali iocunditate letemur: quia illuxit nobis dies redemptionis noue: reparationis antique: felicitatis eterne. Reparat enī nobis salutis nostre annua reuolutione sacramentū: ab initio ꝓmissum: in fine redditur sine fine mānsurum. ℟. O magnum mysterium ⁊ admirabile sacramentum: vt animalia viderent dominum natuz Jacentem in ꝑsepio beata virgo cuius viscera meruerunt portare dominum christum. ℣. Domine audiui auditum tuum ⁊ timui: cōsideraui opera tua ⁊ expaui in medio duū animalium. Jacentem in ꝑse.

Sermo beati Augustini epi.

QUpientes aliquid dilectissimi de huius diei solennitate narrare: simulq; considerantes illud vnum verbum de quo dicere volumus: nulla inuenimus verba: quibus sufficienter aliquid dicere valeamus Est enim hoc verbum: non quod definit prolatuz: sed qđ permanet natum. Non transitorium: sed eternum. Non factum a deo patre: sed genituz. Nec solum genitum: sed vnigenitum. Unum quippe verbum deus pater genuit de seipso: per quem omnia creauit ex nihilo. ℟. Beata es maria que dominum portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit: ⁊ in eternum perma-

Lectio.vj.

Bnes virgo. Prosa.

Eata es virgo ⁊ gliosa. ℣. Inter oēs mulieres ⁊ bñdicta. ℟. Gabriel hec dicens at-

tulit affata. ℣. Paries filiū virgo intacta. ℣. Jesus erit nomē eius cūcta p̄ secula. ℣. Que dicta sunt de te iā iā sunt pacta. ℣. Hodie ex te xp̄s natus ē in terra. ℣. Be te mater casta p̄cessit maria. ℣. Aue speciosa in celis regina. ℣. Et b̄ndicta in eternū sancta. Benuisti. ℣. Gloria t honor deo p̄ri summo laus quoq; maiestas t potestas deitas sit eius vnigenito t spūi sācto. Benuisti. Ista ps̄a dicat̄ loco versus isto die t die circūcisionis in matuti. Alijs vero diebus dicet̄ versus. Aue maria gr̄a plēa dn̄s tecū. Benuisti. In. iii. noc. añ Jp̄e inuocauit me alla: pater me⁹ es tu alla. p̄s Misericordias dn̄i. añ Letent̄ celi t exultet terra añ faciē dn̄i qm̄ venit. p̄s Cantate. i. añ. Notum fecit dn̄s alla: salutare suum alla. p̄s Cātate. ij. ℣. Jp̄e inuocauit me. Pr̄ meus es tu alla

In illo tempe: Exijt edictū q̄ cesare augusto: vt describeretur vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a p̄side syrie cyrino. Et re. Ome. beati gregorij pape. Lcō. vij.

Quia largiēte dn̄o missarum solēnia ter hodie celebraturi sumus: loq; diu de euāgelica lectiōe nō possum⁹. Sed nos aliqd vel breuiter dicere redēptoris nr̄i natiuitas ipsa compellit. Quid ē q̄ nascituro dn̄o mūdus describit: nisi hoc qđ apte monstrat? Quia ille veniebat in carne qui electos suos ascriberet in eternitate. Cui cōtra de reprobis p̄ ypbetā dicit: Deleant̄ de libro viuentū: t cū iustis non scribant̄. ℟. Bt̄ā dei genitrix maria cuius viscera intacta p̄manēt. Hodie genuit saluatorem seculi. ℣. Bt̄ā que credidit qm̄ p̄fecta sunt oia que dicta sunt ei a dn̄o. Hodie gen.

In illo tpe Scōm lucā. Pastores loquebant̄ ad inuicē: Trāseamus vsq; bethleem t videamus hoc verbū quod factū est: qđ fecit dn̄s t ondit nobis. Et re. Ome. Hieronimi venera. bede p̄sbi. Lcō. viij

Nato in bethleē dn̄o saluatore: sicut sacra euangelij testat̄ hist̄oria. Pastoribus q̄ in regione eadē erāt vigilātes vigilias noctis super gregē suū: āgelus dn̄i magna cū luce apparuit: Exortumq; mūdo solē iusticie: nō solū celestis voce sermōis: verūetiā claritate diuine lucis astruxit Qui bn̄ etiā in bethleē nascit̄ Bethleē q̄ppe domus panis

interp̃tat. Ipe nãq; ē qui ait: Ego sum panis viuus qui de celo descẽdi. ℟. Sãcta ⁊ ima/culata virginitas qbus te laudib⁹ efferã nescio. Quia quẽ celi cape nõ poterant tuo gremio cõtulisti. ℣. O vere btã sublimis spõsa dña angelor̃ simulq; omniu⁹ sctor̃: q̃ magnã laudem dignitas tua meret forma dei digna. O q̃ btã es maria creatorẽ tuũ digne suscipiẽs: ⁊ dedisti in tpe vbera quẽ habebas añ secula regẽ ⁊ ꝓditorẽ ⁊ deum. Quia

Ista ꝑla dicet loco ỽsus isto die: ⁊ die circumcisionis tñ. Alijs vero dieb⁹ dicet iste versus. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui. Quia. Initiũ sancti euãgelij:

IN prin/cipio erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ de⁹ erat verbũ. ℣. Hoc erat in principio apd deũ. Et'ret'. Ome. vene. bede

QUia tempa ꝑfecti. Lux clẽ mediatoris dei ⁊ hominũ: hois iesu xp̃i natiuitatẽ que hodierna die facta est: sanctor̃ verbis euãgelistaru⁹ matthei videl⁹ ⁊ luce manifestatã agnouimus: libet etiã d̃ ỽbi id est diuinitatis ei⁹ eternitate bti iohãnis euãgeliste dicta scrutari. Alij vero euãgeliste xp̃m ex tempe natũ describũt: iohãnes eundẽ in principio fuisse testat dicens: In principio erat verbũ. Alij int hoies eũ subito apparuisse cõmemorãt: ille ip̃m apud deũ semp fuisse declarat dicẽs: Et verbũ erat apud deũ. Alij eũ vex hoiex: ille vex ꝓfirmat eẽ deũ dicẽs: Et deus erat ỽbũ. Alij hoiem apud hoies tpaliter ꝓuersatũ: ille deũ apud deum in principio manentẽ oñdit dicens: ℣. Hoc erat in principio apud deũ. Alij magnalia que in hoie gessit phibẽt: ille q̃ oẽx creaturã visibilẽ ⁊ invisibilem p ip̃m deus p̃fecerit docet dicẽs: Oia p ip̃m facta sunt: ⁊ sine ipo factũ est nihil. ℟. Descendit de celis missus ab arce p̃ris introiuit per aurẽ virginis in regionẽ nr̃az indutus stola purpurea. Et exiuit per aureã portã lux ⁊ dec⁹ vniuerse fabrice mũdi. ℣. Tã quã sponsus dñs ꝓcedens de thalamo suo. Et exi. Gl'ia. Et exiuit tc̃. vsq; Fabrice. Seq̃tur ℣. Prosa a toto choro alternatim dicenda. ℣. Prosa.

FActure dominãs ptãte atq; principãs. Virtute nõ adiectiua: sed natiua ⁊ substãtiua. Condolẽs nãq; diua bonitas. ℣. Hoiez qui creaue

rat ad vitã. ℣. Fraude hostis ℣. Incurrisse. ℣. Mortis discrimina. ℣. Dictauit ꝓsilium admirabile atq; necessariũ. Fabrice mũdi. ℣. Parat⁹ itez ꝓbi ñue diacon⁹ dalmaticat⁹ stati post ꝓlã incipiat euãgeliũ i sinistra ꝑte altar: Dñs vobiscũ Et cũ spũ tuo. Initiũ sci euangelij scõm matheũ Liber gñatiõis iesu dñe xꝑi filij dauid filij abrahã. Abrahã aũt genuit ysaac ysaac ãt gẽuit iacob. Jacob ãt genuit iudã ⁊ frẽs ei⁹. Judas aũt gẽuit phares ⁊ sarã ẽ thamar. Phares ãt gẽuit esrõ. Esrom ãt gẽuit arã. Arã ãt gẽuit aminadab. Aminadab ãt gẽuit naasõ. naasõ ãt gẽuit salmõ Salmõ ãt gẽuit booz ẽ raab. Booz ãt gẽuit obeth ex ruth. Obeth ãt gẽuit iesse. Jesse aũt gẽuit dauid regẽ. Dauid aũt rex ge. salomonez ex ea q̃ fuit vrie. Salomõ ãt ge. roboã. roboas ãt ge. abiã. Abias ãt ge. asa. Asa ãt ge. iosaphat. Josaphat ãt ge. ioram. ioramã ãt ge. oziam. Ozias ãt ge. ioathan. Joathas ãt ge. achaz. Achaz ãt ge. ezechiã. Ezechias ãt gẽ. manasse. Manasses ãt ge. amõ. Amon ãt ge iosiã. Josias ãt ge. iechoniã ⁊ frẽs ei⁹ in transmigrationez babylonis. Et post trãsmigrationẽ babylonis iechonias gẽuit salathiel. Salathiel ãt gẽuit zorobabel. Zorobabel ãt gẽuit abiud. Abiud ãt gẽuit eliachi. Eliachi ãt genuit asor. Asor ãt ge. sadoch. Sadoch ãt ge. achi. Achi aũt gẽuit eliud. Eliud ãt ge. eleazar. Eleazar ãt gẽuit mathan. Mathã ãt gẽuit iacob. Jacob ãt ge. ioseph vir marie. De q̃ natus ẽ ihs: q̃ vocat xꝑs. Quo finito icipiat ꝓbr q̃ offm facit ꝓsal. Te deum laudamus Et sciendũ est q̃ ille ꝓsal Te deũ laudamus extra aduentũ. lxx xl. ⁊ exceptis die aiaz ⁊ cõmemorationibus aiaz: dicendũ est in oi seruitio. ix. lcõ. ⁊ etiã triũ lcõ. q̃ chor⁹ regit: Aliis aũt dieb⁹ q̃ chorus nõ regit nõ dicet. Cantato ipso ꝓsal. stati a succẽtore vicariox inciat missa in gallicãtu. s. offm Dñs dixit ad me ⁊c̃. stati post missam dicat sacerdos q̃ offm facit ꝓsicul̃. Verbũ caro factũ est. Deus in adiutorium. chorus ꝓsequat que ad laudes ꝓtinent. In laudibus aũ.

Quem vidistis pastores dicite: annũciate nobis in terris quis apparuit: natũ vidimus in choro ãgelox salvatorem dominum alla alla ꝓ Dñs regnauit, aũ Venit

puerpera regē cui nomē eter/
num: ⁊ gaudiū mris hīs cum
virginitatis honore: nec pri/
mā similē visa ē nec habere se
quentē alla. ℣. Jubilate. añ.
Angelus ad pastores ait: an/
nuncio vobis gaudiū magnū
q̄ natus ē hodie saluator mū
di alla. ℣. Deus de⁹ me⁹. añ.
Facta ē cū angelo multitudo
celestis exercitus laudantiuz
⁊ dicētiū: glia in excelsis deo
⁊ in terra pax hoibus bōe vo/
luntatis tue alla. ℣. Bñdi. añ.
Paruulus filius hodie nat⁹ ē
nobis: ⁊ vocabit deus fortis
alla alla. ℣. Laudate. Cap.
Multipharie multisq̄
mōis olī deus loquens
pribus in pphetis: nouissime
dieb⁹ istis locut⁹ ē nob i filio:
quē ꝓstituit heredem vniuer
sor p quē fecit ⁊ secla. Hym.
A Solis ortus cardie ⁊ vsq̄
terre limitem xp̄m ca
namus principē: natū maria
virgine. Beatus auctor secu/
li seruile corpus induit: vt car
ne carnez liberet: ne perderet
quos ꝓdidit. Caste parentis
viscera celestis intrat gra: vē/
ter puelle baiulat: secreta que
nō nouerat. Domus pudici
pectoris templum repente fit
dei: intacta nesciens virū: ver
bo concepit filiuz. Mixta es
puerpera quem gabriel pdi/
xerat: quē matris aluo gestiēs
clausus Johannes senserat.
Feno iacere pertulit presepe
non abhorruit: paruoq̄ lacte
pastus est: per quem nec ales
surit. Gaudet chorus cele/
stium: ⁊ angeli canūt deo: pa/
lamq̄ fit pastoribus: pastor
creator omnium. Gloria tibi
domine. ℣. Benedictus qui
venit in nomine domini. De
us dom⁹ ⁊ illuxit nob alla.
In euange. añ. Gloria in ex/
celsis deo: ⁊ in terra pax homi
nibus bōe volūtatis alla alla
℣. Bñdictus. Tota dicatur
añā ante inceptionem psal. si/
ne pneuma: ⁊ post psalmū cū
pneuma: sicut in omnibus fe/
stis dupliciibus fiet: preter ad
vespas in vigilia pasche. Ora
Concede q̄s op̄s deus: vt
nos vnigeniti tui noua p
carnē natiuitas liberet: quos
sub peccati iugo vetusta seruī
tus tenet. Qui tecum viuit ⁊.
Statimq̄ pulsato ter vno de
maioribus signis: rector cho/
ri incipiat officium scilz Lux
fulgebit. Ad primam hymn⁹
A Gnoscat omne seculuz:
venisse vite premium:
post hostis asperi iugum ap/
paruit redemptio. Isayas
que precinit completa sunt in

virgine annunciauit angelus
scus repleuit spus. ℣ Glia tibi
dne. Hic versus dicat in fine
omnium hymnor quor metro
cuenit vsq ad epiphaiaz. Ant.
Que vidistis. ℣ Deus in no
mine. ℣ Bti imaculati. ℣.
Retribue. Non mutat ana in
aliq die ad psalmu. Quicuq
vult. cu de natiui. agit. Lap.
Dne miserere. ℟ Jesu xpe fi
li dei viui miserere nobis. Qui
sedes ad dextra pris. Chorus
ide repetat. ℣. Tu pris verbi
gena factus caro deuz nobis
homo placa deus t da venia
Jesu xpe. Glia pri t filio t spi
ritui sco Sicut erat i pncipio
Jesu xpe. ℣. Exurge dne. Isto
mo dicat istud ℟ eiu die⁹ na
ti. dni: sancior stephani: iohā
nis: innocē. thome: circucīsio
nis: t in festo purificatois bte
Barie si infra. lxx. euenerit.
Aliis vero diebus dicat ℟ eiu
Jesu xpe fili dei viui miserere
re nobis. Alla alla. ℣. Qui ō
virgine ꝛc. quotidie vsq ad
epiphaniā. Ad. iij. hymnus.

Maria vere cepit ver
bi fideli semine quem
totus orbis nō baiulat portat
puelle viscera. Radix iesse ia
floruit: t virga fructu edidit:
secuda partu ptulit t virgo mr
pmanet. Glioria tibi dne. an.
Genuit. ℣ Lege pone. Lap.

Apparuit gra dei salua
toris nri oibus hoibus
erudies nos: vt abnegates im
pietate t seculania desideria:
sobrie t iuste t pie viuam⁹ in
hoc seculo. ℟ Puer natus est
nobis. Alla alla. ℣ Et filiu⁹ da
tus e nobis. Alla. Gla. Puer
natus. ℣. Verbum caro. Oro
Concede qs ops de⁹. Ad. vj.

Presepe poni ptu hym.
Plu q lucis auctor extitit:
cu patre celos cdidit sub mre
pānos induit. Lege dedit q
seculo cuius dece pcepta sunt
dignādo factus est hō sub le
gis esse vinculo. Glia tibi do
mine. an. Angelus ad pasto
res. ℣. Desecit. Lap.

Apparuit benignitas et
hūanitas saluatoris nri dei:
nō ex opibus iusticie que feci
mus nos: sed scom sua miseri
cordiam saluos nos fecit. ℟.
Verbū caro factu e. Alla alla
℣ Et habitabit in nob. Alla.
Glia. Verbū. ℣. Jpe inuoca
uit. Oro Concede. Ad. ix. hym

Adam vetus qō polluit:
adā novus hoc abluit:
tumes q ille deiecit: humili
mus hic erigit. Lā nata lux e
t sal⁹: fugata nox t victa mors
venite gentes credite deū ma
ria ptulit. Glia tibi dne. An.

Paruul⁹. ℘. Mirabilia. ℣. Multipharie. ℟. Ipe inuocabit me. Alla alla. ℣. Dñe⁹ es tu. Alla alla. Glia. Ipe. ℣. Notum fecit dñs. Salutare suum alla. Dño. Cõcede. Hymn. Agnosca ⁊ cetera que quãtes dicant ad horas quotidie: vsq; post octa. epiphie. Dicendũ etiã ad horas in festo purificatiõis bte marie virginis.

℣Ecũ pncipiũ in die virtutis tue: in splẽdoribus sctõr ex vtero ãte lucifer genui te. ℘. Dixit dñs. aii. Redemptionẽ misit dñs pplo suo: mãdauit in eternum testamentũ suũ. ℘. Cõfitebor. aii. Exortum ẽ in tenebris lumẽ rectis corde: misericors ⁊ miserator ⁊ iust⁹ dñs ℘. Btus vir. aii. Apud dñm misericordia: ⁊ copiosa apud eũ redẽptio. ℘. De pfundis. aii. De fructu vẽtris tui ponã sup sedẽ tuã. ℘. Memẽto domine. Hec aiie dicendũ ad vẽs vsq; ad die epiphie: excepto die circũcisionis. psal. nõ mutant vsq; ad cõpletas octa. epiphie Cap. Multipharie. ℟. Verbũ caro. ℣. In pncipio. cuz Glia pa. ⁊ psa. Quẽ ethera ⁊. Hymn. A solis ortus. ℣ Tãq; spõsus. In euange. aii. Hodie intacta virgo deũ nob genuit

teneris indutũ mẽbris quẽ lactare meruit: omẽs ipm adoremus qui venit saluare nos. ℘. Dñi. Post quelibet versum psalmi repetat a pluribus vicarijs i capis sericis in medio chori stãtibus. Oẽs ipm adoremus qui venit saluare nos. post versum. Sicut erat. tota aii. repetat lubiucto pneumate. Dño. Cõcede qs ompotens deus. Hec oria de nati. fiat quotidie octa. ad matu. ⁊ ad vẽs. vbi nõ fit pcessio cũ bis aiiis sequẽtibus scdm ordinẽ iteratis dñicis infra excepta. Aii.

Virgo verbo cepit: virgo pmãsit: virgo peperit regẽ oium regũ. aii. Nesciens mr virgo vir: peperit sine dolore saluatorẽ seculor: ipm regẽ angelor sola virgo lactabat vbero de celo pleno. Hii. Virgo hodie fidelis ⁊ sine viro genuit incarnatũ: virgo manet ⁊ post partũ: quã laudates oẽs dicim⁹: bñdicta tu in mulieribus. aii. Nato dño angelor chori canebãt dicentes: salus deo nr̃o sedenti sup thronũ ⁊ agno. aii. Natus ẽ nobis hodie saluator q ẽ xps dñs in ciuitate dauid. Hec oria d scõ stephano an. Intuẽs in celum btus stephanus vidit gl̃az dei ⁊ ait: ecce video celos a pto; ⁊

filium hominis stantē a dex/tris dei. ℣. Glia ꝛ hono.

OA nobis q̄s dñe imitari quod colimus vt discamus ꝛ inimicos diligere: quia eius natalicia celebram⁹: qui nouit etiā p̄ p̄secutorib⁹ exorare: dñm nr̄m iesum xp̄m filium tuū. Qui tecū viuit ꝛ re. ℭ In die sci stephani ad matu, inuita. Xp̄m natū q̄ beatū hodie coronauit stephanum Uenite adorem⁹. ℣. Uenite. Hym. De⁹ tuor. In.i.no.aī.

BEatus stephan⁹ iugi legis dei meditatōe roboratus tanq̄z lignū fructifer̄ secus salutariū aquaz plantatū decursus: fructuz martyrij in tpe suo dedit p̄mus. ℣. Btus vir. aī. Cōstitutus a deo p̄dicator p̄ceptoz ei⁹ in timore sācto illi seruire studuit: offōq̄z fideliter pacto in mōte scō ei⁹ ascēdere dignus fuit. ℣. Quare fre. aī. In tribulatione lapidum se p̄mētiū positus milia ppli se circūdantis nō timuit q: susceptorē suū iesum vt eū saluū faceret exurgere in celo vidit. ℣. Dñe qd. ℣. Gloria ꝛ ho. Sermo bti augustini epi.

FRēs charissimi Lcō.j. Celebrauim⁹ hesterna die natalē: quo eximius martyr nat⁹ ē i mūdo: hodie celebramus natalem: quo primiceri⁹ martyz migrauit ex mūdo. Oportebat aūt vt primū i mortalis susciperet carnē p̄ mortalibus: ꝛ ideo natus ē dñs in mūdo: vt moreret p̄ seruos: ne seru⁹ timeret mori p̄ dño. ℣. Stephan⁹ aūt plen⁹ gr̄a ꝛ fortitudine. Faciebat p̄digia ꝛ signa magna in pp̄lo. ℣. Et non poterant resistere sapie ꝛ spiritui q̄ loquebat. Fa. Lco.ij.

NAtus ē xp̄s in terris: vt stephan⁹ nasceret in celis. Ingressus ē dñs mūdū: vt stephanus ingrederet celum Altus ad humilia descēdit: vt humilis ad alta ascēderet. Filius dei factus ē filius hominis vt filius hois fieret filius dei. ℣. Uidebant oēs stephanū q̄ erāt in cilio. Et intuebantur vultū ei⁹ tanq̄z vultū āgeli stātis inter illos. ℣. Stephanus aūt plen⁹ gr̄a ꝛ fortitudine faciebat p̄digia ꝛ signa magna in pp̄lo. Et in. Lco.iij.

OYa scē stephāe dic aliq̄d iudeis vt incipias lapidari: et possis etiā coronari. Dic aliquid de eo cuius nomen nolunt audire. Dic eis q̄ nihil est quod fecerunt: viuit quez occiderunt. Dic eis: quia vidisti ad dexteram patris stantem: quem irriserunt in cruce

pendentem. Et ille inquit: Ecce video celos apertos: z filiū hominis stantē a dextris dei. ℟. Lapidabant stephanuz inuocantem z dicētem. Domine ieſu xp̄e accipe ſpm̄ meum z ne ſtatuas illis hoc peccatū. Iſte verſus dicetur in die īm. ℣. Inter hec frendet pp̄lus in ſtephanū iudaicus eius membra lapidibus purgens totis viribus z leuita dignissimus flexis ꝑcumbēs genibus ꝑ ſuis lapidatoribus orat deuotis ꝑcibus. Dñe. Illius verſus in octa. die īm ſi dñica fuerit dicendus. ℣. Poſitis aūt genib⁹ btūs ſtephan⁹ orabat dicens. Dñe. Glia z laus p̄i ſummo ptās hono: z virt⁹ ei⁹ q̄z vnigenito: laus flamini ſctiſſimo trino deo z ſimplici. Domie. In. u. noc. aū. Lumie vult⁹ tui dñe inſignit⁹ ꝑthomartyr ſtephan⁹ ſacrificiū iuſticie ſeip̄z tibi ſacrificauit: ioq̄z in leticia cordis i pace obdormiēs requeſcit. ℟. Cū iuo. aū. Bñdictionis tue dñe mūere iuſtificat⁹ z ſcuto tue ꝓtectiōis i paſſiōe mnnit⁹ nois ſui coronā ſtephanus a te ꝑcipe meruit. ℟. Verba mea. aū. O q̄z admirabile ē nomen tuū dñe deus nr̄ ꝑ q̄ btūs ſtephanus paſſus: glia z honore a te ē coronatus: z ſup celos dono tue magnificentie exaltatus. ℟. Domine dominus nr̄. ℣. Poſuiſti. Lcio. iuj.

QUm frequēter auribus inſignia miraculoz ſancti ſtephāi ꝑthomartyris frēs chariſſimi recenſemus: ꝑſidimus q̄ plurima ex eiſdem fuerint cōmendata. Miracula ergo iſta btūs auguſtin⁹ hyppponenſis ep̄s: in libris quos de ciuitate dei ꝑſtruxit inſeruit dicēs Hyppone ſem quādā virginē ſcio: que cū ſe oleo domini ſtephani punxiſſet: mox a demōio fuiſſe ſanatā. Scio etiam ep̄m ſemel ꝑ adoleſcēte, quem non vidit oraſſe: atq̄z illico demōe caruiſſe. ℣. Intuens i celū btūs ſtephan⁹ vidit gl̄iaz dei z ait: Ecce video celos aptos: z filiū hois ſtantē a dextris ꝟtutis dei. ℣. Cūq̄z aſpiceret btūs ſtephan⁹ in celū: vidit gl̄iaz dei z ait. Ecce. ℣.

HO aq̄s tabilitanas ep̄o aſſerente ꝓiecto ad p̄dicti martyris mēoriā veniebat magna mltitudo ꝑcurſu z occurſu. ibi ceca mlier vt ad ep̄z duceret orauit: moxq̄z oculos recep̄it. Stupentib⁹ q̄ ibi aderāt p̄ibat exultās viā carpēs: z vie ducē vlterius nō requirens.

Heſterna die dñs natus ē in terris: vt ſtephan⁹ naſcere,

tur in celis ingressus est dñs mundū. Ut stephanus ingrederet in celū. ℣. Ecce ecce rex noster trabea carnis indutus de aula uteri virginalis egrediens visitare dignat⁹ est mūdum. Ut stephan⁹.

Lectio. vj.

EUcharius presbyter ex hispania: veteri morbo calculi laborabat: sed p méoriam sci martyris stephani salvus factus est. Idem ipse postea morbo alio revalescente mortuus sic iacebat: ut ei etiā pollices ligarent: Sz memorati martyris opitulatiõe cuz tunica eius sup iacentis corp⁹ esset missa: suscitat⁹ est. ℟. Impetum fecerūt vnanimiter in eum z eiecerūt eum extra ciuitatem. Inuocantē z dicentez. Dñe accipe spm̃ meum. Iste versus dicet in die tantuz. ℣. Stephanus dei gratia plen⁹ erat: in plebe multa signa faciebat: celos apertos aspiciebat iesum stantē videbat a dextris dei z dicebat: Dñe. Glia deo p inmēsa patri summo eiusqz pli sibi digne nato ac vtriusqz flamini sacro sicut erat primo z nūc z semp z in secula amē. Dñe. Aliter versus in octaua die tanni dicend⁹ si dñica fuerit. ℣. Et testes deposuerūt vestimenta sua secus pedes adolescentis qui vocabat saulus z lapidabat stephanū. Innocantē. Glia. patri Dñe accipe

In. ij. noc: In dño deo suo cõfisus fortis athleta stephanus lapidū fortiter sustinuit ictus z idcirco ad monte virtutum transmigrauit victorios⁹. ℟. In dño cõfido. ℣. Sine macula beatus stephanus ingressus est dñe in tabernacula tua et quia opat⁹ est iusticiā regescit in monte scō tuo. ℟. Dñe quis habitabit. ℣. Dñe virtus z letitia rector qm̃ tu p̃uenisti dilectū tibi stephanū dono gratuite benedictionis te p̃mus secutus est morte gliose passionis vnde cum corona martyrij dedisti ei vitam in seculū seculi. ℟. Dñe in virtute ℣. Magna. est.

Scōm mathm

IN illotēpe: Dicebat iesus turbis iudeoz z p̃cipibus sacerdotuz. Ecce ego mitto ad vos pphetas z sapientes z scribas z ex illis occidetis z crucifigetis: z ex eis flagellabitis in synagogis vris. Et. ℟. Sermo ex comentare beati hieronymi p̃byteri de eadem lectiõe. Lcō. vij.

HOc qd̃ ante dixerat: vos implete mensuraz p̃m vioz: ad psonam dñi ptinere videt eo qp occidendus esset ab eis.

Potest ꝛ ad discipl̃os eius referri: de quib⁹ nūc dicit. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et sapientes ꝛ scribas ꝛc. vt impleatis mensuram pīm vīoꝝ. ℟. Stephanus ser⁹ dei quē lapidabant iudei vidit celos aptos: vidit ꝛ introiuit. Btūs homo cui celi patebāt. ℣. Intuens in celū btūs stephanus vidit gl̃iam dei. Btūs homo.

SImulq; Lectio. viij.

Sōbserua iuxta apl̃m scribentē ad corinthios varia dona esse discipl̃oꝝ xp̃i. Alios ꝓphetas qui ventura p̄dicāt: alios sapientes qui nouerunt qñ debeant ꝓferre sermones: alios scribas in lege doctissimos: ex quib⁹ lapidat⁹ est stephanus: paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati in actibus ap̃lorū discipuli: ꝛ psecuti sunt eos de ciuitate in ciuitatem: expellentes de iudea: vt ad gentium populum trāsmigrarent. ℟. Impij super iustum iactur̄ fecerunt ut eum morti traderent. At ille gaudens suscepit lapidem ut mereretur accipe coronā glorie. Iste versus dicetur in die mr̄. ℣. Hebreorū gens perfida morte christi sanguinea in stephanum maliuola ꝓfecerunt consilia quē occiderunt nequiter lapidando crudeliter. At ille. Alib⁹ versus in octaua si dūica fuerit: dicendus. ℣. Continuerunt aures suas ꝛ impetum fecerunt vnanimiter in eum et eiicientes eum extra ciuitatez lapidabant. At ille. Lectio. xv.

VT veniat sup vos iquit dñs: omnis sanguis iustus qui effusus est super terraz: a sanguine abel iusti vsqz ad sanguine zacharie filij barachie qui occisus est inter tēplum ꝛ altare. De abel nulla est ambiguitas: qui is fit quē cayn frater occiderit. Queramus quis iste zacharias sit: filius barachie: quia multos legimus zacharias. Alij zachariam filium barachie dicunt: qui in duodeim ꝓphetis vndecimus est. Sed vbi occisus est inter templum ꝛ altare: scriptura nō loquitur. Alij zachariam patrem iohannis intelligunt: q; propterea occisus sit quia saluatoris p̄dicauit aduentum. Alij volūt esse zachariam qui occisus est a ioas rege iudee inter templum ꝛ altare: sicut regum narrat hīstoria Sz obꝺuand⁹ est q; ille zacharias nō sit fili⁹ barachie sz fili⁹ ioyade sacerdotis: Cum ergo zacharias multos legimus: quare d: filius barachie ꝛ nō

ioyade. Barachias in lingua nra bñdictus dñi dicit: z sacerdotis ioyade iusticia: hebr: eo noie demóstrat. In euágelio quo vtunt nazarei: p filio barachie filiū ioyade scriptū reperimus. ℟ Lapides torrentes illi dulces fuerūt Ip̄m sequunt oés aie iuste. Iste versus dicet tm in die. ℣ Mortē eni quā saluator dignatus ē, p oibus pati: hāc ille primo reddidit saluatori. Ip̄m. Alii versus in octa. die. ℣ Lapidauerūt stephanū z ipe inuocabat dñm dicēs: ne statuas illis hoc pctm. Ip̄m. Gla. Ipsum. ℟ Te deū. ℣ Posuisti. In lau. añ Lapidauerūt stepha num z ipe inuocabat dominū dicēs: ne statuas illis hoc pctm. ℟ Dñs regē. An Lapides torrētes illi dulces fuerūt ip̄m sequunt oés aie iuste. ℟ Jubilate. añ Adhesit aia mea post te: qz caro mea lapidata est p te deus meus. ℟ Deus deus meus. añ Stephan⁹ vidit celos aptos vidit z introiuit: btūs hō cui celi patebunt ℟ Bñdi. añ Ecce video celos aptos: z iesum stātē a dexteris dei. ℟ Laudate. Lap. Stephan⁹ plen⁹ gra z fortitudie faciebat, p digna ē signa magna i pplo. hym. Sancte dei pciose ptho martyr stephāe q virtute charitatis circūfulsti vndiqz dñm p inimico exorasti pplo unde preces p devoto tibi nūc collegio: vt tuo ppiciatus interuētu dñs nos purgatos a pctis tūgat celi ciuibus. Et corone q̄ nitescis almus sacri nomis nos q tibi famulamur fac p sortes fieri: z exptes dire mortis in die iudicij. Gl'ia et honor deo vsqz quo altissimo vna pri filioqz iclyto paclito cui laus ē z ptās p eterna scl'a Amē. ℣ Justꝰ vt pal. In euā. añ Impij sup iustū iacturā fecerūt: vt eū morti traderēt: at ille gaudens suscepit lapides vt mereret accipe coronā gl'ie al'a. ℟ Bñdictus. Oro. Da nobis qs. Lectio de nati. añ Virgo verbo concepit. ℣ Bñdictus q venit. Oro. Lōcede qs ops deꝰ. Ad prīā hym. Agnoscat. añ Lapidauerūt. ℟ Deꝰ in noie. añ Gras. ℟ Quicūqz vult. Ad. iū. hymꝰ. Alia vētre. añ Lapides. ℟ Legez po. Lap. Stephanꝰ. Gla z ho. cū al'a. ℣ Posuisti. Oro. Da nob qs. Ad. vj. hym. Prece sepe. añ Adhesit. ℟ Defecit.

Unus ātē eēt stepha nus plenus spū scō vidit glām dei z ait: ecce video celos

aptos ꝛ ieſũ ſtantẽ a dẽxtris ℣ tutis dei. ℟ Poſuiſti. cu alla ℣ Magna é. Oꝛo. Da nob qs Add. Hym. Adã ver⁹. añ. Ec ce vi. ps. Mirabi. Cap. Oſitis ãt genib⁹ btũs ſte phan⁹ clamauit voce magꝝ di cẽs: dñe ne ſtatuas illꝝ hꝰ pctm ꝛ cũ hꝰ dixiſſet obdoꝛmiuit in dño. ℟ Magna é. cu alla. ℣ Juſt⁹ vt pal. Oꝛo. Da no. Ad vs añ. Tecũ pncipi. ps. Dixit dñs ẽ. Cap. Stephan⁹ plen⁹ ℟ Sciſſimi martyris ſtephãi ſolẽnitatẽ recolẽtes te xp̃e de/ pcamur. Ut nos ſp iterceſſio/ ne illi⁹ ꝓtuare digneris. ℣ Ti bi iunctus igit cũ triũpho mi tẽte nobis pi⁹ oñdat. Ut. Alla Oꝛo Onſerua cum proſa Ut ſphãc familiã. ℣ Pꝛo q bus rex regũ dedit cantica. ℣ Uoce iocunda. ℣ Quẽ cheru bin collaudãt. ℣ Atqꝫ ouãtes ℣ Quẽ ſeraphi exultãt. ℣ Ubi pax ſẽpiterna. ℣ Charitas eterna. ℣ Tu es oib⁹ ſcis p ſe/ cula. ℣ Cũ qb⁹ ſplẽdet lucida ℣ Pꝛothomartyr coꝛona. ℣ Stephan⁹ leuita. ℣ Ubi nos qñqꝫ ſua iclyta. ℣ Uoce ꝓſer uare digneris. Hym. Scẽ dei pcio. ℣ Alla ꝛ ho. Ju euã. añ Patefacte ſunt ianue celi xp̃i martyri brõ ſtephão q in nũe ro martyꝝ inuẽt⁹ ẽ pꝛim⁹: ꝛ iõ triumphat in celis coꝛonatus alla. ps. Mgt. Oꝛo. Da nob qs. Leꝛia de ſcõ iohe. añ. Ecce ego iohãnes vidi oſtiuꝫ aptũ in celo: ꝛ ecce ſedes poſi/ ta erat in eo: ꝛ in medio ſedis ꝛ in circuitu ei⁹ qttuoꝛ aialia plena oc̃lis añ ꝛ retro: ꝛ dabãt gl̃iaꝫ ꝛ honoꝛẽ ꝛ bñdictionẽꝫ ſedẽti ſup thꝛonũ viuẽti in ſe/ cula ſcl̃oꝝ. ℣ Ualde hono. cũ Eccleſiã tuã Oꝛo alla qs dñe benign⁹ illuſtra: vt bti iohãnis apli tui ꝛ euan geliſte illuminata doctrinis: ad dona pueniat ſempiterna. Per xp̃m. Leꝛia de natiui. añ Neſciés mr. ℣ Tãqꝫ ſpon ſus. Oꝛo. Concede qs. In die ſci iohãnis apli ꝛ euãgeli ſte ad matu. inuita Adoꝛem⁹ regẽ apl̃oꝝ. Qui pꝛiuilegio a moꝛis iohãnẽ dilexit apl̃z. ps Uẽite. Hym. Eterna xpi mu. In. j. noc. añ. Johãnes apl̃s ꝛ euãgeliſta virgo é elect⁹ a dño atꝫ iter ceteros magꝝ dilect⁹ ps Leli e. añ Supꝑ pect⁹ dñi ieſu recũbẽs: euãgelꝝ fluẽta ꝺ ipo ſacro dñici pectoꝛis fõte pota uit. ps Bñdi. añ Quaſi vn⁹ ꝺ padiſi fluminib⁹ euãgeliſta io hãne; ꝓbi dei gꝛaꝫ i toto tꝛaꝫ oꝛbe diffudit. ps. Eruct. ℣ In Johes apl̃s ꝛ e/ L. j. oẽꝫ. uãgeliſta filius zebedei

frater iacobi virgo ē electus a dño: atq; inter ceteros magis dilectus. Qui etiā supra pect⁹ dñi ⁊ magri in cena recūbens euāgeliū sui fluenta de ipo sacro dñici pectoris fonte potauit: ⁊ q̄si vnus de paradisi fluminibus: verbi dei grāz in toto terraz orbe diffudit. ℟. Valde honorandus ē bt̄us iohannes q supra pectus dñi in cēa recubuit. Cui xps i cruce matrē virginē virgini cōmendauit. ℣. Mulier ecce filius tu⁹ ad discipulū aūt ecce mr tua. ℟. Uicq; in lo Lcō.ū. Cui co xpi: xpo iubēte succes sit: dū suscipiēs mrem magri discipulus: par post xpm alter quodāmō derelictus ē filius. Hic dū in asia euāgeliū xpi p dicaret: a domiciano celare i pathmos insula metallo relegat: vbi etiā positus apocalypsim scripsit. ℟. In illa die suscipiā te seruū meū: ⁊ ponā te sicut signaculū in ꝙspcū meo. Qm̄ ego elegi te dicit dns. ℣. In tribulatōe inuocasti me: ⁊ exaudiui te ⁊ liberaui te. Qm̄ ℟. Omician⁹ aūt Lcō.ū. eodē āno quo iussit scm̄ iohānem exiliari: a senatu romano iersectus ē. Et qm̄ deo cura fuit de apl̄o suo: ex totius senatus ꝙsultu hoc diffinitū ē vt qcqd domicianus fieri voluit cassaret. Hinc factū est vt scūs iohānes cum honore ad ephesum remearet. ℟. Silitu dovulc⁹. vt in cōi. ℣. Due pennе. In.ū.noc.aūt. In feruentis olei doliū missus iohēs apl̄s diuina se ꝓtegēte gra illesus exiuit. ℣. Dēs gētes. ℟. Propter insupabilē euāgelizandi ꝙstantiā exilio relegat⁹ diuīe visionis ⁊ allocutiōis meruit crebra ꝙsolatiōe releuari. ℣. Exaudi deus dep. ℟. Occurrit bt̄o iohāni ab exilio reuertenti ois ppl̄s viroz ac mulierum clamantiū ⁊ dicentiū: bn̄ dictus q venit in noie dñi. ℣. Exaudi deus oōnē. ℟. Cōsti ℟. Um aūt Lcō.iij.tues. scūs iohānes ingrederetur ciuitatē ephesioz: drusiana q eū semp secuta fuerat: eferebat mortua. Tūc scūs iohānes iussit deponi feretz dicens: In noie dñi nr̄i iesu xpi surge drusiana ⁊ ꝓpara mihi ꝙuiuiū in domo tua. Ad hāc vocē surrexit: ⁊ cepit ire solicita ad iussum apl̄i: ita vt videret: q: nō de morte: sed ō somno excitasset eā. ℟. Qui vicerit faciā illū columnā in tēplo meo dicit dns. Et scribaz sup eū nomē meū: ⁊ nomē ciuitatis noue hierlm. ℣. Uincenti

sabo edere de ligno vite qđ ẽ in medio paradisi dei viui. ℣.

ALtera vero die cratho philosophus in foro p/posuerat de ꝓtẽtu huius mundi spectaculu: itavt duos iuuenes frẽs ditissimos ꝓduceret quos fecerat distractio ꝓmonio gẽmas emere singulas q̃s in ꝓspectu ppli frãgeret pueri Qđ cũ fecerant ꝓgit transitũ habere aplm ꝛ ꝓuocans ad se cratonẽ philosophũ ait: Stultus ẽ iste mũdi ꝓtẽtus q̃ hominum ore laudat: sed cõdẽnat diuino iudicio. ℟. Iste est iohãnes: Cui xp̃s in cruce mr̃ ꝛ virginẽ virgini cõmendauit. ℣. Virgo ẽ electus a dño atq; inter ceteros magis dilectus.

QUi cratõ Lcõ.vj. Cui. dixit: Si deus ẽ mgr̃ tuꝰ ꝛ vult hoc fieri vt pauperibꝰ erogẽt cẽsus ꝓcij hanc gẽmam: fac reintegrari gẽmas. Vt q̃ ego feci ad famã hoium: tu facias ad gl̃iaz eius. Tũc scũs iohãnes ita tẽperauit fragmẽta gẽmaꝝ: vt nec signũ aliqđ de eo videret: q̃ ille gẽme vniq; fuerant fracte. Cũ aũt esset scũs iohãnes annoꝝ. lxxx. ꝛ nouẽ: apparuit ei iesus xp̃s cũ discipulis suis ꝛ ait: Veni ad me: qr̃ tẽpus ẽ vt epuleris in cõuiuio meo cũ fribus tuis. Post hec iussit bt̃ũs iohãnes sibi foueã fieri iuxta altare: ꝛ terraꝝ foꝛas ecclie ꝓcuhit ꝛ descendit in eã expãdens manus suas ꝛ dicẽs: Inuitatus ad cõuiuiũ tuũ venio gr̃as agens. Et cũ ois ppl̃us rndisset amẽ: lux tanta apparuit sup̃ aplm fere vna hoꝛa: vt nullius sufferret aspectus. Postea inuẽta ẽ illa foueа plena: nihil aliud in se habẽs nisi mãna. Die vero resurrectiõis dñice migrauit ex hoc mũdo: ad eũ q̃ viuit ꝛ regnat in secula seculoꝝ amẽ ℟. Quattuoꝛ aialia. ℣. Erat. vti cõi. In. iij. noct. aũ. Apparuit caro suo iohãni dñs iesus xp̃s cum discipulis suis ꝛ ait illi: veni dilecte meꝰ ad me: qr̃ tu es vt epuleris in ꝓuiuio meo cuz fribus tuis. ℟. Confitebimur. aũ. Expandẽs manus suas ad deũ dixit: inuitatus ad ꝓuiuiũ tuũ venio gr̃as agens qr̃ me dig̃tus es dñe iesu xp̃e ad tuas epulas inuitare scies q̃ ex toto coꝛde meo desidera bã te. ℟. Dñs reg. ex. aũ. Domine suscipe me vt cũ fribus meis sim cũ q̃bus veniens inuitasti me: aperi mihi tanuaz vite: ꝛ ꝓduc me in ꝓuiuiũ epularum tuaꝝ: tu es eni xp̃s filiꝰ dei viui q̃ ꝑcepto ꝑis mũdũ saluasti: tibi gr̃as referimus ꝑ

infinita seculoꝝ secula. ℟. Dñs re
gna. iras. ℣. Nimis ho. Scdꝫ
In illo tpe: Dixit iohes
Ihs petro: Seqre me. Cõ
uersus petr⁹ vidit illũ discipu
lũ quẽ diligebat ihs sequẽtẽ
q̃ recubuit i cẽa sup pect⁹ ei⁹
& dixit: Dñe qs est q̃ tradet te
Et re. Ome. ve. be. plb. L. vij.
PAtet nãq; frẽs: q̃ cũ dñs
dixisset petro: Seqre me
id ẽ crucẽ patiẽdo imitare sur
rexit de loco ꝙuiuij: & abire iã
cepit. Secut⁹ ẽ ãt eũ petr⁹ etiã
incessu pedũ: cupiẽs iplere qd
audiuit: Seqre me. ℟. Sic eũ
volo mãere dõec venirã. Quid
ad te tu me seqre. Iste ℣sus di
cẽt in die tñ. ℣. Cõuersus pe
trus vidit illũ discipulũ quez
diligebat ihesus de q̃ inroga
bat eũ dicẽs: dñe hic ãt qd: cui
ihs rñdit. Quid. Alius ℣sus
in octa. die tñ si dñica fuerit.
℣. Hũc ergo cũ vidisset petr⁹
dixit iesu dñe h̃ ãt qd. Quid.
SEcut⁹ ẽ & ille di Le. viij.
scipul⁹ quẽ diligebat ie
sus iohãnes videz cuius ho
die festa celebramus: q̃ h̃ scri
pſit eãgeliũ Diligebat aũt eũ
ihesus: nõ exceptis ceteris singu
larit solũ: sz p̃ ceteris q̃s dili
gebat familiarit⁹ vnũ: quẽ spã
lis ꝓrogatiua castitatis ãplio
ri dilectõe fecerat dignum. ℟.
Iste ẽ iohãnes q̃ sup̃ pect⁹ dñi
in cena recubuit. Btũs apls
cui revelata sunt secreta cele
stia. Iste ℣sus dicẽt in die tñ.
℣. Johãnes hic theolog⁹ quẽ
deb: iauit spũs agla volãs ce
lit⁹ palã fec̃ mortalib⁹ x̃ps ma
rie filiꝰ q̃d sit verbũ dei deus.
Btũs. Alit⁹ ℣sus in oct. die tñ.
si dñica fuerit. ℣. Iste ẽ iohes
cui x̃ps in cruce mrem ℣ginẽ
℣gini cõmẽdauit. Btũs. L. ix
QUod ãt sup̃ pect⁹ magri
recubuit: figurabat in h̃
ia tũc euangeliũ q̃d idẽ disci
pulus erat scripturus: vberi⁹
atq; alti⁹ ceteris sacre scriptu
re paginis archana diuie ma
iestatis esse cõprehẽsur. Seq
tur. Hũc ergo cũ vidisſz petr⁹
dixit iesu. Dñe hic ãt qd: Di
cit ei iesus. Nolo eũ p passio
nẽ martyrij ꝙsumari: sz absq;
violẽtia pcussoris diẽ expecta
re nouissimũ. ℟. In medio ec
clesie apuit os eius. Et imple
uit eum dñs spũ sapie & intel
lectus. ℣. Jocunditatẽ & exul
tationẽ thesaurizauit sup euz.
Et. Glia. Et. p̃ Te deum. ℣.
Valde hono. In laudibus aũ
HIc ẽ discipulus ille q̃ te
stimonium phibuit & sci
mus q̃: vez ẽ testimoniũ eius
p̃. Dñs reg. aũ. Hic est disci
pulus meus sic eũ volo mane

re donec veniã. ℣. Jubilate. añ Ecce puer meus electꝰ quẽ elegi posui sup eũ spm̃ meum ℣. Deus deꝰ meus. añ Sunt de hic stãtibus q nó gustabũt morte donec videant filiũ hominis in regno suo. ℣. Benedicite. añ. Sic eũ volo mãere donec veniam tu me seqre. ℣

O Laudate dñm de. Lap. Ui timet deũ faciet bóa ꝛ qui ꝙtinés é iusticie appḧé/det illã: ꝛ obuiabit illi q̃si mr̃ honorificata. hym. Exultet celũ laudi. ℟. Dedisti heredi. In euange. añ. Jste est iohannes q supra pctus dñi in cena recubuit: beatus aplus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Bñ dictus. Oro. Eccliaz tuam. Mdoria de natiui. añ. Virgo bodie. ℟. Bñdictus q venit. Oro Lõcede q̃s. Mde/moria de scõ stephano añ La pidauerũt. ℟. Justꝰ vt palma. Oro Da nobis q̃s. Ad prima añ Hic é discipulus. ℣. Deꝰ in nomie. añ Gras. ℣ Qui cunqz vult tc̃. vt. s. Ad. iij. añ Hic ẽ discipulus meꝰ. ℣. Legé po. Lap Qui timet. ℟. Jn oẽz terrã. añ alla. ℟. Lõstitues Oro Eccliam tuã. Ad. vj. añ. Ecce puer. ℣ Defecit. Lap.

In medio eccle apuit os eiꝰ: ꝛ ipleuit eũ dñs spũ sapie ꝛ intellectus: stola glie induit eũ. ℟. Constitues eos. cũ alla. ℣. Nimis ho. Oro vt supra. Ad. vj. añ. Sic eum. ℣

Mirabilia testi. Lap In

Ocunditatẽ ꝛ exultationé thesaurizabit sup eũ ꝛ noie etno hereditabit illũ dñs deꝰ nr̃. ℟. Nimis ho. cum alla. ℣. Dedisti. Oro vt. s. Ad vs añ. Tecũ prici. ℣ Dixit dñs tc̃. Lap Qui timet. ℟. Quatu dr aia. hym Exultet ce. ℣ Valde ho. In euãg. añ. In medio eccle apuit os eiꝰ: ꝛ ipleuit eũ dñs spũ sapie ꝛ itellectꝰ: stola/qz glie iduit eũ alla al. al. ℣. Mdgt. Oro Eccliaz tuã. Mde/moria de innocé. añ Innocentes pꝛ xpo infantes occisi sunt ab iniquo rege lactẽtes interfecti sunt ipm laudãtes agnũ sine macula: ꝛ dicũt semp gloria tibi domie. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Et glorio/sus in maiestate sua alleluia

O Eus cuius hodierna die preconium innocentes martyres non loquendo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vitioꝛ mala mortifica: vt fidem tuã quam lingua nostra loquitur etiam moribus vita fateatur. Per christum dñm. Mde/moria de nati. añ. Mato dño.

Tanq̃ sp̃ōsus. Ōro. Concede q̃sumus. Memoria de scō ste phano. añ. Lapides torrē. ℣. Glia t honore. Ōro. Da nob ¶ In die sctōz innocentiuz ad matu. inuita. Mirabilē deuz in sctis suis. Uenite adorem⁹ collaudātes. p̄s. Uenite. hym. Eterna xp̄i mūera t martyrū cū versu Glia tibi die. In. j. noc. añ. Herodes vidēs q̄z il/lusus eēt a magis misit i beth leē t occidit oēs pueros qui erāt in ea t in oīb⁹ finib⁹ ei⁹ p̄s Btus vir. añ. Xp̄s infans non despexit suos coetaneos milites: sz puerū qbus dedit ante triūphare q̄z viuere. p̄s. Quare fre. añ. Arridebat parvulus occisoz: gladio adiocabat infantulus: nutricis loco attendebat lactens pcussoris horrorē. p̄s. Luz inuocarē. ℣. Exultēt iusti. Notādū q⁹ oēs versiculi isto die vsq; ad pcessionē in vesp. dicent sine alla: nisi dñica fuerit. Lcō. j.

Hodie frēs charissimi natalē illoz infantiū colimus: q̄s ab herode crudelissimo rege interfectos esse euāgelij textꝰ eloquit. Et ideo cū sūma exultatōe gaudeamus: tātoz impiorantes scōz p̄tocinia: t ad martyriū illoz q̄ertam⁹ eloquia. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoz dicentium: Quare nō defendis sanguinē nr̄m: t acceperūt diuinū rēsponsū adhuc sustinete modicū tempus donec impleat numerus fratz vioz. Iste versus dicet in die tō. ℣. Xp̄o nato ex virgine parui cedunt vulnere ab herode seuissimo lactentū fit discerptio: agni sub alas pueri clamāt agnū dignissimum his vocibus alimi fluis. Quare. Alius vsus in octa. die tō ℣. Uidi sub altare dei sias sanctoz ꝓpter verbum dei q̄ habebant: t clara voce dicebant ℟ Usq; quo dñe. Lcō. ij. Quare. Igit̄ nato in bethleem iude tēpibus herodis regis: de oriētis ptibus aduentantes q̄dā viri ex magoz gēte pcūctātur ab herode: vbi nā eēt rex: qui nup natus est rex iudeoz affirmātes se vidisse stellā ei⁹ i oriēte: q̄ sibi etiā dux itineris extitisset. Lausaz vero tāte ꝓperatōis adorādi ac veneradi nup editi regis esse. ℟. Effuderūt sanguinem scōz velut aquā in circuitu hierlm. Et nō erat q̄ sepeliret. ℣. Uidica domine sanguinē scōz tuoz qui effusus est. Et. Lcō. iij. Quibus ille auditis incredibiliter deterref: time; ac verens ne statu sui pclitaret im

perij. Herodes ergo aduocatis legis doctoribus pcūctat: vbi nam xp̄m nasci sperarēt. Mox vero ex michee oraculis locus natiuitatis eius apud bethleē designatus ē. Uno p̄cepto iussit rex oēs lactētes pueros occidi: nō solū apd̄ bethleē: sed in oibus finibus eius a bimatu ꝛ infra. Sed p̄uētis regis ifidijs puer ihesus adductus ē in egyptū: parētibus d̄ dolo regis angelo p̄nūciante cōmonitis. ℟. Adorauerūt viuentē in secula seculoꝝ. Mittētes coronas suas añ thronū dñi dei sui. ℣. Et ceciderūt in p̄spectu throni i facies suas: ꝛ adorauerūt viuentē in secula Mittē. Glia. Mit. In.ij.noc. añ. Nolunt infantes laudare deū q̄ loq nō nouerūt fiūt peritu laude q̄ fuerāt impiti sermone. ℣. Uerba mea. añ Erigit itaq̄ infantiū etas in laudē que delictoꝝ non nouerat crimē. ℣. Dñe dñs nr̄. añ. Dignus a dignis laudat: ꝛ innocens innocētiū testimonio cō probat. ℣. Cōserua me. ℣. Letamini in dño. Sermo. Lviij

OEceptus itaq̄ herodes rex ꝛ illusus a magis: misit in bethleē ꝛ in oibus finib⁹ eius: vt interficerēt oēs pueri a bimatu ꝛ infra. Occidunt p̄ xp̄o paruuli: p iusticiam nr̄i innocētia. Bt̄a es o bethleē terra iuda q̄ herodis regis imanitatē in puerōꝝ extinctione ppessa es: q̄ sub vno tēpe cādidatā plebē in beltis infantie d̄o offerre meruisti. ℟. Isti sunt sancti q̄ passi sunt ꝓpter te dñe: vindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Uidica dñe sanguinē sc̄ōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est. Quia. L.V.

OIgne tm̄ natalē illoꝝ colimus: quos beatius eterne vite munus edidit: q̄z quos mater noxia viscera partus effudit. Infelix tyrannus herodes putabat se dñi saluatoris aduentu regali solio detrudendū: sz nō ita. Nō ad h̄ venerat xp̄s vt aliena gl̄iaz inuaderet: sz vt suam donaret. Nō inq̄z ad hoc venerat vt cōstitueret sup sceptra magnificus: sz vt crucifigeret illusus. ℟. Cantabāt sci canticū nouum añ sedē dei ꝛ agni. Et resonabat terra invoces illoꝝ. ℣. Sub throno dei oēs sancti clamāt: vindica sāguinē nr̄m d̄eus nr̄. Et. L.vj.

MAscente ergo dño ꝓturbat herodes: ꝛ ois hierosolyma cū illo. Ite inqt̄ req rite de puero: ꝛ cū inueneritis renūciate mihi: vt ꝛ ego veniens adorē eum. Sil'abat hero

des adorare se velle quē cona bat occidere: sz nō timet veri tas: falsitatis insidias. Xp̄m eni nō potest inuenire pfidia: quia deus nō est querend⁹ crudeli/ tate sz credulitate. ℟. Isti sunt scī q nō inqnauerūt vestimēta sua. Ambulabūt mecū in al/ bis quia digni sūt. Iste versus in die īn. ℣. O beata puulor infantia o vere sine labe inno cētia in qua diuina sic claruit bonitas ut quos recens edide rat natiuitas mūdus diu non teneret: sz quos hostis xp̄i cau sa extixerat illos celis xp̄s tri/ umphantes inuexit z agnum quocūqz ierit sequnt dicentē. Ambulabunt. Glia deo patri altissimo eiusqz vnigenito et spiritui sancto. Ambulabunt Alius versus i octaua die īn. ℣. Hij sunt qui cum mulieri/ bus nō sunt coinquinati vir/ gines enim sunt. Ambulabūt In.iij.noc.an. Dicunt infan/ tes domio laudes trucidati ab herode occisi p̄dicant qđ viui nō poterāt. ℟. Dñi ē terra. Licuit sanguine loqui quib⁹ lingua nō licuit: miscent cum dño colloquia qbus humana negata sunt verba. ℟. Btī qr Clamant clamāt clamāt dñm inocētes resonat luctus mlti matrib⁹ i excelsis gaudet ecclia sup martyres inocētes ℟. Deus venerūt ℣. Justorū aie. Dominabeum.

In illo tpe: Angelus dñi apparuit in somnis ioseph di cēs. Surge z accipe pueruz z matrē eius z fuge i egyptū: et esto ibi vsqzdum dicā tibi. Et reliqua. Omel. venerabilis. Bede p̄sbyteri. L.vij.

De morte p̄ciosa martyr xp̄i innocentū sacra nobis est fres charissimi euāgelij lectio recitata: in q̄ tm oim xp̄i mar/ tyr p̄ciosa est mors designata Qđ eni paruuli occisi sunt: si/ gnat per hūilitatis meritū ad martyrij gl̄iam pueniendum. z qr nisi ꝓuersus fuerit quis z effectus ut puulus: non possit aiam dare p̄ro xp̄o. ℟. Sub throno dei omnes scī clamāt. Uindica sanguinē nr̄m deus noster. ℣. Sub altare dei au/ diui voces occisor clamant iū z dicētiū. Uindica. Lco.vij.

Quod vox in rama idest in excelso audita est plo rat⁹ z vlulat⁹: manifeste denū ciat luctū scē ecclē quo de in/ iusta membror suor nece ge/ mit: nō ut hostes garriūt in va cuū cedere: sz vsqz ad solitū su/ p̄a iudicis ascendere. Qđ ra/ chel plorasse filios suos dī nec voluisse ꝓsolari qr nō sunt: si/

gnat eccl'iam plorare scōz de hoc ablatione sz nō ita velle psolari: vt q secūm morte vicerūt: rursus ad scli certamia secū tolerāda redeāt: qz nō sunt reuocādi in mundū: q de erūnis eius semel euaserūt coronādi ad xp̄m. Ambulabūt mecū in albis qm̄ digni sunt. Et nō delebo nomia eoz de libro vite. Hi sunt q cū mulieribus nō sunt coinquinati; virgines enī sunt. Et. L. ix.

QUod occisis p dño pueris: herodes ñ lōge post obyt z ioseph monēte āgelo domū cū mr̄e ad terrā israel reduxit figuat oēs psecutōes q contra ecclīaz erāt mouēde: ipoz psecutoz morte vindicādas: eisdēqz multatis psecutoribꝰ pacē ecclie denuo reddēdā. Qđ aūt defuncto herode redit ad terrā isrl'ie sus: finē scli denūciat qm̄ enoch z helya p̄dicātibꝰ iudei sopita moderne inuidie flāma: fidē veritatis accipient. Lentum q̄dragintaq̄ttuoz milia q empti sūt ð fra: hi sūt q cū mlieribꝰ nō sunt coiquinati: vgines enī pmāserunt Jdeo regnāt cū deo: z agnꝰ dei cū illis. Hi empti sunt ex hoibꝰ primitie deo z agno: z in oze ipoz nō ē inuētū mēdaciū. Jōo Bla. Jō. Reciplat sz. z dicat

SEdentē in supna maiestatis arce. Adorāt hūilime p̄clamantes ad te. Cū illis vnde vigintiqnq;. Scūs scūs scūs sabaoth rex. Plēa tūt oia glie tue. Atq; cū inocētissimo grege Qui sine vlla tūt labe. Dicentes excelsa voce. Laus tibi sit dūe rex etne glie. Te deū no dicāt: mīt dnica fuerit. Si ām dnica fuerit z deū post Bla nō reciplat: sz p̄s dicat: z postea p̄s Te deū. Mirabilis

HErodes irat⁹ occidit multos pueros i bethleē iude ciuitate dauid. Dns reg̃. A biatu z infra occidit multos pueros herodes ppt dñz. Jubilate. Uox in rama audita est ploratꝰ z vlulatꝰ rachel plorās filios suos. Deꝰ deꝰ meus Sub throno dei oēs sci clamāt: vindica sanguinem nrm deus noster. Benedi. Lantabāt sancti canticum nouū ante sedē dei z agni: z resonabat terra in voces illoz.

QUdi Laudate supra monte syō agnuz stantē: z cū eo centū q̄dragintaquattuor milia habētes nomen eius z nomē patris eius scriptū in frontibꝰ suis. Rex glorioſe martyrum.

Justi aũt. In euãge. añ Hi sũt qui cũ mulieribus nõ sunt coinqnati: virgines eni sunt ꝛ sẽ quunt agnũ quocũqz ierit. ℣ Bñdictus. Oro Deus cuius hodierna. Oro de natiu. añ Natus ẽ nobis. Oro ỽ sancto stephano. añ Adhesit. Oro de scõ iohãne añ. Hic ẽ discipulus ille. ℣ Valde honorãdus. Oro Ecclias tuã. Ad pmã hym. Agnoscat. añ Herodes. ℣ Deus in nomine. añ. Bras. ℣ Quicũqz vult. ℟ Jesu xp̃e. Ad. ix. añ Abimatu. ℣ Legẽ po. Lap. Vidi supra mõtẽ. ℟ Exultẽt iusti. sim. Alia. nũ dñica fuerit. Oro Deus cuius. Ad. vi. añ Vox in rama. ℣ Desecit.

Hi sunt q cũ mulie Lap. ribus nõ sunt coinqnati virgines eni sunt: ꝛ sequunt agnũ quocunqz ierit. ℟ Letamini in dño. Oro De⁹ cuius. Ad. ix. añ Lantabãt. ℣ Hi empti Lap. rabilia. sunt ex hoibus primicie deo⁹ ꝛ agno⁹ ꝛ in ore eoꝝ nõ est inuentũ mendaciũ sine macula sũt añ thronũ dei. ℟ Justorũ aie. ℣ Justi aũt imp. Oro Deus cuius. Ad vs añ Tecũ principium. ℣ Dixit dñs ꝛc Lap. Vidi supra montem. ℟ Lentũ q̃dra. cũ versu ꝛ prosa. Hym Rex glriose. ℣ Mirabilis deus. In euage. añ Ambulabũt mecũ in albis qm̃ digni sunt: ꝛ nõ delebo nomia eorum de libro vite. ℣ Magt. Oro Deus cuius. Oro de scõ thoma añ. Pastor cesus i gregĩs medio pacẽ emit cruoris pcio: o letus dolor in tristi gaudio: grex respirat pastore mortuo plangẽs plaudet mat in filio: qz viuit victor sub gladio. ℣ Glia ꝛ honore. cũ alls

Deus p cui⁹ eccl'ia Oro gliosus pũtifex thomas gladijs impioꝝ occubuit: pstq̃sumus: vt oĩs q eius implorãt auxiliũ: petitiõis sue salutarẽ consequant effectũ. Per xp̃m. Oro de nati. añ. Virgo verbo ꝛcepit. ℣ Tãqz spõsus. Oro Cõcede. Oro de scõ stephano añ. Stephanus vidit ce. ℣ Posuisti dñe. Oro Da nobis qs. Oro de scõ iohanne añ Hic ẽ discipulus meus. ℣ Valde bo. Oro Ecclesiã tuam. Sancti thome martyr. Festũ aũt eius pncipale duplex ẽ: nec tñ octa. habet. Ad matu. inuita. Assunt thome martyris solẽnia. Virgo mater iubilet ecclia. ℣ Venite. Hym Deus tuoꝝ militum In. j. noc. añ Sũmo sacerdotio thomas sublimatus est in

virū alterꝫ subito mutat⁹. ps. Beatus vir. Ant. Monachus sub clerico claꝫ ciliciatus carnis carne fortior edomat conatus. ps. Quare fre. Ant. Cultor agri dñi tribulos auellit ꝛ vulpes a vineis arcet ꝛ expellit. ps. Dñe qd. Glia. ꝛ ho.

Lo. Odie fratres charissimi merito beato thome a fidelibus honor ꝛ reuerētia exhibet in terris: cui collata est cum angelis beatitudo ꝛ glia in celis: gaudiū de nouitate: securitas de eternitate. Dormiens igitur cū patrib⁹ suis i senectute bona felicis memorie theobaldo archiepo: thomas cantuariensis ecclie archidiaco⁹ in archiepm cantuariensem solemnit eligitur: et post modicū ꝛsecrat. Studens liuor thome supplitio thome genus dāpnat exilio. Tota simul exit cognatio. Ordo sexus etas cōditio nullo gauderi hic ꝑsulegio. Tota. Lcō. ij

Promotus igit electus dei pontifex sacreꝫ vnctionis sctificatiōe delibutus e vestigio rem sacramenti est adeptus: ꝛ multiplici spūs sci gra repletus. Ambulans eni in nouitate vite nouus homo: mutatus est in virū alterꝫ cui⁹ oia in melius ꝛuersa sunt: Intanta aūt gra sacrauit ꝑsulat⁹ sui pmordia: ut indut⁹ se clanculi monachali scemate: monachi adumpleret opus ꝛ meritū. Thomas manū mittit ad fortia spernit dampna spernit obprobria. Nulla thomā frangit iniuria. Clamat cuictis thome ꝛstātia oē solū é fortis ꝑia. Nulla. Lcō. ij.

Considerans itaqꝫ liuidus hostis: nouū pontificē: nouū hoiem: tam multiplici gra vernantē: machinat⁹ est tēptatiōis vredinē imittere: quo tā exortū meritoꝫ germē posset suffocare. Nec mora qui sepe rat hoiem a deo suo: amicū a ꝑimo: iexorabiles discordias inter regē ꝛ archiepm semi nauit: ob q̄sdaꝫ res ꝛ negocia in preiudiciū iuris ecclīastici vsurpata. Lapis iste sexannis tundit sic polit sic quadr⁹ reddit. Min⁹ cedēs quo magis cedit. Aurū fornax probat nec vrit: dom⁹ firma ventis nō quatit. Minus. Glia. Minus. In.ij.noc.ant Nec in agnos sustinet lupos deseuire nec in ortū oleꝫ vineā trāsire. ps. Cū inuocarē. Ant. Exulat vir optim⁹ sacer ꝛ insignis ne cedat ecclie dignitas idignis ꝓ Verba mea. Ant. Exulantis predia ꝑda sunt malignis

hꝫ igne positū nō exurit ignis ꝑ Dñe dñs nr. ℣. Posuisti.

Deniqꝫ ad curiā Le.iiij. apud northamtoniaꝫ ci tatus: qꝫ sup qbusdā ꝯsuetudinibus regni obseruādis: qꝫ veritati ꝛ rōi obuiare testabat: cautionez daturus negauit. Ex auctoritate sua piculis oppositā imo expositā: ꝑ tuēda libertate ecclesiastica sniaz minabat. Cū vix inueniretur qui cū alloqueret facere bonum: sz oia cederēt in ꝛrariū: ꝛ mora circūtraheret piculuz facta appellatiōe iiqtati cessit clam paucisqꝫ comitat⁹ recessit mare adijt transfreta uit. ℣. Post sex ānos redit vir stabil' dare tre teste vas fragil'. Xpo vasis thesaur fictil'. ℣. Me sit lupis ꝓda grex būili; se ꝑ grege dat pastor nobil'. Xpo.

Ibat ār pviā suā gaudēs ꝛ exultās: qz dign⁹ hitus est ꝑ iusticia a ꝯsilio ꝓtūeliaz pati. Adito qꝫ btissimo papa alexādro: ꝙ ea tēpestate in frācia venerat: negotia qdā fidē ꝛ añ ꝓposuit: tum de salute aie sue: tū de oppssionibus ecclie quā regendā suscepat: diligēter exposuit. At cū p̄i ꝛ pastor vniuersalis aduētus coepi sui causam ex integro cognouiss de tāta ꝛ tali colūna in domo dei erecta grās egit. ℣. Ex sūma rex leticia sūmus sit planctus in ecclīa de tanti patroni absentia. Sed cū redeūt miracula redit populo leticia. ℣. Concurrit turba languidoꝝ ꝯsequit gratiam beneficiorum. Sed cum. Leō. vj.

Xulans ergo btissimus p̄r cū suis iā fere sex annos expleuit: quibus in vix ꝓfectuꝫ creuerat: cū toto eo tēpe inter ipm ꝛ regē anglor pax nulla tenus posset reformari: hꝫ magis deformata videretur. Deniqꝫ placuit oium dispositori deo sui thome recompensare merita: ꝛ longos labores consummare victorioſa martyrū palma. Regis ergo sententia mutauit in melius: ꝛ mediātibus tā dñi pape p̄ma exhortatione regis frācor ꝛ plurimoꝝ epor ꝯsilio: qꝫ etiā ꝓncipū supplici interuētu: sopita iracundie flāma: archiepm recepit in gram: ꝛ ad suā ꝯcessit' redire ecclīaz. ℣. Jacet granuz oppssum palea iust⁹ cesus p̄a uor framea. Celum domo cō mutans lutea. ℣. Cadit custos vitis in vinea: dux in castris: cultor in area. Celuz. Gloria. Celum. In.vij.noc.aij. Satha ne satellites irrumpētes templum inauditū ꝑpetrāt scele-

nis exemplum. ℟. In domio ꝓfido. ℣. Strictis thomas en ſidus obuiam ꝓcedit: non mi nis non gladijs: ſed nec morti cedit. ℟. Dñe quis habitabit ℣. Hoſti pandit oſtium: ho ſtia futur⁹: ⁊ ꝑ domo dñi ſtat in hoſtes murus. ℟. Dñe in virtute. ℣. Magna é. Scòm

In illo tempe: Iohem Dixit ieſus diſcipulis ſu is: Ego ſũ paſtor bon⁹. Bon⁹ paſtor aiaz ſuã dat ꝑ onib⁹ ſu is. Et re. Ome. bti greg. pape Bon⁹ paſtor xp̃s é hẽs. Reg te in dñica. ij. poſt paſcha. ℟. Mũdi flozé a mũdo ꝓteri: ra chel plozãs iã ceſſa conqueri Thõas ceſus duz dak funeri: nouus abel ſuccedit veteri. ℣. Vox cruoris vox ſparſi cere bri: celuz replet clamore cele bri. Thomas ceſus dum dak.

Ix per men Lcõ. viij ſem pater in eccl̃ia ſua mozam fecerat: ⁊ ecce quinta dñice natiuitatis die veniunt cantuariam quattuor milites ſathane ꝓdicti ſatellites. Pre cipites ergo ⁊ ſtupidi inſequẽ tes archiepiſcopum extractis gladijs intrant eccleſiam fu rioſe clamantes: Vbi eſt pro ditor ille? Nemie vero reſpõ dente: ingeminant illi: Vbi é archiepiſcop⁹? Scienſqz chri ſti ꝓfeſſor: ⁊ moꝛ futurus mar tyr priori nomine ſe falſo im peti: alterum vero ſibi ꝑ offi cio competere: a gradibus ob uiam illis procedens: ecce in quit aſſum. In tanta autem ſe exhibebat ꝓſtantia: vt nec ani mus eius pauore: nec corpus horroꝛe concuti videretur. ℟. Xp̃e ieſu ꝑ thome vulnera q̃ nos ligant relaxa ſcelera. Ne captiuos ſerant ad infera ho ſtis mundus vel carnis opera ℣. Per te thõa poſt leue müe ra amplexeꝝ nos dei dextera. Ne captiuos ſerãt. Lectio. ix.

Vnqz vnus ex eis bra chium extendens vibra ret gladium in caput archie piſcopi: brachium cuiuſdam qui aſtabat clerici fere abſci dit: ⁊ ip̃m pariter i capite vul nerauit chriſtũ domini. Sta batadhuc iuſtus pro iuſticia: velut agn⁹ innocens ſine mur mure: ſine querimonia: ⁊ ſeip ſum holocauſtum offerẽs do mino: ſanctorum patrocinia implorabat. Secundus ⁊ ter tius gladios ſuos vertici con ſtantis athlete atrociter illi ſerunt: confregerunt: ⁊ ſpiri tuſſancti victimam ſolotemis ꝑcipitauerũt. Quart⁹ plus q̃z feraliꝰimo furiali crudelitate debachatus: iã ꝑſtrato iã ex

piranti: coronā rasilē abscidit testā capitis dissipauit: et mucrone vertici intruso: cerebrū cuz sanguine suy pauimentū lapideū effudit. Sic sic p martyrū palmā nouus abel cōscraſ ad laudē dñi nostri iesu xpe. ℟. Ferro pressos thomas exonerat vincla, soluit z seras reserat. Sanat egros: obsessos liberat. ℣. Pacat bella tyrannis umpat sedat fluctus z flammas tēpat. Sanat. Glia. Sa. ℘. Te deū laud. ℣. Posuisti.

GRanū cū In laud. añ. dit copiā germinat frumenti: ala bastrū frangit fragrat vis vnguēti. ℘. Dñs re. Añ. Tot⁹ orbis martyris certat in amorē cui⁹ signa singulos agunt in stuporem. ℘. Jubilate. Añ. Aqua thome quiquies varians colorē i lac semel transyt quat in cruorē. ℘. Deus deus meus. Añ. Ad thome memoriā quat lux descendit: et in sci gliam cereos accendit. ℘. Benedicite. Añ. Tu p thome sanguinē quē p te impendit fac nos xpe scandere quo thomas ascendit. ℘. Laudate. Cap. Jste sanctus. Hymn⁹. Martyr dei. ℣. Justus ut palma. In euāge. añ. Opem nobis o thoma porrige: rege stantes: iacentes erige mores actus z vitā corrige: et in pacis nos viam dirige. ℘. Dñs. Oro. Deus pro cuius Memo. de nati. añ. Nescies mater. Memo. de scō stephano. Añ. Ecce video. Memo. de scō iohāne. Añ. Ecce puer meus. Memo. de innocē. añ. Herodes irat⁹. ℣. Mirabilis deus. Oro. Deus cui⁹ hodie. Notandū q memorie de scō stephano de scō iohanne: z de innocē. hāt quotidie nostra oca. suas cū añis de laud. suis ordinati iteratis: z cū ℣. culis scz de scto iohāne. Valde ho. de innocen. Mirabilis deus. tā in vesp⁹ q̄ in matu. exceptis. primis vesp⁹ et matu. in die circūcisionis dñi In scōis vero vesp⁹ circūcisionis dñi fiat mēoria tm de scō stephano cū añ. Intuēs in celum. Ad primam hym. Agnoscat. añ. Granū. ℘. Dē⁹ in nomine. añ. Gras. ℘. Quicūq; vult. ℟. Jesu xpe. ℣. Tu pāis verbigena tē. Ad. ij. añ. Totus orbis. ℘. Legem po. Cap. Btus vir q̄ suffert. ℟. Glia et ho. cū alla. ℣. Posuisti. Oro. Deus p cuius. Ad. vj. añ. Ag̃ thome. ℘. Defecit. Cap. Btus vir qui in sapia. ℟. Posuisti. cū alla. ℣. Magna. Oro. Deus p cuius. Ad. ix. añ. Tu p tho/

me. ℣. Mirabilia. Cap. Iste scūs. ℟. Magna est. cū alia. ℣. Justus vt pal. Dio. Deus p cuius. Ad vēsp. Tecū principiū. ℣. Dixit dñs tē. Ca. Iste scūs. ℟. Jesu bōe p thome merita nr̄a nobis dimitte debita domūs portā sepulchrū visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Actu mēte vl̄ visu pdita pietate restaura solita. Et. Glia. Et. Hymnus. Martyr dei. ℣. Glia z ho. In evangelio. aij. Salue thorna virga iustitie mūdi tubar: robur ecclie: ples bis amor: cleri delicie: salue gregis tutor gregie: salua tue gaudentes glorie. ℣. Magt. Dio. Deus p cui⁹. Mēmo. de natiui. aiī. Virgo hodie. Mēmo. de scō stephano. Aiī Lapidauerūt. Mēmo de scō iohāne. Aiī. Sunt de hic stantibus. Mēmo. de innocē. aiī. A bimatu. ¶ Si i crastino sci thome dñica nō fuerit tūc de officō dñicali agat hoc modo imitato. Xp̄s natus. ℣. Venite. Hym. Xp̄e redēptor. Innoc. aiī. Dñs. ℣. Quare fre. cū ceteris psalmis d nocte nativi. dñi sub hac aiī. ℣. Tanq̄z sponsus. Scdm lucā.

In illo tpe: Erat ioseph z maria mater iesu mirātes sup bijs que dicebant de illo. Et reliqua. Omel. Origenis doctoris. Lectio prima.

Congregem⁹ in vnū ea que in ortu iesu dicta scripta q̄z sunt de eo: z tūc scire poterimus singula queq̄z esse digna miraculo q̄z obrē mirabatur z pater. Sic eni appellat⁹ est ioseph: q̄z nutricī⁹ dñi fuit: Mirabat enā et mater super oibus que dicebant de eo. ℟. Bta dei genitrix. ℣. Beata que cred. Lectio. ij.

Que nam ergo sunt que de puulo iesu fama disperat? Venit vero angelus sub ipa hora natiuitatis iesu dicens pastoribus. Annuncio vobis gaudiū magn̄m: te z inuenietis infantē pannis inuolutū z positū ī p̄sepio. Necdum angelus verba finierat: z ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit z bn̄dicere deū. ℟. Scā z immaculata. ℣. Bn̄ dicta tu. Lectio. iij.

Symeon vero senex q̄ diuinitatē dñi in mūdo expectauerat: postq̄z eū vidit: postq̄z manib⁹ portauit: postq̄z bn̄dixit mariam: z ioseph bn̄dicit. Intellexit eni illā omni bn̄dictione esse dignissimā: q̄ illū qui est sup oia bn̄dictus in secula: ex se meruit generare. Neq̄z ab hac bn̄dictōe ioseph

extraneū putauit: q̄ ꝓ magna scitate spōsus marie vocari: t p̄ salua wris meruit appellari. ℟. O regē celi cui talia famulant obsequia: stabulo ponit q̄ tinet mundū. Jacet in p̄sepio: t in nubibus tonat. ℣. Mirabile mysteriū declarat hodie: inouant nature dē hō fact⁹ ē. Ja. Gl'a. Ja. p̄. Te deū laud. ℣. Verbū caro. In laudi. hec ſola añ. Quē vidistis. p̄. Dñs regē. ꝛc. Lap. Multipha rie. ℣. pren⁹. A solis or. ℣. Būdictus q̄ ve. In euāge. añ. Dū mediū silentiū tenerent oia t nox in suo curſu iter pageret: omnīps sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit alla. p̄s. Benedictus. Oratio. O Eus q̄ salutis eterne die marie virginitate secūda hūano generi p̄mia prestitisti: tribue q̄s: vt ipaz p nobis intercedere sentiamus: p quā meruimus auctorē vite suscipe: Dñm nr̄m ihesū xp̄m filiū tuū Qui te. ℣. Deorta ō scō stephano añ. Lapides tor. ℣. deo. de scō iohe añ. Sic eū. ℣. Deoria de innocē. añ. Vox in ra. Ad vtrumq̄ añ. Genuit puerpa. p̄s. Deus in noie. p̄s. Quicunq̄z vult sub eade añ. ℟. Jesu xp̄e cū alla. ℣. Qui de virgie. Ad alias horas añe sequentes de laud. Cap. t ℟. Ria vt in die nati. dñi cū ozde. Lōcede q̄s. Si in crastino sci thōe dñica fuerit vespe in die sci thōe erunt de scō thōa: t nocturna de nati. cuz añ. Virgo hodie. ℣. Deo. ō scō stephano añ. Lapidaue. ℣. Deoria de scō iohe añ. Sūt de hic ℣. Deoria de innocen. añ. A bi matu. Ad matu. iuita. t hym. vt ō. cū. xp. añs. t psal. ō nocte matu. dñi. t ꝓli. Sermo bti au-

HOdie gustinu. rep̄t. Le. j. veritas de terra orta est: xp̄s de carne nat⁹ ē. Gaudete solēniter t sempiternū die hodiernū q̄z admonuit: cognate etna dona: spe firmissima cōcupiscite: filij dei esse accepta p̄tate p̄sumite. ℟. Qui vidistī

℣. Dicite. Lectio. ij.

PRopter vos tēpalis esse ctus ē tempor effector: ꝓpter vos in carne apparuit mundi ꝓditor: ꝓpter vos natus ē saluator. Quid adhuc mortales rebus mortalibus oblectamini: t fugitiuam vitam si fugi posset: tenere conamini. ℟. O magnū. ℣. Dñe audiui. Lectio. iij.

SIdes longe clarior effulsit in terris: vt terrenis vita promitteretur in celis. Hoc vt crederetur: res incredibilior prerogata est. Deos facturus qui homines erāt: homo

factus est qui deus erat: nec a
mittes q erat fieri voluit ipe
deus q fecerat: quia homine
deo addidit: non deum in ho
mine pdidit. ℟. Uerbum ca
ro factum est. ℣. In principio
erat verbum.

Oramur virginis par
tum: et nouum ipm na
scendi modū et incredulis per
suadere conamur: q in utero
nō seminatū germen, plis ex
ortū é. Et a complexu carnis
uiscera innumera filiū homi
nis, ptulerunt: cuius patrem
hominē nō tulerunt. ℟. O re
gē celi.

Empiternus cū
pie: hodiernus ex matre
Post mīez de mīe factus est:
añ oia de pīe natus é: fine q pi
nunqz fuit: fine quo mī nūqz
fuisset. Exultate virgines xpi
consoꝛtes vīa mī ē xpi: xpm pa
rere nō potuistis: sed pꝛopter
xpm parere voluistis. Qui nō
ex vobis natus est: sed vobis
datus est. ℟. Te laudāt ange
li sancta dei genitrix que viꝛ
nō cognouisti et dominum in
tuo utero baiulasti concepisti
p aurem dominum nostrum:
Ut būdicta dicaris inter om
nes mulieres. ℣. Jpm genui
stiꝛ in pīsepe posuisti quē ado
rat multitudo āgelorꝫ. Ut bū.

Alius versus dicendus in die
circūcisionis mī. ℣. Jpm quē
totꝰ nequit mūdus cōprehēde
re tu virgo tuo ꝓcepisti utero
patrēqz tuū qui te filiā genuit
genuisti et in pꝛesepe posuisti
quē adorat multitudo āgelo
rum. Ut būdi.

Exultate vidue xpi: qꝛ fe
cundā fecit virginitatem ille
cui vouistis, ꝓnētiam sanctiꝛ
tatis. Exultet etiā castitas nu
ptialis: oēs fideliter viuite cū
ꝓiugibus vīs: et qđ amisistis
in coꝛpe: in coꝛde huate. Ubi
iā nō pōt esse a ꝓcubitu caro i
tegra: sit fidelis in fide virgo
ꝓscia: scōm quā virgo est oīs
ecclia. ℟. Btā es ma. ℣. Aue
maria. Expō. Erat Joseph et
maria. ut sup cū Omē sequē
ti. ℟. Btā dei ge. ℣. Btā
que credidisti. ℟. Scā et
imacula. ℣. Būdicta tu.
Descēdit. ℣. Tanqz sponsus.
℟. Te deum lau. ℣. Uerbum
caro. In laudibus. Quem viz
distis. cum sequentibus añis
sup pīal. Cap. Multipharie.
℣. A solis ortus. ℣. Bene
dictus qui venit. In euangē
añ. Dum medium silentium
℟. Būdictus. Dio. Deꝰ qui
saluos. ad Hemaria de cō fe
phanos añ. Lapides. ad Deo. ā
scō iobe añ. Sic eū. ad Deoria

de innocentib⁹. Ant. Vox in ra/
ma & cetera ut supra. Ad pri/
mam et ad alias horas: ante.
Capt Regia proles de natus. s.
Concede qs. Sci illustri
pape & confessoris. Ad vesp. Ant.
Lecū principiū. ℣. Dixit dns
&c. La. Ecce sacerdos. ℟. Mi
les xpi. Hymn⁹. Iste confessor.
℣. Amauit eū. In euange. ant.
Cōfessor dni. ℣. Magt. Ora
Os qs ut in cēlū. Si dnica sit
fiat memo. de dnica cum hac
alia. Puer iesus crescebat et
confortabat plen⁹ sapiētia & gra
dei erat in eo. Tanqz spon/
sus. Obi. Deus qui salutis.
Si aūt dies alia fuerit qz dnica
fiat memoria de innocentibus cum
ali. Mane dño. ℣. Tanqz spō.
Ora. Cōcede. Memo. de scō
stephano. Ant. Adhesit anima
Memo. de scō iohanne. Ant.
Hic est discipulus ille. Memo.
de innocentib⁹. ant. Sub throno
dei. Ad matu. inuita. Unum
deū. ℣. Uenite. Hymn⁹. Iste
confessor. et cetera unius confessoris
& pontificis. Lectio. j.

Ffluester igit urbis rome
eps cū esset infantul⁹ a vidua
matre iusta noie & ope nutrit⁹
traditus est cyrino p̄sbytero.
Cuius vitā imitat⁹ et mores:
ad summū apicē xp̄iane reli/
gionis attigit. Quiqz cū esset
tricesimū annū etatis gerens:
a scō melchiade epō diacon⁹
factus ē. Nec multo post ad
dū sacerdotij promotus ē. Scō
igit melchiade epō migrāte
ad dnz: ab omni populo sibi ele
ster eligit: & honorifice epūs
p̄fectat. ℟. Euge serue. Lectio.

In illo tempore. Exijt edi/
ctum a cesare augusto
vt xp̄iani ad sacrificandū dēo
lis cogerent. Un factū ē vt se/
cedens ab vrbe sacrūs syluester
in mōte sirapti latibulo cum
suis se clericis collocaret. Cō
stantinus aūt augustus cū mul
tos xp̄ianos occidisset: elephā
tie morbo a deo in toto corpe
percussus est. Nunc capitolii pō/
tifices hoc dederunt consilium ut
piscinā repleri facerent infantū
occisorū sanguine: in qua inpe
augustus descendēs mundaret
a lepra. ℟. Ecce sacerdos. Lectio.

Statim missum est ad p̄/
dia regia: & tria milia in
fantū adduci sunt roma. Die
aūt constituta cū impator iret
ad capitoliū: & iam parati ad/
essent q occidendi erāt pueri:
occurrit multitudo innume/
rabilium mulierū fundentes
amaras lacrimas. Tunc pie/
tate motus imperator dixit.
Melius est p salute innocētiū
mori: quā p meritu. innocētiū

vitā recuperare crudelē. Et hec dicēs: iussit filios reddi matri: ꝑ suis insup dona annouasse vehicula infinita phiberiuit gaudēte: reuerterent ad ciuitates suas. Agmia sacra. Cāēs spō. Sermo bti augustini epi.

QUis tantarū rerum verborūq; copia instructꝰ existit: qui dignꝰ dieī gratiam dignus possit laudibus ꝓdicare. Unde si huiusmodi nullus est: nō erubescitꝰ etiā si nobis humidior dicendi facultas defuerit: vel mediocri tñ sermone partū sacre virginis: et ortū diuersis corporis differentes conabimur explicare. Natalis est ergo saluatoris hodie de q̄ angelus pastoribꝰ dicit: Natus ē nobis hodie saluator. Quē vidistis. Dicite. v.

DE quo ꝓpheta etiā dic Puer natus ē nobis: et filius datus ē nobis. Nascit ergo quē regē genuit alius ꝓpheta testat: Et nascit ex virgine: sicut scriptū est. Ecce virgo ꝯcipiet in vtero: et pariet filiū et vocabit nomē eius emanuel: qđ interpretatū est ex hebrea lingua in latinū translatū: nobiscū deus. R. O magnuz.

BNe audiui. Lectio. vi

ROborat ergo virtutē dñi ortus nascēdi. Concepit virgo virilis ignara ꝓsortū: implet vterꝰ nullo humano pollutꝰ amplexu. Videte miraculuz mauris dñici corporis: virgo cōcepit: virgo grauida: virgo cū parturit: virgo post partuz Preclara ergo illa virginitas et gliosa secunditas: vir nō nouit nasci: et nullius pariendi ē gemitꝰ: vacuat vterus: intactos excipit: nec ti violat virginitas. Te laudant. v. Ipsum genuisti. Septima lectio de expositione euāgelii secundum matthēū. Nō quidā pegre. Quē vt in cō. Amauit enim.

BIbit ira sacta die nocturno filetio sacto rex ꝓstantinus ꝓ somniū vidit sanctos apl̄os petrū et paulū dicētes ad eū: Nos apl̄i dei missi sumus ad te dare tibi sanitatis recuperatiōe de ꝓsilio: qui innocentis sanguis horruisti effusionem. Siluester epūs ꝓsecutionem tuam fugiens: in spelūca mōtis sirapti latet. Hunc ad te cū honore sac adduci: et ipe tibi piscinam pietatis ostendet: in qua cuz te tertio merserit: ois te valitudo ista discret lepre. Exurgens igit rex ꝓstātinus a somno: ꝓuocauit ad se siluestrum epm: et exposuit ei omnia q̄ sibi ab apl̄is dicta sunt. R. Magnificauit. Lectio. ix.

Sanctus siluester ep̃s ob/
iit ad imp̃atorem ꝯstan
tinum: Unius hebdomade te
iunium egit: z depositis purpu/
ris ꝓsterne te in cilitio: z re san
ctos dei occidisse pẽitens. Ex
pleto igit̃ ieiunio scũs ep̃s be
nedixit fontem. Quo benedicto
ingressus ē augustus: z subito
quasi fulgor: lucis intollerabi
lis splendor emicuit: qui om
nium ꝙ mẽtes exhibuit z aspe/
ctus obtexit. Rex aut̃ a fonte
mundus exurgens: se xp̃m
vidisse ꝓfessus est. Sedit vero
b̃tus papa siluester i sede apo
stolica annos viginti tres: mẽ
ses decez: dies vndeci: z obijt
catholicus in dño. Sepultus
q̃ in cimiterio ꝓtexte via sa
laria ab vrbe roma miliario
tertio: qui nos suis ꝑtibus ꝑ
ducat ad regna polor. Sã
ctus. ℣. ꝓfessor. ꝓ. Te deuz.

Ora ꝓ nobis. In circuitu tu
Ecce sacerdos. ꝓ. Dominus
regnauit. Non est inuẽtus
ꝓ. Jubilate. Deus omnis co
fessor. ℣. Posuisti domine
Natus est nobis. Dñs fuerit
Mane domino. ℣. Benedict̃
qui venit in. Oratio. Cõcede.

Deus cui beatus stephanus ii. Stephanus vidit.

Videt discipulus meus.
Letabit̃ sancti. Ad ꝑmia
Jesu xp̃e. Alla. Qui ō
rigit. Ad alias. Deus qui
De comuni cum ꝓpr̃ijs z ver
culis alla. Introitus
Ecce ꝓpinquat. Tecum ꝓn
cipium. ℣. Dixit dominus
Lapi. Multipharie. Ver
bum caro. Cum ven̄t. Gloria:
Quem enim ex. Ut
Solus ortus. Tanq̃ sponsus
De angelis. Qui de terra ē
de terra loquit̃: qui de celo ve
nit sup̃ omnes est: z q̃ vidit z
audiuit hoc testat̃: z testimo/
nium eius nemo accipit̃: qui
aut̃ accepit eius testimoniũ
signauit quia verax est deus.
Sequ. Oratio. Cõcede q̃s
Ut nos unigenitus ꝑ. Ad
In sanctorum. Ad
Natum sublege xp̃m:
Venite eamus ad colupdan
dum: quos eius incarnatio re
demit z passio. ℣. Venite ex.
Illum Christe redẽptor.

Dominus dixit ad me filius meus es tu
ego hodie genui te. Quare
fremuerunt. In sole ꝓ/
posuit tabernaculum suum: z ipe
tanq̃ sponsus ꝓcedens ō tha
lamo suo. ℣. Celi enarrant.

Eleuamini porte eterna
les: ⁊ introibit rex glorie. ℣.
Dñi ē terra. ℟. Tanq̄ sp̄ōsus
Christus autez Leō. j.
ficut pro nobis suscepit
mortem: ita circuncisionē nō
respuit: vt nos spiritu circum
cideremur: quoniam circun/
cisiō cordis delectatur: sicut
dicit ꝓphēta: In nouissimis
diebus circuncidet dominus
cor tuum: ⁊ nō carnem tuam.
Et iterum: Circuncidite cor/
da vestra ⁊ nō corpa. Quez
vidistis. Scōm.
Hec est enim circuncisio
cordis: vt deponamus veterē
hominē cū actibus eius: qui
corrūpit scōm desideria erro
ris: ⁊ deponētes omnē iraz et
blasphemiā: ⁊ fornicationem
⁊ immundiciā: ⁊ auariciam:
⁊ cupiditatē que ē idolorū ser/
uitus: ⁊ cetera his silia: ⁊ idu/
amur nouum hominē. i. xp̄m
qui renouatur de die in diē. i. mā
data ei⁹ custodiamus: ⁊ sicut
ille ambulauit: ita ambulare
debemus. ℟. O magnum. ℣.
Domine audiui.
Hec sunt mandata christi
hec circuncisio qua manda/
uit nos circuncidi: non carne
sed corde Qui non crediderit
eam: non habebit vitam: sed
ira dei manet sup eū: sicut ipe
dominus testatur dicēs: Qui
non crediderit filio: non ha
bebit vitaz: sed ira dei manet
super eum. Ipe est qui nō cre
dit filio: qui contumaci corde
⁊ contrario spiritu transgredi
tur mandata eius. ℟. Verbū
caro factum est. ℣. In princi/
pio erat verbum: ⁊ verbum.
cum Gloria patri. ℟. Quez
Quez etbera ⁊ terra alaq̄z ma.
In .ij. nocturno ad. Speciosus
forma p̄ filijs hominum: dif/
fusa est gratia in labijs tuis. ℣.
Eructauit cor meum. Su
scepimus deus misericordiā
tuam in medio templi tui. ℣.
Magnus dominus. ℟. Ve/
ritas de terra orta est: ⁊ iusti/
cia de celo ꝓspexit. ℣. Bene
dixisti. ℟. Verbū caro.
Hec sunt mysteria circum
cisionis xp̄i. Hec sūt mā
data quibus ꝓcepit: vt quicq̄d sup
fluo cordi nr̄o siue animo irrep/
serit: abscidam⁹ a nobis ⁊ cir/
cuncidamus. Obid enim cir/
cūcisionē accepit: qm̄ oia q̄cūq̄z docuit dñs hec ⁊ ope cōple
uit: sic̄ scriptū ē de eo: Que ce
pit ihesus facere ⁊ docere. ℟. O
re. ℣. Ad tra.

ET vt ipleti sūt dies
octo: ductꝰ ē vt circūcide
ret puer ihs: ⁊ adduceret i tē/
plū ⁊ purificaret ⁊ vt offerret

ꝓ illo sacrificium scõm qđ scriptum ē in lege dñi: Lex dñi erat ritus sacrificiorꝫ et sabbata et decimas sacerdotibus dare et circuncisionē facere. Et bñ ab eōꝫ acceperunt iudei ex lege moysi: dia implecta erāt: et tō sumāres seruare nō poterant. [illegible] laudāt. ℣. Ipm quęrentes [illegible]

Qui aūt frēs i carne sunt vulnera hoc est in pctō siue in veteri testō siue in nouo deo placere nō pñt. Qui aūt in spūscō id est in sanctis et pijs operibus q̄ē ꝑfecti ꝑdixamus: hi filij dei sunt: vt heredes dei: coheredes aūt xp̄i: qm̄ que ꝑdixim⁹ sine spūi ptici nā pnt. ℟. Beata es maria. ℣. Beata es virgo.

Ihō natus est in ea et ipe fundauit eā altissim⁹ ꝓ fundamēta. ℟. Exultabūt omnia lignā siluaꝝ ante faciē dñi qm̄ venit. ℣. Lātate.

In principio et añ secula deꝰ erat verbū: ipe natus ē hodie saluator mundi. ℟. Dñs regnauit. ℣. Ipe iuocauit.

Scōm Illo tpe: Postq̄ lucā ꝓsummati sunt dies octo vt circūcideret puer: vocatuꝫ est nomē eius iesus. Et reliq̄. Omēlia venerabē de ps. Lcō. vij.

Sanctā venerandāq; pn̄ tis festi memoriā paucis quidē verbis euāgelista comprehēdit sed nō pauca celestis mysterij virtute ḡuida reliq̄t. Xp̄s igit̄ suscepit circūcisionē lege detrectā in carne: q absq̄ omni ꝑfus labe pollutionis in carne fuerat: et vndā baptismatis qua pp̄los a pctō foede lauari voluit: ipe nō necessitatis sed exēpli causa subijt. ℟. Bta dei genitrix. ℣. Beata que credidisti.

Scire eteni debemus: qr fidem salutifere curatōis auxiliū circūcisio in lege contra originalis pcti vulnꝰ agebat q̄ nūc baptismus agere ve uelate gre tempe ꝓsueuit: excepto q̄ regni celestis ianuaꝝ nec dū intrare poterāt: donec aduenies bñdictionē daret q̄ legē dedit vt videri posset deꝰ deoꝝ syō: sz tñ in sinu abrahe post mortē bta requie ꝓsolatus supne pacis ingressuꝫ spe felici expectabāt. ℟. Sāctuarium immaculata. ℣. O vere.

Qui eni nunc euāgeliū suum terribiliter ac saluberiter clamat: nisi qs renatus fuerit ex aq̄ et spū: nō pōt introire in regnū dei. Ipe duduꝫ p legē suā clamabat: Masculus cuius ꝑputij caro non circūcisa fuerit: ꝑibit aia illa de pplo suo: q̄ pactū meuꝫ irritū fecit

id est peribit de cetu scōr: si ei nō fuerit i medio salutari subuenni. Quotidianā igit circūcisionē. i. mētis castigationez in aio retinete: vt cū ap'lo positis in nouitate vite ambulare: ipo adiuuāte qui cū patre z spū scō viuit z regnat de⁹ in secula seculoz amē. Descē dit. cum versu Glia pri. Ad la Facture. Te deū. Uerbum caro fa. In laudibus aii.

O Admirabile cōmertiuz creator generis humāi: animatū corp⁹ sumens de virgine nasci dignat⁹ est z pcedēs homo sine semine largitus est nobis suā deitatē. Dñs re. Aii. Quādo nat⁹ es ineffabiliter ex virgine tūc implete sūt scripture sicut pluuia in vell⁹ descēdisti vt saluū faceres genus humanū te laudam⁹ de⁹ nr. Jubilate. Rubum quē viderat moyses incōbustum pseruatā agnouim⁹ tuā laudabilē virginitatē dei genitrix intercede p nobis. Deus deus me⁹. Germinauit radix iesse orita est stella ex iacob: virgo pepit saluatorez: te laudamus deus nr. Benedici. aii. Ecce maria genuit nobis saluatorē: quē iohānes vidēs exclamauit dicēs: ecce agnus dei ecce q tollit peccata mūdi alla. Laudate dō. Cap. Multipharie. Ad sōlis ortus. Benedictus qui venit. In euāge. aii. Mirabile mysteriū declarat hodie inouant nature deus hō fact⁹ est in quo fuit pmāsit: z q nō erat assumpsit: nō cōmixtionē passus neq diuisionē. Be

O Eus q Dio. nedictus. nobis nati saluatoris diem celebrare pcedis octauuz fac nos qs eius ppetua diuinitate muniri: cuius hum⁹ carnali cōmertio repati. Qui tecū. Nulla mēoria fiat. Ad pri mā aii. O admirabile. Deus in noie. Quicūq vult. Cap. Dñe miserere. Jesu xp̄e. Tu pius. Ad iii. tad alias horas cetere aiie d laud Capla z ꝓia ficut in die nati. dñi cum collecta Cōcede. Ad vēs aiie de laud. Dixit dñs z cetera. Cap. Multipharie. Descendit. cū versu Glia pa. z pla Facture. Horum A solis ortus. Tāq spōsus. In euāge. aii. Magnū hereditatis mysteriū templū dei fact⁹ est vterus nesciens vir nō est pollutus ex ea carne assumēs omnes gētes veniēt dicentes glia tibi dñe. Magt. Dio Deus qui nobis. Memoria de scō stephano tūc. aii. Intuēs in

celum. ℣. Elia ꝛ bo. ℟. Do nob ꝗs. ¶ De octa. sci stepha ni. Jte octa. sci. sunt ꝑcipue. Et sūt octa. ꝑcipue: videlz octa. nati uitatis dñi: sci stephani: sci io hānis euāge. scōz innocētiū: Jtē octa. epipha. pasche: ascē sionis: pēthe. cozpis xpi: ꝛ de positōis sci willi: apl̄oz petri ꝛ pauli: Assumptiōis btē ma rie virgis: ꝛ nati. eiusdē. Jnfra ḡs octa. ꝑdictas dicet mutta. a duobus cum regine chozi: ꝛ psal. Te deū laude. ad matu. De festis aūt triū lec. infra ta les octa. ꝓtingēter dicet mēo riā tm̄: ꝓterq; in dñica infra octa. sci willi: vbi dicent me/ die lec. de scō si occurrat. Cō/ mēoratiōes etiā de dña: ꝛ de alijs: ac suffragia ꝙsueta nō di cant. Exequie etiā defunctoz nisi ꝓ obitu ꝑsalu: ꝛ vespe btē virgis infra dictas octa. omit tant in chozo. Sūt etiam alie octa. non oino ꝑcipue: videlz octa. nati. sci iobānis baptiste ꝛ sci petri ad vincula: infra ḡs octa. dicet de ꝙmēoratōe btē marie virgis: ꝛ de festis triuz lect. fiet cū regie chozi: ꝛ psal. Te deū lau. nisi in festo sci leo nis: cetera fiāt sicut supᵒ notat de octa. ꝑcipuis. Octaue aūt simplices he sūt: videlz octa. sci andree: scē agnetis: sci lau/ rencij: ꝛ sci martini ebi: infra ḡs octa. dicet de festo triū lec. cū ne psal. Te deū laud. Dicent etiā suffragia ꝙsueta. De nul/ la ꝙmēoratiōe dicet infra ta/ les octa. nisi de dña tm̄. ¶ De octa. vero dedicatōis eccle vi de infra ad oct. ip̄ius festi. Ad matu. inuit. Christū natū. tm̄. Uenite. Hymn⁹ Deus tuoz ati Btūs stephan⁹. ps Btūs uir. ꝛ ceteri psal. vnt⁹ mar. cuz hac alia. ℣. Elia ꝛ hono.

Sermo bti fulgētij epi. Le. j.

Stephanus ergo vt nois sui cozonā meruisset accipere charitatez ꝑ armis hēbat: ꝛ ꝑ ipaz vbiq; vincebat. Per cha ritatē dei seuientibus iudeis nō cessit: ꝑ charitatē ꝓximi ꝑ lapidātibus intercessit. Per charitatez arguebat er/ rātes vt cozrigerētur: per cha ritatem ꝓ lapidantibus oza bat ne punirentur. Charitatis virtute subnixus vicit sauluz seuiētē: ꝛ quē habuit in terra ꝑsecutozem in celo meruit ha bere ꝙsortē. Stephan⁹ aūt Et nō poterant. Ipsa scā ꝛ indefessa chari tas desiderabat orādo adgre re: ḡs nequiuit monēdo ꝙuer rere. Hoc aūt faciēs ꝛ ꝑntibus charitatem btūs martyr exhi buit: ꝛ vtile nimis exempluz

posteris dereliquit. Qui enim errantem nō cor-
ripuerit: de negligentia iudi-
cat. Qui aūt ꝑ eo nō orauerit
dē ꝓnicie ꝓdemnat. Xp̄i ergo
charitate cōpulsi t bonos hor-
tamur vt in bono ꝑmaneāt: t
malos cōpellimus: vt a malo
discedant. ℟. Videbāt oēs. ℣
Stephanus aūt. Leō v
Et qui bonus ē equitatiē
vsq; in finē teneat: qui aūt ma
lus est: q̄tocius a sua puersi-
tate discedat. Bonus timeat
ne cadat: malus conet vt sur-
Quisquis ergo Le. vi at.
malus est: cum paulo ꝓster
natur in malo: vt cum eo erī-
gatur in bono: qm̄ ille cecidit
malus: t surrexit bonus: ꝓ-
stratus ē iniquus: t erectus ē
iustus. Cōiunctus ē itaq; ste-
phāo: factus ouis ex lupo. ℟.
Lapides tor. ℣ Lapidauerūt
ps̄ Te deum. ℣ Posuisti dñe
In laudibus hec sola aī. La-
pidauerunt. ℟. Dominus re
gnauit. Cap. Stephanus ple
nus. Hym. Martyr dei. t ce-
tera sicut in die sancti stepha-
ni. Memoria de sancta maria
aī. O admirabile cō. ℣ Post
partum. Or. Deus qui salu
tis. Memoria de sancto ioha
ne aī. Ecce puer meus. Mēo
ria de innocentibus aī. Hero
des iratus. De mēoria bīē ma
rie dicat ab ext. cū vsq; ad
ꝓmissi caōem. Hui⁹ nr̄ virgi
nis nisi in vesp̄is aī vj. ꝓtenit
phanie: q̄ vespe non dicāt
de innocētibus: t in vigi epi-
phanie t in die: t ꝓter ꝗ q̄
fit cōmēoratio eiusdē bīē vir-
ginis: fiat mēoria de scā ma-
ria cū aliis. O admirabile cō-
Q̄ natus. Rubū quem. Ger
minauit. Ecce maria: sertatim
repetitis: cum versi. Post par-
tū. tā in matu. q̄ in vesp̄is: t
collecta: Deus qui salutis Et
sciēdū est q̄ in prima mēoria
facienda post plenū seruitiū
cōmemoratiōis bīē virginis
semp reincipiēdum ē ab aīa:
O admirabile. t eodē mō in-
cipiēdū est in crastino epipha-
nie. Ad primam aī Lapides
tor. ℟. Deus in nōie. ad ps̄al.
Quicunq; vult: aīa de trini-
tate. ℟. Jesu xp̄e. cum alia ℣.
Qui de virg. Ad alias horas
dicāt aīe sequētes de laud.
t cetera sicut i die. Si autem
dies dominica fuerit: nouem
lectiones fiant de sancto Ste
phano: scilicet ex de illis tri-
bus lectionibus p̄cedentibus
t tres lectiones vltime de ex-
positione euangelii: t cum re-
sponsorijs t versi. sicut in die i
titulatum est. In laud. dicāt

omnes añe: ꝛc. sicut in die cū hymno **Martyr dei.** Ad p̄z/ mā añ **Lapidauerūt.** p̄ **Deꝰ in noie** ꝛc. Ad psal. **Qnicūqz vult** dicat añā **Gras tibi deꝰ,** sicut in omibus festis scoꝝ. ix. lec. ꝛ vespe diei dicant de scō stephano cū añis **Tecū p̄zn/ cipiū.** ꝛ ceteris. Cap. **Stepha/ nus plenus.** hym. **Martyr dei** ꝛc. sicut in die. ℣. Gloria ō scō iohāne. ℟. **Ecce ego iohā/ nes.** Oc. Ā maria meoria añi. **Qñ natus.** ℣. Gloria de inno/ cētibus añi **Abinitiu.** Si aūt alia dies fuerit: vespe dicant de scō iohāne: ꝛ meoria ō scā maria: ꝛ de innocē. Sili mō fiat si octa. sci iohānis vel In/ nocē. in dnica euenerint: ꝛ sic scūs cuius octa. die lune eue/ nerint: nullas in octa. suis ha bebit vesp̄as ꝛ alias no: qz hutus modi octa. nisi in dnica euene rint: tm cū. iij. lect. semp fiant. Et festū triū lect. scōis vesp̄is semp caret. Qd si sequat festū ix. lect. nihil in p̄mis vesp̄is nisi meoriā sibi poterit vendi care. Feria ad horas in his. iij. octa. cū **alia** dicant. ¶ In oct. sancti iohis ad vs hec iola añ **Tecū principiū.** nisi euenerit in die dnica: ꝛ tūc dicēde sunt añe sequentes sup̄ psal. **Dixit dns** ꝛc. Cap. **Qui timet deuz**

hym⁹. **Vita celestis.** quor/ to festo sci iohis añ ponā ita/ nā. hym. **Annue xp̄e.** ℣. **Val de bono.** In cuā añ **Ecce ego iohānes.** p̄ Magt. **Dio/ Ec/ clesiam tuā.** ℣. Gloria de dna. añ **Qñ natus es.** ℣. Gloria de innocētiū añi. **A bimatu.** ꝛc. Ad matu. minuta. **Adoremus re/ gem.** p̄. **Uenite.** hym. **Eter/ na xp̄i munera.** In. j. noc. añi. **Iohānes apls.** p̄. **Celi enar/ rant.** Et ceteri psal. vnius apli sub hac añia. ℣. **In oēz terram**

Sermo bti eusebij emisen. ō

beato iohāne. Lectio. j.

IOhannes apls ꝛ euāge/ lista cū post tyrāni domiciani obitū de pathmos ysula ephe sum rediret: rogabat etiā vici nas illustrare puncias q̄ vl ecclias fundaret in q̄bus non erāt locis: vel in q̄bus erāt sa cerdotibus ac mistris instruere ret: sēm q̄ ei de vnoquoqz spūs scūs indicasset. Lectio. ij

CUm ergo venisset ad q̄n dam vrbē haud lōge po sitam oibus ecclīasticis solē/ niter adipletis: vidit iuuenez quendā validū corpe ꝛ vultu elegantē: sed ꝛ animū acrē ni mis. Respiciēsqz ad epm qui nup fuerat ordinatus: hūc in/ quit tibi summo studio com/ mēdo sub testimonio xp̄i ꝛ to

tuos ecclie. Tum ille suscipiés oēz se adhibiturz sicut ꝓcipiebat: diligentiam polliceť. ℟. Valde honorandus. ℣. Mulier ecce. Lectio iij.

Verum ipe elapso cū reliqua popoſciſſet vtilitas: iuitat iterū ad illā vrbē iohānes. Et cum cetera quoz gra venerat ordinaſſet age inquit o epe re poſituz repzeſenta: qꝫ tibi ego plane z xps cōmēdauim⁹ ecclesia teſte quā regis. At ille obſtupuit primo pecuniā putans a se reposci quā nō acceperat: ſz rursum ꝓſiderabat: nec posse fallere iohannē: nec qđ nō dedit ꝙrere. Herebat igit stupens: quē iohannes herentem videns: iuuenem illum inquit repeto abs te: et aiam ℣ Hic gra/uiter ſuſpirās ſenio: z in lacrimis reſolut⁹: ille ait mortuus eſt. Quomō inquit vel quali morte? Deo ait mortu⁹ eſt: qz peſſim⁹ z flagicioſus euaſit ad vltimū etiā latrocinioꝝ aggreſſus eſt. Quibus auditis apls veſtē qua erat indutus ſcidit: z cū ingenti gemitu feriēs caput ſuū: bonū te inquit cuſtodem fratris aie dereliqui: ſed iam nunc equs mihi paret: z dux itineris. ℟. Iſte eſt iohānes cui. ℣. Virgo eſt. Lectio v.

Cum ergo ſcūs iohānes peruenisset ad locū: quez ꝓdictus inuenis eū multa latronū manu occupauit: detineť ab hijs latronib⁹q cuſtodias obſeruabāt. Sz ille neqz effugere neqz prorſus declinare vlqz nitēs: ingenti tm voce ꝓclamabat: qz ad hoc ipm veni adducite mihi ꝓncipē vz: Qui cū veniret armat⁹: eminus agnito iohāne apło: pudore actus in fugā vertitur. Ille equo poſt eū admiſſo cōfeſtim iſequit fugiantē: etiā etatis oblitus ſimul exclamans. Quid fugis o fili patrē tuū? Miſer nolitimere habes adhuc ſpem vite. Ego xpō ratione reddo pro te: ſta tantū z crede mihi quia chriſtus me ℣ Ille mox Lectio vj. miſit. ſenis genibus prouoluitur: z vberrimis lacrimaz ſuaz fontibus iterū baptizabat: occultans ſolā dexterā ſuam: apls vero iuriſiurandi ſacramēto ei a ſaluatore impetratuz veniam pollicēs: ſimulqz genibus eiꝰ ꝓuolut⁹: atqz dexterā ex cui⁹ cedis ꝓſcientia torquebat: tanqz iam penitētia purgatam deoſculans: ad eccleſiā reuocat: z indefinenter pro eo orationes fundens: z cum eo pariter crebra ieiunia ducēs:

indulgentiam a deo quam ei pollicit⁹ fuerat expetebat. Cuius etiam interuentio nobis hoc obtineat: vt celestibus protecti ꝓsidijs ab hostium liberemur insidijs. ℟. In medio ecclesie. ℣. Jocunditatē. ꝑ. Te deū lauda. ℣. Valde honorādus. In laudibus hec sola añ. Hic ē discipulus ille. ꝑ. Dominus regnauit ꝛc. Laplm. Qui timet deum. Hym⁹. Exultet celum laudibus. ℣. Dedisti hereditatem. In euange. añ. Iste est iohannes. ꝑ. Benedictus. Oratio. Ecclesiam tuā. Memoria de sancta maria añ. Rubum quem viderat moyses. Versiculus & oratio vt supra. Memoria de innocentibus añ. Vox in rama audita. Ad primam añ. Hic ē discipulus ille. ꝑ. Deus in nomine tuo. Ad psal. Quicūq; vult añā de trinitate. Ad ceteras horas cetere añe de laudibus. Lapla vt in die: & feria cum alla. ¶ In octa. innocentium añ. Tecum principium ꝑ. Dixit dominus domino ꝛc. Lap. Vidi supra montem sy. Hymnus. Sanctor meritis. ℣. Mirabilis deus. In euangelio añ. Innocentes. ꝑ. Magnificat. Oratio Deus cuius hodierna. Memoria d̄ domi-

nia añ. Germinauit radix ꝛc. Ad matutinas inuitatorium. Mirabilem d̄um. ꝑ. Venite exultemus. Hymnus. Eterna xp̄i munera. In noctur. añ. Herodes vides. ꝑ. Beatus vir. & ceteri psalmi plurimor martyr sub hac. añ. ℣. Exultent iusti. Lectio prima. Cum herodes occidit omnes pueros qui erant in bethleem: & in oibus finibus eius putabat enim q̄ si omnes pueri occiderent: vnus quē querebat euadere non posset. Unde a bimatu & infra pueros iussit occidere: hoc ē a puero duor annor vsq; ad puer vnius. Ipse vero be. Lco. ii. noctis. rodes eo tempe quando regē iudeor a magis audierat natum: accusantibus aduersarijs vocatus ab impatore romā venit: & ante cesarem honestissime purgauit: quecunq; sibi fuerant obiecta: & maiori gloria ab impatore est exaltatus: intantū vt ei regiū diadema tribueret: & regnandi potestatē in iudea firmaret. ℟. Sub altare. ℣. Vidi. Lco. iii. Cum post duos annos in magna gloria iudeam esset reuersus: recogitans q̄d audierat a magis natū esse regē iudeor: mittēs occidit oēs pue-

fos qui erāt in bethleē ⁊ in oi bus finibus eius: estimans q oībus occisis xp̄s effugere nō Quod aūt nato .i. ihū posset dño psecutio cepit: significat p oē tēpus vite p̄ntis nō deesse futuros: qui electos dei psequant. Qđ aūt non solum in bethleē: sed etiam in oībus finibus eius pueri occisi sunt: significatū est: q̄ non solū in iudea vnde eccl̄ia originē sumpserat psecutio erat futura: sz etiā vsq; ad fines terre. ℟. Isti sunt sancti qui nō inquina. ℣. Qđ ℣. Hi sunt. dñs ꝓpter psecutionem herodis in egyptū fugit: significat electos sepi⁹ maloꝝ ip̄o bitate suis effugādos sedibus vel etiā exilio dānādos. Ubi simul exemplū dat fidelibus ne dubitent rabiē plequentiū declinare fugiēdo: cū hoc deū ac dñm suū fecisse meminerūt. Siquidē ipe q erat ℣. vi suis ꝓcepturus: cū vos psecuti fuerint in ciuitate ista: fugite in aliā. Darius fecit qđ ꝓcepit fugiendo hominem quasi homo in terra: quē magis pauloante mōstrauit stella de celo. Qđ vero defuncto herode itex angelo monente ad terrā israel reuersus ē: significat eosdem electos post cōprehensā hereticoꝝ facietatē ad ꝓpr̄ias sedes esse reuersuros. ℟. Lentum q̄draginta. ℣. Hi empti sunt te. sed sine psa. ℟. Te deum laudamus. ℣. Mirabilis deus. In lau. hec sola añ. Herodes iratus. ꝑ. Dñs regnauit. Cap̄ Vidi supra montem Hym. Rex glīose mar. ℣. Iusti aūt imppe. In euāgl. añ. Hi sunt q cū mulieribus. ꝑ. Benedictus. Ozo. Deus cuius honeo. de dña añ Ecce maria Ad. j. añ A bimatu. ꝑ. Deus in nomie. Ad psal. Quicūq; vult. añ a de trinitate. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de vir. te. Reliqui ad horas cū alla dicant in q̄cūq; die octa. euenerit. Cap̄. ozo. ceta vt in die. Si dñica sit vespere dicant de innocē. cū meo. de scā maria. añ O admirabile. Si aūt sabbato meritā ita ad vs añ. Tecū ꝓncipiū. cū alijs añis sequēti. In alijs vo ferijs dicat vna aña sup̄ psal. Cap̄. Multipharie. Hym. A solis oz. ℣. Tanq̄ sp̄ōsus. In euāgel. añ. Nescientes mr. ꝑ. Mgt. Ozo dicat. Nulla memoria. ¶ In vigil. epiphie fiat seruitium de vigi. ⁊ nō de scō Edwardo. sed differatur eius festum vsq; in crastinum epiphanie. Tamen si in crastino epiphanie fuerit dies dñica:

in illa die dicet de scō wilel-
mo ⁊ die lune de sancto Ed-
wardo. ℣. In vigi. epiphanie.
Ad matuti. inuitato. Xp̄s na-
tus est. ℟. Uenite. Hymnus.
Xp̄e redēptor. Ant. Dñs dixit
psal. sicut in circuicisione dñi
sub hac ant. ℣. Tanq̄ sp̄ōsus.

In illo tēpe: defuncto herode:
ecce angelus dñi apparuit in
somnis ioseph in egypto di-
cens. Surge ⁊ accipe puerū ⁊
matrē ei⁹ ⁊ vade i terrā israel.
Defuncti sunt enī qui q̄rebāt
aiam pueri. Et reliq̄. Omel.
beati augustini ep̄i. Lectio. j.

Defuncto autem herode:
Obit⁹ quippe herodis:
terminū intentiōis malicioſe
qua nūc cōtra eccliam iudeā
seuit iſinuat. Ecce angel⁹ dñi
apparuit i somnis ioseph in
egypto dicēs. Surge ⁊ accipe
puer̄ ⁊ matrē ei⁹ ⁊ vade in ter
ram israel. In somnis hoc semp
significat: q̄ mortuis mūdo:
angeli sunt p̄sentes. ℟. Quem
vidistis. ℣. Dicite. Lectio. ij.

Ad bn̄ cum iudeā deserit
fugere: ⁊ hoc i nocte dī.
Cū vero reuertit: nulla nō so-
lū fuge sz nec noctis fit mētio
q̄ nimiū quos ob pcīōm tene-
bras secli p̄secutores reliquit
ipsos ob lucem fidei tandē se
querentes reuisit. ℟. Nesciēs
mater virgo virū peperit sine
dolore saluatorē scl'orum ipsum
regē angelorum. Sola virgo la-
ctabat vbera de celo plena. ℣.
Beata viscera marie v̄ginis
que portauerūt eterni patris
filiū. Sola. Lectio. iij.

Defuncti sunt enī q̄ que-
rebant aiam pueri. Ex hoc lo
co intelligim⁹ nō solū herodē
sed ⁊ sacerdotes et scribas eo
tpe necē dñi meditatos. Qui
surgens accepit puer̄ ⁊ matrē
ei⁹ et cetera. Nō dixit: accepit
filiū suū ⁊ vxorē suā: sz puerū
⁊ matrē ei⁹: quasi nutrici⁹ nō
matri⁹. ℟. Te laudāt. ℣. Ipm
genuisti. vt bn̄dicta. q̄re s in
dñica infra. Nō dicim⁹ psal.
Te deū laud. nisi in dñicis fes-
tis q̄ quasi vigilia habet. ℣.
Uerbū caro. In laud. hec sola
ant. O admirabile. ℟. Bn̄s
reg. ⁊c. Ant. Apparuit beni-
gnitas. Hym. A solis ort⁹. ℣.
Bn̄dictus qui ve. In eua. ant.
Reuertere in trā iude mortui
enī sunt qui querebant aiam
pueri. ℟. Bn̄dictus. Oratio

Orda nra q̄s dñe ventu
re festiuitatis splendor
illustret: quo mūdi hui⁹ tene-
bris carere valeam⁹: ⁊ perue-
niam⁹ ad p̄siam claritatis eter
ne. per dñm. Nulla sequatur

memo. Ad p̄ma añ. Oñ natus es.ꝙ. Deus in noie. non mutet añ ad psal. Quicunqz vult.℟. Jesu xp̄e.℣. Qui de virgine cū alia. Ad alias ho. añe sequētes de laud. Lap et hyia. de nati. Dio. dñicalis. l. Deus q salutis ꝛc. Si dñica fuerit in vigilia epiphanie in ultimo. Xp̄s natus est. ps. Venite ꝛcetera. vt ṡcū. ix. añis et totidē psalmis ꝛ ℟is, put ordinatū est in circūcisione dñi nīi q̄ ℣m. Nesciens mater: erit occiduū. Sermo beati augustini epi. Lectio. j.

QAstissimū marie virginis vter: sponse virginis claustrum ventris cubiculū: signatū pudoris cenaculū merito plenissime collaudare: si messem meteré quā nō seminaré. De qua apls dicit. Quecunqz seminauerit homo hec ꝛ metet.

VErū est oimodo Lcō. ij verū est hoc oēm hoiez metere qđ seminauit. Deus solus potest metere que nō seminauit: sicut ipe filiꝰ ℣ginis in quadā euangelij lectióe dixit. ℣ Meto vbi nō seminaui: ꝛ colligo vbi nō sparsi. Lcō. iij.

OJcat et maria. Et ego te filiū genera ui: sz virginitatē meam nō violaui. Regnū tenui virginitatis: ꝛ regē genui castitatis. Ingredientē ꝛ egredientē habitui in palatio ventris filium imperatoris: et e manib⁹ meis non amisi claue

P regij pudoris. Lcō. iij.

Porta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Illa porta facta sum clausa: quam in visione diuina ezechiel vidit ꝓpheta dicens: Vidi portam in domo dñi clausam et dixit ad me angelus. Porta quā vides nō apiet: ꝛ hō non transiet p eā: qm̄ dñs solus intrat ꝛ egrediet p eam ꝛ clausa

erit in eternū. Lcō. v.

QVid est porta in domo dñi clausa: nisi qđ maria virgo semp erit intacta. Et qđ est homo nō transiet p eā: nisi qđ ioseph nō cognoscet eam: Et qđ est dñs solus intrat ꝛ egrediet p eā: nisi q̄ spūs scūs impgnabit eā: ꝛ angelor⁹ deꝰ nascetur p eam. Lcō. vj.

HEt quid est clausa erit in eternū: nisi q̄ maria virgo est ante partū: virgo in partu: et virgo post partū. Dicat ergo maria. Porta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Adimpleuit ventrē meū diuinitate: ꝛ viterū meū nō euacuauit castitate. Expositio. Defuncto herode. vt ā. ps. Te deum laudā. ℣. Verbū caro. In laudā

añ. O admirabile. ℟. alie añe sequẽtes. ℣. Dñs regn. ℟. ceteri psalmi. Cap. cc. vt s. Ad pmã añ. O admirabile. ℟. Deus in noie. nõ mutet añ ad psal. Quicũq; vult. cc. Ad alias horas cetere añe de laud. Cap. ℟. Glia de nat. dñi cũ oratione Deus q̃ saluti. ℣. In vigi. epiphanie ad vsũ. Tecũ principiũ.

℣. Dixit dñs. cc. Cap.

SUrge illumiare hierlm q; venit lumen tuu: ℟. glia dñi sup te orta ẽ. ℣. Reges tharsis ℟. insule munera offerent. Reges arabum ℟. saba dona dño deo adducẽt. ℣. Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes seruient ei. ℟. Glia. ℟. Hymn.

HOstis herodes ipie christũ venire q̃d times non eripit mortalia: q̃ regna dat celestia. ℣. bãt magi quã viderant stellã sequentes ꝓuiã lumen requirũt lumine deũ fatent munere. ℣. auachra puri gurgitis celestis agnus attigit peccata que nõ detulit nos abluendo sustulit. ℣. nouũ genus potentie: aque rubescunt hydrie: vinũq; iussa fundere: mutauit vnda originẽ. ℣. Gloria tibi dñe qui apparuisti hodie: cum ꝑre ℟. scõ spũ in sempiterna secula. Amẽ. Hic versus dicat in ñe comꝑiũ hymnorũ q̃ nox metro cõuenit per octa. ℣. Reges tharsis ℟. insule munera offerẽt. Reges arabuz ℟. saba dona adducẽt ala. In euãge. ad. Magi videntes stellã dixerũt adinuicẽ: hoc signum magni regis ẽ: eamus ℟. inquiramus eũ: ℟. offeramus ei munera: aurũ thus ℟. myrrham ꝓ. Magi. Dic. Lorda nostra illulia sequat meoria. Ant. nõ pleto. vt s. in vigil. nati. dñi. Ad matu. inuitato. hac nocte nõ dicimus: sed dicto Dñe labia. et Deus in adiutoriuz et Glia ꝑ. cũ alla in fine: statiz cũ hymno incipimus matuti.

℣. Hatre vnige hymn. ℣. initus ad nos venit puer ginẽ baptisma cruce ꝯsecrans cunctos fideles generãs. ℣. e celo celsus ꝓdiit excepit forma hominis: factura morte redimens: gaudia vite largiens. ℣. octe redemptor quesumus illabere ꝓpicius: clarumq; nostris sensibus lumẽ ꝑbe fidelibus. ℣. ane nobiscũ domine: noctem obscuram remoue: omne delictum abluat piam medelam tribue. ℣. quẽ ia venisse nouimus redire itẽ credimus: tu sceptrum tuũ inclytum: tuo defende clyppeo. ℣. Gloria tibi domine qui apparuisti hodie. In. j. noct. añ

Afferte dño filij dei: adorate dominum in aula sancta eius. ℣. Ipsum. ℟. Flumnis impetus letificat al leluia: ciuitatem dei alleluia. ℣. Deus noster refugiū. ℟. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nostro: psallite sapiēter. ℣. Omnes gētes. ℟. Reges tharsis ⁊ insule. ℟. Hec est hereditas seruor̄ dñi ⁊ iusticia eor̄ apud me dicit dominus. Omnes sitiētes venite ad aquas: ⁊ q nō habetis argentum ꝓperate: emite: ⁊ comedite. Venite emite absq; argēto: ⁊ absq; vlla cōmutatione vinū ⁊ lac. Quare appenditis argentum non in panibus: ⁊ laborem vestrum nō in saturitate? Audite audientes me: ⁊ comedite bonum: et delectabit in crassitudine aia vra. Hec dicit dñs deus q hodierna die in iordane baptizari dignatus est: conuertimini ad me ⁊ salui eritis. ℟. Hodie in iordane baptizato domino apti sunt celi: et sicut columba sup eum spiritꝰ mansit: ⁊ vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi cōplacui. ℣. Celi apti sunt sup eum: ⁊ vox patris laudata est. Hic ē. Lō. ij. Surge illumiare hierlm quia venit lumen tuum: ⁊ gloria dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre opient terram: ⁊ caligo ppl̄os. Sup te aūt orietꝫ dominus: ⁊ gl̄oria ei⁹ in te videbit. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in splēdore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti congregati sunt venerūt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere surgent. Hec dicit dominus. vt sup. ℟. Illuminare illuminare hierusalē: venit lux tua. Et gl̄ia dñi sup te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in splendore ortus tui. Et glo.

Gaudens gaudebo in domino: ⁊ exultabit anima mea in deo meo: quia induit me dñs vestimēto salutis: ⁊ indumento leticie circundedit me. Quasi sponsum decoratuꝫ coronā: ⁊ quasi sponsam ornatam monilibus suis. Sicut enim p̄fert terra germen suum: ⁊ sicut ortus semen suum germinat: sic dominus deus germiabit iusticiam ⁊ laudem coram vniuersis gentibus. Hec dicit dominus deꝰ qui hodierna die in ior. vt sup. ℟. Oēs de saba venient aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudem dño annun-

ciantes. Alla alla alla. ℣. Regis tharsis et insule munera offerēt reges arabū t saba dona adducēt. Alla. Glia. Alla ℣. Dic terra adoret te t psallat tibi psalmū dicat nomi tuo dñe. ℣. Jubilate deo. ℣. Reges tharsis t insule munera offerēt regi dño. ℣. Deus iudicū. ℣. Omēs gētes quascūq; feciſti venīēt t adorabūt coram te dñe. ℣. Inclina dñe. ℣. Omēs de saba venient. Aurū t thus deferētes t laudē dño annūciantes alla. Sermo bti leonis pape.

Celebrato ꝓxi/mo die: quo intemerata virginitas humanū generis edidit saluatorem: epiphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat ꝓseuerantiā gaudioz: vt inter cognatas solēnitatū vicissitudines sacramēta: exultationis vigor t feruor fidei nō tepescat. ℣. Magi venīūt ab oriente hierosolimā querentes t dicētes. Ubi est q natus est cuius stellā vidimus t venimus adorare dñm. ℣. Magi venīūt ab oriente inquirētes facie dñi t dicētes. Ubi. ℣.

Adoim enim hoim spectat salutem: q̄ ifantia mediatoris dei et hoim iam vniuerso declarabat mundo: cum adhuc exiguo degeret oppidulo. Quauis enī israelitica gentē: t ipi⁹ gentis vnā familiā delegisset: de qua naturam vniuerse humanitatis assumeret: noluit aūt ītra materne habitationis angustias ortus sui latere ꝓmozdia: sed mox ab oibus voluit agnosci qui dignat⁹ est ꝓ oibus nasci. ℣. Interrogabat magos herodes qd̄ signū vidistis sup natum regē: stellā magnā fulgētem cuius splendor illuminat mūdū. Et nos cognouimus t venimus adorare dñm. ℣. Vidimus enī stellā ei⁹ i oriēte. Et.

Tribus igitur magis i regione oriētis stella noue claritat⁹ apparuit: que illustrioz ceteris pulcrioz q̄ syderib⁹: facile in se ituentium oculos animosq; conuerteret: vt ꝓfestim aduerteret nō esse ociosum qd̄ tā insolitū videbat. Dedit ergo aspicientib⁹ intellectū q ꝓstitit signū: t qd̄ fecit intelligi fecit inquirit: t se inueniendū optulit requisit⁹. ℣. Stella quā viderāt magi in oriēte antecedebat eos donec veniret ad locū vbi puer erat. Uidētes aūt eam gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria mre ei⁹ t ꝓcidentes

adorauerũt eũ. Vl. Gl'ia. Ba/
uiſi. In. vij. noc. ant. Uenite ad
oremus deũ: qr ipe é dñs de⁹
noſter. ℟. Uenite. ant. Adora
te dñm all'a: in aula ſcta eius
all'a. ℣. Cãtate. ant. Adora/
te deũ all'a: oẽs angeli ei⁹ all'a
℟. Dñs reg. exultet. ℣. Omñs
gentes q̃ſcũq; feciſti. Uenięt
t adorabũt coram te dñe all'a

Cum natus eſſet ieſus in bethleẽ
iude in diebus herodis regis
Ecce magi ab oriẽte venerũt
hieroſolymã dicẽtes: Ubi eſt
qui natus é rex iudeoꝝ? Et re.
Omn. hũ. greg. pape. Leco. vij.

Sicut in lectõe euãgelica
audiſtis frẽs chariſſimi:
celi rege nato: rex terre turba/
tus eſt: qr nimiꝝ terrena alti/
tudo ꝓfundit: cũ celſitudo ce/
leſtis apit. Sed querendũ eſt
nobis quidnã ſit q̃ redẽptore
nato paſtoribus in iudea ãge
lus appuit: atq; adorãdũ hũc
ab oriẽte magos: nõ angelus
ſed ſtella pduxit? Quia videlz
iudeis tanq̃ rõne vtẽtibus: rõ
nale aial: id eſt ãgelus p̃dica/
re debuit: gẽtiles vero qr vti
rõne neſciebãt ad cognoſcen/
dum dñm: nõ p vocẽ: ſed p ſi/
gna pducunt. ℟. Uidẽtes ſtel
lam magi gauiſi ſunt gaudio
magno: t intrantes domũ in/
uenerunt puerꝝ cũ maria mre
eius: t ꝓcidẽtes adorauerunt
eum. Et aptis theſauris ſuis
obtulerũt ei munera aurum
thus t mirram. ℣. Stella quã
viderant in oriente antecede/
bat eos vſq; dũ veniẽs ſtaret
ſup: a vbi erat puer. Et aptis.

Sed in oibus
ſignis q̃ vel naſcẽte dño
vel moriẽte mõſtrata ſunt: cõ
ſiderãdũ nobis eſt quãta fue/
rit in quorũdã iudeoꝝ cor de
duricia: que hũc nec p ꝓphie
donum: nec p miracula agno
uit. Omnia quippe elemẽta
auctorẽ ſuũ veniſſe teſtata ſũt
Ut eni de eis quodã vſu hu/
mano loquar: deum hũc celi
eſſe cognouerũt: qr ptin⁹ ſtel/
lam miſerũt. Mare cognouit
qr ſub plantis ei⁹ ſe calcabile
pbuit. Terra cognouit: qr tpe
mortis eius ꝓtremuit. Sol co
gnouit: quia lucis ſue radios
eodem tpe abſcõdit. ℟. Tria
ſunt munera p̃cõſa que optu/
lerunt magi dño in die iſta et
habẽt in ſe diuina miſteria.
In auro vt oñdat regis poten
tia: in thure ſacerdotẽ magnũ
ꝓfidera: t in mirra dñicam ſe/
pulturam. ℣. Salutis nre au/
ctorem magi venerati ſunt in
cunabilis t de theſauris ſuis
miſticas ei munerum ſpecies

obtulerũt. In au.

Axa⁊ pietes cognouerũt qz ipe mortis eius scissa sunt Infernꝰ cognouit: qz bos qs tenebat mortuos: reddidit. Et tamẽ hũc quẽ deũ oia elemẽta insensibilia senserũt: adhuc infideliũ iudeoz corda deum esse minime cognoscũt: ⁊ duriora saxis scindi ad penitẽtiã nolunt: eumqꝫ confiteri abnegant: quẽ elementa vt dirimꝰ aut ignis aut scissionibus deũ clamant. In columbe specie spiritus sanctus visus est: paterna vox audita est. Hic est filius meus dilectus. In quo mihi bene placui ipsum audite. Celi aperti sunt supeuz ⁊ vox pris audita est Hic est. Gloria. In quo. In columbe non repetatur nisi propter aliquam representationem vel propter diaconus qui euange. cantare debet. Sequentia sci euangelii secundꝰ

Dns vobiscũ. Et cũ. Gloria tibi dne.

Actũ est cum baptizaret ois pplꝰ ⁊ iesu baptizato ⁊ orãte apertũ est celum ⁊ descendit spũs scus corpali specie sicut columba in ipm. Et vox de celo facta est: tu es filiꝰ meus dilectus in te cõplacui mihi. Et ipe iesus erat incipiens quasi ãnoz triginta vt putabat filꝰ ioseph. Qui fuit heli. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit ianne. Qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naum. Qui fuit esly. Qui fuit nagge. Qui fuit mathat. Qui fuit mathathie. Qui fuit semei. Qui fuit ioseph. Qui fuit iuda. Qui fuit iohãna. Qui fuit resa. Qui fuit zorobabel. Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit chosam. Qui fuit elmodan. Qui fuit her. Qui fuit ieu. Qui fuit eleezer. Qui fuit iorim. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit symeõ. Qui fuit iuda. Qui fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim. Qui fuit meleas. Qui fuit menna. Qui fuit mathata. Qui fuit natan. Qui fuit dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit salmon. Qui fuit naason. Qui fuit aminadab. Qui fuit arã. Qui fuit esrom. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit ysaac. qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit seruth. Qui fuit ragau. Qui fuit

phaleg. Qui fuit heber. Qui fuit sale. Qui fuit cayná. Qui fuit arphaxat. Qui fuit sem. Qui fuit noe. qui fuit lameth Qui fuit mathusale. Qui fuit enoch. Qui fuit iared. Qui fuit malaleel. Qui fuit cayná Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adam. Qui fuit dei: ihesus aũt plenus spiritu sancto regressus est ab iordane.

Te deũ laudamus.

Dés de saba.

Ante luciferũ genitus ⁊ ante secula dñs saluator noster: hodie mũdo apparuit. Dñs reg. Clemit lumen tuũ hierusalé ⁊ gloria dñi sup te orta est ⁊ ambulabũt gentes i lumine tuo alla. Jubilate. Apertis thesauris suis obtulerunt magi dño aurũ thus ⁊ murrã alla. Deus de⁹ meus. Maria ⁊ flumina benedicite dño hymnũ dicite fõtes dño alla. Benedicite. Tria sunt munera que obtulerũt magi dño aurũ thus ⁊ murraz filio dei regi magno alla. Laudate. Surge illũmare. Nolstis herodes. Clemit lumen tuum hierusalem. Et glia dñi super te orta est alla. Hodie celesti sponso iũcta est ecclia qm̃ in iordane lauit xps eius crimina: currunt cum muneribus magi ad regales nupcias ⁊ ex aqua facto vino letantur nuptie alla. Benedictus.

Deus qui hodierna die vnigenitũ tuum gentibus stella duce reuelasti: concede ppitius: vt qui iam te ex fide cognouim⁹: vsq; ad contemplandã speciẽ tue celsitudinis pducamur: p eũdẽ.

Ante luciferũ. De⁹ i noie. Beati imaculati.

Quicũq; vult Jesu christe alla

Qui apparuisti hodie miſere nob. alla alla. Glia. Jesu xpe. Clemit lumẽ. Legẽ pe. Surge illũmare. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt alla alla. Reges arabum ⁊ saba dona adducẽt. alla alla. Glia. Reges. Dés de saba De⁹ q hodi.

Aptis theſuaris. Defecit.

Leua in circuitu oculos tuos et vide: oẽs isti congregati sunt venerunt tibi. Omnes de saba venient alla alla. Aurũ et thus deferentes ⁊ laudem domio annũciãtes alleluia alleluia Gloria patri. Omnes de.

Robtulerūt. In au. Ar. tr:
Ara t pietes cognouerī
q: tpe mortis eius scissa sunt
Infer⁹ cognouit: q: hos qs
tenebat: mortuos: reddidit. Et
tame hux quē deū oia elemē
ta intellibilia senserūt: adhuc
infideliū iudeoꝝ corda deum
esse minime cognoscūt: t du
rioza saxis scindi ad penitētiā
nolunt: eumq; confiteri abne
gant: quē elementa vt dixim⁹
aūt signis aut scissiōibus deū
clamant. ℟. In columbe spe
cie spiritus sanctus visus est:
paterna vox audita est. Hic
est filius meus dilectus. In
quo mihi bene placui ipsum
audite. ℣. Celi aperti sunt sup
eum: t vox p̄is audita est Hic
est. Gloria. In quo. ℟. In co
iunctione non repetatur nisi fiat
propter aliquam rep̄esenta
tionem vel propter diacomū
qui cuncta cantare debent: sz
statim sequatur genealogia
hoc modo. Dñs vobiscū. Et
cū. Sequentia sci euange. fm
Lucā. Gloria tibi dñe.
Actū est cum baptiza
retur oīs ppls t iesu baptizato
t p̄ātē apertū est celum t de
scendit spūs scūs corpali spe
cie sicut columba in ipm. Et
vox de celo facta est: tu es filiꝰ
meus dilectus in te cōplacuit
mihi. Et ip̄e iesus erat incipi
ens: quasi annoꝝ triginta vt pu
tabat filꝰ ioseph. Qui fuit he
li. Qui fuit mathat. Qui fuit
leui. Qui fuit melchi. Qui fu
it iānē. Qui fuit ioseph. Qui
fuit mathathie. Qui fuit a
mos. Qui fuit naum. Qui fu
it esli. Qui fuit nagge. Qui
fuit mathat. Qui fuit matha
thie. Qui fuit semei. Qui fuit
ioseph. Qui fuit iuda. Qui fu
it iohāna. Qui fuit resa. Qui
fuit zorobabel. Qui fuit sala
thiel. Qui fuit neri. Qui fuit
melchi. Qui fuit addi. Qui
fuit chosam. Qui fuit elmo
dan. Qui fuit her. Qui fuit te
su. Qui fuit eleezer. Qui fuit
ioꝛim. Qui fuit mathat. Qui
fuit leui. Qui fuit symeō. Qui
fuit iuda. Qui fuit ioseph.
Qui fuit iona. Qui fuit elia
chim. Qui fuit meleas. Qui
fuit menna. Qui fuit matha
ta. Qui fuit natan. Qui fuit
dauid. Qui fuit iesse. Qui fu
it obeth. Qui fuit booz. Qui
fuit salmon. Qui fuit naason.
Qui fuit aminadab. Qui fuit
ara. Qui fuit esrom. Qui fuit
phares. Qui fuit iude. Qui
fuit iacob. Qui fuit ysaac. qui
fuit ebrahe. Qui fuit thare.
Qui fuit nachoꝛ. Qui fuit se
ruth. Qui fuit ragau. Qui fuit

phaleg. Qui fuit heber. Qui fuit sale. Qui fuit cayna. Qui fuit arphaxat. Qui fuit sem. Qui fuit noe. qui fuit lameth Qui fuit mathusale. Qui fuit enoch. Qui fuit iared. Qui fuit malaleel. Qui fuit cayna Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adam. Qui fuit deꝰ: Iesus aũt plenus spiritu sancto regressus est ab iordane. Se/quitur. Te deū laudamus.

℣. Dés de saba. In laud. añ. Ante luciferū genitus & ante secula dñs saluator noster: hodie mũdo apparuit. ℟. Dñs reg. Añ. Uenit lumen tuū hierusalé & gloria dñi sup. te orta est & ambulabũt gentes i lumine tuo alla. ℣. Jubilate. Añ. Apertis thesauris suis obtulerunt magi dño aurū thus & murrā alla. ℣. Deus deꝰ meus. Añ. Maria & flumina benedicite dño hymnū dicite ſotes dño alla. ℣. Benedicite añ. Tria sunt munera que obtulerūt magi dño aurū thus & mirraz filio dei regi magno alla. ℣. Laudate. Cap. Surge illūinare: Hymnus. Hostis herodes. ℟. Uenit lumen tuum hierusalem. Et gloria dñi super te orta est alla. In ecñge. añ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclia qm̃ in iordane lauit xps eius crimina: currunt cum muneribus magi ad regales nupcias & ex aq̃ facto vino letantur [illegible]

Deus qui hodierna die. Oratio. Ua die vnigenitū tuum gentibus stella duce reuelasti: concede ꝓpitius: vt qui iam te ex fide cognouimꝰ: vsqz ad contemplandā speciē tue celsitudinis ꝓducamur: p eūdē. Missa. Vultū meū in iusticia [illegible] Añ. Ante luciferū. ℣. Deꝰ in noie. ℣. Beati imaculati añ. non mutat ad psal. Quicūqz vult. ℟. Jesu christe cum alla per octi. sotiche. ℣. Qui apparuisti hodie miſere nob. alla alla. Ellia. Jesu xpe. Ad. iij. añ. Uenit lumē. ℣. Legē po. cap. Surge illūinare. ℟. Reges tharsis & insule munera offrēt alla alla. ℣. Reges arabuz & saba dona adducēt. alla alla. Ellia. Reges. ℣. Dés de saba Dño. Deꝰ q hodi. Ad. vi. añ. Aptis thesuaris. ℟. Defecit. Ultima. Eua in circuitu. Capitulum. Leua oculos tuos et vide: oēs isti congregati sunt venerunt tibi. ℟. Omnes de saba venient alla alla. ℣. Aurū et thus deferentes & laudem domino annūciātes alleluia alleluia Gloria patri. Omnes de. ℟.

Oēs gētes q̄scūq̄. Dño. Deo qui bo. Ad. ir. añ. Tria sunt.

O ℣. Mirabilia. Ant. Omnes ò saba venīēt aurū ⁊ thus deferētes: ⁊ laudem dño annūciātes. ℟. Dēs gentes q̄scūq̄ fecisti: Alla alla. ℣. Venīēt ⁊ adorabūt coram te domine. Alla al. Glia. Dēs gē. ℟. Venit lumē tuū. Dño. Deo qui bodier. Ad vs añ. Añ lucifer. ⁊ cetere añe de laud. ps. Dixit dñs ⁊c. Cap. Surge illuminare. ℟. In columbe. ℣. Celi apti. Hym. Hostis herodes. ℟. Reges tharsis. In euāge. añ. Ad oriēte venerūt magi in bethleem adorare dñm ⁊ aptis thesauris suis p̄ciosa munera obtulerūt: aurū sicut regi magno: thus sicut deo vero: myrrhā sepulture eius alla. ps. Dixit. Dño. Deus q̄ bod. Et fiat mēoria de scō Edwardo dñm ad vs: nisi dñica fuerit in crastino: q̄ tūc fiet mīa mēoria de scō willo: ⁊ in scdis vesperis fiet mīa willi fiat mēoria de scō Edwardo. añ. Justū deduxit. ℟. Amauit eū. Dño

O ℣. Ps sempiterne deus q̄ benignissimū regē edwardū confessorē tuū eternitatis glia ⁊ honore coronasti: fac nos q̄s ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare possimus in celis. Per dñm. Depositio sci edwardi regis ad matutinū p̄positū. Justus florebit. ℣. Venite. Lectiones de cōi vnius p̄sul. nō pōit.

In diebus illis: Siccū tone rege rebus hūanis exempto: filijsq̄ eius imatura morte p̄reptis: ānglidanico iugo q̄si ab egyptiaca seruitute liberati: bm̄ edwardū in regem elegerūt. Quē cū summo honore archiepi cātuariensis ⁊ eboracēsis cū vniuersis fere anglie epis vnxerūt ⁊ p̄secrauerūt. Cōfirmato vero ip̄ius imperio: oibusq̄ suma pace ac p̄speritate cōpositis: p̄ceres de successione solicitū: regē de vxore ducēda q̄uenūt. Cōm

Rege igit̄ p̄ceq̄ voluntati oportune ⁊ importune insistentiū q̄sensuq̄ p̄bēte: querebat virgo que tāti regis dignā eligeret cōplexibus. Erat inter potētes anglie quidā potentissimus comes Godwinus: non magnaq̄ opum: sed astutie singularis: regūq̄ regni p̄ditor. Sed sicut spina rosā genuit godwinus edgidā. Godwinus vero volens animū regis sibi artius vincire: egit p amicos regisq̄ secretarios vt filiā suā regijs nuptijs copularetur. Cōm

Ja autē dño suo arridente

berebãt aspectu: pditionẽ co
mitis quã sepe fuerãt experti
plurimũ formidantes: hocip
sum pnecessariũ regi arbitra
bant. Ex vtriusqz igitur diui
tijs paraf nuptiale ꝙuiumm:
complẽt pontifices sacramen
tũ: z in reginã puella cozonat
Conuenientibus igiſ in vnum
rex z regina de castitate seruã
da paciscunt: fit illa coniunx
mente nõ carne: ille marius
nomie nõ ope. Medie lec. de
epiphia. Sermo bti Fulgẽtij

NOstis cha/ epi. Lũ
ristimi frẽs: qz dies iste
qui nobis in honorẽ dñi p an
nos singulos celebraf: ozẽ cũ
ctoz fidelium epiphania ve/
nerabiliter nuncupaf. Et qz
grecũ ꝓbaf esse vocabulũ: mꝝ
tis ẽ latinis incognitũ. Lcõ. v

Unde est ꝙ nomen istud
Oẽs quidẽ latini dicũt: sz
nõ oẽs inueniunf nosse quod
dicũt. Proinde bonũ est vt cũ
cti qui diẽ hodiernũ epipha/
niã nuncupant: z cur hoc di/
caf ignorãt: sacrm diei huius
nomis interptatione cogno/

Debet eni Lcõ. vj. scant
diei huius solennitas a
fidelibus celebrari: z ideo so/
lẽnitatis causa nõ debet igno
rari. Hunc ergo diẽ sicut dixi
mus epiphaniã vocat xpiana
religio. Epiphania vero inter
pretaf manifestatio. Hec de
epiphania sup medias lec. &
Illuminare. & Oẽs de saba.
& Magi veniũt. Septa lec.
de expõne euãgelij scõm lu
cam. Nemo accendit lucernã
Omel. vt in cõmuni. Lcõ. vij

Interea rex scũs euo iã
grauis militie sue stipen
dijs parabaf. Obitũ suũ lõge
ante ꝓsciuit: vñz posit modicũ
ad patriã ꝓfecturus. Uez iã
ꝛstructã bti petri basilicã quã
ipe renouauerat: ante obituꝝ
suũ voluit dedicari. Cogitãs
ergo vt solennius posset exhi
beri ipa ꝛsecratio: decreuit in
die scõꝝ innocentiũ istã cele
britatem cõpleri. Sed in ipa
nocte dñice natiuitatis febre
corripif: z moz instãs festiui/
tas vertif in dolorẽ. Uerũta/
men trib⁹ diebus de ipo moz
bo triumphans inter epos et
proceres in conuiuio regalia
instrumẽta sustinens cum ali
qua alacritate resedit. Lcõ. ix

Lucescebat igiſ scõꝝ in/
nocẽtiũ iocũda festiuitas
ꝙuenientibusqz epis pagif sa/
cra dedicatõis solẽnitas. Sci
ens igiſ rex qz appropinquat
hora eius vt trãsiret de hõ mũ
do ad xpm: iubet suos a fletib⁹
tẽperare. In ecclia vero bti petri

quam a fundamentis ipe cō
struxerat: sepulturaq; sibi fieri
postulauit: suūq; transitū dñi
ci corpis z sanguinis pceptōe
muniuit. Totū se demū ꝓmé
dās deo in fide xpi senex z ple
nus dieꝝ migrauit e seculo.
Obijt aūt pridie nonas ianu
arij: āno incarnatōis dñi: mil
lesimo sexagesimo sexto: reg
turus in celo cū scis p eū q vi
uit z regnat in secula de⁹. Le
ra de cor vnius ꝓfes. nō pōt
ficis cū oīone ppria z memo.
de epiphania z de dñe. Ad. j.
Jesu xpe. ℣. Qui apparui
sti. cū alia z cetera ad horas de
cōi cū oīone ppria. Ad vēsp.
Ant lucisex. ps. Dixit dñs. cū
ceteris ānis z psal. sequēti⁹.
cetera de cōi cū oīone Omps
sempiterne. Sec. de epipha
nia z de dñe. Si festū alicui⁹
sanctī trū lec. infra octa. eue
nerit: nō fiat de eo mēoria ad
vēs z ad matu. sive fit dñica si
ue non. ¶ Diebus infra octa.
nuitatis ꝓps apparuit nobis
Venite adoremus. ps Veni
te. Hym. A patre vnigenitus
Una tm̄ ānā super. ij. psal. ant
Asserte. ps Jpm. ps Deus no
ster refugiū. ps Omnes gen
tes. ps Jubilate. ps Deus iu
diciū. ps Inclina dñe. ps Lā
tate. j. ps Dñs reg. ex. ps Lā
tate. ij. ℣. Reges tharsis. L. ſ.

TRaditū aūt tenemus a
pribus: q vnigenit⁹ de⁹
postq; est scdm carnē tempa
liter natus: in isto die est ma
gis venientibus manifestatus.
A q̄bus est oblatis mūeribus
suppliciter adoratus. Cetera de
die ordinatim iterata dicant
ur q ꝓxime. ℣. Reges tharsis vlti
mo loco dicat. z ꝓxiū Hodie
in iordane: dicatur tm̄ in die.

QAm q: ipe ē de⁹ q L. ū
sibi in veteri testō ꝓmi
tias offerri mādauit: idē deus
hō natus gētiū primitias suo
cultui dedicauit. Aplica vero
testat auctoritas q vn⁹ ē deus
q iustificat circūcisionē ex fi
de: ꝓpuciū p fidē: circūcisiōis
noie iudeos: ꝓpucū noie gen
tes indubitāter oīdens. L. ij

ISti sunt duo pietes q ex
diuerso venerūt: z i lapi
dē q factus est in caput anguli
vnitate fidei ꝙuenerūt. Unus
paries vēit ex iudeis: alter ve
nit ex gētib⁹. Lōge a se diuer
si erāt qñ diuersa credebāt.
Te deū laud. ℣. Dēs de saba.
In laud. hec sola ān. Ān lucis
sex. ps Dñs reg. ex. Capitl.
Surge illu. ℣. Hym. Hostis
hero. ℣. Venit lumē. In euā.
vna de ānis sup̄ius tm̄ infra q
ꝙgruerit. ps Bñdictus. Ora

Deus q̄ hodi. Deo. de scta ma
ria. Ad. j. añ Uenit lume. Ad
psal. Quicūq; vultū mutat
añia. ℟. Jesu xp̄e. cum alla. ℣.
Qui appar. Ad. iij. Tad alias
horas cetere añe de lau. Lap
de. et eo vt sup in die. Ad vs
per sola añ. Ante luciferū. ps.
Dixit dñs ꝛc. Laps. Surge il
luminare. Hymn. Hostis he
rodes. ℣. Reges tharsis ꝛ. In
cuā añia q̄ ygruerit. ℣. Mgr
Dio vt. s. Deo. de scta ma
ria. Cte añe sequentes dicā
tur sup psalmos Bñdictus ꝛ
Mgr quotidie infra octa. vel
ad mcoriā q̄n dr de alio festo.
Añ vero expositio. Uenit ie
sus a galil. legit: nlo ad natu
sup psal. Bñdictus dicet añ
Celi apti sunt. ꝛ ad vs illo die
sup psal Mgr añ. Uox de cel
q̄ d euag. lupte sūt. vel s añe
añe singul dieb⁹ q̄ ante suo or
die. Est aūt sciendū q̄ q̄n q̄ dr
dnica infra die immediate pce
dēti die octa. añ Uox de celis
dicenda ē suo ordine: p̄ eo q̄
añ Baptizat ipo die tu vel. ē

ADmoniti dicēda. Añ.
magi in somnis abāge
lo paliā viam reuersi sunt in
regionem suam. Añ. Uox de
celis sonuit: ꝛ vox p̄is audita
est: hic est filius meus in quo
mihi complacuit: ipsum au
dite. Añ. Oēs nationes vent
ent a longe portantes mune
ra sua alla. Añ. Uidimus stel
lam eius in oriente: ꝛ venim⁹
cū muneribus adorare dñm.
Añ. Magi viderunt stellā ob
tulerunt dño aur thus ꝛ myr
rham. Añ. Et intrātes domū
inuenerunt puer cum maria
mre eius: ꝛ p̄cidentes adora
uerunt eū alla. Añ. Salutis
nostre auctorem magi venie
rati sunt in cunabulis: ꝛ d thē
sauris suis mysticas et mune
rum species obtulerunt. Añ.
Celi apti sunt sup eū: ꝛ vox fa
cta ē de celo dicēs: hic ē filius
me⁹ dilectus in q̄ mihi cōpla
cui. Añ. Stella quā viderant
magi antecedebat eos: donec
veniret sup vbi erat puer. Añ.
Uidentes stellam magi gauī
si sunt gaudio magno: ꝛ intrā
tes domum: obtulerūt domi
no aurum thus ꝛ myrrham.
Añ. Stella ista sicut flamma
choruscat: ꝛ regem regum na
tū demonstrat: magi eā vidē
runt: ꝛ xp̄o regi mūera obtule
rūt. Cte do seruū sup scr
per interiacētes dies vsq; ad
octa. q̄n de epiphania dr ob
seruet. Item alie lectiones

POsitus ē in medio lapis
angularis: qui ad se vtrunq;

parietē ducere: z vtrūq; vno noie nūcupare: essentq; vnū communione vocabuli qui fierent vna gīa sacramēti. Lc. vj.

Per xpm eni qui est pax nr̄a faciens vtraq; vnū: iudei: z gētiles facti sunt vnū: quibus fidei vnitas vnū indidit noīs xpiani vocabulum. Ad lapide ergo águlare vterq; paries venit z verū angulū fidei vnitas fecit. Lectio. vij.

Horū duoꝝ parietū vn⁹ adductus est qñ pastoribus iudeis xpm natū angel⁹ nūciauit: alter paries adduct⁹ est qñ gentilibus magis nouū sydus apparuit. Item infra

Rope eni ꝓcta. Lcō. j. erāt iudei qui deū colebant: longe erant gentes que ydolis seruiebant z. Hoc vtiq; significabāt pastores qui nascente xpo ꝓpe sunt inuenti: et magi qui sunt de longeuis adducti. Lectio. ij.

Quid tamē venientes: cum essent iudei nō essent: regem iudeoꝝ se querere ꝓfessi sunt: et ad ipm adorandū se venisse dixerunt. Ait eni euangelista qz magi ab oriēte venerūt hierosolimā dicētes. Ubi est qui natus est rex iudeoꝝ? Uidim⁹ eni stellā eius in oriente z venimus adorare eum. Lcō. iij.

Quid est hoc dilectissimi fratres: vt isti magi regem iudeoꝝ adorandū quererent: cui ipsi iudei nō essent? Et quē regem? Utiq; non herodē: qz xpm volunt adorare regē nuper natū: nec adorant regem añ annos aliquot ordinatū. Festus trāslatiōis scī wilhelmi: semp in dijcten proxima post diem epiphanie vt pleno die festiuator tollatur placuit celebrari: tā qz duplex et ꝓcipale est ꝓpter octa. epiphanie dicitur in primis vesp̄is psal. añ. Ante luciferū. z cetere sequētes. pc̄. Dixit dns z tuci. Ist ad cap. d̄ sco willo Cap. Ecce sacer. Ip. Plebs oc currit. Ilymn⁹. Ite ꝓfessor do. sa. sobri⁹ cast⁹. ℣. Amauit eū. In euāge. Nostri ꝓfis in misterio letas laudes ducet deuotio celi regem lactet oꝛo vt iungamur eius consortio. pc̄.

Magnificat. Oratio. Ds̄ z misericors de⁹ qui gl̄iosi confessoris tui atq; pontificis willi corp⁹ in nouo recōditū dignū sublimatiōe monstrasti: cōcede nobis trāslatiōem eius celebrantib⁹: ab hac valle miserie ad celestia regna transferri. p dnm. In eodē mo. de epiphania z de dña z de festo. añ. lect. ij. euenerit. Ad

matu.inuitato. Dēs deū ado remus. Qui translatū iam vi demus corpus nr̄i p̄sulis. ℣. Uenite. Hymn⁹. Iste ꝓfessor vīs ass̄e ꝛ ℟ia. vt in alio festo.

Glorios⁹ an tistes ebor̄a will's post̄q̄ migrauit a seculo multis ac magnis ꝯruſtauit miraclis. Unde ꝛ decreto summi pon tificis ꝛ fratrū assensu: cab talo go sc̄oꝝ ascript⁹ est. Dies etiā obitus sui in tota p̄uincia ebor̄a cūctis fidelib⁹ celeber rime est custodit⁹. Ul erū licet a clero ꝛ pp̄lo ita gl'iosus ha bebat: hoc tamen ad cumulū gl'ie ꝛ laudis ip̄i⁹ sci deesse vi debat: q̄ sanctissimū corpus eius de quo p lapidis duricie oleū frequenti⁹ resudabat: in ymo tenebat inclusuz. Lcō. ij

Unde ad laudis ꝛ glorie ꝓsummationē: ip̄ius sci corpus trās̄latio a p̄lat̄ ebor̄a ecclie desiderio ardenti affe ctabat. At vbi venit plenitu do tp̄is quo de⁹ in sui secreti sinu: scm̄ suū decreuerat sub limare: erexit in archip̄sulem ebor̄a venerabilē p̄uz will'm qui p̄us p multa tp̄ia in eadē eccl̄a cancellarie officio fun gebat: cuius ministerio gl'iosi cōfessoris sui corpis trās̄latio nem p̄ordinauerat cōsūmari

Anno igitur ab incarnatiōe dn̄i: mille simo ducentesimo octo gesimo tertio: ꝛ p̄fati p̄is will'i anno tertio: nobili viro antonio Breck: electo ad regimē ep̄atus dunelmensis cū esset ele ctio eius ꝓfirmata: archiep̄s ꝛ electus eodē spiritu ispirati: ad hoc vota sua vnanimit̄ di rexerūt: vt trās̄latio sci will'i ꝛ cōsecratio ip̄i⁹ electi eodem die celebr̄arent̄. Firmato ita ꝓposito inuitant̄ illustris rex anglie edwardus: ac serenissi ma regina elianor̄a necnō et magnates anglie tam p̄sone eccl̄iastice q̄z seculares: vt tā te solēnitati ī teressent. Lc.nū

Cum aūt in tam sc̄o ꝓpo sito idem rex p̄maneret accidit vt quadā die i eiusdē tem locū ascenderet: ꝛ cū esset in loci cacumine: lapso pede cecidit ab alto: vnde ꝛ ab assi stentibus cōfract⁹ ꝛ quassatus putabat. Statiz vero rex ip̄e cōsurgēs de terra absq̄ lesio ne deo omnipotenti ꝛ sancto will'o gr̄as egit: casum summi inimico humani generis mi putans: se salutionē suā me ritis glorios⁹ cōfessor̄is quem honor̄are dispos̄uerat: cōstan ter ascribēs. Ex eo aūt die ad honor̄anduz sanctum will'm

7

ꝯcitius ad ciuitatē Eboracē/
sem de die in diē ꝓpauit. Ad
Appropinquāte vero tē
pore quo scīm corpus de
buit sublimari: ꝑuenit die ip/
sum venerabilis pr̄ willis ar/
chiepūs eboracensis: necnō t
menenēsis epūs frater electi du
uelinēsis filr t idē electus. Et
in tēpeste noctis silētio intran
tes eccliaz decano comitāte t
canonicis: letanias cātāt: ora/
nes fundūt: t ad tūbā sci willi
humiliter se ꝓsternit. Tādez
ab oratione surgētes amoto lapi
de sarcophago suppositō: re/
periūt sci pōtificis corpus sa/
cris vestibus olei pinguedie
quod de sci prīs corpe resuda
uerat infusis: multipliciter in
Admotis .L. volutū.
Aigitur patena t calice q iuxta corpus in sepulchro fue
rant collocati: archiepiscopus
t episcopus ꝓfati vna cū alīs
qui meritis ꝓcellere videban
tur: incipiētes a capite sanctas
reliquias cum debita reuerē/
tia conuoluentes in quadam
capsula locauerunt. Et ad lo/
cum secretū cū summa deuo/
tione portantes: sigillis appo
sitis: t custodia deputata recess
serunt. Mane autē facto rede
untes clara luce sacras sancti
reliquias quas prius inuol/
uerant: cum reuerentia euol/
uentes: ipas vestes quib⁹ glo
riosum corpus inuolutum fu
erat in partē ponebāt. Ea ve/
ro que ad corpis substantiam
ptinebant: in capsula ad hoc
diligentius ꝓparata colloca/
bant. Signantes capsam t cu
stodiaz adhibētes. Septima
lectio tantū de expositiōe euā
gelij scōm lucā. Nolite time/
re pusillus gre Omelia vi in
Scōmuni. Lectio. viij.
Sequēti vero die dū ma/
tutine de sancti wilelmi trans
latione cantarent: dormienti/
bus in ambone quibusdaz ca
nonicor seruientibus qui cū
dñis suis ad eccliaz veuerant
vnus ibidem quiescentiū ca/
put suuz sup basim pulpiti in
quo legi solet euangelium re/
clinauit. Et ecce dum tertia le
ctio legeret: lapis colūnaris:
non modici ponderis sup ca/
put quiescētis cecidit. Quod
videntes qui pñtes fuerāt: pu
tabant caput ipius irrecupa/
biliter esse confractum: accur/
rentes vt lapidem erigerent.
Surgens vero ille qui dormi
erat nihil mali sentiebat: tenā
suaz quam habebat in capite
dissoluens: aduertit ex vtraqz
parte capitis a superiori lapi
de t inferiori corrosam: t qua

ſ dentibus mordicatam. Vi/
dens vero ꝑdictus ſeruiens ſe
a tanto periculo liberatū: deo
omnipotēti ⁊ ſancto wilelmo
gratias egit. Lectio. ix.

Odē vero die circa ho/
rā primā ꝯuenientibus ad
eccleſiā p̄elatis: pñtibus etiā
regē ⁊ regina: ac maxima co/
mitiua comitū ⁊ baronū: p̄e/
poſito p̄ius verbo dei per ve
nerabilem vilhm: tūc temp̄is
archiep̄m: rex ip̄e vna cū epi/
ſcopis qui aderant capſam in
qua ſancte reliquie erant cuz
ſumma deuotiōe in humeris
ſuis circa vnam partem chori
ad locum vbi nūc corpus ſan
cti requieſcit baiulabant. Sic
igit̄ ſancti wilfi corpus cū ſo/
lennitate qua decuit ab ymo
in altū: a cōmuni loco in cho/
rum venerabiliter eſt transla/
tum: ad laudem dñi noſtri ie/
ſu xp̄i. ℟. Te deū laudamue.
℣. Ora pro nobis. In laudi/
bus añ. Claudi. ⁊ cetera vt in
alio feſto: cū memoria de epi/
phania ⁊ de domina: ⁊ de ſe/
ſto trium lectionū ſi euenerit.
Ad p̄imam ℟. Jeſu chriſte
cum alla. ℣. Qui apparuiſti.
niſi eius feſtum ⁊ octaue epi/
phanie concurrāt in dñica: q̄
tunc non dicetur cuz alleluia
nec cū verſu Qui apparuiſti.
Ad alias horas vt. ℣. in alio fe
ſto cum oīone ꝑdicta. In ſe/
cundis veſpis añ. Ante lucife
rū. ⁊ cetere ſequentes cū pſal.
de natiuitate. ℟. Adit ſācti tu
mulum. ⁊ cetera vt in alio fe/
ſto cum oīone ꝑdicta. Si aūt
iſtud feſtū ⁊ octa. occurrerint
in dñica: anticipet ſeruitum
octa. ⁊ fiat die ſabbati cuz. ix.
lec. ⁊ cū expoſitiōe euāge. Vi/
dit iohannes ieſum venientē.
⁊ cū eiſdē aliis que ponunt in
octa. ⁊ fiat ỏ feſto ſancti wilfi
in dñica ſcōm modū p̄dictū: ⁊ tūc dicant añe ſup pſal. fe
riales in p̄imis veſpis añ. In
wilfi laudib⁹. cū ceteris añis
vt in alio feſto: exceptis q̄. ij.
añis erit iſta. Añ. Dū p̄ris ho/
die corp⁹ ē trāſlatū: q̄ in imo
iacuit in alto locatū. Nec fiat
aliq̄ mentio deinceps de oct̄.
niſi memoria tm̄ cum añ. Fō/
tes aquar. ℣. Reges tharſis.
Oratio. Deus cuius vnige. ⁊
dicant veſiculi ſine Alla. De
cōfeſſoribus tm̄ fiat memoria
in p̄imis veſpis ⁊ matu. illo
anno. ¶ Si feſtuz epiphanie
alia die q̄ ſabbato: dominica
vel die lune euenerit: dicatur
de officio dominicali die lu/
ne infra octauas: cum tribus
lectiōibus de expoſitōe euāg.
Venit ieſus. ⁊ aliis ſup̄is de

euange. illo vt ꝫ notat. Si vero huiusmodi festū die sabbati vel dñica contigerit: fiat de officio dñicali die martis. Si aūt die lunę euenerit: dicetur de officio dñicali die mercurij: cū euange. ⁊ aīis vt supra

IN illo tpe. Ihm mathm. Uenit iesus a galilea in iordanē ad iohannē: vt baptizaret ab eo. Et reliq. Omel. venerabilis bede pbi. Lc. j.

VEnit filius dei baptizari ab hoie: nō anxia necessitate abluendi alicui⁹ sui pecti: qui pctm̄ nō fecit vllū: nec inuent⁹ est dolus i ore ei⁹: sed pia dispensatiōe abluēdi ois nr̄i cōtagionē pcti: qui in multis offendim⁹ oēs. Lcō. ij.

ET si dixerimus q̄ pctm̄ non habem⁹: nos ip̄os seducimus: ⁊ veritas in nobis nō ē. Uenit baptizari in aquis ip̄ax ꝯdito⁹ aq̄x. Ut nobis q̄ in iniq̄tatibus ꝯcepti ⁊ in delictis generati sumus: scō de natiuitatis que p aquā ⁊ spm̄ celebrat appetendum insinuaret

SAcramentum. Lectio. ij

SEquit: Johānes aūt p⁹o bibebat eū dicēs: Ego a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me. Expauit illū ad se venisse vt baptizaret aqua: cui nulla ener at: que baptismo tergeret culpā: immo qui p sui gratiā spūs cunctā credentibus tolleret culpam. ¶ In octaua epiphanie ad vs̄ aī. Ante luciferū. ⁊ cetere aīe sequentes. ps̄. Dixit dominus ⁊c. Cap. Surge illuminare. Rium non dī. Hym. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. In euāge. aī. Baptizat miles regem: seruus dominū suū: iohānes saluatorē aqua iordanis stupuit: colūba p̄stabat: paterna vox audita est: hic est filius meus. pō

OMagnificat. Oratio.

DEus cuius vnigenitus in substantia nostre carnis apparuit: p̄sta quesumus: vt per eum quem similem nobis foris agnouimus: intus resormari mereamur. Qui tecum. Memoria ō sanctis hilario ⁊ remigio nisi octaue anticipētur. aī. Fulgebūt iusti. ℣. Sacerdotes tui. Oratio vt in cōmuni plurimoꝝ ꝓfessoꝝ. Memoria de sācta maria. Ad matutinas inuitato. Christus apparuit. ps̄. Uenite exultemus Hym. A pat. ⁊ vnige. In. j. nocturno aī. Afferte. ps̄. Ipsum. aī. Fluminis. ps̄. Deꝰ noster refugiū. aī. Psallite deo. ps̄. Oēs gētes. ℣. Reges tharsis

SErmo bti maximi epi

UTum pluranob Lcō. j.

fratres atq; diuersa festiuitas huius diei salutarium mysteriorum sacramenta multiplicat. Maz sicut posteritati iue fidelis mãdauit antiquitas. Hodie saluator humani generis celestibus ostensus indicijs a chaldeis é adorat⁹. ℟. Illuminare illu. Lectio.ij.

Hodie xps bti iohannis ministerio fluẽta iordanis bñdictione ꝓpriꝫ baptismatis cõsecrauit. Hodie etiã inuitatus ad nuptias diuinitatis sue potentiã manifestãs: aquas in quã vertit in vinũ. Q̃s sanctificauit i baptismo: nobilitauit in nuptijs. ℟. Dẽs de saba. Lectio.iij

Tria quidez hec fratres vnius diei mysteria recensemus: que p vnã dñm dignatio trinitatis ipleuit. Neq; enim aliquãdo in opatiõe virtutũ abesse sibi vnitas põt: aut vnq; separari ab inuicẽ poterit q deitate est indiuisum. ℟. Reges tharsis. In.ij.noct. añ Omnis terra. ℣. Jubilate deo. Añ Reges tharsis. ℣. Deus iudicium. añ Dẽs gentes. ℣. Inclina dñe. ℣ Exultent iusti. Hodie lec.de ꝓfetis

Sozibus. Lectio.iiij

Sublimiũ igit virorum xpi hilarij atq; remigij: quos se paternos eccla gratulatur habere magnificos: solẽni deuotione festa celebrant. Qui licet diuersis regnoꝝ partibus et temporibus multipliciter florerent in terris: pari tamẽ deuotione laborabant: xpo immaculati assistere: ecclesiam regere atq; ꝓtegere. ℟. Isti sũt viri sancti. ℣. Sancti per fidem

Igitur beatus p/ Lcõ.v ful remigius puellã a demone captam sanabat: p cuꝰ os diabolus se fatebat nõ posse expelli: nisi solius Remigij oronibus. Quam etiam sicut prius ab insana mente liberauit: sic etiam post modicum a morte resuscitauit. ℟. Fulgebunt iusti. ℣. Justi imp. Lectio.vj.

Summus et pclarus iste hilarius duodenis clarissimis voluminibus omẽs hereticoꝝ errores extinxit: et ꝓ veritate quam predicabat plurima aduersa iniuste sustinebat: etiam et exilium innocens tollerabat: vbi et defuncto precibus vitam dedisse legitur. Digne etenim patres isti apostoli hilarius et remigius recepti sunt inter angelos: qz vita eoꝝ immunis extitit inter peccatores. Quoꝝ pcibus diuina nos custodiat misericordia: et ad illa perducat gaudia que nesciunt finire p ſcla

℟. Sint lumbi vestri ℣. Vigilate ergo. ℣n̄ octa. epiphanie anticipent tunc ℣ficulus Dēs

Deſaba: ℣ Lectio. iiij.

Eniq; cum baptizaret ſaluato: ℣ nō ſe de eſſe vnigenito pater ī voce ꝓdidit: ſp̄us in columba. Non ergo miremur fratres quib⁹ in fide eſt trinitas. ſi tria vnū nobis diē miſteria ꝓfecrāt: hodie itaq; vt diximus magus ꝓ ſtellam repit: qđ iude⁹ noluit credere ꝓ ꝓphas: hodie gētilitas edocta de celo: redemptorē mūdi inquirit vt regē: munerat vt fortē: adorat vt deū. Et quaz recte charissimi ī teſtimoniū noue natiuitatis: noua terris ſtella reſplendunt. Lectio. ℣

Noua ſtella reſplenduit cui⁹ vtiq; iudeoz gens ꝓfida: nec radiū ocultare poſſit: nec abſcondere veritatem. Neq; enī vlla iā ꝓ eos poterat locū habere maligne interp̄tatiōis obſcuritas: vbi celum ip̄m vniuerſoz oculis ſyderio lumine credendo fulgebat.

℟ Quā hoc Lectio. vj. mirabile quod exiguus ſtelle radius: ſtupentia alieni genarū coꝛda permouit cum illum iudaicum populū: cui mare diuiſum: cui p̄ebitum manna de nubibus: nec ignea potuerit ℣ ipa ꝺcelo micās eo lūna conuert ere. Sed iam ad xp̄i baptiſmū ꝓperemus. Venit igit ieſus in iozdanem: vt baptizaret a iohanne. Cui ait iohannes ego a te debeo baptizari quia mihi eſt ex paterna ꝓuaricatione corruptio: ℣ tibi in paterna maieſtate cōmunio. ℣n̄. iij. noc. aū. Adozate dn̄m. ꝑs. Cantate. j. aū. Adorate deum. ꝑs. Dn̄s regn exultet. aū. Notū fecit dn̄s alla Salutare ſuū alla. ꝑs. Cantate. ij. ℣. Dēs gē. Scdm iohā.

In illo tpe: Vidit iohes ieſum veniēte ad ſe ℣ ait Ecce agnus dei: ecce q tollit pcā mundi. Et relīq. Omel. venerabilis bede p̄ſbyteri.

℟ Ecce inquit Lectio. vij. iohānes: agn⁹ dei: ecce innocens et ab omni pcto im munis vt pote cuius os gdez de oſſibus adā: ℣ caro de carne adam: ſz nullam de carne peccatrice traxit maculā culpe. ℣. Vidētes ſtellā. Lc. viij.

℟ Ecce qui tollit pcā mundi. Ecce qui iuſtus inter pctōres: mitis iter ipios: hoc eſt: quaſi agnus inter lupos apparens: etiam peccato: es ℣ ipios iuſtificandi habet poteſtatem. Reſponſoriū. Tria ſunt munera. qne. Lectio. ix.

Quomodo autem peccata mundi tollat: vel peccatores iustificet: iohannes apostolus testat dicens. Qui dilexit nos & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Christus autem fratres lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: non solum quãdo sanguinẽ suum dedit in cruce pro nobis: vel quando vnusquisq; nostrum mysterio passionis illius baptismo aque ablutus est: sed cotidie lauat nos sanguine suo: cum eiusdẽ beate passionis memoria ad altare replicatur. ℟. In colũbe. ℣. Te deum laudamus. ℣. Omnes de saba veniunt.

℣. In laudibus. añ.

Vterem hominẽ renouans saluator venit ad baptismũ vt naturam que corrupta est per aquam recuperaret incorruptibili veste circumamictans nos. ℣. Dominus regnauit. añ. Te qui i spiritu & igne purificas humana contagia deum et redemptorem omnes glorificamus. ℣. Jubilate. añ. Baptista contremuit & non audet tangere sanctum dei verticem sed clamat cuz tremore sanctifica me saluator. ℣. Deus deus meus. Añ. Caput draconis saluator contriuit in iordanis flumine ab eius potestate omnes eripuit. ℣. Bñdicite. Añ. Hodie guũ mysteriũ declarat hodie quia creator omnium in iordane expurgat nostra facinora. ℣. Laudate dñm. Caplm.

O Domine deus meus honorificabo te: laudez tribuã nomini tuo qui facis mirabiles res: consilium tuũ antiquum verum erat. Hymn. Hostis herodes. ℣. Venit lumen. In euange. añ. Precursor iohãnes exultat cũ iordane baptizato dño: facta est orbis terrarz exultatio: facta est nostrorz pcorz remissio sanctificans aqs: ipi oés clamemus miserere nobis. ℣. Bñdicto. Oro Deus cui. vni. Deo. d scis ofes. añ Sint lũbi. ℣. Sacerdotes tui. Oro. Deꝰ q nos Deoria d scã maria. Aq̃primã añ. Aq̃ cõburit pctã hodie apparẽs liberator & rorat oẽz mũdũ diuinitatis ope. ℣. Deꝰ in noie. nõ mutet añã ad psal. Quicũqz vult. Ad. tij. añ Pr de celis filium testificat & spũs scti pnia aduenit vnum edocens qui baptizatur christus. ℣. Legem pone. Capla & verticuli ad horas sicut in die epiphanie: cum oratione Deus cuius vnige. Ad. vj. añ

Baptizat xps t sanctificatur
ois mundus: t tribuit nobis re
missionem peccatoz: aq̃ t spũ
oés purificamur. ℣. Defecit.
Ad.ir.añ Peccati aculeꝰ cõ
terit hodie baptizato dño: et
nobis donata est regeneratio
ps. Mirabilia. Ad vs añ. Ue
terem hominẽ. t cetere añe d
laudi. ps. Dixit dns tc. Lab.
Dñe deus meus. Hymꝰ Ho
stis herodes. ℣. Reges tharsis.
Ineuãge. añ. Fontes aq̃z
sanctificati sunt xpo apparẽte
in gl'a ozbi terraz haurite aq̃s
de fonte saluatoris: sanctifica
uit enĩ nunc omnẽ creaturam
xps deus nr. ps. Magt. Dño
Deus cuius vnige. Mẽoria
de scã maria: t de scõ felice pr
bytero t cõf. añ. Justũ dedu
xit. ℣. Amauit eũ. Dño. Con
cede qs ops deus: vt ad meli
oẽ vitã. Ad cõpleto. vt. s. nisi
in sabbato euenerint octa. Si
vero octa. iste in sabbato eue
nerint: vespe dicant̃ die sabbi
de dñica cũ añia Bñdictus. z
cetera ꝓpter inceptionẽ histo
rie: t mẽoria fiat de octa. cum
añia Fontes aquaz. ℣. Reges
tharsis sine añia. Dño. Deꝰ cu
ius vnige. Deinde de scã ma
ria: t de scõ felice: t incipiatur
historia: Dñe ne in ira. Ad cõ
pletoz. añi. Miserere. z cetera
sicut inferius in sabbato ante
historiã Dñe ne in ira: ordina
tum est. ¶ De mẽoriis quoti

In ꝑse- dianis patet.
stis vero diebus ab octa.
epiphie vsq; ad pmã dñicã q̃
dragesime repetant̃ suffragia
quottidiana videlz de scã ma
ria cũ añi. O admirabile. Añi.
Qñ natus es. añi, Rubũ quẽ
añi. Germinauit. añi. Ecce ma
ria. ordinati iterati. ℣. Post
partum. Dño. Deus q salutis
vsq; ad purificationez: t post
purifica. ad matu. cũ añi. Bt̃ũ
mater. ℣. Post partũ. Oratio
Cõcede nos famulos. t ad vs
añi. Scã dei genitrix. ℣. Post
partũ. Oratio. Omps sec̃ũ
de ap'lis: de scõ willo: de reli
quijs: de scis confesso. iohanne
wilfrido t Cuthberto: de om
nibus scis: ꝑ pace: sicut infra
notat̃ añ psalteriũ. Et agenda
mortuoz frequẽtent̃. De cru
ce aũt nulla fiat mẽtio his di
ebus: sicut nec in dñicis vel a
lijs huius tẽpis diebus ad ꝓ
cessionẽ de trinitate. Rubrica
post octa. epiphanie de dñicis
in ferijs faciendis isto tempe.

Notandũ vero q; si octa.
epiphanie in dñica eue
nerint siue in feria. ij. aut. iij. t
tẽpus ita breue fuerit qđ vsq;
ad. lxx. nõ. interfit nisi vna dñi

ea: tūc in crastino octa. ferialis nocturnus dicat: z expositio: **Cum factus esset ihesus annoꝝ duodeci.** ad matu. legat cum ꝓpijs ei⁹dē serie: nō de hīsto/ria **Dñe ne in ira.** q: oia ꝓpia: tā ferialia q̄z dñicalia de psal. sunt sumpta: z cuz imitato. z hym. serialibus. Q̄n dñica fit in ij. feria ꝙ **Quā magna.** ꝙ. **Bñdicā.** ꝙ **Delectare.** Eodē aūt mō fiat q̄ncunq; fit dñica in feria inter octa. epiphanie z. lxx. s. cū añis sup nocturnū: z ꝓpijs serialibus dicant etiaz sup laud. añe seriales aut dñi cales sup psal **Bñdictus.** s. **Fi li q̄d feci sti.** Oro. **Uota q̄s do mine. Per dñm.** Meoria de scō felice: z suffragia ꝙsueta ni si de cruce: vt dictuz est. Et sciendū est q̄ si aliq̄ dñica se quēs primā dñicā fiat ferialiter inter octa. epiphanie z. lxx tūc in serialibus vespis ꝓcedē tibus dicet oro de dñica ꝓcedēti: nō illa que sequet in crastino ad expositionē. Et siue d prima dñica siue de alia debe at dici serialit in crastino. ix. lec. in scdis vespis huius festi ix. lec. nulla facienda ē meoria de dñica: z eodē mō fiat d dominicis serialiter dicendis ab hīstoria **De⁹ omniū.** vsq; ad aduentuz dñi. Quot dñice fient inter octa. epiphie z. lxx.

Secundū quātitatē vero tempis ꝓuideat q̄ inter octa. epiphanie z. lxx. quinq; dñice dicant. vel treo ad min⁹ etiā in diebus serialib⁹ si opus fuerit mō quo ꝓdictū est: q: si nulla dñica inter oct. epipha/nie z. lxx. euenerit: tunc de ne/cessitate oportet q̄ ille tres do minice ꝓdicte in medijs serijs dicant: z forte aliquā illaz in q̄ntā feriā vel sextā fieri opor tebit: cū ꝓpijs feriā ꝙtingentib⁹: z de festis triū lec. scōz illis di ebus accidētibus nihil fiat ni si meoria tm. nec videat inco/uenies si aliq̄ ꝓdictaz triuz dñicaz dicat in. v. feria vl. vj. licet sit cōtra regulā alias scri ptam. Nec moueat quenq̄z si tūc nō dicant ꝓpia de hīstoria **Dñe ne in ira** z̄. cū sint d psal mis sicut illa de feria. Si vero plixū fuerit tēp⁹ inter epipha niā z. lxx. ita q̄ in diebus dñi cis z alijs serijs vacātibus pos sint oēs dñice cōgrue celebra/ri: nō dicat de dñica in crasti/no octa. ꝓdicta: sed de scō feli/ce: z singulis serijs de singlis festis scīoz: exceptis. iij. serijs scz. iij. v. z sabbato q̄n fit ꝙme/moratio de scō wilfo: d apl'is z de dña: si fieri poterit cōpe/tenter. Si vero festum scōz

Fabiani ⁊ sebastiani in dñica
ꝯtigerit: ⁊ tempus fuerit ꝓli-
xum: ⁊ plures vel vna ex die-
bus dñicis ante .lxx. a festo .ix.
lectionū vacauerit: ita ꝙ ali-
quo die dñico possit celebra-
ri de officio dñicali: tunc dice
tur de martyribus suo die: ⁊ ꝺ
aliꝭ dñicis ordinetur dñicali
ter seu ferialiter dicendū ꝓut
cōgruentius fieri poterit. Qꝺ
si nulla alia dñica a festo vaca
uerit: in ipo die fiet de officio
dñicali: ⁊ ꝓoccupet festū: ⁊ fi-
et die sabbati ꝓcedenti. ¶ Fe-
stum vero agnetis: ⁊ vincētij
festū etiam si in dñica contige
rint q̄cunq; ante .lxx. semper
suis locis celebrent: siue tem-
pus fuerit ꝓlixum siue breue
Ratio est quia siue festū agne
tis siue festū Vincentij in dñi
ca ꝯtigerit: potest plene dici ꝺ
officio dñicali in dñica ꝓcedē
ti. Si vero inter octa. epiphie
⁊ .lxx. tēpus habundet: dñica-
lia officia suis locis dicant: et
de residuis post tria officia di
cta repetat offm **Adorate**. cuz
collectis epl̄is ⁊ euāgelijs in
missali denotatis. ¶ De me-
diis lectio. q̄ fient in dñica.

NOcauit ꝑ totū annum fit
generale quin omni dñi
ca quādo incipit hystoria nu-
q̄; erūt medie lectiones de se-
sto triū lectionum. Aliꝭ vero
dñicis q̄ cātat de dñica ⁊ nō
incipit hystoria: medie lectiō
nes erūt de sanctis si de eis ꝓ-
prie lectiōes habeant. Et q̄n-
cūq; occurrit festū alicui⁹ scti
triū lect. si de eo dici nō possit
fiat de eo mēo. ad vs̄ ⁊ ad ma
tu. ꝓter q̄; in cena dñi: ⁊ a die
illo vsq; ad diez sabbati in se-
ptimana pasche: ⁊ ꝓter in die
penthe. cū sex diebus sequen
tibus: ⁊ festo ascensionis ⁊ cor
poris xp̄i. ¶ De festo .ix. lect.
ad aliud sequente.

ET notandū ꝙ si in crasti
nō .ix. lec. aliud sequat festuz
ix. lect. in scōis vel. pōris festi
in q̄bus añe de laud. ꝓprie vel
cōes dicant sup psal. incipiet
ad cap. ꝺ scōo: ⁊ finient vespe
de eodē: ⁊ sequat mēo. de pri
mo: nisi primuz fuerit duplex
festū: q; nūc hēbit plene vltias
vs̄ suas: ⁊ fiet vñ mēo. de festo
sequēti. Eodē mō vt prius fi-
at de dñica si sequat festū .ix.
lec. excepto ꝙ si octa. assūptio
nis vel nati. in sabbo euenerit
nūc enī vltime vespe erunt de
octa. vt ibi notat: ⁊ excepto ꝙ
si incipiat aliq̄ hystoria ꝓcipua
nō dicant añe de laud. scī: cu-
ius festū ꝓcesserit sup psal. sed
añe **Benedictus**. ꝛc. nisi sit tale
festū ꝙ nō habuit primas vs̄

ꝓpter festum duplex quod ꝑ/
cesserit in feria.vj. tunc eni in
sabbato erunt vespere de san/
cto: ꝛ méoria de hystoria **De/**
to. Siquidē ꝛ **Adonay:** non
dicunt ꝓcipue: qz dependent
a **Si bonas** ñ ꝓpter eas non
omittit quin ad vespas in ea/
rum inceptione dicent añe ỏ
laudi. festi. ix. lect. in sabbato
ꝓcedenti: tamē in inceptōe il/
lax non sient medie lect. Alie
mūt omnes quasi ꝓcipue sunt
¶ Itē si duplex festum sequat
ad duplex: incipietur ỏ eo ad
capl'm in scōis vespis: vt ꝓ: dictuz est de festo simplici. ix.
lec. exceptis festis dupticibus
infra octa. natī. ꝛ festis epiphā
nie: ascēsionis dñi: ꝛ corporis
xp̄i: q̄ tria festa habebūt plene
vira q̄z vñs suas: licet aliud fe/
stum duplex ꝓcedat vel seq̄/
tur. ¶ Dñica. j. post octa. epi/
phanie sabbato ad vñs añ. **Bñ**
dictus. ℣. **Ipsum** ꝛc. Capl'm
Benedictus deus. ℟. **Deus**
qui sedes su. Hymnus. **O lux**
beata trinitas. ℣. **Uespertina**
oratio. In euange. añ. Fratres
existimo enim q̄ non sunt cō/
digne passiones huius tempo
ris ad futuram gloriam que
reuelabitur in vobis alleluia
V. ℣. **Magnificat.** Ant.
Ota quesumus domie
supplicantis populi celesti pi
etate ꝓsequere: vt que agēda
sūt videāt: ꝛ ad impleda que
viderint qualescāt. Per dñm
Ad cōpleto. añ. **Miserere.** ℣.
Cum inuocarem. Cap. **Tu in**
nobis. Hym. **Te lucis.** ℣. **Cu**
stodi nos. añ. **Salua nos dñe**
vigilātes: custodi nos dormi
entes: vt vigilemus cum xp̄o
ꝛ regescamus i pace. ℣. **Nūc**
dimit. Kyrie'. ꝛc. vt. ē. in ad/
uentu dñi ꝓnotat. Sic dicat
completo. vsq̄z ad. xl. ꝛ a festo
trinitatis vsq̄z ad aduentum
dñi: exceptis festis dupticib⁹
in q̄bus dicit ꝓut notat post
primas vñs in festo trinitatis:
ꝛ ꝑterq̄z qñ cantat de dña: ſ/
cut suis locis notat. Ad matu
ti. inuita. **Uenite exultemus**
dño. Jubilemus deo salutari
nr̄o. ℣. Preoccupemus ꝛc.
Hym. **Nocte surgentes.** in. j.
noc. añ. **Seruite dño.** Et scié/
dū q̄ ille añe dicunt sup psal/
mos nocturnales singulis die
bus dñicis q̄bus de dñica dī
vsq̄z ad. xl. ℣. **Btūs vir** cū ce
teris psal. sicut notant dñica
prima aduētus dñi. añ. **Bñe**
deus. añ. **Respice.** ℣. **Memor**
fui. ¶ Lectiones de epistolis
pauli ad romanos. Lectio. j.

PAulus seruus ie su xp̄i:
vocatus aplus: segrega/

tus in euangeliū dei qđ añ p̄
miserat p̄ pphetas suos i scri-
pturis sanctis de filio suo qui
factus ē ei ex semine dauid se
cundū carnē. Qui p̄destinat⁹
est filī⁹ dei in virtute scōm sp̄
ritū scīficatōis ex resurrectōe
mortuoꝝ iesu xp̄i dñi nr̄i. ℟.

OMnine ne in ira tua ar-
guas me: neq; in furore
tuo corripias me. ℣. Miserere mi
hi dñe qm̄ infirmus sum. ℣.
Timor⁹ t tremor venerūt sup
me: t p̄texerunt me tenebre t
Dixi. ℣. Miserere. Lcō. ij

Er quē accepimus grāz
t ap̄latuz ad obediendū fidei
in oībus gētibus p̄ noīe eius
in q̄bus estis t vos vocati ie-
su xp̄i oībus q̄ sunt rome dile
ctis dei vocatis sctis. Grā vo
bis t pax a deo p̄re nr̄o t dño
iesu xp̄o. ℟. Deus q̄ sedes sup
thronū t iudicas eq̄tatē: esto
refugiū paupe in tribulatōe
Quia tu solus laborē t dolo-
rem p̄sideras. ℣. Tibi eni dñe
derelictus ē paup: pupillo tu
eris adiutor. Quia. Lectio. ij

Testis eni mihi ē deus cui
seruio in spū meo in euā
gelio filij ei⁹ q̄ sine intermis-
sione memoriā vr̄i facio semp
in oronibus meis obsecrās si
quo mō tandē aliq̄n p̄sperū
iter habeā in volūtate dei ve-
niendi ad vos. Desidero vide
re vos vt aliq̄d impartiar vo-
bis gr̄e spiritalis ad firmādos
vos. ℟. A dextris ē mihi dño
ne cōmouear. Propter hō dila
tatū est cor meū. Et exultauit
lingua mea. ℣. Conserua me
dñe qm̄ speraui in te: dixi do-
mino deus meus es tu. Pro.
Glia. Et exul. In. ij. noct. añ.
Bonoz. añ. Inclina. añ. Dñs
firmamentū. ℣. Media nocte

Nolo aūt vos Leō. iiij
ignorare frēs: q̄r sepe p̄
posui venire ad vos: t p̄hibi-
tus sum vsq; adhuc vt aliquē
fructū habeā in vobis: sicut et
in ceteris gentibus. Grecis ac
barbaris: sapiētibus t insipiē
tibus debitor sū: ita q̄ in me
p̄mptū est: t vobis qui rome
estis euangelizare. ℟. Notas
mihi fecisti dñe vias vite: ad-
implebis me leticia cū vultu
tuo. Delectationes in dextera
tua vsq; in finē. ℣. Cōserua
vt sup: a Delectationes. L. V.

Non eni erubesco euan-
gelium. Virtus eni dei
est in salutē omni credenti: iu
deo p̄rimum t greco. Justicia
eni dei in eo revelat ex fide in
fidē: sicut scriptum est. Justus
aūt ex fide viuit. ℟. Diligam
te dñe virtus mea. Dñs firma
mentū meū t refugiū meum.

℣. Laudans inuocabo dñm ⁊ ab inimicis meis saluus ero. Reuelat Lcō. vj Dñs ira dei ☉ celo super omnē impietatē ⁊ iniusticiaz hominū eoz q veritatē dei in iniusticia detinēt: qz q notuz est dei manifestū ē illis. Deus enī illis manifestauit. Inuisibilia enī ipius a creatura mūdi p ea que facta sunt intellecta ꝯspiciunt. ℟. Dñi est terra ⁊ plenitudo eius. Orbis terraz ⁊ vniuersi: Qui habitāt in eo. ℣. Ipe super maria fundauit euz: ⁊ sup flumina ꝑparauit eum. Orbis ter. Glia pa. Qui ba. In. iij. nocť. añ. Non sunt loql. añ. Exaudiat. Añ. Dñe in ℣tute. ℣. Exaltare domine. Scōm Lucam. In illo tempe: Cū factus esset iesus annoz duodecim: ascendēntbus illis hierosolymā scōm ꝯsuetudinē diei festi remāsit puer iesus in hierlm. Et trel. Omel. vene. be. pbēt. Quod xp̄s duodenus in medio doctoz sedit: audiēs ⁊ interrogans illos hūane ē humilitatis indiciū: immo etiā eximiū discende humilitatis exemplū. Dei quippe virtus ⁊ dei sapia que diuinitus loquit: Ego sapia habito in ꝯsilio: ⁊ eruditis intersum cogitatiōibus. ℟. Ad te dñe leuaui aiam meā. Deus meus in te ꝯfido nō erubescaz. ℣. Neqz irrideāt me inimici mei: etenī vniuersi q sustinent te nō ꝯfundent. Deus At bñ qui iuuenis erat doctrine subiturus officiū puulus adhuc seniores audit ⁊ interrogat vt videlicet eoz ꝓuida dispēsatione cōpescat audaciā: q uon solum indocti: sed etiam ipubes ad docendū ꝓrumpe: magis q̄z ad discendū volūt submitti. ℟. Audiā dñe vocē laudis tue. Et enarrem vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorē domus tue: ⁊ locū habitatiōis glie tue. Et. Lcō. ix. Ne aūt aliqs putet dñm ob impitie necessitatez adisse: audisseqz vl̄ introgasse magros: audiat qd sequat: Stupebāt aūt oēs sup p̄udētia: ⁊ rñsis eius. Quia igit iesus verus deus ⁊ verus homo erat: ad ostendēdum: quia homo erat: homines magistros audiebat: ad cōprobandū qz deus erat: eisdē loquentibus sublimit respōdebat. Quod aūt mr̄i rñdit Nesciebat qz i hijs q̄ p̄is mei ⁊c. diuie hoc maiestatis indiciū fuit. De q̄ alibi ait. Dia quecūqz habet

pater:mea sunt. ℟. Abscondi tanq̃ aurũ pctã mea ꝛ celaui in sinu meo iniquitatẽ meã. ℣. Miserere mei deus scõm ma guam misericordiã tuam. ℣. Qm̃ iniqtatẽ meã ego agno/sco:ꝛ delictum meum contra me est semp:tibi soli peccaui. Miserere. Gl'a pa. Miserere p̃s Te deũ lauda. ℣ Excelsus sup oẽs gentes dñs. Et sup ce los gl'ia eius. In laudibus añ. Regnauit. p̃s Dñs regnauit ꝛc. Cap̃ Bñdictio ꝛ claritas ℍymn. Ecce iã noctis. ℣ Dñs regnauit. vt. ã. in psalterio. In euang. añ. Fili quid fecisti nobis sic:ego ꝛ pr̃ tuus dolentes querebamus te: ꝛ quid est q̃ me querebatis:nesciebatis q̃r in his q̃ patris mei sunt opor tet me esse. p̃s Bñdict⁹. Dio Uota quesumus. ¶ Et notan dum q̃ hymni O lux btã tri/nitas: Nocte surgentes: et Ec ce iam noctis: sicut ponit hac dñica dicant dieb⁹ dñicis vs/q̃z ad. lxx. ꝛ a Deus omnium vsq̃z ad primã dñicã k̃l. augu sti. Uersi. sup nocturnũ: cap̃. ꝛ verficuli ad laudes vsq̃z ad q̃dragesimam: ꝛ a Deus om/nium vsq̃z ad aduentum dñi: Uersiculi ante laudes: ꝛ alie super laudes vsq̃z ad. lxx. ꝛ a Deus omnium vsq̃z ad aduẽ tum domini: quando de dñi/ca dicitur. Ad p:mã hym Jã lucis. añ Dñs regit. p̃s Deus deus meꝰ respice. ꝛc. vt in pri ma dñica aduẽtus. Ad. iij. añ. Da mihi. Cap̃ Sana me do/mine. ℟ Inclina. ℣. Auerte. Gl'ia pa. Inclina. ℣ Ego dixi Dio Uota quesumus. Ad. vj añ Adiuua me. Cap̃. Omis autem pbate. ℟. In eternum dñe. ℣. In celo. ℣. Dominꝰ re git. Oratio vt supra. Ad. ix. añ Aspice in me. Cap̃. Alter alte rius. ℟ Clamaui. ℣. Justificatiões. ℣ Ab occultis. Oratio utã. Iste hore dicant hoc mo do diebus dñicis vsq̃z ad. lxx tm̃ añ de dñica agitur. Ad vs añ. Dixit dñs. p̃s. Ipsum ꝛc. Cap̃. Dñs aũt dirigat. ℍymn. Lucis creator. ℣. Dirigat do mine. Querant omnia ista p̃/dicta in psalterio. In euange. añ. Puer iesus p̃ficiebat eta/te ꝛ sapientia apud deũ ꝛ ho/mines. p̃s Magt. Oratio vt supra. Singulis feriis vsq̃z. lxx. sanctoꝝ festiui. nõ habentibus p̃ter sabbatum quando ỏ sancta maria: ꝛ diem martis q̃n de sancto will'o: ꝛ p̃ter feriam quintã quãdo de aplis dicet cantabit de ferialibus: ꝛ legetur de ep̃lis pauli: nisi fiat de dñica aliq̃ in tali feria. ¶ Fe/

ria. ꝙ. inuitato. Uenite exultemus dño. ps. Jubilemus deo tẽ. Hym. Sõpno refect. In nocturno añ. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio tẽ. Ad matu. z horas p̃ter ℟ia ad matutinas: querant̃ in psalterio et sic de singulis feriis sequentibus. ℣. Dñe in celo. ℟ia ferialia. i. ℟. Quã magna multitudo dulcedinis tue domine: Quã abscondisti timẽtibus te ℣. Perfecisti eis qui sperant in te in̄spectu filiorꝫ hominũ Quã. ij. ℟iũ. Benedicã dñm in omni tpe. Semp laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabit̃ anima mea: audiãt mãsueti z letent̃. Semp. iij. ℟iũ. Delectare in dño Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Reuela dño viã tuã: z spera in eo: z ipe faciet. Et. Glia. Et. ℣. Fiat misericordia tua. In laudi. añ. Miserere. ps. Jhm. tẽ vt in psalterio. Cap. Uigilate er Hym. Splendor paterne. ℣. In matutinis dñe. In euã. añ Benedictus. ps. Jhm. Kyrieleison tẽ. vt i psalterio. Dño dñicalis. Ad primã añ. Deus exaudi. ps. Deus in noie. ps. Beati imacula. ps. Retribue Sup psal. Quicũq; vult añia de trinitate ꝯtingẽs feriaz. ℟. Jhu xpe. ℣. Qui sedes tẽ. Ad tertiã añ. Da mihi intellectũ. ps. Legezpo. Cap. Sana me dñe. ℟. Sana aiaz. ℣. Ego dixi. ℣. Adiuto: me⁹. Kyriel. ces tẽ. vt s. Dño dñicalis ad oẽs horas. Ad. vj. añ Adiuua me. ps. Defecit. Cap. Dia ãt pba. ℟. Bñdicã dñm. ℣. Splaus. ℣. Dñs regit tẽ. Ad. ix. añ. Aspice in me. ps. Mirabilia. Cap. Alter alteri⁹ ℟. Redime me. ℣. Des eni meus. ℣ Ab occultis. Hoc nõ dicant̃ hore in omnibus feriis vsq; ad lxx. z a De⁹ oiuz vsq; ad aduẽ tũ dñi qñ de feria agit: siue ꝯ dñica ferialiter. Antiphõe ãt dicende sunt vsq; ad diẽ cineꝝ rum. Adv̄s añ Inclinauit. ps. Dilexi tẽ. vt i psalterio. Feria. ij. ad matu. inuita. Jubilemus deo. ps. Uenite. Hym. Lõsors p̃ni lu In noc. añ Ut nõ delinquã. ps. Dixi custodiã tẽ. ℣. Immola deo sa. i. ℟ Aurib⁹ pcipe dñe lachrymas meas. Ne sileas a me remitte mihi qñ icola ego sũ apud te z pegrin⁹. ℣. Dixi custodiãvias meas vt nõ delinquam in liugua mea. Ne sileas. ij. ℟iũ Statuit dñs sup̃ petrã pedes meos z direxit gressus meos deus me⁹. Et imisit in os meum canticũ nouum. ℣. Expectans expectaui dñm z respe/

ple mea: expandit deprecatio-
nem meam. Et inmisit. iij. ℟.
Ego dixi dñe miserere mei.
Sana aiam meā qz peccaui
tibi. ℣. Dñe in ira tua arguas
me neq; in furore tuo corripi
as me. Sana. Glia. Sana. ℣.
Fiat misericordia tua. In laud
añ. Scdm magnā. ps. Mise-
rere. z cętera vt in psalterio.
Ad horas vt ś. Feria. ij. Ad
vesp. añ. In domū. ps. Letat⁹
zc. vt i psalterio. ¶ Feria. iij.
Ad matu. inuit. In manu tua
ps. Venite. Hym. Rerū crea
tor. In. nocł. añ Auertet dñs
ps. Dixit iniq́s zc. ℟. Deus
vitam. Primū ℟. Paratū
cor meū de⁹ paratū cor meū.
Cantabo z psalmū dicam do
mino. ℣. Exurge gloria mea
exurge psalteriū z cythara ex
urgā diluculo. Cātabo. ij. ℟.
Adiutor meus tibi psallā qz
de⁹ susceptor me⁹ es. De⁹ me-
us misericordia mea. ℣. Eri-
pe me de inimicis meis deus
me⁹ z abi surgētib⁹ in me libe
ra me. Deus me⁹. iij. ℟. Exau
di deus depcationē meā inté
de oratoni mee. A finibus terre
ad te clamaui dñe. ℣. Dū an-
xiaret cor meū in petra exal-
tasti me deduxisti me. A fini-
bus. Glia. A fi. ℣. Fiat miseri
cordia tua. In laud. añ. Am-
plius laua. ps. Miserere zc.
vt in psalterio. Ad horas vt ś
Ad vespas. añ. Btūs vir. ps.
Nisi dñs edi. zc. vt in psalte-
rio. ¶ Feria. v. Ad matu. inui-
ta. Adorem⁹ dñm. ps. Venite
Hym. Nox atra rep. In. nocł
añ. Dñe de⁹ i adiuto. ps. Sal-
uū me fac zc. ℣. Gaudebunt
labia. j. ℟. iū. Repleat os meū
laude vt hymnū dicā glie tue
tota die magnificētie tue noli
me pjcere in tpe senectutis.
Cū defecerit virt⁹ mea deus
ne derelinquas me. ℣. Gaude-
bunt labia mea dum cantaue
ro tibi z aia mea quā redemi
sti. Cū. ij. ℟. Gaudebūt labia
mea dū cātauero tibi. Et aia
mea quā redemisti dñe ℣. Sz
z lingua mea meditabit iusti
ciam tuam tota die laudē tuā
Et aia. iij. ℟. Mihi aūt adhe-
rere deo bonū est. Ponere in
dño deo spē meā. ℣. Ut annū
ciem oēs pdicationes tuas in
portis filie syō. Ponere. Glo-
ria. Ponere. ℣. Fiat misericor-
dia. In laud. añ. Tibi soli. ps.
Miserere. zc vt in psalterio.
Ad horas vt supra. Ad vesp.
añ. Eccl̄s. ps. Memento zc.
vt in psalterio ¶ Feria. vj. Ad
matuti. inuita. Dñm q fecit.
ps Venite. Hym. Tu trinita-
tis. In nocł. añ. Exultate. ps

ipm. ℣. Intret oro. i. ℟. iū. Cō fitebor tibi dñe deus in toto corde meo ⁊ honorificabo nomen tuū in eternū Quia misericordia tua dñe magna ē sup me ℣. Et eruisti aiam meā ex inferno inferiori. Quia. ij. ℟. iū. Misericordia tua dñe magna ē sup me. Et liberasti aiam meā ex inferno inferiori. ℣. Deus iniq insurrexerūt in me: ⁊ fortes quesierūt aiam meā. Et. ij. ℟. iū. Factus est mihi dñs in refugium. Et deus meus ī auxiliū spei mee ℣. Deus vltionū dñs: deus vltionū libere egit. Et. Glia. Et ℣. Fiat misericordia. In laud añ. Sacrificiū deo. ps. Miserere ⁊c. vt in psalterio. Ad horas vt. s. Ad vs añ. In conspectu. ps. Cōfitebor ⁊c. vt i psalterio. ¶ Sabbato ad matu. inuitato. Dñm deum. ps. Uenite. Hym. Sume deus clemē. In noc. añ Quia mirabil. ps. Cantate. ij. ℣. Domie exaudi i. ℟. iū. Misericordiā ⁊ iudicium cātabo tibi dñe. Psallā ⁊ intelligā in via immaculata qñ venies ad me. ℣. Deram bulabam in innocētia cordis mei: ī medio dom⁹ mee. Psallam. ij. ℟. iū. Dñe exaudi oro nē meā: ⁊ clamor meus ad te p ueniat. Quia nō spernis de⁹ p

ces paupē ℣. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. ℣. ij. ℟. Uelociter exaudi me dñe. Quia defecerūt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: ⁊ ego sicut fenum arui. Quia. Glia. Quia. ℣. Fiat misericordia tua. In laud. añi Benigne. ps. Mibere ⁊c. vt in psalterio. Ad horas vt sup. ¶ Suprādictus ordo feriarū de inuitatorio seruet in oibus ferijs vsq ad cenā dñi: ⁊ a Deus omniū vsq ad aduētū dñi De añis vero cū suis psal. ad vs ⁊ ad matu. in noctur. p totum annū extra tēpus paschale. De hym. ⁊ ℣ficulis ad matu, ⁊ ad vs a Dñe ne in ira vsq ad. xl. ⁊ a Deus omniū vsq ad aduentū dñi. De añis aut in laud. fit p totum annū extra tempus paschale: ⁊ nisi in tertia hebda aduentus dñi: et prima hebda añ pascha. De ℟ijs vero ad matu. a Dñe ne in ira: vsq ad. lxx. tm̄. De añis aut sup psal. Benedictus ⁊ Magnificat vsq ad. lxx. ⁊ a Deus omniū: vsq ad aduētum dñi qñ nō agit de dñica ferialiter Et si aliq̄ festū in aliq̄ p̄dictarū feriarū ꝓtigerit: nihilominꝰ ordo feriarū de inuitato. añis psal. ⁊ ℣si. in noc. ⁊ ℟ijs añis ⁊

psal. in laudibus ꝛ añis super psal. **Benedictus** et **Mꝫt** seruet de sequẽti feria. ¶ De exequijs mortuoꝝ p totũ annũ.

Fiat seruitium mortuorum p totum annum in conuentu: exceptis diebus dominicis ꝛ festis duplicibus tã vigilijs q̃z diebus: ꝛ omnibus festis. ix. lect. ꝛ exceptis octauis p̃cipuis: ꝛ diebus in quibus sit seruitium cum regimine chori: ꝛ exceptis diebus a die qua incipit **O sapia:** vsq; ad octauas epiphanie: ꝛ a feria quarta ante paschа vsq; in crastinum sancte trinitatis: nisi obit⁹ acciderit specialis. In paschali, tamen tempe si obitus specialis vel anniuersarium euenerit: semp fiet cũ tribus lec. tñi. ¶ Notandum vero q̃ in omnibus festis. ix. lec. tam duplicibus q̃z simplicib⁹ ꝛ diebus alijs quibus **Placebo** et **Dirige** non dicit in conuentu: debet hebdomadarius matricis ecclie priuatim p se ante vesp̃as sicut debent omnes capellani totius p̃incie: parrochiales ecclias regẽtes exequias mortuoꝝ cum trib⁹ lectionibus complere. Capellanus aũt parrochialis in ecclesijs vbi est carẽtia alterius sacerdotis: etiã p obitu in diebus dñicis ꝛ festis. ix. lec. duplicibus siue simplicibus nõ debet missam p defunctis celebrare. Sed celebret missam put seruitũ dieꝝ requirit. Si aũt p corpe p̃nti celebradum fuerit ꝛ talis p̃sona sit mortua qđ liceat ꝛ deceat bis eođẽ die celebrare: in p̃ma missa non debet sumere resinceratones calicis: sed ponere eas in alio calice si habeat. Si naũt ponãtur in alio vase mundo: ꝛ post resinceratões vltie misse sumptas: reponant p̃me in calicẽ ꝛ sumant. ¶ Dñica. ij. post octa. epiphanie ad vs̃ aĩ. **Benedictus.** ãs. **Jpm** ꝛc. Capm **Bñdictus de⁹** Hymn⁹. **O lux btã tri.** ℟. **Uespertina oro.** In euãge. aĩ **Frés** ꝓportamini in gr̃a dei que ẽ in xp̃o iesu dño nr̃o alla ps. **Mꝫt.** Oro.

Oms sempiterne deus qui celestia simul ꝛ terrena moderaris: supplicationes ppli tui clemẽter exaudi: ꝛ pacem tuam nostris ꝛcede temp̃ibus Per dñm. Ad matut. multa. hymni añe psal. versi. ꝛ R̃ia sicut in p̃cedẽti dominica: ꝛ fiat omnibus dominicis vsq; ad septuagesimam quãdo de dominica agit. Lectiones de

Epl̃is pauli ad Corinth.

Paulus vocatus Ca. j.

apls p voluntatē dei ⁊ Sosthenes frater eccle que ē corinthi sanctificatis in xpo iesu vocatis scis cū oibus qui inuocant nomē dñi nr̄i iesu xpi in oi loco ipor̄ ⁊ nostro. Gra vobis ⁊ pax a deo p̄e nr̄o ⁊ dño Jesu xpo. Scis vt in dñica p̄cedēti.

Gratias ago deo Lcō.ij meo semp p vob in gr̄a que data ē vobis in xpo iesu. Quia in omibus diuites facti estis in illo: in oi verbo: ⁊ in oi scia: sicut testimoniū xpi ꝓfirmatum est in vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla gr̄a: expectātibus reuelationem dñi nostri iesu xpi: qui ⁊ cōfirmabit vos vsq; in finē sine crimie in die aduentus dñi nostri iesu christi. Lectio.iij.

Fidelis deus p quē vocati estis in societatem filij eius iesu xpi dñi nostri. Obsecro autem vos fratres p nomē domini nostri iesu xpi: vt idipm dicatis omnes: ⁊ nō sint in vobis scismata: sitis autez ꝓfecti in eodem sensu ⁊ in eadē scia.

Significatū est Lcō.iij mihi de vobis frēs mei ab his qui sunt cloes: quia cōtentiones inter vos sunt. Hoc autem dico quod vnusquisq; vestrum dicit: Ego quidē suz pauli: ego autē apollo: ego vero cephe: ego autem xpi. L.v.

Diuisus est ergo christus nunquid paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomine pauli baptizati estis? Gratias ago deo q neminem vestrum baptizaui: nisi crispum ⁊ gaiū: ne quis dicat q in nomine meo baptizati esti. L.vj

Baptizaui autem ⁊ Stephani domum: ceteruz nescio si quem alium vestruz baptizauerim. Non enim misit me christus baptizare: sed euangelizare: nō in sapientia verbi: vt nō euacuet crux christi. Verbum enim crucis pe⁊ tibus quidem stultitia: his q salui facti siūt: id est nobis virtus dei est. Scōm iohannem.

In illo tempore: Nuptie facte sunt i chana galilee ⁊ erat mater iesu ibi. Et reliq̄. Ome. venerabilis bede ꝓsbr̄ Oscū/ teri. Lectio.vij.

Obente itaq; fratres dño ad nuptias vinū defecit: vt melioze vino p ipm mirabili oz/dine facto manifestaret gl̄a in hoie latētis dei: ⁊ credētiū in eū fides ꝓficeret. Qd̄ dicit qd mihi ⁊ tibi est mulier: significat nō se diuinitatis p̄ncipiū: q̄ miracula erat facturus tēpaliter accepisse d̄ mr̄e: sz etnitatē sp habuisse de p̄e. Lcō.vij

NOndū inquit venit hora mea: vt fragilitatē sūpte humanitatis exprimē: moriēdo demonstrē. Prius ē: vt potentiam eterne deitatis virtutes opando patefaciaz. Venit ergo hora fratres: vt quid sibi ꝙ matri cōmune esset deprehenderet: cū eā moriturus in cruce discipulo virgini: matrē virgini cōmendare curauit. L. ix.

HAbrie aūt frēs: sunt vasa aquaꝝ receptui parata. Grece enī aq̄: ydor nominat. Aqua aūt scripture sacre sciaz designat: que suos auditores ꝙ a pctoꝝ sordē abluere: ꝙ diuine cognitiōis solet fonte potare. Vasa vero in quibus cōtinebat aq̄: corda sunt deuota scoꝝ. In euāge. añ. Nuptie facte sūt in chana galilee: ꝙ erat ibi iesus cū maria mr̄e ei⁹. ps. Benedictus. cū oratione Omps sempiterne de⁹. Ad vs̄ in euāge. añ. Deficiēte vino iussit iesus implere hydrias aq̄: que i vinū ꝓuersa ē alsa. ps. Magt. Dio vt. ā. ℂ Dñica. iij. sabbo ad vs̄ in euāge. añ. Maneant in vobis: spes: fides: charitas tria hec: maior aūt his ē charitas. ps. Magt. Oratio.

OMps sempiterne deus infirmitatē nr̄am ꝓpicius respice: atq; ad ꝓtegendū nos dexterā tue maiestatis extende. Per dñm. Cetera vt in dominica prima. Lectio de epistolis pauli ad corinth. ij. L. i.

PAulus apl's iesu xp̄i per voluntatē dei: ꝙ timotheus frater eccl'ie dei q̄ est chorinthi: cū sctis oibus qui sunt in vniuersa achaia: Gratia vob ꝙ pax a deo patre nr̄o ꝙ domino ihesu christo. Lcō. ij.

BEnedictus deus ꝙ pater dñi nr̄i iesu xp̄i: p̄ mīsericordiarū: ꝙ deus toti⁹ ꝙsolatiōis q ꝙsolat nos in oi tribulatione nr̄a: vt possimus ꝙ ip̄i ꝙsolari eos q in omi p̄ssura sunt p exhortationē qua exhortamur ꝙ ip̄i a deo. Lectio. iij

QVoniā sicut habundāt passiones xp̄i in nobis: ita ꝙ p xp̄m habūdat ꝙsolatio nostra. Siue autē tribulamur p nr̄a exhortatiōe: siue exhortamur p nostra exhortatiōe ꝙ salute: que opat tollerantiā earūdē passionū q̄s ꝙ nos patimur vt spes nr̄a firma sit p vob. L. iij

SCiētes quoniā sicut socij passionū estis: sic eritis ꝙ ꝙsolationis. Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra que facta est in asia: qm̄ supra modū ḡuati sumus ꝙ sup virtutē: ita vt tederet nos etiā viuere. L. v

Sed ipi in nobiſipſis re/
ſpóſuz mortis habuim⁹
vt nō ſimus fidētes in nobis:
ſed in dño q ſuſcitat mortuos
qui de tantis piculis eripuit
nos in quo ſperamus. Lcō. vj
Quoniā adhuc eripiet
adiuuātibus vobis in
orionibus p nobis: vt ex mul/
taz pſonis faciez eius que no
bis eſt donatōis p multos gra
tie agant p nobis. Mā gloria
noſtra hec é teſtimoniū ꝓſciē/
tie nře q in ſimplicitate ſyn
ceritate dei: ſ nō i ſapia carna
li. Scōm Matthēum.
In illo tempe: Cū deſcen
diſſet Jeſus de monte: ſecute
ſunt eū turbe multe. Et ecce le
proſus veniens adorabat eū
dicens: Dñe ſi vis potes me
mūdare. Et rel. Omel. Orige
nis doctoris. Lectio. vij
Deſcendente dño de mō/
te: hoc eſt inclināte ſe ad hūa/
nitatem: ecce homo leproſus
vnus ex illis qui curationem
querebant: qui leuamen deſi
derabāt: adorabat eum dicēs
Domine ſi vis potes me mū/
dare. Tu. Lectio. viij.
Tu domine inquit digne
adorāris: qui merito cōleris:
te ego vt dominū adoro: ideo
q ſ dominum dico: opa p̄ſus
conteſtās: ſ ſic verba loquēs:
Per te enim omnia facta ſunt
Tu ergo domine ſi vis potes
me mundare. Voluntas tua
opus eſt: quia ſ opera volun/
tati tue obediunt: ideoq ſi vis
potes me mundare. Lcō. ix.
Respondit autem domi/
nus leproſo: Confiteris
quia ego poſſum. profiteris:
quia ſi ego volo fit: ideoq vo
lo. Mundare. Voluntate pre
caris: potentiā confiteris: vo/
lo mundare. Magnifice cre/
dis: magnifice et mundaris.
Pleniſſime confiteris: pleniſ
ſime letificaris: volo munda/
re. In euangelio añ. Cū deſcē
diſſet ieſus de monte: ecce le/
proſus veniens adorabat eū
dicēs: domine ſi vis potes me
mundare: ſ extendens Jeſus
manum tetigit eum dicēs: vo
lo mundare alleluia. ꝑ. Be/
nedictus. Cetera ad matutinas
ſ horas vt in prima dominica
cum oratione: Omnipotens
ſempiterne deus infirmitatē.
Ad veſperas in euangel. añ.
Domine puer meus iacet pa/
raliticus in domo ſ male tor/
quetur: amen dico tibi ego ve
niam ſ curabo eum. ꝑ. Dñi
Oratio vt ſupra. Lectiones
de feria. Lectio prima.
Dei enim filius ieſus xp̄s
qui in vobis p nos p̄dicatus é

per me ⁊ siluanum ⁊ timothe
um non fuit in illo est: et non
sed est: in illo fuit. Quotquot
eni promissiones dei sunt: in il/
lo est: Jdeo ⁊ per ipm dicim⁹
amen deo ad gloriā nostram.

QUi aūt con Lectio.ij.
firmat vos nobiscuz in
xpo qui ⁊ vnxit vos deus est ⁊
q signauit vos ⁊ dedit pignus
spūs in cordib⁹ vestris. Ego
aūt testē deuz inoco in animā
meaz quia parcēs vobis non
veni vltra corinthuz Lctō.iij.

NOn quia dñamur fidei
vestre: sed adiutores su
mus gaudij vri. Nam fide sta
tis. Statuim aūt hoc ipm apd
me ne iterū in tristiciā venirē
ad vos. Si eni ego contristo
vos: quis est qui me letificet
nisi q cōtristat ex me. ¶ Do/
minica.iiij. Sabbato. Ad vē.
In euāge.aij. Fratres glorifi
cate ⁊ portate dñm in corpore
vestro alla. ps. Mgt. Oratio

DEus qui nos in tantis
periculis cstitutos pro
humana scis fragilitate non
posse subsistere: da nob salutē
mētis ⁊ corpis: vt ea que pro
pctis nris patimur te adiuuā
te vincam⁹. per dñm. Letera
vt.ā. Lctō de aplis pauli ad

PAulus Galla.Lcō.j.
apls nō ab hoib⁹ neq; p
hoiez sed per iesum xpm ⁊ de
um patrē qui suscitauit euz
a mortuis: ⁊ q mecū sunt oēs
fratres ecclijs galathie. Le.ij.

GRatia vobis ⁊ pax a do
patre ⁊ dño nostro iesu
xpo qui dedit semetipm pro
peccatis nostris: vt eripet nos
de pñti seculo nequā: scdz vo
luntatē dei et patris nri cui ē
glia in scla scloz amē. Lec.iij.

MIror q sic tācito trāsfer
rimini ab eo q vos vo/
cauit in gratiam xpi in aliud
euangelium: non qd est aliud
nisi sunt aliqui qui vos cōtur
bant: ⁊ volūt conuertere euā/
geliū xpi. Sed licet nos vl'an
gelus de celo euāgelizet vob
pter q euāgelizauim⁹ vobis
anathema sit. Lec.iiij.

MOdo eni hoib⁹ suadeo
aut deo: aut quero hoib⁹ pla/
cere? Si adhuc hoibus place
rem: xpi ꝑuus non essem. No
tum eniz vobis facio fratres
euangeliū qd euangelizatū ē
a me quia nō ē scdm hominē.

NEq; eni ab hoie L.v.
ego accepi illd neq; di
dici: sz p reuelationē iesu xpi.
Audistis eni conuersationē meā
aliqñ in iudaismo qm supra
modū psequebar eccliam dei ⁊
expugnabā illā. Lec.vj.

UUm autem placuit ei q

segregauit me de vtero matris mee: et vocauit per gratiam suam vt reuelaret filium suum in me vt euangelizarem illum in gentibus: continuo non acquieui carni et sanguini: neque veni hierosolimam ad antecessores meos apl'os: sed abij in arabiam et iterum reuersus sum damascum. Scom sanctum Matheum.

IN illo tpe: Ascendente ieshu in naviculam: secuti sunt eum discipli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari. Et re

Omelia. Origenis doctoris.

INgressus ergo Lec. vij. naviculam dns fratres: fecit mare turbari. Commouit ventos: concitauit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipl'os mitteret in timorem: et sui auxilium postularet: suamque potentiam rogantibus manifestaret. L. viij.

DOminus ihs inqt euangelista dormiebat Dormiebat quidem corpe: sed vigilabat deitate. Dormiebat ihs corpe: deitate ihs concitabat mare: et iterum deplacabat. Ipse qui dormiebat: illud verbum sanctum dicit. Ego dormio: et cor meum vigilat. Lcio. ix.

AD quem accedentes discipuli: suscitabant eum dicentes. Domine: salua nos perimus, Tanto fuerant metu perterriti: et pene animo alienati: vt irruerent in eum: et non modeste aut leuiter suggererent: sed turbulenter suscitarent eum dicentes: Domine salua nos perimus. In euang. aiam. Ascendente ihesu in naviculam: ecce motus magnus factus est in mari: et suscitauerunt eum discipuli eius dicentes: domine salua nos. ps. Benedictus. Cetera ad matutinas et horas vt in prima dominica: cum oratione: Deus qui nos in tantis peri. Ad vesperas in euangelio aiam. Dixit ihesus discipulis suis quid timidi estis modice fidei: tunc surgens imperauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna. ps. Magnificat. Oratio vt supra. Cle ctiones feriales. Lectio prima.

DEinde post annos tres veni hierosolymam videre petrum: et mansi apud eum diebus quindeci. Aliud autem apl'orum neminem vidi nisi iacobum fratrem dni. Que autem scribo vobis: ecce coram deo: quia non mentior.

DEinde veni Lectio. ij. in partes syrie et cilicie. Eram autem ignotus facie ecclesijs iudee que erant in xpo Tantum autem auditum habebant: quoniam qui persequebat nos aliquando nunc autem euangelizat fidem

quaz aliqñ expugnabat: et in me clarificabát deum. Le. iij

Deinde post annos quatuordecim: iterū ascēdi hierosolimā cū barnaba assūpto et tito. Ascēdi aūt scōm reuelationē dñi: z contuli cū illis euāgeliū quod predico in gentib⁹ Jtē lcō. ō feria. Lcō. j.

Sed neqz titus qui mecū erat cū esset gentilis cōpulsus est circūcidi sed ꝓpter introductos falsos fratres: qui subintrauerūt explorare libertatē nr̄am quā habemus in xpo ieſu vt nos i ꝑuitutē redi

Quibus Lectio. ij. gerēt. neqz ad horaz cessimus subiectioni: vt veritas euāgelij ꝑmaneat apud vos. Ab his aūt qui videbant esse aliquid quales aliquādo fuerit nihil mea interest. Lectio tertia.

Deus aūt ꝑsonā hois nō accipit. Mihi aūt qui videbant aliqd esse: nihil contulerūt. Sed econtra cū vidissent qz creditū est mihi euāgeliū ꝓpucy sicut z petro circūcisionis. Qui enim operat⁹ est petro in apl̄atū circūcisionis: operatus est et mihi inter gētes

Dñica .v. Sabbato. Ad vel. In euange. añ. Fratres: pfecti estote pacē habete z deus dilectionis z pacis erit vobiscū

Halle. tō. Magt. Oratō. Familiā tuā qs dñe continua pietate custodi: vt que in sola spe gratie celestis innitutur tua sp̄ ꝓtectione muniat Per dñm. Letera vt. ō. Lectō de apl̄is Pauli ad Ephesios

Paulus apl̄s xp̄i Lctō. j. iesu per voluntatez dei sanctis oibus qui sunt ephesi et fidelib⁹ in xpo iesu. Gratia vobis et pax a deo pie nostro z dño iesu xpo. Lectio secūda

Benedict⁹ deus et pater dñi nostri iesu xp̄i: qui benedixit nos in omni benedictione spūali in celestibus in xpo iesu. Sicut elegit nos in ipo ante mūdi cōstitutōem vt essem⁹ sancti z immaculati in conspectu ei⁹ in charitate.

Qui ꝑdestinauit Lec. iij. nos i adoptionē filiorū per iesū xp̄m i ipm scōm propositū voluntatis sue: in laudem glorie sue in qua gratificauit nos in dilecto filio suo.

In quo habem⁹ Lec. iij redēptionē p̄ sanguinez eius: remissionē peccatoz secundū diuitias gratie eius q superhabundauit in nobis i omni sapientia et prudentia.

Vt notū faceret Lec. v. nobis sacramentū voluntatis sue scōm bonū placitum

eius qđ ꝓposuit in eo in dis/
pensatione plenitudis tẽpoꝝ
instaurare: oia in xp̃o que in
celis ⁊ que in terra sũt in ip̃o.

IN qua etiã sorte Le.vj.
vocati sum⁹ ꝑdestinati
scõm ꝓpositũ eius qui omia
operat scõm consiliũ volũtat
sue: vt simus in laudeꝝ glorie
ei⁹ qui ante sperauim⁹ i xp̃o.

IN illo tpe: Scõm Lucã
Regressus est iesus i vir
tute spũs in galileam: ⁊ fama
exijt per vniuersam regioneꝝ
de illo. Et reliq̃. Sermo ex cõ
menta. venera. bede ꝑbyte.

VIrtute spũs: Lectio vij.
signa miraculoꝝ dicit.
Jesus ergo in virtute spirit⁹
regressus esse: ⁊ in synagogis
eoꝝ docuisse phiberur. Vnde
merito ⁊ magnificat a p̃nti⁹
et per absentes quosq; fama
vulgat⁹ asseritur Lectio viij.

INtrauit ergo iesus die
sabbati in synagogaꝝ: vt
ritum legis mosayce cumulo
gratie celestis adimpleret. Et
surrexit legere. Qđ dns stãdo
lectoris suscepit officium: hu
milime dispensationis est in
diciũ. Pulchre iesus librum
ꝓphete clausum accepit: sed
reuolutuꝝ legit: quia myste/
riũ incarnatiõis sue ꝓphetaꝝ
voce ꝑscriptũ ⁊ prius suscepit
exhibendũ: ⁊ post mortalib⁹
aperuit intelligendũ. Lec.ix.

ET cum plicuisset iesus li/
brũ: reddidit ministro ⁊
sedit. Librũ dns oibus q ade/
rãt audientibus legit. Lectuꝝ
vero ministro reddidit: quia
cum esset in mũdo palã locu/
tus est mũdo: sẽp docẽs in sy/
nagoga ⁊ in templo quo oẽs
iudei cõsueuerant. Sed ad ce
lestia regressurus: his qui ab
initio ip̃m viderũt ⁊ ministri
fuerũt sermonis: euãgelizãdi
officiũ tradidit. In euãge. añ.
Et cũ plicuisset iesus librum
reddidit ministro ⁊ sedit: ⁊ oi
um in synagoga ocli erat intẽ
dentes in eum. p̃s. Bñdictus
Letera ad matuti. et horas vt
in prima dñica cum oratione
Familiã tuã. Ad vs. In euan
ge. añia. Cepit iesus dicere ad
illos q uia hodie impleta est
hec scriptura in auribus nr̃is
alla. p̃s. Magt. Oio. vt supra

¶ Lectiones feriales Lcti. j.

IN quo et vos cũ audisse
tis verbũ veritatis euan
geliũ salutis vestre in quo et
credentes signati estis spiritu
ꝓmissionis scõ: qui est pign⁹
hereditatis vite i redẽptiõeꝝ ad
qsitiõis i laudẽ glie ip̃i⁹ Y. ij.

PRopterea ⁊ ego audiẽs
fidẽ viam que est i xp̃o

fesu ⁊ dilectionem in oēs sanctos: nō cesso gratias agere p vobis memoriam vestri faciens in oratiōibus meis: vt deus domini nostri iesu xp̄i pater glorie det vobis spiritū sapientie ⁊ reuelationis in agnitionem eius illuminatos oculos cordis vestri. Lectio. ij

Ut sciatis que sit spes vocationis eius: que diuine glorie hereditatis eius in sanctis. Et que sit supemines magnitudo virtutis eius in nos: qui credimus scd̄m operationem potentie eius quaz operatus ē in christo: suscitās eum a mortuis ⁊ constituens ad dexteram suā in celestibus

¶ Jte lectiones feriales. Le. j.

Et vos cum essetis mortui delictis ⁊ peccatis vestris in quibus aliquādo ambulastis scd̄m seculum mundi huius: scd̄m principem potestatis aeris huius spiritus: qui nunc operatur in filijs dis

In qui- Lcō. ij. fidentie.

bus ⁊ nos omnes aliquā do conuersati sumus in desideriis carnis nostre facientes voluntates carnis ⁊ cogitationuz: ⁊ eramus natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Deus autez qui diues est in misericordia p̄opter nimiā charitatem suā: q̄ dilexit nos: ⁊ cū essemus mortui in pctis: cōuiuificauit nos

In huius rei Le. iij. in xp̄o.

gr̄a ego paulus iunctus xp̄o iesu p̄ vobis gentibus: si tamen audistis dispensationē gr̄e dei que data ē mihi in vobis: quoniā scd̄m reuelationē notum mihi factū est sacramētum: sicut supzascripsi in breui p̄ut potestis legentes intelligere p̄rudētiaz meā in ministerio xp̄i. ¶ De alla clauden do. Sabbato primo ante. lxx claudatur alla a duobus post nonam completam in medio chori stantibus: ⁊ subiungentibus Benedicamus domo alleluia alleluia. Deo gratias alleluia alleluia. ¶ Rubrica de festis infra. lxx. ptingentū ⁊. xl. Notandum q̄ si aliquod festum duplex in sabbato p̄ximo ante p̄rimā dominicā. lxx vel in alijs sabbatis vsq; ad q̄ dragesimam euenerit: secūde vespe erūt omnino de sancto: ⁊ mēoria tm̄ de dominica. Et si in dominica infra tempus p̄dictum tale festū euenerit: totum fiat de festo: ⁊ tm̄ mēoria fiat de dominica: tā in p̄mis vespis q̄z in scd̄is ⁊ matutinis cū aliis ⁊ versiculis dominicam ptingentibus: ⁊ oratione dominicali: ⁊ in crastino si a festo. ix.

lect. vacauerit incipiat hysto/ria ferialis cū.iij.lec.tm̄ de ex positiōe euāg.nō impediēte festo.iij.lec.ꝛ dicetur sup̄ psal. **Bñdictus** aīa ꝓtingēs feriā: ꝛ sequat oīo dñicalis.ꝛ si qd̄ festiū fit de euāge.infra talē hy/storiā debet ꝑmutti. Si ve/ro festū simplex.ix.lect.in tali sabbato euenerit: vespe in sab bato dicant̄ ỏ dñica:ꝛ fiat me moria de sancto. Si vero dñi ca euenerit tale festū differat vsq̄ in crastinū si vacauerit a festo.ix.lec.ꝛ in dñica ad vs̄ i/cipiat de sctó ad capl'm:ꝛ fiat mēoria de dñica. Si xo festū scē agnetis qd̄ nō potest differ ri in crastinū ꝓpter sequēs fe/stum sci vincētij vel aliud ꝓsi/mile in hmōi dñica euenerit: differat in tertiā feriā. Festuz aūt fabiani ꝛ Sebastiani si in dñica.lxx.ꝓtigerit ānticipet̄ si/cut supra notatū est qñ ꝓtigit dñica ꝑma post octa.epiphā/me. In q̄cūq̄z feria a.lxx.vsq̄ ad caput ieiunij festū.iij. lect. ꝓtigerit habēs ꝓpriam legen dā totū seruitiū fiat de eo:nisi ex causa ꝓcessiōis alicuius hystorie:de qua in dñica pro/pter festū duplex dici non po/tuit:ꝛ ꝓptereā ē in medijs fe/rijs ꝓcātāda impediat. Qñ xo de tali festo triū lec.dī fiat me moria ỏ:lxx.ad vs̄ ꝛ ad matu. ꝛ ad missam:q.s. mēoria i nul lo festo omittit:nec i festo pu/rificatiōis:in quo festo etiā si in dñica euenerit fiat mēo.de lxx.cū aīa ꝛ oīone dñicalib⁹. Sed si festū purificatiōis eue nerit in dñica aī.lxx. non fiet mēoria de dñica. In dñicis ve ro nihil fiet de festis.iij.lec.ni si mēoria tm̄. Si aūt de festis scōz huius tempis minus ple ne hic iuenit: queras infra in festis eorundē. Et fiat seruitiū de aplis:de scō wilfo:ꝛ ỏ dña infra.lxx. vsq̄ ad caput ieiunij ¶ Dñica.lxx. sabbato ad vs̄ **Deus in adiutoriū. Glia ꝑri.** vsq̄ **Amen.** stati sequat **Laus tibi dñe rex eterne glorie.** Ab hinc vsq̄ ad missam in vigil. pasche nō dī **alla.** sed in prin/cipio horaꝝ loco **alla** dicetur **Laus tibi dñe** ꝛc. Ant. **Bñdi/ctus.** ꝙ. Jpm. Cap. **Benedi/ctus deus ꝛ pater.** ℟. Jgit̄ ple/cti. Hymn⁹ **Deus creator.** ℣. **Uesptia oīo.** In cuā aī. **Pla/tauerat aūt dñs de⁹ paradisum voluptatis a principio in quo posuit hoiez quē formauerat** Ps. **Magnificat.** Oratio **Reces ppli tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt qui iuste ꝑ peccatis nostris affligimur ꝑ tui nois glīa misericorditer**

liberemur. Per dñm. Ad matu inuita. Preoccupemus faciē dñi. Et in psalmis iubilemus ei. ps. Uenite. vsq; Salutari nro. ⁊ hic repetat inuita. Preoccupemus. a choro. ℣. Qm̃ deus magnus ⁊c̃. Hym. Primo die q̃ oium. An. j. noc. aī Seruite. ps. Btus vir ⁊c̃. ℣. Deor fui. Deinde incipiat cuius moyſi incipiat ⁊ legat vsq; ad passionem dñi: excepta prima hebda. xl. ⁊ addat si opus fuerit iosue: iudicū: ⁊ rnth. Le. i.

IN principio creauit deꝰ celū ⁊ terrā: terra āt erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erāt sup faciē abyſſi: ⁊ spūs dñi ferebat sup aq̃s. Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta ē lux. Et vidit deus lucē q̃ esset bōa: ⁊ diuisit lucē a tenebris. Appellauitq; lucē diē: ⁊ tenebras nocte. Factūq; ē vespe ⁊ mane dies vnus. ℟. In principio fecit deus celū ⁊ terrā: ⁊ creauit in ea hoiez: Ad imaginē ⁊ similitudinem suā. ℣. Formauit igit dñs hoiez de limo terre: ⁊ inspirauit in faciē eius spiraculum vite. Ad imagi. Lcō. ij.

DIxitq; deus: Fiat firmamentū in medio aquar ⁊ diuidat aq̃s ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitq; aquas que erāt sub firmamento ab his que erāt sup firmamentum. Et factum est ita Uocauitq; firmamentū celū: Et factū est vespe ⁊ mane dies secundus. ℟. In principio deus creauit celū ⁊ terrā: ⁊ spūs dñi ferebat sup aq̃s. Et vidit deus cūcta que fecerat ⁊ erāt valde bona. ℣. Igit pfecti sūt celi ⁊ terra: ⁊ ois ornatus eoꝝ

DIxit Lectō. iij. Et vidit vero deus: Lōgregent aque q̃ sub celo sunt in locum vnū: ⁊ appareat arida. Factūq; est ita. Et vocauit deus aridā terrā: congregationesq; aq̃rū appellauit maria. Et vidit deus q̃ esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentē ⁊ facientem semen: ⁊ lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suuz: cuius semē in semetipo sit sup terram. Et factum est ita. ℟. Igit perfecti sunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis ornatus eoꝝ: compleuitq; deꝰ die septimo opus suum quod fecerat. Et requieuit ab omni tēpore quod patrarat. ℣. Uidit q; deus cuncta que fecerat et erant valde bona. Et requie. Gloria pa. Et requieuit. In. ij. noctur. aī Bonoꝝ. ps Lōserua me domine ⁊c̃. ℣. Media

IN nocte. Sermo bti augu.

SAnta digni/ epi. L. iij

tas humane conditionis esse scit: vt nó solo iubentis sermone: vt alia sex dierz opera. Sz cócilio sancte trinitatis z ope maiestatis diuine creatus est homo: vt ex prime ꝯditionis honore intelligeret q̄z tuz suo ꝯditori deberet: dum tantum in conditione mox dignitatis priuilegiū ꝑstitit ei conditor: vt tanto ardentius amaret cō ditorē: quanto mirabilius se ab eo conditū intelligeret. ℟. Formauit igit dominus hominem de limo terre. Et inspirauit in faciem eius spiraculum vite: z factus est homo in animam viuentē. ℣. In principio fecit deus celum z terrā z creauit in ea hominem. Et.

LAciamus in quit hominem ad imaginem z similitudiné nostrā. Nec ob hoc soluz q̄ sancte trinitatis consilio sic ab excellentia conditoris conditus ē: sed etiam q̄ ad imaginem z similitudinem suam: ipe creator omnium eum creauit: q̄ nulli alij ex creaturis donauit. ℟. Tulit ergo dominus hominē z posuit eū in paradisum voluptatis. Vt operaret z custoderet illū. ℣. Plantauerat aūt dominus deus paradisuz voluptatis a principio in quo posuit hoiez quem formauerat. Lcō.v.

Que imago di Li.vj. Ut diligētius exteriozis hois nobilitate ē intuēda. Primo siquidē vt sicuti deus vnus sp vbiq̄z totus ē: oia viuificans: mouēs z gubernās: sicut apls ꝯfirmat: q̄ in eo viuimus: mouemur z sum⁹: sic z aia in suo corpe vbiq̄z tota viget: z viuificans illud mouens z gubernans. ℟. Plātauerat aūt dñs deus paradisum voluptatis a principio. In q̄ posuit hoiem quē formauerat. ℣. Plātauerat aūt dñs deus lignum pulchrū visu: z ad vescendū suaue: lignū etiam vite in medio paradisi. In. Elia. In. In.iij. noc.añ. Non sunt loquele. ℣. Celi enarrant zc. ℣. Exaltare domine. Scōm Matheum.

IN illo tēpe: Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc: Simile est regnū celoz homini patrifamilias: q̄ exijt primo mane conducere operarios in vineam suaz. Et rel. Omelbti grego. pape. Li.vij

PAtrisfamilias similitudinem fratres nemo alius tenet nisi redemptor noster: q̄ regit quos condidit z electos suos sic possidet in hoc mūdo quasi subiectos dñs in domo Qui habet vineā vniuersā scz

ecclesiã que ab abel iusto vsq; ad vltimũ electuz qui in fine mũdi nasciturus est: quot sanctos protulit: quasi tot palmites misit. ℟. Dixit dñs ad adam: de ligno quod é in medio paradisi ne comedas. In qua hora comederis morte morieris ℣. Precepitq; ei dominus deus ex omni ligno paradisi comede: de ligno autem scie boni & mali ne comedas. In qua

Hic itaq; paterfa Lectio. milias ad excolendã vineam suam: mane hora tertia sexta: nona: & vndecima operarios conducit: quia a mũdi huius initio vsq; in finem ad erudiendam plebem fideliũ: ꝓdicatores mittere nó desistit Varietas horaz quibus operarij in vinee culturam mittũtur: varia signat tempa in quibus sancti operarij vtiq; fideles ad spiritalem vineam excolẽdam missi sunt. ℟. Dixit dominus deus non est bonũ esse hominez solũ. Faciamus ei adiutoriuz sile sibi. ℣. Ade vero non inueniebat adiutor silis eius: dixit vero de⁹. Fa.

Dane quippe Lcõ. ix. mundi fuit ab adã vsq; ad Noe. Tertia a noe vsq; ad abraham. Sexta ab abraham vsq; ad moysen. Nona a moyse ad aduẽtum domini Vndecima ab aduẽtu dñi vsq; ad finẽ seculi. Diuersis ergo horis operarij in vineam mittũtur: quia in diuersis etatibus homines p diuinã gratiam ad bona opanda vocantur. ℟. Vbi est abel frater tuꝰ dixit dñs ad cayn: nescio dñe nunqd custos fratris mei sum ego: & dixit ad eum quid fecisti. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me ò terra. ℣. Maledicta terra in ope tuo que aperuit os suum: & suscepit sanguiné fratris tui de manu tua. Ecce. Glia. Ecce. ℟. incipiat ℟. Vbi est abel. ps. Te deum non dicat vt supra notat in prima dñica aduentus dñi. ℟. ia ferialia. ℟. Immisit dominus sopoze in adã & tulit vnam de costis eius: et edificauit costam quam tulerat dominus de adam in mulierem: & adduxit eã ad adam vt videret quid vocaret eam. Et vocauit nomen eius virago: quia de viro suo sumpta é ℣. Hoc nunc os ex ossib⁹ meis & caro de carne mea. Et vocauit. ℟. Duz ambularet dominus in paradisum ad auram post meridiem clamauit & dixit: adam vbi es: audiui domine vocem tuam. Et abscondi

me. ℣. Vocem tuam domine audiui in paradiso ⁊ timui eo q̄ nudus essem. Et abscon. ℟ In sudore vultus tui vescēris pane tuo dixit dñs ad adam: Cum opatus fueris terraz nō dabit fructus suos: sed spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. ℣ Pro eo q̄ obedisti voci vxoris tue plusq̄z mee maledicta terra in opere tuo. Cum opa. ℟ Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciēs bonum ⁊ malum. Videte ne forte sumat de ligno vite et viuat in eternuz. ℣ Collocauit añ paradisum cherubi: ⁊ flammeū gladium atq̄z versatilem ad custodiendam viam ligni vite dicens: Videte ne. ℣ Fiat misericordia tua. In laudibus añ.

MIserere mei deus ⁊ a delicto meo mūda me: q uia tibi soli peccaui. ℣ Ipsum. añ. Cōfitebor tibi domine quoniam exaudisti me. ℣ Confitemini domino q̄m añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo: quia factus es adiutor meus. ℣ Ipm. añ. Benedictus es in firmamento celi ⁊ laudabilis in secula deus noster. ℣ Benedicite omia. añ Laudate dominum de celis. ℣ Ipsum. Isti psalmi dicuntur in laudibus diebus dominicis vsq̄z ad pascha quando de tempali agitur. Caplm Benedictio ⁊ claritas. Hymnus. Jam nūc paterna cla. Et notandū q̄ hymni Deus creator omnium: Primo dierū: et Jam nunc paterna cla. sicut ponuntur hac dominica: dicātur diebus dominicis vsq̄z ad quadragesimaz: ⁊ a prima dominica kalēdas augusti vsq̄z ad aduentum domini quādo de dominica agit. ℣ Dominus re. In euange. añ. Simile ē regnum celoz homini patrifamilias q̄ exijt primo mane conducere oparios in vineam suam. ℣ Bñdictus. Pro Preces populi tui. Ad primā añ. Conuentione autem facta cum operarijs ex denario diurno misit eos in vineam suam. ℣ Deus deus meus respice. Et ceteri psalmi vt sup in prima dominica aduentus excepto q̄ loco psalmi Confitemini: dicatur psalmus Dominus regnauit decorē indutus ē. Et sic dicant oibus diebus dñicis vsq̄z ad pascha q̄m de dominica agit. añ Te deū patrē. ℣ Quicunq̄z vult sal. Caplm Domine miserere. ℟ Jesu christe. ℣ Qui sedes ⁊c. Ad tertiam añ. Ite ⁊ vos in vineam meam: ⁊ quod iustū fu-

erit dabo vobis. ℘. Legē pōe Cap. Sana me dñe. ℟. Adiutor meus esto dñe. Ne derelinquas me. ℣. Neqz despicias me deus salutaris meus. Ne dere. Glia patri. Adiutor. ℣. Ego dixi. Dño ℣preces populi tui. Ad vj. añ. Quid hic statis tota die ociosi: rñderūt z dixerunt uemo nos conduxit. ℘. Defecit. Cap. Dia aūt pbate ℟. Deus misereat nostri. Et benedicat nos. ℣. Illuminet vultū suum super nos z misereatur nri. Et bñdic. Glia pri De⁹. ℣. Dns regit. Dño vt s. Ad. ix. añ. Quid hic statis tota die ociosi: ite z vos i vineā meā. ℘. Mirabilia. Caplm Alter alteri⁹. ℟. Custodi nos dñe vt pupillā oculi. ℣. Sub vmbra alarū tuarz ptege nos vt pu. Glia patri. Custodi. ℣. Ab occultis meis. Dño vt sup Ad vs. añ. Dixit dns. ℘. Jpz zc. Cap. Dns aūt dirigat. ℟. Spes mea dñe. A iuuentute mea. ℣. In te confirmatus suz ex vtero de vētre matris mee tu es meus ptector. A iuuen. Glia pri. Spes mea. ℣oc ℟. dicat singulis diebus ad vs. vsqz ad. xl. qñ de tpali agitur pterqz in sabbati. ℣ymnus. Lucis creator. ℣. Dirigatur. In euange. añ. Dixit pharisami

lias oparijs suis quid hic statis tota die ociosi at illi rñdentes dixerunt: quia nemo nos conduxit: ite in vineā meam et quod iustū fuerit dabo vobis. ℘ Dagī. Dño. ℣preces populi tui. Completo. ℣o non mutat vsqz in die sabbati post cineres. ℂ Et notandū q ℣si cli qui ponunt hac die singulis dñicis vsqz ad. xl. debent dici. ℟eria ℣o horalia. s. Adiutor meus zc. cū capl'is et ℣. pnotatis singulis diebꝰ vsqz ad idem tēpus: nisi cū de aliq festo agat dicunt ad horas excepto die cineruz cum tribus diebus sequentibꝰ: vbi mutātur añe z cap. ad horas. In seriis ℣o hymnu z añe tā in matutī. qz in vesp. pter añas sup psal. Dagī et bñdictus. vsqz ad. xl. sumātur de feria. Dño ℣o dñicalis vsqz ad diem cinerū sp dicat ad horas. ℂ Feria. ij. ad matu. inuita Uenite ℘. Jubilemus deo. ℣ymnus Sopno refec. In noc. añ Dominus defensor. ℘. Dns illuminatio zc. ℣. Dñe in ce. L. j.

HEt ꝓtulit terra herbā virentē z afferentē semē iuxta genus suū: lignūqz faciēs fructū: z habens vnūqdqz semētē⁹m spēz suā. Et vidit deꝰ q⁹ esset bonū: factūqz est vespe

et mane dies tertius. Lcō.ij.

DIxit aūt deus. Fiant luminaria in firmamento celi: et diuidāt diem ac nocte & sint in signa & tēpora et dies & annos: vt luceāt in firmamēto celi & illuminēt terrā. Et factū est ita. Lectio tertia.

HEcitq; de⁹ duo magna luminaria: luminare maius vt pesset diei: & luminare minus vt preesset nocti. Et stellas. Et posuit eas in firmaméto celi vt lucerēt super terrā: & pesset diei ac nocti: & diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit deus qd esset bonū: et factū est vespere & mane dies quartus. ℣. Fiat misericordia tua. In laudib⁹ añ. Miserere. ps Ipm cē. Capitulū. Vigilate. Hymnus. Splendor pat. ℣. In matuti. In euange. añ. Cū aūt sero factū esset dixit dñs vineē pcuratori suo voca oparios & redde illis mercedem. ps Bñdictus Kyriel. cē. Oro. Preces ppli tui. Suffragia dicantur. Ad. j. añā. Deus exaudi. ps. Deus in noie tuo. Añ. Adesto ps. Quicūq; vult. Ad. ij. añ. Da mihi. ps. Legē pone. Capī Sana me domie. ℟. Adiutor me⁹. ℣. Ego dixi. Kyriel. cē. Oro Preces ppli Ad. vj. añ. Adiuua me. ps. Defecit. Capī

Dia aūt. ℟. Deus misereat. ℣ Dñs regit. Kyriel. cē. Oro vt. s. Ad. ix. añ. Aspice in me. ps. Mirabilia. Capī. Alter alterius. ℟. Custodi nos. ℣ Ab occultis. Kyriel. cē. Oro vt. s. Ad vs. añ Inclinauit. ps. Dilexi cē. Capī Dñs aūt dirigat ℟. Spes mea. Hymn⁹. Immense celi. ℣. Dirigatur. In euange. añ. Voca operarios et redde illis mercedē suā dicit dñs. ps Magt. Oro. Preces ppli tui. Feria. iij. Lcō. j.

DIxit etiā deus. Producant aque reptile aie viuentis & volatile sup terram: sub firmamēto celi. Creauitq; cete grandia et oēm aiam viuentē atq; motabilē quā produxerāt aque in species suas: & omē volatile scōm genus suū

ET vidit deus qd Lec. ij. esset bonum: bñdixitq; eis dicēs. Crescite et multiplicamini et replete aquas maris aueſq; multiplicēt sup terrā. Et factū est vespe et mane di

DIxit Le. iij. es quintus. quoq; deus. Producat terra aiam viuentē in genere suo: iumenta & reptilia & bestias terre secūdū spēs suas. Factūq; est ita. In euāge. añ. Hi nouissimi vna hora fecerūt & pares illos nobis feciſti q por-

tauim⁹ pōdus diei ⁊ est⁹. ꝓ. Benedictus. Ad vs in euāg. añ. Dixit autē paterfamilias amice nō facio tibi iniuriam: nōne ex denario conueniſti mecum: tolle quod tuum est ⁊ vade. ꝓ. Magnt. ℂ Feria. iiij

ET fecit deus Lectio. j. beſtias terre iuxta ſpecies ſuas: ⁊ iumenta ⁊ omne reptile terre in genere ſuo. Et vidit deus q̄ eſſet bonū ⁊ ait: Faciamus hominē ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am: ⁊ p̄ſit piſcibus maris ⁊ volatilibus celi ⁊ beſtijs: vniuerſeq; creature omniq; reptili quod mouetur in terra. Lectio. ij.

ET creauit deus hominē ad imaginē ⁊ ſimilitudinē ſuam: maſculum ⁊ feminā creauit eos. Benedixitq; illis deus ⁊ ait: Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram: ⁊ ſubijcite eam: ⁊ dominamini piſcibus maris ⁊ volatilibus celi: ⁊ vniuerſis animantibus que mouentur ſuper terrā. L. iij.

DIxitq; deus: Ecce dedi vobis omnē herbā afferentem ſemen ſuper terram: ⁊ vniuerſa ligna que habent in ſemetipſis ſementē generis ſui vt ſint vobis in eſcā: ⁊ cunctis animātibus terre: omniq; volucri celi ⁊ vniuerſis que mouentur in terra: ⁊ in quibus ē viuens: vt habeāt ad veſcēdū Et factū eſt ita. Vidit q; deus cuncta que fecerat: ⁊ erāt valde bona. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies ſextus. In euāge. añ. Tolle quod tuum est ⁊ vade: quia ego bonus ſum dicit dominus. ꝓ. Benedictus Ad vs in euangel. añ. Amice non facio tibi iniuriam: nōne ex denario conueniſti mecum: tolle quod tuū est ⁊ vade. ꝓ. Magt. ℂ Feria. v. Lectio pma

IGitur perfecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis ornatus eorum. Cōpleuitq; deus die ſeptimo opus ſuū quod fecerat ⁊ requieuit die ſeptimo ab oi ope qđ patrarat. Et benedixit deus diei ſeptimo ⁊ ſanctificauit illū: quia in ipo ceſſauerat ab omni opere ſuo quod creauit deus vt faceret. L. ij.

ISte generatōes celi ⁊ terre qñ creati ſunt in die quo fecit dñs celum ⁊ terrā: ⁊ oē virgultū agri anteq; oriret in terra: omnēq; herbā regiōis priuſq; germinaret. Nō enim pluerat dñs deus ſuper terrā: ⁊ hō nō erat qui opaba⁊ terraz: ſed fons aſcēdebat e terra irrigās vniuerſaz ſupficiē terre. L. iij.

FOrmauit igit deus hominē de limo terre: ⁊ in

spiravit in faciē eius spiraculū vite: et factus ē hō in aiaz viuētē. Plātauerat aūt dñs deꝰ paradisū voluptatis a pncipio in q̄ posuit hoiem qué formauerat. In euā. añ. Nō licet mihi facere q̄ volo an ocls tuus nequā est: q̄z ego bonus sū dicit dñs. ps. Bñdictus. Ad vs in euāge. añ. Sic erūt nouissimi primi et pmi nouissimi: multi enīz sunt vocati: pauci vero electi. ps. Magt. Feria. vj.

Reduxitq̄z dñs deus de humo omne lignū pulchz visu: et ad vescendū suaue: lignum etiā vite in medio paradisi: lignūq̄z scientie boni et mali. Et fluui⁹ egrediebaf de loco voluptatis ad irrigādū paradisum qui inde diuidif in q̄ttuor capita. Lō. ij.

Nomen vni physon: ipe est q̄ circuit oēz terrā euilath: vbi nascif auz: et auz terre illius optimū est. Ibiq̄z inuenif bdelliū: et lapis onix. Et nomē Lō. iij. chinus fluuij scdi gyō: ipe ē qui circuit oēz terrā ethiopie. Nomen vero fluminis tertij tygris: ipe vadit ꝯtra assyrios. Fluui⁹ vero q̄rtus ipe ē eufrates. In euā. añ. Erūt primi nouissimi et nouissimi primi: multi enīz sunt vocati: pauci ꝯo electi dicit dñs. ps. Bñdictus. Ad vs in euā. añ. Multi enī sunt vocati: pauci ꝯo electi dicit dñs. ps. Magt. Sabbato dicef d dña cū meoria de. lxx. añ. Sic erūt nouissi. ut. vt. s. Dñica. lx. sabbato ad vs añ. Bñdictus. ps. Ipm. Cap. Bñdict⁹ deus et pi. Bñdicens ergo deꝰ noe ait: neq̄q̄z vltra maledicā terre ppt hoies. Ad imaginē q̄ppe dei factus ē hō. ℣. Hoc erit signū federis iter me et terrā: arcū meū ponā in nubibus celi. Ad. Glia. Ad ima Hym. Deꝰ creator. ℣. Vespertina oro. In euāge. añ. Loquēs dñs ad noe dixit: ponā arcum meū in nubibus celi: et erit signū federis inter me et iter terram. ps. Magt. Oratio

Deus q̄ cōspicis: quia ex nulla nostra actiōe ꝯfidimus ꝯcede ppitius: vt cōtra aduersa oia doctoris gentium ꝓtectione muniamur. Per dñm. Ad matu. mutato. Dñs deus magnus dñs. Et rex magnꝰ super oēs deos. ps. Venite. Et notādū q̄ dicto iuita. post primū versū psal Venite. icipiaf scōs ihūs ibi Dñm nō repel. et sic fiat alibi cū inuita. fuerit d lra psal Venite Hym. Primo diez. In. j. no. añ. Seruite. ps Btūs vir. ℣. Mēor fui. Le. j.

Noe vero cū quingētoꝝ
esset annoꝝ: genuit sem
cham: & iaphet. Cunqꝫ cepis
sent hoies multiplicari super
terrā & filios ꝓcreassent: vidē
tes filij dei filias hominuꝫ ꝙ
essent pulchre: acceperūt vxo
res sibi ex oibus quas elege
rāt. ℟. Dixit dñs ad noe: finis
vniuersę carnis venit coram
me. Repleta ē terra iniquita
te eoꝝ: & ego disperdā eos cuꝫ
terra. ℣. Fac tibi archam de li
gnis lenigatis: mansiunculas
in ea facies. Repleta. Lcō. ij.

Dixitqꝫ deus: Non ꝑma
nebit spūs meus in hoie
in eternū: qꝛ caro est. Eruntqꝫ
dies illius centū viginti ānoꝝ
rum. Gigantes aūt erant sup
terrā in diebus illis. Postqꝫ
eni ingressi sunt filij dei ad fi
lias hominū: illeqꝫ genuerūt
isti sunt potentes viri famosi.
℟. Quadragita dies & noctes
apti sunt celi: & ex omni carne
habēte spm̄ vite. Ingressi sūt
in archā: & clausit a foris ostiū
dñs. ℣. Noe vero & vxoꝛ eius
filij eius & vxores filioꝝ eius.

Ingressi sunt. Lectio. ij

Idens aūt deus ꝙ mul
ta malicia hominū esset in ter
ra: & cūcta cogitatio cordis in
tenta esset ad malū omni tem
poꝛe: penituit eū ꝙ hominez
fecisset in terra: & ꝑcauens in
futuꝝ: & tactus dolore cordis
intrisecus: delebo inqt hoiez
quē creaui a facie terre: ab ho
mine vsqꝫ ad animantia: a re
ptili vsqꝫ ad volucres celi: pe
nitet eniꝫ me fecisse eos. Noe
vero inuenit gr̄aꝫ coram deo
℟. Facto diluuio sup terram
quadragita diebus multipli
cate sunt aque. Et eleuauerūt
archam in sublime a terra. ℣.
Uehemēter inundauerūt aq̄
& repleuerunt omnia in supfi
cie terre. Et. Gl'a pa. Et. In. ij.
noc. aū. Bonoꝝ. ℟. Lōserua:
&c. ℣. Media nocte. Medie
lctones de sermone bti Iohan
nis epi de lapsu ꝓmi homis.

Nemo eni nesciat. L. iij
in principio hominem
sic a deo plasmatū vt instrue
ret prudentia: ꝙsilio formare
tur: rōnis capax diuina ꝓui
dētia redderet. Instrueret in
quā prudētia: qua hostis cal
liditatē vitaret. Consilio quo
salutaria ac recta ꝓgreret. Rō
ne: qua deo genitori parendū
esse cognosceret. ℟. Archa fe
rebat sup aquas: & aq̄ nimiuꝫ
ꝑualente. Opti sunt mōtes ex
celsi sub vniuerso celo. ℣. Aq̄
cubitis quindecim supgredie
Ate mōtes quos opuerat.
Tenim dñs L. v. Opti

oens videns hoiez innocentē quē fecerat: instruxit monuit: ꝛ armauit. Quippe q cū diabolo fuerat pugnaturus: velut quibusdā armis: hoc ē prudē tia: ꝙilio: rōne fuerat instruēdus. ℟. Deletis cūctis substā tijs sup terrā. Remansit solus noe ꝛ qui cū eo erant in archa ℣. Consumpta vero omni carne ꝛ oibus in quibus erat spiraculum vite. Remāsit. L. vj.

ADdidit pterea legem q dei voluntatē cognosceret: ꝛ quid ꝓtemnenti euenire posset addisceret. Qui quidez homo incautus plus diabolo psuadenti q̄z dño iubēti ꝙsensit: sic ꝛ vitam quā habuit pdidit: ꝛ mortē quā ignorabat accepit. ℟. Peractis centū gnq̄ginta diebus dns aq̄s imminuit. Fontes abyssi ꝛ catharactas celi clausit pluuiaq̄z ò celo cessare fecit. ℣. Recordatus dns noe ꝛ eor qui erāt cū eo. Fontes. Elia. Fontes. In. iij. noct. ani. Nō sunt loquele. ps. Celi enarrāt glo. ℣. Exaltare.

IN illo tpe: Scōm lucā. Cū turba plurima cōueniret ad Jesum: ꝛ de ciuitatibus pperarēt ad eū: dixit p similitudinē: Exijt qui seminat seiare semē suū. Et re. Omel. beati gregorij pape. Lcō. vij.

HAnc similitudinē frēs p semetipm dns dignatus est exponere. Sed vnū nobis ad inquirendū reliquit: videlicet satorē qué null ū melius q̄z ipm dnm iesum xpm intelligere debemus: qui homo factus semen verbi dei in cordibus hominum seminauit. ℟. Requeuit archa mēse septimo sup mōtes armenie. Et aque ibant ꝛ decrescebāt vsq̄z ad decimū mēsem. ℣. Decimo enim mense primo die mensis cacumina montiū apparuerūt. Et

QUi aūt secus Lcō. viij. viā cecidit: hi sunt q audiūt. Et cū audierint: ꝙfestim venit sathanas ꝛ aufert verbū qd̄ seminatū ē in cordibus eorum. Quia sunt nōnulli qui verbum dei audiūt: sed dū in eorum cordibus immūdā cogitationē immūdior sequit operatio: quasi a viātibus verbū dei ꝙculcat'ne fructificare possit. ℟. Voles noe scire si iā cessassent aque: emisit columbā que ramū viridis olive in ore suo deferens. Ad archā reuersa est. ℣. Deferens aūt signuz clementie dei columba in ore suo. Ad archā. Lcō. ix.

NAm qui supra petrā: q cū audierint cū gaudio suscipiūt verbū. Quia sūt nōnulli

qui cū verbuz dei p̄dicāri audiūt: totis votis se seruaturos ꝓmittūt: sed vbi locus peccandi aduenerit: subito q̄ prius promiserāt obliuiscunt. Qd̄ autē in spinis cecidit: hi sunt q̄ audierūt. Spine vero vitia t̄ peccata significāt. Qd̄ aūt cecidit in terrā bonā: hi sunt q̄ in corde bono t̄ optimo verbū retinent: t̄ fructū afferūt in patiētia. ℟. Bñdicēs ergo. ℣. Noe erit. vt. s. ℟ia ferialia. ℟. Edificauit noe altare dño offerēs super illud holocaustū odorat⁹ est dñs odorē suauitatis t̄ bñdixit eis. Crescite t̄ multiplicamini t̄ replete terraz. ℣. Ecce ego statuā pactū meum vobiscuz: t̄ cū semine vro post vos. Crescite. ℟. Bonā arcuz meū in nubibus celi dixit dominus ad noe. Et recordabor federis mei quod pepigi tecū ℣. Cunq̄ obduxero nubibus celum: apparebit arcus meus in nubibus. Et recor. ℟. Per memetipm iurauī dicit dominus: non adijciā vltra aq̄s diluuij super terrā: pacti mei recordabor. Vt non perdaz aq̄s diluuij omnē carnem. ℣. Bonam arcum meū in nubibus celi t̄ iurabo per dexterā meā Vt nō. ℟. Noe vir iustus atq̄ perfectus cuz deo ambulauit Et fecit omnia quecunq̄ ꝓcepit ei deus. ℣. Fecit sibi archā noe vt saluaret vniuersum semen eius. Et. ℣. Fiat misericordia tua dñe. In laudibus añ.

Secundū multitudinem miserationum tuaz dñe dele iniquitatē meā. ꝑ. Miserere. añ. Deus meus es tu t̄ confitebor tibi: deꝰ meus es tu t̄ exaltabo te. ꝑ. Confitemi. añ Ad te de luce vigilo deꝰ vt videā virtutē tuā. ꝑ. Deꝰ deus meus. añ. Hymnū dicite t̄ superexaltate eū in scl̄a bñdicite ꝑ. Bñdicite. añ. Oēs angeli eius laudate dñm de celis. ꝑ Laudate. Cap. Bñdictio et. Hym. Jā nūc p̄. ℣. Dñs reg. In euāg. añ. Cū turba plima conueniret ad iesū t̄ de ciuitatibus ꝓperarēt ad eū dixit ꝑ similitudinē: exijt q̄ seminat semiare semē suū. ꝑ Bñdictus. Oro Deꝰ q̄ respicis. Ad. j. añ. Exijt q̄ seminat semiare semē suū: t̄ dū semiat aliud cecidit in terrā bonā t̄ fecit fructū cētuplū. ꝑ. Deꝰ deꝰ meus respice. añ. Te deū. ꝑ. Quicūq̄ vult t̄. Ad. ij. añ. Semē cecidit i terrā bonā t̄ obtulit fructū in patientia. ꝑ. Legē po. Cap. Sana me. ℟. Aduto⁹. ℣. Ego dixi. Oro. s. Ad. vj. añ Semē cecidit in terrā bonā t̄ obtulit

fructū aliud cētesimū: z aliud sexagesimū. ℘. Defecit. Lāp Dia ät ꝓba. ℟. Deꝰ misereat ℘. Dñs regit. oño vt. s. Ad. ix añ. Semē cecidit i terrā bonā z ortū fecit fructū cētuplū. ℘. Mirabilia. Lāp Alter alteriꝰ ℟. Custodi. ℣. Ab occl. Oño vt. s. Ad vs añ. Dixit dñs. ℘. Jpm tē. La. Dñs ät. ℟. Spes mea. Hy. Lucis crea. ℣. Dirigat. In euāg. añ. Jesus hec dicēs clamabat: q hz aures audiendi audiat. ℘. Dagt. Oño. Deus q ꝓspicis tē. Feria. ij ad matu. iuuitat. Venite. ℘. Jubilemꝰ. Hy. Sōpno refec In noc. añ. Dñs defensor. ℘. Dñs illu. ℣. Dñe in celo. L. j.

HE sūt gñatōes noe. Noe vir iustꝰ atq; pfectꝰ fuit i gñatiōibꝰ suis. Cū deo ābulauit: z gēuit tres filios: sem: chām z iaphet. Corrupta ē ät tra corā deo: z repleta ē iniqtate. L. ij

QUnq; vidisset deꝰ terraz eē corruptā: ois qppe caro corrupat viā suā sup terrā: Dixit ad noe: Finis vniuerse carnis vēit corā me. Repleta est terra iniqtate a facie eoꝝ: z ego dispdā eos cū terra. L. iij.

DIxit deus ad noe: Fac tibi archā de lignis lenigatis: māsiuculas in ea facies z bitumine linies intrinsecus z extrinsecus: z sic facies eam Trecētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arche: quinq̄gita cubitoꝝ latitudo: z triginta cubitoꝝ altitudo illius. In euāg. añ Vobis datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis dixit iesus discipulis suis. ℘. Bñdictus. Ad vs in euā. añ. Semē est verbū dei: satoꝝ aūt xp̄s: ois q audit eū manebit ineternū. ℘. Dagt. Fe

HEnestrā ria. iij. Lco. j. vero in arba facies: z in cubitoꝝ summabis summitatem illius. Ostium arche ponēs in latere deoꝝ suū. Lenacula z tristega facies in ea. Ecce ego adducam diluuiū aq̄s sup terrā: vt interficiā oēz carnē in q̄ spūs vite ē subter celū. L. ij.

ET vniuersa ita q̄q̄ q̄ i terra sūt cōsumēnt. Ponāq; fedus meum tecum: z ingredieris archam tu z filij tui: vxor tua z vxores filioꝝ tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus vniuerse carnis bina induces in archam: vt viuant tecum: masculini sexus et femini. Lectio tertia

DE volucribus iuxta genus suum: z de iumentis in genere suo: z ex omni reptili terre secūdum genus suum: bina ex omnibus ingre-

qui cū verbuz dei p̄dicari audiūt:totis votis se seruaturos ꝓmittūt:sed vbi locus peccandi aduenerit:subito q̄ prius ꝓmiserāt obliuiscunt. Qđ autē in spinis cecidit:hi sunt q̄ audierūt. Spine vero vitia ⁊ peccata significāt. Qđ aūt cecidit in terrā bonā:hi sunt q̄ in corde bono ⁊ optimo verbū retinent: ⁊ fructū afferūt in patiētia. ℟. Bñdicēs ergo. ℣. Nocerit. vt. s. ℟ia serialia. ℟. Edificauit noe altare dño offerēs super illud holocaustū odorat⁹ est dñs odorē suauitatis ⁊ bñdixit eis. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terraz. ℣. Ecce ego statuā pactū meum vobiscuz: ⁊ cū semine vro post vos. Crescite. ℟. Bonā arcuz meū in nubibus celi dixit dominus ad noe. Et recordabor federis mei quod pepigi tecū ℣. Cunq̄ obduxero nubibus celum: apparebit arcus meus in nubibus. Et recor. ℟. Per memetipm iurauī dicit dominus: non adjciā vltra aq̄s diluuij super terrā: pacti mei recordabor. Vt non perdaz aq̄s diluuij omnē carnem. ℣. Ponam arcum meū in nubibus celi ⁊ iurabo per de terrā meā Vt nō. ℟. Noe vir iustus atq̄ perfectus cuz deo ambulauit Et fecit omnia quecunq̄ ꝓcepit ei deus. ℣. Fecit sibi archā noe vt saluaret vniuersum semen eius. Et. ℣. Fiat miꝰicordia tua dñe. In laudibus añ.

SEcundū multitudinem miserationum tuaz dñe dele iniquitatē meā. ℘. Miserere. añ. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deꝰ meus es tu ⁊ exaltabo te. ℘. Confitemi. añ Ad te de luce vigilo deꝰ vt videā virtutē tuā. ℘. Deꝰ deus meus. añ. Hymnū dicite ⁊ superexaltate eū in scl̄a bñdicite ℘. Bñdicite. añ. Oēs angeli eius laudate dñm de celis. ℘ Laudate. Cap. Bñdictio et. Hym. Jā nūc p̄. ℣. Dñs reg. In euāg. añ. Cū turba plīma conuenirēt ad iesū ⁊ de ciuitatibus ꝓperarēt ad eū dixit p̄ similitudinē: exijt q̄ seminat semiare semē suū. ℘ Bñdictus. Oro Deꝰ q̄ respicis. Ad. j. añ. Exijt q̄ seminat semiare semē suū: ⁊ dū semiat aliud cecidit in terrā bonā ⁊ fecit fructū cētuplū. ℘ Deꝰ deꝰ meus respice. añ. Te deū. ℘ Quicūq̄ vult cō. Ad. ij. añ. Semē cecidit i terrā bonā ⁊ obtulit fructū in patientia. ℘ Legē po. Cap. Sana me. ℟ Adiutor. ℣ Ego dixi. Oro. s. Ad. vj. añ Semē cecidit in terrā bonā ⁊ obtulit

fructū aliud cētesimū: ⁊ aliud sexagesimū. ℟. Defecit. Lāᵗ Dia āt ꝑba. ℣. Deᵘ misereat℟. Dñs regit. Oro vt.s. Ad.ix añ. Semē cecidit i terrā bonā ⁊ ortū fecit fructū cētuplū. ℟. Mirabilia. Lāᵗ Alter alterī ℣. Custodi. ℣. Ab occl. Oro vt.s. Ad vs añ. Dixit dñs. ℟. Jpm tē. La. Dñs āt. ℣. Spes mea. Hy. Lucis crea. ℣. Dirigat. Jn euāg.añ. Jesus hec dicēs clamabat: q hz aures audiendi audiat. ℟. Magt. Oro. Deus q ꝓspicis tē. ¶ Feria.y ad matu. iuuitat. Venite. ℟. Jubilem⁹. Hy⁹. Sōpno refec In noc.añ. Dñs defensor. ℟. Dñs illu. ℣. Dñe in celo. L.j.

HEc sūt gñatōes noe. Noe vir iust⁹ atq ꝑfect⁹ fuit i gñatiōib⁹ suis. Cū deo ābulauit: ⁊ gēuit tres filios: sem: chā ⁊ iaphet. Corrupta ē āt tra corā do: ⁊ repleta ē iniqtate. L.ij

QUinq vidisset deᵘ terraz eē corruptā: ois qppe caro corrupat viā suā sup terrā: Dixit ad noe: Finis vniuerse carnis vēit corā me. Repleta est terra iniqtate a facie eoꝝ: ⁊ ego dispdā eos cū terra. L.iij.

DIxit deus ad noe: Fac tibi archā de lignis lenigatis: māsiūculas in ea facies ⁊ bitumine linies intrinsecus ⁊ extrinsecus: ⁊ sic facies eam Trecētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arche: quinqgita cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo illius. Jn euāg.añ Vobis datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis dixit iesus discipulis suis. ℟. Bñdictus. Ad vs in euā. añ. Semē est verbū dei: sator aūt xps: ois q audit eū manebit ineternū. ℟. Magt. ¶ Fe

HEnestrā ria.iij. Lcō.j.

Hvero in arba facies: ⁊ in cubitoꝝ summabis summitatem illius. Ostium arche pones in latere deorsuz. Cenācula ⁊ tristega facies in ea. Ecce ego adducam diluuiū aq̄s sup terrā: vt interficiā oēz carnē in q̄ spūs vite ē subter celū. L.ij.

ET vniuersa ita q̄ q̄ i terra sūt cōsumēnt. Ponāq fedus meum tecum: ⁊ ingredieris archam tu ⁊ filij tui: vxor tua ⁊ vxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus vniuerse carnis bina induces in archam: vt viuant tecum: masculini sexus et femini. Lectio tertia

DE volucribus iuxta genus suum: ⁊ de iumentis in genere suo: ⁊ ex omni reptili terre secūdum genus suum: bina ex omnibus ingre/

dient tecum vt possint viuere Tolles ergo tecū ex omnibus escis q̄ mādi possunt: & cōpor tabis apud te: & erūt tā tibi q̄z illis in cibum. Fecit ergo noe oia que p̄ceperat ei deus. In euāge. aī. Qui verbū dei reti nēt corde pfecto & optimo fructum afferūt in pacientia. p̄. Bñdictus. Ad vs in euāg. aī. Quod aūt cecidit in terrā bonam hi sunt qui in corde bono & optimo verbū retinent & fructum afferunt in patientia. p̄. Mdagt. Feria.iij. Lc.j.

Dixitq̄z dñs ad Noe. Ingredere tu & omnis domus tua in archam: te enim vidi iustum coram me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mūdis tolles septena & septena: masculū & feiaz. De animantibus Lv. vero non mundis duor duo: masculum & feminā. Sz & de volatilibus celi septena & septena: masculū & feminam: vt saluetur semen sup faciem vniuerse terre. Lectio.iij.

Adhuc enim & post dies septem ego pluā sup terram quadraginta diebus & q̄ draginta noctibus: & delebo omnem substantiā quam feci de supficie terre. In euange. aī. Si vere fratres diuites estis cupitis veras diuitias amate. p̄. Benedictus. Ad vsū aī. Si culmen veri honoris queritis ad illam celestem patriā q̄z totius pperate. p̄. Mdagt.

A Feria.v. Lectio.j. Fecit ergo noe omnia q̄ mādauerat ei dñs. Eratq̄z sexcētor annor qñ diluuij aque inundauerūt sup terrā. Et ingressus est noe & filij eius: vxor ei⁹: & vxores filior eius cū eo in archam ppter aquas di De animati Lvj. luuij. bus quoq̄z mūdis & immundis: & de volucribus & ex omni quod mouet sup terrā: duo & duo ingressa sūt ad noe in archā: masculus & femina: sicut p̄ceperat deus noe. Cumq̄z trāsissent septem dies: aque diluuij inundauerūt sup terrā Anno sexcente Lcō.iij. simo vite noe: mense secūdo: septimodecimo die mēsis: rupti sunt oēs fontes abyssi magne: & catharacte celi apte sunt. Et facta est pluuia sup terram quadraginta diebus & quadragita noctibus. In euāge. aī. Vobis datū est. p̄. Benedictus. Require in feria.iij. ad matu. Ad vs in euāgel. aī. Semen é verbū dei. p̄. Mdagt Require vt supra in feria secunda. Feria.vj. Lectio.j.

In articulo aũt dixei illi⁹ ingressus est noe ⁊ sem ⁊ chã ⁊ iaphet filij ei⁹ ⁊ vxor illius ⁊ tres vxores filioꝝ ei⁹ cuz eis in archã: ipi ⁊ oẽ animal scõz genus suũ: vniuersaqz iumẽta in genere suo: ⁊ oẽ qd mouetur sup terrã in genere suo: cũctũqz volatile scõm gen⁹ suũ. Vniuerse aues oẽs/ L.ij qz volucres ingresse sũt ad noe in archã biua ⁊ bina: ⁊ ex oi carne in qua erat spũs vite. Et q̃ ingressa sunt mascul⁹ ⁊ semia ex omni carne introierunt sicut pcepat ei de⁹. L.iij Et inclusit eũ dñs deforis. Factũqz est diluuiũ quadragita diebus sup terrã ⁊ multiplicate sunt aque ⁊ eleuauerunt archã in sublime a terra. Uehemẽterqz inundauerũt: ⁊ omnia repleuerũt in supficie terre. Porro archa ferebatur sup aquas: ⁊ aque pualuerũt nimis sup terrã. In euange.añ. Qui verbũ dei. ps̃ Bñdictus vt.ẽ.feria.iij. Ad vẽs añ. Quod aũt cecidit vt.ẽ. Sabbato dicet de dña si vacauerit: cũ méoria de.lx.añ. Si culmen. vt.ẽ.feria.iiij. ad vẽs. Bñica in.l. sabbo ad vẽs añ Bñdict⁹. ps̃. Jpm. Cap. Bñdictus deus ⁊ pz. ℟. Reuertẽti. Hym. De⁹ creator. ℣. Uespertina. In euãgel.añ. Dũ staret abraã ad radicẽ mãbre vidit tres pueros descẽdẽtes p viã tres vidit ⁊ vnũ adorauit. ps̃.

Preces nras Dio. Mgt ps̃ dñe clemẽter exaudi: atqz a pcatoꝝ vinculis absolutos: ab omni nos aduersitate custodi. Per dñm. Ad matu. inuita. In mãu tua dñe. Omẽs fines terre. ps̃. Uenite. Hym. Prio die. In.j.noc.añ. Seruite. ps̃. Btus vir. ℣. Memor

Hi sunt genera/ L.j. tiões thare. Thare gẽuit abraã ⁊ nachor ⁊ aran. Porro aran gẽuit loth. Mortuusqz ẽ aran añ thare pz̃ez suũ: in terra natiuitatis sue. ℟. Locutus ẽ dñs ad abrahã dicẽs: egredere de terra ⁊ d̃ cognatõe tua: ⁊ veni in terrã quã mõstrauero tibi. Et faciã te crescere in gẽtẽ magnã. ℣. Bñdicẽs bñdicã tibi ⁊ multiplicabo te. Et. L.ij.

Uxerũt aũt abram ⁊ nachor vxores. Nomẽ vxoris abraã sarai: ⁊ nomen vxoris nachor melcha: filia aran pris melche ⁊ pris iesse. Erat aũt sarai sterilis: nec habebat liberos. ℟. Apparuerunt tres viri abrahe ad ilicem mãbre: ⁊ dixit ad eos: dñe si iueni gratiã in oculis vris. Trãsite ⁊ requiescite i loco isto. ℣. Afferã

paxillū aq̄ vt lanēt pedes vii.

EGlit itaq; tha L.iij. Trā re abrā filiū suū t loth fi liū arā filij sui: t sarai nuruz suā vxorē abrā filij sui t edu xit eos de vr chaldeoz vt irēt in terrā chanaā. Veneruntq; vsq; ad aran: t habitauerunt ibi. Et facti sunt dies thare du centoz q̄nq; ānoz: t mortuus est in aran. ℟. Reuertēti abra ham a cede q̄uor regū: occur rit ei rex salē melchisedech of ferēs panē t vinū. Erat enim dei sacerdos. Et bñdixit illi. ℣. Bñdictus abrahā deo al tissimo q̄ creauit celum t ter rā. Erat. Glia. Et. In. ij. no. añ Bonoz. p̄ Lōserua. ℣. Me dia nocte. Sermo bti iohānis epi ō fide abrahe t imolatōe

FIdes ē reli ysaac. L.iij gionis scissime fūdamē tū: charitatis vinculū: amoris subsidiū. Hec sctitatē firmat: castitatez roborat: dignitates exornat. In pueris splēdet: in iuuenib⁹ floret: in ꝓuectis ap paret: gubernat sex⁹: gdus ꝓ uehit officia cūcta custodit: in paupe gta ē: in mediocre leta: in locuplete honesta. ℟. Edu xit dñs abrahā foras t ait illi. Suspice celū t nūera stellas si potes sic erit semē tuū. ℣. Cre didit abrahā deo: t reputatuz ē illi ad iusticiā. Suspi. Le. v.

FIdes amicitiam seruat: collegia copulat: artes cōmendat. Nullum despicit: nullum contēnit: nulli deest: nisi q̄ ei forte defuerit. Fides mādata tenet: ꝓcepta seruat: promissa consummat. Fides familiares efficit deo: amicos constituit xp̄o. Neq; enī quis q̄z fidei ꝓmissa ꝓcipiet: nisi p fessionem actibus seruet: aut premioz cōpos potest existe re qui ꝓmissam fidē noluerit ꝙseruare: vt iaz aut implete fi dei merces homini repensēt: aut violate pena cōpetens tri buat. ℟. Dixit autem dñs ad abrahā ego sum: t pactū meū tecum. Sanctificēt in vobis omne masculinū: t erit signū inter me t semen tuum. ℣. Ex te nāq; egredient in quo oīs gētes bñdicent. Sācti fi. L.vj

HUius fidei ab abraham ducamus exordiū: q̄ cū in occidua cōstitutus etate: fi liū a deo ꝓmissum se crederet acceptuz: t fidei ꝓputiū in fi lio ꝓsperit: t in stellaz nume rum suā sobolē redundantē fi de eadē cōperit. ℟. Clamor t quit dñs sodomoz t gomorre venit ad me. Descendā t vide bo vtz clamorē ope cōpleue rint. ℣. Abrahā stabat coram

deo ⁊ ait: absit a te dñe vt pdas iustũ cũ impio. Descẽ. Glia. Descẽ. In. iij. no. aũ. Nõ sunt loqle. ps. Celi enarrãt. ℣. Ex altare. Secundũ lucam.

IN illo tempe: Assumpsit ihesus duodecĩ discipulos suos ⁊ ait illis: Ecce ascẽdim⁹ hierosolymã: ⁊ cõsũmabunt oia que scripta sunt p pphetas de filio hois. Et rel. Omel. beati

PAssio/ greg. pape. L. vij nem suã dñs pdicẽs frẽs magis se filiũ hois q̃z filium dei appellari voluit: vt oñderet qz p hoc qđ filius hois fuit: potuit teneri: flagellari: crucifigi. Diuinitas aũt impassibilis mãsit. ℟. Ait autẽ abrahã ad dñm: obsecro dñe mi: non deleas oẽm locũ ppter iustos decẽ. Rñdit dñs deus: nõ delebo ppter decẽ. ℣. Ne queso dñe irascaris si loq̃r semel: qđ facies si inuenti fuerint decẽ.

QUm er/ L. vij. Respõ. go dñs hiericho appropinquauit: cecus illuminatus est videlicet genus humanũ: qz cuz mortalitate carnis nre indutus fuit: ad suã imortalitatẽ nos reformauit. Bñ autẽ cecus iste sec⁹ viã sedere ⁊ mẽdicare dr: qz sũt nõnulli q nec secus viã sedẽt: nec mendicãt: id est: q nec deum credũt: nec spiritales diuitias ab eo querunt. ℟. Ascendens ergo deus ab abraham pluit ignẽ ⁊ sulphur super sodomã. Abrahã mane surgens stetit: ⁊ euersas vrbes a longe ꝓspexit. ℣. Recordatus est deus abrahe: ⁊ liberauit loth de subuersiõe sodome. Abraham. L. ix.

SUnt itez ⁊ alij qui secus viã sedent: sed nõ mendicãt: sicut puersi ⁊ falsi xpiani qui deũ credunt: sed a bono opere torpentes: spiritales diuitias querere nõ studẽt. Adhuc etiam sunt alij q secus viã sedẽt ⁊ mendicãt: id est q deum credunt: ⁊ celestẽ gliam assiduis oronibus q̃rere nõ cessant. ℟. Secus sedebat secus viã trãseunte domio: ⁊ exclamauit adeũ. ait ei dominus: Quid vis vt faciam tibi: raboni vt videam lumen. ℣. Stans aũt ihesus iussit eum adduci ad se ⁊ cum appropiquasset interrogauit eum dicens. Quid vis. Glia Quid vis. Hoc ℟. tum Secus non dicat in feria: sed in dñica tm. Feria ferialia. ℟. Dũ staret abraham ad ilicem mambre: vidit tres pueros descendentes per viaz. Tres vidit et vnũ adorauit. ℣. Lũq̃z eleuasset oculos: apparuerũt ei tres viri stantes iuxta eum. Tres.

℟. Tẽptauit deus abrahaz et dixit ad eum. Tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac ꝛ offeres illum ibi in holocaustuz super vnũ montiũ quẽ dixero tibi. ℣. Vocatus quoqz a dño rñdit assum ꝛ dixit ei dñs. Tolle ℟. Igitur abrahã de voce consurgens abijt ad montẽ quez mõstraturus erat ei deus. Vt immolaret ysaac quẽ genuit. ℣. Edificato altari ꝛ desuper lignis inpositi gladiũ arripuit manũ erexit. Vt. Glia. Vt. ℟. Angelus dñi vocauit abraham dicẽs. Ne extendas manum tuã super puerũ eo ꝙ timeas dñm. ℣. Cũqz extendisset manũ vt immolaret filiuz ecce angelus dñi clamauit dicẽs. Ne. ℟. Vocauit angelus dñi abrahã ỽ celo dicẽs. Bñdicã tibi et multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Et benedicent in semine tuo oẽs gẽtes terre quia obedisti voci mee. Bñdi. ℟. Dormiuit abrahã cum ꝑib⁹ suis et planxerunt eũ ysaac ꝛ ismael. Et post obitũ eius bñdixit deus filio ei⁹ ysaac. ℣. Qui orauit dñm ꝛ dedit illi de vxore sterili filium Et post. Glia. Et. ℣. Fiat misericordia. In laudi. añ.

Auerte dñe faciẽ tuam a peccatis meis ꝛ oẽs iniqtates meas dele. ℣. Miserere. Añ Fortitudo mea ꝛ laus mea dominus ꝛ factus est mihi in saluté. ℣. Confitemini. Añ. In matutinis dñe meditabor in te quia sacr⁹ es adiutor me⁹. ℣. Deus deus me⁹. Añ. Benedicamus patrẽ ꝛ filiũ in secula cũ sctõ spiritu. ℣. Bñdicite. Añ. Juuenes ꝛ virgines senes cũ minoribus laudent nomẽ dñi. ℣. Laudate. Cap. Benedictio et cla. Hym. Jaz nunc pater. ℣. Dñs regit. In euange. añ. Ecce ascendimus hierosolymã et cõsũmabunt oia que scripta sunt per ꝓphetas de filio hois. ℣. Bñdict⁹ Dio. Preces nras. Ad. j. añ. Iter faciente ieiu dum ambularet iericho cecus clamabat ad eum vt lumen recipere meretur. ℣. Deus deus me⁹ respice. Añ Te deum. ℣. Qui cũqz vult. ẽ. Ad. ij. añ Lec⁹ sedebat secus viam: et clamabat miſere mei fili dauid. ℣. Legem pone. Cap. Sana me ℟. Adiutor. Dio. Preces nostras. Ad. vj. añ. Trãseũte domino clamabat cecus ad eum miſere mei fili dauid. ℣. Desecit. Cap. Oia aũt. ℟. Deus misereat: Dio. vt supꝫ. Ad. ix. añ. Cecus magis ac magis clamabat vt eum dñs illumi-

naret. ℘. Mirabilia. Lapl'm Alter alteri⁹. ℟. Custodi nos Dño. vt. s. Ad. vñ. añā: Dixit dñs. ℘. Ipsum tc̄. Cap. Dñs aūt dirigat. ℟. Spes mea do. Hym. Lucis creator. ℣. Dirigatur. In euange. añ. Stans aūt iesus iussit cecum adduci ad se ⁊ ait illi: quid vis faciaz tibi: dñe vt videaz: ⁊ iesus ait illi: respice fides tua te saluuz fecit: ⁊ cōfestim vidit: ⁊ sequebat illū magnificās deū. ℘. Mgt. Dño. Preces nr̄as tc̄. ¶ Feria. ij. Ad matuti. Inuita. Uēite. ℘. Jubilem⁹ Hym Sompno refectis. In noc. añ Dñs defen. ℘. Dñs illumiatio. ℣. Dñe in celo. Lectio. j.

DIxit aūt dñs ad abram. Egredere de terra ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo patris tui: et veni in terrā quam monstrauero tibi. Faciāqz te in gentē magnā ⁊ benedicam tibi: ⁊ magnificabo nomē tuum: eriscz benedict⁹. Lec. ij.

BEnedicaz benedicētib⁹ tibi: ⁊ maledicā maledicentibus tibi: atqz in te benedicent vniuerse cognationes terre. Egressus est itaqz abrā sicut p̄ceperat ei dñs ⁊ iuit cū eo loth. Lectio tertia.

Eptuaginta quinqz annoz erat abram: cū egrederet de aran. Tulitqz sarai vxorez suā: ⁊ loth filiū fratris sui: vniuersāqz substantiā quā possiderāt: ⁊ aias quas fecerant in aran. ℟. de dnica. ℣. Fiat misericordia tua. In laudi. añā Miserere. ℘. Jp̄m tc̄. Cap. Uigilate. Hym. Splēdoz pa ℣. In matutinis. In euag. añ: Tradet eni gentib⁹ ad illudēdum et flagellandū ⁊ crucifigendū. ℘. Bñdict⁹. Kyriel. tc̄. Dño. Preces nostras. Ad vñ in euāgelio añ. Miserere mei fili dauid quid vis faciā tibi: dñe vt videā. ℘. Mgt. Feria. iij. dicet de dña: si a festo. ix. vel. iij. lc̄. vacauerit cū memo. de. l. añ. Abijt ergo cecus ille magnificās deum et omis plebs vt vidit dedit laudem deo. ℣. In matuti. Dño. Preces nostras. tc̄. Ad vñ in euange. añ. Omis plebs vt vidit dedit laudē deo. ℘. Mgt. Kyriel. tc̄. Dño. Preces nostras. ¶ Si in capite ieiunū festum duplex vl. ix. lec. euenerit vel aliq triū dieꝝ sequētium: seruitium ad vñ ⁊ matutinas fiat de sancto: ⁊ mēoria de ieiunio. Nihil fiet bis diebus de festis trium lectionūz nisi memoria añ nec etiam de sancto valētino: licet isti quatuoz dies nō sint de. xl. vñ non

dicit. ps. Miserere post prādiū nec fiet aliq̄ mutatio in bndi/ctione cene vl' gratys vsq; in diem lune sequentē. Feria iij. in capite ieiunij. Ad matu tn. Inuitato. In manu tua. ps. Uenite. Hym. Rerū creator. In noc. añ Auertet. ps. Dixit insipiēs. ℣. Deus vitā meam

QT egressi sunt Lectio. j. vt irēt in terrā chanaan. Cūq; venissent in eā ptrāsiuit abrā terrā vsq; ad locū sichez t vsq; ad quallē illustrē. Chananeus aūt tunc erat in terra.

APparuit aūt dñs Le. ij. abrā: t dixit ei. Semini tuo dabo terrā hanc. Qui edificauit ibi altare dño qui apparuerat ei. Lectio. iij.

QT inde trāsgrediens ad mōtē: q erat cōtra orientē bethel: tetēdit ibi tabnacl'm suū ab occidēte habēs bethel: t ab oriēte ahi. Edificauit quoq; ibi altare dño t inuocauit ibi nomē eius. ℟. de historia precedēti. ℣. Fiat mibi cordia tua In laudib⁹ añ. Amplius. ps.

QMiserere. tē. Lapīm.

QOnuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio t fletu et planctu t scindite corda vestra t non vestimēta vestra ait dñs ops. Hoc capīm. dicet ad laudes t ad vā. quotidie vsq; ad. xl. quādo de feria agitur Hym. Nox t tenebre. ℣. In matutinis. In euāge. an. Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. ps. Benedictus. Kyriel. cū precibus minoribus. Dio.

QOncede nobis q̄s dñe p fidia militie xp̄iane scis inchoare ieiunijs: vt ꝓtra spiritales nequicias pugnaturi cōtinentie muniamur auxilijs. Per. Suffragia dicant vt. s. Ad. j. añ Conuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio t fletu t planctu dicit dñs. ps. Deus in noie. añ. Te semper. ps. Quicūq; vult. tē. Ad. iij. añ. Quis scit si cōuertat t ignoscat de⁹ t relinquat post se benedictionē. ps. Legem pone.

QConuertimini ad Lap. dñm deum vestrū: quia benignus t misericors est: et pstabilis sup malitiā. ℟. Adiutor. Kyriel. tē. Dio Concede. Ad. vj. añ Cōuertimini ad dñm deū vīm q; benign⁹ t misericors est pstabilis super malitiā. ps Defecit. Lap

QUis scit si cōuertatur et ignoscat deus t relinq̄t post se benedictionē sacrificiū et libamē dño deo nostro. ℟. Deus misereat. Kyriel. tē. Dio. vt. s. Ad. ix. añ. Ubi est

thesaur⁹ tuus ibi est ⁊ cor tuū

Ps. Mirabilia. Cap̄lm.

Arce dñe pce pplo tuo ⁊ ne des hereditatē tuā in opbriū: vt dñent eis nationes. ℟. Custodi nos. Kyrie. tē. Oro. vt. s. Ad vs aī. Beatus vir. ps. Misi dñs. Cap̄. Conuertimi ad me. ℟. Spes mea Hym. Celi de⁹. ✠ Dirigatur In euange. aī. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit.

Inclinā ps. Mgt. Oro. tes se dñe maiestati tue ppiciatus intēde: vt qui diuino munere sūt refecti celestibus sp nutriant auxilijs. p do et cetera ḋ feria. Suffragia dicant. Et notanduz q̄ oro sup pp̄m ab hoc die in singlis vespis nisi in sabbatis ⁊ in festis ictōz dicit vsqz ad cenā dñi. Aīe ℣o ⁊ capla q̄ sunt ad horas in capite ieiunij dicentur ad ho. p tres dies sequentes. Itē oro que dicit ad matutin. in. xl. debet dici generalit sup horas. ſ. a capite ieiunij vsqz ad cenā dñi. Feria. v. Lctō. j.

Perrexitqz abrā vadens ⁊ vltra pgrediēs ad meridiē: facta est aūt fames in terra. Descenditqz abrā i egyptū: vt pegrinaretur ibi. Preualuerat enī fames in terra. Le. ij.

Cumqz ppe esset vt ingrederetur egyptū: dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulcra facies mulier: ⁊ cū viderit te egyptij dicturi sunt: q̄z vxor ipsi⁹ est: ⁊ interficiēt me et te reseruabūt. Dic ergo obsecro te q̄ sororz mea sis: vt bñ mihi sit p̄ pt̄ te: ⁊ viuat aia mea ob gratiam tui. Cum Lec. ij. Itaqz ingressus esset abram in egyptū: viderunt egyptij mulierez q̄ esset pulchra nimis: ⁊ nūciauerūt p̄cipes pharaoni et laudauerūt eam apud illū: ⁊ sublata est mulier in domū pharaonis. Abram aūt bene vsus est ꝓpter illaz. Fuerūtqz ei boues ⁊ asini: et sui ⁊ famuli ⁊ cameli. ℟. Domine puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquet. Amē dico tibi ego veniā ⁊ curabo eū. ℣. Dñe nō sū dign⁹ vt intres sub tectū meū sz tātū dic verbo et sanabit puer meus. Amē. Glia. Amē. In euāge. aī. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquet: amē dico tibi ego veniā ⁊ curabo eū. ps. Būdic. Kyrie.

Deus q̄ clpa offendit oro penitētia placaris p̄ces ppli tui supplicāt⁊ ppit⁹ respice ⁊ flagella tue iracūdie q̄ ꝓpcis nr̄is meremur auerte ꝑ.

Suffragia cōsueta. Ad horas vt.s. feria. iiij. cū oratione de die Ad vē in euāge. añ. Dñe non sum dignus vt tres sub tectū meū: sed tm̄ dic verbo & sanabit puer me⁹. ℘s Dñt. Dño. Parce dñe parce pplo tuo vt dignis flagellatōibus castigatus: in tua miseratiōe respiret. Per do. ¶ Feria. vj. Flagellauit aūt Leō. j. dñs pharaonem plagis maximis: & domū eius ꝓpter sarai vxorem abrā. Vocauit/qz pharao abram: & dixit ei: Quidnā est qđ fecisti? Quare non indicasti q vxor tua esset Quā ob causam dixisti esse sororē tuā: vt tollerē eā mihi in vxorē? Nūc ergo ecce cōiunx tua accipe eā & vade. ℟. Leō. ij. Recepitqz pharao sup abrā viris: & deduxerūt eū & vxorē illius & oīa que habebat. Ascendit ergo abrā de egypto ipe & vxor eius: & oīa que habebat: & Loth cū eo ad australē plagā. Erat aūt diues valde in possessione auri & ar/ Reuersusqz Leō. iij. genti est abrā p iter quo veniebat a meridie in bethel vsqz ad locū vbi prius fixerat tabernaculū inter bethel & ahi in loco altaris quod fecerat prius: & inuocauit ibi nomē dñi. In euange. añ. Cū facis elemosynā nesciat sinistra tua qđ facit dextera tua. ℘s Bñdictus. Inchoata ieiunia Oro. Quesumus dñe benigno fauore ꝓsequere: vt obseruantiā quā corpaliter exhibemus mētibus etiā sinceris exercere valeam⁹. Per dñm. Ad vē in euāge. añ. Tu aūt cum oraueris intra in cubiculū tuum: & clauso ostio ora patrem tuū ℘s Magnificat. Oratio Tuere dñe pplm tuum & ab oībus pctis clemēter emūda: qz nulla ei nocebit aduersitas si nulla dominet iniquitas. Per dñm. ¶ Sabbo. Leō. j. Sed & Loth qui erat cum abrā fuerūt greges ouiū & armenta & tabernacula: nec poterat eos capere terra vt habitarēt simul. Erat quippe substantia eorū multa & nō qbant habitare cōmuniter. Vñ & facta é rixa inter pastores gregū abram & loth. Eo aūté tempe chananeus & pherezeus habitabant in terra illa. Leō. ij. Dixit ergo abrā ad loth: Ne queso sit iurgiū inter me & te: & inter pastores meos & pastores tuos. Frēs enim sumus Ecce vniuersa terra cora te é: recede a me obsecro. Si ad sinistrā ieris: ego dextrā tenebo

Si tu dexterā elegeris:ego ad sinistrā pergā. Lectio. Leuatis itaqz loth oculis:vidit oēz circa regionē iordanis que vniuersa irrigabat anteqz subuerteret dñs sodomā ⁊ gomorram sicut paradisus dñi:⁊ sicut egyptus veniēntibus in Segor. Elegitqz sibi loth regionē circa iordanez:⁊ recessit ab oriēte: diuisiqz sūt alterutrū a fratre suo. In euāñ. Cū sero esset factū erat nauis in medio mari:⁊ ihesus solus in terra:⁊ vidēs eos laborantes in remigādo:erat enim ventus ⁊trarius eis. ℘. Bñ. Observatio dictus. Dñi huius ieiunij annua celebritate letātes: qs domine:vt q̄dragesimalib⁹ actionibus inherētes:plenis ei⁹ effectibus gaudeam⁹. Per do. Ad horas vt.s. Si in isto sabbato.xl. vel in alijs sabbis vsqz ad dñicā in ramis palmarū festū duplex euenerit:vespere erūt de festo:⁊ mēoria de dñica. Si vero festū.ix.lec. in tali sabbato euenerit:vespe erunt de dñica:⁊ mēoria de sctō. Si autē in dñica prima.xl. vel in alijs dñicis vsqz ad dñicaz in ramis palmarū festum.ix.lec. euenerit: siue sit duplex siue simplex differat. Sed si sit duplex de eo vicarie vespe in dominica:⁊ fiat mēoria d dñica. Si vero simplex incipiatur à sco ad capl'm:⁊ fiat mēoria de dñica. Itē in.xl. fiat tm̄ memoria de festo triū lec. que.s. in ferijs dicet añ mēoriā de pctis. ℂ Dñica.j. q̄dragesime Sabbato ad vsañ. Benedictus. ℣.

Hortamur Cap. Ipsum vos ne in vacuū gram dei recipiatis. ait enim:tempe accepto exaudiui te:⁊ i die salutis adiuui te. ℟. Emēdem⁹

Ex more doctrinā mystico seruemus h ieiunium deno die circulo ducto q̄ter notissimo. Lex ⁊ prophete primitus hoc ptulerūt postmodū:xps sacrauit otium rex atqz factor tempor. Curramur ergo parti⁹: verbis cibis ⁊ potibus:somno iocis ⁊ artius:pstem⁹ in custodia. Cauemus aūt pessima q̄ subruūt mētes vagas:nullūqz demus callido hosti locū tyrannidis

Vocamus oēs cernui:clamemus atqz singuli: plorem⁹ añ iudicē:flectamus irā vindicē.

Nostris malis offendim⁹ tuā deus clemētiā:effunde nobis desuper remissor indulgentiaz.

Memento q̄ sumus tui licet caduci plasmatis: ne des honorez nois tui p̄camur alteri.

Paxa malū quod fecim⁹ au
ge bonū qđ poscimus placere
quo tandē tibi possim⁹ hic et
perpetim. Presta beata trini
tas concede simplex vnitas vt
fructuosa sint tuis ieiunior⁹
munera. Amē. ℣. Angelis su
is deus mādauit de te. Vt cu
stodiāt de te in oib⁹ vijs tuis.
In euāge. añ Ecce nūc tēpus
acceptabile ecce nunc dies sa
lutis in his ergo diebus exhi
beam⁹ nos sicut dei mistros:
in multa pacientia in vigilijs
in ieiunijs et in charitate non
ficta. p̄. Dagēt. Dio.
Deus qui ecclesiā tuam
ānua q̄dragesimali obserua
tiōe purificas: pīa familie tue
vt quod a te optinere abstinē
do nitit: hoc bonis opib⁹ exe
quatur. Per. Ad cōpleto. añ.
Signatū est super nos lumen
vultus tui dñe de⁹ dedisti le
ticiā in corde meo. p̄. Cū in
uocarē ꝛc. Cap. Tu in nobis
℣. In manus tuas dñe. Com
mēdo spiritū meū. ℟. Rede
misti me dñe deus veritatis.
Cōmēdo. Hia. In man⁹ tu.
Christe qui lux hymn⁹.
Es ꝛ dies noctī tenebras
detegis luciſq; lumē credert
lumē beatū p̄dicans. Precā
mur sancte dñe defende nos
in hac nocte sit nobis in te re
ges quietā noctē tribue. Ne
grauis somn⁹ irruat nec hosti
nos surripiat ne caro illi con
sentiens nos tibi reos statuat.
Oculi somnū capiāt cor ad te
sēp vigilet dextera tua ꝓtegat
famulos qui te diligūt. Desē
sor noster aspice insidiātes re
prime guberna tuos famulos
qs sanguine mercat⁹ es. Me
mēto nr̄i dñe in grauitato cor
pore qui es defensor adeste
nobis dñe. Deo patri. ℣.
Custodi nos. añ. Orex gl'ose
inter sctōs tuos qui spes lau
dabilis et tamē ineffabilis tu
in nobis es dñe ꝛ nomen san
ctū tuū inuocatū est sup nos
ne derelinq̄s nos deus noster
ſz in tremēdo iudicio nos col
locare digneris. Inter sctōs ꝛ
electos tuos. Rex bñdicte. p̄
Nūc dimittis. ℣. Rex bñdicte.
tuos p̄ ꝓspera dirige seruos.
Rex bñdicte. ℣. Vt tergat mi
seras pia per ieiunia culpas.
Rex benedicte. ℣. Atq; colāt
pure solennia mistica pasche
Inter sctōs. Kyrieł. ꝛc. Et hic
dī cōple. vsq; ad dñicā. iij. xl
p̄ter ℣. q̄ nō dicūt nisi i dieb⁹
ix. lē. Et sciēdū q̄ nō mutant
p̄ces solite ad cōpleto. siue ad
primam propter q̄dragesimā
sed ad completoriū ꝛ ad pri
mā dicit ℣. Fiat mia tua ꝛc.

more solito: sequit vt in seruis ꝓficl. Exaudi dñe vocem. cē. ps. Miserere mei. Glia ꝑi vt s. in aduentu. Ad matut. Inuitato. Nō fit vobis vanū surgere ante lucē. Quia ꝑmi sit dñs coronā vigilātib⁹. ps.

Summe hym. Uenite. largitor premij spes qui es vnica mūdi ꝑces intēde ser uorū ad te deuote clamantū. Nostra te conscia graue offē disse mōstrat quaz emundes supplicam⁹ ab oibus ꝓclis Sirenuis quis tribuet indul ge quia potēs es te corde ro gare mundo fac nos ꝓcamur dñe. Orgo acceptare nostruz q sacrasti ieunīū quo mistice paschalia capiam⁹ sacramēta. Suma nobis hoc conferat in deitate trinitas i qua gloriat vnus per cūcta scla de⁹ amē. In .j. noc. aū. Pro fidei meri tis. ps. Btūs vir cē. cū psal. vt notat in ꝑma dñica aduent⁹. ℣. Dicet dño. Susceptor me us es tu z refugiuz meū deus meus sperabo in euz. Sermo beati maximi epi. Leccio .j.

Audistis fratres charis simi: sicut euāgelica tu ba cecinit dominum ac redē ptorem nostrum aduersus tē ptamenta diaboli reluctantē quidem verbis sed spiritu di micantem. Sermone enī cer tamen agit: sed peragit mae state victoriā: nec sine ingen ti mysterio huiusmodi pute mus eē ꝓflictū: in quo aut ac census diabolus in ℣ba ꝑtū pit aut rct dñs tēptatori suo ℣bis nichilomin⁹ rndere di gnat. ℟. Ecce nūc tps accepta bile: ecce nūc dies salutis cō mēdem⁹ nosmetipos in mul ta patiētia in ieunijs mltis. Per arma iustitie ℣tutis dei ℟. In oib⁹ exhibeam⁹ nosmet ipsos sicut dei ministros i ml ta patiētia. Per arma. Le. ū.

In his aūt oib⁹ nostre sa lutis est ratio: nobis sal uatorē esurit: ꝑ nobis loquit. nos in illo vincim⁹: qz nos ei causa sum⁹ pugnādi. Nā qs ābigat vnigēitū ꝑris cui nul la obtuare poterat creatura ꝑ illis inisse certamen quorū se carne vestiuit. ℟. In oib⁹ ex hibeamus nos sicē dei mistros in multa patia. Ut nō vitupet misterii nr̄m. ℣. Ecce nūc tps acceptabile ecce nunc dies sa lutis cōmendemus nosmet ipsos in multa pacientia. Ut

Humāi igit corpis L. ū forma hostem callidissi mum ꝓditus suasit ad prē lium: quē verus dei filius ve ri hois rnsione ꝓfudit. Propt

quod errabūdus ꝛ anceps tẽ/ptator mollia suspẽsaq; tem/ptamẽta rimat: qꝛ licet carna/lis viri spẽ; ꝓtẽplaret in xp̃o: pñtia ñ diuinitatis eius cõci tatus: suspicabat eũ plus esse q; hoiez. ℟. Paradisi portas aperuit nobis ieunij tempus Suscipiamus illud orãtes et depcantes: Ut in die resurre/ctionis cũ dño gl'emur. ℣. Ec ce nũc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis nemini dan/tes vllã offensionẽ. Ut. Gl'ia. Ut. In ij. noc. ant. Nature. pñ. Lõserua me ⁊c. ℣. Jpe libera uit me. De laqueo venantiũ ꝛ a verbo aspero. Lectio. iiij.

Animabat itaq; illũ ꝓsu mere ingressus partus fe mineus: sed terrebat virgini/tas partꝰ. Quãuis enĩ xp̃m maria eue vtiq; filia peperi/set: non tamẽ eum conceperat de adam. Cum ergo inimicus dei filiũ videret tanta per mi/racula ꝓcreatũ: voluebat se/cum vt arbitror atq; admirãs dicebat. Quis iste est qui ne/sciente me hunc ingressus est mundũ. ℟. Emendem⁹ in me lius que ignoranter peccaui/mus ne subito ꝓeocupati die mortis queram⁹ spaciũ peni/tentie et inuenire nõ possum⁹ Attẽde dñe ꝛ miserere qꝛ pec cauimus tibi. ℣. Peccauim⁹ cũ pribus nostris iniuste egi/mus iniquitatẽ fecim⁹. Attẽ.

Qui quidẽ Lectio. v. quia de femina nat⁹ est sed nescio vñ concept⁹. Astat ecce mater: sed patrem inuesti/gare non possum. Partum vi deo: sed nõ agnosco nascentẽ. Et quod stupori meo accre/scit: inconsueta lege pariendi etiam edito filio mater exul/tat vt virgo. ℟. In ieunio et fletu plorabunt sacerdotes di centes. Parce dñe parce pplo tuo ꝛ ne des hereditatẽ tuam in pditionẽ. ℣. Inter vestibu/lum ꝛ altare plorabunt sacer/dotes dicẽtes. Parce. Le. vj.

Jacet in cunabulis p/uulus: suffundit lachri/mis vultus. Similẽq; se esse mortaliũ vagitibus pdit. Et cum nihil ei de infantia desit: nulla tamẽ iest ei velut i infã/te corruptio. Pannis obsitus sordet: sed celũ illi radio stel/le letioris arridet: atq; in ho norẽ ipsius ministrãtes ange li ei: inter sydera terrasq; con currũt ꝛ exultantes ãnunciãt quã nõ intelligo nouitatẽ. ℟. Scindite corda vestra et non vestimẽta vestra. Et conuerti mini ad dñm deũ quia beni/gnus ꝛ misericors est. ℣. Re/

uertimini vnusq3 a via sua mala et pessimis cogitatiõib9 suis. Et quertimini. Glia. Et In.iii.noct.añi. Sponsus. ps. Celi enarrãt. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. Et sub pennis eius sperabis. Sc̃m mat

In illo tpe: Ducti9 ihesũ est iesus in desertũ a spũ vt tẽptaret̃ a dyabolo. Et ref.

Omelia beati gregorij pape.

OStendit eni Lectõ.vii. frẽs euãgelista mathe9 iesum nõ ab alieno: sed ab ipso spũ sctõ: qui super eũ in specie columbe descẽdit in desertũ esse ductuz. ¶Permisit se eni a maligno spiritu tẽptari vt nobis exemplũ pugnandi ostenderet. ℣. Abscondite elemosinam in sinu paupis 7 ipa orat pro vobis ad dñm. Quia sicut aqua extinguit ignem ita elemosina extinguit pctm̃. ℣. Honora dñm de tua substantia 7 de primicijs fruguz tuarum da pauperib9. Quia sicut. Lectio.viii.

QUm ergo maius sit occidi q3 tẽptari: non est mirũ si se pmisit a capite tẽptari qui se pmisit a mẽbris crucifigi. In eo eni q9 supatur9 diabolũ. xl. dieb9 et. xl. noctibus ieiunauit: necessaria nobis arma contra tẽptationes diabolice ieiunij tuitionẽ esse ostẽdit ℣. Angelis suis mãdauit de te vt custodiãt te in oib9 vijs tuis. In manibus portabunt te ne vnq3 offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Sup aspidẽ et basiliscũ ãbulabis 7 cõculcabis leonem 7 draconẽ. In. Le. ix.

OIgnuz est eni fratres: vt qui per totũ annuz nob vixim9: saltẽ istis dieb9 sacris deo viuam9: vt non solum de nostris rebus: sed etiã de nr̃is corporib9 deo decimas dem9 Sicut eni fomentũ olim vitiorum est gula: sic nutrix oium virtutũ est abstinentia. Quãdiu eni pmi parentes in paradiso in abstinentia mãserunt: tãdiu cibo vetito abstinuerũt ¶Postq3 vo gule desideriys satisfecerũt: paradisi amenitatẽ ptinus amiserũt. ℣. Ductus est iesus in desertum a spiritu vt tẽptaret̃ a diabolo. Et accedens tẽptator dixit ei. Si fili9 dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cũ ieiunasset quadraginta diebus 7 quadraginta noctibus postea esurijt. Et accedẽs. Glia patri. Si filius viij. ℣. et. ix. non fiũt in dñica dicãt: quia de euãge. sumũt. Festũ feriale. ℣. Tribularer si nescirem misericordias tuas dñe tu dixisti nolo mortẽ peccatoris sed potiꝰ conuertat̃ 7

viuat. Qui chananeã ⁊ publicanuz vocasti ad penitẽtiã. ℣. Et petr lachrymãtẽ suscepisti misericors dñe. Qui. Et notãdũ q̃ post ℟ium feri. incipiẽdũ est ad p̃mũ ℟ium. Ecce nũc: in feriis q̃n nõ fit de aliq̃ hystoria dñicali nisi de vacã ⁊ istud p̃mũ ℟ium dicit hic in feria: ꝓpter paucitatẽ ℟iorũ: cũ duo ℟ia eiusdẽ hystorie excipiunt quo ad ferias. s. viij. ℟ium ⁊ ix. ℣. Ipe liberauit. In laud. añ.

O Dr munduz crea in me deus ⁊ spũm rectũ innoua in visceribus meis. p̃. Miserere. añ. O dñe saluũ me fac: o dñe bñ ꝓspare. p̃. Confitemini. añ. Sic bñdicã te in vita mea dñe: ⁊ in noie tuo leuabo manus meas. p̃. Deꝰ deꝰ meus. añ. In spũ humilitatis aio cõtrito suscipiamur dñe a te: ⁊ sic fiat sacrificiũ nr̃m vt a te suscipiat hodie: ⁊ placeat tibi domine deus. p̃. Benedicite. añ. Laudate deuz celi celoꝝ ⁊ aq̃ oẽs. p̃. Laudate do.

Ecce nũc tempus Cap. acceptabile: ecce nũc dies salutis: nemini dantes vllam offensionẽ: vt non vituperet miniſteriũ nr̃m. Deo gras

Audi benigne conditor nostras preces cum fletibus: in hoc sacro ieunio: fusas q̃dragenario. Scrutator alme cordiũ: infirma tu scis virium: ad te reuersis exhibe remissionis gr̃az. Multum quidez peccauimus: sed parce cõfitẽtibus: ad laudem tui nois: ꝓfer medelã languidis. Sic corpus extra conteri dona p abstinentiã: ieiunet vt mẽs sobria: a labe prorsus criminũ. Presta btã trinitas. ℣. Scuto circundabit te veritas eius. Nõ timebis a timore nocturno. In ieiunã añ. Ductus é ihesus in desertum a spiritu: vt temptaretur a diabolo: ⁊ cum ieiunasset quadraginta diebꝰ ⁊ quadraginta noctibus postea esuriit. p̃. Bñdictus. Orõ Deus qui ecclesiam tuaz. Ad p̃mã añ. Jesus autem cũ ieiunasset quadraginta diebus ⁊ q̃draginta noctibus postea esuriit. p̃. Deus deus meꝰ respice. añ. Te deũ. p̃. Quicunq̃. Ad. iij. añ. Non in solo pane viuit homo: sed i omni verbo quod procedit de ore dei. p̃. Legem pone. Cap.

Derelinquat impius viã suam: ⁊ vir iniquus cogitationes suas: ⁊ reuertatur ad dñm ⁊ miserebit eius: ⁊ ad deũ nostrum: q̃m multus est ad ignoscendum. ℟. Participem me fac deus omniũ timentiũ te

Et custodientiū mandata tua ℣. Aspice i me ⁊ miserere mei scōm iudicium diligentiū nomen tuum. Et custo. Gloria. Participem. ℣. Dicet domio Oratio. Deus qui ecclesiam Ad vesp. añ. Vade sathana non temptabis dominū deuz tuū ℣. Defecit in. Caplm.

QUerite dominū dum inueniri potest: inuocate eū duz prope est ait dominus omnipotens. ℟. Ab omni via mala phibui pedes meos. Ut custodiā mandata tua domine. ℣. A iudicijs tuis non declinaui quia tu legem posuisti mihi. Ut custodiam. Gloria. Ab oi ℣. Jpe liberauit. Oratio vt ℣ Ad. ix. añ Dominū deuz tuū adorabis ⁊ illi soli seruies. ℣

IMirabilia testi. Caplm

IN omnibus exhibeam⁹ nosmetipos sicut dei mistros in multa patientia. ℟. Declara super nos deus. Tuam misericordiaz. ℣. Declaratio sermonum tuorū dat intellectuz domine. Tuam mise. Gloria Declara su. ℣. Scapulis suis. Oratio vt supra. Ad vesperas añ. Dixit dominus. ℣. Jpm. Cap. Hortamur vos. Hymn

Esto nobis dñe Turris fortitudis. ℣. A facie inimici. Turris. Gloria. Esto nob. Hym. Ex more docti mysti. ℣. Angelis suis. In euā. añ. Reliqt eū tēptator ⁊ accesserunt angeli et ministrabāt ei. ℣. Dñi. Oio Deus q ecclaz tuā. De tpe vesp̄az in q̄drageſima. Uesp̄e in oibus dñicis diebus. xl. dicant hora vesp̄az: ⁊ nō añ p̄ā dium: omnes alie vesp̄e tā. ix. lec. duplicium festorū q̄z feriaz dicunt ante prandiū. Et notā duz q̄ parui versiculi ⁊ capla que ponunt hac dñica dicantur nunc tam diebus dñicis q̄z feriis cū de. xl. agit vsq̄z ad passionem dñi. Hymni vero ꝓpria horalia ⁊ ꝓprium Esto nobis: mō p̄ p̄rimā quindenam. De pstratiōe ad Pater nr̄: Et notandū q̄ in. xl. oibus diebus p̄festis finita pulsatione anteq̄z incipiantur hore: dicatur cōiter ab oibus cū pstratione. Oio dñicalis scz Pr̄ nr̄. Deinde surgētibus cūctis incipiat hebdariius horā in cui⁹ inceptiōe dicto Deus in adiutorīū meū intēde: Dñe ad adiuuā. me fe. oēs genu flectant terrā vl scabellū siue libz: si corā eis fuerit osculādo: ⁊ iste ordo i inceptiōe cuiuslibet hore seruetur. Similiter ad matutinum dicitur Pater noster: añ lect. fiat pstratio a toto choro q̄usq̄z d: Et ne nos. Jtē eodem

mō fiat ꝓstratio in laudi. Ad Deus in adiutoriū: sicut fit in ꝓceptione horaꝝ ꝛc. ℣ Feria secūdā ad matutinū. Uenite. ꝑs. Jubilemus. Hymn. Sūme largitor. In nocturn. aī Dñs defensor. ꝑs. Dñs illuminatio ꝛc. Aīe ꝛ ꝑsal. illius serie. ℟. Dicet dñs. Sermo.

QUia igit̄ fratres Le. j. nobis est colluctatio aduersus spūales negtias arripiamus ieiuniū: vt ꝛ vitia ꝛ auctores vitioꝝ glioso certamine superare possimus: ieiunium vero aperuit celū: paradisoꝝ reserauit: legē meruit: gratiam ꝓtulit. Nā vñ diabolus adam per gulā exclusit: xp̄us latronē ieiunando reduxit. ℟ Tribularer. Lectio. ū.

IEiuniū etiā helyā eleuauit ad celum: ꝛ crapula pplm israēlitīcū demersit ad tartaꝝ Et legem fratres quā aaron̄ p̄didit manducādo: reparauit moyses iteruꝝ ieiunando. Et quod super oia est ieiunauit ꝛ dñs vt largiret ꝛ gr̄am. ℟. Ecce

TRia sunt Lau. ce nūc. fratres que obtinent nostre salutis sacramentū: lex: ꝓphetia: ꝛ gr̄a: que tamē humano generi quadraginta dierū sunt adquisita ieiunio. Nam ꝛ moyses quadragita diebus ꝛ noctibus: ꝛ helyas ꝛ dñs totidiebus: totidemq; noctibus ieiunauerunt: vt sociata ꝛ eq̄ta ieiunia vnius auctoris prodereꝝt sacramentū. ℟. In omnibus. ℣. Jpe liberauit me. In laud. aī. Miserere. ꝑs. Jpsuz. Lab. Ecce nunc tēpus. Hym. Audi benigne cōditor. ℣. Scuto circundabit. In euange. aī Uenite benedicti patris mei: percipite regnuz quod vobis paratū est ab origie mūdi. ꝑs. Benedictus. Kyrie. Lc. Hic ꝓsternat se chorus ꝛ sacerdos silr in medio chori super scabellū. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos. Oratio dixi domine miserere mei. Sana aiam meam: quia peccaui tibi. Conuertere domine vsqzquo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Oculi domini sup iustos. Et aures eī ad preces eoruz. Fiat misericordia tua domine super nos Quemadmodū speramus in te. Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticiaz: ꝛ sancti tui exultent. Pro pastore nostro Dominus cōseruet eum ꝛ viuificet eum: ꝛ beatuz faciat eū in terra: ꝛ non tradat eū in aniam inimicoꝝ eius. Pro rege nostro. Domine saluū fac

regēt exaudi nos in die qua
inuocauerimus te. ℣. ro cun
cto pplo xpiano. Saluum fac
pplm tuum domine: ⁊ bñdic
hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ ex
tolle illos vsq; i eternū. ℣. ro
cunctis benefactoribus nr̄is.
Benefac dñe bonis et rectis
corde. ℣. ro pace. Fiat pax in
virtute tua: ⁊ habundantia in
turribus tuis. ℣. remus pro fi
delibus defunctis. Requiem
eternam dona eis dñe: et lux
perpetua luceat eis. ℟. equie
scant in pace. Amen. ℣. ro fra
tribus nostris absentib⁹. Sal
uos fac seruos tuos ⁊ ancillas
tuas deus meus sperantes in
te. ℣. ro afflictis ⁊ captiuis. Li
bera deus israel ex omnibus
tribulationibus eorū. ℣. itte
eis dñe auxiliū de sancto. Et
de syon tuere eos. ℟. tiam pro
peccatis ⁊ negligētijs nostris
Domine ne memineris iniq;
tatum nostraꝝ antiquarū cito
anticipēt nos misericordie tue
quia pauperes facti sumus ni
mis. ℟. diuua nos deus salu
taris noster. Et ppter gloriaꝫ
nois tui domine libera nos: ⁊
ppitius esto peccatis nostris
propter nomen tuū. ℟. xaudi
domine vocem meaꝫ qua cla
maui ad te. ℣. Miserere mei ⁊ ex
audi me. ps. ℣. ibere mei de⁹
tē. totus psalmus dicat cum
Gloria pa. a choro alternatiꝫ
Iste pces maiores dicant ad
matu. ⁊ ad vē. Minores vero
ad horas. Ad versiculum Ex
urge domine adiuua nos. Et
libera nos propter nomē tuū.
In matu. ⁊ vesperis surgat so
lus sacerdos aliis prostratis ⁊
dicat orationem. Dio.

Onuerte nos deus salu
taris noster: ⁊ vt nobis ieiuni
um quadragesimale pficiat:
mentes nostras celestibus in
strue disciplinis Per dominū
Hic surgant omnes. Memo
ria p pcris omibus stantibus
dicatur asi. Conuertimini ad
me in toto corde vestro: in ie
iunio ⁊ fletu ⁊ plāctu dicit do
minus. ℣. Dñe nō scōm pcā
nostra facias nobis. Chorus
flectis genibus rñdeat. Neq;
scōm iniqtates nostras retri
buas nobis. Sacerdos stans

Exaudi que dicat oionē
sumus domine supplī
cum preces: ⁊ confitentium ti
bi parce peccat. vt pariter no
bis indulgentiam tribuas be
nignus ⁊ pacē. Per dñm. Hic
surgāt omes. Benedicamus
domino, Deo gratias. Dein
de pternat se sacerdos ⁊ cho
rus silr vt prius vsq; post pla
mos familiares cū oionibus.

completos: qui semp incipiẽtur ex ea parte qua regit chorus: & alternatim a choro dicẽtur. Sequant̃ psal. familiares & dicẽdi sunt psalmi cũ psti/one p totam q̃dragesimã ad omnes horas vsq; ad vẽ/na dñi: qui festiue dicent̃ nisi in festis sanctorũ & dñicis. ℣. Ad dñm cum tribularer: cum Gloria pa. ℣. Saluos fac ser/uos tuos & ancillas tuas. Deꝰ meus sperantes in te. ℣. Mit/te eis dñe auxiliũ ⁊ de syon tuere eos. Dñs vobi/scum. Et cũ spũ. Oro

Eus qui charitatis do/na per gr̃az sci spũs tuoꝝ cor/dibus fidelium infudisti: da fa/mulis & famulabus tuis p q/bus tuã depcamur clementiã salutẽ mentis & corpis vt te to/ta virtute diligãt: & q̃ tibi pla/cita sunt tota dilectõe pficiãt. Per xp̃m. Pro defunctis. ℣. De pfundis. fine Glia pa. ℣. Requiẽ eternã. ℣. Regescãt.

Dñs vobiscum. Oro.

Bsolue quesumus dñe ãias famuloꝝ famularũq; tu/arũ ab omni vinculo delicto/rum: vt in resurrectõis gloria inter scõs & electos tuos resu/scitati respirẽt. Per xp̃z. Post psalmos familiares nunq̃ dr Regescant in pace. Sequant̃ laudes p defunctis añ. Exul/tabũt &c. Idem est, p̃cessus de pstatoibus in ferialibus ves. q̃dragesime. In aliis vero ho/ris ad versiculũ Expurge dñe. Sacerdos cũ aliis pstat̃ erit post oronẽ & psal. familiares: plenarie cũ oronibus p̃dictis In p̃cibus. s. ad matut. & vẽ sp incipit psal. Miserere mei de/us. ex ea parte q̃ chorus regit Ad. j. añ. Viuo ego dicit dñs nolo mortẽ pctoris: sed vt ma/gis ꝙuertat̃ & viuat. ℣. Deus in nomie. añ. Adesto. ℣. Qui cunq; vult. ℣. Jesu xp̃e. Ky/rie &c. Preces solite. Dñe sã/cte pi omps &c. Psal. familia/res. Leuaui oculos. Glia pa. ℣. Saluos fac. ℣. Mitte. Do/minus vobiscum. Oro.

Retende dñe famulis & famulabus tuis dexterã cele/stis auxilij: vt te toto corde pq/rãt: & que digne postulãt asse/quant. Per xp̃m. Pro defun/ctis ℣. De pfundis. ℣. Requi/em eter. ℣. Regescãt in pace. ℣. Dñs vobiscũ. Oro

Jdeliũ deus oiuꝝ conditor & redemptor aiabus famulo/rum famularũq; tuaꝝ: remis/sionẽ cunctoꝝ tribue peccato/rum: vt indulgentiã quã semp optauerũt: pijs supplicationu/bus ꝙsequant̃. Qui vi.

quank septē psal. penitētiales quotidie in pfestis dieb⁹ vsq; ad cenā dñi cū aīi. Ne reminiscaris dñe delicta nr̄a vel parentū nr̄or: neq; vindictā sumas de pctis nr̄is. Post septē psal. cū pdicta aīa pdictus sacerdos i medio chori sup scabellū pstratus dicat letanias cū pcibus et oionibus sequētibus: vt pz in fine psalterij: choro rndente. Oēs oiones cū pstratōe dicant a sacerdote post septē psal. ip̄m in dr Absolutōis. Sacerdos i medio chori pstrat⁹ vt pdicit incipiat letaniā sic: Kyrieleyson. xp̄e eleyson. xp̄e audi nos ꝛc. Et sic prosequat totā letaniā sacerdos et chorus filr dicat idē q̄ sacerdos tā pdicte vsq; Kyrieleyson. aīa oionē dñicā. Dicit. vij. psal. et letania cū oionib⁹. Deide sequit lectio martyrologij ꝛc. in capīo vt in alijs dieb⁹ Preciosa in ꝗspectu dñi. Ad oiones vero in capīo Sēa maria ꝛc. Ops sempiterne de⁹ ꝛc. nullus erit pstratus i matrice ecclesia: nec alibi nisi q̄ voluerit ex devotōe: q̄ q̄si mēoriē sunt ꝛc. Postea sequitur p̄mēdatio in choro videlz p̄s Beati imaculati: vsq; Ad dñm cū tribularer. In fine vero tūc dicat Requiē eternam Kyrieleyson. Kyrieleyson. Pr nr̄. Et ne nos. Requiez eternam Credo videre. A porta. Dñs vobiscū. Oro. Absolue. Per xp̄m dñm nr̄m. Requiescant in pace. Ad. ij. aīa. Cognoscim⁹ dñe q: peccauim⁹ venia petimus quā nō meremur manū tuā porrige lapsis q̄ latroni cōfitēti padisi ianuā aperuisti. p̄s. Legē po. Cap. Derelinquat. Re. Participem. ℣. Dicet dño kyrieleyson ꝛc. Preces minores. Oro. Cōuerte nos. Psal. familiares Letat⁹ sū. Preces. vt. s. Oro. De⁹ q̄ cui. per xp̄z. Pro defunctis p̄s. De pfūdis ꝛc. Oro. Absolue. p xp̄m. Ad. vj aīa. Per arma iusticie ꝙtutis dei ꝙmēdem⁹ nosmetip̄os in multa patia. p̄s. Defecit. Cap. Querite dñm. Re. Aboi. ℣. Ip se libera. kyrieleyson. ꝛc. Oro. Cōuerte nos. Pro famul. p̄s Ad te leuaui. Preces vt. s. Oro. Pretēde. Pro defunctus p̄s. De pfūdis ꝛc. Oro. Fidelīū. Ad. ix. aīa. Aduenerit nob dies pnie ad redimenda pcta et saluādas aias. p̄s. Mirabilia Cap. In oībus exhibeam⁹. Re. Declara. ℣. Scapul. kyrieleyson. ꝛc. Oro. Cōuerte. Psal. famul. Mihi q: dñs. Preces vt. s. Oro Deus q̄ charita. Pro defunctis p̄s. De pfūdis ꝛc. Oro. Absolue. p xp̄z ꝛc. De aīe p̄dēc̄ sup

bonas. dicant quicunque qui de
fenis agit vsq; ad passionē dñi
Ad vs añ. Inclinauit. ps. Di
lexi. Cap. Hortamur vos. R.
Esto nobis. Hy. Ex more do
ca. v. Angelis suis. In ena añ
Qd vni ex minimis meis fe
cistis mihi fecistis dicit dñs.
Absol. ts. Exaudi Ora
ue qs dñe nr̄or vincula
pcatōr: t qcqd p eis meremur
ppiciatus auerte. Per dñm.
Deoria. Quis scit
si quertat t ignoscat deus t re
linquat post se benedictionē. v.
Dñe nō scōm. Ora. Exaudi
qs dñe. Predicte meorie pro
pcris dicant ad matu. t ad vs
i festis vsq; ad cenā dñi. Psal.
famil. Qui confidūt. Preces vi
sup. Ora. Pretende. Pro defū
ctis pr̄. De profundis. t cetera
Animabus vt sup. Ora
qs dñe famulor famu
larūq; tuar̄ ora pficiat suppli
cantiū: vt eas t a pctis oibus
exuas t tue redēptiōis facias
esse participes. Qui vi. Ad cō
pleto. vt. s. Psal. famil. In cō
uertēdo. Preces. vt. s. Oratio
Deus q charitatis. Pro defū
ctis. pr̄ De profundis tc. Ora.
Fideliuz. Hoc ordine agit in
diebus festis vsq; ad cenaz
dñi: excepto Ro Jesu xpe: qd
in passione nō dicit nisi in festis
sanctor. Mutabunt aūt assi
t Ro: capla t ora ones: t psus
ad cōpletū. t hymni scōm qd
in antiphonario ordinatū est
ordine tn nō mutato. Feria
tertia: Sermo bti leonis pape

Licet nobis dilec
tissimi appropinquans
paschale ieiunii qdragesime
ipe legitimi tēporis cursu; in
dicet: coh̄ortatio tn nr̄i etiam
sermonis adhibēda est: q̄ au
xiliante dño nec inutilis sit pi
gris: nec onerosa deuotis. Nā
cū omnē obseruantiā nr̄az rō
istor dieruz poscat augeri: ne
mo ē vt qsido de vobis qui se
ad opus bor̄ nō gaudeat inci

Natura eteni
nr̄a adhuc manēte mor
talitate mutabilis: etiam si ad
summa que qz virtutū studio
proficiatur: semper tn sicut pōt
habere quo recedat ita pōt ha
bere quo crescat. Hec ē vtiqz
pfector̄ vera iustitia: vt nūqz
se p̄sumāt esse perfectos ne ab
itineris nondū finiti intentōe
cessantes ibi incidāt in deficiē
di periculū: vbi p̄ficiēdi depo
suerint appetitum. Lectio. iij.

Qlia ergo nemo nr̄m di
lectissimi tā pfectus t sā
ctus ē: vt pfectior sanctiorqz es
se nō possit: oēs simul sine dif
ferentia graduū: sine discretio

ne meritoꝝ ab his in que pue
nimus in eas que nondū app̄/
hendimus pia auiditate cur/
ramus: ⁊ ad mensurā ꝯsuetu/
dinis nr̄e necessarijs aliqd ad
damus augmētis. In eua. añ
Domus mea domus oratonis
vocabit. ꝑ. Benedictus. Ora
REspice qs dne familiaz
tuā ⁊ p̄resta: vt apud te
mens nr̄a tuo desiderio fulge
at: que se carnis macerationē
castigat. Per dñm. Mēoria
p̄petis añ. Conuertimini. ℣.
Dñe non scdm. Ora. Exaudi
quesumus ⁊c. vt. ꝑ. Ad vēs in
euāg. añ. Abijt iesus foras ex
tra ciuitatē in bethaniā: ibiqz
docebat eos de regno dei. ℣.
AScendāt Ora. Magt.
Ad te dne p̄ces nr̄e: ⁊ ab
ecclia tua cunctā repelle negli
tiā. Per dñm. Mēoria p̄ pec
catis añ Quis scit. ℣. ⁊ ora vt
supꝝ. Feria. iij. Sermo bea
Gtileonis pape. Lectio. j.
SEmp quidē nos dilectis
simi sapiēter ⁊ iuste viuere de
cet: ⁊ in volūtates nr̄as actio
nesqz dirigere: qđ diuine no
uim⁹ placere iusticie. Sed cū
bi appropinquāt dies qs illu
striores nobis salutis nr̄e sa
cramenta fecerūt: diligētiore
sollicitudine corda mūdanda
sunt: ⁊ studiosius exercēda est
disciplina virtutū: vt sicut ipa
mysteria qdam sui pte maio
ra sunt: ita ⁊ nr̄a obseruātia su
peret in aliq ꝯsuetudinē suaz.
SJeiunium ⁊ Lco. ij.
quodammō religiosum
videt p diē festū in vestitu ni
tidiore p̄dire ⁊ habitu corpo
rali hylaritatē mētis oñdere.
Si ipaz qz oratonis domū p̄pē
siore tūc cura: ⁊ ampliore cul
tu qstū possumus adornam⁹:
nōne dignū est vt aia xp̄iana
que vez viuūqz dei templū ē
specie suā prudēter exornet: ⁊
redemptionis sue celebratura
sacramentū oi circūspectione
p̄caueat: ne vlla eū macla ini
NQuitatis obfuscet. Lā. iij.
Am qd ꝑdest honestas
formā p̄ferēs cultus exterior:
si interiora bois aliquoꝝ sor/
deāt ꝯtaminatōe vitioꝝ. Dia
igit que animi puritatē ⁊ spe
culū mētis obnubilāt: abster/
genda sedulo ⁊ qdā elimatōe
radenda sunt. Scrutet quisqz
ꝯsciaz suā: seqz añ se statuat: p
prij cēsura iudicij videat: si in
secreto cordis sui illā quā xp̄s
dat pacē inueniat. In eua. añ.
Generatio hec praua ⁊ puer
sa signū querit: ⁊ signū nō da
bit ei nisi signū ione ꝓphe. ꝑ.
PReces Ora. Benedict⁹.
Pr̄as qs dne clemēter ex

audi: et cõtra cũcta nobis ad/
uersantia dexteram tue maie
statis extende. ℣er. Ad vñ in
euãge. ãn Sic it fu t ionas in
vẽtre ceti tribus diebus ⁊ tri/
bus noctib⁹ ita erit filj⁹ hois
in corde terre. pñ. ℟ñi. Dio
MEntes nostras qs dñe
lumine tue claritatis
illustra: vt videre possimus q̃
agẽda sũt ⁊ que recta sũt age/
re valeamus. ℣er do. tẽ vt ã.
Feria.v. Sermo beati leonis
PRedicatur⁹ pape. L.j.
vobis dilectissimi sacra
tissimũ maximũq; ieiuniũ q̃
aptius vtar exordio q̃ vt ver
bis apli quo xp̃s loquebatur
incipiã dicãq; q̃ lectum est.
Ecce nunc tẽpus acceptabile:
ecce nũc dies salutis. Lcõ.ij.
QUãuis eni nulla sint tẽ/
pora q̃ diuinis non sint
plena muneribꝰ: ⁊ sẽp nob ad
mirã cordiã dei pĩus gra
ꝑstet accessus: nũc tñ oim mẽ
tes maiori studio ad spũales
p:ofectus moneri ⁊ ãpliori fi
ducia aiari oportet q̃ ad vni
uersa pietatis officia illiꝰ nos
diei in quo redẽpti sumus re
cursus iuuat: vt excellẽs sup
oia dñice passiõis sacramẽtũ
purificatis ⁊ corporibꝰ ⁊ aĩ
Omis celebrem⁹. Lec.ij.
DEbebat quidẽ tãtis my
sterijs ita iessabilis deuotio
⁊ continua reuerẽtia: vt tales
ꝑmanerem⁹ in cõspectu dei:
quales nos in ipo paschali se
sto dignum est inueniri. Sed
quia hec fortitudo paucoꝝ é:
et dũ carnis fragilitati auste/
rior obseruãtia relaxat: dũq;
per varias actiões vite hu⁹
solicitudo distẽdit: necesse est
de mũdano puluere etiã reli/
giosa corda fordescere magna
istitutiõis diuine salubritate
ꝑpulsum est: vt ad reparandã
mentiũ puritatẽ q̃dragita nõ
bis dierũ exercitatione mede
re. ℣ euãgelium. Si vos mã/
seritis in ſmone meo veri di/
scipli mei eritis ⁊ cognoscetis
veritatem ⁊ veritas liberabit
OVos. pñ. ℣ñdict⁹. Dio.
℟ps sempiterne deus
qui nobis in obseruatiõe ieiu
nij et elemosinarũ largitione
posuisti nostroꝝ remedia pec
catorũ cõcede nos mẽte ⁊ cor
pore tibi semp esse deuotos.
℣er dñm. Ad vñ in euãgeliũ.
Ego eni ex deo ꝓcessi et veni
neq; eni a meipo veni: sed pa
ter meus ille me misit. pñ. ℟ñi.
AVerte quesu/ Oratio.
mus domine iram tuaꝝ
ꝑpiciatus a nobis: ⁊ facinora
nostra qbus indignationẽ tu/
am ꝓuocamus expelle. ℣er

dominū. Feria.vj. Sermo beati augustini epi. Lectio.j.

QUoniā ieiuniox temp⁹ est fratres charissimi de ieiunio cū sctitate vīa tractā/ dus est vt sciatis quēadmodū ieiunet. Jeiunia eni xp̄iano/ rū sp̄italiter pon⁹ q̄z carnali ter exercēda sūt. Unde a pec catis p̄cipaliter ieiunem⁹: ne ieiunia nr̄a sicut iudeox ieiu/ nia a dño respuant. Lectio.ij.

QUale est ieiuniū vt a ci bis quos dñs creauit ne scio quis inpostox abstineat: t pctox sagina pigues̄cat. Nō tale ieiunium ego elegi dicit dom⁹. Nā si flectas inquit vt circulū ceruicē tuā cilicium aūt t crinē substernas: nec sic vocabis iquit ieiunū electū. Sēd qd? Solue in/ Lat.ij. iquitnodū iniqtatis t ob stinatiōes malox: dimitte affli ctos in regem: t oēm cōuētio nē dissipa. Parū est ieiunium abstinere tm̄mō a pctis nisi ad dam⁹ t bona. Frāge inqt esu/ rienti panē tuū: t egenos sine tecto educ i domū tuā. Si vi/ deris nudū vesti eū. In euāg. aī. Angelus dñi descēdebat de celo t mouebat aquā t sa/ nabat vnus. p̄s. Benedictus

ASto domine Oratio. ppitius plebi tue t quā tibi facis esse deuotam beni/ gno refoue miseratus auxilio Per dominū nostrū. Ad ves/ peras in euāgelio aī. Qui me sanum fecit ille mihi p̄cepit tolle grabatum tuum t ambu la in pace. p̄s. Magt. Oratio.

EXaudi nos misericors deus: t mētibus nostris gr̄e tue lumē oīnde. Per dñm

Sabbato Sermo beati iohis epi. Lat.j.

QUonfitemini dño qm̄ bonus est. Sps scūs medelā purgandi sacmo ris t curam admissi delicti ob tulit: dum qualiter irā dei pla carem⁹ ostendit. Non vult peccatoribus inferre vidictaz qui dare querit confitentibus veniam. Tu. Lectio.ij.

NOn enix vult irasci qui p̄destruit. Sanctitati consulit qui medicinaz vulnerib⁹ sug/ gerit. Miserari cupit: qui reis salutis consilia t vtilitatis re/ media tribuit. Ceterum puni re non vult: quia ad hoc p̄re/ monet ne cogat vlcisci. Vult enim aboleri offensam: si qui offenderit damnauerit culpā.

VUlt vt con/ Lectio.iij. fessione iam viuat: qui p̄cepta contempsit vt pereat et cui peccatum attulit mor/ tem: ei confessio afferat sanita tem. Confessio eni penitentiā

monstrat: penitentia satisfacti
onē ostendat satisfactio veniā
sibi diuia pietate ꝓfiliat. Nec
eni poterit indulgētia tribui:
nisi ira dei possit confessione
placari. In euāgelio aīi Assū
pſit ihesus discipulos suos et
ascendit in montē ⁊ transfigu
ratus est aīr eos. ꝑs Bñdicī.

POpulum tuū qs dño.
dñe ppitius respice: atq;
ab eo flagella tue iracūdie cle
mēter auerte. Per. ℂ Dñica
ij. q̄dragesime Sabbato. Ad
vs aīi Benedictus. ꝑs Jhm.
Laplm Mortamur. ℟. Ecce
odor. Hym Ex more doc. ℣.
Angelis suis. In euage. aīi.
Neminē dixeritis visionē do
nec filius hominis a mortuis
resurgat. ꝑs. Magī. Oratio.

DEus qui conspicis omi
nos virtute destitui: in
terius: exteriusq; custodi: vt ⁊
ab oibus aduersitatibus mu
niamur in corpe ⁊ a prauis co
gitationib⁹ mūdemur in mē
te. Per. Ad matuti. Inuitato
Oremus corā dño deo no
stro. Qui fecit nos. ꝑs. Uēite.
Hymnus. Summe largitor.
In. j. noc. aña. Oro fidei. ꝑs.
Beatus vir. nē. ℣. Dicet dño

SEnuit autē ysaac ⁊ L. j.
caligauerūt oculi eius et
videre nō poterat Uocauitq;
esau filium suū maiorē et di
xit ei: Fili mi. Qui respondit.
Assum. Cui pater. Uides in
quit q̄ senuerim: ⁊ ignorē di
em mortis mee. Sume arma
tua ⁊ pharetrā et arcū et egre
dere foras. Cunq; aliqd ap̄
henderis fac mihi inde pul
mentū sicut me velle nosti et
affer vt comedā: et benedicat
tibi anima mea añq; moriar.
℟. Tolle arma tua pharetraz
et arcum et affer de venatiōe
tua vt comedaz. Et benedicat
tibi anima mea. ℣. Cunq; ve
natu aliqd attuleris fac mihi
inde pulmentū vt ꝯmedā. Et

QUod cū audisset Lec. ij.
rebecca et ille abisset in
agrū vt iussionē patris exple
ret: dixit filio suo iacob. Audi
ui patrē tuū loquentē cū esau
fratre tuo ⁊ dicentez ei. Affer
mihi de venatione tua et fac
cibos vt comedā et benedicā
tibi corā dño añq; moriar.
℟. Ecce odor filij mei sicut
odor agri pleni quez benedi
xit dñs crescere te faciat deus
meus sicut arenaz maris. Et
donet tibi de rore celi bñdicti
onem. ℣. Qui maledixerit ti
bi sit ille maledictus: ⁊ q bene
dixerit tibi: bñdictionibus re
pleatur. Et donet. L. iij.

NUnc ergo fili mi acqesce

ꝓfilijs meis: ⁊ pergens ad gre
gē affer mihi duos hedos opti
mos: vt faciā escas p̄i tui: q̄
bus libenter vescet. Quas cū
intuleris ⁊ comederit bñdicat
tibi p̄iusq̄ moriat. ℟. Det ti
bi deus de ore celi ⁊ de pin
guedine terre habūdantiā: ser
uiāt tibi tribus ppli. Esto do
minus fratꝝ tuoꝝ. ℣. Et incur
uent añ te filij mr̄is tue. Esto.
Glia. Esto. In. ℣. noc. an. Na
ture. ps. Conserua tē. ℣. Ipse
liberauit. Sermo bti iohānis

POrtabat aūt epi. L. iiij.
rebecca geminos in vte
ro frēs añ ortus p̄incipia bel
latores. Certantes filios ante
mater sentit q̄z nouit: añ patit
q̄z videt: ante sustinet q̄z agno
scit. Licuit filioꝝ bella sentire
quos nondū licuit generare.
℟. Dū iret iacob de berſabee:
⁊ pgeret arā locutus ē ei deus
dicēs: Terrā in qua dormis ti
bi dabo ⁊ semini tuo. ℣. Edi
ficauit ibi iacob ex lapidibus
altare in honorē dñi fundens
oleū desup: ⁊ bñdixit ei deus

Q dicens. Terram. Lcō. ℣

Certamē inter frēs in vte
ro geritꝝ: bellū inter natos cō
mittitꝝ: materna viscera q̄tiun
tur: nec ad ortus p̄incipia p̄
perat ſz añ p̄incipia: noua cer
tamina celebrant. Uelle cau
sas tanti certaminis noscere.
Quis certare docuerat: qs pu
gnare mōstrarat? Sed notum
est cūctis istoꝝ certamie fratꝝ
causas duoꝝ exp̄imi pp̄loꝝ.
℟. Dum exiret iacob de terra
sua: vidit gliaz dei ⁊ ait: Quā
terribilis ē locus iste: nō ē hic
aliud nisi domus dei ⁊ porta
celi. ℣. Uere dñs ē in loco isto
⁊ ego nesciebam. Quā. L. vj.

QUidq̄z interrogat dñm.
Quid est inq̄t dñe istud
qđ geritꝝ? Quid est qđ in vte
ro meo te teste tractat? Quid
facturi sunt nati qui sic luctan
tur inmati? Aut q̄ natoꝝ susci
piā vota: cū sic luctamie inna
toꝝ p̄cutioꝝ. Duo sunt inquit
dñs ppli i vtero tuo: ⁊ due gē
tes de ventre tuo diuident: ⁊
pp̄lus pp̄lm superabit: ⁊ maior
minori seruiet. ℟. Uere dñs ē
in loco isto ⁊ ego nesciebam.
Quā terribilis ē locus iste: nō
est hic aliud nisi domus dei ⁊
porta celi. ℣. Cū qz euigilasset
iacob a somno ait. Quā. Glia
Quā. In. ℣. noc. añ. Spōsus.
ps. Celi enarrāt tē. ℣. Scapu
lis suis. Scōm matheū

IN illo tēpe: Egressus
iesus de genezareth: secessit in
partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce
mulier chananea a finib⁹ illis
egressa clamauit dicēs: Mise

rere mei dñe fili dauid. Etre.

Dñel. bti iohannis epi. L. vii.

TYrus nãq; frẽs sorꝛs dñi interptat. Dñs aũt finibus tyri apꝛopinq̃uit: qñ ꝓ redemptõe generis hũani venit in mundũ: q̃tenus ip̃m genus humanũ de sorte diaboli ad sortez suã reuocaret. ℟ Si dñs deus meus fuerit mecuz in via ista q̃ ego ambulo ꝛ custodierit me: et dederit mihi panẽ ad edendũ: ꝛ vestimẽtuz quo operiar ꝛ reuocauerit me cũ salute. Erit mihi dñs in refugiũ: ꝛ lapis iste in signũ. ℣. Surgens ergo mane iacob tulit lapidẽ quẽ suppositerat capiti suo: ꝛ erexit in titulũ fundens; oleũ desup dixit. Erit.

GIdõ vero inutilis L. viij venatio dicit. Et dominus fines sydonis apꝛopinq̃uit: qñ genus humanũ de inutili venatõe diaboli ad vtilẽ pertraxit. Mulier quoq; chananea typũ ecclesie tenet: que quotidie spiritaliter tot filios parit: quot fideles ꝓ vndã baptismatis regenerat. Notandum aũt q; mulier pꝛimũ a finibus finis egressa post dominum clamasse dicit: qꝛ nisi ecclesia ꝓpus ꝓstinos errorꝛes anathematizasset: ad noticiaz dei puenire nõ posset. ℟ Erit mihi dñs in deũ: ꝛ lapis iste quẽ erexi in titulũ: vocabit dom⁹ dei et de vniuersis q̃ dederis mihi. Decimas ꝛ hostias pacificas offerã tibi. ℣ Si reuersus fuero ꝓspe in domum patris mei. Decimas. L. ix

ROgauit ergo mr̃ ꝓ filia qꝛ ecclesia ꝓ incoꝛruptõe eoꝛ qui pctis ꝛ vitijs subiacẽt: sollicite inuigilat: aliq̃n suadendo: aliq̃n exhoꝛtãdo: aliq̃n eã acrius increpãdo: aliq̃n orationis opẽ impẽdẽdo. Ydeo etiam dñs mulieri clamãti non rñdit: vt ꝓstãtia mulieris ꝓbaret: vtꝛ in ꝑce perseueraret an nõ. Mulier post apl̃os clamauit: qꝛ ecclesia nõ solũ eoꝛ doctrinã diligit: sed etiã actiones imitat. ℟ Vidi dñm facie ad faciẽ. Et salua facta ẽ aia mea ℣ Et dixit nequaq̃ vocaberis iacob: sed israel erit nomẽ tuũ. Et. Glia. Et. ℟ ria ferialis ℟. Oꝛauit iacob et dixit: dñe qui dixisti mihi reuertere in terrã natiuitatis tue. Erue me de manu frꝛis mei: qꝛ valde eũ timeo. ℣ Deus in cuius ꝓspectu ãbulauerũt pꝛes mei dñe: qui pascis me a iuuẽtute mea Erue. ℟ Dixit ãgelus ad iacob: Dimitte me auoꝛa ẽ: rñdit ei: nõ dimittã te nisi bñdixeris mihi: ꝛ bñdixit eũ in eo/

dē loco. ℣ Cūq; mature surre
xisset iacob: ecce vir luctabat
cū eo vsq; mane: z cū vidisset
q̄ supare eū nō posset dixit ad
eū. Dimitte. ℟ Minor sū cū
cuis miserationibus tuis dñe
abrahā in baculo meo trāsiui
iordanē istū: z nūc cū duabus
turmis regrediōr. Libera me
dñe de manib⁹ esau: q; valde
timet cor meū illū timēs. ℣.
Dñe q̄ dixisti mihi: reuertere
in terrā natiuitatis tue: z bene
faciā tibi. Libera me. ℟ Jp̄e li
beravit. In laudibus añ
Omine labia mea apies
z os meū annūciabit laudem
tuā. ℣ Miserere. añ. Dexie
ra dñi fecit virtutē: dextera dñi
exaltauit me. ℣ Cōfitemini.
añ. Factus ē adiutor me⁹ deus
meus. ℣ Deus deus me⁹. añ
Triū puerōr cantemus hymnū quem cantabāt in camino
ignis bñdicēte⁹ dñm. ℣ Bñ
dici. añ. Statuit ea i eternū et
in ſcl'm scli p̄ceptū posuit z nō
p̄teribit. ℣ Laud. Cap. Ecce
nūc. Hym⁹ Audi beni. ℣ Scu
to. In euā. añ. Egressus ihs se
cessit i ptes tyri z sydonis: z ec
ce mulier chananea a finib⁹ il
lis egressa clamauit dicēs: mi
serere mei dñe fili dā. ℣ Bñ
dict⁹. Oro De⁹ q̄ cōspi. Ad. j.
añ. Dñe dimitte eā q; clamat
post nos. ait illis ihs: nō sum
missus nisi ad oues q̄ p̄ierunt
dom⁹ isrl'. ℣ De⁹ deus me⁹ re
spice. añ. Te deū. ℣ Quicun
q; z Ad. vj. añ. Nō sū missus
nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl'
℣ Legē po. Cap. Derelinq̄t.
℟ Participem. ℣ Dicet dño
Oro Deus q̄ cōspi. Ad. vj. añ.
Missus sū ad oues q̄ pierūt do
mus isrl' dicē dñs. ℟ Defecit.
Cap. Querite do. ℟ Aboi. ℣
Jp̄e liber. Oro vt. s. Ad. ix. añ
O mulier magna ē fides tua fiat
tibi sicē petisti. ℣ Mirabilia.
Cap. In oib⁹. ℟ Declara. ℣.
Scapul. Oro vt. s. Ad vs añ.
Dixit dñs. ℣ Jhm. tē. Cap.
Hortamur. ℟ Estonob. Hym⁹
Ex more. ℣ Angelis suis. In
euā. añ. Dixit dñs mlieri cha
nanee: nō ē bonū sumere panē
filiōr z mittere canib⁹ ad mā
ducandū: vtiq; dñe: nā z catel
li edūt de micis q̄ cadūt ā mē
sa dñōr suōr. ait illi ihs: mu
lier magna ē fides tua: fiat ti
bi sicē petisti. ℣ Magt. Oro.
Deus q̄ cōspicis. Feria. ij. ad
matutinas inuitatōriū. Veni
te. ℣ Jubilemus. Hymnus.
Summe largitor. In noctur
no añ. Dominus defensor. ℣
Dñs illu. tē. ℣. Dicet domio

Dixit autiacob re/ L.l.
becce mri sue: Nostiq

esau frater meus hō pilosus sit
t ego lenis? Si attrectauerit
me p̄ meus t senserit: timeo
ne putet me sibi voluisse illu/
dere et inducat super me ma/
ledictionē p̄o benedictione.
Ad quem mater. In me sit ait
ista maledictō fili mi: audi tā
tum vocē meā et perge affer q̄

ABīt et Lectio.ij. dixi.
attulit deditq; mri. Da
rauit autē rebecca cibos sicut
nouerat velle patrē illi⁹ et ve/
stib⁹ esau valde bonis quas
apud se habebat domi: indu/
it eū. Pelliculasq; hedoꝝ cir
cūdedit manib⁹ et colli nuda

DEditq; Lō.ij. p̄otexit
palmentuꝫ: t panes q̄s
coxerat tradidit. Quibus illa
tis: dixit. Pater mi. Qui rñ/
dit. Audiō. Quis es tu fili mi
Dixitq; iacob. Ego sum esau
p̄imogenit⁹ tuus: feci sicut p̄
cepisti mihi. Surge sede t co
mede de venatiōe mea: vt be/
nedicat mihi aia tua. ℣. Ipse
liberauit me. In laudib⁹ añ.
Miserere. ꝑ. Ipsum tē. In
euāg. añ. Ego p̄incipiū qui et
loquoꝝ vobis. ꝑ. Bñdictus

P Resta q̄s omps Oīo.
deus vt familia tua q̄ se
āfligendo carnē ab alimētis
abstinet: sectando iusticiam a
culpa ieiunet. Per dominuꝫ.

Mense. pro peccatis. t ꝑ. Ad
mīl. aē. vrā Ad horas vt i fe/
ria. ij. ebdomade p̄cedenti.
Ad vs in euange. añ. Qui me
misit mecū est: t non reliquit
me soluꝫ quia que placita sūt
ei facio semp. ꝑ. Dḡt. Oīo.

ADesto supplicationib⁹
nr̄is omps de⁹: et qbus
fiduciaꝫ sperande pietatis in
dulges cōsuete misericordie
tribue benignus effectū. Per

Rdñm Feria.iij. Lcō.j.
vrsuꝫ ysaac ad filiū suū
Quomō inquit tā cito inuen
re potuisti fili mi? Qui respō/
dit. Voluntas dei fuit vt cito
mihi occurreret qđ volebaꝫ.
Dixitq; ysaac. Accede huc vt
tangā te fili mi: t pbem vrū
tu fis filius meus esau an nō.

ACcessit ille ad Lcō.ij.
p̄eꝫ: et palpato eo dixit
ysaac. Vox quidē vox iacobē
sed manus: manus sunt esau.
Et nō cognouit ysaac: quia pi
lose manus similitudinē ma/
ioris expresserāt Le.ij.

BEnedicēs ergo illi ait.
Tu es filius meus esau? Rñ/
dit. Ego sū. Ait ille. Affer mi
hi inquit cibos de venatione
tua fili mi vt bñdicat tibi aia
mea. Quos cū allatos come/
disset: obtulit etiā vinū. Quo
hausto: dixit ad eum. Accede

ad me ⁊ da mihi oſculum fili mi. Acceſſit et oſculat⁹ eſt eū. In euāge.añ. Unus eſt enim magiſter veſter qui in celis ē xp̄s dñs. p̄. Bñdictus. Oro. PErfice q̄s dñe benignus in nobis obſeruātie ſcē ſubſidiū: vt q̄ te auctore facie da cognouimus: te opitulāte impleam⁹. Per do. Ad vs̄ in euāge añ. Qui maior eſt v̄m erit miniſter veſter: quia o⁹ qui ſe exaltat humiliabit di/ cit dñs. p̄. Adagt. Oro. PRopiciare dñe ſuppli/ cationib⁹ nr̄is ⁊ aiarū nr̄arū medere lāguorib⁹ vt remiſſi/ one pcepta in tua ſemp bñdi/ ctione letemur. Per do. Fe SAtiq̄ ria. iiij. Le. j. vt ſenſit veſtimētoꝝ illi⁹ fragrātiā: bñdicens ait: Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi dñs deus de roze celi ⁊ de pinguedine terre habūdāniā frumēti vini ⁊ olei et ſeruiant tibi ppli et adorent te tribus. HOc dñs fratrū Lec. ij. tuoꝝ et incuruēt ante te filij m̄ris tue. Qui maledixe/ rit tibi ſit ille maledict⁹: ⁊ qui bñdixerit tibi bñdictionib⁹ re OIſ ỹſaac Lau pleatur. ſermonē impleuerat et egreſſo iacob foras: venit eſau coctoſq̄ de venatione cibos intulit patri dicēs. Surge p̄i mi ⁊ comede de venatiōe filij tui vt benedicat mihi aia tua. In euāge.añ. Ecce aſcendim⁹ hieroſolimā ⁊ filius hois tra detꝫ ad crucifigendū. p̄. Bñ/ POpulū tuū Oro. dict⁹. dñe ꝓpitius reſpice: et q̄s ab eſcis carnalibus ꝑcipis ab ſtinere: a noxijs quoq̄ vitijs ceſſare concede. Per do. Ad vs̄ in euāge. añ. Tradet enī gentib⁹ ad illudendū ⁊ flagel lādū ⁊ crucifigēdū. p̄. Adgt. DEus innocentie Oro. reſtitutor et amator di/ rige ad te tuoꝝ corda ſeruoꝝ: vt ſpūs tui ſeruore cōcepto: et in fide inueniant ſtabiles et i ope efficaces. Per dñm in vni tate eiuſdem. Feria. v. L. j. OBſtitq̄ illi ỹſaac. Quis eni es tu? Qui reſpōdit. Ego ſum filius tu⁹ p̄mogeni tus eſau. Expauit ỹſaac ſtupo re vehemēti: ⁊ vltra quā cre/ di poteſt admirans ait. Quis igitur ille eſt qui dudum ca/ ptam venationē attulit mihi et comedi ex omnibus p̄riu/ ſq̄ tu venires? Benedixiq̄ ei et erit benedictus. Lectio. ij. AUditis eſau ſermoni/ bus patris irrugijt cla/ more magno: ⁊ conſternatus

ait: Bñdic etiaz t mihi pater mi: Qui ait. Uenit germanus tuus fraudulēter t accepit benedictionē tuam. Lectio. iij.

AT ille subiunxit. Juste vocatum est nomē ei⁹ iacob. Subplātauit ei me en altera vice. Priogēita mea añ tulit: t nūc scēdo surripuit bñdictionem meā. In euāge. añ. Ego non ab hoīe testimoniū accipio sed hec dico vt vos salui sitis. ℟. Bñdictus. Oratio.

PResta nobis dñe ḡs auxilium gr̄e tue: vt ieiunijs t orationib⁹ cōuenienter intenti libe remur ab hostib⁹ mētis t corporis. Per do. Ad vēs in euāge. añ. Opera que ego facio testimoniū phibent de me q̄ pater me misit. ℣. Dḡt. Oratio

ADesto dñe famulis tuis t ppetua dona largire poscentibus: vt his q te auctore t gubernatore gliant: et congregata restaures t restaurata conserues. Per do. Ad

RUrsumq; ima. vj. Lect. j. esau ad patrem. Mūqd non reseruasti ait t mihi benedictionem? Respondit ysaac. Dominū tuum illuz cōstitui et omnes fratres eius seruituti illius subiugaui. Frumēto et vino stabilitui eū: t tibi post ea fili mi vltra qd faciaz? Cui esau ait: Vnum t vnam inquit tm̄ benedictionem habes pater? Mihi quoq; obsecrovt benedicas. Tu. Lectio. ij.

CUmq; ejulatu magno fleret: motus ysaac dixit ad eum In pinguedine terre t in rore celi desup erit benedictio tua Uiues gladio: t fratri tuo seruies: tempusq; veniet: cum excuties t solues iugum eius d cervicibus tuis. Lectio. iij.

ODerat ergo semp Esau iacob p̄o benedictione qua benedixerat ei pater. Dixitq; in corde suo. Uenient dies luctus patris mei: vt occidam iacob fratrem meū. Nūciata sūt hec rebecce: que mittens t vocans iacob filium suum: dixit ad eum. Ecce Esau frater tuus minatur vt occidat te. In euangelio añ. Malos male perdet: t vineam suam locabit alijs agricolis qui reddant ei fructum temporibus suis. ℣. Benedictus do.

OAl quesumus Oratio. omnipotens deus: vt sacro nos purificāte ieiunio sinceris mentibus ad sancta ventura facias puenire. Per dominum nostrum. Ad vesp. In euangelio añ. Querentes eum tenere timuerunt turbas: quia sicut p̄opheta eum

habebant. ℣. ℣agã. Oratio

OAqueſumus domie populo tuo ſalutem mẽtis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo: tue ſemper virtutis mereatur ꝓtectione defendi. ℣er dñm. Sabbo. L.j.

NUnc ergo fili audi vocẽ meam ⁊ ꝓſurge fuge ad laban fratrem meum in aran: habitabiſq; cum eo dies paucos donec quieſcat furor fratris tui: ⁊ ceſſet indignatio eĩ⁹ obliuiſcaturq; eor que feciſti in eũ: poſtea mittam ⁊ adducã te inde huc. Cur vtroq; orbabor filio in vno die. Lcõ.ij.

OIritq; rebecca ad ỹſaac: Tedet me vite mee ꝓpt filias heth: Si acceperit iacob vxorem de ſtirpe huius terre nolo viuẽ. Vocauit itaq; ỹſaac iacob ad eum: ⁊ benedixit eum: precepitq; ei dicẽs: Noli accipere coniugem de gene Sre chanaan. Lectio.iij.

Ed vade ⁊ ꝓficiſcere in meſopotamiam ſyrie ad domum Bathuel patrem matris tue: ⁊ accipe tibi inde vxorem de filiabus laban auunculi tui. Deus autez omnipotens benedicat tibi: ⁊ creſcere te faciat atq; multiplicet: vt ſis in turbas populor: ⁊ det tibi benedictionem abraham ⁊ ſemini tuo poſt te: vt poſſideas terram peregrinatõis tue quã pollicitus eſt auo tuo. ℟. Pater peccaui in celum: ⁊ coram te iam non ſum dignus vocari filius tuus. Fac me ſicut vnum ex mercennarijs tuis. ℣. Quanti mercẽnarij in domo patris mei habundãt panib⁹ ⁊ ego autem hic fame pereo ſurgam ⁊ ibo ad patrem meum ⁊ dicam ei. Fac. Gloria pa. Fac

In euangelio aũ. Vadam ad patrem meum ⁊ dicam ei: pater fac me ſicut vnum ex mercẽnarijs tuis. ℣. Benedictus

OAqueſumus Oratio domine noſtris effectus ieiunijs ſalutarem: vt caſtigatio carnis aſſumpta: ad noſtrarum vegetationẽ tranſeat animarum. ℣er dominũ noſtrũ

Dominica tertia q̃dragẽſime Sabbato ad veſperas aũ. Benedictus. ℣. Ipſum. Cap

Hortamur vos ℟. Igitur ioſeph ductus eſt in egyptũ: fuitq; dominus cũ eo. ℣er quẽ erat vir in cunctis ꝓſpe agẽs. ℣. ℣iſertus eni eſt deus illi⁹ ⁊ oĩa opa eius dirigebat. ℣er.

LAm ter quaternis trahit horis dies ad veſpez occaſu ſol ꝓnũciat noctis redire tẽpa. Nos ergo ſigno deum tutemur clauſtra

pectoris:ne serpens ille callidus:intrandi temptet aditus. Sed armis pudicitie mẽs fulta vigil libere: sobrietate comite: hostes repellat improbũ. Sed nec cibor crapula tandẽ distẽdat corpa:ne vi p somnũ aiaz ludificatã polluat. Pręsta bta trinitas:q̃cede simplex vnitas: vt fructuosa fiut tuis ieiunior mũera. Amẽ. ℣. Angel suis. In euã. añ. Dedit pi penitẽti filio stolã ꝑmã parit ꝙ anulũ:nã ꝙ calciamẽta illi tribuens celebrauit magnũ qui uũ hẽm? stolã ꝑmã in lauachro ꝙ anulũ fidei signaculũ.

Oesu ꝑ. ℣. Dñe. Dirigat. Dirigamus ops deus vota humilitũ respice:atq; ad defensionẽ nostram dexteraz tue maiestatis extẽde. ℣. Per dominũ. Ad matu. inuita. ℣. Ps̃l dñi ꝙ oues pascue eius. Venite adoremus. ꝑ. Venite. ℣. Omnis

Qaz decus ieiunij monstrat orbi celitus:q̃ xp̃s auctor oiuz: cibis dicauit abstinena. Hoc moyses charus deo legisq; lator factus ẽ hoc helyã per aera curru leuauit igneo. Hinc daniel mysteria victor leonũ viderat ꝓh amicus intimus spõsi iohes claruit. Nec nos seq̃ dona deus exempla parsimõie:turobur auge mentiũ dans spiritale gaudium. Presta pi p filiũ psta p almũ spm: cũ his p euũ triplici vnus deus cognoie. Amen

In .j. noctur. añ. ℣. Iro fidei. ℟. Btus vir ꝛc. ℣. Dicet domio

Ioseph cũ sedeci Le.j. esset annoz pascebat gregẽ cũ fribus suis adhuc puer: ꝙ erat cũ filijs bale ꝙ zelphe vxorũ p:is sui. Accusauitq; frẽs suos apud pẽz crimine pessimo. Isrl aũt diligebat ioseph sup oẽs filios suos:eo q̃ in senectute genuisset euz. Fecitq; ei tunicã polimitã. ℟. Uidentes ioseph a lõge loq̃bant mutuo frẽs dicẽtes: ecce somniator venit: Uenite occidamus eũ ꝙ videamus si ꝓfint illi sõpnia sua. ℣. Cũq; vidissent ioseph frẽs sui qđ a pẽ cunctis fribus plus amaret oderãt eũ nec poterãt ei qcq̃ pacifice loqui vñ ꝙ dicebãt. Venite. ℣.

Identes aũt frẽs eius q̃ a pẽ plus cũctis fribus amaret oderãt eũ nec poterãt ei quicq̃ pacifice loqui. Accidit q̃ vt visum somniũ referret fribus suis q̃ causa maioris odij seminariũ fuit. ℟. Dixit iudas fribus suis:ecce hysmaelite transeũt venite venũdet:ꝙ manus nr̃e nõ polluant Caro enim ꝙ frater nr̃ ẽ. ℣. Cũq;

veniſſet rubē ad puteū ⁊ nō inueniſſet eū: ſciſſis veſtib⁹ pergens ad frēs ait: puer nō cōparet: ⁊ ego quo ibo. Laro. L.iij

DIxitq; ad eos: Audite sōniū meū qd vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: ⁊ q̄ſi ꝛſurgere mānipulū meum ⁊ ſtare: vīoſq; manipulos circūſtantes adorare manipulum meū. Rñderūt frēs eius? Nunqd rex nr̄ eris: aut ſubijciemur ditioni tue? Nec ergo cauſa ſomnioꝝ atq; ſermonū inuidie ⁊ odij fomitem miniſtrabat. Re. Extrahentes ioſeph de lacu vēdiderūt hyſmaelitis vigiti argenteis. Reuerſuſq; rubē ad puteū ⁊ cum nō inueniſſet eum ſcidit veſtiméta ſua cū fletu ⁊ dixit: Puer non cōparet: ⁊ ego quo ibo. ℣. Et illi intincta tunica ioſeph in ſanguie hedi emiſerūt q ferret eā ad pr̄em ⁊ diceret: vide ſi tunica filij tui ſit an nō. Re. Elia. Puer. In.ij.no.ar̄. Nature. ℣. Lō ſerua tē. ℣. Ape liberauit. Sermo brī iohīs ep̄i

DIxit a iacob Lcō.iij. p̄ie ſciſſimo: ioſeph ſāctus ad frēs: q ſalutez p̄is ad illos: ⁊ ip̄oꝝ ad p̄ez deferret: vt inter abſentes medi⁹ vtriuſq; ſalutis nūcius extitiſſet: vt q̄ de ſemet abſentes ſcire nō poterāt ioſeph referēte cognoſcerēt: ⁊ diſiūctos huius relatio iungeret q̄s locoꝝ diuerſitas ſepabat. Re. Videns iacob veſtiméta ioſeph ſcidit veſtiméta ſua cū fletu ⁊ dixit. Fera peſſima deuorauit filiū meuꝝ ioſeph. ℣. Lōgregatis aūt cūctis liberis eius vt ꝛſolarētur doloꝛez patris ſui: noluit eos audire: ſz dixit. Fera. Iste verſus dicet ūm in feria. ℣. Uide ſi tūica filij tui ſit an nō: quā cū agnouiſſet p̄ait. Fera. L.v.

QUem cū veniēte de lōge ꝛſpiceret: ecce inq̄t: ecce adeſt ſomniatoꝛ ille: Uenite ītaq; occidamus illū ⁊ videamus qd portendāt illi ſōnia eius. O nephanda rabies iniquoꝝ. Nō licet ioſeph: nō licet inquā ipunitū eſſe q̄ bonus eſt. Nō licet meliorē tutū eſſe cū malis: ⁊ q̄ſi inuidi aliquid perdāt: aut diſpēdiū alicuius rei incurrāt: ſic bonoꝝ vita ē detrimentū peſſimoꝝ. Re. Joſeph dū intraret in terrā egypti: linguā quā nō nouit audiuit. Famulus eius in laboribus ſeruiebāt: ⁊ lingua eius inter p̄ncipes loquebat ſapiē tiaz. ℣. Diuertit ab oneribus

SOꝛſum eius. Fa. L.vj

ELiant manſuetū inuidi: modeſtū ſupbi: pbū impꝛobi

mitē tomidi inimica ēmula/
tione lacescūt. Patit ioseph
sanctus īnocētis vite īuidiā
& emulos in se fratres sctā ex/
citat vita. Bonū mali videre
nō possūt. Denuq; ad se veni/
entē lacerāt: seuiūt: necare fe/
stināt. Nolūt meliorē viuere
ne degeneres ipi possent im/
pperia fustiere ℟. Memēto
mei dū bñ tibi fuerit. Ut sug/
geras pharaoni vt educat me
de isto carcere quia furtiz sub
latus sum & hic innocēs in la/
cum missus sum ℣. Tres eni
adhuc dies sunt post quos re
cordabitur pharao ministerij
tui et reuocabit te in gradū p/
stinū tūc memēto mei. Ut sug.
Elia. Ut. In. iij. noc. an. Spō
sus ℟. Leli enar. ℣. Scaplis

IN illo tpe: Sēm lucā.
Erat iesus ejciēs demo/
niū et illud erat mutū. Et cuz
eiecisset demoniū locutus est
mut⁹: et admirate sunt turbe.
Et reliq̄. Omel bti augustini

IN vno eodēq; epi L. vij.
hoie frēs charissimi: dñs
tria mirabilia opatus est. Le
cus videt: mut⁹ loquit: obsel/
sus a dmone eruitur. Signat
eni genus humanū quod tūc
diabolo se subdidit q̄n deum
creatorē suū diabolo suadēte
contēpsit ℟. Merito hec pa/
timur quia peccauim⁹ in fra/
trē nostrū videntes angustiam
aie eius dum depcaret nos &
non audiuim⁹. Idcirco venit
super nos tribulatio ℣. Dixit
ruben fribus suis nūqd nō di
xi vobis nolite peccare in pu
erū & nō audistis me. Idcirco

TUnc etiam vi Le. vij.
dendi deū pdidit digni/
tatē: q̄n ad cōcupiscendū veti
ti lignū oc'los aperuit. Loq̄/
lam pariter amisit: quia post
q̄z peccato se subdidit a laude
dei cessauit. Uenite itaq; fra
tres in mundū dño: demonia
cus iste curatus est: quia post
q̄z deus humanā naturaz sibi
p̄iūxit: imūdoz spirituū pote
states ab humanis cordibus
expulit. Tūc eni videndi deū
officiū recepit: quādo p fidez
illū intueri cepit ℟. Dixit ru
ben fribus suis nūqd nō dixi
vobis nolite peccare in puez
& nō audistis me. En sanguis
eius exquirit ℣. Merito hec
patimur q: peccauim⁹ in frēz
nostrū videntes angustiā aie
ei⁹ dū depcaret nos et nō au/

LOq̄ Le. ix. diuim⁹. En.
lam pariter recepit quā
do genus humanū ora prius
tacentia ad confessionem ape
ruit. Et cum eiecisset demoni
um: locutus est mutus et ad/

mirate sūt turbe. Turbe ꝓo q̄ mirabant: imundi sunt spūs intelligendi qui videntes genus humanū de sua potestate liberari: ⁊ illuminari: timore simul et admiratiōe pterriti sunt. ℟. Nunciauerūt iacob dicētes ioseph filius tuus viuit ⁊ ipse dominatur in tota terra Egypti: quo audito reuixit spūs eius et dixit. Sufficit mihi vadā et videbo eū ante q̄z moriar. ℣. Cumq̄z audisset iacob q̄ filius ei⁹ viueret q̄si de graui somno euigilās ait. Sufficit. Glia. Sufficit. ℟. In ferialia. ℟. Tollite hinc vobiscum munera et ite ad dominum terre et cuz inueneritis adorate eū super terrā. Deus autez meus faciat vobis eum placabilem et remittat et hūc fratrez vestrū vobiscū ⁊ eum quez tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugib⁹ in vasis vestris ⁊ deferte viro munera. Deus. ℟. Iste est frater vester minimus de quo dixeratis mihi: de⁹ misereatur tui fili mi: festinauitq̄z in domō ⁊ plozauit. Quia crumpebant lachrime et non poterat se continere. ℣. Attollens autem ioseph oculos vidit beniamin filium matris sue et ait. Hic est frater meus paruulus de quo locutus sum vobis. Et intelligens q̄ frater suus esset ex matre sua. Quia ex ꝛ. ℟. Loquēs ioseph fratribus suis et dixit pax vobis nolite timere. Ozo salute eni vestra misit me dominus ante vos. ℣. Nolite timere nec duruz vobis esse videatur quod vos vendidistis me in his regionibus. Ozo salute. Glia. Ozo salute. ℟. Dixit ioseph vndecim fratribus ego sum ioseph quē vendidistis in egyptum: adhuc viuit pater vester senioz de quo dixeratis mihi. Ite adducite eū ad me vt possit viuere. ℣. Biennium est eni q̄ cepit fames esse in terra ⁊ adhuc restāt anni quinq̄z. Ite. Glia. Ite ad. ℣. Ipse liberauit. In laudibus ańe.

Fac benigne in bona voluntate tua vt edificent dñe muri hierusalē. ℣. Miserere. Ant. Dñs mihi adiutoz est nō timebo quid faciat mihi homo. ℣. Confitemini ant. Deus misereatur nostri ⁊ bñdicat nobis. ℣. Deus deus meus. Ant. Uim virtutis sue oblitus est ignis vt pueri tui liberarent illesi. ℣. Benedicite. Ant. Sol et luna laudate deum quia exaltatuz est nomen eius solius. ℣. Laudate. Cap. Ecce nunc. Hym.

In Esu quadragēarie dicatoz abstinētie q̄ ob salutē

mentiū:hoc sanxeras ieiuniū Quo padiso redderes seruata parsimonia: quos inde castri margie huc illecebra depulit. ℟ desto nūc ecclie: adesto pnie que p suis excessib⁹ orat pfusis fletib⁹. ℣ u retroacta crimina tua remitte gra: ta futura adhibe custodiā mitissime. Ut expiati animis: ieiunioꝝ victimis:tendamus ad pascalia digne colēda gaudia. Presta pr̄ p filiū. ℣ Scuto circūdabit. In euā. aī. Erat iesus eiciēs demoniū: et illd erat mutū:z cū eiecisset demoniū:locut⁹ ē mut⁹: z admirate sunt turbe. p̄s Būdict⁹. Orō Quesumus ops deus. Ad.j. aī. Si in digito dei eiicio demonia: pfecto venit in vos regnum dei. ℟ De⁹ deus meus respice. aī. Te deum. p̄ Qui cūq; vult cē. Ad.iij. aī. Dum fortis armatus custodit atriū suū in pace sunt oia que possidet. p̄s Legē po. Lau. Dereliquat. ℟ Bonū mihi dñe qꝛ humiliasti me:bonū mihi lex oris tui. Sup milia auri z argenti. ℣ Manus tue dñe fecerūt me z plasmauerūt me:da mihi intellectū vt discā mandata tua. Sup. Glia. Bonū. ℣ Dicet dño. Orano Quesumus op̄s. Ad.vj. aī Qui non colligit mecū dispgit: z q non est mecū cōtra me ē. p̄s Defecit. Lau Im. Querite dñm. ℟ Seruus tuus ego sum: Da mihi intellectū dñe. ℣ Ut discā mādata tua. Da. Glia. Seru⁹ ℣ Jpe liberauit. Dio vt supr̄. Ad.ix. aī. Cū immūdus spūs exierit ab hoie ambulat p loca inaquosa querēs requiē et nō inuenit. p̄. Mirabilia La. In oib⁹ ℟ Septies i die laudē dixi tibi dñe deus me⁹. Mep das me. ℣ Errauī sicē ouis q̄ perierat regre seruū tuū dñe: qꝛ mādata tua non sum oblitus. Me. Glia. Septies. ℣ Scapulis suis. Dio vt.s. Ad vs aī. Dixit dñs. p̄s Jpm. La. Hortamur vos. ℟ Educ de carcere aiaz meā. Ut cōfiteaī nomini tuo domine. ℣ Perijt fuga a me:z nō est q̄ requrat animaz meā. Ut. Glia. Educ. Hym⁹. Jā ter q̄ter. ℣ Angel' suis. In euāg aī. Extollēs quedā mulier vocez de turba dixit:btūs venter q te portauit z vbera q̄ suxisti.at iesus aut illi: quimo beati q audiūt verbū dei z custodiūt illud. p̄s Dixit. Orō. Quesumus op̄s de⁹. Et notandū q̄ hymni Glia horalia z Reiū Educ de carcē: que ponunt hac dñica dicant quotidie tā diebus dñicis q̄ feriali

bus p istã quindenã cũ de.xl. agit. ℣. Exorta.ij.ad matu. mui ta. Uenite.ps. Jubilem⁹ ℍy⁹ Claz decus. In hoct.añ. Dñs defensor. ps. Dñs illumiatio ℣. Dicet domio. Lcó.j. Aliud q̃z somniũ vidit qđ narrans fribus ait: Uidi p somniũ q̃si solem ⁊ lunã ⁊ stel las vndecim adorare me. Qđ cũ patri suo ⁊ fribus retulisset increpauit eũ p̃z dixit: Quid sibi vult hoc somniũ qđ vidi sti: Nũ ego ⁊ mr̃ tua ⁊ frẽs tui adorabimus te sup terrã? Jn uidebãt igit ei frẽs sui: p̃ vero rẽ tacitus ꝑsiderabat. L.ij. Unq̃z frẽs illius i pascẽ dis gregibus morarent in sichez: dixit ad eũ isrl. Frẽs tui pascunt oues in sichimis: veni mittã te ad eos. Quo respondẽte: ꝓsto sum ait. Uade ⁊ vide si cũcta ꝓspera sint erga frẽs tuos ⁊ pecora: ⁊ renuncia mihi quid agat. L.ij. Jsus de valle ebrõ: venit in sichẽ. Jnuenitq̃z eum vir errantẽ in agro: ⁊ iterrogauit quid q̃reret. At ille rñdit: Fratres meos q̃ro: indica mihi vbi pascunt greges. Dixitq̃z ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui aũt eos dicẽtes: eam⁹ in dothaym. ℣. Jpe liberauit. Jn lauđ. añ. Miserere. ps. Jp sum ⁊c̃. Lap. Ecce nũc. ℍym nus. Jesu q̃drag. ℣. Scuto circũdabit. Jn euag. añ Amẽ dico vobis: q̃z nemo ꝓpheta acceptus ẽ in patria sua. ps. Bñ dictus. Kyrieł. ⁊c̃. Dio Ordibus nr̃is q̃s domine gr̃az tuã benignus infũde vt sicut abescis corpalibus abstinemus: ita q̃z sensus nr̃os a noxijs retrabamus excessib⁹. Per dñm. Memoria ꝓ pcis añ Cõuertimini. ℣. Dñe non Dio. Exaudi. Psal. famulus res vt. ps. Ad.j.añ. Uiuo ego. ps. Deus in noie. añ. Adesto. ps. Quicunq̃z vult ⁊c̃. Ad. añ. Cognoscimus. ps. Legem po. Lap. Dereliquat. ℟. Bonũ mihi. ℣. Dicet do. Kyrieł ⁊c̃. Dio Cordibus. Ad.vj.añ Per arma. ps. Defecit. Lap. Querite. ℟. Seruus tuus. ℣. Jpse libera. Kyrieł. ⁊c̃. Dio vt. ps. Ad.ix.añ Aduenerũt. ps Mirabilia. Lap. Jn omibus ℟. Sepues. ℣. Scapulis. Kyrieł. ⁊c̃. Dio vt. ps. Ad vs añ. Jnclinauit. ps. Dilexi. Lap Im Hortamur. ℟. Educ. ℍym⁹. Jã ter qua. ℣. Angelis suis. Jn euãge. añ. Jesus aũt trãsiẽs p medium illoz ibat. ps. Cõgt. Subue/ Dio. kyrieł. ⁊c̃. niat nobis dñe mia cor/dia tua: vt ab imminentibus

pctoꝝ nostroꝝ periculis te me reamur ꝓtegẽte saluari. Per dñm. Feria.iij. Lectio ꝓma

Perrexit ergo ioseph post frẽs suos: ⁊ iuenit eos in dothayz. Qui cũ vidissent eũ ꝓcul anteq̃z accederet ad eos cogitauerũt occidere illũ ⁊ mutuo loquebant: Ecce somniator venit: venite occidam⁹ eũ: ⁊ mittamus in cisternã veterẽ dicemusq̃z fera pessima deuorauit eũ. Et tũc apparebit qd illi ꝓsint somnia sua. Lcõ.ij.

Audiés aũt hoc ruben: niteba⁊ liberare eũ de manibus eoꝝ: ⁊ dicebat. Non interficiamus aiaz eius: nec effundamus sanguinẽ: sed ꝓijcite eũ in cisternã hãc que est in solitudine: manusq̃z vr̃as seruate innoxias. Hoc aũt dicebat volens eripe eũ de manibus eoꝝ ⁊ reddere patri suo.

Confestim igit vt .iij. puenit ad frẽs: nudauerũt eũ tunica talari ⁊ polimita: miserũtq̃z in cisternã q̃ non habebat aquã. Et sedentes vt comederẽt panẽ viderũt viatores hysmaelitas venire de galaad ⁊ camelos eoꝝ portantes aromata ⁊ resinã ⁊ stacten in egyptũ. In euã.aii. Si duo ex vobis ꝯsenserint sup terraz de oi re q̃ cũq̃z petierint fiet illis a patre meo dicit dñs. ꝑ.

Exaudi Deus Bñdict⁹ nos omps ⁊ misericors deus: ⁊ cõtinẽte salutaris ꝓpitio nob dona ꝓcede. per do. Ad vs in euãge.aii. Ubi duo vel tres congregati fuerint in noie meo in medio eorũ sum dicit dñs. ꝑ. Mgt. Oratio.

Tua nos dñe ꝓtectiõe defende: et ab oi semp iniq tate custodi. Per do. Feria

Ojit ergo iudas fratrib⁹ suis. Quid aũt nobis ꝓdest si occiderim⁹ fratrẽ nr̃m et celauerim⁹ sanguinẽ ipi⁹? Melius est vt vẽdat hysmahelitis ⁊ man⁹ nr̃e non polluant: frater enim ⁊ caro nr̃a est. Acqueuerũt fratres

sermonib⁹ eius. Lec.ij.

Et ꝑtereũtib⁹ hysmahelitis negociatoribus extrahentes eũ de cisterna vendiderũt hysmahelitis .xx. argẽteis: q duxerũt eũ in egyptũ. Reuer⁊us⁹q̃z ruben ad cisternaz nõ inuenit puerũ ⁊ sciss⁊ vestibus ꝓgẽsq̃z ad fratres suos ait. Puer non cõparet et ego quo ibo

Tulerũt aũt tunicã L.iij. eius et in sanguine hedi quẽ occiderãt tinxerũt: mittẽtes q̃ ferrẽt ad p:ez et diceret. Hãc inuenim⁹: vide vtrũ tunica filij tui sit an nõ? Quã cũ

agnouisset iacob ait. Tunica filij mei é: fera pessima comedit eū bestia ḋuorauit ioseph In euange.añ. Audite ꝛ intelligite traditiones quas dñs dedit vobis. ℣. Benedictus

℟. Resta nob̄ q̄s dñe ℣o. vt salutaribus ieiunijs eruditi a noxijs q̄ q̄z vitijs abstinentes ꝓpiciatione tuā facilius impetrem⁹. Per dñm. Ad vs in euāge.añ. Nō lotis manibus mād̄ucare non coinquinat hominez. ℣. Dagt.

Oncede q̄s ops ℣o. deus vt qui ꝓtectionis tue gratiā q̄rimus: liberati a malis oibus secura tibi mēte seruiamus. Per do. ℭ Feria

Cissisq; vestibus .v. Le.j. indutus est cilicio lugēs filiū multo tēpore. Cōgregatis autē cūctis liberis eius vt lenirēt dolorez patris: noluit recipere consolationē sed ait. Descendā ad filium meū lugens in infernū. Le.ij.

Igitur ductus est ioseph in egyptum. Emitq; eū putiphar eunuchus pharaōis pr̄ceps exercitus vir egyptius de manu hysmahelitarū a q̄bus ꝓductus erat. Fuitq; dominus cū eo ꝛ erat vir in cunctis ꝓspe agēs. Le.iij.

Habitabatq; in domo domini sui: qui optime nouerat dñm esse cum eo: ꝛ omia que gerebat ab eo dirigi in manu illius. Inuenitq; ioseph gr̄az coram dño suo: ꝛ ministrabat ei. A quo ꝓpositus oibus gubernabat creditam sibi domū ꝛ vniuersa que tradita ei fuerant. In euange.añ. Operamini non cibum qui perit sed qui ymanet in vitā eternam.

℟. On ℣. Bñdict⁹. ℣o

Cede q̄s oṕs deus: vt ieiunioꝝ nobis sancta deuotio ꝛ purificatione tribuat: ꝛ maiestati tue nos reddat acceptos Per dñm. Ad vs in euāg.añ. Panis eni dei est qui descendit de celo ꝛ dat vitā mundo:

℟. Ubiectū ℣. Dgt. ℣o

ibi ꝓpl'm q̄s dñe ꝓpiciatio celestis amplificet: ꝛ tuis sēper faciat seruire mād̄atis. Per dñm. ℭ Feria.vj.Le.j.

Benedixit dominus domui egyptij ꝓpter ioseph et multiplicauit tam in edibus q̄z in agris cunctā substantiā eius: nec quicq̄z aliud nouerat: nisi panē q̄ vescebat. Erat autē Joseph pulcher facie ꝛ decorus aspectu. Le.ij.

Post multos itaq; dies iniecit dñā oculos suos in ioseph. ꝛ ait: Dormi mecum. Qui nequaq̄z acquiescens ope

ri nephario dixit ad eã: Ecce dñs meus oibus mihi tradi/tis ignorat qd habeat i domo sua:nec q̃q̃ est qd nõ in mea fit ptãte vl nõ tradiderit mihi ꝓter te q vxor ei⁹ es. Lcõ.iij.

QUomõ ergo possiz ma/leuz hoc facere z peccare in deũ meũ. Huiuscemõi ꝙb ꝙ singulos dies loq̃bat: z mu lier molesta erat adolescẽti: z ille recusabat stuprũ. Accidit ãt vt q̃dã die intraret Joseph domũ z opis qppiã absq; ar/bitris faceret: z illa appzehen sa vestimẽti eius lacinia dice ret: Dormi mecũ. Qui relictõ in manu eius pallio fugit: z e gressus ẽ foras. In euãg. an Aq̃ quã ego dedero q biberit ex ea nõ sitiet vnq;. pz. Bñdi

LEtania nra Dio.ctus. q̃sumus dñe benigno fa uore ꝓsequere: vt sicut ab alimẽ tis abstinemus in corpe: ita a vitijs ieiunem⁹ in mẽte. Per dñm. Ad vs in euãg. añ. Veri adozatores adozabũt patrẽ in spũ z veritate. pz. Mdgt. Dio

PResta q̃s op̃s deus: vt q in tua ꝓtectõe ꝓfidimus cũcta nobis aduersantia te ad iuuãte vincamus. Per domi num. ¶ Sabbato. Tecto.j.

QUnq; vidisset mlier ve/stem in manibus suis: z se esse ꝓtemptã: vocauit hoies domus sue z ait ad eos: Ecce introduxit vir hebreũ vt illude ret nobis. Ingressus ẽ ad me vt coiret mecũ. Cũq; ego suc/clamassem z audisset vocẽ me am: reliqt pallũ qd tenebã: et

IN argu L.ij. fugit foras mentũ ergo fidei retentũ palliũ oñdit marito reuertẽti domũ z ait: Ingressus ẽ ad me seruus hebreus quẽ adduxisti vt illuderet mihi. Cũq; vidis/set me clamare: reliqt palliuz z fugit foras. His auditis dñs z nimiũ credulus verbis ꝓiu gis tratus ẽ valde. Tradidit; ioseph in carcerẽ vbi vincti re gis custodiebantur: z erat ibi

CUit aũt L.iij. clausus. dñs cũ ioseph z miserꝰ illius dedit ei gr̃az in ꝓspectu principis carceris: q tradidit in manu ipius vniuersos vin ctos q in custodia tenebant: z quicqd fiebat sub ipo erat nec nouerat aliqd cũctis ei credi/tis. Dñs enĩ erat cũ illo: z oia opa eius dirigebat. In euã. añ Inclinauit se ihesus scribebat i terra: si qs sine pcto ẽ mittat in eã lapidẽ. pz Bñdict⁹. Dio.

PResta q̃s op̃s deus: vt q se affligẽdo carnẽ ab ali/mẽtis abstinẽt: sectãdo iustici am a culpa ieiunẽt. Per dñm

Dñica.iiij.xl. Sabbato ad vs̄ aī Bñdictus. p̄. Jp̄m tē. Cap Mortamur. Re. Moyses fu. Hym. Jam ter qua. ℣. Angelis suis. In euāge. aī. Nemo te condēnauit mulier: nemo dñe nec ego te condēnabo iaz amplius noli peccare. p̄.

Oncede q̄s dio. Dēt ops deus: vt qui ex merito nostre actiōis affligimur: tue gr̄e ꝓpiciatione respirem⁹. Per dñm. Ad cōpleto. aī Signatū. p̄. Cum inuocarē tē. Cap Tu in nobis. Re. In pace in idip̄m. Dormiā t requiescā. ℣. Si dedero somnuz oculis meis et palpebris meis dormitationē. Dormiā. Glia. In pace. Et sciendū q̄ licet istud festū recipiatur a choro post p̄mā inceptionē: infra passionem tñ non recipiet post vltimā inceptionē .i. post versū sed reinceptū habeo qui ℣ sup cātat p̄sēt chor⁹. In id ip̄m.

Ultor dei memento te fontis t lauacri rorē subisse sanctū te crismate innouatū. Hac cum vocante somno castū petis cubile frontem locūq; cordis crucis figura signet. Crux pellit omē crimen fugiūt crucē tenebre talī dicata signo mēs fluctuare nescit. Procul o procul vagantū portēta somniorū procul esto p̄uicaci p̄stigiator hastu. Otiose serpens q mille p meandros fraudesq; flexuosas agitas geta corda. Discede xp̄s hic ē xp̄s hic ē liquescē signū qđ ipe nosti damnatū tuā cateruam. Corpus licet satiscēs iacet reclinē paululuz: xp̄m tñ sub ipso meditabitur sopore. Gloria eterno p̄ri t xp̄o vero regi paclitoq; scō t nūc t imppetuū. Amē. ℣. Custodi nos Aī. Media vita in morte sumus quē querimus adiutorē nisi te dñe q ꝓpctis nr̄is tuste irascēris. Scē deus: Scē fortis: Scē t misericors saluator amare mortī ne tradas nos. ℣. Ne p̄jcias nos in tpe senectutis cū defecerit virtus nr̄a ne derelinq̄s nos dñe. Scē deus ℣. Qui cognoscis occulta cordiū parce pctis nr̄is. Scē fortis. ℣. Noli claudere aures tuas ad p̄ces nr̄as dñe. Sācte t mise. Et tūc finitā aīa: nec flectat genu ad aliquē illaz repetitionē. Illi versus vero nō dicunt: nisi in festis. ix. lec. Kyriel. tē. Et sic dicat cōple. viq; ad cenā dñi: sed infra passionē nō dicit Glia p̄ri. ad ℣. Jn pace: nisi in festis scōz. Ad matutinū. Hodie si vocez dñi audieritis. Nolite obdurare

corda vestra. ℟. Venite. Per
cũtato inuitatorio post tertiũ
versum: rectores chori prose-
quant psalmũ. Sicut in exa-
cerbatione &c. Hym. Claruz
decus. In .j. noct. añ. Pro fi-
dei. ℟. Beatus vir &c. ℣. Di
cet domino. Lectio .j.
Hec sunt noia filiorz israel: qui ingressi sunt in egyptũ
cũ iacob singuli cũ domibus
suis introierũt. ruben: symeõ:
leui: iuda: yssachar: zabulon &
beniamin: dan & neptalí: gad
& azar. ℟. Locutus est dñs ad
moysen dicẽs descẽde in egy
ptũ dic pharaoni vt dimittat
pplm meũ. Induratuz est cor
pharaonis nõ vult dimittere
pplm meũ nisi in manu forti
℣. Uidẽs vidi afflictionẽ po-
puli mei qui est in egypto et
gemituz eorũ audiui & descẽ
di liberare eum. Induratum.
Erant igitur oẽs Le.ij.
anime eoruz qui egressi
sunt de femore iacob septua-
ginta quinqz. Joseph autẽ in
egypto erat. Quo mortuo et
vniuersis fratrib⁹ eius omiqz
cognatione sua filij israel cre-
uerũt & quasi germinãtes mi-
tiplicati sũt ac roborati nimis
impleuerunt terrã. ℟. Stetit
moyses coraz pharaone & di-
xit hec dicit dñs. Dimitte po-
pulũ meuz vt sacrificet mihi
in deserto. ℣. Dominus deus
hebreoꝝ misit me ad te vt di-
cam tibi. Dimitte. L.iij.
Surrexit in terra rex no-
uus super egyptũ qui ignora
bat ioseph: & ait ad pplm suũ
Ecce ppls filioꝝ israel mult⁹
& fortior nobis est. Uenite sa
pienter opprimam⁹ eũ: ne for
te multiplicetur & si ingruerit
cõtra nos bellũ: addat inimi-
cis: nostris expugnatisqz no-
bis egrediat e terra. Prepo-
sunt itaqz eis mgr̃os operꝝ vt af
fligerent eos oneribus. Edifi
cauerũtqz vrbes tabernaculoꝝ
pharaonis phiton & rameses
quãtoqz opprimebant tanto
magis multiplicabant & cre-
scebant. ℟. Cantem⁹ dño: glo
riose enĩ honorificat⁹ ẽ equũ
et ascensorẽ proiecit in mare.
Adiutor et ptector factus est
mihi dñs in salutem. ℣. Cur-
rus pharaonis et exercitũ ei⁹
piecit i mare. Adiutor. Glia
Adiutor. In .ij. noc. añ. Natu
re. ℟. Conserua. ℣. Ipe libe-
rabit me de laqueo venãtiũ.
Sermo beti iohis epi Le.iiij.
Stabat moyses in mõte
non armis sed precibus
pugnaturus. Stabat extensis
ad celuz manib⁹ deuoto oraꝝ
affectu: non de terra sed de ce

auxilium postulabat. Pugnat cū hostibus absens: cuz exterius sine bello decertat vt quem loci diuersitas ab inimicis seiunxerat: orationis effectus bellatorē presentem hostibus exhiberet. ℟. In mari via tua et semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu moysi et aaron. ℣. Illuxerunt choruscationes tue orbi terre cōmota est et cōtremuit terra. Deduxisti.

Hit moyse orā. Lectio v. Ite pugna occulta: sz manifesta victoria. Latenter dimicat vt euidenter deuincat. Solus orat: vt multi saluent Stabat moyses in mōte: iam proximus celo: iam vicinus syderibus: z quāto eum sublimitas mōtis extulerat: tanto oratio deo proximuz exhibebat. ℟. Qui psequebant populum tuum domine demersisti eos in profundū. Et in columna nubis ductor eorum fuisti domie. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu moysi et aaron. Et in columna.

Hit moyse Lectio sexta. Orante victoria: cessante malicia. Potentior hostis efficitur: iusti corpore fatigato. Desinit israel vincere: moyse desistente in prece: vt duz aduersa populis exhibentur: orationis nobis potentia mōstraretur. Denicz tandiu ista aduersitas valuit: quādiu iugis oratio defuit. Perseuerā te prece: perseuerans victoria roboratur. ℟. Moyses famulus dei ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Vt legem domini meretur accipere. ℣. Ascendit moyses in montem synai. Vt legem dñi. Gloria patri. Vt legē domini. In .ij. nocturno ana Sponsus. ℣. Celi enarrant. ℟. Scapulis suis obuu.

In illo tpe: Scōm iohēz Abijt iesus trans mare galilee quod est tyberiadis: z sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat super his qui infirmabantur. Et reliq. Omeꝫ venera. bede presbyteri Lcō

Turbe fratres que vij. dominuz secute sunt: electorum ecclesia intelligitur: ex omnibus gentibus collecta. Hec enim quotidie dominum sequitur: non egressu pedis sed imitatione operis Ecce etenim appropinquāte pascha die festo iudeorum sequentem se multitudinez dominus verbo salutis pariter z ope curationis erigebat. ℟.

Splẽdida facta ẽ facies moy/
si dũ respiceret in eũ dñs. Vi/
dentes seniores claritatẽ vul
tus eius admirãtes timuerũt
valde. ℣. Descẽdit moyses de
mõte synai portãs duas tabu
las lapideas in manibus suis
scpta; vtraqz digito dei. Vi.

NOS ergo frẽs .L. viij.
charissimi huius exẽplo
facti appropiquãte pascha id
est die nostre redẽptionis ad/
iũcta fratrũ caterua dñm toto
corde seqmur: et eius gratiaz
flagitemus: vt nos spiritaliũ
donis ꝓtuũ saciare dignet:
q̃tenus ipe sacrosctẽ resurre/
ctiõis illi⁹ iteri⁹ exteriusqz de
cẽter ornati: sacramẽta nre sa
lutis puro corpe simul et cor/
de sumam⁹. ℟. Ecce mitto an
gelũ meũ qui p̃cedat te ⁊ cu/
stodiat semp. Observa et au/
di vocẽ meã ⁊ inimicus ero in/
imicis tuis: ⁊ affligentes te af
fligam ⁊ p̃cedet te angel⁹ me⁹
℣. Israel si me audieri nõ erit
in te de⁹ recẽs neqz adorabis
deũ alienũ ego enim dñs. Obs

QUod sublevasse .Le. ix.
Ioclos iesus et venientẽ
ad se multitudinẽ vidisse pbi
betur: diuine pietatis indictũ
est: quia videlicet cũctis ad se
venire querẽtib⁹ gra miseri/
cordie celestis occurrere ꝓsue
uit. ⁊ ne ꝓcẽdo errare possint
lucẽ sui spũs aperire curreny
bus solit⁹ est. Quinqz aũt pa/
nes qbus dñs multitudinem
ppli saturauit: quinqz sunt li/
bri moysi. Mosum⁹ enim ⁊ per
duos piscem alios duos intel/
ligere libros. oracula. l. ppbe
tarũ ⁊ cãtica psalmor. ℟. Au
di israel precepta dñi et ea in
corde tuo quasi i libro scribe.
Et dabo tibi terrã fluentẽ lac
et mel. ℣. Observa igit ⁊ au/
di vocẽ meã ⁊ inimic⁹ ero ini
micis tuis. Et dabo. Glia. Et
Feria serialia. ℟. Attendite po
pule me⁹ legẽ meã. Inclinate
aurẽ vram in verba oris mei
℣. Aperiam in parabolis os
meũ loquar ꝓpositiões ab ini
tio scli. Inclina. ℟. Vos qui
trãsituri estis iordanẽ edifica
te altare dño de lapidibus qs
ferrũ non tetigit. Et offerte su
per illo bolocausta ⁊ hostias
pacificas deo vestro. ℣. Cũqz
intraveritis terrã quã dñs da
turus est vobis edificate ibi
altare dño deo. Et offerte. ℟.
Sicut fui cũ moyse ita ero te
cum dicit dñs. Confortare et
esto robustus introduces po/
pulũ meum ad terraz lacte et
melle manantẽ. ℣. Quoniam
tecũ sum dñs deus tu⁹ in oi/
bus ad quecũqz prexeris. Có.

℟. Popule meus qd feci aut qd molest⁹ fui tibi: rñde mihi qñ ego eduxi vos ō terra egy pti ⁊ de domo seruitutis: qua dragīta ānis in heremo mā na pluit vobis. Et oblit estis me dicit dñs. ℣. Adduxi vos per desertū q̄dragīta annis ego dñs. Et. ℟. Adduxi vos p desertū q̄dragīta annis ego dñs nō sunt attrita vestimēta via māna de celo pluit vobis. Et oblit est me dicit dñs. ℣. Popule meus qd feci tibi aut quid molestus fui rñde mihi qñ ego eduxi vos ō terra egy pti. Et ob. ℟. Adduxit eos do min⁹ in fortitudine terre ciba uit eos nascentijs agror⁹. Su perāuit mel de petra et oleū de firma petra. ℣. Libauit eos ex adipe frumēti ⁊ de petra mel le saturauit eos. Superāuit. ℣. Ipse liberauit. In tono. añia.

In hoc acceptabis sacrifi/ciū iusticie si auerteris faciē tuā a pcis meis. ℣. Miserere. añia. Bonū est sperare in dño q̄z sperare in pncipib⁹ ℣. Confitemini. añi. Benedi cat nos deus deus nr̄ bñdicat nos deus. ℣. Deus de⁹ me⁹. añi. Notēs es dñe eripe nos ⁊ de manu mortis liberare nos de⁹ noster. ℣. Bñdicite. añi. Reges terre ⁊ oēs ppli lauda te deū. ℣. Laudate. Cap. Ec ce nunc tps. In. Jesu q̄dra. ℣. Scuto circūd. In euāg. añi. Abiit ihesus trās mare galilee ⁊ sequebat eū multitudo ma/gna quia videbāt signa q̄ faci ebat: erat autē pascha dies festus indeor⁹. ℣. Bene dictus. Ofo. Cōcede q̄s. Ad j. añi. Cū sublevasset oc/los ie/sus ⁊ vidisset maximā multi/tudinē venientē ad se dicit ad philippū: vnde emem⁹ panes vt manducēt hij: hoc aūt dice bat tēptans eū ipe em sciebat quid esset factur⁹. ℣. De⁹ de us meus respice. añi. Te deū. ℣. Quicūq vult. Ad. iij. añi. Accepit ergo ihs panes et cū gr̄as egisset distribuit discū/bentib⁹ simili ter et ex piscib⁹ quantū volebāt. ℣. Lege po Cap. Dereliquat. ℟. Bonū. ℣. Dicet dño. Ofo. Concede Ad. vj. añi. De quinq̄ panib⁹ et duob⁹ piscib⁹ saciauit dñs quinq̄ milia hoim. ℣. Dese. Cap. Querite. ℟. Seruus. ℣. Ipse liberauit. Ofo vt s. Ad vij. añia. Saciauit dñs quinq̄ milia hoiz de quinq̄ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. ℣. Mirabi. Cap lm. In oib⁹. ℟. Sepnes. ℣. Scapulis suis. Ofo vt s q̄ Ad vs añi. Dixit dñs. ℣. Ipz Cap lz. Nortamur. ℟. Educ.

hym. Jā ter. ℣. Angelis suis
In euāg. añi. Cū vidissent turbe signu qđ fecerat ihesus: dicebāt: vere hic ē ꝓpheta q vēturus ē in mūdū. ꝑs. Māgt. Dio
Lócede ꝙs. [illegible]
tu. [illegible]. Venite. ꝑ. Jubilemus. hym. Clarꝛ decus. In
no. añi. Dñs defensor. ꝑ. Dñs illuminatio. ℣. Dicet do. [illegible]

ORtūtq; filios isrl' egyptij: ⁊ affligebāt illudentes eis: atq; ad amaritudinez ꝓducebant vitā eoꝛ operibus duris luti ⁊ lateris omniq; famulatu suo in terre operibus
OPꝛemebantur. Lcō. [illegible]
JXit autē rex egypti obstetricibus hebꝛeoꝛ: quarum vna vocabatur Sefféra: altera phua: ꝓcipiens eis. Quando obstetricabitis hebꝛeas ⁊ partus tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite illū: si femina reseruate. Lectio. [illegible]
TImuerunt autē obstetrices deū: ⁊ nō fecerūt iuxta ꝓceptum regis egypti: sed conseruabant mares. Quib⁹ ad se accersit rex ait. Quid nā est hoc quod facere noluistis: vt pueros reseruaretis? Que respōderūt. Nō sunt hebꝛee sicut egyptie mlieres. Ipse eni obstetricādi habēt sciaz ⁊ ꝑ quōz veniamus ad eas pariunt. ℣. Jp̄e liberauit. In [illegible]
dibus añi. Miserere. ꝑs. Jp̄m
Cap. Ecce mic. hym. Jesu q̄
dragenarie. ℣. Scuto. In eu
gel. añi. Auferte ista hinc dicit dñs: ⁊ nolite facere domū patris mei domū negociationis
Pꝑs. Benedictus. Dio.
PResta que sumus omps deus: vt obseruationes sacras annua deuotione recolētes: ⁊ coꝛpe ubi placea nius ⁊ mēte. Per do. [illegible]
[illegible] ꝓ peccatis ⁊ psalmi familiares vt [illegible]
hōras mici cap la: Beat. ꝑs. nō vt. ℣. Dio ō die. Ad vēp añi. Inclinauit. ꝑ. Dilexi. Cantatur. [illegible]
tatur. Educ. hym. Jā ter
℣. Angelis suis. In euāgel. añi
Soluite templū hoc dicit dñs ⁊ post triduꝫ excitabo illud: hoc aūt dicebat de tēplo coꝛpoꝛis sui. ꝑ. Māgt. Oratio.
OEpcatione nr̄az q̄s dñe benignus exaudi: ⁊ quibus supplicādi ꝑstas affectuz tribue defensionis auxilium. Per dñm. [illegible]
BEne ergo fecit deus obstetricibus: ⁊ creuit ꝓlis ꝙ: tatusq; est nimis. Et q: timuerūt obstetrices deū: edificauit illis domos. Precepit ergo pharao oi ꝓplo suo dicēs Quicqd masculini sexus natū fuerit in flumine ꝓjcite: qcqd

ait seminei reseruate. Lcō.ij.

EGressus ē post hec vir ḋ domo leui: accepta vxo re stirpis sue: q̄ ꝯcepit ⁊ peperit filiū: ⁊ vidēs eū infantē elegā tē abscondit tribus mensibus.

QUnqz iā celare Lcō.iij. nō posset: sumpsit fiscel lā scirpeā: ⁊ liniuit eā bitumi ne ac pice: posuitqz intus infā tulū: ⁊ exposuit eū in charecto ripe fluminis: stāte ꝑcul sozo re eius: ⁊ ꝯsiderāte euentū rei In euāge.aī. Mea doctrina nō est mea: sed eius q̄ misit me p̄is. ℣. Benedictus. Oratio

SAcre nobis dñe q̄s obser uatiónis ieiunia: ⁊ pie cō uersatiónis augmentū: ⁊ tue ꝓ piciatiónis ꝯtinuū ꝑstent auxi liū. ℣. Per dñm. Ad vs in euāg. aī. Unū opus feci ⁊ admira mini: q̄ totū hoiem sanū feci in sabbato. ℣. Dñe. Oratio.

DIsserere dñe ppl̄o tuo: ⁊ cōtinuis tribulationi bus laborantē ꝓpitius respi rare ꝯcede. ℣. Per dñm nostrū.

FEria.iij. Lectio.j.

LEcce aūt descēdebat filia pharaonis vt lauaret in flumi ne: ⁊ puelle eius gradiebant ꝓ crep̄sdinē aluei. Que cū vidis set fiscellaz in papirione: misit vnā de famulabus suis ⁊ alla tā aperiens: cernēsqz in ea par vulū vagientē miserta eius ait De infātibus hebreoz hic ē.

QUi soror puer Lcō.iij. Uis inquit vt vadam et vocē tibi hebream mulierem que nutrire possit infantuluz? Respondit. Uade: ℣. Perrexit puella: ⁊ vocauit matrē eius. Ad quā locuta ē filia pharao nis: Accipe ait puerū istū ⁊ nu tri mihi: ⁊ ego dabo tibi mer cedem tuam. Lectio.iij.

SUscepit mulier ⁊ nutri uit puerū: adultū qz tradidit fi lie pharaonis. Quē illa adop tauit in locuz filij. Uocauitqz nomē eius moyses dicens: q̄z de aq̄ tuli eū. In euā.aī. Rab bi qs peccauit hic aut parētes eius vt cecus nasceret: rñdit ie sus ⁊ dixit: neqz hic peccauit: neqz parētes eius: sed vt mani festent opa dei in illo. ℣. Bñ

DEus q̄ ⁊ Dio dictus. iustis ꝑmia meritoz̄: et peccatoribus per ieiuniuz ve niam prebes: miserere suppli cibus tuis: vt reatus nostri cō fessio indulgentiā valeat per cipere delictoz. ℣. Per dominū Ad vesperas in euangelio aī. A seculo nō est auditu: quia quis aperuit oculos ceci nati. ℣. Magnificat. Dio

PAteāt aures mīe coz die tue dñe ꝓcibus supplicantiū:

hym. Jā ter. ℣. Angelis suis In euāg. ati. Cū vidissent turbe signū qđ fecerat ihesus: dicebāt: vere hic ē ppheta q vēturus ē in mūdū. ps. Mgt. Dio Cōcede q̄s. Feria .v. ad matu. viuita. Venite. p̄. Jubilemus. hym. Claz decus. In no. ati. Dñs defensor. p̄. Dñs illuminatio. ℣. Dicet do.

Derūtq; filios isrl egyptij: t affligebāt illudentes eis: atq; ad amaritudinez ꝓducebant vitā eoz operibus duris luti t lateris omniq; famulatu suo in terre operibus

Opzemebantur. Lcō. .iij. Jxit autē rex egypti obstetricibus hebreoz: quarum vna vocabatur Sephera: altera phua: ꝓcipiens eis. Quando obstetricabitis hebreas t partus tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite illū: si femina reseruate. Lectio .iij.

Timuerunt autē obstetrices deū: t nō fecerūt iuxta ꝓceptum regis egypti: sed conseruabant mares. Quib⁹ ad se accersit rex ait. Quid nā est hoc quod facere noluistis: vt pueros reseruaretis? Que respōderūt. Nō sunt hebree sicut egyptie mlieres. Ip se eni obstetricādi habēt sciaz t ꝑ quos veniamus ad eas pariunt. ℣. Ipe liberauit. In laudibus ati. Miserere. p̄. Jpm. Cap. Ecce mic. hym. Jesu q̄ dragenarie. ℣. Seuto. In euāgel. ati. Auferte ista hinc dicit dñs: t nolite facere domū patris mei domū negociationis

P̄. Benedictus. Dio. Resta quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras anniua deuotione recolentes: t corpe tibi placeamus t mente. Per do. Feria .v. ad vesp. Ant. Ꝑ peccatōr t psalmi familiares vsq; ad horas mīcī cap̄la: Reliq̄ ps. t vt s. Dio ō die. Ad vēsp. Inclinauit. p̄. Dilexi. Ca. Hoc tamen. Educ. hym. Jā ter. ℣. Angelis suis. In euāge. Soluite templū hoc dicit dñs t post triduū excitabo illud: hoc aūt dicebat de tēplo corporis sui. p̄. Mgt. Oratio.

Oratione nr̄az q̄s dñe benignus exaudi: t quibus supplicādi ꝓstas affectū tribue defensionis auxilium. Per dñm. Feria .iij. Lcō. .i.

Bene ergo fecit deus obstetricibus: t creuit ppl's ꝓ eas: t roboratus est nimis. Et q̄ timuerūt obstetrices deū: edificauit illis domos. Precepit ergo ꝓpharao oi ppl'o suo dicēs Quicqd masculini sexus natū fuerit in flumine ꝓijcite: quicqd

aūt femineī reſeruate. Lcō.ij.

EGreſſus ē poſt hec vir ō
domo leui: accepta vxo
re ſtirpis ſue: q̄ ꝯcepit ⁊ pepit
filiū: ⁊ vidēs eū infantē elegā
tē abſcondit tribus menſibus.

QUnq̄ tā celare Lcō.iij.
nō poſſet: ſumpſit ſiſcel
lā ſcirpeā: ⁊ liniuit eā bitumi
ne ac pice: poſuitq̄ intus infā
tulū: ⁊ expoſuit eū in charecto
ripe fluminis: ſtāte ꝓcul ſoro
re eius: ⁊ ꝓſideratē euentū rei
In euāge. aū. ZMea doctrina
nō eſt mea: ſed eius q̄ miſit me
p̄: ps. Benedictus. Oratio
SAcre nobis dñe q̄s obſer
uatiōis ieiunia: ⁊ pie cō
uerſatiōis augmentū: ⁊ tue p̄
piciatiōis ꝯtinuū p̄ſtent auxi
liū. ℣er dñm. Ad vs in euāg.
aū. Unū opus feci ⁊ admira
mini: q̄ totū hoiem ſanū feci
in ſabbato. ps. zſDgt. Oratio.
OIſerere dñe pplo tuo: ⁊
cōtinuis tribulationi
bus laborantē ꝓpitius reſpi
rare ꝓcede. ℣er dñm noſtrū.

EGenes. xxj. Lectio. j.
ECce aūt deſcēdebat filia
pharaonis vt lauaret in flumi
ne: ⁊ puelle eius gradiebant p
crepidinē aluei. Que cū vidiſ
ſet ſiſcellaz in papirione: miſit
vnā de famulabus ſuis ⁊ alla
tā aperiens: cernēſq̄ in ea par
vulū vagientē miſerta eius aīt
De infātibus hebreoz hic ē.

QUi ſoror pueri Lcō.ij.
QUis inquit vt vadam et
vocē tibi hebream mulierem
que nutrire poſſit infantulū?
Reſpondit. Uade: ℣errexit
puella: ⁊ vocauit matrē eius.
Ad quā locuta ē filia pharao
nis: Accipe aīt puerū iſtū ⁊ nu
tri mihi: ⁊ ego dabo tibi mer
cedem tuam. Lectio.iij.
SUſcepit mulier ⁊ nutri
uit puerū: adultū q̄ tradidit fi
lie pharaonis. Que ē illa adop
tauit in locū filij. Uocauitq̄
nomē eius moyſes dicens: q̄
de aq̄ tuli eū. In euā. aū. Rab
bi q̄s peccauit hic aut parētes
eius vt cecus naſceret: rñdit ie
ſus ⁊ dixit: neq̄ hic peccauit:
neq̄ parētes eius: ſed vt mani
feſtent opa dei in illo. ps. Bñ
DEus q̄ ⁊ Dio dictus.
iuſtis p̄mia meritoz: et
peccatoribus per ieiuniuz ve
niam p̄bes: miſerere ſuppli
cibus tuis: vt reatus noſtri cō
feſſio indulgentiā valeat per
cipere delictoz. ℣er dominū
Ad veſperas in euangelio aū.
A ſeculo nō eſt auditū: quia
quis aperuit oculos ceci nati.
P. zMagnificat. Dio
PAteāt aures mīe coꝛdie
tue dñe ꝓcibus ſupplicantiū

t vt petentib⁹ desiderata con
cedas: fac eos q̄ tibi sūt placi
ta postulare. Per dominum

In die Feria. v. L. j.
bus illis: Postq̄ creue
rat moyses egressus ad fratres
suos vidit affictionē eoz t vi
rum egyptiū pcutientē quen
dam de hebreis fribus suis.
Cūq̄ circūspexisset huc atq̄
illuc t nullū adesse vidisset: p
cussū egyptiū abscōdit ſabulo

Egressus die al L. ij.
tero conspexit duos he
breos rixātes. Dixitq̄ ei qui
faciebat iniuriā. Quare pcu
tis pximū tuū? Qui respōdit
Quis cōstituit te pncipē t iu
dicē super nos? Nū occidere
tu me vis: sicut occidisti heri

Timuit L. iij. egyptiū,
moyses t ait. Quo palā
factū est verbū istud: Audiuit
q̄ pharao sermonē hunc: t q̄
rebat occidere moysen. Qui
fugiēs de conspectu eius mo
ratus est in terra madian t se
dit iuxta puteū. In euāg. añ.
Pater diligit filiū t omia de
monstrat ei que ipe facit. p̄.

Presta Dio. Benedictus.
nobis q̄s dñe vt salutari
bus ieiunijs eruditi: a noxijs
quoq̄ vitijs abstinētes: ppi
ciatione tuā facilius impetre
mus. Per do. Ad vā in euan.
añ. Sicut pater suscitat mor
tuos t viuificat sic t filius q̄s
vult viuificat. p̄. Dñe.

Populi tui deus institu
tor t rector pctā quibus
ipugnat expelle: vt semp tibi
placitus t tuo munimīe sit se
curus. Per dñm. Feria. vj.

Erant aūt sacerdoti L. j.
madian septē filie. Que
venerūt ad hauriendā aquā
t impletis canalibus ada q̄re
cupiebāt greges p̄ris sui. Su
puenere pastores t eiecerunt
eas. Surrexitq̄ moyses t de
fēsis puellis: adaq̄uit oues eaz

Que cū reuertissent L. ij.
ad raguel p̄rem suū: di
x ad eas. Cur velociº venistis
solito? Respōderūt. Vir egy
ptius liberauit nos de manu
pastoz insuper t hausit aquā
nobiscū potūq̄ dedit ouibus.
At ille. Ubi é ingt? Quare di
mīsistis hoiez? Vocate euz vt
comedat panē. Leō. iij.

Iurauit ergo moyses qđ
habitaret cū eo. Accepitq̄ sef
forā filiā eiº vxorē que pepit
ei filiū: quem vocauit gersan
dicēs. Aduena fui in terra ali
ena. Alteruz ꝯo pepit: quem
vocauit eleazar dicēs. Deus
eni p̄ris mei adiutor meus et
eripuit me ḋ manu pharaōis.
In euā. añ. Lazarus amicus.

noster dormit eamus & a somno excitem⁹ eū. ℟. Bñdict⁹.

DEus qui ineffabi/libus mūdū renouas sacramētis: preſta qs: vt eccl̄ia tua eternis pficiat institutis: & pastoribus nō destituat auxilijs. Per dñm. Ad vs in eund̄. Dñe si h fuisses lazar⁹ nō esset mortu⁹ ecce iā fetet qdriduan⁹ in monumēto. ℟. Dōgt

QA qs ops de⁹: vt Dio. g infirmitat nr̄e pscij: dextra tue pitie phidim⁹: sub tua spectatiōe gaudeam⁹. Per do.

Sabbato Leō pma.

POst multū tps mortu⁹ est rex egypti: & ingemiscētes filij isrl̄ ppter opa vociferati sūt. Ascēditq; clamor eorū ad deū p opibus: & audiuit gemitū eor̄ ac recordat⁹ est federis qd pepigerat cū abraha ysaac & iacob. Et respexit dñs filios israel et liberauit eos.

MOyses āt pascebat oues iethro soceri sui sacerdotis madiā. Cūq; minasset gregē ad interiora deserti: venit ad montē dei oreb. Apparuitq; ei dñs in flāma ignis de medio rubi et videbat qd rub⁹ arderet: & nō cōbureret. DIxit ergo moyses. Uadā & videbo visionē hanc magnā: qre nō cōburat rubus. Cernēs aūt dñs quod pgeret ad vidēdū: vocauit eū de medio rubi & ait. Moyses moyses. Qui respōdit. Adsu. At ille. Ne appropies inquit huc. Solue calciamēta de pedibus tuis. Locus eni in quo stas terra scā est. Et ait. Ego sum de⁹ pr̄is tui. Deus abraham: & deus ysaac. & deus iacob. Abscondit moyses faciē suā: nō eni audebat respicere contra deū. ℟. Ego sum lux mūdi qui sequit me nō ābulat in tenebris sed habebit lumē vite dicit dñs. ℟. Hjat qs Dio. Bñdict⁹. Dñe per gratiā tuā fructuosus nostre deuotiōis affectus: quia tūc nobis pderunt suscepta ieiunia si tue sint placita pietati. Per do.

Dñica in passiōe dñi Sabbato ad vs apl̄i. Bñdictus. ℟. Jpm. Cap.

FAciē meaz nō auerti ab increpātibus & despuentibus in me dñs deus auxiliator meus: & ideo nō sum confusus. ℟. Circūdederūt me viri mendaces: sine causa flagellis ceciderūt me. Sed tu dñe defensor vindica me. ℣. Qm̄ tribulatio pxima est: & nō est qui adiuuet. Sed tu. Et reincipiat ℟iū: q; in passione dñi nō dr̄. Glia p̄ri ad ℟iū vel ad

ossiqn in cruce: nec in manu lan
Venite mi festus scor. hymn.

Exilis regis pdeūt vexil
get crucis mysteriū quo
carne carnis pditor suspensus
est patibulo. Confixa clauis
viscera: tendens manus vesti
gia: redemptiōis gratia: hic i
molata est hostia. Quo vul
neratus insup mucrone diro
lancee: vt nos lauaret crimi
na: manauit vnda sanguine. Im
pleta sunt que concinit dauid
fideli carmine: dicendo natio
nibus: regnauit a ligno deus.
Arbor decora & fulgida ornā
ta regis purpura: electa digno
stipite: tā sancta membra tangere.
Beata cuius brachijs pcium
pependit seculi: statera facta est
corpis: prædaq; tulit tartaris.
O crux aue spes vnica: hoc pas
sionis tempe: auge pijs iusticiā
am: reisq; pona veniā. Te sū
ma deitas: collaudet om
nis spūs quos p crucis mysteriū
saluos rege p secula. Amē.

Dederūt in escam meā fel.
Et in sitī mea potauerunt me
aceto. In euāgelio añ. Ego sū
qui testimoniū perhibeo de
meipso: & testimoniū perhibet
de me q misit me pr. pē. Dñt

Oremus oēs. Deus
deus familiā tuā propi
tius respice: vite largiente re
gat in corpore te seruāte custo
diat in mente. Per dñm. Ad
matu. inuita. Quadragita an
nis proximus fui generatōi hu
ic. Et dixi semp hi errāt corde
pē. Venite. Finito primo versu
reticat inuita. ℣. Quis deus
magnus &c. Et dixi &c. Per
cātato autē primo versu. Qua
draginta. a sectore chori in
cipit inuitat: & cantet a choro
nec sequat. Ps. Et hoc or
dine dicat psal. Venite. cum
suo inuita. quotiēs infra psal
mōē de passione dr: siue dñi
ca siue feria. Hymnus.

Pange lingua gloriosi plīi
certaminis: & super crucis tro
pheū dic triumphū nobilem:
qualiter redēptor orbis imo
latus vicerit. De parentis p
thoplasti fraude facta condo
lens quādo pomi noxialis mor
te morsu corruit: ipe lignum
tuē notauit dāna ligni vt sol
ueret. Hoc opus nr̄ē salutis
ordo depoposcerat: multifor
mis pditoris ars vt artē falle
ret: & medelā ferret inde hostis
vnde lesserat. Quādo venit er
go sacri plenitudo tēpis: mis
sus ē ab arce pr̄is natus orbis
conditor atq; ventre virginali
caro factus pdijt. Claz bo
nor deo vsq; quo altissimo vn
a patri filioq; inclyto paracli

to:cui laus ẽt potestas p eter/
na secula. Amẽ. In. j. nocf. aii.
Pro fidei. ℣. Btus vir q tẽ.
Psal. vero finiant cum Glia
pri vt pri. ℣. Erue a framea
deus aiam meã. Et de manu
canis vnicã meã. Lectio pma

VErba hieremie filij hel/
chie de sacerdotibus q
fuerunt in Anathoth in terra
beniamin: cõ factũ est verbũ
dñi ad eũ in diebus iosie filij
amos regis iuda: in tertiode/
cimo anno regni ei⁹. Hec di
cit dñs. Suntnt oẽs lectio
nes de ꝓphetijs p totũ annũ
excepta tribus noctibus xpi
bꝰ. ℟. Hi sunt dies q̃s ob/
seruare debetis tempibus su/
is. Quartadecima die ad vel/
per pascha dñi est: et in quita/
decima solennitate celebrabi
tis altissimo dño. ℣. Locutus
est dñs ad moysen dicẽs: loq̃/
re filijs israel et dices ad eos.

ET factũ est L. ij. Quar.
in diebus Joachim filij
iosie regis iuda vsq̃ ad consũ
mationẽ vndecimi anni sede/
chie filij iosie regis iuda vsq̃
ad transmigrationẽ hierusa/
lem in mẽse quinto. ℟. Mul/
tiplicati sunt qui tribulãt me:
et dicũt nõ est salus illi in deo
eius. Exurge domine saluũ
me fac deus meus. ℣. Nequã
do dicat inimicus meus: pre/
valui aduersus eum. Exurge

ET factũ est ver Lcõ. vj
bum dñi ad me dicens:
Priusq̃ te formarem in vte/
ro noui te: et anteq̃ exires de
vulua sanctificaui te: et prophe
tam in gentibus dedi te. Et di
xi: A. a. a. domine deus: Ecce
nescio loqui quia puer ego sũ
℟. Deus meus es tu ne disce/
das a me. Quñ tribulatio pxi
ma est: et nõ est qui adiuuet. ℣
Deus deꝰ meus respice in me
ãre me dereliqsti. Quñ. Nota
dũ q̃ in. j. ℟. iij. et. vj. et. ix. omisso
Glia patri repeti debẽt. In. ij.
nocturno aii. Mature. ps. Cõ/
serua tẽ. ℣. De ore leonis libe
ra me dñe. Et a cornibus vni/
corniũ humilitatem meam.
Sermo bti iobãnis epi. L. iij.

MAgnum hieremie san/
ctissimi meritum: ma/
gnum in eum collatum est di
uinitus donum. Magnus in
quã hieremie est meritũ: qui
ante ꝓmeretur q̃ nascit: an
te sanctificatur q̃ editur: ante
ꝓphetа constituitur: q̃ mũ/
di exordio potiatur. ℟. In te
iactatus sum ex vtero de ven/
tre matris mee: deus meus es
tu ne discedas a me. Quñ tri/
bulatio ꝓxima est: et non est q
adiuuet. ℣. Salua me ex ore

leonis: & a cornib⁹ unicornium humilitate mea. Qui. Lcō. vi.

QUicunq; eius merita: & ad deo necdum exercent officia. Bona narrant: nec in bonor causse tractant. Promotio dicit: & necdū promotōis negotiū apiscit. Moli inquit dñs putare hieremia q̄ hodie pphetā te constituo: aut nūc primum ad istā gentē corrigēdā mittito. ℟. In primo est tribulatio mea dñe. & nō est q adiuuet vt fodiāt manus meas & pedes meos: libera me de ore leonis Ut enarrē nomen tuū fribus meis. ℣. Erue a framea deus aiam meā: & de manu canis vnicam meā meam. Ut. Lvi.

ANtequā te formarē in vtero noui te: & antequā exires de vulua sanctificaui te: prophetā gentib⁹ dedi te. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super gentes & regna. Ut euellas & destruas: & disperdas & dissipes: & edifices & plantes. ℟. Custodi me dñe de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. Quoniam cogitauerunt supplantare gressus meos. ℣. Ecce ceciderunt qui operati sunt iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Quoniam. Lcō. vii.

QUi vero verbū dei audire venit: vel si id cū audire corpis audierit: illud nullo studio in ope mittere conat: profecto se ex deo nō esse manifestat. Qđ eni dñs verbū dei iudeis testat q̄ ex deo nō essent: ipi de se opibus manifestant dicētes: Nōne bñ dicim⁹ nos

tē. ℣. Ne pdas cū impiis deus aiam meā. Et cū viris sanguinū vitā meā. Cohi lobē

IN illo tpe: Dicebat Iesus turbis iudeoꝝ & principibus sacerdotum: Quis ex vobis arguet me de peccō? Si veritatē dico: ⁊re vos nō creditis mihi. Et rel. Omel: bñ greg. pape de eadē lectiōe: Lcō. vii.

PEmo enim frēs dñm de peccō arguere poterat: q̄ in mundū absq; peccō venerat vt peccōres a peccō solueret. Ut aūt ostēderet eos a peccis posse liberari si in eū credere vellēt subiūxit dicēs: Si veritatē dico ⁊re nō creditis mihi. Qui est ex deo: id est q̄ verbū dei libenter audit: & libētius operē cōplet: nullo mō se ex deo esse dubitet. ℟. Dirige in cōspectu tuo viam tuam: & ipij ad te querent. Libera me de sanguinibus deus salutis mee. ℣. Dñe labia mea aperies: & os meū annunciabit laudē tuā. Libera.

qz samaritanus es tu: et demoniū habes. Samaritanus qppe interpꝛtat custos. ℟. Me auertas faciez tuā a puero tuo dñe. Qm̄ tribulor velociter exaudi me. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniq̄ libera me. Quoniā. Lectio. ij.

Egauit eni dñs demoniū se habere: sed nō negauit se samaritanū esse: qz nouerat se nim custodē esse. Mā quos p increpationē corrigere non valebat: blāda pmissione ad corrigendum puocat dicens: Amē amē dico vobis: si quis sermonē meū seruauerit: mortem nō videbit in eternū. Alia est eni mors aie: et alia corpis Aia vero frēs p pctm̄ morītur corpus etiaz ꝓpter penā pcti. ℟. Qui custodiebāt aiaz meā ꝓfiliū fecerūt in vnū dicentes Deus dereliqt eū psequimini et cōprehēdite eū: qz non est q liberet eū: deus meus ne longe eas a me: deus meus in adiutoriū meū intēde. ℣. Dēs inimici mei aduersum me cogitabāt mala mihi: verbum iniquū mādauerūt aduersū me dicētes. Deus de. Hec festa q sequunt p feriās dicant cum aliis de historia si opus fuerit festa ferialia. ℟. Deus meus eripe me: de manu pctōris: et de manu cōtra legē agētis et iniq Qm̄ tu es patrona mea. ℣. Ne tradideris me obloquentibus me deus meus in auxiliū meum respice. Qm̄ ℟. Adiutor et susceptor meus tu es domine: et in verbū tuū speraui. Declinate a me maligni et scrutabor mandata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: et legem tuā dilexi. Decli. ℟. Ne perdas cū impijs deus aiaz meā et cū viris sanguinū vitā meā Redime me dñe. ℣. Ne tradideris me in aias tribulantiuz me: qm̄ insurrexerūt in me testes iniq. Redime. ℟. Pacifice loquebantur mihi inimici mei: et in ira molesti erāt mihi Tetigisti dñe ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego aūt dū mihi molesti essent induebā me cilicio: et humiliabā in ieiunio aiaz meā. Tetigisti. ℟. Tide qz tribulor velociter exaudi me Intēde aie mee et libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me dñe. ℣. Libera me ab his qui oderūt me: et ne auertas faciē tuā a puero tuo. Intēde. ℣. Intēde aie mee et libera eā. Ppter inimicos meos eripe me.

Ode dñe afflictionē meā: qm̄ erect⁹ est inimicus meus. ℣. Miserere. aīa. In tribulatōe inuocaui dñm et exaudiuit me in lati

tudine. ℣. Cōfitemini. ant. Judicasti dñe causas aie mee: defensor vite mee dñe deus meus? ℣. Deus deus meus. ant. Populeus qd feci tibi aut qd molestus fui respōde mihi. ℣. Benedicite. ant. Unquid reddit p bono malū: quia foderunt foueā aie mee. ℣. Lauda. Cap.

Christus assistens pontifex futurorū bonorū pamplius & perfectius tabernaculū nō manufactū: id est nō huius creationis: neq; p sanguinem hircorū aut vitulorū: sed per proprium sanguinē introiuit semel in sancta eterna redemptione inuēta. Deo. Hymnus.

Ustra fex qui iā pacta tēpus implens corporis se volente natus ad hoc passioni dedit⁹ agnus in cruce leuatur immolādus stipite. Hic acetum fel arundo sputa clauis lācea mite corpus perforatur sanguis vnda profluit: terra pōtus astra mūdus quo lauant flumine. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talem profert frōde flore germine: dulce lignū dulces clauos: dulce pondus sustinet. Flecte ramos arbor alta tēsa laxa viscera & rigor lentescat ille quē dedit natiuitas: vt superni membra regis miti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre pretiū seculi atq; portū preparare nauta mūdo naufrago quē sacer cruor punxit⁹ fusus agni corpe. Gloria & honor deo vsq; quo altissimo: vna pri filioq; inclyto paclito: cui laus & potestas p eterna secula. Amen. ℣. Eripe me ō inimicis meis deus meus. Et ab insurgentibus in me libera me. Ps. ant. Quis ex vobis arguet me de pctō si veritatē dico quare vos nō creditis mihi: q ē ex deo verba dei audit: propterea vos nō auditis: qr ex deo nō estis. ℣. Benedictus. Oro. Quesumus oīps deus. Ad. j. ant. Adhuc ipsi⁹ fremebant aduersū me: & grauatū est cor meū sup eos. ℣. Deus deus meus respice. ℣. Quicūq; vult. Nō mutet ala in passione: nisi in festis sctōr. Lap. Dñe miserere. statim sequat versiculus. Exurge dñe adiuua nos: quia Jesu xpe non dr nisi in passione: nisi in festis sctōr. Ad. iij. ant. Ego demoniū nō habeo: sed honorifico patrē meū dicit dñs. ℣. Legē pone. Capitulū

Onfundantur qui me persequuntur: & nō confundar ego: paueant illi & non paueā ego ait dñs omps. ℣. Erue a framea deus aiam meā. Et de

manu canis vnicam meaz. ℣. Salua me ex ore leonis: et a cornib⁹ vnicornium. Et d. ℟. Erue repetatur. Eodē modo fiat de alijs ℟ijs ad horas. ℣. De ore leonis. Oro. Quesumus ops de⁹. Ad. vj. añ. Ego gloriā meā non quero est qui querat z iudicet. ps. Defecit.

IUdicasti dñe causam aie mee defensor vite mee dñe deus meus. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibus vnicornium humilitatē meā. ℣. Erue a framea deus aiaz meā: z de manu canis vnicā meam. Et a. ℟. De ore. ℣. Intende aie. Oro vt supra. Ad. ix. añ. Abrahaz pater vester exultauit vt videret diem meum: vidit z gauisus est. ps.

PMirabilia testi. Lap. Osui facie meā vt petrā durissimā: z scio quoniaz non confundar ait dominus ops. ℟. Principes psecuti sunt me gratis: z a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua. ℣. Quasi q inuenit spolia multa. Letabor. ℟. Principes. ℣. Ne perdas. Oratio vt supra. Ad vesperas añ. Dixit dominus. ps. Jpm. Lap. Facie meā. ℟. Usququo exaltabitur inimicus meus super me. Respice z exaudi me dñe deus meus. ℣. Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego aūtin misericordia tua speraui. Respice. Incipiat ℟ium Usququo. Hoc ℟ium dicatur quotidie ad vesperas per hebdomadaz quando de tēporali agitur. Hym Vexilla regis prodeūt. Et notandū q capla z hymni que dicunt in hac dñica: dicēda sunt quotidie vsq ad cenā dñi quando de tēporali agitur: z per idem tempus dicendi sunt versiculi ad vesperas ante laudes et in laudibus. ℟. Sederunt in escā. Jn euāg. añ. Tulerunt lapides vt iacerent in ie℣ie℣ aūt abscondit se z exiuit de templo. ps. Magt. Oro. Quesumus ops deus. Feria. ij. ad matu. inuitato. Venite. ps. Jubilemus. Hym. Pange lingua Jn noc. añ Dñs defensor. ps.

QDñs illu. ℣. Erue. Lap. Et dixit dñs ad me: Noli dicē q puer ego suz: qm̄ ad oia q̄ mittā te ibis: z vniuersa q̄ mandauero tibi loqris. Ne timeas a facie eoz: q: ego tecum sū: z eruā te dicit dñs. Hec dic.

QEt misit dñs manū suā z tetigit os meū: z dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce cōstitui te hodie sup gētes z super

regna: vt euellas z destruas z
dispdas z dissipes z edifices:
Hz plantes. Lectio.iij
HT factū est verbū dñi ad
me dicēs: Quid tu vides hie
remia? Et dixi. Virgā vigilā/
tē ego video. Et dixit dñs ad
me: Benevidisti: qz vigilabo
ego sup verbo meo vt faciam
illud. Terciū ℟eiū post versū
repetat. ℣. Intēde aie. In lau.
añ. Miserere. ps. Jpm. Lap.
Xps assistens. Hym⁹. Lustra
sex q. ℣. Eripe me. In cuā. añ
In die magno festiuitatis sta
bat ihesus z clamabat dicens: si
quis sitit vēiat ad me z bibat.
ps. Bñdictus. Kyriel. Dño.
Sanctifica quesum⁹ dñe
ufa ieiunia: z cūctaz no/
bis ppitius indulgentia largi/
re culpaz. Per dñm. Deo
ria ppcijs: z psalmi familia/
res vt.s. Ad.j.añ. Aie impio/
rum. ps. Deus in nomie. ps.
Bti imaculati. ps. Quicunqz
vult. Lap. Dñe miserere. ℣.
Exurge dñe tē. Ad.iij.añ. Ju
dicasti. ps. Legē po. Lap. Cō/
fundant. ℟. Erue a framea. ℣
De ore leōis. Kyriel. tē. Dño
vt.s. Sanctifica quesumus do
Ad.vj.añ. Pple me⁹. ps. De/
fecit. Lap. Judicasti. ℟. De
ore leonis. ℣. Intēde aie. Ky/
riel. tē. Dño vt.s. Ad.ix.añ.
Nunquid red. ps. Mirabilis
Lap. Dosai facie ℟. Princi/
pes. ℣. Ne pdas. Kyriel. tē.
Oratio vt.s. Sic dicant hore
ihac prima hebdomada pas/
sionis vt in ista feria prenoti
tur qñ de tēpali agit. Ad vs
añ. Inclinauit. ps. Dilexi tē.
Lap. Facie mea. ℟. Usqquo
Hym⁹ Uexilla regis. ℣. De
derunt. In cua. añ. Si qs sitit
veniat z bibat: z de vētre eius
fluēt aque viue. ps. Dñi. ky/
A quesum⁹ Oratio
riel.
Odñe pplo tuo salutē mē/
tis z corpis: vt bonis opibus
inherēdo: tua semp mereat p
tectioe defendi. Per dominū
Feria.iij. Lectio pma
HT factū est verbū dñi ad
me scdo dicēs: Quid tu vides
Et dixi: Olla succēsam ego vi
deo: z facie eius a facie aglo/
HT dixit dñs Lynis.
ad me: Ab aglone pāde/
tur omne malū: sup oēs habi/
tatores terre: qz ecce ego vo/
cabo oēs cognatiōes regnoz
aglonis dicit dñs. Lectio.iij.
HT veniēt z ponent vnus
quisq; solium suū in ītroi
tu portaz hierlm: z super mu
ros eius in circuitu: z sup vni
uersas vrbes iuda: z loqr iudi
cia mea cuz eis sup oi malitia
eoz q dereliquerūt me: z liba

uerũt dijs alienis: ⁊ adorauerũt opus manuũ suaꝝ. In euã ge. an. ⁊ ẽpus meũ nondũ aduenit: ẽpus aũt vestrũ semp ẽ paratũ. ℘ Bñs. Kyriel. Oro

NOstra tibi qs dñe sint accepta ieiunia que nos ⁊ expiãdo gr̃a tua dignos efficiãt: ⁊ ad remedia pducãt eterna. Per dñm. Ad vs in euãg. an. Quidã aũt iudei dicebãt: qꝝ bonus est: alij aũt dicebant nõ: sz seducit turbas. ℘ Mgt

OA nobis qs dñe Oro pseuerantẽ in tua voluntate famulatũ: vt in diebus nostris ⁊ merito ⁊ nũero ppl's tibi seruiẽs augeat. Per dñm.

℣ Feria quarta. Lco. j.

ET dixit dñs ad me: Tu ergo accinge lũbos tuos ⁊ surge: ⁊ loquere ad eos oia que ego ꝑcipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec eniz timere te faciã vultũ eoꝝ. Hec dic̃. L. y.

℣ Ego qppe dedi te hodie in ciuitatẽ munitaz: ⁊ in colũnã ferreã: ⁊ in muꝝ eneũ sup oẽz terrã regibus iuda ꝑncipibus eius ⁊ sacerdotibus: ⁊ omni ppl'o terre. Lectio. ty.

℣ ET bellabũt aduersuz te: ⁊ nõ ꝑualebũt: qꝝ tecum ego sũ ait dñs vt liberẽ te. Et factũ est verbũ dñi ad me dicens: Vade ⁊ clama in auribꝰ hierusalẽ dicẽs: Hec dicit dominus: Recordatus sum tui: miserans adolescentiã tuam. In euãgel. añ. Oues mee vocẽ meã audiũt: ⁊ ego dominꝰ agnosco eas. ℘ Benedictus

SAnctificato hoc Oro. ieiunio deus tuoꝝ corda fidelitũ miserator illustra: ⁊ qbus deuotionis ꝑstas affectũ ꝑbe supplicantibus piũ beniꝫgnus auditoꝝ. Per dñm. Ad vs in euãge. añ. Multa bona opa opatus sũ vobis: ꝓpter qd̃ opus vultis me occidere.

A ℘. Magnificat. Oro

DEsto supplicationibꝰ nostris omꝑs deus: ⁊ qbus fiduciã sperande pietatis indulges: consuete miserico: die tribue benignꝰ effectũ. Per do.

℣ Feria quinta. Lectio. j.

AUdite verbũ dñi dominꝰ iacob: ⁊ oẽs cognationes domus israel. Hec dicit dominꝰ Quid inuenerũt patres vestri in me iniqtatis: qꝝ elongauerũt a me ⁊ ambulauerũt post vanitatẽ: ⁊ vani facti sũt. Hec

ET nõ di L. y. dicit dñs. xerũt vbi est dñs: q ascẽdere nos fecit de terra egypti. Et qs transduxit vos p desertũ p terrã inhabitabilẽ ⁊ inuiam p terraz sitis: ⁊ imaginem mortis: p terrã i q̃ nõ ãbulauit

vir: neqz habitauit hō. Lū

Et induxi vos in terraz carmeli: vt cōmederetis fructū eius z optima illius: z ingressi cōtaminastis terram meā z hereditatē meaz posuistis in abhominationem. In euāge. añ. Magister dicit tē pus meū prope est apud te facio pascha cū discipulis meis. Ps. Benedictus. Oro.

Resta qs ops de⁹: vt dignitas cōditionis humane p immoderātiā sauciata: medicinalis parsimonie studio reformetur. Per dñz. Ad vs in euange añ. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteqz paciar. pē.

Esto qs dñe Oro. Mgt pptu⁹ plebi tue: vt que tibi nō placent respuēs: tuoz potius repleat delectationib⁹ mādatoz. Per dñm. Feria

Hec dicit dñs. vj. Le. j. Sacerdotes nō dixerūt vbi est dñs: z tenētes legē nescierūt me: et pastores p̄uaricati sunt in me: z pphete prophetauerūt in baal: z idola secuti sūt. Hec dicit. Le. ij.

Propterea adhuc iudicio ꝓtendā vobiscū ait dñs: z cū filiis vr̄is disceptabo. Trāsite ad insulas cethym z videte z in cedar mittite z considerate vehemēter: z videte si factum est huiusce mōi si mutauit gens deos suos: z certe ipi non sunt dij. Lectio. ij.

Populus meus mutauit gl'iaz suā in idolū. Obstupescite celi super hoc: et porte eius desolamini vehemēter dicit dñs. Duo enī mala fecit pplus meus. Me dereliq̄runt fontē aque viue: z foderūt sibi cisternas dissipatas que cōtinere nō valēt aquas. In euāge. añ. Quid molesti estis huic mulieri opus enī bonū operata est in me. pē. Benedict⁹.

Ordinibus nostris Oro. qs dñe gratiā tuā benignus infunde: vt peccata nr̄a castigatione voluntaria cohibentes: tēpaliter potius maceremur: qz supplitijs deputemur eternis. Per dñm. Ad vs in euāge. añ. Mittens hec mulier in corpus meū hoc vnguentū ad sepeliendū me fecit. pē Mgt. Oratio.

Oncede qs omps deus vt qui ꝓtectionis tue gratiaz q̄rim⁹ liberati a malis oibus secura tibi mente seruiamus. Per do. Sabbato. Lcō. j.

Nunqd seruus est israel aut vernaculus? Quare ergo factus est in predā: super eum rugierunt leones: et

dederunt vocem suaꝫ. Posu-
erunt terram eius in solitudi
nem: et ciuitates eoꝝ exuste
sunt: ꝛ nō est q habitet in eis.
ET nunc L. ij. Hec dicit.
Qd tibi vis in via egypti
vt bibas aquam turbidaꝫ. Et
quid tibi cū via assirioꝝ vt bi
bas aquaꝫ fluminis. Arguet
te malicia tua: ꝛ auersio tua i
crepabit te Scito ꝛ vide: quia
maluꝫ ꝛ amarū est reliquisse
te dominū deū tuum: ꝛ nō eē
timoꝛem eiꝰ apud te: dicit do
minus deus exercituū. L. iij.
A Seculo confregisti iu-
gum meuꝫ: rupisti vin-
cula mea ꝛ dixisti. Non seruī
am. In omni eni sublimi col-
le: ꝛ sub omni ligno frondoso
stupꝛo sternebaris meretrix.
Ego plantaui te vineam ele-
ctam: omne semen verꝫ. Quo
modo ergo cōuersa es in pra-
uum vinea aliena. Si laueris
te nitro ꝛ multiplicaueris ti-
bi herbam boꝛith: maculata
es iniquitate tua coraꝫ me di
cit dñs deus. In euange. aū.
Principes sacerdotum consi
lium fecerunt vt iesuꝫ occide
rent dicebant autē non in die
festo ne forte tumultus fieret
in populo. ℟. Benedictus.
PRoficiat q̄sumus Dño.
Domie plebs tibi dicata
pie deuotionis affectu: vt sa-
cris actionibus erudita quā-
to maiestati tue sit gratioꝛ: tā
to donis potioꝛib⁹ augeatur
Per dñm. ℣. Dñica in ramis
palmaꝝ. Ad vs̄ aū. Benedict⁹
℟. Iꝝm. Lab. Facie meā. ℣.
Circūdederūt. Hymn⁹. Ve-
xilla regi. ℣. Dederūt. In eus
dē. Clarifica me pater apud
temetipm̄ claritate quaꝫ ha-
bui priusq̄ mūdus fieret. ℟.
OMnipotēs Dño. Mgt
sempiterne deꝰ: qui hu-
mano generi ad imitandum
humilitatis exempluꝫ salua-
toꝛem nostrū carnē sumere et
crucem subire fecisti: cōcede
propitius: vt ꝛ patientie ipi⁹
habere documenta ꝛ resurre-
ctionis consoꝛtia mereamur.
Per eundē. Ad matut. inuit.
tato. Ipsi vo non cognouerūt
vias meas. Quibus iuraui in
ira mea si introibunt in requi
em meam. ℟. Venite. Dicto
aūt ultimo ℣. su. ſ. Quadragin
ta vsq; ad by errāt coꝛde Ho
rus subiūgat inuitatoꝛium ꝛ
percantet scilicet. Ipi vo ꝛc.
Sequatur hymnus. Pange
lingua glorioſi. aū. Pro fidei
℟. Beatus vir ꝛc. ℣. Erue a
framea deus. Lectio prima.
HEc dicit dñs deus exer-
cituū. Israel holocausto

mata vīa addite victimis ve
stris ⁊ comedite carnes: quia
non suz locutus cū pribus ve
stris: et non precepi eis in die
qua eduxi eos de terra egypti
de verbo holocaustomatū et
victimarū. ℟. In die qua in
uocaui te domine dixisti noli
timere. Judicasti causaz meā
⁊ liberasti me deus meus. ℣.
In die tribulationis mee cla
maui ad te quia exaudisti me

SEd hoc ver/ L.ij. In di.
buz p̄cepi eis dicēs. Au
dite vocē meā ⁊ ero vobis de
us et vos eritis mihi ppl's: et
ābulate in oi via qua mānda
ui vobis: vt bñ sit vobis. Nō
audierūt nec inclinauerūt au
rem suā: sed abierūt in volu
ptatib⁹ ⁊ prauitate cordis sui
mali. ℟. Fratres mei elonga
uerūt a me ⁊ noti mei. Quasi
alieni recesserūt a me. ℣. Ami
ci mei et p̄ximi mei. Quasi.

FActiq̄z sūt retroz L.iij.
sum et non inante a die
qua egressi sunt p̄res eorū de
terra egypti vsq̄z ad die hanc
Et dices ad eos: hec est gens
q̄ non audiuit vocē meā dñi
dei sui nec recepit disciplinā.
Perijt fides: ⁊ ablata ē de ore
eoz. Tonde capillū tuū ⁊ pro
ice ⁊ sume in directū planctuz
quia piecit dñs ⁊ reliquit ge
nerationē furoris sui quia fe
cerūt filij iuda malū in oc̄lis
meis dicit dñs. ℟. Attēde do
mine ad me ⁊ audi voces ad
uersarioz meoz. Numq̄d red
dit̄ p̄ro bono malū q̄ fodert
foueā aie mee. ℣. Domio paq
mee in quo sperabā amplia
uit aduersuz me supplantati
onē. Nūqd. ℟. Attēde. In.ij.
noc.aū. Nature. p̄. Cōserua
tē. ℣. De ore leo. Sermo bti
maxīmi episcopi. L.iiij.

PSalmi vicesimi p̄mi q̄
lectus est serie decursuri: dili
genter p̄rius debem⁹ intēde
re qd in supscriptione ꝓtineat
vt cognita eius origine: intel
ligentiā ip̄ius facili⁹ ꝓsequa
mur: et mānifesto capite possit
rectius mēbra discerni. ℟. Cō
clusit vias meas inimic⁹ insi
diator factus est mihi sicut leo
i abscōdito repleuit ⁊ in ebri
auit me amaritudine deduxe
runt in lacū mortis vitā meā
⁊ posuerūt lapidē contra me.
Vide dñe iniquitates illoz ⁊
iudica causam aie mee defen
sor vite mee. ℣. Factus suz in
derisum oi ppl̄o meo canticū
eoz tota die. Vide dñe. Le.v.

INscribit̄ eni ita. In finē
p̄ro susceptiōe matutina
psalm⁹ ip̄i dauid. Nisi fallor
susceptio matutina solis ortū

sp anteuenit. Et priusq; orbē radioz clarus splēdor illuminet: matutinū noctiū tenebris terminū ponit. ac resoluta sensim caliginū cecitate reb⁹ eunctis facies quedā ac lumē infundit. ℟. Noli eē mihi dñe alien⁹ parce mihi in die mala confundant oēs qui me psequūt. Et nō cōfundar ego. ℣. Cōfundant oēs inimici mei qui querūt animā meā vt auferāt eam. Et nō. Le. vj.

ET cū veluti subvna materie tenebrarū mūdus in cōfusione iacuerit: interueniente matutino diuersa specierū varietate distinguit: hoc é cū oia ceca fuerit oculi oim reparant. Mox eni quodāmō aufert oculos mūdo: auroza resti tuit. Atq; ita añ matutina susceptióe pfruimur: vt gliosi⁹ postmodū solis splendore pociamur. ℟. Saluū me fac de⁹ qñ intrauerunt aque vsq; ad animā meā. Non auertas faciem tuā a me qñ tribulor exaudi me deus meus. ℣. Inté de aie mee et libera eaz ꝓpter inimicos meos eripe me. Nō ℟. Saluuz. In. iij. noct. añā. Spōsus. ℣. Leli enarrāt ℣. Ne perdas. Scōm math.

IN illo tpe: Cū appropinquasset iesus hierosolimis et venisset bethfage ad montē oliueti: tunc misit duos discipulos dicēs eis. Ite in castellum qđ contra vos est: et statim inuenietis asinā alligatā et pullum cū ea. Soluite: et adducite mihi. Et reliq. Omel. venerabilis bede ꝑb̄yteri

DOminus quidez iesus ante quinq; dies pasche venit cuz turba multa in hierusalē: et post hanc vicē nō recessit inde donec pateret et resurgeret a mortuis: vt etiā per hoc claresceret q: nō inuit⁹ sed spōte pateret. ℟. Dñs iesus añ sex dies pasche venit bethaniaz vbi fuerat lazarus mortuus. Quē suscitauit iesus. ℣. Conuenerūt aūt ibi multi iudeoꝝ vt lazarū viderēt. Quē. Le. viij.

ANte quinq; dies pasche hodierna die magno precedentiū sequētiūq; ppl'oꝝ gaudio deduct⁹: venit in templū dei: et erat quotidie docēs in eo. Quinto demū peracto die vbi veteris pasche sacramenta hacten⁹ obseruata cōsūmauit: ac noui deinceps obseruanda discipulis sacramēta tradidit: egressus in mōtem oliueti tent⁹ est a iudeis et mane crucifixus. ℟. Cogitauerūt aūt principes sacerdotū: vt et lazarū interficerēt. Oro-

pter quem multi veniebant & credebãt in ieſuz. ℣. Teſtimonium ergo phibebat turba que erat cũ eo quãdo lazaz vocauit de monumento: & ſuſcitauit eũ a mortuis. Dr̃op. Lr.

AD montem igit oliueti veniẽs dominus ad exhibenda ſibi duo iumenta diſcipulos miſit: vt ſignificaret in vtrunq; populũ: circũciſionis: ſcz & p̃putij p̃dicatores eſſe deſtinandos. Sedet dominus ſup aſinã & pullum filiuz ſubiugalis: quia requieſcit in corde humilium & quietorũ. ℟. Cũ audiſſet turba quia venit ieſus hieroſolymam. Luz ramis palmarum proceſſerũt ei obuiam. ℣. Et cum appropinquaſſet ad deſcenſuz montis oliueti: omnes turbe gaudentes: & deum voce magna collaudantes. Luz ramis. ℟e incipiatur ℟eiũ Cum audiſſet ℣. Intende anime. In lau. an

DOmin⁹ deus auxiliator meus: & ideo non ſuz cõfuſus. p̃. Miſerere mei deus an. Circundantes circũdederunt me: & in nomine domini vindicabor in eis. p̃. Confitemini. an. Judica cauſam meam defende: q; potens es domine. p̃. Deus deus meus. An. Cum angelis & pueris fideles inueniantur triumphatori mortis clamãtes: oſanna in excelſis. p̃. Benedicite an. Confundant qui me p̃ſequũtur: & non confundar ego dñe deus me⁹. p̃. Laudate. Cap. Chriſtus aſſiſtens. Hym. Luſtra ſex qui. ℣. Eripe me dñe. In euange. an. Turba multa que conuenerat ad diez feſtũ clamabat ad dñm: bñdictus qui venit in noie dñi: oſanna in excelſis. p̃. Bñdict⁹. Oro Omp̃s ſempiterne deus. Ad p̃ma an. Anime impioz. p̃. Deus de⁹ me⁹ reſpice. p̃. Quicũq; vult. Cap. Dñe miſerere ℣. Exurge domie. Kyriel. Ad. vj. an Pueri hebreoz tollentes ramos oliuarũ: obuiauerũt dño clamantes & dicentes oſanna in excelſis. p̃. Legem pone. Cap. Confundant ℟. Fratres mei. ℣. Amici mei ℣. Erue a framea. Oro. Omp̃s ſẽpiterne de⁹. Ad. vj. an. Pueri hebreoz veſtimẽta p̃ſternebant in via & clamabãt dicentes: oſãna filio dauid bñdict⁹ qui venit in noie dñi. p̃. Defecit. Cap. Judicaſti de. ℟. Attende. ℣. Dõ pacis. ℣. Intẽde aie. Oro vi. ℣. Ad. ir. an. Oſãna filio dauid bñdictus q̃ venit in nomie dñi rex iſrl' oſanna in excelſis. p̃. Mirabilia.

Lāp. Posui faciē. ℟. Noli es/se. ℣. Confundant. ℣. Ne per/das. Dio vt. ℣. Ad vē aī. Di/xit dñs. ℘. Ipm. Lāp. Faciez meā. ℟. Dñs ihs. Hym. Ve/xilla regis. ℣. Vidērūt in escā In euāge. aī. Occurrūt turbe cū floribus ⁊ palmis redēpto/ri obuiā ⁊ victori triumphāti digna dant obsequia filiū dei ore gentes pdicāt: ⁊ in laudez xpi voces sonāt p nubila osā/na. ℘. Magt. Dio. Ops sem piterne de⁹. Feria. ij. ad ma tu. Inuitato. Venite. ℘. Jubi lemus. Hym⁹. Māge lingua. In not. aī. Dñs defensor. ℘. Dñs illu. ℣. Erue a fra. L. i.

DIserūt offendicula sua in domo: in q̄ inuocatū é nomē meū vt polluerent eā: ⁊ edificauerūt excelsa tophet: q̄ est in valle filij emō: vt incēde ret filios suos ⁊ filias suas igni que nō pcepi nec cogitaui in cor: de meo. ℟. Dñs mecū est tāq̄ bellator fortis: ppterea p secuti sunt me ⁊ intelligere nō potuerunt dñe, pbans renes ⁊ corda. Tibi reuelaui cāz meā ℣. Tu aūt dñe sabaoth q̄ iudi cas iuste ⁊ probas renes ⁊ cor da: videā q̄so vltionē tuam ex

IDeo ecce L. ij. eis. Tibi dies veniēt dīē dñs: ⁊ nō dicet āplius tophet ⁊ vallis fi lij emon: sēd vallis interfectio nis. Et sepelietī tophet eo qđ nō sit locus ad sepeliendū pre multitudine cadaver. ℟. Di xerunt impij apud se nō recte cogitantes circūueniamus iu stū: qm̄ cōtrarius est operibus nostris: pmittit se sciaz dei ha bere filiū dei se nominat ⁊ glo riat patrez se habere deū. Vi/deamus si sermones illi⁹ veri sint: ⁊ si ē verus filius dei: libe ret eū de manb⁹ nostris mor/te turpissima pdēnemus eum ℣. Tanq̄z nugaces estimati su mus ab illo: ⁊ abstinet se a vīs nostris: tāq̄z ab imūdicijs ⁊ pfert nouissima iustoz. Videa.

ET erit mort⁹ Lcō. ij. cinū populi huius in ci/bos volucribus celi ⁊ bestijs terre: ⁊ nō erit q̄ abigat. Et ge/scere faciā de vrbibus iuda: ⁊ de plateis hierlm vocē gaudij ⁊ vocē leticie: vocē spōsi ⁊ vo/cē spōse. In desolatōe eni erit terra. ℟. Dñs ihs. vt. ℣. ℣. In/tende. In laudibus aī.

FAciē meaz nō auerti ab increpantibus ⁊ ꝓspuentibus in me. ℘. Miserere mei deus Aī. Framea suscitare aduer/sus eos q̄ dispgūt gregē meū. ℘. Verba mea. ℣. Appende/rūt mercedē meā trigita argē/teis. q̄s appciatus sum ab eis.

tū. Deus deus me⁹. añ. Inun
dauerūt aque sup caput meū:
dixi perij: inocabo nomē tuū
dñe deus. ℟. Confitebor vlti
mus. añ. Labia insurgentiuz
t cogitatões eoz vide dñe. ℟.
Laudate. Cap. Xp̄s assistens
Hym⁹. Lustra sex q. ℣. Eripe
me. In eūq. añ. Nō baberes
in me ptātē: nisi desup datū ti
bi fuisset. ℟. Bñdictus. Ky/

O Aqs ops Dio riel. tē.
deus: vt q in tot aduer/
sis ex nr̄a infirmitate deficim⁹
intercedente vnigeniti filij tui
passione respiremus. Qui te.
Dēoria p petis: t psal. fami
liares vt. ā. Ad. j. añ. Aie ipto
rū. ℟. Deus in noie. ℟. Qui/
cūqz vult. Cap. Dñe miserere
℣. Exurge. Kyriel. tē. Ad. iij.
añ. Judicasti. ℟. Legē pone.
Cap. Cōfūdant. ℟. Frēs mei.
℣. Erue a framea. Kyriel. tē.
Dio. Da qs. Ad. vj. añ. Pple
meus. ℟. Defecit. Cap. Judi
casti. ℟. Attēde. ℣. Intēde. ky
riel. tē. Dio vt. ā. Ad. ix. añ.
Mungd. ℟. Mirabilia. Cap.
Posui sa. ℟. Noli esse. ℣. Ne
pdas. kyriel. Dio vt. ā. Et sic
dicant hore vsqz ad cenā dñi:
oīonibus tñ mutatis. Ad vs
añ. Inclinauit. ℟. Dilexi tē.
Cap. Facie mea. ℟. Saluum
me fac. Hym⁹. Vexilla regis

℣. Dederūt. In eūd. añ. Tāto
tempe vobiscū erā vocēs vos
in tēplo t nō me tenuistis: mō
flagellatuz ducitis ad crucifi
gendū. ℟. Mgt. kyriel. Dio

A Diuua nos deus salutā
ris noster: t ad būficia
recolēda qbus nos instaurare
dignat⁹ es tribue venire gau/
dentes. Per dñm. Feria. ij.
ad matu. infita. Jubilem⁹. ℟.
Uenite. Hym. Pāge lingua.
In nocte. añ. Ut nō delinqua.
℟. Dixi custod. ℣. Erue a fra.

H Ji in sterqlinio sup
facie terre erūt: t eligent
magis mortē qz vitā: oēs q re
sidui fuerūt de cognatiōe hac
pessima in vniuersis locis que
derelicta sunt ad q ejecti eos di
cit dñs exercituū. ℟. Insurre/
xerūt in me viri iniq absqz mi
sericordia quesierūt me interficere: t nō pepercerūt in facie
mea spuere: t lanceis suis vul
nerauerūt me: t pcussa fūt ossa
ossa mea. Ego aūt estimabam
me tanqz mortuū sup terrā. ℣.
Et dederūt in escā meā fel t in
siti mea potauerunt me aceto.

E T dices ad eos: Hec dicit dñs. Nūq
quid q cadet non resurget: t q
auersus ē non reuertet: qre er
go auersus est pp̄ls iste in hie
rusalē auersione pt̄inaci. Ap/

prehenderūt mendaciū: et no/
luerūt reuerti. Aūēdi t ausculta
ui: nemo qđ bonū est loquitur: nul
lus est q agat penitentiā sup pctō suo dicens: Quid
fecī? Oēs cuersi sunt ad cursū
suū ḡsi equus impetu vadens
ad plīū. Uiri impij dixerūt
opprimamus virū iustū inuti/
le: et deglutiamus eū tanq̄z in
ferni viuū: auferamus mēoriaz
illius de terra: et de spolijs eius
sortē mittamus inter nos: ipe
ri homicide thesaurizauerūt
sibi malū. Insipientes t mali
gni oderunt sapiaz: et rei facti
sūt in cogitatiōibus suis. ℣.
Dixerūt impij apud se non re
cte cogitātes: circūueniamus
iustū qm̄ ꝯtrarius ē opib⁹ no/
stris. Insipiētes. L. ij

Iluus in celo cognouit
tēpus suū: turtur t hyrūdo et
ciconia custodierūt tēpus ad
uentus sui: pp̄ls aūt meus nō
cognouit iudiciū dñi. Quo/
mō dicitis sapiētes nos sum⁹
et lex dñi nobiscū est. Uere mē
daciū operatus est stilus mēdax
scribaz: confusi sūt sapiētes cter
riti et capti sunt: verbū eni dñi
piecerūt: et sapia nulla ē in eis
Cogitauerūt. vi. s. in dñica.

℣. Intende. In laud. añ.

Idē dñe et considera qm̄
nibulos: velociter exaudi me.

℟. Uisere. Discerne cau
sam meā dñe ab hoīe iniquo
et doloso eripe me. ℣. Judica.
añ. Dū tribularer clamaui ad
dñm de vētre inferi et exaudi/
uit me. ℟. Deꝰ deus meꝰ.
Dñe vim patio: rñde p̄o me
qz nescio quid dicā inimicis
meis. ℟. Ego dixi. Dixe/
rūt impij: opprimamus viruz
iustū qm̄ cōtrarius ē operibus
nostris. ℟. Laudate. Xps
assistens. Lustra sex q.
℣. Eripe me. In euāg. añ. Ne
mo tollet a me aiaz meaz: sed
ego pono eā t iterū sumo eam.

℟. Benedictus.

Oēs Mps sempiterne deus
da nobis ita dñice passionis sa
cramēta pagere: vt indulgen/
tiā pcipe mereamur. Per eū/
dē do. Ad vē in eūd. añ. Potē
state habeo ponēdi aiaz meā:
et iterū assumēdi eā. ℟. Magt.

Tua nos misericor/
dia deus tab oi surrepti
one vetustatis expurget: et ca
paces sancte nouitatis efficiat
Per do. Feria. iij. ad matu
tinū. Jn manu. ℟. Uene/
te. ℣. Pāge lingua. In noc.
añ. Auertet dñs. ℟. Dixit insi
piēs. ℣. Erue a fra. L. j.

Abo mulieres eoz exte
ris: agros eoz heredibus alie
nis: qz a minimo vsq̄z ad maxi

mū oīs aparicia sequuntī. A
ppheta vsq ad sacerdotē cun
ctī facīūt mēdaciū: z lanabant
gutturēz filie ppli mei ad ignō
miniā dicētes: Pax pax: cū nō
esset pax. ℣. Deꝰ ut̄ ppter te
sustinui improperiū: opuit re
uerētia faciē meā: extraneꝰ fa
ctus sū fr̄ibus meis: z hospes
filiis mr̄is mee. Qm̄ zelus do
mus tue comedit me. ℣. Im
properia improperantiū tibi ce
ciderūt sup me. Qm̄.

Onfusi sunt: qz abhoīa
tionē fecerunt: gnīm mo
confusione non sunt confusi: z
erubescere nescierunt. Iccirco
cadent inter coꝛruentes: in tē
poꝛe visitationis sue coꝛruent
dicit dñs. ℣. Contumelias z
terꝛoꝛes passus suz ab eis qui
erant pacifici mei z custodien
tes latus meū. Dicentes deci
piamus eū z p̄ualeamus illi:
sed tu dñe mecū es tanq̄z bel
latoꝛ foꝛtis cadāt in obpꝛobri
um sempiternū z vindicta tua
in eis: qz tibi reuelaui cau
sam meā. ℣. Oēs inimici mei
aduersum me cogitabāt mala
mihi: verbū iniquū mādaue
runt aduersū me. Dicē.

Ongregans cōgregabo
eos ait dñs. Nō é vua in
vitibus: z nō sūt ficus in ficul
nea: foliū defluxit z dedi eis q
pꝛaetergressa sunt. Quare sede
mus: Conuenite z ingredia
mur ciuitatē munitam z sile
mus ibi: qz dñs nr̄ silere nos
fecit: z potū dedit nobis aquā
fellis. ℣. Cū audisset. ℣. Inte
de do. In laudibus.

Jbera me de sanguinib⁹
deus deus meus: z exultabit
lingua mea iusticiā tuam. ℣.
Adiuere. Contūelias z ter
roꝛes passus sum ab eis: z dñs
mecū est tanq̄z bellatoꝛ foꝛtis.
℣. Te decet. Jpi ꝙo in va
nū quesierūt aiaz meā: introi
būt in inferioꝛa terre. ℣. Deꝰ
deus meꝰ. Oēs inimici
mei audierūt malū meū dñe:
letati sūt qm̄ tu fecisti. ℣. Ex
ulta uit. Alliga dñe in vin
culis nationes gentiū: z reges
eoꝛ in cōpedibus. ℣. Lauda.
Xps assistēs. In Lu
stra sex q. ℣. Eripe me. In cru
ce. Simō doꝛmis non po
tuisti vna hoꝛa vigilare mecū.

Benedictus. Oratio

Reesta quesumus omꝑs
deus: vt qui nostris exceſſib⁹
incessanter affligimur: per vni
genitū tui passionē liberemur
Qui tecū. Deoꝛia ꝑpetis: q
piatmi iamr̄. z ad hoꝛas vt. s.

In cena dñi vespe festiue fi
cut in dñica pulsent z dicant:
z pneuma dicatur moꝛe solito

Ad vñ añ. Btus vir. ℣. Nisi dñs ciuitatē. Lectio. Facie meam. Circūdederūt me. ℣. Uexilla regis. ℣. Dedeīt. In cuius. Quotidie apud vos eram in templo docens & nō me tenuistis: & ecce flagellatū ducitis ad crucifigendū. ℣. Agt. nec dicat kyrieleison nec pces sequūt. Oro

REspice qs dne sup hanc familiā tuā p q dns nr iesus xps nō dubitauit manibus tradi nocentū: & crucis subire tormentū. Qui tecum. Nec ullusquā. Ad cōple. Ut supra cū ij. ℣. ihus. ℣. Ne pjcias. ℣. Qui cognoscis. Nolī claudere. Dicant kyrieleison. ℣. ne pstrator & fine psal. Dibe re. Ad mat. & ad ho. diei signa. festiue pulsent sicut in dnica. Dulsato aūt classico ad matu. tcereis. xxiij. & vno medio & eminētiore pter. xxiij. & qui ecclie nre accēsis: & dicta a singulis oratione dnica sicut ad oēs horas p tres dies sequētes: pterq ad xp̄m cū pstratione. Rectior chori i stallo incipiat añ. Selus domus. ℣. Saluū me fac de. añ. Ides intonet psal. in cuius inceptione omnes genua flectant: sicut supius diebus ferialibus in quadragesima ordinat in inceptiōe De. in adiutoriū. & sic stat duobus diebus sequentibus. Et notā dum q hoc triduo Dne labia & Deus in adiutoriū. & Gloria patri: & pneuma post añas & ihesu. & Glia pa. post psal. & Jube dne. & Tu aūt domine & sic ulus sacerdotalis añ laudes: & q deberet dici in capite permittunt; sunt mabsolutione post septē psalmos: quatuor singulis Glia pa. subtrahimus In matut. post singulos psalmos: singule candele extinguant ab vno de tribus sacristie: & ad ihesus dicto versu similiter. Tres primę lectiones de Jeremia quasi lamentando cātant a pueris variata termination vltima. Tres medie lec. & tres vltie pnuncient in modum lectionis p defunctis. Ad matu. in nocte cene. Jn no. añ.

SElus domus tue comedit me: & obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. ℣. Saluum me fac q. añ. Auertantur retrorsum & erubescant qui cogitant mihi mala. ℣. Deus in adiutorium. añ. Deus meus eripe me de mānu peccatoris. ℣. In te domine speraui nō confundar. ℣. Uersiculi & Responsiones semitonio finiantur. ℣. Exsurge domine. Et iudica causam meam. Pater noster cum

pstratiõe dicat sicut fiet in ois illis dõnicis istaz tri tim. Poetiũ ante lect. ptertiatũ in sabbato ante ppũciationẽz cuãge. vt pateat ifer⁹. nec di/ cit Leue nos. More solito sed statim dicto Pater noster sequi tur pma lectio hoc mõ. Leõ. j.

QUomõ sedet so Aleph la ciuitas plena pplo: facta est qñ vidua dña gentium p:inceps; puincia: facta ẽ sub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: z lachryme ei⁹ in maxillis eius. Nõ est q cõ/ soleẽ eã ex oibus charis eius. Oẽs amici eius sp:euerũt eã z facti sũt ei inimici. ℟. In mõ te oliueti orauj ad patrẽ: pater si fieri põt transeat a me calix iste: spũs quidẽ ꝓmptus ẽ: ca ro aũt infirma: fiat voluntas tua. ℣. Verũtñ non sicut ego volo: sed sicẽ tu vis. Fiat. Leõ. ij.

DAgrauit in Gimel, da ꝓpter afflictionẽz et multitudinẽ seruitutis: habi/ tauit inter gentes nec inuenit requiẽ. Oẽs psecutores eius app:ehenderũt eã inter angu stias. Deleth. Vie syõ lugent eo qõ nõ sint q veniãt ad solen nitatẽ. Oẽs porte eius destru cte: sacerdotes eius gementes virgines ei⁹ squalide: z ipa op p:essa amaritudie. ℟. Tristis est aĩa mea vsq; ad mo:tez: sus/ tinete hic z vigilate mecum. Nũc videbitis turbã que cir/ cũdabit me: vos fugã capietis z ego vadã imolari ꝓ vobis. ℣. Vigilate z o:ate dicit dñs: vt nõ intretis in tẽptationem. Nũc videbitis. Leõ. iij.

FActi sunt hostes eius in capite: inimici illi⁹ locu pletati sunt: qz dñs locutus est sup eã ꝓpter multitudinẽ iniquitatũ eius: paruuli eius du cti sunt in captiuitatẽ ante faciẽ tribulãtis. Thau. Et egressus ẽ a filia syõ oĩs decoz eius: facti sunt p:incipes eius velut arie tes non inuenientes pascua: z abierũt absq; fo:titudine ante faciẽ subsequẽtis. ℟. Ecce vi dimus eũ nõ habentẽ speciẽ neq; decorẽ aspect⁹ eius in eo nõ ẽ: hic pctã nostra portauit: z ꝓ nobis dolens: ipe aũt vul neratus ẽ ꝓpter iniqtates no/ stras. Cuius liuore sanati su/ mus. ℣. Vere lãguores nr̃os ipe tulit: z dolores nostros ip/ se portauit. Cuius. ℟. Ecce vi dimus reincipiat fer. v. noct. aii. Liberauit dñs pauperẽ a potẽte: z inopẽ cui nõ erat ad/ iutor. ℟. De⁹ iudiciũ. aii. Lo gitauerũt impij z locuti sũt ne quiciã: iniqtatẽ in excelso lo/ cuti sunt. ℣. Quã bonus. aii.

Exurge dñe ꝛ iudica causam meã. ℣. Ut qd deus. ℣. Deus me⁹ eripe me. De manu peccatoris. Expositio bti augustini de psalmo. Lxiij.

EXaudi deus oronẽ meã dũ tribulor: a timore inimici erue aiaz meã. Senierũt inimici in martyres. Quid orabat ista vox corpis xpi? Hoc orabat vt eruerent ab inimicis: vt nõ eos possent occidere inimici. ℣. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: ve illi pquẽ tradar ego. Melius illi erat si natus nõ fuisset. ℣. Qui intingit mecũ manũ in parapside hic me tradit⁹ ẽ in manus pctõr. Melius. Lcõ. v.

ERgo exauditi nõ sũt: qz occisi sunt: ꝛ deseruit dominus ꝛtritos corde seruos suos: ꝛ sperantes in se despexit? Absit. Quis enĩ inuocauit dominũ ꝛ derelictus ẽ? Quis speravit in eũ: ꝛ desertus ẽ ab eo? Exaudiebant ergo ꝛ occidebant: ꝛ tñ ab inimicis eruebãtur. ℣. Erã qñ agnus innocẽs ductus suz ad imolandũ ꝛ nesciebã: ꝓ filiũ fecerunt inimici mei aduersuz me dicẽtes: Uenite mittamus lignũ in panez eius: ꝛ eradamus eũ de terra viuentiũ. ℣. Oẽs inimici mei aduersum me cogitabãt mala mihi: verbũ iniquũ mãdauerũt aduersũ me dicentes: Ue.

ERgo hoc orat vox martyz: a timore inimici erue aiaz meã: nõ vt me occidat inimicus: sed vt non timeã occidentẽ inimicũ. Erue a timore inimici: ꝛ subde timori tuo. Nõ timeã eũ q corpus occidit: sed timeaz eũ q habet potestatẽ ꝛ corpus ꝛ aiaz occidere in gehẽna ignis. ℣. Una hora nõ potuisti vigilare mecũ q exhortabamini mori pro me. Uel iudã nõ videtis quõ nõ dormit: sed festinat tradere me iudeis. ℣. Quid dormitis surgite ꝛ orate vt non intretis in temptationẽ. Uel. Reminiscat̃ ℣. Una ho. Jn. xij. nocan̄. Dixi iniqs nolite loqui aduersus deũ iniquitatẽ. ℣. Cõfitebimur. an̄. Terra tremuit ꝛ quieuit dũ resurgeret in iudicio deus. ℣. Not⁹ in iudea an̄. In die tribulationis mee deũ exquisiui manibus meis. ℣. Uoce mea. ℣. Homo pacis mee in quo sperabã. Amplius aduersum me supplãtatio.

FRatres ꝙuenientibus vobis in vnuz iã nõ est dñicã cenã manducare. Unusquisqz enĩ suã cenã ꝓsumit ad mãducandũ. Et alius quidẽ esurit: alius aũt ebrius

est. Nunqd domos non habe
tis ad māducandū t bibendū
aut ecclesiā dei ꝓtēnitis t con
fundit eos q nō habēt. Quid
dicā vobis: laudo vos in hoc?
non laudo. ℟. Seniores ppli
ꝑ filiū fecerunt vt iesū dolo te
nerēt t occiderent. Cū gladijs
t fustibus exierūt tanqz ad la
tronē. ℣. Cogitauerūt iniqta
tē sibi: t egrediebāt foras. Cū

Ego enī accepi a
dño qđ t tradidi vobis:
qm dñs iesus in q nocte trade
bat accepit panē: t gr̄as agēs
fregit t dixit: Accipite t man
ducate hoc ē corpus meū qđ
ꝑ vobis tradet: hoc facite in
meā cōmēoratione. ℟. Reue
labūt celi iniqtatē iude: t ter
ra aduersus eū ꝓsurget: t ma
nifestū erit peccatū illi⁹ in die
furoris dñi. Cū eis qui dixe
rūt dño deo recede a nobis sci
entiā viaꝝ tuaꝝ nolumus. ℣.
In die pditiōis seruabit: t ad
diē vltionis ducet. Cū.

Similiter t calicē post qz
cenauit accepit dicens:
Hic calix nouū testamentuz ē
in meo sanguine: hoc facite q
tienscūqz bibetis in meā com
mēorationez. Quotienscunqz
enī manducabitis panē hūc t
calicē bibetis: mortez dñi an
nunciabitis donec veniat. ℟.
O iuda qui dereliqsti ꝓfiliuꝫ
pacis: t cū iudeis ꝓfiliatus es
triginta argēteis vēdidisti san
guinē iustū. Et pacē osculo se
rebas quā in pectore nō habe
bas. ℣. Os tuū habūdauit ma
licia: t lingua tua ꝓcinabat do
los. Et ꝑ. Repetiū O iuda repe
tat. Ad Rēp. ix. repetitionē pul
set classicū. Versiculus sacer
dotalis añ laud. bis trib⁹ die
bus nō dicat: sed statī incipiat
añā sup laud. Dēs etiā pstra
tionē faciāt in inceptōe prime
añe sup laud. t a ꝓsi Mortez
aūt crucis: quousqz finiat lec
tiū fiat pstratio. Dicto aūt
vltio Rēio: rector chori hebās
madarī⁹ incipiat stati añaz in
stallo suo. añ Justificeris. In

Justificeris dñe lau. añ.
in sermonib⁹ tuis t vincas
cū iudicaris. ℟. Libere. añ.
Dñs tanqz ouis ad victimaz
ductus ē: t nō aperuit os suū. ℣.
Deus ne refugiū. Cōtritū est
cor meum in medio mei ꝓtre
muerūt oīa ossa mea. ℣. Be⁹
deus meus. Exhortar⁹ es
in virtute tua: t in refectione
scā tua dñe. ℣. Lātemur.
Oblatus ē qr ipe voluit t pec
cata nr̄a ipe portauit. ℣. Lau
date. In cētia. añ Traditor aūt
dedit eis signū dicēs: quē oscu
latus fuero ipe est tenete eum.

ps. Bñdictus. Hoc añs pdicta inceptas: stati altior recitas qui solus accēsus fuerit extinguat: z puideat vt nō appareat cādela accēsa in ecclesia: donec seruitiū finiat. Interi gnq; pueri stantes ante gdus altaris versis ad chorū vultibus dicāt alta voce Kyriel. kyriel. kyriel. duo diaconi ante ostiū chori occidētalis rndeāt: Domine miſere nobis. Chorus: stas hincinde subiungat: Xps dñs factus ē obediens vsq; ad morte. Pueri Xpel. Tres vicarij in medio chori dicant. Qui passur⁹ aduenisti ppter nos. Pueri Xpeel. Predicti vicarij. Qui discipulos paruisti corpore tuo atq; cruore. Pueri. Xpeel. Ide vicarij. Agno miti basia cui lupus vedit venēosa. Duo diaconi ante ostiū chori: Dñe miſere nobis. Chorus: Xps domin⁹ ꝛc vt. s. Pueri itez Kyriel. kyriel. kyriel. duo diaconi: Dñe miſerere. Chor⁹ Xps dñs ꝛc. Predicti vicarij q prius cātabāt tres versus dicāt verſiculū Morte autē crucis. Sicq; in oibus in filētio pstratis dicta ozone dñicali dicāt bini z bini pces minores. s. feriales tacite. Et ne nos. Ego dixi domine. Pſal. Vo Miſere mei deus: a rectore chori inceptas mediocri voce a choro alternati finiat. Deinde psalmo finito singuli eoꝝ Respice que sumus dñe: vt. s. Qui tecū ꝛc omissis Orem⁹ tacite dicant absq; hoc Dñs vobiſcum seu Bñdicamus dño. Quo finito data a succentore signo: extinguāt ter mānu libr⁹ pter cādela accēsa. Hoc ordine ſtuberi q tui noctiuꝝ fiat. Ad. j. alia Dñs tanq; ouis ad victimā ductus est z nō aperuit os suuꝝ. ps. Deus in noie. ps. Beati immaculati. ps. Retribue ser. Xps factus est pro nobis obediens vsq; ad morte. Morte aūt crucis. Deinde Pater nr z pces minores bini z bini p mittēdo Et ne nos tacite cū pstratione dicat ps Miſere a rectore chori incipiat mediocri voce et a choro alternet. Sequat statiꝝ post psal. ozo. Respice qs dñe. cum silentio Preciosa et cetere in capto p termittant. Eodē mō dicant horę sequētes cū psal. ad ipaz horā ptinētib⁹ z sic fiat duob⁹ diebus sequētibus. Hoc triduo missa priuata nō solet dici in matrici ecclesia. In sedis vesprs i cena dñi Dicta cōplēt cātor incipiat ad vs Aſſi

Alice salutaris accipiaꝝ

et nomen domini inuocabo. ℣. Credidi ꝓpter. añ. Cū his qui oderūt pacē erā pacificus cum loquēbar illis impugnabāt me gratis. ℣. Ad dñm cū tri. añ. Ab hoibus iniquis libera me dñe. ℣. Eripe me do. añ. Custodi me a laqueo quē statuerūt mihi et ab scādalis operantiū iniqtatez. ℣. Dñe clamaui. añ. Considerabā ad dexterā et videbā et nō erat q cognosceret me. ℣. Uoce mea. A diacono ferijēte ad altare incipiat añ. y assignatione recitata chori. añ. Cenantibus aūt accepit ihesus panē benedixit ac fregit dedit discipulis suis. ℣. Magi. añ finē pneuma sumat. Deinde dicat. Dñs vobiscum. Orem⁹. Dio. Electi vitalibus alimētis qs dñe de⁹ nr: vt qd tpe nostre mortalitatis exequimur immortalitatis tue munere cōsequamur. Per dñm. Diacon⁹. Ite missa est. In ecclesijs exterioribus dicat. Bñdicam⁹ dño Sicq; consummatis oib⁹ recedant. Post hec bini et bini dicāt cōpleto. Statim post prandium cū añā. Dñs tanq; ℣. Cum inuocare. ℣. In te dñe. ℣. Ecce nūc. ℟. Xps factus est. Pater noster. Et ne nos. Ego dixi. ℣. Miserere mei. Subiecta cōtinuo post ℣ dicat. Respice ꝑmissa tm. Oremus Signa no pulsent. ¶ De bñdictionib⁹ et gratijs per annū.

Benedictiōes et gre a festo scē trinitatis vsq; ad cenā dñi dieb⁹ in qbus nō ē ieiunium: ꝓpterq; a nati. dñi vsq; post octā. epiphanie: vbi mutat lectio vt infra. Hoc tm̄ pascal ante prandiū. Bñdicite dño stati sequat. Oculi oium: cū Glia pa. tē. Kyrie. Xpe. Kyrie. Pater nr. Et ne nos: Oremus. Benedic dñe nos. Per xp̄m dñm nr̄m. Amē. Jube dñe. Mēse cele. añ. Deus charitas. vsq; Maneamus in ipo. Post prandium. Deus pacis. Sequi Cōsitea tur. Glia pa. Sic erat. Agim⁹ tibi gras. ℣. Laudate do. omnes gē. Qm̄ cōfir. Glia pa. Sicut erat. Kyrie. Xpe. kyrie Pater noster. Et ne nos. Dirpersit. Benedicā. In domio. Magnificate. Sit nomē dñi. Sequit sine Oremus. Retribuere. Bñdicamus dño. Aue regia celoz mr regis. ℣. Post partū. Oremus. Meritis et ꝑ ci. s. ma. et sequat bñdictio epi. scopalis si ꝓs fuerit. Deinde ꝓ defunctis singulis diebus: nisi i festo duplici et in ebdā pasche. ℣. De ꝓfūdis. kyrie

xpel. kyriel. Pater nr. Et ne nos. Requiē. Credo. A porta dñs vobiscū. Oremus. Fidelium deus Qui vivis. Fideliū aie. ¶ Ad cenā p totū annū p̄ter hebdāz pasche dicat Bñdicite dñs. Lenam sciscet. In nōie p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs sci Amē ¶ Post cenā Bñdictus de⁹. Adiutorium. Sit nomē dñi. Retribuere. Aue regia cē. pū De profundis ad cenā non dr. Diebus vero ieiunij p tēpus predictū xpe q̄dragesimali excepto vt infra ante prandiū dicat: Edēt pauperes cē. vt. ā. vsq; ad bñdictionē que erit: Libo spūalis. Lectio. Bēa dñi nostri ihesu xpi. vsq; In xpo ihesu dño nro. Post prandiū Deus pacis. Mēoriā fecit cē. vt. ā. In nati. dñi tm̄ mutat lectio q̄ erit: Apparuit gr̄a dei. vsq; vivamus in hoc seculo. Hec lectio dicat tm̄ vsq; ad epiphaniā. In epiphania ⁊ octauā: Surge illuminare. vsq; orta ē ⁊ postea vt. ā. ¶ Die lue p̄me hebdē in q̄dragesima ⁊ oibus diebus sequētibus vsq; ad cenam dñi: nisi in dñicis diebus dicat ante prandiū Edēt pauperes cē. Lectio. Frāge esurienti: vsq; ait dñs opus. Post prandiū loco Laudate dñm omes gētes dicat psal. Miserere mei deus cē. vt. ā. Diebus vo dominicis more solito sq; Oculi omniū: vel psal. Laudate dominū oēs gētes post prandiū ¶ Bñdictiones ⁊ gr̄e a cena domini vsq; ad festū sancte trinitatis. In die cene benedictio ⁊ gr̄e cōmunes ⁊ solite sc̄: Edēt pauperes cē. Lectio. Bēa dñi. Dicit aūt post prandiū dicta lectiōe: De⁹ pacis cē. pū. Laudate dñm oēs gē. cē. ob reuerentiā cene dñice. ¶ In die parasceue bñdictio ⁊ gr̄e vt. ā. in die cene. ¶ In vigilia pasche dicat primo ad prandiū: Bñdicite dñs: sequit statim Alta Cōfitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ in seculuz misericordia eius. Elia pri cē. nō dicat Kyriel. vel Pater nr. sed stati sequat Oremus Bñdic dñe cē. Jube dñe cē. Mēse cele. Lectio. Si cōsurrexistis cē. vsq; non q̄ sup terrā. Post prandiū De⁹ pacis . sequit Laudate do. oēs gē. cē. Elia pri cē. nō sequitur kyriel. vel Pater nr: statim Orem⁹. Spm̄ nobis. Deus do. in vnitate eiusdē spūs sci. ⁊ respondeat Amē. Et sequit bñdictio ep̄alis si p̄sens sit ep̄s: sinaūt nihil āplius. ¶ In die pasche ante prandiū: Bñdicite. Dñs. Hec dies cē. Gloria patri cē. vt prius. Oremus.

Bñdic dñe. ꝛc vt prius. Lcō Expurgate. vsq; epulemur in dño. ℣ Post prādiū Deꝰ pacis ꝛc. ꝛ sequit Confitemini dño ℟ Glia pri ꝛc. Oremꝰ Spiritū nobis ꝛc. ꝛ sequatur benedictio epalis si sit pſens Ad cenā. Bñdicite dñs. Lenā sciſicet ꝛc. In noie patris. ℣ Post cenā. Bñdictꝰ deus ꝛc Adtutoriū. Sit nomen. Oremus. Spiritū nobis ꝛc. et sic per tota ſeptimana vsq; ad diem ſabbati ꝛ tūc dicat aī prādiū. Alla. Hec dies ꝛc. ℣ Post prādiū Alla. Laudate pueri dñm ꝛc. vt prius. Oremus. Spiritū nobis ꝛc et sequatur benedictio epalis si sit pſens. Die aūt dominica .ſ. in octa. paſche dicant gſe more consueto. ſ Oculi omniū ꝛc. ꝛ sequātur Kyriel. xpel. Kyriel et Pater noster. Cemanēte tm lectiōe Expurga. ꝛc. vsq; ad gſcensionē domini. Ab ascensione ℣o domini vsq; ad pentheco. cuz lec. Primū quidē ꝛc vsq; assūptus est. A pētheco. ℣o vsq; ad festū ſancte trinitatis cum lec. Dum cōpplerentur vsq; pariter in eodem loco. Diebus ℣o ieiunii tempore predicto Edent pauperes. ꝛc. vt supra cum lectionibus predictis. ℣ Feria .vj. in parasceue domini ꝛc. Ad matutinas in ꝑmo nocturno aī.

ASTiterunt reges terre ꝛ principes cōuenerūt in vnum aduersus dominum ꝛ aduersus xp̄m eius. p̄. Quare fremuerūt. aī. Diuiserunt sibi vestimēta mea ꝛ super vestem meā miserūt sortem. p̄. Deus deus meꝰ respice. aīa. Insurrexerūt in me testes iniqui ꝛ mētita est iniquitas sibi p̄. Dominꝰ illuminatio mea. ℣. Diuiserūt sibi vestimenta mea. Et super vestē meaz miserūt sortē. Pater nr cum prostratione dicatur. L. j. Aleph

QUomodo obtexit caligine in furore suo dñs filiam ſyon: piecit de celo in terrā inclytā ıſrael: ꝛ nō est recordatꝰ ſcabelli pedū suoꝛ in die furoꝛis sui. Beth. Precipitauit dñs nec pepcit oia speciosa iacob: destruxit in furore suo munitiōes virginis iuda deiecit in terrā: polluit regnū ꝛ principes eius. ℣. Omnes amici mei dereliquerūt me ꝛ p̄ualuerūt insidiātes mihi tradidit me quē diligebaz ꝛ terribilibꝰ oculis plaga crudeli percutiens. Aceto potauerunt me. ℣. Et dederūt in escam meam fel et in siti mea Aceto po. Lectio y. Hymel

CConfregit in ira furoris omne cornu israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici & succendit in iacob quasi ignem flamme deuorantis in gyro. Deleth. Tetendit arcum suum quasi inimicus: firmauit dexteram suam q̃si hostis: et occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filie syon: effudit q̃si ignem indignationem suam. ℟. Velum templi scissum est & omnis terra tremuit latro de cruce clamabat dicens. Memẽto mei domine dum veneris in regnum tuum. ℣. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso.

RMemento. L.iij. Hee. Actus est dñs velut inimicus precipitauit israel: precipitauit omnia menia eius: dissipauit munitiones eius: et repleuit in filia iuda humiliatum et humiliatam. Vau. Et dissipauit quasi ortum tentorium suum: demolitus est tabernaculum suum. Oblivioni tradidit dominus in syon festiuitatem et sabbatum: & obprobrio in indignatione furoris sui regem et sacerdotem. ℟. Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo conuersa es i amaritudiem vt me crucifigeres & barrabam dimitteres. ℣. Ego quidem plantaui te vineam meam electam omne semen verum. Quomodo. Rsum Vinea reincipiat. Jn.ij.noc. aii. Vim faciebant qui querebant animam meam. ℣. Domine ne in furore. ij. aii. Confundantur et reuereantur qui querunt animam meam vt auferant eam. ℣. Expectãs expe. iii. Alieni insurrexerũt in me & fortes quesierũt animam meam. ℣. Deus in nomine tuo. ℣. Insurrexerunt in me testes iniqui Et mẽtita est iniquitas sibi. Expositio beati augustini de psal.lxiij. Lectio quarta

CExacuerunt tanq̃ gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amarã. Arcum dicit insidias. Qui enim gladio comin9 pugnat: apte pugnat. Qui sagittam mittit: fallit vt feriat. Prius enim sagitta pcutit: q̃ venire ad vulnus preuideatur. ℟. Tanquam ad latronem existis cum gladijs cõprehẽdere me. Quotidie apud vos eram in templo docens & nõ me tenuistis & ecce flagella tum ducitis ad crucifigendum. ℣. Cũq̃ iniecissent manus in iesum & tenuissent eum dixit

CAd eos. Quotidie. L.v. Ed quẽ laterent insidie cordis hũani? Nũqd et dum

nostrū ieſum xp̄m qui nō op⁹ habebat vt ei teſtimoniū quis ḡz phiberet de hoie. Ip̄e enīz ſciebat qd eſſet in hoie ſic̄ euā gelista teſtat. Tñ audiamus eos t intueamur eos quaſi ne ſciente dño facere qd̄ moliūt Intenderūt arcū rem amarā: vt ſagittarēt in abſcōdito im/ maculatū. ℟. Barrabas latro dimittit et innocēs xp̄s occi/ dit: nam t iudas armiductor ſceleris qui p pacē didicit fa/ cere bellū. ℣. Oſculando tradi/ dit dñm ieſum xp̄m. ℣. Ecce turba et q vocabat iudas ve/ nit et dū appropinq̄ret ad ie/

QUod .L.vj. ſum. Oſcu. dixit intenderūt arcum hoc eſt in abſcōdito quaſi fal lentes inſidijs. Noſtis enī q/ bus dolis id egerunt: quēad/ modū diſcipulū ei coherētez pecunia corrupert vt ſibi tra/ deret: quomō falſos teſtes p curauerūt: quib⁹ inſidijs; t do lis egerūt: vt ſagittarēt in ab/ ſcōdito immaculatū. ℟. Tra diderūt me in man⁹ impiorū et inter iniquos proiecerunt me t nō pepercrūt anime mee congregati ſunt aduerſuz me fortes. Et ſicut gigantes ſtete runt contra me. ℣. Aſtiterunt reges terre t principes conuene rūt i vnū. Et ſi. ℟. Tradiderūt

reincipiat. In. iſ. noctis. Et inſurgētibus in me libera me dñe: q⁹ occupauerūt aiaz mea. ℣. Eripe me. aīa. Lōge ſe ciſti notos meos a me tradit⁹ ſum t nō egrediebar. ℣. Do mine deus ſalutis. aīa. Lapta bunt in aiam iuſti t ſanguiē innocentem cōdēpnabūt. ℣. Deus vltionuz. ℣. Ab inſur/ gentib⁹ i me. Libera me dñe.

Tres vltie lectiōes de epl̄is

FRatres. Danli. Le. vij. Feſtinem⁹ ingredi in il lam requiē: vt ne in idipm q⁹ incidat incredulitatis exēplū Uiu⁹ eſt enī ſermo dei t effi/ cax: t penetrabilior omni gla dio ancipiti: t ptingēs vſq; ad diuiſionē aie t ſpūs. Compa gū quoqz t medullarū ac di/ ſcretor cogitationū t intenti/ onū cordis: t nō eſt vlla crea/ tura inuiſibilis in conſpectu eius. ℟. Jeſuz tradidit impi⁹ ſūmis principib⁹ ſacerdotū t ſenioꝝib⁹ ppli petrus aūt ſeq bat a longe. Ut videret finez ℣. Et ingreſſus petr⁹ in atriū principis ſacerdotuz ſedebat

Ocū mīniſtris. Ut. L. vij. Omnia aūt nuda et apta ſunt oculis eius ad quē nobis ſermo. Habētes ergo pontifi cem magnuz q penetrauit ce/ los ieſum filium dei teneam⁹

confessionē. Nō enī habem⁹ pontificē qui non possit cōpati infirmitatib⁹ nostris: tēptatum aūt per oīa pro filli tudie absq; peccato. Adeamus ergo cū fiducia ad thronuz gr̄e eius: vt mīb icordiā ꝓseqūmur t gr̄am inueniam⁹ in auxilio opportuno. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo: q̄r elongatus est a me q̄ ꝓsolabat me videte oēs pp̄li. Si est dolor filis sic̄ dolor me⁹. ℣. O vos oēs qui trāsitis per viā attendite et videte. Si est. Lcō ix.

OMnis nāq; pontifex ex hoīb⁹ assūptus ꝓ hominibus ꝓstituit in his q̄ pertinēt ad deuz: vt offerat dona t sacrificia ꝓ pctis. Qui condolere possit his qui ignorāt t errāt: quīn t ipe circūdat⁹ est infirmitate. Et ꝓpterea debet quēadmodū t ꝓ pp̄lo: ita etiā t ꝓ semetipo offerre pro pctis ℟. Tenebre facte sunt dū crucifixissent iesum iudei t circa horā nonaz exclamauit iesus voce magna: deus me⁹ vt q̄d me dereliquisti. Et inclinato capite emisit spīritū tuc vnus ex militib⁹ lācea latus eius p forauit t continuo exiuit sanguis t aqua. ℣. Cū ergo accepisset acetū dixit ꝓsūmatū est Et. Reliqua Tenebre reincipiat.

Dicto autez ℟ io rector chori ebdomodari⁹ incipiat aīaz.

PRopio filio suo Elīa. Nō pepcit deus sed ꝓ nobis oīb⁹ tradidit illum. ℘. Miserere. aīa. Anxiat⁹ est in me spūs me⁹ et in me turbatū est cor meuz. ℘. Dñe exau. ij. aī. Ait latro ad latronē nos q̄dez digna factis recipim⁹ his aut q̄d fecit: memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. ℘. Deus de⁹ me⁹ aī. Dū ꝓturbata fuerit aīa mea dñe mīb icordie memor eris. ℘. Dñe audiui. aīa. Memēto mei dñe de⁹ dū veneris in regnū tuū. ℘s. Laudate. Ordo vt in cena dñi hac nocte seruet. In eua. aī. Posuerūt super caput eius causaz ipī⁹ scriptā: iesus nazarenus rex iudeoz. ℘. Benedictus. Finita aī subiūgāt pueri stati. Kyrie. t̄c vt ā ordinatuz est. A trib⁹ vicarijs. ℣. Te q̄ viciri voluisti nosq; a mortis vinculis eripuisti. ℣. Qui expansis in cruce manib⁹ traxisti oia ad te scl̄a. ℣. Vita in ligno morit infernus t mors lugēs expoliatur. t̄c vt in no. cte cene ordinatuz est. Ad horas sicut in cena dominī: bīm et bīm dicant horas ꝓmutiz ordo vt superius. ¶ De sc̄o vespis in die parasceue. Pre-

lato aūt cū silentio cōmunicato cū ceteris q cōmunicari voluerint idez plat⁹ ad altare cū suis ꝛ in choro bini ꝛ bini dicant ꝓnati vs. Ad vs. añ Calicem. ps. Credidi ꝓpter ꝛc vt supꝰ. In euāge. añ. Jesus autē cū accepisset acetū dixit cōsūmatum est: ꝛ inclinato capite tradidit spiritum. ps. Magt. Finita añā voce submissa: platus dicat mediocri voce. Oremus. Refecti vitalib⁹. per do Chorus. Amen. Sicq; plato ab altari digresso: chor⁹ discedat. Ad cōpleto. vs. ℣ In scō sabbo pasche. Ad matu. In. j.

IN pace i idipm no. añ Dormiā et requiescā. ps. Cum inuocarē. añā. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe q̄s habitabit. ℟. Caro mea requescet i spe. ps. Cōser. ℣. In pace in idipz. Dormiā ꝛ requescā. Le. j. Aleph. QUomō obscuratū est aurum mutat⁹ est color optim⁹. Dispersi sunt lapides scūarij in capite oim plateaz. Beth. Filij syō inclīti et amicti auro pmo: quō reputati sūt in vasa testea ꝛ in opera manū figuli Gymel. Sed ꝛ lamie nudauerūt mām: lactauerūt catulos suos. Filia ppli mei crudelis q̄si struthio i deserto. ℟. Sepulto dño signatū est monumētū volentes lapidē ad ostiū monumēti. Ponentes milites q̄ custodirent illud. ℣. Ne forte veniāt discipli eius et furent eum ꝛ dicant plebi surrexit a mortuis. Ponē. L. ij. Deleb

ADhesit lingua lactētis ad palatū eius in sitip: uuli petierūt panē ꝛ nō erat q̄ frangeret eis. Hee Qui vescebant voluptuose interierunt in vijs: q̄ nutriebant in croceis aplexati sunt stercora. Nau Et maior effecta est iniqtas filie ppli mei pctō sodomor: q̄ subuersa est in momēto et nō ceperūt in ea manꝰ. ℟. Hierusalem luge ꝛ exue vestibus iocunditatis induere cinere ꝛ cilitio. Quia in te occisus est saluator israel. ℣. Deduc q̄si torrentē lachrymas per diē ꝛ noctē ꝛ nō taceat pupilla oculi tui

QAndi L. ij. Sa. Quia. diores nazarei eius nive: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo: sapphiro pulchriores. Heth Denigrata est sup carbones facies eorum: ꝛ nō sunt cogniti in plateis: adhesit cutis eorum ossibus aruit et facta est quasi lignum. Teth: Melius fuit occisis gladio q̄z interfectis fa-

me: quoniā illi statim mortui sunt: isti excubauerūt ꝯsūpti ab sterilitate terre. ℟. Plāge quasi virgo plebs mea vlula te pastores in cinere ⁊ cilitio. Quia veniet dies dñi magna ⁊ amara valde. ℣. Vlulate pastores et clamate aspgite vos cinere. Quia ve. ℟. Plange. In. ij. noc. aii. Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. ℣. Dñi est terra. aii. Credo videre bona dñi i terra viuentium: ℣. Dñs illuminatio. aii. Dñe abstraxisti ab inferis aiaz meā. ℣. Exaltabo. j. ℣. Caro mea Requiescet i spe

Expōsitiō bti augustini. ō psal.

Accedit hō [illegible] ad cor altū: ⁊ exaltabit de⁹. Illi dixerūt quis nos videbit? Defecerūt scrutantes ꝯsilia mala Accessit homo ad ipsa ꝯsilia: passus est se teneri hō nō em teneret nisi hō aut videret nisi hō aut credēt nisi hō aut crucifigeret ⁊ moreret nisi hō. ℟. Recessit pastor nr fons aq̄ viue in cui⁹ trāsitu sol obscurat⁹ é: nā ⁊ ille captus é q captiuū tenebat primū hoiez. Hodie portas mortis ⁊ seras piter saluator noster disrupit. ℣. Ante cuius cōspectū mors fugit ad cuius vocem mortui resurgunt videntes autez eū porte mortis ꝯfracte sunt. Ho:

A die portas. Lectio. v.

Accessit ergo hō ad oēs illas passiones: que in illo nihil valerent nisi esset hō. Sed si ille non esset homo: non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum: id est cor secretum: obijciēs humanis aspectibus se hominē seruās intus deū: celans formā dei in q̄ eq̄lis est pri: ⁊ ferēs formā serui quo maior est pater. ℟. O vos omnes qui trāsitis p viā: attendite ⁊ videte: Si é dolor sicut dolor meus. ℣. Attēdite vniuersi ppli ⁊ videte. Si.

Ipse enī dixit Ecō. vj.

vtrū qz: sz aliud ex forma dei: aliud ex forma serui. Dixit ex forma dei: ego ⁊ pr vnū sumus: dixit ex forma serui: qm̄ pr maior me est. Unde ex forma dei ego ⁊ pr vnū sum⁹. Quia cū in forma dei esset cōstitutus: nō rapinā arbitratus é esse eq̄lis deo. Uñ ex forma serui: qm̄ pr maior me é. Quia semetipm exinaniuit: formaz serui accipiens. Accessit ergo homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus. ℟. Ecce quomodo moritur iustus: ⁊ nemo pcipit corde: ⁊ viri iniusti tolluntur: ⁊ nemo considerat a facie iniquitatis ablatus est

iustus. Et erit in pace memoria eius. ℣. In pace factus é locus eius et habitatio eius. Et erit. ℟. Ecce. In. iij. no. añ. Deus adiuuat me et dñs susceptor é aie mee. ℣. De⁹ in noie tuo. añ. In pace factus é locus eius et in syó habitatio eius. ℣. Motus in iudea. añ. Factus sũ sic̃ homo sine adiutorio iter mortuos liber. ℣. Dñe deus salutis. ℟. In pace factus é locus eius. Et habitatio eius in syon. Hic nõ fiat pstratio. dũ dicit oro dñe: sed sic dicat ob reuerentiã euãgelij. Tres vltime lectiões de expositione euãgelij Scõm matheũ que omelia venerabilis bede pbri. et legatur. vij. lectio a diacono sine titulo: et sine Et reliq̃. et sine pronũciatione omelie hic. L. vij.

VEspe sabbati q̃ lucescit in pma sabbi venit maria magdalene et altera maria Vigili/ videre sepulchrũ ss nob⁹ huius sacratissime noctis sic̃ ex lectione euãgelica frẽs charissimi audiuimus resurrectio dñi et saluatoris nr̃i dedicauit. Juste eteni hanc p ei⁹ amore vigilijs celebrami⁹ et hymnis: q̃ p nr̃o amore in ea dormire in morte ac ò morte voluit excitari. ℟. Estimatus sum cũ descendẽtib⁹ in lacũ. Factus sũ sicut hõ sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Posuerũt me in lacu inferioris tenebrosis et i vmbra mortis. Factus. Lectio. vij.

QUod aũt lectõe euãgelica dictũ est: q̃ sctæ mulieres vespe sabbati q̃ lucescit in pma sabbati venerũt videre sepulchr̃: ita intelligẽdũ est: q̃ vespe quidẽ venire ceperunt sed lucescẽte mãe in pma sabbati ad sepulchr̃ puenerunt: id est vespe aromata parauerunt: q̃bus corpus dñi vngere desiderabãt: sed parata vespe aromata mane ad sepulchr̃ detulerunt. ℟. Agnus dei xps immolatus é p salute mũdi. Mã de pareti⁹ ptoplasti fraude facta dolẽs: q̃n pomi noxialis morte morsũ corruit: ipse lignũ tũc notauit dãna ligni vt solueret. ℣. Xps factus é p nob⁹ obediẽs vsq̃ ad mortem: mortẽ aũt crucis. Mã. Lcõ. xx.

SEpulto nãq̃ sexta feria dñõ: reuerse a monumẽto mulieres parauerũt aromata q̃sdiu opari licebat. Et sabbato quidẽ siluerũt scõm mãdatũ sicut lucas apte designat Cũ aũt trãsisset sabbatũ vespera q̃ aduenięte tps opandi recedisset: mox pmpte ad deuotionẽ emerũt q̃ minus parauerãt

aromata: sicut marcus cōmēdat: vt venientes vngerēt ihesū Et valde mane vna sabbatoꝝ venerūt ad monumentū orto iā sole. ℟. Sicut ouis ad occisionē ductus ē: & dū male tractaret nō aperuit os suū. Traditus est ad mortē vt viuificaret ppl̄m suū. ℣. In pace factus ē locus eius: & in syō habitatio eius. Tradidit. ℟. Sic̄ ouis.

O Mors ℣. In laudi. añ. ero mors tua: morsus tuus ero inferne. ℣. Libere. añ. Plangēt eū quasi vnigenitū: q̄m occēs dñs occisus est. ℣. Bonū est. añ. Attēdite vniuersi populi & videte dolorē meum ℣. Deꝰ deus meus. añ. A porta inferi erue dñe aiāz meā. ℣. Ego dixi. Añ. O vos oēs qui trāsitis p viā attēdite & videte si ē dolor sicut dolor meus. ℣. Laudate. In eccl̄ā. añ. Mulieres sedētes ad monumentum lamentabant flentes dñm. ℣. Bñdictus. Finita añia sequātur kyrieleyson pueris &c. vt. ē. ℣. Qui ppter ce prompsisti ero mors tua o mors. ℣. Qui latroni in cruce cōfitēti paradisi mansionē apuisti. ℣. Fac nos tuā ihesu morte digne venerari &c. vt. ē. Ad horas vt. ē. bini & bini dicāt horas priuati ordo vt. ē. Post missam cōpleto sacramēto & cōmunicantibus qui cōmunicari voluerint: cantor incipiat vē. Añ. Alla alla alla. ℣. Laudate dominēs gen. Qui ℣. Glia pa. Sicut erat Post psal. tota cātet añia sine pneumate. Qua finita statim incipiet añia a diacono qui legit euāgeliū. Añ. Vespe aūt sabbati q̄ lucescit: in prima sabbati venit maria magdalene & altera maria videre sepulchrum alla. ℣. Magt. cū Glia pti. et Sicut erat. Añia vero añ psal. Magt nō pcantat licet festū sit duplex: sed post psal. pcantat añia sine pneuma. Prelatus.

S Dñs vobiscū. Oratio. Spiritū nobis dñe tue charitatis infunde: vt qs sacramētis paschalib⁹ saciasti: tua facias pietate cōcordes. Per dñm. In vnitate eiusdē. Diacon⁹. Ite missa ē. Ad cōplen. Deus in adiutoriū &c. añ. Alleluia. iij. ℣. Lux inuoca. ℣. In te dñe sperau. ℣. Ecce nūc. & sequat statim Alla. ℣. Cōfitemini dño q̄m bonus: q̄m in seculū misericordia eius. Non reincipiat Alla: nec dicat versiculus In resurrectōe tua xpe. ante diē resurrectōis: sequitur collecta. Dñs vobiscuz. Oro. Spūs nob dñe &c. vt pus Dominus vobiscū. Bñdicamus

dño: sñ alla. ¶ Notandu q̄ infra octa. pasche nō dicuntur Kyriel. p̄ces: cap̄la hymni. p̄ Quicunq; vult. p̄ Qui habitat. p̄. Nūc dimittis. nec ℟a ad horas: nec pneuma in fine alīus sine versiculo: vsq; i sabbato ad vēs in octa. pasche: nec Dñe labia ad matu. nec Conuerte nos ad cōpletor. nec Fidelīū aie. Et hec p̄dicta pretermittant tā ad matu. q̄ ad vēs cōpletor. z ad alias horas vsq; in sabbato. Et sciendum est q̄ oia inuitatoria: ℟a: officia: ofertoria. cōia. z oēs alie tā de scis q̄ de seruitio pasche. a die pasche vsq; ad festū scē trinitatis debent terminari cuz Alla. excepta aīa Eras tibi deus. ad quā nō sequit alla. ¶ In die pasche ad matutinas nō dicatur Dñe labia: sed incipiatur: Deus in adiutoriū z̄c. Inuitato Alla alla. Xp̄s hodie surrexit. Alla alla. p̄. Venite exul.

In p̄mo nocturn. aīa.

Ego sum qui sum: et filiū meum nō est cuz impijs: sed in lege dñi voluntas mea est alla. p̄. Beatus vir. Aīa. Postulauit patrē meū alla: dedit mihi gētes alla: in hereditatē alla. p̄. Quare fremue. Aīa. Ego dormiui z somnum cepi z exurrexi q̄m dominus suscepit me alleluia alla. p̄. Dñe quid multip. ℣. Resurrexit dñs. Sicut dixit vob alla. Scōm marcū.

In illo tempore: Maria magdalene z maria iacobi z salomee emerunt aromata vt venientes vngerent iesū. Et valde mane vna sabbatoz venunt ad monumentum orto iam sole. Et reliqua. Omelia abti gregorij pape. Lectio.

Ommēdat nobis sacratissima lectio sanctaruz mulierum deuotionē: angelorum apparitionē: z quod his maius est dominicam resurrectionem. Pulchre ergo mulieres iste vno nomine censentur: vt quibus fuerat vna voluntas: vnum esset z vocabulum. Maria ergo magdalene ipa est sororis lazari: que vnxit dominum vnguento. Maria iacobi mater est iacobi minoris z ioseph: z sororis matris domini. Maria salomee: a vico vel a viro dicta ē. Tradūt enī eam duos viros habuisse: cleophan scilicet z salomeum: ipsamq; volūt esse que alibi maria cleophe appellat. Tu. ℟. Angelus domini descēdit de celo z accedens reuoluit lapidem z super eum sedit z dixit mulieribus nolite timere scio

enim quia crucifixum queri/
tis. Jam surrexit venite ꝛ vide
te locum vbi positus erat dñs
alla. ℣. Angelus domini locu
tus est mulieribus dicēs: quē
queritis an iesuz queritis. Jā.

Eniunt ergo Lectio. ij
sancte mulieres cum a/
romatibus sepulchruz domi/
ni visitare: ꝛ eum quem viuē/
tem dilexerant: etiaz mortuū
studio humanitatis obsequū
tur. Et valde mane vna sabba
torum veniunt ad monumen
tum orto iā sole. Ab initio eni
seculi vsqz ad domini resurre
ctionem dies p̄cedebat: ꝛ nox
sequebat. A domini vero re/
surrectione nox p̄cedens ad
sequentem diem ptinet: quia
qui in huius noctis parte vlti
ma a mortuis resurrexit: ipaz
noctem in diem commutauit
℟. Angelus domini locutus
est mulieribus dicens: quem
queritis an iesum queritis. Jā
surrexit venite ꝛ videte alla al
leluia. ℣. Ecce p̄cedet vos in
galileam: ibi eum videbitis si
cut dixit vobis. Jam surrexit.

Ergo iste mu Lectio. iij
lieres venientes sepul/
chrum domini visitare: sexus
sui fragilitatem considerātes:
ꝛ magnitudinem lapidis reco
lentes: qui tam magnus fuis/
se fertur: vt vix a viginti homi
nibus moueri posset: dicebāt
Quis reuoluet nobis lapidez
ab ostio monumenti? Et respi
cientes viderunt reuolutum
lapidem. Angelus enim do/
mini descendit de celo: ꝛ acce
dens reuolutt lapidem ꝛ sede
bat super eum. Non vt egres/
surο domino viam panderet:
sed vt egressus eius indicium
omnibus daret. ℟. Dū trāsis/
set sabbatum maria magdale
ne ꝛ maria iacobi ꝛ Salomee
emerunt aromata: Ut venien
tes vngerent iesuz alleluia al/
leluia. ℣. Et valde mane vna
sabbatorum veniūt ad monu/
mentum orto iam sole. Ut ve
Gloria p̄ri. Alla alla. p̄. Te
deuz laudamus. ℣. Surrexit
dominus vere. Et apparuit si
moni alleluia. In laudibus:
Deus in adiutorium ꝛc. Ant.

Angelus autem domini
descendit de celo: ꝛ acce
dens reuoluit lapidem ꝛ sede
bat super eū alleluia alleluia.
p̄. Dñs regnauit. an. Erat au
tem aspectus eius sicut fulgur
vestimenta eius sicut nix alla
alleluia. p̄. Jubilate. an. Ter
timore autē eius exterriti sunt
custodes: ꝛ facti sūt velut mor
tui alleluia. p̄. Deus deꝰ me
us ad te. an. Respondens aūt

angelus dixit mulieribus: no lite timere: scio enī q̄ iesum q̄rit is alla. ℣. Benedicite. Et ito eūtes dicite discipulis: q̄r surrexit dñs alla. ℣. Laudate ℣. Surrexit dñs de sepulchro Qui p̄ nobis pependit in ligno alla. In euā. añ. Et valde mane vna sabbatorum venīt ad monumentū orto iā sole alla. ℣. Benedictus. Añ. p̄ cātet an te psal. z post psal. Dic.

DEus q̄ hodierna die per vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nr̄a que p̄uenīēdo aspiras: etiā adiuuādo p̄sequere. Per eundē. Benedicamus dño alla alla. Deo gras alla alla. Ad p̄ma. Deus in adiutorium tē. añ. Alla alla alla alla. ℣. Deus in nomine. ℣. Bti immaculati. ℣. Retribue. Post añam sequit Grad. Hec dies quā fecit dñs exultemus z letemur in ea. ℣. Resurrexit dominus. Dic. Deus q̄ hodierna die. Non dā Preciosa. vbi nō legit lectio de martyrologio Vbi vero lectio d̄ martyrologio dicat Preciosa: cū oratione Sancta maria. z Dñs vobiscum: z p̄cludat cū Benedicamus dño sine alla: nec sequit alia lectio nec Deus in adiutorium: nec p̄ eo subsequētes: z ita p̄ totam septiman. Ad. iij. añ. Alla. iij. ℣. Legē ℣. Graduale. Hec dies. ℣. Surrexit dñs ℟. Dic Deus q̄ hodierna. Ad. vj. añ. Alla. iij. ℣. Desecit. Gradu. Hec dies. ℣. Surrexit dñs d̄ sepulchro. Dic. Deꝰ qui hodierna. Ad. ij. añ Alla. iij. ℣. Mirabilia. Grad. Hec dies. ℣. Gauisi sunt discipuli. Viso dño alla. Dic Deus q̄ hodi. Notandū q̄ Dic Deus q̄ hodierna die quotidie ad horas dicet vsq̄ ad octa. pasche. Ad ℣. Deus in adiutorium tē. Añ Alla. iij. ℣. Dixit dominus. ℣. Cōfitebor. ℣. Beatus vir q̄ In p̄ psal. cū p̄dicta añia dicant ad vs p̄ totā hebdā. Gradua le Hec dies. ℣. Cōfitemini dño q̄m bonus: q̄m in seculū misericordia eius. Grad. post versum nō repetat Alla. ℣. Epulemur in azymis sinceritatis z veritatis. Nō repetat Alla post versum. Eodē mō fiat in vespis tribus diebus sequētibus. ℣. Resurrexit dominus. In euā. añ. Et respicientes viderūt reuolutū lapidē: erat q̄ppe magnus valde alla. ℣. Dñs

QUoncede q̄s ops Dic deus: vt q̄ resurrectionis dñice solennia colimus: innouatione tui spūs a morte aie resurgamus. Per eundē dñm.

In vnitate eiusdē. Bñs vobiscū. Bñdicam⁹ dño alla alla. Deo gras alla alla. ℭ Ad processionē ad fontes in ecclīs exteriorib⁹. s. simplicī parochie añ. Alla. iij. ps. Laudate pueri dñm. Et post quemlibet versum psal. pcātat ańa Alla. iij. Sequit Alla. ℣. Laudate pueri. a duobus pueris si ibi fuerint: finaūt ab alīs: post versū nō repetat Alla. ℣. Surrexit dominus vere. Oratio.

Deus q multiplicas ecclesiā tuā in sobole renascentiuz fac eā gaudere ꝓpitius de suoꝝ ꝓfectibus filioꝝ. Per xp̄m ℭ In statione añ crucē. añ. Alleluia. iij. ps. In exitu isz post psal. pcantet ańa Alla. iij. z sequat ibidē in statiōe. añ. Crucifixuz vt infra in octa. paschē ad matu. Vel ℟. Sedit ángelus ad sepulchz dñi: stola claritatis cooptus: vidētes eum mulieres nimio terroze pterrite astiterunt a lōge: tūc locutus ē angelus z dixit eis: Nolite timere vos: q illū quē queritis mortuū tā viuit z vita hoiuz cū eo surrexit alleluia. ℣. Crucifixuz in carne laudate: z sepultuz ꝓpter vos glificate: resurgentēq; ō morte adorate. Nolite. Alternatz sez in vesp̄is diuersis. ℣. Surrexit dñs ō sepulchro. Qui ꝓ nobis pependit. Oratio.

Deus q ꝓ nobis filiū tuū crucis patibulū subire voluisti: vt inimici a nobis expellerēs ptātē: ꝓcede nobis famulis tuis: vt resurrectōis gliaz ꝓsequamur. Per eidē xp̄m. ℭ In nitroitu chori mēoria de sancta Maria añ. Alma redēptoris. ℣. Post partū virgo. Oratio.

Gratiā tuā q̄s dñe mētibus nostris infūde: vt q angelo nunciāte xp̄i filij tui incarnationē cognouimus: per passionē eius z crucē ad resurrectōis gliaz ꝓducamur. Per eundē xp̄m. ℭ In mēoria de oib⁹ sanctis añ. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis dñe alla: z eternitas tēpoꝝ alla alla alleluia. ℣. Vox leticie z exultatiōis. In tabernaclis iustoꝝ alla. Oratio.

Presta q̄s oms̄ z miserere deus: vt in resurrectione dñi nr̄i ihesu xp̄i cū oib⁹ sanctis ꝓcipiamus veraciter portionē. Qui tecū. Bñdicamus dño alla. Deo gras alla

Et sic ꝓ hebdōaz p̄sq; ad diem sabbati cū ꝓpr̄is orationibus ad fōtes: mutatis añis de dña in mēoria sua ꝑ ut infertius notatur. Itē aliud ℟. in statiōe añ crucē de ꝓcessione in matrici ecclīa. ℣. Rex noster in crucē

debellãs mortis principẽ: tu/lit fortior armato spolia diluculo resurgens in glia ꝓcessit in mundũ: reliqt sudariũ in sepulchro. Ad pris soliũ victor reuexit tropheũ alla. Hic versus cãtet a trib⁹ vicarijs. ℣ Domitra xpi regis clemẽtia qs vidit talia latronis crucem tolerãs: iubet cherubi gladiũ versantez crucis socio latroni paradisum aperire. Ad. In capella vero vbi nõ fit ꝓcessio in hebdomada pasche: ad vs dicunt oẽs quiqz psalmi sub vna aña scz Alla: iij. t stati postea sequitur Gradua. de die cũ versu a choro: t sequat Alla de die a duob⁹ vel trib⁹ sedm copiã clericor: ut medio choro: nec repetat alla. sed dicat stati versiculu; t sequat aña cũ psal. ℣ t fiat mẽoria de resurrectõe: dõa: t de oibus scis: put infertus notat. s. dñica in octa. pasche ad pmas vs. Ad cõpleto. De⁹ in adiuto. tc. aña Alla. iij ps. Cũ invocarẽ. ps. In te dñe spaui. ps. Ecce nũc. Gradua. Hec dies. ℣. In resurrectione tua xpe. Celi t terra letent: al leluia. Dñs vobiscũ. Oratio. Spũ nobis. Dñs vobiscum. Bñdicam⁹ dño. sine alla. Et hoc mõ dicat cõple. intra hebdomadaz pasche vsqz post vs in sabbato. ¶ Si i septimanã pasche maior letania euenerit: nihil de festo necõ iejunio fiat añ vel post: nec de aliquo alio festo: ꝓterqz de festo Annunciatõis btẽ marie virgis: put ad dictũ festuz notat. Si in dñica oc. pasche festũ istud vel aliqd aliud euenerit: siue duplex siue simplex q̃si. ix. lc. nihil fiet ibi de festo: sed differat i crastinũ: vl ꝓximã feriã vacãtẽ: t in ipa dñica ad secũdas vs dicant añe de festo duplici cũ psal. dñicalib⁹. Si vero in alijs dñicis vsqz ad ascẽsio. euenerit festũ duplex vel simplex cũ regimine chori: ibi fiat d festo t differat dñica vsqz in ꝓximã feriam vacantẽ: t tunc ipso die dñico nulla fiet mẽoria de dñica: sz tm mẽoria de resurrectõe: de dña: t de oibus scis. Et ꝓtea licet die dñica dictũ fit de offo dñicali t seria. ij. dicendũ sit de festo quasi. ix. lec. in vespis die dñica qrit de festo: nulla fiet mẽoria de dñica: sz tm de resurrectõe. t alijs vi. s. ¶ Si vero in octa na pasche festũ. iij. lect. euenerit: de eo fiat mẽoria. Silr fiat si in ceteris dñicis seu festis sanctor. ix. lec. etiã dupliciũ vsqz ad ascẽsio. euenerit: mẽoria tn quidẽ de scto ꝓcedet mẽoria

de resurrectione. ¶Si autꝫ in die feriali. dicꝫ ad rogationeꝫ hmõ festũ triũ lect. euenerit: de eo dicat nisi p cõmẽ oratiõné bte ꝛ Marie virginis: vel qꝫ de dñica ferialiter dici debeat impediat. ¶Feria .ij. ad matutinum inuita. Surrexit dñs vere Alla. ℣. Venite. In noct. añ. Alla alla alla. ℣. Cũ inuoca. ℣. Verba mea. ℣. Dñe ne in furore. i. ℣. Resurrexit dñs.

In illo tempore: Exeuntes duo ex discipulis Jesu: ibant ipsa die in castellum quod erat in spacio stadiorum sexaginta ab Jerusalem nomine emaus: ꝛ ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus que acciderant. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio pma.

In quotidiana nobis solennitate laborantibus: pauca loquenda sunt: ꝛ fortasse hec vtilius proderunt: quia sepe ꝛ alimẽta que minus sufficiũt: auidius sumuntur. Lectionis ergo euangelice summatim sensum statim non per singla verba discurrere: ne lectionem nostram valeat sermo plixior expositionis onerare. Tu aũt. ℣. Maria magdalena ꝛ altera maria ibãt diluculo ad monumentum: ie-

sum quem queritis nõ est hic surrexit sicut locutus est. Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis alleluia alleluia. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius ꝛ petro: quia surrexit dominus. Precedet vos in gal. Lectio .ij.

Ecce audistis fratres charissimi: quia duobus discipulis ambulantibus in via: non quidem credentibus: sed ñ de se loquentibus dominus apparuit: sed eius speciem quam recognoscerent nõ ostendit. Hoc ergo egit foris dominus in oculis corpis: quod apud ipos agebatur intus in oculis cordis. ℣. Tulerunt dominum meũ ꝛ nescio vbi posuerunt eum: ait ei angelus. Noli flere maria: surrexit sicut dixit: pcedet vos in galileam ibi eum videbitis alleluia alleluia. ℣. Dum ergo fleret inclinauit se ꝛ prospexit in monumentũ: ꝛ vidit duos angelos in albis sedentes: qui dicunt ei. Noli flere maria: surrexit sicut dixit pceder. Ipsi nanq; Lectio .iij.

apud semetipsos intus ꝛ amabant ꝛ dubitabant: eis ãt dominus foris ꝛ pñs aderat ꝛ qs esset non ostendebat. De se ergo loquentibus pñtiaꝫ exhibuit: sed de dubitantibus

cognitionis sue spēz abscōdit. Verba quidē ꝓtulit: duricias intellectꝰ increpauit: sacre scripture mysteria q̄ de seipō erāt aperuit. Ettñ qz adhuc in eoz cordibus peregrinus erat a fide ite se lōgius finxit. ℟. Lógratulámini mihi oēs q̄ diligitis dñm: qz quē querebā apparuit mihi. Et duz fierē ad monumentū vidi dñm meū alla. ℣. Recedēntibus discipulis non recedebā: sed amoris eiꝰ igne succēsa ardebā desiderio. Et. Alla pāi. Alla. pā. Te deū. ℟. Surrexit dñs vere. In laudibus quotidie p hebdaz dicat hec sola oratio. Alla alla. pā Dñs regnāuit. ℣ cetera psalmi d laud. ℣ Surrexit dñs d sepulchro. In euāg. aī. Qui sunt hi sermones q̄s ꝓfertis adinuicē ambulātes ℣ estis tristes alla rīdens vnus cui nomen cleophas dixit ei: tu solus peregrinus es in hierlm: ℣ nō cognouisti q̄ facta sunt in illa his diebus alla. q̄bus ille dixit: que ℣ dixerunt de iesu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta potēs in ope ℣ sermone corā deo ℣ oi pplo alleluia alla. pā. Bñdicꝰ. Oratio

DEus qui solennitate paschali mūdo remedia cōtulisti: ppli'm tuū q̄s celesti dono ꝓsequere: vt ℣ pfectā libertatē ꝓsequi mereat: ℣ ad vitā ꝓficiat sempiternā. Per dñm Ad horas vt. s. cū ozōe. De q̄ hodierna die. Et sic horę q̄ tidie dicant vsq; ad sabbatum Ad vs añ Alla. iuy. pā. Dixit dñs rē. vt. s. Grad. Hec dies ℣. Dicat nūc isrl q̄m bonꝰ q̄m in seculū misericordia eiꝰ. Alla ℣. Nōne cor nr'm ardens erat in nobis de Jesu dū loqueret nobis i via. ℣. Resurrexit dominus. Sicut. In euā. aī. Et coegerūt illum dicētes: mane nobiscū dñe: qz aduesperascit alla. pā. Dagī. Oratio

ONcede q̄s ops deus: vt qui pcīoz nostroz pōdere premimur a cūctis malis iminētibus p hec paschalia festa liberemur. Per dñm. Ad processionē vt. s. ad fontes. Oratio.

DEus qui oēs in xp̄o renatos genus regiū ℣ sacerdotale fecisti: da nobis velle ℣ posse que ꝓcipis: vt pplo ad eternitatē vocato vna fit fides mentiū ℣ pietas actionū Per eundē dñm. In sabbato ante crucē scōm modum processionis matricis ecclie. ℟. Xp̄s resurgens ex mortuis: iā nō moritur mors illi vltra non dñabit: quod enim viuit viuit deo: Alla alla. ℣. Dicāt nunc iudei: quomō milites custodiētes sepulchrū

pdiderũt regẽ ad lapidis poſi
tionẽ: ꝙre nõ ſeruabãt petram
iuſticie: aut ſepultuz reddant
aũt reſurgentẽ adoz ẽt nobiſcũ
dicẽtes. All'a. ℣. Surrexit do
minus de ſepul. Oro. Deus
qui p nobis. Deoria de dña
ꝛuigẽs iſta die. añ Speciosa
De pibus ſcis añ Lux perpe
tua ẽ. Feria. iij. ad matuti.
inu Surrexit dñs vere. All'a
ps Venite. In no. añ All'a iij
ps Dñe deus meus. ps. Dñe
dñs nr. ps. In dño cõfido. ℣.
Reſurrexit dñs. Scõm lucaz

In illo tempe: Stetit ihs
in medio diſcipuloz ſuo
rum ⁊ dixit eis: Pax vob ego
ſum: nolite timere. Et reliqua
Ome. vene. Bede pſbi. L. j.

Quinquies igit dñs no
ſter ieſus xpus ipa qua
reſurrexit die apparuiſſe boi
bus legit. Apparuit igit pri
mo marie magdalene ac dein
de eidẽ marie ⁊ alteri eiuſdez
nois feie: ⁊ tertio ſimoni pe
tro: ꝙrto cleophe ⁊ ſocio eius:
qui regreſſi ſunt in hierlm nũ
ciare diſcipulis qõ viderant.
℣. Virtute magna reddebãt
apli Teſtimoniũ reſurrectio
nis Jeſu xpi dñi nri all'a all'a.
℣. Repleti qdẽ ſpũ ſcõ loque
bãt cũ fiducia. Te. L. ij.

Et inuenerũt ꝙgregatos
vndecim ⁊ eos q cũ eis erant
dicẽtes: q surrexit dñs vere ⁊
apparuit ſimoni. Et ipi narra
bãt que geſta erãt i via: ⁊ quõ
cognouerũt eũ in fractiõe pa
nis. Dũ aũt hec adinuicẽ loq
rent: ieſus ſtetit in medio eoz
⁊ dixit eis: Pax vobis. Ego sũ
nolite timere. ℣. Surgens ie
ſus dñs noſter ſtans in medio
diſcipuloz ſuoz dixit pax vo
bis all'a. Gauiſi ſunt diſcipuli
viſo dño all'a. ℣. Surrexit do
minus de ſepulchro q p nob
pependit in ligno. Gaui. L. ij

Quod ergo dñs i medio
diſcipuloz de ſe loquen
tiũ ſtetit: hoc ẽ q ipe dñs alibi
cũctis fidelibus pmiſit dicẽs
Ubi duo vel tres ꝙgregati fu
erint in noie meo: ibi sũ in me
dio eoz. Et pulchre reſurgens
a mortuis primo pacẽ diſcipu
lis cõmendauit: vt p suã paſſi
onẽ ⁊ reſurrectionẽ angelicaz
⁊ humanã naturã recõciliatã
eſſe oſtẽderet. ℣. Surrexit pa
ſtor bonus q poſuit aiaz ſuam
p ouibus ſuis. Et p ſuo grege
mori dignatus ẽ all'a all'a. ℣.
Et teni paſcha nrm imolatus ẽ
xps. Et. Glia pa. All'a. ps. Te
deũ laud. ℣. Surrexit dñs ve
re. In laud. añ All'a all'a. ps.
Dñs regnauit ẽ. ℣. Surrexit
dñs de ſepulchro. In euãg. añ

Stetit ihesus in medio discipu lorū suoz̄ t dixit eis pax vob alla alla. ℣. Benedictus. Oro

OEus qui ecclesiā tuam nouo semper fetu multi plicas: ꝓcede famulis tuis: vt sacramentū viuendo teneant quod fide ꝓceperūt. Per do. Ad horas vt sup. Ad vs. Alla iiij. ℣. Dixit dns ꝛc. Gradua Hec dies. ℣. Dicāt nunc qui redēpti sunt a dño quos rede mit de manu inimici de regi onibus cōgregauit eos. Alla ℣. Respondens aūt angelus dixit mulieribus quez queri tis: ille aūt dixerūt: iesum na zarenū. ℣. Resurrexit domi nus. In euange. añ. Obtule rūt discipuli domino partem piscis assi t fauuz mellis alla alleluia. ℣. Magt. Oratio.

OOncede q̄s omps deus vt qui paschalis festiui tatis solennia colimus: in tua semp sanctificatiōe viuamus Per dominū. Ad ꝓcessionez

OEus q ad fontes oro. credentes in te fonte ba ptismatis innouasti hāc rena tis in christo concede custodi am: vt nullo erroris impulsu gratiā tue benedictionis amit tant. Per eundē. De dña añ. Aue regia celoz: aue dña. De oibus sctis vt. s. Feria. iiij. ad matu. inuita. Surrexit dns vere. ℣. Venite. In nocl. añ. Alla. iij. ℣. Saluuz me fac. i. ℣. Usqz̄ dne. ℣. Dixit ins. ℣. Resurrexit. Scdm iohānē

IN illo tempore: Manifestauit se ihesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit autez sic. Erant simul simon petrus: t thomas qui dicitur didimus: et na thanael qui erat a chana gali lee et filij zebedei et alij ex discipulis eius duo. Et reliqua. Omel. bri gregoriy pape. L. j.

PUlchre ergo dominus septima apparitione se ptem discipulis apparuit: qz illi ad eius visionē peruentu ri sunt qui septiformis spiritꝰ sancti gratia illuminati sunt t in lucrandis animabꝰ inuigi lant. ℣. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire li brum. Et soluere septē signacu la eius alleluia alla alla. ℣. Et vnus de seniorib⁹ dixit mi hi ne fleueris dignꝰ est agnus qui occisus est accipere virtu tem t fortitudinem t aperire librum. Et soluere. Lcō. ii.

PEr mare ergo ꝓsens se culum signatur: t solidi tate litoris illa perpetuitas q etis eterne figuraf. Discipu li ergo in mari erant: quia in

ter fluctus ſeculi hui⁹ adhuc laborabant. Dominus autez in littore ſtetit: quia ab eoꝝ corruptione ⁊ mortalitate alienus erat. ℟. Iſti ſunt agni nouelli qui annũciauerũt alla. Modo veneruũt ad fontes repleti ſunt claritate alleluia alleluia. ℣. In ꝯſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibus eorum. Modo. ℣. ũ. Bis in ſancto euangelio legimus qđ ad domini iuſſionez rhetia laxata ſint in piſcationem: primũ ante paſſionem ⁊ nunc ſcđo poſt reſurrectionem. Illa ergo piſcatio ante paſſionem preſentem eccleſiam deſignat: que bonos ſimꝫ ⁊ malos colligit: nec eligit quos trahat: quia et quos eligere poſſit ignorat. In hac ergo piſcatiõe que poſt reſurrectionem domini facta eſt: ſoli boni piſces capiũtur: per qs electoꝝ numer⁹ ſignificat. ℟. De ore prudẽtis procedit mel alleluia dulcedo mellis eſt lingua eius alleluia. Fau⁹ diſtillans labia eius alleluia alla. ℣. Sapientia requieſcit in corde eius et prudentia in ſermone oris illi⁹. Fauus di. Glia patri. Alla. ℣. Te deũ. ℣. Surrexit dñs vere. In laudibus ant. Alla alleluia. ℣. Dñs reg. ⁊c. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. In euange. añ. Mane aũt facto ſtetit ihesus in littore dixitqz ad diſcipulos pueri: numqd pulmentarium habetis. reſpõderunt non: dixitqz eis mittite in dexterã naui gij rhete ⁊ inuenietis alla.

Deus ℣. Bñdict⁹ Dio qui nos reſurrectionis dñice annua ſolẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt p tpalia feſta q̃ agimus peruenire ad gaudia eẽna mereamur. Per eundez dñm. Ad horas vt ſ. Ad vs añe Alleluia. iiij. ℣. Dixit do. ⁊c. Grad Hec dies ℣. Dextera dñi fecit ℣ virtutẽ dextera dñi exaltauit me. Alla. ℣. In die reſurrectiõis mee dicit dñs ꝓcedã vos in galileaz ℣. Reſurrexit do. In euã. añ. Dixit ihs diſcipulis ſuis affer te de piſcib⁹ qs prẽdidiſtis nũc aſcẽdit aũt ſimõ petr⁹ ⁊ traxit rhete in trã plenũ magnis piſcib⁹ alla. ℣. Mẽgt. Oratio.

Preſta qs ops de⁹: vt huius paſchalis feſtiuitatis mirabile ſacramẽtũ: ⁊ tpales nob trãquillitatẽ tribuat ⁊ vitã ꝯferat ſẽpitnã. Per do. Ad

Deus qui fontes oĩo. credẽtes in te pplos gfe tue largitate mltiplicas reſpice ꝓpitius ad electionez tuã: vt

gni ſacramento baptiſmatis ſunt renati regni celeſtis mereant introitū. Per xp̄m. De dña alia. Ala mea. De oibus ſanctis vt ſ̄. Feria.v.ad matut. inuita. Surrexit dñs vere ꝛc̄. ꝑ̄. Venite. In noct. aii. Alla. iij. ꝑ̄. Dñe q̄s habitabit. ꝑ̄. Conſerua me. ꝑ̄. Exaudi dñe iuſticiam. ℣. Reſurrexit

In illo ſcō ꝛ iohēz dñs. tempe: Maria ſtabat ad monumētū foris plorās. Dū ergo fleret: inclinauit ſe ꝛ proſpexit in monumentū. ꝛ vidit duos angelos in albis ſedentes vnū ad caput ꝛ vnū ad pedes vbi poſitū fuerat corpus ieſu. Et reliqua. Omel. beati gregorio. pape. Lectio. j.

Conſiderandū eſt nobis frēs chariſſimi: quantō amor dñi huius mulieris mentē accēderat: que etiā diſcipulis petro videlicet ꝛ iohanne a monumēto diſcedētibꝰ nō diſcedebat. ℣. Maria magdalene

Cum ergo maria. L. ij. fleret: inclinauit ſe ꝛ proſpexit in monumentuz. Et q̄ monumentū viderat vacuū: iam dñm furatū de monumēto diſcipulis nunciauerat: ꝛ q̄z uis huc illucq̄z dñi corpus q̄reret: anxia tñ de erꝰ abſentia frequētius monumentū aſpiciebat: vbi eum poſitū nouerat. ℣. Tulerūt dñm. Lectō. iij.

Unde ꝛ ſi dñm ſtatim videre non meruit: vidit tñ duos angelos in albis ſedētes vnū ad caput ꝛ vnū ad pedes vbi poſitū fuerat corpus ieſu. Per caput enīz altitudo diuinitatis deſignat: ꝛ per pedes humanitas xp̄i. Poſſumꝰ etiam per duos angelos duo teſtamēta cognoſcere: vnū p̄rius ꝛ aliud ſequēs. ℣. Congratulamini. ꝑ̄. Te deū lau. ℣. Surrexit dñs vere. In laudibus aī. Alla alla. ꝑ̄. Dñs reg. ꝛc̄. ℣. Surrexit dñs de ſe. In euange. aī. Maria ſtabat ad monumentū plorās vidit angelos in albis ſedentes: ꝛ ſudariū q̄d fuerat ſup caput ihu alla. ꝑ̄. Benedictus.

Deus qui diuerſitatē gentiū in cōfeſſione tui nois adunaſti: da vt renatis ſōte baptiſmatī vna ſit fides mētuū ꝛ pietas actionū. Per do. Ad horas vt ſ̄. Ad vēſp. Alleluia. iij. ꝑ̄. Dixit dominus ꝛc̄. Grad. Hec dies. ℣. Lapidem quē reprobauerūt edificantes hic factus eſt in caput anguli a dño factū eſt ꝛ eſt mirabile in oculis noſtris. Alla. ℣. Surrexit dñs ꝛ occurrens mulieribꝰ ait: auete tūc nec-

serũt ⁊ tenuerũt pedes ei⁹. ℣. Resurrexit dñs. In euãge. añ Tulerunt dñm meũ ⁊ nescio vbi posuerũt eũ si tu sustulisti eum dicito mihi alla ⁊ ego eũ tollã alla. ps. Mgi. Oratio.

Deus qui nos p paschalia festa letificas: ꝓcede ppitius: vt ea que deuote agimus te adiuuante fideliter teneam⁹. Per dñm. Ad pcessionem ad fontes. Oratio.

Da qs ops deus: vt ecclesia tua ⁊ suoꝝ firmitate membrorũ ⁊ noua semp fecunditate letet. Per xpm. De dña añ Tota pulchra ⁊c vt ſ. ¶ Feria vj ad matutinũ inuita. Surrexit dñs vere ⁊c. ps. Venite. In noc. añ. Alla. iij. ps. Celi enarrant. ps. Exaudiat te dñs. ps. Dñe in virtute tua. ℣. Resurrexit. Scõm matheum.

In illo tpe: Undecim discipli abierũt i galileã in mõtem vbi ꝓstituerat illis iesus: ⁊ videntes eũ adorauerũt: qdã aũt dubitauerũt. Et re. Omel beati grego. pape ¶ L.j.

Dominus igit iesus xps cum se passurũ ⁊ resurrecturũ pdicere: etiã locũ vbi a discipulis videndus esset designauit dicẽs. Postqz resurrexero pcedã vos in galileã. Galilea quippe trãsmigratio facta interptatur. ℟. Virtute magna

Cum apte dñs post resurrectionẽ in galilea videt: qz iaz trãsmigurerat de corruptiõe ad incorruptionẽ de ignobilitate ad gloriaz: de mortalitate ad imortalitatẽ. In mõte ergo discipli dñm viderũt: qz illi euz qsiqz videre merebũt in altitudie celoruz qui nũc vana desideria calcãt terrenoꝝ. ℟. Surgens iesus.

Perito aũt post resurrectionẽ discipli dñm adorauerũt: qui etiã eũ ante passionẽ in miraclis deũ esse cognouerũt. Quod vo dicitur: qdã aũt dubitauerũt: illud est qd euãgelista ait. Quia cum vidissent dñm in cõclaui residẽtes: existimabãt se spm videre. ℟. Surrexit pastor bonus. ps. Te deum lau. ℣. Surrexit dñs vere. In laudi. vt ſ. In euang. añ. Undecim discipuli in galilea videntes dñm adorauerũt alla. ps. Bñdict⁹

Omps sempiterne deus: qui paschale sacramentũ in recõciliationis humane federe ꝓtuliſti da mẽtibus nostris vt qd pfessione celebramus imitemur affectu. Ad voras vt supra. Ad vs añ. Alla. iiij. ps. Dixit dominus ⁊c. Trad Nec dies. ℣. Bene

dictus q venit in noie dñi ve⁹ dñs t illuxit nobis. Alla. ℣. Surrexit altissimus de sepulchro q p nobis pependit in ligno. ℣ Resurrexit do. In euã ge. añ. Data é mihi ois ptãs i celo t in terra alla alleluia. ℟

OOncede Dño. Magt. qs mihi coꝛs deus: vt qđ paschalibus exeqmur institutis fructifeꝛ nobis omni tẽpe sentiamus. Per dñm. Ad fon

OEus p quẽ no[illegible] Dño. bis t redẽptio venit: t p stat adoptio: respice in opera misericoꝛdie tue: vt in xp̃o renatis t eterna tribuat hereditas t vera libertas. Per eundem xp̃m. De dña añ. Quã pulchra es tẽ. vt. ã. ℣ Sabbato ad matu. inuitat. Surrexit dñs vere tẽ. p̃s. Venite. In noctur. añ. Alla. iu. p̃s. Dñs regit me p̃s. Dñi é terra. p̃s. Judica me domine. ℣. Resurrexit dñs. Scõm iohannẽ.

IN illo tẽpe: Una sabbati maria magdalene venit mãe cũ adhuc tenebre eẽnt ad monumentũ: t vidit lapidẽ sublatũ a monumẽto. Et reꝛ. Dne

MAria ergo magdalene moꝛ vt dñm i monumẽto positũ vidit: emit aromata t mane p̃ma sabbi añ lucẽ ad sepulchꝝ dñi venit. Spiritalit ergo tenebꝛe i coꝛde mlieꝛ erãt: cũ ad dñi monumẽtũ vẽit: qꝛ resurrectiõis ei⁹ ignara viuẽtẽ iter moꝛtuos regrebat. ℟. Et

ET vidit la[illegible] ce núc. pidẽ sublatũ a monumẽto atqꝛ festina discipulis nũci auit. Qđ cũ discipuli audisset illi p ceteris cucurrerũt q p ceteris amauerũt: petr⁹ scꝛs t iohãnes. Per petꝛ ergo senioꝛẽ significat gẽtilis ppls: pium oꝛẽ vero iohãnẽ synagoga iudeoꝛ. ℟. Isti sunt agni. Le. iii.

VIdit ergo iohãnes posita linthiamina: nõ tñ introiuit: qꝛ videlicet synagoga t scꝑture sacꝛa cognouit: t tñ ad fidẽ passionis dñice credẽdo intrare distulit. Venit aũt petrus sequens eũ: t introiuit in monumentũ: qꝛ secuta posteriοꝛ ecclesia gẽtiũ mediatorẽ dei t hominũ hoiez xp̃m ihesum t cognouit carne moꝛtuũ t viuentẽ credidit. ℟. De oꝛe prudẽtis. p̃s. Te deũ. ℣. Surrexit dñs vere. In laudi. vt. ã. In euãge. añ. Currebãt duo simul t ille alius discipulus p cucurrit citi⁹ petro t vẽit priοꝛ ad monumẽtũ alla. p̃s. Bndi

OOncede Dño. ctus. qs ops deus: vt q festa paschalia venerãdo egimus:

p hec ꝓtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominū. Dicantur etiā hore isto die vt supra: excepto q̄ non dicetur graduale: sed loco gradus, dicetur Alleluia cuz versu. Hec dies. post quē versuz nō repetit alla. Alla. ℣. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. ℣ In octa. paschę Sabbato ad vsū añ. Alla alla alla. ℣. Benedictus dñs deus me⁹ qui docet. ⁊ ceteri psalmi feriales sub hac añā. Lap. Christus resurgēs ex mortuis iam nō moritur: mors illi vltra nō dñabit: q̄ ei viuit viuit deo. Reliqua nō dicat. Hym⁹. Mortus noue hierusalez nouā meli dulcedinē ꝓmat colēs cū sobrijs paschale festū gaudijs. Quo xp̄s inuictus leo draconē surgēs obruto dū voce viua ꝓsonat a morte functos excitat. Quā denorarat improbus p̄das refudit tartarus captiuitate libera iesum sequunt agmina. Triumphat ille splendide ⁊ dignus amplitudie: soli poliq̄ patriā vnam facit rēpublicam. Ipsum canendo supplices regez ꝓcemur mitites: vt in suo clarissimo nos ordinet palatio. Per secula mete nescia patri sup̄mo gloriq̄ honorq̄ sit cum filio ⁊ spiritu paraclyto. Amen. ℣. Mane nobiscū domine. Quoniā aduesperascit ⁊ inclinata est iam dies alla. Sic dicantur añe: psalmi: capitulum: hymnus: ⁊ versiculus in sabbatis vsq̄ ad ascensionem dñi q̄n de dñica agitur. Et sciēdū q̄ ad vltimā particulam versiculi taz de festis sanctoz q̄z de resurrectiōe tpe isto sequitur alla: nunq̄z autē ad primā partē: nisi q̄n dicuntur loco ꝓcioz. Ad versiculuz aūt de prima sez Exurge dñe nec sequit ad prima partē nec ad vltimā. In euā. añ. Cum esset sero die illo vna sabbatoruī ⁊ fores essent clause vbi erant discipuli ꝯgregati: stetit iesus in medio ⁊ dixit eis: pax vob alla. ℣. Magt. Oro. Deus q̄ hodierna die p vni. Benedicamus dño alla alla. Oratio de cruce añ. Crucē scāz subijt q̄ infernū ꝯfregit accinctus ē potentia: surrexit die tertia alla. ℣. Dicite in nationib⁹. Quia dominus regnauit a ligno alleluia. Oratio. Deus q̄ pro nobis filium tuum vt supra. De domina añ. Paradisi porta. ℣. Post partum virgo. cuz alleluia. Oratio. Gratiam tuā. vt supra. De omnibus scis añ. Lux ꝑpetua. ℣. Gloria tui. cum

alla. Oro. Presta qs ops de⁹ vt ā. Hec aīa. Et de die⁹ scis q̄liber die sabbati vsq; ad ascē sionē dñi. Ad cōplen. Cōuer te nos. Deus in adiutoriū. Glia p̄ri. aī. Alla alla alla alla. ps. Luz inuocare. ps. In te dñe speraui. ps. Qui habi. ps. Ecce nūc benedicite dñm. Cap. Tu in nobis. Hymnus.

IEsu saluator seculi ihū patris altissimi lux lucis inuisibilis custos tuoz puigil tu fabricatoz oim discretoz atq; tpm fessa laboze corpoza noctis quiete recrea. Vt duz grauiūn corpoze breui mane mus tpe sic caro nra vozmiat vt mēs in xpo vigilet. Te de pcamur supplices vt nos ab hoste liberes ne valeat seducē tuo redēptos sanguine. Que sumus auctoz oīm in hoc pa schali gaudio ab oī mortis im petu tuū defēdas pplm. Glo ria tibi domie qui surrexisti a mortuis cū p̄ie z sc̄o spiritu in sempitna scla. Amē. Hi duo ps̄ dicant in fine oīm hym noz quoz metro q̄ueniūt vs̄q; ad ascēo. dñi nisi in hym no Chorus noue hierl. Et q̄ cūq; fit seruiciū d̄ sc̄a Maria tūc in fine hymnoz eiusdem metri dicet Que sumus auc. Glia tibi dñe q̄ natꝰ es. ℟. In resurrectionē tua. ℟. Alla re surrexit dñs alla sic dixit vo bis alla alla. ps. Nūc dimitt Kyrieleē. Et sic dicat cōple to. generaliter vsq; ad ascensionē dñi. Ab hoc die dicant capla hym. ysicl. z aīe cū pneumis pēls ad horas z pces ad pmā z ad cōpletoz. Fideliū aīe. Ad matut. Dñe labia. Deus in adiutoriuz. Glia patri. nē. Inuitato. Surrexit dñs vere alla. ps. Venite. Hoc inuitat dicat singulis dñicis vsq; ad Quadragesimā. Ad hoc die agit hymnū

Throza lucis rutilat ce lum laudib⁹ itonat mū dus exultās iubilat gemēs in ferius vlulat. Cū rex ille fortissim⁹ mortis p̄fractis viribꝰ pede conculcās tartara solutis a pena miseros. Ille q̄ clau sus lapide custodit sub milite trūphās pōpa nobili victor surgit de funere. Solutis iaz genuūb⁹ z inferni doloribus q; surrexit dñs resplēdēs cla matangel⁹. Christes erāt apo stoli de nece sui dñi quē pena mortis crudeli serui dānarāt impij. Que sumus auc. Glia tibi dñe qui sur. In noct. aīa. Alla alla alla. ps. Beatꝰ vir. ps. Quare fremu. ps. Dñe qd multiplicā. ℣. Resurrex Mille ipe. Sc̄om iohēm.

Euang.

Cū esset sero die illa vna sab/
batorū et fores essent clause vbi
erāt discipli cōgregati ppter
metū iudeorū venit ihesus et ste
tit in medio et dixit eis. Pax
vobis. Et reliq. Omel. beati

ALIud gregorius pape. Li.
Ergo corpus dñi frēs cha
rissimi intrauit ad discipulos
ianuis clausis: qđ ad humā/
nos videlicet oculos p natiui/
tatē suā clauso exijt vtero vir
ginis. Palpandā carnē pbuit
quā clausis ianuis introduxit
vt pfecto eē post resurrectōez
ostēderet corpus suū: et eiusdē
nature et alteri⁹ glorie. ℟. Di/
gnus es dñe accipere librū et
aperire signacla eius qñ occi
sus es et redemisti nos deo. In
sāguine tuo alla. ℣. Parce do
mine parce pplo tuo quē re/
demisti xpe. In sanguine. Li.

STans ergo ihesus in me/
dio discipulorū dixit eis.
Pax vobis. Pulchre ergo do
minus post resurrectionē di/
scipulis suis primū cōmenda/
uit pacē: ostēdens nimirū di/
scordiaz angelorū et hoīm per
suam resurrectionez pacifica
tam. Ex illo enī tpe quo pm⁹
homo peccādo a consortio an
gelorum sequestrat⁹ est: inter
eos magna extitit discordia:
sed dñs per suā resurrectionē
pacem redditā ostendens aūt
discipulis. Pax vobis. Sicut
misit me pr̄ et ego mitto vos.
℟. Ego sicut vitis fructificaui
suauitatē odoris alla. Tran/
site ad me omnes qui cōcupi/
scitis me et a generationibus
meis adimplemini alla alla.
℣. Ego diligētes me diligo et
qui mane vigilauerit ad me
inueniēt me. Transite.

DIxit enī dñs pater filiū
suū: quādo eū incarna
ri pstituit. Dixit filius apl̄os
quando ad eandē incarnatio
nem pdicādam ad vniuersū
orbem eos direxit. Hoc cum
dixisset: insufflauit et dixit eis
Accipite spiritū sanctū. Vbi
legimus apl̄os spiritū sanctū
accepisse: nunc primū domino
consistente in terra. Postmo/
dum vo eo presidente in celo
eundē spiritum sanctum per/
fectius acceperunt. ℟. Audi/
ui vocem in celo tanq̄ vocez
tonitrui magni alla: Regna
bit deus noster in eternū alla
quia facta est salus et virtus et
potestas christi eius. Alleluia
alleluia. ℣. Vidi angelū dei
volantem per mediū celi vo
ce magna clamantem et dicen
tem. Regnabit. Gloria Alla.

Hec festa sequēcia dicunt die
bus festialibus per istam qui/

dem̃ ꝛ ordinatim̃ incipiãtur. Et ꝓ omnia ista ꝓpria festa non dicantur in ꝓma septimana ꝓpter festa: nisi in septimana sequenti incipiat ad ea ꝓpria que non fuerunt ꝓius dicta. Iste ordo seruet̃ in alia quindena sequẽti de ꝓpriis festis: ꝛ habb̃ scilicet. Narrabo. ꝛc. ℟. Locut⁹ est ad me vnus ex septẽ angelis dicens veni ostẽdam tibi nouã nuptã sponsã agni. Et vidi hierusalem descendentẽ de celo ornatã monilibus suis alleluia alleluia alleluia. ℣. Et sustulit me in spiritu in montem magnum ꝛ altum. Et vidi. ℟. Audiui vocem in celo angelorum multorum dicentiũ: Timete dominum ꝛ date claritatem illi ꝛ adorate eum qui fecit celũ ꝛ terram mare ꝛ fontes aquarũ alleluia alleluia. ℣. Vidi angelum dei volantem per mediũ celi voce magna clamantem ꝛ dicentem. Timete dominum ℟. Vidi portam ciuitatis ad orientem positam ꝛ apostolorum nomina ꝛ agni super eã scripta. Et super muros eius angelorum custodiam. Alleluia. ℣. Vidi ciuitatem sanctã hierusalem descendentem de celo ornatam tanq̃ sponsam viro suo. Et super mu. Gloria patri. Alleluia. ℟. Vidi hierusalem descendentem de celo ornatam auro mundo ꝛ lapidibus pꝛeciosis intextam. Alleluia alleluia. ℣. Abintus in simbꝛijs aureis circumamicta varietate. Alleluia. ℟. Vene hierusalem ciuitas magna ꝛc. lestis ornata tanquam sponsa agni. Quoniam tabernaculũ facta est alleluia. ℣. Porte eius non claudentur per diem: nox enim non erit in ea. Quoniam tabernaculum. ℟. Platee tue hierusalem sternent̃ auro mundo alleluia: ꝛ cantabitur in te canticum leticie alleluia. Et per omnes vicos tuos ab vniuersis dicet̃ alleluia alleluia. ℣ Quoniam cõfortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te. Et per omnes. Gloria pa. Alleluia. ℟. Speciosa facta es ꝛ suauis in deliꝯ tuis alleluia: altitudo tua similis est palme indeficienti In plenitudine charitatis alleluia alleluia alla. ℣ Ego diligentes me diligo: ꝛ qui mane vigilauerint ad me inuenient me. In plenitudine chari. ℟. Veniens a libano q̃ pulchra facta es alleluia. Et odor vestimentorum tuorꝝ sup omnia aromata alleluia alleluia ℣ Speciosa facta es ꝛ suauis

in delicijs tuis. Et odor veſtimentoꝝ tuoꝝ ſuper. ℟. Oſtendit mihi angelus fontez aque viue: et dixit ad me alla. Hic deum adora alleluia alleluia alleluia. ℣. Poſtq̄ audiſſem ⁊ vidiſſem cecidi vt adorarez añ pedes angeli qui mihi hec oſtendebat: ⁊ dixit mihi. Hic. Gloria pa. Alleluia alla alla. ℟. In diademate capitis aaron lapides preciosi fulgebāt Dum perficeret opus dei alleluia alleluia alleluia. ℣. Corona aurea ſuper caput eius expreſſa ſigno ſanctitatis. Dū perficeret opus dei alleluia. ℟. Docete filios veſtros alleluia vt memoriter teneant alleluia. Et ore decantent alleluia. ℣. Confiteantur domio miſericordie eius et mirabilia eius filijs hominū. Et ore. ℟. Candidi facti ſunt nazarei eius alleluia ſplendorem deo dederunt alleluia. Et ſicut lac coagulati ſunt alleluia alleluia. ℣. In omnem terraz exiuit ſonus eorum ⁊ in fines orbis terre ℣ba eoꝝ. Et ſi. Glia pri. Alleluia alla. Nec dubitetur quin illud vitimuz ℟ei dicat infra non obſtante q̄ dicitur de apoſtolis. ℘. Te deū lau. ℣. Surrexit dominus vere. In laudibus añ. Alleluia alleluia. ℘. Dominus reg. ceteri pſal. de laudib⁹ ſub hac añia.

Expurgate Capitulum. vetus fermentuz vt ſitis noua cōſperſio ſicut eſtis azimi etenim paſcha noſtruz immolatus eſt xp̄s. Deo gratias

Sermone Hymnus. blando angelus predidixit mulieribs in galilea dominus videndns eſt q̄totius

Ille dū pergunt cōcite apoſtolis hoc dicere videntes eū viuere oſculantur pedes domini. Quo agnito diſcipuli in galileā ꝓpere pergunt videre faciem deſideratam domini. Claro paſchali gaudio ſol mundo nitet radio cū chriſtum iaz apoſtoli viſu cernūt corporeo. Oſtenſa ſibi vulnera in chriſti carne fulgida reſurrexiſſe dominum voce fatentur publica. Rex chriſte clemētiſſime tu corda noſtra poſſide vt tibi laudes debitas reddamus oi tempore. Que ſumus auctor oium. Gloria tibi dñe. ℣. Surrexit dominꝰ de ſepulchro. In euange. añ. Poſt dies octo ianuis clauſis igreſſus ē dominꝰ ⁊ dixit eis pax vob alleluia alleluia. ℘.

Benedictus. Oratio. Reſta queſumus oipotēs deus: vt q feſta paſchalia

peregimus: hec te largiẽte mo
ribus & vita teneam⁹. Per do.
Ista oratio dicitur ad matu.
vobis fratres & vs̃ p̃cots̃ hebdomadã qsi de tempali agit.
Hystoria de cruce añ. Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos alla alla. ℣. Dicite in nationibus. Dio Deus q̃ p̃o nob. De diadã Paradisi. ℣. Post par. Dio Gras tuã. De oibus scis añ. Absterget deus oẽz lachrymã ab oculis sctoz & mã nõ erit ãplius neq; luctus neq; clamor sed nec vllus dolor qsi priora transierũt alla alla. ℣. Vox leti. Dio. Presta q̃s ops. Del añs dicet in hystoria de omnibus scis quibet die dñica cãtãdã agat de dñica: vsq; ad matu. vsq; ad ascẽsionis fortealiqs festũ plurimoru⁹ martyr⁹ in dñica ingerit: & tũ loco Absterget: dicet añs de oibus scis. añ. Sancti & iusti Ad p̃cessionẽ dum Jã lucis. Añ. Alla alla alla alla alla alla alleluia. p̃. Deus in nomine. p̃. Beati ĩma. p̃. Retribue. p̃. Quicunq; vult. Sub hac añ quotidiecunq; alie allatiue dicũtur ad horas vsq; ad festũ pẽthecostes. Cap. Dñe miserere ℟. Jesu xp̃e. cum alla. ℣. Qui surrexisti a mortuis miserere nobis. Alla alla. Glia pa. Jesu xp̃e. ℣. Exurge dñe. kyrie. Pater nr̃. Et ne nos. Dicens ad quẽ ad primã p̃cessionẽ mox solui debeant. Ad. iij. hymnus Nũc sce. añ. Alla. ix. p̃. Legẽ

Christus pas/ Cap̃ po/
sus ẽ p̃ nobis vobis relinquẽs exemplũ: vt sequamini vestigia eius q̃ peccatũ non fecit nec inuẽtus ẽ dolus in ore ei⁹ ℟. Resurrexit dñs: Alla alla. ℣. Sicut dixit vobis. Alla al. Glia. Resurrex. ℣. Surrexit dñs vere. Dio. Presta q̃s omnipotẽs deus. Ad. vi. hym⁹. Rector po. añ. Alla. iij. p̃.

Christ⁹ se/ Cap̃ Defecit.
mel p̃ peccatis nr̃is mortu⁹ est iustus p̃ iniustis: vt nos offerret deo mortificatos quidem carne: viuificatos aũt spũ. ℟. Surrexit dñs vere: Alla alla ℣. Et appuit simoni. Alla al. Gloria pa. Surrexit. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Dio. Presta q̃s omps deus. Ad. ix. hym. Rex deus. añ. Alla. iij. p̃. Mirabilia testi. Capitulũ

Christus surrexit a mor/
tuis primitie dormientiũ: quoniã quidẽ p̃ hoiez mors: & p̃ hoiez resurrectio mortuorũ ℟. Surrexit dñs de sepulchro Alla alla. ℣. Qui p̃ nobis pependit in ligno. Al. al. Gloria p̃i. Surrexit. ℣. Bauisi sunt.

Oio vt.ā. Et notandū q̄ añe ſup nocturnos: t añe ſup laud. t etiam añe que dicunt ad horas hac die: ac etiam hymni t verſiculi ad matu. Cap. t ꝑis horalia quotidie picant vſq; ad aſcēſionē dñi tā diebus dominicalibus q̄ ferialibus q̄ de tempalt agit. Ad vſ añ. Alleluia. tū. ꝑs. Dixit dñs. ꝑs. Confitebor. ꝑs. Btus vir. ꝑs. Laudate pueri. ꝑs. In exitu iſ. ſub hac añā. Cap. Xp̄s reſurgens. Hymn. Agui prouidi: t ſtolis albis cādidi: poſt tranſitū maris rubri: xp̄o canamus principi. Cuius corpus ſciſſimū in ara crucis torridū: cruore eius roſeo guſtando viuimus deo. Protecti paſche veſpe a deus ſtāte angelo: erepti de duriſſimo pharaonis impio. Iam paſcha nr̄m xp̄us eſt: q̄ imolatus agnus eſt: ſyncerit atis azyma caro eius oblata ē. O vere digna hoſtia p quā fracta ſunt tartara redēpta plebs captiua reddita vite p̄mia. Cōſurgit xp̄s tumulo: victor redit ō baratro: tyrannū trudens vinculo t reſerās padiſuz. Cuius ſumus auctor. Gloria tibi domine q̄ ſur. ℣. Mane nobiſcū Et dicant añe pſal. cap. hym. t verſicu. in dñicis ad vſ vſq; ad aſcenſionē dñi q̄n de dñica agit. In euāge. añ. Mitte manū tuā t cognoſce loca clauorū alla: t noli eſſe incredulus: ſed fidelis alla. ꝑs. Dixit. Oio Preſta q̄s oꝑs. Meoria de reſurrectione añ. Crucē ſcāz. ℣. Dicite in natio. Oio Deus q̄ p nobis. De dña añ. Paradiſi. ℣. Poſt partū. Oio Gram tuā. De oibus ſcis añ. Sācti tui dñe florebūt ſicut liliū alleluia: t ſicut odor balſami erūt ante te alla. ℣. Vox leti. Oio: Preſta q̄s. Qui tecū. Et cum iſtis añis verſiculis t oīonb⁹ fiāt meōrie in oībus ſedis veſperis dñicalibus: t in oīb⁹ veſperis ferialibus tā in p̄mis q̄ in ſcdis ſcōz: quoz feſta p. ix. lect. ſeu duplicia habent vſq; ad aſcēſionē dñi: p̄terq̄ in p̄mis veſpis: de feſtis ſcōz que in dñica ꝓtingūt in q̄bus facienda ē ꝓceſſio ante crucez vē. Feria. ij. ad matu. inuitato. Alla alla alleluia ꝑs Venite Hoc inuitatoriū dicit oībus ferijs vſq; ad aſcenſionez dñi: q̄n de feria agit. Hym. Aurora lucis. In nocte. añ. Alla. tū. ꝑs Dñs illumīatio. ꝑs. Ad te dñe cla. ꝑs. Afferte. qlibet pſalmus cū Gloria pa. ℣. Reſurrexit dñs. Notandum q̄ ſi pſalmi feriales in aliqua feria

suis locis dici non possint pro
pter aliquod festum superue/
niens: vel alia de causa: in tali
feria sequens hebdomade nō
dicuntur illi qui fuerūt omis/
si: sed illi psalmi qui inuenitū/
tur scripti in feria eiusdē heb/
domade. Apocalypsis legat
bis duabus septimanis. Le. j.

APocalypsis iesu christi
quam dedit illi deus pa
lam facere seruis suis q̄ opor/
tet fieri cito: & significauit mit
tens per angelum suum seruo
suo iohanni qui testimonium
p̄hibuit verbo dei & testimo/
nium iesu christi in bis q̄cun/
q̄ vidit. ℟. Locutus est. Le. ij.

BEatus qui legit & qui au
dit verba p̄phetie hui⁹:
& ꝑuat ea que in ea scripta sūt.
Tempus enim p̄pe est. Johā/
nes septem ecclesijs que sunt
in asia: gratia vobis & pax ab
eo qui est & qui erat & qui ven
turus est. ℟. Audiui. Le. ij.

QUa septem spiritibus q̄
in conspectu throni eius
sunt. Et ab iesu christo qui est
testis fidelis p̄mogenit⁹ mor/
tuor & princeps regum terre.
Qui dilexit nos & lauit nos a
peccatis nostris in sanguine
suo: & fecit nos regnū & sacer
dotes deo & patri suo ipsi glo/
ria & imperium in secula secu/
lor amen. ℟. Vidi portam. ℣
Surrexit dñs vere. In laudi/
bus añ Alleluia alleluia. ℣.
Dñs regnauit &c. Cap. Expur/
gate. Hymn Sermone blādo.
℣ Surrexit dominus de sepul
chro. In euāge. añ Nisi digi
tos meos in fixurā clauorum
& manus meas in latus eius &
dixi dominus meus & deus me
us alleluia. ℣ Bñdicam⁹. Oro
Presta quesumus omnipotēs
deus. Lectoria de resurrectio
ne añ. Crucifixus. ℣ Dicite i.
Oro. Deus qui p̄ nobis. De
domia añ. Paradisi. ℣. Post
partū. Oro Gfaz tuā. De oi/
bus sctis añ Sancti & iusti in
dño gaudete alla: vos elegit
deus in hereditatē sibi alla. ℣
Vox leti. Oro Presta q̄ co/
Lūistis aūis p̄h. & oronibus
debent fieri meōrie de resurre
ctione: de dñica: & de oibus scis
ad oēs matu. s. in ferijs & in se/
stis. iij. lec. & in festis scōr q̄ p
festis. ix. lec. habēt & dupli. in
dñicis nō p̄tigētibus vsq̄ ad
ascēsio. dñi: excepto festo inue
nio. scē crucis in q̄ dicet p̄fi. d
resurrectōe. Surrexit dñs de
sepul. Ad horas vt. s. cū oro
dnicali. Et sic dicant hore die
bus ferialib⁹ vsq̄ ad ascēsio.
dñi q̄n de tpali agit. Ad p̄s añ
Alla. iij. p̄s Dilexi. p̄s Credi

di ꝛc̄. Lap. Xp̄s resur. Hym⁹ Ad cenā agni. ℣ Mane nobi scū. In euāg. añ Quia vidisti me thoma credidisti: bti q nō viderūt ꝛ crediderunt alla. ps̄ Mgt. Oō: Presta q̄s. Deo tie vt. s. ¶ Si aūt diebus feri alibus aliq̄d festū euenerit tē pore isto. Et hmōi añe. f Mi si digitos. Quia vidisti: ꝛ ꝓ miles nō dicant diebus suis ferialib⁹ assignatis nihilomi nus seruet ordo earundē aliis ferijs vacantibus: ꝛ sumant ꝛ reincipiant eo ordine, put in ferius singulis diebus ponūt ita q̄ añā que deberet dici ad psalmū Mgt. ꝛ nō di ppter festū impedies: dicat alio die ad psalmū Bn̄dictus ꝛc̄. Qn̄ vero seruicium dn̄icale, ppter festū q̄d occurrit transfertur in feriā: dicat ferialiter de dn̄ica hoc mō. Inuitatorium feriale psal. ptinētes ad feriā cū ℟ijs de dn̄ica: ꝛ expositiōe dn̄ica li ꝛ ceteris oibus de dn̄ica: excepto q̄ missa de dn̄ica dicet ferialiter ꝛc̄. ¶ Feria. iij. ad matu. Inuitato Alla. ps̄. Uenite. Hym Aurora. In noc. añ Alleluia. ps̄ Dixi custodiam. ps̄ Expectās. ps̄. Btūs q itel. ℣. Ecce ve. l. i. ℟ Resurrexit nit cū nubibus ꝛ videbit eū ois oculus ꝛ q eū pupugerūt: ꝛ plangebāt se sup eū ois tribus terre etiā amē. Ego sū alpha ꝛ o principiū ꝛ finis dicit dominus deus qui ē ꝛ qui erat: ꝛ q vēturus est ops. l. iij.

EGo iohannes frater vester ꝛ particeps in tribulatione ꝛ regno ꝛ patientia in xp̄o iesu. Fui in insula que appellat pathmos ꝓpter verbū dei ꝛ testimonium iesu. l. iij.

FUi in spiritu in dominica die ꝛ audiui post me vocem magnam tāq̄ tube dicentis: Quod vides scribe in libro: ꝛ mitte septem ecclesijs que sūt in asia: epheso: ꝛ smyrne: ꝛ pergamo: ꝛ tiathire: ꝛ sardis: ꝛ philadelphie ꝛ laodicie. ℣ Surrexit dn̄s vere. In laudibus vt. s. In euangelio añ Multa quidez ꝛ alia signa fecit iesus in conspectu discipulorū suorum alleluia: que non sunt scripta in libro hoc alleluia. ps̄. Benedictus. Adv. añ Alleluia. iiij. ps̄ Letat⁹ sū. In euāge. añ. Hec aūt scripta sunt vt credatis: q̄ ihs ē xp̄s filius dei: ꝛ vt credētes vitā bēatis in noīe eius alla. ps̄ Mgt. ¶ Feria. iiij. ad mat. iui. Alla ps̄ Uēite. Hym Aurora. In noc. añ Alla. ps̄. Dixit isi. ps̄. Exaudi deus orōnē meā. ps̄. Miserere mei deus qm̄. l. j.

ET ꝓuersus sum vt videre vocē que loq̃bat̃ mecum. Et ꝓuersus vidi septē cādelabra aurea: ⁊ in medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ filē filio hois vestitū podere: ⁊ pcinctū ad mām̃illas zona aurea

CAput aūt ⁊ Lcō.ij. capilli eius erāt candidi tanq̃ lana alba ⁊ tāq̃ nix. Et oculi eius velut flāma ignis ⁊ pedes eius silēs aurichalco sicut in camino ardenti. Lcō.iij

ET vox illius tanq̃ vox aquaꝝ multaꝝ. Et habebat in dextera stellas septē: ⁊ de ore eius gladius ex vtraq̃ parte acutus exibat. Et facies eius sic̄ sol lucet in virtute sua In lau.vt.ꝑ. In euā.añ. Post dies octo. ꝑ. Bñdictus. Ad vs añ Alla. iij. ꝑ. Nisi dñs edisi. tc̄. In euāge.añ. Mitte manū. ꝑ. Magt. Feria.v. ad matu. inuita Alla. ꝑ. Venite. Hym. Aurora. In noct. añ Alla. ꝑ. Saluū me fac deus. ꝑ. Deus in adiutoriū. ꝑ. In te dñe speraui. ñ. Lectio.j.

ET cū vidissem eū: cecidi ad pedes eius tāq̃ mortuus. Et posuit dexterā suā super me dicens: Noli timere. Ego sū primus ⁊ nouissimus ⁊ viuus: ⁊ fui mortuus: ⁊ ecce sū viuēs i secula seculoꝝ. Ij.

ET habeo claues mortis ⁊ inferni. Scribe ergo q̃ vidisti: ⁊ que sunt: ⁊ q̃ oportet fieri post hec. Sacim septem stellaꝝ quas vidisti in dextera mea: ⁊ septē cādelabra aurea: ⁊ septē stelle: angeli sunt septē ecclesiaꝝ: ⁊ cādelabra septem septez ecclesie sunt. Lectio.iij.

ET āgelo epheſi ecclesie scribe. Hec dicit q̃ tenet septē stellas in manu sua: qui ambulat in medio septē cādelabroꝝ aureoꝝ. Scio opa tua ⁊ laborē ⁊ pacientiā tuaz: ⁊ q̃ nō potes sustinere malos. In euāge. añ Nisi digitos meos ꝑ. Bñdictus. Ad vs añ Alleluia. iij. ꝑ. Memēto dñe dauid tc̄. In euā. añ Quia vidisti. ꝑ. Magt. Feria.vj. ad matu. inuita Alla. ꝑ. Venite. Hym. Aurora lucis. In noct. añ Alla. ꝑ. Exultate deo. ꝑ. Deus stetit. ꝑ. Deus q̃s filis.

ET tēptasti eos q̃ Lcō.j. se dicūt ap̄los esse ⁊ non sunt: ⁊ inuenisti eos mēdaces ⁊ patientiā habes ⁊ sustinuisti ꝓpter nomen meū: ⁊ nō defecisti. Sed habeo aduersum te q̃ charitatē tuā p̄mā reliq̃sti.

MEmor esto itaq̃ Lij. vñ excideris: ⁊ age penitentiā: ⁊ prima opa fac. Sin autem: veniam tibi ⁊ mouebo

candelabrū tuuz de loco suo: nisi penitentiā egeris. L.iij. Sed hoc habes bonū: qz odisti facta nicholaitarū que z ego odi. Qui habet aures: audiat quid spīritꝰ dicat ecclesijs. Uincenti dabo edere de lígno vite: qđ est in medio paradisi dei mei. In euange. añ Multa quidé. ps. Bñdicte. Ad vs. añ. Alla. iij. ps. Cōfitebor tibi dñe zc. De domina vel vnde in crastino dicendū erit: nisi festum duplex ꝛtigerit: qz tūc habebit ꝓpria ad añas sup psal. Supradictꝰ ordo añarū super psal. ad vs. seruet vsqz ad ascensionē dñi qñ de feria agit. ¶ Et notādū qꝓ singulis diebꝰ sabbati vacantibus a festis qñ. ix. lec. ab octa. pasce z vsqz ad ascēsionē dicet de cōmemoratione bte marie cum. iij. lec. z regimine chori. Et si in pdictis diebus nō potest seruicium eius dici ꝓpter festa cōtingen. tūc alio die septimane dicat de ea eodem modo quo scribit in rubrica de cōmemoratiōe eiusdez. Dicet etiā de ea feria. iij. rogationuz: vel. ij. z feria. vj. post octa. ascēsi. put dictus locis notat. ¶ Dñica. ij. Sabbato. Ad vs. añ. Alla. ps. Benedictus dñs deus meus. Cap. Xps resurgens. Hym. Chorus noue. ℣. Mane nobiscū. In euange. añā. Hec aūt scripta sunt. ps. Magt. Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate iacēte mundū erexisti fidelibꝰ tuis ꝓpetuaz ꝓcede leticiā: vt quos ꝓpetue mortis eripuisti casibus gaudijs facias sempiternis ꝑfrui. Per eundez. Memoria vt. s. Ad matutinas. inuita. Surrexit dominꝰ vere. ps. Uenite. Hymnus. Aurora lucis. In nocte. añā. Alleluia. ps. Cum inuocarez. ps. Uerba mea. ps. Domine ne in furore. i. ℣. Resurrexit dñs. Scōm iohem.

In illo tēpe: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animā suaz dat pro ouibꝰ suis Et reliqua. Omel. beati gregorij pape Lectio ꝑma.

Bonus pastor christꝰ est factus: qui nobis rationabile seusuz tribuit: z spiritalem intellectū ministrat: z sacramēto corporis sui ac sanguis nos in presenti reficit: et in futuro ad sacietatem sue contēplationis perducit. Fuerunt etiaz boni pastores petrus z paulꝰ ℟ Dignus es. Lectio scda.

Sed aliud est bonum esse per naturam z aliud per

gratiam. Illi enim vt boni essent: a domino acceperūt: dominus aūt a nemine nisi a semetipso vt bonus esset accepit. ℟. Ego sum vitis vera. Cō. iij.

QUantum ꝯo bonus pastor oues sibi cōmissas diligere debeat: manifestatur cuꝫ subditur. Bonus pastor animaꝫ suam dat pro ouibus suis. Christus enim animam suam posuit pro ouibus suis ostendens bonis pastoribus etiam si necessitas euenerit: pro ouibus sibi cōmissis non debere mortem timere. ℟. Audiui vocem. ℣. Te deuꝫ lau. ℣ Surrexit dominꝰ vere. In laudibꝰ aīi. Alleluia. ℣. Dominus regna. tē. Laplm. Expurgate. Hymnus. Sermōe blando. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. In euange. aīi. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas ⁊ pro ouibus meis pono animaꝫ meam alla. ℣. Benedictus. Oro vt ℟. Sermone vt supra in octa. pasche. Ad horas vt ℟. cum oratione dñicali. Ad vs. aīi. Alleluia. ℣. Dixit dominꝰ. tē. Laplm. Xps resurgens. Hymnꝰ. Ad cenam agni. ℣. Mane nobiscum. In euange. aīi. Pastor bonꝰ aiaꝫ suā ponit pro ouibus suis alla. ℣. Magt. Oratio. Deꝰ q in filij tui. Mēorie vt ℟. Feria .ij. ad matut. inuit. Alla. Hym. Aurora lucis. Ino. aīi. Alla. tō. Exaltabo. ℣. In te dñe spera. ℣. Bti quoruꝫ. ℣. Resurrexit dñs. Ll.

IN angelo smyrne ecclie scribe. Hec dicit ꝑmꝰ et nouissimus q fuit mortuus et viuit. Scio tribulationē tuaꝫ ⁊ paupiatē tuā: sed diues es ⁊ blasphemaris ab his q se dicūt iudeos esse ⁊ non sunt sed sūt synagoga sathane. Nihil horū timeas q̄ passurꝰ es. Feria vt ℟. feria .ij. vt patet in regla de ℣ octa. paschē post vl.

ECce timā lectionē. Ll. ij. missurꝰ est diabolus ex vobis aliquē in carcerē vt tēptemi ⁊ habebitis tribulationes decē diebus. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: ⁊ dabo tibi coronaꝫ vite. Qui habet aures audiendi audiat qd spūs dicat ecclesijs. Qui vicerit nō le

DEF a morte scda. Ll. iij.

IN ãgelo pgami ecclesie scribe. Hec dicit qui habet rōphēā ex vtraq; parte acutam. Scio vbi habitas: vbi sedes est sathane: ⁊ tenes nomē meum ⁊ non negasti fidem meaꝫ Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam balaam qui doce

bat balac mittere scandalum coram filijs israel: scilicet edere de sacrificijs idolorum et fornicari. In euange. añ. Ego sum pastor bonus animam suam pono pro ouibus suis alleluia. ℣. Benedictus. Dño dominicalis: que dicetur per totam hebdomadam. Ad vesp̃as in euangelio añ. Mercennarius est cuius non sunt oues proprie: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit alla. ℣. Magnificat. ℂ Feria. iij. Ad matuti. inuitatoriũ. ℟. vt ſ. In nocturno añia Alleluia. ℣. Quéadmodum. ℣. Deus auribus. ℣. Eructauit cor. ℣. Resurrexit dominus. Lco. j.

ET angelo tyatire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei: qui habet oculos tanquã flãmam ignis ⁊ pedes eius similes aurichalco: noui opera tua: ⁊ fidem et charitatem ⁊ patientiam tuam et ministeriũ tuum: ⁊ opera plura prioribus. Sed et habeo Lco. ij. aduersus te pauca: quia permittis mulierem iezabel: que se dicit prophetam docere ⁊ seducere seruos meos fornicari ⁊ manducare de idolaticis ⁊ dedi illi tempus vt penitentiã ageret ⁊ nõ vult penitere a fornicatione sua. Lco. iij.

ECce mittã eam in lectũ ⁊ qui mechantur cum ea in tribulatione maxima erũt nisi penitentiã egerint ab operibus suis: ⁊ filios eius interficiam in mortem. Et hec scient omnes ecclesie; quia ego sum scrutans renes ⁊ corda: ⁊ dabo vnicuiq; vestrum scõm opera vestra. In euange. añ. Mercennarius est cuius nõ sunt oues proprie videt lupũ venientem ⁊ dimittit oues et fugit ⁊ lupus rapit ⁊ dispergit oues alleluia. ℣. Benedict⁹ Ad vesperas in euange. añia. Ego sum pastor ouium ego sum via ⁊ veritas: ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscũt me mee alleluia alleluia. ℣. Magt. ℂ Feria iij. Inuitatoriũ. vt ſ. In nocturno añia. Alleluia. ℣. Miserere mei deus miserere mei ℣. Si ye vtiq;. ℣. Eripe me domi. ℣. Resurrexit domin⁹

ET angelo Lectio. j. sardis ecclie scribe. Hec dicit qui habet septem spiritus dei: ⁊ septem stellas. Scio opera tua quia nomen habes q̃ viuas et mortuus es. Esto vigilans et confirma cetera que moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena coram deo meo. Lectio. ij.

IN mẽte ergo habe qua/liter acceperis et audieris ⁊ serua ⁊ penitẽtiã age. Si er/go nõ vigilaueris veniã ad te tanq̃z fur: ⁊ nescias qua hora veniam ad te. Sed habes pau ca noia in sardis: qui non inq̃ nauerũt vestimenta sua ⁊ am bulabunt mecũ in albis quia

QUi vicerit ℣.ij. digni sũt. rit sic vestiet vestimẽtis albis: et non delebo nomẽ eiꝰ de libro vite: ⁊ ꝓfitebor nomẽ eius coraꝫ patre meo ⁊ coram angelis eiꝰ. Qui habet aures audiendi audiat quid spiritꝰ dicat ecclesijs. ℣. In euange. añ. Sicut nouit me pr̃ ⁊ ego agno sco patrẽ ⁊ animaꝫ meã pono pro ouibus meis alla. ℘. Be nedictus. ℟. Ad vs̃ in euan. añ. Alias oues habeo que nõ sũt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducere ⁊ vocem meã audi/ent ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus pa stor alla. ℘. ℳagñ. Feria. v. Inuitato. ℟c vt s̃. In nocț. añ. Alla. ℘s̃ Deus iudicium. ℘s̃. Quã bonus. ℘s̃ Ut quid deꝰ. ℣. Resurrexit dñs. Lectio. j.

ET angelo philadelphie ecclesie scribe. Hec dic̃ sanctus et verus q̃ habet cla/uem dauid: qui apit et nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit scio opera tua: Ecce dedi coraꝫ te ostium apertũ quod nemo potest claudere: qr modicam habes virtutẽ et seruasti ℣bũ meũ ⁊ nõ negasti nomẽ meũ.

ECce dabo tibi de ℣.ij. synagoga sathane: q̃ di/cunt se iudeos esse ⁊ non sunt. Ecce faciã illos vt veniant et adorẽt ante pedes tuos ⁊ sciẽt qr dilexi te: qm̃ seruasti ℣bum patientie mee. ℟ co. ij.

ET qui vicerit faciã illum colũpnaꝫ in templo dei mei ⁊ foras non egrediet amplius. Et scribã super eum nomẽ dei mei et nomẽ ciuitatis dei mei noue hierusalẽ: que descẽdit de celo a deo meo ⁊ nomẽ me um nouum. Qui habet aures audiendi audiat qd̃ spiritus dicat ecclesijs. ℣. In euange. añ. Pastor bonus animaꝫ suam. ℘. Bñdictꝰ. ℟. quere. s. in feria. ij. ad matut. Ad vs̃. in euan. añ. ℳercena. ℟. quere s̃. in feria ij. ad vs̃. ps̃. ℳagñ. Feria. vj. in uita. ℟c. vt s̃. In noc. añ. Alla ℘s̃ Quã dilecta. ℘s̃. Bñdixi/sti. ℘s̃. Inclina dñe. ℣. Resur/

ET angelo ℣.j. rexit do. laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amẽ: testis fidelis ⁊ verꝰ q̃ est principium creature dei. Scio opa tua: qr neq̃z fri/gidus es neq̃z calidꝰ: vtinaꝫ frigidus esses aut calidus: sed

quia tepidus es ⁊ nec frigid⁹ nec calidus incipiã te euome re ex ore meo. Leó. ij. Quia dicis qđ diues sũ ⁊ locupletat⁹ et nullius egeo: ⁊ nescis quia tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ paup: ⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi emere a me aurum ignitũ ⁊ pbatũ vt locuples fias. ⁊ vestimẽtis albis induaris: ⁊ nõ appareat cõfusio nuditatis tue: ⁊ collirio inunge oculos tuos vt videas. Ego quos amo: arguo ⁊ casti Hece sto ad Lec. iij. go. ostium ⁊ pulso: si quis audierit vocem meam: ⁊ aperuerit mihi ianuã introibo ad illum: ⁊ cenabo cum illo: ⁊ ipse mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cũ patre meo in throno eius. Qui habet aures audiendi audiat: qd spũs dicat ecclesijs. In euange. aũ. Mercẽnarius est. quere supra in feria. iij. ad matuti. pñs. Benedictus. ℣. Dominica tertia Sabbato ad vesperas aũ. Alleluia. pñs. Benedictus dominus deus meus ꝛc. Lap Christus resurgens. Hymn⁹. Chorus nouę. ℣. Mane nobiscum. In euangelio aũ. Alias oues. quere in feria quarta ꝑcedente ad vespas. pñs. Dagt

Deus qui errantib⁹ vt in viaz possint redire iusticie: veritatis tue lumen ostendis: da cunctis qui xp̃iana ꝓfessione censent ⁊ illa respuere que huic inimica sunt nomini: ⁊ ea que sunt apta sectari. Per dñm. Ad matutinũ inuitato. Surrexit dñs vere. pñs. Uenite Hym. Aurora lucis. In no. aũ. Alla. pñs. Domine deus meus. pñs. Domie dñs noster. pñs. In dño cõfido. ℣. Resurrexit. Scdm iohem. In illo tempore: Dixit ie sus discipulis suis. Modicum ⁊ iã non videbitis me: ⁊ itez modicũ ⁊ videbitis me quia vado ad patrẽ. Et reliq̃. Omel. vene. Bede ꝓsbi. L. j. Modicum tempus erat fratres futuz quo discipuli dñm non viderent: illud videlicet quo erat quieturus in monumento. Et itez modicum erat futuz quo eum viderent: illi scz quadraginta dies in ꝗbus eis post resurrectionẽ suã vsqz ad tempus ascẽsionis apparuit. Si oblitus fuero tui alla: obliuiscat me dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis si nõ meminero tui alla alla. ℣. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ ⁊ flemus dum recordaremur tui

Qsyon. Adhereat. Lcō. ñ. Clod aũt ait: q̃ vado ad pr̃em: nó de diuinitate ſz de humanitate loquit. Manens ergo cũ pr̃e p dñitatẽ: discipl̃is apparuit p humanitatẽ. Et reuertẽs ad pr̃em p humanitatẽ: mãsit cuz discipulis p diuinitatẽ. ℟. Clderũt te aq̃ deus viderunt te aq̃ t timuerũt. Multitudo sonitus aquaz vocem dederunt nubes alla alla alla ℣. Illuxerunt choruscationes tue orbi terre cõmota est t cõtremuit terra. Multi. Lcō. ñj

QT bñ dñs ad pr̃em ire dr̃ q̃: quãdiu cũ discipulis querlatus é: potuit simul cum ip̃is ad humanitatẽ ptinentia pati. Sed post resurrectionez ita a patre é clarificatus: vt nihil horr patiat. ℟. In toto corde meo alleluia exq̃siui te alleluia. Ne repellas me a mãdatis tuis alla alla. ℣. Clide humilitatem meam t eripe me: quia legem tuam nó sum oblitus. Ne. Gloria p. Alla. Feria sertalia. ℟. Narrabo nomẽ tuum fratrib⁹ meis alleluia. In medio ecclesie laudabo te alleluia alleluia. ℣. Qui timetis dominum laudate eum vniuersuz semen iacob glorificate eum. In medio. ℟. In ecclesijs bñdicite deo alleluia. Domino de fontibus israel alleluia alleluia. ℣. Psalmum dicite nomini eius date glorias laudi eius. Domino. ℟. Hymnum cantate nobis alla. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliẽa alleluia alleluia. ℣. Illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos verba cantionum. Quomodo cã. Gloria. Alleluia. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi alleluia In psalterio decem corday psallam tibi alleluia alleluia. ℣. Qui das salutem regibus. qui redemisti dauid seruum tuum de gladio maligno eripe me. In. ℟. Alleluia audiuimus eam in effrata: iuenimus eã in campis silue. Introibimus in tabernaculũ eius adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius alla alla. ℣. Surge dñe in requiez tuã tu t archa sanctificationis tue. Introibi. ℟. Deduc me in semita mãdatorr tuorr alla: q̃ ipam volui alleluia. Inclina cor meũ in testumonia tua. Alleluia alla alla. ℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatez in via tua viuifica me. Inclia. Glia. Alla. ℟. Cãtate deo alleluia. Psalmũ dicite ei alla. ℣. Bñdicite noi eius: date gloriã laudi ei⁹. Psal. ℟. Bonũ

est cõfiteri dño alla. Et psalle re alla. ℣. Ad annũciãdũ ma/ne misericordiã tuaz: ℟ veritatem tuã p noctẽ. Et. ℣. Dicant nunc q redẽpti sunt alla. A domino alla. ℣. Quos redemit de manu inimici de regiõib⁹ congregauit eos. A do. Alla. Alla. Quo ordine ℟ qualiter ista ℣ria sunt dicenda: vide supra feria. ij. post octa. pasche. ℣. Surrexit dñs vere. In laudib⁹ añ Alla. ps Dñs regn. tẽ Lap Expurgate. Hym. Sermone blãdo. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. In euã. añ. Modicũ ℟ non videbitis me dicit dñs: iterz modicũ ℟ videbitis me: q: vado ad patrez alla alla. ps. Benedictus. Oro. Deus q errãtibus. Ad horas vt. ℣. cuz oratione dñicali. Ad vsp añ Alla ps Dixit dñs tẽ. Lap Xps resurgens. Hym. Ad cenã agni ℣. Mãe no. In euã. añ. Quid est hoc qd dicit modicuz alla nescimus quid loquit alla. ps Mgt. Oro. Deus q errãtib⁹. ¶ Feria. ij. muta. tẽ. vt. ℣. In noc. añ Alla. ps. Exultate iustiti dño. ps. Benedicã dñm. ps Judica dñe nocẽ. Lectiones de epistis canonicis incipiant ℟ legant vsq; ad ascensio. ℟ ℣ria cãtent de psal. q: ℟ dauid ppheta de passiõe: ℟ resurrectione ℟ ascẽsione: ℟ apli ꝓdicauerunt que a dño didicerunt vsq; ad ascensionẽ eius corpali fruentes pntia. ℣. Resurrexit. L. j.

IAcobus dei ℟ dñi nostri iesu xpi seruus: duodecim tribubus que sunt in dispsiõe salutem. Omne gaudiũ existimate frẽs mei cum in temptationes varias incideritis: sciẽtes q; pbatio fidei vestre patientiam opat. ℣. Narrabo nomen tuum. Lectio. ij.

PAtiẽtia aũt opus pfectũ habeat: vt sitis pfecti ℟ integri in nullo deficiẽtes. Si qs aũt vim indiget sapia: postulet a deo q dat oib⁹ affluẽter ℟ nõ ip/pat et dabit ei. ℣. In ecclijs

POstulet aũt in fi/ L. iij de nihil hesitãs. Qui enĩ hesitat similis est fluctui maris q a vento mouet ℟ circumfertur. Nõ ergo estimet homo ille q; accipiat aliqd a deo. Vir duplex animo: inconstans est in omnibus vijs suis. ℣. Hym/num. In euangelio añ Amen amen dico vobis: q: plorabitis ℟ flebitis vos: mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vra vertetur in gaudium alla. ps. Benedictus. Oro dñicalis q; dicet p totã hebdoz. Ad vsp in euã. añ. Mundus ãt gaudebit

vos aũt ꝙtristabimini:sed tristicia vra vertet in gaudium: alla. ps. Mgt. ℭ Feria.iij.in uitato.tc.vt.s. In noc.añ. Alleluia. ps. Deus nr refug. ps. Oés gétes. ps. Magnus dns ℣. Resurrexit. Lectio.j.

Loriet aũt frater humilis in exaltatõe sua:dives aũt in humilitate sua: qm sic flos feni trãsibit. Exortus est enim sol cũ ardore:t aruit fenum t flos eius decidit:t decor vultus eius deperiit. Ita t dives in itinerib⁹ suis marcescet. L.ij

Beatus vir q suffert tẽptationẽ:qm cũ pbatus fuerit accipiet coronam vite: quã repromisit deus diligẽtibus se. Nemo cũ tẽptat dicat qm a deo tẽptat. Deus aũt intẽptator malor est. Ipe eni neminem tentat. L.iij.

Unusqsq vero tẽptat a ꝓcupiscẽtia sua abstractus t illectus. Deinde concupiscẽtia cũ cõcepit parit pctm. Peccatũ vero cũ cõsummatũ fuerit generat mortẽ. In euange.añ Tristicia vra vertet in gaudium:t gaudiuz vrm nemo tollet a vobis alla alla. ps. Bñdictus. Ad vs in eua.añ. Tristicia vestra alla:vertet in gaudiũ alla. ps. Mgt. ℭ Feria qrta inuitato.tc.vt.s. In noc.añ Alla. ps. Deus repulisti. ps. Exaudi deus depca. ps. Nõne de. ℣. Resurrexit do. Le.j.

Nolite itaq errare frẽs mei dilectissimi: Oẽ datum optimũ: t omne domi pfectũ desursum ẽ descendẽs a pre luminũ. Apud quẽ nõ est trãsmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Lectio.ij.

Voluntarie eniz genuit nos verbo veritatis:vt simus inicium aliqd creature ei⁹. Scitis frẽs mei dilectissimi. Sit aũt omis hõ velox ad audiendũ tardus aũt ad loquendũ:t tardus ad iram. Lectio.iij

Ira eni viri iusticiaz dei nõ opat. Propter qd abiicientes oẽz immũdiciã t habũdãtiã malicie:in mansuetudine suscipite insitũ verbuz qd pot saluare aias vestras. In euã. añ. Tristicia impleuit cor vestrũ: t gaudiũ vestrum nemo tollet a vob alla alla. ps. Bñdictus. Ad vs in eua.añ. Itez videbo vos alleluia:t gaudebit cor vestrum alla. ps. Mgt ℭ Feria.v.inuitator.tc.vt.s. In noc.añ. Alla. ps. Cõfitebimur. ps. Notus in iudea. ps. Uoce mea. ℣. Resurrexit do.

Estote aũt factores L.j. verbi t nõ auditores tm fallẽtes vosmetipos. Quia si

quis auditor est verbi ⁊ nō factor: hic cōparabit̄ viro ꝓsiderāti vultum natiuitatis sue in speculo. Consideravit enī se ⁊ abijt: ⁊ statī oblitus est qualis

QUi aūt ꝓ L.ij. fuerit. spexerit in lege ꝓfecte libertatis ⁊ pmāserit in ea: non auditor obliuiosus factus: sed factor opis: hic btūs in facto suo erit. Siqs aūt putat se religiosum esse: nō refrenans linguā suā sed seducēs cor suum huius vana est religio. Le.iij.

REligio munda ⁊ imaculata apud deū ⁊ patrem hec ē. Uisitare pupillos ⁊ viduas in tribulatiōe eor: ⁊ immaculatū se custodire ab hoc seculo. Frēs mei nolite in ꝑsona ꝓ acceptōe habere fidē dñi iesu xp̄i. In euāge. añ. Mundus aūt gaudebit. ꝑs. Bñdictus Ad vs in euāge. añ. Tristicia vestra vertet. ꝑs. Magt

Feria. vj. inuitato. ꝛē. vt. s. In noc. añ. Alla. ꝑs. Fūdamēta. ꝑs. Dñe de⁹ salutis. ꝑs. Misericordias dñi. ℣. Resurre/

EXit dominus. Lectio. j. Teni si introierit in conuētu vestro vir aureū anulū habēs in veste cādida: introierit aūt ⁊ paup in sordido habitu: ⁊ intēdatis in eū q est indutus in veste ꝑclara: ⁊ dixeritis ei: tu sede hic: bñ. Vaupi autē dicatis: tu sta illic: aut sub scabello pedū meor: nonne iudicatis apud vosmetipos: ⁊ facti estis iudices cogitationū iniq̄

AUdite frēs L.ij. rum. mei dilectissimi. Nōne deus elegit paupes in h̄ mundo: diuites aūt in fide ⁊ heredes regni qd̄ repromisit deus diligētibus se. Vos aūt exhonorastis pauperē: Nōne diuites ꝑ potentiā opprimūt vos: ⁊ ipi trahunt vos ad iudicia. Nōne ipi blasphemāt bonuz nomē qd̄ inuocatū ē sup vos.

SI tm̄ legē ꝑficitis L.iij. regalē scdm̄ scripturas: Diliges ꝓximū tuū sicut teipsum: bñ facitis. Si aūt ꝑsonas accipit̄: pctm̄ opamini redarguti a lege q̄si transgressores. Quicunq aūt totā legē seruauerit: offendat autē in vno: factus ē omniū reus. In euā. añ Tristicia vestra alla. ꝑs. Bñdictus. Dñica. iij. Sabbato ad vs añ. Alla. ꝑs. Bñdict⁹ ꝛē. Cap. Xp̄s resurgēs. Hym. Chorus noue. ℣. Mane nobiscū. In euā. añ. Iterū aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrū: ⁊ gaudiū vestrū nemo tollet a vobis alla. ꝑs. Mgt. Oratio.

DEus q fidelium mentes vnius efficis volūtatis:

do ꝓpłis tuis id amare quod
p:ecipis: id desiderare quod
p:omittis: vt inter mūdanas
varietates ibi nostra fixa sint
co:da vbi vera sunt gaudia.
Per dñm. Deo:ie vt.s. Ad
matuti. inuitato Surrexit &c
ps Uenite. Hymn⁹ Auro:a.
In noc.añ Alleluia. ps. Sal/
uum me fac deus. ps. Usque
quo dñe. ps. Dixit insipiēs. j.
y. Resurrexit. Scōm iohez.

In illo tēpe: Dixit ihesus
discipłis suis. Uado ad
eum qui me misit: & nemo ex
vobis interrogat me quo va/
dis. Sed quia hec locutus sū
vobis tristicia ipleuit co:/
strum. Et reliqua. Omel. ve.
bede ꝑſ. L. j.

Sicut eni doct⁹ paterfamilias cuz
in longinquā regionē p:ofe/
ctur⁹ ē: tūc maxime sibi subie/
ctos q̄liter se, puidere debeāt
commonet: sic dñs ihesus xp̄s
ab apostolis co:po:aliter re/
cessur⁹: specialiter quomodo
in mundo cōuersari deberēt
eis ostendere dignatus est di
cens. In hoc cognoscēt omēs
quia mei discipłi estis: si dile
ctionē habueritis ad inuicez.

Si oblit⁹ fuero. L. ij.

Adēqz nocte q̄ tradend⁹
erat: nō solū pedes discipł's o:/
lauit sed etiā mysteriū co:/
po:is & sāguinis sui eis tradi
dit: & nō solū suā resurrectōez
sed etiā ascēsionē p̄dicere vo/
luit dicēs. Uado ad eū q mi/
sit me: id est reuerto:/ ad euz q
me incarnari ꝓstituit: & tā luci
da & tā p̄clara erit ascēsio mea
vt nullus vestrū indigeat me
interrogare quo vadā: vidēti
bus cūctis: q: ad celos ꝓgam

Quia &. Uiderūt. L. iij.

Qeni dñs nouerat q̄d hec
sua ꝙba tāto maio:ē tristiciaz
in co:dib⁹ apł'o:ū generarent
quāto se vicini⁹ ab eis recessu
rum p̄dicebat: blanda eos cō
solatione lenire curauit dicēs
Sed ego veritatē dico vobis
expedit vobis vt ego vadam.
Expedit vt fo:ma serui vīs
subtrahaī aspectib⁹ quatinus
amo:/ diuinitat' arti⁹ vīs in/
figaī mentib⁹: sicqz suspensis
ad supna co:dib⁹ vīs: ad ac/
cipienda tā spūs sci dona ca/
paces fiatis. In to. y. Sur
rexit. In lau.añ All'a. ps. Do
min⁹ reg. &c. In euāg.añ. Ua
do ad eū q misit me: sed quia
hec locutus sum vobis tristi/
cia impleuit co:/ vestruz all'a.
ps Bñdictus. Dio De⁹ qui
fideliū. Ad ho. vt.s. cū o:ont
vocali. Ad ꝑs in euāge.añia.
Ego veritatē dico vobis expe
dit vobis vt ego vadā nisi ego

abiero paraclit⁹ nō vēiet alla
ps. Magn. Dio vt s. Feria
v. inuita. tē. vt s. In noc. aīa.
Alla. ps. Dixit iniustus. ps.
Noli emulari. ps. Dñe ne in
furore. ij. ℣. Resurrexit. Le. j.

Quod ãt fuit ab initio qđ au
diuim⁹ qđ vidim⁹ oculis
nr̄is qđ ꝓspexim⁹ t man⁹ nr̄e
ꝓtractauerūt de verbo vite: t
vita mãifestata ē: t vidimus t
testamur: t annūciam⁹ vobis
vitã eternã q̄ erat apud patrẽ
t appuit nobis. Le. ij.

Quod vidimus t audiui
mus annūciamus vobis: vt t
vos societatẽ habeatis nobiscū
t societas vestra sit cū patre t fi
lio ihesu xp̄o. Et hec scripsim⁹
vobis vt gaudeatis: t gaudiū
vestrum sit plenum. Le. iij.

Et hec ē annūciatio quã
audiuimus ab eo: t ãnū
ciamus vobis qm̄ deus lux ē
t tenebre in eo non sunt vlle.
Si dixerimus quoniam soci
etatem habemus cum eo t in
tenebris ambulamus: mentí
mur t non facimus veritatez.
In euangelio aī. Dum vene
rit paraclytus spiritus verita
tis ille arguet mūdum de pec
cato: t de iusticia t de iudicio
alleluia. ps. Benedictus. Ad
vesperas in euangelio aī. Cū
aũt venerit ille spūs veritatis
docebit vos oēz veritatē t que
ventura sunt annunciabit vo
bis alleluia. ps. Magn. Fe
ria. iij. inuita. tē. vt s. In noc.
aī. Alla. ps. Audite hec om
nes gētes. ps. Deus deoz. ps.
Quid gloriaris. ℣. Resurre
xit dominus. Lectio. j.

Si dixerimus qm̄ peccatū nō ha
bemus: ipi nos seducimus: et
veritas in nobis non est. Le. ij.

Si cōfiteamur pcta nostra:
fidelis t iustus est deus:
vt remittat nobis peccata nr̄a
t emūdet nos ab oi iniquitate
Si dixerim⁹ qm̄ nō peccaui
mus: mẽdacẽ eū facim⁹ t ver
bū eius nō ē in nobis. Le. iij.

Filioli mei hec scribo vo
bis vt nō peccetis. Sz si
qs peccauerit: aduocatū habe
mus apd patrẽz ihesū xp̄m iustū
t ipe ē ꝓpiciatio p pctis nr̄is
Nō p nr̄is aũt tm̄: sed etiaz p
totius mūdi. Et in hoc scimus
qm̄ cognouimus eū: si mãda
ta eius obseruem⁹. In eã. aī.
Non eni loquet a semetipso:
sed q̄cunqz audiet loquet: t q̄
ventura sũt ãnūciabit vob alla
ps. Bñdict⁹. Ad vs in eã. aī.

Ille me clarificabit: q: ꝺ meo accipiet: ⁊ annunciabit vobis alla. ꝑs. Mꝺgt. ℂ Feria.iiij. in nutato. ⁊c. vt.s. In noc.añ Alleluia: ꝑs. Exaudi deus oro/nem meã. ꝑs. Jubilate deo omis ter. ꝑs. Exurgat deus. ℣. Resurrexit dominus. Lectio.j.

QUi dicit se nosse deuz: ⁊ mãdata eꝰ nõ custodit: mẽdax est: ⁊ veritas in eo non est. Qui aũt seruat verbũ eius vere in eo charitas dei pfecta est. In hoc scimus qm̃ in ipso sumus: si in ipo perfecti fuerimus. Qui dicit se in ipo mãere. debet sicut ille ambulauit: ⁊ ipe ambulare. Lcõ.ij.

KArissimi nõ mandatũ nouũ scribo vobis: sed mãdatũ vetus qꝺ habuistis ab initio. Mandatũ vetus est verbũ qꝺ audistis. Iterꝫ mãdatũ nouum scribo vobis qꝺ est verꝫ: ⁊ in ipo ⁊ in vobis: q: tenebre trãsierũt: ⁊ verꝫ lumẽ iã lucet.

QUi dicit se in luce Lcõ.iij esse: ⁊ frẽꝫ suũ odit: in tenebris ẽ vsqꝫ adhuc. Qui diligit fratrẽ suũ in lumine mãet: ⁊ scandalũ in eo non est. Qui odit fratrẽ suũ in tenebris est: ⁊ in tenebris ambulat ⁊ nescit quo eat: qm̃ tenebre obcecauerũt oculos eius. In euãge.añ Ego veritatẽ. ꝑs. Bñdictus. Ad vs in euãge.añ. Dũ veneri. ꝑs. Mꝺgt. ℂ Feria.v. inuitato. ⁊c. vt.s. In noc.añ Alla. ꝑs. Attẽdite pple. ꝑs. Deꝰ venerunt. ꝑs. Qui regis. ℣. Resurrexit dominus. Lectio.j.

SCribo vobis filioli: qm̃ remittunt vobis peccata ꝓpter nomen eius. Scribo vobis patres qm̃ cognouistis eũ qui ab initio ẽ. Scribo vobis adolescentes: qm̃ vicistis maligñ. Scribo vobis infãtes: q: cognouistis patrẽ. Scribo vobis iuuenes: quia fortes estis: ⁊ verbũ dei in vobis manet: ⁊ vicistis maligñ. Lcõ.ij

NOlite diligere mundũ: nec ea que in mũdo sũt. Si qs diligit mundũ non est charitas patris in eo. Qm̃ omne qꝺ est in mũdo ꝯcupiscẽtia carnis est: ⁊ ꝯcupiscẽtia oculorum ⁊ supbia vite: que non est ex patre sed ex mũdo est. Lcõ.iij

ET mundus trãsibit: ⁊ cõcupiscẽtia eius. Qui autez facit voluntatẽ dei: manet in eternum. Filioli: nouissima hora est: ⁊ sicut audistis: quia antixps venit: nunc ab initio antixpi multi facti sũt. In euãge.añ. Cum autẽ venerit. Bñdictus. Ad vs in euãg.añ Non enim. ꝑs. Mꝺgt. ℂ Feria sexta inuitato. ⁊c. vt.s. In no/

añ. Alla. ℘. Deus vltionum ℘ Cantate. ℘. Dñs regnauit ex. ℣. Resurrexit. Lco. j.

VIdete qualē charitatem dedit nobis pater: vt filij dei noiemur ⁊ simus. Propter hoc mūdus nō nouit nos q; nō nouit eum. Charissimi: nunc filij dei sumus: ⁊ nondū apparuit qd erimus. Scimus qm̄ cum apparuerit similes ei erimus: qm̄ videbimus eū sicut est. Omnis Ly. cuti est qui habet spem hanc in eo sciſicat se: sicut ⁊ ille scūs ē. Dis qui facit pcm̄: ⁊ iniqtatē facit: ⁊ pcm̄ est inqtas. Et scitis q; ille apparuit: vt peccata mūdi tolleret: ⁊ pcm̄ in eo nō Omis qui in Ly. est. eo manet non peccat. Et omnis q peccat nō vidit eum nec cognouit eum. Filioli nemo vos seducat. Qui facit iusticiā iustus est: sicut ⁊ ille iustus est. Qui facit peccatū ex diabolo est: qm̄ ab initio diabolus peccat. In eua. añ. Dū venerit. ℘. Bñdictus. Dominica. v. Sabbato ad vñ añ. Alla. ℘. Bñdictus tē. Laſ. Xp̄s resurgens. Hym Chor⁹ noue. ℣. Mane nobiscum. In eua. añ. Ille me cla. ℘. Dñt.

DEus a quo bona Dño. cuncta proceduṅt largire supplicibus: vt cogitemus te inspirante que recta sunt: ⁊ te gubernante eadem faciamus Per dñm. Oratio vt supra. Ad matu. inuita. tē. vt supra. In noct. añ. Alla. ℘. Dñs regit. ℘. Dñi est terra. ℘. Judica. ℣. Resurrexit tē. Secundo

IN illo tempe bannem Dixit ihesus discipulis suis. Amē amē dico vobis: si qd petieritis patrē in noie meo: dabit vobis. Usq; modo non petistis quicq̄ in nomie meo Et reliq̄. Omel. vener. Bede

DIscipuli p̄bṁ tert. Ly. quidē dñi fratres charissimi nō petierūt eatenus qcq̄ in noie saluatoris: quia dū ipsum saluatorem visibili p̄sentia complecterent: minus ad inuisibilia salutis dona mentis intuitū erexerunt. ℣. Mar Prabo nomen. Lectio. y.

PEtite inquit dñs ⁊ accipietis: vt gaudiū vestrum sit plenū. Ordo qppe sensus est. Petite vt gaudiū vestrum sit plenū ⁊ accipietis. Plenū ergo gaudiū ppetuā pacem appellat. Aliquādo vero carnales carnalia petūt: ⁊ ideo a domino nō exaudiunt. Aliquādo etiā boni bona petūt: sed illoz mala merita p̄ quibus petunt eis obsistūt ne exaudiant

ꝛ tñ licet illi nō merenť accipe ꝓ qbus petimus: nobis ꝓ affectu charitatis merces retribuet. ℟. In eccleſijs. Leo. ij.

Aliqñ vero ſci ſctā petūt: ſed qꝛ eoꝛ petitio in ꝓñti nō impleť: reſtat vt in futuro impleat. Aliqñ etiā ſancti in oꝛōne ꝯtraria aie ſue ignoꝛāter petūt: occulto tñ iudicio nō ad voluntatē: ſed ad ſalutē exaudiunť. Multo enim ſalubꝛius ē exaudiri ad ſalutez: qz ad voluntatē. ℟. Hymnū cā. ℣. Surrexit dñs vere. In lau. ℘. Dñs regnauit ⁊c. In euā. añ. Uſqz nūc nō petiſtis qcqz in noie meo petite ⁊ accipietis alla. ℘. Bñdictus. Dio. Deus a quo. Ad horas vt. ō. cum oꝛōne dñicali. Ad vēſ in euāg. añ. Petite ⁊ accipietis: vt gaudium vꝛm plenū ſit: ipe enim ꝓ amat vos: qꝛ vos me amaſtis ⁊ credidiſtis alla. ℘. Mgt Dio vt. ō. Si feria. ij. vel. iij. i rogatiōibus feſtū aliqd euenerit: ſiue duplex ſiue ſimplex qd alio tempe eſſet. ix. lec. totum fiat de feſto cuz miſſa poſt tertiā. Poſt. vj. vero fiat pceſſio ⁊ miſſa de ieiunio. Si vero feſtum qd ꝓ feſto. iij. lec. tñ habeť ſic euenerit: tñ mēoria inde fiat. Feria. ij. inuitato. ⁊c vt. ō. In noc. añ Alla. ℘. Dñs illuminatio. ℘. Ad te dñe clama. ℘. Aſſerte. ℣. Reſurrexit

Filioli mei nō di/ ligamus verbo neqz lingua: ſed ope ⁊ veritate. In hoc cognoſcimus: qꝛ ex veritate ſumus: ⁊ in ꝓſpectu eius ſuademus coꝛda noſtra: qm̄ ſi repꝛehēderit nos coꝛ nr̄m: maioꝛ ē deus coꝛde nr̄o: ⁊ nouit omia ℟. Deus canticum. Lectio. ij.

Chariſſimi ſi coꝛ nr̄m nō repꝛehenderit nos fiduciam habemus ad deuz: ⁊ qcqd petierimus accipiemus ab eo qm̄ mādata eius cuſtodiuim⁹ ⁊ ea que ſunt placita coꝛaz eo facimus. ℟. Alleluia. Leo. ij

Et hoc ē mandatuz eius vt credamus in noie filij eius ieſu xp̄i: ⁊ diligamus alterutrū ſicut dedit mādatū nobis. Et q ſeruat mādata eius: in illo manet ⁊ ipe i eo. ℟. Deduc me. In euā. añ. Ipe enim ꝓ amat vos: qꝛ vos me amaſtis ⁊ credidiſtis alla. ℘. Bñdictus. Dio dñicalis. Ad horas vt ſupꝛa cum oꝛatiōe dñicali. Ad veſperas añ. Alla. ℘. Dilexi ⁊c. Feria. iij. cantet de domina niſi impediat feſtum vt pdiciť: ⁊ tunc cantetur de dña die lune pcedenti: ſi fieri poſſet cōpetēter. Ad vēſ añ. Alla. ℘. Letatus ſū ⁊c. In

euãg.añ **Exiui a pie ꝛ veni in mundũ: iterꝝ relinquo mũduz ꝛ vado ad pẽm alla alla.** ps. **Mgt.** ¶ In vigilia aſcenſiõis ſi feſtum duplex vel qđ alias p feſto ſimplici. ix. lec. habere tur euenerit: fiat de feſto ꝛ me moria de vigilia: ꝛ poſt. iij. fi/at miſſa de ſcõ: ꝛ poſt. ix. fiat p ceſſio: ꝛ miſſa de vigilia. Si feſtum qđ p feſto. iij. lect. in iſta vigilia euenerit: mẽoria tñ fi/at de ſcõ. ¶ Si die aſcenſiõis feſtum duplex ſiue ſimplex. ix lec. euenerit: differat in craſti/nũ: ꝛ poſt vẽs in die aſcẽſio. fiat mẽoria de ſcõ: ꝛ in illo craſtino tñ fiat mẽo. de aſcẽ. Si p̃o feſtũ tñ. iij. lect. in die euenerit: nec etiã de eo fiat mẽo. Si infra octa. aſcẽ. feſtũ. iij. lec. tñ euenerit: mẽo. tñ fiet đ ſcõ etiã die octa. fiet mẽo. Si feſtũ qđ dicat. ix. lec. infra octa. euenerit totũ fiat de feſto: etiã in dñica: ꝛ mẽoria de aſcẽ. etiã tã in primis veſpis qz in ſcõis đ ſcõ dicant añie ꝛ pſal. de aſcẽ. ſ. **Viri galilei** ꝛc. vſqz ad cap̃. qđ erit de feſto. ix. lect. ſicuti infra octa. natiui. dñi dicunt añie ꝛ pſalmi de natu. ſ. **Tecũ principium.** vſqz ad cap̃. de feſto. ix. lec. Eodẽ mõ etiã fiat in feſtis ap̃lorz philippi ꝛ iacobi: ſci iohãnis Euangeliſte: ꝛ ſci willi: licet ſint duplicia ſi infra dictas octa. euenerint. Et ſi infra dictas octas. hmõi feſta euenerint tunc dicant ℣ria: añie ꝛ pſalmi qñ de aſcẽſione dicit que non fuerint prius dicta: ita qđ oia dicant ſi fieri põt. Octauo vero die totum fiat de aſcenſiõe ſiue duplex feſtũ ſiue ſimplex ix. lec. euenerit: ꝛ differatur feſtum in craſtinum: ita tamẽ qp veſpere ipſo die octa. dicantur de ſancto: ſicut dicerent ſi tale feſtum in craſtino occurrit: p/ut infra notatur: excipitur tamen feſtus ſancti willi: quo& non differt ſi ſic euenerit: quõ ſic eueniente anticipet ſeruitium octauar: ꝛ fiat die mercurij p̃cedente: ꝛ in primis veſperis dicant đ ſancto willo añie **In willi laudibus** ſuper pſalmos feriales: ꝛ fiat memoria de octa. Item infra octa. aſcenſionis quando fit de feſto nouem lectionum. Inuitatoriuz **Exultent in domino** ꝛc. etiaz de confeſſore: niſi duplex fuerit eius feſtum ꝛc. omnia alleluiatice. In ſecundis veſperis añi. **Viri galilei.** tñ **Dixit dominus domino meo ſe.** In dominica vero cum fit de feſto nouem lectionum: dicat memoria de aſcenſi. in matut. ꝛ ſecundis veſperis cum añis

Cū venerit paraclitus. ℣ Hec locutus sum. ℟ ozōne: Omps sempiterne deus: q; quaꝝ de ascēsione sunt. ¶ Jtē si festum fiat in dñica: expositio dñicalis legef in die lune cū añis ℟ ꝑēgis ad seriā spectātibus scilz de ascensione. ℟ cap. Estote ℟ ozōne Ops sempiterne deus ad matu. ℟ ad vesp̄as: ℟ in secūdis vesp̄is de scō: erit sup psalmos añ. Viri galilei. ps. Dixit dñs. Cū aūt de dñica agit cap. Estote. nō dicit ad matu. ℟ ad vesp̄as. Cap. aūt Primū quidem ℟c. ad alias horas cū ozōne Cōcede. ¶ Si festū duplex vel quaſi. ix. lec. in crasti. octa. ascensionis euenerit: de eo fiet ℟ mēoria de ascensione cū añis ℟ ozōne dñicali ad matutinas: et ad missā: ad vesp̄as Si festuz fit duplex tūc in primis vesp̄is de scō dicant añe de festo duplici cum psalmis ferialibus: ℟ mēoria ō octaua ascensionis. Si festum sit simplex quaſi. ix. lect. incipiat de scō ad cap. ℟ sequat mēoria ō octaua ascensionis. Et in secūdis vesp̄is de festo duplici dicūt sup psalmos feriales añe de laudi. Et in festo simplici nouē lect. añā alla tica. Si vero festum triū lec. ibidē euenerit dicat de dūg: ℟ fiat mēoria de festo: ℟ mēoria de ascēsione vt ꝓdictū est. Jtez mēorie que fient de festo triū lectio. infra octa. ascēsionis: ℟ in matu. ℟ in vesp̄is die veneris: ℟ matuti. die sabbati post octa. cū eisdē añis fiet: q̄bus tempe paschali. ¶ In vigilia ascensionis ad matu. inuitato. Alla. ps. Venite. Hym. Aurora. In no. añ Alla. ps. Dixit insipiens. ps. Exaudi deus oꝛōnē meam ℟ ne despe. ps. Miserere mei deus qm̄ ꝛcul. ℣. Resurrexit do

In illo tempe: Subleuatis ieſus oculis in celum: dixit. Pater: venit hoꝛa clarifica filiū tuuz: vt filius tuꝰ clarificet te, Et re. Omel. bti augustini epi. l. j.

Glorificatū a patre filiū scōm formā serui quam pater suscitauit a mortuis ℟ ad suā dexterā collocauit res ipa indicat: ℟ nullus ambigit xp̄ianus. Sed qm̄ nō tm̄ dixit pater clarifica filiū tuū: sed addidit etiaz: vt filius tuus clarificet te. ℣ Cantate deo. Lco. ij.

Verito querit quō p̄ez clarificauerit filius cū sempiterna claritas p̄is nec diminuta fuerit in forma hūana: nec augeri potuerit in sua pfectōe diuina? Sed in seipsa claritas patris nec augeri nec

minui potest. ℟. Bonus est.

HOc aũt per euã/ l. iij.
geliũ xpi factus est: vt p
filiũ innoesceret gentibus: p
fecto patrẽ glorificauit ⁊ filiꝰ
Si autẽ tantũmodo mortuus
fuisset filius nec resurrexisset:
pculdubio nec a pie clarifi/
catus esset nec pies clarificas/
set. Nũc aũt resurrectione cla
rificatus a patre: resurrectiõis
sue ꝓdicatione clarificat pies
℟. Dicant nũc. Nõ dicit ℣.
Te deũ. ℣. Surrexit dñs ℟c.
In laud. asi. Alleluia. ps. Do
Minꝰ reg. ℟c. Capitm.
Ultitudinis credẽtiũ
erat cor vnũ ⁊ aia vna nec qs/
q̃ eorũ que possidebat aliqd
suũ eẽ dicebat: s̃ erãt illis oia
cõia. Hym. Sermone bland.
℣. Surrexit dñs de sepulch.
In euange. aña. Clarifica me
pater apud temetip̃m clarita
te quã habui priusq̃ mũdus
fieret alla. ps. Bñdictꝰ. Dño
Resta q̃s op̃s p̃: vt nr̃e
mẽtis intentio quo solẽ
nitatis venture glorioſus au/
ctor ingressus est semper intẽ
dat: ⁊ quo fide pergit ꝙersa/
tione puenat. Per eundem.
Demo. non addat mihi forte
euenerit de scto aliquo. Et si
de sancto sorte ageret: tm fiet
memoꝛ. de ascẽs. q; non sunt
amplius dicẽde memo. de re
surrectiõe: nec de dñica: nec de
oibus sanctis. Ad ho. vt s. cũ
dione dñicali. ⁊c. ℂ In vigil.
ascensionis. Ad vesperas añ.

Ado parare vobis
locũ ⁊ iterũ veniaꝫ
ad vos alla et gau/
debit cor vestꝝ alla
alla. ps. Nisi dñs. in. Roga/
bo patrẽ meũ ⁊ aliũ paraclitũ
dabit vobis alla. ps. Bti oẽs
añ. Nisi ego abiero paraclitꝰ
non veniet dũ assũptus fuero
mittã vobis alla. ps Sepe ex
añ. Euntes in mundũ vniuer
sum ꝓdicate euangeliũ omni
creature alleluia: q̃ crediderit
⁊ baptizatus fuerit saluꝰ erit:
alla qui vo. nõ crediderit cõ/
dẽnabitur alla. ps De profũ/
dis. aña. Illi aũt ꝓfecti ꝓdica
uerunt vbiq̃ dño coopante et
sermonẽ cõfirmante sequẽti/
bus signis alla alla. ps. Dñe
non est exaltatum. Capi.
Primũ quidez sermonẽ
feci de oibus o teophile: q̃ cc
pit iesus facere ⁊ docere vsq;
in diem qua ꝓcipiẽs apl̃is p
spũm sanctũ quos elegit assum
ptus est. ℟. Dis pulchritu. ℣.
ETerne Hym. Nisi ego
rex altissime redẽptor et
fidelium quo mors soluta depe
rit dat triũphus gratie. Bcs.

dens tribunal dextere pñis po
testas omniuz collata est iesu
celitus que non erat humani
tus. Ut trina rez machina ce
lestiuz terrestrium z infernorum condita flectat genu iam
subdita. Tu remũt videtes an
geli versam vicẽ mortalium
c̃pat caro purgat caro regnat
deus dei caro. Tu xp̃e nostrũ
gaudiũ manens olympo pre
ditum mundi regis qui fabri
cam mũdana vincens gaudia
Hinc te precantes q̃s ignosce
culpis omnibus z corda sur
suz subleua ad te superna gra
tia. Ut cum rubente ceperis
clarere nube iudicis penas re
pellas debitas reddas coro
nas perditas. Tu esto nostrũ
gaudiũ qui es futurus p̃miũ
sit nostra in te gloria per cun
cta semper secla. Gloria tibi
domie qui scandis sup̃ sydera cuz patre z sancto spiritu in
sempiterna secula. Amen. Si
duo ℣ius subiungant ad oc̃o
hym. quor metro queunt:
vsq; ad vs. in vigilia penthe.
etiã si de sanctis agatur: saluo
q̃ si feria. vj. in crastino octa.
dicat de domina: tũc dicetur
℣ius. Gloria tibi domie qui
natus es ℟. ℣. Ascendẽs xp̃s
in altum. Captiuam duxit ca
ptiuitatẽ alleluia. In euã. añ.
Pater manifestaui nomẽ tuũ
hominibus quos dedisti mi
hi nunc autẽ pro eis rogo nõ
pro mũdo q̃z ad te vado alla.
p̃s. Magt. Oratio. Protesta q̃s
omps pater. Bñdicam⁹ dño
sicut in die pasche ad vs. Nulla fiet memoria: nisi de festo
duplici si forte euenerit i hac
vigilia. Ad completoriũ. añ.
Alleluia vt. s. in octa. pasche.
p̃. Cum inuocarẽ. ℟. Caplin
Tu in nobis. Hymnus. Jesu
saluator. ℟. Tu esto. Gloria
tibi dñe qui scandis supra. ℣.
Ascendit deus in iubilatione
Et dñs in voce tube alla. añ.
Alleluia ascẽdens xp̃s in altũ
alla captiuã duxit captiuitatem alla alla. p̃s. Nũc dimitt
Kyrie. ℟. Hoc modo dicat
cõpleto. vsq; ad vigi. penthe.
de quocũq; fit seruiciuz exce
pto q̃ q̃n fit plenũ seruicium de
dña dicet in fine hymni. Gloria tibi dñe qui natus es. post
℣sum. Tu esto. Ad matut. in
uita. Alla xp̃m ascendentẽ in
celũ. Venite adorem⁹. Alla.
Hymnũ p̃s. Veite. Hym⁹.
canam⁹ glie hymni no
ui mũc psonẽt xp̃s nouo cũ tra
mite ad p̃is ascẽdit throniuz.
Apli tũc mystico in mõte stãtes crismatis cũ mre clara virgie iesu videbãt gliaz. Quos

alloquẽtes angli qd astra stã/
tes cernit; saluator hic est inq
unt ihs triũpho nobili. Hicqz
vẽturũ asserũt quẽadmodum
hũc viderãt sũma polor culmia scãdẽ ihm splẽdida. Da
nobis illuc sedula deuotione
tẽdere quo te sedere cũ pre in
arce regni credimus. Qui u esto
Gloria tibi do. In noc.añ
Leuata ẽ magnificentia
tua sup celos de⁹ alla. ps. Do
mine dns nr. añ. Dns in tẽplo
scõ suo dns in celo alla. ps. In
dño cõ. añ. A sũmo celo egres
sio ei⁹ z occursus ei⁹ alla. ps.
Celi enarrãt. ℣. Ascẽdẽs xps.

In illo tpe: Scõm marc.
Recumbentib⁹ vndecim di/
scipulis: appuit ill' ihs z exp:o
brauit incredulitatẽ illor: z du
riciã cordis q: his q viderant
eũ resurrexisse a mortuis non
crediderũt. Et rel. Omel. bti
Quod grego. pape. L. j.
resurrectiõem dnicã di
scipli tarde crediderũt: nõ taz
illoz infirmitas qz nra vt ita
dicã futura firmitas fuit. Jpa
nãqz resurrectio illi⁹: illis du
bitatib⁹ p mlta argumẽta mõ
strata est. Que dũ nos legẽtes
agnoscim⁹ qd aliud qz d illoz
dubitatõe solidamur? ℣. Post
passionẽ suã p dies qdrãgita
apparẽs eis: loquẽs de regno
dei alla. Et videntib⁹ illis ele/
uat⁹ est alla: z nubes suscepit
eũ ab oculis eoz alla. ℣. Et cõ/
uescẽs pcepit eis ab hieroso/
lymis ne discederẽt sed expe/
ctarẽt pmissionẽ pris. Et. L. ij.

Ad insinuandã qz veri/
tatẽ dnice resurrectõis:
notãdũ nobis ẽ: qd lucas refe
rat dicẽs. Cõuescẽs pcepit eis
ab hierosolimis ne discederẽt
Et post pauca: videntib⁹ illis
eleuatus est: z nubes suscepit
eum ab oculis eorum. Nota/
te verba: signate mysteria. Cõ
uescens eleuatus est. Comedit z ascendit: vt videlicet per
effectum comestionis veritas
patescerẽt carnis. ℣. Omnis
pulchritudo domini exaltata
est super sydera species ei⁹ in
nubibus celi. Et nomen eius
in eternuz permanet alleluia.
℣. Misi ego abiero paraclitus
non veniet dum assumptus
fuero mittam vobis eum. Et
nomẽ. Hic ℣ sus sequens sp
ad matuti. z ad pcessiõz dicet
℣. A summo celo egressio ei⁹
z occursus eius vsqz ad sũmũ

Dr L. iij. eius. Et no.
Deus vo pus qz celũ dns
ascẽderet: eum de cordis atqz
infidelitatis duricia increpas
se discipulos cõmẽorat. Qua
in re quid aliud cõsiderandũ

estimasti q̄ idcirco dñs tunc discipulos increpauit cū eos corporaliter reliqt. Ut ℣ba q̄ recedēs diceret: in corde audiētiū artꝰ impressa remanerēt. ℟. Non cōturbet cor vīm ego vado ad patrez ⁊ dū assūptus fuero a vob̄ mittā vob̄ alla. Spiritū veritatis ⁊ gaudebit cor vestruz alla. ℣. Ego rogabo patrē et aliū paraclitū dabit vob̄. Spiritū. Glia. Alla. ℘. Te deū. ℣. Ascēdit deꝰ in iubilatione. In laudibꝰ. aīa.

Viri galilei quid aspicitis in celū hic iesus qui assūptus est a vobis in celuz sic veniet alla. ℘. Dñs regana. Cūq intuerent in celū euntē illū dixerūt alla. ℘. Jubilate. aī. Eleuatis manibꝰ ferebat in celum ⁊ benedixit eis alla. ℘ Deus deꝰ meus. aī. Exaltate regē regū thymnū dicite deo alla. ℘. Benedicite. aī Videntib̄ illis eleuatus est ⁊ nubes suscepit eū in celo alla ℘ Laudate. Capitu. Primū

In nostra hym. quidē redēptio amor ⁊ desiderium deꝰ creatorꝫ olim homo in fine temporū. Que te vicit clemētia vt ferres nostra crimina crudelē morte patiēs vt nos a morte tolleres. Infernī claustra penetrans tuos captiuos redimens victor triūpho nobili ad dextraz patris residēs. Ipsa te cogat pietas vt mala nostra superes parcēdo ⁊ voti cōpotes nos tuo vultu facies. Tu esto Glia tibi domie. ℣. Eleuata est magnificentia tua. Super celos deꝰ alla. In euāge. aī. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestrū deū meū ⁊ deū vīm alla. ℘. Bñ.

Ocede q̄s Dño. dictus. oēs deus: vt qui hodierna die vnigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos ascēdisse credim⁹: ipi quoq mēte in celestibus habitem⁹. Per eūdē Ad. j. aī. Viri galilei. ℘ Deꝰ in noie. ℘. Beati immaculati ℘. Retribue. ℘. Quicumq vult. zē. sub vna aīa. ℟. Jesu xpe cū alla. ℣ Qui scandis supra sydera mibere nobis alla alla. Glia. Jesu xpe. ℣. Exurge dñe zē. que ad pmā ptinet. Ad. vj. aī. Cūq intuerēt. ℘. Legē pone. Capitu. Primū gdē ℟. Ascendēs xps in altū alla alla. ℣ Captiuaz duxit captitatē alla alla. Glia. Ascēdēs. ℣. Ascendit deus in iubilati. Dño. Cōcede. Ad. vj. aī. Eleuatis mani. ℘. Defecit. Capitu.

Et conuescēs pcepit eis ab hierosolimis ne discederent sed expectarēt pmis

sionē patris quā audistis inquit per os meū. ℟. Ascendit deus in tubilatione alla alla. ℣. Et dñs in voce tube. Alla alla. Glia. Ascēdit. ℣. Ascēdo ad patrē. Oro. Concede. Ad ix. añ. Uidētib⁹. ℘. Mirabi

URi galilei qd stātis aspiciētes in celū hic iesus qui assūptus ē a vobis in celuz sic veniet quēadmodū vidistis euz euntē in celum. ℟. Ascēdo ad patrē meū ⁊ patrē vīm. Alla alla. ℣. Deum meū ⁊ deū vīm. Alla alla Glia. Ascendo. ℣. Eleuata ē. Oro. Cōcede. Ad vs. añe de lau. cuz psal. dñicalib⁹. Cap. Primū quidē. ℟. Non relinquaz vos. ℣. Nisi ego. Glia. Alla. quere istud ℟ēū i feria iij. sequēte. Hym. Eterne rex altissime. ℣. Ascendēs xps in altū. In euāge. añ. O rex glorie dñe ℣tutū qui triūphator hodie super oēs celos ascēdisti ne derelinquas nos orpha nos sed mitte ꝓmissuz patris in nos spirituz veritatis alla. ℘. Mgt. Oro. Concede. Feria. vj. ad matut. inuita. Ascēdit xps in altū. Alla. ℘. Tenite. Hym. Hymnū canamus In noc. añ. Exaltare dñe in virtute tua cantabim⁹ ⁊ psallemus alla. ℘. Dñe in ℣tute. añ. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me alleluia. ℘. Ipm. añ. Ascēdit deus in iubilatiōe et dñs i voce tube alla. ℘. Oēs gētes. ℣. Ascēdēs xps in altū.

PRimū quidē ser. L. j. monē feci de oib⁹ o theophile que cepit iesus facere ⁊ docere vsqz in diē qua ꝑcipiens aplis per spm̄ sāctū quos elegit assūptus est. Quibus ⁊ ꝑbuit seipm̄ viuū post passionem suā in multis argumētis per dies quadraginta apparens eis: et loquens de regno dei. ℟. Ite in orbem vniuersuz et ꝑdicate dicētes alleluia Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit saluus erit alla alla alla. ℣. Signa aūt eos qui crediderint hec sequent in noīe meo demonia eyciēt linguis loqn tur nouis. Et qui credi. L. ij.

ET conuescēs ꝑcepit eis ab hierosolimis ne discederent: sed expectarent promissionem patris quaz audistis inquit per os meū. Quia iohannes quidez baptizauit aqua: vos autez baptizabimini spiritu sancto: nō post multos hos dies. ℟. Tempus est vt reuertar ad eū qui misit me dicit dominus nolite contristari: nec turbetur coz vestruz Rogo ꝑ vobis patrem vt ꝑt

vos custodiat alla alleluia.℣. Pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis. Rogo p vobis patrem. Lectio. iij

In illo tempore: Cum conuenerant: interrogabant eum dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnum israel? Dixit autem eis. Non est vestrum nosse tempora vel momenta: que pater posuit in sua potestate. sed accipietis virtutem superuenientis spiritus sancti in vos & eritis mihi testes in hierusalem & in omni iudea & Samaria: & vsq; ad vltimum terre. Et cum hoc dixisset videntibus illis eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. ℟. Ascendens xps in altum alla: captiuam duxit captiuitatem. Dedit dona hominib⁹. Alleluia alleluia.℣. Ascendit deus in iubilatione: & dominus in voce tube. Dedit. Gloria pa. Alleluia.℣. Te deum laudam⁹ ℣. Ascendit deus in iubilatione. In laudibus añ. Viri galilei.℣. Dominus regnauit. et ceteri psalmi tub hac añ. Cap

Primum quidem. Hym. Jesu nostra redemptio.℣. Eleuata est. In euangelio añ. Dominus quidem ihesus postq; locutus est eis ascendit in celum & sedet a dextris dei alla.℣. Bñdictus. Oratio. Concede quesum⁹. Ad prima hec sola añ añ. Cũq; intuerent. Psal. vt. ℣. Jesu xpe. Cc. vt. ℣. Ad. ij. et ad alias horas añe sequentes de lau. & cetera vt. ℣. Ad vs añ Viri galilei.℣. Dixit dñs. et ceteri psalmi dñicales sub hac añia. Cap. Primum quidem. Hym. Eterne rex altissime.℣. Ascendens xps in altum. In euange. añ. Rogabo patrem meum.℣. Mgt. Dio. Cõce/de quesumus. Sabbato ad matu. intuita. Ascendens xps in altum.℣. Venite. Hymn⁹ Hymnum ca. In noct. añ. Ex altare sup celos deus alleluia & sup omnem terram gl'ia tua alleluia.℣. Miserere mei deus miserere mei añ. Non turbetur cor vestrum alleluia: ego vado ad patrẽ alleluia.℣. Cãtate. ℣. añ. Nimis exaltatus es alleluia: super omnes deos alleluia.℣. Domin⁹ regnauit exultet.℣. Ascendens xpus in

Cunq; in/tuerentur in celum eun/tem illum: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis: qui & dixerunt. Viri galilei quid statis aspicientes in celum. Hic ihesus qui assumptus est a vobis in celum: sic veniet quẽadmodũ vidistis eũ eun/

tem in celum. ℟. Nonis nubē ascensum tuum domine. Qui ambulas super pennas ventorum alleluia. ℣. Qui facis angelos tuos spiritus: t mistros tuos ignem vrentē. Qui am.

TUnc reuersi sunt hierosolymā a monte qui vocatur oliueti: qui est iuxta ciuitatem hierusalē sabbati habens iter. Et cum introissent cenaculum: ascenderūt vbi manebant petrus t iohānes: iacobus t Andreas: philippus t thomas: Bartholomeus t matthеus: iacobus alphei t simon zelotes: t iudas iacobi. Hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus t maria matre ihesu t fratribus eius. ℟ Exaltare domine alleluia. In virtute tua alleluia. ℣. Cantabimus t psallemus. In virtute tua alle. Lectio. iij.

AT dum complerent dies penthecostes: erant omnes pariter in eodem loco. Et factus est repente de celo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis: t repleuit totam domum vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispartite lingue tanquam ignis seditq; supra singulos eorum spiritus sanct⁹. Et repleti sunt omnes spiritu sancto: t ceperunt loqui varijs linguis pro ut spiritus sanctus dabat eloqui illis. Tu. ℟ Si enim non abiero paraclytus non veniet ad vos: si autem abiero: mittam eum ad vos. Cum autem venerit ille docebit vos omnem veritatez alleluia. ℣ Nō enuz loquetur a semetipo: sed quecunq; audiet loquetur. et que ventura sunt annūciabit vobis. Cuz autem venerit il. Gloria patri t filio. Alleluia. In laudibus añ. Viri galilei quid admiramini aspiciētes. ℣. Dominus regnauit. Cetera vt supra feria sexta. In euāgelio añ. Nisi ego abiero. ℣. Benedictus dominus deus. Oratio. Concede quesumus

Ad horas vt supra in die precedenti. ¶ Dominica infra octauas Ascensionis Sabbato ad vesperas añ. Viri galilei quid admiramini aspiciē. Et cetere antiphone sequētes cum psalmis dominicalibus Capitulum. Primum quidē sermonem. Hymnus. Eterne rex altissime. ℣. Ascendēs christus in altum. In euāgelio añ Euntes in mundum vniuersum. ℣. Magnificat aia mea dominum. Oratio. Concede.

Ad matutinas inuitatorium.

Alla. Xp̃m ascẽdentẽ. ℣. Cle/
nite. Hym⁹. Hymnum ca. In
no. añ. Eleuata ẽ. ℣. Dñe do
minus noster. Añ. Dñs in tẽ/
plo. ℣. In dño confido. In Ad
mo. ℣. Leli enar. ℣. Ascẽdẽs
xp̃s in altum. Scõm iobãnẽ.

IN illo tempe: Dixit ihs
discipulis suis. Cũ vene
rit paraclitus quẽ ego mittaz
vobis a pte spm veritatis q a
patre ꝓcedit: ille testimoniuz
phibebit de me. Et re. Omel
venera. Bede ꝑsbyter. Le. i.

BEne ait dñs ipm spm a
se nutri: & a patre ꝓcede
re phibet: nõ q̃ aliter ꝓcedat
a patre: & aliter a filio: vel ali/
ter mittatur a filio: & alit a pte
sed q: ipa missio ꝓcessio est: &
ipa ꝓcessio missio. Neqz enim
dimensus ẽ ꝓcedẽs vel mit/
tentis qbus vna ẽ essentia par
qz deitas. Ita sicut in die ascẽ

NOn enim mi/
noz ẽ ille q ꝓcedit illo a
quo ꝓcedit: neqz minoz ẽ ille
qui mittit: illo a quo mittitur
q: qđ est pater hoc est filius: ꝫ
est & spus sanctus. Quia enim
amboz spus ẽ coeternus & cõ/
substãtialis: sicut ꝓcedit a pa
tre ita & a filio: & sicut mittit a
filio: mittit & a patre. Lcõ. iu

VEnit etiã a seipo idẽ spi
ritus: q: verus est deus
sicut apls ait. Hec oia operat
vnus atqz idẽ spus: diuidens
singulis ꝓut vult. Aduenies
ait spus testimoniuz phibuit
de dño: q: discipuloz coꝛdib⁹
aspirans oia que de illo erant
scienda mortalibus clara illis
mce reuelauit. ℣. Te deũ lau
damus. ℣. Ascẽdit deus in iu.
In laudi. añ. Uiri galilei. ℣.
Dñs regnauit. añ. Cũqz intu/
erent. ℣. Jubilate ẽ. Laus in

HEstote prudẽtes & vigila
te in oꝛõnibus: ait omia
ait mutuam in vobismetipsis
charitatẽ cõtinuã habentes: q:
charitas operit multitudinẽ
peccatoz. Hym⁹. Jesu nostra
redẽptio. ℣. Eleuata. In euã.
añ. Cũ venerit paraclitus quẽ
ego mittã vobis spm veritatis
qui a patre ꝓcedit ille testimo
nium phibebit de me alla. ℣

O Benedictus. Oꝛatio.
Hdps sempiterne deus
fac nos tibi semp & deuotã ge/
rere voluntatẽ & maiestati tue
syncero coꝛde seruire. Per do
minum. Cetera vt in die. Ad
primã & ad alias hoꝛas sicut i
die ascẽsionis cũ oꝛõne Lõce/
de. Ad vẽ añ. Uiri galiꝫ cete
re anie sequẽtes cũ psal. dñica
libus. Cap. Estote ꝓudẽtes.
Hym. Eterne rex al. ℣. Ascen
dens xp̃s In euãg. añ. Hec lo

cutus sum vobis vt cum vene rit hora eor remiscamini: qa ego dixi vobis alia. ℣. Mgt Dio. Ops sempiterne deus. Cetera sicut in die: pter Feriz. ℣ feria.ij.z.iij. sicut supra in feria.vj.z in sabbato: nisi ipe diat pariqd festū tingens in feria.vj. vel in sabbato: z tunc in feria.ij.z.iij. sumant añe ei psalmi z ria que nō fuerunt prius dicta. Et puideat sic q̄ semp dicant alternati. Ad bo ras z ad missam z ad vēs q̄ sup Sed si forte trāsferat dimes p pter aliquod festum.ix. lecti. tunc fiat in.ij. feria cū expositi one euāge.z oróne Ops sem piterne deus z cap. Estote m in matu.z vespis sicut in diu ca. In aliis horis vt.ā.cū oró ne Cōcede: sicut plenius nota tur supra in vigilia ascēsionis ℣ feria.ij.ad matu. inuitato. Ascendit xps. ps. Venite ex. Hym. Hymnū ca. In noc.añ. Exaltare. ps. Dñe in virtute. Cetera vt.ā. in feria.vj. Le.j.

HRant autē in hierusalez habitātes iudei viri reli gioſi ex omni natiōe que sub celo ē. Facta autē hac voce cō uenit multitudo z mēte cōfusa est: qm̄ audiebat vnusqsq; lin gua sua illos loquentes. Stu pebāt autē oēs z mirabant ad inuicē dicentes: Quidnā vult hoc esse? Alij autē irridētes di cebāt: q: musto pleni sunt isti.

PEtrus autē z iohā Le.ij. nes ascendebāt in tēplū: ad horā oróis nonā. Et qdā vir q erat claud⁹ ex vtero ma tris sue baiulabat: quē pone bāt quotidie ad portā templi que dicitur speciosa vt peteret elemosynā ab introeūtibus in templum. Tu autē. Lectio.iij

IS cum videret petrus et iohannē incipiētes itroi re in templum: rogabat vt ele mosynā accipet ab eis. Intuēs autē in eū petrus cū iohanne dixit: Respice in nos. Et ille i tendebat in eos sperans se ali quid accepturū ab eis. Cfe

PEtrus ria.iij. Lectio.i. autē claudo dixit: Argē tum z aur nō est mihi: qd aūt habeo hoc tibi do. In noie ie su xpi nazareni surge z ābula Et apprehensa eius manu de xtera alleuauit eum: z ptinus cōsolidate sunt bases eius z plā te: z exiliēs stetit z ābulabat.

HT intrauit cum il Le.ij lis in templū: ambulans z exiliēs z laudās deū. Et vi dit oīs ppl's eum ambulantē z laudantē deum. Cognoscē bāt autez illum qm̄ ipe erat q ad elemosynā sedebat ad spe

cioſaz portã tẽpli. Et imple/
ti ſũt ſtupore et extaſi in eo q̃
Cum L.iij. ꝓtigerat illi.
teneret aũt petrũ z iohãnem: cucurrit oĩs ppl's ad eos
ad porticũ ſalomonis ſtupen
tes. Videns autem petrus: re/
ſpõdit ad pplm. Viri iſraelite
q̃d admiramini in hoc? Aut
nos q̃d intuemini q̃ſi nr̃a vir
tute aut pietate fecerim⁹ hũc
ambulare. De⁹ abrahã. z de⁹
yſaac z de⁹ iacob: de⁹ patrũ no
ſtroz glificauit filiũ ſuũ ieſuz
quẽ vos q̃dẽ tradidiſtis z nega
ſtis añ facie pilati iudicãte il/
lo dimitti. ℣ Feria.iiij.ad ma
tutin. inuita. Aſcendit xp̃s. p̃.
Venite. Hymnus. Hymnuz
cana. In noc.añ. Pacem meã
do vobis alleluia: pacẽ relin
quo vobis alleluia. p̃. Lãta/
ꝯ.añ. Dñs in ſyon alleluia
magn⁹ z excelſus alleluia. p̃.
Dñs reg. iraſcãt. añ. Dñs in
in celo ſũa parauit ſedẽ ſctãz
ſuam alleluia. p̃. Bñdic nia
j. ℟. Aſcendens xp̃s. Lcõ. j.
Auctorem vo vite inter
feciſtis: quem deus ſu/
ſcitauit a mortuis cuius nos
teſtes ſumus. Deus autem q̃
pnunciauit per os oim pphe
tarum pati chriſtum ſuuz: im
pleuit ſic. Penitemini igitur
et cõuertimini: vt deleant̃ ve
ſtra peccata: vt cũ venerint tẽ/
pora refrigerij a cõſpectu dñi
et miſerit eum q̃ pdicatus eſt
vobis ieſum xp̃m quez opor/
tet celuz quidẽ ſuſcipere vſq̃
in tpa reſtitutiõis oĩm que lo
cutus eſt deus per os ſanctoꝝ
ſuoꝝ a ſeculo prophetarũ. ℟.
Ego rogabo patrẽ z alitũ para
clitum dabit vobis vt maneat
vobiſcum in eternũ. Spirituz
veritatis alleluia. ℣. Si enim
non abiero paraclytus nõ ve
niet ad vos: ſi aũt abiero mit/
tam eũ ad dos. Spiritũ. L.ij.
Loquentibus autẽ illis
ad pplm: ſuperuenerũt
ſacerdotes z magiſtrat⁹ tẽpli
et ſaducei dolentes q̃ doce/
rent pplm z annunciarent in
ieſum reſurrectionẽ ex mortu
is. Et iniecerunt in eos man⁹
z poſuerũt eos in cuſtodiã in
craſtinũ. Erat enĩ iam veſpa.
Multi aũt eorũ qui audierãt
verbũ crediderũt: z factus eſt
numer⁹ virorꝝ quinq̃ milia.
Factũ eſt aũt in craſtinũ vt cõ
gregarent̃ principes eorum z
ſeniores z ſcribe in hieruſalẽ
et anna princeps ſacerdotũ et
cayphas z iohãnes z alexãder
z quotquot erãt de genere ſa/
cerdotali. ℟. Non relinquaz
vos orphanos alla vado z ve
nio ad vos. Et gaudebit cor ve

strū alla alla. ℣. Nisi ego abiero paclitus nō veniet: duz assumptus fuero mittam vobis eum. Et gaudebit. Lectio. iij.

ET statuentes eos in medio interrogabant: In q̄ virtute aut in quo noie feciſtis hoc vos? Tūc petrus repletus spū scō dixit ad eos: Principes ppli ⁊ seniores: Si nos hodie iudicamur in bñfacto hois infirmi in q̄ ille salu⁹ fact⁹ ē: notū sit oibus vob et oi pplo israel q̄ in nomie iesu xpi nazareni quē vos crucifixistis: quē de⁹ suscitauit a mortuis: i hoc ille stat coꝝ vobis san⁹. Uidētes vero ꝯstantiā petri ⁊ iohis vocātes eos ⁊ cōminātes dimiserūt eos: nō inuenientes quō punirēt eos ꝓpter ppl'm: q̄ oēs clarificābāt id qđ factū fuerat in eo qđ acciderat. Annoꝝ erat āplius. xl. hō: in q̄ factuz erat illud signum sanitatis. ℟. Uiri galilei quid admiramini aspicientes in celū alleluia Quemadmodū vidistis eum ascendentem in celum ita veniet. Alleluia alla alleluia. ℣. Cunq̄ intuerentur in celū eūtem illum: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib⁹ albis qui ⁊ dixerunt. Quēadmodū Alla. All'. ℣. Te deū. ℣. Ascēdit de⁹. In lau. añ. Uiri galil'. ℣. Dñs regna. ℟. sub vna añ Cap. Primū quidē. Hym. Jesu nr̄a redēptio. ℣. Eleuata ē. In euāg. añ. Illi aūt pfecti. ℣. Bñdictus. Dño. Cōcede. Ad horas ⁊ ad missaz vt. s. ¶ Si festū. ix. lec. in hac feria. iij. cōtingat: anticipef seruitiuz huius diei: ⁊ fiat feria. iij. ꝓcedēti: dum tñ seruitia assignata serijs. vj. ⁊ sabbato prius dicta fuerint. Est tñ sciendū q̄ añe supplal. Magt et Bñdictus nō mutant qn semp in suo ordine dici debēt. ¶ In oct. ascēsionis ad vs añ. Uiri galilei. ⁊ cetere añe sequētes cū psal. Q dominicalib⁹. Cap'm.

Unicuiq̄ vestrū data est gr̄a scdm mensurā donatiōis xpi ꝓpter qđ dicit: Ascendēs in altū captiuā duxit captiuitatem: dedit dona hominib⁹. Hym. Eterne rex al. ℣. Ascendens xps in al. In euāgel'. añ Nr̄ manifestauit no. ℣. Magt. Dño. Cōcede quesumus. Ad matu. inuita. Alla. Xpm ascē. ℣. Uenite. Hym. Hymnum cana. In nocturno añ. Eleuata est. ℣. Domine dominus noster. ℟ cetera vt. s. ℣. Ascendens xps in altū. Scdm lucā.

IN illo tēpe: Dixit iesus discipulis suis. Ego mittaz ꝓmissum pr̄is mei in vos.

Ltrel. Dñe, vene Bede pl
Promissuz bytert. L. j.
patris grāz dicit spūs sā
ctis de cuius pmissi expectati
one: hic qz subinfert cum dici
tur: Vos autē sedete in ciuita
te quousqz induamini virtu
te ex alto. Virtutē autē eis ex
alto supuenturaz pollicet: qz
quāuis tantea spīm scm habu
erint: plenius tñ hūc illo ascē
dente celos pceperūt. ℟. Post
A passionem. Lectio. ij.
Nte autē passionez eius
p spūs scti potentiā multa de
monia eiciebāt: multos sana
bāt egrotos. Verbū vite qui
bus valuere pdicabant: t ipso
resurgēte a mortuis specialiº
sunt eiusdē spūs grā recreati:
qñ sicut iohānes scripsit insuf
flauit t dicit eis: Accipite spīm
sanctū. ℟. Dis pulchri. L. iij.
Iquidē maiores eiº vir
tutes sunt ex alto induti:
cum post dies decē assumpti
onis dominice hunc in linguis
igneis susceperūt: t tāta p euz
sunt fiducia fortitudinis inflā
mati: vt nullis principū terro
ribus quin oibus in noie iesu
loquerent possent phiberi. ℟.
Nō turbet. ps Te deū laud
℣. Ascēdit deus in iubilatōe.
In lau. añ Viri galilei. t cete
re añe sequentes. ps. Dñs re
gnauit tē. Cap. Unicuiqz no
strum. In euāgē. an. Ascendo
ad patrē meū. ps. Bñdictus.
Dño Cōcede. Cetera ad ma
tu. t horas vt supra in die ascē
sionis. Ad vs añ. Viri galilei
t ceteræ añe sequētes cuz psal
mis dñicalib⁹. Cap. Unicui
qz. cetera sicut in die pter ℟iū
Feria. vj. post octa. ascēsio
nis. Si vacauerit a festo dupli
ci vel quasi. ix. lec. tunc cantet
de dña vt pdicit: t fiat meme
ria de festo. iij. lec. si occurrerit: t
mēoria de ascēsione cum añā
Cum venerit. t orōne dñicali
ad matu. t ad missam. Et quā
do dicit ipo die de festo qua
si. ix. lec. dicunt omia ad latice
vt in tempe paschali. Cū vero
a festo vacauerit: ad vesp̄as añ
Viri galilei. ps. Cōfitebor. ps
Dñe, pbasti me. t ceteri psal
mi q ad die ptinēt. Cap. Esto
te prudētes. Hymn. Eterne rex
al. ℣. Ascendēs xps. In euāg.
añ Hec locutus sū. ps. Magn
Dño. Ops sempiterne deus.
Si vero vespe isto die dicant
de aliquo scō: fiat ad ipas me
moria cū añā Hec locutº sum
t orōne Ops sempiterne deº
Si in vigilia pentecostes fe
stuz. ix. lec. cuenerit: occupe
tur etiā si duplex fuerit: si trīū
lectionū mēo. fiat tm ad matu

tinas. ¶ Si in septima. pẽtbe costes festum. iij. lec. vel quasi ix. lec. simplicit euenerit: oino ptermittat. Si vo duplex nubil fiat de festo ibi: sed differatur in septimanã sequentez: et celebret in prima feria vacante a festo. ix. lec. Excipit tñ festum bti wilfi: qđ quidẽ si dominica pẽtbe. ij. feria eiusdez hebdomade: vel in. iij. iiij. vj. vel sabbato euenerit: festũ eiꝰ celebrari debet die venerisi tñ eius festum in. v. feria eiusdez hebdomade euenerit ibidem celebret cum mẽoria de octaua: ꝛ missa in capło ꝛ aliis sup psalmos dñicales. Dũ cõplerent ad vtraq; vespas. Si vero in die sctẽ trinitatis festũ duplex vel. ix. lectõ. euenerit: differat in crastinum. Et si huiusmodi festum fuerit duplex ad vẽ in die sctẽ trinitatis incipiat ad capłm de scõ. Si autẽ fuerit simplex. ix. lectõ. fiat ad ipas vẽ tñ mẽoria de sancto. Nec omittat mẽoria de festo trium lec. in ipo die ꝓtingẽte: ¶ In vigilia pẽtbecostes ad matu. inuitato. Ascendit xps in al. pñs Uenite. Hym. Hymnum ca. In noc. ant. Pacẽ meã vt supra feria. iij. ps. Cantate ij. ant. Dñs in syõ. pñs. Dñs regnauit iras. ant. Dñs in ce. pñs.

Bñdic. j. Ascendẽs xps in altum. Scdm ioannem.

In illo tempe: Dixit ihs discipulis suis. Si diligitis me mãdata mea seruate. Et reliq̃

Omel. Origenis doctoꝛ. L. j.

Spiritũ paraclitũ xps pmisit apłis. Quo autem mõ pmiserit aduertamus. Si diligitis me inqt mãdata mea seruate. Et ego rogabo patrez ꝛ aliũ paraclitus dabit vobis vt maneat vobiscũ in eternus spm veritatis. Ego rogabo

Jcẽ vtiq; in trinitate spus scũs: quẽ patrẽ ꝛ filio ꝙsubstantialez ꝛ coeternum fides catholica ꝙfitetur. Jpe est de quo dicit apostolꝰ: Charitas dei diffusa ẽ in cordibus nris: p spm scm qui datus ẽ nobis. Quõ ergo dicẽ dominus? Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrẽ: ꝛ alium paraclitum dabit vobis: cuꝰ hoc dicat de spũ scõ quẽ nisi habeamꝰ nec diligere deum possumus nec mãdata eius seruare. Non

Q relinquam vos. Lcõ. ij. Uomõ diligimus vt eũ accipiamus: quem nisi habeamus diligere nõ valemꝰ. Aut quõ mandata seruabimus: vt eũ accipiamus: quẽ nisi habeamus mãdata seruare nõ pos

sumus. Ari forte p̄cedit in nobis charitas q̄ diligim⁹ xp̄m: eiusq; faciēdo mādata mereamur accipe spm̄ sctm̄. ℟. Viri galilei. nō dicat. p̄. Te deuz. ℣. Ascēdit de⁹ in iubi. In laudecta ola aii. Viri gal. p̄. Dñs reg̃. nē. Lap. Estote pru. Jesu nr̄a redē. ℣. Eleuata est. In eua. aii. Si diligit; me mādata mea seruate alla alla alleluia. p̄. Bñdictus. Oratio

PResta q̄s omp̄s deus: vt claritatis tue super nos splēdor effulgeat: z lux tue lucis corda eor q p gr̄am tuā renati sunt: scti spūs illustratiōe cōfirmet. Per dñm. in vnitate eiusdē. Dñs vobiscū. Bñdicamus dño alla alla. Ad horas vt. ō. infra octa. ascēsionis cū oratiōe. Ops sempiterne de⁹

In vigilia Pētecē ad vii aii

ON vos relinquaz orphanos alla: vado et venio ad vos alla: z gaudebit cor vīm alla. p̄. Laudate pue. aii. Rogabo pīez meū z aliū paclitū dabit vob alla. p̄. Laudate do. o. gē. aii. Nisi ego abiero paclit⁹ non veniet: dū āssūptus fuero mittā vob alla. p̄. Lauda aia mea do. aii. Eūtes in mūdū vniuersum p̄dicate euāgeliū oi creature alla: qui crediderit z baptizatus fuerit saluus erit alla: q vero nō crediderit cōdennabitur alla. p̄. Laudate dñm qm̄ bonus. aii. Illi aūt pfecti p̄dicauerūt vbiq; dño coopante: z sermonem cōfirmāte sequētibus signis alleluia alla. p̄. Lauda hierlm dominum. Lap̄m.

OUm cōplerent dies pentecostes erāt omēs discipuli pariter in eodem loco. ℟. Repleti sunt oēs. Hymnus

BEata nobis gaudia āni reduxit orbita: cū spūs paclit⁹ effulsit in discipulos. Ignis vibrāte lumie lingue figuraz detulit verbis vt essent pfluit charitate seruidi. Linguis loquunt omniū turbe pauēt gētiliū: musto madere deputant quos spūs repleuerat. Patrata sunt hec mystice paschē peracto tempore: sacro dieruz numero: q̄ lege fit remissio. Te nunc deus pijssime vultu p̄ecamur cernuo illapsa nob celit⁹ largire dona spiritus. Tu dum sacrata pectora tua replesti gratia: dimitte nunc peccamina: z da quieta tempora. Sit laus patri cum filio sancto simul paraclyto: nobisq; mittat filius charisma sancti spiritus. Amen. Hi duo versus subiungātur ad oēs hymnos

nos infra octauas Pentheco stes quoz merito conuenium. ℣. Spiritus domini repleuit orbem terraruz. Et hoc quod ꝓtinet omnia scientiam habet vocis alla. In euãge. aii. Ego mittam vobis spm̃ veritatis: vt maneat vobiscum ineternũ in illa die vos cognoscetis: qz a patre exiui ꝛ in vobis ero alleluia. ℟. Magnificat. Oratio. Presta quesumus omnipotens deus. Benedicamus domino. sicut in die pasche ad vesperas. Ad completoziũ aii Alleluia vt supza in octa. Pasche. ℟. Cum inuocarem. Capitulum. Tu in nobis. Hymn° Jesu saluator. ℣. Spiritus sanctus docebit vos: Omnez veritatem alleluia. aii. Alleluia. Spiritus paraclitus alleluia docebit vos omnia alleluia alleluia. ℟. Nunc dimittis ser. Kyrieleison ꝛc. Jsto modo dicatur completoziũ vsq; ad diem sabbati: saluo qđ in die penthecostes: feria secũda tertia ꝛ quarta dicunt loco hymni sequentis: prout suis locis notant. ¶ Ad matutinas inuitatoziũ Alleluia. Spiritus domini repleuit orbem terrarum: Uenite adoremus alleluia. ℟. Uenite. Hymn° Jam christus astra ascenderat: regressus vnde venerat promisso patris munere sanctum daturus spiritum. Solennis vrgebat dies quo mystico septemplici orbis volutus septies signat beata tempora. Cum hora cunctis tertia: repente mundus intonat oratibus apostolis deum venisse nunciat. De patris ergo lumine decorus ignis almus est q fida christi pectora calore verbi concremat. Cudum sacra Sit laus patri. In noctur. aii.

Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis alleluia alleluia. ℟. Magnus dominº. an. Confirma hoc deus quod operatus es i nobis a templo sancto tuo quod est in hierusalem alleluia. ℟. Exurgat deº. Aii. Emitte spiritum tuum et creabuntur: ꝛ renouabis faciem terre alleluia alleluia. ℟. Benedic. ij. ℣. Spiritus domini. Scm̃ Iohannem.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis, Siquis diligit me: sermonẽ meuz seruabit. Et pater meus diliget euz ꝛ ad eum veniemus: ꝛ mãsionẽ apud eũ faciemus. Et rel.

Homelia. bti greg. pape. ℣. Jn die nãq; spūs sanctus repẽtino sonitu sup discipulos

venit: mēteſq; carnaliū in ſui amorē ꝓmutauit. Et foris ap/parētibus linguis igneis: intꝰ facta ſunt corda flāmantia: qz dum deū in ignis viſione ſu/ſciptunt: ꝑ amorē ſuauiter in/tus arſerūt. ℟. Dum cōplerē/tur dies pēthecoſtes erant oēs pariter dicentes alla: z ſubito factus ē ſonus ỏ celo alla. Tā quā ſpūs torrens repleuit to/tam domum alla alla. ℣. Re/pleti ſunt oēs ſpū ſcō: z ceperūt loqui. Tanq; ſpūs. Lectio. ij.

IDe nāq; ſpūs ſcūs amor est: vī z iohānes dīc: Deus charitas ē. Qui ergo mēte integra deū deſiderat: ꝓfecto iam habet quem amat. Neq; eni quiſq; deū poſſet diligere ſi eum quē diligit nō haberet Sed ecce ſi vnuſquiſq; veſtrū requirit an diligat deuz: tota fiducia z mēte ſecura rndet dilīgo. ℟. Repleti ſunt oēs ſpū ſancto z ceperunt loq ꝓut ſpi/ritus ſcūs dabat eloq illis. Et ꝙuenit multitudo dicentium alla. ℣. Loquebant varijs lin/guis apli magnalia dei. Et cō/

VEre deum dili/ L. ij. gimus: ſi eius mandata ſeruamus. Vere eū diligim⁹: ſi ad mādata eius a iūis nos voluptatibus coartamus. Mā qui adhuc ꝑ illicita deſideria deſluit: ꝓfecto deū non amat qz ei in ſua voluntate cōtradi/cit. ℟. Aduenit ignis diuinus nō cōburens ſed illuminans: nec ꝙſumēs ſed lucens: z inue/nit corda diſcipulorꝝ recepta/cula mūda. Et tribuit eis cha/riſmatum dona: Alla. ℣. In/uenit eos ꝙcordes charitate z illuſtrauit eos inundās diui/nitas deitatis. Et tri. Gloria. Alla. ℘. Te deum. ℣. Loque/bant varijs linguis apli. Ma/gnalia dei alla. In laud. añ.

CUm cōplerent dies pē/thecoſtes: erāt oēs pari/ter dicentes alla. ℘. Dūs re/gnauit. añ. Spūs dñi repleuit orbē terraꝝ alla. ℘. Jubilate. añ. Repleti ſunt oēs ſpū ſcō z ceperunt loq alla. ℘. Deꝰ deꝰ meus. añ. Fōtes z omia q̄ mo/uent in aquis hymnuz dicite deo alla. ℘. Būdicite. añ. Lo/quebant varijs linguis apo/ſtoli magnalia dei alla alla al/leluia. ℘. Laudate. Cap. Dū complerentur. Hymnus

LAEta gaudēt viſcera: aſſlata ſancto ſpū voces diuer/ſas intonant: ſanct dei magna/lia. Ex omni gēte cogniti gre/cis latinis barbaris cunctiſq; admirātibus linguis loquun/tur oibus. Judea tunc incre/dula veſana toruo ſpū ructare

mustī crapulaz alumnos xp̄i concrepat. Sed ignis et virtutibus occurrit z docet petr̄o falsa pfari pfidos iobelis testimonio. Oudū. Sit laus. ℣. Spirit̄o sanctus do. In euan. añ. Accipite spirtū scm̄ quoz remiseritis peccata remittūt eis alla. p̄s. Bñdictus. Dño.

OEus qui hodierna die corda fideliū sancti spiritus illustratiõe docuisti: da nobis in eodē spū recta sapere z de eius semp ꝓsolatiõe gaudere. Per do. in vnitate eiusd̄ Bñdicamus dño. sicut in die pasche ad matu. z sic in oibus duplicī. istius septimane. Ad Laū. Dum cõplerent̄. p̄s. Deus in noie tuo. p̄s. Beati immaculati i. p̄s. Retribue. p̄s. Quicūq; vult. sub hac añ. ℟. Jesu xp̄e fili dei viui miserere nobis. Alla alla. ℣. Qui spm̄ paraclitū misisti aplis. Miserere nobis Alla alla. Glia p̄ri Jesu christe. ℣. Exurg. ℟. Ad

VEni creator ij. Hymn. spiritus mētes tuoz visita ımple superna gratia que tu creasti pectora. Qui paraclitus diceris domū dei altissimi fons viu̇s ignis charitas z spiritalis vnctio. Tu septiformis munere dextre dei tu digitus tu rite ꝓmisso patris sermone ditans guttura. Accende lumē sensibus infunde amorē cordibus infirma nostri corporis ℣tute firmās p̄petti. Hostem repellas lōgi̇o pacēq; dones ꝓtinus ductore sic te ꝓuio vitem̄o omē noxiū. Per te sciam̄o da patrē noscamus atq; filiū te vtriusq; spm̄ credam̄o omni tpe. Oudū sa. Sit laus. añ. Spirit̄o. p̄s. Legem pone. Cap. Dum cõplerent̄. ℟. Repleti sunt oēs spiritu sancto. Alla alla. ℣. Et ceperūt loqui. Alla alla. Glia. Repleti. ℣. Loquebāt. Dño. Dėo qui hodier. Ad. vi. Hym. Rector potēs. añ. Repleti. H p̄s. Defecit. Capit.

HActus est repente de celo sonus tanq̄ aduenētis spiritus vehementis: z replenit totā domū vbi erāt apli sedētes. ℟. Loquebant̄ varijs linguis apli. Alla alla. ℣. Magnalia dei. Alla alla. Gloria. Loquebant̄. ℣. Spiritus dñi repleuit. Oratio. vi. ℣. Ad. ix. Hymnus. Rerum deus. añ. Loquebant̄. p̄s. Mirabilia.

APparuerūt aplis Cap. disptite lingue tanq̄ ignis seditq; supra singulos eoz spiritus sanct̄o. ℟. Spūs dñi repleuit orbem terrarum Alla alla. ℣. Et hoc qō ꝓtinet

oia sciam hz vocis. Alla alla. Blia. Sps dñi. ℣. Sps sctus do. Dio vt.ā. Ad vs aī. Duz cōplerent. ℟ cetere aīe ō lau. cū psal. dñicalibus. Laʒ. Dū cōplerent. ℟. Aduenit ignis. Hym. Bta nob gau. ℣ Sps dñi reple. In euā. aī Hodie cōpleti sunt dies pēthecostes alla: hodie spūs sctus in igne discipulis appuit: ℟ tribuens eis charismatū dona misit eos in vniuersū mundū ꝓdicare ℟ testificari: q crediderit ℟ baptizat⁹ fuerit saluus erit alla. ℣. Magt. Dio Deus q hodier. Ad cōple. vt.ā. in vigilia: excepto q loco hymni dicetur se/

ALma chorus quentia dñi nūc pāgat noīa summi. Messias sother: emanuel sabaoth adonay. Ysus vnigenitus: via vita: manus homo usyō. Principiū ꝓmogenitus sapia virtus. Alpha caput: finisqz sil' vocitat ℟ est o. Fons ℟ origo boni paclitus ac mediator. Agnus: ouis: vitulus: serpēs: aries: leo: vermis. Os verbum: splendor: sol: gloria: lux ℟ imago. Panis: flos: vitis: mons ianua petra lapisqz Angelus ℟ sponsus: pastor: qz ꝓpha sacerdos. Athanathos kyros: theos: panteō: craton: ℟ ysos. Saluificet nos sit cui

secula p̄ oia dorā. ℣ Sps sanctus do. ℟. ℣ Feria .ij. ad matu. inuitato. Repleti sunt oēs spū scō. Alla. ℣. Uenite. Hym Jā xps astra. In noc. aī Facē est. ℣ Magnus dñs ꝛc. vt.ā. in die Penthecostes. ℣ Sps dñi repleuit. Scōm Iohannē

IN illo tēpe: Dixit Jesus discipulis suis. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigenitū daret: vt omis q credit in ip̄m nō pereat: sed hēat vitā eternā. Etre. Sermo ex cōmētario bti augusti. epi. Lib.

NOn enī misit deus filiū suū in mūdū vt iudicet mundū: sed vt saluet mundus p ip̄m. Ergo q̄stū in medico ē sanare venit egrotū. Jp̄e se interimit q precepta medici obseruare non vult: venit saluator ad mundū. Quare saluator dictus ē mundi: nisi vt saluet mundū: nō vt iudicet mūdum. Saluari nō vis ab ipso: ex teip̄o iudicaberis. ℟ Sps scūs replenit totā domuz vbi erant apli: ℟ apparuerunt illis dispartite lingue tanq̄z ignis: seditq̄z super singulos eoz. Et repleti sunt omnes spū sancto ℟ ceperunt loq varijs linguis put spūs scūs dabat eloq illis alla alla alla. ℣ Dū essent discipuli in vnū ꝯgregati ꝓpter

metũ iudeoꝝ ſonus repẽte de celo venit ſup eos. Et re. L. ij

QUide qd ait. Qui credit i eum non iudicat. Qui autẽ non credit: qd dictuꝫ ſperabis: niſi iudicat. Jã inqt iudicatus eſt. Nondum appuit iudicium: ſed iã factum eſt iudicium. Nouit enim dominꝰ qui ſunt eius. Nouit qui permaneant ad coꝛonam: ⁊ q permaneant ad flammaꝫ. Nonit in area ſua triticum: nouit paleam: nouit ſegetem: nouit et zyzania. ℟ Jam non dicã vos ſeruos ſꝫ amicos meos: quia omia cognouiſtis que operatus ſum in medio veſtri alla. Accipite ſpiritum ſanctum in vobis paraclitum ipe eſt qué pater mittet vobis alleluia. ℣ Quoꝝ remiſeritis peccata remittunt eis. Accipite. L co. ij

JAm iudicatus eſt q non credit. Quare iudicatus eſt? Quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt autem iudicium: quia lux venit in mundum: ⁊ dilexerunt homines magis tenebras q̃ꝫ lucem. Erant enim mala opera eoꝝ. Fratres mei quoꝝ opera bona inuenit dñs? Nullo Omniuꝫ mala opera inuenit ℟ Loquebant varijs linguis apli alla magnalia dei. Ro/ ut ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis alleluia. ℣ Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto ⁊ cẽperunt loqui. Ro ut ſpiritus ſanctus dabat elo. Gloria pa. Alleluia. ps. Te deum laudamus. ℣ Loquebantur. In laudibus añ. Dum complerent. ps. Dominus regnauit. Añ. Spiritus dñi. ps. Jubilate ⁊c Lap. Dum cõplerent. Hym. Impleta gaudia. ℣. Sps ſanctus do. In euag. an. Sic deꝰ dilexit mundum vt filiuꝫ ſuũ vnigenitum daret: vt omnis qui credit in ipo nõ pereat: ſꝫ habeat vitam eternã alleluia

OR. Benedictus. Oro

DEus qui aplis tuis ſanctum dediſti ſpm: ꝓcede plebi tue pie petitõis effectũ: vt qbꝰ dediſti fidẽ largiaris ⁊ pacez Per dñm. in vnitate eiuſdem Ad. j. vt. s. Ad. iij. hym Veni creꝫ. ℣ Qui paclitꝰ. ℣ Dudũ ſacr. ℣ Sit laus. Añe capla ⁊ Rꝛia vt. s. Oro Deus q hodi. Hec oro dicetur quotidie ad horas vſq ad feſtum ſcẽ trinitatis. Ad. vj. hymnꝰ Tu ſeptiformis. ℣ Accende. ℣ Dudũ ℣ Sit laus ⁊c. vt. s. Ad nonã hymnus. Hoſtez repellas. ℣. Per te ſciamus. ℣ Dudum. ℣ Sit laus ⁊c. vt. s. Et ſic dicãtur hymni ad horas p totã

hebdomadā etiā si de festo alī cuius sci diceretur. Ad vs̄ añ. Dum cōplerent. p̄s̄ Dixit dominus. añ. Sps. p̄s̄. Confitebor ꝛc. Cap̄. Dum cōplerent hym. Btā nobis gaudia. ℣. Sps dñi re. In euāg. añ. Mō eni misit deus filiū suū in mūdum vt iudicet mundū: sed vt saluet mūdus p ipm alla. p̄s̄. Mgt. Oro. Deus q aplis. cetera sicut in die: p̄ter q̄ dō nō dicet hic: nec in diebus sequētibus. Ad cōple. loco hym

LAudes in Sequentia deo deuotas. Dulci voce ac sonora. Plebs resultet catholica. Spūs sancti gratia Apostolis die hodierna. In igneis linguis est infusa. Paracliti pītia. Mundet nos a peccati macula. Pura sibi aptans habitacula. Charismatū ꝛ munera. Pectoribus nostris pius infundat. Vita nostra ei vt cōplaceat. Per secula secula. Conclamemus alleluia. Sit deo laus ptās honor virtus et gloria. ℣. Spūs scūs do. ꝛc. Feria .iij. ad matu. inuitā Repleti sūt. p̄s̄ Venite. hym. Jā xps. In noc. añ Factus ē. p̄s̄ Magnus dñs ꝛc vtm die. ℣. Sps dñi repleuit

IN illo tpe Scōm iohēz Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis: q nō intrat p ostiū in ouile ouium: sed ascēdit aliunde: ille fur est ꝛ latro. Et reliq̄. Sermo ex cōmētario bti augusti. epi. Lj.

HOc tenete ouile xpi esse ecclesiā catholicā. Quicūq; vult intrare ad ouile: per ostiū intret: xpm verū pdicet. Nō solū xpm vex pdicet: sed xpi gloriā querat: nō suā. Mā multi q̄rendo gloriā suā oues xpi sparserunt potius q̄z gregauerūt. ℟. Sps scūs p̄cedens a throno aplor pectora inuisibiliter penetrauit nouo scificatōis signo. Vt in ore eorum omniū genera nascerent linguaꝝ alla. ℣. Aduenit ignis diuinus nō cōburens sed illuminās: ꝛ tribuit eis charisma

HTū dona. Ut. Lectio. ij

HUmilis ē eni ianua xps dñs. Qui intrat p hāc ianuaz: oportet vt humiliet se: vt sano capite possit intrare. Qui aūt se nō humiliat sz extollit: per maceriā vult ascendere. Qui aūt p maceriā ascēdit: ideo exaltat vt cadat. ℟. Disciplinaz ꝛ sapiētiā docebat eos dñs alleluia: firmauit in illis gratiā spūs sui. Et intellectu impleuit corda eoꝝ alla alla. ℣. Repentino nāq; sonitu spūs scūs venit super eos. Et. Lectio. iij

QUi nō intrat p ostiuz in ouile ouiū: sed ascendit aliūde: ille fur ē ⁊ latro. Oues suas vult dicere oues alienas ad hoc suas: id est furto ablatas: nō vt saluet: sed vt occidat Ergo fur est: q; qđ alienū est: suū esse dicit latro: q; ⁊ qđ est furatus occidit. ℟. Spūs dñi repleuit orbem terraz. Et hoc qđ ꝓtinet oia sciam habet vocis alla alla. ℣. Omniū ē eniz artifex omnē habēs virtutem oia pspiciēs. Et. Bla pa. Alla ꝑ. Te deū. ℣. Loquebantur. In laudibus añ. Dum cōplerentur. ꝑ. Dñs regnauit. añ. Sps dñi. ꝑ. Jubilate ⁊c. Lap Dum cōplerent. Hym. Impleta gaudia. ℣. Sps scūs do. In euāge. añ. Ego sum ostiū dicit dns: p me si quis introierit saluabit ⁊ pascua inueniet alla. ꝑ. Benedictus. Oratio

ASsit nobis dñe ꝙsumus virtus spūs sancti: que ⁊ corda nostra clementer expurget: ⁊ ab oibus tueat aduersis Per dñm. In vnitate eiusdez. Ad horas vt supra scilicet in feria .ij. Ad ꝙ añ. Dum complerentur. ꝑ. Dixit dñs ⁊c. vt supra. In euāgel. añ. Si quis introierit p me saluabit: et ingrediet ⁊ egrediet ⁊ pascua inueniet alla. ꝑ. ℣. Gt. Oratio.

ASsit. Ad cōpleto. loco hymni sequēcia. Almi chorus dñi ⁊c

℣ Feria .iij. ad matuti. inuitatoz. Repleti. ꝑ. Uenite exul. Hym. Jam xps. In noct. añ. Factus ē. ꝑ. Magnus dominus ⁊c. vt supra. ℣. Spūs domini reple. Scōm iohannem

IN illo tēpe: Dixit Jesus turbis iudeoruz. Nemo pōt venire ad me: nisi pater q misit me traxerit eum. Et rel.

Sermo ex cōmentario beati Augustini epi. Lcō. j.

MAgna gr̄e cōmendatio Nemo vēit nisi tractus. Quē trahat ⁊ quē nō trahat: quare illū trahat ⁊ illū nō trahat: noli velle iudicare: si non vis errare. Semel accipe ⁊ itellige: Nondum traheris: ora vt traharis. Quid hic dicimus fratres? Si trahimur ad xpm: ergo inuiti credimus. Ergo violentia adhibet: non voluntas excitat. ℟. Repleti sunt. L. ij.

INtrare eccleſiam quiscz̄ potest volēs: accedere ad altare potest volens: accipe sacramentum potest volens: credere non potest nisi volēs. Si trahit ait aliquis: inuitus venit. Si inuitus venit: nec credit. Si non credit: non venit. Non eni ad xpm ambulando currimus: sed credendo. Nec

motu corpis: sed volūtate cōr dis accedim⁹. ℟. Appuerunt ap'lis disputite lingue tāq; ignis all'a. Seditq; sup singlos cor spūs scūs alla alla. ℣. Fact⁹ est repēte de celo sonus aduenīē tis spūs vehemētis. Se. t.y.

Si ergo aduertitis néo ve nit ad me nisi quem pr̄ at traxerit. Moli cogitare: iuitus trahi. Jnuit⁹ trahit animus t amore. Quó ergo voluntate credo si trahor. Ego dico paz est volūtate: etiā voluptate tra heris. Quid ē trahi voluptate Delectare in dño: t dabit tibi petitiões cordis tui. ℟. Aduenit. ℣. Te deuz. ℣. Loqbant. In laud. aii. Dū cōplerent. ℣. Dñs reg. aii. Sps. ℣. Jubila te zē. Lau. Duz complerent. Hym. Impleta. ℣. Sps scūs do. Jn euāg. aii. Ego sū panis viuus dicit dñs q de celo descēdi alla alla. ℣. Bñdictus.

Dēntes nr̄as qs dñe paraclitus q a te p cedit illumiet: t iducat in oēz sicut tuus pmisit filius veritatē. Qui tecū. Jnvmitate eiusdē Ad horas vt supra. Ad vs aii Dum complerent. ℣. Dixit dñs zē. Jn euāge. aii. Ego suz panis viuus q de celo descendi: si qs manducauerit ex hoc pane viuet in eternū: t panis quem ego dabo caro mea ē p mundi vita alleluia alleluia. ℣. Magt. Dño. Mentes nostras. Ad comple. loco hymni Sequentia. Laudes deoz zē. Feria .v. ad matu. inuitato. Repleti sūt. ℣. Venite. Hym⁹. Jā xps. Jn noc. aii. Factus est ℣. Magnus dñs. ℣. Exurgat. ℣. Bñdic aia. y. sub hac prima aīa: t ita dicant n dnos dies sequētes. ℣. Sps dñi repleuit. Scōm lucam

Jllo tempe: Cōuocatis ihesus duodecim apostolis: dedit illis virtutem t potestatez sup omnia demonia: t vt languores curarent. Etre. Omnia venera. Hede pbri. Le. j.

Onceſſa primū potestate signoz: misit pdicare regnum dei: vt pmissoz magnitudini attestaretur etiam magnitudo factoz: fideq; verbis daret virtus ostensa: vt noua facerent qui noua predicarent. Unde nunc quoq; cuz fidelium numerositas excreuit intra sctām ecclesiā: multi sūt qvitā ⁊ virtutū tenēt: t signa virtutū nō habēt: quia frustra miraculuz foris ostenditf si deest quod int⁹ operetur. ℟. Spūs scūs repleuit oz. Lectio ij.

Ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neq; virgā

neq; peram: neq; panem neq; pecuniam: neq; duas tunicas habeant. Solet queri: quomodo matheus ⁊ lucas comme morauerunt dixisse dominus discipulis suis: vt nec virgaz ferrent. cum dicat marcus: et precepit eis ne quid tollerent in via: nisi virgam tm̃. ℟. Jaz

QUod ita soluitur: vt intelligamus sub alia significatione dictam virgam q̃ scd̃m marcum ferēda est: ⁊ sub alia illam que scd̃m matheum et lucam non est ferenda. Sicut sub alia significatione intelligitur temptatio: de qua dictū est: Deus neminem temptat. Et sub alia de qua dictum est Temptat vos dominus deus vester vt sciat si diligitis eum Illa seductionis est: hec ꝓbationis. Utrunq; ergo accipiendū est a domino apostolis dictum: ⁊ vt ne virgam ferrent: ⁊ vt nō nisi virgam ferrent. ℟. Loquebantur. ℣. Te deū laudamus. ℟. Loquebantur. In laudibus hec sola aīa. Dum complerentur. ℣. Dominus regnauit ⁊c. Et ita dicatur p duos dies sequentes vna cuz capitulo sequēte. Cap̃ in. Factus est repente. Hymn̄. Impleta. ℟. Spiritus sanctus do

In euangelio aī. Conuocatis iesus duodecim apostolis dedit illis virtutem ⁊ potestatez super omnia demonia: ⁊ vt lā guores curarent: ⁊ misit illos ꝑdicare regnum dei: ⁊ sanare infirmos alleluia alleluia. ℣. Benedictus. Oratio.

RResta quesumus oꝑs et misericors deus: vt spūs sanctus adueniens templuz nos gloꝛie sue dignanter inhabitando perficiat. Per dominū In vnitate eiusdez. Ab hoc die ita ordinant aīe ⁊ ℟ia ad horas infra istas octa. Ad p̄ma aī. Sps dñi. ℣. Deus in noie. ℣. Bti ima. ℣. Retribue. ℣. Quicūq; vult ⁊c. vt sā Ad. ij. aī. Repleti sūt. ℣. Legem po. Cap̃. Dum cōpleren tur. ℟. Spūs dñi replenit. ℣. Et hoc. ℣. Loquebant. Oio. Deus q̃ hodierna. Ad. vj. aī. Fontes. ℣. Defecit. Cap̃. Factus est repente. ℟. Loquebā tur. ℣. Magnalia. ℣. Repleti sunt. Oratio. Deus qui hoꝫ. Ad. ix. aī. Loquebantur. ℣. Mirabilia. Cap̃ in. Apparuerunt. ℟. Repleti sunt. ℣. Et cepit. ℣. Spiritus sanctus do. Oratio vt supꝛa. Ad vesperas aī. Dum complerent. ℣. Dixit dñs. ⁊ ceteri psal. dñicales sub vna aī. Cap̃. Factus ē re.

hym. Beata nobis gaudia. ℣. Spiritꝰ dñi re. In euã. añ. Egressi duodeci apli circuibant per castella euãgelizantes ⁊ curantes vbiqz alla alla ps. Dñt. Oratio. Presta qs. Ad cõpleto. die iouis ⁊ die veneris. hym. Jesu saluator se. cu ℣sibus Dudũ et Sit laus ⁊c. Feria. vj. ad matuti. inuit. Repleti. ps. Venite. In nocte. añ. Factꝰ est. ps. Magnꝰ dñs ⁊c. ℣. Spũs dñi re. Scõz lucã

IN illo tẽpe: Factũ est in vna dieruz: ⁊ iesus sedebat docens. Et erant pharisei sedentes ⁊ legisdoctores: qui venerãt ex omni castello galilee iudee ⁊ hierlm: ⁊ virtꝰ dei erat ad sanandũ eos. Et reliq Omel. venera. bede pbr. ter.

VBi dñs sedens Lcõ. j. docuerit: qñ scribis et phariseis cõfidentibꝰ paraliti cum curauit: lucas breuiandi gra pterit: sed matheus ⁊ marcus qui narrant: questionẽ facere videnꝫ: qm̃ quidẽ matheus in ciuitate sua: marcus in capharnaũ hoc eum fecisse testanꝫ. Que questio difficilius solueretꝫ: si matheus eiã nazareth noiaret. ℟. Spũs dñi re.

NUnc ℣o vel ipa Lij. galilea i qua erat nazareth intelligenda est dicta ciuitas xpi: ad distinctionez videlicet regiõis trãsmarine geraseno: de q̃ trãsfretãdo sicut matheus scribit: venerat galileam. Uel certe ipsa capharnaũ ciuitas xpi est dicta: quã nõ nascendo: sed virtutibꝰ illustrando suã ipse fecerat. ℟.

ET ecce Lij. Discipliñ viri portãtes i lecto hominẽ: qui erat paraliticus: et querebãt eum inferre ⁊ ponere ante eum. Curatio paralitici huius: aie post diuturnã illecebre carnis inerciã ad xpz suspirantis indicat saluatorez. Que primo oim ministris: q eã subleuẽt ⁊ xpo afferant idẽ bonis doctoribus qui spẽ saluatiõis opem qz intercessiõis suggerant indiget. ℟. Spiritus dñi repleuit. ps. Te deum ℣. Loqnebanꝫ. In laudibus añ. Dum cõplerentꝫ. ps. Dominus reg. ⁊c. In euange. añ. Factum est in vna dierum et iesus sedebat docens et erant pharisei sedentes et legisdoctores qui venerant ex omni castello galilee ⁊ iudee ⁊ hierusalem ⁊ virtus erat domini ad sanandum eos alleluia alleluia. ℟. Benedictus. Oro

DA quesumꝰ ecclesie tue misericors deus: vt spiritu sancto congregata hostili

nullatenus incursione turbe/
tur. Per dominũ in uitatoriũ
eiusdez. Ad horas vt supra in
feria. v. Ad vespas añ. Dum
complerent ps. Dixit dñs. et
ceteri psalmi dñicales sub hac
añā. Lapim. Factus est repẽ.
Hymnus. Beata nobis. ℣.
Spiritꝰ dñi repleuit. In euan
gelio añ. Tulit ergo paraliti/
cus lectum suum in quo iace/
bat magnificans deum ⁊ ois
plebs vt vidit dedit laudem
deo alleluia alla. ps. Magt.
Oratio. Da qs ecclie tue ⁊c.
Sabbo ad matuti. inuitat.
Repleti sunt oés. ps. Venite.
Hymnꝰ Jam xps. In noc. añ.
Factus est. ps. Magnus dñs
⁊c. ℣. Spiritus dñi re. Scdm
In illo tpe: Surgés lucas
iesus de synagoga intro
iuit in domũ simonis. Socrꝰ
aũt simonis: tenebat magnis
febribus. Et reliqua. Omel.
Syene. bede pbyteri L. j.
Jn virũ a demonio libera
tum moraliter animũ ab im/
mũda cogitatione purgatum
significare dixerimꝰ: cõsequé
ter femina febribus tenta: sed
ad imperiũ dñi curata: carnẽ
ostendit a ꝯcupiscentie sue ser
uore ꝓtinẽtie ꝑcepta frena/
tam. re. Repleti. L. ij.
Omnis enim amaritudo
⁊ ira: ⁊ indignatio: ⁊ clamor: ⁊
blasphemia: spiritus immun
di furor est. Fornicationẽ ⁊c
immũdiciã: libidinez: ꝯcupi/
scentiam malam: ⁊ auariciã q̃
est simulacrorũ seruitus febre
illecebre carnis intellige. re.
Apparuerunt. Lcõ. iij.
Et rogauerũt illum pro
ea. Et stans sup illam: impa/
uit febri ⁊ dimisit illam. Mo
do saluator rogatus modo vl
tro sanabat egrotos: ostendẽs
se ꝯtra peccatorꝫ q̃z passiones
et ꝑcibus semp annuere fide/
liuz. Et ea q̃ ipi minime in se
itelligunt vel intelligenda da
re vel etiam non intellecta di
mittere: iuxta quod psalmista
postulat. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mũda me
domie. re. Aduenit ignis. ps.
Te deum. ℣. Loquebanꝫ. In
laudibus añā Dum cõplerẽ.
ps. Dñs reg. ⁊c. Lap. Factus
est repente. Hym. Impleta. ℣
Spiritꝰ sanctus do. In euan/
gelio añ. Cum sol autem occi
disset omnes qui habebant in
firmos variis languoribꝰ du/
cebant illos ad iesum ⁊ sana/
bantur alleluia. ps. Bñdictꝰ.
Mentibus nostris Oro.
qs dñe spiritũ sanctuz
benignus infunde cuius ⁊ sa/
pientia cõditi sumus ⁊ proui/

dētia gubernamur. Per dñm in vnitate eiusdē. Ad horas vt supꝫ ferta. v. ℣ Rubrica de festo sctē trinitatis ꝙrat in vigilia pēthecostes vt patet plane ℣ In festo sce trinitatis sabbo

Loria ti/ ad vs añ. bi trinitas eqlis vna deitas: t añ oia scla t nūc t ippetuū. ps. Bñdictus dñs deꝰ meus. añ. Laus t phēnis glia deo pri t filio scō sil pacluto in scla secu lorum. ps. Exaltabo te dñe. añ. Glia laudis resonet i ore oiuꝫ pri genitoꝙ pli spūi sctō piter resultet laude phēni. ps. Lau/da aia mea. Añ. Laus deo pri parilicꝫ pli t tibi compar stu dio phēni spū nro resonet ab ore oē peuū. ps. Laudate dñz qm bo. añ. Exq oia: pquē oia in quo oia: ipi glia in scla. ps Lauda hierlm dñm. Caplm.

O Altitudo diuitiarꝫ sapie t scie dei qz incoprehēsi bilia sunt iudicia eius: t inue stigabiles vie eius: quoniam ex ipo t pipm t in ipo sūt om nia: ipsi glia in secula seculoꝝ amen. ℟. Bñdictus dominꝰ.

A Desto sancta trinitas: par splendor v/ na deitas: qui extas rex oium fine fine principium. Te ce/ loꝝ militia: laudat adorat pre dicat: triplexqꝫ mundi machi na benedicit per secula. Aſſi mus t nos cernui te adorātes famuli: vota ꝓcesqꝫ supplicuꝫ hymnis iunge celestiū. Unū te lumē credimus: quod t ter idem colimus: alpha t o quē dicimus: te laudat omis spūs Laus patri sit ingenito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spūi: truno deo t simplici. amē ℣. Bñdicamus pzez t filium cū sancto spū. Laudemus t su perexaltemus eum in secula. In enāge. añ. Gras tibi deus gras tibi vera vna trinitas: v/ na t summa deitas sancta t v na vnitas. ps. Dñe dagt. Oratio

O dñe ps sempiterne deus qui dedisti nobis famu/ lis tuis in cfessione vere fidei eterne trinitatis glorīa agno/ scere: t in potentia maiestatis adorare vnitatem quesumus vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. In q viuis t regnas deus per omnia secula seculoꝝ Benedicamus domio. Deo gratias. Ad completoriuꝫ añ Diserere. ps. Cum inuocarē tē. Cap. Tu in nobis. Hymnꝰ

S Aluator mundi domie: qui nos saluasti hodie: i hac nocte nos protege t salua omni tempore. A desto nunc

propicius ⁊ parce supplicanti
bus:tu dele nostra crimina tu
tenebras illumina. ℞e men/
tem somnus opprimat nec ho
stis nos surripiat: nec vllis ca
ro petimus cómaculetur sor/
dibus. ℞e reformato: sensuũ
votis precamur cordium: vt
puri castis mẽtibus surgam⁹
a cubilib⁹. ℣. Deo patri ⁊c. ℞o
tandum q̃ ille hymnus dice/
tur in omnibus festis duplici
bus abhinc vsq; ad natiuita/
tem dñi: ⁊ ab octa. epiphanie
vsq; ad quadragesimam: excep
to festo purificatiõis in quo
dicetur hymnus Lorde natus
℣. Custodi nos. añ. Salua nos
ps. Nũc dimittis. Kyrie. ⁊c
Ad matu. inuitato. Deum ve
rum vnum in trinitate ⁊ trini
tatem in vnitate. Venite ado
remus. ps. Venite. Hymnus
Adesto scá trini. In. j. noc. añ.
Adesto deus vnus ops:
pater ⁊ filius ⁊ spũs san
ctus. ps. Dñe dñs noster. Añ.
Te vnũ in substantia trinita/
tez in psonis ꝓfitemur. ps. Ce
li enarrant. añ. Te semp idem
esse viuere ⁊ intelligere pro/fi
temur. ps. Dñi é terra. ℣. Bñ
dicamus patrez. Lcõ. j.
Confitemur ⁊ credimus
sanctam atq; ineffabilez trini/
tatem patrẽ ⁊ filiũ ⁊ spũm sctũ
vnũ deũ naturaliter esse vm⁹
substantie: vnius nature: vni/
usq; maiestatis atq; virtutis.
Et patrẽ quidẽ nõ genitũ: nõ
creatũ sed ingenitũ ꝓfitemur
℟e. Bñdicat nos deus de⁹ no
ster bñdicat nos deus. Et me/
tuant eum omnes fines terre.
℣. Deus misereatur nostri et
benedicat nos deus. Et. Hlia
Et. Licet post quemlibet ver/
sum scribatur Gloria patri in
antiphonario: non tamen di/
cetur nisi semel hodie q̃ alijs fe/
stis. ix. lec. sed in dñicis dieb⁹
quibus de dominica agitur:
dicitur Gloria patri ad ℟ium
de trinitate: quod erit nonum
℟ium dominicis quodcunq;
festor cõtigerit. Lectio. j.
Ipse enim a nullo origi/
nem duxit: ex quo ⁊ filius na/
tiuitatem: ⁊ spiritus sanctus ꝓ
cessionez accepit. Fons igitur
ipe ⁊ origo est totus diuinita
tis. Ipe quoq; pater essentia
quidem ineffabilis: substãtie
sue filium genuit ineffabilem
nec tamen aliud q̃ qd ipe est
℟e. Benedictus dominus de⁹
israel qui facit mirabilia sol⁹
Et bñdictũ nomẽ maiestatis
eius In eternũ. ℣. Replebit
maiestate eius omnis terra fi
at fiat. Et bñdi. post Hlia pa.
In eternuz repetat tm. Lxij.

GEnuit deus deū: lux lucem ab ipo ergo é omis paternitas in celo z i terra. Filium qz de substãtia patris sine initio añ secula natū: nec tamen factū esse fatemur: q: nec pater fine filio: nec filius aliqñ extitit sine patre. ℟. Quis deꝰ magnus sicut deus noster. Tu es deus q facis mirabilia. ℣. Notã fecisti in ppls virtutez tuã: redemisti in brachio tuo pplm tuuz. Tu. Glia. Tu. In ij. no. añ. Te inuocamꝰ te adoramus te laudamus obtã trinitas. ℟. Eructauit. añ. Spes nostra salus nostra: honor nr o obtã trinitas. ℟. Deus noster. añ. Libera nos: salua nos: iustifica nos o beata trinitas. ℟. Fundaméta. ℣. Bñdictus es dñe in firmamẽto celi. Et laudabilis z gliosus z superexaltatus in secula. Lco. iij

FIlius ergo deus de pre: pater aũt deus: sed nõ de filio Ille aũt filius patris: z deꝰ de patre: equalis tñ p omnia filius patri: q: nec nasci cepit aliquãdo: nec desijt. Dic etiã vnius cũ pre essentie credit. Propter qd z homousyon patri dicit: hoc est eiusdẽ cũ patre substantie. ℟. Magnus dominꝰ z magna virtus eius. Et sapientie eius nõ est numerus. ℣. Magnus dñs et laudabilis valde: z magnitudinis eiꝰ nõ est finis. Et. Glia. Et. Lco. v.

HOmo enim grece vnum vsya vero substãtia dicitur. Qd vtrũqz ꝯiunctũ: sonat vna substantia. Sempiternꝰ quoqz est filiꝰ. Qñ si semp pr fuit: semper habuit filiũ cũ pr esset. Et ob hoc filiũ de patre natũ sine initio ꝓfitemur. Nec eni eundẽ filiuz dei: pro eo qꝺ de patre sit genitus dissecte nature portiunclam noiamꝰ sed perfectũ patrẽ pfectum filiuz sine diminutione sine dissectione genuisse asserimꝰ: q: solius diuinitatis est: inequalẽ filiũ nõ habere. ℟. Glia patri genitoqz pri z tibi cõpar vtriusqz semp spũs alme deꝰ vnꝰ. Omni tẽpe seculi. ℣. Da gaudioz pmia: da gr̃az munera: dissolue litis vincula: astrige pacis federa. Omni. Glia. Omni.

SPiritũ quoqz Lco. vj. sanctũ q est tertia in trinitate psona: vnũ atqz equalem cũ deo pre z filio credimus esse deũ: vnius substãtie: vnius qz esse nature. Nõ tñ genituz vel creatũ: sz ab vtriusqz pcedẽtẽ ãboz esse spñ. Dic etiã spiritus scũs nec igenitus nec genitus credit: ne aut si igenituz dixerimꝰ duos pres dicamus

aut ſi genitū duos filios p̄dicare monſtremur. Qui tñ nec p̄ris tñ: nec filij tñ: ſed ſimul p̄ris ⁊ filij ſp̄ūs dicit. ℟. Honor virtus ⁊ p̄tās ⁊ imperium ſit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate. In perhēni ſeculorum tempe. ℣. Trinitati lux perhennis vnitati ſit decus ꝑpeti In. Glia. In p. In. iij. noct. aū. Charitas p̄ eſt: gr̄a x̄p̄us: cōmunicatio ſp̄ūs o beata trinitas. ℟. Cātate. ſ. aū. Verax eſt p̄: veritas filius: veritas ſp̄ūs o btā trinitas. ℟. Dñs regnauit exul. aū. Una igit̄ pat̄ logos paclytuſq; ſubſtātia eſt o beata trinitas. ℟. Cātate. ℣. ℣ Verbo dñi celi firmati ſūt. Et ſp̄ū oris eius omis virtus eor̄.

In illo tempe: Erat hō ex phariſeis michodemus nomie: p̄rinceps iudeor̄. Hic venit ad ieſuz nocte ⁊ dixit ei. Rabbi ſcimus: quia a deo veniſti magiſter. Et reł. Omeł. venerabilis Bede p̄ſbyteri. Lcō. vij

Sicut ex lectiōe ſcī euāgelij frēs charissimi audiſtis princeps iudeor̄ venit ad ieſum nocte cupiēs ſecreta eius allocutōe plenius diſcere myſteria fidei: cuius apta oſtēſione ſignor̄ aliq̄tenus iam rudimēta ſuſcepat. ℟. Sūme trinitati ſimplici deo vna diuitas: eq̄lis glia: coeterna maieſtas patri ꝑq; ſanctoq; ſpiritui. Qui totū ſubdit ſuis orbē legibus. ℣. Preſtet nobis gr̄am deitas btā: patris ac nati pariterq; ſp̄ūs almi. Qui to. Gloria patri. Qui. Lcō. viij.

Rabbi inqt̄ ſcimus: quia a deo veniſti magiſter. A deo igit̄ veniſſe ieſum ad magiſteriū celeſte mūdo adhibenduz p̄ſſus ē: deū cū illo fuiſſe miraculis ꝑdentibus intellexit: necdū tñ ip̄m deū eſſe cognouit. Sz qr̄ quē magr̄m nouerat veritatis ſtudioſe docēdus adijt: merito ad agnitōez diuinitatis eius pfecte doct⁹ ſubijt merito viriuſq; natiuitatis ei⁹ diuie ſcz ⁊ hūane: ſed ⁊ paſſionis atq; aſcenſionis ip̄ius archana p̄cepit: necnō etiā modum ſcde regeneratōis. ℟. Tibi laus: tibi gloria: tibi gratiarum actio. In ſecula ſempiterna o beata trinitas. ℣. Et benedictū nomē glie tue ſcm̄ ⁊ laudabile ⁊ ſupexaltatū. In ſecu. Gloria. In ſecu. Lcō. ix

Respondit ieſus ⁊ dixit ei Amē amē dico tibi: niſi q̄s renat⁹ fuerit denuo: nō p̄t videre regnum dei. Que ſententia tanto apertius cūctis fidelib⁹ lucet: q̄nto p̄ſtat: qr̄ ſine huius

luce fideles esse neq̃ūt. ℟ñdit ergo nichodem⁹: ⁊ ait. Quo/ modo potest hō nasci cū sit se/ nex? Nūqd potest in vētrē ma tris sue iterato introire ⁊ rena sci? Scđe natiuitat adhuc ne scius de vna quā nouerat na/ tiuitate an posset iterari q̃re/ bat. Notādū aūt q⁹ qđ de car nali dixit: hoc etiā de spirita/ li est generatione sciendū: ne/ quaq̃ videlicet eā post q̃ se/ mel expleta fuerit posse repeti ℣ Bñdicam⁹ p̄z et filiū cū sancto spū laudem⁹ ⁊ supexal tem⁹ eū. In scla. ℣ Bñdict⁹ es dñe in firmamēto celi ⁊ lau dabil⁹ ⁊ gl̄iosus. In scla. Gl̄ia In scla. ℘ Te deū. ℣ Bñdi/

O cam⁹ pa. In laudib⁹ añ. Beata ⁊ bñdicta ⁊ gl̄io sa trinitas p̄z ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs ℣ Tibi laus tibi gl̄ia tibi gra tiarūactō. ℘ Dñs reg. Dicū tur aūt isti ℣sus de laudi. ⁊ ꝯsi miles post psal. añ añas et nō sunt dicendi isti ℣sus nisi ad laudes. añ O beata bñdicta gl̄iosa trinitas p̄z filiꝰ spūs sā ctus. ℣ Miserere miserere mi/ serere nobis. ℘ Jubilate. añ. O vera sūma sempiterna tri/ nitas p̄z ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs. ℣. Tibi laus tibi gl̄ia tibi gr̄arū actio. ℘ Deꝰ deꝰ meꝰ. añ O vera sūma sēpiterna trinitas p̄z ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs. ℣ Miserere mibere mibere nobis. ℘ Bñdict⁹. añ. Te iure laudāt te adorāt te glificant oēs creā ture tue o btā trinitas. ℣ Tibi laus tibi gl̄ia tibi gr̄arūactio. ℘ Lauda. Lap. O altitudo.

O Pater scē mitis Hym. atq̃ pie o ihu x̄pe fili ve nerāde paraclitusq̃ spūs o al me deus eterne. Trinitas scā vnitasq̃ firma deitas vera bo nitas imēsa lux angl̄oꝝ salus orphanoꝝ spesq̃ cūctoꝝ Ser uiūt tibi cūcta q̃ creasti te tue cūcte laudāt creature nos q̃z tibi psallim⁹ deuoti tu nos ex audi. Gl̄ia tibi ops deꝰ trinꝰ ⁊ vnꝰ magnꝰ ⁊ eternꝰ te decet hymnꝰ honoꝝ laus ⁊ decꝰ nūc ⁊ i euū Amē. ℣ Sit nomē dñi bñdictū. Ex hoc nūc. In eū. añ Bñdicta sit creatrix ⁊ gu/ bernatrix oim scā ⁊ idiuidua trinitas ⁊ nūc ⁊ sp ⁊ p infinita scl̄oꝝ scla. ℘ Bñdict⁹. Dio. Ops sempit̄ne deꝰ. Ad pmꝫ hec sola aīa. añ O beata. ℘ Deꝰ in no. ℘ Bti imacu. ℘ Retribue. ℘ Quicūq̃ vult. La Dñe miserere. ℣ Jesu x̄pe fili dei viui. Miserere nob. ℣ Qui sedes ad dexterā patris. Mi. B. Je. ℣ Exurg. ⁊c. Ad

O y. añ O btā. ℘ Legē.

O Eus charitas ⁊c ⁊ q̃ Lap

manet in charitate i deo manet ⁊ deus in eo. ℟. Bñdicamus pie ⁊ filiū. Lū scō spū. ℣. Laudem⁹ ⁊ superexaltemus eū in scla. Lū. Glia. Bñ. ℣. Bñdictus es dñe. Dio. Ops sēpiterne de⁹. Ad vj. añs. O ℣e summa. ps. Defecit. Cap.

GRatia dñi nri iesu xpi ⁊ charitas dei ⁊ cōmunicatō sci spūs sit sp cū oib⁹ nob. ℟. Bñdict⁹ es dñe. In firmaméto celi. ℣. Et laudabilis et gliosus ⁊ superexaltat⁹ in scla. In. Gla. Bñd.. ℣. Verbo do. Dio. vt. s. Ad. ix. añ. Te iure. ps. Mirabilia. Cap. In.

TRes sūt q testimoniū dāt in celo pr ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs et hi tres vnū sūt. ℟. Verbo dñi celi firmati sūt. ℣. Et spū oris ei⁹ ois vt⁹ eor. Celi. S. Ver. ℣. Sit nomen dñi. Dio. vt. s. Ad vs. añ. O btā ⁊ bñ.. ⁊ cete añe de laudib⁹ fine ℣ib⁹ cu psal. dñi cali b⁹. Cap. Bra dñi. ℟. Honor vt⁹. Hy. O pr scē. ℣. Bñdicam⁹ pa.. In ena. añ. Te deū prez ingenitū te filiū vnigenitū te spm scm paracli/tū scām ⁊ indiuiduā trinitatē toto corde ⁊ ore ℣fitemur laudam⁹ atq bñdicim⁹ tibi glia in scla.. ps. Magt.. Dio. Omi potēs sempiterne de⁹. Ad. vj. añs. Quādū q ⁊ ima. v. feris post octa. penthecē. festuz nocte solēnitatis corporis christi Romanus pontifex. Urban⁹ quartus statuit solēniter celebrar: ⁊ per octo dies sequēntes celeberrime solemnizari i officijs diuinis ⁊ ut ordinatū est in festis epiphie ⁊ ascensio domnice. Et quia in cōmunibus similē iudiciū: ideo⁹ si festum duplex vel. ix. lectō. euenerit in die mercurij precedenti festuz corporis christi ppter excellētiam festi corporis christi vesperē illo die oīno erūt de corpore xpi cū suis ppriis ⁊ psalmis ad ealdē ordinatis. Memoria nō de festo p̄cedente si duplex fuerit aliter nō. Si vo in die corpis xpi festū duplex siue simplex ix. lec. euenerit. differat in crastinum ⁊ post sctas vs. in die corpis xpi: fiat memo. de scō. ⁊ in illo crastino nō fiat memo de festo corpis xpi si festuz sit duplex. Si vo sit festū siplex ix. lec. medie lec. fiant de festo corpis xpi. Festis aplor sācti barnabe ⁊ cōmemoratōis sci pauli exceptis in quib⁹ med. lectio. non fient. Si autem festum trium lectionum in illo die corpis xpi euenerit: nulla fiet memoria. ¶ In festo corporis xpi. Ad vesperas añs.

Acerdos in eternū xp̄s dn̄s scd̄m ordi/nem melchisedech panē t vinū optulit ꝙ̄. Dixit dn̄s. añ. Miserator dn̄s escā dedit timētibus se in memoriā suoꝝ mirabiliū. ꝙ̄. Confitebor. añ. Calicē salutaris accipiam t sacrificabo hostiaꝝ laudis. ꝙ̄. Credidi ꝓpter. añ. Sicut nouelle oliuarū ecclesie filij sint in circuitu mense dn̄i. ꝙ̄. Beati omnes q ti. añ. Qui pacē ponit fines ecclesie frumenti ex adipe saciat nos dn̄s. ꝙ̄. Lauda hierusa.

Dominus iesus Capt̄m. In qua nocte tradebat accepit panē t gr̄as agēs fregit t dixit: accipite t manducate hoc est corpus meū quod ꝓ vobis tradet. ℟. Homo quidam fecit cenā magnā t misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirēt. Quia parata sunt omnia. ℣. Venite comedite panē meū t bibite vinum qd̄ miscui vobis. Quia Gloria p̄ri. Quia. Hymnus.

Pange lingua gl'iosi corporis mysteriū sanguinisq; p̄cios quē in mūdi p̄ciū fructus vēt̄ris generosi rex effudit gentiū. Nobis datus nobis natus ex intacta virgine t in mūdo conuersatus sparso verbi semine sui moras incolatus miro clausit ordine. In suprēme nocte cene recūbēs cū fribus obseruata lege plene cibis in legalibus cibum turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbuz caro panē verū verbo carnez efficit fitq; sanguis xp̄i merū t si sensus deficit ad firmandū coꝛ sinceruz sola fides sufficit. Tantū ergo sacramentū veneremur cernui t antiquū documētuz nouo cedat ritui. ꝓstet fides supplementū sensuū defectui. Genitori genitoq; laus t iubilatio: salus honoꝛ virtus quoq; sit t b̄ndictio: ꝓcedēti ab vtroq; cōpar sit laudatio. Amē. ℣. Panem de celo ꝓstitisti eis. Omne delectamentū in se habentez alla. In euāge. añ. O q̄ suauis ē dn̄e spūs tuus: q vt dulcedinē tuā in filios demōstrares panē suauissimo de celo ꝓstito esurientes replens bonis fastidiosos diuites dimittens inanes. ꝙ̄.

Deus q no/bis sub sacramēto mirabili passionis tue memoriam reliqsti: tribue q̄s: ita nos corꝓoris t sanguis tui sacra mysteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis t regnas cū deo patri ꝛc̄. Completoriū

ño fiat sicut in festo sce trinitatis cū hymno. Saluator mūdi et in fine hymni. Glia tibi dñe qui natus es. Nec verius dicatur in fine oim hymnorū quoz metro quenit per octa. etiā si de sanctis agatur nisi in hymno. Uerbū supernū. Ad matutinū inuitato. Xpm regem adorem⁹ dñantē gētib⁹. Qui se māducātibus dat spūs ptn guedinē. ps. Uenite. Hymn⁹

SAcris solēnijs iūcta sint gaudia ⁊ exp̄coꝛdijs sonent p̄conia recedāt vetera noua sint omnia coꝛda voces ⁊ opera. Noctis recolit cena nouissima qua christ⁹ credit agnū ⁊ azima dedisse fratrib⁹ iuxta legitima p̄riscis indulta patribus. Post agnū typicum expletis epulis coꝛp⁹ dominicū datū discipl̄is sic totū oibus quod totū singulis ei⁹ fatemur manib⁹. Dedit fragilibus coꝛpis ferculū dedit ⁊ tristibus sanguinis poculū dicens accipite quod trado vasculū oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit cui⁹ officiū cōmitti voluit solis p̄sbyteris qbus sic cōgruit vt sumant et dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominuz dat panis celicus figuris terminū o res mirabilis māducat dñm pauper seruus ⁊ humilis. Te trina deitas vnaq̄ poscim⁹ sic vt nos visitas sicut te colim⁹ p tuas semitas duc nos quo tendim⁹ ad lucē quā inhabitas. Amē. In.j.no.ant.

FRuctū salutiferū gustādum dedit dñs moꝛtis sue tpe. ps. Beatus vir. alia. A fructu fruméti ⁊ vini multiplicati fideles in pace xp̄i requiescūt. ℟. Cum inuocarē. alia. Cōmunione calicis quo deus ip̄e sumit nō vituloꝛ sāguine cōgregauit nos dñs. ps. Conserua me. ℣. Panem celi dedit eis. Panē angeloꝛ māducauit homo alleluia. L.j.

IN mēsa diuine largitatis bñficia exhibita populo xp̄iano: inestimabile ei conferūt dignitatē. Neq̄ enim est aut fuit aliqñ tā grādis natio que habeat deos appꝛopiquantes sibi: sicut adest nobis deus noster. Unigenit⁹ siqdē dei filius sue diuinitatis volens nos eē participes: naturā nostrā assūpsit: vt hoies deos faceret factus ē homo: ⁊ h̄ insuper qd̄ de nostro assūpsit totū nobis cōtulit ad salutē. ℟. Immolabit hedū multitudo filioꝛ israel ad vesp̄aꝛ pasche Et edent carnes ⁊ azimos panes. ℣. Pascha nostrū immo

latus est xps itaq; epulemur in azimis sinceritatis ⁊ verita

O Orpus nāq; L.ij. tis. Et suū pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiam optulit deo patri: sanguinem suum fudit in precū simul et lauacrum: vt redempti a seruitute miserabili: a peccatis omnib⁹ mundaremur. Et vt tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria: corp⁹ su'i in cibū ⁊ sanguinē suū in potū sub specie panis ⁊ vini fidelibus sumendū dereliquit. ℟. Comedetis carnes ⁊ saturabimini panib⁹. Iste ē panis quē dedit vobis dns ad escēdū. ℣. Nō moyses dedit vob panē de celo sed pr̄e⁹ dat vob panē de celo verū. Iste. L.iij.

O Precios⁹ corpus ⁊ admirandū quiuis salutiferū: ⁊ oi suauitate repletum. Quid eni hoc quiuis p̄cios⁹ eē potest? in quo nō carnes vitulor ⁊ hircor̄ vt olim in lege sed nobis xps sumend⁹ ꝓponit verus deus. Quid hoc sacramēto mirabilius? In ipo nāq; panis et vinū in corpus christi ⁊ sanguinē: substantialiter cōuertuntur. Ideoq; xps deus et homo perfectus: sub modici panis ⁊ vini specie cōtinetur. Manducatur itaq; a fidelibus sed minime lacerat. Quiimo diuiso sacramento: integer sub qualibet diuisionis particula perseuerat. ℟. Respexit helyas ad caput suum subcinericiū panem qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ābulauit in fortitudine cibi illius vsq; ad montem dei. ℣. Si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Etam Elia patri. Et ambula. In ij. nocturno añ. Memor sit dominus sacrificij nostri ⁊ holocaustum nostrum pingue fiat ℣. Exaudiat. añ. Paratur nobis mensa domini aduersus omnes qui tribulant nos. ℣. Dominꝰ regit me. añ In voce exultationis resonant epulantes in mensa domini. ℣. Quēadmodū desiderat. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti. Et de petra mielle saturauit eos

Inde L.c iij. alleluia. vt integro celebritatis officio institutionem tanti sacramenti solenniter recoleret plebs fidelis: romanus pontifex vrbanus quartus huius sacramenti deuotione affect⁹ pie statuit prefate institutionis memoriam prima quinta feria post octauas pentheco/stes a cunctis fidelibus celebrari vt qui per totuz anni cir

culum hoc sacramẽto vtimur ad salutem: eius institutionẽ illo specialiter tempore recolamus: quo spiritus sanctus corda discipulorum edocuit ad plene cognoscenda huiusmodi sacramẽti mysteria Nã in eodem tẽpore incepit hoc sacramentum a fidelibus frequentari. ℟. Panis quez ego dabo caro mea est pro mundi vita litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum. ℣. Locutus est populus contra dominuz anima nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quomodo

VT autem p̃dicta quinta feria: z per octauas sequentes eiusdem salutaris institutionis honorificẽtius agatur memoria: prefatꝰ romanus pontifex eis qui huiusmodi horis in hac solemnitate psonaliter in eccleſ̃s interessent: ip̃ndia spiritualia apostolica largitione ꝓcessit. Unde omnibus vere penitẽtibus et confessis qui matutinali officio huius festi presentialiter interessent in ecclesia vbi celebraretur: centũ dies. Qui ℣o misse totidem. ℟. Lenantib⁹ illis accepit iesus panez zbñdixit ac fregit deditq discipulis suis z ait. Accipite z comedite hoc est corpus meum. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius vt saturemur. Acci.

L.v.

ILlis autem qui interessent in primis ſ̃lius festi vespis: similiter centum. Qui ℣o in secundis vesperis: totidem. Illis qui prime: tertie: sexte: none: ac completorij adessent officijs: p q̃libet horaz ip̃az quadraginta dies. Illis ℣o qui per ipsius festi octauas in matutinalibus vespertinis misse ac predictarum horaruz officijs presentes extiterint: singulis diebus octauarum ipsarum centum dierum indulgentiaz misericorditer tribuit perpetuis temporibus duraturam. ℟. Accepit iesus calicem postq̃z cenauit dicens hic calix nouũ testamentum est in meo sanguine. Hoc facite in meam cõ memorationẽ. ℣. Memoria memor ero et tabescet in me anima mea. Hoc facite. Glia patri. Hoc facite. In .ij. nocturno añã. Introibo ad altare dei ſ̃nam christum qui renouat iuuentutem meam. pã. Judica me deus et discerne. añ. Libauit nos dominus ex adipe frumẽti z de petra melle

saturauit nos. ℣. Exulta. deo an. Ex altari tuo dñe xp̃m sumim⁹ in quem cor̃ t caro nostra exultant. ℣. Quã dilecta ℟. Educas panez de terra. Et vinũ letificet cor hois alleluia

In illo tpe: Sedm iohez. Dixit ihesus discipl̃is suis t turbis iudeor̃. Caro mea vere est cibus et sanguis me⁹ vere est potus. Et reliq̃. Sermo ex cõmẽtario bti augustini

Quum enim ... ẽpi L.vij. cibo t potu id appetant hoies vt nõ esuriãt neqz sitiãt hoc vere nõ p̃stat nisi iste cib⁹ et potus: qui eos a quibus sumit immortales et incorruptibiles facit: idẽ: societas ip̃orum scor̃ vbi pax erit t vnitas plena atqz pfecta. ℟. Qui mãducat meã carnẽ et bibit meũ sanguinẽ. In me manet t ego in illo. ℣. Nõ est alia natio tã grandis que habeat deos appinquãtes sibi sicut de⁹ noster adest nobis. In. Lcõ vij. Propterea quippe sicut etiã añ nos hoc intellexerũt hoies dei: dñs nr̃ ihesus xp̃s corpus t sanguinẽ suum in eis rebus cõmendauit que ad vnũ aliquid rediguntr̃. Ex multis nãqz granis vnus panis efficit: t ex multis racemis vinũ confluit. ℟. Misit me pi viuẽs t ego vivo ppter p̃ez. Et qui mãducat me viuit ppter me. ℣. Libauit eũ dñs pane vite t intellectus. Et L.ix.

Et qui mãducat carnez meã t bibit meũ sanguinem in me manet t ego in eo. Hoc est ergo mãducare illaz escã t illũ bibere potũ: in xp̃o manere t illũ in se manentem habere. Ac per hoc qui non manet in xp̃o t in quo nõ manet xp̃s: pculdubio nõ mãducat spiritualiter ei⁹ carnẽ: licet carnaliter et visibiliter p̃mat dentibus sacramẽta corporis t sanguinis xp̃i. ℟. Unus panis t vnũ corpus multi sum⁹ Omẽs qui de vno pane et de vno calice pticipam⁹. ℣. Parasti in dulcedie tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo. Oẽs Gloria Oẽs. ℣. Te deũ. ℣. Panẽ de celo. In laudibus añ Sapientia edificauit sibi domũ miscuit vinuz et posuit mensã alla. ℣. Dñs reg. añ Angelorũ esca nutriuisti populũ tuũ et panẽ de celo p̃stitisti illis alla. ℣. Jubilate. añ Pinguis est panis xp̃i t p̃bebit delicias regibus alla. ℣. Deus deus meus. añ Sacerdotes xp̃i incensũ t panes offerunt deo alla. ℣. Bñdicite

añ. Uincēti dabo manna abscōditū ⁊ nomē nouū alla. ℣. Laudate. Cap. Dñs ieſus in. ℣Erbū ſupernū ℍymn° pdiēs nec p̄ſtinquēs dexterā ad op⁹ ſuū exiēs vēit ad vite veſpam. ℣In mortem a diſcipl'o ſuis tradēdus emul' p̄us in vite ferculo ſe tradit diſcipul'. ℣ultibus ſub bina ſpecie carnē dedit et ſanguinē vt duplicis ſubſtantie totū ciba/ret hoiez. ℣e naſcēs dedit ſociū ꝙueſcēs in eduliū ſe morie/ns in p̄ciū ſe regnās dat in p̄miuz. ℣ ſalutaris hoſtia que celi pandis oſtiū bella p̄mūt hoſtilia da robur fer auxiliū. ℣ni trinoqz dño ſit ſempiterna gl'ia q vitā ſine termino nobis donet in patria. Amē. ℣. ℍoſuit fines tuos pacem. Et adipe frumenti ſaciat te all'a. In euāg. añ. Ego ſuz panis viuus q de celo deſcēdi: ſi quis mādu/cauerit ex hoc pane viuet in eternū all'a. p̄. Bñdictus. Oro. De⁹ q nob. Ad. j. añ. Sapia. p̄. Deus in no. et ceteri pſal. p̄. Quicūqz vult. ſub hac añ. ℟. Jeſu chriſte fili dei viui. ℳiſerere nob. All'a all'a. Qui corpus tuū dediſti diſcipl'is. ℳibere nob. All'a all'a. Gl'ia. Jeſu ℣ Exurge domine. ℟. Ad. iij. añ. Angelor⁹ p̄. Legē po. Cap. Dñs ieſus in qua nocte. ℟. ℍanē celi dedit eis. All'a all'a. ℣. ℍanē angelor⁹ manducauit hō. All'a all'a. Gl'ia. ℍanē. ℣. Cibauit eos. Oro deus qui nobis. Ad vj. añ. ℍinguis. p̄. Defecit.

℣Otiēſcūqz mā Cap. ducabitis panē hunc et calicē bibetis mortē dñi ām̄ ciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. All'a all'a. ℣. Et de petra mel/le ſaturauit eos. Alleluia alleluia. Gl'ia. Cibauit. ℣. Educas panē. Oro vt. s. Ad. ix. añ Uincēti. p̄. ℳirabilia. Cap

℣Uicūqz manducauerit panē vel biberit calicez dñi indigne reus erit corpor⁹ et ſanguinis dñi. ℟. Educas panē de terra. All'a all'a. ℣. Et vinuz letificet cor hois. All'a all'a. Gl'ia. Educas. ℣. ℍoſuit fines tuos. Oro vt. s. Ad vs. añe de laudibus cū pſalmis de p̄mis veſpis. Cap. Dñs ieſus i. ℟. Reſpexit helyas. ℣. Si qs. ℍym. Uerbū ſupnū. ℣. ℍanē de celo. In euāg. añ. ℣ ſacrū cōuiuiū in quo xp̄s ſumit recolit memoria paſſi/onis eius mens implet gra/tia ⁊ future gl'e nobis pignus datur all'a. p̄. ℳagnificat. Oratio. Deus qui nobis. Ad

completoriū vt.s. Quotidie infra octa. excepta dñica infra fiat seruitiū de corpe xpi: nisi impediat p festum duplex vl̄ nouem lec. hoc modo. Ad matutinū inuitato **Xpm regem.** ps **Venite.** Prima alia d̄ primo nocturno sup psalmos ad matu. q dicunt in die. Tres lec. d̄ festo corpis xpi cuz trib⁹ rēsp̄s de historia ordinatim iteratis incipiēdo a primo. Ad laudes z ad vesp̄as infra octauas vna alia scz **Sapiētia.** Ad horas dicant cetere alie de laudibus. Capla: hymni: ℟ia horalia z versiculi sicut in die super psalmos. **Magt et Benedictus:** z etiam ad memoriaz cum dicit de sancto infra oct. etiā in dñica alie de p̄mis vesperis scilz **Sacerdos:** z cetere alie ordinatiz iterate. Oratio **Deus qui nobis.** ¶ Si vero festum duplex vel nouem lec. infra octa. euenerit: de eis dicatur etiam in dñica z in primis vesp̄is z in sc̄dis alia **Sapientia:** cum psalmis de festo corpis xpi: z ℣siculis alleluia tunc: tam ad vesp̄as matutinū q̄z ad horas. Ad vesp̄as matu. et missaz mēoria de festo corpis xpi. ¶ Rubrica de festis sanctoz: willi: Johānis bapt: Petri z pauli forte ꝯtingētib⁹ infra istas octauas. ¶ Si festa corpis xpi z sancti willi ꝯcurrant: dicat ipo die solēniter d̄ corpe xpi: z habebit plene vl̄ nimas vs̄ suas cuz mēoria de sancto willo tm̄. In crastino vero dicat de sco willo cū mēoria de festo corpis xpi: z pcta dicat de festo corpis xpi cum mēoria de sco willo ad matu. z ad vs̄ cū alia **In willi laudibus.** z ceteris vt in festo suoriz in dñica infra dicat de festo sancti Barnabe fine medijs lect. cum mēoriis corpis xpi z sancti willi. Octaua vero die dicat de festo corpis xpi: z fine medijs lec. de sco willo: z die veneris sequēti dicat de octaua sancti willi cum .ix. lect. ¶ Si dies dñica infra octa. corporis xpi ꝯtigerit infra octa. sci willi z a festo .ix. lect. vacauerit: fiat medie lec. d̄ sco willo. Si vo dies oct. sci willi in dicta dñica ꝯtigerit: dicat de sco willo cum medijs lect. de corpe xpi Si dies octa. corpis xpi infra octa. sci willi ꝯtigerit: fiat medie lec. de sco willo. ¶ Quandocuq; festa corpis xpi z nativitatis sci iohānis baptiste cō currunt: differat festum sancti iohānis in crastinū: z die mercurij p̄cedenti: ne tunc sit vigilia z fiat seruitium de sctā Trinit/

dreda cum missa de vigilia: z dies corpis xpi habebit oino vltimas vesperas suas: z memoria de scto iohane añ. **Ingresso.** ℣. **Fuit homo.** cuz alleluia Oratio **Deus qui pñtē diem** z fiat totū seruitiū in crastino de sancto iohāne cū mēoria d festo corpis xpi. ¶ Per octauas corpis xpi singulis diebus fiat mēoria de scto Johanne in matu. z vespis cū añis de primis vespis iteratis: sed ad vñ de vigilia aplox petri z pauli z in die nulla fiat de scō Johanne mēoria: sed tm de festo corpis xpi: z tūc illo anno die dñica infra octa. fiat seruitiuz de corpe xpi absq; medijs lec. de scō iohāne. Die vero octa. corpis xpi z sancti iohānis; siz currentiū: totū seruitium fiat de octa. corpis xpi cum medijs lec. d octa. sancti iohānis ¶ Itē si festum scōx martyrū iohānis z pauli die dominica infra octauas corpis xpi: vel die octauaz ptigerit: fiant de eis medie lectiones. De alijs autem festis trium lectionum etiam si dictis diebus contigerint: fiet tm memoria pteraz d sancta Etheldreda z scō Leone in vigil. ptingē. vt infra notat. ¶ Cuz autē vigil. nati. sci Johannis baptiste: vel aplox petri z pauli ptigerit infra octa. corpis xpi pdictas: totū seruitiū dicet de festo corpis xpi: z mēoria de scā Etheldreda: vl de scō leone. In dicta vero vigilia z in die ad vtraslz vsq añ **Sapia.** z psal. de festo corpis xpi: cū memoria de eodez tm. Qū octa. corpis xpi in crastino aplox euenerit: tūc illo anno ad scōas vsq aplox petri z pauli añ **Sapia.** Cap. **Petr⁹ ad se** ℣. **Petre amas me.** Hym⁹ **Exultet ce.** ℣. **Tu es pe.** Añā sup psal. **Magi Qué dicūt.** Oro. **De⁹ q bto petro aplo.** In crastino ad matu. me. d scō petro añ. **Petr⁹ ad se.** ℣. **Tu es petr⁹** Oro. **De⁹ q btō pe.** z me. d scō iohe: z tūc illo die dicāt vesp. z totū seruitiū de oct. corpis xpi cū mēo. d aplis añ **Glioſ pn.** ℣. **In oēz ter.** Oro. **De⁹ q hod** z mēo. de oct. sci iohis añ. **Ingresso** ℣. **Fuit bō.** Oro. **De⁹ q pñtē.** z die sequēti dicāt totuz de cōmēoratiōe sci pauli cum nouē lec. z mēoria de scō Petro añā. **Solue iubēte.** ℣. **Tu es petr⁹.** Oro. **Deus q btō petro:** z memoria de octa. sancti iohānis añ **Apertū est.** ℣. **Fuit bō.** Oro **Deus qui pñtem.** ¶ Si autem festuz duplex in octa. corpis xpi ptigerit: videlicet festa sci willi: z natiuitas

sancti iohānis: fine apl̄oꝝ pe/
tri ⁊ pauli: tunc anticipet ser/
uitium octa. ⁊ fiat die mercu/
rij p̄cedēte cū .ix. lect. ⁊ medie
lec. de festo .ij. lect. in p̄dictas
vigilias sc̄z Etheldrede virgi
nis ⁊ Leonis pape cū missa in
capl̄o de p̄dictis vigiliis: ⁊ tuc
dicant ꝑpie aīe sup̄ psal. fe/
riales de dictis festis ad pri/
mas vē: nec fiat aliq̄ mētio de
nicepso de illis: nisi mēoria tm̄
ad vē cū aīa **D** sacz. ⁊ si fe/
stum .ix. lec. in octaua die ꝓ/
gerit: differat in crastinū: ⁊ in
cipiat de sc̄o ad capl̄m: ⁊ mēo
ria de festo coꝛpis xp̄i. Si ve/
ro die veneris post octauas p̄
dictas festum duplex ꝓtigerit
p̄time vespe tunc erūt cū aīis
ꝓmētibus ad festū duplex: et
psalmis ferialib⁹ cū mēoꝛis d̄
octa. p̄dictis. ¶ Feria .vi. L.j.

DUlius sacr̄i figura p̄ces/
sit: qñ māna pluit de⁹ pa
tribus in deserto: q̄ quotidia/
no celi pascebāt alimēto. Un̄
dictū est: Panē angeloꝝ man
ducauit hō. Sed tm̄ panē illuz
qui māducauerūt: in deserto
omnes mortui sunt. Lectio .ij.

HSta autē esca quā accipi
tis: iste panis viuus q̄ de
celo descendit vite eterne sub
stantiā mistrat. Et q̄cūq̄ hūc
panem manducauerit: nō mo
riet in eternum: q̄ coꝛpus xp̄i

QOnsidera Lcō .iij. est.
vtꝝ nunc p̄stātioꝛ: sit pa
nis angeloꝝ an caro xp̄i: que
vtiq̄ ē coꝛpus vite. Dāna il/
lud de celo: hoc sup̄ celū. Illō
celi: hoc dn̄i celoꝝ. Illud coꝛ/
ruptioni obnoxiū: si in die al/
teꝝ seruaret: hoc alienū ab oi
coꝛruptiōe. ¶ Sabbato. Le.j.

QUātis igit̄ vtimur exē/
plis vt ꝓbemus hoc nō
esse qđ natura foꝛmauit: sz qđ
bn̄dictio ꝓsecrauit. Maioꝛēq̄
vim esse bn̄dictiōis q̄z nature
q̄ bn̄dictiōe etiam natura ipa
mutat̄. Un̄ virgā tenebat moy
ses: ꝓiecit eā: ⁊ facta ē serpens
Rursum apꝛehēdit caudaz
serpētis: ⁊ in virge naturā re/
uertit̄. Uides ergo ꝓphetica
gr̄a bis mutatā esse naturaz: ⁊
serpentis ⁊ virge. Lectio .ij.

QUarach fluuius amarī/
simus erat: vt sitiēs po
pulus bibere nō posset. Dixit
moyses lignū in aquā. ⁊ ama/
ritudinē suā aquaꝝ natura de
posuit: quā infusa subito gra/
tia tempauit. Aduertim⁹ igit̄
maioꝛē esse gr̄az q̄z naturā. Et
adhuc tm̄ ꝓphetice bn̄dictiōis
numeramus gr̄az. Lectio .iij.

QUod si tantū valuit lin/
gua humana bn̄dictio:
vt naturam ꝙuerteret: qđ dici

mus de ipa ꝓsecratiõe diuina
vbi ipa verba dñi saluatoris
opant. Nã sacrm istud qđ ac-
cipis xpi sermone conficitur.
¶ Dñica infra octauas corpo
ris xpi: oia dicant sicut in die
pter aũas sup psalmos in pri-
mis vesp̃is que erunt: Sapia
cum sequentibus: ⁊ pter hym
num q erit Verbũ supernum
⁊ pter ꝓia ad vtraq; vñ: que
no dicent: ⁊ pter legendam et
aũas super psalmos Magi ⁊
Benedictus vt supra. Lcõ. j.

QE totius mundi ptibus
legistis: qz ipe dixit ⁊ fa
cta sunt: ipe mãdauit ⁊ creata
sunt. Sermo ergo q potuit ex
nihilo facere qđ nõ erat: non
potuit ea q̃ sunt: in id mutare
quod nõ erãt. Nõ est enim mi-
nus dare q̃ mutare nouas na-
turas rebus. Lectio. ij

QVtus argumẽtis vtimur
suis vtamur exẽplis: incarna-
tionis q̃z astruamus mysterij
veritatẽ. Nunqd nature vsus
pfecit: cũ dñs nr ihesus xps ex
maria virgine nasceret. Si or-
dinẽ nature q̃rimus: viro mi-
xta fcia gñare ꝓsueuerat. L. iij

LIquet igit q; pter natu-
re ordinem virgo genera
uit. Et hoc qđ ꝓficimus corp⁹
ex virgine ẽ. Quid hic queri-
mus nature ordinẽ in xpi cor-
pore: cum pter naturã sit ipse
dñs noster ihesus partus ex vir
gine. Vera itaq; caro xpi est:
que crucifixa est: q̃ sepulta est.

VEre ergo car Lcõ. iij.
nis illius sacrm est. Ipe
ni dñs noster ihesus clamat: h̃
est corpus meũ. Añ bñdictio-
nem verboz celestiũ alia spe-
cies nominat. Post ꝓsecratio
nem sanguis xpi significatur
Tu dicis amen: hoc est. Vez
est. Quod sermo sonat: effect⁹
sentiat. Tu. Lectio. v.

PAnis ẽ in altari vñitatus
ante verba sacroz. Vbi acce-
sit cõsecratio: de pane fit caro
xpi. Quõ autẽ põt qui panis
est esse corpis xpi? Cõsecratio
igit q̃bus verbis ⁊ cuius ser-
monibus est? Dñi ihesu. Nã p
reliqua oia que dicunt: laus
deo offertur. Lectio. vj.

ORatione petit ꝑ ppl'o ꝑ
regibus: ⁊ ꝑ ceteris. Vbi aũt
sacrm ꝓficit: iã nõ suis sermo
nibus sacerdos vtit: sz sermo-
nibus xpi. Ergo sermo xpi h̃
ꝓficit sacrm. Quis sermo xpi?
hic nẽpe quo facta sunt omia
celũ terra ⁊ maria. Scõm io-

IN illo tempe hanneim
Dixit ihesus discipulis su
is ⁊ turbis iudeoz. Caro mea
vere ẽ cibus: ⁊ sanguis meus
vere ẽ pot⁹. Et re. Omel. vi. ã

Christus panis est de q̃ q̃ mãducat viuit in eternũ De q̃ ipe dixit: Et panis quẽ ego dabo caro mea ẽ p mũdi vita. Determinat quõ sit panis nõ solu scõm verbum quo viuunt oia: sed scõm carnem assumptã p mũdi vita. Lcõ. viij

Corpus t sanguinez xpi dicimus illud qõ de fructibus terre acceptũ t ꝓce mystica ꝯsecratũ: recte sumimus ad salutẽ spũalem in mẽoriaz dñice passionis: qõ cũ p manꝰ hois ad ipaz inuisibilẽ speciẽ pducat: nõ sanctificat vt fit tã magnũ sacrm: nisi opante inuisibiliter spũ sancto. Lcõ. ix.

Hoc sacrm pietatis est: et signum vnitatis: t vinculum charitatis. Qui vult viuere accedat t credat: ic corpet hunc cibum t potũ: t sacietatem recipiet corpis t mẽbroz suoz qõ est ecclesie in ꝓdestinatis ꝛc. vt. s. ¶ Feria. ij. L. j.

Sacramẽtũ ecclesie duobus confici t duobus cõstare videtur: visibili scilz elemento ꝛ specie: t inuisibili domini nostri iesu xpi carne t sãguine. Et sacramento t re sacramenti: id est corpe xpi. Sicut xpi psona constat t confitetur ex deo t homine: cũ ipe christus verus sit deus: t verus homo. Lectio. ij.

Conficit aũt ecclesie sacrificiuz duobus: sacramento t re sacri: id est corpe xpi. Caro eiꝰ est quã in forma panis opertaz in sacro accipimus: t sanguis eius quem sub specie vini ac sapore potamus. Caro videlicet ẽ carnis: t sanguis sacramentum ẽ sanguis. Lcõ. ij

Sicut ergo celestis panis qui vere caro xpi est suo mõ vocat corpus xpi: cum re uera sit sacrm corpis xpi: illiꝰ videlz qõ visibile: qõ palpabile mortale in cruce posituz est Uocaturqz ipa carnis imolatio que sacerdotis mãibus fit christi passio: mor: crucifixio Non rei veritate: sed signante mysterio. ¶ Feria. iij. Lcõ. j.

Erat etiam hoc mysterium: t ob cõmemorationem passiõis xpi: sicut ipe ait Hoc quotiẽscũqz agitis: in meam cõmemorationem facite. Quotienscunqz ergo sumitis panem hunc: t bibitis hũc calicem: mortem domini annũciabitis donec veniat. Lcõ. ij.

Non vtiqz sic accipiẽdũ est donec xpi mors veniat: qz vltra iam nõ morietꝰ sed dõec ipe dñs veniat ad iudiciũ. Interim aũt semp mors xpi ẽ p seculi vitã posteris nũ

cianda: vt discant qua charitate dilexerit suos q̄ p̄ eis mori dignatus est: cui omnes vicē debemus repēdere charitatis

Q Uia ad hoc nos p̄rior dilexit cū essemus gehenne filij: vt diligeremus eum iam a morte liberati: qa morte domini liberati sumus huius rei memores in edēdo carnem: z bibendo sanguinez eius que p̄ nobis oblata sunt significam⁹. ℣. Feria.iij. ℟.

Q Truz sub figura: an sub veritate hoc mysticū calicis sacramentū fiat: veritas ait: Caro mea vere est cibus z sanguis meus vere est potus. Aliogn quomō magnuz erit panis quē ego dabo caro mea est p̄ mūdi vita: nisi vera sit ca

S Ed qz xp̄m Leō.ij. ro. fas vocari dēt̄ibus nō est voluit hunc panem z vinum ibi in mysterio vere carnē suā z sanguinem suum ꝯsecratiōe spiritus sancti potētialiter creari: z quotidie p̄ mundi vita mystice immolari. Lectio.iij.

Q Uorpus christi z veritas z figura est. Veritas dū corpus christi et sanguis in virtute spiritus sancti: z in virtute ip̄ius ex panis z vini substantia efficitur. Figura vero est id quod exterius sentitur.

℣ In octaua corporis christi ad vesperas ant Sapiētia. ps. Dixit dns. z cetere ante z psalmus cat in die. Cap. Dns ihs xp̄m. Mange lingua. ℣. Panem de celo. In euangelio ant O q̄z suauis. ps. Magnificē. vt in die. matu. missa: z scōis vesperis: p̄ter ℣.ū in scōis vesperis cuz legenda sequente. L.j.

I Ntra catholicā ecclesiaz in mysterio corpis xp̄i nihil a bono matus: nihil a malo minus p̄ficit sacerdote: qz non ui merito ꝯsecrantis: sed in verbo efficit creatoris: z in virtute spūs sancti. Si enī in merito esset sacerdotis: neq̄q̄z ad xp̄m ptineret. Feria vi i die.

N Unc aūt ficut ipe Leō.ij. est q̄ baptizat: ita ip̄e est qui p̄ spm̄ scm̄ hāc suam efficit carnē: z trāsit vinū in sāguinē Uñ z sacerdos: Jube hec inqt offerri p̄ manus angeli tui sancti in sublime altare tuum: in ꝯspectu diuine maiestatis tue Ut quid deferenda in lucē deposcit: nisi vt intelligaī q̄ ista fiant in eo sacerdotio. Leō.iij.

H Anc ergo oblationez bñdictā: p̄ quā bñdicimur Asc̄ptā p̄ quā hoies i celo ascribunt. Ratā: p̄ quā i viscerib⁹ xp̄i eē cēseamur. Rōnabilē: p̄ quā a bestiali sensu exuamur

acceptabilē: vt qui nobis ipsis
displicemus: p hāc acceptabi
les ei⁹ vnico filio sim⁹. Lectio.iii.
ORedenduz est qp in ver/
bis xp̄i sacra ꝓficiantur
Cuius enī potentia creantur.
p:ius eius: vtiqz verbo ad me
lius ꝓcreant. Reliq̄ oia q̄ sa/
cerdos dicit aut clerus chori
canit: nihil aliud q̄z laudes et
gratiarū actiones sunt: aut cer
te obsecratões t fideliū petitī

OMnia q̄ Lec.v. ones.
cūqz voluit dñs fecit i ce
lo t in terra: t q: fic voluit: sic
factū ē. Ita licet figura panis
t vini videatur: nihil aliud tñ
q̄z caro xp̄i t sanguis post con
secrationē credenda sunt. Unī
ipa veritas ad discipulos. Hec
ingt caro mea ē p mundi vita.

PAnē quidem istū Lcō.vi.
quē sumimus in myste/
rio: illū vtiqz intelligo panez
qui manu sancti spūs fo:ma/
tus ē in vtero virginis: t igne
passionis decoctus in ara cru
cis. Panis enī angelo:z fact⁹ ē
cibus hoiuz. Unī ipe ait: Ego
sum panis viuus q de celo de
scendi. Et itez: Panis quem
ego dabo: caro mea est p mū/
di vita. Scdm iohannē.

IN illo tempe: Dixit ihs
discipulis suis t turbis iudeo
rum. Caro mea vere est cibus
t sanguis meus vere ē potus.

ET reliqua. Lectio.vii.
QUotiēscūqz effundit
sanguis xp̄i in remissionē pec
catoz fundit: debeo illū semp
accipe: vt semp mihi pcta di/
mittāt. Qui semp pecco: sem/
per debeo habere medicinaz.
Qui scelerate viuūt in eccliā
t cōmunicare nō desinūt: pu/
tantes se tali cōmunione mū/
dari: discant nihil ad emēda/
tionē sibi ꝓficere. Lectio.viii.

DIcit qd carnes scē bause
runt a te malitias tuas?
Et apls: Probet se ingt hō: et
sic de pane illo edat: t de cali/
ce bibat. Nō iste panis ē qui
vadit in co:pus: sed panis vi/
te eterne qui aie nr̄e substātiā
fulcit. Iste panis quotidianus
est. Accipe quotidie: qđ quo/
tidie tibi p:ofit. Sic viue: vt
q̄tidie merearis accipe. Lectio.ix.

SAncta malis possunt ob
esse: q: bonis sunt ad sa/
lutē: malis ad iudiciū. Unde
apls: Qui mādducat t bibit in/
digne: iudicium sibi mandu/
cat t bibit. Nō q: res illa ma/
la est: sed q: malus male acci/
pit quod bonum ē. Nō emm
mala erat buccella q̄ iude da/
ta est a dño. Salutē medicus
dedit: sed q: ille q indign⁹ ac/
cepit: ad pernicie suā accepit.

ꝯ cetera sicut in die vt patet.s.
¶Rubrica de dñicis ordinã
Notandũ autẽ qꝺ dis.
nocto dñice debẽt fieri ante festũ beati ℙetri ad vincula ad minus scz vi frequẽtius Cum autẽ plixũ fuerit tẽpus inter festũ scẽ trinitatis ⁊ pdictum festũ sancti petri. Vel si idẽ festũ beati ℙetri in dominica euenit:tunc fiãt.ix.vel.x. dñice ante pdictũ festum sancti petri:⁊ si in ipis dñicis diebus nõ possunt fieri: fiant diebus ferialibus qñ cõpetẽtius erit.¶De dñica feriali.Et sciendum qꝺ qñ fit dñica in feria in ferialibus vel pis pcedentibus semp dicet añam ꝓtinges feriã:⁊ oio de dñica pcedente nõ illa que in crastino sequet ad expositionẽ: excepto qꝺ qñ incipit in feria hystoria **Deus omniũ:** qꝺ tunc dicet oratio ꝺ crastino:⁊ ad matuti.legat expositio euãgelij cũ tribus primis ℟ijs de hystoria:⁊ cũ añia de euãgelio eiusdem dñice super psalmum **Bñdictus.** fine pcibus ⁊ pstratõe ad matu.⁊ cetera osa ad matu.⁊ horas q̃ ad feriã ptinent cum orõne ꝺ illa dñica.¶Et notandum qꝺ qñ incipit hystoria **Deus omnium** ferialiter:⁊ plures dñice sequunt ferialiter nulla dominica dñicaliter interueniẽte:tunc in prima dñica feriali dicant ℟ia **Deus oluz.Bñs qui eripuit.Ego te tuli.** In.ij. dñica feriali ℟ia.℣revaluit. ℣Montes gelboe.Exaudisti. In.iij.dñica feriali ℟ia **Audi domie.℣reparate.Dñe si conuersus.** In.iiij. dñica feriali reincipiat ad.ij. ℟iũ de ꝑmo nocturno scz **Bñs qui eripuit:** ⁊ sic deinceps quousqꝫ dñice dñicaliter cantet:⁊ tunc in prima dñica feriali:siue in feria ferialiter dicat primo ℟iũ feriale scz **Dñe si conuersus.** ⁊ tunc.ij. ℟iuz ⁊.iij. de hystoria ⁊ sic deinceps. Iste ordo seruetur de alijs dñicis ferialibus cum necesse fuerit vsqꝫ ad aduentum dñi. Item pudẽduz est vt singulis annis die dñice qñ incipit hystoria **Adaperiat:** siue incipiat ante kalendas ℴctobris vel post in incẽptione eiusdẽ hystorie: dicendum est offm dominice.xviij. nisi fuerit lra dñicalis A:tunc eni in inceptiõe dicte hystorie dicendum est de offõ dominice.xvij.¶De hystoria **Deus omniũ.** ℍystoria siquidẽ **Deus omniuz** incipiat.ij. feria post trinitatem:vel.iij.vel.iiij.non impediẽte festo.ij.lec. Sed si ꝑdicte.ij. ferie occupate fue-

rint festis.ix.lect.vel octa.scti
wilti:incipiat historia in dñi
ca sequéte ꝓria post octa.cor/
poris xpi. Et si in ꝑdicta dñi/
ca festū duplex ꝯtigat: fiat de
festo: ⁊ differat dñica vsq; in
crastinū vel in primā feriā va
cantē.f.iij.vel.iiij.nō obstante
festo.iij.lect.⁊ sic de filiab⁹ illo
tēpe, Et si festū simplex.ix.lec.
in illa dñica euenerit: differat
festū vsq; in crastinū: nisi i cra
stino sequat aliud festū.ix.lec
vel forte vigilia: vt vigilia scti
iohānis baptiste: sequit festū
sci Albani: ita ꝙ ꝯgrue differ
ri nō pōt: tūc eni ds anticipari
ad diē sabbi ꝑcedētē: si a festo
ix.lec.vacauerit. Qđ si die sab
bati festū.ix.lec.ꝯtigerit: differ
at ad feriā.iij.vel aliā a festo
ix.lec.prio vacātē: ⁊ incipiat
historia suo loco. Et si forte in
illo die qñ fit seruitū de scō fe
stum.iij.lec.ꝯtigerit: tm̄ mēo/
ria fiat d̄ eo: ꝓterq; d̄ scō Ber
nino: de quo fiut medie lec. li/
cet festū scti Cuthberti trāsfe/
rat: put ad dictuz festū notat.
In ipsa vero dñica nulla fiat
memoria de festo.ix.lec.qꝙ sic
transfert: vsq; ad scdas vespe/
ras in dñica: et ibi incipiatur
ad cap̄m de sancto: qr quādo
cunq; festū sancti alicuius.ix.
lect. differt: nulla mēoria fiat
de sancto: quousq; festū ipm
incipiat celebrari. Qñcūq; ve
ro die dñica debet fieri seruiti/
tū dñicale: si amittat primas
vs ꝓpter duplex festū ꝑcedēs
in die sabbati: ⁊ scdas vesp̄as
ꝓpter aliud festum.ix.lect.se/
quēs in die lune: de ea fiet me
moria i die sabbati: ⁊ die dñi/
ca cū aria ⁊ oratione ad illā dñi/
cam ordinati ptinētibus: nisi
tpe paschali: qr tūc sufficit me
moria de resurrectōne. ¶ De
festis.ix.lect.ꝯtingē. Si vero
festum.ix.lec.minime duplex
in dñica qñ nō est inchoanda
historia euenerit: totuz dicat
de festo vel de dñica: nisi ꝑces
sio tm̄: ꝓterq; in vltima dñica
ante aduentū: ibi eni festū.ix.
lect.cedit illi dñice ꝓut notat
infra in serie dñicaꝝ domini/
ca.xxv. Si aut qñ inchoāda e
historia festum.ix.lect.ꝯtige/
rit: differat festum vsq; in cra
stinum ꝓut notat supra de hi
storia **Deus omniū.** Excipit
tm̄ festum decollatōis scī iohā
nis baptiste si in dñica euene
rit: qr tūc fiet ꝓut ibi inuenie
t. Et excipiunt octaue ꝑcipue q
nō differunt nec anticipant ꝓ
pter inchoationem historie.
Qñ aūt historia ex aliq̄ causa
supscripta loco suo ichoari nō
pōt: ꝙ hebdoaz si serie vacau

rint incipiat. Si nulla vacauerit & historia duratura fit plus q̄z p vnam hebdaz: differat in dñicā p̄xiaz vel aliā sequentē Si nō sit duratura vltra vnaz hebdaz: tūc ex necessitate tota in medijs ferijs p̄cātet: & festū ij. lec. si forte ꝓtigerit illo āno ꝓmittat. Cū vero festū. ix. lec. infra h̄ ꝓdictū tēpus i sabbato celebrat: si in. vj. feria p̄cedēte vespe de illo ꝓpter aliud festū duplex fieri nō poterint: tunc in sabbo vespe de eo fiāt: siue historia incipiēda sit siue nō: q: dñice nō habent p festo. ix. lect. Alias vero erunt vespe de dñica: excipiunt octa. assumptōis & natiuitatis bēe marie virgis si in sabbato euenerint: que oīno habebūt vltias vs̄ sicut ibi notat. Hoc eni generaliter p totū annum obseruet: vt quodlibet festuz nouē lec. vnas ad minus hēat vs̄. vj. die a Natali. dñi si dñica fuerit: & alijs dñicis & festis. ix lec. que festa duplicia p̄cedut & festa. ix. lec. sequunt: dumtaxat exceptis. ¶ Si inter Adventū & octauas: & sit inchoāda: & kle mēsis euenerit die lune vel martis siue mercurij: historia debet ichoari dñica p̄cedēte. Si vero die iouis vel veneris siue sabbato inchoet dñica sequente. Si in ip̄is kl̄is dñica euenerit: ibi inchoet nisi duplex festū impediat: vel festū decollationis sci iohānis baptiste: q̄ si in dñica euenerit ꝓpter ichoationē historie differri non dz. Quotiēscūq; aūt inchoāda ē historia inchoet die dñica si pōt. Si vero debeat ichoari i feria: ichoet in. ij. vl̄. iij. vl̄. iiij feria & nō in alia: & sp cū expositōe dñicali: & ꝗrijs d̄ historia vt notat. s. in principio istius rubrice. Nec dicet dñica aliq̄ ferialiter vltra q̄rtā feriā nisi q̄n nulla dies dñica ꝓtingit inter octa. epiphie & lxx. put notat ante historiam **Dñe ne in ira** ¶ Itē sciendū est q̄ vsq; ad aduentū in ferijs vacātibus in q̄bus nō dicit de cōmēoratiōe dicet de feria cū legenda tali tempe assignata: & ꝗrijs de historia. In q̄tuor vero tempor nō dicet de festo. ij. lec. in ecclesia ꝓtingē. nisi mēoria tm̄ put plenius notat in q̄ttuor tēpor in aduētu. ¶ De suffragijs ꝓsuetis: quando & qualiter debent dici: inuenietur post psalterium. Quando vero infra octauas aliquod festum euenerit: de quo cantat: fiat mēoria de octa. nisi in passione Petri et

Pauli vbi nō fit memoria de
sancto iobāne baptista: t in as
sumptione bīe marie vbi non
fit mēoria de scō laurētio q̄ p
pter festoz excellentiam pīn
git. Quando vero festum eue
nerit infra octa. de quo nō cā
tatur fiat mēoria de festoz t de
octa. cantet vt in festi. pīngē
nibus infra octa. assumptiōis
t natiuitatis: t apl̄oz Petri t
pauli. ¶ De ꝟbis dicendis in
inceptione hystorie. Vbi autē
incipitur hystoria semp vnuz
ꝟbioz de hystoria incipienda
cantet ad primas vesperas ni
si q̄n i mediis ferijs hebdoma
de incipit: excepto in inceptio
ne Adonay: q̄ Vero domine
in cuius inceptione dicit ꝟbū
Omni tempe: t Adonay ha
bent p vna hystoria excipitur
enaz de p̄dictis hystoriis De
omniū: q̄ licet incepta fuerit
festaliter: tn̄ in pīmis vesp. suis
dñicalibus dicit ꝟbū. Deuz
ame. qđ non est de hystoria.
¶ Ab octa. pēthe. vsq; ad ka
lendas Augusti legunt libri
regū et canta Deus oim: q̄n
de tpali agit Et est sciendum
q̄ q̄ncūq; primo legēde sunt
sec. de libro regum: siue dñi
caliter siue festaliter: semp in
cipiendū est a principio. s. Fu
it vir vn⁹. vt ptz infra. ¶ Do
minica. j. post octa. penthecō.
Sabbato ad vēsp. Bñdict⁹.
ps. Ipm t c. Lap. Benedict⁹
deus. ℟. Deum time t māda
ta eius obserua Hoc est omis
bomo. ℣. Timētibus deū ni
hil deest nec his qui eum dili
gūt in veritate. Hoc est. Glia
Hoc. Hym. O lux bta. ℣. Ve
spertina. In euāge. an. Loqre
dñe q: audit seruus tuus. ps.
Magt. Oro. Deus in te spe
rantiū: t tn̄ ista oro t sequētes
dnicales q̄rant cū expositiō
bus dñicalib⁹ in fine de tpali
Hee aīe sequētes dicēde sunt
in sabbis ad vēs sup psal. Ma
gnificat: vsq; ad kalēdas au
gusti q̄n cantat de dñica. Añ.
Cognouerunt oēs a dan vsq;
barsabee qđ fidelis samuel p
pheta esset dñi. ps. Magt. añ.
Prevaluit dauid in philisteū
in funda t lapide in noie dñi
ps. Magt. añ. Monne iste est
dauid de quo canebāt in cho
ro dicētes saul pcussit mille t
dauid decē milia in milibus
suis. ps. Magt. añ. Iratus rex
saul dixit mihi mille dederūt
t filio ysai dederūt decem mi
lia. ps. Magt. añ. Quis eni in
oibus sicut dauid fidelis inue
tus ē in regno suo egrediens t
regrediēs t pergēs ad impiū
regis. ps. Magt. Añ. Dixitq;

dauid ad dñm cũ vidisset an/ gelum cedentẽ pplm: ego sum qui peccaui: ego inique egi: isti q oues sunt qd fecerũt. ps. Mgt. An. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniat sup vos q: ibi abiectus ẽ clypeus fo:/ tiũ: clypeus saul q̃si nõ eẽt vn/ ctus oleo: quomõ ceciderunt sortes in plio: ionathas in ex/ celsis tuis interfectus ẽ: saul ꝛ Jonathas amabiles ꝛ deco:/ valde in vita sua: in morte q̃ nó sunt sepati. ps. Mgt. An. Rex aũt dauid coopto capite ꝛcedẽs lugebat filiũ dicens: absalõ fili mi: fili mi absalon quis mihi det vt ego moriar pte fili mi absalon. ps. Mgt. Quãdo ꝙo temp⁹ fuerit p lixius: tũc oẽs aũe pdicte di/ cant. Oñ ꝙo b:euius ꝙgerit aũe semper vltime dicant. l. an. Mõtes gelboe. ꝛ an. Rex aũt dauid ꝛ alie pcedentes p/ termittant. Oñ vna dñica tñ fit dñicaliter: tũc dicat in sab/ bato. an. Loquere dñe. super psal. Mgt. Oñ ꝙo due dñice fiũt mẽ dñicaliter: tunc in sab/ bato pme dñice dicat an Lo/ quere dñe: sup psal. Mgt. ꝛ in sabbato scde dñice dicatur an. Rex aũt dauid. Ad matu ti. inuitato. Laudemus ihesum xpm. Quia ipse ẽ redempto:

oim sclo:. ps. Uenite. Hymn. Nocte surgentes. In. j. no. an Pro fidei. ps. Beatus vir ꝛc.

In assumptione. Lcõ. j.

Erat vir vnus de rama/ tha sophim de monte ephra/ ym: ꝛ nomẽ eius helcana filiꝰ ieroboam: filij eliu: filij thau filij suph ephrateus. Et habu it duas vxores. Nomẽ vni an na: ꝛ nomẽ scde fenenna. Fue runtq; fenenne filij: anne aũt non erãt liberi. ℟. Deus oim exaudito: est ipe misit anglm suum et tulit me de ouib⁹ pa/ tris mei. Et vnxit me vnctiõe misericordie sue. ℣. Dñs qui eripuit me de ore leonis ꝛ de manu bestie liberauit me. Et

Cum ascendebat vir Ly. ille de ciuitate sua: statu tis diebus vt adorare ꝛ sacri ficare dño exercituũ in silo Erant autẽ ibi duo filij hely: ofni et fines sacerdotes dñi. Uenit ergo dies ꝛ immolauit helcana. Deditq; fenẽne vxo ri sue ꝛ cũctis filijs eius ꝛ fili/ abus partes. Anne aũt dedit partẽ vnã tristis q: annã dili/ gebat. Dñs aũt ꝛclauserat vul uam eius. ℟. Dñs qui eripu it me de ore leonis ꝛ de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimico: meo:. ℣. Misit deus miseri/

cordiā suam et veritatē suam aiam meaz eripuit de medio catulorz leonū. Ipse. Lcō. iij. Affligebat qz eaz emula eius t vehemēter angebat: in tantū vt exprobraret qp clusisset dñs vulvā eius. Sic qz faciebat per singlos annos cū redeunte tpe ascenderēt in templū dñi: t sic ꝓuocabat eā Porro illa flebat t non capiebat cibū. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dicit dñs et posui te pascere gregez ppli mei t fui tecum in oibus vbicūqz ambulasti. Firmās regnū tuū In eternum. ℣. Feciqz tibi nomen grande iuxta nomē magnorz qui sunt in terris t regē dedi tibi ab omnib⁹ inimicis tuis. Firmans. Glia. In eternū Ju. ij. noc. añ Nature. ꝑ Lō/ serua tē. ℣. Media noc. Lectio iij

Dixit vero anne helcana vir suus. Anna cur fles t quare non comedis t qz obrem affligit cor tuū? Nunqd non ego melior sum tibi qz decem filij? Surrexit autē anna postqz comederat in syloe t biberat: t hely sacerdote sedente super sellam ante postes tēpli dñi cum esset anna amaro animo: orauit dñm flens largiter et votum vouit dicens. Dñe exercituū si respiciens videris afflictionē famule tue t recordat⁹ mei fueris nec oblitus ancille tue: dederisqz seruе tue sexum virilez: dabo eū dño oibus diebus vite eius: t nouacula nō ascendet super caput eius. ℟. Prevalvit david in philisteum in funda et lapide in noie dñi. Agminuz dei israel. ℣. Vt sciat omis terra quia est deus in israel quia nec in hasta nec in gladio salvat dñs. Agminū. Lectio v.

Actū est autē cū illa multiplicaret ꝓces coram dño: vt hely obseruaret os eius. Porro ānа loquebat in corde suo tantūqz labia illius movebāt t vox penit⁹ non audiebatur. Estimauit ergo eam hely temulentaz: dixitqz ei. Usquequo ebria eris? Digere paulisp vinū quo mades. ℟. Mōtes gelboe nec ros nec [illegible]uia veniat super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. ℣. Oēs mōtes qui in circuitu ei⁹ sunt visitet dñs a gelboe aūt trāseat. Lectio vj.

Respondens anna: Vbi nequaqz inqt domine mi. Maz mulier infelix nimis ego sum: vinūqz t omē qd inebriare potest non bibi sed effudi aiam meā in cōspectu dñi. Ne reputes ancillam tuam quasi vnaz de filiabus

belial: qz ex multitudine do/lozis z merozis mei locuta sū vsqz in ꝑsens. Tunc hely ait. Vade in pace: z deꝰ israel det tibi petitionē quā rogasti eū. ℟. Exaudisti dñe oz̄onē serui tui vt edificarē templum noi tuo. Bñdic z scifica domum istā in sempiternū deꝰ israel. ℣. Domine qui custodis pactum z misericordiam seruis tuis: qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic z Glozia patri. Benedic z sācti. In. iij. noc. añ. Sponsus. ꝑ Deli enarrāt tē. ℣ Exaltare. In illo tpe: Scōm luca Dixit ihesus discipl'is suis. Homo qdā erat diues tē. Quere oēs expōes eū añis et z oz̄ationib⁹ infra post hystoriaz Vidi dñm. vij ℟ū. Audi dñe hymnū z oz̄onē quam seruus tuꝰ oz̄at coz̄ā te dñe vt sint oculi tui aperti z aures tue intente. Sup domuz istā die ac nocte. ℣ Respice dñe de sācto tuo z de excelso celoz habitaculo. Super. vij ℟ū. Preparate corda vestra dño z seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicoruz vestroz. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et libe. ix. ℟ū. de trinitate qñ dicit de dñica. Et dicet ꝑmū ℟ū prima dñica post trinitatē qñ de dñica agit z sic seriatim recipiendo: ita tñ qꝺ vltimum ℟ū dicatur vltima die dñice hystorie Vidi dñm. ℟ū feriale. Domine si conuersus fuerit ppl's tuus z oz̄auerit ad sācta riū tuū. Tu exaudies in celo dñe z libera eos de manibus inimicoz eoz. ℣ Si peccauerit in te ppl's tuus z cōuersus egerit penitētiā veniēsqz oz̄auerit in loco isto. Tu. Hec ℣o ℟a sequentia non dicunt añ scdaz vel tertiā dñicam z ℟. Planxit. sexto loco nisi fuerit medie lec. de aliquo sancto et ℟ū. Tactus. octauo loco dicantur. Et postqz ipsa vel eorum alterum dicta fuerint dicenda sunt deinceps diebus dominicis tantū durante hystoria. ¶ Et est sciendū qꝺ qñ quatuoz diebus dñicis dicendum est de ista hystoria: tūc ꝑ dicta ℟a non dicuntur ante tertiam dominicam nisi in dominicis sequentibus medie lec. ꝓpingant: tunc anticipent ne omnino prętermittantur. Quando ℣o tribus vel duobus tantū: dicenda sunt insecunda dñica. Quādo vno die dñico tm̄: tunc ipso die dicant ℟ Planxit aūt dauid plāctu magno sup saul et ionatham

filiū eius ⁊ dixit: quomodo ce
ciderūt fortes in bello. Et in/
terierūt arma bellica. ℣. Mōn
tes gelboe nec ros nec pluuia
sup vos descendat vbi cecide
runt fortes in bello. Et in. ℟.
Tactus dauid dolore nimio
pro ionatha saulis filio q̄ sub
isset necem in plio aiebat. O
ionatha nimis speciose o mi
frater doleo sup te o ionatha
amabilis valde te dilexi fate
or vnice. ℣. Dauid pⁿ hebre/
orū audiēs exitiū ieiunando
duxit diē super mortē fortiuz
et pre ceteris dilectū sic plan/
gebat sociuz. O ionatha. ℘.
Te deū. ℣. Excelsus super. In
laudib⁹ añ. Regnauit ⁊ cete.
in psal. Cap. Bñdicto ⁊ cla.
Hym Ecce iā noctis. ℣. Dñs
regnauit. In euāg. añ. Homo
quidā erat dīues vt intra. ℘.
Bñdict⁹. Oio. De⁹ in te spe/
rantiū. Ad. j. añā. Dñs regit.
℘. Deus de⁹ me⁹ re. ℘. Dñs
regit. Hlia. ℘. Dñi est terra.
℘. Ad te dñe le. Hlia. ℘. Ju/
dica. ℘. Deus in no. Hlia. ℘.
Cōfitemini. Hlia. ℘. Beati
immacula. Hlia. ℘. Retbue
Hlia. añ. Te deum patrē. ℘.
Quicūq; vult ⁊c. Ad. iij. añā.
Laus ⁊ phennis. ℘. Legē po.
Cap. Deus charitas. ℟. In
clina. ℣. Ego dixi. Oio. De⁹
in te sperātiū. Ad. vj. añ. Glo
ria laudis. ℘. Defecit. Cap.
Hra dñi nri. ℟. In eternū do
mie. ℣. Dñs regit. Oio vt. s.
Ad. ix. añ Ex quo omnia. ℘.
Mirabilia. Cap. Tres sunt.
℟. Clamaui. ℣. Ab occultis.
Oio vt. s. Sic dicam horesin
gulis dñicis vsq; ad aduētuz
dñi q̄n ⁊ dñica agit cū oīone
ad dñicā ptinente. Ad vsū añ.
Dixit dñs. ℘. Jpm ⁊c. Cap.
Dñs aūt dirigat. Hym⁹ Lu/
cis cre. ℣. Dirigat. In euāg.
añ. Rogo te pater. ℘ Magi.
Oratio vt. s. ℂ Dñica. ij. post

Octa. pentheco stes. Lij.

ET factū est post circulū
dierū cōcepit anna et peperit
filiū: vocauitq; nomē eius sa/
muel eo q̄ a domio postulas/
set eum. Ascēdit aūt helcana
et omnis domus eius vt im/
molaret dño hostiā solēnem
⁊ votū suuz: ⁊ anna nō ascēdit

DIxit enim viro Ecc. ij.
suo. Non vadaz donec
ablactetur infans: ⁊ ducā euz
⁊ appareat ante ꝫ spectū dñi ⁊
maneat ibi iugit. Et ait ei hel
cana vir suus. Fac q̄ bonuz
tibi videtur: ⁊ mane donec ab
lactes euz: ꝓcorq; vt impleat
dominus verbum suū. Lu.

ET abijt helcana in rama
tha in domuz suaz. Pu

er autez samuel erat minister in ꝓspectu domini ante faciẽ hely sacerdotis. Porro filij hely filij belial nescientes dñm: neqz officium sacerdotum ad

SEd quicuiqz L.viij. pp̃lm immolasset victimã: veniebat puer sacerdotis dũ coquerent carnes ⁊ habebat fuscinulam tridentem in manu sua ⁊ mittebat eam in lebetez vel in caldariam vel in ollam sive in cacabuz ⁊ omne quod leuabat fuscinula tollebat sa/

SIc facie L.v. cerdos sibi. bãt vniuerso israeli venientiũ in syło. Etiam añquã adolerent adipe veniebat puer sacerdotis ⁊ dicebat immolãti. Da mihi carnẽ vt coquam sacerdoti. Non eni accipiam a te carnem coctam sed crudã Dicebatqz illi immolans. Incendatur primũ iuxta morez hodie adeps ⁊ tolle tibi quãtumcũqz desiderat anima tua Qui respõdẽs aiebat illi. Nequaqz. Nunc eni dabis: alioquin tollam vi. L.vj.

ERat eni peccatũ puerorum grande minis corã dño: quia detrahebant homines a sacrificio dñi. Samuel autez ministrabat ante faciem dñi: puer accinct9 ephod lineo. Et tunicam paruã faciebat ei mr sua quã afferebat statutis diebus ascendens cum viro suo: vt immolaret hostiam solennem ⁊ votum suũ. Et benedixit hely helcane ⁊ vxori eius.

¶ Domica .uj. post octauas pentheco stes. Lcõ.j.

FActum est ergo in die quadam hely iacebat in loco suo et oculi eius caligauerãt: nec poterat videre lucernam dei antequ extingueretur. Samuel autẽ dormiebat in templo dñi: vbi erat archa dei Et vocauit dñs samuel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely et dixit. Ecce ego. Vocasti eniz me. Qui dixit. Non vocaui te. Reuertere ⁊ dormi: ⁊ abijt ⁊ dormiuit

ET adiecit dominꝰ L.vij. vocare rursum samuel. Cõsurgensqz samuel abijt ad hely: et dixit. Ecce ego quia vocasti me. Qui respõdit Nõ vocaui te fili mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro samuel necdũ sciebat dominum neqz reuelatus fuerat ei sermo domini

ET adiecit dñs Lcõ.iij. ⁊ vocauit adhuc samuel tertio. Qui consurgens abijt ad hely: et dixit. Ecce ego q: vocasti me. Intellexerit ergo hely quia dominus vocaret puerum: et ait ad samuelem.

Ulade ⁊ dormi. Et si deinceps vocauerit te: Dices Loquere domine q̃ audit seruus tuus

ABijt ergo Lectio.iiij samuel ⁊ dormiuit in loco suo. Et venit dominꝰ ⁊ stetit: et vocauit sicut vocauerat secundo: Samuel samuel. Et ait samuel: Loquere domine quia audit seruus tuus. Et dixit dominus ad samuelez. Ecce ego facio verbum in israel quod quicũq; audierit: tinnient ambe aures eius. Leco.v.

IN die illo suscitabo aduersum heli omia que locutus sum sup domũ eius. Incipiam ⁊ complebo. Predixi eni ei q̃ iudicaturus essez domũ eius in eternũ ꝓpter iniq̃tatem: eo q̃ nouerat indigne agere filios suos ⁊ nõ corripuit eos. Idcirco iuraui domui heli q̃ non expiet iniq̃tas domus eius victimis ⁊ mũeribꝰ vsq; i sempiternũ. R. vj.

ORmiuit aũt samuel vsq; mane: aperuitq; hostia domus dñi. Uocauit ergo heli samuelẽ ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui rñdẽs ait. Presto suz Et interrogauit euz. Quis est sermo quẽ locutus ẽ ad te dñs Oro te ne celaueris a me. Iudicauit itaq; ei Samuel vniuersos sermones: ⁊ non abscõdit ab eo. Et ille rñdit. Dominus est. Quod bonũ est in oculis suis faciat. ℂ Dñica.iiij.

QUreuit aũt Samuel: ⁊ dominꝰ erat cuz eo: ⁊ non cecidit ex oibus verbis eius in terrã. Et cognouit vniuersus israel a dan vsq; ad bersabee: q̃ fidelis samuel pphẽta eẽt domini. Et addidit dominus vt appareret in syloquoniam reuelatus fuerat dominus Samueli in syloiuxta verbum domini: ⁊ euenit sermo samuelis vniuerso israeli.

ET factũ est: Lectio.ij. In diebus illis cõuenerũt philistiim i pugnã. Egressus est nanq; israel obuiã philistiim in prelium: ⁊ castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistiim venerunt in afec: ⁊ instruxerũt aciẽ contra israel. Lectio.iij.

MIto autem certamie terga verut israel philistijs: ⁊ cesa sunt in illo certamie passim per agros quasi quattuor milia virorꝫ. Et reuersus est populus ad castra. Dixeruntq; maiores natu de israel. Quare percussit nos dominus hodie coram philistiim. Leco.iiij

AFeramus ad nos de syloarcha q̃ federis domini: ⁊ veniat in medium nostri

vt saluet nos de manu inimi/
corum nostrorum. ¶Misit er/
go populus in silo: & tulerunt
inde archam federis domini
exercituum sedentis sup che/
rubin. Erantq; duo filij Heli
ophni & phinees cum archa fe/
deris domini. Tu. Lectio.v.

Cumq; venisset archa fe/
deris domini in castra:
vociferatus est omnis israel
clamore grandi & psonuit ter/
ra: Et audierũt philistijm vo/
cez clamoris dixerũtq;. Que
nam est hec vox clamoris ma
gni in castris hebreoz. Et co/
gnouerũt q; archa federis do
mini venisset in castra. Lcõ.vj

Timuerunt philistijm di
centes: Uenit deus in ca
stra: & ingemuerunt. Ue no/
bis: non enim fuit tanta exul/
tatio heri & nudiustertius: Ue
nobis. Quis nos seruabit de
manu deorum sublimiũ isto/
rum. Hi sunt dij qui percusse/
runt egyptum omni plaga in
deserto. ¶Dominica quinta

Confortamini Lectio ꝑma
mini & estote viri phili/
stijm: ne seruiatis hebreis: si/
cut illi seruierunt nobis. Con
fortamini & bellate. Pugna/
uerunt Philistijm: & cesus est
israel: & fugit vnusquisq; in ta
bernaculum suum. Lectio.ij.

Et facta é plaga magna
nimis: et ceciderunt de
israel triginta milia peditum
Et archa dei capta est. Duo
quoq; filij heli mortui sunt of
ni & phinees. Currens autem
vir de Beniamin ex acie: ve/
nit in silo in die illo: scissa ve/
ste: & consparsus puluere ca/
put. Tu autem. Lectio.iij.

Cumq; ille veniret: Heli
sedebat super sellam cõ/
tra viam expectans. Erat enim
cor eius pauens ꝑ archa do/
mini. Ut autem ille postquã
ingressus est nunciauerunt vr
bi: et vlulauit omnis ciuitas.

Et audiuit Lectio.iiij.
Heli sonitum clamoris:
dixitq;. Quis est hic sonitus
tumultus huius. At ille festi/
nauit & venit: et nunciauit he/
li. Heli autem erat nonagin/
ta & octo annoz̃: & oculi eius
caligauerant: et videre nõ po/
terat. Tu autem. Lectio.v.

Et dixit ad heli. Ego sum
qui veni de prelio: & ego
qui de acie fugi hodie. Cui il
le ait: Quid actum est fili mi?
Respondens autem qui nun
ciabat. Fugit inquit israel co/
ram philistijm: & ruina magna
facta est in pplo. Insuper et
duo filij tui mortui sũt ophni et
phinees: & archa dei capta est.

Quūcz ille noiasset .L.vi archā dei: cecidit de sel/la retrorsum iuxta ostiū: z fra/ctis ceruicibus mortuus est. Senex enī erat vir z grande/uus: z ipe iudicauit isrl' q̄dra ginta annis. Tulerūt aūt phi/listiim archā dei: z intulerūt eā in templū dagon. ¶ Vnica q̄ cātat aii. ℳōtes gelboe. .L.i.

Philistiim aūt pugnabāt 1 Sa. 31. aduersum isrl: z fugerūt viri isrl' ante faciē philistinoꝝ z ceciderūt interfecti in mōte gelboe. Irruerūtqz philistiim in saul z in filios eius: z pcul/serūt ionathā z aminadab z melchisue filios saul. Totum qz pōdus plū versum ē in saul Et psecuti sunt eū viri sagitta/rij: z vulneratus ē vehemēter a sagittarijs. Lectio.ij

Dixitqz saul ad armigerū suū: Euagina gladiū tuū z p/cute me: ne forte veniāt incir/cūcisi isti z interficiant me: il/ludētes mihi. Et noluit armi/ger eius: fuerat enīz nimio ter/rore perterritus. Lectio.iij

Arripuit itaqz saul gla/diū suū: z irruit sup euz ℳō cuz vidisset armiger eius videlicet qm mortuus eēt saul: irruit etiā ipe sup gladiū suuz z mortuus ē cū eo. ℳortuus est ergo saul z tres filij eius: et armiger illius pariter. .L.iiij

Videntes aūt filij isrl' qui erāt trans vallē z trans iordanē qm fugissent viri israe/lite: z qm mortuus esset saul z fi lij eius: reliquerūt ciuitates su as z fugerūt. Uenerūtqz phili stiim: z habitauerunt ibi. .L.v.

Facta autē die altera: ve/nerūt philistiim vt expo liarēt interfectos: z inuenerūt saul z tres filios eius iacentes in mōte gelboe. Et pciderunt caput saul: z expoliauerūt euz armis: z miserūt eū in terram philistinoꝝ p circuitum: vt an nunciaret in templo idoloꝝ z in pplis. Et posuerūt arma eiꝰ in templo astaroth. Corpꝰ ve/ro eius suspenderunt in muro bethsan. Tu. Lectio.vj.

Quod cū audissent habi/tatores iabes galaad q̄cunqz fecerāt philistiim saul: surrexe runt viri fortissimi oēs z ābu/lauerūt tota nocte: z tulerunt cadauer saul: z cadauera filio rū eius de muro bethsan. Ue nerūtqz iabes: z cōbusserūt ea ibi. Et tulerūt ossa eoꝝ z sepe/lierūt in nemore iabes: z ieiu nauerūt septē diebus. ¶ Vnī ca q̄ cātat aī. Rex aūt dauid.

Vbitur ꝓsiderato da .L.i. uid pplo suo: ꝓstituit sup eū tribunos z centuriones: et

dedit ppli tertiā partē sub manu ioab: z tertiā sub manu abisai filij saruie fris ioab: z tertiam sub manu ethai qui erat d

OIxitqz rex ad pplm suū. Egrediar z ego vobiscuz. Et rndit ppls Nō exibis. Siue enim fugerimus: non magnope ad eos de nobis ptinebit: siue media ps ceciderit e nobis: nō satis curabunt: qz tu vnus p decem milibus cōputaris. Melius é igitur vt sis nobis in vrbe psidiū Ad quos rex ait. Qd vobis rectum videt hoc faciam. L.iū.

Steit ergo rex iuxta portam. Egrediebaturqz populus p turmas suas centeni z milleni. Et pcepit rex ioab z Abisai z ethai dicēs: Seruate mihi puez absalō. Et ois populus audiebat pcipientez regem cūctis principibus p ab-

Itaqz egres L.iij. salon sus est ppls in campū cōtra isrl: z factū est plius in saltu effraiz: z cesus est ibi ppls isrl ab exercitu dauid. Factaqz est plaga magna in illa die: vigi-

Ginti aūt L.v. ti miliū. ibi plius dispersum sup faciez ois terre. Et multo plures erāt quos saltus consumserat de ppl'o: qz by quos vorauerat gladius in illo die. Accidit aūt vt occurreret Absalon seruis dauid isedēs mulo. Cūqz ingressus fuisset mulus subter cōdēsam quercū z magnaz: adhesit caput eius quercui: et illo suspenso inter celū z terrā mulus cui insederat ptrāsiuit.

Udit aūt quispiā L.vi z nūcianit ioab dicens: Uidi absalō pendere de quercu. Tulit ergo ioab tres lanceas in māu sua: z infixit eas in corde absalō. Cūqz adhuc palpitaret herēs in quercu: cucurrerūt decem iuuenes armigeri ioab: z pcutientes interfecerunt eū. Dixit aūt rex ad chusi: Est ne pax puero Absalon? Cui rndens chusi. Fiant inqt sicut puer inimici dñi regis: z vniuersi q consurgunt aduersus eū in malū. Cōtristatus itaqz rex ascendit cenaculū portē et fleuit: z sic loquebat dicēs: Fili mi absalon: absalon fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar p te: absalō fili mi: fili mi absalon tc. Hec historia canenda est a kalendis augusti vsqz ad. kalen. septembris. qñ de tpali agat. Sabbato ad vs aiī. Bñdictus. tō. Jpm. Cap Bñdictus deus. Hz. Syrū ce Hym. Deus creator. Ad. Thesp tina ozo. In qua ce. aiē. Omis sapia a dño deo est z cum illo

fuit semp̄ t ē añ eñ. ℟. Mgt Añ. Sapia edificauit sibi domū excidit colūnas septē subdidit sibi gētes superbor̄ t sublimiū colla ꝓpa ꝟtute calcauit. ℣. Mgt. añ. Sapia clamitat in plateis: si qs diligit sapiam ad me declinet t eā inueniet: t eā cū inuenerit btūs ē si tenuerit eā. ℣. Mgt. añ. Ego in altissimis hitaui: t thron⁹ me⁹ in colūna nubis. ℣. Mag̃t. Añ vltia dñica de hystoria cantat dñicaliter: tūc in sabbo dicat vltia añā sup psal. Mgt. dum tñ in eadē hystoria ꝓus fuerit dictū dñicaliter: alias dicatur prima añ. Et sic fiat in alijs hystorijs vsq; ad aduētū dñi. Ad matu. inuit. Regē regū dñm: Uenite adorem⁹. ℣. Uenite. Hym. Pro die. Jn. j. no. añ Pro fidei. ℣. Btūs vir tē. ℣ Mdemor fui. Lectio. j. Arabole salomonis filij dauid regis isrl: ad sciendā sapiētiā t disciplinā ad itelligēda verba prudētie: t suscipiendā eruditiōez doctrine: iusticiā t iudiciū t eqtatem: vt det parvulis astutia: adolescenti scia t itellect⁹. ℟. Jn principio de⁹ añq; terrā faceret priusq; abyssos ꝓstitueret: puisq; ꝓduceret fontes aq̄r: añq; mōtes collocarent. Adhuc oēs colles generauit me dñs. ℣. Qñ ꝓparabat celos aderā cū eo cuncta cō ponens. Ante. Lcō. ij

Audiēs sapiēs sapiētior erit: t intelligēs gubernacula possidebit. Aliaduertet pabolā t interptatōez ꝟba sapiētiū t enigmata eor̄. Timor dñi iiitiū sapie: sapiaz atq; doctrinā stulti ꝺspiciūt. ℟. Bix celi circuiui sola: t in fluctib⁹ maris ābulaui in oi gēte t in oi pp̄lo primatū tenui. Superbor̄ t sublimiū colla ꝓpria virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis hitaui: t thron⁹ me⁹ in colūna nub

Sapia fo Lcō. iij. Superbor̄ is ꝓdicat: in plateis dat vocē suā: in capite turbaz clamitat: in foribus portaz vrb̄ pfert ꝟba sua dicēs: Usq; q̄ pvuli diligit infantiā: t stulti eis q̄ sibi sūt noxia cupiūt: t imprudentes odiūt sciaz. ℟. Emitte dñe sapiaz ꝺ sede magnitudinis tue vt mecū sit t mecū laboret Ut scią qd acceptū sit coram te. Hi tpe. ℣. Da mihi dñe sediū tuaz assistricē sapiaz. Ut. Bla Hi. Jn. ij. noct. añ. Nature. ℣ Cōserua tē. ℣. Media nocte.

Conuertimi ad cor Lcō. iij rectionē meā. En ꝓferā vob̄ spiñ meū: t oñdaz verba mea: q̄r vocaui t renuistis: extēdi manū meā: t ñ fuit q̄ aspi

ceret. Despexisti oēs filiū meum: et increpationes meas neglexistis. ℣. Da mihi dñe sedium tuarum assistricem sapientiā: et noli me reprobare a pueris tuis. Quoniam seruus tuus sum ego et filius ancille tue. ℣. Domine pater et deꝰ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniā seruus. Lcō. v

Ego quoq; in interitu vestro ridebo: et subsannabo cum vobis quod timebatis aduenerit: cū irruerit repentina calamitas: et interitus q̄si tempestas ingruerit: q̄n venerit sup nos tribulatio et angustia. Tūc inuocabunt me et nō exaudiā: mane surgēt et non inuenient me: eo q̄ exosam habuerint disciplinam: et timorem domini nō susceperint: nec acquieuerint consilio meo et detraxerint vniuerse correptiōi mee. ℟. Dñe pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollentiā oculorum meorum ne dederis mihi: et desiderium malignū auerte a me: dñe aufer a me concupiscentiā. Et ait irreuerēti et infrunito ne tradas me dñe. ℣. Uerbū iniquū et dolosum lōge fac a me dñe diuitias et paupertates ne dederis mihi. Q. Omedent Lcō. vj. Et. ergo fructus vite sue: suisq; consilijs saturabunt. Auersio paruulorum interficiet eos: et prosperitas stultorum perdet illos. Qui autem me audierit: absq; terrore requiescet: et habūdātia perfruet malorum timore sublato. ℟. Uerbū iniquū et dolosum longe fac a me dñe diuitias et pauptates ne dederis mihi. Sz tm̄ victui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte saciat⁹ euomā illū et periurē nomē dei mei. Sz. Gla. Sz In .ij. no. añ. Spōsus. ps. Celi enarrāt. ℣. Exaltare q̄re infra exponē. vij. ℟. Initiū sapientiæ timor dñi intellectus bonus oib⁹ facientib⁹ eū. Laudatio eius mānet in scl'm scli. ℣. Dispsit dedit pauperibus. Lau. vij. ℟. Super salutem et omnem pulchritudinē dilexi sapiētiā: et proposui pro luce habere illam. Uenerūt mihi oia bona pariter cū illa. ℣. Dixi sapie soror mea es: et prudentiā vocaui amicā meā Uenerūt. ix. ℟. Deus de trinitate. ps. Te deum. ℣. Excelsus. In laudibus añ. Regnauit. cē. vi in psalterio. Cap. Bñdictio. Hym. Jām nunc pa. ℣. Dñs re. Quere añam et oratione in serie dñicaꝝ sequentiū. ¶ Dñica .ij.

Audite filij disciplinā patris et attendite: vt sciatis prudentiā. Donum bo

num tribuā vobis. Legē meā ne derelinquatis. Nā & ego filius fui p̄is mei tenellus & vnigenitus coꝝ mīe mee: & docebat me atq; dicebat: Suscipiat verba mea cor tuū: custodi p̄cepta mea & vives. Lco.ij

Posside sapiam: posside p.5 p̄udentiā: ne obliuiscaris neq; declines a verbis mei. Ne dimittas eaz & custodiet te: dilige eā & liberabit te. Principiū sapie posside sapiē tiaz: & in omni possessione tua acgre p̄udentiam. Lectio.iij

Apripe illam & exaltabit 8 te: glificaberis ab ea: cū eā fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmēta grāz: & corona iclyta ꝓtegete. Audi fili mi: & suscipe verba mea: vt multiplicēt tibi ānos vite 11 Jam sapie mō Le.iiij strabo tibi: ducaz te p̄ semitas eqtatis: qs cū ingressus fueris nō artabunt gressus tui: & currens nō habebis offendiculū. Tene disciplinā ne dimittas eam: custodi illam: qz ipa ē vi 13 Ne secteris L.v. ta tua semitas impioꝝ: nec tibi placeat maloꝝ via. Justoꝝ aūt semita q̄si lux splendēs ꝓcedit: & crescit vsq; ad pfectam diem. Via impioꝝ tenebrosa nesciunt vbi corruant. Fili mi ausculta sermōes meos: et ad eloquia mea inclina aurē tuā

Omni custodia Lcō.vj 23 serua cor tuuz: qz ex ipo vita ꝓcedit. Remoue a te os prauuz & detrahētia labia sint ꝓcul a te. Oculi tui recta videant: & palpebre tue precedant gressus tuos. Dirige semitam pedibus tuis: & omēs vie tue stabilient. Ne declines ad dexterā neq; ad sinistraz: averte pedē tuū a malo tc. Dñica tertia. L.i.

Fili mi custodi sermones meos: & p̄cepta mea reconde tibi. Fili mi honora dñm & valebis: p̄ter eū vero non quesieris alienum. Serua mandata mea & vives: & legē meā q̄si pupillaz oculi tui. Liga eam in digitis tuis: scribe illā in tabulis cordis tui. Tu aūt. Lectio.ij

Dic sapie soror mea es: et p̄udentiaz voca amicā tuam: vt custodiat te a mulierē extranea & ab aliena q̄ verba sua dulcia faē. De fenestra enī domus mee p̄ cācellos p̄spexi: & video paruulos. Considero vecordem iuuenez qui transit p̄ plateas iuxta angulū & ꝓpe viam domus illius gradit in obscuro aduesperascēte die in noctis tenebris & Tec Lcō.iij caligine.

ce mulier occurrit illi in ornatu meretricio ꝑparata ad capiendas aias: garrula ⁊ vaga quietis impatiens: nec valens in domo ꝓsistere: nūc pedibus suis foris: nūc in plateis: nūc iuxta angulos insidians: apprehensumq; deosculat iuuenem: et procaci vultu blanditur dicens Victimas ꝓ salute debui: hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa sum in occursum tuum desiderās te videre ⁊ repperi.

Intexui funibus lectū meum: strauī tapetibus pictis ex egypto: aspersi cubile meū myrrha ⁊ aloe: ⁊ cynamomo. Veni inebriemur uberib⁹ ⁊ fruamur cupitis amplexibus: donec illucescat dies. Nō enim ē vir in domo sua abijt via lōgissima. Sacculum pecunie secū tulit in die plene lune reuersurus est domū suā Irretiuit eum multis sermonibus ⁊ blanditijs labior⁹ ptrahens

Statim eā exit illum. sequit̄ q̄si bos ductus ad victimā: ⁊ q̄si agnus lasciuiēs ⁊ ignorans: ⁊ nescit q⁹ ad vincula stultus trahat donec transfigat sagitta iecur eius: velut si auis festinet ad laqueum: ⁊ nescit q⁹ de piculo anime illius agit. Nūc ergo fili audi me ⁊ attende verbis oris mei: ne abstrahatur in vijs illius mens tua ne decipiaris semitis eius.

Multos enim vul neratos deiecit: ⁊ fortissimi quiq; interfecti sunt ab ea. Vie inferi domus eius penetrātes in interiora mortis. Nūquid nō sapia clamitat: ⁊ prudentia dat vocē suā. In sūmis excelsisq; verticibus sup viā in medijs semitis stans iuxta portas ciuitatis in ipis foribus loquit dicens: O viri ad vos clamito: ⁊ vox mea ad filios hominum. Intelligite paruuli astutiā: ⁊ insipientes animaduertite. Audite q̄m de rebus magnis locutura sum: ⁊ aperient labia mea: vt recta ꝓdicēt. Veritatē meditabit guttur meum ⁊ labia mea detestabunt impiū

℣ Lectiones feriales in historia In principio. Lectio ꝓma.

Isti sunt omēs ꝓmones mei: non est in eis prauū quid neq; peruersū. Recti sunt intelligentib⁹: ⁊ equi inuenientib⁹ scientiā. Accipite disciplinā meā ⁊ non pecuniā: doctrinam magisq; auru eligite.

Melior est enim sapientia cūctis opibus pciosissimis: ⁊ oē desiderabile ei non potest cōparari. Ego sapia habito in cōcilio: ⁊ eruditis intersum cogitatiōibus.

Timor domini odit malum: et arrogantiam et superbiam et viam prauam: et os bilingue detestor.

Meum est con Lcō. ij. silium et equitas: mea est prudentia: mea est fortitudo: per me reges regnant: et legum cōditores iusta decernūt Per me principes imperant: et potentes decernunt iusticiam Ego diligentes me diligo: et q mane vigilauerint ad me inuenient me. ℣ Dñica a kłas septembris vsq ad mediū eiusdē mensis Sabbato ad vñ añ. Benedictus. ℟ Jpm tē. Lap. Benedictus deus. ℣ Anteq̄ comedam. Hym⁹ Deus creator. ℣ Uespertina oīo. In euāgelio añ. Cum audisset iob nūcios verba sustinuit patienter et ait: si bona suscepimus ō manu domini: mala autem quare non suscipiamus: in oibus his non peccauit iob labijs suis: neq̄ aliquid stultum cōtra deum locutus est. ℟ Magt. Añ. In omnibus his non peccauit iob labijs suis: neq̄ stultum quid contra deum locutus est. ℟ Magt. Ad matuti. inuitatorium. Laudemus nomen domini quoniam suauis est. In hymnis confitemini illi: quia ipe est dominus deus noster. ℟ Uenite exultemus

Hymnus Primo dier. In pn isto noc. añ Dro fidei. ℟ Beatus vir tē. ℣ Deor fui. Lc.

Uir erat in terra Hus nomine iob. Et erat vir ille simplex et rectus ac timēs deū et recedens a malo. Nati q̄ sūt ei septem filij: et tres filie. Et fuit possessio eius septem milia ouium: et tria milia camelor. Quingēta q̄q iuga boū et quingēte asine: ac familia multa nimis. Eratq̄ vir ille magn⁹ inter omēs orientales. ℣ Si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare non suscipiamus. Dominus dedit dominus abstulit: sicut domino placuit ita factum est: sit nomē domini benedictum. ℣ In omnibus his nō peccauit iob labijs suis: neq̄ stultum quid cōtra deū locutus est. Dñs. Lcō. ij.

Et ibant filij eius et faciebant conuiuiū p domos vnusquisq̄ in die suo. Et mittentes vocabāt tres sorores suas vt comederent et biberent cum eis. Cūq̄ in orbem transissent dies cōuiuij: mittebat ad eos iob et sanctificabat illos. Consurgensq̄ diluculo offerebat holocausta p singulos. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei: et benedixerint deo in cordib⁹ suis. Sic faciebat iob

cunctis diebus. ℟. Anteq̃z co
medã suspiro ⁊ tanq̃z inundã/
tis aque sic rugitus meus: q̃
timor quẽ timebaz euenit mi
hi: ⁊ qđ verebar accidit. Non
ne dissimulaui nõne silui ⁊ iã
quieui: ⁊ venit super me indi/
gnatio tua domine. ℣. Nolo
multa fortitudine ꝓtẽdas me/
cuz: ne magnitudinis tue mo
le me ꝑmas equitatẽ ꝓponas
contra me. Nonne. Lectio. iij.

QUadam aũt die cum ve
nissent filij dei: vt assiste/
rent coram domino: affuit in/
ter eos etiam sathã. Cui dixit
dñs. Uñ venis? Qui rñdens
ait: Circuiui terram ⁊ pambu
laui eam. Dixitq; dñs ad euz
Nunqd ꝓsideraſti seruũ meũ
iob q̃ nõ sit similis ei in terra
hõ simplex ⁊ rectus ac timens
deũ ⁊ recedẽs a malo. ℟. Uti/
nã appenderent peccata mea
quibus iraz merui. Et calami
tas quam patioz in statera. ℣.
Quasi arena maris hec graui
or appareret vñ ⁊ verba mea
dolore sunt plena. Et. Gloria
Et. In. ij. noct. añ. Nature. ꝑ.
Cõserua ꝛc. ℣. Media nocte.

REspondit sathã ⁊ Liij
ait: Nũqd frustra timet
iob deum? Nonne tu vallasti
eum ac domum eius: vniuer/
samq; substantiam eius p cir/
cuitũ. Opibus manuũ eiꝰ bñ/
dixisti: ⁊ possessio eius creuit
in terra. Sed extẽde paululuz
manũ tuã: ⁊ tãge cũcta q̃ possi
det: nisi in facie bñdixerit tibi.
℟. Quare detraxistis sermõi/
bus veritatis ad increpanduz
verba componitis: ⁊ subuerte
re nitimini amicum vestrum
Uerũtamen que cogitastis ex
plete. ℣. Militia est vita hoĩs
sup terram: ⁊ sicut dies mercẽ
narij dies eius. Uerũ. Lcõ. v.

DIxit ergo dñs ad sathan
Ecce vniuersa que habz
in manu tua sunt: tantum in
eum ne extendas manum tu/
am. Egressusq̃ est sathan a fa
cie domini. Cum autem qua
dã die filij ⁊ filie iob comede/
rẽt ⁊ biberẽt vinũ i domo fris
sui ꝓiogeniti: nũcius vẽit ad
iob qui diceret: Boues ara/
bãt ⁊ asine pascebãt iuxta eos
⁊ irruerũt sabei: tulerũtq; oia
⁊ pueros pcusserunt gladio: ⁊
euasi ego solus vt nunciarẽ ti/
bi. ℟. Induta est caro mea pu
tredie ⁊ sordibus puluueris cu
tis mea aruit ⁊ ꝓtracta ẽ. Me/
mento mei dñe: q̃ ventus est
vita mea. ℣. Dies mei sicẽ vm
bra declinauerunt: ⁊ ego sicut
fenum arui. Memento. L. vj

QUnq̃ adhuc ille loque/
retur: venit alter ⁊ dixit:

Ignis dei de celo cecidit ⁊ tactas oues puerosq; ꝯsumpsit: ⁊ effugi ego solus vt nunciarē tibi. Uenit alius ⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inuaserūt camelos: ⁊ tulerunt eos: necnō ⁊ pueros pcusserūt gladio: ⁊ effugi ego solus vt nunciarē tibi. Alius intrauit ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiabus vescētibus ⁊ bibētibus vinū in domo frīs sui primogeniti: repēte ventus vehemens irruit a regione deserti: ⁊ pcussit q̄ttuor angulos domus: que corruens oppressit liberos tuos ⁊ mortui sunt: et effugi ego solus vt nunciarez tibi. ℟. Memento mei deus: q; vētus é vita mea Nec aspiciet me visus homis ℣. Si tacuero nō quiescet dolor meus: ⁊ si locut⁹ fuero nō recedet a me. Nec. Glia. Nec In.ij.noc.an Spōsus. ps. Le si enarrāt ⁊c. ℣. Exaltare dñe. vū. ℟. Paucitas dierꝫ meorū finiet breui: dimitte me domine fine plangā paululū dolorem meum. Anteq̄ vadam ad terrā tenebrosam ⁊ opertā mortis caligine. ℣. Ecce i pulvere sedeo ⁊ in puluere dormio: ⁊ si māe me quesieris nō subsistā. Anteq̄. viij. ℟. Ne absondas me dñe a facie tua manū tuaz longe fac a me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Uoca me ⁊ rñdebo tibi aut certe loq̄r ⁊ tu rñde mihi. Et for. ix. ℟. Deū de trinitate. ps. Te deum. ℣. Excelsus. In laudibus an. Regnauit. ps. Dñs reg. ⁊c

HC Dominica .ij. Lcō. j. Actuz est aūt cū quadā die venissent filij dei ⁊ starent coram dño: venisset q; sathan inter eos ⁊ staret in conspectu eius vt diceret dñs ad sathan Un̄ venis? Qui rñdēs ait: Lir cuiui terrā ⁊ pambulaui eam

ET dixit dñs ad Satha Nūqd ꝯsiderasti seruū meū iob q; nō sit filis ei in tra vir simplex ⁊ rect⁹ ⁊ timēs deū ac recedens a malo: ⁊ adhuc retinens innocentiā. Tu autez cōmouisti me aduersus eū: vt afflīgerē eū frustra. L.ij.

QUi rñdēs sathā ait: Pelem p pelle: ⁊ cūcta q̄ habet hō dabit pro aia sua. Alio quin mitte manū tuā: ⁊ tange os eius ⁊ carnē: ⁊ tūc videbis q; in faciez bñdicat tibi. Dixit ergo dñs ad sathā: Ecce i manu tua est. Ueruntamen aiam illius serua. Lectio. iij.

EGressus igit sathā a facie dñi pcussit iob vlcere pessimo a plāta pedis vsq; ad verticē ei⁹: qui testa sanie radebat sedens in sterquilinio. Dixit

aũt illi vxor sua. Adhuc tu p/
manes i simplicitate tua. Be
nedic deo et morere. Cui ait
ad illaz. Quasi vna de stultis
mulieribꝰ locuta es. Si bona
suscepimus de manu dñi: ma
la aũt quare nõ sustineamus.
In omibus his non peccauit
Iob labijs suis. Lcõ.v.

DIcitur audiẽtes tres ami
ci iob: oẽ malũz qđ accidisset
ei: venerũt singuli de loco suo
elipbaz themanites: z baldad
suites: z sophar naamathites
Cõdixerãt eni sibi vt pariẽ ve
niẽtes visitarẽt eũ: z ꝓsolarẽt
eũ. Cũqz eleuassent L.vj.
ocul oculos suos nõ co
gnouerũt euz. Et exclamãtes
plorauerũt: scissisqz vestibus
sparserũt pulueré super caput
suũ in celũ: z sederũt cũ eo in
terra septẽ diebus z septẽ no/
ctibus: z nemo loquebatur ei
verbũ: videbãt eni dolorẽ eẽ
vehemẽ. Feria ẽrta. inij. tepoꝛ

POst hec aperuit L.j.
iob os suũz z maledixit
diei suo et dixit. Pereat dies
in qua natꝰ sum: z nox in qua
dictũ est ꝓceptus est hõ. Dies
illa vertat in tenebras. Nẽ re
quirat eũ deus desup z nõ in
recordatione sit: z nõ illustret
eũ. OBscurẽt eũ L.ij. lumẽ.
tenebre z vmbra mortis
occupet eũ caligo: z inuoluat
amaritudine. Noctẽ illã tene
brosus turbo possideat: nõ eõ
putet in diebꝰ anni: nec nume
retur in mẽsibꝰ. Sit nox illa so
litaria nec laude digna. L.iij.

MAledicãt ei qui male/
dicunt diei qui parati
sunt suscitare leuiathã. Obte
nebrent stelle caligine eiꝰ. Ex
pectet lucẽ z nõ videat: nec or
tum surgentis aurore. Quia
nõ ꝓclusit ostia vẽtris que por
tauit me: nec abstulit mala ab
oculis meis. Feria.vj. L.j.

REspondẽs aũt elipbaz
themanites dixit. Si ce
perimꝰ loqui tibi: forsitan mo
leste accipies. Sed ꝓcepti ser
monẽ tenere quis possit. Ecce
docuisti plurimos z manꝰ las
sas roborasti. Vacillantes ro/
borauerũt sermones tui: z ge
nua tremẽtia cõfortasti. L.iij.

NUnc aũt venit super te
plaga z defecisti: tetigit
te z cõturbatus es. Ubi est ti/
mor tuus: fortitudo tua: pati/
entia tua: z ꝓfectio viaꝝ tuaꝝ.
Recordare obsecro. Quis vn
quã innocẽs perierit: aut qñ de
leti sunt recti. Quin potius vi
di eos qui operant iniquita/
tem: z seminant dolores z me
tunt eos flãte deo periisse z spi
ritu ire eiꝰ esse ꝓsumptos. L.iij.

RUgitus leonis ꝛ vox leene ꝛ dentes catulorꝫ leonũ ꝛtriti sunt. Tigris periit eo q̃ non haberet p̃dam: ꝛ catuli leonis dissipati sunt. Uerbum autem ad me dictũ est verbum absconditũ: ꝛ quasi furtiue suscepit auris mea venas susurrij

Sabbto Lcõ.j. eius.

In horrore visionis nocturne quãdo solet sopor occupare homines: pauor tenuit me ꝛ tremor ꝛ omia ossa mea p̃territa sunt. Et cũ spus me p̃sente trãsiret: ihorruerũt pili carnis mee. Stetit quidã cuius non agnoscebã vultũ ima go coram oculis meis: ꝛ vocẽ quasi aure lenis audiui. Nũquid homo comparatiõe dei iustificabitur: aut factore suo purior erit vir. Lcõ.ij

Ece qui seruiunt ei non sunt stabiles ꝛ in angelis suis reperit p̃auitatẽ. Quãto magis hi qui habitãt domos luteas: qui terrenũ habẽt fundamentum cõsumẽt velud a tinea. De mane vsq; ad vesperam succidẽt: ꝛ quia nullus intelligit in eternũ peribunt. Ui aũt reliqui Lcõ.iij. fuerint auferẽt ex eis: morientur ꝛ non in sapientia. Uoca ergo si est q̃ tibi respondeat: ꝛad aliquẽ sõꝛ cõuerte re. Uirũ stultũ iterficit ira cũdia ꝛ paruulũ occidit inuidia Ego vidi stultũ firma radice: ꝛ maledixi pulchritudini eius statim. ℂ A medio septẽbris. Dñica .iij. sabbato ad vẽ. aũ. Bñdictus. p̃ Jpm. ꝛc. Cap. Bñdictus deus. ℟ Omi tpe Hymnus. Deus creator. ℣. Uespertina oratio. In euangel. aũ. Ingressus raphael archangelus ad tobiam saluta uit eum dicens: gaudiuꝫ tibi semper sit: cui tobias ait: quale gaudium mihi erit: qui in tenebris sedeo et lumen celi nõ video: cui angelus ait: forti aio esto in proximo est vt a deo cureris. p̃ Dñe. Ad matutinũ inuita Laudem⁹ nomen p̃ Uenite. Hym. Primo dierum. In .j. noc. aũ Pro fidei p̃ Beat⁹ vir. ꝛc. ℣. Memor

TObias ex tribu Lꝫ fui. ꝛ ciuitate neptalim: que est in superioribꝰ galilee supꝛ naason post viam que ducit ad occidentẽ in sinistro habẽs ciuitatẽ sophet. Cum captus esset in diebus salmanasar regis assyriorꝫ: in captiuitate tũ posit⁹ viam vertatis nõ deseruit: ita vt oia que habere poterat: quotidie cõcaptiuis fratribꝰ q̃ erãt ex suo genere impertiret. ℟ Deto domine vt de

visiculo ip̄roperij hui⁹ absol/
uas me aut certe de sup terraz
eripias me. ℣ Ne reminiscaris
delicta mea vel parentū meo
rum neqz vindictā sumas de
pctis meis quia eruis sustinē
tes te dñe. ℟. Dia iudicia tua
iusta sunt ⁊ oēs vie tue mise/
cordia ⁊ veritas ⁊ nūc domie
O memeto mei. ℣ Ne. L.ij.

Deniqz cū iret oēs ad vi/
tulos aureos quos ieroboā fe
cerat rex israel: hic solus fugi
ebat cōsortia oim ⁊ pergebat
ad hierusalē ad templū: dñi ⁊
ibi adorabat dñm deū israel.
Dia p̄mitiua sua et decimas
suas fideliter offerēs: ita vt in
tertio āno ꝓselitis ⁊ aduenis
ministraret oēm decimatiōez
℟. Omni tpe benedic deuz et
pete ab eo vt vias tuas diri/
gat. Et oi tēpore ꝓsilia tua in
ipo p̄maneāt ℣. Memor esto
fili qm̄ pauperez vitam geri/
mus habebis multa bona si ti
mueris deum. Et. L.iij.

Hec ⁊ his similia scōm le
gem dei puerul⁹ obseruabat.
Cū ꝙ facto⁹ fuissz vir: accepit
vxorē annā ↄ tribu sua: genu
itqz ex ea filiū: nomen suū im
ponēs ei: quē ab infātia time
re deuz docuit ⁊ abstinere ab
omi peccato. ℟. Memor esto
fili quoniā pauperem vitam
gerimus. ℣ Habebis multa bo
na si timueris deum. ℟. Fidu
cia magna erit coraz summo
deo elemosina oibus faciēti/
bus eaz. ℣ Habebis. Glia. ℣ Ha/
bis. In.y. not. ii. Nature. p̄
Cōserua. ⁊ ℟. Media nocte

Igitur cū per captiuitatē deueniss̄et cū vxo
re sua ⁊ filio in ciuitatē niniuē
cuz omni tribu sua: ⁊ oēs ede/
rent ex cibis gentiliū: iste cu/
stodiuit animā suam: ⁊ nūqz
ꝓtaminat⁹ est in escis eor. ℟.
Sufficiebat nobis paupertas
nr̄a vt diuicias cōputarem⁹
nūqz fuisset pecunia ista ꝓ
qua misisti filiū nr̄m. Bacu/
lum senectutis nostre. ℣ Deu
me fili mi vt quid te misimus
peregrinari lumen oculoruz
nostroz̄um. Baculum. L.v.

Et quoniaz memor fuit
dñi in toto corde suo: de
dit illi deus gratiam in cōspe
ctu salmanasar regis: et dedit
ei potestatem quocunqz vel/
let ire: habens libertatez que
cunqz facere voluisset. Perge
bat enim per omnes qui erāt
in captiuitate: ⁊ monita salu/
tis dabat eis. ℟. Benedicite
deum celi et coram omnibus
viuentib⁹ ꝓfitemini ei. Quia
fecit nobiscum misericordiā
suam. ℣. Tempus est vt re.

uertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite deū. Quia. L. vj

QUm aūt venisset in ra/ges ciuitatē medoꝝ: & ex eis q̄bus honoratus fuerat a rege habuisset decē talenta ar genti: et cū in multa turba ge/neris sui gabelū egentē vide/ret qui erat ex tribu eius: sub cyrographo dedit illi memo ratū pondus argenti. ℟. Tem pus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt bñdicite de um. Et enarrate oīa mirabi/lia eius. ℣. Benedicite deus celi & coꝝā oībus viuentibus ꝓfitemini ei. Et. Sba p̄i. Et. In .iij. nocturno aī Spōsus. ps. Celi enarrāt. vij ℟. Tri/bulationes ciuitatuꝫ audiui/mus quas passe sunt & defeci mus timoꝝ & hebetudo mētis cecidit super nos & super libe ros nostros ipsi mōtes nolūt recipe fugam nostrā. Domie miserere. ℣. Peccauim⁹ cum patrib⁹ nostris iniuste egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. Dñe. vij ℟. Nos aliū deū nescimus p̄ter dñm in quo speram⁹. Qui nō despiciet nos nec amouet sa/lutē suam a genere nostro. ℣. Indulgētiā eius fusis lachry/mis postulem⁹ & humiliem⁹ illi alas nr̄as. Qui nō. ix ℟. de trinitate. ps. Te deū. ℣. Ex celsus sup. In laudē. aī. Re/gnauit. ps. Dñs regnauit &c.

Ite lectiōes feriales. L. j.

POst multū ꝫo tpis mor tuo salmanasar rege cū regna ret sennacherib filius eius ꝓ eoꝝ & filios israel exosos habe ret in ꝓspectu suo: tobias quo tidie ꝓgebat per oēm cognati onem suā: et ꝓsolabat eos di/uidebatq; vnicuiq; ꝓut pote rat de facultatibus suis. Esu/rientes alebat nudisq; vesti/menta p̄rebebat: et mortuis atq; occisis sepulturā solicit⁹

OEniq; L. ij. exhibebat. Qcū reuersus eēt rex sēna cherib fugiēs a iudea plagā: quā circa eū deus fecerat ꝓpt blaſphemiā suā & iratus mul tos occideret de filijs israel: tobias sepeliebat coꝝpa eoꝝ. At vbi nūciatū est regi: iussit eū occidi: & tulit oēm substan

TObias L. iij. tiam eius. ℣o cum filio suo et cum vxore fugiēs: nudus latuit: q̄ multi diligebant eum. Post dies ℣o quadraginta duos: occiderunt regē filij ipius et reuersus est tobias ad domū suā: oisq; facultas eius resti/tuta est ei. Ite Lcōnes feriales

POst hec ℣o cū esset L. j. dies festus domini & fa ctum esset p̄randium bonum

Dom: 14

in domo tobie: dixit filio suo. Vade & adduc aliquos de tribu nostra timētes deū vt epulentur nobiscum. Cūq; abisset reuersus nūciauit vnuz ex filijs israel iugulatū iacere in platea. Statimq; exiliens de accubitu suo: relinquēs prandium ieiunus peruenit ad corpus tolleśq; illud portauit in domū suaz occulte: vt duz sol occubuisset caute sepeliret eū

QUicq; occultasset corpus manducauit panem cum luctu & tremore memorans illum sermonē quez dixit dñs per amos pphetā. Dies festi vestri conuertent in lamentationē et luctum. Cuz sol occubuisset: abijt et sepeliuit eum.

ARguebant autē illum omnes proximi sui dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es: & vix effugisti mortis imperiū: & iterū sepelis mortuos. Sed tobias plus timēs deum q̄z regem rapiebat corpora occisorū & occultabat in domo sua & mediis noctibus sepeliebat ea. Jtē lcōnes feria

QUontigit aūt .a. les L.i. vt quadam die fatigat⁹ a sepultura veniēs domū: iactasset se iuxta parietem & obdormisset: & ex nido hyrundinum dormiēti illi calida stercora inciderent super oculos eius: fieretq; cecus. Hāc autez tēptationē ideo permisit deus euenire illi: vt posteris daret exemplū patientie eius sicut

NAm Lcō.ij. & sancti iob. cum ab infantia sua sp deum timuerit et mādata eius custodierit: non est ꝓtristatus contra deum q̄ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis in dei timore permansit agēs gratias deo omnibus diebus

NAm sicut L.iij. vite sue. beato iob insultabant reges: ita isti parentes et cognati eius irridebant vitam eius dicētes. Ubi est spes tua pro qua elemosinas et sepulturas faciebas? Tobias ꝙo increpabat eos dicens. Nolite ita loqui quoniā filij sanctor sumus: & vitā illam expectamus quam daturus est his: qui fidem suam nunquā mutant ab eo. ¶ Dominica .xiij. septembris. Sabbato ad vesperas añ. Benedict⁹ d o. ps. Jpsum. Capitulum. Benedictus deus. Hic non dicitur Requiz: quia ista historia & De to domine quasi pro vita habentur. Hymnus. Deus creator. ℣. Uesptina oratio. In euangelio añ. Adonai domic

deus magne ⁊ mirabilis: qui dediſti ſalutem in manu ſeruiſ ne exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ ꝑ. ℣. Magnificat. Ad matutinas inuitatoriuꝫ. Laudemus nomen. ꝑ. Venite exultemꝰ. Hymnus. Primo dieruꝫ. In primo nocturno. Pro fidei. ꝑ. Beatus vir q̃ ⁊c. ℣. Ademor fui. Lectio prima.

IN no igit duodecimo regni ſui: nabuchodonoſor rex aſſyrioꝝ qui regnabat in niniue ciuitate magna: pugnauit contra arphaxat regẽ medoꝝ: ⁊ obtinuit eũ: ⁊ coꝛ eius eleuatum eſt: ⁊ vocauit holofernẽ principem militie ſue dixitq; cogitationẽ ſuam in eo eſſe: vt omnem terraꝫ ſuo ſubiugaret imperio. ℟. Adonai dñe deus magne ⁊ mirabilis qui dediſti ſalutẽ in manu femine. Exaudi ꝓces ſeruoꝝ tuoꝝ. ℣. Benedictus es domine qui non derelinquis preſumentes de te: ⁊ de ſua virtute gloriantes humilias. Exaudi. Lectio ii.

TUnc holofernes ꝓparãs ſeꝛtulit aurum de domo regis multum: ⁊ profectus eſt tam ipe q̃ omnis exercitus q̃ coopeꝛuerunt faciem terre ſicut locuſte. Audientes hec filij iſrael timuerunt valde ⁊ cõgregati ſunt omnes ad oziam ⁊ dixerũt: Tradamus nos ſpõte in manus holofernis. Melius eſt enim vt captiui benedicamus domino viuẽtes: q̃ moꝛiamur ⁊ ſimus obꝓbꝛium omni carni. ℟. Tribulationes. vt ſupra in precedẽti hiſtoria. Lectio iii.

RESponditoꝛias. Equo animo eſtote fratres: ⁊ hos quiq; dies expectemus miſericoꝛdiaꝫ a domino. Si autem tranſactis quinq; diebus nõ venerit nobis adiutoꝛium: facimus que dixiſtis. Audiens hec iudith vidua: miſit ad preſbyteros ⁊ dixit eis. Dicamus flẽtes domino vt ſcdm voluntatem ſuam ſic faciat nobiſcum miſericoꝛdiã ſuam: ⁊ oꝛate vt firmũ faciat conſilium meum dominus. ℟. Benedixit te dominꝰ in virtute ſua qui per te ad nihilum redegit inimicos nꝛos. Ut nõ deficiat laus tua de oꝛe hominuꝫ. ℣. Benedictus dominus qui creauit celũ ⁊ terram: quia hodie nomen tuuꝫ ita magnificauit. Ut. Lcõ. iiij

TUnc iudith oꝛans domiꝰ nuꝫ tranſiuit poꝛtas ipa ⁊ abꝛa eius: ⁊ occurrerũt ei exploꝛatoꝛes aſſyrioꝝ: ⁊ duxerunt eam ad tabernaculũ holofernis. Statimq; captus eſt in oculis ſuis holofernes: vi

bitq; vinū multū nimis vna die quātum nunq; biberat in vita sua. Ut autem sero factū est festinauerūt serui illius ad hospicia sua. Erant autē omnes fatigati a vino: eratq; Judith sola in cubiculo. Porro holofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus. ℟. Nos alium deū. vt supra. Lectio. v

Erat autem iudith ante lectum holofernis orans cum lachrymis: & oratione facta accessit ad columnam que erat ad caput lecti eius: & pugionem eius qui in ea ligatus pendebat exoluit: & apprehendit comam capitis eius & percussit bis in ceruicē eius & abscidit caput eius. Et exierunt due quasi ad orationē: & trāseuntes castra venerūt ad portam ciuitatis: & dixit iudith a longe custodibus murorum. Aperite portas quoniam nobiscum est deus: qui fecit virtutem in israel. ℟. Domiator domine celorum & terre: creator aquarum rex vniuerse creature. Exaudi orationem seruorum tuorum. ℣. Tu domine cui humilium semper & mansuetorum placuit deprecatio. Exaudi orationē ser. Lectio. vj

Cum audissent viri ciuitatis vocem iudith: accedentes luminaria venerūt ad illam vniuersi. Et proferens de pera sua caput holofernis: ostendit illis dicens: Ecce caput holofernis principis militie assyriorum. Tunc omnis populus adorantes dominū dixerunt ad eam: Benedixit te dñs in virtute sua: quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. Porro ozias princeps populi israel dixit ad eā: Benedicta es tu filia a dño deo excelso: pre omnibus mulieribus super terram. Et dixit omnis populus: fiat fiat. ℟. Domine deus qui cōteris bella ab initio eleua brachium tuum suppgentes que cogitant seruis tuis mala. Ex dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem illorum: in virtute tua cadat virtus eorum in iracundia tua. Et dextera tua. Gloria patri. Et dextera tua glo. vij. ℟. Laudate dominum deum nostrum. Qui non deseruit sperantes in se: & in me adimpleuit misericordiam suam quam promisit domui israel. ℣. Laudate dominum omnes gentes. Qui non deseruit spe. viij. ℟. Dñe rex omnipotēs in ditione tua cuncta sunt posita: et non est qui possit resistere voluntati tue. Libera

nos ppter nomen tuū. ℣. Ex/audi oronē nr̄am: t querte luctum nostrū in gaudiū. Libe. ix. Ḡtū de trinitate. ℟. Te deum. ℣. Excelsus. In laudibus aū. Regnauit. ℟. Dñs regnauit tē. ¶ Dnica a kl̄is Octobris vsq; ad kl̄as nouembris Sabbato ad vsp̄as. Benedictus. ℟. Jp̄m. Cap. Bñdict⁹ deus. ℟. Exaudiat dñs. Hymn Deus creator. ℣. Vespertina. In euāge. aū. Da pacē dñe in diebus nr̄is: qr̄ nō est alius q pugnet p nobis nisi tu de⁹ noster. ℟. ℳagt. Aū. Adaperiat dñs cor vestrū in lege sua t in ꝑceptis suis: t faciat pacē. ℟. ℳagt. Aū. Tua é potētia tuū regnū dñe: tu es sup oēs gētes da pacē dñe in diebus nostris alla. ℟. ℳagt. Aū. Exaudiat dñs orones vias: t recōciliet vobis: nec vos deserat in tēpe malo dñs deus vester alla. ℟. ℳagt. Ad matu. mutato. Adapiat dñs cor vr̄m in lege sua t in ꝑceptis suis: t faciat pacē ℟. Venite. Hymn. Primo dierum. In. j. noc. aū. Pro fidei. ℟. Btūs vir tē. ℣. ℳeor sum

Mac. j. ¶ Et factū est postq̄ ꝑcussit alexander philippi macedo: q primꝰ regnauit in grecia: egressus de terra cethim ꝑcussit dariuz regē ꝑsaz t medoz: cōstituit plia multa t oiuz obtinuit munitōes: t interfecit reges terre: t ptransijt vsq; ad fines terre: et accepit spolia multitudinis gentiuz t siluit terra in ꝓspectu eius. ℟. Adapiat dñs cor vestruz in lege sua t in ꝑceptis suis: t faciat pacē in diebus vr̄is. Cōcedat vobis salutē t redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs orationes vestras: t reconcilieť vobis: nec vos deserat in tempe malo. Concedat. Lcō. ij.

Et congregauit virtutem t exercitū fortē nimis: t exaltatus est: t eleuatū est cor eius t obtinuit regiones gentiū: t tyrānos: t facti sunt illi in tributum. Et post hec decidit in lectum: t cognouit qr̄ moreret: t vocauit pueros suos nobiles q erant secū nutriti a iuuētute sua: t diuisit illis regnum suū cuz adhuc viueret. ℟. Exaudiat dñs oronēs vestras et recōciliet vobis: nec vos deserat in tempe malo. Dñs deus vester. ℣. Adapiat dñs cor vestruz in lege sua t in ꝑceptis suis t faciat pacē. Dñs. Le. ij

Et regnauit alexāder annis duodeci: t mortuus est. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnum vnusq; sq; in loco suo: et imposuerūt sibi oēs diadema

ta post mortem eius ⁊ filij eor̄ post eos annis multis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. ℟. Tua é potentia tuū regnū domine tu es sup oēs gētes. Da pacē dñe in diebus nostris. ℣. Creator oiuz deus terribilis ⁊ fortis: iustus ⁊ misericors. Da pacez. Glia. Da pacé. Lcō. iiij

ET exijt ex eis radix pcti: antiochus illustris filiꝰ antiochi regis q fuerat rome obses: ⁊ regnauit in anno centesimo tricesimo ⁊ septimo regni grecor̄. In diebꝰ illis exierunt ex israel filij iniq: ⁊ suaserunt multis dicentes: Eamus ⁊ disponamus testamentū in gētibus que circa nos sunt: q̄ exquo recessimus ab eis inuenerūt nos multa mala. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos: ⁊ resplenduerunt mōtes ab eis. Et fortitudo gentiū dissipata est. ℣. Erat enī exercitus magnus valde ⁊ fortis: ⁊ appropiquauit iudas ⁊ exercitus eius in p̄lium: ⁊. Et fortitudo. Lcō. v

ET bonus visus é sermo in oculis eor̄. Et destinauerunt aliq de pplo ⁊ abierūt ad regem: ⁊ dedit illis potestatem vt facerēt iusticias gentiū Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis scōm leges nationū: ⁊ fecerunt sibi ꝓputia ⁊ recesserūt a testamento sancto ⁊ iūcti sunt nationibus: ⁊ venūdati sunt vt facerent malū. ℟. Impetū inimicor̄ ne timueritis: mēores estote quomō salui facti sunt pres nri. Et nunc clamemus in celū: ⁊ miserebitur nostri deus noster. ℣. Ede mētote mirabiliū eius que fecit pharaoni ⁊ exercitui eius i mari rubro. Et. Lcō. vi.

ET ꝓsperatū est regnū in ꝓspectu regis antiochi: ⁊ cepit regnare in terra egypti: vt regnaret sup duo regna. Et itrauit rex in egyptū in multitudine grauī: in curribus ⁊ elephātibus ⁊ eqtibus: ⁊ copiosa nauium multitudine. Et ꝓstituit bellū aduersus ptholemeū regez egypti: ⁊ veritus é ptholemeus a facie eius ⁊ fugit: et ceciderūt vulnerati multi. ℟. Ornauerunt faciē templi coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna in pplo. ℣. In hymnis ⁊ ꝓfessiōibus bñdicebāt dñm Et. Glia. Et. vij. ℟. In hymnis ⁊ ꝓfessionibus bñdicebāt dñm. Qui magna fecit in isrl: ⁊ victoriā dedit illis dñs opus ℣. Ornauerunt faciē tēpli coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare dño. Qui. viij. ℟. Congregati sunt inimici nri ⁊ glo-

mane in virtute sua: ꝓtere fortitudinem illoꝝ domine: et disperge illos. Ut cognoscant qꝝ non est alius qui pugnet ꝑ nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua: et destrue eos ꝓtector noster domine. Ut cognoscant. ℣. Gloria de trinitate. ꝑ. Te deū laudamꝰ ℣. Excelsus. In laudibus anī. Regnauit. ꝑ. Dominus regē. ꝛc. vt in psalterio. ℣. Dñica .ij.

IN diebus illis Lcō. j. surrexit matathias filius iohannis filij symeonis sacerdos exꝰ filijs ioarim ab hierusalē: et ꝓsedit in monte modin. Et habebat filios quiqꝫ: iohānem qui cognominabaꝰ gaddis: et symeonem qui cognoiabatur thasi: et iudā qui cognominabatur machabeus: et eleazarum qui cognominabatur abaron: et ionathaꝫ qui cognominabatur apphus. Hi viderūt mala que fiebant in populo iuda et hierusalē. Lcō. ij.

ET dixit Matathias: Ue mihi. Ut quid natus suꝫ videre cōtritionē populi mei: et contritionem ciuitatis sancte: et sedere illic cum datur in manus inimicoꝝ. Sancta in manu extraneoꝝ facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis: vasa gloꝛie eiꝰ captiua abducta sunt. Lectio. iij.

TRucidati sunt senes eiꝰ in plateis: et iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicoꝝ. Que gens non hereditauit regnum eius: et nō obtinuit spolia eius. Omnis cōpositio eiꝰ ablata est. Que erat libera: facta ē ancilla. Et ecce sancta nostra et pulchꝛitudo nꝛa et claritas nostra desolata est: et coinquinauerūt eam gētes. Quid ergo nob adhuc viuere. Lectio. iiij.

ET scidit matathias et filij eius vestimenta sua et operuerunt se cilicijs: et plāxerūt valde: et conuenerūt illuc qui missi erāt a rege antiocho vt cogerent eos qui cōfugerāt in ciuitatem modin immolare et thura incendere: et a lege dei sui discedere. Et multi de templo israel consentiētes accesserūt ad eos. Sed matathias et filij eius ꝓstāter steterunt

ET respondē Lectio. v. tes qui missi erant ab antiocho: dixerūt matathie. Princeps et clarissimus et magnus es in ciuitate hac: et ornatus filijs et fratribus. Ergo accede ꝓior et fac iussuꝫ regis sicut fecerunt omnes gentes et viri iuda: et qui remanserunt in hierusalem: et eris tu et filij tui inter amicos regis: et amplifica-

tus argento ⁊ auro: ⁊ in numeribus multis. Lectio.vj.

ET respondit matathias: ⁊ dixit magna voce. Et si omnes gentes regi antiocho obediūt: vt discedant vnusquisq; a seruitute legis patrum suorū: ⁊ consentiant mandatis eius: ego ⁊ filij mei ⁊ frēs mei obediemus legi patrum nostrorū. Propicius nobis sit deus. Nō est nobis vtile relinquere legē ⁊ iusticias dei.

Dominica tertia

NOn audiemus Lcō.j verba regis ātiochi: nec sacrificabimus trāsgredientes legis nostre mādata: vt eamus altera via. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidam iudeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in ciuitate modin scōm iussum regis. Lcō.ij.

ET vidit matathias ⁊ doluit ⁊ cō tremuerunt renes eius. Et accensus est furor eius scōm iudicium legis: ⁊ insiliens trucidauit eum super aram. Sed ⁊ virum quem miserat rex Antiochus qui cogebat immolare occidit in ipo tempore: ⁊ aram destruxit. Et zelatus est legem sicut fecit phinees zamri filio salomi. Lectio.iij.

ET exclamauit Mathathias i ciuitate voce magna dicens: Omnis qui zelū habet legis statuens testamētum exeat post me. Et fugit ipse ⁊ filij eius in montes: ⁊ reliquerunt quecunq; habebant in ciuitate. Tu. Lectio.iiij.

TUnc congregata est ad eos synagoga iudeorū fortis viribus ex israel: omis voluntarius in lege. Et omēs qui fugiebant a malis: additi sunt ad eos: ⁊ facti sūt illis ad firmamentum. Tu. Lectio.v.

ET collegerunt exercitus ⁊ percusserunt peccatores in ira sua: ⁊ viros iniquos in indignatione sua. Et ceteri fugerunt ad nationes vt euaderent. Et circuiuit matathias ⁊ amici eius: ⁊ destruxerūt aras cunciderunt pueros incircumcisos quotquot inuenerunt in finibus israel in fortitudine: ⁊ persecuti sunt filios superbie. Et prosperatum est opus in manu eorum. Et obtinuerunt legem de manibus gentium: ⁊ de manibus regū ⁊ non dederūt cornu peccatori. Dominica.iiij. Lectio.j.

ET iudas machabeus et ionathas frater eius trāsierūt iordanē: ⁊ abierūt viā triū dierū p desertum. Et occurrerūt eis nabuthei ⁊ susceperūt

eos pacifice: ⁊ narrauerũt eis oia que acciderãt tribus eoꝝ in galadithide: ⁊ qꝝ multi ex eis cõprehẽsi sunt in Bathara et bosor: ⁊ i valimis ⁊ incassor ⁊ mageth ⁊ charnaim. Lcõ.iij.

HE sunt ciuitates oẽs munite ⁊ magne: sed in ceteris ciuitatibus galadithidis tenent cõphẽsi. Et in crastinum ꝓstituerũt admonere exercitũ ciuitatibus his ⁊ cõphendere ⁊ tollere eos in vna die. Et ꝙuertit iudas ⁊ exercitus eius viã in desertuz bosor repente: ⁊ occupauit ciuitatez ⁊ occidit omnẽ masculinuz in ore gladij. Lectio.iij.

ET accepit oia spolia eoꝝ ⁊ succendit eã igni. Et surrexerunt inde nocte: ⁊ ibãt vsqꝫ ad munitionẽ. Et factum est diluculo cũ leuassent oculos suos ecce ppl's multus cui⁹ nõ erat numerus: portãtes scalas et machinas vt cõprehenderent munitiones ⁊ expugnarent eos.

ET vidit iudas Lcõ.iiij. qꝝ cepit bellũ: ⁊ clamor belli ascendit ad celũ sicut tuba: ⁊ clamor magnus de ciuitate: ⁊ exercitui suo dixit: Pugnate hodie ꝓ fribus vestris Et venit tribus ordinib⁹ post eos: ⁊ exclamauerunt tubis: ⁊ clamauerũt in oratione. Lcõ.v.

ET cognouerũt castra thimotheꝝ qꝝ machabe⁹ est ⁊ refugerũt a facie eius: ⁊ percussi sunt plaga magna: ⁊ ceciderũt ex eis in illa die fere octo milia virorꝝ. Lectio.vj.

ET diuertit iudas in maspha: ⁊ expugnauit ⁊ cepit eaz: ⁊ occidit oẽm masculinũ eius ⁊ sumpsit spolia eius: ⁊ succendit eã igni. Inde prexit ⁊ cepit casbon ⁊ mage ⁊ bosor: ⁊ reliquas ciuitates galadithidis. ⁊c. vt supra. ¶ Notandum ꝙ scõm antiquã ꝙsuetudinez ecclesie Eboracensis vltima die qua cantat hystoria Adapiat: videlz in vigilia apl'oꝝ simonis ⁊ iude: siue in feria serialiter: siue in dñica dñicaliter legef de septẽ pueris cum mre martyrizatis: ⁊ cantat.iij. seruũ in feria: vel.vj. in dñica. ¶ Cõstantia martyꝝ. Et in dñica diuidef legẽda in.vj. lectiones: q in feria in tres. Lectio.j.

QUontigit autẽ ⁊ septẽ frẽs vna cũ mre apprehẽsos cõpelli a rege ꝙtingere cõtra fas carnes porcinas flagris ⁊ taureis cruciatos. Vnus autẽ ex illis q erat primus sic ait: Quid queris: ⁊ quid vis discere a nobis Parati sumus mori magis qꝫ patrias dei leges preuaricari Iratus itaqꝫ rex iussit sarta/

gines ⁊ ollas eneas succendi. Quibus stati succēsis iussit ei qui ꝓius fuerat locutus ap̄ tare linguā: ⁊ cute capitis abstracta: sūmas q̄z manus ei ⁊ pedes p̄scidi ceteris eius frib⁹ ⁊ mr̄e inspiciētibus: ⁊ torreri in sartagine. Lectio. ij.

Ortuo itaq; illo p̄mo: hoc mō sequentes ducebāt ad illudendū: ⁊ cute capitis eius cū capillis detracta: interrogabant si māducaret ꝓiusq̄ toto corpe p mēbra singula puniret. At ille rn̄dēs patria voce dixit: Non faciā. Propter qđ ⁊ iste sequēti loco p̄mi tor/ Post hunc menta suscepit. tertius illudebat: ⁊ linguā postulatus cito ꝓtulit ⁊ man⁹ cōstanter extēdit ⁊ cū fiducia ait E celo ista possideo: sed ꝓpter dei leges nunc hec ipa despicio: qm̄ ab ipo me ea receptu/ rum spero. In his aūt rex et q cum ipo erant mirabant ado lescētis animū: q tāq; nihilū duceret cruciatus. Et hoc ita defuncto: quartū sili vexabāt torquentes. Et cum iā esset ad mortē sic ait: Potius ē ab hominibus morti datos spez expectare a deo: itez ab eo resuscitandos: tibi eni resurrectio ad vitam non erit. L. ij.

Et cū admouissent quin tum vexabant eum. At ille respiciens in eū dixit: Potestatem habēs inter homies sacis qđ vis. Noli putare gen⁹ nostruz a deo esse derelictū. Patienter sustine: ⁊ videbis qualiter te ⁊ semen tuū torquebit Post hūc deducebāt ⁊ sextuz ⁊ is morti incipiēs sic ait: Nos ꝓpter nosmetipsos hec patimur peccantes in deū nostrū. Antiochus autē ꝓtēm se arbitrans cū adhuc adolescentior supesset: nō solum verbis hortabat: sed iuramento affirmabat se diuitem ⁊ btm̄ factuz: ⁊ vocauit mr̄ez ⁊ suadebat ei vt adolescenti fieret in salutem. Que ait ad filiū suuz: Fili miserere mei q̄ te in vtero nouez mēses portaui: ⁊ lac trienniuz dedi ⁊ alui: ⁊ in etatē istā pduxi: peto nate vt nō timeas carnificē istum: sed suscipe mortē vt in illa miseratiōe cū fribus tuis te recipiam. Et ait adolescēs: Quē sustinetis? Nō obedio precepto regis: sed p̄cepto legis. Tūc rex in hūc sup oēs crudelius seuit: indigne ferēs a puero derisuz se esse. Et hic itaq; mundus per omnia obijt in domino confidens. Nouissime autem ⁊ mater consūmata est. ¶ Dominica a kalēdis nouembris vsq; ad aduentuz

dominj Sabbato ad vesperas
añ Benedictus. ps Jpm. Ca
pitulum Benedictus deus.
℟ Aspice dñe de sede. Hym
nus Deus creator. ℣ Vesper
tina oratio. In euangelio añ.
Vidi dominum sedentem su
per solium excelsum: z plena
erat ois terra maiestate eius z
ea que subipo erant replebāt
templū. ps Magnificat. Añ.
Muro tuo inexpugnabili cir
cumcinge nos domine: et ar
mis tue potentie protege nos
semper deus noster. ps Ma
gnificat. Añ Qui celor contj
nes thronos z abyssos intue
ris domine rex regum mon
tes pōderas terram palmo cō
cludis: exaudi nos domine in
gemitib⁹ nostris. ps. Magni
ficat. Añ. Aspice domie quia
facta est desolata ciuitas ple
na diuitijs: sedet in tristicia do
mina gentium: non est qui cō
soletur eā: nisi tu deus noster.
ps Dḡt. Añ. Libera nos de⁹
in mirabilibus tuis: z da glo
riam nomini tuo. ps. Magni
ficat. Ad matutinas inuitato
rium. Vidi dominum seden
tem super solium excelsum: et
super muros hierusalem. To
ta die non tacebunt cherubin
laudare nomen dñi. ps Vem
te. Hymnus Primo dierum
In j. nocturn. añ Profidei. ps
Beatus vir tē. ℣ Deor fui.

Ezechiel ppheta Lcō. j.
cū captiuus ductus esset
in babylonem cum ioachim
rege iuda: z sedisset in medio
captiuor iuxta fluuium chor
bar: aperti sunt celi z vidit visi
ones dei. Et factum est verbum
dñi ad eum dicens: Fili hois
sta super pedes tuos z loquar
tecum. Hec dicit. Et sic termi
nande sunt omnes lectiones de
ppheta. ℟ Vidi dominuz se
dentem super solium excelsuz
z eleuatum: z plena erat omis
terra maiestate ei⁹. Et ea que
subipo erant replebant tem
plum. ℣ Seraphin stabāt su
per illud sex ale vni: z sex ale
alteri. Et ea que. Lectio. ij.

Et ingressus est in me spi
ritus postq̄ locutus est
mihi: z statuit me super pedes
meos. Et audiui loquentē ad
me z dicentem: Fili hominis
ecce ego mitto te ad filios isrl
ad gentes apostatrices que re
cesserunt a me. ℟ Aspice do
mine de sede sancta tua: z cogi
ta de nobis: inclina deus me⁹
aurem tuaz z audi. Aperi ocu
los tuos z vide tribulationez
nostram. ℣ Respice domine
de sanctuario tuo: z d excelso
celor habitaculo. Asp.

PAtres eorū p̄uaricati sūt pactum meum vsq; ad diem hanc: & filij dura facie & indomabili corde sunt: ad quos ego mitto te. Et dices ad eos: Hec dicit dominus deus: Si forte vel ipi audiant: & si forte quiescant: quoniam domus exasperans est: & sciēt: quia pphēta fuerit in medio eorū. ℟. Aspice domine: quia facta est desolata ciuitas plēa diuitijs: sedet in tristicia domina gentium. Non est qui consoletur eam nisi tu deus. ℣. Oēs amici eius sp̄euerunt illam: persecutores eius app̄ehēderūt eam inter angustias. Non est

TU ergo fili hominis ne timeas eos: neq; sermones eorū metuas quoniam increduli & subuersores sunt tecum: & cum scorpionibus habitas. Verba eorū ne timeas: & vultus eorum ne formides: quia domus exasperans est. ℟. Sup muros tuos hierusalem constitui custodes. Tota die & nocte non tacebunt laudare nomen domini. ℣. Qui reminiscimini domini ne taceatis: & ne detis silentium ei. Tota. Lectio. v.

TU autez fili hominis audi quecūq; loquor ad te & noli esse exasperans sicut dominus exasperatrix est. Et dixit dominꝰ ad me. Aperi os tuū: & comede quecunq; ego do tibi. Et vidi: & ecce manus missa ad me in qua erat uoluꝰ liber: & expandit illum coram me qui erat scriptus intus et foris: & scripte erāt in eo lamētatiões: carmen & vē. ℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos domine: & armis tue potentie p̄tege nos semp. Libera domine deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis: & da gloriā nomini tuo. Libera. Lectio. vj.

ET dixit ad me: Fili hominis quodcunq; inueneris comede. Comede volumen istud: & vadens loquere ad filios israel. Et aperui os meum: & cibauit me volumine illo. Et dixit ad me. Fili hominis venter tuus comedet: & viscera tua complebuntur volumine isto: quod ego do tibi Et comedi illud: & factuz est in ore meo quasi mel dulce. ℟. Sustinuimus pacē: & non venit: quesiuimus bona: et ecce turbatio: cognouimus domine peccata nostra. Non imp̄petuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cum p̄tribus nostris iniuste egimus: iniqtatē fecimus. Non. Gloria. Non.

vij.scrip. Angustie mihi sunt vndiq; et quid eligaz ignoro. ℳelius é mihi incidere i manus hoiuz q̃z derelinq̃re legẽ dei mei. ℣. Si enim hoc egero moꝛs mihi é: si autẽ nó egero nõ effugiá manus vias. ℳelius. vij. scrip. Laudabilis populus quẽ dñs exercituũ bñdixit dicẽs: opus manuũ mearum tu es. Hereditas mea isrl. ℣. Ego sum dñs deus tuus sanctus isrl. saluato: tuus. Here. ix. scrip de trinitate. ¶ Dñica

Ex. 9. ET factũ est secuda. Lj in ano sexto in sexto mẽse in quinta mẽsis: ego sedebã in domo mea et senes iuda sedebant coꝛã me: et cecidit sup me ibi manus dñi. Et vidi: et ecce similitudo q̃si aspect ignis. Ab aspectu lumboꝛum eius et deoꝛsum ignis: et a lumbis eius et surſum q̃si aspectus splendoris: vt visio electri. Lectio. ij.

ET emissa similitudo manꝰ apprehẽdit me in cincinnio capitis mei: et eleuauit me spũs inter terrã et celũ: et adduxit me in hierlm in visiõe dei iuxta ostiũ interius qđ respiciebat ad aglonẽ: vbi erat statutum idolũ zeli ad ꝓuocandaz emulationem. Lcõ. ij.

ET ecce ibi glia dei israel scõm visionẽ quã videraz in campo: et dixit ad me: Fili hominis leua oculos tuos ad viam aglonis. Et leuaui oculos meos ad viam aglonis: et ecce ab aquilone poꝛte altaris idolum zeli in ipo introitu. Liij

ET dixit ad me: Fili hois putas ne vides tu qd isti faciũt: abhominatões magnas quas domus israel facit hic: vt ꝓcul recedã a sãctuario meo: Et adhuc ꝓuersus videbis abhominationes maioꝛes. L.v.

ET introduxit me ad ostium atrij: et vidi: et ecce foramen vnum in pariete. Et dixit ad me: Fili hominis fode parietem. Et cũ pfodissem parietem: apparuit ostiũ vnũ. Et dixit ad me: Ingredẽ et vide abhominatões pessimas quas isti faciunt hic. Lcõ. vj.

ET ingressus vidi: et ecce oĩs similitudo reptiliũ animaliũ abhominatio: et vniuersa idola domus isrl depicta erãt in pariete in circuitu ptotũ: et septuaginta viri de seniꝛibus domus israel: et iechonias filius saphã stabat in medio eoꝛ stantiũ añ picturas. Et vnusquisq; habebat thuribuluz in manu sua: et vapoꝛ nebule de thure ꝓsurgebat. ¶ Dñica. ij Ex. 21

ET factus é sermo Le. j. domini ad me dicẽs: Fili 21

hoīs pone faciē tuam ad hie
rusalez: t stilla ad sanctuaria:
t ppheta contra humuz isra/
el t dices terre israel. Hec di/
cit dñs deus. Ecce ego ad te:
t eīciā gladiū meuz de vagi/
na sua t occidā in te iustum t
PRo eo aūt .L.ij. impiuz.
q occidi i te iustū t ipiū
Idcirco egrediet gladi⁹ meus
de vagina sua ad omnē caruē
ab austro ad aquilonē: vt sci/
at omnis caro: quia ego dñs
eduxi gladiū meū de vagina
Q sua irreuocabilē. .xij.
T tu fili hoīs ingemisce
in ꝓtritiōe lumboz: t in ama/
ritudinibus ingemisces coz ā
eis. Cūq dixerint ad te: qua/
re gemis. Dices. Pro auditu
quia venit t tabescet omē coz
t dissoluent vniuerse manus
t infirmabit ois spirit⁹ et per
cūcta genua fluent aque: t ec/
ce venit t fiet: ait domin⁹ de⁹
Q T fact⁹ est sermo .L.xij.
dñi ad me dicēs. Fili ho
minis ꝓpheta t dices. Hec
dicit dñs de⁹. Loquere. Gla/
dius gladius exacut⁹ est et li/
matus: vt cedat victias exacu
tus est: vt splēdeat limat⁹ est.
Q Ui moues sceptrū .L.v.
filij mei succidisti oē li/
gnū. Et dedi eū ad lenigandū
vt teneat manu. Iste exacut⁹
est gladius t iste limat⁹ est: vt
sit in manu interficiētis .L.vj.
Q Lama et vlula fili hoīs
q: hic factus est in ppło
meo. Hic in cūctis ducib⁹ is/
rael. Qui fugerāt gladio tra/
diti sunt cū ppło meo. Idcir/
co plaude super femur q: pro
batus est: t hoc cū sceptrū sub
uerterit t nō erit: dicit dñs de⁹
Q T fa Dñica .xij. .L.j. Cap: 34. Lz: v
ctū ē ꝙbū dñi ad me di/
cens. Fili hoīs ppheta de pa
storib⁹ israel: ppheta t dices
pastoribus. Hec dicit dñs de
us. Ue pastoribus israel: qui
pascebāt semetipsos. Nonne
greges pascunt a pastoribus
L Ac comedebatis t .L.ij.
lanis opiebamini: t quod
crassum erat occidebatis: gre
gem aūt meū non pascebatis
Quod infirmū fuit non cōsoli
dastis: et qđ egrotū non sana/
stis t quod fractū est non alli
gast⁹: et qđ abiectū ē nō redu/
xistis: qđ perierat nō requisi
stis: sed cuz austeritate impa/
batis eis t cū potentia. .L.xij.
Q T dispse sunt oues mee
eo q nō esset pastor: t fa
cte sunt in deworationez oīm
bestiarū agri et dispse sunt.
Errauerūt greges mei in cun
ctis mōtib⁹ t in vniuerso col/
le excelso t super oēm faciem

terre dispersi sunt greges mei
& non erat qui requireret: nō
erat inq̄ qui requireret
Propterea Le.iiij.
pastores audite verbum do/
mini. Uiuo ego dicit dominꝰ
deus: q̄ pro eo q̄ facti sunt
greges mei in rapinā: & oues
mee in deuorationez oim be/
stiarū agri: eo q̄ nō eēt pastor
Neq̄ enī quisierūt pastores
gregē meū sed pascebāt pasto
res semetipos & greges meos
Propterea Le.v
pterea pastores audite
verbū dñi. Hec dicit dñs deꝰ
Ecce ego ipe sup pastores re/
quirā gregem meū de manu
eorū & cessare eos faciā vt vl/
tra non pascāt gregē meū nec
pascāt amplius pastores semet
ipos: & liberabo gregē meum
de ore eoz et nō erit eis vltra
Hec dicit Le.vj
dñs deus. Ecce ego ipe
requiram oues meas: et vi/
sitabo eas. Sicut visitat pa/
stor gregem suum in die quā
do fuerit i medio ouium sua/
rum dissipatarum sic visitabo
oues meas et liberabo eas de
omnibus locis in quibus dis
perse fuerant in die nubis et
caliginis. Dominica quita
Et facta est Leō pma.
super me manus domi/
ni: et eduxit me in spiritu do/
mini: et dimisit in medio cā/
pi qui erat plenus ossibus: et
circūduxit me per ea in gyro.
Erāt aūt multa valde sup fa/
ciem cāpi siccaq̄ vehemēter.
Et dixit ad me. Fili hois pu/
tas ne viuēt ossa ista? Et dixi.
Dñe deꝰ tu nosti. Et dixit ad
me. Uaticinare de ossibꝰ istis
& dices eis. Ossa arida audi/
te verbum dñi. Le.vij.
Hec dicit dñs deꝰ ossibus
his. Ecce ego intromittā i vo
bis spīm & viuetis: & scietis q̄
ego dñs: & dabo sup vos ner/
uos & succrescere faciā sup vos
carnes: et supertēdā in vobis
cutē & dabo vob spīm & viuet
& scietis q̄ ego dñs. Et pphe
taui sicut precepat mihi dñs
Factusq̄ est sonitꝰ Le.viij
& pphetāte me: & ecce cō/
motio: & accesserūt ossa ad os/
sa: vnūqdq̄ ad iūcturā suaz.
Et vidi: & ecce sup ea nerui et
carnes ascēderūt. Et extēta est
in eis cutis desup: & spīm non
Et dixit Le.viij. habebāt.
ad me. Uaticiare ad spi
ritum vaticinare fili hominis
et dices ad spiritum. Hec di/
cit dñs deus. A quatuoz ven
tis veni spiritus: & insuffla su/
per interfectos istos & reuiui/
scant. Et prophetaui sicut pre

ET in L.v. ceperat mihi. greſſus eſt in ea ſpiritus ꝛ vixerũt ꝛ ſteterunt ſuper pedes ſuos exercitus grãdis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hois oſſa hec vniuerſa domus iſrael eſt. Ipi dicũt aruerunt oſſa noſtra: ꝛ perĳt ſpũs nr̃: et abſciſi ſumus. Propter ea vaticinare et dices ad eos

HEc dicit dñs de⁹. L.vj. Ecce ego aperiã tumulos veſtros et educaz vos de ſepulchris viis pp̃le meus: ꝛ inducã vos in terraz iſrael: et ſcietis quia ego dñs cũ aperuero ſepulchra via: et eduxero vos de tumulis veſtris populus meus: ꝛ dedero ſpiritum meũ in vobis ꝛ vixeritis: ꝛ requieſcere vos faciam ſup humũ viam ꝛ ſcietis q̃ ego dñs locutus ſuz ꝛ feci: ait dñs de⁹

¶ Hic incipiũt expoſitiones euange. dñicalĳ. cum añis ꝛ oĩonib⁹ ab octa. penthe. vſqz ad aduentuz dñi. ¶ Dñica. j.

IN illo tpe: Scd̃m luca. Dixit ieſus diſcipl̃is ſuis. Homo quidã erat diues: ꝛ induebaf purpura ꝛ byſſo ꝛ epulabatur quotidie ſplendide. Et reliqua. Omel. vene. Obede p̃byteri. Lcõ. vij.

DIues iſte fratres chariſſimi non abſtuliſſe aliena rep̃ denditur: ſed propria non dediſſe. Nec dicit quia vi quẽpiam oppreſſiſſet: ſed quia in acceptis rebus ſe extulit. Hic ergo ſummopere colligendũ eſt: qua pena mulctandus ſit q̃ aliena diripit: ſi inferni dãnatione p̃cutitur: qui propria non largitur. Lcõ. viij.

ET ſunt nõnulli: qui cultum p̃cioſarum veſtium nõ putant eſſe peccatum. Quod videlicet ſi culpa non eſſet: ne quaquaz ſermo domini tam vigilanter exprimeret q̃ diues qui torquef apud inferos byſſo ꝛ purpura indut⁹ fuiſſz. Neo q̃ppe veſtimẽta p̃cipua niſi ad manẽ gliazq̃rit. Le. ix.

NAm ecce plenus vlceribus mendicus lazar⁹: ante ianuas diuitis iacet. Habuiſſet fortaſſe enim aliquaz excuſationem diues: ſi lazar⁹ pauper ꝛ vlceroſus ante eius ianuam non iacuiſſet: et ſi ei⁹ inopia in ſuis oc lis importuna non eſſet. In euangelio añia. Homo quidam erat diues ꝛ induebatur purpura et byſſo et epulabatur quotidie ſplendide et erat q̃da mẽdic⁹ noie lazarus: factũ eſt aũt vt moreretur mendicus ꝛ portaretur ab angelis in ſinu abrahe. ℣. Benedictus. Oratio.

DEus in te sperantiū fortitudo adesto ppitius inuocationib⁹ nostris et q⁹ sine te nihil potest mortalis infirmitas pria auxiliuz gre tue vt in exequēdis mādatis tuis et volūtate tibi et actione placeamus. Per do. Ad vē in eua gel'. Rogo te pater vt mittas lazarū in domū patris mei habeo eni quiq; frēs vt testet illis ne et ipi veniāt in hūc locum tormentorū. pē. Mdagt.

Dñica .y. scōm lucam.

IN illo tpe: Dixit ihs discipulis suis similitudinē hanc. Homo qdā fecit cenā magnā et vocauit multos. Et reliqua Omel'. bti grego. pape L. vij.

HOmo iste frēs xps est q fecit cenā magnā: q⁹ sacietatē nobis dulcidinis interne pparauit. Quiq; vocat multos sed pauci veniūt: q⁹ nōnū quā ipi qui ei p fidez subiecti sunt: eterno eius ꝙuiuio male viuēdo ꝙtradicūt. Lcō. viij.

SErui eni isti: pdicatores signāt. Hora cene: finis mūdi. Si ergo hora iaz cene est cū vocamur: tanto minus debem⁹ nos excusare a cōuiuio dei: quāto appropinq̄sse iā cernimus finē seculi. L. ix.

PEr ergo frēs ad cenam eterni ꝙuiuij xps inuitat: sed duz alius auaricie alius curiositati: alius voluptati carnis est dedit⁹ nimiz reprobi oēs excusant. Pauperes ergo et debiles ceci et claudi vocāt et veniūt q⁹ infirmi quiq; atq; i hoc mūdo despecti: plerūq; tanto celeri⁹ vocē dei audiūt: quāto et in hoc mūdo non habēt vbi delectent. In evange. añ. Homo qdā fecit cenā magnā et vocauit multos et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirent q⁹ parata sunt alia. pē. Bñdict⁹. Oro.

SAncti nois tui dñe timorem pariter et amorē fac nos habere ppetuū: q⁹ nunq̄z tua gubernatiōe destituis qs in soliditate tue dilectiōis instituis. Per do. Ad vē in eua ge. añ Exi cito in plateas et vicos ciuitatis et paupes ac debiles cecos et claudos cōpelle intrare vt impleat domus mea alia. pē. Mdagt. Dñica .ij. scm lucam.

IN illo tpe: Erāt appropiquātes ad ihesuz publicani et pctōres vt audirent eū. Et reliq. Omel'. beati gregorij pape. Lcō. vij.

AUdistis in lectiōe evangelica fratres mei: q⁹ pctōres et publicani accesserūt ad ihm et non solū ad colloquēdū: sed etiā ad ꝙescēdū recepti sunt.

Quod videtes pharisei: dedi gnati sunt. Ex qua re colligite qz ꝑa iusticia habet cōpassio nem: z falsa iusticia dedigna

LEitur dñs L. viij. tionē. murmurātib⁹ pharisei⁹ de ꝓximo pcōz: hoc benignū ꝑadigma obȝcit dicēs. Quis ex vobis hō qui habet centuz oues: z si ꝑdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagīta nouē in deserto z vadit ad illā que perierat. Ipe ergo dñs centū oues habuit: cū angl'oz z hominū substātiā creauit. Sed vna ouis tūc perijt: qñ hō peccando pascua vite dereliquit

DImisit ergo dñs L. ix. nonagīta nouem oues in deserto: qz illos sūmos angl'oz ciuozes reliqt in celo qñ in terra vnū q̄rebat: qz rōnalis creature numer⁹ angl'oz videlicet z hoim que ad vidē dum deū cōdita fuerat: peūte hoie erat inuinut⁹. Et vt perfecta sūma ouiuz integraret in celo: homo ꝑdit⁹ q̄rebatur in terra. In euā. aī. Quis ex vobis hō qui habet centuz oues z si ꝑdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagīta nouez in deserto et vadit ad illā q̄ perierat donec inueniat illā. ℞.

DEpreca. Dño. Benedict⁹. tionez nr̄am q̄s dñe benigni⁹ exaudi: z quib⁹ supplicandi ꝓstas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per dñm. Ad vs in euāge. aī. Que mulier habens dragmas decē: et si ꝑdiderit dragmā vnā nōne accendit lucernā z euertit domū et q̄rit diligēter donec inueniat. ℞. Mgt. Dñica. iiij.

IN illo tpe: Secm lucā. Dixit ihs discipl'is suis Estote ergo misericordes sicut z pater vr̄ misericors est. Et reliq̄. Omel. vene. bede ꝓsbr.

HOc loco nobis L. vij. nihil aliud ꝓcipi existimo: nisi vt ea facta que dubiū est quo aio fiāt: i meliorē partem interꝓtemur. Quod enim scriptū est: ex fructib⁹ eorū cognoscetis eos: de manifestis dictū est que nō pñt bono aio fieri: sicuti sunt stupra: vl' blasphemie: vel furta: vel ebrietates z filia: de quibus nobis iudicare permittit. Ad cō. vij.

DE genere aūt ciborum quia possunt bono aio sine vicio ꝓcupiscētie quicūq; hūani cibi indifferenter sumi ꝓhibet apostolus iudicari eos qui carnibus vescebant z vinū bibebant: ab eis qui se ab huiusmōi alimentis temperabant. Qui manducat inquit: non mānducantē nō sper-

nat: z q nō mādūcat: mādūcā/
Otemnon iudicet. L.ix.
Uo āt sunt in qbus teme
rariū iudiciū cauē debem⁹ cū
icertū é q aio qsqz sit vl' qlis fu
tur⁹ sit: q nūc vl' bon⁹ vl' malus
appet. Sequit Dimittite z di
mittemi: date z dabit vobis.
Dimittē nos iurias: dare bñ
ficia iubet: z vt nobis pctā di/
mittāt z vita det eterna. In euā
an. Estote ergo mīi cozdes sic
z pī vī mīi cozs é dic dñs. pō
Protector i Dio. Bñs.
te spantiū deus sine q ni
hil é validū nihil scīm: mltpli
ca sup nos miaz tuā: vt te recto
re te duce sic trāseam⁹ p bona
tpalia vt nō amittam⁹ eterna.
Der do. Ad vēs i euā. añ. No/
lite iudicare vt non iudicemi:
in q enī iudicio iudicaueritis
iudicabimi dic dñs. pō. Dgt
Lnica. v. Scdm luc.
In illo tpe: Cū turbe irru
erēt ad iesū vt audirēt ꝙbū dei
z ipe stabat sec⁹ stagnū genasa
reth. Et re. Ome. ve. bede pl.
Olia ergo stagnū L. vij.
siue mare pñs sclm defi/
gnat: dñs sec⁹ mare stat: post qz
vite labētis mortalitatē deui/
cēs in ea q passus est carne: sta
bilitatez ppetue quietis adipt.
Turbaz quētus ad eū: ty p⁹ est
gētiū in fide ꝛcurrētiū. L. viij

Ut e naues sec⁹ stagnū po
site circuncisionē z ppu
tiū figurāt. Quas bñ iesus vi
disse phibet: qz i vtroqz pplo
nouit dñs q sunt ei⁹ eozūqz coz
a fluctib⁹ hui⁹ scli ad future vi
te trāqllitatē vidēdo: ꝟ é mihi
cozditer visitādo, puebit. L. ix
Piscatozes āt descenderāt
z lauabāt rhetia. Pisca/
tozes sunt eccle doctozes: qui
nos rhete fidei cōphēsos: z de
pfundo ad lumē eleuatos q̄si
pisces littozi: sic terre viuētiuz
aduehunt. Ascēdit āt iesus in
vnā naui q erat simonis. Na/
uis simonis eccl'ia é pmitiua.
De q iesus docebat turbas: qz
d auctozitate eccle vsqz hodie
gentes ad regnū celoz mittat
In euā. añ Ascēdēs ihs in naui
z sedens docebat turbas alla.
Oa nob pō Bñs. Dio.
q̄s dñe vt z mūdi cursus
pacifice nobis tuo ozdie diri/
gat: z eccl'ia tua trāqlla deuo/
tione letet. Der do. Ad vēs in
euāg. añ. Dzeceptoz p totā no
ctē laborātes nihil cepim⁹: in
verbo āt tuo laxabo rhete. pō.
Dgt. Lnica. vj. scdm mat
In illo tempoze: Dixit ie
sus discipulis suis. Amē
dico vob: qz nisi habūdauerit
iustitia vīa pluscz scribaruz z
phariseoz nō itrabitis i regnū

celoꝝ.Et re. Ome.ꝺ diuersis

IUsticia tractatibꝰ.L.vij scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ erat boiez ñ occidē: iusticia ꝟo eo rū q regnū celoꝝ intrare desideꝛāt maioꝛ esse ꝺz: vt nó solum boies nó occidāt: sz ne trascāt aut odio habeant. L.viij

Iusticia etiā scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ erat diligere amicuz: ꝛ odio hꝫ inimicū: ꝛ nó mechaꝛi cū vxoꝛe ꝓximi sui atqꝫ alienā nó rapē. Et iusticia eoꝝ ē q intraturi sūt regnū dei: vt non solū amicū in deo: sz etiā inimicū diligāt ꝓpt deū. L.ix

QL vt nó solū adulteriuz nō ꝓpetrēt in coꝛpe: sz etiā nec delectēt in coꝛde: ꝛ vt ꝓpa largiāt atqꝫ raptoꝛibꝰ nó resistāt Quibus exēplis ꝓfecto patet qꝛ ꝓcepta noui testamēti tāto sūt districtioꝛa qꝫto spiritalia In euā.añ. Amē ꝺico vob nisi habūdauerit iusticia vꝛa plus qꝫ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ non intrabitis in regnum celoꝝ alla

OEus ꝑ. Bñdicꝰ Ozo. qui diligētibus te bona inuisibilia ꝓpasti: infūde coꝛdibus nꝛis tui amoꝛis affectū vt te in oibus ꝛ sup oia diligēntes ꝓmissiones tuas q oē desideriuz superāt ꝙsequamur. Per dñm. Ad vs in euā.añ. Si oꝝfers munus tuū añ altare ꝛ recoꝛdatus fueris: qꝛ frater tuus habet aliqꝺ aduersū te: relinq ibi munus tuū añ altare: ꝛ vade ꝓius recōciliari fratri tuo: ꝛ tunc veniēs offeres munus tuū alla. ꝑ. Magt. Onies

IN illo vij. com marcū. Ipe: Cū turba multa eēt cū ihesu: nec hꝫent qꝺ māducaꝛēt: vocatis discipul ait illis Miseoꝛ sup turbā qꝛ ecce iā triduo sustinēt me: nec hñt qꝺ māducēt. Et reꝛ. Ome.ve.be

ITurba ergo de ꝑ. L.vij frēs triduo dñm sustinēt ꝓpter sanationē infirmoꝝ: cū electi quiqꝫ ꝓ aiaꝝ lāguoꝛibꝰ dño pseuerāti instātia supplicāt. Nó vult ergo dñs turbaꝝ ihesunā dimittere ne deficiant in via: qꝛ electi ne in ꝓpti vita a bono ope cessēt: pabulo verbi dei pascēdi sunt: qm sic coꝛpus deficit sine cibo: ita aia si

QUi. L.viij ne ꝟbo dei. dā āt ex eis de longe veneꝛit: ꝓpls igit iudeoꝝ de ꝓpe vēit: qꝛ legꝭ noticiā ꝛ dei ꝙgnitionē hūit: ꝺ lōge āt gēs vēit qñ pꝰ idoloꝝ cultura ad dei cognitiōez ꝙuersus ē. ꝓmittit ergo dñs cibū se datuꝝ etiā eis q ꝺ lōge vēiūt: qꝛ ñ solū iustos sz ēt pctōꝛes ꝙuersos recipit ꝛ ag

OMinꝰ igit L.x. noscit ihs xps cū septē panib

paucos pisciculos iussit appo
ni: q3 scoꝛ exẽpla cũ ꝓdicatõe
verbi ad imitãdũ nob̃ q tidie
ꝓdicatoꝛes ꝓferũt. Recte em̃
in illa resectõe q̃ ex qnq3 pani
bus facta est: duo pisces fuisse
mẽoꝛant: z h incert⁹ nũer⁹ osi
dit: q3 ad cõpatiõez illoꝛ q ex
pplo indeoꝛ crediturꝰ erãt ifi
nita multitudo ex gẽtili pplo
ad fidẽ vẽit. Ihesus autẽ ad discipulos
reoꝛ suꝑturbãz q3 ecce tã t duo
sustinẽt me nec hñt quod mã
ducent: z si dimisero eos ieiu
nos deficiẽt i via alia. ꝑ. Bñ

DEus ꝙ tutũ dict⁹.
cui⁹ ẽ totũ q̃ ẽ optimuz
infere pectoꝛib⁹ nr̃is amoꝛem
tui nois: z ꝑsta in nob̃ religio
nis augmẽtũ: vt q̃ sũt bõa nu
trias: ac pietatis studio q̃ sunt
nutrita custodias. Per do. Ad
võs in eua. ati. Recepit turbe
discũbẽ sup terrã z accipiẽs se
ptẽ pães gr̃as agẽs fregit z de
dit discipul' suis: z apposuerũt
turbe alia. ꝑ. Vlgt.

IN illo tpe: Dixit ihs discipul'
suis. Attẽdite a falsis ꝓphetis
q̃ veniũt ad vos in vestimẽtis
ouiũ: intrinsecꝰ ãt sunt lupi ra
pates. A fructib⁹ eoꝝ cogno
scetis eos. Et rel'.

FRetũ gentis doc. Lectio.

Deꝛ ergo frẽs charissimi q̃
si ouiũ vestimẽtis se idutũ dõ
catholicoꝝ patꝝ sñias sue do
ctrine interserũt: vt facilꝰ sim
pliciũ fratꝝ coꝛda decipe pos
sint. Sciũt ei: q3 si semp mala
diceꝛẽt: citiꝰ cognitu cauerent
Et ideo bõa malis imiscẽt: vt
dũ libẽter id q̃d verũ est audit
nõ facile id q̃d falsuz ẽ discer
nat. Tales ergo lupis rapacib⁹ ꝙpant: q3
q̃s in occulto decipe non pñt
publice ꝑsequi. Tales igit
iubet dñs cauere: q3 sic bonoꝝ
ꝙsortiũ multũ adiumat: sic ma
loꝝ societas multũ nocet. Ex
fructib⁹ eoꝝ cognoscetis
eos. Moli ergo i hereti
cis q̃rere folia ꝙboꝝ pulchra: z
fidei puritatẽ. Et noli i xp̃iano
no solũmõ attẽdere famã bõe
opinionis: sz fructũ inqre ꝑfe
cte opatõis. In eua. ati. Atten
dite a falsis ꝓphetis q̃ veniũt
ad vos in vestimẽtis ouium: a
fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos.
ꝑ. Bñdictus.

DEus cui⁹ ꝓuidẽtia i sui
dispositiõe nõ fallit: te suppli
ces exoꝛamus: vt noxia cuncta
submoueas: z oia nob̃ ꝓfutu
ra ꝓcedas. Per dñm. Ad võs in
eua. ati. Nõ põt arboꝛ bõa fru
ctus malos facere: neq3 arboꝛ
mala fructꝰ bonos facere: omis
arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ ex

cidek z i ignē mittet. ꝯ. Mgr

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Hō qdā erat diues q hēbat villicū: z hic diffamat⁹ ē apd illū: qñ dissipasset bōa ipi⁹. Et rel. Dñe. hui die

Spiritua. ro. phon. L. vij. Iuter enī hō iste trēs charissimi deus ops ē. Qui bñ dines esse dr: q: apud illū sūt oēs thesauri sapie z scie absconditi Ihūs etiā villici nos sum⁹ qs ad imaginē suā creauit: qbus etiā sensū z intellectū ꝓbuit.

Alle āt diuitias dñi nri dispēsamus: qñ sensū quē ad vsū accepim⁹ virtutū: z in vsū ꝙuertim⁹ vitioz. Diffamamur āt apud dñm q dissipem⁹ bōa ipius qñ ex nobis ipis malā opinionē dam⁹.

Et vocauit dñs vil. Lux

dicū z ait illi. Reddē rōnē villicatōis tue. Vocamur ergo ad reddēdū rōnē villicationis nre: cuz de pñti vita ad iudiciū ducimur: vbi nō solū de ope: sz etiā de ocioso sermōe rōnē reddituri sum⁹.

Ei. Dixit dñs villico qđ h audiuit de te: redde rōnē villicatio

Argi. Dio. mis tue alla. re nob qs dñe semp spūm cogitādi q recta sunt ppitius et agēdi: vt q sine te esse nō possumus scōm te viuere valeam⁹. Per dñm. Ad vē in eūg. sū.

Quid faciā qz dñs me⁹ aufert a me villicatōez: fodere nō valeo: mendicare erubesco: scio qđ faciā: vt cū amotus fuero a villicatione recipiāt me in domos suas. ꝯ. Mgr.

In illo tpe. Scōs luā.

Luz appropinq̄sset ihesus hierlm: videns ciuitatē flevit sup illā dicēs: Quia si cognouisses z tu. Et rel.

Heuit greg. pape. L. vij

igit pr⁹ redēptor rui⁹ z pside ciuitatis: quā ruinā: qz ipa ciuitas sibi vēturā esse nō cognoscebat exultabat. Cui a flente dño recte dr: qz si cognouisses z tu: subaudis: fleuisses q mō qz nescis qđ imminet ex

Iosephus. L. vij. ultas.

eni de bui⁹ ciuitatis euersione ita scribēs ait: Post dñi ascēsionē: z post nece iacobi q iustus ē appellatus: fulcitauit dñs aduersū iudeos romānoz pricipes: vespasianum z ty tū: piem z filiū: iusto dei iudicio agēte: vt q pie z filiū negauerāt: a pie z filio necarent. In

Bit cū exercit⁹ romanus vastaret regionē iudeoz cucurrit⁹ ois iudeoz exercitus in ciuitatē qñ vir va⁹ iusto iudicio dei exigēte: vrg in pasce

li solēnitate xp̄m occiderūt: in eadē solēnitate ab hostib⁹ cū cundarent. Ireuā.aū. Cū ap propīnāret dñs hierl'm vidēs ciuitatē fleuit sup illā z dixit: qz si cognouisses z tu: qz vēiēt dies i te z circūdabūt te z coā gustabūt te vndiqz: z ad terraz ꝓsternēt te: eo q̄ nō cognouē ris tp̄s visitatiōis tue alla. ꝑ. Ateāt Dio. Būdictus aures mie tue dīe p̄cib⁹ supplicātiū: z vt petēti b⁹ desi derata cōcedas: fac eos q̄ tibi fūt placita postulare. Per do. Ad vē in eua.aū. Scptū ē eni qz dom⁹ mea dom⁹ oronis est cūctis gētib⁹: vos āt fecistis il lā spelunca latronū: z erat q̄ti die docens in tēplo. ꝑ. Mgt. Lectio.xj. Scōm lucā In illo tpe: Dixit ibs ad q̄sdā q in se confidebāt tanq̄z iu sti: z aspnabant ceteros pabo lā istaz. Duo hoies ascēdebāt in tēplū vt orarēt: vn⁹ phariseꝰ z alt̄ publican⁹. Et re. Omēl. Quatu bti gre.pa. L.vij. Oz igit modis frēs cha rissimi tumor arrogātiū diui dit. Primo: cuz hō se hīe esti mat q̄ nō habet. Scōo cum hoc q̄ habet ꝓpria virtute se habere putat. Tertio: cuz hoc q̄ habet nō a deo se accepisse z ꝓpriis meritis credit. Quar to: cuz ceteris despectis singu lariter se hīe estimat q̄ habet Quo mo: bo' iacta L.viij tie iste phariseus labora bat: qui nō solū publicano hu militer orāti se p̄ferebat: sed etiā ceteris oībus dicēs: Deꝰ gr̄as ago tibi: qz nō sum sic̄ ce teri hoium. Jeiuno bis in sab bato: decimas do omniū que Frustra L.ix. possideo. nī decimas de oībus q̄ possidebat dabat: q mēte suaz in fundamēto humilitatis nō collocauerat. Et publicanus a lōge stās nolebat nec oculos ad celuz leuare: sed p̄cutiebat pectus suū dicēs: Deꝰ ꝓpitius esto mihi pctōri. In tunsione quippe pectoris dolorē osten dit mentis. Mouerit eni illuz esse qui p ꝓphetā ait. Peccā tor in q̄cunq; die conuersus fue rit z ingemuerit: oia pcta eius obliuioni tradent. In eua.aū Duo homies ascendebant in templū vt orarent: vnus pha riseus z alter publicanus: de scendit hic iustificatus in do mum suaz ab illo alleluia. ꝑ. Benedictus. Oratio. Deus qui omnipotentiā tuam parcendo maxime z mi serando manifestas: multipli ca super nos gratiam tuaz: vt ad tua p̄omissa currentes ce-

lestium bonoꝝ facias esse consortes, ℙer dñm. Ad vesperas in euage. aī. Stās a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum dicens: deus ꝓpitius esto mihi pctóri. ꝑs. Dagt ℂ Dñica.xij. Scom marcum

IN illo tēpe: Exiēs iesus de finibus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei surdum ⁊ mutuꝝ ⁊ deprecabant eum vt imponat illi manum. Et re. Omel. venerabilis Bede presbyteri

SUrdus itaqꝫ Lcō. vij. frēs mirabiliter a domino curatus: genus designat humanū: qđ ab errore diabolice deceptōis diuina meruit gra liberari. Obsurduit nāqꝫ hō: postqꝫ mortifera serpētis verba cōtra dñm tumidus audiuit: mutusqꝫ a laude dei effectus est: ex quo cuꝝ seductore colloquiū habere presumpsit

QUia igitur Lcō. vij. ipē surdus saluatorem agnoscere: mutus rogare negbat: adducunt eum amici: ⁊ ꝓ eius salute domino supplicāt Sic nimiruꝝ fit in spiritali necesse est curatiōe geratur: vt si quis humana industria ad auditū ꝓfessionēqꝫ veritatis conuerti nō pōt: diuie pietatis offerat aspectibus: atqꝫ ad sanādum eum supne manus flagitetur auxilium. Lcō. ij.

APprehendēs egrotū iesus de turba seorsum: misit digitos suos i auriculas ⁊ expuens tetigit linguā eius. Digitos quippe surdo in aures mittit vt audiat: cuꝝ per donū gre spiritalis diu nō credētes ad auditum sui verbi ꝙuerit. Et expuēs tetigit linguā eius cum p ministerium ꝓdicationis rōnem fidei quā confiteri debeat ꝓstat. In euangelio aī Exiens iesus de finibus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos alla. ꝑs. Bñdictus. Oro

OMnipotens sempiterne deus: qui habundantia pietatis tue ⁊ merita supplicū excedis ⁊ vota: effunde super nos misericordiā tuam: vt dimittas que conscientia metuit: ⁊ adijcias quod oro nō ꝓsumit. ℙer dominum. Ad vs in euāgelio aī. Bene omnia fecit: surdos fecit audire: et mutos loqui. ꝑs. Dagt. ℂ Dñica

Tredecima Scom lucā

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis. Beati oculi q vident que vos videtis. Dico enī vobis q multi ꝓphe ⁊ iusti

volu̇erūt videre q̄ vos videtis
t̄nō viderūt: t audire q̄ auditis
t̄nō audierūt. Et rel. Omel.

Pon vi. bede pl. L. vii.
enī oculi scribax t phari
sēox q corpⁱ tuī dñi videre:
ꝫ illi bti oculi q eiⁱ pñtē cogno
scere facia. Sācti ergo ꝓphe
tē ꝑ spūm sctm dīm in carne ꝓui
derūt futurū: t eū corpaliter sīc
apli videbāt videē desiderauerūt: ꝫ minime viderunt. L. vii.

Ecce q̄dā legisperⁱ surrexit tēptās illū t dicēs:
Magīr qd faciēdo vitā eternā
possidebo. Surrexit aūt nō so
lū corpe ad interrogādū: ꝫ etiā
mētis elatōe ad tēptandū. Sz
dñs quē occulta cordis nō fal
lunt: ua suā tēpauit rīsionē: vt
ad interrogatōez scribe rīdeat:
t a tēptatore reppēdi ñ possit.

Dixit eni eūz stati
ad legē dicēs: In lege
qd scriptū ē: quō legis? At ille
rīdēs ait. Diliges dīm deuz
tuū ex toto corde tuo: t ex tota
a tua: t ex oīb⁹ viribⁱ tuis: t
ex oi mēte tua: t ꝓximū tuum
sīc teipm. Duz igit dñs legis
pito rīdit pfectū nob iter vite
celestis oñdit: cui ꝑmo ꝺ dile
ctiōe deⁱ t ꝓximi legis scripta
ꝓponēti dic. Recte rīdisti ꝺ
fac t viues. In eūā. ad. Magīr
qd faciēdo vitā eternā possideb
bo: ait illi iesus in lege qd scri
ptū ē: diliges dīm ex toto cor
de tuo: ꝑ. Benedictus. Dio

Ds pⁱs t mibi cors deⁱ ꝺ
cui⁹ mūere venit: vt tibi
a fidelib⁹ tuis digne t laudabi
liter seruiat: tribue nob q̄s: vt
ad ꝓmissiōes tuas sine offensi
one curram⁹. Per do. Ad vā
in euāg. ut supra. Ecce q̄dā descende
bat ab hierlm in hiericho t i
cidit in latrones q etiā despo
liauerunt eū t plagis ꝓpositis
abierunt semiuiuo relicto. ꝑ
Magīr. Omica. viii. Factū est in

In illo tpe: Dū iret cam
iesus i hierlm trāsibat p
mediū samarie t galileē. Et
cū ingrederet q̄dā castellū:
occurrerūt ei decez viri lepⁱosi
Et re. Ome. ve. bede pl. L. vii

Dominus igit iesus xps
ꝓpter nrāz salutē hō fa
ctus: nō solū ad se venētibus
regnū dei euāgelizabat: ꝫ etiā
am p diuersa loca pgēs pluri
mis sanitatē tribuebat. Castel
lū ꝙo mūdū significās i quod
dñs: qñ ex maria ỽgie carnē
assumes mūdo visibil' appuit

Per lepⁱosos ergo L. viii
hereticos ītelligē possu
mus: q: sīc lepra varios colo
res exprimit in cute: sic hereticoꝝ
doctrīa varios errores ge
nerat in sermōe. Est eni frēs i

misibilis lepra in aia: qñ varijs
Tpcis ingnat ꝓscia. L.ix
Alies ergo si emẽdatoꝛ ex
aie accipe volũt: necesse est vt
lõge stẽt. i. vt a ꝓsortio scoꝛ se
indignos iudicẽt: magisq; cla
moꝛib⁹ ihesũ interpellẽt. i. cum
magna ꝓtritõe coꝛdis diuinã
clemtiã exoꝛẽt. In euã. an. Cũ
ingrederet ihesus qdã castel/
lũ: occurrerũt ei decẽ viri lepꝛo
si q steterũt a lõge: et leuauerũt
vocem dicentes: ihesu ꝓceptoꝛ
miꝛere nobis. ꝑ. Bñdictus.

O Dñs sempiterne Dio
de⁹ da nobis fidei spei et
charitatis augmentũ: et vt me
reamur assequi qd̃ ꝓmittis: fac
nos amare qd̃ ꝓcipis. Per do
Ad vs in euag. an Un⁹ aũt ex
illis vt vidit q; mũdatus ẽ: re
gressus est cũ magna voce ma
gnificãs deum alla. ꝑ Dñm.

Dñica xv. Scõm matheu

In illo tpe: Dixit ihesus di
scipulis suis. Nemo põt
duob⁹ dñis seruire. Aut enim
vnũ odio hẽbit et alteꝛ diliget
aut vnũ sustinebit: et alteꝛ ꝓtẽ
net. Et re. Ome. ve. be. L. vij.

O Uoem dñi: de⁹ et diabo
lus intelligunt. Nis er/
go duob⁹ dñis vnus idẽq; hõ
vno eodẽq; tpe seruire hil non
põt. Quia valde ꝓtraria sũt q
dñs ꝓcipit et diabol⁹ suggerit
Dñs eni ꝓcipit humilitatẽ: et
diabolus suggerit superbiã. Et
vt breuiter ꝓcludã dñs vocat
ad ꝓfectus: diabolus ad vitia.

Non potestis deo L. viij
seruire et mamone. i. di/
uitijs. Aliud est eni hie diuiti
as: et aliud frui re diuitijs. Qui
eni diuitias dñs ẽ: eas vt dñs
distribuit. Qui aũt eas seru⁹
est: illas custodit vt seruus. Et
ideo dũ seruituti diuitias im
plicatus tenet: a xpi seruitute

Unde eos L. xj. euacuat
qui xpo seruire defide/
rãt: dñs ad spontaneã paupta
tẽ inuitat cũ subiungit dicens
Ideo dico vobis: ne solliciti si
tis aie vre qd mãducetis: neq;
coꝛpi vro qd induamini. Aia
eni in hõ loco ꝓ pñti vita pon/
tur. In euã. an. Nolite sollici/
ti esse dicentes: qd mãducabi
mus aut qd bibem⁹: scit eni pa
ter celestis qd vobis neces
se sit alla. ꝑ Bñdictus. Dio

Ustodi qs dñe ecclesiam
tuã ꝓpiciatõe ꝓpetua: et
q; sine te labit hũana mortali
tas tuis: semp auxilijs et abstra
hat a noxijs: et ad salutaria di
rigat. Per do. Ad vs in eũa.
an. Querite ergo ꝓmũ regnũ
dei et iusticiã eius: et hec omia
adijcient vobis alla. ꝑ Dñm

Dñica. xvj. Scõm lucam.

In illo tempe: Ibat ihesus in ciuitatē que vocat̄ naym: et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa. Et relīq̄

Oratio venerabilis bede pr̄

Suscitatu vyteri. L. vij.

Rus ergo dominus mortuum nō solum discipulos: sz etiam turbam copiosam secū voluit comitari: vt ex visione miraculi plures ad fidez eius vocarent̄. Defunctus iste qui extra ciuitatem ad sepeliendū delatus erat: hoiem significat mortifero crimine sopoz̄atum Quē eni i corde peccare delectat: q̄si infra ciuitatē mortuus

Quum vo de L. vij. iacet lectatio vsq; ad opatōez pducit̄: q̄si extra portas ciuitatis mortuꝰ expellit̄. Quia siē hō habitat in ciuitate: ita aia ad ips corpus ingredit̄: p qđ bonū et malū opari pōt. Portas aūt ciuitatis sensus corpeos accipimus: p quos aut vita aut mors ad nr̄az aiam ingredit̄.

Quiamus er Lcō. ix go frēs portas oculoz ñ ab illicito visu: et aures ne audiant vana: et nares ab illicitis odoribus: et manꝰa malis opibus: et pedes a prauo itinere et si hos q̄nq; sensus bene custodierimus: spiritaliter a dño resuscitari merebimur. In eua. añ. Accessit ihesus et tetigit locum: hi aūt q portabāt steterunt. et ait: adolescens tibi dico surge et resedit q erat mortuus: et cepit loq alla. ps. Bñdict⁹. Dio

Ecclesiā tuaz dñe misericordia continuata mūdet̄ et muniat: et q̄ sine te nō pōt saluaz̄ hīstere tuo semp mūere gubernetur. Per dñm. Ad vē in eua. añ. Accepit āt oēs timor et magnificabāt deum dicentes: q̄ pphēta magnus surrexit in nobis: et q̄ deus visitauit plebē suā. ps. Dñs. Do

Dominica. xvij. Scōm luc

In illo tpe: Cū intraret ihesus in domū cuiusdā pncipis phariseoz sabbato māducare panē: et ipi obseruabāt eū. Et ecce hō qdā hydropicus erat añ illū. Et rel̄. Ome. ve. bede pr̄.

Pharisei igit̄ obs̄/ L. vij uabāt ihesū: nō vt imitari vellēt: sz rep̄hēderēt si possent Per hydropicū igit̄ auarus q libet designat̄ atq; luxuriosus Sic eni hydropicus q̄ āplius bibit: eo āplius sitit: sic et auarus q̄nto magis diuitias acquirit: tāto magis in eis acquirē/

dis exardescit. Lcō. viij.

Et rīdens ihesus dixit ad legispitos et phariseos. Si licz sabbato curare? At illi tacuerūt Quia si dicerēt vt liceret sab/

bato curare reꝑhēſibiles eēnt vt qd eū obſeruaret vtꝝ ſabbo curaret hoiem. Si ꝙo diceret nō licet: arguerēt ꝯre ſabbato aſinū vel boué ſoluētes a ꝓſepio ducerēt adaꝯre. Lcō.xx

ET ideo non inuenientes qd diceret tacuerūt. Jꝑe ꝙo apꝑhēſum ſanauit euꝝ ac dimiſit. Pulchre ergo dñs corā ſuaris hydropicū curauit: ꝛ cū in vno ſanaret ifirmitas corꝑis: i mltis morbꝰ curaret mētis. In euā.añ. Dixit ieſus ad legiſperitos ꝛ phariſeos: ſi licet ſabbo curare hoiem at illi tacuerunt: ipe vero apꝑehenſum ſanauit eum ac dimiſit alleluia. ꝓ. Benedictus.

TUa nos domi Oratio ne queſumus gratia ſemper ꝛ preueniat et ſequatur ac bonis opibus iugiter ꝓeſtet eſſe intentos. Per dominum Ad vs in euā.añ. Cū inuitatꝰ fueris ad nupcias recūbei nouiſſimo loco vt dicat tibi q te iuitauit amice aſcēde ſuperiꝰ tūc erit tibi glia coraā ſil diſcūbētibꝰ alla. ꝓ. Mgt. Dñe

Lca.xviij. Scōm matheū.

IN illo tpe: Acceſſerūt ad ihm ſaducei et interrogauit euꝝ vnꝰ ex eis legiſdoctor tēptans eū. Magiſter qd eſt mādatuꝝ magnū in lege? Ait illi ieſus. Diliges dominum deū tuuꝝ ex toto corde tuo ꝛ in tota anima tua: ꝛ in tota mēte tua: hoc eſt maximum ꝛ primum mādatum. Et reliqua. Dñe.lbe

Pati tohānis ep̄i Lcō.xvij.

PHariſeus igitur interrogauit dominum quod eēt mādatum magnuꝝ in lege: vt dū vnum diceret: cetera mandata infamare videretur: ac per hoc illorum odium incurreret: qui aliud mandatum legis laudare volebbāt. Sed dominus ita reſponſionem temperauit: vt quod eſſet mandatum oſtenderet: ꝛ ipe irrepꝛehenſibilis eſſet. Lectio.viij.

AIt enim: Diliges dominum deum tuuꝝ ex toto corde tuo ꝛ in tota anima tua: ꝛ in tota mente tua: hoc eſt maximum ꝛ primū mandatum. Quia immenſus eſt deus ſine menſura eſt diligendus. Ut cum eum multum diligimus parum nō diligere fateamur.

NUlluſq Lectio ix. in nobis locus remaneat vacuus qui dei dilectione non repleatur: ſed mens lingua ꝛ manus eius dilectionem reſonet. Sed quia deum nemo perfecte diligere poteſt niſi diligat ꝛ proximum recte ſubdit. Secundum autem ſi-

mile est huic. Diliges pximū
tuū sicut teipm. Idest sicut no
stre poluim⁹ necessitati subue
nire: sic subueniam⁹ t pximis
In euā. aii. Magister qd est
mādatū magnū in lege ait il
li ihesus diliges dnm deū tuū
ex toto corde tuo alla. ps. Be
Ad gs dñe Dño nedict⁹.
Oppto tuo diabolica vita
se ptagia: t te solū deum pura
mente sectari. Per do. Ad vs
In euāge. aii. Quid vobis vi
det de xpo cui⁹ fili⁹ est dicūt
ei omes dauid dicit eis ihesus
quō dauid in spū vocat eū do
minū dicēs: dixit dns domio
meo sede a dextris meis. ps.
Dgt. Dnica xxi. scm mat.
In illo tpe: Ascēdēs ihs
in nauiculam trāsfretauit
t venit in ciuitatē suā. Et ecce
offerebāt ei paraliticū: iacen
tem in lecto. Et re. Omel. bti
Iohannis epi. Lcō. vij.
Dominus igit ihesus xps
sacro naui ascēdit vt oia q ho
minis sunt agēs: verū hoiem
p nra salute se venisse demō
straret. Per paraliticuz ergo
quilibet pctōr designat: quia
calore diuini amoris recedēs
in teporē vel frigus iniqtatis
cuerut: in tātū vt si aliqñ gra
uissima mala ppetret: nec ea
velut mima ptimescat. L. viij

Lectus enim in quo pa
raliticus portabat cor
pus hois pctis assuetū: vel cō
scientiā desperatā signat. Hi
aūt qui paraliticū dño ad cu
randū optulerūt: doctores et
magistros ecclesie significāt.
Offerūt eni parali L. ij.
ticū dño ecclesiastici vi
ri: qsi peccāte ꝓbis corrigūt t
oronib⁹ iuuāt vt ab ipis pec
catis resipiscāt. Qui bn mar
co narrante quatuor fuisse re
ferunt: qr quatuor sunt libri
euangelij in quibus ois pdi
cātū doctrina nō solū instru
itur sed etiā roborat. In euan
gel. aii. Dixit dns paralitico
cōfide fili remittunt tibi pcta
tua alla. ps. Bndictus. Dño.
Drigat corda nra qs do
mine tue miserationis opa
tio: qr tibi sine te placē nō pos
sumus. Per do. Ad vs in euā
ge. aii Tulit ergo paliticus le
ctū suuz in q iacebat magnifi
cans deū: t ois plebs vt vidit
dedit laudem deo. ps. Dagī
Dnica. xx. Scm matheū
In illo tpe: Loqbat ihesus
cū discipulis suis in paba
lis dicēs: Sile factū est regnū
celorr hoi regi q fecit nuptias
filio suo. Et misit seruos suos
vocare inuitatos ad nuptias: t
nolebāt venire. Et re. Omel.

Rbi grego. pape. Le. vij.
Regnū celox ih loco pñ/
tem signat eccliaz. i. congregati/
onē iustox in q̄ dñs nō solū re
gnat: sed etiaz qescit. Nō ille
rex spiritalr deo ops est: z filio
ei⁹ dñs ihesus xps. Qui feč nu
ptias filio suo: qñ p incarnati
onis mysteriū ei scām eccliaz

Ofsit er L. vij. sociauit
go seruos suos vocare
inuitatos ad nuptias: qz icar
nationis sue mysteriū p pziar/
chas z pphetas lōge añ dicē
voluit. q plurimos ad nuptias
xpi vocauerūt: sed reprobi ve
nire nolebāt: qz ei⁹ iussiōibus
pmlta opa ptradixerūt. L. ix.

Terū misit alios seruos
aplos videlicz q post do
mini icarnationē ad pdicādū
euāgeliū sunt missi: q tāto se/
curi⁹ aduentū xpi ānūciauerūt
quāto ab ipo ore veritatis vbe
nius ꝙbū diuinū audierunt.
Ju euāge. añ. Dicite inuitatis
ecce prādiū meū parauī: tau/
ri mei z altilia occisa oia para
ta sunt venite ad nuptias alla

Odns ps. Bñdict⁹. Deo
et mibicors de⁹ vniuer
sa nobis aduersātia ppiciat⁹
exclude: vt mēte z corpe parit
expediti q̄ tua sūt liberis men
tib⁹ exeq̄mur. Per do. Ad vs
in euāge. añ. Nuptie quidem
parate sunt sed q inuitati erāt
nō fuerūt digni ite ad exit⁹ vi
arū z quoscūq; inueneritis vo/
cate ad nuptias alla. ps. Dñs

Dñica xxj. scōm iohannē.

In illo tpe: Erat qdā re/
gulus: cui⁹ filius infirma
bat capharnaū. Hic cū audis/
set qz ihesus aduenīret a iudea
i galileā abijt ad eū z rogabat
eū vt descēderet z sanaret fili/
um eius. Et re. Omel. vti gre

Regu pape. Lcō. vij.
Rlus eni dr sub rege pm⁹
vel paruus rex. Et ideo quia
ex parte credebat: et ex parte
non credebat: nō rex sed regu
lus meruit appellari. Crede/
bat ergo q dñs p pñtiā corpa
lem salutē filio suo restituere
posset: sed nō credebat eū p di
uinitatē vbiq; eē pñtē cui⁹ tā
solicite corpalē aduentū req/
rebat dicēs. Dñe descēde pri/
usq; moriat filius me⁹. L. viij.

Qlia ergo credebat roga
turus p filio accessit: sed
qz pfecte non credebat audire
meruit. Nisi signa z prodigia
videritis: nō creditis. Legim⁹
in euāgelio mathei: qz cuz in
troisset ihesus capharnaū accei
sit ad eū centurio: rogās eū et
dicēs. Dñe puer me⁹ iacet in

Adomo paralitic⁹ z mals
Jti illi ibs. Le. ix. torq̄t.

Ego veniã ⁊ curabo eum. Quid est ergo q̃ dominus ad filium reguli rogat⁹ ire noluit: et ad seruum centurionis etiã non rogatus ire paratus fuit. Mi/rum nostra superbia confun/ditur qui hominibus non na/turam qua ad imaginem dei facti sunt: sed potentiaz ꝑsidera/mus. In euangelio añ. Do/mine descẽde vt sanes filium meum priusq̃ moriat: dixit ei iesus: vade fili⁹ tu⁹ viuit alla.

LArgire tṽ. Bñdict⁹. oꝛo q̃s dñe fidelibus tuis in/dulgentiã placatus ⁊ pacem: vt pariter ab oĩbus mundent offensis: ⁊ secura tibi mẽte de seruiant. Per dñm. Ad vs in euãgelio añ. Cognouit autez pater quia illa hora erat in q̃ dixit ihs fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ credi/dit ipe ⁊ domus eius tota. Ps. Magt. Dñica. xvij. Scom

IN illo tpe: Dixit matth. iesus discplis suis para/bolam hãc. Simile est regnũ celorum homini regi: qui vo/luit rationez ponere cũ seruis suis. Et cum cepisset rationez ponere: oblatus est ei vnus q̃ debebat decem milia talenta Et reliqua. Omel. beati hie/ronimi vr̃sbyteri. Lcõ. vij

HOmo iste rex dominus est iesus xps: atq̃ huius regis serui homines sunt: quos ad suam imaginem condidit. Et cum cepisset rationem po/nere: oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta id est qui in maioꝛibus crimi/nibus obligat⁹ erat. Cum au/tem non haberet vnde redde/ret: iussit eum dominus venũ dari: ⁊ vxoꝛem eius ⁊ filios et omnia que habebat et reddi.

TUnc enim spiri Lvij. taliter venundat seruus quando peccatoꝛ per pemiten/tiaz de possessione diaboli ad possessionẽ conuertitur dei. Venundant quoq̃ vxoꝛ ⁊ fi/lij: cum caro que peccatis fuit subdita opera ⁊ cogitationes carnales in seruicium dei im/mutat. Procidens autem ser/uus ille rogabat eum dicens. Patientiaz habe in me: ⁊ om/nia reddam tibi. Lcõ. ix.

PRocidit enim seruus an/te deuz cum peccatoꝛ su/am fragilitatem recognoscẽs humiliter veniam postulat. Rogat quoq̃ patientiam: vt dignam possit exhibere peni/tentiam. Misertus autez do/minus serui illius dimisit eũ ⁊ debituz dimisit ei. Ecce eni non solum patientiam quam rogauerat inuenit: sed etiam debiti absolutionem. In cuã

gelio añ. Dixit autem dñs/ nus seruo redde quod debes procidens autem seruus ille rogabat eum dicens: patienti am habe in me et omnia red/ dam tibi. ℣. Benedicr̄ Dño

Familiam tuam quesu/ mus domine continua pietate custodi: vt a cūctis ad uersitatibus te protegente sit libera et in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per dñm.

Ad vesperas in euāgelio añ. Serue nequā omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me nonne ergo oportuit et te misereri cōserui tui sicut et ego tui misertus sum alleluia. ℣. Magnificat.

Dñica.xxiij.

In illo Scōm matthēū. Tpe: Abeuntes pharisei consilium inierūt: vt caperēt iesum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos: cum hero/ dianis dicētes. Magister sci mus quia verax es: et viā dei in veritate doces et non est ti/ bi cura de aliquo. Et reliqua

Omeł. venera. bede ꝓphyteri

A Illo ergo Leō. vij. tēpore quo totius mun di monarchia sub vnius ho/ minis principatu redacta est: ꝓpter pacem et cōcordiā in po pulis seruandam statutum est vt vnusquisq; censum capitis sui redderet. Ergo predicāte domio nostro iesu christo cō/ tentio magna inter iudeos na ta fuerat: ꝓpter redditionem

Alij vero L viij. census. dicebant pro securitate et quiete: q; romani principes ꝓ eis militarent debere tribu ta solui. Ecōtra ergo scribe et pharisei dicebāt: nō debē po/ pulū dei hūanis legib⁹ subia cere. Sub hac occasiōe cōsiliū meūtes mittūt ei discipulos su os cū herodiānis dicētes. Ma gister scimus q; verax es cē. Dic ergo nobis: qd tibi videt Licet cēsum dari cesari an nō? Qđ iō interrogabāt: vt dū do minus vnū ex eis affirmaret: aut illox aut istox odiū incur reret vltrar⁹ dei legi eē vi/

Cognita aūt L.ij. derel. ihs nequitia eox dixit. Quid me tēptatis hypocrite? Primū ergo iesus cogitatio/ nes temptatoxuz denudauit: vt sic saltem in eo cogerentur diuinitatem agnoscere. Qui bus ergo adhuc dī. Ostēdite mihi numisma census. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait il lis iesus. Cui⁹ est imago hec et supscriptio? Dicūt ei. Cesari Reddite ergo que sūt cesaris cesari: idest tributum vectigal atq; cēsum. Et q̄ sunt dei deo:

id est decimas ꝓmittias ⁊ spō/
taneas oblatiões. In euāg. añi
Magister sciam⁹ q⁹ veraxes ⁊
viā dei in ꝟitate doces alla. ps
DEus re Dño Bñdict⁹.
fugiū nſm ⁊ virtus ade
sto pijs ecclie tue ꝓcib⁹ auctor
ipe pietatis ⁊ ꝓsta: vt qđ fide/
liter petim⁹ efficacit ꝓsequmur
Per do. Ad vs. in euāge. añi.
Reddite ergo q̄ sūt cesaris ce
sari et q̄ sunt dei deo alla. ps.
Dñi. Oratio. xxiij. Sedm
In illo tpe: Lo matth.
quēte ihesu ad turbas: ec/
ce princeps vnus accessit ⁊ ado
rabat eū dicēs. Dñe filia mea
modo defuncta est: sed veni ⁊
impone manū tuā sup eā ⁊ vi
uet. Et rel. Omel. vene. bede
Inter oia ꝓbra. Lcō. vij.
miracula q̄ dñs ihs xp̄s
p semetipm ondit in tris: tres
tm̄ mortuos resuscitasse legit.
Resuscitauit ergo ista archisi
nagogi filiā in domo iacentez
resuscitauit ⁊ filiū vidue extra
portā ciuitatis ad sepeliendū
delatū: resuscitauit etiā ⁊ laza
rum q̄driduanū mortuū iā se
tentē in monumēto Lcō viij.
Mina nāq; mortuoz re/
suscitatō: signat q: pctm̄
tribus mōis in mēte et tribus
ꝓpetrat i corpe. In mēte agit
suggestione delectatiōe et cōsē
su. In corpe etiā aliq̄n occlte
aliq̄n palā: ⁊ aliq̄n cōsuetudie.
Qui ꝛo occulte peccat: quasi
infra domū mortu⁹ iacet: sed
cū diuina gra eius cor ad pe/
nitētiā agendā inflāmat q̄si in
fra domuz mortu⁹ resuscitat.
Tales ergo signauit filia ar ⁊
QUi L. ix. chisinagogi
auit frēs māifeste peccat
q̄si extra portā ciuitatis ad se/
peliendū mortu⁹ expellit. Sz
cū tales p diuinā graz ⁊ alioz
correctiō ex ꝓpriam cōpugunt:
q̄si añq̄z ad sepulchra pueniāt
a dño resuscitāt. Hos ergo si/
gnauit adolescēs filius vidue
qué dñs extra portas ciuitatū
resuscitauit. Sūt eni ⁊ alij qui
nō solum publice peccare nō
erubescūt: sed etiā ipm pctm̄
in longā cōsuetudinē vertūt: q̄
les signauit lazar⁹ q̄driduan⁹
mortu⁹. In euā. añi. Loquēte
ihesu ad ꝟbas ecce princeps vn⁹
accessit ⁊ adorauit eū dicens:
dñe filia mea mō defuncta est
sed veni impone manū tuā su
per eā ⁊ viuet alla. ps. Bñdi/
ABsolue q̄s Dño ctus.
dñe tuoz delicta ppīoz
⁊ a pcīoz nroz nexib⁹ q̄ ꝓ no
stra fragilitate cōtraximus tua
benignitate liberemur. Per.
Ad vs in euāge. añi. Dicebat
eni intra se si tetigero fimbriā

vestimenti eius tñ salua ero alla. ñ. Magt. ¶ Dñica.xxv.

In illo tpe: Sedm iohez Lū subleuasset ergo oculos ieſus z vidisset q3 multitudo maxia venit ad eū dixit ad philippū. Unde emem⁹ panes vt mãducẽt hi: Hoc aũt dicebat tẽptãs eū. Ipe em sciebat qd esset facur⁹. Et re. Omeł.

Quod subleuasse oculos ieſus z venientẽ ad se multitudinẽ vidisse phibet: diuine pietatis indiciũ est: q3 videlicet cũctus ad se venire ẽntibus occurrere ꝙsueuit celestis mi/ hico:die gia. Uuer vo iste q quiq3 panes habuit: pplm fugnat iudaicũ: q quiq3 libros moysi accepit. Lcõ vij.

Et bñ quidẽ illi pães or deacei fuisse referũt ꝓpter legis duritiã: q3 lex an aduẽtũ dñi in tantũ velata extitit: vt nullus hoim eã spiritaliť itelligere posset: quoadusq3 veniens bñdictionez daret q legez Per duos Lix dederat. eni pisces: duos ordines intelligere possum⁹ regalẽ .s. z sacerdotalẽ: a qbus iudei regebanť z instruebanť. Discubuerũt ergo viri numero q̃ qnq3 milia: q3 qnq3 sũt cor pis visus sensus. l. audit⁹: gustus: odorat⁹: z tactus. Nos igiť sẽ sus solicite custodire debem⁹ si cõuiuio dñi intereé volum⁹ In euãge.aii. Lũ subleuasset oclos ieſus z vidisset maximã multitudinẽ veniẽtẽ ad se dicit ad philippũ vñ emem⁹ panes vt mãducẽt hi hoc aũt dicebat tẽptãs eũ ipe em sciebat qd esset factur⁹ ꝙ. Bñdict⁹.

Excita dñe q̃s tuor Ora fideliũ volũtates: vt diuini operis fructũ ꝓpensius exequẽtes pietatis tue remedia maiora pcipiãt. Per do In hac dñica si festus .ix. lec. simpliciũ ꝙtigat: aňcipeť vl̃ ponet festũ sci ꝓ pui meli⁹ z cõpetẽs fieri possit z cedat dñice. Si duplex: fiat de domica die lune: vel die martij: vel die mercurij: nõ obstante festo. iij lec. Et si in sabbato ꝓxio aute dñicã vltimã aň aduentũ dñi festũ simplex. ix. lec. euenerit in illo sabbato ad vs incipiet ad capitulũ de dominica z in crastino fiant medie lec. de festo .iij. lec. si contigerit. Ad vs in euangelio aň. Cum vidissent turbe signum qđ fecerat ieſus dicebant: vere hic est p/pheta qui venturus est in mũdum. ñ. Magnificat. Oratio. Excita domine. ¶ Rubrica de festo dedicationis.

Et notandū q̄ si ab octa/ua pasche vsq; ad ascen/sionem domini: vel a festo tan/cte Trinitatis vsq; ad aduen/tum domini: siue ab octa. epi/phanie vsq; ad septuagesimā hoc festum contigerit: fiat ple/num seruitium de dedicatio/ne per septem dies cum regi/mine chori: nisi impediatur p festum nouem lectionum: vel octauas precipuas: siue per fe/stum trium lectionum habentia ppria responsoria vel preci/as laudes vel aliquorum qui sunt in canone: vel etiam per cōmemorationem beate Ma/rie virginis: siue per vigilias: tunc tantum fiet memoria de dedicatione. ¶ Si vero octa/ua festi ad vincula sancti Pe/tri. vel natiuitatis sācti Johan/nis baptiste concurrant cum octauis istis: cedent dicte octa/ue octauis dedicationis. Do/minica vero que infra octauas dedicationis euenerit: si a fe/sto nouem lectionum vacauerit; fiat seruitium de domini/ca cum memoria et medijs le/ctionibus de festo dedicatio/nis: nisi historia in ipa domi/nica inchoāda fuerit: quia tūc tantum memoria de festo de/dicatiōis fiet. Et in illa domi/nica erunt antiphōe et psalmi de dominica: siue fuerit ichoa/ta siue non. ¶ Octauo autem die fiet de ipis octauis cū no/uem lectionibus: nisi in domi/nica contigerit vbi historia in choanda fuerit: vt aliud festū/ nouem lectionum in ipo die octaua. euenerit: tunc antici/pentur octaue: et fiat de ipis octauis proxima die precedē/ti. Sed si forte in ipo die ali/quod festum nouem lectionū contigerit: tunc illo anno die octauarū dedicatiōis memo/ria tantū de ipis octauis fiet. ¶ Quotidie infra octauas in/uitatoria: hymni: antiphone: et psalmi sicut in die. Vna an/tiphona super nocturn. versicu/li ante lectio. de primo nocturno: et responsoria sēm ordinē nocturnorum ordinatim ite/rata. Dicatur etiam vna anti/phona in laudes. Ad vespe/ras prima antiphona de lau/dibus: cum psalmis de primis vesperis. Super psalmos Be/nedictus et Magn vna de assi/gnatis antiphonis: et cetera ad alias horas vt in die. ¶ Si ve/ro infra aduentum vel infra se/ptuagesimam vsq; ad caput ie/iunij hoc festū contigerit: erūt octa. sine regimine chori vsq; ad octa. die: tūc cum hāt ix. lec. de octa. nisi in dnica contigerit.

¶Si autez a circūcisione dñi vsqz ad octauas epiphanie vl a feria quarta in capite ieiunij vsqz ad feriam quartaz añ pascha: vel a vigilia ascensionis dñi vsqz ad vigiliam pētechostes hoc festum forte ꝓtigerit: nihil fiat de festo ifra octa. nec etiam in octaua nisi memoria tm. ¶Si enī a vigilia nativitatis dñi vsqz ad circūcisionez dñi: vel a feria quarta ꝓxima ante pascha vsqz in octauā pasche vel in vigilia Pentechostes: et ab vtroq vsqz ad festū sancte Trinitatis hoc festum euenerit semper differatur vbi cōuenientius possit celebrari: vl post octa. epiphanie: vel post octauas pasche: vel post octa. Corpis xp̄i: et ibi fiat de festo dedicationis cum octauis suis: nisi impediatur vt p̄dictum ¶Si vero hoc festum in dñica ꝓxima aduentus dñi: vel in aliqua dominica infra q̄dragesimam vsqz ad dñicaz in ramispalmarum ꝓtigerit: differatur in crastinum: et tunc in illa dominica erunt vesperе de dedicatione: et memoria d̄ dominica. ¶Si autem festū dedicationis et festum sancti andree in ꝓxima dñica aduentus dñi ꝓcurrant: tunc anticipetur festum sancti andree: et fiat die sabbati: et in illo sabbato erunt vesperе de dominica cuz memoria de scō andrea: et in feria secunda fiat festum dedicationis vt supra dictuz est. Si enī festum dedicationis in ꝓxima dñica aduentus dñi euenerit: et festuz sancti andree in crastino cōtigerit: tunc anticipet festum dedicationis: et fiat die sabbati et illo sabbato erūt vesperе de dominica: et memoria de festo dedicatiōis. Si vero hoc festum in ꝓxima vel secūda vel tertia vel quarta dñica quadragesime contigerit: et in feria .ij. aliud forte sequat festū duplex: tunc anticipetur festum Dedicationis: et fiat die sabbati: et tunc in illo sabbato dicantur vesperе de festo dedicationis: et tm̄ fiat memoria de dominica. Sed si forte in illo sabbato aliud festū duplex euenerit: tunc illo sabbato fiat de festo: et anticipetur festū dedicationis: siue differatur in ꝓximam feriam vacantem ꝓut competentius fieri possit. ¶Si autem in dominica in Ramis palmarum hoc festum euenerit: anticipetur et fiat die sabbati: nisi impediatur per festum Annunciationis dominice: et tunc fiat de festo Dedicationis de Vesperis

ris siue alis feriis precedēn vbi competenti⁹ fieri poterit. Si ēni in octa. pasche vel in festo trinitatis hoc festum ingerit differat in crastinū: et in vespe ris in dñica incipiat cap. ō festo dedicatiōis. ¶ Si vo i die ascēsionis dñi vel in festo corporis xpi h festū euenerit: differat in crastinū: et tūc in scōis vespis die ascēsionis: z etiā in festo corpis xpi tm fiat memoria de festo dedicatiōis. Si aūt festū dedicatōis z festum duplex alicuius sci eodē die concurrāt: si hmōi festū sit de principalibus duplicibus: fiat ipso die de scō: z trāsferat vel anticipet festū dedicatōis. Si vo hmōi festum sci sit de minoribus duplicibus; tūc fiat de festo dedicatōis: z transferatur vel anticipet festum sancti, p ut conuenientius fieri poterit ¶ In festo dedicationis eccle

Sue ad vesperas antiphōa Sanctificauit dominꝰ tabernaculum suum: hec est domus dei in qua inuocetur nomen eius de quo scriptum est erit nomē meum ibi dicit dñs ℣. Letatus. Ant. Domus hec sancta hierusalem ciuitas dei nostri: z cōgregatio celestium angelorꝝ est. ℣. Qui confidunt. Ant. Glorioſum z terribile nomen tuum dominet: edifica ui domum in vniuersa terra: magnus dominus noster: qz exaltatum est nomen eius solius: beati qui habitant in domo tua domine in seculum seculi laudabunt te. ℣. Nisi dominus edi. Ant. Benedictus es in templo scō glorie tue qō edificatum est ad laudē z gloriam nominis tui domine. ℣ Confitebor. q. Ant. In dedicatione huius tēpli laudate deum omnis milicia celorum: z omnis terra laudet nomē domini: quia exaltatum est nomē eius solius. ℣ Lauda hierusalem dominum. Caplm.

Vidi ciuitatem sanctam hierusalem nouam descendentem de celo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo. ℟. Fundata est domus dñi. Hymnus

Vrbs beata hierusalem dicta pacis visio que construitur in celis viuis ex lapidibus z angelis coronata vt sponsata comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo preparata vt spōsata copuletur domino platee z muri eius ex auro purissimo. Porte nitent margaritis aditis patētibus z virtute meritorum illuc introducitur omnis qui p christi no

mine hic in mundo premitur
munitionibus pressuris expo
liti lapides suisq; aptantur lo
cis per manus artificis dispo
nuntur pmansuris sacris edi
ficijs. Gloria t honor deo vb
q; quo altissimo vna patri filio
q; inclyto paraclito: cui laus e
t potestas per eterna secula.
Amen. ℣. Beati qui habitant
in domo tua domine. In secu
la seculorum laudabunt te al
leluia. In mon. cclso ar. Oq;
metuendus est locus iste vere
non est hic aliud nisi dom⁹ dei
t porta celi. ℣. Magt. Dio.

DEus qui nobis p singu
los annos huius sancti
templi tui cōsecrationis repa
tuas diem iniz sacris semper my
steriis representas tu columes
exaudi preces populi tui t p
sta: vt qui quis hoc templum
beneficia petiturus ingredi:
ricta se impetrasse letet. Per
dominum. Ad matutinas in
vitatorium. Filie syon currite
assunt enim celebria mris no
stre solemnia. Jubilemus igit
deo nostro vnanimes qui nbi
eam gratuita elegit clemētia.
In. Venite. Hym. Urbs bea
ta hierusalem. In. j. nocturn. an
℣. Tollite portas principes
vras t eleuami porte et
nales. ℣. Dñi est terra. ℟. Ui
ditiacob scbalā sūmitas eius
celos tāgebat t descendentes
angelos t dixit: vere locus iste
scūs est. ℣. Deus nr refugiū.
an. Cū euigilasset iacob de so
no ait: vere locus iste scūs est.
℣. Magnus dns. ℟. Domuz
tuam dne decet scitudo. In lō
gitudinem dierum alla. Le. j.

QUotiens scunq; frēs cha
rissimi altaris vl templi
festiuitatem colimus: si fideli
ter t diligenter attendimus t
pie ac iuste viuimus: quicqd
in templis manufactis agitur
totum in nobis spūali edifica
tione completur. Se. In dedi
catione templi decantabat po
pulus laudem. Et in ore eoz
dulcis resonat tonꝰ. ℟. In hym
nis t confessionibus benedi
cebant dominum. Et. Ito. ij.

NOn enim mentitur ille
qui dixit: Templū enim
domini sanctū est: quod estis
vos. Et iterum. Nescitis quo
niam corpora vestra templum
sunt spiritus sancti. Quibus
meritis nisi per gratiā dei me
ruimus fieri templum dei.
Fūdata est domus domini su
per verticem montium t exal
tata est super omnes colles: et
venient ad eam omnes gētes.
Et dicent: gloria tibi domine
℟. Venientes autem venient

eum exultatiõe portantes manipulos suos. Et di. Lcõ. iij.

QUantum ergo possumꝰ cum ipius adiutorio laborem⁹: ne deus noster in tẽplo suo hoc est in nobisipsis inueniat quod oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculum cordis nostri euacuet vitijs ⁊ virtutibus repleatur. ℟. Benedic domine domũ istã quaꝫ edificaui nomini tuo venientium in loco isto. Exaudi ꝓces in excelso solio glorie tue. ℣. Domine si conuersus fuerit populus tuus ⁊ orauerit ad sanctuariam tuum. Exaudi ꝓ Gloria pa. Exaudi. In. ij. nocturno añ. Non est hic aliud: nisi domus dei ⁊ porta celi. ꝓ ℣. Quam dilecta. añ. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum desuper. ꝓ Benedixisti. añ. Erit mihi dominus in deum: lapis iste vocabitur domus dei. ꝓ. Fundamenta. ℣. Bene fundata ẽ domus domini. Supra firmam petram alleluia. Lectio. iij

ET ideo fratres charissimi vnusquisq; consideret conscientiam suam: ⁊ quãdo se aliquo crimine vulneratum esse cognouerit: prius orationibus: ieiunijs: vigilijs: vl' elemosynis studeat mundare: cõscientiã suã ⁊ sic eucharistiam ꝓsumat accipe. ℟. Beati qui habitant in domo tua domine: In secula seculoꝝ laudabunt te. ℣. Non priuabis bonis eos qui ãbulant in innocentia domine virtutum: beati omnes qui sperant in te. In secu. Lec. v.

SI enim reatum suũ agnoscens ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine misericordie perueniet. Quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita ecõtrario qui se humiliat exaltabit. ℟. Lapides precioси oēs muri tui. Et turres hierusalẽ gẽmis edificabuntur. ℣. Vidi ciuitatem sanctam a deo paratam ornatam monilibus suis Et turres hierusalem. Lcõ. vj

QUi enim sicut dixi agnoscens reatum suum: ipse se humiliter ab altari eodem prõ emendatione vite remouere voluerit: ab eterno illo ⁊ celesti conuiuio excommunicari penitus non timebit. ℟. Vidi ciuitatem sanctam hierusalem nouam a deo paratam: ⁊ audiui vocem de celo dicentem: Ecce tabernaculum dei cum hominibus: ⁊ habitabit cum illis. ℣. Vidi angelum dei volantem per medium celi voce magna clamantem ad

vicentem. Ecce tabernaculuz Gloria patri. Ecce tabernaculum. In.iij. nocturno vñ. Edificauit moyses altare domino deo. ℣. Domine deus salutis ℟. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. ℣. Ipsum. ℟. Domum istaz protege domine: z angeli tui custodiant muros eius. ℣. Cantate domino. ℟. Nec est domus domini firmiter edificata. Bene fundata supza firmam petram alleluia. Scom Lucam

In illo tempoze: Egressus iesus perambulabat iericho. Et ecce vir nomine zacheus: z hic erat pnceps publicanozum: z ipse diues. Et reliqua. Sermo ex cómentario venerabilis Bede presbyteri. Lectio.vij.

Oe im possibilia sunt apud homines: possibilia sũt apud deum. Ecce enim camelus depositã gybbi sarcina: per foramẽ acus transit: hoc est diues z publicanus relicto onere diuitiarum: contempto censu fraudium: angustam portam artã q̃ viam que ad vitam ducit ascendit. ℣. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus in ea omnis q̃ petit accipit z qui querit inuenit Et pulsanti aperietur. ℟. Petite z accipietis: querite z inuenietis. Et pulsanti. Lectio.vij

Justice autem zacheus qui interpretatur iustificatus: credentem ex gẽtibus populum significat: qui quanto curis secularibus occupati ozz tanto flagitijs deprimentibus erat factus humiliozz. Sz ablutus est: sed sanctificatus: sed iustificatus in nomine domini Jesu christi: z in spiritu dei nostri. Tu autem. ℣. Quã ne surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundés oleum desuper: votum vouit domino. Uere locus iste sanctus est: z ego nesciebaz. ℟. Quãq̃ ipe dixit: q̃ terribilis est locus iste. Uere locus iste scũs.

Oui intrantem Lebat. iericho saluatozem videre q̃rebat: sed p̃ turba nõ poterat: q: gr̃e fidei quã saluatoz attulit pticipare cupiebat: z insolita vitioz cõsuetudo ne ad votum peruenire tobstiterat. Ascensa ergo sicomozo trãsiit ppe dñm creuit: q: p hãc laudabilem satuitatẽ: z fr̃nec dũ vt est solide: iam tñ raptuz z quasi in trãsitu luci sapiẽce lestis intendit. ℣. Terribilis est locus iste non est hic aliud nisi dom9 dei z porta celi vere

cuiꝰ dominus est in loco isto. Cui laus est p secula. ℣. Vos estis templum dei viui: t spiritus sanctus habitat in vobis. Cui. Gloria. Cui. ℟. Te deū laudamus. ℣. Bene fundata est domus domini. Supra firmam petrā alla. In laud. añ. Domum tuā domine decet sanctitudo in lōgitudinem dierum. ℣. Dominus regnauit. añ. Domus mea domus orationis vocabitur. ps. Jubilate. añ. Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. ℣. Deus deus meus añ. Bene fundata est domus domini supra firmam petraꝰ ℣. Benedicite. añ. Lapides pretiosi omnes muri tui: t turres hierusalem gemmis edificabuntur. ℣. Laudate. Cap. Vidi ciuitatem.

ANgulare fundamentuꝰ lapis christus missus ꝯ qui compage parietis in vtrōq; nectitur: quem syon sancta suscepit in quo credens p̄manet. Omnis illa deo grata et dilecta ciuitas plena modulis in laude t canore iubilo trinū deum vnicumq; cum fauore predicant. Hoc in tēplo summe deus exoratꝰ aduent t clementi bonitate p̄cū vota suscipe largaꝰ benedictionē hic infunde iugiter. Hic p̄mereantur omnes petita acquirere: t adepta possidere cum sanctis p̄henniter: paradisuꝰ introire translati in requiem. Gloria t honor. ℣. Fundata est domus domini. Super verticem montium alla. In laud. añ. Mane surgēs iacob erigebat lapidē in titulum fundens oleum de super votuꝰ vouit domino vere locus iste sanctus est t ego nesciebam. ℣. Benedictus. Oratio. Deus qui nobis. Ad ter. añ. Domum tuā. ps. Deus in nomine. añ. Gratias ꝯ. Quicunq; de Jesu xp̄o alla. ℣. Qui sedes. Si vero hoc festuꝰ citra septuagesimā contigerit dicatur in Jesu xp̄e fine alleluia. Ad terciam añ. Domus mea. ps. Legē pone. Capit. Vidi ciuitatem. ℣. Domum tuaꝰ domine decet sanctitudo. Alleluia alleluia. ℣. In longitudinem dierum. Alla. Glia. Domū. ℣. Bene fundata. Oratio. Deus qui nobis. Ad vesp. añ. Hec est domus. ps.

BOz iohā. Cap. Vidi. Audiui vocē magnā de throno dicentē: ecce tabernaculū dei cū hoibus t habitat cū eis. Bñ fundata est domus dñi. Alla alla. ℣. Su-

pra firmā petrā. Al. Glia. Bñ fun. ℣. Hec ē domus. Dio vt supra. Ad. ix. añ. Lapides. ps Mirabilia test. Laplm erat structura muri ei⁹ ex lapide iaspidis: ipa vo ex auro mundo filis vitro puro. ℟. Hec est domus dñi firmit edificata. Al'a al'a. ℣. Bñ fū data est supra firmam petram Al. Glia. Hec est. ℣. Fundata est domus domini. Sup verticem montium. Dio vt sup. Ad vsū añ. Domum tuam. ps. Dixit dominus. añ. Domus mea. ps. Letatus sū. añ. Hec est. ps. Nisi dominus edi. añ. Bene fundata. ps Cōfitebor ti. añ. Lapides. ps. Lauda hierusalem. Cap. Ego iohannes ℟. Terribilis. Hymnus. Angulare fundamentum. ℣. Beati qui habitant. In euāg. añ. zachee festinans descende: qr hodie i domo tua oportet me manere: at ille festinans descēdit et suscepit eum gaudens in domum suam: hodie huic domui salus a deo facta est al'a. ps. Mgt. Dio. Deus qui nobis. Cāne sequentes dicant infra oct. suppsal. Mgt et Bñ

Ece taberna añ dictus. culū dei cū hoibus et spiritus scūs hitat in eo: templuz eni dei scm̄ est qđ estis vos. ps Mgt. añ. Pax eterna ab eterno patre huic domui pax per hennis verbum patris sit pax huic domui pacem pius consolator pstet huic domui. ps. Mgt. añ. Pax huic domui et omnibus habitantibus in ea pax ingredientibus et egredientibus al'a. ps. Benedictus añ. Benedic domine domuz istam que edificata est nomini tuo: vt sint oculi tui aperti super eaz die ac nocte. ps. Mgt añ. Fundamentum aliud nemo potest ponere preter illud deniqz quod positum ē a xpo domino. ps. Benedictus. añ. Benedic domine domū istā et omnes habitantes in ea: qr tu domie dixisti pax huic domui bñdic dñe timentes te pusillos cū maioribus: benedicti vos a dño qui fecit celū et terram. ps. Mgt. añ. Bñdic dñe domū istā quam edificaui nomini tuo veniētiū in loco isto exaudi preces in excelso solio glie tue. ps. Bñdictus. añ. Ecce tabernaculū dei cū hoibus et spūs dei hitat in vobis templū eni dei sctm̄ est quod estis vos p cuius amore celebrabitis hodie gaudia tēpli tēpe festi. ps. Magt. añ. Architectus fundauit domū istā et sctifica uit eā in eternū: qr scā scōr ma

nem in ea alleluia. ℣. Bene/
dictus ꝛc. ¶ Infra octauas di
citur seruitium hoc modo. In
uitatorium. Filie syon. ℣. Ue
nite exultemus do. ℍymnus
Urbs beata hierusalez. In no
cturno añ Tollite portas. ℣.
Domini est terra. ℟ ceteri psal
mi sicut in die sub eadem añā
℣. Domum tuam. Lectio. j.
NAtalē templi huius di/
em fratres dilectissimi
in xpo ꝓpicio cum exultatio/
ne ℟ gaudio hodie celebram⁹
℟ maternam solennitatem ma
tris ecclesie christiani populi
colunt: per quam spiritaliter
renatos se esse cognoscūt. Et
scōm ordinem nocturno⁹ or/
dinatim iterata dicam⁹. L. ü.
NAm qui per primaz na/
tiuitatē vasa ire dei fui/
mus: per secundam vasa mise
ricordie fieri meruimus. ℙri
ma enim natiuitas nos perdu
xit ad mortem: secunda reno/
uauit ad vitam. Lcō. iü.
OMnes enim nos fratres
charissimi ante baptismū pha
na diaboli fuimus: ℟ post ba/
tismuz templa xpi esse merui/
mus. Jsta enim templa frēs cha
rissimi de lignis ℟ lapidibus
ideo fabricant: vt ibi tēpla dei
viuētia ꝯgregent: ac sic ad tē/
plū dei ꝙuenīāt. ℣. Te deum
℣. Bñ fundata. In laudi⁹
hec sola añā. Domum tuā. ℣
Dñs regnauit ꝛc. Lañ. Uidi
ciuitatē. ℍymn. Angulare fun
damentū. ℣. Fundata est do.
In euangelio vna añā de ꝑdi
ctis añis sup ꝑ psalmum Bndi
ctus. Oratio. Deus qui nob.
Ad primā añ. Dom⁹ mea. ℣.
Deus in nomine. Añā de tri/
nitate. ℣ Quicunq; vult. Ad
tertiam ℟ ad alias horas vt. ā.
in die cum oratiōe Deus qui
nobis. Ad vesperas hec sola añ
Domuz tuā. cum psalmis de
primis vesperis. Lañ. Ego io
hannes. ℍymnus. Angulare
fundamētū. ℣. Beati qui ha/
bitant. Añā scōm ordinez sup
psal. ℳgt. Oio. Deus q nob
OMnus ¶ Tertio die. L. i
xpian⁹ vnū tēplū dei ēt
multi xpiani multa sūt tēpla dei
Quō enim multa mēbra faciūt
vnū corp⁹: sic multa tēpla faci
unt vnū tēplū. Sz ista templa
xpi: hō ē xpiane aie ꝑ vniuersū
mūdū sūt dispse. Cū enim dies
iudicij venerit ꝯgregabūt oia
℟ in vita etna faciēt vnū tēplū
GAudeam⁹ ergo frēs L. ij
charissimi: qz tēplum dei
esse meruim⁹: sz timeam⁹ ne tē
plū dei malis opib⁹ violemus
Timeamus qđ dicit apls: Si
quis tēplū dei violauerit: disp

Q det illum dñs. Lcō.iij.
Uantū eni possimus cū dei adiutorio studeamus charitatem tenere: luxuriaz repudiare: auariciam contempnere: misericordiā querere: odiū despicere: charitatez diligere vtilia q̄q facē. Hec si auxiliante deo facimus frēs in tēplum cordis z corpis nri deū ingtē invitam⁹. ¶Quarto die. L.j.

Q Uotiēs ergo frēs charissimi natalē templi cupitis celebrare: sobrij z pacifici debetis ad ecclesiam q̄uenire z ante plures dies castitatem etiā cum ꝓprijs vxoribus custodire: z scdm vires vestras paupibus elemosynā exhibere: z tunc spiritaliter ad natalē basilice: z ad sctoz solennitatē q̄uenire: z q̄cq̄d iuste volueritis petere a deo: totum poteritis obtinere. Lectio.ij.

Hec etiā ante oia oportet vt quomodo ad ecclesiam nitidis vestibus venitis: ita etiā z mundo corde veniatis. Nichil enim prodest vt nitidus appareas in oculis hominum: si sordidus fueris in oculis angelorum. Tu autem. Lcō.iij.

Odio enim sunt fratres dilectissimi qui in nob habitare desiderāt. Christus eni dominus noster: z diabolus aduersarius noster. Ambo ergo pulsant ad ostiū cordis nri Moli ergo xp̄m repellē: si vis aduersariū nō timere. ¶Quinto die Lectio prima.

Q Uotiens cunq̄z festiuitates celebrande fuerint: non solum casto corpore: sed etiam mundo corde ad ecclesiam veniamus: z ante omnia aduersus aliquem hominem odiuz in corde nō seruemus. Lcō.ij.

Q Ui enim vel vnum hominem odio habet andiat scripturā dicentē: Qui frēz suū odit homicida ē. Et si homicida ē q frēz suū odit: q̄ frōte ad altare dei cōmunicare p

Θ Ideo Lcō.iij. sumit qui iniuriā fecit: cito veniam petat: z factam pertulit: cito indulgeat: vt securus in oratiōe dominica deo dicere potuit. Dimitte nobis debita nostra: sicut z nos dimittimus debitoribus nostris. ¶Sexto

In dedicatiōnibus quoq̄z ecclesiaru multa signa nostris tpibus videmus pacta. Idcirco nos dedicatōes nouaz ecclīaz solenniter venerari oportet: vt sicut corpora aliozz in eis sanari et refoꝛmari videmus: ita animē nostre sanent: z interius in xpi cordia dñi renouent. Lcō.ij.

Illuminantur namq; in ecclesijs deo dedicatis visibiliter ceci: sed corda fideliū in eis inuisibiliter gratia sancti spiritus illustrant. Leprosi ergo visibiliter sanātur: sed inuisibiliter qui varijs hereſibus sunt aspersi spiritaliter in ecclesijs deo dedicatis ad fidem catholicam conuertuntur.

Muti quoq; visibiliter in consecratis locis loquunt: sed inuisibiliter fatuis et vtiliter loqui nescientibus domini gratia recte loqui ministratur. Auditum quoq; in pdictis locis sanctis visibiliter recipiunt surdi: sed inuisibiliter aures pcordiorū sancti spiritus illustratõe aperiuntur. ℂ Dominica infra octauas ad vesperas añ. Domum tuam. et cetere añe cum psalmis de primis vesperis. Cap. Ego iohannes. Hymn⁹ Angulare fundamentum. ℣. Beati qui habitant. Ad psalmum Mgt añia scdm ordinē. Ad matutinas omia vt in die pter añaz ad psalmum Bñdictus q̄ dicet scdm ordinē. L. j.

Oq; veneranda dies in q̄ parietes huius tẽpli diuinis pcibus consecrati sunt. O amabilis et benedicta dies in qua domus hec dño diuinis cultibus et sacris actionibus est dedicata: vt in ea ppetualit nomē dñi inuocet. L. ij

O Sacratissima dies in q̄ parietes huius templi sacris vnctionibus et sancto crismate sunt delibuti: vt in ea demum populi oblationes domino offerant: et sacrificia in ea domino sacerdotes pficerent. L. iij

Totis visibus amplectenda et amanda dies veneranda q; ab omnibus colẽda: in qua altaria huius templi diuinis vnctionibus sunt delibuta: et sācto crismate ab epo veneranda iter inuncta: atq; diuinis pcibus cõsecrata: vt super ea sacerdotes hostias immolarent. L. iij

Vere amanda et soleniter colenda dedicationis huius sancti templi beata dies in qua fundamenta et pauimenta siue tecta huius templi ab epo diuinis orationib⁹ fuit dedicata: vt que antea domus vocabatur: postmodum ecclesia ad orandum et conueniendum vocaretur. L. v

Tante enim veneratiõis erãt apud patres nostros dedicationes ecclesiaruz q̄ste ipius resurrectionis domini et natiuitatis seu penthecostes dies. Nam sci pres vt legim⁹

querentes pignora sanctorum martyrum in quorum honoribus desiderabant habere ecclesias Sed nō inuenientes: quoniā nec corpa eorum adhuc inuenta erant: nec reliquias eorum habere poterant. Lectio. vj

Reducti ergo sancti patres ecclesias fabricabāt: et altaria in eis erigebant: atq; in honoribus eorum sanctorum de quibus desiderabant habere pignora cōsecrabant. Et annosq; quos sup altaria iam sacrata mittebant: postmodum sup defunctos ponebant: qui et meritis eorum sanctorum in quorum honoribus ipa altaria sacrata erant: statim resuscitabantur. Tres vltime lectiones de expositione euangelij sicut in die. ¶ In octaua dedicationis ad vesperas ant. Domum tuam ℟ cetera ante cum psalmis ȝ primis vesperis. Cap. Tulidi ciuitatē. Hymnus. Urbs beata hierlm ℣ Beati qui habitāt. In euangelio ant. Oēs metuēdus. ps. Magt. Oratio Deus qui nobis. Ad matutinas inuitatorium Filie syon. Hymni: ant: et psalmi vt in die. Lectio. j.

Oēs metuenda et venerabiliter colenda est sancte ecclesie istius hodierne festiuitatis ꝓsecratio: in qua visitant angeli orantes et querētes toto corde dīm: et mirabiliter ptegendo custodiunt: vt ait ꝓpheta. In ꝓspectu angelorum psallam tibi: et ꝓfitebor nomini tuo. Reliqua sicut in die dedicationis. L. ij.

Oēs venerandus locus: dominio dedicatus est iste: in quo spūs celestes angeli q; atq; archangeli: throni et dīnationes: principatus et potestates: die noctuq; incessanter penetrāt spūaliter corda fideliū Cunctosq; ad bene agendum nutu diuino instigant. Lcō. ij

In ecclesijs quippe et deo dicatis oratorijs septissime videmus cecos illuminari: claudos reformari: lepros mundari: et reliqua innumerabilia signa manifestissime fieri. In alijs quoq; locis hec minime repperimus fieri: nisi in deuotione eundi et redeundi ad sancta loca: aut in bona deuotione pmanendi. Lcō. iij.

Curramus ergo ad ecclesias deo dicatas: et ibi oremus: ibiq; sacrificemus: quatinus peccatorum nostrorum remissionem ubi ꝓcipiamus et cōsolationem: vt nostra ministeria in sacratis locis: iustius et sanctius pagamus. Lcō. v.

Festinemus frēs currere deuote ad ecclias: colamusq;

venerabiliter eorū encenia: et totis nisibus laudemus dñm in hodierna dedicatōis festiuitate vt gr̃az dei adipisci valeāmus. Nā antiq patres nr̄i dedicatōes templor̄ in q̄bus diuinū agebāt officiū: p octo dies venerabiliter ⁊ pie viuē/

tes venerabant. ℣ Et in eis octo dieb⁹ semp in hymnis ⁊ cāticis atq; alijs diuinis laudib⁹ in veneratōe dedicationū templor̄ insistebāt: solēniterq; in oibus cultibus hos octo dies degentes: gratias ac laudem dño semp agebant: ⁊ p eor̄ sceleribus siue totius populi hūiliter poscebant veniamq; flagitabant.

In illo tpe Egressus iesus pambulabat hiericho. Et ecce vir noie zacheus: ⁊ hic erat p̄nceps publicanor̄: ⁊ ipse diues. Et rel.

Omelia Augustini pi. Zacheus puerilis: hoc ē nullius nobilitatis in gēte. Dignitate sublimis: exigu⁹ meritis sicut ppl's nationū audito de saluatoris aduētu quē sui nō receperāt: videre cupiebat. Sed nemo facile iesum videt: nemo pōt iesum videre ?stitutus in terra. ℣ Ecce vi.

Et q; nō ꝓphetas: nō regnū tāq; formē gr̃az naturalis: ascendit in arborem ſ comorū: natiuitatem scilz iudeor̄ vestigio suo ꝓsternens: erat quoq; erigens superioris etatis. Et ideo iesū inferioris domus recipit hospitio. ℣ gr.

Et bene ascendit in arborez vt arbor̄ bona fructū bonos faceret: ac naturali excisus oleastro ⁊ cōtra naturam insertus in bonam oliuā: fructuz posset legis inferre: radix enim scā etsi ramis inutiles q; infructuosam gr̃az plebs gētiū fidē resurrectois q̄si q̄dam corpis eleuatiōe transcendit.

℣ Rubrica de cōmemoratōibus

Nandi autē occurrerit a festo sancte Trinitatis vsq; ad festum Natiuitatis dñi: excepta tertia hebdomada in aduentu: q̄ ab octa. epiphanie vsq; ad caput ieunij: ⁊ ab octaua Pasche vsq; ad vigiliam Pentecosten. celebratur semel in qualibet ebdomada de Domina: videlicet die sabbati cum regimine chori: nisi impediatur p festa nouem lectionum vel trium lectionum habentia propria responsoria: vel ꝓprias laudes vel aliquorum qui sunt in cōmemoratione: vt Cosme ⁊ Damiani: siue per quatuor tempora vel

vigilias: seu per octauas pre-
cipuas: vel per dies octauarii
alicuius sancti: non impedi-
entibus diebus infra octauas
sancti Andree sancte Agnetis
sancti Johannis baptiste: sancti
Petri ad vincula: sancti Lau-
rentii: vel sancte Katherine fit
semõ potest dici de eadem die sab
bati propter easdem premissas:
Item fiet mutatio de festis ser-
uilibus in maiorem seruilem sep-
timane vbi competenter fieri po-
test. Et omittatur ipsius cõ-
memoratio quarta hebdoma-
dam quentus fuerit natuita-
tis domini terciam feriam ex-
cesserit licet officium domi-
nicale transferatur ad feriam se
cundam propter festum sacra
te hoime contigens in quar
ta dominica aduentus festum
sancte Lucie virginis infra Ad-
uentum ad vesperas antipho
ne et psalmi feriales. Et plin.

Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel: butyrum et mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonum.

Hymnus **Aue maris stella dei mater alma: atq; semp.** Iter dicatur primus versus: et sic in omnibus vesperis beate Marie virginis quando dicitur hymnus **Aue maris stella dei.** ℣. **Egredietur virga de radice.**

Item si in die sabbati huiusmodi impedimentum occurrat: eius cõmemoratio predicta septima totaliter omittatur. ¶ Et sciendum est q̃ quando dicẽdum est de cõmemoratione beate virginis: et commemoratiuas primas vesperas habere non potest: pro eo q̃ tale festum precedit: quod habet suas secundas vesperas: in ip sis vesperis omnino de commemoratione eiusdem virginis est memoria facienda. ¶ De commemoratione beate Marie virginis infra Aduentum ad vesperas antipho ne et psalmi feriales. Et plin.

In euangelio añ. Ne timeas maria inuenisti gratiaz apud dominū ecce concipies t paries filiū alla. pō. Magt. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero: vt in festo Annuciationis beate marie. Memoria de aduētu. Ad cōpletoriū añ. Cum iocunditate. pō. Cuz inuocarē tē. Capitulū. Tu in nobis. Hymnus Te lucis. cū versu. Glia tibi domine qui natus. ℣. Custodi nos domie In euāge. añ. Sub tuū p̄sidiū pō. Nunc dimittis tē. Ad matutinū. Inuitatorium. In honore beatissime marie virginis. Jubilemus domino. pō. Uenite. Hymnus Quem terra pōtus In nocte añ. Benedicta tu. pō Domie dñs noster. cū ceteris p̄dictis. Ad Egredietur virga

℣. Missus est angelus L. ℟. Gabriel a deo. Raro ātlegimus quia apparētes hominibus angeli designant ex nomie. Uerū quotiēscūqz fit: ideo vtiqz fit vt etiaz ipsi noīe qd ministraturi veniant insinuent. Gabriel namqz fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomine p̄fulget: qui nascituro in carne deo testimonium perhibet: de quo p̄pheta in psalmo. Dominus inquit fortis & potens: dñs potens in p̄lio. Illo nimirū p̄lio quo potestates aereas debellaret: t ab earum tyrannide mundum veniebat eripere. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginem desponsatam ioseph: nūcians ei verbum t expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiā apd dominuz ecce concipies t paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius t regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur. Lectio. ℟. Ad virginem desponsatam viro: cui nomē erat ioseph de domo dauid et nomen virginis maria. Qd dicitur de domo dauid: non tantū ad ioseph: sed etiā pertinet ad mariam. Legis nāqz erat p̄ceptum vt de sua quisqz tribu ac familia duceret vxorē: apostolo quoqz attestante: qui ad tymotheum scribens ait. Memor esto igitur ihm christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid secundum euangelium meum. Ideo enim vere citer ex semine dauid ortus est dominus: quia incorrupta eius genitrix verā de stirpe dauid originez duxit. ℟. Aue maria gratia plena dominus tecum Spiritus sanctus superueniet

in te ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi quod enꝫ ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. ℣. Quomō fiet: stud quoniam virum non cognosco et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus

Ingressus autem angel⁹ ad eaꝫ: dixit. Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Que salutatio quantū humane cōsuetudini inaudita: tantuꝫ est beate marie dignitati cōgrua Vere enim gratia erat plena: cui diuino munere collatum est: vt prima inter feias glorissimū deo ꝟginitatis mun⁹ offerret. Vñ iure ⁊ angelico aspectu simul ⁊ affatu meruit perfrui: que vitam angelicam studuit imitari. ℟. Suscipe verbum virgo maria quod tibi a domino per angelū transmissum est: concipies per aurem deum paries ⁊ hominem. Vt benedicta dicaris inter omēs mulieres. ℣. Paries quidem filium: sed virginitatis nō patieris detrimentum efficieris grauida et eris mater semper intacta. Vt bn̄dicta. Glia p̄i. Vt bn̄dicta. ℣. Emitte agnuꝫ.

Prophete In laudib⁹ an̄ p̄dicauerunt nasci saluatoreꝫ de ꝟgine maria. ℘. Dominus regnauit. Cetera vt supra eadem an̄. Exultemus. Ecce ꝟgo cōci. Dominus. O gloriosa domina. ℣. Elegit eā. In euangelio an̄. Spiritus sāctus in te descēdet maria nesti meas habens in vtero filium dei alleluia. ℟. Benedictus. Oro. Deus qui de beate marie. Ad primam an̄. Orietur sicut sol saluator mundi ⁊ descendet in vterum virginis sicut hymber sup gramen alla. ℘. Deus in nomine tuo. ⁊c. Alia de Trinitate super psal. Quicūqꝫ vult saluus esse. ℟. Jesu christe. ℣. Qui de virgine ⁊c. Ad .ij. an̄a. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. ℘. Legem pone mihi. Capitulum. Locutus est dominus ad achaꝫ. vt in festo Annunciationis. ℟. Venī ad liberandū nos domine deus virtutum. ℣. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine deus. Gloria patri. Veni. ℣. Timebunt gentes. Oratio vt supra. Ad .vj. an̄. Aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulierib⁹ alleluia ℘. Defecit in salutari. Capitulum. Ecce virgo concipiet. vt supra. ℟. Ostēde nobis domine: Misericordiam tuam.

℣. Et salutare tuum da nobis
Misericordiam. Gloria pii.
Ostende nobis. ℣. Memento nostri domine. Oratio vt supra. Ad. ix. añ. Angelus domini nunciauit marie et concepit de spiritu sancto. ℣. Mirabilia testimo. Capitulum. Egredietur virga. vt in festo Annuntiatiōis. ℟. Super te hierusalem. Orietur domin⁹ ℣. Et gloria eius in te videbit Orietur. Glia pii. Super te. ℣. Domine deus virtutum. Oratio vt. s. In cōmemoratione beate marie infra nati. domini vsq; ad purificatiōez Ad vs añe. t psal. feriales. Capitulum. Bta es maria. Hym⁹ Aue maris stella. ℣. Post partum virgo. In euangelio añ. Nescient mater. vt infra nat. uitatem. dñi. ps. Magt. Oratio

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate secunda humano generi premia prestitisti: tribue qsumus vt ipam pro nobis intercedere senciam⁹: p quā meruimus auctorē vite suscipe dīm nr m ihm xpm filiū tuū: qui tecū. Ad cōpleto vt. s. Ad matuti. inuitato. In honore. ps. Venite. Hym⁹. Quem terra pon. In noc. añ. Benedicta tu. ps. Dñe dñs nr. vt. s. ℣. Sācta dei geni. Sermo dei magni

PArturiēte maria natus est nob⁹ dei filius: vt germane carnis nre cōceptiōe pduct⁹: creato a se hoiē t pietatē paternā t fraternū largiret affectū. Et natus est sane ab intacta feia vt deū parit et hoiez testaret part⁹ hūan⁹: et deū pbaret eterna ygenitas. Naz sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita nō poterat dei caro ō feieo vtero nisi fine generante pdire. Propter qō ait angelus beatissime marie Spūs sctūs supueniet in te: t virt⁹ altissimi obūbrabit tibi: qō nascet ex te sanctū vocabit filius dei. ℟. Beata es maria.

SPiritus inquit sanctus supueniet in te. Idcirco tibi frater virtutē sancti spiritus angelicus sermo p texit: ne concepturis carnalis disputationis hebetatus: celeste tibi ipe mysteriuz terrena argumentatione confundas. Aut non putas eum nouū puerū in aluo virginis potuisse formare: qui cū primū crederet hoiez nec semē pris nec viscera matna qsiuit. Dic itaq; qui cūcta es supne dispensationis arbit et discussor: q tibi videt vt⁹ eminēcior: ptū dedisse virgini: aut pfectū hoiem creasse

de terra. Primꝰ eni hō vt ait apls de terra terrenꝰ: scōs hō de celo celestis. ℟. Sancta et ℣. Si cōtra. Lectio iii immacula. naturā esse cōtēdis: q̄ in mysterio redēptionis nr̄e sine viro puella asserit ꝯcepisse: cuius ḡro nature est: q̄ in parente generis nr̄i caro sine carne formata est? Que est ista ratio imo q̄z ceca ꝯtentio: vt nō credatur deus facere hoiez posse de seia quem credit fecisse de puluere. Si oīpotentis o homo tali in negotio esse pīcis volūtatē: de ope cur retractas Oia eni sicut legit dñs q̄ voluit fecit in celo et in terra. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix q̄ virū nō cognouisti et dñm in tuo vtero baiulasti ꝯcepisti per aurem dñm nr̄m Ut bñdicta vicaris inter oēs mulieres. ℣. Jp̄m genuisti et in p̄sepe posuisti quem adorat multitudo angelorūz. Ut bñdicta. Glia. Ut bñdicta. ℟. Te deū. ℣. Speciosa facta es. In lau. añ. O admirabile. ℟. Dñs regnauit tē. Cap Felix nāq. Hym. O gloriosa. ℣. Elegit eā. In euā. añ. Virgo ꝑvo ꝯcepit vt infra nati. dñi. ozo. De⁹ qui salutis ek. Ad. j. añ. Qñ natus. ℟. De⁹ in noie tē Ad. iij. añ. Rubū. ℟. Legē po

Lapīm Ab initio. ℟. Sancta dei geni. Ozo. vt. s. Ad. vj. añ Germinauit. ℟. Defecit. Capitulū. Et sic in syon. ℟. Post partum. Ozo. vt. s. Ad. ix. añ Ecce maria. ℟. Mirabilia. Lapīm. Et radicaui. ℟. Speciosa. Oratio vt. s. De dñica in tpe paschali. Ad vs. añ. Alia ptinens ad festū cū psal. festiuis. Lapīm Blā es maria. Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. Post partū. In euag. añ. Aue regis celoz: aue dña. ℟. Ma

Rosit no Ozo gnificat. bis sp oīpōs pī t p̄cipue inter hec paschalia filij tui solennia: cōtinuata dei genitricis marie memoria: que t astitit vulnerata charitate in cruce pendēti: t astat regina a dextris in celo regnanti. Per eūdem. Completorium non mutatur nisi tantum versus. Gloria tibi domine qui natus es de virgie. post verū Quesumus auctor omniuz in. Ad matutinas inuitatorium. In honoze beatissime. cum alleluia. ℣. Uenite exultemus. Hymnus. Quem terra pontꝰ Et in fine hymnorum quorū metro conuenit dicetur. Quesumꝰ auctor omnium in hoc. Gloria tibi domine qui natꝰ es de vergie. In nocturno añ

Alla. tũ. ℣. Cantate dño. i. ℣. Dominus regnauit exul. ℣. Cantate. tũ. ℣. Sancta dei genitrix. ℟. Stabant iuxta crucem ihesu mater eius et soror matris eius maria cleophe ⁊ maria magdalene. Hec nimirũ est illa hora de qua ihesus aquam conuersurus in vinum dixerat matri Quid mihi et tibi est mulier. Nondũ venit hora mea. Hãc itaq; horam predixerat que tunc nondum venerat in qua deberet agnoscere moriturus de qua fuerat mortaliter natus. Tũc ergo diuina factur⁹ non diuinitatis sed infirmitatis matrem velut incognitaz repellebat. Nunc autem humana iam patiens: ex qua fuerat factus homo: affectu commendabat humano. Tunc vero qui mariam creauerat: ino tescebat virtute. Nũc ℣o qõ maria peperat pẽdebat in cruce. ℟. Beata es maria cualla

Oꝛalis igitur L.ij. insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet: et exemplo suo instruxit precepto⁹ bonus vt a filijs pijs impendatur cura parentibus: tãq; lignum illud vbi erant fixa membra morientis: etiam cathedra fuerat magistri, docentis. Ex hac doctrina sana dicerat apostolus paulus qui docebat quando dicebat. Si quis aũt suis ⁊ maxime domesticis non prouidet fidẽ negauit et est infideli deterior. ℟. Sancta ⁊ immaculata L.iij.

Quid autẽ tam cuiq; domesticum: q̃ parẽtes filijs aut filij parentibus. Hui⁹ itaq; saluberr: imi p̃cepti: ipse magister sanctorũ de seipo cõstituebat exemplum: quando non famule deus quã creauerat ⁊ regebat: sed matri homo de qua natus fuerat ⁊ quã relinquebat alterũ pro se quodãmodo filium prouidebat. Nam cur hoc fecerit: quod sequitur indicat. Ait enim euãgelista. Ex illa hora: accepit eam discipl's in sua: de seipo dicens. Sic quippe cõmemorare se solet: q̃ eum diligebat ihesus. Suscepit eam igitur discipulus in sua: non predia q̃ nulla propꝛie possidebat: sed officia que propꝛia dispensatione exequenda curabat. ℟. Felix namq; es. ℣. Te deum laudamus. ℟. Speciosa facta es. In laudibus añ. Alleluia alleluia. ℣. Dominus regnauit ꝛc. Capitulum Felix namq; es. Hymnus. O gloriosa domina. ℣. Elegit eam deus

in euangelio añ. Beata dei genitrix. ℣. Benedictus. Oro. Prosit nobis. Ad primam añ Alleluia. vij. ps. Deus in nomine tuo. ℟. Jesu christe. cuz alleluia. ℣. Qui de virgie Ad iij. añ. Alleluia. ix. ps. Legem pone mihi. Capitulum. Ab initio. ℟. Sancta dei genitrix. cum alleluia. Oratio vt supra. Ad. vi. añ Alleluia. iiij. ps. Defecit in sa. Capm. Et sic in syon. ℟. Post partū. cum alleluia. Oratio vt supᵃ. Ad. ix. añ. Alleluia. iiij. ps. Mirabilia te. Capitulum Et radicaui. ℟. Speciosa facta. cum alleluia. Oratio vt supᵃ. ℣ In cōmemoratione bte marie a purificatio. beate virgis vsqz ad cap ut tetunget a festo trinitatis vsqz aduentum. Ad vesperas añe. eto sal. feriales. Capitulum Beata es maria Hymnus. Aue maris stella. ℣ Sācta dei genitrix. In euāgelio añ. Aue regina celorum aue domina angelorū. quere infra octauas aūūpnonis bte marie. ps. Magt. Oratio. Concede nos famulos tuos. Ad completorium añ. Cum iocunditate. ps. Cum inuocarem tc. Capitulum Sub tuū ps. Nunc dimittis tc. Ad matutinas inuitato. In honore. ps. Uenite. Hymnus Quem terra pontᵘˢ. Innoc. añ. Benedicta tu. ps. Domine dominus noster. Cetera p̄ sal. de psalmis sub hac añia. ℣. Sancta dei genitrix. Itē in cōmemoratione bte marie vir. La-

SAcrosanctā venerabilis dei genitricis marie memoriam cōgrue diuinis laudibus catholica frequentat ecclesia: quia eius fine intermissiōe salutari indiget auxilio. Nā reuerentia que dei matri defert illi etiā qui eam talez fecit vt z virgo z mater eēt exhibetur Ideo ergo totis desideriys totisqz pconiys eiᵘˢ insistamᵘˢ laudibᵘˢ: vt z mrem sentiamᵘˢ nob pyissimā filiūqz eiᵘˢ iudicē serenissimū. Hec ē ygo q̄ ātiquū diabolice seditiōis cyrogphū aboleuit totiqz secl'o subuenit z celeste regnū credēnbᵘˢ patefecit: dū p spm̄ scm̄ deū et hominē cepit. ℟. Bta es maria

OPerepciū qppe ē Lū. vt intentis celebrēt laudibᵘˢ in trīs: cui officiosissime angli famulant in celis. Nā si eā ille pcipuᵘˢ gabriel humiliter salutās honorabat in trīs milto āplius eā sup celos exaltatā: z vt ita dicā i throno dei collocatā nūc cū oibus sāctis honorat laudibᵘˢ dignissimis

Hec ē sola cui nulla virgo pōt cōpari: qz tāta ē vt qzta sit non possit enarrari. Hanc expectabāt sci p̄z̄iarche: hāc p̄cinebāt pphe: oēsqz qs spūs scūs attigerat optabāt vidē. ℟. Sācta z i

Nec tāta tāqz macu lā regia ꝟgo diguo exigit venerari p̄conio: cuius cōstat mūdum saluari suffragio Hec ē iquā seneſtra celi: aurora solis eterni: ianua padisi z veri archa p̄piciatoꝛij. Hec ē ergo dīna regū: decus mulieꝝ gēma virginū: lux seculoꝝ: cōgratulatio angeloꝝ: cōsolatio miseroꝝ: spes z refugiū pctóꝝ omniūqz repatio credentium Quicqd igit boni mūdus hz ab illa suscepit: ex q̄ salutis nostre initiū manat. Hec nob̄ suis semp subuenire dignet veneratoꝛibus: atqz pie sacris p̄cibus a vitijs purget oibus: teqz ꝓsiderare z collaudare donet in celestib⁹. ℟. Felix nāqz es sacra virgo maria: z oi lau.

Sermo bti hieronymi p̄bv/ ri. Lcō. j.

Beata z glio sa virgo maria a pphetis quidē p̄nunciata: a patriarchis figuris z enigmatibus p̄signata: ab euāgelistis exhibita z mōstrata: ab angelo venerabiliter atqz officiosissime salutata. Preterea q̄lis z quāta esset ab eodē diuinitus declaratur cum ait: Aue maria gra plena dominus tecum: bndicta tu in mulieribus. Talibus nāqz decebat virginem oppignorari muneribꝰ: vt esset gra plena que dedit celis gloriaz: terris deum: pacem qz refudit fidem gētibus: finem vitijs: vite ordinem: moribus disciplinam. ℟. Btā es maria. Lcō. ij

Et bene angelus ad virginem mittit: quia semper angelis est cognata virginitas. Profecto in carne p̄ter carnem viuere: non terrena vita est sed celestis. Unde z in carne angelicam gloriam acquirere maioris ē meriti q̄z habere. Esse vero angelum felicitatis est: esse vero virginez virtutis: dum hoc optinere viribus nititur cuz gratia: qđ habet angelus ex natura. Utrunqz tamen z esse virginē vel angelum: diuini muneris est officium non humani. ℟. Sācta z immaculata virgi. Lcō. iij.

Ave inquit gratia plena Et bene plena: quia ceteris per partes p̄stat̄: marie vero simul se tota infudit plenitudo gratie. Hoc quippe est quod dauid ait: Descendit sicut pluuia in vellus. Uellus iaqz cum sit de coꝛpoꝛe: nesciu

corporis passionez. Sic ꝛ virginitas cum sit in carne: vitia carnis nescit. Celestis plane ymber virginem vellus placido se infudit elapsu: ꝛ tota diuinitatis vnda se contulit in carnē: quando verbum caro factum est: ac deinde per crucis patibulum expressum: terris omnibus pluuiam salutis effudit: ꝛ stillicidia gratie humanis prestitit mētibus. Dominus tecuz. Mira res. Et iā cum virgine erat qui ad virginem mittebat angelum: ꝛ precessit nunciuz suum deus: sed a deo nō recessit: nec teneri potuit locis: qui omnibus habetur in locis: ꝛ totus vbiqz sine quo nihil totū. ¶ Item in eōdem memorationibus. Sermo beati Fulberti Carnotensis epi.

Non est pretereū Lcō. j. dum: sed magis memorie cōmendandum: q illa dei genitrix lapsorum subleuatrix quondam theophilum penitentem: ꝛ se suppliciter inuocantem ab ipius diaboli faucibus potenter eripuit. Sed quid grauemur huius lapsi reparationez paucis effari: cū audire sit operēpretium. Is ergo theophilus vicedominꝰ olim cuiusdam episcopi ciliciorum vt scriptura testat: propter infortunia sua in tristicias decidit. Unde contulit sese ad quendam iudeum maleficum: eius consilium ꝛ auxilium petens. Hoc mediatore locutus cum diabolo christianitatem abnegauit: diabolum adorauit: eiqz de sua mancipatione factum chirographum tradidit anulo suo signatuz. Tu autem domine. ℟. Beata es maria q. Lectio ij.

Postea vero facti penitens multumqz se animi angens quid faceret quo se verteret: tandez collectis fidei ꝛ spei viribus confugit ad ecclesiaz quandā in beate matris domini meoriam dedicataz. Ubi quadraginta dierum afflictione maceratus animo contrito: nomē eius inuocabat iugiter ac implorabat patrocinium. Quid multa? Respexit hunc ppitia misericordie mater: ꝛ per visionem illi apparens: de impietate coarguit: ad christi confessionē reconfortauit. Consolata est dolentem pollicendo veniam: ꝛ ne dubitaret de ꝓmisso supradictum chirographū diabolo poteuter ereptum: captiuo reddidit i pignus libertatis. Tu autem domine nri. ℟. Sancta ꝛ immaculata virginitas quibus. Lectio iij.

Quod quidem cirographum cum theophilus euigilans supra pectus suum positum inueniret: q̄z letus extiterit: q̄z pio affectu voces exultationis & confessionis ediderit non est facile dictu. Nocten vero illam consecuta est dominica dies q̄ theophilus quasi cum domino a mortuis resurgens epō se coram populo p̄zesentauit: & rem sicut erat exposuit. Videres populum modo cōsiderata macie vultu q̄z penitētie pie collachrymari. Sed audito quantā & q̄z celerem misericordiaz fuerat cōsecutus: omnes qui mala conscientia territi pene defecerāt: ad spem venie respirabāt. Jaz vero vt rem breui fine concludamus: epō iubente maledicti cirographum theophilus igne cremauit. Deinde suffragante clero & populo ductꝰ ad altare cum sacrosanctā cōmunionez de manu epi oze suscipereꝰ: facies eius refulsit vt sol Deractoq̄z deiceps triduo cū laudibꝰ in ecclesia pie matris domini p quam recōciliatus fuerat a laboribus suis bono fine quieuit. ℟. Felix nanq̄z. ℣. Te deū laudamꝰ. Sed infra septuagesimam non dicit psalmus Te deum laudamus

℟. Speciosa. In laudibus aī. Post partum. ℣. Dominꝰ regnauit &c. Cap. Felix nanq̄z. Hymnus O gloriosa. ℣. Elegit eā deus. In euangelio aī. Beata dei genitrix maria. vt in primis vesperis assumptionis beate marie virginis. ℣. Benedictus. Oratio. Concede. Ad primā aī. Sancta dei genitrix. ℣. Deus in nomine tuo &c. sup psalmuz Quicūq̄z vult aīa contingente feriā cuz. ℟. Jesu xpe. & versu Qui de virgine &c. Ad aij. aī. Beata mater. vt in suffragio. ℣. Legem pone. Cap. Ab initio. ℟. Sancta dei genitrix. Oratio. Concede. Ad vj. aī. Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutes cōtra hostes tuos. ℣. Desecit. Cap. Et sic in syon. ℟. Post partum virgo. Oratio vt sup. Ad xj. aī. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ℣. Mirabilia. Cap. Et radicaui. ℟. Speciosa facta est. Oratio vt supra.

Notandum vero q̄ a festo sancte Trinitatis vsq̄ ad natale domini: & ab octaua epiphanie vsq̄ ad capud ieiunij: & ab octaua pasche vsq̄ ad vigiliam pentecostes dicatur seruitium feria. iij. de sā

cio willo: ꝛ seria. vi. de apostolis quando in huiusmodi feriis festum alicuius sancti nõ contingit: ita tamen q̃ festa sanctorum que sequuntur si contigerint in dictis feriis: hmõi cõmemoratiões non impediant. Tertia huius feriis eiusdem septimane vacantibus de apostolis commemorationibus agitur. Et ponit ydelfonsus missa in pluribus. Sexta vigilia. Sermo innocentium martyris. Sabbato. Sermo de assumptione. Sabbato. Sermo de nativitate. Sabbato. Sermo confessoris. Sabbato. Sermo de martyribus seu confessoribus. Sabbato. Sermo de sancto Brunhardo cõfessore. Sabbato. Sermo de virginibus. Sabbato. Sermo de sancto Augustino. Sabbato. Sermo de sancto Hieronymo. Sabbato. Sermo de sancto Gregorio. Sabbato. Sermo de sancto Martino papa. Quando vero dicte commemorationes in feriis predictis ob causam predictam dicende ponuntur dicitur de eis alijs diebus vacantibus eiusdem septimane de quibus agitur. Potest tamen q̃ si forte dies festus alicuius sancti in aliqua septimana q̃ non potuit dici nisi de alterius commemoratione dumtaxat dicatur tunc de apostolis ꝛ cõmemoratio sancti willi illa septimana omittatur. Ergo dicta tuitur de apostolis de festo loci in alijs ecclesijs observetur Itaq; sciendũ est q̃ quãdo alicui quo die septimane occurrit festum apostoli: illa septimana cõmemoratio de apostolis omitti debet omnino. Et sic fiat de cõmemoratõe sancti willi dicti festuz eius seu aliq̃ dies vacantes. sequentes eiusdez tali septimana occurrerit. Et notandum q̃ quãdo dicitur de sancto willo ꝛ de apostolis: ꝛ precedit festum quod habet suas vesperas: semp fiet in ipis vesperis memoria de apostolis. vt dictum est. Verumtamen vbi festum non precedit vespere de eis in die precedenti dicende sunt. Et ita ordinatum fuit in ecclesia Eboracẽ. Anno domini. M. ccc. lxxx. septimo die mensis Octobris. Anno domini. M. ccc. lxxx. septimo die mensis Octobris. Anno domini. M. ccc. lxxx. septimo die mensis Octobris. Per generalẽ cõcilium in ecclesia metropolitica Eboracẽ. celebratũ ordinatum et statutũ ẽ q̃ deinceps dicat̃ dicte cõmemoratiões sancti willi ꝛ apostolorum. Ixx. ꝛ tpe paschali sicut in eo rubrica habet. Et cũ hmõi cõmemorationes suas nõ possunt habere vesperas precedentes: tunc omnino fiat de eis

memoria cum antiphona versiculo ⁊ oratione prout de festis trium lectionum fieri consueuerit. ¶ Prouiso quod regula quarte ⁊ sexte feryis assignata temporibus aduentus septuagesime: ⁊ tempore paschali. si fieri poterit obseruentur. Etiam in tempore paschali de sancto wilelmo. Innumerozium. Jubilemus cum Alleluia: et ad missam semper Alleluia continuans feriā. ¶ Ite de apostolis tempore eodem Inuitatoriū Regem apostolorum cum alleluia. secūdū Alleluia. ℣. Ite nunciate tē. ¶ In commemoratione sancti wilelmi ad vesperas antiphone ⁊ psalmi feriales. Cap Ecce sacerdos magnus. Hymnus. Iste confessor domini sacratus sobrius castus tē. ℣. Amauit eum dominus ⁊ or. In euāgelio aū. Nostri patris in ministerio tē. vt in festo sancti wilelmi. pē. Magnificat. Oratio. Deus qui nos beati wilelmi tē. vt in festo eiusdē. Non dicantur suffragia consueta. Ad matutinas inuitatorium. Jubilemus regum. pē. Uenite exultemus domino. Hymnus. Iste confessor domini sacratus. vt supra. In nocturno aū. Or̄ clari. pē. Beatus vir q nō. ⁊ ceteri psalmi vnius confessoris sub hac antiphona. Antiphone ⁊ responsoria historialia que hic non scribuntur: queruntur in festo sancti wilelmi. ℣. Amauit eū dominus. Lectio. j.

Ortuo igit sancto wilelmo cum dominus in sancto suo magnificari voluit: et perspicuis inditijs sancti sinceritatem populo propalare: accidit in cuiusdam profunde noctis silētio furtiua flamma negligentis custodis alumna ciuitatem incendio conflagrauit. Ex quo quidam globus igneus per medium platearū discurrens ⁊ inuenta comburens domuz orationis in qua sanctū corpus requieuit obsedit in circuitu: ⁊ flammeo deuastauit insultu: tectumq; nō solum detexit: sed etiam in cinerez vltimum templi edem: vel in carbones redegit desolatorios. Cetera historie propriē de prima ⁊ secunda turbis alternatim sumptis. Lectio. ij.

Prostratū est igit ad solū ciuiū bonor solacium: ⁊ tpa dom⁹ ad fidei fundata firmitatē ab ipis fere eradicata est fundamētis. Uerum dū flāma furens sua multiplicaret incēdia: ⁊ quicquid obuiū ei

fuerat fua voza citate terebra/
ret: adeo q indignantes cris
ferri lamine quasi palee erant
ad pastum ignis cuiusdaz tra
bis moles imensa a culminis
cõpage superni sepata sup hu
milẽ tumulũ ex alto corruit: t
operculũ eius p mediũ scidit:
t partẽ illã que pedes tegebat
seorsuz sepans a sepulchzo in
ardẽtes carbones è resoluta.

CUm omnia itaqz
abyssent in ꝓsumptionẽ
t cibum ignis: inuẽti sunt car
bones viui sup corpus ꝓfesso
ris: ingẽsqz flãma relucens: q̃
si follium flatibus instaurata.
Cunctos igit ad tumulum ve
nientes ingens luctus t acer
ba nimis lamentatio circum
strepebat: omniumqz fuit opi
nio: q caro pzidem ante rogũ
in puluerẽ defluxisset: t q nũc
ossa cineri rogus erogasset: fz
fons irriguus de quo aque vi
ue emicant: puriqz latices de
vita eterna salientes flicasflata
incendia diuinitus tempera
bant: vt serica vestis in qua ce
lestis gleba fuerat inuoluta:
nulla parte sui vllam senserat
vstionem: nec erat vt ardens
caro quod subtus latebat: sed
quasi argentum cãdescens in
fornace candoz carnis ad cele
stem beatitudinem reseruate:
inter sila resultauit.

De sancto wilelmo Lectio pma.

ADolescentula igit que
dam a pzimis cunabu
lis pziuata luminis beneficio
t tenebzis septennio circum
septa ad sancti sepulchzum vs
qz peruenit. Et dum in sancta
nocte penthecostes nec pzecise
vigilaret: nec pfunde dor
miret pzout sanitati restituta
postea referebat: affuit vir q
dã pulcherrimus aspectu ca
nos habens angelicos inesti
mabili fragrãs odore. Qui mi
seratus eius miseriã nũc ma
nu pupillas pstit oculoz. Ad
cuius manum caligo cessit ce
citatis: t ei pro tetra nocte di
es redditur serenatus.

Scia vt supra notant. Lectio iij.

EAdem etiam nocte que
dam mulier doloze vi seerum
inuisceta t caligine ceca decẽ
ni ante sancti patris tumulũ
pzouoluta foztis oratrix est fa
cta. Et cum oculoruz sedes la
chzymarum ymbzibus freqn
ter immaduisset: ventris dolo
rem perdidit: t nouum diem
inuenit admirans plurimum
de rerum omniuz quas vidit
nouitate. Tu autez.

Lectio iij.

NEc est omittendum qd
feria secunda post Pen
thecosten contractus quidam

rigidos habens intrinsecus neruos et arefactos: propijs pedibus ad sācti sepulchr̄ venire non valuit: sed baculo ꝛ baculis sustentatus duobus illuc perducit: ꝛ pij patris gratiam precibus planctu plenis postulauit: donec sanitati restitutus: baculum quo prius portabatur leuatū portās in manibus ꝛ baculis sequētib⁹ remotis: leto ꝛ libero gressu domuꝫ repedauit.

Item in eōdem memoratione beati wilelmi.

Enant in medium ⁊ alia nitacula: vt mirtici medici cognoscatur medicina. Tempore eodem mulier quedam annosa sic a prime ua etate clausos habuit auriū meat⁹: q nullius soni solatio per portam illam anima eius potuit refocillari. Accedens igitur ante tumulum se prostrauit in faciem ꝛ lachrymis pauimentum lauit: quousq ad laudem sui cōfessoris interiorum officinarū hominis clamiger xps auriū claustra tandiu clausa ad recipiēdos vocum vices reserauit.

Mulier ⁊c. ꝯ notantur quedam que in etate iuuenili lasciuis ac saginatis carnibus incedere consueuerat: infectis subito visceribus ad instar inflate et lucide vesice per singula membra distenditur. Ignea etiā tabes in profundioribus pulmonis partib⁹ obortaꝫ siti tā inextinguibilem in ea excitauit: q eius incendium alicuius liquoris influione reprimi nō poterat vt credebat. Spretis igit medicis viuis: ad medici mortui vitium festinat antidotuꝫ Oneratur enim plaustrū solo corpore plenū et ante ostium beati petri est exoneratuꝫ ꝛ ad sancti patris wilelmi tractum sarcophagum.

Leo igitur q̄ de sancti tumulo emanauit miserā paruper vngitur: ꝛ vt misera fari consueuit voce miserabili sanitatis a sancto flagrantiam flagitauit. Mira res: hydropicū liquamen adeo perolei sancti liquoris virtutem deficcatur ꝛ annullatur: q̄ aquicus humor intus natus nec foras per aliquam corporis regionem mutatur: nec intus ad morbi fomentum retinet. Miruꝫ igitur in modum virtute dei cito cepit conualescere: ꝛ despiratum corporis robur recuperare: vt longe leuior et fortior fieret post diuini muneris gratiaꝫ: quam ante morbuꝫ fuerat per naturam.

ps. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In lau. añ. Laudi recti. ps. Dñs regnauit ⁊c. La. Benedictione. Hym. Jesu redemptor. ℣. Justus germi. In euãge. añ. O wilelme. ps. Bñdictus. Dio. Deꝰ qui nos. Ad primã añ. Purgant. ps. Deꝰ in noie. Sup plal. Quicunqz vult añ. de trinitate cotingẽs feriã. Ad. iij. ⁊ ad alias horas cetere añe de lau. de propria hysto. cũ capitulis et rñsoriis de cõi vnius confes. ⁊ pontifi. ⁊ oratione vt ꝫ. ¶ In cõmemoratiõe aplor petri ⁊ pauli ad vẽ añe ⁊ psalmi feriales. La. Nõ vos me elegistis. Hym. Jam bone. ℣. Doctor egre. ℣. Olim ue bine. ℣. Sit trinitati. Que/re istu hymnũ in festo aplor petri ⁊ pauli. Ad matu. ℣. In oẽm ter. In euãge. añ. Jsti sũt due olive, vt i festo scõrum iohannis ⁊ pauli. ps. Mgt. Oratio. Deꝰ cuiꝰ dextera. qre in octa. die aplor petri ⁊ pauli. Non dicant suffragia cõsueta. Ad matuti. Jnuita. Regẽ aplor. ps. Uenite. Hym. Eterna xpi. In noc. añ. In oẽm terrã. ps. Celi enarrant. ⁊ ceteri psalmi vnius apostoli sub hac añ. ℣. Cõstitues eos. ¶ Sermo beati maximi epi. Lectio. j.

Beatissimorum aplorum petri ⁊ pauli insupabilẽ fidẽ passionemqz germanã oi nos devotione frẽs necesse est celebrare quia ⁊ laudabilis eos vita ad gliosissimũ pduxit occasum: ⁊ mirific⁹ obit⁹ perpetuã trãmisit ad vitã. Et licz i petro fides emineat: in paulo doctrina precellat: ⁊ magisteriuz tñ pauli fidei plenitudo est: ⁊ credulitas petri doctrine est fundamentũ. ℟. de prima ⁊ secuda turbis de cõmum apostolorũ alternatim sũptis. Le. ij.

Quanti igit meriti apud deũ suũ petrus erat: vt ei post nauicule parue remigiũ: totiꝰ ecclesie gubernacula traderent? Aut quantuz in apostolatꝰ sui ministerio complacuisse xpo credimꝰ paulũ: q tantũ placere potuit precutor? Placuit enĩ: quia nõ iniq pectoꝝ studio: sed simplicis ignorãtie incauta devotione certabat. Deniqz vt primũ sẽsibus eius spũs veritatis influs est: ostẽdit cõtinuo non se xpi seuisse odio: sz amore pine legi innocẽter errasse. Le. ij.

Quid etiã de petro referã: cuiꝰ tãtũ a deo est approbata iusticia: tãta qz ei potestas atributa est iudicandi vt in arbitrio eiꝰ poneret cele/ste iudiciũ? Prospicite ergo ⁊

estimate: q̄nto nobis sit petr⁹ apl's honore reuerēd⁹: cui⁹ se/ tētiā i terr̄ platā: sēpit ni iudi cis eqtas nō repellat. Et ideo diligēter q̄ sit ei⁹ glie magni/ tudo itueamur: cui dū claues regni cōmittunt̄ et ni: celū illi claudē z apire p̄miss̄ eū. ℣tē i cōme. aplōr sermo vt̄ ℟. Le. j.

BEatissimorū aplōr me/ moria frēs cūctis est ho norāda credētib⁹: qs p iusti/ cie pietatisq; plenitudine sal/ uator mūdi hūano generi et p̄es eē dedit z iudices. Quā/ te aūt integritat̄: quāteue pie tat̄ fuerint: hinc vel maxime p̄uidēdū ē: q̄ ille eos ad emē dationē corrupti scli: z ad mi nisteriū sue volūtatis elegit: quē nō fallebat electio. Le. ij.

QVocauit nāq; petrum opib⁹ paupere: opere pi scatorē: q a q̄uersatiōe popu/ lari z cōtione vrbiū segregat⁹ vitā int̄ fluct⁹ agebat innocuā et victū de simplicitate quere bat. Quē tamē vt ita dixerim pauperē: vt cōpetēs ei substā/ tia nō deesset: quē bene merē/ tē de deo copiosi maris diues vnda pascebat. Elect⁹ ergo ē ad p̄dicationē ℣bi salutar̄: vt mutata vita celestis mysterio acr̄i: q captura piscīū alebat: alute hoiuz pasceret. Le. iij.

GLoriosissimū etiā pau/ lū: ad fidē nois sui x̄p̄s vocat e celo. Qui q̄ persecq vi debat ecclesiā: non impietate irreligiosi animi seuiebat; sz nube ignorātie nouā nō p̄spi ciens gratiā: amore anniq̄ de/ uotiōis errabat. Ideo deniq; ab oculis ei⁹ veteris vmbre ca/ ligo deteria est: vt verū illud lumen: q̄d de celestib⁹ chorus/ cabat: z sibi acgreret: z oībus reuelarēt. ℣tē de apostolis

QSermo vnde sup̄. Le. j.

QVm oēs bti apli parem gratiā apud dn̄m scitatis ob/ tineant: nescio q̄ tñ pacto pe/ trus z paul⁹ vident̄ peculiari q̄dā in saluatore fidei p̄cellē virtute. Qd̄ qdē ex ipsius dn̄i iudicio possumus app̄obare. Nā petro sicut bono dispensa tori claues regni celestis de/ dit: paulo tanq; idoneo do/ ctori magisteriuz ecclesiastice institutionis intulit. Scilicet vt q̄s iste erudierit ad salutē: ille suscipiat ad quietē. z q̄rū corda paulus patefecerit do/ ctrina ℣bor̄: eor̄ aiab⁹ petrus apta reg̃ celor̄. ℟. Respexit s.

QLauē eni q̄dāmō Le. ij a x̄p̄o scientie z paul⁹ ac cepit. Claus eni dicēda est: q̄ ad fidē p̄cior̄ dura corda rele ranf: mētiū secreta paduni: z

quiēqđ intrinsecꝰ clausum te/
net: in palā rōnabili manife/
statiōe pducit. Clauis unqua
est: q̄ t ꝓscientiā ad ꝓfessionē
pcti apit: t gratiā ad etnitatē
mysteriꝝ salutariꝝ iducit. Le. iij

Hæc bo igit claues a do/
mino perceperūt: scien/
tie iste: ille potētie. Diuitias
imortalitatꝝ ille dispēsat: scié/
tie thesauros iste largit. Sūt
eni thesauri scientie sicut scri/
ptū est: In q̄ sunt oēs thesauri
sapiētie t scientie dei abscōditi
Ergo bti petrꝰ t paulus emi/
nent inter vniuersos apl̄os: t
peculiari q̄dā ꝓrogatiua pre/
cellūt. Uerū inter ipsos quis
cui preponat incertū ē. Puto
eni illos eq̄les esse meritis: q̄
equales sunt passione. ℟. Te
deū. ℣ Annūciauerūt opera.
In lau. aī. Hoc est preceptū.
℟ Dñs regna. ℣ sub hac aī
La. Per manꝰ apl̄oꝝ. Hymn.
Exultet celū. ℣ Dedisti her.
In euāge. aī. Isti sunt viri sci
q̄s elegit dñs in charitate nō
ficta: t dedit illis gloriā sem/
piternaꝝ: q̄rū doctrina fulget
ecclesia vt sole luna. ℟ Bñ/
dictꝰ Dño Deꝰ cuiꝰ dextera.
Ad horas oia de cōi apl̄oꝝ: cū
oratione Deꝰ cuiꝰ dextera. In
cōmemoratione oiuꝝ scōꝝ ad
vēsp̄as t psalmi feriales. La.

Sci p fidē. Hymn. Xp̄e redem
ptor oiuꝝ. ℟ In festo oiuꝝ sanc
ctoꝝ. ℣ Exultēt iusti. In euā.
aī. Bti estis sci dei oēs. Vt se/
Sta pdcō. ℟ Dñe. Oratio.

Oncede q̄s oīps deꝰ: vt
int celsio nos sce dei genitricis
marie semperq̄ virginis: san
ctarūq̄ oiuꝝ celestiū virtutū:
et scōꝝ patriarcharū ꝓphārū
apl̄oꝝ euāgelistarū martyrū
confessoꝝ atq̄ virginū: t oiuꝝ
electoꝝ tuoꝝ vbiq̄ letificet: vt
dū eoꝝ merita recolimꝰ: pīo/
cinia sentiamꝰ. p e. Nō dicāt:
niemo gluete. Ad mat. Inuit.
Gaudete t exultate vt in cōi
plurimoꝝ martyrū. ℟ Clemi/
te. Hymnꝰ. Xp̄e redēptor. ℟ In
noc. aī. Secꝰ decur. ℟ Bt̄us
vir t ceteri psalmi plurimoꝝ
marty. ℟ter. ix. psal. loco cuiꝰ
erit ps Bñdicā. ℣ Exultēt.

Nos aūt frēs cha/
rissimi i oiuꝝ pmorū dīs
scōꝝ noiare laudare t glīfica/
re cōdecet eū: qui cūctos cōdi
dit scōs: per quē oia subsistūt
elemēta: cuius maiestas nec
incipit nec definit in seculum
vt merito omnis principiū ac
finis creature nominet. Qui
nos cū nō essemus: de nihilo
potēter creauit: t cum per cul
pā in damnationē lapsi fuisse
mus misericordit restaurauit.

Deinde debem⁹ attollere beatã mariã ꝟginẽ genitricẽ dei: q̃ ẽ tẽplũ dñi: sacrariũ spũscti: i q̃ de⁹ op̃s illã mũdissimã ꝛ sacrosanctã carnẽ assũpsit. In q̃ mortẽdo gen⁹ hũanũ de etna morte redemit. Illi⁹ ergo mereamur p̃cib⁹ adiuuari: q̃ meruit mr̃ effici cõditoris nostri. ℟ Absterget. vt i cõmuni plurimorũ martyrum. Lectio. ij.

QElestes q̃z debem⁹ deinde spũs laudare: q in h̃ mũdo diuina mandata cõperũt: ꝛ iudicia exercẽt: ꝛ demones a nob coercendi potestatẽ diuinit⁹ hñt. Deinde scõs p̃archas: ꝛ alios scõs glificare debem⁹: quos post creationẽ mũdi in p̃mordiali sclo fuisse cognouim⁹: cũ quib⁹ deũ per suos angelos locutũ fuisse: et eos illi placuisse nõ ignorauimus. Deinde scõs pphas laudare debem⁹: quib⁹ op̃s p̃ de incarnatione filij sui: ꝛ redemptiõe generis hũani ꝟsiliũ suũ dignat⁹ ẽ reuelare. Post ip̃os ꝟo sci apli ꝛ euãgeliste laudibus glorificãdi sũt: q dñm saluatorẽ in carne videre: ꝛ salutarẽ ei⁹ doctrinã ab ei⁹ ore suscipere: ꝛ mũdo tradere meruerunt. ℟ Fulgebũt. vt i cõi plurimorũ cõfessoꝝ. Le. ij.

Deinde sci martyres honorandi sunt: q suũ sanguinẽ p̃ro fide ꝛ dilectiõe saluatoris effuderũt. Quoꝝ alij decollati sũt: alij lapidati: alij alijs cruciatib⁹ necati ꝛ mortificati sũt. Post eos cõfessores bti nõ solũ tpe: sed ꝛ merito sequũt: q p̃ro sua scissima vita: ꝛ rectissima doctrina i p̃fia p̃mio etno muneranꝫ ꝛ ditanꝫ. Ipsis i sacra veneratiõe adiũgunt virgines: q idcirco spõsũ imortalẽ habẽt i cel: qz spreta carnis delectatiõe: spõsũ mortalẽ noluerũt habẽ in terris. Quib⁹ oib⁹ videlicet scis debitã p̃m possibilitatẽ nostraz exhibeamus veneratiõnẽ: vt eoꝝ meritis ꝛ p̃cib⁹ ad etne diuinitatis visiõnẽ p̃uenire mereamur ℟ Justi i ꝑpe. q̃re post. vi. lec. plimorꝝ martyrũ. ℣ Te deũ; ℟ Mirabil⁹ deus. In lau. aũ. Justoꝝ aie, ℣ Dñs reg. vt in festo oiuz sanctoꝝ sub vna aũ. Ad ℟ Reddet deus. Hymn Jesu saluator. vt in p̃dicto festo. ℟. Justi aũt. In euã. aũ Te glio sus. vt in p̃dicto festo. ℣ Bñ dictus. Oio Cõcede, vt⁹. Ad p̃mã aũ Cũ palma. ℣ Deus in noĩe tuo. Aũa de trinitate sup psal Quicuq; ẽ. Ad alias horas vt i cõi plurimorꝝ martyrũ oione Cõcede. vt⁹.

¶ Rubrica de dñica

Ordo officiorū dñicaliū inter octa. epiphie ⁊ lxx

¶ Dñica. ī. lxx. 15° kals febr.
Lra dñicalis D
Fzlr ī 19° kl.
Fzlr ꝛ 18° kl' Februa.
Fzlr ꝛ 17° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 14° vel. 13° kls feb. Lra dñical' E vel F

¶ Tres dñice dicantur in diebus kl. superiº designatis.

¶ Dñica. ī. lxx. 12° kls febr.
Lra dñicalis G
Dölr ī 19° kl.
Fzlr ꝛ 18° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 16° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 11° kls febr.
Lra dñicalis A
Dölr ī 18° kl.
Fzlr ꝛ 17° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 15° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 10° kls febr.
Lra dñicalis B
Dölr ī 17° kl.
Fzlr ꝛ 16° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 14° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 9° kls febru.
Lra dñicalis C
Dölr ī 16° kl.
Fzlr 5 16° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 14° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 8° kls febru.
Lra dñicalis D
Fzlr ī 19° kl.
Dölr ꝛ 15° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 14° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 7° kls febru.
Lra dñicalis E
Fzlr ī 19° kl.
Fzlr ꝛ 18° kl. Februa.
Dölr ꝛ 14° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 6° kls febru.
Lra dñicalis F
Fzlr ī 19° kl.
Fzlr ꝛ 18° kl. Februa.
Fzlr ꝛ 17° kl.
Dölr 4 13° kl.
Fzlr 5 10° kls febr. ⁊ occurrit cū festū sabiāi ⁊ sebastiāi.

¶ Dñica. ī. lxx. 5° kls febru.
Lra dñicalis G
Dölr ī 19° kl.
Fzlr ꝛ 18° kl.
Fzlr ꝛ 16° kl. Februa.
Fzlr 4 10° kl.
Fzlr 5 9° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 4° kls febru.
Lra dñicalis A
Dölr ī 18° kl.
Fzlr ꝛ 17° kl.
Fzlr ꝛ 15° kl. Februa.
Fzlr 4 10° kl.
Fzlr 5 9° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 3° kl. februa.
Lra dñicalis B
Dölr ī 17° kl.
Fzlr ꝛ 16° kl.
Fzlr ꝛ 14° kl. Februa.
Dölr 4 10° kl.
Fzlr 5 7° kl.

¶ Dñica. ī. lxx. 2° kls febru.
Lra dñicalis C

Dölr ī 16° kl.
Fẏlr ẽ 15° kl.
Fẏlr ẽ 14° kl. Februa.
Dölr ä 9° kl.
Fẏlr 5 6° kl.
C Dñica. ī. lxx. klis Februa.
Lra dñicalis D
Fẏlr ī 19° kl.
Dölr ẽ 15° kl.
Fẏlr ẽ 14° kl. Februa.
Fẏlr ä 7° kl.
Fẏlr 5 6° kl.
C Dñica. ī. lxx. 4° nōs Febr.
Lra dñicalis E
Fẏlr ī 18° kl.
Dölr ẽ 14° kl.
Dölr ẽ 7° kl. Februa.
Fẏlr ä 6° kl.
Fẏlr 5 4° kl.
C Dñica. ī. lxx. 3° nōs Febr.
Lra dñicalis F
Fẏlr ī 19° kl.
Fẏlr ẽ 10° kl.
Dölr ẽ 6° kl. Februa.
Fẏlr ä 4° kl.
Fẏlr 5 3° kl.
C Dñica. ī. lxx. 2° nōs Febr.
Lra dñicalis G
Dölr ī 19° kl.
Fẏlr ẽ 9° kl.
Dölr ẽ 5° kl. Februa.
Fẏlr ä 4° kl.
Fẏlr 5 2° kl.
C Dñica. ī. lxx. Nonis Febr.
Lra dñicalis A
Dölr ī 18° kl. Februa.

Fẏlr ẽ 15° kl.
Dölr ä 14° kl. Februa.
Fẏlr ä 3° kl.
Fẏlr 5 2° kl.
C Dñica. ī. lxx. 8° id° Febru.
Lra dñicalis B
Dölr ī 17° kl.
Dölr ẽ 10° kl.
Fẏlr ẽ 9° kl. Februa.
Dölr ä 3° kl.
Fẏlr 5 2° kl.
C Dñica. ī. lxx. 7° id° Febru.
Lra dñicalis C
Dölr ī 16° kl.
Fẏlr ẽ 15° kl.
Dölr ẽ 9° kl. Februa.
Fẏlr ä 6° kl.
Dölr 5 2° kl.
C Dñica. ī. lxx. 6° id° Febru.
Lra dñicalis D
Dölr ī 15° kl.
Fẏlr ẽ 14° kl.
Fẏlr ẽ 7° kl. Februa.
Dölr ä klis.
Fẏlr 5 2° no.
C Dñica. ī. lxx. 5° id° Febru.
Lra dñicalis E
Dölr ī 14° kl.
Dölr ẽ 7° kl.
Fẏlr ẽ 6° kl. Februa.
Fẏlr ä 4° kl.
Fẏlr 5 2° no.
C Dñica. ī. lxx. 4° id° Febru.
Lra dñicalis F
Fẏlr ī 19° kl. Februa.
Fẏlr ẽ 1° kl. Februa.

Dōlr 3 6° kl. Fxlr 4 4° kl. Dōlr 5 3° no. — Februa.

Dñica. ī. lxx. 3° id Febru.

Lra dñicalis G

Dōlr ī 19° kl. Fxlr 2 10° kl. Dōlr 3 & 4 ī dñicis sequētib⁹ — Februa. Fxlr 5 7° id⁹

Dñica. ī. lxx. 2° id Febru.

Lra dñicalis A

Dōlr ī 18° kl. Fxlr 2 10° kl. Dōlr 3 4° kl. Fxlr 4 2° kl. Fxlr 5 6° id⁹ — Februa.

Dñica. ī. lxx. idib⁹ Febru.

Lra dñicalis B

Dōlr ī 17° kl. Dōlr 2 & 4 ī dñicis sequētib⁹ — Februa. Fxlr 5 7° id⁹

Dñica. ī. lxx. 16 kls Martij.

Lra dñicalis E

Dōlr ī 16° kl. Dōlr 2 3 et 4 in dñicis sequē. — Februa. Fxlr 5 6° id⁹

Dñica. ī. lxx. 15° kls Martij.

Lra dñicalis D

Fxlr ī 15° kl. Dōlr 2 kls. Dōlr 3 6° id⁹ Fxlr 4 5° id⁹ Fxlr 5 3° id⁹ — Februa.

Dñica. ī. lxx. 14° kls Martij.

Lra dñicalis E

Dōlr ī 14° kl. Dōlr 2 7° kl. Fxlr 3 4° kl. Dōlr 4 5° id⁹ Dōlr 5 2° id⁹ — Februa.

Dñica. ī. lxx. 13° kls Martij

Lra dñicalis F

Dōlr ī 6° kl. Dōlr 2 & 3 ī dñicis sequētib⁹ — Februa. Fxlr 4 3° id⁹ Fxlr 5 Idibus

Dñica. ī. lxx. 12° kls Martij.

Lra dñicalis G

Dōlr ī 19° kl. Dōlr 2 5° kl. Dōlr 3 & 4 ī dñicis sequētib⁹ — Februa. Fxlr 5 2° id⁹

Dñica. ī. lxx. 11° kls Martij.

Lra dñicalis A

Dōlr ī 18° kl. Dōlr 2 4° kl. Fxlr 3 6° id⁹ Dōlr 4 2° id⁹ Fxlr 5 Idib⁹ — Februa.

Dñica. ī. lxx. 10° kls Martij.

Lra dñicalis B

Dōlr ī 17° kl. Dōlr 2 3 4 & 5 in dñicis sequē. — Februa.

Dñica. ī. lxx. 9° kls Martij.

Lra dñicalis C

Dōlr ī 16° kl. Dōlr 2 3 4 & 5 in dñicis sequē. — Februa.

¶ Sciēdū est aūt: q̄ tpe p̄scripto nō ē necēsse plus q̄z tria officia dicere: nisi p̄lixitate tēporis exigēte: cum plures fuerint dn̄ice vacātes.

ORdo officiorū dn̄icaliū in festū trinitatis: z aduētū dn̄i.

FEstū scē trinitatis 16 kl̄s Junij. Lr̄a dn̄icalis D

Fz̄lr	1	15° kl.	De°oi.
Dōlr	2	2° kl.	
Fz̄lr	3	kl̄s.	Junij
Dōlr	4	7° id°	
Dōlr	5	11° kl.	
Dōlr	6	4° kl.	Julij
Dōlr	7	4° id°	
Fz̄lr	8	Idibus	
Dōlr	9	14° kl.	Jnp̄n°.
Dōlr	10	4° nō.	Augus.
Dōlr	11	5° id°	
Dōlr	12	10° kl.	
Fz̄lr	13	7° kl.	Septē.
Dōlr	14	3° kl.	Si bō.
Dōlr	15	8° id°	
Dōlr	16	12° kl.	Deto.
Dōlr	17	5° kl.	Ado/
nay. fine me/			di.lec.
Dōlr	18	4° nō.	Octob
Dōlr	19	5° id°	Adap.
Fz̄lr	20	13° kl.	
Fz̄lr	21	7° kl.	Mouē.
Fz̄lr	22	2° nō.	Uidi.
Dōlr	23	6° id°	
Dōlr	24	17° kl.	Decēb
Dōlr	25	10° kl.	Decēb

Dn̄ica. ī. aduē. do. 3° kl̄s dec̄.

FEstū scē trinitatis 15° kl̄s Junij. Lr̄a dn̄icalis E

Fz̄lr	1	13° kl.	De°oi.
Dōlr	2	kl̄s.	Junij
Fz̄lr	3	2° no.	
Fz̄lr	4	15° kl.	
Fz̄lr	5	8° id°	Julij
Dōlr	6	3° id°	
Fz̄lr	7	2° id°	
Fz̄lr	8	17° kl.	
Fz̄lr	9	3° kl.	Augus.
Dōlr	10	3° no.	Jnp̄n°
Fz̄lr	11	8° kl.	
Fz̄lr	12	6° kl.	Septē.
Dōlr	13	2° kl.	Si bō.
Dōlr	14	7° id°	
Fz̄lr	15	16° kl.	Deto.
Fz̄lr	16	9° kl.	Adoñi.
Fz̄lr	17	18° kl.	Octo.
Dōlr	18	4° kl.	Adap.
Dōlr	19	3° no.	
Fz̄lr	20	13° kl.	
Dōlr	21	7° kl.	Mouē.
Dōlr	22	4° no.	Uidi.
Dōlr	23	5° id°	
Fz̄lr	24	13° kl.	Decēb.
Dōlr	25	9° kl.	Decēb.

Dn̄ica. ī. aduē. do. 2° kl. dec̄.

FEstū scē trinitat. 14 kl̄s Junij. Lr̄a dn̄icalis F

Fz̄lr	1	13° kl.	De°oi.
Dōlr	2	4° no.	Junij
Fz̄lr	3	3° no.	
Dōlr	4	16° kl.	Julij
Dōlr	5	9° kl.	Julij

Dölr 6 2° id°. Julij
Fzlr 7 Idib° Julij.
Dölr 8 12° kl.
Dölr 9 5° kl.
Dölr 10 2° no. Augusti
Dölr 11 3° id° Inpncio
Dölr 12 8° kl.
Dölr. 13 kals. Septēbr
Fzlr 14 3° no. Si bona
Fzlr 15 16° kl. Deto dñ
Fzlr 16 9° kl. Octobr.
Fzlr 17 8° kl. Adonai
Dölr 18 2° no. Adapiat
Fzlr 19 17° kl.
Dölr 20 13° kl.
Dölr 21 6° kl. Nouēb.
Dölr 22 3° no. Uidi do
Dölr 23 4° id°
Dölr 24 15° kl. Decēb.
Dölr 25 8° kl. Decēbr.
Dñica ī aduēt° dñi kls Decē

A Estū scē trinitatis 13° kl. Junij lra dñical G

Fzlr 1 12° kl. De°oim
Dölr 2 3° no. Junij
Fzlr 3 2° no.
Dölr 4 15° kl.
Dölr 5 8° id° Julij
Fzlr 6 5° id°
Dölr 7 idibus
Fzlr 8 17° kl. Inpncio.
Dölr 9 4° kl. Augnsti
Dölr 10 2° id°
Dölr 11 7° kl.
Dölr 12 4° no. Septēb.
Fzlr 13 3° no. Si bōa.

Dölr 14 16° kl. Deto d.
Fzlr 15 15° kl.
Dölr 16 9° kl Adonay
Fzlr 17 8° kl. Octob.
Dölr 18 nonis. Adapia
Dölr 19 2° id°
Fzlr 20 16° kl.
Fzlr 21 11° kl. Nouēb.
Dölr 22 2° no. Uidi d.
Dölr 23 14° kl.
Fzlr 24 11° kl. Decēb.
Dölr 25 7° kl.
Dñica ī aduēt° 4° nōs Decē.

A Estus scē trinitatis 12° kl. Junij lra dñical A

Fzlr 1 11° kl. De°oim
Dölr 2 2° no Junij
Fzlr 3 7° id°
Dölr 4 14 kl.
Dölr 5 7° kl. Julij
Fzlr 6 4° id°
Dölr 7 17° kl.
Fzlr 8 16° kl.
Dölr 9 10° kl. Augusti
Dölr 10 3° kl. Inpncio.
Dölr 11 idib°
Dölr 12 6° kl. Si bōa.
Dölr 13 3° no. Septēb.
Fzlr 14 8° id°
Dölr 15 15° kl. Deto d.
Dölr 16 8° kl. Adonai
Dölr 17 kals Octobr.
Dölr 18 8° id° Adapiat
Dölr. 19 idibus
Dölr 20 11° kl. Nouēb
Dölr 21 4° kl. No. Uidi d.

Dōlr 22 Nonas nouembris
Dōlr 23 2° id° Nouēb
Dōlr 24 13° kl.
Dōlr 25 6° kl. Decēb.
Dōlr 1 ad. 3° nō

Festū scē trinitatis 11 kls Junij. Lra dñicalis B

Fẓlr 1 11° kl. Junij. De° oiz
Dōlr 2 Nonas Junij
Fẓlr 3 8° id° Junij
Dōlr 4 13° kl.
Dōlr 5 6° kl. Julij
Dōlr 9 6° id°
Fẓlr 7 3° id°
Dōlr 8 16° kl.
Dōlr 6 9° kl. August
Dōlr 10 2° kl. In pric

anticipetur festum.

Dōlr 11 19° kl.
Fẓlr 12 2° kl. Septēb
Dōlr 13 2° nō. Si boe

differatur festum.

Dōlr 14 8° id° Septē.
Dōlr 15 14° kl. Octo d
Dōlr 16 7° kl. Octob
Fẓlr 17 4° no. Adona
Dōlr 18 6° no. Adapi.
Dōlr 19 17° kl. dif. fm.
Dōlr 20 10° kl.
Fẓlr 21 7° kl. Nouēb
Dōlr 22 3° kl. Vidi d
Fẓlr 23 7° id°
Dōlr 24 Idibus
Dōlr 25 12° kl. Decē. dif. fe.
Dñica i aduē. dñi. 5° kl. deē.

Festū scē trinitatis 10° kl. Junij. Lra dñicalis E

Fẓlr 1 19° kl. Junij De° oiz
Dōlr 2 8° id° Junij
Dōlr 3 12° kl.
Dōlr 4 5° kl.
Dōlr 5 5° id° Julij
Fẓlr 6 4° id°
Fẓlr 7 3° id°
Fẓlr 8 2° id°
Dōlr 9 15° kl. August
Fẓlr 10 3° id° In pric.
Fẓlr 11 8° kl.
Fẓlr 12 2° kl. Septēb
Dōlr 13 No. Si boe
Fẓlr 14 8° id°
Dōlr 15 13° kl. Octo d
Dōlr 16 6° kl. Adonai
Fẓlr 17 4° kl. Octob.
Dōlr 18 5° no. Adapi.
Dōlr 19 16° kl.
Dōlr 20 9° kl.
Fẓlr 21 7° kl. Nouēb
Dōlr 22 2° kl. Vidi d.
Dōlr 23 7° id°
Dōlr 24 18° kl. Decēb.
Dōlr 25 11° kl. Decēb.
Dñica i aduēt°. 4° kl. Deē.

Festū scē trinitatis 9° kls Junij. Lra dñicalis D

Fẓlr 1 8° kl. Junij De° o.
Dōlr 2 7° kl. Junij
Fẓlr 3 15° kl.
Dōlr 4 11° kl.
Dōlr 5 4° kl. Julij
Dōlr 6 4° id°
Fẓlr 7 3° id°

Serie dñicē q̄ sequit dicūt

sicut ordinat supi° p° pri-
mäz lram dñicalé. G
Festuz scé trinitatis 8° kl.
Junij lra dñicalis F
Fxlr 1 6° kl. Junij De° oiz
Fxlr 2 16° kl.
Fxlr 3 15° kl.
Fxlr 4 8° id° Julij
Dölr 5 3° id°
Fxlr 6 2° id°
Fxlr 7 idibus
Cetere dñice q̄ sequunt di-
cunt sicut ordinat supi°
p° primā lram dñicalé. E
Festū scé trinitatis 7° kl.
Junij lra dñicalis F
Fxlr 1 5° kl. Junij. De° oim
Dölr 2 16° kl.
Fxlr 3 15° kl.
Dölr 4 9° kl. Julij
Dölr 5 5° id°
Fxlr 6 idibus
Fxlr 7 16° kl. August
Cetere dñice q̄ sequūt dicūt
sicut ordinat supius p° pri-
mā lram dñicalé F
Festuz scé trinitatis 6° kl.
Junij lra dñicalis G
Fxlr 1 3° kl. Junij De° oiz
Fxlr 2 3° kl. Junij
Dölr 3 15° kl. Julij
Fxlr 4 12° kl. Julij
Cetere dñice q̄ sequunt di-
cunt sicut ordinat supius
p° primā lram dñicalé G
Festuz scé trinitatis 5° kl.
Junij lra dñicalis A
Fxlr 1 4° kl. Junij De° oim
Dölr 2 14° kl.
Fxlr 3 11° kl. Julij
Dölr 4 7° kl.
Fxlr 5 5° id°
Cetere dñice q̄ sequunt di-
cunt sicut ordinat supius
post primā lraz dñicalé B
Festū scé trinitatis 4° kals
Junij lra dñicalis B
Fxlr 1 3° kl. Junij De° oi
Dölr 2 13° kl.
Fxlr 3 12° kl.
Dölr 4 6° kl. Julij
Fxlr 5 5° id°
Fxlr 6 4° id°
Cetere dñice q̄ sequunt di-
cunt sicut ordinat supi°
p° primā lram dñicalé B
Festū scé trinitatis 3° kl. Ju-
nij lra dñicalis C
Fxlr 1 2° kl. Junij De° oiz
Dölr 2 12° kl. Julij
Fxlr 3 11 kl. Julij
Cetere dñice que sequunt
dicunt sicut ordinat supi°
p° primaz lram dñicalé C
Festuz scé trinitatis 2° kl.
Junij lra dñicalis D
Fxlr 1 kals Junij De° oim.
Dölr 2 11° kl.
Dölr 3 4° kl.
Fxlr 4 8° id° Julij
Dölr 5 4° id°
Fxlr 6 3° id°.
Fxlr 7 2° id°
Cetere dñice q̄ sequūt dicūt

sicut ordinat supi⁹ p⁹ primã
lram dñicalẽ D
℣Festuz scẽ trinitatis kl. Ju-
nij lra dñicalis E
Fẓlr 1 3° no. Junij De⁹ oiz
Fẓlr 2 16° kl.
Fẓlr 3 14° kl.
Fẓlr 4 8° id° Julij
Dölr 5 3° id°
Fẓlr 6 2° id°
Fẓlr 7 idibus
Fẓlr 8 17° id° August
Fẓlr 9 12 id° August
℣Cete dñice q̃ sequũt dicũt
sicut ordinat supius p⁹ pri
mã lram dñicalẽ E
℣Festũ scẽ trinitat 4° nonas
Junij lra dñicalis F
Fẓlr 1 3° no. Junij De⁹ oiz
Dölr 2 16° kl.
Fẓlr 3 15° kl. Julij
Dölr 4° kal'
Fẓlr 8° id°
℣Cete dñice q̃ sequũt dicũt
sicut ordinat supi⁹ p⁹ pri
maz lram dñicalẽ F
℣Festuz scẽ trinitatis 3° no.
Junij lra dñicalis G
Fẓlr 1 2° no. Junij De⁹ oim
Dölr 2 15° kl.
Fẓlr 3 12° kl.
Dölr 4 8° id° Julij
Fẓlr 5 5° id°
Dölr 6 idibus
Fẓlr 7 17° kl. August
Fẓlr 8 15° kl. August
℣Cete dñice q̃ sequũt dicũt
sicut ordinat supi⁹ p⁹ pri
maz lram dñicalẽ G
℣Festuz scẽ trinitatis 2° no.
Junij lra dñicalis A
Fẓlr 1 7° id° Junij De⁹ oim
Dölr 2 14° kl.
Fẓlr 3 12° kl.
Dölr 4 7° kl. Julij
Fẓlr 5 4° id°
Dölr 6 17° kl.
Fẓlr 7 16° kl. August
Fẓlr 8 14° kl.
℣Cete dnice q̃ sequũt dicũt
sicut ordinat supius p⁹ pri
maz lram dñicalẽ A
℣Festũ scẽ trinitat nonis Ju
nij lra dñicalis B
Fẓlr 1 8° Junij. De⁹ oium
Dölr 2 13° kl.
Fẓlr 3 12° kl.
Dölr 4 6° kl. Julij
Dölr 5 6° id°
Fẓlr 6 5° id°
℣Cetere dñice que sequunt
dicunt sicut ordinat supi⁹
p⁹ primã lram dñicalẽ B
℣Festuz sancte trinitatis 8°
idus Junij lra dñicalis. C
Fẓlr 1 7° id° Junij De⁹ oim
Dölr 2 12° kl. Julij
Fẓlr 3 11° kl. Julij
℣Cetere dñice q̃ sequũt di-
cunt acut ordinat supius
post primã lrm dñicalẽ C
℣Festuz scẽ trinitatis 7° id°

Junij lra dñicalis D
Dölr 1 11° kl. Julij De° oim
Dölr 2 4° kl.
Fzlr 3 8° id°
Dölr 4 4° id° Julij
Fzlr 5 3° id°
Fzlr 6 2° id°
Fzlr 7 idibus
Dölr 8 14° kl. Augusti
Fzlr 9 4° kl. August
℣ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat supius
p° primā lram dñicalē D
℣ Festū scē trinitatis 6° idus
Junij lra dñicalis E
Dölr 1 10° kl. Julij De° oiz
℣ occurrit festū sci albani
Fzlr 2 8° id°
Dölr 3 3° id° Julij
Fzlr 4 2° id°
Fzlr 5 idibus
Fzlr 6 17° kl.
Fzlr 7 12° kl. Augusti
Fzlr 8 10° kl.
℣ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat supius
p° primā lram dñicalē E
℣ Festū scē trinitatis 5° idus
Junij lra dñicalis. F
Fzlr 1 4° id° Junij De° oim
Dölr 2 9° kl.
Fzlr 3 8° id° Julij
Dölr 4 2° id°
Fzlr 5 idibus
Fzlr 6 16° kl. Augusti
Dölr 7 12° kl. August
Dölr 8 5° kl. Augusti
Fzlr 9 4° kl. Augusti
℣ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat superi°
p° primā lram dñicalē F
℣ Festū scē trinitatis 4° idus
Junij lra dñicalis G
Fzlr 1 idib° Junij De° oim.
Dölr 2 8° id°
Fzlr 3 6° id° Julij
Fzlr 4 5° id°
Dölr 5 idibus
Fzlr 6 17° kl
Fzlr 7 15° kl. Augusti
Fzlr 8 10° kl.
℣ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat superi°
p° primā lram dñicalē G
℣ Festū scē trinitatis 3° idus
Junij lra dñicalis A
Fzlr 1 idib° Junij De° oim
Dölr 2 7° kl.
Fzlr 3 6° id° Julij
Fzlr 4 5° id°
Fzlr 5 4° id°
Dölr 6 17° kl.
Fzlr 7 16° kl. Augusti
Fzlr 8 14° kl.
℣ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat superi°
p° primā lram dñicalē A
℣ Festū scē trinitatis 2° idus
Junij lra dñicalis B
Fzlr 1 idibus Junij De° oiz
Dölr 2 6° kl. Julij
Dölr 3 6° id° Julij

Fźlr 4 5° id⁹
Fźlr 5 4° id⁹ Julij
Fźlr 6 3° id⁹
Dŏli 7 16° kl. August
Fźlr 8 15° kl. August
¶ Cetere dñice q̄ sequūt di
cunt sicut ordinat supius
p⁹ primā lr̄am dñicalē B
¶ Festū scē trinitatis idibus
Julij lr̄a dñicalis E
Fźlr 1 18° kl. De⁹ oiz
Dŏli 2 5° kl.
Dŏli 3 5° id⁹
Fźlr 4 4° id⁹ Julij
Fźlr 5 3° id⁹
Fźlr 6 2° id⁹
Dŏli 7 15° kl.
Fźlr 8 14° kl. August
Fźlr 9 5° kl.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat supius
p⁹ primā lr̄am dñicalē E
¶ Festū scē trinitatis 13° kl.
Julij lr̄a dñicalis D
Fźlr 1 17° kl. De⁹ oi
Dŏli 2 4° kl.
Dŏli 3 4° id⁹
Fźlr 4 3° id⁹ Julij
Fźlr 5 2° id⁹
Fźlr 6 idibus
Dŏli 7 14° kl.
Fźlr 8 12° kl. August
Fźlr 9 4° kl.
¶ Cete dñice q̄ sequūt dicūt
sicut ordinat supi⁹ p⁹ pri
mā lr̄am dñicalē D

¶ Festū scē trinitatis 17° kl.
Julij lr̄a dñicalis E
Fźlr 1 16° id⁹ De⁹ oi
Fźlr 2 8° id⁹
Dŏli 3 3° kl. Julij
Fźlr 4 2° id⁹
Fźlr 5 idibus
Fźlr 6 17° kl.
Fźlr 7 10° kl. August
Fźlr 8 5° kl.
¶ Cete dñice q̄ sequūt dicūt
sicut ordinat supius p⁹ pri
mā lr̄am dñicalē E
¶ Festū scē trinitatis 16° kl⁹
Julij lr̄a dñicalis F
Fźlr 1 15° kl. De⁹ oiz
Fźlr 2 8° id⁹
Fźlr 3 6° id⁹ Julij
Dŏli 4 2° id⁹
Fźlr 5 idibus
Fźlr 6 16° kl.
Dŏli 7 12° kl. August
Dŏli 8 5° kl.
Fźlr 9 4° kl.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt di
cunt sicut ordinat supius
p⁹ primā lr̄am dñicalē F
¶ Festū scē trinitatis 15° kl.
Julij lr̄a dñicalis G
Fźlr 1 14° kl. De⁹ oiz
Fźlr 2 21° kl.
Dŏli 3 8° id⁹ Julij
Fźlr 4 5° id⁹
Dŏli 5 idibus
Fźlr 6 17° kl. August
Fźlr 7 15° kl. August

Fźlr 8 10° kl'. Augusł.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt̄ di-
cunt sicut ordinat̄ superi⁹
p⁹ primā lr̄am dñicalē G
¶ Festū scē trinitatis 14° kl'.
Julij lr̄a dñicalis A
Fźlr 1 12° kl'. De⁹ oiz
Fźlr 2 6° id⁹
Fźlr 3 5° kl'. Julij
Fźlr 4 4° id⁹
Dōlr 5 17° kl'.
Fźlr 6 16° kl'. Auguſt
Fźlr 7 15° kl'.
Fźlr 8 14° kl'.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt̄ di-
cunt sicut ordinat̄ superi⁹
p⁹ primā lr̄am dñicalē A
¶ Festū scē trinitatis 13° kl'.
Julij lr̄a dñicalis B
Fźlr 1 12° kl'. De⁹ oiz
Dōlr 2 6° id⁹
Fźlr 4 5° id⁹ Julij
Fźlr 4 4° id⁹
Fźlr 5 3° id⁹

Dōlr 6 16° kl'.
Fźlr 7 15° kl'. Auguſt
Fźlr 8 14° kl'.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt̄ di-
cunt sicut ordinat̄ superi⁹
p⁹ primā lr̄am dñicalē B
¶ Festū scē trinitatis 12 kl'o
Julij lr̄a dñicalis. C
Fźlr 1 11° kl' De⁹ oiz
Dōlr 2 5° id⁹
Fźlr 3 4° id⁹ Julij
Fźlr 4 3° id⁹
Fźlr 5 2° id⁹
Dōlr 6 15° kl'.
Fźlr 7 14° kl' Auguſti
Fźlr 8 12° kl'.
Fźlr 9 5° kl'.
¶ Cetere dñice q̄ sequunt̄ di-
cunt sicut ordinat̄ superi⁹
p⁹ primā lr̄am dñicalē C

Aure° KL Januarij bz dies.xxxj. Luna xx.xxx.
mier°. Nox habet horas.xv. Dies xx.viij.

iij A Januarij Circūciſiõ dñi.du.ſm̃ principale.ix.lec. 1
b iiij nõ Octaua ſancti ſtephani iij.lec. 2
c iij nõ Octaua ſancti iohannis iij.lec. 3
d ij nõ Octaua ſanctoz̃ innocentũ ij.lec. 4
xix e Nonas Depõ ſci edwardi regi z xpe.ñ põ.ix.lc. 5
viij f viij id° Epiphia dñi duplex feſtũ 6
g vij id° Feſtũ trãſlationis ſci wilelmi ebor.ar- 7
xvj A vj id° chiepi ſp̃i dñica ꝓxia p° ſm̃ epiphie
v b v id° celebret̃ tanq̃ duplex principale.
c iiij id° Sci pauli p̃mi hẽmite xpe.nõ põ.iij.lc. 10
xij d iij id°
g e ij id° Med.lec.
f Idibus Oct.epi.ix.l. S.xpeſ.hilarij z remigij. 13
f g xix kl Feb. Sci felicis i pincis xpeſ.nõ põ.iij.lc. 14
A xviij kl Sci mauri abbatis cõfeſſoris iij.lec. 15
xviij b xvij kl Sci marcelli pape z martyris iij.lec. 16
c xvj kl Sci antonij monachi xpeſ. xvj iij.lec. 17
d xv kl Scẽ p̃ſce virginis z marty. v iij.lec. 18
xv e xiiij kl Sci germanici martyris iij.lec. 19
iij f xiij kl S.marty.ſabiãi z ſebaſtiãi xij ix.lec. 20
g xij kl Scẽ agnetis virgis z marty. ij ix.lec. 21
xij A xj kl Sci vincẽtij martyris ix.lec. 22
b x kl Scẽ emerẽtiane virg.z mar. x iij.lec. 23
c ix kl Sci Babille epi z ſo.ei° marty. iij.lec. 24
ix d viij kl Couer.S.pau p̃iecti m̃.mẽ. xviij ix.le. 25
e vij kl S.policarpi epi z mar. vij iij.lec. 26
xvij f vj kl Sci iuliani epi z cõfeſſoris iij.lec. 27
vj g v kl Octaua ſancte agnetis xv iij.lec. 28
A iiij kl iij
xiij b iij kl Sancte batildis regine iij.lec. 30
ij c ij kl xij

¶ Poſt primã p̃mã epiphie cõputa.x.dies:z in ſequẽti dñica ſemper dicendum **alleluia.**

¶ Quere in numero nigro numerũ illũ:p quẽ currit lu- na:z in ſabbato ſequenti dicendum **alleluia.**

Aure nūer⁹. KL Februarij hz dies.xxviij. Luna.xxix.
Et qñ ē bisext⁹ hz dies.xxix. Luna.xxx
Nox habet horas.xiiij. Dies ho.x.

	d	Februarij	Scē brigide ỽ.nō mar.	iij.lec.
1	xj	iiij nō	Nutific.marie.du.se.ṕn. j	ix.lec.
2	xix	e f iij nō	Sci blasij epi z martyr ix	iij.lec.
3	viij	g ij nō	Sci gilberti ꝓfes.nō pōtifi.	iij.lec.
4		H Nonas	Scē agathe ỽgis z mar. xvij	ix.lec.
5	xvj	b viij id⁹	S.ꝓfes.vedasti z amādi vj	iij.lec.
6	v	c vij id⁹		
		d vj id⁹	xiiij	
	xvij	e v id⁹	iij	
9	ij	f iiij id⁹	S.scolastice ỽgi.nō mar.	iij.lec.
		g iij id⁹	xj	
	x	H ij id⁹		
		b Idibus	xix	
10	xviij	c xvj kl. Martij	S.valētini ṕsbri viij	
	vij	d xv kl	et martyris	iij.lec.
16		e xiiij kl	Scē iuliane ỽginis z martyris	iij.lec.
	xv	f xiij kl		
	iiij	g xij kl		
		H xj kl		
	xij	b x kl		
	j	c ix kl		
22		d viij kl	Cathedra.ſ.pe.apli.du.se.ꝺ mino.ix.kl	
	ix	e vij kl		
24		f vj kl	S.mathie apli.ꝺ.se,ꝺ.mi.Lo,bis.ix.kl	
	xvij	g v kl		
	vj	H iiij kl		
		b iij kl		
	xiiij	c ij kl		

¶ Post secūdā lunā epiphie cōputa, ij. dies: z i seque
ti dñica erit semp dñica prima q̄dragesime.

Aure⁹ nūer⁹. **K.** Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. xij. et dies. xij.

iij	a	Kl̄	Martij	Sci albini epi ⁊ cōfessoris	iij. lec. 1
	e	iv	nō	Sci cedde epi ⁊ confessoris	ix. lec. 2
xj	f	v	nō		
	g	vj	nō		
xix	A	vij	nō		
viij	b	viij	nō		
	c	Nonas			
xvj	d	viij	īd⁹		
v	e	vij	īd⁹		
	f	vj	īd⁹		
xiij	g	v	īd⁹		
ij	A	iiij	īd⁹	S. greg. pape ⁊ yſe. du. ſe. ð mk.	ix. lec. 12
	b	iij	īd⁹		
	c	ij	īd⁹		
	d	Idibus			
xviij	e	xvij	kl.	Aprilis	
vij	f	xvj	kl		
	g	xv	kl		
xv	A	xiiij	kl		
iij	b	xiij	kl	Sci cuthberti epi confes.	ix. lec. 20
	c	xij	kl	Sci bñdicti abbatis cōfes. xvj	ix. lec. 21
xj	d	xj	kl	v	
	e	x	kl		
	f	ix	kl	xiij	
xix	g	viij	kl	Annūci. marie. ſe. du. ꝑn. ij	25
	A	vij	kl		
xvij	b	vj	kl		
viij	c	v	kl	x	
	d	iiij	kl		
xiij	e	iij	kl	xviij	
ij	f	ij	kl	vij	

¶ Quere in numero nigro numerū illū per quē currit luna; ⁊ in dñica sequēti erit pascha.

Aure⁹ nūer⁹. KL Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.x. Dies vo.xiij

	g	Aprilis		xv	g	
xj	A	iiij	nō	iiij	a	
	b	iij	nō		b	
xix	c	ij	nō	S.ambrosij epi ⁊ ꝯfe. du	xij	ix.lec.
viij	d	Nonas		plex festū de minorib⁹	j	
xvj	e	viij	id⁹		d	
v	f	vij	id⁹		ix	e
	g	vj	id⁹		c	
xiij	A	v	id⁹		xvij	a
ij	b	iiij	id⁹		vj	b
	c	iij	id⁹			c
	d	ij	id⁹		xiiij	d
	e	Idibus			iij	e
xvij	f	xviij	kl'	☩ Sadij. Scōz martyrū tyburtij ⁊ vale		
vij	g	xvj	kl'	riani ⁊ maximi	xj	iij.lec.
	A	xvj	kl'			a
xv	b	xv	kl'		xix	b
iiij	c	xiiij	kl'		viij	c
	d	xiij	kl'			d
xij	e	xij	kl'			e
j	f	xj	kl'			f
	g	x	kl'			g
23 ix	A	ix	kl'	S.Georgij marty. miorib⁹ ḡſ.ix.lc.		
24	b	viij	kl'	Trāſla.wilfri.archiepi eboz du.ſm̄ de		
25 xvij	c	vij	kl'	S.marci euā.ſm̄ du.d miorib⁹ ḡſ.ix.lc		
vj	d	vj	kl'			
	e	v	kl'	☩emoria		d
28 xiiij	f	iiij	kl'	Sancti vitalis martyris		iij.lec.
iij	g	iij	kl'			e
	A	ij	kl'			f

¶ Post ḡrtā primā epiphanie cōputa.xx.dies et in dūica sequēti erūt dies rogationū.

Aure⁹ miēr⁹

KL Madius habet dies. xxxj. Luna. xix.
Mox habet horas. viij. Dies ⁊o. xvj.

xj	b	Madij		Philippi ⁊ iacobi. festū duplex de mi	
	c	vj	nō	norib⁹ ḡñ. ix. lec.	
xix	d	v	nō	Inuē. s. cru. S martyrū alexādri: euētij	3
viij	e	iiij	nō	et theodori ḡñ. ix. lec.	
	f	iij	nō		
xvj	g	ij	nō	Sci iohānis añ portā latinā. ḡñ. ix. lc.	6
v	A	Nonas		Sci iohā. beuerlaci archiepi chori. du	7
	b	viij	id⁹	plex festū de minorib⁹. ḡñ. ix. lec.	
xiij	c	vij	id⁹	xvj	
ij	d	vj	id⁹	S. mar. gordiāi ⁊ epima. v iij. lec.	10
	e	v	id⁹		
x	f	iiij	id⁹	S. marty. nereiz achillei xiij	
	g	iij	id⁹	et pācratij. ij iij. lec.	12
xviij	A	ij	id⁹		
vij	b	Idibus		x	
	c	xvij	kl's	Junij	
xv	d	xvj	kl'	xviij	
	e	xv	kl'	vij	
	f	xiij	kl'	Sci vunstani epi ⁊ ꝓfes. iij. lec.	19
xij	g	xiij	kl'	xv	
j	A	xij	kl'	i ij	
	b	xj	kl'		
ix	c	x	kl'	xij	
	d	ix	kl'	j	
xviij	e	viij	kl'	Sci vrban i pape ⁊ martyris. iij. lec.	25
xj	f	vij	kl'	S. augustini archiepi an/ ix ix. lec.	26
	g	vj	kl'	gloz. S. bede ꝓsbri mem. ix	27
xiiij	A	v	kl'	Sci germani epi ⁊ ꝓfes. xvij iij. lec.	28
ij	b	iiij	kl'	vj	
	c	iij	kl'		
xj	d	ij	kl'	S cē petronille ꝓ. nō mar. xiij iij. lec.	31

Aurē nūer. **KL** Junius habet dies.xxx. Luna.xix.
Nox habet horas.vj. Dies xij. xviii.

1		e	Junij	Sci nicomedis martyris	iij iij lec.
xix		f	iij nō	S.martyrū marcellini ⁊ petri	iij.lec.
2 viij		g	ij nō		xj
xvj		A	ij nō	Sci petroci ꝯfessoris nō pōtifi.	iij.lec.
3 v		b	Nonas	Sci bonifacij martyris xix	iij.lec.
		c	viij id⁹		viij
xiij		d	vij id⁹		
4 iij		e	vj id⁹	Sci willi archiepi ebo. du. sm̄ pn. ix. l.	
				Scōꝝ ꝯfes. medardi ⁊ gildardi	Idem.
5		f	v id⁹	Scōꝝ martyrū pmi ⁊ feliciani	iij.lec.
		g	iiij id⁹		
		A	iij id⁹	Sci barnabe apli	ix.lec.
6 xviij		b	ij id⁹	Scōꝝ martyrū basilidis cirini naboris	
vū		c	Idibus	et nazarij	iij.lec.
		d	xviij kl. Julii.	Sci basilij archiepi ⁊ ꝯfes.	iij.lec.
7 xv		e	xvij kl	Oct. sci wilelmi. Scōꝝ martyrū vitti: modesti: ⁊ crescētie	ix.lec. Idem.
8 iiij		f	xvj kl	Scōꝝ martyrū cirici ⁊ iulite	iij.lec.
		g	xv kl	Sci botulphi abbatis ⁊ cōfes.	iij.lec.
9 xij		A	xiiij kl	S.marty.marci ⁊ marcelliani	iij.lec.
10 i		b	xiij kl	S.martyrū geruasij ⁊ ꝓtasij	iij.lec.
		c	xij kl		iij.lec.
11 ix		d	xi kl	Sci leufridi abbatis ⁊ cōfes.	iij.lec.
12		e	x kl	Sci albani martyris	ix.lec.
13 xvij		f	ix kl	S.ethelbrede ꝟ.nō mar.	iij.lec.
14 vj		g	viij kl	Nativitas.s.io bap. du. sm̄ pncl.	ix.lec.
		A	vij kl		
15 xiij		b	vj kl	Scōꝝ martyrū iohānis ⁊ pauli	iij.lec.
iū		c	v kl		
16		d	iiij kl	S.leonis pape ⁊ ꝯfe. Vigilia	iij.lec.
17 xj		e	iij kl	Apl̄oꝝ petri ⁊ pauli. du. sm̄ pn.	ix.lec.
18		f	ij kl	Cōmemoratio sancti pauli	ix.lec.

Aure nũer°. KL Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Flor habet horas. xvij. Dies ꝯo.xvi.

xix	g	Julij		Octa.sci iohānis baptiste	iij.lec.
2 viij	H	vj	nō	S.swythuni epi ⁊ ꝯfe.S. martyꝝpro/	
	b	v	nō	cessi et martiniani	ix.lec.
4 xvj	c	iiij	nō	Trāsla.s.martini turoñ.epi ⁊ ꝯf.	ix.lec.
v	d	iij	nō		
6	e	ij	nō	Octaua apl'oꝝ petri ⁊ pauli	ix.lec.
7 xiij	f	Nonas		Trāsla.s.thome cātuar.archiepi.	ix.lc.
8 ij	g	viij	id°	Sci grunbaldi sacerdotꝭ ⁊ ꝯfes.	iij.lec.
9	A	vij	id°	Scē euerildis ꝟginis nō martyꝝ	ix.lec.
10	b	vj	id°	Scoꝝ martyrū septē fratrū	iij.lec.
	c	v	id°		
xviij	d	iiij	id°		
vij	e	iij	id°		
	f	ij	id°		
xv	g	Idibus			
iiij	H	xvij	kl'.	Augusti	
	b	xvj	kl'		
xij	c	xv	kl'		
	d	xiiij	kl'		
10	e	xiij	kl'	Scē margarethe ꝟgis ⁊ martyꝝ.	ix.lec.
11 ix	f	xij	kl	Scē praxedis ꝟgis nō martyꝝ	iij.lec.
12	g	xi	kl'	Sancte marie magdalene	ix.lec.
				Sci wandegesili abbatis.	memoria.
13 xvij	A	x	kl'	Sci apolinaris epi ⁊ martyris	iij.lec.
14 vj	b	ix	kl'	Scē xpine ꝟ.⁊ mar.	iij.lec.
15	c	viij	kl'	Sci iacobi apli.du.se.de mino.	ix.lec.
				Sci christofori martyris	memoria.
16 xiiij	d	vij	kl'	Scē anne matris marie.	ix.lec.
17 ij	e	vj	kl'	Scē marthe virginis nō martyꝝ.	ix.lec.
				S.martyrū septē dormiētiū	deb.lec.
18	f	v	kl'	S.sāsonis e.⁊ ꝯ.iij.l'.S.pāta l'.mar.me.	
19 xi	g	iiij	kl'	S.mar.felicis simplicij faustini ⁊ bea/	
20 xix	A	iij	kl'	S.mar.abdon ⁊ sennē tricꝭ	iij.lec.
21	b	ij	kl'	Sci germani epi ⁊ cōfessoris	ix.lec.

Aure⁹ nũer⁹. **KL.** Augustus habet dies. xxxj. Luna. xxj
Mor habet horas. x. Dies ℣o. xiiij.

1	viij	c	Aūgusti	Ad vincula scī petri. du. festū ꝑncipale
				Scōꝝ machabeoꝝ martyrū ☩emo.
2	xvj	d	iiij nō	Sci stephani pape ⁊ martyris iij. lec.
3	℣	e	iij nō	Jnuē. s. stepha. ꝓtho. ⁊ so. ei⁹ mar. ix. lc.
		f	ij nō	
5	xiij	g	Nonas	Sci oswaldi regis ⁊ martyris ix. lec.
6	ij	A	viij id⁹	S. mar. sixti pa. felicissi. ⁊ agapiti. iij. l.
7		b	vij id⁹	Sci donati epi ⁊ martyris iij. lec.
8	I	c	vj id⁹	Oct. s. pe. S. cyriaci ⁊ so. ei⁹ mar. ix. lec.
		d	v id⁹	Sci romani marty. Vigil. iij. lec.
10	xviij	e	iiij id⁹	Sci laurēti martyris ix. lec.
11	vij	f	iij id⁹	Sci tyburtij martyris iij. lec.
		g	ij id⁹	
13	xv	A	Idibus	S. hypoliti sociorūq; ei⁹ marty. iij. lec.
14	iij	b	xix kl.	Septēb. S. eusebij ꝑsbi. ñ pō. Vig. iij. lec.
15		c	xviij kl	Assūptio marie ℣gis. du. tm ꝑn. ix. lec.
	xij	d	xvij kl	
	j	e	xvj kl	Octava sci laurētij ⟩
		f	xv kl	Sci agapiti marty. ⟩ tm memoria.
	ix	g	xiiij kl	Sci magni martyri ⟩
		A	xiij kl	
	xvij	b	xij kl	☩ed. lec.
	vj	c	xj kl	Oc. s. marie. S. m. tymo. ⁊ simpho. ix. l
		d	x kl	Vigilia
24	xiij	e	ix kl	S. bartholomei apli. du. tm. de mino.
				Sci andoeni epi ⁊ ꝑsbi. ☩em.
25	iij	f	viij kl	Scē hilde ℣ginis nō martyris iij. lec.
		g	vij kl	
27	xj	A	vj kl	Sci ruffi martyris iij. lec.
28	xix	b	v kl	Sancti augustini epi: confes. et docto.
				S. hermetis marty. du. festū de minorib⁹.
29		c	iiij kl	Decol. s. io. bap S. sabine ℣. meñ. ix. l.
30	viij	d	iij kl	Scōꝝ martyrū felicis ⁊ adaucti iij. lec.
31		e	ij kl	Sci aidani epi ⁊ cōfessoris iij. lec.

Aure, mier°. KL Septēber hēt dies.xxx. Luna xx.xxix
Nox habet horas.xy. Dies xo.xy.

xvj	f	Septēbris		Sci Egidij abbat. Scī prisci mar. ix.lc
o	g	iiij	nō	
	A	iij	nō	
xiij	b	ij	nō	Tū.s.cuthbti epi zcf.S.birini epi.ix.l
ij	c	Nonas		Sci bertini abbatis z cfes. iij.lc.
	d	viij	id°	
g	e	vij	id°	Sci Ewrcij Vigilia mde. iij.lc.
	f	vj	id°	Natiras.b.marie vgi.S.adriani mar.
xviij	g	v	id°	Sci Gorgonij mar.mn me. dup.pn.
viij	A	iiij	id°	
	b	iij	id°	Scōz mar.protbi z iacinti. mn mde.
xv	c	ij	id°	
iij	d	Idibus		Sci maurilij epi z cf.mn me. mdeō.lc.
	e	xviij kl.		Octob. Exalta° scē cruc. Scōz mar.cor nelij z cyprani mde.mn. ix.lc.
xij	f	xvij	kl	Oct.s.marie Sci nichōedi; mar. ix.lc.
j	g	xvj	kl	Scōz mar.eufemie lucie gemiani.iij.l
	A	xv	kl	Sci lamberti epi z martyr. iij.lc.
ix	b	xiiij	kl.	
	c	xiij	kl.	
xvij	d	xij	kl	Vigilia
vj	e	xj	kl	Sci matbei apli z eu.sn du.d mio.ix.l
	f	x	kl	Scōz mar.mauricij scōzqz ei°. ix.lc
xiiij	g	ix	kl	Scē iecle virgis nō martyr iij.lc.
iij	A	viij	kl	
	b	vij	kl	Sci firmini epi z martyris iij.lc.
xj	c	vj	kl	Scōz marty.cyprani z iustine. iij.lc.
xix	d	v	kl	Scōz martyz cosme z damiani. iij.l
	e	iiij	kl	
ij	f	iij	kl	Sci michael archāgli.d.ic.d mio.ix.l
	g	ij	kl	Sci hieronymi pbri z doctor. duplx festū de minoz. ix.lec.

Aur℃ nuer℃ **KL** Octobꝛ hꝫ ples. xxxj. Luna ℣o. xxix. Mox habet horas. xiiij. dies ℣o. x.

xvj A Octobꝛis Scóꝛ ꝙfe. germani remigij vedasti ba/
uon. ⁊ piatonñ. ℳ ed lec. iij. lc̃.

2 v b vj no. Sci thome hfoꝛ. epi ⁊ ꝙf. Leodegarij e/
xiij c v no. piscopi ⁊ martyris ix. lec.

iij d iiij no. Sci francisci ꝙfesso. nó pontifi. iij. lec.

e iij no.

6 xj f ij no. Scé fidis ℣gi. ⁊ mar. ℳ de. iij. lc̃.

7 g Nonas Sci marci pa. ⁊ ꝙf. Scóꝛ mart. marcel/
li ⁊ apulei. iij. lc̃.

8 xviij A viij id℃ Scé pelagie matrone iij. lec.

9 viij b vij id℃ Scóꝛ mar. dionysij socioꝛqꝫ ei℃. ix. l.

c vj id℃ Sci paulini archiepi eboꝛacen. ix. lec.

Scóꝛ mar. gereonis socioꝛqꝫ ei℃ menſ

10 xv d v id℃ Sci nicholaſij mar. cũ ſocijs ſuis iij. lc̃.

11 iij e iiij id℃ S. wilfridi archie. ebo. ꝺ. ſe. ꝺ mio. ix. l

f iij id℃ Tꝛꝛſſa. ſci edwardi regi ꝙf. nó põ ix. lc̃.

13 xij g ij id℃ Sci calixti pape ⁊ martyris iij. lec.

14 A Idibus Sci wilfrani epi ⁊ ꝙfeſ. iij. lc̃

b xvij klꝺ Nouẽbꝛis

15 c xvj klꝺ ℳ demo.

16 d xv klꝺ Sci luce euãgeliſte. Sci iuſti mar dy/
xlex feſtũ de minoꝛibus ix. lc̃.

17 xvij e xiiij klꝺ Feſtũ ſcãꝝ reliquaꝝ ebo. ꝺ. ſe. ꝺ mio. ix. l.

18 vj f xiij klꝺ Scẽ auſtreberte virgi. nó mar. iij. lec.

g xij klꝺ Scãꝝ. xj. miliuꝫ virginũ. ix. lec. San/
cti hyllarionis monachi

19 xiij A xj klꝺ

20 iij b ix klꝺ Sci romani epi ⁊ ꝙfeſſo. iij. lec.

c x klꝺ

21 xj d viij klꝺ Tꝛꝛſlatio ſci iohis beuerlẽ dy. ꝺ mio/

xij e vij klꝺ rib℃ Scóꝛ criſpini ⁊ criſpiani menſ.

f vj klꝺ ℭigilia

23 xiij g v klꝺ Apl℃ꝛ ſymonis ⁊ iude. ſe. ꝺ. min. ix. lc̃.

A iiij klꝺ

24 xvj. b iij klꝺ Sci germani capuani epi ⁊ ꝙfeſ. iij. l.

25 c ij klꝺ Sci quintini ℭigilia iij. lec.

Mure⁹ KL. Nouēber hēt dies.xxx. Luna ho.xxx.
mier⁹. Nox habet horas.xvj. Dies ho.viij
d Nonēbris Festum⁹ ōiū scōz duplex tm̄ pncipa 1
xiij e iiij no Cōmemora⁹ oiz fideliū defūcto⁹.d.fe. 2
y f iij no S cōz mar.eustachij socioz̄q; ei⁹.iij.lec 3
g ij no
j H Nonas
b viij id⁹ Sci leonardi abbatis ix.lē. 6
xviij c vij id⁹ Sci willebrordi epi ⁊ ꝓfes. iij.lec. 7
iij d vj id⁹ Scōz mar.q̄ttuoz cozonatoz̄ iij.lec. 8
e v id⁹ Sci theodori martyris iij.lē. 9
xv f iiij id⁹ Sci martini pape ⁊ ꝓfessoris iij.lē. 10
iij g iij id⁹ Sci martini e.⁊ ꝓf. Scē mēne mar. ix.l. 11
H ij id⁹ me.
b Idibus Sci briccij epi ⁊ ꝓfessoris iij.l. 13
j c xviij kl⁹ Decembris
d xvij kl' Sci machuti epi ⁊ ꝓfes. iij.l. 15
ix e xvj kl' Sci eadmūdi archiepi cātuar.⁊ ꝓ. ix.lē 16
f xv kl' Sci aniani epi ⁊ ꝓfes. iij.lē. 17
xvij g xiiij kl' Octa.sci martini epi. iij.lec. 18
vj A xiij kl.
b xij kl' Sci edmūdi regis ⁊ martyris ix.l. 20
xiiij c xj kl'
ij d x kl' Scē cecilie virg.⁊ mar. me. ix.l. 22
e ix kl' Sci clementis pape ⁊ mar. Scē felicita 23
tis matrone ⁊ martyris ix.lec.
xj f viij kl' Sci grisogoni marty. iij.lec. 24
xix vij kal' Scē katherine virgi.⁊ mar. ix.lec. 25
A vj kl' Sci lini pape ⁊ martyris iij.lec. 26
viij b v kl'
c iiij kl'
xvj d iij kl' Sci saturnini epi ⁊ mar. Eligi iij.lec. 29
vij e ij kl' Sci andree apli duplex tm̄ de mia. ix.l. 30.

Aure⁹ nūer⁹. **KL** Decēber hēt dies.xxxj. Luna ℞o.xxx. Nox habet horas.xviij. Dies ℞o.vj.

1		f	Decēbris		**Scōz martyz crisanti ⁊ dari e.** iij.lc.
	xij.	g	iiij	nō	
		A	iij	nō	
4	x	b	ij	nō	**Scā barbara** nō i vsu eboracen.
		c	Nonas		
5	xviij	d	viij	id⁹	Sci nicolai epi ⁊ ꝯfes. ix.lc.
7	vij	e	vi	id⁹	**Oct.sci andree apli.** iij.lc.
8		f	vj	id⁹	Conceptio bte marie ℞g.se.ō.pri.ix.lc.
	xv	g	v	id⁹	
	iiij	A	iiij	id⁹	
		b	iij	id⁹	
	xij	c	ij	id⁹	
13	j	d	Idibus		**Scē lucie virgi.⁊ martyris** .ix.lc.
		e	xix	kals	Januarij
	ix	f	xviij	kl	
16		g	xvij	kl	**O sapientia.**
	xvij	A	xvj	kl	
	vj	b	xv	kl	
		c	xiiij	kl	
	xiiij	d	xiij	kl	Vigilia
21	iij	e	xij	kl	Sci thome apli duplx se.de mio.ix.lc.
		f	xj	kl	
	xj	g	x	kl	
	xix	A	ix	kl	Vigilia
25		b	viij	kl	Natiuitas dñi nri ihu xpi
26	viij	c	vij	kl	Sci stephani pthomar. duplicia sō
27		d	vij	kl	S.iohis apli ⁊ euā.
28	xvj	e	v	kl	Scōz innocentū pncia.
29	v	f	iiij	kl	Sci thome archiep i cātuar.
		g	iij	kl	
31	xiij	A	ij	kl	**Sci silvestri pape ⁊ ꝯfes.** ix.lc

¶ Tabula ānoꝝ cōmuniū ⁊ biſextiliū: lr̄aꝝq; dn̄icaliū quoꝝ annis currentiū: reuolutio cui⁹ eſt poſt annos. 28. poſt quos ad caput eiuſdē cū ānis tunc currentibus reuertit: ſequit.

A g f d e b A f e d c A g f
e g b
e c b A g e d c b g f e d b
d f A c

¶ In tabula igit̄ vel ſerie lr̄aꝝ dn̄icaliū ſuppoſita ānū vel cōmunē vel biſextilē: lr̄am itē dn̄icalē ſingulis annis hoc pacto facilit̄er inuenies. Primā nēpe lr̄am i ſupꝛaſcripta ſerie q̄ eſt A. accipe. ⁊ da illi annū ſalutis. 1486. Sequēti lr̄e que eſt. g. da. 1487. ⁊ itꝛ ſequentibus lr̄is videlz. f. e. da. 1488. ſicq; deinceps ꝓgrediendo quouſq; ad numerū anni currentis ꝓpoſiti puenies. Qua lr̄a ſup quā cadit talis numerus ānī ꝓpoſiti erit lr̄a dn̄icalis. Que ſi vnica occurrit: annū cōmunē eſſe intelliges. Si duplex biſextilē. Et tūc ꝓtior ideſt ſuperior vſq; ad feſtum matꝛie apli vtilis erit. Inferior autē ad reliquam anni partem accōmodabitur.

¶ Tabula clauiū feſtoꝝ mobiliū ſimulq; aurei numeri: ſubiuncta reuolutio cui⁹ eſt poſt ānos. 19. poſt quos cū ānis tunc currentibus ſemp ad eiuſdē regredit initiū. Sequitur.

Clauis feſtorum mobilium.

12 31 20 39 28 17 36 25 14 33 22 11 30 19 38 20 15 34 23
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 1 2 3 4

Aurei numeri.

¶ Simili computo vt dictum eſt de lr̄a dn̄icali etiam deꝛꝛehendere potes clauem feſtoꝝ mobiliū. Nam clauium numeꝝ ꝓximo qui videlz eſt. 12. da annū. 1486. Sequenti numeꝝ qui eſt. 31. da. 1487. ſicq; deinceps ſemper ſingulos numeꝝos clauiū accōmoda: donec perduceris ad numerū anni propoſiti. Nam vbi annus tuus ꝓpoſitus ſedem inuenier: illic numerum clauis deꝛꝛehendes. Sub quo continuo aure⁹ numerus ꝓ noua luna reperienda valens apparebit.

¶ Benedictiões cões dicen/
de sunt p totuz annú super
lectiões i matutinis nisi fe/
sto oñiú sanctoz z i ebd
festis bté marie virginis et
cómemoratione eiúsdem

i Benedictióe ppetua: bñdi
cat nos pater eternus.

ii Deus dei filius: nos bñ/
dicere z adiuuare dignet.

iii Spiritus sancti gia: illumi
net corda z corpora nostra

iiii Omnipotés dñs: sua gra
nos benedicat.

v Christus perpetue: det no
bis gaudia vite

vi Intus z exterius: nos pur
get spiritus almus.

vii ℣m Iohem ℣os euãgelij:
repleat nos: dogmate celi.

viii ℣m ℣atheu ℣er euãge/
lica dcã: deleãt nra delcã.

viiii ℣m ℣Lucã Euangelica le/
ctio: sit nobis sal° z protectio

x ℣m ℣Marcũ Euãgelice ar
mis: mũiat nos pdito: orbi

xi Diuinitz auxilium: ma/
neat semper nobiscum.

xii Rex angelorum: perdu/
cat nos ad regna celorum.

¶ Quando ℣o nõ ℣nunciat
euangelium ad matutinas
dicat: vii b̃ dicto hoc mõ

Creato: omniũ rerũ: bene
dicat nos nunc z in euum.

¶ In die omniũ sanctoz.

i Det venie munus: nobis
rex trinus z vnus.

ii Virga virens isse: nos ve/
rum ducat ad esse.

iii Turmis angelicis: sorcier
nos conditor orbis.

iiii Ordo prophetarũ: minu
at penas animarum.

v Letus apostolicus: sit no/
bis semper amicus.

vi ℣Martyribus sisti: faciat
nos gratia x̃pi

vii Rex confessorum: purget
peccata reorum.

viii Virginei flores: nostros
delete dolores.

ix Nos rege nos muni: san/
ctis deus omnibus vni.

¶ In festo purificationis bea
te marie virginis.

i Purificans pura: virgo
rea pectora cura.

ii Rex puer oblat°: nostros
absterge reatus.

iii Nos sanet domis: puer ꝟ
plens spem symeonis.

iiii Virginis o proles: culpa/
rum dilue moles.

v Virgo fecunda: pia nos a
crimine munda.

vi Nos benedic grata: pia
mater z inuiolata.

vii Te pia virgo duce: satict
nos dogmata luce.

viij Rex presentatus: sit nobis propitiatus.
ix Nos societ sanctis: symeon quem gessit in vlnis.

¶ In die annunciationis beate marie virginis.

j Nos iuuet illud aue: per quam patet exitus ave.
ij Virgo salutata: iuuet oés ple beata.
iij De ioachim nata: det nobis regna parata.
iiij Turmā stella maris: benedicat nescia maris.
v Astergat luctus: oriés de virgine fructus.
vj Pondera virgo leua: peccans que subdidit eua.
vij Te pia virgo duce: sanent nos dogmata luce.
viij Demonis a scelere: nos virgo dia tuere.
ix Nos gabriele rata: saluet partu grauidata.

¶ In assumptione beate marie virginis & dñica infra octauam.

j Incelo lata: nos seruet virgo beata.
ij Sede locata pia: nostri memor esto maria.
iij Celo virgo sita: nos sacro pnenmate dita.
iiij Que supra astra manet: lapsorum vulnera sanet.
v Que celo floret: pro nobis omnibus oret.
vj Sit nobis grata: virgo super astra leuata.
vij Nato marie duce: repleāt nos dogmata luce.
viij Stellato solio: residens nos protege virgo.
ix Virgo tuos famulos: fac post te scandere celos.

¶ Infra octauas.

j Oret mente pia: pro nobis virgo maria.
ij Virgo dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.
iij Nos a peccatis: mundet flos virginitatis.
iiij Stella maria maris: succurre pijssima nobis.
v Virgo deo digna: poscentibus esto benigna.
vj Mater virtutis: det nobis dona salutis.
vij Liberet a pena: nos celi porta serena.
viij Virgo maria tuos: serua sine crimine seruos.
ix Virgo tuuz natum: fac nobis propitiatum.
x Que peperit christum: cetum custodiat istum.
xj Nos iuuet ille pater: quez protulit innuba mater.
xij Inclyta stirps iesse: verum nos ducat ad esse.
xiij Nos precibꝰ matris: saluet sapientia patris.

Nos cum prole pia: bene
dicat virgo maria.
Diuina subsidia: nobis im
petret virgo maria.

vj. die. Regina angelorum: per
ducat nos ad regna celorum.
Nos proprio nato: pia vir
go reconciliato.
Virginis auxilium: foue/
at nos nunc & in euum.

¶ In festiuitate beate marie
virginis.

j Nos hodie nata: benedi/
cat virgo beata.
ij Nos cibet hic manna: vir
go quam protulit anna.
iij Spiritus alme pia: pecca
ta precante maria.
iiij Peccati moles: tollas an
ne pia proles.
v Quam deus ornauit: nos
protege filia dauid.
vj Intus & exterius: nos pur
get virginis ortus.
vij Edita virgo dei: doceat
nos dicta mathei.
viij Celica subsidia: det nobis
nata maria.
ix Inclyta stirps iesse: verus
nos ducat ad esse.

¶ Dnica infra octa. sicut i die
preter benedictio. vij. que
cui Nato marie.

j. die Fit nobis portus: ad vi
tam virginis ortus.
Sumamus portum: vite
per virginis ortum.
In vite portu: saluemur
virginis ortu.

ij. d. Nos iuuet in castris: or/
tus regnantis in astris.
Jungat celicolis: nos vera
sportula solis.
Ortus solamen: det nobis
virginis amen.

iij. d. Nos ditet venia ditissi/
ma virgo maria.
Nos rege sume pater: nos
integra protege mater.
Nos faciat matris: seruos
sapientia patris.

iiij. d. Nos ope confortat: celo
rum fulgida porta.
Nos famulos seruat: geni/
trix a morte proteruat.
Nos iungat thronis: veri
thronus salomonis.

v. d Ad fontem venie: ducat
nos dextera marie.
Ad celi decora: nos trans/
fer virgo decora.
Impetret a genito: nobis
veniam pia virgo.

Iste hymn⁹ Nocte surgétes dicit in oib⁹ dieb⁹ dñicis ad matutin. qñ de dñica agit: a dominica prima post octa. epiphanie vsq; ad primā dñicā septuagesime. et a prima dñica post festū sce trinitatis vsq; ad primā dnicā kal. augu. hymn.

NOcte surgentes vigilemus oēs: semper i psalmis meditemur: atq; viribus totis dño canamus dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canentes cum suis scis mereamur aulā ingredi celi simul et beatā ducere vitam. P resistet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sci spūs: cui⁹ resonat in oi gloria mūdo. Amē.

Iste hymnus Primo dierum dicit ad matu. oib⁹ dieb⁹ dñicis: qñ de dñica agit: a prima dominica septuagesime vsq; ad primā dñicā q̄dragesime. Et a prima dñica kal. augus. vsq; ad aduentū dñi. Hymn⁹.

PRimo dierū omniū: q̄ mundus exstat cōdit⁹: vt quo resurgens cōditor: nos morte victa liberet. P ulsis tenebrarū portib⁹: surgam⁹ oēs ocius: et nocte q̄ram⁹ piū: sicut ppheta nouimus. Ipse preces vt audiat: suāq; dexteraz porrigat: vt expiatos sordib⁹: reddat polo q̄ sedib⁹. Utq; sacratissimo hui⁹ diei tpe: horis quietis psallim⁹: donis beatis muneret. P resta pater pijssime: patriq; cōparvnice: cū spū paracluto: regnās p omne seculū Amen. In dñica prima ad uētus dñi añ. Nō auferet. pṽ. Btus vir. Añ. Dñe ne in ira. vsq; ad primā dñicā q̄dragesime. Qñ de dñica agitur ass. Seruite. pṽ. Btus vir. A dñica prima q̄dragesime vsq; ad pascha. et a Pent⁹ oiuz. vsq; ad aduētū dñi añ. Pro fidei meritis vocitatur. Psalmus.

BEatus vir qui nō abijt in cōsilio impiorū: et in via peccatorū non stetit: q; in cathedra pestilentie nō sedit. Sed in lege dñi voluntas ei⁹: et in lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. Et erit tanq; lignū qđ plantatū ē secus decursus aquarū: quod fructū suuz dabit in tempore suo. Et folium eius nō defluet: et omnia quecūq; faciet prosperabunt. Non sic impij non sic: sed tanq; pulvis quē pijcit ventus a facie terre. Ideo nō resurgūt impij i iudicio: neq; peccatores in consilio iustorū. Quoniā nouit dñs viā iustorū: et iter impiorū peribit. pṽ.

Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ pp̃li meditati sunt inania. Astiterunt reges terre: ⁊ p̃incipes q̃uenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m ei⁹. Dirũpam⁹ vincula eo⁹ũ: et p̃iciam⁹ a nob iugũ ipso⁹. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ in furo⁹e suo q̃turbabit eos. Ego aũt p̃stitut⁹ sum rex ab eo sup syon mõte scõ ei⁹: predicãs preceptũ ei⁹. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã terminos terre. Reges eos i virga ferrea: ⁊ tanq̃z vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges intelligite: eruditimini q̃ iudicatis terrã. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Apphẽdite disciplinã: neq̃n irascat dñs: ⁊ pereatis de via iusta. Cum exarserit in breui ira ei⁹: bti oẽs q̃ confidũt i eo. Psal.

Domine qd multiplicati sunt qui tribulãt me: multi insurgũt aduersus me. Multi dicũt aie mee: nõ ẽ salus ipsi i deo ei⁹. Tu aũt dñe susceptor me⁹ es: gl̃ia mea ⁊ exaltãs caput meũ. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte scõ suo. Ego dormiui ⁊ sopor atus sum: ⁊ exurrexi: q̃ dñs suscepit me. Non timebo milia pp̃li circũdãtis me: exurge dñe saluum me fac deus me⁹. Quoniã tu p̃cussisti oẽs aduersãtes mihi sine cãsa: dentes pctor⁹ q̃trituisti. Dñi est salus: ⁊ sup pp̃lm tuũ benedictio tua. Psal.

Cum invocarẽ exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei: ⁊ exaudi orationẽ meã. Filij hominũ vsq̃quo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ: ⁊ quer̃itis mẽdaciũ. Et scitote q̃m mirificauit dominus scm̃ suũ: dñs exaudiet me: cũ clamauero ad eũ. Irascimini ⁊ nolite peccare: q̃ dicitis in cordib⁹ vestris: ⁊ in cubilibus vestris cõpungimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie et sperate in dño: multi dicũt q̃s ostẽdit nob bona. Signatũ est sup nos lumen vult⁹ tui dñe: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipsũ: dormiã ⁊ requiescã. Quoniã tu dñe singulariter i spe: cõstituisti me. Psal.

Verba mea auribus p̃cipe dñe: intellige clamorẽ meũ. Intende voci orationis mee: rex me⁹ ⁊ deus meus. Quoniã

ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Mane astabo tibi & videbo: quōn deus volens iniquitatē tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebūt iniusti ante oculos tuos. Odisti oēs q̄ operant iniquitatē: perdes oēs qui loquunt mēdaciū. Virū sāguinū & dolosū abhominabit dñs: ego aūt in multitudine misericordie tue. Introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū scm̄ tuū i timore tuo. Dñe deduc me i iustitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viā meā. Quia nō ē in ore eorū veritas: cor eorū vanū est. Sepulchrū patens est guttur eorū: linguis suis dolose agebant: iudica illos deus. Decidant a cogitatiōib⁹ suis: secundū multitudinē impietatū eorū expelle eos: quōn irritauerūt te dñe. Et letent oēs qui sperāt in te: in eternū exultabunt & habitabis in eis. Et gliabūt in te oēs q̄ diligūt nomē tuū: quōn tu benedices iusto. Dñe vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos. Psalmus.

Domine ne i furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei dñe quōn infirmus sum: sana me dñe quōn conturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata est valde: & tu dñe vsq; quo. Conuertere dñe & eripe animā meā: saluū me fac ꝓpter misericordiam tuā. Quoniā non est in morte qui memor sit tui: in inferno aūt quis confitebit tibi. Laborauī in gemitu meo: lauabo p̄ singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratū meū rigabo. Turbat⁹ est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me oēs q̄ operami iniquitatē: quoniā exaudiuit dñs vocē fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orationē meā suscepit. Erubescāt & conturbent vehemēter oēs inimici mei: cōuertant & erubescāt valde velociter. Gloria patri. Nō auferet sceptrū de iuda: et dux de femore eius: donec veniat qui mittendus est. Seruite dño in timore. Beatus vir qui in sapientia habitat: in die malo liberabit eū dñs. Custodiat eū & viuificet eū: et beatum faciat eū in terra. Et non tradat eū in animas inimicorū eius: dñs opem ferat illi super lectum doloris eius. Vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi miserere mei dñe: sana animam meam quia peccauī tibi. Inimici mei dixerunt malum mihi: quando morietur & peribit nomen eius? Et si ingrediebatur ut videret vanitatem: collegit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras & loquebatur in id ipsum. Adversum me cogitabant omnes inimici mei: aduersum me cogitauerunt malum. Iniquum dogma constituerunt aduersum me: numquid non qui dormit non adiciet ut resurgat? Quoniam homo pacis meę in quo speraui qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem. Tu autem domine deus meus miserere mei: & resuscita me & retribuam eis. In hoc cognoui quoniam voluisti me: quia non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in eternum. Benedictus dñs deus israel ab eternō & vsq; in seculum. Fiat fiat. Psalmus.

Domine deus meus in te speraui: saluū me fac ex omnibus persequentibus me et libera me. Nequando rapiat vt leo animam meam: dum nō est qui redimat neq; qui saluum faciat. Domine deus meus si feci istud: si est

iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuẽtib⁹ mihi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimicus aiã meã t cõprehẽdat: et cõculcet in terra vitam meã: t gloriã meã in pulueré deducat. Exurge dñe in ira tua: t exaltare in finib⁹ inimicorum meor. Et exurge dñe de⁹ me⁹ i pcepto qđ mãdasti: et synagoga populor circũdabit te. Et propter hãc in altũ regredere: dñs iudicat ppl'os. Iudica me dñe scđz iustitiã meã: t ỹm innocẽtiã meã sup me. Consumet nequicia pctor: et dirige iustũ: scrutãs corda et renes deus. Iustũ adiutoriũ meũ a dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis t patiens: numquid irascitur p singulos dies. Nisi conuersi fueritis gladiũ suũ vibrabit: arcũ suũ tetẽdit et parauit illũ. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardẽtib⁹ effecit. Ecce parturit iniusticiã: cõcepit dolorẽ t peperit iniquitatẽ. Lacũ aperuit et effodit eũ: t incidit in foueã quã fecit. Cõuertet dolor ei⁹ in caput eius: t in verticẽ ipsi⁹ iniquitas ei⁹ descẽdet. Cõfitebor dño ỹm iusticiã ei⁹: t psallã noi dñi altissimi. Psalm⁹.

Domine dñs nr: qm admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra. Qm eleuata est magnificẽtia tua: sup celos. Ex ore infantiũ t lactentiũ pfecisti laudẽ ppter inimicos tuos: vt destruas inimicũ et vltorez. Qm videbo celos tuos opera digitor tuorũ: lunã et stellas que tu fundasti. Quid est homo qp memor es eius: aut filius hois qm visitas eũ. Minuisti eũ paulominus ab angelis: glia t honore coronasti eũ: t cõstituisti eũ sup opera manuũ tuarũ. Omnia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹: oues et boues vniuersas: insuper t pecora campi. Volucres celi et pisces maris: q pambulant semitas maris. Dñe dñs nr: qm admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra. Psalmus.

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: narrabo oia mirabilia tua. Letabor t exultabo i te: psallã noi tuo altissime. In conuertẽdo inimicũ meũ retrorsum: infirmabuntur t peribunt a facie tua. Qm fecisti iudiciũ meum et causam meã: sedes sup thronũ q iudicas iusticiã. Increpasti gentes t periit impi⁹: nomẽ eor delesti in eternũ: et in seculũ seculi. Inimici dese-

erunt framee in finē: ⁊ ciuita
tes eoꝝ destruxisti. Periit me
moria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dñs in
eternū pmanet. Parauit i iu/
dicio thronū suū: ⁊ ipse iudi/
cabit orbē terre in equitate: iu
dicabit pplos in iustitia. Et
factus est dñs refugiū paupe
ri: adiutoꝝ in opoꝝtunitatib⁹ i
tribulatiōe. Et sperēt in te q
nouerūt nomē tuū: qm̄ nō de
reliqsti q̄rentes te dñe. Psalli/
te dño q habitat i syon: annū/
ciate inter gentes studia eius.
Q m̄ requirēs sanguinē eoꝝ
recordat⁹ ē: nō ē oblit⁹ clamo/
rem pauperū. Miserere mei
dñe: vide humilitatē meā de
inimicis meis. Q ui exaltas
me de poꝝtis moꝝtis: vt annū/
ciem oēs laudationes tuas in
poꝝtis filie syon. Exultabo i
salutari tuo: infixe sunt gētes
in interitu qué fecerūt. In la
queo isto qué abscōderūt: cō/
p̄ehensus est pes eoꝝuꝫ. Co
gnoscet dñs iudicia faciēs: in
operib⁹ manuū suaꝝ compre/
hensus est p̄ peccatoꝝ. Q onuer
tantur pctōres in infernū: oēs
gētes q̄ obliuiscūt deū. Q m̄
nō in finē obliuio erit paupis:
patientia pauperū nō peribit
in finē. Exurge dñe nō cōfoꝝ
tetur hō: iudicent gētes in cō
spectu tuo. Q onstitue dñe le/
gislatoꝝē sup eos: sciant gētes
qm̄ hoīes sunt. Q t qđ dñe re
cessisti lōge: despicis in opoꝝ/
tunitatib⁹ in tribulatiōe. Dū
superbit impi⁹ incēdit paup: cō
p̄ehēdunt in p̄silijs quib⁹ co
gitāt. Q m̄ laudat pctōr in de
sideriis aie sue: ⁊ iniqꝰus bñ/
dicit. Exacerbauit dñm pec/
cator: p̄m multitudinē ire sue
nō queret. Non est de⁹ in con
spectu ei⁹: inquinate sunt vie
illius in oi tpe. Auferunt iu/
dicia tua a facie eius: oiuꝫ ini
micoꝝū suoꝝ dñabit. Dixit
enī in coꝝde suo: nō mouebor
a generatione in generationē
sine malo. Q ui⁹ maledictiōe
os plenū est ⁊ amaritudine et
dolo: sub lingua eius labor et
dolor. Sedet in insidijs cū di
uitib⁹ in occultis: vt interficiat
innocentē. Q culi eius in pau
perē respiciūt: insidiat i abscō
dito q̄si leo i spelūca sua. In
sidiat vt rapiat pauperē: rape
pauperē dū attrahit euꝫ. In
laqueo suo hūiliabit eū: incli
nabit se ⁊ cadet cū dñat⁹ fuerit
pauperū. Dixit enī in coꝝde
suo: oblit⁹ est de⁹: auertit faciē
suā ne videat i finē. Exurge
dñe de⁹ ⁊ exaltet manꝰ tua: ne
obliuiscaris paupeꝝ. Propter
qđ irritauit impi⁹ deuꝫ: dixit
enī i coꝝde suo nō regret. Q i/

des qm̃ tu labozē z dolozē ꝓsi
deras: vt tradas eos in manꝰ
tuas. Tibi derelictꝰ est paup:
orphano tu eris adiutor. Co
tere brachiū peccatoris z ma/
lignī: quereť peccatū illiꝰ z nō
inuenietur. Dñs regnabit in
eternū z in seculū seculi: peri/
bit gētes de terra illi⁹. Desi/
derium pauperū exaudiuit dñs:
ꝓparationē cordis eoz audiuit
auris tua. Iudicare pupillo
z humili: vt nō apponat vltra
magnificare se hō sup terrā.
In dño cōfido: quō ps.
dicit aīe mee: trāsmigra
in mōtē sicut passer. Qm̃ ecce
pctōres intenderūt arcū: para
uerunt sagittas suas in phare
tra: vt sagittēt i obscuro rectos
corde. Qm̃ q̄ perfecisti destru/
xerūt: iustus aūt qd fecit. Do
minꝰ i tēplo scō suo: dñs i celo
sedes eiꝰ. Oculi eiꝰ i pauperē
respiciūt: palpebre eiꝰ interro
gant filios hominū. Dñs in/
terrogat iustū z impiū: q autē
diligit iniqtatē odit aiaz suā.
Pluit sup pctōres laqueos:
ignis sulphur z spūs procellarū
pars calicis eoz. Qm̃ iustus
dñs z iusticias dilexit: eqtatē
vidit vultꝰ eiꝰ. Ad. Erit ipse ex
pectatio gētiū: lauabit q̄z vino
stolā suā: z sāguine vue palliū
suū. Ad. Deꝰ deꝰ meꝰ i te spa/
ui. Ad. Juste deꝰ iudex fortis
patiēsq̄z benignꝰ: i te sperātes
muni miserando fideles. ps.
Usquequo dñe qm̃ de
fecit sctīs: qm̃ diminute
sunt veritates a filijs hominū
Vana locuti sunt vnusquis/
q̄z ad proximum suum: labia
dolosa in corde z corde locuti
sunt. Disperdat dñs vniuersa
labia dolosa: et liguā magni/
loquā. Qui dixerunt linguā
nostrā magnificabimꝰ: labia
nr̄a a nob sunt: qs nr̄ dñs est.
Propter miseriā inopū z ge/
mitū pauperū: nūc exurgā di
cit dñs. Ponā i salutari: fidu
cialiter agā in eo. Eloqa dñi
eloqa casta: argentū igne exa
minatū: probatū terre purgatū
septuplū. Tu dñe seruabis nos
et custodies nos a generatiōe
hac i eternū. In circuitu ipi
ambulabant: secm altitudinē tuā
multiplicasti filios hoiuz. ps.
Usquequo dñe obliuiscer
me i finē: vsquq auertis
faciē tuā a me. Quādiu ponā
consilia i aia mea: dolorē in cor/
de meo p diē. Usquq exalta/
bit inimicꝰ meꝰ sup me: respi/
ce z exaudi me dñe deꝰ meus.
Illumia oculos meos ne vnq̄z
obdormiā in morte: neq̄n di/
cat inimicꝰ meꝰ: prualui aduer
sus eū. Qui tribulāt me exul

tabuit si non fuero: ego autē in mia tua speraui. Exultabit cor meū i salutari tuo: cātabo dño qui bona tribuit mihi: et psallam nomi dñi altissimi. ℣.

Dixit insipiēs i corde suo: non est deus. Corrupti sunt et abhominabiles facti sunt i studijs suis: nō est q faciat bonū: non est vsq; ad vnū. Dñs de celo prospexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū. Omēs declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q faciat bonū nō é vsq; ad vnū. ℟ epulchrū patēs est guttur eorū: linguis suis dolose agebāt: venenū aspidū sub labijs eorum. Quorū os maledictione et amaritudine plenū est: veloces pedes eorū ad effūdendū sanguinē. Contritio et infelicitas in vijs eorū: et viam pacis non cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorum. Nonne cognoscēt omnes qui operāt iniquitatē: qui deuorant plebē meā sicut escam panis. Dñm non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Quoniā dñs in generatione iusta est: consilium inopis confudistis: qm dñs spes eius est. Quis dabit ex syon salutare israel: cum auerterit dominꝰ captiuitatem plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. ℣ Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo. Qui ingredit sine macula: et operatur iustitiā. Qui loquitur veritatē in corde suo: qui nō egit dolum in lingua sua. Nec fecit proximo suo malū: et opprobrium nō accepit aduersus proximos suos. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autē dominū glorificat. Qui iurat proximo suo et nō decipit: qui pecuniam suam non dedit ad vsuram: et munera super innocentē non accepit. Qui facit hec: nō mouebit in eternū. ℣ Pulchriores sunt oculi eiꝰ vino: et dētes eiꝰ lacte cādidiores. ℣ Respice et exaudi me dñe deus meꝰ. ℣ Surge et i requiē tua tu et arca sanctificationis tue. ℣ Custodi nos domine ut pupillā oculi: sub vmbra alarū tuarum protege nos. ℣ A facie impiorū qui me afflixerūt: inimici mei animā meā circūdederūt. ℣ Adiutor meus esto: ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me. ℣ Intende in adiutoriū meū: domine deus salutis mee. ℣ Conuertantur et reuereantur simul: qui querunt animā meā. ℣ Auertantur retrorsum et erubescant: qui cogitant mihi mala. ℣ Fiant tanquā pulvis ante faciem venti: et angelus dñi coartans eos. ℣ Fiat via illorum tenebre et lubricum: et angelus dñi persequens eos. ℣ Quoniā sine causa abscōderūt mihi interitū rete suū: sine causa exprobrauerūt animā meā. ℣ Veniat illis laqueus quē ignorant: et rete quod abscōderūt apprehendat eos. ℣ In laqueū cadant in ipsum: solus ego transeam. ℣ Tunc exultabit anima mea in dño: et delectabitur in salutari suo. ℣ Omnes ossa mea dicent: domine quis similis tibi. ℣ Eripiens inopem de manu fortiorum suorum: inopem et pauperem a rapientibus eum. ℣ Exurge domine et adiuua nos: et libera nos propter nomen tuum. ℣ Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerūt nobis. ℣ Opus operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis. ℣ Manus tua gentes disperdidit: et plantasti eos. ℣ Afflixisti populos: et expulisti eos. ℣ Non enim in gladio suo possederūt terrā: et brachium eorum non interficiet eos. ℣ Sed dextera tua et brachium tuum: et illuminatio vultus tui. ℣ Quoniā complacuisti eis. ℣ Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas saluationes iacob. ℣ Per te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nos. ℣ Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me. ℣ Saluasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti. ℣ In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculum. ℣ Saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te. ℣ Mitte ei domine auxilium de sancto: et de syon tuere eum. ℣ Esto ei dñe turris fortitudinis: a facie inimici. ℣ Nichil proficiat inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponat nocere ei. ℣ Mitte domine custodiā ori meo: et ostium circumstantie labijs meis. ℣ Non declines cor meum in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis. ℣ Custodi me a laqueo quem statuerūt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem. ℣ Cadent in reticulo eius peccatores: singulariter ego sum donec transeam. ℣ Custodiui legē tuam. ℣ Conserua me dñe quoniā speraui in te: dixi dño deus meus es tu: qm bonorū meorū nō eges. ℣ Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis. ℣ Multiplicate sunt infirmitates eo-

2 Nocte 15.

rum: postea accelerauerunt.
Non cõgregabo conuẽticula
eoꝝ de sãguinib⁹: nec memor
ero nominũ eoꝝ p labia mea.
Dñs ps hẽditatis mee ⁊ calicis
mei: tu es q restitues hẽditatẽ
meã mihi. Funes ceciderũt
mihi i pclaris: etenim hereditas
mea pclara est mihi. Benedicã
dñm q tribuit mihi itellectũ: i
sup ⁊ vsqꝫ ad noctẽ increpue-
runt me renes mei. Prouide
bã dñm i ꝓspectu meo semp:
qm a dextris é mihi ne cõmo
uear. Propter hõ letatũ est cor
meũ: ⁊ exultauit lingua mea:
insup ⁊ caro mea requiescet i
spe. Qm nõ derelinques aiaꝫ
meã i inferno: nec dabis scm tuũ
vidẽ corruptionẽ. Notas mi
hi fecisti vias vite: adimples
me leticia cũ vultu tuo: dele-
ctationes in dextera tua vsqꝫ i
finẽ Aleph. Bethleem nõ es mi
nima in principib⁹ iuda: ex te
enim exiet dux: qui regat pplm
meũ israel: ipse enim saluũ faciet
pplm suũ a pctis eorum. Beth.
Bonoꝝ meoꝝ nõ indiges: i te
spaui ꝓserua me dñe. Gimel Na
ture genitor ꝓserua mortẽ re-
demptos: facqꝫ tuo dignos ser
uitio famulos. Psalm⁹
Exaudi dñe iusticiã meã
itẽde depcationẽ meã. Au-
ribus pcipe oronẽ meã: nõ in la
bijs dolosis. De vultu tuo in
diciũ meũ pdeat: oculi tui vi-
deant equitatẽ. Probasti cor
meũ ⁊ visitasti nocte: igne me
examinasti: ⁊ nõ é inuẽta i me
iniquitas. Ut nõ loquat os
meũ opa hominũ: ppter ẏba
labioꝝ tuorum ego custodiui
vias duras. Perfice gressus
meos i semitis tuis: vt nõ mo
ueant vestigia mea. Ego cla
maui qm exaudisti me de⁹: in
clina aurẽ tuã mihi: ⁊ exaudi
ẏba mea. Mirifica misias tuas
q saluos facis sperãtes i te. A
resistẽtib⁹ dextere tue: custodi
me vt pupillã oculi. Sub vm
bra alarũ tuarũ ptege me: a fa
cie ipioꝝ q me afflixerũt. Ini-
mici mei aiaꝫ meã circũdede
rũt: adipẽ sũũ ꝓcluserũt: os eoꝝ
locutũ é supbiã. Proiciẽtes
me nũc circũdederũt me: ocu
los suos statuerũt declinare i
terraꝫ. Susceperũt me ficẽ leo
parat⁹ ad predã: ⁊ ficẽ catulus
leonis habitãs i abditis. Ex
urge dñe ꝓueni eũ: ⁊ supplan
ta eũ: eripe aiaꝫ meã ab ipio:
frameã tuam ab inimicis ma
nus tue. Dñe a paucis de ter
ra diuide eos in vita eorũ: de
absconditis tuis adimpletus
est venter eoꝝ. Saturati sunt
filijs: et dimiserũt reliquas suas
puul suis. Ego aũt i iusticia

apparebo in ꝓspcũ tuo: satia/bor cũ appuit gloria tua. Ant. Ecce virgo concipiet ⁊ pari/et filiũ ⁊ vocabitur nomẽ ei⁹ emanuel. Ant. Inclina domi/ne aurẽ tuã mihi ⁊ exaudi ꝓ/ba mea. Ant. Pectora nr̃a tibi tu ꝓdutor orb̃ adure igne pio purgãs atq; cremãdo pbans

Oliga te dñe fortitu/do mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiu meũ ⁊ libera/tor me⁹. Deus me⁹ adiutor meus: ⁊ sperabo in eũ. Pro/tector meus et cornu salutis mee: ⁊ susceptor meus. Lau/dans inuocabo dñm: ⁊ ab ini/micis meis saluus ero. Cir/cũdederũt me dolores mortis: ⁊ torrẽtes iniquitatis ꝓturba/uerũt me. Dolores iferni cir/cũdederũt me: ꝓoccupauerũt me laquei mortis. In tribu/latione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ meũ clamaui. Et ex/audiuit de tẽplo scõ suo vocẽ meã: ⁊ clamor meus in ꝓspcũ eius introiuit in aures eius. Cõmota est ⁊ cõtremuit ter/ra: fundamẽta montiũ cõtur/bata sunt ⁊ cõmota sunt: qm̃ iratus est eis. Ascẽdit fumus in ira eius ⁊ ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sũt ab eo. Inclinauit celos ⁊ de/scendit: ⁊ caligo sub pedibus eius. Et ascendit sup cheru/bin ⁊ volauit: volauit sup pẽ/nas ventorũ. Et posuit tene/bras latibulũ suũ in circuitu eius tabernaculũ eius: tene/brosa aqua in nubibus aeris. Prefulgure in ꝓspectu ei⁹ nu/bes transierũt: grãdo ⁊ carbo/nes ignis. Et intonuit ỏ celo dñs ⁊ altissim⁹ dedit vocẽ suã: grãdo ⁊ carbones ignis. Et misit sagittas suas et dissipa/uit eos: fulgura multiplicauit ⁊ ꝓturbauit eos. Et appuerũt fõtes aq̃ꝝ: ⁊ reuelata sũt fũda/mẽta orb̃ terrꝝ. Ab increpa/tiõe tua dñe: ab ispiratõe spũs ire tue. Misit de sũmo ⁊ acce/pit me ⁊ assumpsit me de aq̃s multis. Eripuit me ỏ inimicis meis fortissimis: ⁊ ab hijs qui oderũt me qm̃ confortati sunt sup me. Preuenerũt me i die afflictionis mee: ⁊ fact⁹ ẽ dñs protector me⁹. Et eduxit me in latitudinẽ: saluus me fecit qm̃ voluit me. Et retribuet mihi dñs scõm iustitiã meã: ⁊ scõm puritatẽ manuũ mea/rũ retribuet mihi. Quia cu/stodiui vias dñi: nec impie ge/ssi a deo meo. Qm̃ oia iudicia eius in cõspectu meo: ⁊ iustitias eius nõ repuli a me. Et ero imaculat⁹ cũ eo: ⁊ obser/uabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi dñs scd̄m iusticiā meā: et scd̄m puritatē manuū meaz i ꝓspcū oculoz ei⁹. Cū scō scis eris: et cū viro innocēte innocēs eris. Et cū electo electꝰ eris: et cū puerso puerteris. Quia tu pplm humilē saluū facies: et oculos superboz humiliabis. Quia tu illuminas lucernā meā dñe: deus meꝰ illumina tenebras meas. Quia in te eripiar a tēptatione: et in deo meo trāsgrediar murū. Deus meꝰ ipolluta via eius eloqa dñi igne examinata: ꝓtector est omniuz sperantiū in se. Quis deus ꝓter dñm: aut quis deꝰ ꝓter deū nr̄m. Deus q̄ ꝓcinxit me virtute: et posuit imaculatā viaz meā. Qui pfecit pedes meos tāq̄z ceruoz: et sup excelsa statuens me. Qui docet manus meas ad ꝓliū: et posuisti vt arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtꝰ me: et non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et cōprehendā illos: et nō cōuertar donec deficiāt. Confringā illos nec poterūt stare: cadent subtꝰ pedes meos. Et ꝓcinxisti me virtute ad bellū: et supplātasti insurgentes in me subtꝰ me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsū: et odientes me disperdidisti. Clamauerūt nec erat qui saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et cōminuaz eos in puluerē ante faciē venti: vt lutum platearuz delebo eos. Eripies me de ꝓtradictionibus ppli: ꝓstitues me in caput gentiū. Quia opnl⁹ quez non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mēniti sunt mihi: filij alieni inueterati sūt: et claudicauerunt a semitis tuis. Viuit dñs et benedictꝰ deꝰ meꝰ: et exaltetur deꝰ salutis mee. Deꝰ qui das vindictas mihi et subdis ppl̄os sub me: liberatoz meus de inimicis meis iracūdis. Et ab insurgēt̄ib⁹ in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Quia propterea cōfitebor tibi in nationib⁹ dñe: et nomini tuo psalmum dicam. Quia magnificās salutes regis eius: et faciēs misericordiā xpō suo dauid: et semini eius vsq̄z in seculū.

Ha pa. Orieꝛ in diebus eius iusticia et abūdātia pacis: et adorabūt eū oēs reges oēs gētes seruiēt ei. Dñs firmamentū meū et refugiuz

meū. Tu ppl'm humilē saluasti ab hoste redēptor atq; supba tuo colla ꝓmis iaculo. Ad ꝓfitēdū nomi tuo dñe. Celi enarrāt gloriā dei: et opa manuū eius āuūciat firmamētū. Dies diei eructat ꝟbū: et nox nocti indicat sciam. Non sūt loq̄le neq; sermones quor nō audiant voces eor. In oem terrā exiuit son⁹ eor: et in fines orbis terre verba eor. In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tāq; sponsus ꝓcedēs de thalamo suo. Exultauit vt gygas ad currēdam viā: a summo celo egressio eius. Et occursus eius ad summū eius: nec ē qui se abscōdat a calore eius. Lex dñi immaculata pueres aias: testimoniū dñi fidele sapiam ꝓstās puulis. Iustitie dñi recte letificātes cor da: ꝓceptū dñi lucidū illuminās oculos. Timor dñi scūs ꝑmanēs in scl'm scti: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia sup aurū et lapidē ꝑciosū multū: et dulciora sup mel et fauū. Et teni seru⁹ tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retributio mlta. Delicta qs intelligit: ab occultis meis mūda me et ab alienis ꝑce seruo tuo. Si mei nō fuerint dñati: tūc immaculatus ero et emūdabor a delicto maxio. Et erūt vt cōplaceāt eloquia oris mei: et meditatō cordis mei in ꝓspectu tuo sēp. Domine adiutor meus: et redemptor me⁹. Glōria patri. Mox recessit dies autem appropinquabit: abiciamus ergo opa tenebrarū et induamur arma lucis. Nō sūt loquele neq; ꝟmones quorū nō audiant voces eorū. Spōsus vt e thalamo ꝓcessit christus in orbē descendens celo iutte salutifero. Exaudiat te dñs i die tribulatiōis: ꝓtegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de scō: et de syon tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui: et holocaustum tuum pingue fiat. Tribuat tibi secundum cor tuū: et omne consiliū tuuz confirmet. Letabimur in salutari tuo: et in noie dei nostri magnificabimur. Impleat dñs oēs petitiones tuas: nunc cognoui qm̄ saluum fecit dñs christū suuz. Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius. Hij in curribus et hij in equis: nos autē i noie dñi dei nr̄i inuocabimus. Ipsi obligati sunt et ceciderūt: nos aūt

surrexímus et erecti sumus. Dñe saluũ fac regẽ: ⁊ exaudí nos í die qua inuocauerim⁹ te. Gl'ia pa. Añ. Hora est iaz nos de somno surgere ⁊ aperti sũt oculi nr̃i surgẽ ad xp̃m qz lux vera est fulgens i celo. Añ. Exaudiat te dñs í die tribulationis. Añ. Auxiliuz nobis saluator mitte salutis ⁊ tribue vitã tpe ppetuo. Psalm⁹

DOmine in virtute tua letabitur rex: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehementer. Desideriũ cordis eius tribuisti ei: ⁊ volũtate labioz eius nõ fraudasti euz. Qm̃ p̃uenisti eũ in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide p̃cioso. Vitã petijt a te: ⁊ tribuisti ei longitudinẽ dierz in seculuz ⁊ in seculum seculi. Magna gloria eius in salutari tuo: gloriaz ⁊ magnũ decorẽ impones sup eũ. Qm̃ dabis eũ in benedictionẽ in scẽm scli: letificabis eũ in gaudio cum vultu tuo. Qm̃ rex sperat in dñoz ⁊ in misericordia altissimi nõ cõmouebit. Inueniat manus tua omibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs qui te oderũt. Pones eos vt cliba-num ignis in tpe vultus tui: dñs in ira sua cõturbabit eos et deuorabit eos ignis. Fructum eoz de terra pdes: et semen eorum a filijs hominuz. Qm̃ declinauerũt in te mala cogitauerũt consilia q̃ nõ potuerũt stabilire. Qm̃ pones eos dorsum: in reliquijs tuis p̃parabis vultũ eoz. Exaltare dñe in virtute tua: cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Gloria pa. Añ. Gaudete í dño sẽp modestia vra nota sit oib⁹ hoib⁹ dñs p̃pe é nihil solliciti sitis sed in oi oratione petitiones vre innotescant apud deũ. Añ. Dñe i virtute tua letabitur rex. Añ. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis p̃mia cõcedens ⁊ tua cuncta regens. ℣. Exaltare domine in virtute tua. ℟. Cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. ℣. Sacerd. Excelsus sup oẽs gẽtes dñs. ℟. Et supercelos gloria eius. In laudibus añ.

REgnauit dñs p̃cinctus fortitudine cum decore virtutum cui⁹ sedes parata é in eternũ. ps̃. Dñs regñ. Añ. Sciamus oẽs qz dñs ipse est deus cui iubilemus ⁊ seruiamus ⁊ laudem⁹ nomen eius ineternum. ps̃. Jubilate. Añ. Benedicã te dñe in vita mea vt viderem virtutẽ twã ⁊ gloriam tuã. ps̃. Deus de⁹ me⁹.

Añ. Hymñ dicam⁹ alla dño deo nostro. alleluia. ℣. Benedicite. Añ. Spiritus omis laudet dñm quia ipse dixit et facta sunt oia mandauit ⁊ creata sũt vniuersa. ℣. Laudate.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapiẽtia et grarũ actio honor virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seloꝝ amen. Deo gratias. Hymn.

Ecce iã noctis tenuatur umbra lucis aurora rutilans chorusçat nusq⁹ totis rogitemus oés cũctipotenté Ut deus nr miserat⁹ omnez pellat languorẽ tribuat salutem donet ⁊ nobis pietate patris regna poloꝝ. Præstet hoc nobis deitas biã patris ac natꝰ piterqz scs spũs cui⁹ reboat in oi gloria mũdo Amẽ. Ryc. Dñs regnauit. Decorẽ indutꝰ induit dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit se virtute. Hymn.

Ælm nũc paterna claritas te postulamus affatim absit libido sordidans omnisqz actꝰ noxius. Ne fœda sit vel lubrica cõpago nostri corpis p quã auerni ignib⁹ ipsi crememur acri⁹. Ob hoc redemptor ãs vt pbra nostra diluas vite p̃bennis cõmoda nobis benigne ꝓferas. Quo carnis actu exules effectu ipsi celibes vt p̃stolamur cernui melos cãnamus glorie. Deo patri sit. Añ. super Benedictꝰ vt supra

Deus deꝰ meꝰ ℣. respice in me ℟. me dereliquisti: lõge a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo p̃ die ⁊ non exaudies: ⁊ nocte et nõ ad insipientiaz mihi. Tu autẽ in scõ habitas laus israel: In te sperauerũt pres nri: sperauerũt ⁊ liberasti eos. Ad te clamauerũt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerũt ⁊ nõ sunt confusi. Ego autẽ sum vermis et nõ homo: obprobriũ hoium ⁊ abiectio plebis. Omnes videntes me deriserũt me: locuti sunt labijs ⁊ mouerũt caput Sperauit in dño eripiat eũ: saluũ faciat eũ qm̃ vult eum. Qum̃ tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus mris mee in te piect⁹ sũ ex vtero. De vẽtre mris mee deꝰ meꝰ es tu: ne discesseris a me Qum̃ tribulatio p̃xima ẽt: qm̃ nõ est qui adiuuet. Circũdederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me. Aperuerunt sup me os suũ: sicut leo rapiens ⁊ rugiẽs. Sicut aqua effusus sum: ⁊ dispsa sunt oia ossa mea. Factũ est cor meũ

tãq̃z cera liquescẽs in medio
vẽtris mei. Aruit tãq̃z testa
virtus mea: & lingua mea ad
hesit faucib⁹ meis: & in pulue
rẽ mortis deduxisti me. Quñ
circũdederũt me canes multi:
cõsilium malignantiũ obsedit
me. Foderũt manus meas &
pedes meos:: dinumerauerũt
oía ossa mea. Ipsi vero con
sideraverũt et inspexerũt me:
diuiserũt sibi vestimẽta mea:
& super vestem meaz miserũt
sortẽ. Tu autẽ dñe ne elonga
ueris auxilium tuũ a me: ad
defensionẽz meam conspice.
Erue a framea deus animã
meã: & de manu canis vnicaz
meam. Saluame ex ore leo
nis: & a cornibus vnicornium
humilitatẽ meam. Narrabo
nomen tuuz fratribus meis:
in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate eũ:
vniuersum semẽ iacob glorifi
cate euz. Timeat eũ omne
semẽ israel: quñ nõ sprevit ne
q̃z despexit deprecationẽz pau
peris. Nec auertit faciẽ suam
a me: & cũ clamarem ad eum
exaudiuit me. Apud te laus
mea in ecclesia magna: vota
mea reddã in cõspectu timen
tium eum. Edent pauperes
et saturabunt̃ & laudabũt do
minũ: qui requirũt euz viuẽt
corda eorũ in sclm secul. Re
minisc̃ent & cõuertent̃ ad do
minum: vniuersi fines terre.
Et adorabũt in cõspectu ei⁹:
vniuerse familie gentiũ. Quñ
dñi est regnũ: & ipse dñabit̃ur
gentiũ. Manducauerunt et
adorauerũt oẽs pingues ter
re: in cõspectu eius cadẽt oẽs
qui descendũt in terraz. Et
anima mea illi viuet: et semẽ
meũ seruiet ipsi. Annunciabi
tur domino generatio ventu
ra: et annunciabunt celi iusti
ciam eius populo qui nascẽ
quez fecit dominꝰ. Psalmus

Dominus regit me & nihil mihi deerit: in loco
pascue ibi me collocauit. Super aquam refectionis educa
uit me: animã meã conuertit.
Deduxit me super semitas
tusticie ppter nomen suum.
Nam & si ambulauero i me
dio vmbre mortis: non time
bo mala quoniaz tu mecũ es.
Virga tua et baculus tuus:
ipsa me cõsolata sunt. Parasti in conspectu meo mensaz:
aduersus eos q tribulant me.
Impinguasti in oleo caput
meũ: & calix meus mebrians
quã pclarus est. Et misericor
dia tua subsequet̃ me: omni
bus diebꝰ vite mee. Et vt in
habitẽ in domo dñi: in longi

mãné diex Glo:ia patri. ꝑ.

Omini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarũ ⁊ vniuersi qui habitãt in eo. Quia ipse sup maria fundauit eũ: ⁊ sup flumina ꝑparauit eũ. Quis ascendet in montem dñi: aut quis stabit i loco scõ eius? Innocẽs manib⁹ ⁊ mũdo corde: q nõ accepit i vano aiã suã: nec iurauit i dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionẽ a dño: ⁊ misericordiã a deo salutari suo. Hec est generatio querentiũ eũ: querentiũ faciẽ dei iacob. Attollite portas principes vras ⁊ elevamini porte eternales: ⁊ introibit rex glie. Quis est iste rex glie: dñs fortis ⁊ potẽs dñs potens in plio. Attollite portas principes vras et elevamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glie: dñs virtutũ ipse ẽ rex glie. ꝑ.

Ad te dñe levavi aiam meã: deus me⁹ in te cõfido non erubescã. Neq irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non cõfundentur. Confundant omnes iniqua agentes: supervacue. Vias tuas dñe demõstra mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: quia tu es deꝰ salvator meus ⁊ te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuarũ domine: ⁊ misericordiarũ tuarum que a seculo sunt. Delicta iuventutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris. Secundũ misericordiam tuã memento mei: tu ꝓpter bonitatẽ tuam dñe. Dulcis ⁊ rectus dominus: ꝓpter hoc legẽ dabit delinquẽtibus in via. Dirriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Universe vie domini misericordia et veritas: requirentibus testamẽtũ eius ⁊ testimonia eius. Propter nomen tuum dñe ꝓpitiaberis peccato meo: multum est enim. Quis ẽ homo qui timet dñm: legẽ statuit ei i via quã elegit. Anima ei⁹ i bonis demorabit: ⁊ semẽ ei⁹ hereditabit terrã. Firmamentum est dñs timentibus eum: ⁊ testamentum ipsius vt manifestet illis. Oculi mei semper ad dominum: qm̃ ipse evellet de laqo pedes meos. Respice in me ⁊ miserere mei: q⁹ vnicus ⁊ pauper sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatib⁹ meis erue me. Vide humilitatem meã ⁊ laborem meũ: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos qm̃ multiplicati sunt: & odio iniquo oderūt me. Custodi aiaz meam & erue me: non erubescā qm̃ speraui in te. Innocētes & recti adhesērunt mihi: qz sustinui te. Libera deus isrl: ex omnibus tribulationibus suis. Gloria. Psalmus.

Iudica me dñe qm̃ ego in innocētia mea ingressus sum: & in dño sperans nō infirmabor. Proba me dñe & tēta me vre renes meos & cor meum. Qm̃ misericordia tua añ oculos meos est: & complacui in veritate tua. Non sedi cū cōsilio vanitatis: & cū iniqua gerentibus nō introibo. Odiui ecclesiā malignantiū: & cū impijs nō sedebo. Lauabo iter innocētes manus meas: & circūdabo altare tuum dñe. Ut audiā vocē laudis: & enarrez vniuersa mirabilia tua. Domine dilexi decorē domus tue: et locū habitationis glie tue. Ne pdas cū impijs deus aiam meā: & cū viris sanguinum vitā meā. In quorum manibus iniqtates sunt: dextera eoz repleta est muneribus. Ego aūt in innocentia mea ingressus sū: redime me & miserere mei. Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicā te dñe.

Feria secunda Inuitato. Venite exultemus dño. ps. Jubilem⁹ deo. Hym.

Omno refectis artub⁹ sprēto cubili surgimus nobis pi canētib⁹ adesse te deposcimus. Te lingua primū cōcinat te mētis ardor ambiat vt actuū sequentiū tu fācte sis exordiū. Cedant tenebre lumini & nox diurno sydere: vt culpa quā nox intulit lucis labescat munere. Precamur idē supplices noxas vt omēs amputes & ore te canentium laudēris ip̄petuum. Presta pater pijssime. ℣ 26

Dominus illuminatio mea et sal⁹ mea: quem timebo. Dns protector vite mee: a quo trepidabo. Dum appropiant sup me nocentes: vt edant carnes meas Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt & ceciderunt. Si cōsistant aduersū me castra: nō timebit cor meū Si exurgat aduersū me plīū: in hoc ego sperabo. Unam petij a dño hanc requirā: vt inhabitē in domo dñi oīb⁹ diebus vite mee. Ut videaz voluntatē dñi: & visitē templum eius. Qm̃ abscondit me in tabernaculo suo in die malorū

protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiā vociferationis: cātabo et psalmū dicā dño. Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciē tuā dñe requiram. Ne auertas faciē tuā a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinqs me: neq despicias me deus salutaris meus. Qm̄ pr meus et mater mea dereliquerunt me: dñs aūt assūpsit me. Lege pone mihi dñe in via tua: et dirige me in semita recta: propter inimicos meos. Ne tradideris me in aias tribulātiū me: qm̄ insurrexerūt in me testes iniqui et mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentiū. Expecta dñm viriliter age: et confortetur cor tuū et sustine dñm. Psalm⁹

AD te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: ne qñ taceas a me et assimilabor descendentibus in lacū. Exaudi dñe vocē deprecationis mee dū oro ad te: dū extollo manus meas ad templū sanctū tuū. Ne simul tradas me cū peccatoribus: et cū operantibus iniquitatē ne pdas me. Qui loquunt pacē cū proximo suo: mala aūt in cordibus eorū. Da illis scdm opera eorum: et scdm nequitiā adinuentionum ipsorū. Scdm opera manuum eorū tribue illis: redde retributionē eorū ipsis. Qm̄ nō intellexerunt opera dñi et in opa manuū eius: destrues illos et nō edificabis eos. Benedictus dñs: qm̄ exaudiuit vocē deprecatiōis mee. Deus adiutor meus et protector meus: et in ipso sperauit cor meū et adiutus sum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cōfitebor ei. Dominus fortitudo plebis sue: et protector saluationū xpi sui est. Saluū fac pplm tuū dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq in eternū. Gloria. Ant. Dñs defensor vite mee. Psalmus

AFferte dño filij dei: afferte dño filios arietū. Afferte dño gloriā et honorē: afferte dño gloriā nomini ei⁹: adorate dñm in atrio sancto eius. Vox dñi sup aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas. Vox dñi i vir

tute:vox dñi in magnificẽtia. Vox dñi cõfringentis cedros:et cõfringet dñs cedros lybani. Et cõminuet eas tanq̃z vitulum lybani:z dilectus quẽadmodũ filiꝰ vnicorniũ. Vox domini intercidentis flammã ignis:vox dñi concutientis desertũ: et comouebit dñs desertũ cades. Vox dñi preparantis ceruos et reuelabit condensa:z in templo eiꝰ omnes dicent gloriã. Dominus diluuiũ inhabitare facit: z sedebit dñs rex ineternum. Dominus virtutem populo suo dabit: dominꝰ benedicet populo suo in pace. Psalmꝰ.

EXaltabo te domine qm̃ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me Domine deus meus clamaui ad te:z sanasti me. Domine eduxisti ab inferno aiam̃ meã:saluasti me a descendentibus in lacuz. Psallite dño sancti eius:z confitemini memorie sanctitatis eius. Quoniã ira in indignatione eius:et vita in voluntate eius. Ad vesperũ demorabitur fletus: z ad matutinũ leticia. Ego autẽ dixi in abundantia mea: nõ mouebor in eternũ. Dñe in voluntate tua: pstitisti decori meo virtutẽ. Auertisti faciẽ tuam a me:z factus sum conturbatus. Ad te dñe clamabo:z ad deũ meum deprecabor. Que vtilitas i sanguine meo:dũ descendo in corruptionem. Nunquid confitebitur tibi pulus: aut annunciabit veritatẽ tuam. Audiuit dñs z misertus est mei:dominus factꝰ est adiutor meꝰ. Conuertisti planctũ meũ in gaudium mihi:concidisti saccum meũ z circũdedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea z nõ compungar: domine deus meus in eternũ confitebor tibi. Aiñ. Adorate dñm in aula sancta eius. Psalmꝰ.

IN te dñe speraui nõ confundar in eternũ:in iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuã:accelera vt eruas me. Esto mihi in deũ protectorẽ:z in domũ refugij vt saluum me facias. Quoniã fortitudo mea z refugiuz meũ es tu:z ppter nomẽ tuuz deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quez absconderunt mihi:quoniaz tu es ptector meus. In manus tuas cõmendo spm̃ meũ: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruantes vanitates: superuacue. Ego autem in dño speraui: exultabo

et letabor in misericordia tua Quoniã respexisti humilitatem meã: saluasti de necessitatibus animã meã. Nec cõclusisti me in manibus inimici statuisti i loco spacioso pedes meos. Miserere mei dñe qm tribulor: conturbat⁹ est in ira oculus meus aia mea et venter meus. Quoniã defecit in dolore vita mea: et anni mei i gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos fact⁹ sum obprobriũ: vicinis meis valde timor notis meis. Qui videbant me foras fugierunt a me: obliuioni datus sum tãq̃ mortuus a corde. Factus sum tanq̃ vas perditum: qm audiui vituperationẽ multorũ cõmorantium in circuitu. In eo dũ conuenirent simul aduersum me: accipere aiam meã consiliati sunt. Ego aũt in te speraui dñe: dixi de⁹ meus es tu: in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorũ meorũ: et a persequentibus me. Illustra faciem tuam super seruũ tuum saluũ me fac in misericordia tua: dñe non confundar qm inuocaui te. Erubescant impĩ et deducantur in infernũ: muta fiãt labia dolosa. Que loquuntur aduersus iustum iniquitatez: in superbia et in abusione. Quã magna multitudo dulcedinis tue domine: quaz abscondisti timẽtib⁹ te. Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorũ hominũ. Abscondes eos in abscondito faciei tue: a cõturbatione hominũ. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarũ. Benedictus dñs: qm mirificauit misericordiã suã mihi in ciuitate munita. Ego autẽ dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorũz tuorum Tu deo exaudisti vocẽ orationis mee: dum clamarẽ ad te. Diligite dñm omnes sancti eius qm veritatem requiret dñs: et retribuet abundanter facientibus superbiam. Viriliter agite et confortetur cor vestrũ: oẽs qui speratis in domino.

Beati quorũ remisse sunt iniquitates: et quorũ tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus. Qm tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarem tota die Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua:

Psalmus.

conuersus sum in erumpna mea dū configit spina. Delictum meū cognitū tibi feci: et iniusticiam meā nō abscondi Dixi confitebor aduersū me iniusticiā meā dño: & tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis scūs: in tpe opportuno. Verū tamē in diluuio aquaꝝ multarum: ad eū nō approximabunt. Tu es refugiū meū a tribulatione que circuudedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me. Intellectum tibi dabo & instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus & mulus: quib⁹ non est intellectus. In chamo & freno maxillas eorum constringe: qui nō approximant ad te. Multa flagella peccatoris: sperantē aūt in dño misericordia circūdabit. Letamini in domino et exultate iusti: et gloriamini omēs recti corde. Ah In tua iusticia libera me dñe. Psal⁹

Exultate iusti i domino: rectos decet collaudatio Confitemini dño in cythara: in psalterio decem cordaꝝ psallite illi. Cantate ei canticum nouū: bene psallite ei in vociferatione. Quia rectum est verbū dñi: & omnia opera eius in fide. Diligit misericordiaz et iudiciū: misericordia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eorū. Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. Timeat dominū omis terra: ab eo autē cōmoueant omnes inhabitātes orbē. Quoniā ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit & creata sunt. Dominꝰ dissipat consilia gentiū: reprobat aūt cogitationes populorū: & reprobat consilia principum. Consiliū autē dñi in eternū manet: cogitationes cordis eius in generatione et generationē. Beata gens cuiꝰ est dominus deus eius: pplꝰ quez elegit in hereditatē sibi. De celo respexit dñs: vidit omēs filios hominū. De preparato habitaculo suo: respexit super oēs qui habitant terram. Qui finxit sigillatī corda eorū: qui intelligit oia opera eoruz. Non saluatur rex p multā virtutē: & gygas nō saluabitur in multitudine virtutis sue Fallax equꝰ ad salutē: in abūdantia autez virtutis sue non saluabitur. Ecce oculi dñi super metuentes eū: & in eis qui

sperãt super misericordia ei⁹. Ut eruat a morte aias eorũ: et alat eos in fame. Anima nostra sustinet dñm: quoniaz adiutor ⁊ protector noster est. Quia i eo letabit cor nostrũ: et in noie sancto eius sperabimus. Fiat misericordia tua dñe super nos: quẽadmoduz sperauimus in te. Psalmus.

Benedicã dñm in oi tpe: semp laus ei⁹ i ore meo In dño laudabitur anima mea: audiant mansueti ⁊ letẽtur. Magnificate dñm mecũ: ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum. Exquisiui dñm et exaudiuit me: ⁊ ex omnib⁹ tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eũ et illuminamini: ⁊ facies vestre nõ cõfundent. Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: et ex oibus tribulationibus ei⁹ saluauit eũ. Immittet angelus dñi in circuitu timentiuz eũ: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte quoniaz suauis est dñs: beatus vir qui sperat in eo. Timete dñm oẽs sancti eius: quoniã nõ est inopia timentibus eũ. Diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes autẽ dñm nõ minuentur oi bono. Uenite filij audite me: timorẽ dñi docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe liguã tuaz a malo: ⁊ labia tua ne loquant dolũ. Diuerte a malo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊ persequere eã. Oculi dñi super iustos: et aures eius in preces eorũ. Vultus autẽ dñi super facientes mala: vt perdat de terra memoriã eorum. Clamauerunt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oibus tribulationibus eoz liberauit eos Iuxta est dñs bijs qui tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit. Multe tribulationes iustoz: ⁊ de oibus bijs liberabit eos dñs. Custodit dñs oia ossa eoz: vnũ ex bijs non conteretur. Mors peccatoz pessima: ⁊ qui oderunt iustum delinquent. Redimet dñs aias seruoz suoz: et non delinquent oẽs qui sperant i eo. An. Rectos decet collau-

Iudi Psalmus. datio. ca dñe nocentes me: expugna ipugnantes me. Apprehẽde arma ⁊ scutũ: ⁊ exurge i adiutoriũ mihi. Effũde frameã ⁊ conclude aduersus eos qui persequunt me: dic anime mee salus tua ego sum. Confundantur ⁊ reuereant: querentes animã meã. Auertantur retrorsum ⁊ cõfundant:

cogitantes mihi mala. Fiãt tanq̃ pulvis ante faciez venti: et angelus domini coartãs eos. Fiat via illorum tenebre et lubricuz: et angelus domini persequens eos. Quoniaz gratis abscondérunt mihi interituz laquei sui: superuacue exprobrauerunt aiam meam. Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quaz abscondit apprehendat eum et in laqueum cadat in ipsuz. Anima autez mea exultabit in domino: et delectabitur super salutari suo. Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tui. Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum et pauperem a diripientibus eum. Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabant me. Et retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem anime mee. Et go autẽ cuz mihi molesti essent: induebar cilicio. Humiliabaz in ieiunio aiam meam: et oratio mea in sinu meo conuertetur. Quasi proximum quasi fratrem nostrum sic complacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar. Et tadiuersum me letati sunt et cõuenerunt: cõgregata sunt super me flagella et ignorani. Dilacerati sunt nec compuncti: tentauerunt me subsannauerunt me subsannatiõe: freuduerũt super me dentibus suis. Domine quando respicies: restitue aiam meam a malignitate eorum a leonibus vnicã meam. Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te. Nõ supergaudeant mihi qui adnersant mihi inique: qui oderũt me gratis et annuũt oculis. Quoniã mihi quidem pacifice loquebantur: et iracundia terre loquentes dolos cogitabãt. Et dilatauerũt super me os suũ: dixerunt euge euge viderunt oculi nostri. Vidisti dñe ne sileas: domine ne discedas a me. Exurge et intẽde iudicio meo: deus meus et dominus meus in causam meam. Iudica me scdm iusticiam tuam dñe deus meus: et non supergaudeant mihi. Non dicant in cordib9 suis euge euge aie nostre: nec dicant deuorabimus eum. Erubescãt et reuereantur simul: qui gratulant malis meis. Induantur cõfusione et reuerentia: qui magnigna loquunt super me. Exultent et letentur qui volũt iusticiam meam: et dicant semp magnificetur dñs qui volum

pacem seruis eius. Et lingua mea meditabit iustitiā tuā: tota die laudem tuam.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor dei ante oculos eius. Quoniā dolose egit in cōspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni vie non bone malitiam autem non odiuit. Domine in celo misericordia tua: et veritas tua vsq; ad nubes. Iustitia tua sicut montes dei: iudicia abyssus multa. Homines et iumenta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti misericordiam tuā deus. Filij aūt hominuz: in tegmine alarū tuarum sperabunt. Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos. Quoniā apud te ē fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen. Pretende misericordiam tuam scientibus te: et iustitiaz tuā bijs qui recto sunt corde. Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatez: expulsi sunt nec potuerūt stare.

Expugna impugnantes me dñe. Psalmus. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Quoniaz tanq; fenum velociter arescent: et quēadmodum olera herbarum cito decident. Spera in domino et fac bonitatem: et habita terram et pasceris in diuitijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino viam tuam: et spera in eo et ipse faciet. Et educet quasi lumen iustitiam tuam: et iudicium tuum tanq; meridiē: subditus esto domino et ora eum. Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniustitias.

Desine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt malignetis. Quoniam qui malignantur exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terraz. Et adhuc pusillū et non erit peccator: et queres locum eius et non inuenies. Mansuetiaūt hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustuz: et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem irridebit eum: quoniā

prospicit q̄ veniet dies eius.
Gladiū euaginauerunt pec/
catores: intenderunt arcum
suū. Ut decipiant panperē
et inopē: vt trucident rectos
corde. Gladius eor̄ intret in
corda ipsor̄: t arcus eor̄ con/
fringatur. Melius est modi/
cū iusto: super diuitias pecca
tor̄ multas. Quoniā brachia
peccator̄ conterentur: confir/
mat autē iustos dñs. Nouit
dñs dies īmaculator̄: et here
ditas eor̄ in eternū erit. Non
confundentur in tēpore malo
t in diebus famis saturabun
tur: quia peccatores peribūt.
Inimici vero domini mox
vt honorificati fuerint t exal
tati: deficientes quēadmodū
fumus deficient. Mutuabit
peccator t non soluet: iustus
autem miseretur t retribuet.
Quia benedicentes ei here/
ditabunt terrā: maledicentes
aūt ei disperibunt. A pud do
minū gressus hominis dири/
gentur: t viā eius volet. Cū
ceciderit iustus non collidet:
quia dñs supponit manū suā
Iunior fui etenī senui et nō
vidi iustū derelictum: nec se/
men eius querens panē. To
ta die miseretur t cōmodat: t
semen illius in benedictione
erit. Declina a malo t fac bo
num: et habita in seculū scī.
Quia dñs amat iudiciū t nō
derelinquet sanctos suos: in
eternū conseruabūtur. In/
iusti punientur: et semen im/
piorū peribit. Iusti autē he/
reditabūt terrā: t habitabūt
in seculū seculi super eaz. Os
iusti meditabitur sapientiaz:
et lingua eius loquetur iudi/
cium. Lex dei eius in corde
ipsi⁹: t nō supplantabūt gres/
sus eius. Considerat pecca/
tor iustū: t querit mortifica/
re eū. Dominus aūt non dere
linquet eū in manibus eius:
nec dānabit eū cum iudicabi
tur illi. Expecta dñm t custo
di viam eius: t exaltabit te vt
hereditate capias terram cuz
perierint peccatores videbis
Vidi impiū superexaltatū:
et eleuatū sicut cedros libani
Et transiui t ecce nō erat: qsi
ui eū et non est inuentus loc⁹
eius. Custodi innocentiā et
vide equitatē: qm̄ sunt relique
homini pacifico. Iniusti au
tē disperibūt simul: reliquie
impiorū interibūt. Salus aūt
iustorum a domino: et protec/
tor eorum in tempore tribu
lationis. Et adiuuabit eos
dñs et liberabit eos: et eruet
eos a peccatoribus t saluabit
eos: qz speranerunt in eo.

Domine ne i furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi: et confirmasti super me manū tuā. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: sicut onus graue grauate sunt super me. Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee. Miser factus sum et curuatus sum usq; in finem: tota die contristatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus. Cor meum conturbatum est: dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt. Et qui iuxta me erat de longe steterunt et vim faciebat qui querebat animam meam. Et qui inquirebat mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabant. Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum

sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speraui: tu exaudies domine deus meus. Quia dixi nequando supergaudeat mihi inimici mei: et dum commouentur pedes mei super me magna locuti sunt. Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annunciabo: et cogitabo pro peccato meo. Inimici autem mei viuunt: et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem. Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me. Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee. Alia psalmus. Reuela domino viam tuam. Domine in celo misericordia tua. Et veritas tua usq; ad nubes. Iustitia tua sicut montes dei. Fiat misericordia tua domine super nos. Quemadmodum speraui in te. In laudem ipsi Dauid. Exaudi deus. Ipsum. Intellige clamorem meum domine. Verba mea. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Ipsum. Confitebor tibi domine quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus: et consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducia

liter agã et nõ timebo. Quia fortitudo mea z laus mea dominus: z factus est mihi in salutẽ. Haurietis aquas i gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini dño z inuocate nomẽ eius. Notas facite in populis adinuẽtiones eius: memẽtote quõ excelsum est nomẽ eius. Cantate dño quõ magnifice fecit: annũciate hoc in vniuersa terra. Exulta z lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel. Glia pri. Lõuersus est furor tuus dñe: z cõsolatus es me. Ant. Laudate dñm de celis. Ypm. Kap. Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite z cõfortamini: z omnia vestra cũ charitate fiant. Deo g. Hymnus. Dẽ dor paterne glie: de luce: lucẽ pferẽs: lux lux et fons luminis: dies diẽ illuminãs. Verusq sol illabere: micãs nitore perpeti: iubarq sancti spũs: infunde nris sensibus. Notus vocemus te patrẽ: patrẽ perhẽnis glie: patrẽ potentis gre: culpã releget lubricam. Informet actus strenuos: demẽ retundat inuidi: casus secundet asperos: donet gerẽdi gratiã. Mentẽ gubernet z regat: casto fideli corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat. Christus q nobis sit cibus: potusq nr sit fides: leti bibam sobriam ebrietatẽ spũs. Letus dies hui trã seat: pudor sit vt diluculi: fides velut meridies: crepusculũ mens nesciat. Aurora cursus puebit: aurora totus prodeat: in patre totus filius: z totus in verbo pater. Deo patri sit gloria: eiusq soli filio: cũ spiritu paraclito: et nunc et imperpetuũ. Amen. Ad matutinis dñe meditabor in te. Quia fuisti adiutor meus. In euangel. ant. Benedictus deus israel. Ypm. Kyrieleyson. Xpeleyson. Kyrieleyson. Et ne nos indu. Ego dixi. Miserere. Gloria pri. Dñs dixit ad me. Exurge dñe. Jubilemus deo saluatori nro. Venite. Hymnus. Donsors paterni luminis: lux ipse lucis z dies: noctẽ canendo rũpimus: assiste postulãtib. Pellito tenebras mẽtiuq: fuga caterua demonia

expelle somnolentiã: me pigri tantes obruat. Sic christe nobis omnibus: indulgeas credentib⁹: vt prosit exorantib⁹: quod precinentes psallimus. Presta pie pissime.

Psalm 38

Dixi custodiam vias meas: vt non delinquã in lingua mea. Posui ori meo custodiã: cũ consisteret peccator aduersus me. Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est: Concaluit cor meũ intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. Locut⁹ sum in lingua mea: notũ fac mihi dñe finem meum. Et numerũ dierũ meorũ qui est: vt sciam quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̃ nihilũ ante te. Uerũtamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens. Uerũtamen in imagine pertransit homo: sed et frustra cõturbat̃. Thesaurizat: et ignorat cui cõgregabit ea. Et nũc quæ est expectatio mea nõne dñs: et substãtia mea apud te est. Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me: opprobriũ insipienti dedisti me. Obmutui et non aperui os meũ: quũ tu fecisti amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatẽ corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneã animã eius: verumtamen vane conturbatur omnis homo. Exaudi orationem meam domine et deprecationẽ meam: auribus percipe lachrymas meas Ne sileas quoniam aduena ego sum apud te: et peregrin⁹ sicut omnes patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priusq̃ abeam: et amplius nõ ero.

Expectans expectaui dominũ: et intendit mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu miserie et de luto fecis. Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticum nouũ carmen deo nostro. Uidebũt multi et timebunt: et sperabũt in domino. Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: et non respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tui. Annunciaui et locut⁹ sum: multiplicati sunt super numerũ. Sacrificiũ et oblationẽ noluisti: aures aũt perfeciste mihi.

Holocaustum ꝛ pro peccō nō
postulasti: tūc dixi ecce venio
In capite libri scriptū est de
me vt facerē volūtatē tuā: deꝰ
meus volui ꝛ legē tuā in me/
dio cordis mei. Annūciaui
iustitiā tuā i ecclesia magna:
ecce labia mea nō prohibebo
dñe tu scisti. Iustitiā tuā nō
abscondi in corde meo: veritā
tem tuā ꝛ salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiā
tuā ꝛ ꝓitatē tuā: a cōsilio mul
to. Tu aūt dñe ne lōge facias
miserationes tuas a me: mia
tua et veritas tua semp suscē/
perūt me. Qm̄ circūdederūt
me mala q̄rū non est numerꝰ:
cōprehēderūt me iniquitates
mee ꝛ non potui vt viderem.
Multiplicate sunt sup capil/
los capitis mei: ꝛ cor meū de/
reliquit me. Cōplaceat tibi
dñe vt eruas me: dñe ad adiu
uādū me respice. Cōfundan
tur ꝛ reuereanꝫ simul: q̄querunt
aiaz meā vt auferāt eā. Con/
uertanꝫ retrorsum ꝛ reuerean
tur: qui volūt mihi mala. Fe
rant cōfestim cōfusionē suā: q̄
dicūt mihi euge euge. Exul/
tent ꝛ letenꝫ sup te oēs q̄rētes
te: ꝛ dicāt semper magnificeꝫ
dñs qui diligūt salutare tuū.
Ego aūt mēdicꝰ sum ꝛ paup:
dñs sollicitꝰ est mei. Adiutor
meus ꝛ protector meus tu es:
deus meꝰ ne tardaueris. Am̄.
Ut nō deliquā i lingua mea.

Beatꝰ q̄ intelligit sup ps.
egenū ꝛ pauperē: in die
mala liberabit eū dñs Dñs
cōseruet eū ꝛ viuificet eum: ꝛ
beatū faciet eū in terra: ꝛ non
tradat eū in aiam̄ inimicorū
eius. Dñs opē ferat illi sup
lectū doloris eius: vniuersuz
stratū eiꝰ versasti in infirmita
te eiꝰ. Ego dixi dñe miserere
mei: sana aiaz meā quia pec/
cauī tibi. Inimici mei dixe/
runt mala mihi: qñ morietꝫ et
peribit nomē eiꝰ. Et si ingre/
diebat vt videret vana loque
batur: cor eiꝰ cōgregauit iniq/
tatē sibi. Et egrediebat foras:
ꝛ loquebat in idipsum. Ad/
uersuz me susurrabāt oēs inī/
mici mei: aduersum me cogi/
tabāt mala mihi. Verbū ini/
quū cōstituerūt aduersū me:
nūquid q̄ dormit nō adiciet
vt resurgat. Et te nī hō pacis
mee in quo speraui q̄ edebat
panes meos: magnificauit su
per me supplantationez. Tu
aūt dñe mi ferē mei: ꝛ resusci/
ta me ꝛ retribuā eis. In hoc
cognoui qm̄ voluisti me: qm̄
nō gaudebit inimicꝰ meꝰ sup
me. Me aūt ꝓpter innocētiā
suscepisti: ꝛ cōfirmasti me i cō/

spectu tuo in eternū. Confitebor dñs deꝰ israel a seculo ⁊ in seculū: fiat fiat. Psalmꝰ

Quemadmoduꝫ desiderat ceruus ad fontes aq̄rū: ita desiderat aia mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū: q̄n veniam ⁊ apparebo ante faciē dei. Fuerunt mihi lachrymē mee panes die ac nocte: dū dicitur mihi quotidie vbi est deus tuus. Hec recordatus sum et effudi in me aiam meā: q̄m trāsibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domuꝫ dei. In voce exultationis ⁊ cōfessionis: sonus epulantis. Quare tristis es aia mea: ⁊ quare cōturbas me. Spera in deo: q̄m adhuc cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ad meipsuꝫ aia mea ꝓturbata est: ꝓpterea memor ero tui de terra iordanis et hermoniim a mōte modico. Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarum. Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: sup me trāsierūt. In die mandauit dñs misericordiā suā: ⁊ nocte canticū eius. Apud me oro deo vite mee: dicaꝫ deo suscepto meus es. Quare oblitꝰ es mei: ⁊ quare ꝓtristatꝰ incedo dū affligit me inimicꝰ. Dū cōfringunt ossa mea: exprobrauerunt mihi q tribulāt me inimici mei. Dū dicūt mihi per singulos dies: vbi est deus tuus. Quare tristis es aia mea: ⁊ quare cōturbas me. Spera in deo: q̄m adhuc cōfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ant. Sana domine aiam meā: quia peccaui tibi. Psalmus.

Iudica me deus ⁊ discerne causam meā de gente non sancta: ab hoie iniquo ⁊ doloso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: q̄re me repulisti ⁊ q̄re tristis incedo: dū affligit me inimicus. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montē sanctū tuū ⁊ i tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutē meā. Cōfitebor tibi in cythara deus deus meus: q̄re tristis es aia mea ⁊ q̄re cōturbas me. Spera in deo: q̄m adhuc confitebor illi salutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Psalmꝰ.

Deus auribꝰ nr̄is audiuimus: p̄res nr̄i annūciauerūt nobis. Opus quod operatus es in diebꝰ eoꝝ: ⁊ in diebus antiquis. Manus tua gētes disperdidit ⁊ plātasti eos: afflixisti pp̄los ⁊ expulisti eos Nec enī in gladio suo posse-

derũt terrã: z brachiũ eoz nõ
saluauit eos, sed dextera tua
et brachiũ tuuz z illuminatio
vultus tui: quñ cõplacuisti in
eis. Tu es ipse rex me⁹ z de⁹
meus: qui mandas salutes ia
cob. In te inimicos nr̃os vẽ
tilabim⁹ cornu: et in noie tuo
spernem⁹ insurgẽtes in nobis
Nõ eni in arcu meo sperabo:
et gladi⁹ me⁹ nõ saluabit me.
Saluasti eni nos de affligẽti
bus nos: z odiẽtes nos confu
disti. In deo laudabimur to
ta die: z in noie tuo confitebi
mur in seculũ. Nunc autẽ re
pulisti z cõfudisti nos: et non
egredieris deus in virtutibus
nr̃is. Auertisti nos retrorsuz
post inimicos nr̃os: et q̃ode
runt nos diripiebant sibi. De
disti nos tanq̃z oues escarum:
et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum
sine precio: z non fuit multitu
do in cõmutationibus eoruz.
Posuisti nos opprobrium vi
cinis nostris: subsannationez
et derisum his qui in circuitu
nostro sunt. Posuisti nos in
similitudinẽ gentibus: com
motionez capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõ
tra me est: et confusio faciei mee
cooperuit me, A voce expro
brantis et obloquentis: a fa
cie inimici et persequẽtis. Hec
omnia venerunt super nos nec
obliti sumus te: z iniquè non
egimus in testamẽto tuo. Et
non recessit retro cor nostrum
z declinasti semitas nostras a
via tua. Quoniã humiliasti
nos in loco afflictionis: z coo
peruit nos vmbra mortis. Si
obliti sumus nomen dei no
stri: z si expandim⁹ manus no
stras ad deum alienũ. Nõne
deus requiret ista: ipse eni no
uit abscondita cordis. Quo
niaz propter te mortificamur
tota die: estimati sumus sicut
oues occisionis. Exurge q̃re
obdormis dñe: exurge et re
pellas in finẽ. Quare faciem
tuam auertis: obliuisceris in
opie nostre z tribulatiõis no
stre. Quoniam humiliata est
in puluere anima nostra: con
glutinatus est in terra venter
noster. Exurge domine ad
iuua nos: et redime nos pro
pter nomen tuum.

Eructauit cor meuz ver
bum bonum: dico ego opera
mea regi. Lingua mea cala
mus scribe: velociter scriben
tis. Speciosus forma pre fi
lijs hominũ: diffusa est gratia
in labijs tuis: propterea bene
dixit te deus in eternum. Ac
cingere gladio tuo: super fe

mur tuū potentissime. Spe/cie tua & pulchritudine tua: in/tende prospere procede et re/gna. Propter veritatē & man/suetudinē & iusticiam: & dedu/cet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute: populi sub/te cadent: in corda inimicorū regis. Sedes tua deꝰ in secu/lum seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iu/sticiā & odisti iniquitatē: pro/pterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo leticie pre cōsortibꝰ tuis. Myrra et gutta & casia a vesti/mentis tuis a domibus ebur/neis: ex quibꝰ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Asti/tit regina a dextris tuis: in ve/stitu deaurato circūdata vari/etate. Audi filia et vide & in/clina aurem tuam: & obliuisce/re populum tuum et domum patris tui. Et concupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dns deus tuus & adorabunt eum. Et filie tyri in muneribꝰ: vul/tum tuū deprecabunt omnes diuites plebis. Omnis gl'ia eiꝰ filie regis ab intus: in fim/brijs aureis circūamicta, va/rietatibus. Adducentur regi virgines post eā: proxime eiꝰ afferentur tibi. Afferentur in letitia & exultatione: adducē/tur in templū regis. Pro pa/tribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes sup omnē terrā. Memores erunt nois tui dñe: in generatione & generationē. Propterea po/puli confitebunt tibi: in eter/nū & in seculū seculi. Ant. Eru/ctauit cor meū ꝟbū bonū. ℟.

DEus noster refugium et virtus: adiutor in tribu/lationibꝰ que inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebi/mus dum turbabitur terra: et transferent montes in cor ma/ris. Sonuerūt & turbate sunt aque eorum: conturbati sunt mōtes i fortitudine eiꝰ. Flu/minis impetus letificat ciui/tatem dei: sanctificauit taber/naculū suū altissimus. Deus in medio eius nō cōmouebi/tur: adiuuabit eam deꝰ mane diluculo. Cōturbate sunt gē/tes et iclinata sūt regna: dedit vocē suā mota est terra. Dns virtutū nobiscū: susceptor nr̄ deus iacob. Venite & videte opera dñi: que posuit pdigia sup terrā. Auferēs bella vsq; ad finē terre: arcū conteret et ꝯfringet arma: & scuta combu/ret igni. Vacate & videte qm̄ ego sum deꝰ: exaltabor in gen/tibꝰ & exaltabor i terra. Do/minus virtutū nobiscum: su/sceptor noster deus iacob. ℣.

OMnes gentes plaudite mãib⁹: iubilate deo i voce exultationis. Q m dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnẽ terrã. ℟ ubiecit populos nobis: ⁊ gẽtes sub pedibus nr̃is. ℟ legit nobis hereditatẽ suã: speciẽ iacob quẽ dilexit. ℟ scẽdit deus in iubilo: et dñs in voce tube. ℣ sallite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o psallite. Q m rex ois terre de⁹: psallite sapiẽter. ℟ egnabit de⁹ sup gentes: deus sedet super sedẽ sanctã suã. ℣ rinci pes pplox congregati sunt cũ deo abrahã: quoniã dij fortes terre vehemẽter eleuati sunt. ℣. Adiutor i tribulatiõib⁹.

MAgnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̃i in mõte scõ eius. ℟ undat exultatione vniuerse terre mons syon: latera aquilonis ciuitas regis magni. Q de⁹ in domibus eius cognoscet: cũ suscipiet eam. Q m ecce reges terre congregati sunt: conuenerũt i vnũ. ℟ psi vidẽtes sic admirati sunt conturbati sunt conmoti sunt: tremor apprehẽdit eos. ℟ bi dolores vt parturiẽtis: in spũ vehemẽti conteres naues tharsis. ℟ icut audiuimus sic vidim⁹ i ciuitate dñi virtutũ: in ciuitate dei nostri: deus fundauit eaz in eternũ. ℟ uscepim⁹ de⁹ miam tuã: in medio tẽpli tui. ℟ cõm nomẽ tuũ de⁹ sic ⁊ laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua. ℣ etetur mons syon ⁊ exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Q ircũdate syon et cõplectimini eã: narrate in turrib⁹ eius. ℣ onite corda vra in virtute eius: ⁊ distribuite domos eius: vt enarretis i progenie altera. Q m hic est de⁹ de⁹ nr̃ in eternũ ⁊ in seculũ seculi: ipse reget nos in secula. ℣.

AUdite hec oẽs gentes: auribus percipite oẽs q̃ habitatis orbẽ. Q uiq; terrigene ⁊ filij hominũ: fir̃ i vnũ diues ⁊ pauper. ℟ os meũ loquet sapientiã: ⁊ meditatio cordis mei prudẽtiã. ℟ nclinabo in parabolã aurẽ meã: aperiã in psalterio propositionẽ meaz. Q ur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circũdabit me. Q ui confidunt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiarũ suarũ gloriant. ℟ rater nõ redimit redimet hõ: nõ dabit deo placationẽ suã. ℟ t preciũ redẽptiõis aie sue: ⁊ laborabit in eternũ et viuet adhuc in finem. ℣ ó videbit interitũ cũ viderit sapiẽtes morientes: simul insipiẽs ⁊ stulti

peribunt. ℣ t relinquent alie
nis diuitias suas: ℟ sepulchra
eoꝝ dom⁹ illoꝝ in eternū. ℣ a
bernacula eorum in ꝓgenie ℟
progenie: vocauerūt noia sua
in terris suis. ℣ t hō cū in ho
nore esset non intellexit: cōpa
rat⁹ est iumētis insipientib⁹ ℟
similis fact⁹ est illis. ℣ ec via
illoꝝ scandalū ipsis: ℟ postea
in ore suo complacebūt. ℣ i
cut oues i inferno positi sunt:
mors depascet eos. ℣ t dñabu
nt eoꝝ iusti in matutino: et
auxiliū eorū veterascet in in
ferno a gl'ia eoꝝ. ℣ erūm de⁹
redimet aiam meā: de manu
inferi cū acceperit me. ℣ ne ti
mueris cuꝝ diues fact⁹ fuerit
hō: ℟ cum multiplicata fuerit
gl'ia domꝰ eius. ℣ m cū in
terierit nō sumet oia: neqꝫ de
scēdet cum eo gl'ia eius. ℣ uia
aia eius in vita ipsius bñdicet: cō
fitebit tibi cū benefeceris ei.
℣ ntroibit vsqꝫ in progenies
patrū suoꝝ: vsqꝫ in eternū nō
videbit lumen. ℣ ō cū in ho
nore esset nō intellexit: cōpa
rat⁹ est iumētis insipientib⁹ ℟
similis fact⁹ est illis. ℣ Auribus
percipite q habitatis orbē.

DEus deoꝝ dñs locut⁹ ē:
et vocauit terrā. ℣ sol'
ortu vsqꝫ ad occasum: ex syon
spēs decoris ei⁹. ℣ e⁹ manife
ste veniet: de⁹ nr̄ et nō silebit.
℣ gnis in ꝓspectu ei⁹ exarde
scet: et in circuitu ei⁹ tēpestas
valida. ℣ dvocauit celum de
sursum: ℟ terrā discernere po
pulū suū. ℣ ōgregate illi scōs
ei⁹: q ordināt testamentū eius
sup sacrificia. ℣ t annūciabūt
celi iusticiā ei⁹: qm̄ de⁹ iudex
est. ℣ udi ppls me⁹ ℟ loquar
isrl: ℟ testificabor tibi de⁹ de⁹
tuus ego sum. ℣ ō i sacrificijs
tuis arguā te: holocausta aūt
tua in ꝓspectu meo sunt semp
℣ on accipiā de domo tua vi
tulos: neqꝫ de gregib⁹ tuis hir
cos. ℣ m̄ mee sunt oēs fere fil
uarū: iumēta in montib⁹ ℟ bo
ues. ℣ ognoui oia volatilia
celi: ℟ pulchritudo agri mecū
est. ℣ i esuriero non dicā tibi:
me⁹ est eni orbis terre ℟ pleni
tudo ei⁹. ℣ unqd māducabo
carnes taurorū: aut sanguinē
hircorum potabo. ℣ mmola
deo sacrificiū laudis: ℟ redde
altissimo vota tua. ℣ t invoca
me in die tribulatiōis: ℟ eruā
te ℟ honorificabis me. ℣ ēc
catori autē dixit deus: qre tu
enarras iusticias meas ℟ assu
mis testamentū meū p os tuū
℣ u vo odisti disciplinam: et
piecisti sermōes meos retror
sum. ℣ i videbas furem curre
bas cū eo: ℟ cū adulteris por

tionē tuam ponebas. Os tuū abūdauit malicia: ꝛ lingua tua ꝯcinabat dolos. Sedēs aduersus frēm tuū ꝙ̄bar; ꝛ aduersus filiū mr̄is tue ponebas scādalū: hec feciſti ꝛ tacui. Existimasti iniq̄ ero tui ſimilis: arguā te ꝛ ſtatuā ꝯra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū: neq̄n rapiat ꝛ nō ſit q̄ eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: ꝛ illic iter q̄ oſtendā illi ſalutare dei. ℣. Miſerere mei deus: ſm magnā miaz tuā. Et ſm multitudinē miſerationū tuarum dele iniqtatē meā. Amplius lauā me ab iniquitate mea: et a pcto meo mūda me. Quōm iniquitatē meā ego cognoſco: et peccatū meū ꝯtra me ē semp. Tibi ſoli peccaui ꝛ malū coram te feci: vt iuſtificer; i ſermonib⁹ tuis ꝛ vincas cū iudicar;. Ecce enī in iniqtatib⁹ conceptus ſum: ꝛ in pctis concepit me mr̄ mea. Ecce enī veritatē dilexiſti: icerta ꝛ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi Aſperges me yſopo ꝛ mūdabor: lauabis me: ꝛ ſup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ꝛ letitiā: et exultabūt oſſa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ꝛ oēs iniqtates meas dele. Cor mūdum crea in me de⁹: ꝛ ſpm̄ rectū innoua in viſceribus meis. Ne pjcias me a facie tua: ꝛ ſpūm ſanctū tuum ne auferas a me. Redde mihi letitiā ſalutaris tui: ꝛ ſpū principali confirma me. Docebo iniq̄s vias tuas: et impī ad te ꝯuertent. Libera me de ſanguinib⁹ de⁹ deus ſalutis mee: ꝛ exultabit lingua mea iuſticiā tuaz. Dñe labia mea apies: ꝛ os meū annūciabit laudē tuā. Quōm ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq̄z holocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs cōtribulat⁹: cor ꝯritū ꝛ humiliatū de⁹ nō deſpicies. Benigne fac dñe i bona volūtate tua ſyon: ꝛ edificent muri hieruſalē. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes ꝛ holocauſta: tunc ipōnēt ſup altare tuū vitulos.

Quid gloriaris in ℣. malicia: qui potēs es in iniqtate. Tota die iniuſticiā cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexiſti malicia ſup benignitatē: iniqtatē magis q̄z loq eqtatē. Dilexiſti oīa ꝙ̄ba precipitationis: lingua doloſa. Propterea de⁹ deſtruet te in finē: euellet te ꝛ emigrabit te de tabernaculo tuo: ꝛ radicē tuam de terra viuēntū. Videbūt iu

sti ⁊ timebũt:⁊ sup eũ ridebũt et dicẽt:ecce hõ qui nõ posuit deũ adiutorẽ suũ. Sed speravit in multitudine diuitiarũ suarũ: ⁊ prevaluit in vanitate sua. Ego autẽ sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in mia dei in eternũ ⁊ in seculũ seculi. Cõfitebor tibi in seculũ quia fecisti:⁊ expectabo nomen tuum quoniã bonum est in conspectu sanctorũ tuorũ. Añ. Deus deorum dominus locutus est. ℣. Immola deo sacrificium laudis Et redde altissimo vota tua. ℟. Et. sacerd. Fiat mia tua. In lau. añ Ecundũ magnam misericordiaz tuam miserere mei deus. ps. Miserere. Añ. Salutare vultus mei deus meꝰ. ps. Judica me deus. Añ. Sitivit in te aia mea deus meus. ps. Deus deꝰ meus. ps. Ego dixi:in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. Quesiui residuum annorũ meorũ: dixi non videbo dominũ deum in terra viventiũ. Non aspiciam hominem vltra:⁊ habitatorẽ quietis. Generatio mea ablata est et conuoluta est a me:quasi tabernaculum pastorum. Precisa ẽ velut a texẽte vita mea: dũ adhuc ordirer succidit me De mane vsqz ad vesperam finies me: sperabã vsqz ad mane quasi leo sic ꝯtriuit omnia ossa mea. De manevsqz advesperam finies me:sicut pullus hyrundinis: sic clamabo meditabor vt colũba. Attenuati sunt oculi mei: suspicientes i excelso. Dñe vim patior rẽsponde pro me:quid dicã aut quid respondebit mihi cum ipse fecerim. Recogitabo tibi omnes ãnos meos:in amaritudine anime mee. Domine si sic viuitur ⁊ in talibus vita spiritus mei: corripies me ⁊ viuificabis me:ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autẽ eruisti animã meaz vt non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. Quia non infernus confitebitur tibi: neqz mors laudabit te:non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuã. Viuens viuẽs ipse confitebit tibi sicut ⁊ ego hodie:pater filijs notã faciet veritatem tuam. Domine saluũ me fac: ⁊ psalmos nostros cantabimus cunctis diebꝰ vite nostre i domo domini. Añ. Cũctis diebus vite nostre saluos fac nos dñe. Añ. In excelsis laudate deũ. ps. Laudate. Cap. Vigilate ⁊ orate. Hym.

ALes diei nūcius: lucem ꝑpinquā ꝓcinit: nos excitator mētiū iam xp̄s ad vitā vocat. Auferte clamat lectulos: egros sopore ⁊ desides: castiq; recti ac sobrij: vigilate iā sum ꝑrim⁹. Lesum clamus vocib⁹ flentes ꝓcātes sobrie: intenta supplicatio: dormire cor mundū vetat. Tu xp̄e sōnū dissipce: tu rūpe noctis vincula: tu solue pctm̄ vet⁹: nouūq; lumē ingere. Eo ꝓ. Jn matutinis dñe. Jn euāge. an. Erexit dñs nob cornu salutis in domo dauid pueri sui. ꝓ. Benedict⁹. Fer. iij. Jnuita. In manu tua dñe Omnes fines terre. ꝓ. Venite. Hym. RErū creator optime: rector q; nr̄ aspice: nos a q̄cte noxia: mersos sopore libera. Te scē xp̄e poscim⁹: ignosce tu crimīb⁹: ad confitēdū surgim⁹: moraq; noctis rūpimus. Tendentes manusq; tollimus: ꝓba sicut nocturnb⁹: nob gerēdū ꝓcipit: paululq; gestū censuit. Vides malū qđ gessim⁹: occulta nr̄a pādim⁹: preces gemētes fūdim⁹: dimitte qđ peccauim⁹. ꝓ. Resta pi. ꝓ. Dixit insipiēs i corde suo: nō ē de⁹. Corrupti ⁊ abhoiabiles facti sūt i iniq̄tatib⁹: nō est q̄ faciat bonū. Deus de celo ꝓspexit sup filios hoiuz: vt videat si est intelligens aut requirēs deū. Omēs declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonū nō ē vsq; ad vnū. Nonne sciēt oēs q̄ operant iniq̄tatē: q̄ deuorant plebē meā vt cibū panis. Deū nō inuocauerunt: illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor. Quōm de⁹ dissipauit ossa eorū qui hoib⁹ placēt: cōfusi sunt qm̄ de⁹ sprevit eos. Quis dabit ex syō salutare isrl: cū q̄uerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit isrl. ꝓ. DEus in noie tuo saluū me fac: ⁊ in virtute tua iudica me Deus exaudi oronē meā: auribus ꝓcipe ꝙba oris mei. Quōm alieni insurrexerūt aduersum me: ⁊ fortes q̄sierūt aiaz meā: et nō ꝓposuerūt deū ante conspectū suū. Ecce enī de⁹ adiuuat me: et dñs susceptor ē aie mee. Auerte mala inimicis meis: ⁊ in ꝙitate tua dispde illos. Voluntarie sacrificabo tibi: ⁊ cōfitebor nomī tuo dñe qm̄ bonū ē. Quōm ex oi tribulatiōe eripuisti me: ⁊ super inimicos meos despexit ocul⁹ me⁹. ꝓ. EXaudi de⁹ oronē meā: et ne despexeris depcatiōnē meā: intēde mihi ⁊ exaudi

me. Contristat⁹ sum in exercitatiõe mea: & cõturbat⁹ sum a voce inimici & a tribulatiõe pctõris. Quã declinauerũt in me iniqtates: & in ira molesti erãt mihi. Cor meũ cõturbatũ est in me: & formido mortis cecidit sup me. Timor & tremor venerũt sup me: & cõtexerunt me tenebre. Et dixi qs dabit mihi pennas sicut colũbe: & volabo & requescã. Ecce elõgaui fugiẽs: & mãsi in solitudine. Expectabã eũ q salvũ me fecit: a pusillanimitate spũs & tempestate. Precipita dñe diuide linguas eorũ: qm̃ vidi iniqtatẽ & ꝓtradictionẽ i ciuitate. Die ac nocte circũdabit eã sup muros ei⁹ iniquitas: & labor in medio ei⁹ & iniusticia. Et nõ defecit de plateis eius: vsura & dolus. Quã si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiqz. Et si is qui oderat me sup me magna locut⁹ fuisset: abscõdissem me forsitan ab eo. Tu vo homo vnanimis: dux meus & notus me⁹. Qui simul mecũ dulces capiebas cibos: i domo dei ambulauim⁹ cũ ꝓsensu. Veniat mors sup illos: & descẽdãt i infernũ viuẽtes. Quã nequicie in habitaculo eorũ: in medio eorũ. Ego aũt ad dñm clamaui et dñs saluauit me. Vespe et mane & meridie narrabo & annũciabo: & exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace aiam meã ab his q appropinquãt mihi: qm̃ inter multos erant mecũ. Exaudiet de⁹: et humiliabit illos q est ante secula. Nõ enim est illis cõmutatio & nõ timuerunt deũ: extẽdit manũ suã in retribuẽdo. Polluinauerũt testamentũ ei⁹: diuisi sunt ab ira vultꝰ eius & approprinquit cor illi⁹. Mollita sunt sermones ei⁹ sup oleũ: & ipsi sunt iacula. Jacta sup dñm curam tuã & ipse te enutriet: nõ dabit in eternũz fluctuationẽ iusto. Tu vo de⁹ deduces eos: i puteũ interitꝰ. Viri sanguinũ et dolosi non dimidiabũt dies suos: ego aũt spabo in te dñe.

In. Auertet dominus captiuitatem plebis sue. ꝑ.

Miserere mei de⁹ qm̃ conculcauit me hõ: tota die impugnãs tribulabit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellantes aduersũ me. Ab altitudine diei timebo: ego vo in te spekabo. In deo laudabo sermones meos: in deo spaui nõ timebo quid faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant: aduersũ me oẽs cogitatiões eorũ

in malū. Inhabitabūt & abscondēt: ipsi calcaneū meū obseruabūt. Sicē sustinuerūt aiaz meā: ꝓ nihilo saluos facies illos: i ira pp̄los ꝯfriges. Deꝰ vitā meaz annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas i ꝯspectu tuo. Sicē & i ꝓmissiōe tua: tunc ꝯuertent inimici mei retrorsuz. In q̄cūqz die inuocauero te: ecce cognoui q̄m deꝰ meꝰes. In deo laudabo ꝯbū i dño laudabo ꝯmonē: in deo speraui nō timebo qd faciat mihi hō. In me sūt deꝰ vota tua: q̄ reddā laudatiōes tibi. Q. m eripuisti aiaz meā de morte & pedes meos ꝺ lapsu: vt placeā coraꝫ deo i lūie viuēciū.

Miserere mei deꝰ miserē mei: q̄m in te cōfidit aia mea. Et i vmbra alaꝝ tuaꝝ sperabo: donec trāseat iniqtas. Clamabo ad deū altissimū: deū q bñ fecit mihi. Misit de celo & liberauit me: dedit i opprobriū cōculcātes me. Misit deꝰ miaz suā & ꝯitatē suā: & eripuit aiaz meā de medio catulorū leonū dormiui cōturbatꝰ. Filij hoiuz dētes eoꝝ arma & sagitte: & lingua eoꝝ gladiꝰ acutus. Exaltare sup celos deꝰ: & i oēz terrā glia tua. Laqueū parauerunt pedibꝰ meis: & incuruauerūt aiaz meā. Foderunt ante faciē meā foueam: et inciderūt in eā. Paratū cor meū deꝰ paratū cor meū: cantabo & psalmū dicā. Exurge gloria mea exurge psalteriū & cythara: exurgam diluculo. Cōfitebor tibi in pp̄lis dñe: & psalmū dicā tibi in gentibꝰ. Q̄m magnificata est vsqz ad celos mia tua: & vsqz ad nubes ꝯitas tua. Exaltare sup celos deꝰ: & sup oēz trā glia tua. Aīi Q̄m in te cōfidit aia mea. ꝑs.

Si vere vtiqz iusticiā loquimini: recte iudicate filij hoiuz. Etenim in corde iniqtates opamini in terra: iniusticias manꝰ vīe cōcinnāt. Alienati sunt pctōres a vulua: errauerūt ab vtero locuti sunt falsa. Furor illis ꝺm filitudinē serpētis: sicut aspidis surde & obturātis aures suas. Que nō exaudiet vocē incātantiū: & venefici incantātis sapiēter. Deꝰ cōteret dētes eoꝝ in ore ipsoꝝ: molas leonū ꝯfringet dñs. Ad nihilū deuenīet tanqz aq̄ decurrēs intēdit arcum suū donec infirmentūr. Sicut cera q̄ fluit auferent: supcecidit ignis & nō viderūt solē. Priusqz intelligerent spine vīe ramnū: sic viuēs sic in ira absorbet eos. Letabit iustus cū viderit vindictam: manꝰ suas lauabit in sā

gũne pcto:is. Et dicet hõ si vtiq; est fruct⁹ iusto: vtiq; est deus iudicãs eos in terra. ℣.

ERripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentib⁹ in me libera me. Eripe me de operantib⁹ iniquitatẽ: et de viris sanguinũ salua me. Quia ecce ceperũt animã meam: irruerũt in me fortes. Neq; iniquitas mea neq; peccatũ meum dñe: sine iniqtate cucurri et direxi. Exurge in occursum meũ et vide: et tu dñe deus virtutũ de⁹ isrl. Intẽde ad visitãdas oẽs gẽtes: nõ miserearis omnibus q operant iniquitatẽ. Conuertent ad vesperã et famẽ patient vt canes: et circuibũt ciuitatẽ. Ecce loquent in ore suo et gladius in labijs eorũ: quis audiuit. Et tu dñe derides eos: ad nihilũ deduces oẽs gẽtes. Fortitudinẽ meam ad te custodiã: quia de⁹ susceptor meus: deus me⁹ mia ei⁹ preueniet me. Deus ostẽdit mihi sup inimicos meos: ne occidas eos neq; obliuiscant⁹ pp̃li mei. Disperge illos in ꝑtute tua: et depone eos p̃tector me⁹ dñe. Delictu oris eorũ sermonẽ labior̃ ipsorũ: et comprehendant in superbia sua. Et de execratione et mendacio: annũciabũt in consũmatione. In ira consũmationis et nõ erũt: et scient q; dñs dñabitur iacob et finiũ terre. Conuertent ad vesperã et famẽ patient vt canes: et circuibunt ciuitatẽ. Ipsi dispergẽtur ad mãducandũ: si ꝙ non fuerint saturati et murmurabunt. Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuam: et exaltabo manemiam tuã. Quia factus es susceptor me⁹: et refugiũ meũ i die tribulationis mee. Fortitudo meus tibi psallam: quia deus susceptor meus es: de⁹ meus mia mea. Añ. Juste iudicate filij hominũ. ℣Psalm⁹.

DEus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misert⁹ es nobis. Cõmouisti terrã et conturbasti eam: sana contritiones eius quia cõmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compũctionis. Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus. Vt liberentur dilecti tui: saluũ fac dextera tua et exaudi me. Deus locutus est in scõ suo: lẽtabor et partibor sichimã: et vallẽ tabnaculor̃ metibor. Meus est galaad et me⁹ est manasses: et effraim fortitudo capitis mei. Juda rex me⁹: moab olla spei mee.

In idumeā extēdā calciamē
tū meū: mihi alienigene sub/
diti sunt. Quis deducet me i
ciuitatē munitaz: qs deducet
me vsqz in idumeā. Nōne tu
de⁹ q repulisti nos: t nō egre/
dieris de⁹ i ꝝtutib⁹ nr̄is. Da
nob auxiliū de tribulatiōe: et
vana salus hois. In deo fa/
ciem⁹ virtutē: t ipse ad nihilū
deducet tribulātes nos. Ps.

Exaudi deus dep̄cationē
meā: intēde oz̄oni mee.
A finib⁹ terre ad te clamaui
dū anxiaret cor meū: in petra
exaltasti me. Deduxisti me
q: faci⁹ es spes mea: turris for/
titudinis a facie inimici. In
habitabo in tabernaculo tuo
in secula: protegar in velamēto
alarū tuarū. Quōm tu de⁹ meus
exaudisti oz̄onē meā: dedisti
hereditatē timētib⁹ nomē tuū
Dies sup dies regi adjcies:
annos eī⁹ vsqz in diē genera/
tionis t generatiōis. Permā
net in eternū in cōspectu dei:
miaz t veritatē eī⁹ qs requret.
Sic psalmū dicā noī tuo in se
culū seculi: vt reddā vota mea
de die i diē. Ant. Da nob dñe
auxiliū de tribulatione. Ps.

Nonne deo subiecta erit
aia mea: ab ipso enī salu
tare meū. Nā t ipse de⁹ me⁹ t
salutar⁹ me⁹: susceptor me⁹ nō
mouebor amplius. Quousqz
irruitis i hoiez: interficitis vniuer
si vos tanqz parieti iclinato et
macerie depulse. Verūtā p/
ciū meū cogitauerūt repellē:
cucurri in sitī: ore suo bñdice/
bāt t corde suo maledicebāt.
Verūtā deo subiecta esto aia
mea: qm̄ ab ipso patiētia mea
Quia ipse de⁹ me⁹ t saluator
meus adiutor meus: non emi
grabo. In deo salutare meū
et gloria mea: de⁹ auxiliū mei
t spes mea i deo est. Sperate
i eo omnis congregatio populi
effūdite coraz illo corda vra:
de⁹ adiutor vr̄ in eternū. Verū
tā vani filij hoiuz: mēdaces fi
lij hoiuz i stateris: vt decipiāt
ipsi de vanitate i idipm. Do/
lite sperare i iniqtate: t rapinas
nolite concupiscere: diuitie si af
fluant nolite cor apponē. Se/
mel locut⁹ ē de⁹ duo hec audi
ui: q: potestas dei ē: t tibi dñe
mia: q: tu reddes vnicuiqz iu/
xta opera sua. Psalm⁹.

Deus de⁹ me⁹: ad te de lu
ce vigilo. Sitiuit i te aia mea
qz multiplicit tibi caro mea.
In tra deserta iuia t inaqsa:
sic in scō appui tibi: vt videre
virtutē tuā t gloriā tuā. Quōm
melior ē mia tua sup vitas: la
bia mea laudabūt te. Sic be/
nedicam te in vita mea: et in

nomine tuo leuabo manꝰ meas. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum. Si memor fui tui super stratum meum: in matutinis meditabor in te qꝛ fuisti adiutor meꝰ. Et in velamento alaꝝ tuarū exultabo: adhesit anima post te me suscepit dextera tua. Ipsi ꝓo inuanū quesierūt aiaꝫ meā: introibūt in inferiora terre: tradent in manus gladij partes vulpiuꝫ erūt. Rex ꝓo letabit in deo laudabunt oēs qui iurāt i eo: qꝛ obstructū est os loquentiū

Exaudi deꝰ ꝑ. iniqua. Orationē meā cū deprecatoꝛ a timore inimici eripe animā meā. Protexisti me a cōuētu malignantiuꝫ: a multitudine operantiū iniquitatem. Quia exacuerūt vt gladium linguas suas: intenderūt arcū rem amaram: vt sagitent i occultis imaculatū. Subito sagitabūt eū ⁊ non timebūt: firmauerūt sibi sermonē nequā. Narranerūt vt absconderent laqueos: dixerunt qs videbit eos. Scrutati sunt iniqtates: defecerūt scrutātes scrutinio. Accedet homo ad coꝛ altuꝫ: et exaltabit deꝰ. Sagitte parnuloꝝ facte sunt plage eoꝝrū: ⁊ infirmate sunt contra eos lingue eoꝝ. Conturbati sūt oēs qui videbāt eos: ⁊ timuit oīs homo. Et annūciauerūt opa dei: ⁊ facta eius intellexerunt. Letabit iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabūt oēs recti coꝛde. Ad A timoꝛe inimici eripe dñe aiam meā. ꝑs.

Te decet ymnꝰ deus in syon: ⁊ tibi reddet votū in hierusalē. Exaudi orationē meā: ad te oīs caro veniet. Verba iniquoꝝ ꝓualuerunt super nos: ⁊ impietatibꝰ nr̄is tu ꝓpitiaberis. Beatus quem elegisti ⁊ assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue: sanctum est templū tuū mirabile in equitate. Exaudi nos deꝰ salutaris noster: spes omniuꝫ finium terre ⁊ in mari longe. Preparās mōtes in virtute tua accinctꝰ potentia: qui conturbas profundū maris sonum fluctuū eius. Turbabunt gentes ⁊ timebunt: q habitāt terminos a signis tuis: exitꝰ matutini ⁊ vespe delectabis. Visitasti terrā ⁊ inebriasti eam: multiplicasti locupletare eā. Flumē dei repletū est aquis: parasti cibum illoꝝ qm̄ ita est ꝓparatio eiꝰ. Riuos eius inebriās multiplica genimina

eius: in stillicidijs eius letabit germinans. Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebunt vbertate. Pinguescet speciosa deserti: et exultatione colles accinget. Induti sunt arietes ouium: et valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus

IUbilate deo omis terra psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. Dicite deo quam terribilia sunt opera tua dne: in multitudine virtutum tue mentient tibi inimici tui. Omis tra adoret te et psallat tibi: psalmus dicat nomini tuo. Venite et videte opa dei: terribilis in consilijs sup filios hominum. Qui conuertit mare in aridam in flumine ptransibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in eternum oculi eius sup gentes respiciunt: qui exasperant non exaltent in semetipsis. Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius. Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos. Quoniam probasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra. Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea que destinxerunt labia mea. Et locutum est os meum: in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cum incensu arietum: offeram tibi boues cum hircis. Venite audite et narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit anime mee. Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea. Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dns. Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee. Benedictus deus: qui non amouit orationem meam et misericordiam suam a me. ps.

DEus misereatur nri et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nri. Et cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum. Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omes. Letentur et exultent gentes: quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus confiteantur tibi populi omes: terra dedit fructum suum. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: et metuant eum omes fines

EXurgat deus ps. terre. et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis: sic

peant pctōres a facie dei. Et iusti epulent ꝛ exultēt i ꝓspcū dei: ꝛ delectent i leticia. Cantate deo psalmū dicite nomi eī: iter facite ei q ascēdit sup occasum dñs nomē illi. Exultate in ꝓspcū eī: turbabunt a facie eī pīs orphanoꝝ ꝛ iudicis viduaꝝ. Deꝰ i loco scō suo: deꝰ q ihabitare facit vnꝰ moris i domo. Qui educit vinctos in fortitudine: filr eos q exasperāt q habitant in sepulchris. Deꝰ cū egredereris in ꝓspcū ppli tui: cū ptrāsires in deserto. Terra mota ē: etenim celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei isrl. Pluuiā voluntariā segregabis deus hereditati tue ꝛ infirmata est: tu ꝙo pfeciſti eaz. Animalia tua habitabunt in ea: pasti in dulcedie tua paupi deꝰ. Dns dabit verbū: euāgelizantibus ꝙtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ꝛ spēi domꝰ diuidere spolia. Si dormiatis iter medios cleros penne colūbe deargentate: ꝛ posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit celestis reges sup eā nive dalbabūt i selmon: mōs dei mons pinguis. Mons coagulatꝰ mōs piguis: vt quid suspicamini montes coagulatos. Mons in quo beneplacitū est deo habitare i eo: etenim dns habitabit in finē. Curruꝰ dei decē milibꝰ multiplex milia letantiū: dns in eis in syna in scō. Ascendisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hoibus. Etenim non credentes: inhabitare dñm deū. Benedictꝰ dns die quotidie: prosperū iter faciet nobis deꝰ salutariū nrōz. Deꝰ nr deꝰ saluos faciēdi: ꝛ dñi dñi exitꝰ mortis. Verūtn deꝰ cōfringet capita inimicoꝝ suoꝝ: verticē capilli pambulantiū in delictis suis. Dixit dns ex basan cōuertam: conuertā in profundum maris. Ut intingat pes tuus i sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso. Viderūt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est i sancto. Preuenerunt principes cōiuncti psallētibꝰ: in medio iuuēculaꝝ tympanistriaruz. In ecclesijs benedicite deo: dño de fontibus israel. Ibi beniamin adolescentulus: in mētis excessu. Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim. Manda deus virtutem tuaz: confirma deus hoc qđ operatus es in nobis. A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera. Increpa feras

arundinis: cõgregatio tauro/
rũ in vaccis pplõr: vt exclu
dant eos qui p̃bati sunt argẽ/
to. Dissipa gentes que bella
volũt: venient legati ex egypto
ethiopia p̃uenient manus ei9
deo. Regna terre cãtate deo:
psallite dño. Psallite deo: q
ascendit sup celũ celi ad oriẽ/
tem. Ecce dabit voci sue vo/
cem virtutis: date gloriã deo
super isrl' magnificentia eius
et virtus eius in nubib9. Mi/
rabilis deus in sanctis suis:
deus isrl' ipse dabit virtutez ⁊
fortitudinẽ plebi sue benedi/
ctus de9. Alle. Benedicite gẽ/
tes deũ nostrũ. Ps. De9 vitaz
meã annũciaui tibi. Posuisti
lachrymas meas in cõspectu
tuo. Ps. sacerdot. Fiat miseri
cordia tua. In laudibus añ.
Asperg9 laua me de9 ab
iniusticia mea. p̃. Miserere. Añ. Te decet hymn9 de9
in syon. p̃. Ipsuz. Alle. Labia
mea laudabũt te in vita mea
deus me9. p̃. De9 de9 me9. p̃
Exultauit cor meum in
dño: ⁊ exaltatuz est cor
meũ in deo meo. Dilatatũ é
os meũ super inimicos meos
q: letata sum in salutari tuo.
Non est scũs vt est dñs: neqz
enĩ est alius extra te: ⁊ non est
fortis sicut de9 nr̃. Nolite mul/
tiplicare loqui sublimia: glo/
riãtes. Recedãt vetera ò ore
vestro: q: deus sciẽtiarũ dñs
est: ⁊ ipsi p̃parant cogitatiões
Arcus fortiũ superatus est: ⁊ i/
firmi accincti sũt robore. Re
pleti pri9 panib9 se locauerũt:
⁊ famelici saturati sunt. Do/
nec sterilis peperit plurimos:
et q̃ multos habebat filios in
firmata est. Dñs mortificat
et viuificat: deducit ad iferos
et reducit. Dñs pauperez fa/
cit et ditat: humiliat et suble/
uat. Suscitãs de puluere ege
nũ: ⁊ de sterco/re erigens pau
perem. Vt sedeat cũ princi/
pib9: ⁊ soliũ gl'ie teneat. Dñi
enĩ sunt cardines terre: ⁊ posu
it sup eos orbẽ. Pedes scõr
suoz seruabit: ⁊ impij in tene/
bris cõticescent: q: nõ in forti
tudine sua robabit vir. Do/
minũ formidabũt aduersarij
eius: ⁊ super ipsos in celis to/
nabit. Dñs iudicabit fines
terre: ⁊ dabit imperiuz regi suo:
et sublimabit cornu xpi sui.
Alle. Dñs iudicabit fines ter/
re. Alle. Celi celorum laudate
deum. p̃. Laudate. Cap. Vi/
Nox ⁊ te hym. gilate.
nebre ⁊ nubila confusa
mundi ⁊ turbida lux intrat al
bescit polus xps venit discẽ/
dite. Caligo terre scinditur

percussa solis spiculo rebusqz
iam color redit vultu nitentis
syderis. Te xpe solū nouimꝰ
te mente pura ꝛ simplici flen/
do canendo qs intende nris
sensibꝰ. Sunt multa fucis il/
lita q̄ luce purgent tua: tu lux
eoy syderis vultu sereno illu
mina. Deo patri. ℣. In ma
tutinis. ℟. Deus in nom. tuo. Salute
ex inimicis nris et de manu
omniū q nos oderunt libera
nos domine. ℣. Benedictꝰ.

Feria.v. Inuita. Adorem⁹
dñm. Qm̄ ipse fecit nos. ℣.

Venite exul. Hymnus
Ox atra rerū ptigit tre
colores omniū nos cōfitentes
poscimꝰ te iuste iudex cordiū
Ut auferas piacula sordesqz
mentis abluas donesqz chri/
ste gratiā vt arceant crimina.
Mens ecce torpet impia quam
culpa mordet noxia obscura
gestit tollere ꝛ te redēptor q̄/
rere. Repelle tu caligine in/
trinsecꝰ qz maxime vt i beato
gaudeat se collocari lumine.
Presta pater.

Aluū me fac deꝰ:
qm̄ intrauerunt
aq̄ vsqz ad aiam
meā. Infixꝰ sum
i limo pfundi: ꝛ nō est substā
tia. Veni in altitudinē maris:
et tempestas demersit me. La/
borauit clamās rauce facte sūt
fauces mee: defecerunt oculi
mei dū spo in deo meo. Mul
tiplicati sunt sup capillos ca/
pitis mei: qui oderūt me gra/
tis. Confortati sunt qui pse/
cuti sunt me inimici mei inu
ste: que nō rapui tunc exolue
bam. Deꝰ tu scis insipientiaz
meā: ꝛ delicta mea a te nō sut
abscondita. Non erubescant
in me qui expectāt te dñe: do
mine virtutū. Non cōfundāt
sup me: qui querūt te deꝰ isrl.
Quōniam ppter te sustinui opbro/
briū: operuit confusio faciē meā
Extraneꝰ factꝰ sum fratribus
meis: ꝛ pegrinus filys matris
mee. Quoniam zelus domꝰ tue co/
medit me: ꝛ opprobria expro
brantiū tibi ceciderūt sup me
Et operui in ieiunio aiamaz
meā: ꝛ factū est in opprobriuz
mihi. Et posui vestimentuz
meū cilicium: ꝛ factꝰ sum illis i
pabolā. Aduersuz me loque
bant qui sedebant in porta: et
in me psallebant qui bibebāt
vinū. Ego vo oratione meā
ad te dñe: tēpꝰ bñplaciti deus
In multitudine miāicordie
tue: exaudi me in veritate sa/
lutis mee. Eripe me de luto
vt nō infigar: libera me ab hijs
qui oderūt me et de pfundis
aquarum. Non me demergat

tẽpestas aque: neq; absorbeat me ꝓfundus: neq; vrgeat sup me puteus os suum. ℣ audi me dñe qñ benigna est miseri cordia tua: secdm multitudi nẽ miserationũ tuaꝝ respice i me. ℟ t ne auertas faciẽ tuaꝝ a puero tuo: qñ tribulor ve lociter exaudi me. ℣ ntende aiẽ mee ꝛ libera eã: ꝓpter inimicos meos eripe me. ℟ u scis improperiũ meũ et cõfusionẽ meã: ꝛ reuerentiã meaꝝ. ℣ n cõspectu tuo sunt omnes qui tribulãt me: improperiuꝫ expectauit cor meũ ꝛ miseriam ℟ t sustinui qui simul contristaret ꝛ nõ fuit: ꝛ qui cõsolare tur ꝛ nõ inueni. ℟ t dederunt in escã meam fel: ꝛ in siti mea potauerũt me aceto. ℣ iat mẽsa eoꝝ coram ipsis in laqueũ: et in retributiones ꝛ i scandalum. ℣ obscurent oculi eorum ne videãt: ꝛ dorsuꝫ eoꝝ semp incurua. ℟ ffunde super eos irã tuã: ꝛ furor ire tue ꝓpprehendat eos. ℣ iat habitatio eorũ deserta: ꝛ i tabernaculis eorũ nõ sit q ihabitet. ℣ ñ quẽ tu pcussisti ꝓsecuti sunt: ꝛ sup dolorẽ vulneꝝ meoꝝ addiderũt ℣ ppone iniqtatẽ sup iniqtatẽ eoꝝ: ꝛ nõ intrẽt i iusticiã tuã ℟ deleant de libro viuentiuꝫ: ꝛ cũ iustis nõ scribant. ℟ go sum paup ꝛ dolens: salus tua deus suscepit me. ℣ laudabo nomẽ dei mei cum cantico: ꝛ magnificabo eũ in laude. ℟ t placebit deo: sup vitulum no uellũ cornua ꝓducẽtẽ ꝛ vngulas. ℣ ideãt pauperes ꝛ letent: querite deũ ꝛ viuet aia vestra ℣ ñ exaudiuit pauperes dñs: et vinctos suos non despexit. ℣ laudent illũ celi ꝛ terra: mare ꝛ omia reptilia in eis. ℣ ñ deꝰ saluã faciet syon: ꝛ edificabunt ciuitates iude. ℟ t inhabitabũt ibi: ꝛ hereditate acqrent eã. ℟ t semẽ seruoꝝ eius possidebit eam: ꝛ qui diligũt nomẽ eius habitabũt i ea. ℣ ℣ Eus in adiutoriũ meuꝫ intẽde: dñe ad adiuuandum me festina. ℣ onfundantur ꝛ reuereant: qui querunt aiaꝝ meã. ℣ uertant retrorsũ ꝛ erubescant: qui volũt mihi mala. ℣ uertant statiꝫ erubescentes: qui dicunt mihi euge euge. ℟ xultent ꝛ letent in te oẽs qui qrũt te: ꝛ dicant semp magnificet deꝰ q diligũt salutare tuũ. ℟ go ꝛo egenꝰ ꝛ pauper sum: deꝰ adiuua me. ℣ diutor meus ꝛ liberator meus es tu: dñe morꝛis. ℣ ñ. Dñe deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde.

℣ N te dñe spe Psalmus raui nõ confundar i eter-

num: in iustícia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuaz: ⁊ salua me. Esto mihi in deũ ꝓtectorem ⁊ í locum munitũ vt saluũ me facias. Quoniã firmamentũ meum: et refugium meũ es tu. Deꝰ meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu cõtra legẽ agentis ⁊ iniqui. Quoniam tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuẽtute mea. In te cõfirmatus sum ex vtero: de vẽtre mris mee tu es ꝓtector meꝰ. In te cãtatio mea semp tanq̃z ꝓdigiũ factꝰ sũ multis ⁊ tu adiutor fortis. Repleat os meũ laude: vt cantẽ gloriã tuã: tota die magnitudinẽ tuã Ne ꝓicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: ⁊ q custodiebant animã meã consilium fecerũt in vnũ. Dicentes deus dereliquit eũ: persequimini ⁊ cõprehẽdite eum: q̃ nõ est qui eripiat. Deꝰ ne elongeris a me: deꝰ meus in auxiliũ meũ respice. Confũdantur ⁊ deficiant detrahentes anime mee: operiant cõfusione ⁊ pudore qui querũt mala mihi. Ego autem semper sperabo: ⁊ adyciam super omnẽ laudem tuã. Os meuz annũciabit iustíciã tuaz: tota die salutare tuũ. Quoniã nõ cognoui litteraturã introibo in potẽtias dñi: dñe memorabor iustície tue solius. Deus docuisti me ex iuuẽtute mea: et vsq̃z nũc pronũciabo mirabilia tua. Et vsq̃z in senectaz et senũ: deus ne derelinquas me. Donec annũcié brachiũ tuũ: generationi omniq̃ ventura est. Potentiã tuã ⁊ iustíciam tuã deus vsq̃z in altissima que fecisti magnalia: deꝰ quis similis tibi. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ conuersus viuificasti me: ⁊ ð abyssis terre iterꝝ reduxisti me. Multiplicasti magnificẽtiã tuã: ⁊ cõuersus ꝓsolatꝰ es me. Nam ⁊ ego ꝓfitebor tibi í vasis psalmi ꝟitatẽ tuã deꝰ: psallã tibi í cythara scũs isrl. Exultabũt labia mea cũ cãtauero tibi: et aía mea quã redemisti. Sz et ligua mea tota die meditabit iustíciã tuã: cũ ꝓfusi ⁊ reuerriti fuerit q q̃rũt mala mihi. ℣. Deus iudiciũ tuum regi da: ⁊ iustíciaz tuã filio regis. Iudicare pplm tuũ í iustícia: ⁊ pauperes tuos i iudicio. Suscipiãt mõtes pacem pplo: ⁊ colles iustíciã. Iudicabit pauperes ppli ⁊ saluos fa-

ciet filios pauper: & humiliabit calumniatorē. ℣ t permanebit cū sole: & ante lunā in generationes generationū. ℣ escendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terrā. ℣ riet in diebꝰ eius iustitia & abundantia pacis: donec auferat luna. ℣ t dñabit a mari vsq; ad mare: & a flumine vsq; ad terminos orbis terrarū. ℣ orā illo procident ethiopes: & inimici eiꝰ terrā lingēt. ℣ eges tharsis & insule munera offerent: reges arabū & saba dona adducent. ℣ t adorabūt eū oēs reges: oēs gētes seruiēt ei. ℣ uia liberabit pauperē a potente: & pauperē cui nō erat adiutor. ℣ arcet pauperi & inopi: & animas pauperū saluas faciet. ℣ x vsuris & iniquitate redimet animas eorū: et honorabile nomē eoꝝ coram illo. ℣ t viuet & dabit ei de auro arabie: & adorabūt de ipso semp tota die benedicent ei. ℣ rit firmamentū in terra in summis montiū superextolletur super lybanū fructus eiꝰ: & florebunt de ciuitate sicut fenū terre. ℣ it nomen eius bñdictū in scla: ante solē permanet nomē eiꝰ. ℣ t benedicent in ipso oēs tribꝰ terre: oēs gētes magnificabūt eū. ℣ enedictꝰ dñs deꝰ israel: qui facit mirabilia solꝰ. ℣ t benedictū nomē maiestatis eiꝰ in eternū: et replebitur maiestate eiꝰ oīs terra fiat fiat. Amē. Esto mihi dñe in deū protectorē.

℣ Ulaz bonꝰ ꝑ. te ctorē israel deꝰ: hys qui recto sunt corde. ℣ ei aūt pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. ℣ uia zelauī super iniquos: pacē peccatoꝝ videns. ℣ uia nō est respectus mortui eoꝝ: & firmamētū in plaga eorū. ℣ n labore hominuz non sunt: & cū hoibus nō flagellabunt. ℣ deo tenuit eos superbia: operti sunt iniqtate & impietate sua. ℣ rodiit quasi ex adipe iniqtas eoꝝ: transierūt in affectū cordis. ℣ ogitauerunt & locuti sunt nequiciam: iniquitatē i excelso locuti sūt. ℣ posuerūt in celū os suum: et lingua eoꝝ transiuit in terra. ℣ deo conuertet ppls meꝰ hic: et dies plenī inuenient in eis. ℣ t dixerūt quomō scit deꝰ: et si est scia in excelso. ℣ ece ipsi peccatores & abūdantes in seculo: obtinuerūt diuitias. ℣ t dixi ergo sine causa iustificaui cor meū: & laui inter innocētes manus meas. ℣ t fui flagellatus tota die: & castigatio mea in matutinis. ℣ i dicebā narrabo sic: ecce nationē filiorū

morũ reprobaui. Existimabam vt cognoscerẽ: hoc labor est ante me. Donec intrem i sanctuariũ dei: et intelligã in nouissimis eor. Verũtamen ꝓpter dolos posuisti eis: dejecisti eos dũ allevarent. Quó facti sunt in desolationẽ: subito defecerũt: perierũt propter imqtatẽ suaz. Velut somniũ surgentiũ: dñe in ciuitate tua imaginẽ ipsor ad nihilũ rediges. Quia inflãmatũ est cor meum et renes mei cõmutati sunt: z ego ad nihilũ redactus sum z nesciui. Vt iumẽtũ factus sum apud te: et ego semp tecũ. Tenuisti manũ dexterã meã: z in volũtate tua deduxisti me: z cũ gloria suscepisti me. Quid enĩ mihi est i celo: et a te quid volui sup terram. Defecit caro mea z cor meũ: deus cordis mei et pars mea deus in eternũ. Quia ecce q elongãt se a te peribũt: perdidisti oẽs qui fornicant abs te Mihi autẽ adherẽ deo bonũ est: ponere in dño deo spem meã. Vt annũciẽ oẽs ꝓdicationes tuas: i portis filie syon.

VT quid deus repulisti in finẽ: iratus est furor tuus sup oues pascue tue. Memor esto cõgregationis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua manũ tuas in supbias eor in finẽ: quanta malignat⁹ est inimicus in scõ. Et gloriati sunt qui oderunt te: i medio solẽnitatũ tue. Posuerũt signa sua signa z nõ cognouerũt: sicut in exitu super summũ. Quasi in silua ligorũ securib⁹ exciderũt ianuas ei⁹ in idipsuz: in securi z ascia dejecerũt eam. Incenderũt igni sanctuariũ tuuz: in terra polluerunt tabernaculũ nois tui. Dixerũt in cor de suo cognatio eorũz simul: quiescere faciam⁹ oẽs dies festos dei a terra. Signa nr̃a nõ vidim⁹: iam nõ est ꝓpha z nos nõ cognoscet ampli⁹. Vsqueq̃ de⁹ improperabit inimic⁹: irritat aduersari⁹ nomen tuũ in finẽ. Vt quid auertis manũ tuã z dexterã tuam: de medio sinu tuo in finẽ. Deus aũt rex nr̃ ante secula: operat⁹ est salutẽ i medio terre. Tu ꝯfirmasti in virtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ in aquis. Tu ꝯfregisti capita draconis: dedisti eũ escam ꝑplis ethiopũ. Tu dirupisti fontes z torrentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram z solẽ.

Tu fecisti oēs terminos ter/
re: estate t ver tu plasmasti ea
Memor esto huius: inimic⁹
improperauit dño t pp̄ls insi
piens incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs aias cōfite
tes tibi: t aias pauperū tuorū
ne obliuiscaris in finē. Respi/
ce in testamentū tuū: quia re/
pleti sunt q obscurati sunt ter/
re domib⁹ iniqtatū. Ne auer
tat humil' fact⁹ cōfusus: paup
et inops laudabūt nomē tuū.
Exurge deus iudica causaz
tuā: memor esto improperio/
rū tuorū eorū q ab insipiēte sūt
tota die. Ne obliuiscaris vo/
ces inimicorū tuorū: superbia eo
rū qui te oderūt ascēdit semp.
Ant. Libasti in ira hēditatē tuā.

Confitebimur tibi Dē
de⁹: confitebimur t inuoca
bim⁹ nomē tuū. Narrabim⁹
mirabilia tua: cū accepero tē/
pus ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra t oēs q ha
bitant in ea: ego cōfirmaui co
lūnas ei⁹. Dixi iniqs nolite
iniq̄ agere: t delinquētib⁹ no/
lite exaltare cornu. Nolite ex
tollere in altum cornu vestrū:
nolite log aduersus deū iniq
tatem. Quia neq; ab oriente
neq; ab occidēte neq; a deser/
tis mōtib⁹: quīa de⁹ iudex est.
Hunc humiliat t hunc exal
tat: q; calix in manu dñi vini
meri plen⁹ mixto. Et inclina
uit ex hoc in hoc: verūtn fex
ei⁹ nō est exinanita: bibent ex
ea oēs pctōres terre. Ego aūt
annūciabo in seculū: cantabo
deo iacob. Et oia cornua pec
catorum confringam: t exal/
tabunt cornua iusti. Pso
Notus in iudea deus: in
isrl' magnū nomen ei⁹. Et fa
ctus est in pace locus ei⁹: t ha
bitatio ei⁹ in syon. Ibi cōfre
git potentias: arcū scutū gla/
dium t bellū. Illuminās tu
mirabiliter a mōtib⁹ eternis:
turbati sunt omnes insipiētes
corde. Dormierūt sōnū suū:
et nihil inuenerūt oēs viri di
uitiarū i manib⁹ suis. Ab in/
crepatione tua de⁹ iacob: dor
mitauerūt q ascēderūt equos.
Tu terribilis es t qs resistet
tibi: extūc ira tua. De celo au
ditum fecisti iudiciū: terra tre
muit t quieuit. Cum exurge
ret in iudicio deus: vt saluos
faceret oēs mansuetos terre.
Quia cogitatio hois cōfitebit
tibi: t reliquie cogitatiōis diē
festū agēt tibi. Vouete t red
dite dño deo nr̄o: oēs q in cir/
cuitu ei⁹ affertis mūera. Ter/
ribili t ei q aufert spīm pncipū:
terribili apud reges tre. Ant.
Et inuocabim⁹ nomē tuū dñe.

VOce mea ad dñm ꝑ̃s. clamaui: voce mea ad deū ⁊ intendit mihi. In die tribulationis mee deū exquisiui manib⁹ meis nocte cōtra eū: ⁊ nō sum decept⁹. Renuit consolari aia mea: memor fui dei et delectat⁹ sum: ⁊ exercitat⁹ sum ⁊ defecit spūs meus. Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbat⁹ sum ⁊ non sum locutus. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cū corde meo: et exercitabar ⁊ scopebā spiritū meū, Nunqd in eternū ꝓiciet de⁹: et non apponet vt cōplacitior sit adhuc. Aut in finem miaz suā abscidet: a generatione in generationē. An obliuiscet misereri de⁹: aut ꝯtinebit i ira sua mias suas. Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operū dñi: q: memor ero ab initio mirabiliū tuor. Et meditabor in oib⁹ opib⁹ tuis: ⁊ i adinuēcōibus tuis exercebor. Que i scō via tua qs de⁹ magn⁹ sicut de⁹ nr: tu es de⁹ q facis mirabilia. Notā fecisti i pplis ꝓtutē tuā redemisti i brachio tuo ppl'm tuū filios iacob ⁊ ioseph. Qui derūt te aq de⁹ viderūt te aq ⁊ timuerūt: ⁊ turbati sūt abyssi. Multitudo sonit⁹ aq̃rū: voce dederūt nubes. Etenim sagitte tue trāseūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt chorusca tiones tue orbi terre: cōmota ē ⁊ ꝯtremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue i aqs multis: ⁊ vestigia tua nō cognoscēt. Deduxisti sicut oues ppl'm tuū: in manu moysi ⁊ aaron. ꝑs. Attēdite ppl'e me⁹ legē meā: inclinate aurē vr̃az i ꝛba oris mei. Aperiā i parabolis os meū: loq̃r ꝓpones ab initio. Que audiuim⁹ ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres nri narrauerūt nob. Non sūt occultata a filijs eor: in gñatiōe alia. Narrātes laudes dñi ⁊ ꝛtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̃ fecit. Et suscitauit testimoniū in iacob: et legem posuit i isrl. Que mādauit patrib⁹ nr̃is nota facere ea filijs suis: vt cognoscat gñatio alia. Filij q nascēt ⁊ exurgēt: enarrabūt filijs suis. Ut ponāt in deo spē suā: ⁊ nō obliuiscant opera dei: ⁊ mādata ei⁹ exq̃rāt Ne fiāt sicut patres eor: gñatio pua ⁊ exasperās. Gñatio q nō direxit cor suū: ⁊ nō ē credit⁹ cū deo spūs ei⁹. Filij effrē intendētes ⁊ mittētes arcū: conuersi sūt i die belli. Non custodierūt testamentū dei: ⁊ in lege ei⁹ nolue rūt ambulare. Et obliti sunt

beneficiorū eius: ⁊ mirabiliū
ei⁹ q̄ ostendit eis. ℣ Coram p̄ib⁹
eor fecit mirabilia i terra egy
pti: in campo thaneos. ℣ Inter
rupit mare ⁊ p̄duxit eos: ⁊ sta
tuit aq̄s q̄si in vtre. ℟ Et dedu
xit eos in nube diei: ⁊ tota no
cte i illuminatiōe ignis. ℣ In
terrupit petram in heremo: et
adaquauit eos velut i abyssо
multa. ℟ Et eduxit aquā de pe
tra: et deduxit tanq̄z flumina
aq̄s. ℟ Et apposuerunt adhuc
peccare ei: in īrā excitauerūt
excelsum in inaquoso. ℟ Et tē
tauerūt deū in cordib⁹ suis: vt
peterent escas aiab⁹ suis. ℟ Et
male locuti sunt de deo: dixe
runt nūquid poterit deus pa
rare mensam in deserto. ℣ Quī
percussit petrā et fluxerūt aq̄:
et torrētes inundauerūt. ℣ Nū
quid ⁊ panē poterit dare: aut
parare mēsā pp̄lo suo. ℣ Ideo
audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis
accēsus est in iacob: ⁊ ira ascē
dit in isr̄l. ℣ Quia non credide
runt in deo: nec sperauerūt in
salutari ei⁹. ℟ Et mandauit nu
bib⁹ desup: ⁊ ianuas celi ape
ruit. ℟ Et pluit illis manna ad
māducādū: et panē celi dedit
eis. ℣ Panē angelorū māduca
uit hō: cibaria misit eis i abū
dātiā. ℣ Trāstulit austrū de ce
lo: ⁊ induxit in virtute sua af
fricū. ℟ Et pluit super eos sicut
puluerē carnes: ⁊ sicut arenaz
maris volatilia pēnata. ℟ Et cē
ciderūt in medio castroz eor:
circa tabernacula eorum. ℟ Et
māducauerūt et saturati sunt
nimis: ⁊ desideriū eorū attu
lit eis non sunt fraudati a desi
derio suo. ℣ Adhuc esce eorum
erāt in ore ipsor: ⁊ ira dei ascē
dit super eos. ℟ Et occidit pin
gues eor: ⁊ electos isr̄l impe
diuit. ℣ In oibus his peccaue
runt adhuc: ⁊ nō crediderunt
in mirabilib⁹ ei⁹. ℟ Et defece
runt in vanitate dies eorū: et
anni eor cū festinatione. ℣ Cū
occideret eos q̄rebāt eū: ⁊ re
uertebantur ⁊ diluculo veni e
bant ad eū. ℟ Et rememorati
sunt q⁹ deus adiutor est eorū: et
deus excelsus redēptor eorū ē.
℟ Et dilexerūt eū in ore suo: et
līgua sua mētiti sunt ei. ℣ Cor
autē eor non erat rectū cū eo:
nec fideles habiti sunt i testa
mēto ei⁹. ℣ Ipse aūt est miseri
cors ⁊ p̄pitius fiet pctis eor: et
nō dispdet eos. ℟ Et abūdauit
vt auerteret īrā suā: ⁊ nō accē
dit oēm īrā suā. ℟ Et recordat⁹
est quia caro sunt: spūs vadēs
et nō rediēs. ℣ Quotiēs exacer
bauerūt eū in deserto: in iram
cōcitauerunt eū in inaquoso.
℟ Et conuersi sunt ⁊ tētauerūt

deū:et sanctū israel exacerba/
uerūt. Nō sunt recordati ma/
nus eius: die q̄ redemit eos de
manu tribulantis. Sicut po/
suit in egypto signa sua: & pro
digia sua i cāpo thaneos. Et
cōuertit in sanguinē flumina
eorū: & imbres eorū ne biberē/
tur. Misit in eos cynomiā et
comedit eos: & ranā et disper/
didit eos. Et dedit erugini
fructꝰ eorū: & labores eorū locu
ste. Et occidit in grandine vi
neas eorū: & moros eorū i pru/
na. Et tradidit grādinī iumē
ta eorū: & possessionē eorū igni.
Misit in eos irā indignatio/
nis sue: indignationē & irā et
tribulationē: immissiones p an/
gelos malos. Viam fecit se/
mite ire sue: non pepcit a mor
te animarū eorū: & iumēta eo/
rū in morte cōclusit. Et per/
cussit omne p̄mogenitū in ter
ra egypti: primitias omnis la
boris eorum in tabernaculis
cham. Et abstulit sicut oues
populū suum: & perduxit eos
tanq̄ gregē in deserto. Et de
duxit eos in spe & non timue/
runt: & inimicos eorū operuit
mare. Et induxit eos in mon
tē sci ficatiōis sue: montē quē
acquisiuit dextera eius. Et eie
cit a facie eorū gentes: & sorte
diuisit eis terram in funiculo
distributiōis. Et habitare fe
cit in tabernaculis eorū tribus
israel. Et tētauerūt & exacerba/
uerunt deū excelsum: et testi/
monia eius nō custodierūt. Et
auerterūt se & nō seruauerunt
pactū: quēadmodū p̄res eorū
cōuersi sunt in arcum prauū.
In irā cōcitauerūt eū in col/
libus suis: & in sculptilib⁹ suis
ad emulationē eū prouocaue
runt. Audiuit deus & spreuit: &
ad nihilū redegit valde israel
Et repulit tabernaculū syloe:
tabernaculū suum vbi habita
uit in hoib⁹. Et tradidit in ca
ptiuitatē virtutem eorū: & pul/
chritudinē eorū i manū inimi/
ci. Et p̄clusit in gladio pplm
suū: & hereditatē suā sprenit.
Iuuenes eorū comedit ignis:
et virgines eorū nō sūt lamē/
tate. Sacerdotes eorū in gla/
dio ceciderūt: & vidue eorū nō
plorabāt. Et excitat⁹ é tanq̄
dormiēs dñs: tanq̄ potēs cra
pulat⁹ a vino. Et percussit ini/
micos suos in posteriora: op/
probriū sempiternū dedit il/
lis. Et repulit tabernaculuz
ioseph: & tribū effraim nō ele/
git. Sed elegit tribum iuda:
montē syon quē dilexit. Et
edificauit sic vnicornis sci fi/
cium suū: in terra quā funda/
uit in secula. Et elegit dauid

seruū suū: ⁊ sustulit eū de gregib⁹ ouiū: de postfetātes accepit eos. Pascere iacob seruū suū: ⁊ isrl̄ hereditatē suā. Et pauit eos in innocētia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuū suarum deduxit eos. Ant. Tu es de⁹ q facis mirabilia.

Deus venerūt gētes i hereditatē tuā: polluerunt tēplū scm̄ tuū: posuerūt hierusalē in pomoꝝ custodiā. Posuerūt mortuina seruoꝝ tuorū escas volatilib⁹ celi: carnes scoꝝ tuoꝝ bestijs terre. Effuderunt sanguinē ipsoꝝ tanq̄ aquā in circuitu hierusalē: et non erat qui sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis nr̄is: subsannatio et illusio his q in circuitu nostro sūt. Usqueq̄ dñe irascēris in finē: accēdet velut ignis zelus tuus. Effunde irā tuā in gētes q̄ te nō nouerūt: et in regna q̄ nomē tuū nō inuocauerūt. Quia comederūt iacob: ⁊ locū ei⁹ desolauerūt. Ne memineris iniquitatū nostrarū antiq̄rū: cito anticipēt nos mie tue: q⁹ pauperes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriā nois tui dñe libera nos: ⁊ propitius⁹ esto peccatis nostris propter nomē tuū. Ne forte dicant in gētib⁹ vbi est deus eoꝝ: ⁊ inotescat in nationib⁹ coram oculis nr̄is. Ultio sanguinis seruoꝝ tuorū: q effusus est: introeat in cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ. Secōm magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatorū. Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eoꝝ: improperiū ipsoꝝ q̄ exprobrauerunt tibi dñe. Nos aut̄ ppl̄s tuus et oues pascue tue: cōfitebimur tibi in seculū. In gñatiōe ⁊ gñatiōe annūciabim⁹ laudē tuā.

Qui regis isrl̄ intende: q deducis velut ouē ioseph Qui sedes sup cherubin: manifestare coram effraim beniamin ⁊ manasse. Excita potentiam tuā et veni: vt saluos facias nos. Deus cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe de⁹ virtutū: quousq; irascēris sup oratiōnē serui tui. Cibabis nos pane lachrymarū: et potū dabis nob in lachrymis in mensura. Posuisti nos in cōtradictionē vicinis nr̄is: et inimici nostri subsannauerūt nos. Ex⁹ virtutū cōuerte nos: et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Uineā ex egypto trāstulisti: eiecisti gētes ⁊ plantasti eā. Dux itineris fuisti in conspectu ei⁹: ⁊ plantasti radices ei⁹ ⁊ impleuit terrā. Operuit

montes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta eius cedros dei. Extẽdit palmites suos vsq; ad mare: et vsq; ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut quid destruxisti maceriã ei⁹: ⁊ vindemiãt eã oẽs q̃ ꝓtergrediunt viã. Exterminauit eã aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus est eã. Deꝰ virtutũ ꝙuertere: respice de celo et vide ⁊ visita vineã istã. Et ꝓfice eã q̃ uã plãtauit dextera tua: ⁊ sup filiũ bois quẽ cõfirmasti tibi. Incẽsa igni ⁊ suffossa: ab increpatiõe vultꝰ tui peribũt. Fiat manꝰ tua super virũ dextere tue: ⁊ sup filium bois quẽ cõfirmasti tibi. Et ñ discedimꝰ a te: viuificabis nos: ⁊ nomẽ tuũ inuocabimꝰ. Dñe deꝰ virtutũ ꝙuerte nos: et ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Ant. Propitiꝰ esto pctis nris dñe. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cãtauero tibi. Et aia mea quam redemisti. ℣. Fiat mia tua. In laudibꝰ ant.

Ibi soli peccaui dñe miserere mei. ps Miserere. Ant. Dñe refugiũ factꝰ es nob. ps. Jpm. Ant. In matutinis dñe meditabor i te. ps Deꝰ deꝰ mꝰ.

Q Antemꝰ dño glio. Dñe eni magnificatus est: equũ ⁊ ascẽsorẽ ꝓiecit i mare. Fortitudo mea et laus mea dñs: ⁊ factꝰ est mihi in salutẽ. Iste deus meꝰ ⁊ glorificabo eũ: deꝰ ꝓtis mei ⁊ exaltabo eũ. Dñs q̃si vir pugnator oipotens nomen ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitũ ei⁹ deiecit i mare. Electi principes eius submersi sũt i mari rubro: abyssi operuerũt eos: descẽderũt i ꝓfũdũ q̃si lapis. Dextra tua dñe magnificata est i fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: ⁊ i multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irã tuã q̃ deuorauit eos sicẽ stipulã: i spũ furoris tui ꝙgregate sũt aq̃. Stetit vnda fluẽs: ꝙgregati sũt abyssi i medio mari. Dixit inimicꝰ psequar ⁊ cõprehẽdã: diuidã spolia implebit aia mea. Euaginabo gladiũ meũ: interficiet eos manꝰ mea. Flauit spũs tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehemẽtib⁹. Quis similis tui in fortib⁹ dñe: quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis: et faciens mirabilia. Extendisti manũ tuã: ⁊ deuorauit eos terra. Dux fuisti in mia tua: populo quem redemisti. Et portasti eũ in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuũ. Ascenderunt popli tui ⁊

irati sunt: dolores obtinuerũt habitatores philistiim. Tũc turbati sunt pncipes edom: robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt oẽs habitatores chanaan. Irruat super eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles q̃si lapis: donec pertrãseat ppl's tuus dñe: donec pertrãseat ppl's tuus iste quẽ possedisti. Introduces eos ⁊ plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo qd operat⁹ es dñe. Sanctuarium tuũ dñe qd firmauerũt man⁹ tue: dñs regnabit i eternũ ⁊ vltra. Ingressus est enim eques pharao cũ curribus et equitib⁹ ei⁹ in mare: ⁊ reduxit super eos dñs aquas maris. Filij aũt israel ambulauerũt per siccũ: in medio eius. Ãn. In eternũ dñs regnabit et vltra. Ãn. In sanctis eius laudate deũ. ℣. Laudate. Capitm. Vigilate ⁊ orate. Hymnus.

Lux ecce surgit aurea: pallens fatiscat cecitas: que nosmet in preceps diu errore traxit deuio. Nec lux serenũ ꝓferat purosq; nos prestet sibi nihil loq̃mur subdolũ volũtam⁹ obscurũ nihil. Sic tota decurrat dies ne lingua mendax nec manus oculi nec pectem lubrici ne noxa corp⁹ inquinet. Speculator astat desuper qui nos diebus omnibus actusq; nostros prospicit a luce prima i vesperũ. Deo patri sit. ℟. In matutinis dñe. Ãn. In sanctitate seruiamus dño: ⁊ liberabit nos ab inimicis nostris. ℣. Benedictus. Feria.vj. Inuita. Dominũ qui fecit nos venite adorem⁹ ℣. Venite. Hymnus.

Tu trinitatis vnitas: orbem potenter qui regis: attende laudũ cantica: que excubãtes psallim⁹. Nam lectulo cõ surgimus noctis quieto tempore: vt flagitemus vulnerũ a te medelã oĩũ. Quo fraude quicqd demonũ in noctibus deliquimus: abstergat illud celit⁹ tue potestas glorie. Ne corpus assit sordidũ: nec torpor instet cordiũ: et crimnis cõtagio tepescat ardor spiritus. Ob hoc redemptor qs reple tuo nos lumine: per qd dierũ circulis nullis ruamur actibus. Presta pater. Ps. 80

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob
7 Sumite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iocundũ cũ cythara
Buccinate i neomenia tuba

in insigni die solēnitatis vr̃e.
Q uia p̃ceptū in isrl̃ est: t iu-
dicium deo iacob. T estimo-
niū in ioseph posuit illud cū
exiret de terra egypti: liguaz
quā nō nouerat audiuit. D i-
uertit ab onerib⁹ dorsum ei⁹:
manus eius in cophino seruie
runt. I n tribulatione inuo
casti me t liberaui te: exaudi-
ui te in abscōdito tēpestatis:
probaui te apud aquā contra
dictionis. A udi pp̃l's me⁹ et
cōtestabor te: israel si audieris
me nō erit i te de⁹ recēs: neq;
adorabis deum alienū. E go
enī sum dñs de⁹ tuus q eduxi
te de terra egypti: dilata os
tuū t implebo illud. E t non
audiuit pp̃l's me⁹ vocē meaz:
et israel nō intēdit mihi. E t
dimisi eos scōm desideria cor
dis eorum: ibūt in adinuenti
onib⁹ suis. S i pp̃l's meus au
disset me: israel si in vijs meis
ambulasset. P ro nihilo forsi
tan inimicos eoz humiliassē.
et sup tribulātes eos misissez
manū meā. I nimici dñi mē
titi sunt ei: t erit tēpus eoz in
scla. E t cibauit illos ex adi-
pe frumenti: t de petra melle
saturauit eos. Psalm⁹.
D Eus stetit in synagoga
deoz: in medio aūt deos diu
dicat. Q usq; quo iudicatis ini-
quitatē: t facies peccatoz sū-
mitis. I udicate egeno t pu-
pillo: humilē t paupere iusti
ficate. E ripite pauperem: et
egenū d manu peccatoz libe-
rate. N escierūt neq; itellexe-
runt in tenebris ambulāt: mo
uebunt oia fundamēta terre.
E go dixi dij estis: t filij excel
si oēs. V os aūt sicut homies
moriemini: t sicut vn⁹ de pri-
cipibus cadetis. S urge deus
iudica terrā: q̃m tu hereditā-
bis in oibus gentib⁹. Alñ. Ex-
ultate deo adiutori nr̃o. p̃.
D Eus quis sil'is erit tibi:
ne taceas neq; cōpescaris
deus. Q ñ ecce inimici tui so
nuerunt: t q oderūt te extulē-
runt caput. S up pp̃lm tuum
malignauerūt cōsiliū: t cogi-
tauerunt aduersus scōs tuos.
D ixerūt venite et disp̃dam⁹
eos de gente: t non memorē
nomē isrl̃ vltra. Q ñ cogita-
uerunt vnanimiter simul ad-
uersus te testamētū disposue-
runt: tabernacula ydumeoz
et ysmaelite. M oab t agare-
ni gebal et amon t amalech:
alienigene cū habitātib⁹ tyrī
E teni assur venit cū illis: fa-
cti sunt i adiutoriū filijs loth.
F ac illis sicut madian t sysa
re: sicut iabin i torrēte cyson.
D isperierunt in endor: facti

sunt vt stercus terre. Pone principes eor: sicut oreb ⁊ zeb et zebee ⁊ salmana. Omnes principes eor: qui dixerũt hereditate possideam⁹ sanctuarium dei. Deus meus pone illos vt rotã: ⁊ sicut stipula ante faciẽ venti. Sicut ignis q comburit silua: ⁊ sicut flãma comburens montes. Ita psequeris illos i tempestate tua: et ira tua turbabis eos. Impple facies eor ignominia: et querent nomen tuũ domine. Erubescant ⁊ conturbent in seculũ seculi: ⁊ cõfundantur ⁊ pereant. Et cognoscãt quia nomẽ tibi deus: tu solus altissimus in omni terra. Psalm⁹

Quaz dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: concupiscit ⁊ deficit aia mea i atria dñi. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerunt in deũ viuum. Etenim passer inuenit sibi domuz: ⁊ turtur nidũ sibi vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus et deus meus. Beati q habitãt in domo tua: in scla seculorũ laudabũt te. Beat⁹ vir cuius est auxiliũ abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymaz in loco quẽ posuit. Etenim benedictiones dabit legislator: ibũt de virtute in virtutẽ: videbit de⁹ deorũ in syon. Dñe deus virtutuz exaudi orõnẽ meã: auribus pci pe deus iacob. Protector nr aspice deus: ⁊ respice in faciẽ xpi tui. Quia melior est dies vna i atrijs tuis: super milia. Elegi abiect⁹ eẽ i domo dei mei: magis q̃z habitare in tabernaculis pctorz. Quia misericordiã ⁊ vitatẽ diligit de⁹: gratiã ⁊ gloriã dabit dominus Non priuabit bonis eos qui ambulãt i innocẽtia: dñe virtutũ btus hõ qui sperat in te. Gii. Tu solus altissim⁹ super omnem terrã. Psalm⁹.

Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti oia peccata eor. Mitigasti oẽm iraz tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris nr: ⁊ auerte irã tuaz a nobis. Numqd in eternum irascaris nobis: aut extendes irã tuã a generatione in generationẽ. Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit in te. Ostende nobis dñe misericordiã tuaz: ⁊ salutare tuũ da nobis. Audiã quid loquatur in me dñs de⁹: qm̃ loquet pacẽ in plebẽ suam. Et sup scos suos: ⁊ in eos qui cõ

uertunt ad cor. Verũtamen ppe timẽtes eñ salutare ipsi⁹: vt inhabitet gl'ia in terra nr̃a. Mia & vitas obuia/ uerũt sibi: iusticia & pax oscu/ late sunt. Veritas de terra or ta est: & iusticia de celo prospe xit. Etenim dñs dabit benigni tatẽ: & terra nr̃a dabit fructuz suũ. Iusticia añ eũ ãbulabit & ponet in via gressus suos. pñ. Inclina dñe aurẽ tuaz et exaudi me: qm̃ inops et paup sum ego. Custodi aiaz meã qm̃ scus sum: saluum fac seruũ tuũ deus me⁹ sperãtẽ in te. Miserere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die: letifica aiam serui tui: qm̃ ad te dñe aiam meã leuaui. Qm̃ tu do mine suauis & mitis: & multe mibicordie oibus inuocãtib⁹ te. Hurib⁹ pcipe dñe oracõem meã: & intende voci depcationis mee. In die tribulatio nis mee clamaui ad te: q: ex/ audisti me. Nõ est sil'is tui in dijs dñe: & nõ ẽ scõm opa tua. Omnes gentes q̃scũq; fecisti venient & adorabunt coraz te dñe: & glorificabũt nomẽ tuũ Qm̃ magnus es tu: & faciens mirabilia tu es de⁹ sol⁹. Vedduc me dñe in via tua & ingrediar in veritate tua: letet cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in to to corde meo: & gl'ificabo nomen tuũ in eternũ. Quia mi/ sericordia tua magna est sup me: & eruisti aiam meã ex in/ferno inferiori. Deus iniq in surrexerũt sup me: & synagoga potẽtiũ q̃sierũt aiam meaz: et nõ ꝓposuerũt te in ꝓspcũ suo. Et tu dñe deus miserator et mibicors: patiẽs & multe mi/ sericordie & verax. Respice i me & miserere mei: da imperiũ puero tuo: & saluum fac filiuz ancille tue. Fac mecũ signũz in bono: vt videant qui oderunt me & confundantur: qm̃ tu dñe adiuuisti me & consolatus es me. Añ. Bñdixisti domine terram tuam. Psalm⁹.

Fundamẽta ei⁹ in montib⁹ sanctis: diligit dñs portas syon sup oia tabnacula iacob. Gliosa dcã sũt d̃ te: ciuitas dei. Memor ero raab et babylonis: sciẽti ũ me. Ecce alienigene & tyr⁹ & ppls ethyopũ: hij fuerũt illic. Numqd syon dicet homo & homo natus est i ea: & ipse fundauit eã altissimus. Dñs narrabit in scripturis pplorz: & principuz horz qui fuerũt i ea. Sicut letantiũ: oiuz habitatio i te. pñ. Domine de⁹ salutis meet die clamaui & nocte co

ram te. Intret i cōspectu tuo oratio mea: inclina aurez tuā ad precē meam. Quia repleta est malis anima mea: t vita mea inferno appropinquauit. Estimatus sum cū descēdentibus in lacū: factus sū sicut hō sine adiutorio iter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris: quoz nō es memor amplius: t ipsi ō manu tua repulsi sunt. Posuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis t in vmbra mortis. Sup me cōfirmatus est furor tuus: t oēs fluctus tuos induxisti sup me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abhominationē sibi. Traditus sum t nō egrediebar: oculi mei lāguerūt p inopia. Clamauia te dñe: tota die expandi ad te manus meas. Nūqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt t cōfitebūtur tibi. Nūqd narrabit aliqs i sepulchro miaz tuaz: t veritatē tuā i pditōe. Nūqd cognoscētur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te dñe clamaui: t mane oratio mea preueniet te. Ut quid dñe repellis orationē meā: auertis faciē tuam a me. Paup sum ego t in laboribus a iuuētute mea: exaltatus aūt humiliatus sum t pturbatus. In me trāsierūt ire tue et terrores tui cōturbauerunt me. Circūdederunt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elōgasti a me amicū et proximuz: t notos meos a miseria. Alī. Fundamēta eius in montibus sanctis. Psalm.

MIsericordias domini: in eternū cāntabo. In generatione et generationez: annūciabo veritatē tuā in ore meo. Quōniā dixisti in eternum misericordia edificabit in celis: pparabit veritas tua in eis. Disposui testamētū electis meis iurauī dauid seruo meo: vsqz i eternū pparabo semē tuū. Et edificabo in generatiōe t generatione: sedē tuē. Confitebunt celi mirabilia tua dñe: etenī veritatē tuā in ecclia sanctoz. Quōniā qs in nubib equabit dño: similis erit dño in filijs dei. Deus qui glorificat i psilio scōz: magnus t terribilis sup oēs qui in circuitu eius sūt. Dñe deus virtutū qs similis tibi: potēs es dñe t veritas tua i circuitu tuo. Tu dñaris potestati maris: motū aūt fluctuū eius tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratū superbuz: i brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi et

tua ẽ terra: orbẽ terre ⁊ plenitudinẽ eius tu fundasti: aquilonẽ ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ hermon in nõie tuo exultabũt: tuũ brachiũ cũ potẽtia. Firmet manus tua ⁊ exaltet dextera tua: iusticia ⁊ iudiciũ ꝑparatio sedis tue. Misericordia et veritas precedẽt faciem tuã: beatus pꝓl's q scit iubilationẽ. Dñe in lumine vultꝰ tui ambulabũt: ⁊ i nõie tuo exultabũt tota die et in iusticia tua exaltabũt. Quñ gloria virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrũ. Quia dñi est assũptio nra: ⁊ scĩ israel regis nri. Tũc locutꝰ es in visione scis tuis ⁊ dixisti: posui adiutoriũ in potẽte: ⁊ exaltaui electũ ꝺ plebe mea. Inueni dauid seruum meũ: oleo scõ meo vnxi eum. Manus enĩ mea auxiliabit ei: ⁊ brachiũ meũ cõfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet inimicꝰ i eo ⁊ filius iniqtatis nõ apponet nocere eũ. Et cõcidaĩ a facie ipsius inimicos eiꝰ: ⁊ odiẽtes eũ in fugã cõuertã. Et ꝟitas mea ⁊ mia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabit cornu eiꝰ. Et ponã in mari manuĩ eiꝰ: ⁊ in fluminibꝰ dexterã eiꝰ Ipse inuocauit me pr̃ meus es tu: deus meꝰ ⁊ susceptor: salutis mee. Et ego primogenitũ ponã illũ: excelsum ꝑ regibus terre. In eternũ seruabo illi misericordiã meã: ⁊ testamentũ meũ fidele ipsi. Et ponã in seculũ scli semen eiꝰ: et thronũ eius sicut dies celi. Si autẽ dereliq̃rint filij eiꝰ legem meaĩ: ⁊ in iudicijs meis nõ ambulauerit. Si iusticias meas ꝓphanauerint: ⁊ mãdata mea nõ custodierint. Visitabo eũ virga iniquitates eorũ: ⁊ in verberibꝰ peccata eoꝝ Misericordiã autẽ meã non dispergã ab eo: neq; nocebo i veritate mea. Neq; ꝓphanabo testamentũ meũ: ⁊ que ꝓcedũt de labijs meis nõ faciã irrita. Semel iurauι i sancto meo si dauid mẽtiar, semẽ eiꝰ i eternũ manebit. Et thronꝰ eius sicut sol in ꝓspectu meo: et sicut luna pfecta in eternuĩ: et testis i celo fidelis. Tu aũt repulisti ⁊ despexisti: distulisti xp̃m tuũ. Subuertisti testamentũ serui tui: ꝓphanasti in terra sanctuariũ eiꝰ. Destruxisti oẽs sepes eiꝰ: posuisti firmamentũ eiꝰ formidinẽ. Diripuerunt euĩ oẽs trãseuntes viã: factꝰ ẽ opprobriũ vicinis suis. Exaltasti dexterã deprimentiũ eũ: letificasti oẽs inimicos eius. Auertisti adiu-

toriū gladij eius: ⁊ nō es auxi
liatus ei i bello. ℣ estruxisti
eū ab emūdatione: ⁊ sedē eius
in terra collisisti. ℣ minorasti
dies tpis eius: pfudisti eū cō
fusione. ℣ sqz quo dñe auerti
in finē: exardescet sicut ignis
ira tua. ℣ emorare que mea
substātia: nunqd eni vane cō
stituisti oēs filios hominum
℣ uis est hō q viuet ⁊ nō vi
debit mortē: eruet aiam suaz
de manu inferi. ℣ bi sūt mi
sericordie tue antiq dñe: sicut
iurasti dauid in veritate tua
℣ emorare esto dñe opprobrij
seruorz tuorz: qđ ꝛtinui i sinu
meo multaz gentiū. ℣ uod
exprobrauerunt inimici tui
dñe: qđ exprobrauerūt cōmu
tationē xpi tui. ℟ enedictus
dñs deꝰ in eternū: fiat fiat. ℣

PSalmus. ℣ Omine refugiū factus
es nobis: a generatiōe i
generationē. ℣ priusq mon
tes fierent aut formaret terra
et orbis: a seculo ⁊ in sclm tu
es deus. ℣ e auertas hoiez i
humilitatē: ⁊ dixisti cōuer
timini filij hominū. ℣ ñ mil
le anni ante oculos tuos: tāq
dies hesterna que pterijt. ℣ t
custodia in nocte: que p nubi
lo habent eorz anni erūt. ℣ a
ne sicut herba transeat: mane
floreat ⁊ transeat: vespe deci
dat induret ⁊ arescat. ℣ uia
defecimus in ira tua: et in fu
rore tuo turbati sumus. ℣ o
suisti iniquitates nostras i cō
spectu tuo: seculum nostrū in
illuminatione vultꝰ tui. ℣ ñ
omnes dies nostri defece
runt: ⁊ in ira tua defecimus.
℣ nni nostri sicut arenea me
ditabunt: dies annorz nostro
rum in ipsis septuaginta an
nis. ℣ i autē in potentatibus
octoginta anni: ⁊ amplꝰ eorz
labor ⁊ dolor. ℣ uonā super
uenit mansuetudo: ⁊ corripie
mur. ℣ uis nouit potestatem
ire tue: ⁊ pre timore tuo iram
tuam dinumerare. ℣ exte
ram tuā fac notam fac: ⁊ erudi
tos corde in sapientia. ℣ on
uertere dñe vsqz quo: ⁊ depre
cabilis esto super seruos tuos
℟ epleti sumus mane miseri
cordia tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ de
lectati sumus in omnibꝰ diebus
nostris. ℣ etati sumus p die
bus quibus nos humiliasti:
annis quibus vidimus mala
℟ espice in seruos tuos et in
opera tua: ⁊ dirige filios eorz
℟ t sit splēdor dñi dei nostri
super nos: et opera manuum
nostraruz dirige super nos: ⁊
opus manuū nostraz dirige.

QUi habitat ℣ Psalmus.
in adiutorio altissimi

in ꝓtectione dei celi cõmorabitur. Dicet domino: suscepto: meus es tu: et refugium meus deus meus sperabo in eum. Quoniaz ipse liberauit me laqueo venantiũ: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circũdabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno. Sagitta volante in die: a negocio perambulante in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille: et decẽ milia a dextris tuis: ad te autẽ non appropinquabit. Verũtamen oculis tuis considerabis. et retributionẽ peccatoz videbis. Quoniã tu es domine spes mea: altissimuz posuisti refugium tuuz. Non accedet ad te malũ: et flagellum nõ appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniã angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuũ. Super aspidez et basiliscũ ambulabis: et cõculcabis leonẽ et draconẽ. Quoniaz in me sperauit liberabo eũ: protegã euz qm̃ cognouit nomen meum. Clamauit ad me et ego exaudiã eũ: cuz ipso sum in tribulatione eripiam eũ et glorificabo eũ. Longitudine dieꝝ replebo eũ: et ostẽdam illi salutare meũ. Psal.

Bonum est cõfiteri dño: et psallere nomini tuo altissime. Ad annũciandum mane misericoꝛdiã tuã: et veritatẽ tuã per noctẽ. In decacoꝛdo psalterio: cũ cantico in cythara. Quia delectasti me dñe in factura tua: et i operib9 manuũ tuaꝝ exultabo. Quã magnificata sũt opera tua domine: nimis ꝓfunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiens nõ cognoscet: et stult9 non itelliget hec. Cum exoꝛti fuerint peccatoꝛes sicut fenum: et apparuerint omnes q̃ operantur iniquitatẽ: vt intereant in seculũ seculi: tu aũt altissimus in eternũ domine. Quoniã ecce inimici tui domine quoniã ecce inimici tui peribunt: et dispergent oms qui operant iniquitatez. Et exaltabit sicut vnicoꝛnis coꝛnu meũ: et senect9 mea i misericoꝛdia vberi. Et despexit ocul9 me9 inimicos meos: et insurgẽtib9 i me malignantib9 audiet auris mea. Justus vt palma floꝛebit: sicut cedr9 lybani multiplicabit. Plantati in domo dñi: in atrijs dom9

dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabunt in senecta uberi: & bene patiētes erūt ut annūcient. Quōm rect⁹ dn̄s deus nr̄: et nō est iniquitas in eo. Ps.

DOmin⁹ regnauit decorem indut⁹ est: indut⁹ ē dn̄s fortitudinē & p̄cinxit se. Etenim firmauit orbē terre: q nō cōmouebit. Parata sedes tua extunc: a sc̄lo tu es. Eleuauerunt flumina dn̄e: eleuauerunt flumia vocē suā. Eleuauerunt flumina fluct⁹ suos a vocib⁹ aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elationes maris: mirabilis i altis dn̄s. Testimonia tua credibilia fc̄a sunt nimis: domū tuā decet sanctitudo dn̄e in longitudinē dierū.

DEus ultionū dn̄s: p̄. Deꝰ ultionū libere egit. Exaltare qui iudicas terraꝝ: redde retributionē superbis. Usqz quo peccatores dn̄e: usqz quo pct̄ores gloriabuntur Effabunt & loquent iniquitatem: loquent oēs q operant iustitiaꝝ. Populū tuū dn̄e humiliauerūt: & hereditatē tuaꝝ vexauerūt. Viduā & aduenā interfecerūt: & pupillos occiderūt. Et dixerunt non videbit dn̄s: nec intelliget deꝰ iacob Intelligite insipiētes i pplo et stulti aliqñ sapite. Qui plātauit aurem nō audiet: aut q finxit oculum nō considerat. Qui corripit gētes nō arguet qui docet hoiem sciam. Dominus scit cogitatiōes hoiuz: qm̄ vane sunt. Beat⁹ hō quē tu erudieris dn̄e: & de lege tua docueris eū. Ut mitiges euz a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nō repellet dn̄s plebē suā: & hereditatē suā nō dereliquet. Quoadusqz iustitia cōuertat in iudiciū: & qui iuxta illā oēs qui recto sunt corde. Quis cōsurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecū aduersus opantes iniqtatē. Nisi q: dn̄s adiuuit me: paulominus habitasset in inferno aia mea. Si dicebā mot⁹ est pes meus: mia cordia tua dn̄e adiuuabit me. Secōm multitudinē dolorꝝ meorum in corde meo: cōsolationes tue letificauerunt aiam meā. Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: q fingis dolorē i p̄cepto. Captabunt i aiam iusti: & sanguinem innocentē cōdemnabūt. Et factus est mihi dn̄s in refugium: & deus meus in adiutoriū spei mee. Et reddet illis iniquitatē ipsoꝝ & i malicia eoꝝ dispdet eos: dispdet illos dn̄s deus noster. Ant. Benedict⁹

Q dñs in eternū. Psalm⁹. Ēnite exultem⁹ dño: iubilem⁹ deo salutari nr̄o. Pre occupem⁹ faciē ei⁹ in cōfessione: & in psalmis iubilemus ei. Q ñ deus magnus dñs: & rex magn⁹ sup oēs deos. Q uia in manu ei⁹ sunt oēs fines terre: & altitudines mōtiū ipsius sunt. Q ñ ipsi⁹ est mare & ipse fecit illud: & siccā man⁹ ei⁹ formauerūt. Q enite adorem⁹ et procidam⁹ & plorem⁹ ante dñm q fecit nos: quia ipse est dñs deus nr̄. Q t nos pplus pascue ei⁹: & oues man⁹ ei⁹. H odie si vocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vra. S icut in irritatione: scdm diē tētationis in deserto. U bi tētauerūt me patres vri: probauerūt et viderūt opera mea. Q uadraginta annis offensus fui generatiōi illi: & dixi semper errant corde. Q t isti non cognouerūt vias meas: vt iurauī in ira mea: si introibūt in requiē meā. Psē.

Q Antate dño canticū nouū: cāte dño oīs terra. Q ātate dño & benedicite nomini ei⁹: annūciate de die i diē salutare ei⁹. A nnūciate inter gentes gloriā ei⁹: in oīb⁹ pplis mirabilia ei⁹. Q ñ magn⁹ dñs & laudabilis nimis: terribil⁹ est sup oēs deos. Q ñ oēs dii gentiū demonia: dñs aūt celos fecit. Q confessio & pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia et magnificētia in sanctificatiōe eius. A fferte dño patrie gentiū afferte dño gloriā & honorē: afferte dño gloriā nomini eius. T ollite hostias & introite in atria ei⁹: adorate dñm in atrio scō ei⁹. Q cōmoueat a facie ei⁹ vniuersa terra: dicite in gētib⁹ quia dñs regnauit. E tenim correxit orbē terre q nō cōmouebit: iudicabit pplos in equitate. L etent̄ celi & exultet terra cōmoueat̄ mare & plenitudo ei⁹: gaudebūt campi & oia que in eis sunt. T unc exultabunt oia ligna siluarū a facie dñi: q⁹ venit q̄m venit iudicare terrā. I udicabit orbē terre in equitate: & populos in veritate sua. Psalmus.

Q Dñs regnauit exultet terra: letent̄ insule multe. N ubes & caligo in circuitu ei⁹: iusticia & iudiciū correctio sedis ei⁹. I gnis ante ipm̄ p̄cedet: & inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹. A lluxerūt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit & cōmota ē terra. Q ōtes sicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. A nnūciauerūt celi iusticiā ei⁹: & viderūt oēs populi gloriā ei⁹. Q ōfundant oēs

qui adorant sculptilia: et qui gloriant in simulachris suis. Adorate eū oēs angeli eius: audiuit z letata est syō. Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe. Quōm tu dñs altissimus super omnē terrā: nimis exaltatus es super oēs deos. Qui diligitis dñm odite malū: custodit dñs animas sanctorū suorū de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est iusto: z rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: et cōfitemini memorie sanctificationis ei⁹. Ps. Cantate dño et bñdicite nomi eius. ℣. Intret in cōspectu tuo dñe oratio mea: Inclina aurē tuā ad pcē meā. ℣. Fiat mia tua. In laudi. an. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus. ps. Miserere. An. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi orationē. u. An. Illumina dñe vultū tuū sup nos. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. Ds. Domine audiui: auditū tuū z timui. Dñe opus tuū: in medio annorū viuifica illud. In medio annorū notū facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis. Deus ab austro veniet: z sanctꝰ de monte pharan. Operuit celos gloria eius: z laudis eius plena ē terra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius. Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciē eiꝰ ibit mors. Egredietꝰ diabolus ante pedes eius: stetit z mēsus est terrā. Aspexit z dissoluit gētes: et contriti sunt montes seculi. Incuruati sunt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius. Pro iniquitate mundi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian. Nūquid in fluminib⁹ iratus es dñe: aut in fluminib⁹ furor tuus: vel in mari indignatio tua. Qui ascendes sup equos tuos: z q̄drige tue saluatio. Suscitans suscitabis arcū tuū: iuramenta tribubus quę locutus es. Fluuios scindes terre: viderunt z doluerūt mōtes gurges aq̄rū trāsijt. Dedit abyssus vocem suā: altitudo manꝰ suas leuauit. Sol z luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittarū tuarū ibunt in splendore fulgurātis haste tue. In fremitu cōculcabis terrā: in furore obstupefacies gētes. Egressus es in salutē populi tui: in salutē cū christo tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum vsque ad collū. Maledixisti sceptris eius capiti bellatorū eius: venientib⁹ vt turbo ad dispergē

dum me. Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat paupe tem in abscondito. Quam fe cisti in mari equis tuis: in lu to aquarū multarū. Audiui et cōturbatus est vēter meus: a voce tremuerūt labia mea. Ingrediatur putredo in os sibus meis: et subter me scate at. Ut requiescam in die tri bulationis: et ascendam ad po pulum accinctū nostrum. Fi cus enī non florebit: et nō erit germē in vineis. Mentietur opus oliue: et arua non afferēt cibū. Abscidetur de ouili pe cus: et non erit armentum in presepibus. Ego autē in do mino gaudebo: et exultabo in deo ieſu meo. Deus domin⁹ fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum. Et su per excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem. Ps. Domine audiui auditū tuum et timui. Ant. In tympa no et choro in chordis et orga no laudate deum. ℣. Lauda te. Capi. Vigilate. Hymnus.

ETerna celi gloria beata spes mortalium celsitо nantis vnice casteq; ples vir ginia. Da dexteram surgen tibus exurgat et mens sobria flagransq; in laudem dei gra tes rependat debitas. Ortus refulget lucifer sparsamq; lu cem nunciat cadat caligo no ctium lux sancta nos illumi net. Manensq; nostris sensi bus nocte repellat seculi oiq; fine diei purgata seruet pecto ra. Quesita iam primū fides radicet altis sensibus: secun da spes congaudeat et maior extat charitas. Deo pri. ℣. In matuti. Ant. Per viscera mie dei nr̄i: in quib⁹ visitauit nos oriens ex alto. ℣. Benedicta

Sabbato ad matu. Inuita. Dominū deum nostrū venite adoremus. ℣. Venite. Hym.

SUmme deus clementie mundiq; factor machi ne vnus potēnaliter trinusq; personaliter. Nostros pios cū cantibus fletus benigne susci pe quo corde puro sordib⁹ te perfruamur largius. Liibos tecurq; morbiduz adure igni congruo accinctu vt sint perpe tim luxu r̄moto pessimo. Ut quiq; horas noctiū nunc con cinnēdo rumpim⁹ donis bea te patrie ditemur omnes assi tum. Presta pater. Psalm⁹. 97

Cantate dño cānticuz nouū: qz mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: et bra chium sanctum eius. Notum fecit dominus salutare suuz: in

cōspectu gētiū reuelauit iusti
ciam suā. R ecordatus est mi
sericordie sue: t veritatis sue
domui israel. V iderunt oēs
termini terre salutare dei nr̄i:
iubilate deo oīs terra: cātate
et exultate t psallite. P sallite
dño in cythara i cythara t vo
ce psalmi: in tubis ductilibus
et voce tube cornee. I ubila
te in conspectu regis dñi: mo
ueat mare t plenitudo ei⁹: or
bis terrarū et q habitāt in eo.
F lumina plaudēt manu sil:
mōtes exultabūt a conspectu
dñi qm̄ venit iudicare terraz.
I udicabit orbē terraz i iusti
cia: t pplos i eqtate. P.
O Omin⁹ regnauit iracūd
tur pplī: q sedet sup cherubin
moueat terra. M ns i sy⁹ ma
gnus: t excelsus super oēs po
pulos. C ōfiteant noi tuo ma
gno qm̄ terribile t scm̄ é: t ho
nor regis iudiciū diligit. T u
pasti directiones: iudiciū t iu
sticiā in iacob tu feciſti. E xal
tate dñm deū nr̄m: t adora
te scabellū pedū ei⁹: qm̄ scm̄ é
M oyses t aarō i sacerdotib⁹
ei⁹: t samuel inter eos q inuo
cant nomē eius. I nuocabāt
dñm t ipse exaudiebat eos: in
colūna nubis loq̄bat ad eos.
C ustodiebāt testimonia ei⁹:
t p̄ceptū q⁹ dedit illis. D ñe
de⁹ nr̄ tu exaudiebas eos: de⁹
tu ppit⁹ fuisti eis: t vlciscens
in oēs adinuētiones eor. E x
altate dñm deū nr̄m: t ado
rate in mōte scō ei⁹: qm̄ sanct⁹
dñs de⁹ noster. A ñ. Quia mi
rabilia fecit dñs. P.
I Ubilate deo omnis ter
ra: seruite dño in letitia. I n
troite in conspectu ei⁹: in exul
tatione. C itote qm̄ dñs ipse
est de⁹: ipse fecit nos t nō ipi
nos. P opulus ei⁹ t oues pa
scue ei⁹ introite portas eius i
cōfessiōe: atria ei⁹ in hymnis
cōfitemi illi. L audate nomē
ei⁹ qm̄ suauis est dñs: in etnū
mia ei⁹ t vsq; i generationē et
generationē veritas ei⁹. P.
M Isericordiā t iudiciuz
cātabo tibi dñe: psallā
et intelligā in via imaculata
qn̄ venies ad me. P erambu
labā in innocētia cordis mei:
in medio dom⁹ mee. N ō ppo
nebā ante oculos meos rem i
iustā: facientes p̄uaricatiōes
odiui. N on adhesit mihi cor
p̄auū: declinantē a me mali
gnū non cognoscebā. D etra
hentē secreto p̄rio suo: hūc p̄
seq̄bar. S upbo oculo t insa
tiabili corde: cū h̄ non edebā.
O culi mei ad fideles terre vt
sedeant mecū: ambulās i via
imaculata h̄ mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus mee q facit superbiã: q loquitur iniq̃ nõ direxit in ꝓspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficiebã oẽs pecatores terre: vt disperdere de ciuitate dñi oẽs operãtes iniqtatẽ. Ant. Jubilate deo oĩs terra. ps. Domine exaudi oratonem meã: t clamor meus ad te veniat. Non auertas faciẽ tuã a me: i q̃cũq; die tribulor inclina ad me aurẽ tuã. In q̃cũq; die inuocauero te: velocit exaudi me. Quia defecerũt sicẽ fum dies mei: et ossa mea sicẽ cremiũ aruerunt. Percussus sum vt fenũ t aruit cor meum: q: oblit sum comedere panẽ meũ. A voce gemit mei: adhesit os meũ carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: fact sum sicut nicticorax i domicilio. Vigilaui: t fact sum sicut passer solitari in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et q laudabant me aduersũ me iurabãt. Quia cinerẽ tanq̃ panẽ manducabã: et potũ meũ cũ fletu miscebam. A facie ire t indignatiõis tue: q: eleuãs allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerũt: t ego sicut fenũ arui. Tu aũt dñe in eternum pmanes: t memoriale tuũ in generatiõe t generatiõe. Tu exurgẽs misereberis syon: q: tps miserẽdi ei q: venit tps. Quoñ placuerũt seruis tuis lapides ei: t terre ei miserebũtur. Et timebũt gẽtes nomen tuũ dñe: t oes reges tre gliaz tuã. Quia edificauit dñs syõ: t videbit in glia sua. Respexit i oratonẽ humiliũ: t nõ spreuit pcẽ eoꝝ. Scribãt hec i generatiõe altera: t pplus q creabit laudabit dñm. Quia prospexit de excelso scõ suo: dñs de celo in terrã aspexit. Vt audiret gemit compeditoꝝ: vt solueret filios iteremptoꝝ. Vt annũciẽt in syõ nomẽ dñi: t laudẽ ei i hierusalẽ. In ueniẽdo pplos i vnũ: t reges vt seruiant dño. Respondit ei i via virtutis sue: paucitatẽ dierũ meoꝝ nũcia mihi. Ne reuoces me i dimidio dierũ meoꝝ: in generatione t generationẽ anni tui. Initio tu dñe terrã fundasti: t opera manuũ tuarum sunt celi. Ipsi peribũt tu aũt permanes: t oes sicut vestimentũ veterascẽt. Et sicut operturiũ mutabis eos t mutabunt: tu aũt idemipse es et anni tui nõ deficiẽt. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabũt: t semen eorũ in seculũ dirigetur. Psalm Benedic aia mea dño: et

omnia que intra me sunt nomini sancto ei⁹. B enedic anima mea dño: et noli obliuisci omnes retributiões ei⁹. Q ui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. Q ui redimit de interitu vitam tuã: qui coronat te in miſicordia ⁊ miserationib⁹. Q ui replet in bonis desideriũ tuũ: renouabitur vt aquile iuuent⁹ tua. F aciens misericordias dñs: ⁊ iudiciũ omnibus iniuriam patiẽtib⁹. N otas fecit vias suas moysi: filiis israel voluntates suas. M iserator ⁊ misericors dñs: longanimis et multum misericors. N on in perpetuũ irascetur: neq; in eternũ comminabitur. N on scõm peccata nostra fecit nobis: neq; ẽm iniquitates nostras retribuit nobis. Q uoniã scõm altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiã suam super timentes se. Q uantum distat ortus ab occidẽte: longe fecit a nobis iniquitates nostras. Q uõ miseretur pater filiorũ: misertus est dñs timentib⁹ se: quã ipse cognouit figmẽtũ nostrũ. R ecordatus est quã pulueris sumus: homo sicut fenum: dies eius tanq; flos agri sic efflorebit. Q uoniã spiritus pertransibit in illo ⁊ nõ subsistet: et non cognoscet amplius locum suum. M isericordia aũt dñi ab eterno ⁊ vsq; in eternũ: super timentes eum. E t iustitia illius in filios filiorũ: his qui seruant testamentũ eius. E t memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea. D ñs in celo parauit sedẽ suã: et regnũ ipsius omnib⁹ dominabitur. B enedicite dño oẽs angeli eius: potentes virtute facientes verbũ illius: ad audiendã vocem sermonũ eius. B enedicite dño omnes virtutes eius: ministri ei⁹ q facitis volũtatẽ eius. B ñdicite dño oia opera ei⁹: i loco dñationis eius: bñdic aia mea dño. A ñ. E lamor me⁹ ad te veniat de⁹.

B Enedic aia mea dño. dño: dñe de⁹ me⁹ magnificatus es vehemẽter. C õfessionẽ ⁊ decorẽ induisti amict⁹ lumie sicut vestimẽto. E xtẽdẽs celũ sicut pellẽ: q tegis aquis supiora eius. Q ui ponis nubẽ ascẽsũ tuũ: q ambulas sup pẽnas vẽtor. Q ui facis angelos tuos spũs: ⁊ ministros tuos ignẽ vrẽtẽ. Q ui fundasti terrã super stabilitatẽ suã: nõ inclinabit i seculũ scli. H byssus sic vestimentũ amictus ei⁹: sup mõtes stabũt aq.

Ab increpatiõe tua fugiẽt: a voce tonitrui tui formidabũt. Ascẽdũt mõtes et descẽdunt cãpi: in locũ quẽ fundasti eis. Terminũ posuisti quem nõ transgredient: neq; quertent operire terrã. Qui emittis fõtes in vallib⁹: inter medium montiũ pertãsibũt aq̃. Potabũt oẽs bestie agri: expectabunt onagri i sitiẽ suã. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarũ dabunt voces. Rigans mõtes de superioribus suis: de fructu operũ tuoꝝ satiabit terra. Producẽs fenũ iumẽtis: et herbã seruituti hominũ. Ut educas panẽ de terra: et vinũ letificet cor hois. Ut exhilaret faciem in oleo: et panis cor hois confirmet. Saturabunt ligna cãpi: et cedri libani quas plãtauit: illic passeres nidificabũt. Herodij dom⁹ dux est eoꝝ: montes excelsi ceruis: petra refugiũ herinaciis. Fecit lunã in tpa: sol cognouit occasum suũ. Posuisti tenebras et facta è nox: i ipsa pertãsibũt oẽs bestie silue. Catuli leonũ rugientes vt rapiãt: et q̃rãt a deo escã sibi. Ort⁹ è sol et congregati sũt: et in cubilib⁹ suis collocabũtur. Egredit hõ ad opus suũ: et ad operationẽ suã vsq; ad vesperã. Quã magnificata sũt opa tua dñe: oia in sapiẽtia fecisti: impleta è terra possessiõe tua. Hoc mare magnũ et spacio/suz manib⁹: illic reptilia q̃rũ nõ est numer⁹. Animalia pusilla cũ magnis: illic naues pertrãsibunt. Draco iste quẽ formasti ad illudendũ ei: oia a te expectãt vt des illis escam in tpe. Dãte te illis colligẽt: aperiente te manũ tuã: oia implebunt bonitate. Auertẽte autẽ te faciem turbabunt: auferes spiritũ eoꝝ et deficiẽt: et in puluerẽ suuz reuertent. Emitte spiritũ tuũ et creabunt: et renouabis faciem terre. Sit gloria dñi in seculuz: letabit dñs in operib⁹ suis. Qui respicit terram et facit eã tremere: qui tãgit montes et fumigãt. Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̃diu sum. Jocundũ sit ei eloquiũ meũ: ego vo delectabor in domino. Deficiant peccatores a terra: et iniqui ita vt nõ sint: benedic anima mea domino. Psalmus.

Confitemini dño et inuocate nomen eius: annũciate inter gẽtes opera ei⁹. Cantate ei et psallite ei: narrate omnia mirabilia ei⁹. Laudamini in nomine sancto ei⁹. Letetur cor querẽtiũ dñm: querite dñm et cõfirmamini.

querite faciē eius semp. ℣ e/
mentote mirabiliū eiꝰ q̄ fecit:
ꝓdigia eiꝰ et iudicia oris eiꝰ.
℟ semen abraam serui eiꝰ: filij
iacob electi eius. ℣ ipse dñs
deus nr̄: in vniuersa terra iu/
dicia eius. ℣ emor fuit in se/
culū testamenti sui: verbi q̄ dꝫ
mādauit i mille generatiões.
℟ uod disposuit ad abraam:
et iuramenti sui ad isaac. ℟ t
statuit illud iacob in p̄ceptū:
z israel in testamentū eternū.
℟ icēs tibi dabo terram cha/
naan: funiculū hereditat; ve/
stre. ℟ um essent numero bre
ui: paucissimi et incole eius.
℟ t ptrāsierūt de gēte in gen/
tē: z de regno ad populū alte/
rū. ℟ on reliquit hominē no/
cere eis: z corripuit ꝓ eos re
ges. ℟ olite tangere christos
meos: z in prophetis meis no
lite malignari ℟ t vocauit fa
mem super terram: z omne fir
mamentū panis ꝯtriuit. ℣ i/
sitante eos viri: in seruū ve/
undatus est ioseph. ℟ umi/
liauerūt in compedib⁹ pe/
des eius: ferrū pertransijt ani
mā eius: donec veniret verbū
eius. ℟ loquiū dñi inflāma/
uit eū: misit rex z soluit eū: ꝓn
ceps ppłoꝝ z dimisit eū. ℟ ō/
stituit eū dñm domus sue: z
principē ois possessionis sue.
℟ t erudiret principes eius sic
ut semetipsum: z senes eius
prudentiā doceret. ℟ t intra/
uit israel in egyptum: z iacob
accola fuit in terra cham. ℟ t
auxit populū suū vehemēter:
et firmauit eū super inimicos
eius. ℟ onuertit cor eorū z vi
odirēt populū eius: z dolū fa/
cerent in seruos eius. ℣ misit
moysen seruū suū: aaron quē
elegit ipsū. ℟ posuit in eis ver
ba signorū suorū: z prodigio/
rū in terra cham. ℣ misit tene/
bras z obscurauit: z non exa/
cerbauit sermones suos. ℟ ō
uertit aquas eorū in sangui/
nem: z occidit pisces eorum.
℟ didit terra eorū ranas: in
penetralibus reguin ipsorū.
℟ ixit z venit cynomia et cy/
nipes: in omnib⁹ finibus eo
rum. ℟ posuit pluuias eorum
grandinē: ignem comburen/
tem in terra ipsorum. ℟ t per
cussit vineas eorū z ficulneas
eorū: et contriuit lignū finiū
eorū. ℟ ixit z venit locusta: z
bruchus cuius nō erat nume
rus ℟ t comedit omne fenuz
in terra eoꝝ: z comedit omnē
fructum terre eoꝝ ℟ t percus
sit omne ꝓmogenitū in terra
eoꝝ: ꝓmicias oīs labor eoꝝ.
℟ t eduxit eos cum argento
et auro: et nō erat in tribubus

eoꝝ infirmus. Letata ē egyptus in ꝓfectione eoꝝ: qꝝ icubuit timoꝝ eoꝝ sup eos. Expãdit nubē in ꝓtectionē eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis p noctē. Petierũt ⁊ venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Erupit petrã ⁊ fluxerũt aq̃: abierũt i ficco flumina. Qm̃ memoꝝ fuit ꝙbi sci sui: qđ habuit ad abrahã puerũ suum. Et eduxit ppl̃m suũ in exultatione: ⁊ electos suos in letitia. Et dedit illis regiones gentiũ: ⁊ laboꝝes pploꝝ possederũt. Ut custodiant iustificatiões eiº: et legẽ eius requant. Alñ. Benedic aĩa meo dño. ꝑs. Confitemini dño quoniã bonus: qm̃ in scl̃m misericordia eius. Quis loquet potentias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius. Beati q̃ custodiunt iudiciũ: ⁊ faciunt iustitiã in oi tpe. Memento nr̃i dñe in beneplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letandũ in letitia gẽtis tue: vt laueris cũ hereditate tua. Peccauim⁹ cũ patribus nr̃is: iniuste egimus iniq̃tatẽ fecimus. Pres nr̃i i egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis mie tue. Et irritauerunt ascendẽtes i mare mare rubꝝ: ⁊ saluauit eos ꝓpter nomen suũ: vt notã faceret potẽtiam suã. Et increpuit mare rubꝝ ⁊ exiccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut i deserto. Et saluauit eos de manu odientiũ: ⁊ redemit eos ð manu inimici. Et operuit aqua tribulãtes eos: vnº ex eis nõ remansit. Et crediderũt ꝙ verbis eiº: ⁊ laudauerũt laudem eiº. Cito fecerunt obliti sũt opeꝝ eius: nõ sustinuerũt ꝙsiliũ eius. Et ꝙcupierũt cõcupiscentiã in deserto: et tentauerũt deũ i iaquoso. Et dedit eis petitionẽ ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatẽ in aias eoꝝ. Et irritauerũt moysen in castris: aaron sanctũ dñi. Aperta ē terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit sup ꝙgregationẽ abyron Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ: flãma cõbussit pctoꝝes. Et fecerũt vitulũ in oreb: et adoꝝauerũt sculptile. Et mutauerunt gloriã suã: ⁊ in similitudinẽ vituli comedentis fenũ. Obliti sũt deũ qui saluauit eos: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia i tra cham terribilia in mari rubro. Et dixit vt dispderet eos: si non moyses electº eius stetisset in cõfractione in ꝙspectu eiº. Ut

auerteret irā ei⁹ ne dispderet eos: ⁊ p nihilo habuerūt terrā desiderabilē. ℣ on crediderūt verbo ei⁹: ⁊ murmurauerūt i tabernaculis suis: nō exaudierunt vocez dñi. ℟ t eleuauit manū suā sup eos: vt psterneret eos in deserto. ℟ t vt deijceret semē eoz in nationibus: et dispderet eos in regionib⁹. ℟ t initiati sunt beelphegoz: et comederunt sacrificia mortuoz. ℟ t irritauerūt eū in adinuētionib⁹ suis: et multiplicata est in eis ruina. ℟ t stetit phinees ⁊ placauit: ⁊ cessauit ꝯsſatio. ℟ t reputatū ē ei in iusticiā: a generatione in generationē vsqz in sempiternuz. ℟ t irritauerunt eū ad aquas ꝯtradictionis: ⁊ vexat⁹ ē moyses ꝓpter eos: q⁹ exacerbauerunt spm̄ eius. ℟ t distinxit in labijs suis: nō dispdiderūt gētes quas dixit dñs illi. ℟ t cōmixti sunt inter gentes ⁊ didicerūt opa eoz: ⁊ seruierūt sculptilibus eoz: ⁊ factuz est illis in scandalū. ℟ t immolauerūt filios suos: ⁊ filias suas dēmonijs. ℟ t effuderunt sanguinē innocentē: sanguinē filioz̄ suoz̄ ⁊ filiarū suaz: quas sacrificauerunt sculptilib⁹ chanaan. ℟ t interfecta est terra i sanguinibus: ⁊ cōtaminata ē in operibus eoz ⁊ fornicati sunt in adinuentionibus suis. ℟ t iratus est furore dñs in pplm suū: ⁊ abhominatus est hereditatem suā. ℟ t tradidit eos in manus gentiū: ⁊ dominati sunt eoz̄ qui oderunt eos. ℟ t tribulauerūt eos inimici eoz̄ ⁊ humiliati sunt sub manibus eoz̄: sepe liberauit eos. ℣ ps aūt exacerbauerūt eū in cōsilio suo: et humiliati sūt i miqtatibus suis. ℟ t vidit cuz tribularent̄: ⁊ audiuit oratione eoz̄. ℟ t memor fuit testamēti sui: ⁊ penituit euz scdm̄ multitudinē miserecoz/die sue. ℟ t dedit eos in miserecordias: i cōspectu omniū q̄ ceperant eos. ℟ aluos fac nos dñe de⁹ noster ⁊ cōgrega nos de nationib⁹. ℣ t cōfiteamur nomini scō tuo: et gloriemur in laude tua. ℟ enedict⁹ dñs deus isrl̄ a scło ⁊ vsqz in sclm: et dicet ois ppl's fiat fiat. ℟.

℣ Onfitemini dño quoniā bon⁹: qm̄ in sclm misericordia ei⁹. ℣ icāt q redēpti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: de regionibus cōgregauit eos. ℟ solis ortu ⁊ occasu: ab aqlone ⁊ mari. ℟ rrauerūt in solitudine i inaquoso: viā ciuitatis habitaculi nō inuenerūt. ℟ surie/

tes ⁊ sitiẽtes: aia eoꝝ in ipsis defecit. ℟ t clamauerunt ad dñm cũ tribularẽt: ⁊ de necessitatibus eoꝝ eripuit eos. ℟ t deduxit eos i viã rectã: vt irẽt in ciuitatẽ habitatiõis. ℣ ofiteant dño mie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoiuz. ℣ uia saṫiauit aiam inanẽ: ⁊ aiam esurientẽ saṫiauit bonis. ℟ edẽtes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mendicitate ⁊ ferro. ℣ uia exacerbauerũt eloqa dei: ⁊ cõsilium altissimi irritauerũt. ℟ t humiliatũ ẽ in laboribꝰ cor eoꝝ: et infirmati sunt nec fuit q̃ adiuuaret. ℟ t clamauerunt ad dñm cũ tribularẽt: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℟ t eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula eorũ dirupit. ℣ onfiteant dño mie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. ℣ uia contriuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos cõfregit. ℟ suscepit eos de via iniqtatis eoꝝ: ꝓpter iustificias eius suas humiliati sũt. ℣ mnẽ escã abhominata ẽ aia eoꝝ: ⁊ appropinq̃uerũt vsq; ad portas mortis. ℟ t clamauerunt ad dñm cũ tribularẽt: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℣ isit verbũ suũ ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibꝰ eorũ. ℣ ofiteant dño mie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoiuz. ℟ t sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊ annũciẽt opa eius in exultatione. ℣ ui descẽdũt mare i nauib⁹: facientes opatiõez i aqs multis. ℣ ipsi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia eius i pfundo. ℣ ixit ⁊ stetit spũs procelle: ⁊ exaltati sunt fluctꝰ eius. ℟ scẽdũt vsq; ad celos ⁊ descẽdũt vsq; ad abyssos: aia eorũ in malis tabescebat. ℣ urbati sũt ⁊ moti sũt sicut ebri: ⁊ ois sapia eoꝝ deuorata est. ℟ t clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ eduxit eos. ℟ t statuit procellã eius i aurã: ⁊ siluerũt fluctꝰ eius. ℟ t letati sũt q; siluerũt: ⁊ deduxit eos i portũ voluntatis eoꝝ. ℣ ofiteãt dño mie eius: et mirabilia eius filijs hoiuz. ℟ t exaltẽt eũ i ecclia plebis: ⁊ in cathedra seniorꝝ laudẽt eũ. ℣ posuit flumia i desertũ: ⁊ exitꝰ aq̃ꝝ i sitim. ℣ terrã fructiferã i salsugine: a malicia ihabitãtiũ in ea. ℣ posuit desertũ in stagna aq̃ꝝ: et terram sine aqua in exitus aquarũ. ℟ t collocauit illic esurientes: ⁊ cõstituerũt ciuitatem habitationis. ℟ t seminauerũt agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatis. ℟ t bñdixit eis ⁊ multiplicati sũt nimis: ⁊ iumẽta eorũ non minorauit. ℟ t pauci facti

sunt: et vexati sunt a tribulatione maloꝝ et doloꝛe. Effusa ē ꝯtēptio sup principes: et errare fecit eos in inuio et nō in via. Et adiuuit pauperē ꝺ̄ inopia: et posuit sicut oues familias. Videbūt recti et letabūtur: et oīs iniqtas oppilabit os suū. Quis sapiēs et custodiet hec: et intelliget miaꝰ dñi. Fiāt. Visita nos dñe i salutari tuo. ꝑ.

Paratū coꝛ meū deus paratū coꝛ meū: cantabo et psallā i gloꝛia mea. Exurge psalteriū et cythara: exurgam diluculo. Confitebоꝛ tibi in pplis dñe: et psallā tibi in nationib⁹. Quia magna est sup celos miꝛa tua: et vsqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: et sup oēm terrā gloꝛia tua: vt liberent dilecti tui. Saluū fac dextꝛa tua et exaudi me: deus locutus ē in scō suo. Exultabo et diuidā sichimā: et ꝯvallē tabernaculoꝝ dimetiar. Meus est galaad et meꝰ ē manasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meꝰ: moab lebes spei mee. In ydumeā extendā calciamentū meū: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: qs deducet me vsqꝫ in ydumeā. Nonne tu deꝰ q repulisti nos: et nō exibis deus in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatione: qꝛ vana salus hoīs. In deo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nihilū deducet inimicos. Deus laudem ꝑ. nr̄os. meā ne tacueris: qꝛ os peccatoꝛis et os dolosi sup me aptū est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et vbiq⁹ odij circūdederūt me: et expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego aūt oꝛabā. Et posuerūt aduersum me mala pꝛo bonis: et odiū ꝓ dilectiōe mea. Constitue sup eū peccatoꝛē: et diabolꝰ stet a dextꝛis ei⁹. Cum iudicat exeat ꝯdēnat⁹: et oꝛo ei⁹ fiat i peccatū. Fiāt dies eius pauci: et epatū eius accipiat alter. Fiant filij ei⁹ oꝛphani: et vxoꝛ eius vidua. Nutātes transferāt filij eius et mēdicent: eijciant de habitationib⁹ suis. Scrutet fenerator oēm substantiā eius: et diripiant alieni laboꝛes eius. Non sit illi adiutoꝛ: nec sit q misereat pupillis eius. Fiāt nati eius in interitū: in generatione vna deleat nomē ei⁹. In memoꝛiā redeat iniqtas patrū eius in ꝯspectu dñi: et peccatū mr̄is ei⁹ nō deleatur. Fiāt ꝯtra dñm semp et disp-

eat de terra memoria eoꝝ: q eo q nō est recordatus facere misericordiā. Et persecut⁹ é hominē inopē & mendicū: & cōpūctū corde mortificare. Et dilexit maledictionē & veniet ei: & noluit benedictionē & elōgabitur ab eo. Et induit maledictionē sicut vestimentū: et intrauit sicut aqua in interiora eius: & sicut oleū in ossibus ei⁹. Fiat et sicut vestimentū quo opit: & sicut zona q̄ semp precingit. Hoc opus eorū q detrahunt mihi apud dñm: & qui loquunt mala aduersus aiam meā. Et tu dñe dñe fac mecū ppter nomē tuū: q̄ suauis é mia tua. Libera me q̄ egen⁹ & paup ego sum: et cor meū conturbatū est intra me. Sicut vmbra cū declinat ablat⁹ sum: & excussus sicut locuste. Genua mea infirmata sūt a ieunio: & caro mea imutata est ppter oleū. Et ego factus sum opprobriū illis: viderūt me & mouerūt capita sua. Adiuua me dñe de⁹ meus: saluū me fac scdm miam tuam. Et sciāt: q̄ manus tua hec: et tu dñe fecisti eā. Maledicēt illi et tu benedices: q̄ insurgūt in me confundant: seruus aut tuus letabit. Induant qui detrahunt mihi pudore: & operiātur sicut diploide cōfusione sua. Confitebor dño nimis i ore meo: & in medio multor laudabo eū. Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a persequētib⁹ aiaz meā. Ant. Cōfitebor dño nimis i ore meo. Psl. Dñe exaudi oronem meā. Et clamor meus ad te veniat.. Psl. sacerd. Fiat mia tua Ju lau. ant

Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere. Ant. Bonū est cōfiteri dño. ps. Ipm. Ant. Metuant dñm oēs fines terre. ps. Deus meus. Psalmus.

Audite celi que loquar: audiat terra verba oris mei. Concrescat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū. Quasi imber super herbā & q̄si stille sup gramina: q̄ nomē dñi inuocabo. Date magnificentiā deo nr̄o: dei pfcta sunt opa & oēs vie ei⁹ iudicia. Deus fidelis & absq̄ vlla iniqte iustus & rect⁹: peccauerunt ei & nō filij eius i sordib⁹. Generatio prauа atq̄ peruersa: heccine reddis dño ppe stulte & insipiens. Nunqd nō ipe est p̄ tuus q̄ possedit te: & fecit et creauit te. Memento dierū antiquor: cogita generatiōes singulas. Interoga patrem tuū & ānūciabit tibi: maiores

nios ⁊ dicent tibi. Quando diuidebat altissim⁹ gẽtes: qñ sepabat filios adã. Constitu it terminos pplox̃: iuxta nu merũ filiox̃ isrl. Pars autez dñi ppl's eius: iacob funicul⁹ hereditatis eius. Inuenit eũ in terra deserta: in loco horro ris ⁊ vaste solitudinis. Circũ duxit eum ⁊ docuit: ⁊ custodi uit ꝙsi pupillã oculi sui. Sic aqla ꝓuocans ad volandum pullos suos: ⁊ sup eos volitãs Expandit alas suas ⁊ assum pſit eos atqz portauit i hũeris suis. Dns solus dux ei⁹ fuit: et nõ erat cũ eo deus alienus. Constituit eũ sup excelsã ter ram: vt comederet fruct⁹ agro rũ. Ut sugeret mel de petra: oleumqz de saxo durissimo. Butirũ de armẽto ⁊ lac ỏ oui bus: cũ adipe agnox̃ et arietũ filiox̃ basan. Et hircos cum medulla tritici: ⁊ sanguinem vue biberent meracissimum. Incrassatus est dilect⁹ ⁊ re calcitrauit: incrassatus impin guatus dilatatus. Derelict deum factorem suũ: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouoca uerũt eum in dijs alienis: ⁊ in abhominationibus ad iracũ diam concitauerũt. Immo lauerunt demonijs et nõ deo: dijs quos ignorabant. Noui recentes qz venerũt: quos non coluerũt patres eorũ. Deum q te genuit dereliquisti: ⁊ ob litus es dñi creatoris tui. Vi dit dns ⁊ ad iracundiã concitatus est: quia prouocauerũt eum filij sui ⁊ filie. Et ait ab scondam faciem meaz ab eis: et considerabo nouissima eo rum. Generatio enim peruer sa est: ⁊ infideles filij. Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: ⁊ irritauerunt i va nitatibus suis. Et ego prouo cabo eos i eo qui nõ est ppl's: et in gẽte stulta irritabo illos: Ignis succẽsus est in furore meo: ⁊ ardebit vsqz ad inferni nouissima. Deuorabitqz ter ram cum germine suo: ⁊ mon tium fundamenta comburet. Congregabo sup eos mala: et sagittas meas complebo i eis. Cõsument fame: ⁊ deuo rabũt eos aues morsu amaris simo. Dentes bestiarũ immit tam in eos: cũ furore trahẽtũ sub terrã atqz serpentiũ. Fo ris vastabit eos gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor: iuuenẽ simul ac virgi nem lactentẽtẽ cũ homine sene. Et dixi vbi nam sunt: cessare faciã ex hoibus memoriã eo rum. Sed ꝓpter iram inimi corum distuli: ne forte super birent hostes eorum. Et di

cerent manus nostra excelsa: et nō dñs fecit hec oia. Gens absq; cōsilio ē et sine prudentia: vtinam saperent ꝛ intelligerent ac nouissima prouiderent. Quomō persequebatur vnus mille: ꝛ duo fugarēt decez milia. Nōne ideo q; deꝰ suus vendidit eos: ꝛ dñs conclusit illos. Non enim est deꝰ noster vt dij eorum: ꝛ inimici nostri sūt iudices. De vinea sodomorū vinea eorum: et de suburbanis gomorre. Uua eorum vua fellis: et botri amarissimi. Fel draconum vinum eorum: ꝛ venenū aspidū insanabile. Nonne hec cōdita sunt apud me: et signata in thesauris meis. Mea ē vltio et ego retribuaz eis in tēpore: vt labatur pes eorū. Iuxta ē dies pditionis: ꝛ adesse festinant tēpora. Iudicabit dominus populum suum: et in seruis suis miserebit. Videbit q; infirmata sit manus: ꝛ clausi quoq; defecerunt: residui q; consumpti sunt. Et dicēt vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam. De quorum victimis comedebant adipes: ꝛ bibebant vinum libaminum. Surgant ꝛ opitulentur vobis: ꝛ in necessitate vos protegant. Videte q; ego sum solus: et non sit alius deus preter me. Ego occidā et ego viuere faciam percutiam ꝛ ego sanabo: et non est q; de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manum meam: et dicam viuo ego in eternuz. Si acuero vt fulgur gladium meum: et arripuerint iudicium manus mee. Reddam vltionem hostibꝰ meis: et hijs qui oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gētes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur. Et vindictam retribuet in hostes eorum: et propitius erit terre populi sui. Ant. Et in seruis suis dominus miserebit. Antiphona. In cymbalis bene sonantibus laudate deum. ℣. Laudate. Capit.

Vigilate. Hymnus.

Aurora iam spargit poluz terris dies illabitur lucis resultat spiculum discedat oē lubricum. Fantasma noctis decidat mētis reatus subruat qcqd tenebris horriduz nox attulit culpe cadat. Ut mane illō vltimuz qō pstolamur

cernui i luce nobis effluat dñi hoc canore ꝛcrepat. Deo pa. ñi. In matutinis. In ymn. añ. In viã pacis dirige nos dñe. ℣. Benedicꝰ. Dicẽdi sũt isti qnq; psalmi sequẽtes ei⁹ suis añis vel cuꝫ añis alicuꝰ festi qñcũq; intitulent psalmi dñicales. Añ. Dixit dñs. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Donec ponã inimi cos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ. Virgã ꝫtutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ principiũ in die virtutis tue i splẽdoribꝰ sanctoꝝ: ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dñs ꝛ nõ penitebit euꝫ: tu es sacerdos in eternũ scdm ordinẽꝫ melchisedech. Dñs a dextris tuis: cõfregit i die ire sue reges. Iudicabit in natiõnibꝰ implebit ruinas: ꝙqualsabit capita i terra multoꝝ. De torrente in via bibit: propꝛea exaltauit caput. Añ. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Añ. Fidelia. ℣. Confitebor tibi dñe i toto corde meo: in ꝙsilio iustoꝝ et cõgregatione. Magna opa dñi: exqsita in oẽs voluntates eius. Confessio ꝛ magnificẽtia opus eiꝰ: ꝛ iusticia eiꝰ manet i scl'm scli. Memoriã fecit mirabiliũ suoꝝ misericors ꝛ miserator dñs escã dedit; timẽtibse. Memor erit in scl'm testamenti sui: virtutẽ operꝝ suoꝝ annũciabit ppl'o suo. Ut det illis hereditatẽ gentiũ: operamanuũ eiꝰ veritas ꝛ iudicium. Fidelia oia mãdata eius cõfirmata in scl'm scli: fcã in veritate ꝛ eqtate. Redẽptionẽ misit populo suo: mandauit eternũ testamentũ suũ. Sanctũ et terribile nomẽ eiꝰ: initium sapie timor dñi. Intellectus bonꝰ oibus facientibꝰ euꝫ: laudatio eius manet in scl'm scli. Añ. Fidelia oia mãdata eius cõfirmata in scl'm scli. Añ. In mandatis. ℣. Psalmus. Beatꝰ vir q timet dñm: in mãdatis eiꝰ volet nimis. Potens in terra erit semẽ eius: generatio rectoꝝ bñdicet. Gloria et diuitie in domo eiꝰ: ꝛ iustitia eius manet in scl'm seculi. Exortũ est in tenebris lumẽ rectis: misericors ꝛ miserator ꝛ iustus. Jocũdus hõ q miseret ꝛ cõmodat: disponet ꝛmones suos in iudicio qz in eternum nõ cõmouebit. In memoria eterna erit iustꝰ: ab auditione mala nõ timebit. Paratũ cor eiꝰ sperare in dñm cõfirmatũ ẽ cor eiꝰ: nõ cõmouebi-

bit donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit paupe/ribꝰ: iusticia eiꝰ manet in secu lū seculi: cornu eiꝰ exaltabit i glia. Peccator videbit & ira/scet: dentibꝰ suis fremet & tabe/scet: desiderium pctoꝝ pibit. Añ In mandatis eiꝰ volet nimis.

Añ Sit nomē. Psalmꝰ

Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Sit nomē domini bñdictū: ex hoc nūc & vsqꝫ in seculū. A sol' ortu vsqꝫ ad occasum: laudabile nomē dñi. Excelsus sup oēs gētes dñs: et sup celos glia eiꝰ. Quis sic dñs deꝰ nr̄: q in altis habitat & humilia respicit in celo & i ira Suscitans a terra inopē: & de stercore erigēs paupē. Ut collocet eū cū pncipibꝰ: cū pncipibꝰ ppli sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filiorū letantē. Añ. Sit nomē dñi bñdictū in secla. Añ. Nos qui viuimus. Psalmꝰ.

In exitu isrl' de egypto: domꝰ iacob de pplo barbaro. Facta est iudea scisticatio eiꝰ: isrl' potestas eiꝰ. Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsū. Montes exultauerūt vt arietes: & colles sicut agni ouiū. Quid tibi mare q fugisti: & tu iordanis q conuersus es retrorsū. Montes exultastis sic arietes: & colles sicut agni ouiū. A facie dñi mota ē tra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrā in stagna aquārū: & rupē i fontes aquārū. Non nob dñe non nob: sz noi tuo da gliaz. Sup mia tua & vitate tua: neqn dicant gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. Deꝰ aut nr̄ i celo: oia q̄cūq voluit fecit. Simulachra gētiū argē tū & aurū: opa manuū hoiuz. Os hnt & nō loquūt: oculos habēt & nō videbūt. Aures hnt et nō audiēt: nares habēt & nō odorabūt. Manꝰ habēt & non palpabūt: pedes habēt & non ambulabūt: non clamabūt in gutture suo. Similes illis fiāt q faciūt ea: & oēs q confidūt in eis Domꝰ isrl' sperauit in dño: adiutor eoꝝ & protector eorūz est. Domꝰ aaron sperauit i dño: adiutor eoꝝ & protector eoꝝ est. Qui timēt dñm sperauerūt i dño: adiutor eoꝝ & protector eorū est. Dns memor fuit nr̄i: & bñdixit nobis. Benedixit domui israel: benedixit domui aaron. Benedixit oibꝰ qui timent dñm: pusillis cū maioribus. Adjiciat dns super vos: sup vos & sup filios vestros. Bñdicti vos dño: qui fecit celū & terrā. Celum celi dño: terrā aūt dedit filijs hominū. Non mortui laudabūt te dñe: neq

oēs qui descēdūt in infernū.
Sed nos q viuim⁹ bñdicim⁹
dño: ex hōc nūc ⁊ vsq; in seculū.
Ant. Nos qui viuim⁹ bñdici-
mus domino. Capitu.
2 Thes. 3. 5 Dominꝰ aūt dirigat cor-
da ⁊ corpa nr̄a i charitate dei
et patiētia. Deo. Hym.
Clcis creator optie lucē
dierū ꝑferēs ꝓmordys lucis
noue mundi parans originē.
Qui mane iūctū vespi diē vo
cari ꝑcipis tetrū chaos illabit
audi ꝑces cū fletib⁹. Ne mēs
guata crimie vite sit exul mu
nere dū nil phenne cogitat se
seq; culpis illigat. Celor pul
set inumū vitale tollat ꝓmiū
vitem⁹ oē noxiū purgem⁹ oē
pessimū. Oresta pat. ℣. Diri-
gat dñe or̄o mea Sic incēsū i
cōspectu tuo. Fer.ij.ad vesp.
Ant. Inclinauit. Ps.
Dilexi qm̄ exaudiet dñs
vocē or̄onis mee. Quia incli
nauit aurē suā mihi: ⁊ i dieb⁹
meis inuocabo. Circūdederūt
me dolores mort̄: ⁊ pricula in
ferni inuenerūt me. Tribula
tionē ⁊ dolorē ineni: ⁊ nomē
dñi inuocaui. O dñe liba aiaz
meā misericors dñs ⁊ iustus:
⁊ deꝰ nr̄ miseret. Custodiens
puulos dñs: humiliatꝰ sū ⁊ liba
uit me. Conuertē aia mea i re
quiē tuā: q; dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aiam meā de
morte: oculos meos a lach:y-
mis: pedes meos a lapsu. Pla
cebo dño: i regiōe viuor̄. Ant.
Inclinauit dñs aurem suam
mihi. Ant. Credidi. Ps.
Credidi ꝓpter qd̄ locut⁹
sū: ego aūt humiliatꝰ sū nimis.
Ego dixi in excessu meo: oīs
hō mēdax. Quid retribuam
dño: ꝓ oīb⁹ q̄ retribuit mihi.
Calicē salutar̄ accipiā: ⁊ no-
mē dñi inuocabo. Vota mea
dño reddā cor̄am omni ppl̄o
ei⁹: ꝑciosa i ꝓspectu dñi mor̄s
scōr̄ ei⁹. O dñe q; ego seruus
tuus: ego seruꝰ tuus ⁊ filiꝰ ancil
le tue. Cirupisti vincla mea
tibi sacrificabo hostiā laudis:
et nomē dñi inuocabo. Vota
mea dño reddā in ꝓspectu oīs
ppli ei⁹: in atriis domꝰ dñi in
medio tui hierl̄ Ant. Credidi
pp qd̄ locut⁹ sū. Ant. Laudate.
Laudate dñm oēs gēt̄ ꝑ-
tes: laudate eū oēs ppli.
Quia cōfirmata ē sup nos mia
ei⁹: ⁊ ūitas dñi manet i eternū
Ant. Laudate dñm oēs gētes.
In vespis: trāsit hēdū ē abbic
vsq; ad psal. Ad dñm cū tri. ps.
Confitemini dño qm̄ bo
nus: qm̄ i seculū mia ei⁹
Dicat nūc isr̄l qm̄ bonꝰ: qm̄ i
seculū mia ei⁹. Dicat nūc do
mus aarō: qm̄ in seculū mia

ei⁹. Q icāt nūc q timēt dñm: qm̄ in seculū mia ei⁹. De tribulatiōe inuocaui dñm: t exaudiuit me in latitudine dñs Dñs mihi adiutor: nō timebo quid faciat mihi hō. Dñs mihi adiutor: t ego despiciaz inimicos meos. Bonū ē ꝓfidē in dño: q̄z ꝓfidere i hoie. Bonū ē spare i dño: q̄z spare i pncipib⁹. Q és gētes circuierunt me: t i noie dñi q⁹ vlt⁹ sū i eos Q ircūdātes circūdederūt me t i noie dñi q⁹ vltus sū i eos. Q ircūdederūt me sicē apes: et exarserūt sicē ignis i spinis: t i noie dñi q⁹ vlt⁹ sū i eos. I mpulsus euersus sū vt caderē: t dñs suscepit me. F ortitudo mea t laus mea dñs: t fact⁹ ē mihi i salutē. V ox exultatiōnis t salutis: i tabnaculis iustoꝝ. Dextera dñi fecit virtutē dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ꝯtutē. Nō moriar sz viuā: t narrabo opera dñi. Q astigās castigauit me dñs: t morti nō tradidit me. A pri mihi portas iusticie t ingressus i eas ꝓfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabūt i eā. Q ōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: t fact⁹ es mihi i salutē. L apidē quē reprobauerūt edificātes: hic fact⁹ est in caput anguli. A dño factū ē istud: t ē mirabile in oculis nr̄is. H ec ē dies quā fecit dñs: exultem⁹ t letemur i ea. O dñe saluū me fac o dñe bene prosperare: bñdictus q venit i noie dñi. B ñdixim⁹ vobis de domo dñi: de⁹ dñs t illuxit nob. Q ōstituite diē solēnē i condēsis: vsq; ad cornu altar. D e⁹ me⁹ es tu t cōfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu t exaltabo te. Q ōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: t fact⁹ es mihi i salutē. Q ōfitemi dño qm̄ bon⁹ qm̄ i sc̄z mia ei⁹. Ad .j. hym.

LAm lucis orto sydere deū ꝑcemur supplices: vt in diurnis actib⁹ nos seruet a noc̄tib⁹. L iguā refenās tēperet ne lit⁹ horror ꝛsonet visū fouēdo ꝓtegat ne vānitates hauriat S īm pura cordis intima absistat t vecordia carnis terat sup biā por⁹ cibiq; parcitas. V t cū dies abcesserit noctēq; sol reduxerit mūdi p abstinentiā ipi canam⁹ gliaz. D eo p̄i. p̄s.

BEati imaculati in via: q ambulāt i lege dñi. B ti q scrutant testimōia ei⁹: i toto corde exquirūt eū. N ō enim q operant iniqtatē: i vijs ei⁹ ambulauerūt T u mandasti: mādata tua custodiri nimis. O utinā dirigāt vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas. P uc nō cō.

fundar: cū pspexero in oībus
mādatis tuis. Cōfitebor tibi
in directiōe cordis: in eo q̄ di
dici iudicia iusticie tue. Iu
stificatiões tuas custodiā: nō
me derelinquas vsq; q̄q;. In
quo corrigit adolescētior viā
suā: in custodiendo sermones
tuos. In toto corde meo ex
q̄siui te: ne repellas me a mā
datis tuis. In corde meo ab
scōdi eloquia tua: vt nō peccē
tibi. Benedict' es dñe: doce
me iustificationes tuas. In
labijs meis pnūciaui: oīa iu
dicia oris tui. In via testimo
nior tuor delectat' sum: sicut
in oīb' diuitijs. In mādatis
tuis exercebor: et cōsiderabo
vias tuas. In iustificationi
bus tuis meditabor: non obli
uiscar sermones tuos. Gi.

Retribue seruo tuo: viui
fica me et custodiam ser
mones tuos. Reuela oculos
meos: et considerabo mirabi
lia de lege tua. Incola ego
sum in terra: non abscondas a
me mādata tua. Concupiuit
aīa mea: desiderare iustifica
tiones tuas in oī tpe. Increpa
sti superbos: maledicti qui
declinat a mādatis tuis. Au
fer a me oppr̄obriū et contēm̄:
quia testimonia tua exquisi
ui. Etenim sederūt pr̄incipes et
aduersum me loq̄bant': seru'
aut̄ tuus exercebat' in iustifi
cationib' tuis. Nam et testimo
nia tua meditatio mea ē: et cō
silium meū iustificationes tue.
Adhesit pauimēto aīa mea:
viuifica me scōm verbū tuū.
Vias meas enūciaui et exau
disti me: doce me iustificatio
nes tuas. Viā iustificationū
tuarū instrue me: et exercebor
in mirabilib' tuis. Dormita
uit aīa mea pr̄e tedio: cōfirma
me in verbis tuis. Viā iniq
tatis amoue a me: et de lege
tua miserere mei. Viā veritā
tis elegi: iudicia tua non sum
oblitus. Adhesi testimonijs
tuis dñe: noli me cōfundere.
Viā mādator tuor cucurri:
cū dilatasti cor meū. Gii. Dñs
regit me et nihil mihi deerit: i
loco pascue ibi me collocauit

Nō dicit de feria: vel feria
tē de dñica Deus exaudi orō
nē meā: auribus pcipe ꝓba oris

Quicūq; vult &c. mei.
salu' ee: ante oīa opus ē
vt teneat catholicā fidē. Quā
nisi q̄sq; integrā inuiolatāq; ser
uauerit: absq; dubio i eternū
pibit. Fides āt catholica hec
est: vt vnū deū i trinitate et tri
nitatē in vnitate veneremur.
Neq; confundētes psonas: neq;
substātiā separantes. Alia ē p̄s

ꝑsona p̃ris: alia filij: alia ſpũſſcti. ⁊ ed p̃ris ⁊ filij ⁊ ſpũſſcti vna é diuinitas: eq̃lis gl'ia co eterna maieſtas. Qual'p̃ri tal' filio: tal' ſpũſſcus. Increatus p̃ri increat⁹ filio: increat⁹ ſpũſſcus. Immẽſus p̃ri imẽſus filio: imẽſus ſpũſſcus. ⁊ ternus p̃ri etern⁹ filio: etern⁹ ſpũſſcus. ⁊ t tñ nó tres eterni: ſz vn⁹ eter. ⁊ icut nó tres increati nec tres imẽſi: ſz vn⁹ increat⁹ ⁊ vn⁹ imẽ ſus. ⁊ ilr oꝑs p̃ri oꝑs filius: oꝑs ſpũſſcus. ⁊ t tñ non tres oipotẽtes: ſz vn⁹ oꝑs. Ita de⁹ p̃ri de⁹ filius: de⁹ ſpũſſcus ⁊ t tñ nó tres dij: ſed vn⁹ eſt deus. Ita dñs p̃ri dñs filio: dñs ſpi ritusſcus. ⁊ t tñ nó tres dñi: ſz vn⁹ é dñs. Quia ſic ſingulatim vnáquáq; ꝑſonã deũ et dñm ꝓfiteri xp̃iana ṽritate cõpelli/ mur: ita tres deos aut dños dicẽ catholica ꝛligióe ꝓhibe/ mur. Pr̃ a nullo eſt fact⁹: nec creat⁹ nec gẽit⁹. Filio a p̃re ſo lo é: nõ fact⁹ nec creat⁹ ſz gẽit⁹ ⁊ ſpũſſcus a p̃re ⁊ filio: ñ fact⁹ nec creat⁹ nec gẽit⁹ ſz ꝓcedẽs. Qui n⁹ ergo p̃ri nó tres p̃res vn⁹ filio⁹ non tres filij: vn⁹ ſpũſſcus nó tres ſpũſſci. ⁊ t in hac tri/ nitate nihil pri⁹ aut poſteri⁹ ni hil mai⁹ aut min⁹: ſz tote tres ꝑſone coeterne ſibi ſũt ⁊ coeq̃ les. Ita vt p oia ſic iã ſupdi/ ctũ eſt: ⁊ vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda ſit. Qui vult ergo ſalu⁹ eẽ: ita de trinitate ſentiat. ⁊ ed neceſ ſariũ eſt ad eternã ſalutẽ: vt in carnatione q; dñi nr̃i ieſu xp̃i fideliter credat. ⁊ ſt ergo fides recta: vt credam⁹ ⁊ ꝓfiteamur q; dñs nr̃ ieſus xp̃s dei filius de⁹ ⁊ hõ é. Deus é ex ſubſtãtia p̃ris ante ſcla genit⁹: ⁊ hó é ex ſubſtãtia mr̃is in ſeclo natus. Perfect⁹ de⁹: pfect⁹ hó: ex aia rónali ⁊ hũana carne ſbſiſtẽs. ⁊ q̃lis p̃ri ſm diuinitatẽ: mi nor p̃re ſm hũanitatẽ. Qui ſz de⁹ ſit ⁊ hó: nó duo tñ ſz vn⁹ é xp̃s. Qui n⁹ aut nõ ꝓuerſióe di uinitatis i carnẽ: ſed aſſũptióe hũanitatis in deũ. Qui n⁹ oino nó ꝓfuſióe ſubſtãtie ſz vnitate ꝑſone. Nã ſic aia rónal' ⁊ caro vn⁹ é hõ: ita de⁹ ⁊ hó vn⁹ é xp̃s. Qui paſſus é pro ſalute nr̃a: deſcẽdit ad inferos tertia die reſurrexit a mortuis. Aſcen/ dit ad celos: ſedet ad dexterã dei p̃ris oipotẽtis: inde vẽtur⁹ é iudicare viuos et mortuos. Ad cui⁹ aduẽtũ oẽs homines re ſurgere habent cũ corporibus ſuis: ⁊ reddituri ſunt de factis ꝓpr̃iis rationẽ. ⁊ q bona egerũt ibunt in vitã eternã: q ṽo mala in ignẽ eternũ. Hec eſt fides catholica: quam nili

q̄sq; fidelit firmiterq; crediderit: salu⁹ esse nō poterit. ℭ Hia. Añ. dñical' ꝑter certa tpa: vtꝫ notat in tpali. ꝛ ꝑter festa. ix. lec. duplicia ꝛ simplu. Añ. Te deū p̄ez ingenitū: te filiū vnigēitū: te spm̄scm̄ paclitū: scāz ꝛ indiuiduā trinitatē toto coꝛde ꝛ oꝛe ꝓfitemur: laudamus atq; bñdicim⁹: tibi glia i scla. ℭ In festo. ix. lec. duplici vel simplici: ꝑter certa festa notata i tpali ꝛ scoꝝ Añ. Gr̄as tibi de⁹ gr̄as tibi ꝙa vna trinitas: vna ꝛ sūma deitas: scā et vna vnitas. ℭ In feryis ꝑter certa tpa: vtꝫ notat. Fer. ij. supp psalmū Quicūq; añ. Adesto de⁹ vnus oēs: p̄ ꝛ filⁱ ꝛ spūsscūs. Fer. iij. añ. Te vnū i substātia trinitatē in psonis ꝓfitemur. Fer. iiij. añ. Te sp idē eē viuē ꝛ itelligē ꝓfitemur. Fer. v. añ. Te inuocam⁹: te adoꝛam⁹: te laudam⁹ o btā trinitas. Fer. vj. añ. Spes nr̄a: salus nostra bonoꝝ nr̄ o btā trinitas. Sabbato añ. Libera nos: salua nos iustifica nos o beata trinitas.

O Omne miserē nr̄i Ca. Ote eni expectauim⁹: este brachiū nostrū i mane: ꝛ sal⁹ nr̄a i tpe tribulatiōis. Deo g̃. ℟. Jesu xp̄e fili dei viui miserere nob. Jesu xp̄e ℣. Qui sedes ad dexteꝛā p̄is ℟. Miserē. Hia pii. Jesu xp̄e. ℣. Exurge dñe adiuua nos: Et liba nos ꝓpt nomē tuū. Kyriel. iij. Xp̄el. iij. Kyrie. iij. Pr̄ nr̄. Et ne. Sz. O iuet aia mea ꝛ laudabit te: Et iudicia tua adiuuabūt me. ℟ rraui sicut ouis q̄ perīt. Quere seruū tuū dñe q: mādata tua nō sum oblit⁹. O redo i de. O arnus resur. Et vitā et. ℟ t ego ad te dñe clamaui. Et mane oꝛo mea p̄ueniet te. ℟ epleat os meū laude. Ut cantē gloziā tuam tota die magnitudinē tuaz. ℟ ne auertę faciē tuā a pctis meis. Et oēs iniquitates meas dele O oꝛ mūdū crea i me de⁹. Et spm̄ rectū inoua in viscerib⁹ meis. ℟ e p̄icias me a facie tua. Et spirūū scm̄ tuū ne aufeꝛas a me. ℟ edde mihi leticiā salutaꝛ tui. Et spū p̄incipali ꝓfirma me. ℟ ripe me dñe ab boie malo. A viro iniq̄ eripe me. ℟ ripe me de inimicis meis de⁹ me⁹. Et ab insurgēt⁹ i me liba me. ℟ ripe me ꝺ operātib⁹ iniqtatē. Et de viris sāguinū salua me. ℟ ic psalmū dicā noi tuo i seculū secli. Ut reddā vota mea de die in die. ℟ xaudi nos de⁹ salutaris nr̄. Spes oiuz finiū tre ꝛ i mari lōge. ℟ de⁹ i adiutoꝛiū meū i tēde. Dñe ad adiuuandū me festina. ℟ cūs de⁹: scūs foꝛt: scūs ꝛ imoꝛtal'. Agnus dei q̄ tollis

pctā mūdi miserere nob. ℟ ñ dic aīa mea dño, Et oīa q̄ intra me sūt noī scō ei⁹. ℟ ñdic aīa mea domio. Et noli obliuiſci oēs retributiōes ei⁹. Qui ppiciat oīb⁹ iniqtatib⁹ tuis. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam. Qui coronat te i mia t miseratiōib⁹. Qui replet i bonis desideriū tuū Renouabit vt aqle iuuēt⁹ tua. ℣ ōfitemi dño. Qm̄ i seculū. ℣ onfiteor deo. Misereat. Absolutionē. vt i cōple. i dñica p̄ma aduēt⁹ dñi. ℣ ignare dñe. Sine pec. Miserē nr̄i dñe. Miserē nr̄i. Fiat mia. Quēa. ℣ ñe deus ꝓtuū. Et ostēde. ℣ ñe exau. Et cla. ℣ ñs vobiscū. Et cū.

OMnine scē p̄ oīs etne de⁹: q nos ad p̄incipiū huius diei puenire feciſti: tua nos hodie salua ꝓtute: t ꝓce/de: vt i hac die ad nullū declinem⁹ pctm̄: nec vllū icurram⁹ piculū: ſz sp ad tuā iusticiā faciēdā ois nr̄a actio tuo moderamine dirigat. p̄d. ℣ ñs vobiscū. ℟ ñdicam⁹ dño. ℙ re/ciosa in cōſpectu dñi. Mors ſcōr eius. Sine or̄em⁹.

SAncta maria m̄ dñi nr̄i ie/su x̄pi: atq; oēs sci iusti t electi dei intercedāt t or̄et p̄ro nob pctōr⁹ib⁹ ad dñm deū nostrū: vt mereamur a⁹ eo adiuuari t saluari: q i trinitate pfecta vi uit t reḡt de⁹ p oīa secla seclor⁹ amē. Deinde dicat ter De⁹ in adiu. me. itēde. Dñe ad adiu. me festina. ℟ lia p̄ri. Sic erat Kyrie. Xpe. Kyrie. ℙr nr̄ ℟ tne. ℟ t veniat sup nos mia tua dñe. Salutare tuū ꝑm elo quiū tuū. ℟ trespice i seruos tuos t i opa tua: t dirige filios eor⁹um. ℟ t sit splēdor dñi dei nr̄i sup nos: t opa manuū nr̄a rū dirige sup nos: t opus manuū nostrarū dirige. Or̄em⁹.

OMnipotēs sēpit̄ne de⁹: dirige act⁹ nr̄os i bn̄placito tuo: vt i noie dilci filij tui mereamur bonis op⁹ abundare. Qui tecū viuit t reḡt in vnitate spūſci de⁹ p oīa secla seculor⁹ amen. ℣ ñs vobiscū. Et cuz. ℟ ñdicam⁹ dño. Deo gratias. Ad. ij. p̄ma.

NUnc scē nob spūs vnus p̄ris cū filio dignare p̄rompt⁹ igeri nr̄o refulus pector⁹i. ℣ s ligua mēs sēsus vigor ꝓfessione ꝓsonēt flāmescat igne charitas accēdat ardor p̄rimos. ℙ resta p̄ pūſſime. Psalm⁹

LEgē pone mihi dñe viā iustificationū tuar: t exqrā eā sp. ℣ a mihi itellectū t scrutabor⁹ legē tuam: t custodiā illā i toto corde meo. ℙ duc me i semita mādator⁹ tuo/rū: q⁹ ipsā volui. Inclina cor⁹

meū in testimōia tua: ⁊ nō in auariciā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: i via tua vi uifica me. Statue ꝑuo tuo elo quiū tuū: i ore tuo. Amputa oppꝛobꝛiū meuꝫ qđ suspicat⁹ sum: quia iudicia tua iocūda. Ecce ꝯcupiui mādata tua: in eqtate tua viuifica me. Et ve niat sup me mia tua dñe: salu tare tuū ꝑm eloquiū tuū. Et rñdebo exꝓobꝛātibus mihi ꝟbū: qꝛ sperau i sermōib⁹ tuis. Et ne auferas de ore meo ver bū veritat̄ vsquequaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiā legē tuā semp: i seculū ⁊ i seculū seculi. Et ambu labā in latitudine: qꝛ mādata tua exqsiui. Et loq̄bar i testi monijs tuis i ꝯspectu regū: et nō ꝯfūdebar. Et meditabar: in mādat̄ tuis q̄ dilexi. Et le uaui manꝰ meas ad mandata tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor in iu.

Stificationib⁹ tuis. ꝓs.

Memor esto ꝟbi tui ser uo tuo: in q̄ mihi spē dedisti. Hec me cōsolata ē in hūilita te mea: qꝛ eloquiū tuū viuifi cauit me. Superbi inq̄ agebāt vsquequaqꝫ: a lege āt tua nō declinaui. Memor fui iudi ciorū tuoꝝ a seculo dñe: ⁊ cōso lat⁹ sū. Defectio tenuit me: ꝑ pctoꝛib⁹ derelinquentib⁹ legē tuā. Cātabiles mihi erāt iu

stificatiōes tue: in loco pegri nationis mee. Memor fui no cte nois tui dñe: et custodiui legē tuā. Hec facta ē mihi: qꝛ iustificationes tuas exqsiui. Portio mea dñe: dixi custo dire legē tuā. Deprecat⁹ sum fa ciē tuā i toto corde meo: miſe rere mei ꝑm eloquiū tuū. Co gitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti pe des meos i testimōia tua. Pa rat⁹ sū ⁊ nō sū turbat⁹: vt custo diā mādata tua. Funes pctoꝝ circūplexi sunt me: ⁊ legē tuā nō sū oblit⁹. Media nocte sur gebā ad ꝯfitēdū tibi: sup iudi cia iustificationis tue. Parti ceps ego sū oīuꝫ timētiū te: et custodiētiū mādata tua. Misericordia tua dñe plena ē tra iustificatiōes tuas doce me. ꝓs

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: ꝑm verbū tuū. Bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ sciaꝫ doce me: qꝛ i mādat̄ tuis cre didi. Priusq̄ hūliarer ego delinq̄: ꝓpter eloquū tuū custo diui. Bonus es tu: ⁊ i bonitate tua doce me iustificatiōes tu as. Multiplicata ē sup me ini qtas superbor: ego āt i toto cor de scrutabor mādata tua. Co agulatū ē sic lac cor eorū: ego ꝟo legē tuā meditat⁹ sū. Bo nū mihi qꝛ humiliasti me: vt discā iustificatiōes tuas. Bo nū mihi lex oris tui: sup milia

auri ⁊ argenti. Q. anº tue fecerũt me ⁊ plasmauerũt me: da mihi itellectũ vt discã mãdata tua. Q. ui timét te videbũt me ⁊ letabũt: qz i ꝟba tua supspaui. Q. ognoui dñe qz eqtas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me. H. iat mia tua vt cõsoleť me: scdm eloquiuz tuũ seruo tuo. Q. ientant mihi miserationes tue ⁊ viuã: quia lex tua meditatio mea ẽ. Q. ó fundanť supbi: qz iniuste iniquitatẽ fecerũt in me: ego aũt exercebor in mandatis tuis. Q. onuertanť mihi timentes te: ⁊ qui nouerunt testimonia tua. H. iat cor meũ imaculatũ in iustificatiombº tuis: vt nõ cõfundar. Añ. Laus ⁊ phẽnis glia deo patri ⁊ filio scõ simť paraclito i secula scłorz. Cap.

DEus charitas est et qui manet i charitate i deo manet ⁊ deus i eo. Deq gras ℟. Inclina cor meum deus. In testimonia tua. ℣. Auerte ocłos meos ne videãt vanitatem in via tua viuifica me. In testimo. Glia pa. Inclina. ℟. Ego dixi dñe miserẽ mei Sana aiam meaz qz peccaui tibi. Añ. Da mihi intellectũ et scrutabor legez tuam dñe. Gꝝ. Legem pone. Cap.

SAna me ⁊ saluabor: saluum me fac ⁊ saluus ero: qñ laus mea tu es. ℟. Sana aiaz meam. Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Quia pec. Glia. Sana. ℣. Adiutor meus esto dñe ne derelinquas me. Neqz despicias me deº salutaris meº. Kyrie leyson ter. xpe eleyson ter kyrie leyson ter. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libe. H. go dixi dñe miserẽ mei. Sana aiam meã qz peccaui tibi. Q. onuertere dñe vsqzquo. Et deꝑcabilis esto sup seruos tuos. Q. culi dñi super iustos. Et aures eiº ad ꝑces eorz. Q. onfiteanť tibi dñe oia opa tua. Et sancti tui benedicant tibi. S. acerdotes tui induanť iusticia. Et sancti tui exultẽt. Q. ñe saluũ sacregem. Et exaudi nos in die q̃ i uocauerimus te. R. alnuz fac ppl'm tuũ dñe ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsqz in eternũ. H. iat pax in virtute tua. Et abũdantia i turribus tuis. Q. remus p fidelibus defunctis. Requiez eternã dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. R. eqescant in pace. Amẽ. Q. tã ꝑ peccaz et negligentijs nr̃is. Dñe ne memineris inquitatũ nr̃az antiquaz: cito anticipent nos mi sericordie tue: qz paup ⁊ mi ser sum nimis. H. diuua nos deus salutaris nr̃. Et ꝓpter glozã

nois tui dñe libera nos: & ppi
tuꝰ esto peccatꝫ nr̄is pp nomẽ
tuū. ℟. Exaudi dñe voce meaz
q̄ clamaui ad te. ℣. Miserẽ mei
et exaudi me. ℟. Miserẽ mei
deꝰ secꝰ ps̄. dicat cū Elia pa.
post ps̄. dicat Surge dñe ad/
iuua nos. Et libera nos pp no
mẽ tuū. Oñe deꝰ virtutū con
uerte nos. Et ostende fa. tu. & sal
ui erimꝰ. Oñe exaudi or. m̄.
Et clamor me. ad te ve. Oñis
vo. Et cū spi. t. Dño q̄liscuq;
Reuenerit. Ad. vj. Hymn.

REctor potés ver ax deus
q tẽpas rex vices splẽdore ma
ne instruis & ignibꝰ meridiez
Extigue flãmas litiuz auser
calorẽ noxiuz cõser salutẽ cor
porverã q; pacẽ cordiũ. Pra
Esecit i salu. ps̄. p̄z pi.
tare tuū aia mea: & i ver
bũ tuū supspaui. Oculi mei
oculi mei i eloq̄ tuū: dicẽtes
q̄n̄ cõsolaberis me. Quia fcūs
sū sicut vter i p̄zuina: iustifica
tiões tuas nõ sū obliꝰ. Quot
sunt dies ſui tui: q̄n̄ facies de
pſequẽtibꝰ me iudiciũ. Nar/
rauerũt mihi iniq̄ fabulãtes:
sz nõ vt lex tua. Oia mandata
tua ꝟitas: iniq̄ pſecuti sunt me
adiuua me. Paulominꝰ cõsũ/
mauerit me i tra: ego ãt nõ de
reliq̄ mãdata tua. Sec̄dz miaz
tuã viuifica me: & custodiã te/
stiomz oris tui. In etnũ dñe:
ꝟbũ tuū pmanet in celo. In
giiatiõe & giiatiõe ꝟitas tua:
fũdasti trã & pmanet. Ordia/
tiõe tua pseuerat dies: q̄n̄ oia
seruiũt t. Nisi q; lex tua medi
tatio mea ẽ: tũc forte pissem i
hũilitate mea. In etnũ n̄ ob
liuiscar iustificatiões tuas: q;
i ipsis viuificasti me. Tuꝰ sũ
ego saluuz me fac: q̄n̄ iustifi/
catiões tuas exq̄siui. Me ex/
pectauerũt pctõres vt pderẽt
me: testionia tua itellexi. Oĩs
cõsũmatiõis vidi finẽ: latꝰ mã
Qdatũ tuū nimis. Psalꝰ.
Uomõ dilexi legẽ tuaz
dñe: tota die meditatio mea ẽ
Sup inimicos meos p̄zudẽtẽ
me fecisti mãdato tuo: q; i et/
nũ mihi est. Sup oẽs docẽtes
me itellexi: q; testimonia tua
meditatio mea ẽ. Sup senes i
tellexi: q; mandata tua q̄siui.
Ab omi via mala ꝓhibui pe
des meos: vt custodiã ꝟba tua
Hiudicijs tuis nõ declinaui:
quia tu legez posuisti mihi.
Quã dulcia faucibꝰ meis elo
quia tua: sup mel ori meo. A
mãdatis tuis itellexi: ꝓpter
ea odiui oẽm viaz iniq̄tatis.
Lucerna pedibꝰ meis ꝟbuz
tuū: & lumẽ semitis meis. Ju
raui & statui: custodire iudicia
iusticie tue. Humiliatꝰ sum
vsq; q̄q; dñe: viuifica me ſm
verbũ tuū. Voluntaria oris

mei bñplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me. Anima mea in manib⁹ meis ſẽp: ⁊ legẽ tuaz nó ſũ oblit⁹. Poſuerũt peccatores laqueũ mihi: ⁊ de mandatis tuis nó erraui. Hereditate acq̃ſiui teſtimonia tua in eternũ: quia exultatio cordis mei ſunt. Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iuſtificatiões tuas in eternũ: ꝓp̃ retributionẽ.

Iniquos odio habui. ℣ et legẽ tuã dilexi. Adiutor ⁊ ſuſceptor me⁹ es tu: ⁊ in ꝙbũ tuũ ſuſtinui. Declinate a me maligni: et ſcrutabor mãdata dei mei. Suſcipe me ſcõm eloquiũ tuũ ⁊ viuã: ⁊ nõ confundas me ab expectatione mea. Adiuua me ⁊ ſalu⁹ ero: et meditabor in iuſtificationibus tuis ſemp. Spreuiſti oẽs diſcedẽtes a iudicijs tuis: qz iniuſta cogitatio eoz. Preuari cantes reputaui oẽs pctõres terre: ideõ dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Feci iudiciũ ⁊ iuſticiã: nõ tradas me calũniãtib⁹ me. Suſcipe ſeruũ tuũ in bonũ: nõ calũnient me ſuperbi. Oculi mei defecerunt in ſalutare tuũ: ⁊ in eloquiũ iuſticie tue. Fac cũ ſeruo tuo ſcõm miaz tuã: ⁊ iuſtificationes tuas doce me. Seruus tuus ſum ego: da mihi intellectum vt ſciam teſtimonia tua. Tempus faciendi domine: diſſipauerũt legem tuaz. Ideo dilexi mãdata tua: ſuper aurum ⁊ topazion. Propterea ad omia mandata tua dirigebar: omnẽ viã iniquaz odio habui. Ant. Gloria laudis reſonet in ore oiuz patri genite qz ꝓlo ſpiritui ſancto pariter reſultet laude per.

Gratia ℣ dñi noſtri ieſu chriſti et charitas dei et cõmunicatio ſanctiſpus ſit ſemper cũ oib⁹ nobis. ℟. In eternũ dñe Permanet ꝙbũ tuũ. ℣. In celo ⁊ in ſcl'm ſcli ꝙitas tua. Permãet. Glia. In eter. Kyri. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. In loco paſcue ibi me col. Ant. Adiua me ⁊ ſalu⁹ ero dñe.

Omnia aut ꝓbate qd̃ bonũ é tenete: ab oi ſpẽ mala abſtinete vos. ℟. Bñdicaz dñm In oi tpe. ℣. Sẽp laus ei⁹ in ore meo. In oi. Glia. Bñdi. ℣. Dñs regnauit.

Rerũ deus tenax vigor: i mor⁹ in te pmanẽs lucis diurne tẽpora ſucceſſib⁹ diei terminãs. Largire clarũ veſpere quo vita nuſq̃z decidat: ſz pre nouũ mortis ſacre perhennis iſtet glia. Preſta p̃.

Qzrabilia teſtionia tua domine: ideo ſcrutata

est ea anima mea. D eclara/
tio sermonuz tuoꝝ illumi/
nat: t intellectum dat puulis
O s meū aperui t attraxi spīm
qꝝ mādata tua desiderabam.
H spice i me et miserere mei:
scdm iudiciū diligētiū nomē
tuum. G ressus meos dirige
scdm eloquiū tuū: et nō dñet
mei oīs iniusticia. R edime
me a calūnijs hominū: vt cu/
stodiam mādata tua. F aciez
tuā illumina sup seruū tuuz:
et doce me iustificatiões tuas
Θ xitus aquarū deduxerunt
oculi mei: qꝝ nō custodierunt
legē tuā. I ustus es dñe: t re
ctum iudiciū tuū. C andasti
iusticiā testimonia tua: t ve/
ritatē tuā nimis. T abescere
me fecit zelus meus: qꝝ obliti
sunt verba tua inimici mei.
I gnitū eloquiū tuum vehe
mēter: t seruus tuꝰ dilexit il/
lud. H dolescentulꝰ sum t cō/
temptus: iustificationes tuas
nō sum oblitus. I usticia tua
iusticia in eternū: t lex tua ve
ritas. T ribulatio t angustia
inuenerūt me: mādata tua me/
ditatio mea est. Θ quitas te/
stimonia tua in eternū: intel/
lectum da mihi t viuam.

Q lamaui i toto coꝛde meo
exaudi me dñe: iustifica
tiones tuas requā. Q lamaui
ad te saluum me fac: vt custo/
diam mādata tua. P reueni i
maturitate t clamaui: in ꝟba
tua supsperaui. P reuenerūt
oculi mei ad te diluculo: vt me
ditarer eloquia tua. V ocem
meā audi scdm misericoꝛdiā
tuā dñe: t scdm iudiciū tuum
viuifica me. H ppꝛopinqua/
uerūt psequētes me iniqtati:
a lege aūt tua longe facti sunt
P rope es tu dñe: t omēs vie
tue veritas. I nitio cognoui
de testimonijs tuis: qꝝ in eter
nū fundasti ea. V ide humili
tatem meā t eripe me: qꝝ legē
tuā nō sum oblitus. I udica
iudiciū meū t redime me: pp
eloquium tuum viuifica me.
L onge a peccatoꝛibꝰ salus:
qꝝ iustificationes tuas nō ex/
quisierūt. M isericoꝛdie tue
multe dñe: scdm iudiciū tuū
viuifica me. M ulti q psequū
tur me t tribulant me: a testi/
monijs tuis nō ꝺclinaui. V i
ꝺi ꝑuaricantes t tabescebaz:
qꝝ eloquia tua nō custodierūt.
V ide qm̄ mandata tua dile/
xi dñe: in mia tua viuifica me
P rincipiū verboꝝ tuoꝝ veri
tas: in eternū oīa iudicia iusti
P cie tue. G loꝛia pa. Dē.

P Rincipes psecuti sūt me
gratis: t a verbis tuis foꝛmi/
dauit coꝛ meū. L etaboꝛ ego
sup eloqa tua: sicut qui inue/
nit spolia multa. I niqtatem

odio habui ⁊ abhominat⁹ sū: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudem dixi tibi: sup iudi cia iusticie tue. Pax multa di ligentibus legē tuā: ⁊ nō est il lis scandalū. Expectabā sa lutare tuū dñe: ⁊ mādata tua dilexi. Custodiuit aia mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea ve hementer. Seruaui mādata tua ⁊ testimonia tua: q⁹ omēs vie mee in cōspectu tuo. Ap/ propinqet deprcatio mea i cōspe/ctu tuo dñe: iuxta eloquiū tuū da mihi itellectū. Intret po stulatio mea in cōspectu tuo: scōm eloquiū tuū eripe me. Eructabunt labia mea hymnum: cū docueris me iustifi/cationes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū: q⁹ oia mandata tua equitas. Fiat man⁹ tua vt saluet me: qm mādata tua elegi. Cōcupiui salutare tuū dñe: ⁊ lex tua me ditatio mea ē. Viuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui si cut ouis q̄ periit: quere seruū tuū: q⁹ mandata tua non sum oblit⁹. Añ. Ex quo oia p quē oia in quo oia ipsi glia i scla.

Tres sunt qui te/ Cap. stimoniū dant i celo: p: et filius ⁊ spūssc̄us: et hȳ tres vnū sunt. Clamaui in toto co:de. Exaudi me dñe. ℣. Ju stificationes tuas requiram, Exaudi. Glia. Clamaui. ℣s. Ab occultis meis munda me dñe. Et ab alienis parce seruo tuo. Añ. Aspice in me dñe et miserere mei. Caplm.

Alter alteri⁹ onera porta te: ⁊ sic adimplebitis legē xpi ℟. Redime me dñe. Et mise/rere mei. ℣. Des emi me⁹ ste/tit in via recta in ecclesijs bē/dicā te dñe. Et miserere. Glia Redime. ℣. Ab occultis me,

Añ. Clamaui. Psalm⁹

Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Do mine libera aiaz meā a labijs iniqs: ⁊ a lingua dolosa. Quid det tibi aut q̄d apponat tibi: ad linguā dolosam. Sagitte potētis acute: cū carbonibus desolatorijs. Heu mihi q⁹ in colatus me⁹ p:olongatus est: habitaui cū habitantibus ce/dar multū icola fuit aia mea. Cum his qui oderūt pacem erā pacificus: cū loq̄bar illis impugnabant me gratis. Añ. Clamaui et exaudiuit me.

Añ. Auxilium. Psalm⁹

Leuaui oculos meos in montes: vñ veniet auxilium mihi. Auxiliū meū a dño: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Non det in cōmotionē pedē tuū: neq⁹ d⁹:

mitet qui custodit te. Ecce non dormitabit neq; dormi/et:qui custodit israĥ. Dñs custodit te dñs protectio tua: sup manū dextera tuā. Per diez sol nō vret te: neq; luna p noctē. Dñs custodit te ab oi malo:custodiat aiam tuam dñs. Dñs custodiat introitū tuū et exitū tuū:ex hoc nūc et vsq; in sēlm. Ant. Auxilium meum a dño. Cap. Dñs ātdiriga. hy.

LAmbē celi ꝙditor qui mixta ne confunderent aq fluēta diuidēs celū dedisti li/mitē. Firmās locus celestib⁹ simulq; terre riuulis vt vnda flāmas tēperet terre solū ne dis/sipēt. Infunde nūc pyssime donū phēnis gre fraudis no/xie ne cassib⁹ nos error atterat ver⁹. Lucē fides inueniat sic luminis iubar ferat hec vana cūcta terreat banc falsa nulla comprimāt. Presta p: pi. Dirigatur dñe ozo mea. Ant. Magnificat aia dñm. ps. Jpz Kyrie. et cete. pces minores.

Fer.iij.ad vē. ant. In domū Etat⁹ sū i hijs q dcā sūt mihi: i domū dñi ibi mus. Stātes erāt pedes nri: i atrijs tuis hierlm. Hierusalē q edificat vt ciuitas:cui⁹ ptici patio ei⁹ i idipm. Illuc enim ascēderūt trib⁹ trib⁹ dñi: testi monium israĥ ad cōfitēdū noi dñi Quia illic sederūt sedes in/dicio:sedes sup domū dauid. Rogate q̄ ad pacē sūt hierlz: et abūdātia diligētib⁹ te. Fiat pax i virtute tua:et abūdātia i turrib⁹ tuis. Propter frēs meos et pximos meos:loq̄bar pacē de te. Propter domū dñi dei nri:q̄siui bona tibi Ant. In domum dñi letātes ibim⁹. Ant.

AD te leui. ps. Qui hitas cuau oculos meos: qui hitas i celis. Ecce sicut oculi ꝙuoz:in manib⁹ dñoz suoz:ū. Sicut oculi ācille i manibus dñe sue:ita oculi nri ad dñm deū nrm donec miāt nostri. Miserere nri dñe miserē nri: q: multū repleti sum⁹ despe/ctiōe. Quia multū repleta est aia nra:opprobriū abūdanti/bus et despectio superbis. Ant. Qui hitas i celis miserē nob.

Ant. Adiutor tū. Psal⁹.

NIsi q: dñs erat i nob⁹ di cat nūc israĥ:nisi q: dñs erat in nobis. Cū exurgerēt homines i nos: forte viuos deglutissent nos. Cū ira ascēderet furor eoz i nos:forsitā aqua absorbuisset nos. Torrētē ptransiuit aia nra forsitā ptrānsisset aia nra aquā intollerabilē. Benedictus dñs:q̄ non dedit nos i captionē dētib⁹ eo/rū. Ania nra sicut passer ereptā de laqo venātiū. Laqueus cōtrit⁹ ē:et nos liberati sum⁹. Ad

iutoriū nr̄m i noie dn̄i:q fecit celū z terrā. Añ. Adiutoriū nr̄z i noie dn̄i. Añ. Būsac. ps.

QUi confidūt i dño sic mōs syon:nō cōmouebit i eternū q bitat i hierlz. Montes i circuitu ei⁹ z dn̄s in circuitu ppli sui:ex hoc nūc z vsqz i seculū. Quia nō relinq̄t dn̄s virgā pctōr sup sortē iustor:vt nō extendant iusti ad iniqtatē manus suas. Būsac dñe:bonis z rectis corde. Declinātes aūt i obligatiōes adducet dn̄s cuz opantib⁹ iniqtatē:pax sup isrl. Añ. Būsac dñe bonis z rectis corde. Añ. Fci sum⁹. ps.

IN conuertēdo dn̄s captiuitatē syon:fci sum⁹ sicut consolati. Tūc repletū é gaudio os nr̄z: et lingua nr̄a exaltatiōe. Tūc dicēt iter gētes:magnificauit dn̄s facē cū eis. Magnificauit dn̄s facē nobiscū:fci sum⁹ letātes. Conuertē dñe captiuitatē hostrā:sic torrēs i austro. Qui seminat i lachrymis: in exultatōe metet. Euntes ibāt z flebāt mittētes sēia sua. Venientes āt veniēt cū exultatiōe: portātes mānipulos suos. Añ. Fci sum⁹ sicut consolati. Capi. Dn̄s ait dirigat. Hym.

ELluris agēs conditor mūdi solū q eruēs pulsis aq̄ molestijs terrā dedisti imobilez.

Vt germē aptū pferēs fuluis decora floribꝰ secunda fructu sistēt pastūq̄ gtū reddēt. Dētis puste vulnera mūda viro/re gr̄e vt scā fletu diluat motꝰ q̄ p̄uos atterat. Tussis tuis obtēpet nullis malis appetat met bonis repleri gaudeat et motu actū nesciat. Gl̄a p̄ pi. Añ. Burigat dñe. Añ. Exultz spūs meꝰ in dño deo salutari meo. ps. Dgt.kyr. Fer.tiij ad vsp añ. Btus vir. ps. 126

NIsi dn̄s edificauerit domū:inuanū laborauerūt qui edificāt eā. Nisi dn̄s custodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ custodit eā. Vanū é vobis ante lucē surgere:surgite postq̄ sederitis q̄ māducatis panē dolōris. Cū dederit dilectis suis somnū:ecce hereditas dn̄i filij merces fructꝰ vētris. Sicut sagitte i manu potētis:ita filij excussoz. Btus vir q̄ iplebit desideriū suū ex ipsis:nō cōfūdet cū loq̄t inimicis suis i porta. Añ. Btus vir q̄ ipleuit desideriū suū. Añ. Bti oēs. ps.

BEati omēs q̄ timēt dn̄m qui ambulant in vijs eius. Labores manuū tuaz q̄ manducabis:btus es et bñ tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundans:in laterib⁹ domus tue. Filij tui sicut nouelle oli-

iuarū: in circuitu mense tue. Ecce sic bñdicet hó: q timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierlm oibus dieb⁹ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē sup isrl. Ant. Beati oēs q timēt dñm. Ant. Benedixim⁹: ps. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc isrl. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim nō potuerūt mi bi. Sup dorsū meū fabricauerūt pctōres: plōgauerūt iniqtatē suā. Dns iust⁹ cōcidet ceruices peccatoꝝ: cōfundāt et cōuertant retrorsū oēs qui oderūt syon. Fiāt sicut fenum tectoꝝ: qd priusq̄ euellat exaruit. De q nō implebit manum suā q metet: et sinū suum q manipulos colliget. Et nō dixerūt q pteribant bñdictio dñi sup vos: benedixim⁹ vobis in noīe dñi. Ant. Bñdixim⁹ vob in noīe dñi. Ant. Deprofūdis De profūdis clamaui. ps. ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intendētes: in vocē deprcationis mee. Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe qs sustinebit. Quia apud te, ppitiatio ē: et pp legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aia mea i ūbo ei⁹: speauit aia mea in dño. A custodia matutina vsq̄ ad noctē: spet isrl in dño. Quia apud dñm mia: et copiosa apd eū redēptio. Et ipse redimet isrl: ex oīb⁹ iniqtatib⁹ ei⁹. Ant. De profundis clamaui ad te dñe. Ant. Spet. Domine nō est exaltata cor meum: neq̄ elati sunt oculi mei. Neq̄ ābulaui in magnis: neq̄ i mirabilib⁹ sup me. Si nō humiliter sentiebā: sed exaltaui aiam meā. Sicut ablactat⁹ sup mr̄em suā: ita retributio in aia mea. Spet isrl in dño: ex hoc nūc et vsq̄ in seculū. Ant. Spet israel in dño.

Cap. Dns aūt dirigat corda nr̄a et corpora nr̄a in lege sua et in mandatis suis: vt fiāt apud eū vie nr̄e rectissime q lucidū centrū poli cādore pingis igneo augēs decore lumine. Quarto die q stāmea solis rotā ꝓstituēs lūe mistras ordini vagos recursus syderū. Ut noctib⁹ vel lumi direptiōis terminū ꝑmonstrēs et mētiū signū darēs notissimū. Illumia cordis hoīum absterge sordes mētiū resolue culpe vinculū euerte moles criminū. Ora pi pi. Ad. Dirigat dñe. Ant. Respexisti hūilitatē meā dñe de⁹ me⁹ ps. Magnificat. ℣. ℟. Feria.v. Ad vē. ant. Et omis. ps. Memento dñe dauid: et oīs mansuetudinis ei⁹. Sicut iurauit dño: votū vouit deo ia

cob. ℟ si introiero in tabnaculũ dom⁹ mee: si ascẽdero in lectũ strati mei. ℟ i dedero somnũ oculis meis: & palpebris meis dormitationẽ. ℟ & requiẽ tpi/bus meis: donec inueniã locũ dño: tabernaculũ deo iacob. ℣ ecce audiuim⁹ eã in effrata: inuenim⁹ eã i cãpis silue. ℣ introibim⁹ in tabernaculũ eius: ador abim⁹ i loco vbi steterũt pedes ei⁹. ℟ surge dñe i requez tuã: tu & arcba scificatiois tue. ℟ sacerdotes tui induant iustitiã: & sci tui exultẽt. ℣ propter dauid seruũ tuũ: non auertas faciẽ xpi tui. ℣ urauit dñs dauid veritatẽ & nõ frustrabit eã: de fructu ventris tui ponã sup sedẽ tuã. ℟ si custodierint filij tui testamentũ meũ: & testimonia mea hec que docebo eos. ℟ & filij eor: vsqz i seculũ sedebunt sup sedẽ tuã. ℣ m elegit dñs syõ: elegit eã in habitationẽ sibi. ℣ ec requies mea i seculũ seculi: hic habitabo quoniã elegi eã. ℣ viduã ei⁹ bñdicens bñdicã: paupes ei⁹ saturabo panibus. ℟ sacerdotes ei⁹ induã salutari: & sci eius exultatiõe exultabunt. ℣ illuc pducã cornu dauid: paraui lucernã xpo meo. ℣ inimicos ei⁹ induã confusiõe: sup ipm aũt efflorebit scificatio mea. ℣. Et ois mãsuetudinis ei⁹. ℣. Habitare. ℣ẽ.

℣ Ecce quã bonũ & quã iocũ/du: habitare frẽs in vnũ. ℟ sicẽ vnguẽtũ in capite: qđ descẽdit in barbã barbã aaron. ℣ đ descẽdit in oram vestimẽti ei⁹: sicẽ ros hermon q descẽdit in mõtẽ syõ. ℣ m illuc mãdauit dñs bñdictionẽ: & vitã vsqz i scm. ℣. Habitare frẽs i vnũ. ℣eques pr nõ dicit i vesp̃is. pr̃.

℣ Ecce nũc bñdicite dñm oẽs serui dñi. ℣ ui statis i domo dñi: in atriis dom⁹ dei nri. ℣ in noctib⁹ extollite manus vras i scã: & bñdicite dñm. ℟ bñdicat te dñs ex syõ: q fecit celũ & terrã. ℣. Dis pr̃

℣ Audate nomen dñi: laudate serui dñi. ℣ ui statis in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nri. ℣ audate dñm q bonus dñs: psallite noi ei⁹ qm suaue. ℣ m iacob elegit sibi dñs: isr̃l in possessionẽ sibi. ℣ uia ego cognoui q magn⁹ ẽ dñs: & dn⁹ nr pre oib⁹ diis. ℣ ia qcũqz voluit dñs fecit in celo & in terra in mari & i oib⁹ abyssis. ℟ ducens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiaz fecit. ℣ ui pducit ventos de thesauris suis: q pcussit primogenita egypti ab hoie vsqz ad pec⁹. ℟ & misit signa & prodigia in medio tui egypte: in pharaonẽ & in oẽs seruos ei⁹. ℣ ui pcussit gẽtes multas: & occidit reges fortes.

Seon regē amorreoꝝ ⁊ og regē basan: ⁊ oia regna chanaā. Et dedit terrā eoꝝ hēditatē: hēditatē isrl̄ pplo suo. Dñe nomē tuū in etnū: dñe memoriale tuū i generatiōe ⁊ generationē. Quia iudicabit dñs pplm suū: ⁊ i seruis suis deprecabit̄. Simulachra gentiū argentū ⁊ aurū: opa manuū hominū. Os habēt ⁊ nō loquūt: oculos habēt ⁊ nō videbunt. Aures hūt ⁊ nō audiēt: neqz eni ē spūs in ore ipsoꝝ. Siles illi fiāt q faciūt ea: ⁊ oēs q ptī dūt i eis. Dom⁹ isrl̄ bñdicite dñm: dom⁹ aaró bñdicite dñm. Dom⁹ leui bñdicite dñm: q timetis dñm benedicite dñm. Bñdict⁹ dñs ex syō: q habitat in hierl̄m. Alle. Quia qcūqz voluit dñs fecit. Notandū q̄ festo dupl̄. tm̄ tenet̄ quilibet ps. Dsalm sequētis cū isto fine Qm̄ i etnū mia ei⁹. alias nō. Alle. Qm̄

Confitemini dño qm̄ ps. bon⁹: qm̄ in eternū mia ei⁹. Confitemi deo deoꝝ. Confitemini dño dñoꝝ. Qui facit mirabilia mag̃ solus. Qui fecit celos i itellcū. Qui firmauit trā sup aqs. Qui fecit luminaria mag̃. Solē i potestatē diei. Lunā ⁊ stellas i potestatē noctis. Qui pcussit egyptū cū p̄mogenitis eoꝝ. Qui eduxit israel de medio eorū. In manu potenti ⁊ brachio excelso. Qui diuisit mare rubrū in diuisiones. Et eduxit isrl̄ p mediuz ei⁹. Et excussit pharaonē ⁊ ꝓtutē ei⁹ in mari rubro. Qui trāsduxit populū suū p desertū. Qui pcussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regē amorreorū. Et og regē basan. Et dedit terrā eoꝝ hēditatē. Hēditatē isrl̄ seruo suo. Quia in hūilitate nr̄a memor fuit nr̄i. Et redemit nos ab inimicis nr̄is. Qui dat escam oi carni. Confitemini deo celi. Confitemini dño dñoꝝ: qm̄ in eternū mia ei⁹. Alle. Qm̄ in etnū mia

Seius Alle. Hymnū. Ps.

Sup flumia babilonis illic sedim⁹: ⁊ fleuim⁹ dū recordaremur syon. In salicib⁹ in medio ei⁹: suspēdim⁹ organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos q captiuos duxerūt nos: ꝓba cantionū. Et q abduxerūt nos: hymū cātate nob de cāticis syō. Quō cātabim⁹ cāticū dñi: i terra aliena. Si oblitus fuero tui hierl̄m: oblīsci dext̄ dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: si nō meminero tui. Si nō ꝓposuero tui hierl̄m: in pncipio leticie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: i die hierl̄m. Qui dicūt exinanite exinanite: vsq

ad fūdamētū i ea. Filia babilonis misera: btūs q retribuet tibi retributiōez tuā quā retributuisti nob. Btus q tenebit: et allidet puulos suos ad petrā. Ant. Hymnū cātate nobis de cātici syō. Ps. Dñs āt dirigat.

Agne deꝰ potē. Hymnie q ex aqs oztū genꝰ parti remittis gurgiti parti leuas i aera. Demersa limphis iprimēs subuecta celꝰ irrogās vt stirpe vna ꝓdita diuersa rapiāt loca. Largire cūctis vnū qs mūdat vnda sāguis nescire lapsus criminum nec ferre mortis tedium. Ut culpa nullū deprimat nullū leuet tactātia elisa mēs ne ꝯcidat elata mēs ne corruat. Ps. Dirigat dñe. Ant. Deposuit potentes scōs pſequētes: et exaltauit humiles xp̄m cōfitētes. Ps. Magt. Kyrie. ꝛc. Ꝯfe. vj. ad vesp. ant.

In conspectu. Psalm. 137

Confiteboz tibi dñe i toto coꝛde meo: qm̄ audisti ꝟba oris mei. In ꝯspectu āgeloꝝ psallā tibi: adoꝛabo ad tēplū scm̄ tuū et confiteboꝛ noi tuo. Super mia tua et ꝟitate tua: qm̄ magnificasti sup oē nomē scm̄ tuū. In qcūqz die inuocauero te exaudi me: multiplicabis i aia mea ꝟtutē. Cōfiteāt tibi dñe oēs reges terre: qz audierūt ꝟba oris tui. Et cantēt i vijs dñi: qm̄ mag̃ ē gl̃ia dñi. Qm̄ excelsus dñs et humilia respicit: et alta a lōge cognoscit. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: et sup irā inimicoꝝ meoꝝ extēdisti manū tuam et saluū me fecisti dexte tua. Dñs retribuet ꝓ me: dñe mia tua i sclz: opa manuū tuaruz ne despicias. Ant. In ꝯspectu āgeloꝝ psallā tibi deꝰ meꝰ. Ant. Dñe ꝓbasti. ꝓ.

Domine ꝓbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā et resurrectionē meā. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitā meā et funiculū meū inuestigasti. Et oēs vias meas ꝓuidisti: qz nō ē ẏmo in līgua mea. Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et ātiq̄: tu formasti me et posuisti super me manū tuā. Mirabil' scā ē scia tua ex me: cōfortata ē et nō potero ad eā. Quo ibo a spū tuo: et q a facie tua fugiā. Si ascēdero i celū tu illic es: si descēdero ad infernū tu ades. Si sūpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris. Etenim illuc manꝰ tua deducet me: et tenebit me dexte tua. Et dixi forsitā tenebre cōculcabūt me: et nox illuiatio mea in delicijs meis. Quia tenebre nō obscurabūt a te et nox sic dies illuia

bit: sic tenebre ei⁹ ita t lumen ei⁹. Q uia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Q ō fitebor tibi q terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opa tua t aia mea cognoscet nimis. Q nō e occultatu os meū a te qđ fecisti i occulto: t sūba mea i inferioribus⁹ tre. Q imperfectū meū viderūt oculi tui: t i libro tuo oēs scribēt: dies formabūt t nemo i eis. Q ihi āt nimis honorificati sūt amici tui de⁹: nimis confortat⁹ e principat⁹ eor. Q inumerabo eos t sup arenā multiplicabūt: exurrexi t adhuc sū tecū. Q si occideret de⁹ pctores: viri sanguinū declinate a me. Q uia dicūt i cogitatiōe: accipiāt i vanitate ciuitates suas. Q nōne q oderunt te dñe oderā: t sup inimicos tuos tabescebaz. Q perfecto odio oderā illos: inimici fci sūt mihi. Q roba me deus t scito cor meū: interroga me t cognosce semitas meas. Q t vide si via iniquitatis i me é: t deduc me in via etna. Aū. Dñe pbasti me et cognouisti me. Aū. A viro

Q Ripe me dñe pa. iniq. ab hoie malo: a viro iniq eripe me. Q ui cogitauerūt iniquitates i corde: tota die constituebāt plia. Q acuerūt linguas suas sicut spētes: venenū aspidū sub labijs eor. Q ustodi me dñe d manu pctoris: ab hoib⁹ iniquis eripe me. Q ui cogitauerunt supplātare gressus meos: absconderūt superbi laqueū mihi. Q t funes extenderūt i laqueū: iuxta iter scandalum posuerūt mihi. Q ixi dño de⁹ me⁹ es tu exaudi dñe vocem deprecatiōis mee. Q ñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meū i die belli. Q nō tradas me dñe a desiderio meo pctori cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltēt. Q aput circuitus eor: labor labiorū ipsor operiet eos. Q adcidet sup eos carbones: i igne deijcies eos i miserijs non subsistēt. Q ir liguosus nō dirigetur i terra: virū iniustū mala capiēt i interitu. Q ognoui q faciet dñs iudiciū inopis: t vindictā pauperū. Q erūtiā iusti confitebūt noi tuo: t habitabūt recti cum vultu tuo. Aū. A viro iniq libera me dñe. Aū. Dñe. ps.

Q Omine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cū clamauero ad te. Q irigat oratio mea sicut incēsū in conspectu tuo: eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Q one dñe custodiā ori meo: t ostiū circūstātie labijs meis. Q on declines cor meū i verba malicie: ad excusandas excusatiōes in pctis. Q ū hoib⁹ operātib⁹ iniquitatē: t nō communicabo cū electis

eoꝝ. Corripiet me iust⁹ i mia et increpabit me: oleū aūt pctōris nō impinguet caput meū. Quōm adhuc et oratio mea in bīs placitis eoꝝ: absorti sūt iudices eoꝝ. Audiēt verba mea quōm potuerūt: sicĕ crassitudo terre erupta ē sup trām. Dissipata sūt ossa nr̄a sec⁹ infernū: qr̄ ad te dñe dñe oculi mei i te sperauiī n̄ auferas aiaꝫ meā. Custodi me a laqueo quē statuerunt mihi: et a scādal' operantiū iniqtatē. Cadēt in retiaculo ei⁹ pctōres: singl'ariter sū ego donec trānseā. Ant. Dñe clama ui ad te exaudi me. Ant. Vox

Voce mea ad dñm. tio. dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecat⁹ sū. Effūdo i conspectu ei⁹ oratiōnē meā: et tribulationē meā ante ipm pnūcio. In deficiēdo ex me spīm meū et tu cognouisti semitas meas In via hac q̄ ambulabā: absconderūt laqueū mihi. Considerabā ad dexterā et videbā: et non erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: et nō ē q̄ requirat aiaꝫ meā. Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea i terra viuēntiū. Intēde ad deprecationē meā: qr̄ humiliat⁹ sū nimis. Libera me a psequēntib⁹ me: qr̄ confortati sūt super me. Educ de custodia aiaꝫ meā ad cōfitēdū noī tuo: me expectāt iusti donec retribuas mihi. Ant. Portio mea dñe sit in terra viuēntiū. Cap.

Deus aūt dirigat. Hym.

Lassmatoꝝ hois de⁹ q̄ cūcta sol⁹ ordinās humū tubes pducere reptātis et fere gen⁹. Cui mag̃ rex corpa dictu iubēt (vinida vt seruiāt p ordinē subdēs dedisti hoi. Repelle a seruis tuis qcqd p imundiciā aut moribꝰ se suggerit aut actibus iterserit. Da gaudioꝝ p̄mia: da gr̄az munera: dissolue lit̄ vincl'a: astrige pact̄ federa. Capi. Dirigat dñe. Ant. Suscepit deus isr̄l' puerū suū: sicĕ locut⁹ ē abraam et semi ei⁹: et exaltauit hūiles vsq; in secula. Mag̃t.

Domine exaudi oratiōnē meā auribꝰ pcipe obsecratiōnē meaꝫ: in vitate tua exaudi me i tua iusticia. Et nō intres i iudiciū cū seruo tuo: qr̄ nō iustificabit̄ i conspectu tuo oīs viuens. Quia psecut⁹ ē inimic⁹ aiaꝫ meā: humiliauit i terra vitā meā. Collocauit me in obscuris sicĕ mortuos sc̄li: et anxiatus ē sup me spūs me⁹: i me turbatū est cor meū. Memor fui dierū antiqrū: meditat⁹ sum i oib⁹ opib⁹ tuis: i factis manuū tuaꝝ meditabar. Expādi manus meas ad te: aia mea sicut terra sine aq̄ tibi. Velocit̄ ex-

audi me dñe: dñs ſecit ſpūs me⁹.
Nō auertas faciē tuā a me: et
ſilis ero deſcēdentib⁹ in lacū.
Auditā fac mihi mane miaz
tuā: q⁹ in te ſperaui. Notā fac
mihi viā in q̄ ambulē: q⁹ ad te
leuaui aiaz meā. Eripe me ḋ
inimicis meis dñe ad te ꝓfugi:
doce me facē volūtatē tuā: q⁹
dē⁹ me⁹ es tu. Spūs tuus bo/
nus deducet me i terrā rectā:
ꝓpt nomē tuū dñe viuificab
me i eqtate tua. Educes ḋ tri
bulatione aiam meā: et in mia
tua dispdes inimicos meos.
Et pdes oēs q tribulāt aiam
meā: q̄m ego ser⁹ tuus sum.
Sabbo ad vsp̄ aii. Bñdict⁹.
Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ q
docet manus meas ad
ꝓliū: et digitos meos ad bellū
Mia mea et refugiū meū: ſu/
ſcepto⁹ me⁹ et liberato⁹ meus.
Protecto⁹ me⁹ et i ipso ſpaui:
qui ſubdit ppl'm meū ſub me.
Dñe qd é hō q⁹ innotuiſti ei:
aut filius hois q⁹ reputas eū.
Homo vanitati ſilis fact⁹ é: dies
ei⁹ ſicē vmbra ꝓtereūt. Dñe i/
clina celos tuos et deſcēde: tā/
ge mōtes et fumigabūt. Fulgura chozuſcatiōes et diſſipab
eos: emitte ſagittas tuas et cō/
turbabis eos. Et mitte manū
tuā de alto: eripe me et libera
me de aqs multis: et de manu
filioz alienoz. Quoz os lo
cutū é vanitatē: et dextera eoz
dextera iniqtatis. Deū canticū
nouū cātabo tibi: in ſalterio
decacoꝛdo ſallam tibi. Qui
das ſalutē regib⁹ q redemiſti
dauid ſuū tuū: de gladio ma/
ligno eripe me. Et erue me ḋ
manu filioz alienoz: q̄rū os
locutū eſt vanitatē: et dextera
eoz dextera iniqtatis. Quoz
filij: ſicē nouelle plātatiōes i iu
uētute ſua. Filie eoz cōpoſi/
te: circumoꝛnate vt ſimilitudo tē
pli. Promptuaria eoz plena:
eructātia ex hoc in illud. Oues
eoz fetoſe abūdātes in egreſſi
bus ſuis: boues eoꝛum craſſe.
Nō é ruina macerie neq; trā
ſit⁹: neq; clamoꝛ i plateis eoz.
Beatū dixerūt ppl'm cui hec
ſūt: btus ppl's cui⁹ dñs de⁹ ei⁹.
Aii. Bñdict⁹ dñs deus me⁹.
Aii. Internū Pſalm⁹.
Exaltabo te de⁹ me⁹ rex:
et bñdicā nomē tuo in ſeculū et i
ſeculū ſcli. Per ſingulos dies
bñdicā tibi: et laudabo nomē
tuū i ſcl'm et i ſeculū ſcli. Ma/
gnus dñs et laudabil' nimis: et
magnitudinis ei⁹ nō eſt finis.
Generatio et gñatio laudabit
opa tua: et potētiā tuā pnūcia/
būt. Magnificētiā gl̄ie ſcitatu
tue loq̄nt: et mirabilia tua nar
rabūt. Et virtutē terribiliuz
tuoꝛum dicēt: et magnitudinē
tuā narrabūt. Memoꝛiā abū

dãtie suauitatẽ tue eructabũt: et iustitia tua exultabũt. Q̃ ī ferator et miserícors dñs: pa/tiẽs ⁊ multũ miserícors. Suauis dñs vniuersis: et miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. Cõfiteant tibi dñe oia opa tua: ⁊ sci tui bñdicãt tibi. Gloriã regni tui dicẽt: ⁊ potẽtiã tuã loquent. Vt notã faciant filijs hoiuz potẽtiã tuã: ⁊ gl'iaz magnificentie regni tui. Regnũ tuũ regnũ oiuz secl'oz: ⁊ dñatio tua in oi gñatiõe ⁊ gñatiõnẽ. Fidelis dñs in oib⁹ ꝟbis suis: ⁊ scũs in oib⁹ opib⁹ ſuis. Allevat dñs oẽs q corruũt: ⁊ erigit oẽs elisos. Oculi oiuz i te sperant dñe: ⁊ tu das escã illoz in tpe opoztuno. Aperis tu manũ tuã: ⁊ imples oẽ aial bñdictione. Iustus dñs in oibus vijs suis: ⁊ scũs in oib⁹ opibus suis. Prope ẽ dñs oib⁹ iuocãtib⁹ eũ: oib⁹ iuocãtib⁹ eũ i veritate. Voluntatẽ timẽtiũ se faciet ⁊ deprecationẽ eoz exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligentes se: ⁊ oẽs pctõres dispdet. Laudationẽ dñi loquet os meũ: ⁊ bñdicat ois caro noi scõ ei⁹ in seculũ ⁊ i scl'm scli. Añ. In etnũ ⁊ i scl'm scli. Añ. Laudabo.

Lauda aia mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo q̃diu fuero. Nolite pfidere in principib⁹: in filijs hominũ in quib⁹ non est salus. Exibit spũs ei⁹ ⁊ reuertet in terrã suã: in illa die peribũt oẽs cogitatiões eoz. Cuius cui⁹ de⁹ Iacob adiutor ei⁹: spes ei⁹ in dño deo ipsi⁹: q fecit celũ ⁊ terrã mare ⁊ oia q̃ in eis sunt. Qui custodit veritatẽ in seculũ: facit iudiciũ iniuriã patiẽtib⁹: dat escã esurientibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illumiat cecos. Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos. Dñs custodit aduenas: pupillũ ⁊ viduã suscipiet ⁊ vias pctoz dispdet. Regnabit dñs in scla: de⁹ tuus syõ in generatione ⁊ generationẽ. Añ. Laudabo deum meũ in vita mea.

Añ. Deo nostro. Vs.

Laudate dñm qñ bon⁹ ẽ psalm⁹: deo nr̃o sit iocũda decoraq; laudatio. Edificans hierl'm dñs: dispsiões israel' cõgregabit. Qui sanat cõtritos corde: ⁊ alligat ꝯritiões eoz. Qui nũerat multitudinẽ stellaz: ⁊ oib⁹ eis noia vocat. Magnus dñs nr̃: ⁊ magna virt⁹ ei⁹: et sapiẽtie ei⁹ nõ ẽ nũer⁹. Suscipiẽs mãsuetos dñs: humiliãs aũt pctõres vsq; ad terrã. Precinite dño i ꝓfessione: psallite deo nr̃o in cythara. Qui opit celũ nubibus: ⁊ parat terre pluuiã. Qui pducit i mõti

bus fenū: ⁊ herbam seruituti hoiuz. Qui dat iumētis escā ipoz: ⁊ pullis coruoz inuocātibꝰ eū. Nō i fortitudine eq̄ voluntatē bēbit: nec in tibijs viri bñ placitū erit ei. Beneplacitū ē dño sup timētes eū: ⁊ in eis q̄ sperant sup mia eiꝰ. Añ. Deo nro iocunda sit laudatio. Añ. LAuda hierusalem. Ps. Lauda hierlim dñm: lauda deū tuū syon. Qñ cōfortauit seras portarū tuarū: bñdixit filijs tuis i te. Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumēti satiat te. Qui emittit eloquiū suū terre: velociť currit sermo eiꝰ. Qui dat niuē sicē lanā: nebulā sicē cinerē spargit. Mittit cristallū suū sicut buccellas: añ facie frigoris eiꝰ qs sustinebit. Emittet ỽbū suū ⁊ liq̄faciet ea: flauit spūs eius ⁊ fluent aq̄. Qui annūciat ỽbū suū iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl. Nō fecit taliter oi nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. Añ. Lauda hierusalem dominū. Cap. BEnedictꝰ deus ⁊ pr̄ dñi nr̄i ihesu xp̄i: pr̄ miar: ⁊ deꝰ totius ꝓsolatiōis: q̄ ꝓsolat nos i oi tribulatiōe nr̄a. Deo g̃. Et notādū q̄ i oib⁹ sabbat: ad vs ab oct. epiphie vsq̄ ad. lxx. ⁊ a Deꝰ oiuz. vsq̄ ad p̄mā dñicā kalen. augu. q̄n de dñica agit: iste hym. dicit. OLux btā trinitas ⁊ p̄rincipaľ vnitas iā sol recedit igneꝰ infūde lumē cordibꝰ. Ne mane laudū carmine te deprecemur vespi te nr̄a supplex gl̄ia p cūcta laudet scl̄a. Deo p̄r. ℣. Vespertina oro ascēdat ad te dñe. Et descēdat sup nos mia tua. Notādū q̄ in oibꝰ sabbat a. lxx. vsq̄ ad. xl. ⁊ a p̄ma dñica kaľ. augu. vsq̄ ad aduē tū dñi: q̄n de dñica agit: iste hym. dicit. DEus creator oiuz poliq̄ rector vestiēs diē decoro lucis noctē sopore gr̄a. Fr̄i solutos viges reddat laboris vsui mentesq̄ fessas alleuet luctusq̄ soluat anxios. Grates pacto iā die et nocti exortu p̄ces votiq̄ reos vt adiuues hymnū canentes soluim⁹. Ne cordis ima p̄cinnāt te vox canora cōcrepet te diligat castus amor te mens adoret sobria. Ut cum profundo clauserit diem caligo noctiuꝫ fides tenebras nesciat ⁊ lux fidei luceat. Dormire mentem ne finas dormire culpā noueris castos fides refrigerās sōni vapore tēperet. Exuta sēsu lubrico te cordis alta sōmēt ne hostis iuidi dolo pauor q̄etos suscitet. Xp̄m rogem⁹ ⁊ patrē x̄p̄i p̄r̄ q̄ spiritū vn⁹ potēs p oia soue p̄cā/

tes trinitas. ℣. Uespertina oratio

Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs ℣tutes eius. Laudate eū sol & lūa: laudate eū oēs stelle & lumē. Laudate eū celi celorū: & aq̄ q̄ sup celos sunt laudent nomē dñi Quia ipse dixit & fcā sūt: ipse mādauit & creata sūt. Statuit ea in seculum et in seculū seculi: p̄ceptum posuit & non ptericbit. Laudate dñm de terra: dracones & omnes abyssi. Ignis grādo nix glacies spiritꝰ procellarū: q̄ faciūt ℣bū eius Montes & oēs colles: ligna fructifera & oēs cedri Bestie & vniuersa pecora: serpētes & volucres pēnate. Reges terre & oēs ppli: p̄ncipes & oēs iudices terre. Iuuenes & ℣gines senes cū iunioribꝰ laudēt nomen dñi: q̄ exaltatū ē nomen eiꝰ soliꝰ. Cōfessio eiꝰ sup celū & terrā: & exaltauit cornu ppli sui. Hymnꝰ oibꝰ scis eiꝰ: filijs isrl ppło appropinquāti sibi. Cantate dño cāticum nouū: laus eiꝰ i ecclia scōrū: Letet⁹ israel in eo q̄ fecit eū: & filie ℣ōrū exultēt i rege suo. Laudēt nomē eius i choro: i tympano & psalterio psallāt ei. Quia bñplacitū ē dño i ppło suo: et exaltabit māsuetos in salutem. Exultabūt sci i glia: letabūt in cubilibꝰ suis. Exultatōes dei i gutture eorū: & gladij ancipites i manibꝰ eorū. Ad faciēdā vindictā i nationibꝰ: increpatiōes in pplis. Ad alligādos reges eorū in cōpedibꝰ & nobiles eorū i manicis ferreis Ut faciāt i eis iudiciū cōscriptū: glia hec ē oibꝰ scis eius. Laudate dñm in scis eiꝰ: laudate eū i firmaméto ℣tutis eiꝰ. Laudate eū i ℣tutibꝰ eiꝰ: laudate eū scōm multitudinē magnitudis eiꝰ. Laudate eū in sono tube: laudate eū i psalterio & cythara. Laudate eū in tympano & choro: laudate eū in cordis & organo. Laudate eū in cymbalis bñ sonātibus laudate eū i cymbalis iubilatiōis: omis spūs laudet dñm. ℣ē.

Benedicite oia opa dñi dño: laudate & superexaltate eū i scla. Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño. Bndi. aq̄ oēs q̄ sup celos sūt dño: bñ. oēs ℣tutes dñi dño. Be. sol & luna dño: beñ. stelle celi dño. Be. iber & ros dño: bñ. omnis spūs dei dño. Bñ. ignis & estus dño: bñ. frigus & estas dño. Bñ. rores & pruina dño: bñ. gelu & frigꝰ dño. Bñ. glacies & nues dño: bene. noctes & dies dño. Bñ. lux & tenebre dño: bndi. fulgura & nu

bes dño. ℟ ñdicat terra dñm: laudet ℣ ſupexaltet eũ in ſcla. ℟ ñdicite mõtes ℣ colles dño bñ. vniuerſa germinãtia i terra dño. ℟ ñ. fontes dño. bñdi. maria ℣ flumina dño. ℟ ñ. cete ℣ oia q̃ mouent in aqs dño bñdi. oẽs volucres celi dño. ℟ ñdicite oẽs beſtie ℣ pecora dño: bñ. filij hoium dño. ℟ ñdicat iſral dño: laudet ℣ ſupexaltet eũ i ſcla. ℟ ñdicite ſacerdotes dñi dño: bñ. ſui dñi dño. ℟ ñ. ſpus ℣ anime iuſtoꝝ dño: bñ. ſancti ℣ hũiles corde dño. ℟ ñ. anania azaria miſael dño: landate ℣ ſupexaltate eũ in ſcla. ℟ ñdicam⁹ patrez ℣ filiũ cũ ſcõ ſpũ: tandem⁹ ℣ ſupexaltem⁹ eũ in ſcla. ℟ ñdcus es dñe in firmamẽto celi: ℣ laudabilis ℣ gliosus ℣ ſupexaltus in ſcla.

℣ Benedi/ctus dñs de⁹ iſrl: qz viſitauit ℣ fecit redẽptionez plebi ſue. ℟ t erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui. ℟ icut locut⁹ eſt p os ſcõꝝ: q a ſclo ſũt pphaꝝ ei⁹. ℟ alutẽ ex inimicis nr̃is: ℣ de manu oiuz q oderũt nos. ℟ d faciendam miam cũ p̃ib⁹ nr̃is: ℣ memorari teſtamẽti ſui ſci. ℟ uſiurã/dũ qd̃ iuraui ad abrahã p̃iez nr̃m: datuꝝ le nob. ℟ t ſine timore de manu inimicoꝝ noſtroꝝ liberati: ſeruiam⁹ illi. ℟ in ſcitate ℣ iuſticia coꝝ ipſo: oibus diebꝫ nr̃is. ℟ t tu puer pphẽta altiſſimi vocabis: p̃ibis eni ãte faciez dñi parare vias ei⁹. ℟ d dãdã ſcientiã ſalutis plebi ei⁹: in remiſſionẽ pcoꝝ eoꝝ. ℟ er viſcera mie dei nr̃i: in qb⁹ viſitauit nos oriens ex alto. ℟ lluminare hijs q in tenebris ℣ vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros

℣ Agni/ficat: aia mea dominũ ℟ t exultauit ſpũs me⁹: i deo ſalutari meo. ℣ uia reſpexit hũilitatẽ ãcille ſue: ecce enim ex hoc beatã me dicẽt oẽs gñati/ones. ℣ uia fec̃ mihi magna q potẽs ẽ: ℣ ſcm̃ nom̃ ei⁹. ℟ t mia ei⁹ a pgenie i pgenies: timentib⁹ eũ. ℟ ec̃ potentiã in brachio ſuo: diſpſit ſuperbos mẽte coꝛdis ſui. ℟ epoſuit potẽtes ꝺ ſede: ℣ exaltauit hũiles ℟ furiẽtes ipleuit bonis: ℣ diuites dimiſit ianes. ℟ uſcepit iſrl puez ſuũ: recoꝛdatus mie ſue. ℟ ic̃ locut⁹ ẽ ad p̃es nr̃os abrahã ℣ ſemini ei⁹ in ſcla.

℣ Te deũ laudam⁹: te dñm cfitemur. ℣ e eternũ patrẽ: omis terra veneraf. ℣ ibi oẽs ãgeli: tibi celi ℣ vniuerſe poteſtates. ℣ ibi cherubin et ſeraphin: inceſſabili voce pclamãt. ℟ cus. ℟ cũs. ℟ ãct⁹ dñs de⁹ ſabaoth. ℣ leni ſunt

celi ⁊ terra maiestatī glīe tue
Te gl̄iosus: apl̄oꝝ chorꝰ. Te
pphaꝝ: laudabilis numerus
Te martyꝝ: cādidatꝰ laudat
exercitꝰ. Te p orbem terrarū
scā ꝓfitet ecclia. Patrē imēse
maiestatis. Venerādū tuū ve
rū: ⁊ vnicū filiū. Scm quoq;
paraclitū spm̄. Tu rex glorie
xp̄e. Tu p̄is: sēpiternꝰ es filius. Tu ad liberādū suscepturus hoiem: nō horruisti virgis
vteꝝ. Tu deuicto mortis acu
leo: aperuisti credētibꝰ regna celoꝝ. Tu ad dext erā dei sedes: i gl̄ia p̄is. Iudex crederis: eē vēturꝰ. Te ergo q̄s famulis tuis subueni: quos p̄ci
oso sanguine redemisti. Eter
na fac: cū scis tuis gl̄ia munerari. Saluū fac ppl̄z tuū dn̄e:
⁊ bñdic hereditati tue. Et tregeeos: ⁊ extolle illos vsq; in
eternuz. Per singulos dies:
bñdicimꝰ te. Et laudamꝰ nomen tuū: in sc̄m ⁊ i sc̄m secl̄i
Dignare dn̄e die isto: sine
peccato nos custodire. Miserere nostri dn̄e: miserere nr̄i.
Fiat mia tua dn̄e super nos
quēadmodū sperauimꝰ in te.
In te dn̄e speraui nō ꝓfūdar
Dnc di/ p̄s. in eternū.
Emittis seruū tuū dom̄ine: scd̄m verbum tuū in pace
Quia viderūt oculi mei: salutare tuū. Quod parasti ante
faciē omniū ppl̄oꝝ. Lumen
ad reuelationē gentiū: ⁊ gl̄iaz
plebis tue isr̄l. Ne reminiscaris dn̄e delicta nostra vl̄
parentū nostroꝝ: neq; vindictam sumas de pctis nostris.
Kyrieleyson. Xp̄eeleyson. Christe audi nos
Pater de celis deꝰ: miserere
nobis Fili redēptor mundi
deꝰ: miserere nobis. Spūsc̄e
deꝰ: miserere nobis. Sctā trinitas vnꝰ deꝰ: miserere nobis
Scā maria: ora p̄ro nobis.
Scā dei genitrix: ora ꝓ nob.
Scā virgo virginū: ora ꝓ nob̄
Scē michael: ora.
Scē gabriel: ora.
Scē raphael: ora.
Oēs sci āgeli ⁊ archāgeli: ora.
Oēs sci bt̄oꝝ spūū orā dies: ora.
Scē iohannes baptista: ora.
Scē petre: ora.
Scē paule: ora.
Scē andrea: ora.
Scē iacobe: ora.
Scē iohānes: ora.
Scē thoma: ora.
Scē iacobe: ora.
Scē philippe: ora.
Scē bartholomee: ora.
Scē matthee: ora.
Scē symon: ora.
Scē iuda: ora.
Scē mathia: ora.
Scē barnaba: ora.
Scē marce: ora.

Scē lucę: oꝝ.
Scē martialis: oꝝ.
Scē tymothee: oꝝ.
Oēs sci apli ⁊ euāgeliste: oꝝ.
Oēs sci discipuli dñi: oꝝ.
Oēs sci innocentes: oꝝ.
Scē stephane: oꝝ.
Scē line: oꝝ.
Scē clete: oꝝ.
Scē clemens: oꝝ.
Scē cornelī: oꝝ.
Scē cypriane: oꝝ.
Scē syxte: oꝝ.
Scē thoma: oꝝ.
Scē laurenti: oꝝ.
Scē vincenti: oꝝ.
Scē grisogone: oꝝ.
Scē fabiane: oꝝ.
Scē sebastiane: oꝝ.
Scē christofore: oꝝ.
Scē georgi: oꝝ.
Scē dionysi cū socijs tuis: oꝝ.
Scē maurici cū socijs tu. oꝝ.
Scē eustachi cū socijs tu. oꝝ.
Scē blasi: oꝝ.
Sci iohānes ⁊ paule: oꝝ.
Sci cosma ⁊ damiane: oꝝ.
Sci marcelline ⁊ petre: oꝝ.
Scē albane: oꝝ.
Scē oswalde: oꝝ.
Scē edmunde oꝝ.
Omnes sci martyres: oꝝ.
Scē sylvester: oꝝ.
Scē leo: oꝝ.
Scē gregorī: oꝝ.
Scē ambrosī: oꝝ.
Scē martine: oꝝ.
Scē nicholae: oꝝ.
Scē basili: oꝝ.
Scē germane: oꝝ.
Scē augustine: oꝝ.
Scē pauline: oꝝ.
Scē iohannes: oꝝ.
Scē wilfride: oꝝ.
Scē wilelme: oꝝ.
Scē cuthberte: oꝝ.
Scē swithune: oꝝ.
Scē sampson: oꝝ.
Scē edmunde: oꝝ.
Scē hieronyme: oꝝ.
Scē edwarde: oꝝ.
Scē leonarde: oꝝ.
Scē benedicte: oꝝ.
Scē egidi: oꝝ.
Scē anthoni: oꝝ.
Scē hylarion: oꝝ.
Oēs sci confessores oꝝ.
Oēs sci mōachi ⁊ hēmite oꝝ.
Scā anna: oꝝ.
Scā maria magdalene oꝝ.
Scā maria egyptiaca: oꝝ.
Scā pelagia: oꝝ.
Scā felicitas: oꝝ.
Scā perpetua: oꝝ.
Scā agatha: oꝝ.
Scā agnes: oꝝ.
Scā cecilia: oꝝ.
Scā lucia: oꝝ.
Scā anastasia: oꝝ.
Scā sabina: oꝝ.
Scā eufemia: oꝝ.
Scā fides: oꝝ.
Scā charitas: oꝝ.
Scā spes: oꝝ.

S cā katherina oꝛ.
S cā margaretha: oꝛ.
S cā iuliana: oꝛ.
S cā scholastica: oꝛ.
S cā petronella: oꝛ.
S cā austraberta: oꝛ.
S cā hilda: oꝛ.
S cā euerildis: oꝛ.
S cā etheldreda: oꝛ.
O ēs scē virgines: oꝛ.
O mnes sancti oꝛ.
P ropitꝰ esto: pce nobis dñe
A boi malo: libera nos dñe.
A b insidijs diaboli: li. A pe/ste superbie: li. A carnalib⁹ de/sideriis: li. A b oib⁹ imūdicijs mētis ⁊ coꝛpis: li. A psecutiõe paganoꝛū ⁊ oiuꝫ inimicoꝛuꝫ nꝛoꝛū: lib. A bira ⁊ odio ⁊ oi mala volūtate: li. A ventura ira: li. A subita ⁊ eterna moꝛte: li. P er mysteriū scē incar/natiõis tue: li. P er crucem ⁊ passionē tuā: li. P er scām re/surrectionē tuā: li. P er admi rabilē ascensionē tuā: li. P er graꝫ scispūs pacliti: li. A pe/nis ifernꝰ: li. I n die iudicij: l. P eccatoꝛes: te rogam⁹ audi nos. Q t pacē ⁊ ꝙcoꝛdiā nob dones: te r. Q t scām eccleſiā tuā regē ac defensare digneris ter. Q t dñm aplicū ⁊ oēs gd⁹ ecclie i scā religiõe ꝙseruare di gne. t. r. Q t archiepm nꝛm ⁊ oēm ꝙgregationē sibi ꝙmissā in scā religiõe ꝙser. dign. t. r. Q t regib⁹ ⁊ pncipib⁹ nꝛis pa cē ⁊ verā ꝙcoꝛdiā atqꝫ victo riā donare dig. te r. Q t locuꝫ nꝛm ⁊ oēs habitātes i eo visitare ⁊ ꝙsolari dig. Q t oib⁹ benfcō/rib⁹ nꝛis eterna bona retribu as: t. r. Q t cūctis pplꝫ xpianū pcioso sāguine tuo redēptuꝫ ꝙser. dig. t. r. Q t remissionē/ꝫ oiuꝫ pcīoꝝ nꝛoꝝ nobis donare dig. t. r. Q t obsequꝫ futuris nꝛe rōnabile facias: te ro. Q t aīas nꝛas ⁊ pentū nꝛoꝝ ab eter na dānatiõe eripias: te r. Q t mia ⁊ pietas tua nos sēp custo diat. t. r. Q t aeris tēperiē bo/nā nobis dones. t. r. Q t fructꝰ terre dare ⁊ ꝙser. dig. te r. Q t frib⁹ nꝛis ⁊ oib⁹ fidelib⁹ infir mis sanitatē mētis ⁊ coꝛpis do/nare dig. t. r. Q t mibias pau/peꝝ ⁊ captiuoꝝ intueri ⁊ rele/uare dig. t. r. Q t cunctis fide lib⁹ defūctis regē eternā dona re dig. t. r. Q t ad gaudia eter na nos pducē dig. t. r. Q t nos exaudire dig. t. r. A li dei. t. r. A gn⁹ dei q tollꝭ pec. mū. pce nobis dñe. A gn⁹ dei q tol. pec mū. exaudi nos dñe. A gn⁹ dei q tol. pec. mū. miserē nobis. X pe audi nos. K yr. X pel. K y. P ī nr. O t ne. P eccauim⁹ dñe cū pib⁹ nꝛis. I niuste egim⁹ iniqtatē fecim⁹. O ne nō ꝺm pcta nꝛa facias nobis. Neqꝫ ꝺm iniqtates nꝛas retri

bus nob. Ne memineris dñe iniqtatū nrāz ātiq̄z. Cito ātici/pēt nos miē tue q̄z pauperes fci sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris nr. Et pp gloriā nois tui dñe liba nos ⁊ ꝓpiti⁹ esto pctis nris pp nomē tuuz. Memor esto ꝯgregatiōis tue. Quā possedisti ab initio. Sa cerdotes tui induāt iusticiā. Et sci tui exultēt. Dñe saluū fac regē. Et exaudi nos i die q̄ inuocauerim⁹ te. Saluū fac pplm tuū dñe ⁊ bñdic hēditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq̄z in eternuz. Surge dñe adiuua nos. Et liba nos pp nomē tuū. Dñe ds virtutū. Et oñde. Dñe exau. Et clam me. Dñs vobis. Et cū spi. oro

Deus cui ꝓpriū ē miberi sēp ⁊ pcere suscipe deprcationē nrāz: ⁊ qs delictoz catheną ꝯstrictā mirabilio tue pietatis absoluat. p xp̄m do. oro.

Deus i te spantiū fortitudo: adesto ꝓpiti⁹ inuocationib⁹ nris: ⁊ q̄z sine te nihil pōt mortal' infirmitas: pia auxiliū gr̄e tue: vt in exequēdis mādatis tuis ⁊ volūtate tibi ⁊ actiōe placeamus. oro.

Protector i te spantiū ds fin q̄ nihil ē validū uel scm: multiplica sup nos miaz tuā: vt te rectore te duce sic trāseamus p bona tēporalia vt non amittamus eterna. oro

E⁹ cui oē cor pater ⁊ ois volūtas loq̄t: ⁊ quē nulluz latet secretū: purifica p infusionē sci spūs cogitatiōes cordis nri vt pfecte te diligē ⁊ digne laudare mereamur. oratio

Ds pps sēpiterne ds q facis mirabilia magna sol⁹ ꝓpē de sup famulū tuū archiepm nr̄m ⁊ sup cūctā ꝯgregationē sibi cōmissā spū gr̄e salutaris ⁊ vt i vitate tibi ꝓplaceāt ppe tuū eis rorē tue bñdictiōis infunde. Deus q̄ charis oro tatis dona p gr̄iā sci spūs tuoz cordib⁹ fideliū infudisti: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis p qb⁹ tuā dep̄camur clemētiaz salutē mētis ⁊ corpis: vt tota virtute diligāt: ⁊ q̄ tibi placita sūt tota dilectiōe pficiāt. Adesto dñe suppli oro. cationib⁹ nris: ⁊ viaz et act⁹ famuloz tuoz i salutē tue pspitate dispone: vt inter oēs hui⁹ vie ⁊ vite varietates tuo sēp ꝓtegāt auxilio. oro.

E⁹ a q̄ scā desideria recta cōsilia ⁊ iusta sunt opa: da huis tuis illā quā mūd⁹ dare nō pōt pacē: vt ⁊ corda nra mādatis tuis dedita ⁊ hostiū sublata formidine: tpa sint tua p/

Ide/ tectōe trāquilla liū de⁹ om. ꝯdi. ⁊ redē. a ni. fa. fa. q̄z tu. remis. cuc. in.

pec. vt idul. quã sẽp op. pi. su.

OZ ñiũ scõz i oro. ꝙse. tercessiõib⁹ qs dñe gr̃a tua nos sẽp ꝓtegat: ⁊ xp̃ianis oib⁹ viuentibus atq; defunctis miaz tuã vbiq; ꝓtẽde: vt viuẽtes ab oib⁹ impugnatiõib⁹ defẽ si tua opitulatiõe saluẽt: ⁊ defuncti remissionẽ oiuz suoz meream accipe ꝓciõz p xp̃z dñz no. amẽ. Fideliũ aie p miam di in pace requiescant. amen.

Sequũt suffragia cõsueta. Ad sõ scẽ irruiat vsq; aduẽtũ dñi sit mem. sequtes nisi q̃ festũ cũ regie chori: ac ẽt p⁹ octa. epiph. vsq; ad dñicaz ꝓma. xl. ꝓter q; omnia mem. de cruce ⁊ me. bt̃e marie mutat vt plen⁹ ibi pz. De scã cruce. Per signũ cruc̃ de inimicis nr̃is liba nos ds nr̃. ℣. Ois terra adoret te de⁹. Et psallat tibi: psalmũ dicat noi tuo. ℟i.

DEus q vnigeniti filij tui dñi nr̃i iesu xp̃i ꝓcioso sanguine viuifice crucis vexillũ scificari voluisti: ꝓcede q̃s: eos q eiusdẽ scẽ crucis gaudẽt honore: tua q̃z vbiq; ꝓtectiõe gaudẽ. p. e. xp̃m. De dña aii. Bt̃a mr̃ ⁊ inupta ℣go gl̃iosa regina mũdi intercede ꝓ nob ad dñm. ℣. Ora ꝓ nob. ℟i.

DOncede nos fa. tuos q̃s dñe ds ppe. men. ⁊ corp. sani. gau. ⁊ glo. bt̃e ma. sẽp vir. iter ce. a ꝓce. libe. tri. ⁊ fu. ꝓsenti le/ti. p xp̃m. De aplis aii. Orate ꝓ nobis sci dei apli vera mũdi lumia petre atq; paule. ℣.

HAudi nos de⁹ salutaris nr̃: ⁊ apl̃oz tuoz petri ⁊ pauli nos tuẽ ꝓsidijs: q̃z donasti fideles eẽ doctrinis. p. x. De cõfessore. Rapiũt a pugile lex et hostis lumẽ q̃ ꝓ scm̃ repat ce co celi numẽ. ℣. Ora ꝓ nobis

DEus q oro. bt̃e wilfe. nos bt̃i willi cõfessoris tui atq; põtific̃ meritis ⁊ intercessione letificas: ꝓcede ꝓpic⁹: vt q ei⁹ bñficia poscimus: dono tue gr̃e ꝓsequmur. p. xp̃m. De reliquis. Corpa scoz in pace sepulta sũt ⁊ viuent noia eoz in eternũ. ℣. Exultabũt sci i gl̃ia

PRopitiare nob q̃s oro. dñe famul̃ tuis ꝓ scoz tuoz q̃z relique i pũti regescũt ecclia merita gl̃iosa: vt eoz pijs intercessionibus ab oib⁹ ꝓtegamur aduersis. p. x. De cõfessoribus. Sint lũbi vestri precincti ⁊ lucerne ardẽtes in manib⁹ vr̃is. ℣. Sacerdo. ℟o.

DE⁹ q nos scoz cõfessorũ tuoz iohis wilfridi et cuthberti: cõfessiõibus gl̃iosis circũdas ⁊ ꝓteg̃: da nob ⁊ eorũ imitatiõe ꝓficẽ ⁊ intercessione gaudẽ. p xp̃m. De oib⁹ sc̃is. Sci dei oes intercedite ꝓ nr̃a

Vol. 1. p. 542.

oimq3 salute. ℣. Letami i dño
RIbue qs dñe oés oio
scos tuos iugit orare p
nobis: t sp eos clemēter audi
re digneri. p xpm. Dro pace
Da pacē dñe in dieb⁹ nr̄is: qz
n ē ali⁹ q pugnet p nob nisi tu
Ode⁹ nr̄. ℣. Fiat pax i. oio
Eꝰa q scā desideria rcta
ꝓsilia t iusta sūt opa: da ser. tu
is il. quā mū. da. nō pōt pa. vt
t coz. nr̄a mā. tu, de. t hoſ. sub
foz, tpa sint ꝓtectiōe trāqlla. p
do. no. Dns vo. Et cū spū tuo
Benedicamus dño. Ad vespe
ras de scā cruce an. Nos aūt
gliari optz i cruce dñi nr̄i ihesu
Axpi. ℣. Dis terra a. oio.
Desto nobis dñe ds nr̄
t quos scē crucis letari facis
honoze: ei⁹ qz ppetuis defende
subsidijs. p xpm. De domina
an. Sancta dei genitrix vir
go semper maria interced e p
nobis ad dñm deū nostru m.
On. Post partū. Oratio.
Omps sempiterne de⁹ nos
famulos tuos dextra potenne
tue a cūctis ꝓtege pculis: t gli
osa bte marie sēp vgis itercessi
one fac nos pnti gaudē pspi
tate t futura. De aplis. Bllo
si ꝓncipes terre quō i vita sua
dilexerūt ser ita t in morte nō
sūt sepati. ℣. In oēm ter. Dio
Protege dñe pplm tuuz
t aplor tuor petri t pau
li pzocinio ꝓfidentes ppetua
defensione conserua. p xpm.
De sancto willelmo an. Ab
abyssi saucib⁹ biduo submer
sus mater natū recipit a mor
te reuersum. ℣. Ora p no. oio
De⁹ q nos De reliqs. Corpa
scoz. ℣. Exultabūt sci. t cet. vt
s. De confessor. an Fulgebūt iu
sti t tāq3 scintille i arūdineto
discurrēt iudicabūt nationes t
regnabūt i etnū. ℣. Sacer. tui
Beatoz ꝓfessoz tuoz to
banus wilfridi t cuthb,
ti nos foueat dñe ꝓciosa ꝓfes
sio: t pia iugit itercessio tueat
p xpm. De omnibus sanctis
an. Omnes electi dei nostri
memoz ami an deū vt vitis ꝓ
cib⁹ adiuti mereamur vobis
Oadiūgi. ℣. Letami. oio.
Ide dñe infirmitates no
stras t itercedentib⁹ oib⁹ scis
tuis: celeri nob pietate succur
re. per xpm. Dro pace an. Da
pacem domine in die. ℣. Fi
Oꝰ auctoz oio at pax.
Opaci t amator: qē nosse
viuē cui seruire regnare ē: pte
ge ab oib⁹ impugnatiōib⁹ sup
plices tuos: vt q i defensione
tua ꝓfidim⁹ nulli⁹ hostilitatis
arma timeam⁹. p do. no. Dis
vobis. Benedicam⁹ dño. ℟.
Deo gratias.

¶ In vigilia vñ⁹ ap̄li vel plu
rimor ap̄lor ad vesperas añ.

Os q relīqstis
omnia: z secu/
ti estis me: cen
tuplū accipiet
et vitam eter/
nā possidebit.

Psalmi feriales. Añ. Nō vos
me elegistis: sed ego elegi vos
et posui vos vt eatis z fructuz
afferatis: z fructus vr maneat.
Añ. Tradēt enī vos i ꝯsilijs: z
in synagogis suis flagellabūt
vos: z ante reges z p̄sides du
cemini propter me in testimo
nīū illis z gētib⁹. Añ. Bti pa/
cifici bti mūdo corde: qm̄ ipsi
deū videbūt. Añ. O glorioſi
ap̄li: colūne ecclie: vitatū p̄co/
nes: lampades fulgētes: vos
ígne spūſſci fugatis errorū te
nebris mūdū illuminastis: in
tercedite p̄ro nobis ad deum
qui vos elegit. Capīm

NOn vos me elegistis sz
ego elegi vos: z posui vos: vt
eatis et fructū afferatis: z fruct⁹
vr māeat: dixit iesus discīplis
suis. ℟. Qui sunt isti q vt nu/
bes volāt. Et q̄si colūbe ad fe/
nestras suas. ℣. Candidiores
niue: nitidiores lacte: rubicū/
diores ebore antiq. Et quasi.

AGlia. Et quasi. Hym⁹.

ANnue x̄pe seculor dñe
nobis p̄ horū tibi cara merīta:
vt q̄ te corā grauiter deligm⁹:
horū soluant gl̄iosis p̄ecib⁹.
Saluare dēptor plasma tuuz
nobile signati sc̄ō vult⁹ tui lu
mine nec lacerari sinas fran/
de demonū ꝓpter qđ mortis
exoluisti p̄reciū. O ole capti/
uos eē tuos seruulos: absolue
reos cōpeditos erige z q̄s cru/
ore redemisti p̄ropr̄io rex bo/
ne tecuz fac gaudē perpetim.
Sit tibi iesu bñdicte dñe gl̄ia
virt⁹ honor z imperiū vna cū
p̄ie sc̄ō q; paraclito cū quibus
regnas de⁹ ante secla amē. ℣.
In oēm terrā exiuit son⁹ eor.
Et i fines orbis terre v̄ba eor
In euā. añ. Bti eritis cū vos
oderint hoies: z cū sepauerint
vos: z exp̄robrauerint z eiece
rint nomē vestrū tanq̄ malū
ꝓpter filiū hois: gaudete z ex
ultate: ecce enī merces vestra
multa ē i celo. ℣. Dñe ne. Oro.

OOncede nobis q̄s oꝑs
de⁹ venturā bti ap̄li tui
M. solēnitatē cōgruo p̄uenire
honore: z venerāde digna cele/
brare deuotiōe. p dñm. ¶ In
vigil. plurimor ap̄lor. Oro.

OOncede q̄s oꝑs de⁹: vt
sic bt̄or ap̄lor tuor. M.
et. M. gl̄iosa natalitia p̄uenī/
mus: sic ad tua bñficia p̄meré
da maiestatē tuā p̄ro nob ipsi

ꝑueniāt. ꝑ ꝺ. Ad matu. Inuit. Regem apl'oꝝ dñm: Uenite adozemus, ꝑ. Uenite. Hymn.

Terna xꝑi mūera apl'o rū glia laudes canentes debitas letis canam⁹ mētib⁹. Ecclesiaꝝ ꝓncipes belli triū/phales duces celestis aule mi lites t ꝟa mūdi luia. Deuo/ta scōꝝ fides iuicta spes credē tui pfecta xꝑi charitas mūdi triūphat ꝓncipē. In his pri/na glia in his volūtas fili⁹ er ultat in his spūs celuꝝ replet gaudijs. Te mīc redēptoꝝ ꝙs vt ipsoꝝ ꝙsortio iūgas ꝑcātes seruulos i sempitna scla amē

Ant. j. noc. añ. In oēm terrā exi uit son⁹ eoꝝ: t i fines orbis tre ꝟba eorū. ꝑ. Celi e. Añ. Cla/maverunt iusti: t dñs exaudi uit eos. ꝑ. Benedicā. Añ. Cō/stitues eos ꝓncipes sup oēm terrā: memores erūt nois tui dñe. ꝑ. Eructauit. ℣. In oēz. ℟. Ecce ego mitto vos sic oues in medio lupoꝝ dicit dñs. Estote ergo prudētes sic̄ spētes: t simplices sic̄ colūbe ℣. Du lucē habet credite i lu cē: vt filij lucis sitis: dicit dñs Estote. ℟. Tollite iugum meū super vos dicit dñs: t di scite q: mitis sū t humil' coꝝ/de. Jugum enī meū suaue ē: t onus meū leue. ℣. Et inuenietis requiē aiab⁹ vr̄is. Jugū. ℟. Du steteritis ante reges t ꝓsi/des: nolite cogitare quō aut qd loq̄mi. Dabit enī vob i illa hoza qd loq̄mi. ℣. Nō enī vos estis q loq̄mi: sꝫ spūs p/tris vr̄i: q loq̄t in vob. Dabit. In

Ij. noc. añ. Principes ppl'oꝝ cō gregati sūt cū deo abraam. ꝑ. Omnes gentes. Añ. Dediſti hereditatē timentibus nomē tuum dñe. ꝑ. Exaudi deus deprecationē. Añ. Annūcia/uerunt opera dei: t facta eius intellexerūt. ꝑ. Exaudi deus oratiōnē meam cum depre. ℣. Constitues eos principes sup oēm terram. Memores erunt nominis tui dñe. Quar tū resp̄onsoꝝ. Uidi comtum/ctos viros habētes splēdidas vestes: t angelus dñi locutus est ad me dicens: Isti sunt vi/ri sancti amici dei. ℣. Uidi an gelum dei volantem per me/dium celi voce magna clamā tem t dicentem: Isti sunt viri viri sancti. Quantum. ℟. Isti sunt triumphatoꝝ et amici dei: qui cōtēnētes iussa prin cipū meruerunt p̄mia eter/na. Modo coꝝonant et acci/piūt palmā. ℣. Isti sūt q vene/runt ex magna tribulatione: t lauerūt stolas suas in sangui ne agni. Modo. ℣j. ℟. Isti ℣.

mentes in carne plātauerūt ecclesias sanguine suo: nō sunt in terris corpora eorū separata. Quorum merita sunt in celis nume sanctoꝝ coequales. ℣. Sancti per fidē vicerūt regna operati sunt iusticiam: adepti sunt ꝓmissiones. Quoꝝ. Glia. Quorū. In.xij.nec.an. Exaltabunt cornua iusti alla. ℣. Cōfitebimur. Ant. Lux orta ē iusto alla: rectis corde letitia alla. ℣. Dñs regnauit exultet. Ant. Custodiebāt testimonia eius ⁊ ꝑcepta eius alla. ℣. Dñs regnauit irascatur. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eorum. Scōm Iohannē.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Hec mādo vobis: vt diligatis inuicē. Ewangelia. Omelia ex cōmenta ⁊no beati augustini epi.

SI nō venissem inqt dñs ⁊ locutus fuissem eis: peccatū nō haberēt. Nūquid sine peccato erāt iudei antequꝫ xps veniret in carne? Quis hoc vel stultissimus dixerit. Hoc est eni peccatū: q̄ non crediderūt in xpm: q̄ ꝓpter eā venit vt crederētur in eum. Hoc pctm̄ si nō venisset nō vtiqꝫ haberēt. ℟. Isti sunt viri sci quos elegit dñs i charitate nō ficta: ⁊ dedit illis gloriā sempiternā. Quoꝝ doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eorū: ⁊ in fines orbis terre ꝙba eoꝝ. Quorū. Lec.vij.

HUiusmodi quippe ei⁹ q̄ntū credētib⁹ salutaris: tantū nō credētib⁹ exitiabilis factus est. Qui me odit inqt dñs: et patrē meū odit. Si interrogarent iudei an diligerent deū: qd se aliud q̄z diligere respōderēt? Nec mentientes ex animo: sed errāt potius opinātes ℟. Fuerunt sine querela ante dñm: ⁊ ab infancia nō sunt sepati. Calicē dñi biberūt. ⁊ amici dei facti sūt. ℣. Tradiderūt corpora sua ꝓpter deū ad supplicia: ideo coronantur ⁊ accipiunt palmā. Calicē. Lec.ix.

QUomodo autez diligerent patrē veritatis: qui haberēt odio veritatē. Tantū igitur oderunt veritatē: quantū oderunt suas penas: quas talibus irrogat veritas. Nescīunt autē illam esse veritatē que tales quales ipsi sunt dānat. ℟. Ecce apostolorū ⁊ domestici dei aduenerūt hodie. Portātes facē ⁊ illuminātes patriam dare pacem genti⁹ et liberare populuz dñi. ℣. Audite preces supplicū vite eterne poscētes ꝑmia: q̄ ser

tis i vestris manipulos iustici: quiq; gaudētes aduenistī hodie. ℣ortātes. ℟lia. ℣ortātes. ℟lia expō hui⁹ luc.

IN illo tpe: Facta ē contētio inter discipulos iesu: quis eoꝝ videret eē maioꝝ. Et rel. Sermo ex cōmentario venerabilis bede p̄sbyteri. Lec. vij

QErtānt⁹ de p̄riorātu discipulis: pius magister eos nō inite ꝓtētionis arguit: sed formā quā sequunt humilitatī modesta rōne describit. In q̄ tñ forma obtinēda maiores ꝫ p̄ceptores. i. doctores ecclesie nō minima discretione opus hñt: ne videlicet regnuz gentiū instar dñari subiectis: seq; ab eis gaudeant superua cuis laudib⁹ attolli: ꝫ ad exēplum regis eterni q̄si minores eis quib⁹ regēdis p̄sunt efficiant ꝫ mistri. Lec. vij.

NAm nimirū necesse est: vt sic bene agētib⁹ p humilitatē sint socij: quatin⁹ ꝫtra delinquētiū vitiū per zelū iusticie sint erecti: vt ꝫ bonis in nullo se p̄ferāt: ꝫ cū p̄uoꝝ culpa exigit: potestatē p̄otinus sui p̄riorat⁹ agnoscāt. Lec. ix.

NEeni p̄fidētis anim⁹ ad elationē potestatī sue delectatione rapiat: recte p quēdā sapientē dicit: Ducē te cōstitue runt: noli extolli: sed esto in illis q̄si vn⁹ ex illis. Igit fratres grauī⁹ nōnunq; delinquit: si inter puerſos plus eq̄litas q̄z disciplina custodiat. ℭ Alia expositio scōm Johānē.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Hoc ē p̄ceptū meū: vt diligatis inuicē: sicut dilexi vos. Et rel. Omelibꝰ gregorij pape. Lec. vij.

PRecepta ergo dñica et multa sunt ꝫ vnū. ℳulta sūt p diuersitatē opis: vnū in radice dilectiōis. Qualiter aūt dilectio ista sit tenēda: ipse ihūs innuat: qui in pleriſq; scripture sententijs ꝫ amicos iubet diligi in se: ꝫ inimicos p̄ropter se.

ILle veraciter cha ritatē habet: qui ꝫ amicum diligit in deo: ꝫ inimicū ꝓpter deū. Mā sunt nōnulli q diligūt ꝓximos: sed p affectū cognationis ꝫ carnis: quibus tñ in hac dilectione sacra eloquia nō cōtradicūt. Sz aliud est qđ sponte impēdit nature: aliud qđ p̄ceptis dñicis ex charitate debetur obediētie.

HInimirū ꝫ p̄ximū ꝫ inimicū diligūt: ꝫ tñ illa sublimia dilectionis p̄mia non assequunt. Quia amorē suuz non spūaliter sed carnaliter impēdūt. ℙroinde cū dñs dice-

rer:hoc est preceptū meum:vt diligatis inuicē:p:otiꝰ addidit:sicut dilexi vos.Ac si apte dicat:Ad hoc amate:ad qđ amaui vos.ps. Te deū. ℣. Annunciauerūt opa dei.Et facta eiꝰ intellexerūt. In laudi.an.

HOc est preceptū meum: vt diligatis inuicē sicē dilexi vos.ps. Dñs regna. An. ℳaiorē charitatē nemo habet: vt animā suā ponat quis pro amicis suis.ps. Jubilate. An. Vos amici mei estis:si feceritis q̄ precipio vobis:dicit dñs.ps. Deus deus meꝰ. An. Bti mūdo corde:qm̄ ipsi deū videbūt.ps. Bñdicite. an. In patiēcia vīa possidebitis aias vias.ps. Laudate. Cap. PEr manꝰ apl̄oꝝ fiebāt signa t ꝓdigia multa in plebe.

℟. Deo gratias. Hymnus

EXultet celū laudibus resultet terra gaudijs apl̄oꝝ gloria sacra canūt solēnia. V os secli iusti iudices t vera mundi lumina votis ꝑcamur cordiū audite preces supplicum. Qui celū verbo clauditis seraſq; eiꝰ soluitis nos a peccatis omnibꝰ soluite iussu quesumꝰ Quoꝝ precepto subdit salus t lāguor omniū sanate egros morbꝰ nō reddētes virtutibꝰ Vtcū iudex aduenerit xp̄s i fine secli nos sempiterni gaudij faciat eē cōpotes. ℣. eo p̄ri ℣. Dedisti hēditatē. Timētibus nomē tuū dñe. In euāge. an. Estote fortes in bello:t pugnate cū antiq̄ serpēte:t accipietis regnū eternū alleluia.

Q ps. Benedicꝰ. Dio. Ueusmnꝰ opꝰ deꝰ:vt beatus. N. apl̄s tuus pro nobis ploret auxiliū:vt a nr̄is reatibus absoluti: a cūctis ēt piculis eruamur.p d̄. Dlimoꝝ apl̄oꝝ oio.

OEus q̄ nos āua apl̄oꝝ tuoꝝ. N. t. N. solēnitate letificas: ꝑsta q̄s: vt q̄rū gaudemꝰ meritis:instruamur exēplis.p dñm. Ad p:imā an. Hoc est p̄cep. ps. Deꝰ in noīe tuo. An. Bras. ps. Quicūq; vult t cetera q̄ ad p:imā pertinēt. Ad.ij.an. ℳaiorē. ps. Legē pone. Cap. Mō vos. ℟. In oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba eoꝝ. Elia p:i. In omnē. ℣. Cōstitues eos. Dio vt s. vel p:o p:ia. Ad.vj.an. Vos amici. ps.

IAm nō Cap. Defecit. estis hospites t aduene: sz estis ciues scōꝝ: t domestici dei supedificati sup fundamētū apl̄oꝝ t pphaꝝ. Constitues eos p:incipes sup omnē terrā. ℣. ℳemores erūt nois tui dñe. Elia. Cōstitu. ℣. Ut

mis ho. Oro.vt ℟.vel ꝓpria. Ad noctuā aī. In patiētia. ℣. Mirabilia. La. Per manus. ℟. Nimis honorati sūt amici tui de⁹. ℣. Nimis ꝯfortat⁹ est principat⁹ eor. Glia. Nimis ho. ℣. Dedisti her. Oro vt ℟. vel ꝓpria. Ad vesp aī.

Travit dñs t nō penite/bit eū: tu es sacerdos in etnū. ℣. Dixit dñs. Aī. Collocet eū dñs cū principib⁹ ppli sui. ℣. Laudate pueri. Aī. Diru pisti dñe vincula mea; tibi sa/crificabo hostiam laudis. ℣. Credidi ꝓpt. Aī. Eūtes ibāt t flebāt mittētes semia sua. ℣. In quertēdo. Aī. Cōfortat⁹ ē pncipat⁹ eor: t honorati sunt amici tui de⁹. ℣. Dñe pbasti. La. Per man⁹. Si duplex fu/rit: ℟. Lues aplor. Hymn⁹. Exultet ce. ℣. In omnē ter. In cuā aī. In regeneratiōe cū se/derit filiꝰ hois i sede maiestat sue: sedebitis t vos iudicātes duodeci tribꝰ isrl: dic dñs. ℣. Dñs. Oro vtā. vel ꝓpria. In nata. euangelistarū ad vē. aī Clos qui re. Aī. Nōvos. Aī Tradēt eni. Aī. Bti pa. Aī. Ecce ego mitto vos sic̄ oues i medio lupor: dicit dñs: estote prudētes sic̄ serpētes: t simpli ces sic̄ colūbe. Mal. feriales.

Omnicuiq nostrū Cap. data est gratia ꝑm men sura donatiōis xp̄i: ꝓpt qđ di cit: ascēdēs in altū captiua du xit captiuitatē dedit dona ho minibus. ℟. Quattuor aialia. Hym. Annue xp̄e. ℣. In oēm In cuā aī. Ecce ego iohānes vidi ostiū aptū i celo: t ecce se/des posita erat i eo: t i medio sedis t in circuitu eius q̄ttuor aialia plena ocul'ante t retro: t dabāt glorią t honorē t bñ/dictionē sedēti sup thronū vi/uēti in secla secl'or. ℣. Dñs. Oro ꝓpa. Ad matu. Inui. Regē euāgelistarū dñm: Ve nite adorem⁹. ℣. Venite. Hym. Etna xp̄i. In .j. noc aī Cōuocatis ihesus duodecī aplis misit illos p̄dicare regnū dei: egressi aūt euāgelizabāt t cu/rabāt vbiq. ℣. Celi enar. Aī Mittēs dñs t alios ad p̄dicā dū dicebat illis: messis quidē multa: operarij pauci. ℣. Bñ dicā. Aī. Jesu xp̄i dñi gra cre dētib⁹ ppls doctores t euan/gelizte sunt in misteriuz fidei missi. ℣. Eructauit. ℟. In oēz. Primū ℟. In visiōe dei vidi: t ecce vēt⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone: nubesq; magna et ignis involuēs splēdor: q̄ in cir cuitu ei⁹. Et ex medio eor̄ sili tudo q̄ttuor aialiū: t aspectus hois erat in eis. ℟. De medio aūt eor̄ q̄si spēs electri: hēbat medio ignis. Et ex med.

Quatuor facies vni erāt: z q̄t/
tuor penne vni: pedes eor pe/
des recti: plāta pedis eorū vt
vituli. Et scintille q̄si aspect⁹
eris cādēt. ℣. Sub pēnis eor
man⁹ hois i q̄ttuor ptib⁹. Et.
iij. ℟. Si'litudo vult⁹ aialiū fa
cies hois z facies leonis a de
xtris ipsor q̄ttuor: facies ℣o vi
tuli atq; aq̄le a sinistris ipsor q̄t
tuor. Et facies z pēne extente
desuper erāt. ℣. Due pēne sin
gulor iūgebāt: z due tegebāt
eor corpa. Et. Glia. Et. In. ij.
no. añ. Sapiētia dñi euāgelij
eruperūt abyssi: z annūciātes
fecūdaī rore celesti mūdo ito
nant. ℘. Oēs gen. Añ. Labia
eorū salutarē dissem̄inauerūt
sciam: opus scīm dignū bñdi/
ctione plenū fecerūt misteriū
sibi traditū deuote ipleuerūt.
℘ Exaudi de⁹ dep. Añ. Ele/
git eos ex oi carne: z dedit illi
pcepta z legē vite z discipline
℘ Exaudi de⁹ oronē meā. cū
℣. Cōstitues eos. iij. ℟. Faci/
es z pēnas p q̄ttuor ptes habe
bāt. Incedētes ℣o nō reuerte
bant: sz vnūquodq; ibat ante
faciē suā. ℣. Pedes eor pedes
recti: plāta pedis vt plāta vitu
li. Incedē. ℣. ℟. Si'litudo aspe
ctus aialiū vt carbonuz ignis
ardentiū: z velut aspect⁹ lāpa
dar. Ibi erat spūs ipet⁹: illuc
gdiebāt cū ambularēt. ℣. Et
vnūquodq; eorū ibat cor ā fa
cie sua. Ibi. vj. ℟. Quattuor
aialia ibāt z reuertebant i si'li
tudinē fulguris chorruscāt: z
erat i medio splēdor ignis. Et
de igne fulgur egrediens. ℣.
Erat autē q̄si visio discurrēs in
medio q̄ttuor aialiū. Et. Glia
Et. In. ij. noc. añ. Electi sunt i
xp̄o ante mūdi cōstitutionē: vt
eēnt sci z imaculati in cōspectu
dei in charitate. ℘. Cōfitebi/
mur. Añ Sapiētiā eor narra
būt oēs ppli: z laudē eor pnū
ciat ois ecclesia scōr. ℘. Dñs
reg̃. ex. Añ Sapiētiā antiq̄rū
exquisierūt sci euangeliste: et
ppbar dicti narratione suā cō
firmauerūt. ℘. Dñs reg̃. ira'.

℣. Nimis ho. Sedz lūc.
Mi.l.t. Desig̃uit dñs ie/
sus alios septuaginta duos: z
misit illos binos añ faciē suā i
oēz citatē z locū: q̄ erat ipe vē/
turus. Et rel'. Om. bñ gr. pape.

Omin⁹ ihesus xp̄s l. vij
frēs carissimi aliq̄ nos
fmōib⁹: aliq̄n ℣o opib⁹ ām̄o/
net. Ipsa eteni facta: eius sunt
pcepta: q: dū aliq̄d tacit⁹ faciē
qd agere debeam⁹ innotescit.
Ecce eni binos ad pdicādū di
scipulos mittit. Quia eni duo
sunt pcepta charitatis: dei vi/
delicet amor z proximi: z mi/
nus q̄z inter duos haberi cha
ritas nō potest. ℟. Cū aspicerē

aialia: appuit rota vna iuxta ea quattuor habēs facies. Et vna similitudo ipsarū q̄ttuor. ℣. Aspectus eorū & opus erat q̄si visio maris. Et. Le. viij

Nemo enī proprie ad se metipsum habē charitatē dicit: sed dilectio se in alterū tēdit. Ut esse charitas possit: binos ad predicandū dñs discipulos mittit. Quatin⁹ hoc in nob̄ tacit⁹ innuat: quia q charitatem erga alterū nō habet: predicationis officiū suscipere nullatenus debet. ℟. Statura erat rotarū & altitudo horribilis: totūq; corp⁹ plenū oculis. Et aspect⁹ earū & opa velut si sit rota in medio rote. ℣. Per q̄ttuor partes euntes ibant: et nō reuertebant cū ambularēt

Et aspectus earū. Le. ix

Bene autē dicit q: mittit eos binos ante faciē suā i oēm ciuitatē & locū q̄ erat ipse venturus. Predicatores enī suos dñs sequit: q: p̄dicatio p̄uenit. Et tūc ad habitaculū mētis nr̄e dñs veniet: qñ ℣ba exhortationis p̄currūt: atq; p hec ℣itas in mēte suscipit. ℟. Cū ambularēt aialia: ambulabāt & rote iuxta ea. Quocūq; ibat spūs: illuc pariter & rote eleuabant sequētes eū. ℣. Cū eleuarent aialia de terra: eleuabantur & rote iuxta ea, Quocūq;. Glia. Quocūq;. ℣. Te deum. ℣. Annūciauerūt. In lau. añ.

Electi deo & hoib⁹ sācti euāgeliste: q ordinauerunt tpa xp̄i bono odore vsq; ad p̄sūmationē vite. ℣. Dñs reg̃. Añ. Dederūt in celebratōe opis sci dei: ideo memoria eorū est in bñdictiōe i sēcula scōr. ℣. Jubila. Añ. Impleuit eos dñs spū sapiētie & intellectus: iocūditatē & exultationē thesaurisauit sup eos. ℣. Deus deus me⁹. Añ. Ex oi corde laudauerūt nomē scm̄ dñi: vt amplificarēt nomen scitatis. ℣. Bñdicite. Añ. Datū est opus eorū in ℣itate: ideo in terra sua duplicia possidebūt: & letcia sēpitna erit eis i xp̄o. ℣. Laudate. Capi. Omcuiq;. Hym. Exultet. ℣. Dedisti hēdi. In qua. añ. In medio & i circuitu sedis dei q̄ttuor aialia senas alas habētia: oculi vndiq; plena: nō cessāt die ac nocte dicē scūs scūs scūs dñs deus ops: q erat: & q est: & q ventur⁹ est. ℣. Bñdicti⁹. Ora. ppria. Adpri mā añ. Dilecti. ℣. Deus in no. Añ. Gratias. ℣. Quicūq; &c. Ad. ij. añ. Dederūt. ℣. Lege pone. Cap. Omcuiq;. ℟. In oēm ter. Ora vt s. Ad. vj. añ. Impleuit. ℣. Defecit. Cap.

Christus dedit quosdã q dé apłos: q sdã ãt ꝓphas alios ꝙo euãgelistas: alios ãt pastores ꝛ doctores ad ꝯsummationẽ scórũ in opꝰ misterij in edificationẽ corpis xpi. ℟. Cõstitues. Dño vt s. ℣. Ad. ix añ. Datũ est. ℟. Mirabilia. Sapiaz ãtiq; exq/sierũt sci euãgeliste ꝛ ꝓphetaꝝ dictis narrationẽ suaz ꝯfirmauerũt. ℟. Nimis hoñ. Dño vt s. ℣. Ad vs. añ. Dilecti. ℟. dixit dñs. Añ. Dedeꝛt ℟. Laudate pue. Añ. Impleuit. ℟. Credidi pp. Añ. Ex oi ℟. In ꝙuer. Añ. Datũ est. ℟ Dñe ph. Cap. Sapiaz ãti. ℟. Cũ ãbulasset. ℣. Exultet ce. ℣. In oẽz ter. In euã. añ. Tua sũt dec xpe opa q scós tuos ita glificas vt etiã dignitatẽ gr̃az in eis future ꝑdire miracula faci as: tu insignes euãgelij ꝑdicatores aialiũ celestiũ admirabili figura ꝓsignasti hijs nãq; celeste munꝰ collatũ gliosis i dicijs es dignatus oñdẽ: hinc laus hinc glia tibi resonet in scla. ℟. Mgi. Dño ppria. Et sciẽdũ q i nullo fõ euãgelist. mutaꝛ hoc nomẽ Apłoꝝ i pfatióe seu i hymnis. Eterna xpi munꝰ ꝛ exultet ce. In na. vnius mart. ad vs. añe ꝛ psal. feria. Si dúplex fuerit: dicant ille añe sup psal. feriaꝛ.

Beatꝰ vir q sufferꝛ tẽtatiõẽz qm̃ cũ ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronaz vite quã repromisit deꝰ diligẽtibꝰ se. Añ. Hic est vir q nõ é derelictꝰ a dño i die certamis qz fidelr viciti mandatis dñi alla. Añ. Hic vir despiciẽs mũdũ ꝛ terrena triumphãs diuitias celo ꝯdidit ore manu. Añ. Btũs vir q inuẽtꝰ est sine macula q pꝰ aurũ nõ abijt nec spauit i thesauris pecunie: qs est hꝫ ꝛ laudabimꝰ eũ: fecit emi mirabilia in vita sua. Añ. Qui odit aiaz suã in hoc mũdo i vitã eternã custo/

Beatꝰ vir q Cap. dit eã. ssuffert tẽtatiõẽ qm̃ cuz ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronaz vite quã repromisit deꝰ diligẽtibꝰ se. ℟. Milesxpi gliose M. scissime. Tuo pio ireruẽtu Culpas nr̃as ablue. ℣. Ut celestis regni sedẽ valeamꝰ scãdere. Tuo. Glia. Culpas. ℣. Deus tuoꝝ militũ sors ꝛ corona ꝑmiũ laudes canẽtes martyris absolue nexu crimis. Hic nẽpe mũdi gaudia ꝛ blãdimẽta noxia caduca rite deputãs puenit ad celestia. Penas cucurrit fortit et sustulit virilit ꝑ te effũdẽs sãguinez eterna dona possidet.

Ob hoc p̄catu ſupplici te poſcim⁹ pyſſime in hoc triū/pho martyris dimitte noxaz crimīnis. Laus ⁊ phēnis. ℣. Glia ⁊ ho.co.eū dñe. Et Ofti. eū ſup o.ma:tuaz. In eua.añ Hic é ℣e martyr q̄ p̄ xp̄i noie ſanguiné ſuū fudit q̄ minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄ſiuit ſz ad celeſtia regna felicit̄ puenit. ℘. Dḡt. Alia añ. q̄ nō d: niſi infeſtis ad q̄ ſpāl'r intulat. Añ. Btus vir q̄ inuēi⁹. vt ſ, oio.

Reſta q̄s op̄s ds: vt qui bti. M. martyris tui natalicia colim⁹: iterceſſiōe eius in tui noīs amoze roboze mur per do. Ad matu. Inuita Juſtus florebit in domo dñi plāctat⁹. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ i hac ſacra ſolēnitate. ℘. Cenite. Hym. Deus tuoruz. In. noct. añ. In lege domini fuit voluntas eius die ac nocte. ℘. Beatus vir. Añ. Predicans p̄ceptū dñi Ofticus eſt i mōte ſcō ei⁹. ℘. Quare fremū. Añ. Voce mea ad dñz clamaui ⁊ exaudiuit me d mōte ſcō ſuo. ℘. Dñe q̄d mul. ℣. Glia

Gloriosi igit̄ L. i. ⁊ ho. martyris xp̄i. M. celebrātes feſtiuitatē: venerari debemus patiētie ipſi⁹ ſcitatē: qui q̄m xp̄i firmatus erat munmine: ſuperari nō potuit i certamine. Corp⁹ ſuuz tradidit carnificib⁹: aiam ſuā ieſu cōmiſit manib⁹. ℟. Iſte ſcūs p⁹ lege dei ſui certauit vſq̄z ad mortē ⁊ a ℣bis impioz nō timuit. Fūdat⁹ eni erat ſup firmā petrā. ℣. Munimine regio ſept⁹ nullaten⁹ ē ab aduer

Oies L. ij. ſaryis ſuper⁹ hodiern⁹ āglico decore nites effulſit. que ſci. M. martyris coz̄ona veſtiuit: cui⁹ feſtiuitas venerāda hodie illuxit: q: exultās cūctos vicit hoſtes: ⁊ ad regna p̄miſſa ſibi p̄perat. ℟. Deſideriū aie ei⁹ tribuiſti ei dñe. Et volūtate labioz ei⁹ nō fraudaſti eū. ℣. Poſuiſti in capite ei⁹ coz̄onaz de lapide p̄cioſo. Et vo. L. co. ij.

Lbat nāq̄z ſcūs iſte martyr. M. p̄ angustias atq̄z p̄ſſuras: p̄yciēs i terra artus fragiles acceptur⁹ a dño etne remuneratiōis florez: q: iuſt⁹ vt palma florebit. Neſcit eni vnq̄z i ſcis florētib⁹ decoz ille marcoz̄e: cui dñs tāq̄z phēnis fluui⁹ ꝯtinuos latices ⁊ refrigeria larga miſtrat. ℟. Juſtus germinabit ſicut liliū. Et florebit i eternū añ dñz. ℣. Plātatus in domo domini in atryis domus dei noſtri. Et flo. Glia. Et flo. In. ij. noct. añ. Filij hoiuz ſcitote q̄m dñs ſāctū ſuū mirificauit. ℘. Cū inuo.

Ant. Scuto bone voluntatis coronasti eum dñe. ℣. Verba mea. Ant. In vniuersa terra glia & honore coronasti eum ℣ Dñe dñs nr̄. ℣. Posuisti dñe sup caput ei⁹. Coronā de lapide pretio. Lcō. xij.

Lm⁹ di martyr. M. cui⁹ certaminis laudes, pterim⁹: itre pidus hausit calicē passiōis i terr̄: vt quiuj eterni gaudio reficeret in celis. Breui qdē p labore: eterno ditat hono re. ℟. Iste cognouit iusticiā & vidit mirabilia magna & exo rauit altissimū. Et inuent⁹ est in numero scōr̄. ℣. Iste ē qui ꝓcēpsit vitā mūdi & puenit ad celestia regna. Et iuē. Lcō. v.

Sanctus martyr iste. M. corpis amando vulnera ad eterna victor⁹ puēit munera. Fortis pmānsit i certamie: & ec ce i celesti letat culmie. Et q i mūdo ꝓtenebat nunc in celo sublimatur. ℟. Dñe pueniſti eum in benedictionib⁹ dulce dinis. Posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. ℣. Vitaz petijt a te et tribuisti ei longitudinē dierū in seculuz seculi. Posuisti. Lcō. vj

Quat enī martyr iste. M. seculi cōtemptor: dei amator fide plen⁹: vitijs vacuus: mē te diues: corpore panper: mo ribus humilis: actu veuerabi lis. Habet quod gestiuit: te net quod dilexit. ℟. Vir iclitus. M. martyr dei pretiosus succensus igne diuini amor̄ cōstanter sustinuit supplicia passionis. Et per immanitatē tormentorū peruenit ad soci etatem angelorū. ℣. Cuius i tercessio nobis obtineat veni am qui per tormenta passio nis eternam meruit palmam et sempiternam coronā. Et p. Gloria pa. Et per im. In. ij. noct. ant. Justus dñs & iusticias dilexit equitatem vidit vultus eius. ℣. In dño confi do. Ant. Habitabit in taberna culo tuo requiescet in monte sancto tuo. ℣. Domine quis habita. Ant. Posuisti domie sup caput eius coronaz de la pide pretioso. ℣. Dñe in vir tute. ℣. Magna est glia ei⁹ in salutari tuo. Gliaz & magnū deco. ipo. sup eū. scōm tobz

In illo tpe. Dixit iesus discipul' suis. Amē amē dico vob: nisi grānū frumēti ca dēs i trā mortuū fuerit: ipm solū manet. Si āt mortuū fue rit: multū fructū affert. Et rel.

Omn. bui biero. ps. Lvij

Plene sci martyr̄ cele brates tropheū: q dū i gnario passiōis ꝓtru⁹ ē: sic grānū frumēti

panis eterni meruit dulcedie
refici: debem⁹ libēter audire
ꝟba ꝟitat: dēm⁹ ēt subseq ve
stigia martyrū ꝓ xp̄o certātis
℟. Stola iocūditat⁹ indut eū
dñs. Et coronā pulch⁹itudis
posuit sup caput ei⁹. ℣. Liba
uit illū pane vite ⁊ itellectus ⁊
a q̄ sapie salutaris potauit il/

GRanū fru L. viij. lū. Et.
méti qđ in terrā cadēs
mortuū fuit: xp̄s sine dubio i
telligit. Quia nisi vn⁹ ꝓ oib⁹
moreret: mūd⁹ adhuc morte
eterna ꝓmeret. Pulchre enī
dñs iesus xp̄s se ḡno frumē/
ti ꝯparauit: q ⁊ angelos in cēlo
pascit: ⁊ homes i terra nutrit: at
q oē aial sua replet dñdictiōe
℟. Btūs vir. N. q post auruz
nō abijt: nec spauit in thesaur⁹
pecunie. Fecit enī mirabilia
in vita sua. ℣. Qui potuit trās
gredi ⁊ nō ē trāsgressus ⁊ facē
mala ⁊ nō fecit. Fecit. Lcō. ix.

IPse etiā est ḡnū qđ duz
solū mortuū fuerit: non
solū multū fructū attulit: sed
etiā totū mūdū spiritali mel/
se repleuit. Hoc ergo ḡnuz: su
is locut⁹ est discipul⁹ dicens.
Qui amat aiam suā: pdet eaz
Et q odit aiam suā in hoc mū
do: in vitā eternā custodit eā.
℟. Miles xp̄i. Aliud scdz
In illo tpe, Dixit ie⁹ dis/

cipulis suis. Si quis
vult post me venire: abneget
semetip̄m ⁊ tollat crucē suā ⁊
seq̄t me. Et rel. Ome. bti gre/

Gorij pape. Lectio. vij.
QUia dñs ac redēpto: nr̄
nou⁹ hō venit in mūdū: noua
p̄cepta edidit mūdo. Naz sic
arte medicine calida frigidis
frigida calidis curāt: ita dñs
nr̄ cōtraria opposuit medica/
mēta pctis: vt lubricis ꝯtinen
tiā: tenacib⁹ largitatē: iracun/
dis māsuetudinē: elatis pci/

QPeret humilitatē. L. viij
Quid ꝟo frēs i hac lecti/
one dñs dicat: audiam⁹. Qui
vult post me venire: abneget
semetip̄m. Fortasse labori/
sum nō est homi relinq̄re sua:
sed valde labor⁹osū ē relinq̄re
semetip̄m. Min⁹ qppe est ab
negare q̄ hēt: valde enī mul
tū est abnegare qđ est. Lcō. ix

NUdi ergo cum nudo lu
ctari dem⁹. Naz si vesti
tus q̄q̄ cū nudo luctat: cit⁹
ad terrā deiicit: q: hz vñ tene
at. Quid enī sunt terrena oia
nisi q̄dā corpis idumēta. Qui
ergo ꝯtra diabolū ad certamē
ꝓperat: vestimēta abiciat ne
succūbat. Nihil in hoc mūdo
amādo possideat: ne vnde ad
votū tegit: ad casum unde te/
neatur. Aliud scom ma:heū.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Nihil o/ptū qđ nō reuelet neq; absco ditū qđ nō sciat. Et ret. Oñ. beati hieronymi. ps. L. vij.

QUomō ergo frēs i pñti seculo multoz diu latet hypocrisis: ergo de futuro tpe itelligēdū ē qñ iudicabit dñs occulta hominū. Mā sicut vnus amicoz bti iob ꝓfitet dixit. Laus ipioz breuis est: z gaudiū hypocrite ad istar puncti. Si ascēderit ad ce/ L. viij. lū superbia eiꝰ: z caput eiꝰ nubes tetigerit: qñ sterqlinū in fine pdet. In fine inqt pdetur: qui in ꝓncipio florere videbat. Et ē sensus. Attendite ne emulemi filiatores: qz veni et profecto tēpꝰ in quo vestra virtꝰ oibus: z eoz reuelet hy/

Sequit. L. ix. pocrisis. Oñ q in tenebris dixistis: in lumine dicent: id est q iter tenebras quōdā ꝓsturaz carcerū qz vmbras vel locum vl passi sī apti: nē clarificata porbē ecclia: lectis eoz actibꝰ publice pdicant. ps. Te deū. ℣. Posuisti dñe. In laud. añ.

QUi me ꝓfessus fuerit corā hoibꝰ ꝓfitebor z ego eū corā pre meo. ps. Dñs regē. Añ. Qui sequit me nō ambulat in tenebris sed hēbit lumē vite dicit dñs. ps. Jubilate. Añ. Qui mihi mistrat me sequat z vbi ego sum illic erit z minister meus. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. Añ. Si quis mihi mistrauerit honorificabit eū pr meꝰ qui ē in celis dicit dñs. ps. Bñdicite. Añ. Volo pr vt vbi ego sum illic sit z minister meus.

Psalmꝰ Laudate. Cap. Iste scūs p lege dei fuit certanū vsq; ad mortē z a verbis ipioz nō timuit fundatus eni erat sup firmā petrā. Hym.

MArtyr dei q vincū prīs sequendo filiuz victis triūphans hostibꝰ victoz fruens celestibꝰ. Tui pcatꝰ munere nrm reatū dilue arcens mali ꝓtagiū vite remouēs tediū. Soluta sunt qz vincula tui sacrati corporis nos solue vinclis seculi amore filij dei. Deo pri. ℣. Justꝰ vt pal. flo. Sicut ce. li. mul. i do. dñi. In euāg. añ. Nisi granū frumēti cadēs in terra mortuū fuerit ipm solū manet. ps. Bñdcūs Dñs. Dia qs. Ad primaz añ. Qui me ꝓfes. ps. Deꝰ in noie. Añ. Gras. ps. Quicūq; z cet. Ad. iij. añ. Qui sequit. ps. Legez po. Cap. Btūs vir q sustinet. ℟. Elia z ho. Lo. eū dñe. ℣. Et cōsti. eū sup opa ma: tu. Loro. Elia pa. Elia z ho. ℣.

Posuisti dō. Dio vtā. ℂ Ad vj. añ. Qui mihi. pſ. Defecit. Beat⁹ vir q̄ i sapia Lap. morabit: z q̄ in iusticia meditabit z i sensu cogitabit circūspectionē dei. ℟. Posuisti dñe Sup caput eī⁹. ℣. Coronā de lapide pciosō. Sup. Glia. Posuisti. ℣. Magna ē. Dio vtā. ℂ Ad. ix. añ. Colo pi. pſ. Mirabilia. Lap Iste scūs. ℟. Magna ē glia eī⁹. In salutari tuo. ℣. Gloriaz z magnū decorē ipones sup eū. In sa. Glia. Magna ē. ℣. Justus vt pal. Dio vtā. ℂ Ad vñ. añ Qui me ꝓfes. z cete. añ. d lau. cū psal. ferialib⁹. Lap. Iste sā ctus. Si duplex fuerit ℟. Vir inclyt⁹. Hym. Martyr. dī. ℣. Glia z ho. In euā. añ Iste sā ctus p legi dei sui certauit vs q̄ ad mortē z a ꝯbis ipioꝝ nō timuit fūdat⁹ eni erat sup firmā petrā. ix. Mgt. Dio pia q̄s. ℂ In tō. iij. lec. vni⁹ mart. Ad vñ añ. z psal. feriales. La. Btūs vir qui suffert. ℟. nō dicit. Hym. De⁹ tuoꝝ. ℣. Glia et ho. In euā. añ. Hic ē vere. vel añ. Beat⁹ vir q̄ inuētus. si ꝓtulerit. pſ. Mgt. Dio. Pia q̄s o. ds. vel ppria si habeat. Ad matu. Inuita. Regē martyruz dñm. Venite adorem⁹. pſ. Venite. ℣. De⁹ tuoꝝ. In no. vna añ: sup. ix. p' almoꝝ vt delz añ. In lege pſ. Beatus vir. z ceteri psal. vni⁹ martyꝝ. ℣. Glia z ho. iij. lec. Lectio. j. Glioſi igit martyꝝ. z cete. vtā. ℟. de pma z ida turba alterius supta si plura sā vt ius mart. i septimana ꝓtulerit: q̄ tertia turba ℟oꝝ non dī in tō iij. lec. pſ. Te deū lau. non dī cat. ℣. Posuisti dñe. ℂ In lau añ Qui me cōfes. pſ. Dñs re. z ceteri psal. sub hac añ. Lap. Iste scūs. Hym. Martyꝝ dei ℣. Just⁹ vt pal. In euāge. añ. Nisi grāi. pſ. Bñdcus. oio Dia q̄s. ℂ Ad pmā añ. Qui sequit. pſ. De⁹ in noie tuo. z cete. ℂ Ad. iij. z ad als ho. cet. añe. de lau. cap. ℟. z oio. vtā. vni⁹ mart.. ℂ Et sciendū q̄ q̄tiēscūq̄z dī tñ pma añ. d lau; sup oēs psal. totiēs dī ida añ. de lau. sup psal. ad. j. z ttia añ ad. iij. z q̄rta ad. vj. z qnta ad ix. ℂ In nat. pluriox mar. Ad vñ añe z psal. fer. Si duplex fuerit dicāt iste añe sup psal. fer

Isti sunt sci qui p dei añ. amoꝛe minas hominuz contempserūt sācti martyres in regnū eternū exultēt cū angel' o q̄z pciosa ē moꝛs scōꝝz q̄ assidue assistūt añ dñm z absinuicē nō sūt sepati. Añ. Tradiderūt coꝛpa sua ad supplicia

vtbẽdes fierẽt in domo dñi.
Ant. Si coꝝã hoibꝰ tormenta passi sunt spes electoꝝ ẽ imoꝛtalis in eternũ. Ant. Ecce merces scoꝝ copiosa ẽ apud deuꝫ ipsi ꝙ mortui sunt ꝓ xpo et viuũt i eternũ. Ant. Dabo scis meis locũ noiatũ i regno ꝓis
Ant. Lap. mei dicit dñs.
Scu ꝓ fidẽ vicerũt regna: opati sũt iusticiã: adepti sũ repromissiões: in xpo iesu dño nro. ℣. Justoꝝ aie i manu dei sũt. Et nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ℣. Visi sũt oculis insipiẽtũ mori illi autẽ sũt i pace.
Et nõ. Glia ꝛ nõ. Hym.
Anctoꝝ meritis inclyta gaudia pãgam⁹ socij gestaq; fortia nã gliscit aius ꝓmere cãtibꝰ victoꝝ genꝰ optimum. Hij sũt qs retinẽs mũdꝰ ihoꝛruit ꝛpim nã sterili floꝛe paridũ sprẽuere penitꝰ teq; secuti sũt rex xpe bone celitꝰ. Hij ꝓ te furias atq; ferocia calcarũt hoim seuaq; ꝛbera cessit bys lacerans fortiter vngula nec carpsit penetralia. Q edunt gladijs more bidẽtũ nõ murmur resonat nõ q̃rimonia sed coꝛde tacito mẽs bñ cõscia cõsecrat patientiam. Q ue voꝛ que poterit lingua retexere q̃ tu martyribus munera ꝓpaꝛas rubꝛi nã fluuido sanguie laureis ditãt bñ fulgidis. Te sũma deitas vnaq; poscimus vt culpas abluas noxia subtrahas des pacẽ famulis nos q̃q; gloriã pcũcta tibi scl'a amẽ ℣. Exultẽt iusti in ꝙspcũ dei. Et delectent i leticia. In euã. ant. Gaudẽt in celis aie scoꝝũ q xpi vestigia sũt secuti: ꝛ qꝛ ꝓ eꝰ amoꝛe sãguinẽ suũ fuderunt ió cũ xpo regnabũt in
Oeternũ. ꝓ. ℳDGt. Oꝛõ.
Eus qui nos concedis sanctoꝝ martyrum tuoꝝ. N. et. N. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝝum societate gaudere. per dñm. Ad matutinas Innocentoꝝiũ. Gaudete ꝛ exultate. Quia noia vestra scripta sunt
Qin celis. ꝓ. Venite ex.
Eterna xpi munera et martyrum victorias laudes canentes debitas letis canamus mẽtibus. Terꝛoꝛe victo seculi penisq; sprẽtis coꝛporis mortis sacre cõpendio vitam beatam possident. Traduntur igni martyres ꝛ bestiarum dentibus armata seuit vngulis toꝛtoꝛis insani manus. Nudata pendent viscera sanguis sacratus funditur sed permanent imobiles vite perhennis gra
Te nunc redemptoꝝ q̃sumus

vt martyrū ꝓfortio iūgas pre
cātes hnulos in sepiterna scla
In.j.noc.añ. Sec⁹ decursus
aquaꝝ plātabis vineā iustoꝝ
sed in lege dñi fuit voluntas
eoꝝ. ꝑ. Btūs vir. Añ Predi
cantes ꝓceptū dñi ꝙstituti sūt
in mōte scō ei⁹. ꝑ. Quare fre
Añ Filij hominuꝝ scitote: qz
dñs scōs suos mirificauit. ꝑ
Cū invocarē. ℣. Exultēt iusti
Beati martyres xpi L.j.
M.t.M. quoꝝ festa cele
bram⁹: qz ꝙtra fidei inimicos
viriliter pugnauerūt: feliciter
ad coronas puenerūt. Qui er
go tā intrepidi ad certamē ac
cesserūt: sicut ab amore mūdi
recesserūt: ita ad amorez dei
accesserūt. ℟. Absterget deus
oēm lachrymā ab oculis eoꝝ
et tā nō erit ampli⁹ neqz luct⁹
neqz clamor ſ nec vll⁹ dolor
Qm ꝓra trāsierūt. ℣. Nō esu
rient neqz sitiēt ap̄li⁹ et nō ca
det sup illos sol neqz vll⁹ est⁹.
Ecce ei sci L.v. Qm̄ ꝑ.
martyres iter scōs exul
tant: angelos: qz libēter tormē
ta ptulerūt inter pessimos. Et
gliosa portāt lucis diadema
ta: qz ꝑ xpo certamia sustinu
erūt īmania. ℟. Viri sci glio
sum sanguinē fuderūt ꝑ dño
amauerūt xp̄m i vita sua imi
tati sunt eū i morte sua. Et iō
coronas triūphales meruerūt
℣. Un⁹ spūs et vna fides erat
in eis. Et ideo. Lcō. nū
Voluēscūqz frēs charis
simi scoꝝ martyꝝ solēnia cele
bramus: ita ipsis intercedēti
bus expectem⁹ a dño bñficia
vt ipsos martyres imitādo cō
tēnam⁹ tēporalia: vt accipere
mereamur celestia. ℟. Justo
rū aie. vt.s. in ꝑmis vel. In.ij.
noc.añ. Scuto bone volūtat
tue coronasti eos dñe. ꝑ Ver
ba mea. Añ. In vniuersa ter
ra gloria et honore coronasti
eos. ꝑ. Dñe dñs nr. Añ Sā
ctis qui sūt in terra ei⁹ mirifi
cauit oēs volūtates meas iter
illos. ꝑ. Cōserua me. ℣. Lets
mi in dño et exultate iusti. Et
glo. oēs rec. corde. Lectio. iij
Ab ipsis itaqz scoꝝ mar
tyrū in veritate festivi
tatis gaudia celebrant: q ipso
rū exēpla sequunt. Solēnita
tes ergo illoꝝ exhortationes
sūt martyrioꝝ. Atqz iō imita
ri nō pigeat: qō celebrare de
lectat. ℟. Tradiderunt corpa
sua ꝓpt deū ad supplicia. Et
meruerūt hēre coronas ꝑpe
tuas. ℣. Isti sunt q venerunt
ex magna tribulatione et la
uerūt stolas suas in sanguine
Sanctoꝝ L.v. agni. Et.
Solēnia martyrū idcirco

celebrare cāpit eccl̄ia: qꝛ quē/admodū xp̄s post mirabilez passionis et resurrectiōis sue dispōnē i pinā ꝓsedit dextera sic ꝛ martyres post agones suos i celestē recepti sūt gl̄iaz. ℟. Sci tui dñe mirabile cōsecuti sūt iter: fruētes ꝑcepti tuis: vt iuenirent illesi i aḡs validis. Terra appuit arida: ꝛ in mari rubro via sine ipedimēto. ℣. Victricē manū tuaz laudauerunt pariē ꝛ decātauerūt dñe nomē scm̄ tuū. Terra. Le.vj.

SAncti qdē martyres ℣bebrabāt fustib⁹: alij ℣gib⁹: flagrisqz alij: nonnulli lozis astricti vl̄ funib⁹ appēsi: iunctisqz manib⁹ alij appēdebant: ꝛ tro deis distenti mēbrati diuelle bant. ℟. Justi i ꝑpetuū viuēt: ꝛ apud dñm ē merces eoꝝ. Et cogitatō eoꝝ apd altissimū ℣. Jdeo accipiēt regnū decoris ꝛ diadema spēi de manu dñi. Et. Gl̄ia laus ꝛ honoꝛ dec⁹ potestas ꝛ iubilatio ꝑi ꝛ nato et spū scō. Et. In.iij.no.ai. Nec est gn̄atio q̄rētiū dñm: q̄rētiū facie dei iacob. ps. Dñi ē ter. Ai. Letami in dño ꝛ exultate iusti: ꝛ gl̄iami oēs recti coꝛde ps. Bti q̄rū. Ai. Jsti sūt sci q ꝑ testamēto dei sua coꝛpa tradiderūt: ꝛ i sāguine agni lauerūt stolas suas. ps. Deꝰ vene. ℣. Justoꝝ aie in manu dei sūt. Et nō tāget illos tormentum malicie. Scdm Lucā. Mil.t. Descēdēs iesus d mōte: stetit in loco cāpestri: et turba discipulozꝝ eiꝰ cū eo. Et rel̄. Sermo ex cōmentario venerabilis bede ꝓsbr̄i. Le.vij.

ALecturus ap̄los dñs in montana subijt: turbas ℣o doctuꝰ ad cāpestria redijt qꝛ nō nisi in būili xp̄m turbe vidē sufficiūt. Mā hec est noꝛma: quā secutus ap̄ls ait: Nō potui vob loq q̄si spiritalib⁹: sꝛ q̄si carnalib⁹. Quasi eni paruulis i xp̄o lac vob potū dedi nō escā. ℟. Sci mei q in isto seculo certamē habuistis: Mercedem laboꝝ ego reddā vob. ℣. Uenite bñdicti patris mei.

AMercedem. Lec.vij.

ET ois turba q̄rebat euz tāgē: qꝛ virt⁹ de illo exibat: et sanabat oēs. Dis turba q̄ euz tāgē potuit: spūs illiꝰ ℣tute sanat. Tactꝰ ergo saluatoꝛ opꝰ est saluti. Quē tāgē: est fidelit in eū credē. A q̄ tāgi: est eius munē furmari. ℟. In circuitu tuo dñe lumē ē qđ nunq̄z deficiet: vbi constituisti lucidas māsiōes: Jbi requiescūt scoꝝ aie. ℣. Magnꝰ dñs ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i i mōte scō eiꝰ. Jbi. Le.ix.

BEati pauperes spū: qm̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ. Spū sūt

pauperes: q⁹ nihil terrenū: ni hilq; carnale ambiūt. Bti mites: qm ipsi possidebūt terrā. Mites sūt: q nec ꝟbo vel opere detib⁹ resistunt: sed potiꝰ ad uersa queq; libentissime amplectūt. ℟. Qstātia martyꝝ laudabilis o charitas inextinguibilis: o patiētia iuincibil: q licet uī ꝓsuras psequētiuꝫ visa sit deipicabilis: inuenietꝫ in laudē ꝫ gllam ꝫ hono: ē. In tpe retribuēdis. ℣. Mob ergo petim⁹ pīs subuenīat meritis honorificati a pīe q ē in celis In tpe. Ellia. In tpe illō illo tpe. Cū uidisset Iesus turbas: ascēdit i mōtē. Et rel. Om. pti Aug.

Spūs q̄rit quid ep̄la. L. vij. significet mons: bñ ītelligit sīgre maiora p̄cepta iustitie: q⁹ minora erāt q iudeis data sūt. Sedēs aūt docet: qđ ptinet ad dignitatē magisterij. Et accedūt ad eū discipli ei⁹: vt audiētis verb illis: hij essent corpe victimiores q p̄ceptis implēdis aio ꝓpinq̄bāt.

Recte de⁹ excel- L. viij. sus in mōtē excelsū ascēdit: vt hoīb⁹ excelsa p̄dicaret Et apiēs os: docebat eos. Diuini oris aptio: celestiū ē gaudioꝝ demōstratio. Dic ei os suū dicit aperire: qui p̄ri⁹ ora ꝓphetarum aperuit. Lcō, ix.

Sequit. Bti paupes spū qm ipsoꝝ est regnū celorū. Paupes sūt spū: humiles ꝫ timētes deū: ꝫ q nihil terrenū nihilq; carnale ambiunt. Qui bñ iō p̄mi ponunt in ordine: q⁹ primi sunt in beatitudine. Bti mites: nā ꝫ idignatiōnē excludit. ℟. Te deū. ℣. Mirabilis de⁹ i scis suis. Exgliosus in maiestate sua. In

Martyres sācti lau. añ. quāta passi sunt tormēta vt securi puenirent ad palmā martyrij. ℟. Dñs reg. Añ Cū palma ad regna puenērt sci coronas decoris meruērt de manu dei. ℟. Jubil. Añ. Corpa scoꝝ i pace sepulta sūt et viuent noīa eoꝝ in eternū. ℟. De⁹ de⁹ me⁹. An Sancti spūs ꝫ aie iustoꝝ hymnū dicite deo alla. ℟. Bñdicite. Añ. Exultabunt sci in gloria letabunt in cubilib⁹ suis. ℟. Lau

Reddet de⁹ Cap. date. mercedē laboꝝ scoꝝ suoꝝ ꝫ deducet illos in via mi

Rex gliose mīe. rabili. martyꝝ corona ꝓfitētiū q respuētes terrena pduci ad celestia. Aurē benignā p̄ti⁹ appone nr̄is vocib⁹ trophea sacra pāgim⁹ ignosce qđ deli qm⁹. Tu vincis i martyrib⁹ parcēdo cōfessorib⁹ tu vince nr̄a crimia donādo indulgen

niam. Deo patri. ℣. Justi aũt in perpetuũ vivent. Et apud dñm est merces eoꝝ. In eũa. añ. Uestri capilli capitis oẽs numerati sũt nolite timẽ multis passeribus meliores estis vos. ℘s. Bñdcũs. Oio Deus q nos. ℂ Ad pmã añ. Martyres sci. ℘s. Deꝰ in nomie tuo. Añ Bias. ℘s. Quicũqꝫ vult. ℟ce. ℂ Ad. ũj. añ. Luꝫ pal. Legẽ pone. Cap Sancti p fidem. ℟. Exultent iusti In cõspectu dei. ℣. Et delectent in letitia. In ꝓspectu. Glia pr̃i. Exultent. ℣. Letamini i dño. Oio Deꝰ qui nos. ℂ Ad. vj Añ. Ecꝛpora sanctoꝝ. ℘s Defecit. Cap. Reddet deus. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gloriamini oẽs recti corde. Et exulta. Glia p. Letamini. ℣ Justorũ anime. Oio vt s. ℂ Ad. ix. añ Exultabunt. ℘s Mirabilia. Cap

SAncti ℣ iusti in dño gaudete; vos elegit deus in hereditatẽ sibi. ℟. Justorũ aie In manu dei sunt. ℣. Et non tanget illos tormentuꝫ malicie. In manu. Gloria pa. Justoꝝ. ℣. Justi aũt. Oio vt supꝛ. ℂ Ad vesper. añ. Martyres sancti. ℣ cetere añe de laud. cũ psalmis ferialibꝰ. Cap Sancti et iusti. Si duplex fuerit. ℟ O cõstantia martyꝝ. Oꝝ. Rex glioſe. ℣. Exultent iusti In eũa. añ. Justoꝝ ẽ eni regnũ celoꝝ qui ꝓtempserũt vitã mundi ℣ puenerũt ad pmia regni ℣ lauerũt stolas suas i sanguine agni. ℘s Mgt. Oio. Deꝰ qui nos. ℂ In festo plurimoꝝ martyꝝ. iij. lec. Ad vs añe ℣ psalmi feriales. Cap. Sci p fidẽ. ℟. nõ di. Hym Scõrum meritis. ℣ Exultent iusti. In eũa. añ Gaudent in celis. ℘s. Mgt. Oio Deꝰ q nos ꝓtegẽdo. ℂ Ad mat. Inui. Regẽ martyꝝ ℟ce. ℘s Uenite. by. Et ma xpi In no. añ. Secꝰ decur. ℘s Beatꝰ vir. ℟ce. psal. plurioꝝ mar. iub hac añ. ℣ Exultẽt iu. iij. lec. Bti martyꝝ. xpi N. ℣. N. ℟. de pma ſba ℣ scõa alternati supta Si pla sã plioꝝ mar. i se pssa ꝓtegerit. ℣. Mirabilis ds. In lau. hec sola añ Martyres sci. ℘s Dñsre. cap Reddet ds. by Rex glioſe. ℣. Justi aũt. In e. añ Uri capilli. ℘s Bñdcũs. oio Deꝰ q nos. Ad hos ce. añe d lau. La. ℟. ℣ oio vt s. In nat. vni ꝓfes ℣ pũtif. Ad vs añe ℣ pr̃i. fer. Si duplex fuerit dicãt iste añe sup psal.

Mauit eũ sẽt. añ. dñs ℣ ornauit eum stola glie induit eũ ℣ ad portas paradisi coronauit eũ. añ. Justu deduxit dñs p vias rectas ℣ ondit illi

regnū dei ⁊ dedit illi sciaz sā
ctoz hoestauit illuz i laboꝛib⁹
⁊ ꝓpleuit laboꝛes illi⁹. Ant. Ji
ste ē q aīa deū magnas vtutes
opat⁹ ē ⁊ ois terra doctna ei⁹
repleta ē ipse itercedat p pec
catis oim ppl'oꝛ. Ant. Jste co
gnouit iusticiā ⁊ vidit mirabi
lia magna et exoꝛauit altissi
mū ⁊ inuēt⁹ ē in nūero scoꝛuz
Ant. Jste hō abadolescētia sua
parti meruit infirmos curare
dedit illi dns claritatē magnā
cecos illūiare et demones ef
HEce sacer Cap fugare.
dos magn⁹ q in dieb⁹ su
is placuit deo ⁊ inuēt⁹ ē iust⁹
⁊ in ipe iracūdie fact⁹ ē recon
ciliatio. ℟. Omnes xpi. ℣. Ut
JSte cōfes dny celestis.
foꝛ dni sacrat⁹ festa plebs
eui⁹ celebꝛat p oꝛbē hodie let⁹
meruit secreta scandere celi.
Qui pi⁹ prudēs humilis pu
dic⁹ sobꝛi⁹ cast⁹ fuit ⁊ qet⁹ vi
ta dū pīs vegetauit ei⁹ coꝛpis
art⁹. Ad sacrū eui⁹ tumulum
frequēter mēbꝛa lāguētū mō
sanitati q̄libet moꝛbo fuerint
guata restituant. Ān nūc nr
choꝛ⁹ i honoꝛe ipsi⁹ hymnuz
canit hūc libēter vt pys eius
meritis iuuemur oē p euum.
Bīt sal⁹ illi dec⁹ atq; virtus q
sup celi residēs cacumē totius
mūdi machinā gubernat tri
nus ⁊ vn⁹. amē. In nāsatiōe
ꝺo vni⁹ ꝓfessō. ac ita ꝛ ipsi⁹
cōmemoratiōe dicat sic. Jste
ꝓfessoꝛ dni sacrat⁹ sobꝛi⁹ cast⁹
tē. ℣. Amauit eū dns ⁊ oꝛ. eū
Stola glo. idu. eū. Ant. eūa. aīa
Cōfessoꝛ dni. M. astātē plebē
coꝛroboꝛa scā itercessiōe vt q
vitioꝛ pōdere ꝑmimur beati
tudis tue glia subleuemur et
te duce etna ꝑmiq cōsequmur.
OA q̄s ops p̄. Ds gt. Ꝺo
ds vt bti. M. ꝓfessoꝛ tui
atq; pōtificis veneꝛāda solen
nitas; ⁊ deuotionē nob auge
at ⁊ salutē. p. do. Ad matu. In
uita. Unū deū in trinitate fi
delit adoꝛem⁹. Cui⁹ fide deū
viuit scūs ꝑsul M. p̄. Clemite
hym. Jste cōfess. In ℓ noc. aī.
Beat⁹ vir q in lege dni medi
tat, volūtas ei⁹ ꝑmanet die
ac nocte ⁊ oia q̄cūq; faciet sēp
ꝓspabunt. p̄. Btus vir. Ant.
Beat⁹ iste scūs q ꝓfessus est in
dno ꝓdicauit ꝓcepta dni ꝓsti
tut⁹ est i mōte scō ei⁹. p̄. Qua
re fre. Ant. Tu es glia mea tu
es susceptoꝛ me⁹ dne tu exal
tās caput meū ⁊ exaudisti me
de monte scō tuo. p̄. Dne qd
multi. ℣. Amauit eū. Sermo
beati fulgentij epi. L. ℔
OMinic⁹ hmo quez de
bem⁹ oēs nō solū studiose ve
rūetiā sapiēt audire; cui nos
oꝛtet humilit ac delectabi
lit obedire moderationis sue

tenés vbiqꝫ tēperié: vt nec o/
nib⁹ desint pabula: nec pasto
rib⁹ alimēta: qđā spēaliť solis
ꝑcepit nobis: qđaꝫ ꝯo gīalit
t nobis t vob. ℟. Euge serue
bone t fidelis q: in pauca fui
sti fidelis sup̄ multa te ꝓstitu
am. Intra in gaudiū dñi tui.
℣. Dñe qnqꝫ talēta tradidisti
mihi ecce alia qnqꝫ sup lucra
tus sum. Intra. Lec. ij.
Nobis nāqꝫ id est suis
qs p: ille familias rerū oium
dñs ad hōn in sua magna domo
ꝓstituit: vt pplo ei⁹ verbū gre
mistrem⁹ spāliť iiugit scē ꝑdi
cattōis officiū: generaliť ꝯo et
nobis t vob salutaris indicit
obediētia mādatoꝝ. ℟. Ecce
sacerdos magn⁹ q in diebus
suis placuit deo. Jō iureiurā/
do fecit illū dñs crescere i ple
bē suā. ℣. Benedictionē oim
gentiū dedit illi t testm̄ suum
ꝓfirmauit sup caput ei⁹. Jō iu
Nq̄ bus denuo mā Le. ij
datis tāqꝫ ditissimis ser/
culis sic celestiū delitiarū co/
pia spūalis exuberat: vt i ꝯbo
di abūdet qđ pfect⁹ comedat
abundet etiam qđ paruulus
sugat. ℟. Agmina sacra ange
lor letami ꝑ conciue vio. M.
De quo gaudet xp̄i eccl̄ia se/
licit t exultat gaudēt. ℣. Dēs
ꝯtutes t ois militia celor me
rito gl̄iami cū bō. M. De q̄
Eli̇ą. De. Jn. ij. no. aū. Jnuo/
cante exaudiuit dñs scm̄ suum
dñs exaudiuit eum t ꝓstituit
eū in pace. ℣. Cū iuo. Aū. Le
tent oēs q spant i te dñe qm̄
tu bñdixisti iusto scuto bone
volūtat⁹ coronasti eū. ℣. Ver
ba mea. Aū. Dñe dñs nr̄ qꝫ
admirabile ē nomē tuū i vni/
uersa terra q: gl̄ia t honore
coronasti scm̄ tuū t cōstituisti
eū sup opa manuum tuar̄. ℣.
Jꝑm. ℣. Justū deduxit. L. iij
Ibi ē eni simul t lacteus
por⁹ quo tenera fidelium
nutriať infātia: t solid⁹ cibus
q̄ robusta pfcōr iuuēt⁹ spūa/
lia scē ꝯtuti sacciꝑiat icr emē
ta. Jbi ꝑius ad salutē cōsulit
vniuersis qs dñs saluare di/
gnať ℟. Posui adiutoriū sup
potētē: t exaltaui electū ō ple
be mea. Dan⁹ eni mea auxi/
liabit ei. ℣. Jnueni dauid ser/
uū meū oleo scō meo vnxi eū
Ibi ē Le. v. Dan⁹ eni.
Qđ oi etatī ꝓgruat: ibi est
qđ oi pfessiōi ꝓueniat. Jbi au
diuimus ꝑcepta q̄ faciamus
ibi cognoscimus ꝑmia q̄ spe
rem⁹. Jbi est q̄ nos p lr̄az do/
ceat et instruat ad sciam: ibi
ꝑmissio q̄ ꝑ gr̄am ꝑducat ad
venīā ℟. Jurauit dñs t nō pe
nitebit eū tu es sacerdos in e/
ternū. Scōm ordinē melchi/
sedech. ℣. Dixit dñs domio

meo sede a dextris meis. Scōz.

SEruoz igitur qs. Lc. vj. pplo suo prepositit dñs spāle volēs offm demōstrare: ait qd ex euangelio sepe audiuim⁹: Quisputas ē fidel' dispē sator z prudēs: quē constituit dñs sup familiā suā: vt det ill' i tpe tritici mēsurā? Btūs ille fu⁹: quē cū venerit dñs iuenerit sic faciētē. ℟. Tuir israelita gaude coberes xpi. Intrōcede, p nob. ℣. Ut pcib⁹ tuis a deo veniā spem⁹: supplices ad te confugim⁹. Intrōce. Gl'ia. Int. In. iu. noctan. Dñe iste scūs habitabit i tabnaculo tuo: opat⁹ ē iusticiā: requiescet in mōte scō tuo. ℟. Dñe qs habi. Ali. Vita petijt a te: tribuisti ei dñe: gloriam z magnū decoꝛez iposuisti sup eū: posuisti i capite ei⁹ coꝛonā de lapide pciosō. ℟. Dñe i fortitu. Ali. Hic accipiet bñdictionē a dño: z miam a deo salutari suo: qz hec ē gīiatio qrē tiū dñm. ℟. Dñi ē ter. ℣. Magnificauit eū. Scōz mat.

IN illo tempoꝛe: Dixit ie sus discipulis suis parabolā hāc: Hō qdā pegre pficiscēs vocauit ꝓpios suos: z tradidit ill' bona sua. Et rel'. Omc. bñ gregoꝛij pape. Lec. viij.

DOmo iste frēs q pegre, pficiscit: redēpto: nr̄ est: q in ea carne quā assūpserat abijt i celū. Carnis enī loc⁹ ꝓpe tra ē. Que ḡsi ad pegrinādū ducit: cū p redēptoꝛis nr̄i ascēsionē i celis collocat. ℟. Amauit euz dñs: z oꝛnauit eū: stola glie induit eū. Et ad portas padisi coronauit euz. ℣. Induit eū dominus loꝛicam fidei: et oꝛnauit eū. Et ad portas. Lec. viij.

PRofectus autē peregre dedit ꝓpijs suis: alij qnqz talenta: alij duo: z alij vnū: qz aplis suis diuersoꝛ charisma tū dona largit⁹ est. Per qnqz eteni talēta exprimꝛ rerū scia intelligit: q qnqz coꝛpis sēib⁹ capit. Quiqz eteni sūt sensus: visus: audit⁹: gust⁹: odoꝛat⁹: z tactus. ℟. Magnificauit euz in ꝓspectu regū. Et dedit illi coꝛonā glie. ℣. Statuit illi dñs testamētū sēpitnū. Et. Cui us ꝓfect. nō pōtuit. ℣. Justū deduxit dñs p vias rectas: z ostēdit illi regnū dei. Et de. Lc. xix.

QUob⁹ ꝓpo talēt: itellect⁹ z opatio designāt. Uni⁹ aūt talēti noie: itellect⁹ tm̄m ꝺ designat. Deinde et ille q de qnqz talēt⁹ decē fecerat: z q de duob⁹ ḡttuoꝛ: sīle recepit gaudiū: qz retributoꝛ ille nō ꝓsiderat lucri magnitudinē: sz studij voluntatē. ℟. Sancte. M. confessoꝛ: dñi: audi rogantes seruulos. Et impetratam celitus Tu defer indulgentiaz.

℣. O sācte. M. Syd⁹ aureum
dñi gratia: seruoꝝ gemitus
solita suscipe clemētia. Et im-
petratam. Glia patri. Tu de-
fer. Alia scdm Lucam

In illo tpe: Dixit iesus di
scipulis suis parabolā hanc:
Homo quidā nobilis abijt in
regionē lōginquā accipe sibi
regnum ⁊ reuerti. Et reliqua.
Omelia ex cōmentario vene
rabilis bede presbyteri. L. vij

Homo nobilis: xp̄s est: lō
ginq; regio ecclesia est ex
gētib⁹. Bifaria ratione regio
lōginq; vocat: vel q⁹ a finibus
terre clamat ad dñm: vel q⁹ lō
ge est a pctōrib⁹ salus. Lc. viij

Vocat itaq; paterfami-
lias decem seruos: quia
elegit discipulos per litterā le
gis imbutos. Dedit illis decē
minas: q⁹ post passionē ⁊ resur
rectionē suā aperuit illis sen-
sum: vt intelligerēt scripturas

Et ait illis: Ne- Lc. ix.
gociami dū venio. Verbā inquit legis ac prophetarū mistica interpretatione dis
cussa pp̄lis offerte: atq; ab eis
fidei confessionē mox⁹q; pbi-
tē recipite. Alia ℔ lucā.

In illo tempore: Dixit ie
sus discipulis suis: No-
lite timere pusillus grex: quia
complacuit patri vestro dare
vobis regnū. Et reliq. Ome-

lia venerabilis bēde p̄sbyteri.

Pusillū gregem electorū
ob comparationē maio-
ris numeri reprobor̄: vel po
tius ob humilitatis deuotio-
nē deus nominat: quia vide-
licet ecclesiā suam quātalibet
numerositate iam dilatatam:
tamēvsq; ad finē mūdi humi-
litate vult crescere: ⁊ ad p̄mis-
sum regnū puenire. Lc. viij.

Deoq; eius labores blā
de cōsolatus eis regnū a
patre dandū complacita beni
gnitate promittit. Vendite q̄
possidetis: et date elemosinā.
Nolite inquit timere: ne pro-
pter regnuꝝ dei militantibus
huius vite necessaria desint:
quoniā etiā p̄opt̄ possessa ele
mosinā vendite. Lc. ix.

Facite ergo vobis saccū
los qui non veterascūt: elemo
sinas. s. operando quarū mer
ces in eternū manet. Ubi non
hoc p̄ceptū esse putandū est
vt nihil pecunie reseruetur a
sanctis: cū ⁊ ipse dñs: cui minis
trabant angeli: tamē ad infor
mandam ecclesiā suam locu-
los habuisse legatur: ⁊ a fide-
libus oblata reseruans: ⁊ suo-
rum necessitatib⁹ alijsq; indi-
gentibus tribuens: sed ne deo
propter ista seruiat: et ob inor
pie timorē iusticia deseratur.
Alia expositio ℔ Matth.

Mil.t.Dix.te.di.s.Vos estis sal tre Etrel. Ome. excerpta de diuers trac. L. vij

Sal appellant apli: q; p ipsos vniuersū hoiuz cō dit gen⁹. Terre eni nole hūa/ na natura significat. Sal ꝙo verbi sapiētia. Salis autem natura infecunditatem terre facit. Unde et in psalmo scri/ ptum est: Posuit terram fru/ ctiferā in salsuginē. Lec. vij.

Allegorice aūt h̄ bn̄ ꝙue nit doctrie aplice: vt de struct aduersarioz munitiōi/ bus: z pcti regno deiecto: sale sapiētie cōpescat vltra in car/ nis hūane terra scti luxū atq; feditatē germiare vitioz. L. ix

Qtia sal ad custodiēdos cibos carnesq; seruādas factū é: rite demōstrat: q; per ꝓdicationē euāgelij restrigit fluxos voluptatū: z hūana natu ra exclusis ꝙmib⁹ z putredine pctoz: illesa seruat suo cōdito ri per eos custodiā mandatoz.

Ctia scōm Matheū.

Mil.tē. Dix. ie. d. s. Vos estis lux mūdi. Non pōt citas abscōdi supn̄ montē posita. Et rel. Ome. vene. bede p̄sbri.

Magna celestis Le. vij. mgri clemētia: magna discipulos suos dignitate et honore dignat ostēdē dicēs: Vos estis lux mūdi. Quō lux mūdi ergo eē nō poterāt: q; ei⁹ auctore luce gradiebant: z ab eo oi celesti sapia instruebāt.

Sublimit eni in/ Le. vij strui merebāt: q: fidelit fōté lucē seqbant. Ma sic alibi ydē apli sal terre figuralit sūt noiati: ita nūc lux mūdi sūt in telligēdi. Terra ꝙo accipiēda est ꝙ hoib⁹ q terrena diligūt. Et h̄ mūdū non celū z trā: sed hoies itelligi oportet: qb⁹ illu minādis apli missi sūt. Le. ix.

Non pōt ciuitas abscon di supra montem posita Mons ꝙo iste xp̄s figt. Ciui tas ꝙo totā eccleſiaz xp̄i: q; ex multis gētib⁹: sic ex multis lapi/ dib⁹ é ꝙstructa. Hec tuta fit in trātib⁹: sed laboriosa adeunti bus. Alia Scōm Marcū.

Mil.t. Uidete vigilate z orate. Nescitis eni qn̄ tps sit. Et reliqua. Omelia vene/ rabilis bede p̄sbyteri. L. vij

Perspicue ostēdit ḡre su/ pra dixit: de die illa vel hora nemo scit: neq; angeli/ neq; filius: nisi p̄: q: non expe/ diat scire aplis vt pēdule expe ctatiōis incerto sp eū credant esse venturū: quem ignorant quando venturus sit. Lec. vij

Et non dixit: nescim⁹ qn̄ tps sit: sz nescitis. premis soqz p̄ ifamilias exēplo: cur reticeat ꝙsumationis die: ma

nisestr⁹ docet dicēs. Uigilate ergo nescitis enim qñ dñs dom⁹ veniat sero an media nocte an gallicātu an mane. Ne cū venerit: inueniat vos dormiētes.

HOmo quīdā peregre pfect⁹ ē religit domū suā haud dubiuz qn xp̄s sit: q ad patrē p⁹ resurrectionē suā victor ascēdēs ecclesiā corpalit religit. Quā tñ nūq̄z dīne p̄sēnie p̄sidio destituit: manēs cū illa oib⁹ dieb⁹ vsq̄z ad cōsūmationē scli. ℣. Te deū. ℟. Ora p no. brē. M. Ut dig. In lau.

ECce sacerdos magn⁹ aī q i dieb⁹ suis placuit deo z inuent⁹ ē iust⁹. ℣. Dñs regn. Aī. Nō ē iuēr⁹ filius illi q ꝓseruaret legē excelsi. ℣. Jubila. Aī. Btūs ille hu⁹ quē cū venerit dñs eius z pulsauerit ianuā z iuenerit eū vigilātē. ℣. Deo dns m. Aī. Fidelis hu⁹ z prudēs quē cōstituit dñs sup familiā suā. ℣. Bñdici. Aī. Serue bone z fidel itra i gaudiū dñi tui. ℣. Lauda. Cap.

BEnedictionē oim gētiū dedit illi dñs z testm̄ suū cōfirmauit sup caput eius. Hy.

IEsu redēptor oim ppes corona p̄sulū in hac die clemētu⁹ nr̄is faueto vocibus Cui sacri q̄ nois cōfessor almus claruit cui⁹ celebrat ānua deuota plebs solēnia. Qui rite mūdi gaudia hui⁹ caduca respuēs cū angel' celestib⁹ letus potit̄ p̄mijs. Huius benigne ānue nob⁹ seq vestigia hui⁹ peccatu fuul' dimitte noxā crimis Sit xp̄e rex pijssime tibi p̄i q̄ glia cū spū paclito i sēpiterna scla. Amē. ℣. Justus germinabit sic̄ lilium. Et florebit i eternū añ dñm. In euā. añ. Euge serue bone z fidelis q: sup pauca fuisti fidelis sup multa te ꝓsti tuā dic̄ dñs. ℣. Bñdcūs. Oro Da q̄s. vt s. Ad pmā añ Ecce sacer. ℣. Deo in noie. Aī. Bras. ℣. Quicūq̄z. Cō. Ad iij. añ. Nō ē i. ℣. Legē. Cap. Ecce sacer. ℟. Amauit eū do. Et ornauit eū. ℣. Stola glie induit eum. Et ornauit Elia. Ama. ℣. Justū de. Oro. Da q̄s. Ad. vj. añ Btūs ille. ℣. Defec. Ca. Bñdictionē. ℟. Justū deduxit. Per vias rectas. ℣. Et ostēdit illi regnū dei. Per vi. Elia Justū. ℣. Magnificauit. Oro. vt s. Ad. ix añ. Serue bo. ℣. Mirabilia. Caplm

ODedit illi dñs fugi sacerdotio z hēre laudē i noie ip̄s z offerre illi incensū dignū in odorē suauitatis. ℟. Magnificauit eū. In ꝓspcū regū. ℣. Et dedit illi coronā glie. In conspectu. Elia Magnifi. ℣. Justus ger. Oro vt s. Ad vē. añ Ecce sac. z cete. añe ō lau.

cū psalmis fer. Cap̄ **Bñdicti** one. Si duplex fuerit. ℟. **Sā**/**cte. M.** ℣. **Jesu** red. ℣ **Ama**/**uit** eū. In euā. aī **Similabo** eū viro sapiēti qui edificauit domū suā sup̄ petrā. ps. **Dñs** oio **Da** ḡs. In sō vni⁹ pfessō. pontifi. iij. lect. Ad vē. aīe. z psal. feriales. Cap̄ **Ecce** sacer ℟. nō dr. hym. **Iste** pfes. ℣. **Amauit** eū. In euā. aī **Cōfessor** dñi. ps. **Mdagt.** oio **Da** ḡs. Ad mat. Invit. **Regē** pfessor dñm. **Uenite** adorem⁹. ps. **Uenite.** hym **Iste** pfessor. In noc. aī **Btūs vir.** ps. **Ipsum** z ceri psal. vni⁹ pfessō. sub hac aī ℣ **Amauit.** iij. lect. **Lect. j. Dñicus** ymo. vt s. ℟. de pma z scda turba alternati sūpta si plura fā. vni⁹ pfessō. ponti. vel nō pōtifi. in sēptiana ptigerit ℣ **Ora** p nob. ℂ In lau. hec sola aī **Ecce** sacerd. ps. **Dñs** reg. tē. Cap̄ **Benedictionez.** ℣. **Jesu** red. ℣. **Just⁹** ger. In cuā. aī **Euge** serue. ps. **Bñ**/**dict⁹** oio vt s. ℂ Ad hōs ceri aīe de lau. Cap̄. ℟. z oio vt s ℂ In nata. vni⁹ pfessō. nō pōt. Ad vē. aīe z psal. fer. Si du/plex fuerit: dicant sup psal. fe/riales aīe q s. notant i sō vni⁹ pfessō. pōtī. excepto q q aī aīa **Justū** deduxit. vel aīa **Iste** ē qui aī deū dr sup psal. **Mdagt.** tūc loco ei⁹ dicet hec aī **Scē** M. cōfessor dñi pcioſe adesto nr̄is pcib⁹ pi⁹ ac ppitⁿ. Cap̄.

Ust⁹ cor suū tradet ad vigilādū dilucu lo ad dñm q fecit il lū z in pspcu altissi/mi deprecabit. ℟. **Miles** xp̄i. hym. **Iste** pfessor. ℣. **Amauit** eū. In euā. aī. **Justū** deduxit Si doctor fuerit an. **Iste** ē q aī deū. ps. **Mdagt.** oratio:

Deste dñe pcibus nr̄is quas i sci. M. pfessor tui solē/nitate deferim⁹ vt q nr̄e iusti cie fiducia nō bēm⁹: ei⁹ q tibi placuit: meritis z pcib⁹ adiu/uemur. p d. Uni⁹ abbatis. oio.

Intercessio nos ḡs dñe bti. M. abbatis tibi cōmē/det: vtq̄d nr̄is meritis nō va/leam⁹: ei⁹ patrocinio assequa/mur. p do. ℂ Ad mat. Invita. **Just⁹** florebit. ps. **Uenite.** hym. **Iste** pfess. Aīe psal. z. ℣. vt s. vni⁹ pfes. pōtifi. Sermo beati

D sci martini epi. L. j. ac btissimi pr̄is nr̄i. M. cui⁹ hodie festa celebramus laudes attigisse aliqd decer/pisse ē. Cū sīgd ℣tutū ei⁹ gra nō ℣monib⁹ exponēda sit: sed opib⁹ ℣pprobāda. ℟. **Euge** ℣.

QUm eni dicat scr̄a L. ij. ptura gl̄ia pr̄is ē filius quāte hui⁹ gl̄ie q tātor filior̄ sapia z duotiōe letat. In xp̄o eni iesu p euangeliū ipse nos

genuit. ℟. Iste cognouit. ℣. iij

QUicqd igit in hac sācta plebe pōt eē ꝟtutū z gre ō hoc q̄ si q̄d sōte lucidissimo oium riuuloꝝ puritas emanauit. Eteni q; castitatis ꝟtutū pollebat vigore: q; abstinētie g̃ habat ag̃ustijs: q; blādimētis erat pd'ꝰ lenitatū: oium ciuiū i eū puocauit affectuz. ℟.

BEne z ℣. iij. Agnia sa. Bogrue i hac die quā nobis bti pīis'nr̄i. M. ad padisū trāsit ꝰ exultabilē reddit. pītis psalmi ꝟficulū decātauimus In mēoria eterna erit iustus ℟.

O Bne pueniſti. Lecti. v. Igne ei i memoriā ꝟtutū boim: q ad gaudiū trāsit ageloꝝ. Dic̄ bmo diuinꝰ. Ne laudaret hoiez i vita sua. Tāq̄ si dicēt. Lauda pꝰ morte magnifica pꝰ ꝓsūmationē. Si doctor fuerit. ℟. Iste ē q añ deuz magnas ꝟtutes opatꝰ ē et ois tra doctrina eiꝰ repleta ē. Ipse i tcedat p pctis oium pploꝝ. ℣. Iste ē q ꝓtēpsit vitā mūdi z peruenit ad celestia regna. Ipse Si doctor n̄ fuerit. ℟. Iste bō ab adolescētia sua pti meruit ifirmos curare. Dedit illi dns claritatē magnā cecos illūinare z demōes effugare. ℣. Ecce bō sine q̄rela verꝰ di cultor: abstinēs se ab oi ope malo z pmanēs i innocētia sua. Dedit ℣. vi

OUplici eni ex causa vtilitꝰ ē homi magn memorie laudē dare q̄z vite: vt illo potissimū tpe merita scitatis extollas: q̄n nec laudātē adulatio nocet: nec laudatū tentet elatio. Lauda ergo pꝰ piculūz pdica secuz: lauda nauigātis felicitatē: sed cuz pueneri ad portū. lauda ducē ꝟtutē: sz cū pductꝰ ē ad triūphuz. ℟. Vir

Israelita. Scdm lucam. Mil.t. Dix. ie. di. su. Nemo lucernā accēdit: z in abscōdito ponit neq; sub modio sz sup cādelabrū: vt q ingrediūt lumen videāt. Et reł. Omeł.

Q venerabi. pbyt. ℣. vij. QUi lucernā lumis claritate repleuit: xp̄s sine dubio ē: q humanitatē quā de virgine sūpsit diuinitatis splēdore: irradiauit. Lucerna accensa tenebras dissipat: diē mistrat: domū illustrat: familiā letificat z q̄ videnda sunt demonstrat ℟. Amauit eum. ℣. vij.

SIc z xp̄s tenebras pfidie dissipauit: lucē fidei cōdonauit domū ecclie illustrauit: familiā credentiū letificauit. oī busq; opa lucis agēda demōstrauit: dū int pctōres corpaliter habitauit. ℟. Magnificauit. ℣. Justū deduxit. Lec. xi

NOn ei voluit xp̄s lucernā accēsā. i. humanita-

tem diuinitate inflāmatā i ab
scondito neqz sub modio po/
nere? hoc ē: nō sic fact⁹ ē fili⁹ di
hō: vt tūn not⁹ eēt in iudea et i
isrl' solo pp̄lo magnū nomen
hēret: sz vt etiā in toto orbe ter
raz lux ꝟa agnoscēēt t dñs. ℟.
Ad les xp̄i. ps. Te de. ℣. Ora
pro nobis beate. M. In laudi.

IUstū deduxit dñs p̄ añ.
vias rectas t oñdit illi re
gnū dei. ps. Dñs reg. t ce. añe
cū psalmis de lau. vni⁹ cōfess.
t pōt. vt s. Lap. Bñdictionē
℣. Jesu redēptor omi⁹ sal⁹ in
te credēnū i hac tc. ℣. Justus
ger. In euan. añ. Euge ser. ps.
Bñdcūs. oro vt s. ¶ Ad pmā
añ. Justū de. ps. Be⁹ in noie.
Añ. Gras. ps. Quicunqz tē.
Ad. iij. añ. Nō ē iuē. ps. Legē
Lap. Justus cor suū. ℟. Ama
vit eū. tē. oro vt s. ¶ Ad. vj.
añ. Beat⁹ ille. ps. Defec. ℣.
Bñdictionē. ℟. Justū dedu.
oro vt s. ¶ Ad. vij. añ. Serue
bo. ps. Mirabilia. Lap

OGnouit eū in bñdicti/
nib⁹ suis: ꝓseruauit illi mian
suā: t iuenit grāz corā oculis
dñi. ℟. Magnificauit. oro vt
s. ¶ Ad. vs. añ. Justū dedux. t
cete. añe de laudi. cū psal. seq.
La. Bñdictionē. Si duplex
fuerit. ℟. Vir israelita. hym.
Jesu red. ℣. Amauit eū. In e.
añ. Similabo eū. ps. Magt.
oro vt s. ¶ In sō. iij. lec. vnius
confes. nō pōtifi. Ad vs. añ. et
psalmi seq. Lap. Just⁹ cor su/
℟. nō dz. Hy. Iste ꝓfes. vt s. ℣.
Amauit. In cuā. añ. Justū de.
dux. ps. Magt. oro Adesto.
Una abbat. Intercessio. Ad
mat. Juui. Regē ꝓfes. ps. Ue
nite. hy. Iste ꝓfes. In noc. añ.
Btūs vir. ps. Jpm. t ceti psal
vni⁹ ꝓfess. sub hac añ. ℣ Ama/
uit. iij. lec. Lec. j. Ad sci ac be/
atissimi. vt s. ℟. ō pma t scda
turba altīnatiz sūpta: si plā fa
vni⁹ ꝓfessō. in septiana ꝓuinge
rint. ℣. Ora ꝓ nob. In laudi.
hec sola añ. Añ. Justū dedu.
ps. Dñs reg. tē. Lap. Bñdi/
ctionez. Hy. Jesu red. vt s. ℣.
Just⁹ ger. In cuā. añ. Euge f.
ps. Bñdcūs. oro vt s. Ad ho/
ras cete. añe de lau. Lap. ℟. t
oro vt s. ¶ In sō pluriū ꝓfes
Ad vs. añe t psal. seq. Si du/
plex fuerit dicant iste añ. sup
psalmos seq. Lap. Sci ꝓ fidē
añ. Reddet ds. añ. Sci q spe/
rant. añ. Justi aūt. añ. Certa/
men magnū. ore in fō reliqaz
La. Sci p fidē. ℟. Justoz aie.
Hy. Scoz meritis. Hij sunt qs
re. Te sūma. ℣. Sacerdotes t.
In cuā. añ. Fulgebūt iusti. ps.
Magt quere i suffragio. oro.

OEus q nos scoz ꝓfessoz
tuoz. N. et. N. cōfessio/
nib⁹ glioſis circūdas t ꝓtegi. da

nob̃ ꝛ eoꝝ imitatiõe pficẽ: ꝛ intercessiõe gaudẽ. p̃ do. ℂ Ad mat. Jnui. Gaudete ꝛ exul. p̃s Uenite. by. Scoꝝ meritis. cũ ℣nb̃ vt ℟. ad vs. Jn. j. no. añ. Sec̃ decur. p̃s. Btus vir. Añ Predicãtes. ℟. Quare frem. Añ. Filij hoim. ℟. Cũ iuo. ℣. Exultẽt iusti. Lec. de ℣ monte bui maxi. Lec. j. Qui scoꝝ merita ꝛ ce. vt i fo reliqaꝝ. p̃ mum. ℟. Abstergetscom. ℟. Sãcti tui dñe mirabile. iij. ℟. Justoꝝ aie. Jn. ij. noc. añ. Scuto bone. p̃s. Uerba mea. Añ. Jn vniuersa. p̃s. Dñe dñs nr̃. Añ Scis q̃ sunt. p̃s. Conserua. ℣. Letamini. iiij. ℟ Sci mei. ℟. Jn circuitu t. ℟. Justi i ꝑpetu. Jn. ij. noc. añ. Nec ẽ geñ. p̃s. Dñi ẽ tra. Añ. Letamini. p̃s. Bti q̃ꝝ. Añ. Jsti sũt viri sci. q̃ re in fo reliqaꝝ ista añ. p̃s. Exultate iusti. ℣. Justoꝝ aie. ℣m

In mul. t. Dix. ie. di. su. luc.

Sit lũbi vii p̃cincti: ꝛ lucerne ardẽtes in manib̃ viis. Et reli. Dñi. bti greg pa. L. vij

Umbos eni nr̃os p̃cingimus: cũ carnis luxuriaꝝ ꝑtinentiã coartam̃. Sed q̃ miñ ẽ mala nõ agẽ: nisi etiaꝝ q̃q̃ studeat ꝛ bonis opib̃ insudare: ꝓtiñ addit: ꝛ lucerne ardẽtes in manib̃ viis. ℟. Jsti sũt viri sci q̃s elegit dñs i cbatate nõ ficta ꝛ dedit illis gloriã sempiternã. Quoꝝ doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. Sci p̃ fidẽ vicerũt regna opati sũt iusticiã adepti sũt ꝓmissiones. Quoꝝ. Lec. viij.

Ucernas q̃ppe ardentes in manib̃ tenem̃: cuꝝ p̃ bona opa ꝓximis nr̃is lucis exẽplo mõstram̃. De q̃b̃ ꝑfecto opibus dñs dicit. Sic luceat lux vra coram hoib̃: vt videãt opa vra bona: ꝛ glorificẽt patrem vestꝝ q̃ i celis ẽ. ℟. Fulgebũt iusti ꝛ tãq̃ scintille in arundineto discurrẽt. Judicabũt nationes ꝛ regnabũt in eternuꝝ. ℣. Justi i ꝑpetuũ viuẽt et apd dñm est merces eoꝝ. Judica.

Uo aũt sũt q̃ iuLec. iv. benẽt: et lũbos restringẽ ꝛ lucernas tenẽ: vt ꝛ mũdicia castitatis sit in corde: ꝛ lumen veritatis in opatiõe. Redẽptori eteni nr̃o vnũ fine alto placere neq̃q̃ põt. ℟. Sint lũbi vii p̃cincti ꝛ lucerne ardẽtes i manib̃ viis. Et vos similes hominib̃ expectãnb̃ dñm suũ. Qñ reuertat a nuptijs. ℣. Uigilate ergo qr̃ nescitis q̃ hora dñs vester venturꝰ sit. Et vos Glia pa. Qñ. p̃s. Te deũ laud. ℣. Sacerdotes tui. Jn lau. añ.

Justoꝝ autẽ aie in manu dei sunt ꝛ nõ tãget illos tormentũ malicie. p̃s. Dñs regit me. Cũ palma. p̃s. Jubilate. ꝛ

cete.añe.de laudi.plurimoꝝ ũ martyꝝ.Lap. Reddet ds. ℣. Rex gliose. ℣. Justi autez. In eua.añ. Sint lũbi vii ꝑcicti ⁊ lucerne ardẽtes i manib⁹ viis ⁊ vos simles hoīb⁹ expectãtib⁹ dñm suũ qñ reuertat a nuptijs ꝓ Bñdcũs.oio. De⁹ q nos. Ad ꝓmã añ. Justoꝝ aũt. ꝓ. De⁹ in noie tu. Ad hras. ꝓ. Quicũqz.⁊ ce. Ad.uj.vad alias horas vsq; plurimoꝝ martyꝝ eũ oione. De⁹ q nos sanctoꝝ t. Ad vs.añ. Justoꝝ aut ⁊ cet.añe de lau. cuꝝ psal. fer. La. Sci ⁊ iusti. Si duplex sit. ℟. Sit lũbi. ℣. Rex glozi ose martyꝝ. ℣. Sacerdotes t. In eua.añ. Bti⁹ ui illi quos cũ venerit dñs inuenerit vigi lãtes amẽ dico vobis qđ ꝑci get se ⁊ faciet illos discũbẽ ⁊ trãsiẽs ministrabat illi. ꝓ. Mgt oio. De⁹ q nos scoꝝ. vsq; In ho.uj.lect.plurioꝝ ꝓfeſ. Ad vs. añe ⁊ psal.fer. La. Sci p fi. ℟. nó dr. ℣. Scoꝝ merit. Mij sit. Te sũma. ℣. Sacerdotes tui. Ad dicat me. ℣. qñ sit mem. d pluriꝫ ꝓfessoriꝫ tã ad vs q̃z ad mat. In eua.añ. Fulgebũt iusti. ꝓ. Mgt. oio. De⁹ q nos scoꝝ ꝓfessoꝝ t. M.⁊ M. Ad mat. Regẽ ꝓfessoꝝ. ꝓ. Uenite. ℣. Scoꝝ merit. Mij sunt. Te sũma. In no.añ. Se cus decursus. ꝓ. Bt⁹ vir. ⁊ cet. pluriꝫ ꝓfessoꝝ sub hac añ. ℣. Exultẽt iusti. In dec. Ad. Qui scoꝝ merita. vt. ℟. Justi sunt viri sci. ℟. Fulgebunt iusti. ℟. Sint lũbi. ℣. Sacerdotes tui. In laudib. hec ola añ. ℟. Justoꝝ aie. ꝓ. Dñs re. Lap. Reddet ds. ℣. Rex glorioſe martyꝝ. ℣. Justi aũt. In eua.añ. Sint lũbi. ℣. Bñdict⁹. oio vt s. Ad hos cete. añe.de lau. Lap. ℟.⁊ oio. vt s. In nat.vni⁹ ẏgis ⁊ martyꝝ. Ad vs aiie ⁊ psalmi feriales. Si duplex fuerit dicãtur iste aiie sup psal.fer.añ

Sta ẽ virgo sapiẽs quã de⁹ inuenit vigi lãtẽ q̃ accepta lãpa de sũpsit secũ oleũ ⁊ veniente dño introiuit cũ eo ad nuptias. Unguẽtũ effusũ nom̃ tuũ iõ adolescẽtule dilexerũt te ni mis. Dũ eẽt rex i acubitu suo nard⁹ mea ẽdit odorẽ suã uitat. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera illi⁹ ãplexabit me. Hec ẽ q̃ nescuit thoꝝ in delicto bẽbit fructũ i respe ctione animaꝝ scãꝝ. Caplm.

Qui gliat in dño gloziet nõ eni q seipm cõmẽdat ille ꝓbatus est: sz quẽ de⁹ cõ mẽdat. ℟. Regnũ mũdi. ℣.

Virginis ꝓles opiferq̃ mris virgo quez gessit pepitq; ẏgo virgis sestũ cant

mus tropheuz accipe votum.
Hec tua ẏgo duplici bt̃a sozte dũ gestit fragilẽ domar̃ cozpozis sexũ domuit cruẽtũ cozpoze secluz. Onde nec mozte nec amica mozt̃is seua penaz genera paueſcẽs sãguine fuſo merunt secreta scandere celi. Huiꝰ obtẽtu deꝰ alme nostri pte iã culpis vitia remittẽs q̃ tibi puri resonemus almũ pectozis hymnũ. Glia pr̃i gen teqz pli z tibi cõpar vtriuſqz sep spũs alme deus vnꝰ oi tpe secli. Amẽ. In fõ vnĩ ẏginis nõ martyr. ficdicat hy. Virgis ples. ℣. Huiꝰ obtẽtu. ℟. Glia pa. ℣. Diffuſa ẽ gr̃a in lãbijs tuis. Propterea bñ. te deꝰ i et. Ant. Sike ẽ regnũ celoz sagene misse in mare z ex omi genere piſciũ ẏgregãti quam cũ ipleta eẽt educẽtes z secus litus sedẽtes elegerũt bonos in vasa sua malos autez foras miserunt. ℣. Mgt. oꝛo

Deus q nos bt̃e. N. virgi nis martyr. isqz tue ãnua solẽnitate letificas: ẏcede ppicius vteꝰ adiuuemur virtutibus cuiꝰ castitatis irradiamur exẽplis. p do. Uniꝰ ẏgis nõ mar.

Oẽps lempt̃ rtis. e. oꝛo. terne deꝰ da nob in festiuitate bt̃e. N. ẏgis tue ẏgrua deuotiõe gaudẽ: vt z potẽtiaz tuã i eꝰ trãſitu laudemꝰ: z ꝑuisum nob ꝓcipiamꝰ auxiliũ. p do. Ad mat. Inuit. Agnuz spõsum ẏginũ. Uenite adoremus dñm iesũ xp̃m. ℣. Uenite. ℟. Urgis p. vt s. in. ad. ii. Añ thoꝛ huiꝰ ẏgis freqntate nob dulcia cantica dzagmat. ℣. Deꝰ ds nr̃. Nigsũ sz formosa filia hierlm; iõ dilexit me rex z introduxit me in cubiculũ suũ. ℟. Leti enar Ad ii. O q̃z pulchza é casta gñatio cũ claritate. ℣. Dñi é tra. ℟. Diffuſa est. Lect. j.

Auctoꝛ z ꝓsecratoꝛ ẏgi/nitatũ iesus xp̃s q duz de sede p̃na i hec ifima dscẽdẽ dignatus é: nusqz gtiozẽ locũ q̃z i ẏgineo iuenit pectoze. Et iõ pudicitie ite gritas celebr̃ada est magnope. ℣. Diffuſa est gr̃a i labijs tuis. Propterea bñdixit te ds i et̃nũ. ℟. Dilexisti iustitiã z odisti iniqtatẽ. Prop. L. ij.

Hanc ẽ q̃ in huiꝰ scẽ ẏgis N. solẽnijs z psalmis et hymnis z cãticis spũalibꝰ occupamur: q̃tinꝰ eiꝰ suffragijs do ẏmẽdemur t̃pcibꝰ. ℟. Propt ẏitatẽ z mãſuetudinẽ z iusticiã. Et ducet te mirabiliꝫ dexr̃a tua. ℣. Audi filia z vide z iclina aurẽ tuã z obliuiſcẽ populũ tuũ z domũ p̃is tui. Et.

Ogne ergo z ẏgrue L. ij. huiꝰ scẽ ẏgis cuiꝰ solẽnia celebr̃amꝰ pie placatõis mĩi/

plicam⁹ officia: q̄ dū martyris
t virgis secuta ē vestigia ꝟgo
t mr̄ saluatoꝛ ꝓmeruit exire ē
℟. Regnū mūdi t oēm orna
tū scli ꝓtempſi pp amoꝛē dñi
mei ihesu xpi. Quē vidi quē a
maui quē credidi quē dilexi
℣. Eructauit coꝛ meū ꝟbū bo
nū dico ego opera mea regi.
Quē. Glia. Quē. ℭ In. ij. no.
añ. Spē tua t pulchꝛitudine
tua ite de ꝓspe ꝓcede t regna.
℘. Eructa. Añ. Adiuuabit eā
de⁹ vultu suo de⁹ ī medio ei⁹
nō cōmouebit. ℘. De⁹ nr̄ re.
Añ. Hec ē ꝟgo scā atq; glio
sa q; dñs oim dilexit eā. Fun
damēta. ℣. Spē t. t pul. t. Inc.
Ops. ꝓce. t reg. ℣. cō. iij.
Virginitas ꝟo ꝓbata fē
nullā recipit ꝓpationē: ita nul
lā ī se nouit diminutionē. Cō
ꝓbat h̄ auctoꝛ ipse virgitatis
dicēs. Qui volūtatem fecerit
ꝓris mei q̄ celis ē: ipse frater
me⁹ t soꝛoꝛ t mr̄ ē. ℟. Veni e
lecta mea t ponā in te thꝛonū
meū. Quia ꝛcupiuit rex ſpē
tuā. ℣. Spē tua t pulchꝛitudi
ne tua ite de ꝓspe ꝓcede t reg.
Hec ē ꝟgo ℣. v. Quia.
Qua dñs introduxit in ce
lariū suū: t ī q̄ ordinauit cha
ritatē: dās ei int̄ āgelos t ar
chāgl⁹ societatē Que q; spō
sū recusabat ī trib⁹ ipatoꝛ ek
ni filio despōsari meruit ī cel'
℟. Dilexisti iusticiā t odisti
iniqtatē. Propta vnxit te ds
de⁹ tu⁹ oleo leticie. ℣. Diffu sa
ē gr̄a ī labys tuis. Prop. ℣. vj
Qui eni virgitatē seq̄t ite
gritatē: angelo⁹ imitat
dignitatē. In hac eni fragili
tate laboꝛiosa ē opatio: ſz imē
sa t celestib⁹ ul'r sēp ē remune
ratio. ℟. Audiui vocē de celo
venientē vēite oēs ꝟgines sapiē
tissime. Oleū recōdite ī vasis
vris. Dū spōsus aduenerit ℣.
Media nocte clamoꝛ factꝰ est
ecce spōsus venit. Oleū. Glia
Dū. ℭ In. iij. no. añ. Inuenta
bona margarita ōdit oia sua
t cōparauit eā. ℘. Lātate. j. Añ
Prudentes ꝟgines apiate lāpa
des vr̄as ecce spōsus venit exi
te obuiā ei. ℘. Dñs reg. exul
Añ. Virgines scē dei oꝛate ꝓ
nob⁹ vt sceleꝛ veniā p vos ac
cipere mereamur. ℘. Lātate. ij.
℣. Adiuuab. eā ds vul. t. De⁹
in me. ei⁹ nō cō. ℣. m. mat.
Nil. t. Bi. ie. d. t. pa. hāc
Sile ē regnū celoꝛ decē ꝟgi
nib⁹ q̄ accipiētes lāpades suas
exierūt obuiā spōso t spōse. Et
rel'. ℣. Omel. bti gregoꝛij pape.
Regnū celoꝛ in isto loco
scāz sigt ecclesiā: i q̄ de⁹
regt: qꝛ ipsa spōsa sua ē. Lāpa
des ꝟginū: bona opa sūt fide
liū. Oleū qđ ꝟginū lāpades
i flāmat: charitatē esse estimo.

Media nocte. i. dū nullꝰ ꝑsci-
re vel ꝓuidē siue ꝑspare potit:
veniet ad iudiciū dñs. ℟. Hec
est ꝙgo sapiēs: quā dñs vigi-
lantē inuenit: q̄ accepta lāpade
sumpsit secū oleū. Et veniēte
dño introuit cū eo ad nuptias.
℣. Inuēta bō margarita dedit
oia sua ⁊ ꝓpauit eā. Et. L. viij.

Clamō: iste: vox q̄ttuor
tubarū est excitātiū oēs
de sepulchro. Canet eni tuba
et mortui resurgēt incorrupti
Fatue ꝙgines sapiētibꝰ dixe-
runt. Date nob de oleo vro ⁊c̄.
Tūc plorabūt ⁊ gemēt stulti:
q̄ filia opera scis nō fecerūt.
Dicēt eni cū lachrymis ⁊ an-
gustia. Lucerne vre nunc cla-
rescūt: nr̄e aūt tenebrescūt. ℟.
Offerētur regi virgines dño
post eā ꝓxime eius offerent ti
bi. In leticia et exultatiōe. ℣.
Prudentes ꝙgines aptate lā
pades vras: ecce spōsus venit
exite obuiam ei. In. Lec. ix.

Respōderūt aūt prude
tes dicētes: Ne forte nō
sufficiat nobis ⁊ vobis: ite ⁊c̄.
hoc ē: ite ad eos a quibꝰ gliam
⁊ laudē hūanā reqsistis: ⁊ qd
vob ꝓdesse possit apprōbate.
Uēditores quippe olei: adu-
latores sunt. Qui eni accepta
q̄libet gr̄a vanis suis laudib
nitorē glie offerūt: q̄si oleū vē
dūt. ℟. Omf nr̄a ter fcā q̄ter
q̄ btā. Cū prece deuota famu-
lantū suscipe vota. ℣. Jā xpo
tūcta spōsoq̄ tuo sociata. Cū.

Gloria. Cū ꝑce. Prosa.

Terne virgo memorie:
quā sibi desponsit rex glie. ℣.
Virginis ꝓles egregie spon-
susq̄ ꝙginis ecclie. ℣. Tu gau
des hodie de dono gr̄e. ℣. Et
cātas in celo carmē leticie. ℣.
Te laudātes i terra respice. ℣
Atq̄ nostra clemēter suscipe
vota. Alia ym Deus.

Nil. t. Di. ie. d. s. parabolā
hāc: Simile est regnū celorꝝ the
sauro abscōdito i agro. Et rel.
Omel. bti greg. pape. Le. vii.

Ecce eni regnū celorꝝ the
sauro abscōdito cōparat:
quē q̄ inuenit hō abscondit: ⁊
pre gaudio illiꝰ vadit ⁊ vēdit
vniuersa q̄ habet: ⁊ emit agrū
illū. In pñti eteni vita frēs q̄si
i via sumꝰ q̄ ad patriā ꝓgimꝰ.
Maligni aūt spūs iter nr̄m q̄si
gdā latrūculi obsidēt. L. viij.

Oremus. Exaudi ergo desi-
derat: q thesaurū publice
in via portat. Hoc aūt dico
nō vt primi opera nr̄a nō vi-
deant: cū scriptū sit: vt videāt
opa vra bō: et glificēt patrē ve-
strū q̄ i cel' ē: sz vt opus vestrū
sic sit i publico: q̄tinꝰ itētio ma
neat in occulto. Lec. ix.

Thesaurꝰ iste frēs celeste
est desideriū. Ager ꝙ i q̄ the

saurus abscondit: disciplina studij celestis. Quez profecto agrū venditis omibus cōparat qui voluptatib⁹ carnis renūciat: cuncta qz sua terrena desideria per discipline celestis custodiam calcat. ℣. Tedeuz

℟. Spē tua t. In lau. añ. Hec est virgo sapiēs t vna de numero prudentū. ℣. Dñs reg. Añ. Veni spōsa xp̄i accipe coronā quā tibi dñs p̄parauit i eternū. ℣. Jubilate

Añ. Hec est virgo sapiēs quā dñs vigilātē inuenit. ℣. De⁹ deus me⁹. Añ. Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. ℣. Benedicite. Añ. Tunc surrexerūt oēs virgines ille t ornauerūt lampades suas ℣. Laudate.

Sapienna vincit malicia qz attingit ergo a fine vsqz ad finē fortit t disponit oia suauit. Deo gras. ℟.

Lesu corona virginū quē mater illa cōcepit q̄ sola ygo parturit hec vota clemēs accipe. Qui pascis inter lilia sept⁹ coreis virginū sponsas decorans glia spōsisqz reddēs p̄mia. Quocūqz pgis virgines sequūt atqz laudibus post te canentes cursitant hymnosqz dulces p̄sonant. Te deprecamur largius nr̄is adauge sēsibus uescire p̄rsus oia corruptionis vulnera. Deo patri.

℣. Adducēt regi virgines post eam. Proxime et⁹ afferēt tibi In euā. añ. Quinqz prudētes virgines acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadibus media aūt nocte clamor factus est: ecce spōsus venit exite obuiā xp̄o dño. ℣. Benedicite. Oro. vt supr̄. Ad p̄ma añ. Hec est virgo. ℣. Deus in noie tuo. Añ. Gras ℣. Quicunqz. t ce. Ad. ij. añ. Veni sponsa. ℣. Legē pone. Cap. Qui gliatur. ℟. Diffusa est gr̄a. In labijs tuis. ℣. Propterea bndixit te deus in eternū. In labijs. Glia patri. Diffusa. ℣. Spē tua. Oro vt supra. Ad. vj. añ. Hec ē virgo. ℣. Defecit. Cap. Sapiētia vicit ℟. Spē tua. Et pulchritudie tua. ℣. Intēde p̄spere p̄cede t regna. Et pulchritu. Glia pa. Spē tua. ℣. Adiuuabit. Oro. vt supr̄. Ad. x. añ. Tūc surre.

℣. Mirabilia. Cap Im. Mulor eni vos di emulatione despōdi enī vos vni viro virginē castaz exhibere xp̄o. ℟. Adiuuabit eam. De⁹ vultu suo. ℣. Deus in medio eius nō cōmouebit. De⁹ vultu. Glia. Adiuuabit. ℣. Adducent. Oro vt supra. Ad vesp. Hec ē virgo sap. t cete. alie de lau. cū psalmis feriali. Cap. Emulor enī vos. Si duplex

fuerit. ℟. O mater nra. sine p
sa. ℣. Jesu corona. ℣. Dif
fusa est. In euā. añ. Simile
est regnū celoꝝ hōmi negoci
atori qrenti bonas margari
tas inuēta vna pciosa vendit
dia sua ꝛ cōpauit eā. ℣. Mgt
Dño vt sup. ℣. In natali vnꝰ
ꝛgiuꝫ. Ad vō añe ꝛ psalmi
feriales. Cap. Qui gloriatur
ꝛ. Virginis p. ℣. Diffu
sa ē. In euā. añ. Sile ē reg. ce
lagi. ℣. Mgt. Dño vt s. Ad
mat. Jnuit. Regē virginū do
minū. Venite adoremus. ℣.
Venite. hym. Virginis ples
In noc. añ. Añ thorum. cum
psalio vnꝰ virgis sub hac añ.
℣. Diffusa ē. ℣. Lec. j. Au
ctor ꝛ cōsecrator. vt s. ꝺ ꝑma
ꝛ seda turba alēnati lupta. Si
pla sā vnꝰ ꝛgis i septiana cō
tigerint. ℣. Spē tu. In laudi.
hec sola añ. Hec est virgo. ℣.
Deꝰ reg. j. Cap. Sapia. hym.
Jesu corona. ℣. Adducēt. In
euā. añ. Quinqꝫ pru. ℣. Bñ
dicꝰ. Dño vt s. Ad horas ce
tere añe de lau. Cap. ℟. ꝛ dño
vt s. ℣. In na. plurimaꝝ ꝛginū
Ad vō. añe ꝛ psal. fer. Si dplx
fuerit dicāt iste añe sup psal.

Aus tibi ſerta. añ.
dñe rex ops q casti
virgibꝰ tibi placēti
bus ꝑpasti gaudia
sepitna. Añ. Veneremur ꝛgi

nes scās q̄ carnis desideriꝭ re
stiterūt ꝛ i tesu xpi sponso per
māserūt. Ad. In celis eni gau
dēt virgies ꝛ cātāt cāticū no
uū añ thronū dei. Añ. Felicit
ꝛgies vicit mūdū q̄ ꝑ victo
riā vici nō norūt. Añ. Roga
te ꝛgies scē dñm vt nob indi
gnis ꝑpicꝰ ee dignet nē ꝛ i su
Oābo ꝛgibꝰ. Cap. turo.
Odiē dñs i domo mea ꝛi
mur meis locū ꝛ nomē meū
a filiis ꝛ filiabꝰ nomē sepitnū
dabo eis q̄ nō pibit. ℟. Au
diui vo. ℣. Media nocte. hy.
Virgis ples opi. qꝫ ma. vir.
qué gel. pe. qꝫ ꝛgo ꝛginū scā
ca tro ac vo. ℣. Haꝫ obtētu. ℣.
Glia ꝑ. ℣. Offerēt regi ꝛgies
ꝑ eā dño. Ꝓxie ei offerēt
tibi. In e. añ. Gaudēt felices
puelle q̄ a cōtagiis se suauert
atq̄ trāsitorias voluptates ꝑ
xpi noie respuerūt. ℣. Mgt.
Exaudi nos deꝰ salu oēs
tarꝭ nr vt sic de btāꝫ ꝛgi
nū tuaꝫ festiuitate gaudem⁹
ita pie deuotic̄is eruditamur
affcū. ꝑ d. Ad ma. Jnuit Agnū
spōsū. ℣. Veite. hy. Virgi. ꝑ
vt s. In. j. no. añ. Sile ē rgnū
celoꝝ dcē ꝛgibꝰ: q̄ accipiētes
lāpades suas exierūt obuiā spō
so ꝛ spōse. ℣. Dñe dñs nr. Añ.
Quinqꝫ aūt ex eis erāt fatue ꝛ
qnqꝫ prudētes: ꝛ qnqꝫ fatue
acceptā lāpadibꝰ nō sūpserunt

oleũ secũ. ℣. Leli e. Ant. Prudẽtes ℣o acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadib⁹: moꝛã aũt faciẽte sponso dormitauerũt oẽs ꝛ dormierũt. ℣. Dñi é terra. ℣. Offerentur regi Lec. j.

Mutatin integritatẽ amoꝛ vt aliqd de ℣ginitate dicam⁹: ne velut trãsitu q̃dã ꝓstricta videat: q̃ principalis é virt⁹. Nõ eni ideo laudabilis est ℣ginitas qꝛ ꝛ in martyrib⁹ repit: sed qꝛ ipsa martyres faciat. ℟. Uenerãde estis ℣gines scẽ: q̃ carnis desideriis restituistis: ꝛ in ihesu xp̃i seruitio pmã fistis. Jp̃m rogate: vt nob ꝓpitius eẽ dignet in h̃ sclo atqꝫ i futuro. ℣. Bté estis virgines sancte: que gaudiis celestibus meruistis ꝓfrui. Jp̃m. Lec. ij.

Quis aũt hũano eã possit ingenio cõprehendẽ: quã nec natura suis inclusit legib⁹? Aut qs naturali voce cõplecti: qd̃ sup̃ vsuꝫ nature sit? E celo accersiuit: qd̃ imitaret in terris. ℟. Quiqꝫ prudẽtes Acceperũt oleũ i vasis suis cũ lãpadib⁹: ℣. Utpate introiret cũ spõso ad nuptias. Ac. L. iij

Nec imerito viuendi sibi vsũ q̃siuit e celo: q̃ sponsũ sibi iuenit i celo. Hec nubes aera angelos syderaqꝫ transgrediẽs ℣bũ dei in ipso sinu iuenit ꝓis: ꝛ toto hausit pectore. ℟. Felicit ℣gines vincũt mũdũ. Que post victoꝛiam vinci nõ noꝛunt. ℣. Bté de ꝓlio redeunt: ꝛ hostẽ victrices moꝛiẽdo deuicit. Que. Glia. Que. In vigilia. Ant. Media nocte clamoꝛ fact⁹ ẽ: ecce spõsus venit exite obuiã ei. ℣. Eructauit. Ant. Tũc surrexerũt oẽs ℣gines ille ꝛ ornauerũt lãpades suas: fatue aũt sapiẽtib⁹ dixerunt: date nob de oleo vio: qꝛ lãpades nr̃e extinguunt. ℣. Deꝰ nr̃ refugi. Ant. Rñderũt prudẽtes dicẽtes: neforte nõ sufficiat nob ꝛ vob: ite potius ad vẽdẽtes ꝛ emite vobis. ℣. Fũdamẽ. ℣. Prudẽtes ℣gines aptate lãpades vias. Ecce spõsus venit: exite obuiã ei. L. iij

Quis tantũ cũ inuenerit relinq̃t bonꝰ? Unguẽtũ eni exinanitũ é nomẽ tuũ: ꝓpterea adolescẽtule dilexerũt te: et attraxerũt te. Postremo nõ meũ est illud: qm̃ q nõ nubẽt neqꝫ nubent: erũt sic angeli in celo. ℟. Offerent regi. ℣. Prudentes. ãre post. viij. lec.

Nvnus virginis. Lec. v.

Nemo ergo miret: si angel̃ cõpent: q̃ angeloꝝ dño copulant. Quis igit neget hanc vitã fluxisse de celo: quã nõ facile iuenim⁹ i terꝛ: nisi postq̃ deꝰ in hec freni corꝑis mẽbꝛa descẽdit. Tũc i vtero ℣go ꝛce

pit: ꝛ ꝟbū caro factū ē: vt caro fieret ds. ℟. Sile ē regnū celoꝝ decē ꝟginib⁹ q̄ accipiētes lāpades suas. Exierūt obuiā spōso ꝛ spōse. ℣. Prudētes ꝟo virgies acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadib⁹. Exi ℣. Uē auctorē possum⁹ vi. estiare charitatē: nisi imaculatū di filiū: cui⁹ caro ñ vidit corruptionē: dinitas nó est expta ptagionē. Uidete igit q̄sta ꝟgitatē merita sūt: xps añ virgiē: xp̄e ex virgie. ℟. Quinq̄ prudētes ꝟgines acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadib⁹. Media āt nocte clamor fcūs ē ecce spōsus vēit exite obuiā ꝓpo dño. ℣. Tē surrexerūt oēs virgines ille ꝛ ornauerūt lampades suas. Media. Gloria. Media. Jn. iij. noc. añ Dū āt irēt emē venit, spōsus ꝛ q̄ parate erant itrauerūt cuꝝ eo ad nuptias ꝛ clausa est ianua. ℘. Lātate. Añ Nouissime ꝟo venīt ꝛ reliq̄ ꝟgies dicētes dñe dñe api nob: at ille rndēs ait: amē dico vob nescio vos vigilate itaq̄ q̄ nescitis diē neq̄ horā. ℘. Dñs reg. exultet Añ. Jn cel gaudēt virgines ꝛ cātāt cāticū nouū añ thronuꝝ dei: q̄ nouū fecit dñs salutare suū. ℘. Lātate. ℣. Offerēti lencia ꝛ exultatiōe. Adducēt itēplū regis Tres vltie lec. d

exp̄one euā. ℣m mach. Sile ē re. ce. x. vir. ℣me. vt. si so vnꝰ ꝟgi. ℟. Media nocte clamor fcūs ē. Ecce spōsus aduēit exite obuiā ei. ℣. Prudētes autē virgines aptate lāpades vras Ecē. viij. ℟. Media nocte clamor fcūs ē ecce spōsus venit exite obuiā ei. Tūc surrexerūt oēs virgies ꝛ ornauerūt lāpadib⁹ suis itrauerūt cū eo ad nuptias ℘. Hora iā nocti media vox i tonuit de cel lapsa: ecce ꝑponsus venit. Tūc. vi. ℟. Audiui vo. ℣. Media noc. ℣. Te deū. ℘. Prudētes virg. Jn l. añ Angam⁹ deo nr̄o gliam q̄ scis virgib⁹ talē dēdit victoriā vt carnis calcarent deside ria ꝛ puenirent ad regna celestia. ℘. Dñs reg. Añ. Bte estis virgies scē q̄ gaudijs celestib⁹ ꝑfrui meruistis. ℘. Jubilate. Añ. Virgies scē dī orate ꝓ nob vt sceleru veniā ꝑ vos accipe mereamur. ℘. De⁹ ds me. Añ. Rogam⁹ vos virgies bte vt nos ꝑcib⁹ vr̄is sacrosc̄is ingit cōmedare dignemi xp̄o dño. ℘. Bndicite. Añ. Laus ꝛ honor tetu xp̄o cuius dono scē ꝟgies honorāt sēp i trist gliā hñt ꝑpetuā i cel. ℘. Lauda. Cap. Dabo ꝟgib⁹. ℣. Jesu coro. ℣. Adducēt. Ant. Uenerāde est⁹ ꝟgies scē q̄ car

nis desiderijs restitisti: t i iesu xpi huius pmāsisti: ipz roga te: vt nob idignis ppiꝰ eé dignet in h̄ sclo atq; i futuro. ps Bñdicꝰ. Dio vt s. Ad. j. añ. Págamꝰ. ps. Deꝰ i noie. Añ. Bras. ℟ Quicūq;. tc. Ad. ij añ. Bté est. ps Legé po. La. Dabo virgi. ℟. Offeréť regi ygies Post eā dño. ℣ Proxime eiꝰ offeréť tibi. Post. Gloria. Offeréť. ℣ Prudétes vir. Dio vt s. Ad. vj. añ. Virgines scē. ps Defecit. La Sapiéna vincit. ℟ Prudétes virgines Aptate lāpades vias. ℣ Ecce sponsus venit: exite obuiā ei. Apta. Glia. Pzu. ℣. Offeréť in leticia. Dio vt s. Ad. ij. an Laus t bo. ps Mirabil. La.

OE virginibꝰ ꝓceptū dñi nō habeo: ꝓsiliū aūt do tanq; miaz ꝓsecutus a dño: vt sim fidel. ℟ Offerent. In letitia t exultatióe. ℣ Adducent regi i tēplū. In let. Glia. Offerent. ℣ Adducéť re. Dio vt s. Ad vs. an Págamꝰ. et cetere añe de laud. cū psal. ferialibꝰ. La. Deygibꝰ. Si duplex fuerit ℟ Quicq; pzu. Hym. Jesu corde. ℣ Offeréť re. In euā. an Assit nob ygnū scāz precatio benigna: q̄ nos a cūctis defēdat aduersis: t i xpi ꝓfectet seruitijs. ps Mgt. Dio vt s. In festo. ij. lec. ad vesp. añe t psal. feriales. La Dabo vir. ℟. ñ dh. Hym. Virgis ples. vt s. ℣. Offeréť re. In euā. añ. Gaudēt felices. ps. Mgt. Dio. Exaudi vt s. Ad mat. iui. Regē ygnū ps. Venite. Hym. Virgis p. In noc. añ. Hym. re. ce. decē. ps. Dñe dño. t ceteri psal. vnius ygi. sub hac añ. ℣. Offeréť re. ij. de. Le. ℣ Inuitat ite ecclā t cetera vt s. ℟. De prima t scda turba altinati sūpta. Si plura festa plurimaz ygnū i septimana cōtigerint. ℣ Prudētes ygies In lau. bec hola an. Págamꝰ ps. Dñs regnauit. tc. La. De virginibꝰ. Hym. Jesu corde. ℣ Adducent regi. In euāge. añ Venerāde estis. ps. Bñdicꝰ Dio vt sup. Ad horas cetere añe de lau. Cap. ℟. t dio vt s. ℣ In natu. vnius mrone ad vesp. añe t psal. feriales. Si duplex fuerit: dicāť pme añe sup psalmos feriales. Añ. Tota pulchra es. cēre sup i assumptióe bte marie ygis. Añ. Unguētū effusū. t cetē añe vnius ygi. La.

MUlieré fortē quis inueniet: procul t de vltimis finibꝰ ꝓciū eiꝰ cōfidit i ea cor viri sui: t spoliis nō indigebit ℟ Regnū mū. ℣ Eructauit. Hym. Precrite mūdi gaudia huiꝰ ca. resp. cū an. ce. le. po. ꝓ. In uiꝰ benig. an. tc. vt pz. s. in hym. ō lau. vnius ꝓfessi t pōtifi.

℟. Diffusa ē. In euā. aī. Sic
est re. ce. sage. ℣. Mgt. Dic.
Ops sēpitne de⁹: da nob in fe
stiuitate bte. M. ygrua deuo.
ꝛ cetera vt supra vñ⁹ ꝛgis. Ad
matu. Inuita. Eternū trinūq;
dñi laudem⁹ et vnū. Qui sibi
M. transuexit ad ethera scáz.
℣. Uenite. Hym. Decrute.
Kyrie. Sit xpe. In. j. no. aī
Ueni electa mea: ꝛ ponā i te
thronū meū: qz cócupiuit rex
spém tuā. ℣. Ne dñs nr. Aī
Nigra sum. ℣. Leli e. Aī. O
q̄z pulchra. ℣. Dñi est ter. ℟.

Diffusa est gratia. Le. j.

Sancta ecclia sagenę có/
parat: qz ꝛ piscatorib⁹ é cómis
sa: ꝛ p eā q̄sq; ad etnū regnū a
pñus scli fluctib⁹ trahit: ne in
etne mo:tis pfundo mergat.
Que ex oi genē piscū congre
gat: qz ad pctóz venīā sapien/
tes ꝛ fatuos: liberos ꝛ seruos:
diuites ꝛ paupes: fortes ꝛ in/
firmos vocat. ℟. Diffu. Le. ij.

Que sagena. s. tūc vniuer
salit repleť: cū i fine suo
būani generis sūma ꝛcludit.
Quā educūt: ꝛ sec⁹ litt⁹ sedēt:
qz sic mare sclm: ita secli finē
significat litt⁹ maris. ℟. Pro/
pter veritatē. Lectio. iij.

In q. s. sine boni pisces i
vasis eligūt: mali āt pyctūt fo
ras. Quia ꝛ electi⁹ q̄sq; i tabna
cula etna ꝛcipit: ꝛ introitū regni
luce pdita: ad exteriores tene
bras repꝛobi ptrahūt. ℟. Re
gnū mū. In. y. no. aī. Spē tu.
℣. Eruct. Aī. Adiuuabit eā.
℣. Dei nr refu. Aī. Unguētū
effusū nomen tuū: tó adolescē
tule dilexerūt te nimis. ℣. Fū

Damē. ℣. Spē tu. L. iij.

Unc. n. bonos malosq;
cóit q̄si cómixtos pisces fidei
sagena nos ꝛtinet: fz litt⁹ indi/
cat: sagena. i. scā ecclesia quid
trahebat. Et qdē pisces q capti
fuerit mutari ñ pñt: nos āt ma
li capimur: fz i bonitatē pmu

tamur. ℟. Uēi elec. L. v

Ogitem⁹ igit i captióe
ne diuidamur in littore. Ecce
q̄z ḡta nob é hodierna solēni/
tas: ita vt se nō modicū addi/
cat: si cui ex cōuētu nr̄o deesse
ꝛtigat. ℟. Dilexisti iusti. L. vj

Sic erit i cōsūmatióe scli
Exibūt āgeli ꝛc. Hoc tā
frēs kmi timēdū é potiꝰ q̄z ex/
ponēdū. Apta eni voce tor:mē
ta peccātiū dicta sūt: ne qs ad
ignor:antie sue excusationē re
currēt: si qd de etno supplicio
obscure dicēt. ℟. Audiui vo.
In. iij. noct. aī. Inuēta bō. ℣.
Lātate. j. Aī. Cū eēt rex in ac/
cubitu suo: nardus mea dedit
odor:ē suauitatē. ℣. Dñs reg.
exul. Aī. Leua ei⁹ sub capite
meo ꝛ dext⁹ ei⁹ āplexabit me
℣. Lātate. j. ℟. aduuabit. ij

vise lee, ꝺ expõe e. ſm matth.
Sile é re. ce. tbe. qñ. vt ſ. i ſo
vñ ℣gis. vy. ℟. Pulchra ſa
cie ꝫ pulchrior: fide btã es. M
rſpues mũdũ letab ts cũ ãgel
Intrede ꝓ oib⁹ nob. ℣. Spẽ
tua t pulchritudie tua ĩtẽde ꝓ
ſpẽ ꝓcede t regna. Intre. vy.
℟. ꝓfferẽt. ix. ℟. O mr nra.
ꝫ ſine pla põ Te deũ. ℣. Spẽ
Otua t pul. In laudi. aii.
Eni ſpõſa xpi. p̃ Dñs
re.. Aii Quã pulchra es ami
ca mea q̃ pulchra es t ꝺcora
ocli tui colũbar alã. p̃. Jubi
late. Aii. Sic mal⁹ int ligna
ſiluar ſic amica mea int filias
p̃ De⁹ ꝺs me⁹. Aii. Media
nocte. p̃ Bñdicite. Aii Tũc
ĩtrauerũt q̃ pate erãt t clauſa
é tanua. p̃ Lauda. La. Mu
liẽz. by Hui⁹ obtẽtu. ℣. Elia
pri. qre i by Virgis ꝓ. ℣. Ad
ducent re. In eua. aii Sile é
reg. ce. boi neg. p̃. Bñdcũs.
ꝺño vt ſ. Ad pma aii Veni
ſpõ. p̃ De⁹ i noie tuo. ꝛc. aii
Bras. p̃ Quicũq̃. Ad tuaz
aii Quã pul. p̃ Legẽ po. ca.
Mulierẽ fortẽ. ℟. Diffuſa é.
ꝺño vt ſ. Ad. vj. aii Sic mal⁹.
Alci p̃ Delect. Lap
xit fortitudine lũbos ſu
os t roborauit brachiũ ſuuz:
guſtauit t vidit q̃ bona eſt
negociatio ei⁹ nõ extinguet i
nocte lucerna ei⁹. ℟. Spẽ tua
ꝺño vt ſ. Ad ix. añ. Tũc in
trauerũt. p̃ Mirabilia. cap.
Mulier timẽs deuz ipſa
laudabit date ei ꝺ fru
ctu manuũ ſuaz t laudet eã i
portis opa ei⁹. ℟. Adiuuabit e.
ꝺño vt ſ. Ad vſ. Veni ſpõ.
t ce. añe ꝺ lau. cũ pſal. ſeq. ca.
Mulier ti. Si duplex fuerit
℟. O mr nra. by. Hui⁹ obtẽ.
℣. Diffuſa é. In eua. aii Ac
cipit fortitudine lũbos ſuos t
roborauit brachiuz ſuũ: nõq̃
lucerna ei⁹ nõ extiguet i ſepiẽ
nũ. p̃ Mgt. ꝺño vt ſ. In ſo
lẽ. lec. advs. añe t pſal. ſeq. ca.
Mulierẽ fo. ℟. nõ di. bym.
Hec rite. Hui⁹ be. Sit xpe. ℣.
Diffuſa é. In eua. aii Sile é.
reg. ce. ſage. p̃ Mgt. ꝺño ps
empt. de. da n. in feſt. btẽ. M.
Ad mat. Inuit Etnũ trinũ. p̃
Venite. Hym Hec ri. vt ſ. In
no. an. Vẽi elcã. p̃ Dñe dñs
nr. t ceti pſal. vnus ℣gt. ſi bat
aii. ℣. Diffuſa eſt. iij. le. Lec. j.
Scã eccl̃ia ſageneq̃ pat. ℟. ꝺ
pma t ſeda turba alienati ſum
pta ſi pla tã vni⁹ matronei ſe
ptiana ꝓtegerit. ℣. Spẽ tu. In
lau. hec ſola aii Veni ſpõ. p̃.
Dñs reg. t ce. cap. Mulierẽ
fo. by Hui⁹ obtẽ. Elia pa.
℣. Adducẽt re. In eua. aii Sile
é re. ce. boi ne. ℟. Bñdcũs. ꝺ.
vt ſ. Ad hõs añe de laudib⁹.
Lap. ℟. t ꝺño. vt ſup.

Si festū simoñis Andree in pma dñica aduentus euenerit: trāsferatur vsq; in fer.vj. et die sabbati ieunet vigilia: et fiat seruitiū de scō Saturnino. et missa de vigilia i eodem sabbato: et i dñica habebit oino vesperas suas: sicuti habebit: si in.vj. fer. festū eius euenerit: cū añis suis ppriis: qua festus eius duplex est. et psalmis dñicalibus. sed cum oione **Maiestatē**. Et fiet memoria de aduentu. cū añ. **Ne timeas**. et oione **Excita dñe**. et memoria de dña: cū añ. **Bātes maria**. Fiet etiā memoria de martyrib⁹ Crisanto et Daria: in pmis vespis de apl'o qū festū apl'i trāsferet in crastinū. ¶ Et sciēdū est: q in oib⁹ vigilijs festor vigilias habē tium: siue sint de tpali: siue de scis: semp ad pmas vespe. dicat oio de vigilia: nisi festus differat. et tūc dicat oratio de die: preterq; si vigilia natiui. beate marie virginis: vbi ad pmas vespe. dicit oio de die. Si autē infra aduentū hoc festū euenerit: nō dicet ps. **Te deū**. nec **Glia i excel.** nec **Ite missa ē**. ¶ Et notādū q; infra octa scī andree fiet seruitium de scō andrea feria.vj. vel.v. nisi impediat per cōmemoratione bte virginis: vel p festū Crisanti et Darie. Aliquo ferijs infra octa. dicet de aduētu: nisi impediatur ex causis predictis. Si in dñica hec vigilia euenerit: fiat memoria de scō saturnino ad vesper. et matu. ¶ In vigil'. scī andree apl'i ad matut. de scō saturnino dicat: si in die feriali euenerit. et cū noctur. et.iij. lec. de martyribus. rō soria et cetera q̄ sequunt: sumant de cōi vnius martyr'. cū oione **Deus q nos**

¶ In vigil'. scī andre apl'i ad vesp. sup psalmos feriales Añ

Vnus ex duob⁹ q secuti sunt dñm erat andreas frater symōis petri al'a. Añ. **Dignū sibi dñs computauit martyrē quem vocauit apl'm dū esset in mari al'a.** Añ. **Dilexit andreā dñs i odorē suauitatis al'.** Añ. **Andreas xpi famulus: dign⁹ deo apl's: germanus petri: et i passione soci⁹.** Añ. **Qui psequebat iustū: demersisti eū dñe in inferno: et i ligno crucis dux iusti fuisti.**

Orde credit ad Cap. iusticiā: ore aut̄ ꝓfessio fit ad salutē. Dicit enī scriptura: ois q credit in illū: nō con-

fundet. ℟. Uir perfecte pietatis: ⁊ dux innocẽtie: vota plebis tua festa celebrãtis suscipe. Et astantes laudis tue seruulos officio precib⁹ tuis adiũge scõr collegio. ℣. Imitator ihesu xpi sub crucis patibulo: nos andrea fac cõsortes celi cõtubernio. Et astan. Glia patri. Et astan. Hymn⁹. ANdrea pie scõr mitissime obtine nris erratib⁹ veniaz ⁊ qui grauamur sarcina peccaminũ subleua tuis intercessionib⁹. Hym. Annue xpe. ℣. Dilexit andream dns. In odorẽ suauitatis. Ant. Cũ peruenisset btus andreas ad locum vbi crux parata erat: exclamauit ⁊ dixit: o bona crux diu desiderata: ⁊ iam cõcupiscẽti aio preparata: secur⁹ ⁊ gaudẽs venio ad te: ita vt ⁊ tu exultãs suscipias me discipulũ ei⁹ q pependit in te. Ps. Dñs regit. OUe sumus oipotens deus: vt beat⁹ andreas apls tuus pro nob⁹ iploret auxiliũ: vt a nris reatib⁹ absoluti: a cũctis etiã periculis eruamur. Per dñm. Commemoratio de aduentu: ⁊ de dña: si infra aduẽtũ euenerit. Ant. Adorem⁹ victoriosissimũ regẽ xpm: Qui victorẽ p crucis tropheũ coronauit beatũ andream apostolũ. ℣. Uenite: Hym. Eterna xpi. Ant. Andreas apls dixit ad egeã: tanto meo regi deo ero acceptior: quãto pro eius amore fuero pmanẽs in tormẽtis cõfessor. ℣. Celi enar. Ant. Ego crucis xpi seruus sum: ⁊ crucis tropheũ optare poti⁹ debeo q timere. ℣. Benedicã. Ant. Cũq carnifices apostolũ ducerẽt vt cruciaret: cõcursus fact⁹ est ppl'or clamantiũ iustus hõ ⁊ amicus dei: qd fecit: vt ducat ad crucẽ. at ille rogabat pplm vt nõ impedirent passionẽ ei⁹. Ps. Eructauit. ℣. In oẽm terrã. Lectio. PRoconsul egeas patras ciuitatem ingressus: cepit cõpellere credẽtes in xpm ad sacrificia idolorũ. Cui occurrẽs sanctus andreas dixit Oportebat vt tu q iudex esse hominuz cõprobaris: iudicẽ tuũ q in celis est cognoscere et agnitũ colere: ⁊ colẽdo eũ q ver⁹ est deus: ab his q veri dij nõ sunt animũ reuocare. ℟. Dũ perambularet dns supra mare secus littus galilee vidit petrũ et andream retia mittẽtes i mare: vocauit eos dicẽs: Uenite post me: faciã vos piscatores hominuz. ℣. Erãt eni piscatores: ⁊ ait illis

Uenite post me. Lectio. ij.

HEgeas dixit Ista superstitiosa & vana sunt verba. Ihesus vester deus hec predicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Beatus andreas respondit: Si velis scire mysteriū crucis quę rōnabili caritate auctor humani generis pro restauratiōe nra hoc crucis patibulū non inuitus: sed spōte suscepit. ℟. Dolor vt vocē dñi pdicātis audiuit btus andreas relictis retib⁹: Quorū vsu actuq; viuebat: eterne vite secut⁹ est premia largiente. ℣. Ad vni⁹ iussionis vocē btus andreas relictis retib⁹:

HEQuor vsu. Lectio. ij.

HEgeas dixit: Cū tradit⁹ asserat hic a suo discipulo: et a iudeis tentus: & ante presidē adduct⁹: & ad petitionē iudeor a militib⁹ presidis crucifixus: quō tu dicis eū spōte crucis subijsse patibulū? Andreas respōdit. Ideo ego dico spontaneū: quia si cū ipso fui cū a suo discipulo traderetur. & anteq; traderetur: dixit nobis q tradēdus esset & crucifigēd⁹ pro salute hominū: & die tertia resurrecturū se esse predixerat. ℟. Nō dei ducebat vt crucifigerent eū: ppls aūt clamabat voce magna dicens: Innocēs eius sanguis sine causa dānat. ℣. Cūq; carnifices ducerent eū vt crucifigeret: factus est cōcursus populorū clamantiū & dicentiū Innocēs. Glia. Innocēs. In ij. noct. añ. Cū pueniſſet btus andreas ad locū vbi crux parata erat: videns eā a longe: exclamauit voce magna dicēs: Salue crux: q̄ in corpore xpi dedicata es: & ex mēbris eius tanq; margaritis ornata. ℣s. Oēs gē. Añ. Anteq; te ascenderet dñs nr̄ o btā crux: timorē terrenū habuisti: modo vo amorem celestē obtinēs pro voto suscipieris. ℣s. Exaudi de⁹ depre Añ. Amator tuus semp fui: & desideraui te amplecti o bona crux. ℣s. Exaudi deus orōnē. ℣. Constitues

Heos. Lectio. iij.

HEc et his similia dicēte apło: indignatus egeas ipm cruci affigi precepit: mādans hoc questionarijs: vt ligatis pedib⁹ & manib⁹ quasi in eculeo tēderet. ne clauis affix⁹ cito deficeret: sed poti⁹ cruciaret lōgo cruciatu. Accedētes vo carnifices leuauerūt eum in crnce: & extēsis funib⁹ p totū corp⁹ eius: sicut eis iussum fuerat suspēderūt. Dixit aūt ppls ad egeam: Male iudica

stri: iniqua sunt iudicia tua. ℟. O bona crux: q̃ decorẽ & pulchritudinẽ de mẽbris dñi suscepisti. Accipe me ab hominib⁹: & redde me magistro meo: vt p te me recipiat: q̃ p te me redemit. ℣. Salue crux: q̃ in corpore xp̃i dedicata es: et ex mẽbris ei⁹ tanq̃ margaritis ornata. Accipe. Lectio. v.

EGeas ꝟo expauescens populũ: & p̃omittẽs se eũ dẽponere: simul cepit ire. Quẽ videns scũs andreas dixit: Quid tu ad nos egea venisti? Si vis credere xp̃o: aperiet tibi via indulgẽtie: sicut p̃misi. Si autẽ venis ad hoc tũ vt me soluas: ego penitus hinc de ista cruce viuẽs i corpore deponi nõ potero. Mittẽtes autẽ man⁹ ad crucẽ carnifices: nõ potuerũt penit⁹ cõtingere eum. ℟. Salue crux q̃ in corpore xp̃i dedicata es: et ex mẽbris ei⁹ tanq̃ margaritis ornata: Suscipe discipulũ eius q pependit in te. ℣. O bona crux: diu desiderata: et iam cõcupiscẽti animo p̃parata. Suscipe. Lec. vj.

TUnc voce magna sanctus andreas dixit: Dñe iesu xp̃e: magister bone: quem dilexi: quẽ cognoui: quẽ confessus sum: iube me de ista cruce nõ deponi: nisi ante spiritũ meũ suscepis. Et cũ hec dixisset: vidẽtib⁹ cũctis splẽdor nimius sicut fulgur de celo veniens: ita circũdedit eũ: vt pẽnitus p̃ ipso splẽdore occulti humani eum nõ possent aspicere. Cũq̃ pmãsisset splẽdor fere dimidie hore spacio: abscedẽte lumine emisit spiritũ simul cũ ipso lumine pergẽs ad dñm: cui est honor & glia i secula seculor. ℟. Gloriosus apl's dei andreas: dũ ad hũc deponẽdũ veniret egeas: tu me inqt penit⁹ non attingas: sed si credideris: tormẽta cuades curre miser dũ potes. In cruce pẽdẽs biduo p̃dicabat pplo. ℣. Qui fere spacio dimidie hore imẽsi luminis circũdat⁹ splẽdore: abscedẽte lumine emisit spiritũ: cũ palma martyrũ pergẽs ad xp̃m. In cruce. Glia. In cruce. Alitud respons. ORauit scũs andreas dũ respiceret celos voce magna clamauit: et dixit: tu es deus meus quem vidi. Ne me patiaris ab impio iudice deponi: quia virtutẽ scẽ crucis agnoui. ℣. Tu es magister meus xp̃e: quẽ dilexi: quẽ cognoui: quem cõfessus sum: tãtũmodo i ista me voce exaudi. Ne me. Glia. Quia.

Ju.iij.noc.a.ij. Accedẽtes carnifices leuauerũt eũ in cruce et extendẽtes fumib⁹ totũ cor/pus eius: sicut eis iussum fuerat suspẽderũt. ps. Confitebimur. Ā. ñ. Dis interea pplus cõclamabat dicens: virũ scm̃ pudicũ: ornatũ moꝛib⁹: bonũ doctoꝛẽ: piũ: modestũ: rõnabilem: nõ debere hoc pati: sed debere de cruce deponi. ꝙ. Dñs reg. exul. Ā. ñ. Tunc scũs andreas ait: iam regem meũ video: iam adoꝛo: iam in eius ꝓspectu cõsisto. ps. Dñs reg. irascãt. ℣. Nimis honorati sunt amici. Scõm math.

In illo tpe: Ambulans Ihesus iuxta mare galilee: vidit duos frẽs: symonẽ q vocat petr⁹: ⁊ andreã frẽm ei⁹: ⁊ vocauit eos. Et reliqua Omelia beati gregoꝛij pape.

Nulla miracula fratres adhuc Ihesum facere viderant petr⁹ ⁊ andreas: nihil ab eo de ꝓmio eterne retributiõis audierãt: ⁊ tamen ad vnũ dñi ꝓceptũ: hoc quod possidere videbantur: obliti sunt. Quanta nos ei⁹ miracula videm⁹: quot flagellis affligimur: quantis minarum asperitatib⁹ deterremur: ⁊ tñ vocante seq ꝓtenim⁹. ℟. Doctoꝛ bonus et amicus dei andreas ducitur ad crucẽ aspiciens a lõge vidit crucẽ. Salue crux: suscipe discipulũ ei⁹ q pepẽdit in te magister me⁹ xps. ℣. Cũ ꝙ peruenisset ad locũ vbi crux parata erat: videns eã a lõge exclamauit dicens: Salue. Lec. vij.

Quid frẽs carissimi: qd in ei⁹ iudicio dicturi sum⁹: q ab amoꝛe hui⁹ seculi: nec ꝓceptis flectimur: nec verberib⁹ emẽdamur. Sed fortasse fratres aliqs sibi tacitis cogitationib⁹ dicit: Ad vocẽ dñicã vterq; iste piscatoꝛ: quid aut quantũ dimisit: q pene nihil habuit? Sed in hac re fratres charissimi affectũ poti⁹ debemus pẽsare q; censum. Multũ reliqt: q sibi nihil retinuit ℟. Dilexit andreã dñs: i odorem suauitatis: dũ pẽderet in cruce: dignuz sibi cõputauit martyrẽ: quẽ vocauit apostolũ dum esset in mari. Et ideo amicus dei appellatus est. ℣. Elegit eũ dñs: ⁊ excelsũ fecit deum. Et ideo. Lec. ix.

Multũ ergo petrus ⁊ andreas dimisit: qñ vterq; desideria habẽdi dereliqt. Multũ dimisit: qui cuz re possessa etiã cõcupiscẽtijs renũciauit. A sequẽtib⁹ ergo tãta dimissa sunt: quãta a nõ sequẽtib⁹

concupiſci potuerũt. Multa frẽs relinquis: ſi terrenis deſiderijs renunciatis. Deſpicia mus ergo q̃ terrena ſunt: relictis tpalib⁹ meremur eterna. ℟. Vir iſte in pp̃lo ſuo mitiſſimus apparuit: ſcitate aũt et gr̃a plenus iſte eſt q aſſidue orat: Pro pp̃lo t pro ciuitate iſta. ℣. Pro eo vt me diligerent: detrahebant mihi: ego aũt orabã. Pro pp̃lo. Gloria Pro pp̃lo. Si ante aduentuꝫ euenerit. ps. Te deũ. ℣. Dilexit andreã dñs. In laudi. an.

SAlue crux p̃ciosa: ſuſcipe diſcipulum eius qui pepẽdit in te: magiſter meus xp̃s. ps. Dñs reg. An. Concede nobis hominẽ iuſtum: redde nobis hominẽ ſcñm: ne interficias hominẽ deo carũ iuſtũ manſuetũ t piũ. ps. Jubilate. An. Biduo viuẽs pẽdebat in cruce pro xp̃i nomine beatus andreas: t docebat populũ. ps. Deus deus. An. Btus andreas orabat dicẽs dñe rex eterne glorie: ſuſcipe me pẽdentẽ in patibulo. ps. Bñdicite. An. Nõ me pmittas dñe famulũ tuũ a te ſeparari: tẽpus eſt vt cõmẽdes terre corp⁹ meũ. ps. Laudate. Lap Lo: de credit. Hym. Exultet celum. ℣. Dedisti heredi. In eua. an. Ambulãs ieſus iuxta mare galilee: vidit petrũ t andreã fratrẽ ei⁹: t ait illi: venite poſt me: faciã vos fieri piſcatores hominũ: at illi relictis rhenib⁹ t naui ſecuti ſunt eũ. ps. Bñdictus. Oro. Maieſtatẽ tuã dñe ſuppliciter exoramus: vt ſicut ecclefie tue btus andreas apl's extitit predicator t rector: ita apud te ſit pro nob⁹ ppetuus interceſſor: Per do. Memorie de aduentu: t de dña: vt ſupra. Ad pmã añ. Salue crux. ps. Deus in noie. ps. Bti im maculati. ps. Retribue. An. Gras tibi. ps. Quicũq; vult. Cetera q ad pmã ptinẽt: ſicut predictũ eſt in pma dñica aduẽt⁹ dñi expleant. Ad. iij. añ. Cõcede. Lap. Lo: de credit. Anthonia de cõ ad oes hos dicant cũ oratione Maieſtatẽ. Ad ſextã añ. Biduo. La. Jã nõ eſtis. Ad. ix. añ. Nõ me pmittas. La. Per man⁹. Lectiedu: q̃ in feſt. ix. lec. q̃n añe de lau. dicẽde ſunt: ad horas dici debẽt modo predictor: ita q̃ ſemp̃ ẽrta añ. omittat. Ad veſpe. añe de lau. cũ pſalmis de apl's. Lap. Lo: de credit. ℟. Gloſus apl's. Hym. Exultet celũ. ℣. Dilexit andreã. In eua. an. Dñe ieſu xp̃e ma

gisser bone: suscipe spm̃ mr̃ũ in pace: quia iam tempus est vt veniã desiderãs te videre. ps. Magni. Oro. Maiestatẽ ℣ Prima memoria de martyribus crisanto z daria: h de eis fuerit in crastino cantãdũ. Si autẽ nõ: fiat de eis memoria vltima: quia ei⁹ precedet memoria: vii in crastino est dicẽdum. Alie memorie vt supra ¶ Sanctor martyrũ crisanti et darie. In nati. scór crisanti z darie tũ memoria de eis fiet: sin aũtica ꝑma aduẽtus euenerit festum eor. Si alio die euenerit preterq̃ i sabbato vbi dicet de dña: totũ seruitium de eis fiat sicut pluriorũ martyrũ: nisi cõtingat festũ sci andree ad illũ diem trãsferri: quia tũc tũ memoria fiet de eis. ¶ Ad mat. Ant. Regẽ martyrũ. ps. Cleni. Hymn⁹. Eterna xpi munera. Annotatur. an. Secus decursus. ps. Btũs vir. ℣. Exultent iustꝫ. Lec. i.

IN diebus illis: Polemius vir illustrissim⁹ ad vrbem romaz cum filio suo crisanto veniens: a romano senatu susceptus est: z magnis honoribus a numeriano impatore illustrat⁹: cathedrã in curia romana suscepit. Post hec irat⁹ polemi⁹: quia fili⁹ ei⁹ effectus est xpian⁹: fecit eũ incarcerari: z parcissime refici. Tũc dixit ei qdã: Si filiũ tuũ ab hac vsurpatiõe volueris eripere: ipm delicijs z voluptatib⁹ occupa. Hoc audiẽs polemi⁹ fecit ipm vestiri: z dariã virginẽ sibi associari. Lec. ii.

POst plurima ꝛba sancti crisanti: credidit daria: z nomẽ ꝓiugij assumpserũt: ita vt ambo in dei timore: z castitatis gl'ia perdurarẽt. Post hoc autẽ crisant⁹ ferro vincit: daria quoq; in cõtubernio meretricũ punitur. Sed crisanto lux diuina p̃stat: darie ꝛo leo fugiens de cauea amphiteatri dirigit. Lec. iii.

ERant autẽ nescientes leonẽ intus esse cũ daria: miserũt ad eã quẽdã: q in scelere corruptionis opinatissim⁹ habebat. Qui vt ingressus est: insiluit i eũ leo: z ꝓsternẽs eũ sub pedib⁹ ei⁹: cepit ad dariã aspicere: quasi interrogãs qd iuberet. Qđ intelligẽs daria dixit: Adiuro te ꝑ filiũ dei: ne eũ ledas. Tũc leo dimisit eũ. Post hec scũs crisant⁹ cũ btã virgine daria deponuntur in foueam: sicq; viui terra z lapidibus sunt obruti: animasq; suas ita deo reddiderunt.

Cetera ad matu. z hōs de cōi plurimoz martyz. z fiāt me/moie ad mat. de scō andrea z alijs: put tps exigerit. ¶ Et notā dū: q in oibus festis. iij. lec. per totū annū extra tēpus pasce: dicunt ad mat. iij. psal. sub vna aii. s. pma de pmo nocturn. nisi in festis. iij. lec. in vigil. ꝓtingentibus: vbi dī nocturnus ferial. ¶ Et in lau. hmōi festis. iij. le. dicitur vna aii. s. pmā sup psal. ¶ Ad pmā no secunda aii. de lau. Ad tertiā tertia aii. Ad sextā quarta. Et ad. ix. qnta. nisi i festis iij. loc. ꝓprias laudes habētib: vbi i laudi. dicunt singule aīe sup singulos psal. Et tūc ad pmā prima aii. de lau. Ad tertiā se cūda. Ad sextā tertia. Ad. ix. qnta. ¶ Et est sciēdū: q multū festū. iij. lec. habebit sequētes vespe. nec memoriā loco sequētis darū vesparū: Et idē obseruari in cōmemoratiōnib⁹ debet ¶ Infra octa. sci andree Annuntia. Dilexit andream dñs in odorē suauitatis dū pēderet i cruce. ps. Celi enarrāt. Eterna xpi. Alli. Andreas apl'us. ps. Celi enarrāt. z ceteri psal. de apostolis sub hac sola aii.

℣. In oēm ter. Lec. j.

Quis qdam cuⁿ filiⁿ habebat spiritū imūdū: rogauit beatū andreā apl'z dicēs: Sana qsoviu dei filiū meū: q male a demonio vexat. Demon no sciens se ejiciēdū: ad cubiculi secretū adduxit puerū: z laqueo suffocauit eū. ℟. Dū perambularet. Lec. ij.

Pater ergo pueri cum inuenisset illū mortuū: fleuit: et amicis suis ait: Deferte ergo mortuū ad theatrum: cōfido enīz q poterit resuscitari per apl'm: q predicat iesum xpm. Quo delato narrauit aplo q̄liter suffocatⁿ esset a demonio ℟. Mox vt vocē. Lectio. iij.

Quersus itaq; apl'us ad ppl'm: ait: Quid vobis ꝓderit viri thessalonicenses: cū hoc fieri videritis: nisi fidē xpi suscepitis. Illi aūt dixerūt: Cū puer iste resuscitatⁿ fuerit: oēs credemⁿ. Hec illis dicētibⁿ: ait apl's: In noie iesu xpi surge puer. Et statim surrexit. z stupefactⁿ ois ppl's clamauit dicēs: In eum quē p̄dicas famule dei credimⁿ: z virtutē eiⁿ suscipimⁿ. Apl'us aūt xpi oēm ppl'm per triduū instruxit: z q̄ dei erāt docuit. ℟. Orauit. ℣. Dilexit andreā. In lau. hec sola aii. Salue crux. Cap Lorde credit. ℣. Exultet celū. ℣. Dedisti bē. In eua.

ass. Unꝰ ex duobꝰ: ps. Bñdictus. Oro. Maiestatē. Et dicēdo fūr memo. de aduētu de dñā: et de oibꝰ scis. Exege defunctoꝝ nō omittant propter hmōi octa. Ad pmā añ. Lōce de. Vbia ex ser añis de trinitate dicat sup psal. Quicūqꝫ. scōꝝ ferā. Ad. ij. an. Biduo erāt. ℟. et oro ad oēs horas sicut i die. Ad. vj. añ. Btūs andreas. Ad. ix. añ. Non me pmittas. ¶ Qñ aut vespe dicētur de eo infra octa. suas fiēt cū añis et psal. ferialibꝰ. Cap. Lōde credit. Hym. Exultet re. ℣. Dilexit andreā. cū aliq añ. de eo propria sup psalmū Magni. ¶ Et secūdū qꝫ infra octa. sup psal Mgt. et Bñdictus: qñ agit de eo: et ad memoriā qñ agit de alio: sumēde sunt pmo feriatim añe de pmis vespe. et illis dictis: añe nocturnales: incipiēdo ad secūdā antiphonā de pmo noc. et dicat ℣. Dilexit an. in oibꝰ memoriis suis. Saluo qꝫ qñ oro ad memoriaz añ. Dilexit an. tūc dicat ℣. Dedisti her. ¶ Du festus. ix. le. simpliciꝰ vel duplicibus infra aduētū.

Si festum sci nicolai in dñica euenerit: nisi duplex fiat: trāsferat i secūdā feriā. et quia octa. sci andree occurrit: fiat hic mēmoria de octa. Si aūt duplex fiat eiꝰ festū: tūc si in sabbato euenerit: habebit oino vltimas vesperas suas: et memo. fiat de aduētu: et de dña: et de scō andrea. Et si in dñica euenerit: seruitus fiat oino de eo; et i vtrisqꝫ vesp. et ad matu. memo. de aduētu cū añis dñicā contingētibꝰ: et oratione dñicali: et ad missaz cū eadē oratione. et in crastino incipiat hystoria cū. ij. lec. tm de expositiōe euāge. et cū tribus mīsoriis de pmo noct. et dicet sup psalmū Bñdictꝰ. añ. qui gēs ferā. et sequat oratio dñicalis. Hoc modo fiat de oibꝰ festis dupli. infra aduētū qui gēt ibꝰ: nisi i pcessa dñica: et tūc fiat sicut ibi inuenietur. ¶ Et si festū simplex. ix. lec. tpe illo i sabbato euenerit: in vesp. sabbati tm memo. de eo fiet. Si vo i dñica euenerit: trāsferat in secūdā feriā. Et si in. ij. fer. euenerit: vl a dñica in secūdā feriā trāslatū fuerit: vespe in dñica a capo de illo erunt: et memo. de aduētu. ¶ In festi ui. sci nicolai epi et cōfes. Ad vesp. añe et psal. feriales. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Dū ℣ o ad huc pēderet ad vbera matris O noua res: quarta feria et sexta semel i die papillas bibe-

bat.℣. Jã quodãmõ sacri ie/iunij se futurũ pſignãs ama/tor nicolaus. O noua. Gloria. O noua. Hym. Jſte cõfeſ. ℣. Amauit eũ. In euãge. añ. O paſtor eterne: o clemẽs t bo/ne cuſtos: q dũ deuoti gregis ꝓces attẽderes: voce lapſa de celo preſuli sciſſimõ dignum epatu nicolaũ oſtendiſti tuũ famulũ ꝓs. Magni. Oro.

DEus qui beatũ nicolaũ pontificẽ tuũ inumeris decorasti miraculis: tribue no bis qs: vt eius meritis t ꝓcibus a gehene incẽdijs liberemur: p dñm. Hodie. De aduẽtu: t de dña Añ. Ne timeas. Deinde de scõ andrea. Ad matu. In/uita. Adorem⁹ regẽ seculorũ: i quo viuit nicolaus bonor sa/cerdotũ ꝓs. Venite. Hym⁹ Jſte cõfeſ. In. 1. noc. añ. Mo/bilissimis siqdẽ natalibus ortus velut lucifer nicolaus emicu it ꝓs. Btus vir. Añ. Postq̃ domi puerilẽ decurrit etatẽ: cũctis mũdi hui⁹ ſpretis ob/lectationib⁹: xpi se iugo subij ciens: documẽtis scis suũ pre buit auditum ꝓs. Quare fre. Añ. Pudore bono replet⁹ dei famulus ſũptib⁹ datis stupri nephas phibuit ꝓs. Dñe qd mul. ℣. Amauit eũ. ℟. Eat⁹ nicolaus ex illu/stri prosapia ortus: ciuis fuit patere vrbis. Qui cũ adhuc matris lacte aleretur: cepit bi no in hebdomada die: quar/ta. f. t sexta feria semel bibere mãmas: et hac vice ꝓtẽt⁹ tota die sic pmanebat. ℟. Cõfessor dei nicolaus: nobilis pgenie sed nobilior moribus. Ab ipso puerili euo secut⁹ dñm: meru it diuina reuelatiõe ad sũmũ puehi sacerdotiũ. ℣. Erat eni valde compatiens: t supaffli ctos pia gestans viscera. Ab ipso puerili. Lectio. y.

PUerili⁹ igit annis sim pliciter domi trãsactis: cepit bone indolis adolescẽs esse: t nõ sicut illa etas assolet: lasci/uiã cõplexus est mundi. Sed nũc parẽtũ comitat⁹ vestigia: nũc solus ecclesiarũ terebat li mina. t qd ibi de scriptur⁹ pa tulo aduertebat auditu: non imemor armariolo condebat pectoris ℟. Opib⁹ scis nico/laus humiliter insistens. Re uelatiõe diuina puer⁹ est ad sũmũ sacerdotiũ gdũ. ℣. Vo ce quippe de celo lapsa cui/dã insinuat ꝓsuli dignũ epa/tu nicolaũ. Reuela. Lec. y.

OBi autẽ vtroq̃ parẽte orbat⁹ est: sepius illud euangeliũ in mente habebat: Nisi qs renũciauerit oibus q

possidet: nō potest meus esse discipulus. Et ideo semp deū deprecabat: quatinꝰ de tātis sibi relictis opibus sic ordinaret: vt sine laude hūana cōspectui placeret diuino. ℟. Quadā die tēpestate seuissima q̄sdam nautē: ceperūt scm̄ vocare nicolaū. Et stati cessauit tēpestas. ℣. Mox illis clamātibus: apparuit qdā dicēs illis Ecce assum: qd vocastis me. Et stati. Gl'ia. Et stati. In.u. noc. an. Auro ꝟginū incestꝰ: auro p'is earū inopiaz: auro prorsus vtrozūq; detestabilē infamiam dei seruus ademit nicolaus. Ps. Cū inuoca. Añ Innocēter puerilia iura transcēdēs: euāgelice instit'utiōis discipulus effectꝰ est. Ps. Verba mea. Añ. Gl'iaz mūdi sprezit cum suis oblectatiōibꝰ: t ideo meruit ꝓuehi ad sūmū sacerdotū gradum. Ps. Dixit dñs. ℣. Justū deduxit. Lec. iij

POst hec cum mirrea metropolis orbata esset suo antistite: cōuenerūt i vnū epi cū clericis: vt iesu annuēte ꝓuiderēt illi eccl'ie idoneū p̄sulē. Illis quippe sūma cū deuotione orātibꝰ: vocē de celo audiuit qdā pontifex dicentē sibi: vt egrediēs ad portas ecclesie staret: t quē p̄mū horam matutinali venire cōspiceret: ip̄m cōsecraret antistitē: adiū gentē q̄ nicolaus vocaret. ℟. Audiēs xp̄i cōfessor triū iuuenū innocētū necē: p̄recucurrit q̄stotiꝰ ad locū q̄ fuerāt plectē di. Et libauit eos. ℣. Stati q̄ solutos a vicul'vsq; ad p̄torū ꝓsulis secū adduxit. Et. Lec. v

QUo audito: idem epūs valuas basilice adyt: t illas scā calliditate obserua/bat. Et ecce hora matutinali quasi a deo missus: ante oēs se agebat nicolaus. Qui cū ianuas eccl'ie appropinquasset apprehēdit eum epūs dicens: Quale nomē habes? Ille colūbina simplicitate rādit. Nicolaus vr̄e scitatis seruus. ℟. Qui cuz audissent sci nicolai nomē: stati expandūt manus vtrasq; ad celum Saluatoris laudātes clementiā. ℣. Clara quippe voce corā hoibus dignū referebant illū dei famulum. Saluato. Lec. vj.

QUi p̄sul: Fili veni mecū. est enī aliqd secreti qđ tue indoli fari debeā. Mox intro gressus epūs: dixit: En qđ petiuim⁹ accepimus. Quo viso oēs saluatoris laudabant magnalia. Quid multis moror. Licet multū renitens obstiterit: illico introniſat⁹ pōtifica

lẽ accepit infulã. ℟. Btũs ni/colaus iam triũpho potit⁹ vo uit suis famulis p:ebere cele stia cõmoda: q toto coꝛde po/scũt ei⁹ largitiones. Illi nimi rũ tota nos deuotiõe opoꝛtet cõmittere. ℣. Ut apud xp̃m eius p:ocinijs adiuuemur sp Illi. Glia. Illi. In.ij. noct. añ. Pontifices almi diuina reuelatiõe letificati nicolaũ p̃sulẽ deuotissime ꝓsecrauerũt ps. Dñe qs. Añ. Scũs quidẽ triticũ qd a nautis postulaue rat acceptum: t sagacitate di/stribuere t augere p:ecib⁹ im petrauit. ps. Dñe in virtute. Añ. Munerib⁹ datis nec sũt iuuenes innocẽtes addicti: q/bus dñi seruus fuit vite p:esi diũ festinãter. ps. Dñe ẽ ter. ℣. Magnificauit eũ. Com/tãdũ: q̃ i nocte sci nicolai: t i nocte bte Katherine nõ pnũ ciat exposito euãgelij: nisi se sta eoꝛ fuerint duplicia: t tũc legat stati post pnũciationẽ euangelij tm vna lec. de expo sitiõe eiusdẽ. Et quotiẽs pnũ ciat euãge. ad matu. in festis scõꝛ legẽda est vna lec. de ex/positiõe euãge. ad mat⁹: nisi i festo omniũ scõꝛ: dicta bñdi/ctione. s. Creatoꝛ oiuꝫ. legat vij. lec. de scõ. Si hoc festũ fu erit duplex: legatur expositio hõ qdã pegi. Omel. vt i cõi

Aliter sit ista lectio. vij. Pontificali igit̃ cathedra sublimat⁹: eãdẽ quã p:i⁹ secta bat hũilitatẽ. Creber i oꝛione pugilabat: coꝛp⁹ attenuabat ieiunijs: mulierũ cõsoꝛtia q̃si pestẽ fugiebat. Cũ ergo oiuꝫ carismatuꝫ virtute roboꝛaret nicolaus: nihil sibi: sed totum deo gr̃e tribueret. Cepit itaq; choꝛuscare miraculis: vt non tm̃ sui: sed etiã alieni quibus/libet angustijs oppꝛessi inuo/cato noie ei⁹: statim sentirent le uamẽ. ℟. Sume dei cõfessoꝛ nicolae: te venerantes, ptege. Mãq; credim⁹ tuis p̃cib⁹ nos posse saluari. ℣. Qui tres pue ros moꝛti addictos illesos ab ire fecisti: tuis laudib⁹ instãtẽ ꝓserua plebẽ. Mãq;. Le. viij.

Quadã ℣o die cuꝫ qdã naute maris tẽpestate periclitarent̃: timẽtes clama bant: Nicolae famule dei: si vera sunt q̃ de te audiuimus: nũc nos i piculo ꝓstituti: tuũ si placet experiamur auxiliũ. Talia dicẽtib⁹: apparuit qdã dicens eis: Uocastis eni me: ecce assum. Et cepit eos antẽ/nis atq; alijs armamẽt̃ adiu uare. Nec multo post ois ces/sauit tẽpestas. ℟. Seruus dei nicolaus: auripõdo triũ virgi

nũ redemit pudorez. Earũqz
p:is impudicã remenso auro
fugauit inopiam. ℣. Afflués
itaqz mie viscerib⁹ metallo
duplicato ꝓpulsauit earũ in/
famiã. Earũqz. Le. iv.

Cum igitur his et alijs
virtutibus floreret nicolaus:
decidit in egritudinẽ: qua ex
hac luce subtract⁹ est. Qui cũ
tota mẽtis intentione oraret:
vidit scos angelos dei ad se
venientes: z inclinato capite
signo crucis armauit se: z tri/
cesimũ psalmũ incepit dicés:
In te dñe spaui: nõ ꝯfũdar in
eternũ: vsqz: in man⁹ tuas cõ/
mẽdo spiñ meũ. Et cũ hoc di/
xisset: accepto corpis xpi via/
tico: prec̃iosaz z scissimã aiaz
xpo reddidit. ℟. Ex ei⁹ tũba
marmorea sacz resudat oleũ
q̃ liniti sanãt ceci. Surdis au
ditus reddit: z debilis quisqz
sospes regredit. ℣. Lateruati
ruũt ppli: cernere cupiẽtes: q̃
peuz fiũt mirabilia. Surdis.
Glia. Surdis. Rnsoriũ rein/
cipiat Ex ei⁹ tumba. z cantet
vsqz ad sospes. z tunc psa dicit

Hospitati dedit egros
olei pfusio. Nicolaus
naufragãtũ affuit ꝑsidio. Re
leuant a defunctis defunctũ
in biuio. Baptisat auri viso
iudeus indicio. Vas in mari
mersum p:i reddit cum filio.
O qz ꝓbat scm dei fauris aug/
mẽtatio. Ergo laudes nico
lao ꝛeimmat hec concio. Mã q
corde poscit illũ ꝓpulsato vi
tio. Sospes regredit. ℣. Ora
p nob bẽ nicolae. In laudes

Bear⁹ nicola⁹ adhuc pu
erulus: multo ieiunio
macerabat corpus. ꝑs. Dñs
reg. Ant. Ecclesie sẽ frequen
tans limina: sacra pectori cõ
debat mandata. ꝑs. Jubilate
Ant. Juste z pie viuẽdo ad ho
norẽ sacerdotij meruit ꝓmo/
ueri diuinit⁹. ꝑs. De⁹ de⁹. Ant
Amic⁹ dei nicola⁹ pontificali
decorat⁹ infula: oib⁹ se amabi
lẽ exhibuit. ꝑs. Benedicite.
Ant. O p oia laudabilẽ viruz:
cui⁹ meritis ab oi clade libe
rant: q ex toto corde q̃rũt illũ
ꝑs. Laudate. Cap. Bñdictio
nẽ. Hym. Jesu redẽptor om.
℣. Just⁹ ger. In euangel. ant.
Copiose caritatis nicolae põ
tifex: q cũ deo gliaris in celi
palatio: odescẽde supplicam⁹
ad te suspirantib⁹: vt exutos
graui carne ptrabas ad supe/
ros. ꝑs. Bñdict⁹. Ora. De⁹ q
beatũ. Memoria. vtñ. Ad hõs
ãe de laudi. cetera de cõi: cũ
oratione ꝓpria. Ad vesp. ãe de
laudi. cũ psal. ferialib⁹. Cap.
Bñdictionẽ. Ubi aũt hoc fe/

stum duplex fit: tūc dicat ℟. Ex eius tūba. sine ps. ℣. Jesu redemptor. ℣. Amauit. In euangē. aū. O xp̄i pietas: oi ꝑsequēda laude: qui sui famuli nicolai merita longe late q̄ declarat: nā ex tumba eī oleum manat: cūctosq̄ lāguidos sanat: ꝑ. Magn. Oratio vt supra. Cōmemoratio de sācto andrea. Aū. Cum peruenisset. ℣ Dilexit andream. Oratio Rotegat nos dñe sepius bti andree apli repetita solēnitas: vt cui⁹ p̄rocinia fine ītermissiōe recolim⁹: ꝑpetuā defensionē sentiam⁹. ꝑ dñm. Et hec memo. dicēda est in secundis ves. de scō nicolao: qñ eī⁹ festū nō trāsfert. aliq̄n dicēda est in p̄mis ves. Fiet etiā memo. de aduentu: z de dñica. Si autē octa. sci andree i dñica euenerit: fiat tñ memo. ad p̄mas ves. z ad matuti. de scō andrea. z licz festū eī⁹ mutet i secūdā feriā: octaue tñ sue nō mutant. vñ si alio die q̄z die dñica festū eī⁹ euenerit: i oct. suis totum seruitiū de eo fiet cū. iū. lec. z memo. de aduētu. ¶ In oct. sci andree ad mat. Ymn. Dilexit an ꝑ. Uenite ℣. Eterna xp̄i. In. i. noc. aū. Andreas apls. ꝑ. Celi enarrant. reliqui ps. vni⁹ apli sub hac aū. ℣. In oēm ter. Lec. i.

Quodā tpe dilectus andreas xp̄i famul⁹ et apls supra arenā maris sedebat: multisq̄ viā salutis pandebat. Et ecce cadauer i mari necatum: p̄iectū erat ante pedes eī⁹. Ad quorq̄ apostol⁹ fusa oratione mortuū suscitauit: illumq̄ exponere iussit: quō i mari necatus esset. ℟. Dum perambularet. Lec. ii.

Tunc ille suscitat⁹ dixit apl̄o: Audiui dñe signa ac p̄digia medelasq̄ magnas fieri a q̄dā doctore: z ideo ppe raui: vt possem videre eū. Si cū nauigare cū pueris z amicis meis: ecce suborta tēpesta te: oēs fil̄ fluctib⁹ op̄ssi sum⁹. Et vtinā fil̄ p̄iecti essemus: vt p scām oratiōē tuā resuscitaremur ℟. Orauit. Lectio. iii.

Tunc apls de se hoc dictū intelligens: manus suas expādit ad deum dicēs: Dñe iesu xp̄e: creator omniū rerū: ostende q̄so reliquoꝝ cadauera mortuoꝝ. Orāte aut̄ apl̄o: statī apparuerūt triginta z nonē corpora mortuorū ad littus ab vndis deuecta. Orāte iterū apl̄o diutissime: surrexerūt oēs illi triginta et nouē viri: z a bt̄o apl̄o suscep̄erūt fidei sacra. ℟. Vir iste.

℣. Dilexit andreã. In laudi. hec sola añ. Salue crux. vs. Dñs reg. Cap. Lorde credit hym. Exultet ce. ℣. Dedisti her. In euãgel. añ. Ambulãs iesus. ps Bndict⁹. Oro. Protegat. Memor. de aduẽtu: de dña: ⁊ de omnib⁹ sanctis. Ad horas vt supra infra octa. cuz Horione Protegat nos.

Festũ ꝯceptiõis btẽ marie semp soleniter celebret. vj idus decẽbr. sicut duplex festũ pncipale: in q̃ festo oia dicant ad vespe. cõple. matuti. horas: pcessionẽ: ⁊ missã: sic̃ i natiuitate eius: mutato nois natiuitatis i nomẽ ꝯceptiõis excepta legẽda: ⁊ psalmo Te deũ ad matu. ⁊ Glia in ex. ad missã: q̃ in festo ꝓpter aduẽtũ nõ dicunt. Ad matuti. Lec. j.

Onceptio veneranda dei genitricis et virginis marie frẽs quẽadmodũ p multa expimẽta signoꝝ i anglia: ⁊ i frãcia: certisq̃ mũdi climatib⁹ olim sunt declarata: me anselmo cãtuariẽsi archiepo narrãte: audiat dilectio vra. Tpe nãq̃ illoꝝ q̃ dine placuit pietati: angloꝝ gentẽ de malis suis corrigere: ⁊ sue seruituti officijs artius astringere: normanoꝝ duci Wilelmo eãdẽ patriam debellando subegit

Audiẽtes autẽ Lec. ij. dacij angliã subiectam normanis: arma pparant: classem aptãt: vt eis adeũtib⁹ a dacia: dictũ regẽ ab anglia expellant. Hoc compertο rex wilelm⁹ elsinũ abbatẽ remensis cenobij accersitũ in daciam dirigit: vt hui⁹ rei veritatẽ regrat. Negocio fideliter pacto: ad angliã reuerti cupiens: mare ingredit. Et subito dẽsis surgẽtib⁹ vẽtis: horrida tempestas celũ cõmouit ⁊ vndas. Cũq̃ de salute corporũ desperaret: ⁊ beatã mariã deuote reclamarent: ecce subito aspiciũt virũ pontificali infula decoratũ. Qui vocãs ad se elsinũ abbatẽ: dixit ei. Scias me a dña nr̃a directũ ad te: et si dictis meis obtẽperare volueris: sanꝰ ⁊ incolumis euades iminẽs periculũ maris. Qui ꝯcessit se illico ei fore in oib⁹ obtẽperaturũ: si hoc euaderet periculũ Lec. iij.

Romitte inqt ille deo ⁊ mihi: q̃ die cõceptiõis ⁊ creationis matris xpi solẽniter celebrabis: ⁊ celebrãdũ pdicabis At ille: Et in q̃ die erit hoc festũ celebrandũ? Et ait: Sexto idus decẽbris. Et q̃ vtẽ officio in ecclesiastico obsequio:

Omne ingt officiū qđ dicit i ei⁹ natiuitate: dicet in ei⁹ cōceptiōe: excepto qꝫ nomē natiuitatis mutabit in nomē conceptionis. His dictis euanuit: et citi⁹ p deū sedata tēpestate: abbas cū suis applicuit anglicis littoribus. et q̄ viderat et audierat: quib⁹ potuit notificabat. Statuitqꝫ idē festū in remesiensi cenobio celebrari: ꝫ ipse q̄ aduixit: deuotis obsequijs illud celebrauit. Et nos ergo frēs: q̄ pot̄ salutis apprehēdere volum⁹: dei genitricis cōceptionē celebrem⁹: vt ab ei⁹ filio digna mercede remuneremur. Sermo beati Anselmi epi. Lec.viij

Sicut enī in scā ecclesia dei gēitricis marie natiuitas celebratur: sic debet celebrari eiusdē cōceptio. Nisi cōciperet nunqꝫ nasceret. Sicut enī ad saluandū gen⁹ humanū olim fuit necessaria ei⁹ natiuitas: sic fuit necessaria ei⁹ cōceptio Nisi enī ꝫcipet: mundi ex ea redēptor nūqꝫ nasceret. Le.v

Ihesu dei concipit ꝫ nascitur. Immo si diuina rō ꝓspiciat: spiritalis ei⁹ cōceptionis dies magis fore approbatur qꝫ natiuitatis. Res enī maior extitit adam a deo creari: qꝫ filio ade de matre nasci. Nō enī mirꝫ si bō a deo creat⁹ nascit de mre. Lec.vj.

Rubescant ergo dīno insensati: qui tantū diē tātaqꝫ mysteria ꝫ sacra: tenebris ignorantie excecati ideo respuunt celebrare: q̄ viri ac mulieris copulatio in conceptione virginis extitit. Nā q̄ due sunt ꝫceptiōes hois: oib⁹ notū ē pitis. Una q̄ carnal' copula viri ꝫ mlieris agit. Alia qua spiritualis anima noua et pura deo operante corpori diuinit⁹ adunat. Et quib⁹ nō placet celebrare dñice matris carnalē copulationē: placeat colere aie ei⁹ creationē spūalē corporisqꝫ cū aia copulationē. Tres vltie lec. de expōne euāg. Liber generatiōis iesu xp̄i ḡre in nati. eiusdē. In festiuitate scē lucie virginis et martyris. Ad vespas añe ꝫ psal. feriales. Cap. Qui gliat &c. Per ipsaꝫ. Hym. Virgis pro. ℣. Diffusa ē. In evange. añ. In tua patiētia possedisti animā tuam lucia spōsa xp̄i: odisti q̄ in mundo sunt: ꝫ chorus cas cuꝫ angelis: sanguine proprio inimicum subisti. p̄

Magnificat. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de bt̄ē lucie virginis ꝫ martyris tue festi-

uitate gaudemus: ita pie de/
uotionis erudiamur effectu.
per dñm. Ad mo. de aduētu
z de dña. Ad matutī. Inuita.
Agnū sponsuz. ℣. Uenite.
Hymnꝰ: Uirginis ples. In. i.
noc. Aiī. Lucia virgo venera
bil' syracusanoz nobilissima
cū matre euticia ad sepulchz
beate agathe venerandū ꝓue
nerat. ℣. Dñe dīs noster. Aiī
Crede mater agathen ꝑ xp̄i
noie passam hoc meruisse: vt
semp eū p̄sentē ꝑ quo passa ē
habeat. ℣. Celi enarrāt. Aiī.
Continge ergo sepulchrū vir
ginis credens z cōtinuo a flu
xu sanguinis liberaberis. ℣.
Dñi est terra. ℟. Diffusa. L. i.

Cum per vniuersaz pro/
uinciaz cycilie beatissi/
me virginis agathe fama cre
bresceret: z syracusanus ppl's
ad vrbē cathanensiū sitienter
ꝓgeret ad sepulchruz btē aga
the virginis venerandū: con
tigit luciā simul ꝓgere: inuitā
te eā matre eius euticia: que
ānis q̄ttuoz fluxuz sanguinis
patiebaf: z nullis medicamē
toz remedijs poterat liberari
℟. Lucia virgo qd a me petis
quod ipsa poteris p̄stare con
tinuo: naz z mri tue fides tua
subuenit: z ecce salua ē. Quia
iocundū deo i tua virginitate
habitaculuz ꝑparasti. ℣. Sic
per me ciuitas catbanensiuz
sublimaf a christo: ita p te ci/
uitas syracusana decorabitur

Quia iocun. Lectio. ij.
Gitur dū ꝓcessiōis my/
steria ageret: hec euāgelij le/
ctio fuit: q̄ legit tactu fimbrie
vestimenti xp̄i mulierē a san
guinis fluxu fuisse sanatā. Et
dū hec lectio recitaret: ait lu
cia mri sue. Si credideris mr
bijs que legunt: credere po
teris agathen passaz ꝑ christi
noie hoc meruisse. Continge
ergo sepulchrū eius credens
z liberaberis. ℟. Per ipsaz te
depcoz mater que te suis sal/
uauit ꝑcibus ne aliqñ mihi i
terris noies spōsum. Nec ve
lis de corpis mei posteritate
fructū mortalitatis inquirere
℣. Que datura eras ꝑ corru/
ptionis mee auctore da mihi
eunti ad integritatis mee au/
ctorē christū. Nec velis. L. iij

Gitur dū peractis oibꝰ
ppl's abcessisset: prostra/
uerunt se ante sepulchrū eius
mater cū filia: z ceperūt cū la/
chrymis flagitare suffragiuz.
Interea dū oratiōis ꝓlixitas
tēderet: somnū lucia virgo ar
ripuit. Et vidit in somnis be/
atā agathen i medio angelor
gēmis ornatā stantē z dicētē.

Soror mea lucia virgo deo deuota: qd a me petis: quod ipsa poteris pstare continuo. Mā t matri tue fides tua subuenit: t ecce salua est ℟. Si tibi gratū vis esse deū viuēs et salutez tui corpis hns da xpo q̄ possides. Moriens enīz iō das quia tecū auferre nō pz uales. ℣. Non satis deo car⁹ est: qui dat quo frui nō potest vnde qd̄ mihi spoponderas incipe tradere xpo. Moriēs. Glia pri. Moriens. In scdo noct. añ. Fiebat iterea paior ac gēmar distractio: et q̄tidie paupez necessitatib⁹ expēdebanť. ps. Eructauit. Añ. Tandem ad sponsi noticiā puenit proponit ergo lité in iudicio spōsam suā christianissimam cōtra leges viuere augustor. ps. De⁹ nr refug añ. Paschasius pcōsularis luciā corripiens cepit ad sacrificia demonū cogere. ps. Fundaméta. ℣. Specie tua. Lectō. iiij. His auditis lucia expge facta surrexit tremēs: t ait matri sue. Mater mea ecce salua facta es: per ipsam te dēpcor que te saluauit suis pcibus t oratiomb⁹: ne tu mihi aliqñ sponsum noies. Sed oia que mihi eunti ad corruptionis mee auctorē hoiem moritur eras datura: da mihi eūti ad integritatis mee auctorē dñz iesū xp̄m viuētē in secula. ℟. Lucia ergo iudici dixit: patrimoniū meū tuto loco ꝓstitui. Corruptores aūt nec corporis nec mētis mee aliqñ suscepi. ℣. Hostiā sanctā viuentē deo viuo meipsam offero. Corruptores. Lectio. v. Qui mater eius eutícia ait. Oia que sunt p̄ris tui defūcti per nouē ānos incōtaminata custodiens: ăpliaui pot⁹ q̄z minui. In p̄timonio aūt nostro oia que sunt vel esse p̄nt: ipsa melio⁹ nosti. Tege oculos meos: t quicqd tibi placuerit de ipsis facultatib⁹ facito. Inter ea fiebat rex distractio: p̄dia t gēme venduntť: t vniuersa pene distracta dedit paupib⁹ viduis orphanis pegrinantibus t deo seruientib⁹. ℟. Paschasius dixit: cessabūt verba cū fuerit puentū ad verbera: lucia rīdit: verba dei cessare nō poterūt. Ancilla dei sua: t iō dixi verba dei. ℣. Nō vos xps inqt loquemini in cōspectu iudicū: sz spūssc⁹. Ancil. Tunc pponit Lectio. vj spōsus eius lité in iudicio paschasij pconsularis: dicēs sponsam suā christianissimam contra leges viuere au

gustoꝝ. Quã paschasius coꝛripiens: cepit ad sacrificia de monũ inuitare. Cui beata lucia ait: Sacrificiũ mundus ⁊ imaculatũ apud deũ et patrẽ hoc est: visitare pupillos ⁊ viduas in tribulatione eoꝛum. Ego ño per istos tres annos nihil aliud egi: nisi deo viuo sacrificaui. Jã qꝛ nihil supest quod sacrificẽ: meipsam offeꝛo in sacrificiũ deo hostiã viuentẽ. Qd̃ sibi placet: de hostia sua faciat. ℟ Nunq̃ inquinaꝛ coꝛpꝰ nisi de ꝛsensu mẽtis. Mã si inuitã me feceris violari: castitas mihi duplicabit ad coꝛonã. ℣ De sensibus enim ⁊ de voluntatibꝰ iudicat deꝰ. Mã si. ℣ Glia pri. Mã si. In. ij. noc. añ. Btã lucia paschasio dixit: sacrificiũ mundũ ⁊ imaculatum apud deũ et patrem hoc est: visitare viduas et oꝛphanos in tribulatione eoꝝ ℣ Lãtate. j. Añ. Ego pistos tres ãnos nihil aliud egi nisi deo viuo sacrificaui: iã enim qꝛ nihil supest meipsam offeꝛo. ℣ Dñs reg̃. exul. Añ Tu pꝛincipũ leges attendis: ego dei leges attendo: tu pꝛincipes times: ego deũ timeo: tu illis placere desideras: ego vt xpo soli placeã cõcupisco. ℣ Lantate. ij. ℟ Adiuuabit eã. Septima lectio tñi de expositõe euãgel. scõm Matheũ. Simile est regnũ ce. the. Omel. vt in cõi. ℟ Jussu ipij pachasij vbi beatã virginẽ ceperũt trahere velle ad lupanar: tanto pondere eã fixit spũssanctꝰ Ut tanq̃ mons imobilis peniꝰ moueri nõ posset. ℣ Jmpellunt plurimi nec mouetur immissis funibꝰ admotis boũ paribus mltis ita solo herẽs manebat. Ut tanq̃. Lcõ. viij.

Paschasius dixit ad beatam luciã: Ego faciaz te ad lupanar duci: nisi mõ ceri monijs cõsenseris augustoꝝ. Lucia dixit. Jam tibi dixi: tu voluntatẽ meã nũq̃ poteris ad cõsensum puocare peccati Tunc paschasius iussit veniꝛe lenones: ⁊ tradidit eã illis dicens. Jnuitate ad castitatẽ eius populũ: ⁊ facite eã tãdiu illudi q̃diu moꝛtua nunciet At cũ vellẽt eã trahere ad lupanar: tanto pondere eã fixit spũssciis: vt peniꝰ moueri nõ posset. Tũc ignẽ fecit circa eã copiosum accendi. At illa in noie iesu xpi stetit imobilis. ℟ Que sũt hec maleficia tua cõsularis dixit: vt puella fragilis a mille tracta hoibꝰ non mouearis. Jsta inquit maleficia mea nõ sunt sed sunt bene

ficia dei. ℣. Si alia decez mi/lia adduxeris audies mihi di/centé ſpm̃ſcm̃ q̃ cadent a late/re meo mille ⁊ decem milia a/dextris meis. Iſta. Lectio. ix.

TUnc anguſtáte paſcha/ſio: nō ferétes amici ei⁹ iniuriā: gladiū in eius viſce/ribus mergi fecerunt. Igit̃ p/cuſſa q̃diu voluit orauit: et q̃diu voluit allocuta ē turbā circūſtantē dicens: Annūcio vobis pacē datā eccleſie dei. Dioclicianū ḋ regno ſuo eie/ctū: ⁊ maximianū hodie mor/tuū. Hec loquēte lucia mar/tyre dei ſacratiſſima: de loco i quo percuſſa eſt: penit⁹ mota nō ē: neq; exiuit ſpūs ſcūs ei⁹ donec venientib⁹ ſacerdotib⁹ ⁊ myſteria ei dantib⁹ atq; oi/bus dicētib⁹ amen: illa emiſit ſpiritū. ℟. Lucia martyr inui/ctiſſima ſpōſa agni: hoſtia dei templū ſpūſſancti hoſte iā tri/umphato viſcerib⁹ pateſactis inſtanti⁹ dñm ieſum diutiſſi/me p̃dicabat. Dum x̃pi ſum/ptis myſterijs: Vite incorru/ptibili virgo incorrupta ſuc/ceſſit. ℣. Judice ꝑfuſo ⁊ cūcto terrore deuicto igne ſuperato gladioq; tranſuerberata loco oino nō eſt mota. Duz. Glia patri. Vite incor. ℟. Lucia. ℣. Specie tua. In laudib⁹ aīa

TOrquebat aio paſcha/ſius: ⁊ ignez pice: reſina: ac feruenti oleo iniecto copio/ſum circa dei famulā fecit ac/cendi. ℣. Dñs regnauit. Aīa. In medijs flāmis martyr in/uicta in noie dñi ieſu x̃pi ex/ultās ⁊ x̃pm turbis annūciās manebat imobilis. ℣. Jubi/la te. Aīa. Ego rogaui dominū meū ieſum x̃pm: vt ignis iſte nō dominet mihi q̃tinus tibi inſultēt cōfidentes in chriſto. ℣. Deus de⁹ me⁹. Aīa. Ideo petiui inducias martyrij mei vt credētibus timorē tollerez paſſionis: ⁊ nō credentib⁹ vo/cem inſultationis auferrē. ℣. Benedi. Aīa. Tunc in viſcera eius gladiū mergi fecerūt: at illa cōſtantior populū circū/ſtantē diutius allocuta pacez eccleſie dei redditā nūciabat. ℣. Laudate. Lap. Sapia vin/cit. Hym. Jeſu coro. ℣. Addu/cent. Aīa. Columna es imobilis lucia ſponſa x̃pi: q̃r ois plebs te expectat vt accipias coronā regni alla. ℣. Bñdicā⁹. Oro Exaudi nos deus ꝛc. Mem. de aduentu ⁊ de dña. Ad ho/ras aīe de laudib⁹: cetera de cōi: cū oratione ꝓpria. Ad vs. aīe de laudibus cuz pſalmis ferialibus. Lap. Emulor eni. Hym. Jeſu co. ℣. Diffuſa. Aīa

Sozor mea lucia ✠go deo de uota: quid a me petis qđ ipsa poteris pstare cõtinuo matri tue. ps Magt. Ozõ vt supra. ℂ In vigilia sancti thome. Ad matu. oĩa dicant de aduentu & hore similiter. Ad vespe. añ Vos q reliqstis. cũ sequẽtib⁹ aliis & psalmis ferialib⁹. Laꝑ Non vos. ℟. Qui sunt isti.

O Thoma xpi Hymnus. Pplustrator lateris p illa sancta te rogamus vulnera q̃ mũdi cũcta diluerũt crimina nr̃os reatus terge tuis pcibus Hym. Annue xpe. ℣. In oẽm ter. In euãg. añ. O thoma di dime p xp̃m quẽ meruisti tã gere: te pcibus rogam⁹ altissonis succurre nobis miseris ne damnemur cũ impijs i aduẽtu iudicis. ps. Magt. Ozõ de cõi. Memo. de aduentu. Añ. Oriens. Ad matut. Lec. j.

IN diebus illis: cum sanctus thomas apl's p:redicaret in cesarea: appuit ei dñs iesus xp̃s: & ait ad eũ Rex indor gundofor⁹ misit ꝓpositũ suũ ad syriã querere hoiez architectonica arte eruditũ: veni et mittam te cũ eo. Dicit ei thomas. Dñe quo vis mitte me: preter indos. Dicit ei dominus. Vade q: ego tecũ suz & nõ te deserã. Et cũ acqsieris mihi indos: cũ corona martyrij venies ad me. Lectio scda.

HEc eo dicẽte: ecce prepositus regis indorũ noie abbanes descendens de naui deambulabat iuxta mare i foro rer venaliũ: Quem cũ dñs interrogaret qd compare voluisset: & ille respõderet: hoiez architectonica arte eruditum Habeo inquit dominꝰ seruũ mihi valde fidelem: hũc mittam tecum: vt expletis omnibus cum honore facias eum ad me remeare. Lectio tertia.

PErgentes autẽ abbanes & thomas: puenerunt ad regem indie gundofor⁹ noie. Rex autẽ vt vidit thomã: dixit ei: Potes mihi fabricare palatiũ? Rñdit thomas Possum: O stẽdens aũt rex locum apl'o: & relinquẽs ei pecunias infinitas: abyt. Apl's autẽ circuibat p vicinas ciuitates: et predicabat xp̃m dei: & baptisabat credentes: & pauprb⁹ pecuniã diuidebat. Lec. iij.

CUm autem venisset rex post biẽniũ: & hoc quod fecit apl's deprehendisset: iussit eũ si l'cũ abbane in carcerẽ mitti. et qm̃ frater regis in extremitate vite lãguebat: distulit interfectionẽ illor. Cũq; moreret frater regis: noie gad: & iã

sepultura ei pararet: qrto die is q mortuus fuerat: surrexit. Tūc dixit gad fratri suo regi: Audi frater: Iste hō quē occidere ꝓponis: amic⁹ dei est: ⁊ mihi ostensum est palatiū qđ ipse tibi edificabat. Lec. v.

EXit aūt gad ad sanctū thomā aplm: Palatiū qđ fri meo gundofor⁹ fabri/casti cōspexi: ⁊ petētib⁹ angel' dei hoc merui: vt illud emerē His itaqz gestis veniēte die dñica: baptisati sunt qttuor: decim milia hominū: exceptis paruulis ⁊ mulieribus. Tūc iussit migidoni⁹ rex indie superioris scm aplm manib⁹ a tergo ligatis adduci ad se: et iussit ferrū ignirī: ⁊ ꝑcepit superra illud scm aplm ambulare Extincto aūt igne dei virtute cogere nitebat eū rex: vt sacrificaret deo soli. Lec. vj.

CUm autez venisset scūs apls ad simulachra: ꝙ solis: ait Adiuro te demon: qui in isto simulachro habitas: vt istud ꝯminuas mox vt genua mea flexero: Orāte aūt aplo: ḡsi cera iuxta ignē posita idolū ipz liqfactū est. Tūc oēs sacerdotes mugitū leuauerūt. Pōtifex aūt tēpli tenēs gladiū: trās fodiebat aplm dicēs: Ego vindicabo iniurias dei mei. Factaqz est dissensio i ꝑplo: maior tñ pars ꝑpli clamabat pro aplo: ita vt ipm pōtificē: q eū ꝑcussit ḡreret: vt viuus incenderet. Corp⁹ vo sci apli cū honore aplico in ecclesiā trāstulerunt. Scdm Joannē.

IN illo tpe: Thomas autē vn⁹ ex duodeci: q dicit' didimus: non erat cū eis qñ venit iesus. Et rel. Omel. gre. pape

ISte vn⁹ discipul⁹ defuit reuersus q̄ gesta sunt audiuit: audita credere rēnuit. Venit iterū dñs: ⁊ nō credēti discipulo lat⁹ palpādū ꝑbuit: man⁹ ostēdit: ⁊ ostēsa suoꝝ ei cicatrice vulnerū: infidelitatis illi⁹ vuln⁹ sanauit. Lec. viij.

QUid frēs charissimi: qđ inter hec aiaduertitis? Nūqd casu gestū creditis: vt elect⁹ ille discipul⁹ tūc deesset: post aūt veniens audiret: audiens dubitaret: dubitās palparet: palpās crederet? Non hoc casu: sed diuina dispensatione gestū est. Lec. ix.

AGit nāqz miro mō superna clemētia: vt discipulus dubitans: dū in magistro suo vulnera palparet carnis: i nobis vulnera sanaret infirmitatis. Plus emī nob thome infidelitas ad fidē: q̄z fides credentiū discipuloꝝ ꝓfuit: quia dū

ille ad fidē palpando reducit
nra mens oi dubitatiōe post-
posita i fide solidat. In eua.
añ. Thomas q dicit didim⁹: nō
erat cū eis qñ venit ihesus: di-
xerūt ei alij discipuli: vidim⁹
℣. Oratio. dñm alla.
Onob qs dñe bti apli tui
thome solēnitatib⁹ ita gliari:
vt ei⁹ semp p̄ocinijs subleue-
mur: t fidē cōgrua deuotiōe
sectemur: p dō. Cetera de cōi.
Demor. de aduētu. Añ. Nō
lite timere: quinta enī die ve-
niet ad vos dñs nr. ℣. Clo-
clamātis. Dio dñicalis: nisi i
dñica euenerit: t tūc nō dicet
añ. Nolite timere. sed fiet me
moria de aduētu tā i p̄mis q̄z
i secūdis vesp. t matu. cū añis
t ℣. dñicā p̄ringēnb⁹: t oīone
dñicali. t nisi q̄tuor tēpora i
festo suo euenerint: quia si. vi
fer. vel sabbato q̄tuor tēporū
festū ei⁹ euenerit nō dicat añ.
Nolite timere. sed añ. de cuā
gelio sup psalmū Bñdict⁹ cū
oīone de q̄tuor tempo. t me-
moria de dñica ad matuti. īn.
Ad hōs oia de cōi cū oīone
p̄pria. Ad vespe. añ Jurauit.
cetere añe cum psalmis de
apostolis. t cetera vt i cōi. In
cuā. añ Quia vidisti me tho-
ma credidisti: bti q nō viderūt
t crediderūt alla. ℣. Magi.
Oio vt s. Magno. de aduēt.
Añ. O rex gētiū. Sci felicis
p̄sbyteri in pincis. Oratio.
Oncede quesum⁹ oipo
tens de⁹: vt ad meliorē
vitā sanctor tuor exēpla nos
p̄uocēt q̄un⁹ q̄rū solēnia agi-
mus: etiam actus imitemur:
Per dominū. Lectio. i
Ost completionē btissi-
mi felicis p̄sbr: ali⁹ felix p̄sbr
german⁹ ei⁹ p̄ro p̄fessiōe xp̄i a
paganis iuadit. Qui cū addu
ctus fuisset ad iniqssimū flac-
cū vrbis p̄fectū: cepit cōpelle
re: vt idol' immolaret. Cui btūs
felix ait Puto q inimici estis
deorū viorū effecti. Si vultis
p̄robare virtutē dñi mei ihesu
xp̄i: ad capitoliū me ire iube-
te: vt ip̄m iouē p̄ncipē demo-
niorū viorū ruere faciā. Lec. ii.
Audiēs hec flacc⁹ p̄fect⁹
clausit aures suas: t iussit eum fustib⁹ cedi: atq; exilio
deportari in mōtē qui vocat
circei: vbi lapides q̄drati exci
debant: vt ibidē oīb⁹ dieb⁹ vi
te sue hoc sanct⁹ felix faceret.
Aduenies igit in p̄dictū locū
inuenit ibidē cuiusdā p̄bi tri-
buni: q p̄erat loco filiā a de-
monio vexari. Oro qua inuo
cato noie dñi nri ihesu xp̄i: sa-
tim saluata est. Lec. iij.
Tunc p̄robus tribun⁹: cū

vidisset hoc miraculū factū in ei⁹ filia: misit se ad pedes eius clamās ⁊ dicēs: Uere tu ver⁹ es hō dei scūs. Et extinde iam nō eū p̄misit penit⁹: vt ibi iniurie subiaceret. Supuixit ātbtissimus felix p̄sb⁹ in eadē ciuitate p annos duodeci. ¶Post duodecim ꝟo annos ipsa die dñica ꝓfectis mysteriis: dās̄q; pacē vniuerso pp̄lo: ꝓiciēs se in pauimento: in oꝛone p̄xit ad dominū. Letera de cōmuni vni⁹ ꝓfessoꝛis nō pōtificis. ℂ Sci mauri abbatis. Lec. j.

BEatus maur⁹ igit a scō bñdicto instruct⁹: mgri sui aduntoꝛ existēs: ac miraculoꝛū ei⁹ coopatoꝛ: coꝛp⁹ ꝑ ꝑtiū ieiunijs: vigilijs: nimijsq; frigoꝛibus edomauit. In vicesimo sexto āno fundationis cenobij beati mauri: centū q̄dragita fratꝝ ꝯgregatio illic erat adunata. Quē numeꝝ excedere vel minuere nunq; licebat.

QUadā ꝟo nocte Lec. ij. cū scūs maur⁹ moꝛe solito ecclesiā vellet intrare: diabol⁹ magna obsequentiū stipat⁹ caterua: ab ingressu ꝓhibuit eū dicēs. Eia maure ego nūc strages diuersaꝝ moꝛtiuꝫ inferendo de tuis triūphabo: ita vt vix aliq de tāta remaneant ꝯgregatione. Lui cuꝫ vir dñi rñdisset: increpet dñs te sathan: q; mēdax es: diabol⁹ velud fum⁹ euanuit. Lectio. iij.

INterea cū vir dñi esset ꝑ hijs q̄ audierat merens: angel⁹ dñi apparuit ei dicēs. ¶O dilectissima deo aia: veruꝫ est aliq̄ mō qđ audisti. ¶Dare ni maxia hui⁹ cōgregatiōis ifra bꝛeue tp̄s colliget ad dominū. Quos cū oēs ꝑmiseris felix: vt ꝑmeruisti felicioꝛ ꝓfegrī. Factū ē. n. vt ifra q̄nq; mēses centū ⁊ sedecim moꝛerent frēs. Expleto tanto nūeꝛo: doloꝛ lateris ḡuiter beatū iuasit mauꝝ. Qui lāguoꝛe ingūescēte: astantib⁹ q relicti fuerāt discipulis: feliciter migrauit ad dñz. Letera de cōi vni⁹ cōfessoꝛis nō pōtificis. ℂ Sci marcelli pape ⁊ martyris. Oio.

PReces ppli tui q̄s dñe clementer exaudi: vt bti marcelli martyris tui atq; pōtificis meritis adiuuemur cuius passione letamur. ꝑ do. Lec. j.

TEmpoꝛib⁹ diocliciani ⁊ maximiani iperatoꝛ: beatus marcell⁹ papa ꝓfuit i ecclesia xp̄i i romana vꝛbe: moꝛtuo aūt diocliciano: fili⁹ eius maximianus p̄cepit puniri oēs chꝛistianos: zeloq; ductꝰ fecit maximis toꝛmētis affligi btm̄ cyriacū: larg⁹ ⁊ smaragd⁹

et crescétianus diuersa suppli
cia ꝑpessi sunt. Beat⁹ q̄z mar
cellus iubente maximiano fu
stib⁹ cesus é ⁊ expulsus ab eo.

POst hoc dictauit Lec.ij.
august⁹ sententiā: vt cy
riacus ⁊ socij ei⁹ capitalē de
berent subire sentētiā. Et du
cti sunt cū cyriaco ꝑmiscui se
xus nūero viginti: ⁊ decollati
sunt via salaria: quoꝝ corpa
ioānes ꝑsbyter cōdidit i eadē
via. Ipso tpe maximian⁹ iter
fecit sororé suā arsemiā ꝓpter
christianā religionē. Lcō.iij

POst dies octo scūs mar
cell⁹ cū lucina xp̄ianissi
ma matrona transtulit corpa
scoꝝ in ꝑdiū suū septimo die
mēsis augusti. Et cōsecrauit
btūs marcellus domū lucine
ecclesiā sicut obnixe rogauit
ipsa. Et cū sepe in eadē eccl'ia
missas celebrasset: irat⁹ maxi
mian⁹ iussit in eadē eccl'ia plā
gas sternere ad stabulum aia
lū: ⁊ ip̄m marcellū ꝺputauit
in custodia publica Ybiq; ser
uiuit deo: ⁊ post multos āos
defunct⁹ é sub die septiodeci
mo kl'. februariū: ⁊ sepult⁹ in
cimiterio ꝑscille via salaria.
Letera de cōi vni⁹ martyris.

¶ Sācti anthonij mona. oro

BAdesto do. vt i cōi. L.j.
Eat⁹ antoni⁹ nobilibus
religiosi sq; parēt⁹ ab egy
pto oriūdus fuit: quiq; ⁊ vir
tutibus imēsis claruit: ⁊ post
modū p̄. monachoꝝ inume
rabiliuꝝ insignissime enituit.
Qui post multas tribulatiōes
⁊ vexationes demonū sol⁹ cō
scēdit ad monté: ⁊ heremi ad
huc monachis ignotā iterru
pto meatu viā conat⁹ é pādere
Ojabol⁹ aūt ipe. Lcō.ij.

Odire ei⁹ ꝓpositū volens
argenteū discū in itinere ꝑcie
cit. Quo viso antoni⁹: callidi
artificis cognoscés astutiā ait
Hoc artificiū diabole tuū est
nō ipedies voluntatē meā: ar
gentū tuū tecū sit in ꝑditiōez.
Hec illo dicēte: disc⁹ euanuit
Deinde nō vt ante fātasiā: sz
ingentē massā auri iacentē in
itinere conspexit. At ille rapi
do cursu q̄si q̄ddā vitaret in
cēdiū: ad mōtē perrexit. L.iij

APropinquāte ꝺño eius
vite termio: vocatis ad
se duob⁹ fratrib⁹ dixit. Ego q;
dē filioli: iā nūc patrū gradi
or viā: vos p̄. is opite corpu
sculū: ⁊ illud custodite māda
tū: vt nemo ꝑter vos mei no
uerit tumuli locū: ne forte cor
pus vano seruet honore. Dū
ergo verba finierat: mortē le
tus aspexit: atq; regna pene
trauit celestia. Ybi cū scis oi-

bus regnat i secula scl'oꝝ amē
Lete. de cōi vnⁱ⁹ ꝓfes. nō pōit.
¶ Scē prisce ꝟgis ⁊ mar. ozo

OAl qs oipotēs deus: vt q
bt̄ prisce martyris tue
natalitia colimus: ⁊ annua so
lēnitate letemur: ⁊ tante fidei
ꝓficiam⁹ exēplo: p do. Lec. i.

OElebrātes ergo venerā/
da scē prisce virginis et
martyris festa: libet in mediū
cōferre q̄dā de eius martyrio
glorioso. Btā ꝟo prisca nobi
lis romana tertiodecimo eta/
tis sue ānο iussa est a claudio
impatore in tēplo appollinis
sacrificare. Qua orāte: i eodē
tēplo terremot⁹ fact⁹ est: ⁊ ciui
tas cōcussa: ⁊ appollo cecidit
et cōminut⁹ est: ⁊ quarta pars
templi ruens oppressit multi
tudinē peccatoꝝ. Le. u.

OEinde expoliata et cesa
et in carcere clausa p totā no/
ctem hymnū cātabat: ⁊ visita
tione angelica confortata est.
Postmodū pinguedine adi/
pū feruēti puncta est. Secūdo
vncinis ferreis toto corpore
dissipata. Debic ferocissimis
bestijs exposita. tandē carnifi
ces tādiu carnes ei⁹ raserunt:
donec ad ossa puenerunt: ⁊ sic
a tormentis cessarūt. Lec. iii.

DIgne consumi. Sed plu
uia magna de celo facta: ignis
extinct⁹ est. Tūc comā capitis
ei⁹ iussit radi: in qua credebat
magicā artem cōsistere. Post
hec inclusit eā in tēplo: vt ibi
fame deficeret. Die aūt tertio
ingressus vidit ancillā xp̄i: q̄
angelico solatio fuerat reuela
ta: ⁊ idolū detectū ⁊ cōminu/
tū. Et irat⁹ claudi⁹: iussit eā ca
pite trūcari. Letera de cōmu/
ni vnius virginis ⁊ martyris.
Sci germanici martyris: oia
vt in cōmuni. ¶ Scoꝝ martyꝝ
Srū fabiani ⁊ sebastiani.
SI in festo scōꝝ martyrū
fabiani et sebastiani dñica in
lxx. euenerit: anticipet festū: ⁊
fiat in die sabbati. Si ꝟo in fe
sto scē agnetis euenerit: festū
scē agnetis fiat in crastino sci
vincentij. ⁊ fiat memoi. de scā
emerenciana. Qñ ⁊ ex quib⁹
causis ista festa debeant anti/
cipari vel differri: vide supra
i magna rubrica ante historiā
Dñe ne in ira. ¶ Ad vs Lāp.
Sci per fidem. ℟. Erat nāq;.
Hym. Scoꝝ meritis. ℣. Exul
tent iusti. In euāge. añ. Insi/
gnes ꝓconij alme tue nobili/
tati consonāt voces: collaudā
tes verbo supplici ꝓsequmur.
Aue inclite martyr: angelorū
cōsors: apl'oꝝ soci⁹: ꝑphaꝝ cō
ciuis: ⁊ martyrū coheres: scē

sebastiane cū socijs tuis: inter
cede p̄ro nr̄a omniū q̄z salute.
℣. Magnificat. Oro.
In firmitatē nostrā respi
ce oipotēs deus: & quia p̄d⁹
p̄roprie actiōis grauat: bti fa
biani martyris tui atq̄ pōtifi
cis intercessio gl̄iosa nos pte
gat. sub vna cōclusione.
Deus qui beatū sebastia
nū martyrē tuū virtute cōstā
tie in passiōe roborasti: ex ei⁹
nob imitatiōe tribue p̄ amo
re tuo p̄spera mūdi despicere
et nulla ei⁹ aduersa formida
re: p̄. Ad matuti. Inuita. Gau
dete. ℣. Uenite. Hym. Eter
na xp̄i. In. j. noct. añ. Sebasti
anus mediolanēsiū partiū ci
uis: quē perfuderat deus gr̄a
ab oib⁹ amabat. ℣. Btūs vir
Añ. Erat enī i p̄mone verax: i
iudicio iustus. ℣. Quare fre.
Añ. Xp̄o q̄tidie sedulū exhi
bebat officiū: erat enī ver⁹ dei
cultor. ℣. Cum inuocarē. ℟.
Exultent iusti. Lcō. j.
Sebastianus vir chr̄istia
nissimus: mediolanēsiū par
tium ciuis: diocliciano & ma
ximiano imperatorib⁹ ita ca
rus erat: vt p̄rincipatū ei p̄ri
me cohortis traderent: & suis
conspectib⁹ eū semp iuberent
astare. Erat enī vir totius p̄ru
dētie. In sermōe verax: i iudi
cio iustus: in cōcilio p̄uid⁹: i
cōmisso fidelis: in interuentu
strenuus: in bonitate conspi
cuus: in vniuersa morū hone
state p̄clar⁹. ℟. Sebastian⁹ di
cultor studiose curabat sub ab
scōso clamidis scōr aios ꝓfor
tare. Spē p̄mittēs & gl̄iaz ꝓse
qui sēpiternā. ℣. Xp̄o q̄tidie
sedulū exhibebat officium: &
xp̄ianor aios ꝓfortabat. Spē
Carissimis igit̄ Le. ij.
viris marcelliano & mar
co duob⁹ geminis frib⁹ p̄ xp̄i
noie in vinculis ꝓstitutis q̄ti
die solaciū exhibebat scūs se
bastianus: & ipsis q̄z etiam ser
uis eor cū quib⁹ tenti fuerāt:
et oib⁹ in vinculis p̄ xp̄i fide
ꝓstitutis: salutaria fidei ꝓsilia
mistrabat: vt scli blādimenta
respuerent: & momētanea tor
mētor genera nō timerēt. ℟.
Erat nāq̄z in sermōe verax: in
iudicio iustus: in ꝓsilio p̄uid⁹
in bonitate cōspicuus. In vni
uersa morū honestate p̄reela
rus. ℣. In cōmisso q̄z fidelis: i
interuētu strenuus. In. Le. iij.
Igit̄ cū hec q̄tidie scūs se
bastian⁹ faceret: q̄dā die
subito p̄ vnā fere horā splēdo
re nimio de celo veniente cir
cūdat⁹ est: & sub ipso spiēdore
iuuenis amict⁹ pallio cādidis
simo apparuit iuxta eū. Hec

autē gerebant infra domū nichostrati: apd quē custodiebā tur marcellianꝰ ⁊ marcꝰ. Qui nichostratꝰ hēbat vxorē noie zoe. hec aūt ante sex annos facta est muta: prudentiā tñ audiēdi ⁊ intelligēdi nō solū nō amiserat: verūetiā ⁊ melioꝰ q̄z habuerat prius: obtinebat. ℟. Sebastianus vir xp̄ianissimꝰ quē occultabat militaris habitus: Et clamidis sue obumbrabat aspectꝰ. ℣. Quē pfuderat deus gr̄a: ideoq; ab oībꝰ amabaf. Et clami. Glia p. Et cla. In. ij. nocf. añ. Ad hoc tñ sub clamide xp̄i militē tegebat absconditū: vt deo redderet aias: q̄s diabolꝰ conabatur auferre. ps. Verba mea. Añ. Clarissimis q̄tidie viris marcelliano et marco suadebat secli blādimēta respuere: ⁊ mometanea tormētoꝝ genera nō timere. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Sebastianꝰ vir xp̄ianissimus: quē occultabat militaris habitꝰ: ⁊ clamidis sue obumbrabat aspectꝰ. ps. Conserua me ℣. Letami. Le. iij

Gif cuz intellexisset zoe vxor nichostrati oia q̄ btūs sebastianꝰ p̄dixerat: ⁊ tantū lumē circa eū vidisset: geni bꝰ flexis rogare eū cepit manuū indicijs. Tūc dixit sebastianus: Si ego verꝰ xp̄i seruꝰ sum: ⁊ si vera sunt oia: que ex ore meo hec mlier audiuit: ⁊ credidit: apiat os eiꝰ: q apuit os zacharie ꝓphe dñi. ℟. Xp̄o q̄tidie sedulū exhibebat officiuz. Et xp̄ianoꝝ aios: q̄s in tormētis videbat deficere: cōfortabat. ℣. Erat enī in sermōe verax: in iudicio iustus: in vniuersa moꝝ honestate preclarꝰ. Et. Le. v.

AD hanc vocē clamauit mulier voce magna dicens Btūs es tu: ⁊ bñdictꝰ sermo oris tui: ⁊ bti q credūt p te xp̄m filiū dei viui. His ⁊ alijs multis expletis: btūs sebastianus a fabiano p̄fecto apud dioclicianū impatorē accusatꝰ é Quē dioclicianus ad se aduocans ait: Ego te inter primos in meo palatio semp habui: ⁊ ꝓtra salutē meā in deoꝝ iniurijs hactenꝰ latuisti. Sebastianus respōdit: Pro salute tua semper xp̄m colui: ⁊ pro statu romani imperij: illū qui in celis est semp adorauī. Cōfideraui enī a lapidibꝰ auxiliū petere: insani capitis esse ⁊ vani ℟. Sebastianꝰ mediolanēsiū partiū ciuis: quē perfuderat deus gr̄a: ab oībꝰ amabaf. ℣. Erat enī in sermōe verax: in iudicio iustus. Quē. Le. vj

Ratus autē dioclicianꝰ

impator: iussit scm̃ sebastianũ duci in mediũ campũ: ⁊ ligari q̃si signũ ad sagittãdũ: ⁊ iussit vt sagittarij circũdarẽt eũ. Tunc posuerũt eũ milites in mediũ campũ: ⁊ hinc inde repleuerũt eũ sagittis: vt q̃si hericius ita esset cõsit⁹ ictib⁹ sagittarũ. Estimãtes aũt illum mortuũ: abierũt. Quedã auté religiosa mulier venit nocte: et inueniés eũ viuentẽ: duxit in domũ suã: ibiq; intra paucos dies salutẽ integerrimaz recupauit in oib⁹ mẽbris. ℟. Soe vxor nicostrati dixit beato sebastiano: beatus es tu: ⁊ bñdict⁹ sermo oris tui: ℣. Per iesum xp̃m dñm nostrũ. ℣. Bñdictu q in oib⁹ q̃ locut⁹ es credunt. ℣. Per iesum. Glia. ℣. Per. In.vij.noc.añ. Ut vidit beat⁹ sebastian⁹ athletas dei imẽso certaminis pondere fatigari: dixit: o fortissimi milites xp̃i nolite per misera blandimẽta coronas deponere sempiternas. ℣. Dñi est terra. Añ. Sebastian⁹ dixit marcelliano et marco: nõ vos seducãt blãdimenta mulierũ. ℣. Bti q̃rũ. Añ. Nolite timere: nõ separabunt a vob: sed vadũt in celũ parare vobis sydereas mãsiones. ℣. Deus venerũt. ℣. Justorum anie. Exposuio. Descẽdens iesus de monte. Quek. vt in cõi. ℟. Egregie dei martyr sebastiane pnceps ac ppagator scissimoz pceptoz: ecce nomẽ tuũ i libro vite celestis ascriptũ é. Et memoriale tuũ non derelinquet in secula. ℣. Soci⁹ eni fact⁹ es supernarũ virtutũ: q̃ ⁊ i cel'spñ tuũ suscepisti. Et memoriale. Le. viij

Cum ergo oẽs xp̃iani cõuenissent ad scm̃ sebastianũ: hortabant eũ abscedere. Ille aũt oratione cõpleta: ascẽdit sup gradũ. Et ipator diocliciano aduenies: dixit ad eũ Tu ne es sebastian⁹: quẽ nos iussim⁹ sagittis iterfici? Sebastian⁹ rñdit. Ad hoc me dñs resuscitare dignat⁹ é: vt quemã et testar vos coram oi ppl'o in iusto iudicio psecutionẽ viaz i xp̃i saml'os ebulire. Tũc iussit eũ diocliciano in hyppodromiũ palatij duci: et tãdiu fustigari: donec spm̃ exalaret ℟. Elegit dñs virũ ò plebe: ⁊ claritatẽ visiõis etne dedit illi: celebrem⁹ solẽnitatẽ sebastiani martyris. Gaudiũ sit i celo: ⁊ in terra pax hoibus bone volũtatis. ℣. Btus es tu et bñ tibi erit egregie martyr sebastiane. Gaudiũ sit. Lcio. ix

Proiecerũt aũt sanctissimũ corpus sebastiani in

cloacam maximã dicẽtes: ne forte xp̃ani eũ martyrẽ sibi faciãt. Apparuit aũt scũs sebastian⁹ lucine cuidaz matrone dicẽs ad eã: In cloaca illa q̃ ẽ iuxta circuz inuenies corpus meũ pẽdẽs in gũpho. Qd̃ cũ leuaueris pduces ad catacũbas: z sepelies iuxta vestigia ap̃lor. Btã aũt lucina pgens noctis medio tulit inde corp⁹ ei⁹: z i ipo locovbi ipse ipauit honorifice sepeliuit ad laudẽ dñi nr̃i ihesu christi: cui est honor z gl̃ia in scl̃a scl̃or amen.

℟. Btus es z bñ tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cũ scis gaudebis: z cũ angelis exultabis in eternũ. ℣. Btus es christi martyr sebastiane: z benedictus sermo oris tui. Quia. Gl̃ia. Quia. ℣. Mirabilis de⁹. In laudi. Ant. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub abscõso clamidis sãctor aios ꝓfortare: spem promittẽs: z gloriã ꝓseq̃ sempiternã. ℣. Dñs regnauit. Ant. Si ego ver⁹ christi ser⁹ sum: z si vera sunt oia: que ex ore meo hec mlier audiuit z credidit: apiat os ei⁹ q̃ aperuit os zacharie pphete dñi. ℣. Jubilate. Ant. Ad hãc vocẽ christi martyris sebastiani illico apertuz est os vxoris nichostrati. ℣. Deus de⁹ me⁹. Ant. Soe vxor nichostrati dixit btõ sebastiano: btus es tu: z bñdict⁹ ꝓmoris tui. ℣. Benedicite. Ant. Sebastianus dixit ad nichostratũ: saluator nr̃ p̃ pctõrib⁹ dignat⁹ est suã exhibere p̃sentiam. ℣. Laudate. Cap. Reddet de⁹. Hym. Rex gloriose martyr. ℣. Justi aũt. In euãg. Ant. Bear⁹ es: et bene tibi erit egregie martyr sebastiane: qa cũ scis gaudebis: z cũ angelis exultabis in eternũ. ℣. Benedict⁹. Oro. Infirmitatem. Alia oro. De⁹ q̃ btũ sebastianũ. Ad horas ãne. ỏ lau. cete. de cõi plurimorũ mar. cũ or.

Infirmitatẽ nostrã respice ops de⁹: z quia põd⁹ ꝓprie actiõis gũat: btor̃ martyr̃ tuor̃ fabiani z sebastiani intercessio gloriosa nos protegat. per dñm. Sancte agnetis ℣gis z martyris adveipe. ãn. Sebastian⁹, z cetere ãne. de lau. cu psal. ferialib⁹. Cap. Qui gl̃iat. ℟. Dexterã meã. Hym. Virginis ples. ℣. Diffusa. In euãgelio Ant. Beata agnes i medio flãmar̃ expansis manib⁹ orabat: te deprecor venerãde colẽde p̃: metuẽde: qr̃ p̃ scũm filiũ tuũ minas eius sacrilegi tyrãni: z carnis spurcicias imaculato calle tran-

-siui: ⁊ ecce venio ad te: quem amaui: quez ꝙsiui: qué semp optaui. ℣. Dñe exaudi. ℟. Oro. Deus ꝙps sempiterne deꝰ: qui infirma mūdi eligis vt fortia que ꝙfundas: ꝓcede ꝓpitius: vt q beate agnetis martyris tue solémia colimꝰ: eius apud te patrocinia sentiamꝰ. ꝑ dñm. Ad nemo. de scis labi, ano ⁊ sebastiano. Añ Egregie dei martyr sebastiane ꝓcepꝭ ac ꝓpagatoꝛ scoꝝ ꝑceptoꝝ: ecce nomé tuū in libro vite celestis ascriptū est: ⁊ memoriale tuū nō dereliquet i secula. ℣. Exultét iusti. Oro. Infirmitatē nostrā. Oro. Deꝰ q btm. Ad matutinas. Inuita Christū dñm: cuiꝰ mr ego est: cuiꝰ pr femina nescit. Uenite adoremus. ℣. Uenite. Hymnus Uirgis ples. In. j. noctur. Añ Discede a me pabulū mortis: q: iā ab alio amatore ꝑuenta suz. ℣. Dñe dñs nr. Añ Annulo suo subarrauit me dñs meus ihesus xps: ⁊ tanqz spōsam decorauit me corona. ℣. Legenda narrāt. Añ Dexterā meā ⁊ collū meū cinxit lapidibus ꝑciosis: tradidit auribꝰ meis inestimabiles margaritas. ℣. Dñi est terra. ℟. Diffusa. L. j.

Diem festuz sacratissime virgis agnetis celebre, mus: oēsqz ꝙtulemur in dño: ⁊ qualit passa sit ad memoriā reuocemꝰ. Tpe illo erat quedā ꝟgo rome: nobilis genere noie agnes: q certās ꝓtra pricipes tenebraz tertiodecimo etatis sue āno morté pdidit: ⁊ vitā inuenit: q: solū vite auctoré dilexit. Dū a scholis reuerteret: a prefecti vrbis filio adamat. Cuiꝰ parentes cepe, rūt ei multa offerre ⁊ plura ꝑ mittere. ℟. Dié festū sacratissime virginis celebremꝰ: q̄lit passa sit btā agnes: ad memoriā reuocemꝰ: tertiodecio etatis sue āno morté pdidit ⁊ vitā inuenit. Quia solū vite dilexit auctoré. ℣. Ingressa agnes turpitudis locū angelū dñi ꝑparatū inuenit. Quia solum.

Iuuenis aūt oém Lec. ij. ꝑciosum lapidé secū detulit: ⁊ p seipm: ⁊ p amicos cepit aurē virgis appellare: domos possessiões: ⁊ oēs mundi diuitias ꝓmittere: si ꝓsensum suū eiusqz ꝓtugiū nō negaret Tunc btā agnes dixit ad euz Discede a me pabulū mortis q: iā ab alio amatore ꝑuenta sū: q mihi satis meliora te obtulit ornaméta: et anulo fidei sue subarrauit me. ℟. Dexteram meā ⁊ colluz meū cinxit lapidibꝰ ꝑciosis: tradidit au-

rib⁹ meis inestimabiles mar/garitas. Et circūdedit me ver nantib⁹ atq; chorusc antib⁹ gē mis. ℣. Induit me dñs cicla/de auro texta: ⁊ imēsis moni/libus ornauit me. Et circum.

AUdiēs hec in/. Lcō. iij. sanissim⁹ iuuenis amo re ceco corripit: ⁊ inter angu/stias aie ⁊ corpis anhelo cru ciabat spū. Fiūt hec iterea no ta pri: qui cepit ingrere: quis eēt spōsus de cui⁹ se agnes po testate gloriaret. Dictūq; é ei hāc eé xpianā: ⁊ ita magicis artib⁹ occupatā: vt dicat xpm sponsū suū eē. Audiēs hec p/fect⁹ let⁹ efficit: ⁊ eā sibi pnta/tā pmo blādis sermōib⁹: de/inde terrorib⁹ pulsat. Sz xpi virgo eodē vultu pseuerās: et terrentē sicut blandientē aio deridebat. ℟. Induit me dñs vestimēto salutis: et iduméto leticie circūdedit me. Et tāq; spōsam decorauit me corona ℣. Tradidit aurib⁹ meis iesti mabiles margaritas: ⁊ circū/dedit me vernātib⁹ atq; cho/ruscantibus gēmis. Et tanq; Bl'ia. Et tanq;. In. ij. nocť. aii Christ⁹ circūdedit me vernā/tib⁹ atq; chorusc antib⁹ gēmis pretiosis. ps. Eructauit. Aii. Posuit signū in facié meā: vt nullū pter eū amatorē admit tā. ps. Deus nr̄ re. Aii. Induit me dñs ciclade auro texta: ⁊ i/mēsis monilibus ornauit me ps. Fūdaméta. ℣. Specie tua

SEquēti aūt die Le. iij. spfect⁹ iussit sibi psentari agnetez: ⁊ itez atq; itez repe/tēs cepit replicare de iuuenis amore sermonē. Noli inqt te metipsam decipe: vt irā deor incurras: sed ad venerabilem deā nostrā pperare necesse ha bes vt si pseuerare in virgini/tate placet: ei⁹ die ac nocte sa/crificijs insistas. Unū inquit e duob⁹ elige: aut cum virgi nibus dee mee veste sacrifica aut cū meretricib⁹ scorta beris At illa rñdit: Noui virtutem dñi mei iesu xpi: et ī securā ptēpno minas tuas. ℟. Amo xpm in cui⁹ thalamū introui cui⁹ mr̄ virgo est: cui⁹ pi/ferni nā nescit: cuius mihi organa modulatis vocib⁹ cātāt. Qué cū amauero casta sum: cū teti gero mūda suz: cū accepo vir go suz. ℣. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore suscepi: ⁊ sanguis ei⁹ ornauit genas meas. Qué cū. Lcō. v.

IIlsanissim⁹ autez iudex iussit sanctā virginē spo/liari: ⁊ nudā ad lupanar duci sub voce pconia dicēs. Agne tē virginē sacrilegā deos blas phemātē scorta tā lupanarib⁹

vatã. Stati aũt: vt spoliata est
tantã densitaté capillor ꝑcessit
ei gr̃a dina: vt meli⁹ capill'
ꝗz vestibus videret tecta. In-
gressa igit̃ agnes turpitudis
locũ angelũ dñi illic ꝓparatũ
inuẽit q̃ imẽso eã splẽdore cir
cũdedit: ita vt nullus possz eã
prę splẽdore pspicere: nec ꝑtin
gere: nec videre. ℟. Ipsi sũ de
sponsata: cui angeli seruiunt:
cui⁹ pulchritudiné sol ⁊ luna
mirant̃. Ipsi soli seruo fidem
ipsi me tota deuotõe cõmitto
℣. Dexterã meã ⁊ collũ meũ
circũdit lapidib⁹ ꝑciosis: tradi-
dit aurib⁹ meis inestimabiles
margaritas. Ipsi.

Lectio. vi.

QUmqz btã ỽgo i oroe se
psterneret: subito appa
ruit ante oculos ei⁹ stola can-
didissima: ⁊ ipsa apphendẽs
eã induit se: ⁊ dixit. Gras tibi
ago dñe ihesu xpe: q̃ me in nu-
mero ancillarz tuarz cõputãs:
vestẽ mihi largiri ꝓcepisti.
Cũqz hec ageret: ꝓtecti filiꝰ
veniẽs ad locũ in q̃ scã virgo
orabat: ⁊ vidẽs tantuz lumen
circa eã eẽ: nõ dedit honorez
deo: sed irruẽs in ipm lumen
prinsqz manu eã ꝑtigeret: ce-
cidit in facié suã: ⁊ ꝓfocatus a
diabolo expirauit ℟. Jã corpus
ei⁹ corpori meo sociatuz
est ⁊ sãguis ei⁹ ornauit genas
meas. Cui⁹ mr̃ virgo ẽ: cuius
pr̃ femina nescit. ℣. Ipsi sũ de
sponsata cui ãgeli seruiũt: cui⁹
pulchritudiné sol ⁊ luna mi-
rant̃. Cui⁹ filia. Cui⁹ manu
nocte. ãñ Mel ⁊ lac ex ore ei⁹
suscepi: ⁊ sanguis ei⁹ ornauit
genas meas ps. Lãtate. ãñ
Cui⁹ pulchritudiné sol ⁊ luna
mirant̃: ipsi soli seruo fidé. ps
Dñs reg. exultet. ãñ Xpi vir
go nec terrore ꝑcutit̃: nec blã
dimẽtis seducit̃. ps. Lantate
℣. Adiuuabit eam. Expo.
Simile est regnũ celorũ decẽ
virginibus, oꝛ̃elia vt in cõl.
℟. Ops adoꝛade: colẽde: tre-
mẽde benedico te. Quia p fi-
liũ tuũ vnigẽitũ euasi minas
homiñ impioꝛ: ⁊ spurcicias
diaboli ipolluto calle trãsiui
℣. Te ꝓfiteoꝛ labijs: te coꝛde:
te totis visceribꝰ concupisco.

Quia p filiũ.

Lcõ. vii.

REfectꝰ aũt audiens fi-
lium suũ interijsse: cũ ingenti
tumultu venit ad theatz: ⁊ in
uenit coꝛpꝰ filij sui iacere ex-
aie: ⁊ dixit ad btãz agnetem.
In hoc apparebit: qꝛ magicis
artib⁹ ista nõ gessisti: si dẽpca
ta fueris: vt restituat̃ mihi fi-
lius meꝰ. Cui btã agnes rñdit
Licz fides vꝛa hec ipetrare ñ
mereat̃ a dño: tñ qꝛ ips est: vt
virtꝰ dñi mei ihesu xpi manife

stet: egredimini foras: vt solā me in oronē offeram. ℟. Nul chra facie: sed pulchrior fide btā es agnes respuēs mundū letaberis cū angelis. Interce/de p vobis nobis. ℣. Spē tua t pulchritudine tua intēde p/spe p̄cede t regna. Int. L. ix.

ORante igit btā agnete: or esuscitat ille iuuenis: t cepit clamare dicens. Unus est deus in celo t i terra: q est deus christianor. Ad hāc vocē oēs clamabāt. Tolle magaz: tolle maleficā: que mētes mutat t aios alienat. Igit aspasius vr bis rome vicarius iussit i ꝓspe/ctu oium ignē copiosū accen/di: t in medio sanctā virginez iactari. Qd cū fuisset impletū flāme in duas ptes diuise sūt Ipsāq penit⁹ incēdium i nul lo ꝓtingebat. Tūc aspasius gla dium i eius gutture mergi fecit Sicq gloriosa migrauit ad do minū. ℟. Mel t lac ex eius ore suscepi. Et sāguis eius ornauit genas meas. ℣. Cui⁹ pulchri/tudinē sol t luna mirant: ipsi soli suo fidē. Et. Blia. Et. ℣. Te deū. ℣. Spē tu. In lau. añ.

INgressa agnes turpitu/dinis locū: angelum dñi ꝑparatū inuenit. ℣. Dñs re. In Secū. n. hēo custodē co: poris mei angelū dñi. ℣. Ju/bilate. Añ. Stat a dextris eius agnus niue cādidior: xps sibi spōsam t martyrē cōsecrauit. ℣. Deus deus meus. Añ. Bñdi co te pi dñi mei iesu xpi: q: p filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. ℣. Bñdicit. Añ. Cōgaudete mecū: t ꝯgratula mini: q: cū his oibus lucidas sedes accepi. ℣. Laudate. Ex pl. Sapia vincit. Hymn. Jesu corona virginū. ℣. Adducēt. In euāge. añ. Ecce qd ꝯcupi/ui: iā video: quod speraui: iā te neo: illi sum iūcta i celis: quē in terris posita tota deuotiōe dilexi. ℣. Benedicr⁹. Oro. Ops sempiterne deus. Ad ho/ras añ. d laudi. Cetera de cōi vnius ꝯfessoris mar. cū oratione ꝓpria. ℣. Sancti vincentij martyris Ad vesp. añ. Ingressa agnes. Cetere nūc d lau. cū ps̄al. feri. Cap. Beatus vir q suffert. ℟. Sanctus vincēti⁹. Hymn. Deus tuoz. ℣. Gloria t honore. In cuā. añ. Sacrā hui⁹ diei solēni/tatē humili celebrem⁹ deuo/tione q̄ inuicti⁹ xpi martyr vi/centi⁹ tyrāno deuicto insignē victorie palmā celo gaudens intulit. ℣. Adiuua. Oro

ADesto q̄s dne supplica tionib⁹ nris: vt q ex iniqtate nra nos reos eē cognoscimus bti vincētij martyris tui itercel

sionē liberemur. ꝓ d. ℣. Semo. de scā agnete. Ad ii. Stās beata agnes in medio flāme expāsis mānib⁹ orabat ad dñz: ops adorādē: colēdē: tremēde benedicote: ⁊ glorifico nomē tuuz in eternū. ℟. Diffusa est. Ozo Ops sempiterne de⁹. Ad magnificat. Inuit. Vincentē mundum adorem⁹ dñz. In quo ꝓfluras mūdi martyr vicit vincētius. ꝓ. Venite. Hym. Deus tuoz In. j. noc. ad. Scūs vincētius a puericia studijs lrāz tradit⁹ supna sibi ꝓuidēte clementia gemina scia efficacissime claruit. ꝓ. Beat⁹ vir. Ad. Sācta te qz insignis diaconij arce suscepta: vices pōtificis diligenter exeqbat. ꝓ. Quare fr. Ad. Valerius igit ep̄s ⁊ leuita vincētius spe fruēdi victoria diuinit⁹ subnixi i ꝓfessiōe deitatis alacriter cucurrerūt. ꝓ. Dne qd. ℟. Elia ⁊ ho. L. j.

Robabile satis ē ad gloriam vincentij martyris ꝙ descriptis passiōis ipsi⁹ gestis titulo iudit inimic⁹. Igit glorioſus leuita xp̄i vincēti⁹: cū ep̄m valeriū magistrū suū i supplicijs positū videret: ita euz alloquit: Quid agis ep̄e dei? Quid cōtra canē leniter musitas? Exclama in magna virtute xp̄icola: vt qꝙ te exoptāt corroborari te discāt imitari. ℟. Sacrā pnitis diei solēnitatē humili celebrem⁹ deuotione: q̄ inuictus xp̄i martyr vincētius tyrāno deuicto Insignē victorie palmaz celo gaudēs itulit. ℣. Peracto passiōis sue venerādo triumpho angelorz cetib⁹ comitat. Insi-

Agnem victo. Lectio. iij.

Udiēs hec dacian⁹ prēses dixit: Amouete ep̄m istuz vincentiū ꝙo gūiorē rebellē: qui i publicā ꝓtumeliā venit applicate tormētis. Dū autez martyr xp̄i cederet: torqret: nec vinceret: tyrāno subridēs ait: Insurge diabole: et toto malignitatis tue spū debachare: vt dū me punis: gui⁹ ipse puniaris. Nō eū vincere poterūt supplicia: quem celestia munīūt p̄sidia. ℟. Scūs vincenti⁹ xp̄i martyr ꝓuidēte supna clemētia: que sibi eū ꝓuidebat vas electionis futuruz. Gemina scia efficacissime claruit. ℣. Scitate quoqz insignis diaconij arce suscepta vices pōtificis diligenter exeqbat.

Gemina scie. Lectio. iij.

Ernens ergo dacianus prēses ministros suos martyrem puniēdo deficere: virgis eos ⁊ fustib⁹ iubet cedi: q̄sqz etiā mādat occidi. Subinde

alij ⁊ alij ad torquendū seruū dei accedētes: mox in ipso conamine deficiūt: ⁊ quē vicere exardescūt: inuictū obstupescūt: seqz nil ꝓficere ingemiscūt. ℟. Valerius igit ep̄s et leuita vincēti ꝑ spe fruēdi victoria diuinit̄ subnixi. In cōfessione deitatis alacriter cucurrerūt. ℣. Tāto nāqz felicio/res se esse credebāt qz̄to acriora tyrāni supplicia pia lōganimitate certassent euincere. In cōfes. Glia, In ꝓfes. Mysti. Salute corpea oino post habita. ℣. Mundi quoqz glia. ℣. Mente libera. ℣. Lōculeādo terrena. ℣. Minas ⁊ blandicias. ℣. Carcerū custodias. ℣. Flagella fustes ⁊ supplicia. ℣. Ipsi sacri hostia. ℣. Pro phēni glia. ℣. Dantes satis vilia. ℣. Emētes morte vite ꝑmia. ℣. Hui⁹ vite stadia alacriter eucurrerūt. In .ij. noct. Tāto nāqz felicio/res se eē credebāt quāto acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euincere. ℟. Cū inuocaret. Ait Leuita vincenti⁹ dixit bt̄o valerio: si iubes pater scē: rūsis iudicē aggrediar. ℟. Verba mea. Ait. Jam tibi fili charissime diuini verbi curā cōmiserā: nūc quoqz ꝑ fide q̄ astami⁹ rūsa cōmitto. ℟. Dñe de⁹ nr̄. ℣. Posuisti dñe. Lectio. iij.

Tunc scūs vicenti⁹ dixit ad p̄sidē. O dacianē: ecce iā de apparitorib⁹ tuis vidicor: vltionē etiā imbr̄ipena ipse fecisti. Undqz ista dacianus: ꝓtremuit mente: ⁊ ad suos isanio exclamauit furore Quid agim⁹: alios in p̄fessiōe mortis siue loq coegim⁹: hūc silentiū: ne ꝓtumgtiaz nobis loquat: impare nō possumus fe. Leuita vincētius dixit ad beatū valeriuz: si iubes pr̄ rūsis iudicē aggrediar: iā tibi fili charissime diuini verbi curaz cōmiserā. Nunc quoqz ꝑ fide q̄ astamus rūsa cōmitto. ℣. Tibi.n. gentina scia pollēti ac supni amoris igne feruēti celestis oliz doctrine ministeriū delegaui. Nūc. Lectio. vi.

O hec vincenti⁹ inquit Torque diutiꝰ ꝓtinentē nec a pena mea cessес: vt me glorioziorez in oibus facias. Torquet scūs vincēti⁹: tūdit: flagellat: exurit: ⁊ distētis membris crescebat corp⁹ ad penā. Imprimunt ardentes pectoris lamie: ⁊ vulnera vulneribꝰ ꝑimunt. Sales ignib⁹ aspersi crepitantib⁹ minucijs per membra dissiliūt: ⁊ iā nō ad artus tm̄: sed ad viscera supplicior tela iaciunt. ℟. Ecce iā in sub

lime agor: t oēs p:incipes nu/ os seculo altior tyrāne despi/ cio: nolo gloriā meā minuas: nec vāna inferas laudi. Pa/ ratus sum. n. ad oia tormenta p saluator:is noie sustinenda. ℣. Insurge ergo t toto mali/ gnitatis spū debachare: vide/ bis me dei virtute plus posse dū tor:q̄or: q̄z possis ipse: qui tor:q̄s. Parat⁹. Lō. vj.

Enunciat daciano a di lectis suis scm vincentiū hila ri vultu vniuersa percurrisse supplicia. Heu inqt datianus vincimur: sed adhuc hēo: qđ de supplicijs supsit. Querite locū tenebr:osum extra carce/ res carcerē: ibi fragmentis te stule passim exaspatos ꝓgeri/ te mucrones: vt ex oi pte iacē tis corpus offendat: cū euade re se credit. ℟. Assumptus ex eculeo leuita vincētius atq; ad patibulū rapt⁹ tor:tor:es si/ os pene pueriés. Por:as car nificū arguēdo: ad penā ala/ criter ꝓperabat. ℣. Intrepid⁹ itaq; dei athleta candētis fer ri machinam vltro ꝓscendit. Por:as. Glia p. Por:as. In iij. nocturn. aij. Beat⁹ vincen/ tius: cui⁹ iā mēs ꝓscia erat co/ rone: dixit daciano: hacten⁹ a te habit⁹ sermo de neganda fi de por:aut. ℣. In dño ꝓfido. Aij. Nephariū tñ apud chri/ stianor: p:udentiā esse cogno sce deitatis cultū abnegando blasphemare. ℣. Dñe qs hi. Aij. Profitemur. n. christia/ ne religiōis nos esse cultor:es ac vnius veri dei pmanētis i scla famulos t testes. ℣. Do mine in virtute. ℣. Magna é glia. Expō. Nisi granum fru méti. Omel. vt in cōi. ℟. Be atus dei athleta vincēti⁹ hor:/ rendo clausus ergastulo carce ris psalmū deo t hymnū āge lor: frequētia releuat⁹ let⁹ di/ cebat. Quor: vallat⁹ caterua venerando fouebat obsequor: t mulcebat alloquio. ℣. Dant ergo laudes deo altissimo: et resonāte organo vocis angeli ce modulata suauitas p:ocul diffundit. Quor:. L. vij

Sancto igit vincētio diui nitus totū cōmutatū est i glo riā: qđ dacianus ꝓses sibi in/ gerere decreuerat ad penam. Nimius enī splēdor: luminis in carcere illo tenebr:oso fulse rat: in quo scūs martyr inclu/ sus erat. Tunc scūs vincenti⁹ dixit custodib⁹: Nolite time/ re: sed potius renūciate datia no: qua pfruor: luce. Lomen/ tetur diabolus: si adhuc pōt: t aliquid supaddat ad glor:iā meā. ℟. Chr:isti miles p:recio

sus leuita vincenti⁹: vt tribu/nal sponte rogū cōscendit in/trepidus. Lui⁹ salis crepitātis p corp⁹ minucie sparsim ibāt atqz prune vernabāt e sangui ne. ℣. Inter hec manet imot⁹ ille dei famul⁹ orans xp̄m in sublime erect⁹ lumib⁹. Lui⁹.

QUid ergo inquit .L. if. dacian⁹ amplius facie/mus? Jā victi sum⁹. Deferat ad lectulū corp⁹: et stramētis molliorib⁹ reponat .nolo glo riosiorē facere: si int⁹ tormēta defecerit. Ferr ad lectulū san ctus vincēti⁹ gaudentiuz ma nibus: q oscularent vestigia eius: z oē eius laceratū lābe/rent corpus: z q ipsius fuerāt supplicio ḡsſatu: eozvtiz baiu lor obsequijs. Hinc statiz sci martyris spūs victor: iā victo diabolo: cruēto miḡuit e sclo ℟. Agnosce o vincēti inuictis sime: p cui⁹ noie fideliter decer tasti. Ipse tibi corōnā ꝑpara tā seruat in celis: Qui te fecit victorē in pemis. ℣. Esto igit iaz securus de p̄mio: qz mox depositio onere carnis: nostro eris addendus collegio. Ipse tibi. Glia pa. Qui te fecit. ℣.

ADosuisti. Jn laudi. añ. Assumptus ex eculeo le uita vicēti⁹ atqz ad patibulū rapt⁹ moras carnificū arguē do ad penā alacrit ꝑperabat ℣. Dñs reg. Añ. Intrepidus itaqz cādentis ferri machinā vltro ascēdit: ac manēs imot⁹ erectis in celū luminib⁹ dñm precabatur. ℣. Jubilate. Añ. Hinc horrēdo carceris clau/sus ergastulo dei athleta an/geloz venerādo fouebat ob/sequio: z mulcebat alloquio. ℣. Deus deus meus. Añ. Agno/sce o vincenti inuictissime: qz p cui⁹ noie fideliter decerta/sti: ipse tibi corōnā ꝑparatam seruat in celestib⁹. ℣. Bene/dicite. Añ. Dant ergo laudes deo altissimo z resonāte orga no vocis angelice modulata suauitas ꝑcul diffundit. ℣. Laudate. Cap. Jste sā. Hym.

QUi christi miles p̄clarus le uita vincētius: vt tribu/nal sponte rogū ascendit itre/pidus: cui⁹ salis crepitātis p corp⁹ minucie. Sparsiz ibant atqz prune vernabāt e sangui ne: inter hec manet imot⁹ ille dei famulus: orās xp̄m i sub lime erectis lumibus. Et co/rone q̄ nitescat alm⁹ sacri nois: nos q tibi famulamur fac ꝑtes fieri z exptes dire mortis in die iudicij. Gloria et honor deo vsqueq altissimo vna p̄i filioqz inclyto paraclito: cui laus est z potestas p eterna se

cula. Amen. ℣. Justus vt palma. Jn euãg. añ. Egregi⁹ dei martyr vicẽtius diris tormẽtoꝝ ſupplicijs ꝓ xp̃o alacriter ſupatis ac felicis pugne agone ꝙſtanter expleto: tandẽ ꝑcioſam reſolutus i mortẽ: celo triumphãs ſpm̃ reddidit. ꝓ. Bñdictus. Oro. Adesto ꝙs dñe. Memo. d̃ ſcã maria, deinde de ſãcta agnete. Añ. Jngressa agnes. ℣. Adducentur Oro. Ops ſempiterne deus. Et fiat memo. ꝓ oct. de ſcã agnete cũ añis de laudi. ordinatim iteratis. Ad hõs añe de laudi. Cetera de cõi vnius mart. cũ oratione ppria. Ad vesp. añe de laudi. cũ ꝓſal. ferialib⁹. La. Jſte ſcũs. Hym. Martyr dei. ℣. Glia t bono. Jn euãg. añ. Ecce iã in ſublime ago: t oẽs ꝓncipes tuos ſeculo altior tyrãne deſpicio: paratus ad oia ꝓ ſalnatoris noĩe ſuſtinẽda. ꝓ. Ogt. Oratio. s. Memor. de dñica: t d̃ ſcã emerentiana: t de ſcã agnete Si aũt infra. lxx. añ ni feſtũ purificationis ꝙcurrant feſta ix. lect. t triũ: t memorie fuerint faciende: is ſit ordo: facto ſeruitio. ix. lec. primo ſequat memoi. de. lxx. ſcdo de dñica. tertio de feſto. iij. lect. vltimo de ſcã agnete: niſi de feſto fuerit i craſtino cãtãdũ: qr ei⁹ ꝑcedet memo. vti i craſtio ẽ dicẽdũ et ſiue ſit infra. lxx. ſiue n̄

Sancte Emerenciane vir ginis t martyris. Lcõ. i

Poſt morte ꝟo btẽ agnetis ꝟginis: parẽtes illi⁹ nullã penit⁹ de morte eius habẽtes triſticiã: cũ oi gaudio abſtulerunt corpus ei⁹: t poſuerũt illud i ꝑdio ſuo nõ longe ab vrbe roma: via q̃ dicit numẽtana: vbi dũ ois turba xp̃ianoꝝ ꝙcurreret: inſidias a paganis ppeſſi ſunt. Et vidẽtes ppl̃m infideliũ ſup ſe vementeꝫ armatum: oẽs fugierũt. Lcõ. ij.

Emerentiana aũt: q̃ fuerat collactanea btẽ agnetis: ꝟgo ſanctiſſima ꝫ catholicumina: ꝙſtãter intrepida iuxta ſepulchr̃ eius ſtabat: t i mobilis: t hijs verbis exprobrabat eis dicẽs. Supflui miſeri caduci atq; attrociſſimi i pij pagani: deũ oipotentẽ colẽtes occidiſtis: t ꝓ defenſione lapidum innocentes homines iugulaſtis. Lectio. iij.

Hec t his fil̃a dũ turbis diceret: lapidata eſt ab eis: t orans iuxta ſepulchr̃ beatiſſime agnetis virginis: emiſit ſpm̃. Cui dubiũ nõ eſt: q̃ in ſuo ſãguine fit baptiſata: que ꝓ defenſione iuſtitie dũ cõ/

fiteret deū: morte cōstāter ex cepit. Uenētes aūt parentes btissime agnetis virginis cuz sacerdotib⁹: nocte abstulerūt corp⁹ scē virginis emerencia/ ne: t sepelierūt illud in ꝓfinio agelli btissime virginis. Lete ra de cōi vn⁹ virgis t marty. ℂ Sanctorum martyrum ba

Babille: cū sociis. Lect. j. Umerianus igit rex: cū imolasset imundis idolis: vo luit introire in domū dei: sed scūs babillas epūs p:ohibebat eū dicēs: Nō eni intres in do mū dei: habēs man⁹ coīqna tas. Tūc numerian⁹ irat⁹: iuss sit torqri scm̄ epm̄ habentē cō pedes: t boias sup collū. Tres etiā paruuli: q cū eo adducti erāt: cū episcopo suspensi sunt

Pmultis horis. Lectio. ij. Post hec numerian⁹ rex iussit babillam epm̄ cū tribus paruulis deponi: dixitqz ei: Libera te a tormētis t penis: qs incipies sustinere: t psua/ de infantibus: vt finē vite nō habeant. Babillas epūs dixit Insipiētissime t impiissime ty ranne: pmissiones tuas da filiis tuis: t pudentia tua tecū sit: nō eni tāta potes dare: quāta

Tconaris auferre. Le. iij. Unc iratus rex numeria nus: iussit scm̄ epm̄ decollari: eū tribus paruulis. Btūs ve babillas epūs: rogauit p:o paru ti infantes: t ita se. Et ipse epūs vidēs paruulos occisos: dixit Bñdict⁹ deus xpianor: q feci sti nob scōm magnā miaz tuā Et ita ip⁹ sci epi incisum est caput: t posit⁹ est cū infantib⁹ eū boijs t compedib⁹. Lectio de cōi plurimorum martyrū. ℂ In quersiōe sci pauli: ad ve spe. a/ie t psal. feriales. Lab.

Saulus adhuc spirās mi narū t cedis in discipu/ los dñi: cū iter faceret: cōtigit vt app:opinārēt damasco: et subito circūfulsit eū lux de ce lo. ℟. Jbat igit saulus. Hym.

Doctor egregie paule: mo res instrue: t mēte polū nos trāsferre satage: donec p/ fectū largiat pleni⁹ euacuato qd ex parte gerim⁹. Hymnus Annue xpe. ℣. Jn oēm ter. In euāge. an. Cū aūt cōplacuit ei q me segregauit ex vtero ma/ tris mee: t vocauit p grāz suā vt reuelaret in me filiū suū in gētib⁹: cōtinuo nō acquieui car ni t sanguini: sed abij ad ante cessores meos apostolos. ℣.

Magnificat. Oratio. Deus q vniuersum mun dū bti pauli apli tui ꝓdicatio/ ne docuisti: da nobis qs: vt q ei⁹ hodie quersionē colim⁹: p

ei⁹ ad te exẽpla gradiamur: p dñm. ℣. Memoria de scã maria ℟. memoria de sancto preiecto martyre. Añ. Hic é vere martyr. ℣. Elia et honore. Dio.

Oratio. Martyr tui preiecti nos qs dñe interuẽtio gloriosa cõmẽdet: vt qd nr̃is actibus nõ meremur: ei⁹ pcib⁹ cõsequamur. p xp̃z. ℣. Memoria de scã agnete. Ad matu. Inuit. Laudemus iesum christum. In conuersiõe ap̃li pauli. ps. Venite. Hym. Eterna christi munera. In. j. noc. añ Saulus adhuc spirãs minarũ ⁊ cedis in discipulos dñi: abijt ad principẽ sacerdotũ: ⁊ petijt illũ: vt vbi inueniret hui⁹ vie viros: vinctos pduceret hierusalẽ. ℣. Et cũ iter faceret: ꝯtigit vt appropinq̃ret damasco. ps. Celi enarrant. Añ. Jbat igit saulus furia inuect⁹: diruq; toto pectore vir⁹ efflabat: ⁊ scõz sanguinẽ sine intermissione sitiebat. ℣. Per totã iudeã insania ferebat: vt xp̃i mẽbra laniaret i terris. ps. Benedicã. Añ. Et subito circũfulsit eũ lux de celo: ⁊ cecidit in terram: nihilq; videbat. ℣. Audiuit aũt vocẽ dicẽtẽ sibi: saule saule: qd me persequeris. ps. Eructauit. ℣. In omnez terram. Sermo beati maximi episcopi. Le. j.

Celebritatem hodierne diei p vniuersũ orbẽ doctoris gẽtiũ gl̃iosa ꝯuersio decorauit: i q xp̃s dñs fidẽ noiis sui dũ ipsam fidẽ psequret elegit. Qui dũ velut acerrim⁹ psecutor xp̃ianã vastat eccleſiã inimico adhuc ei⁹ in pectore: amicũ sibi cor xp̃s inuenit. ℣. Saulus adhuc spirãs minarũ ⁊ cedis in discipulos dñi: abijt ad principẽ sacerdotũ: ⁊ petijt illum: Vt vbi inueniret hui⁹ vie viros: vinctos pduceret hierusalẽ. ℣. Jbat igit saulus furia inuect⁹: diruq; toto pectore vir⁹ efflabat. Vt. Le. ij.

Otum saulus tpalia capit ad supplicia xp̃ianos: ipse perpetua rapt⁹ ad gratiã: fact⁹ est subito pastor ex lupo: ex predone custos: ex hoste defensor. Vñ patuit nec pauluz maligne mẽtis ꝓposito plebẽ dñicã persecutũ: nec xp̃m latuisse: quẽ elegerit i paulo. ℣. Jbat igit saulus furia inuect⁹: diruq; toto pectore vir⁹ efflabat: Et scõz sanguinẽ sine intermissiõe sitiebat. ℣. Per totã iudeã insania ferebatur: vt xp̃i mẽbra laniaret in terris.

Et sanctor. Lectio. iij. Hic est paulus: q xp̃i vocib⁹ inclinat⁹: e celo oculis in se iudaice infidelitatis obtusis

vidēdi aciē nō pdidit: sed mutauit. Amisit oculos: t recepit vt vno eodēq; tpe: t in pſequē tē cecitatis vindicta, pcederet: et vocātis dei gr̄a electū illuminaret. ℟. Tu es vas electionis scē paule apl'e: p̄dicator veritatis in vniuerso mūdo. Per quē oēs gētes cognouerunt gratiaz dei. ℣. Intercede p̄o nobis ad dñm: q te elegit Per quē. Glia. Per quē. In ℣. noctur. añ. Saule saule: qd me pſequeris? qs es dñe? ego sum iesus: quē tu pſeq̄ris: durū est tibi cōtra stimulū calcitrare. ℣. Circūfulsit eū lux de celo: t audiuit vocē dicentē sibi. ps. Oēs gētes. Añ. Saul⁹ aūt tremēs ac stupēs: dixit ad iesum: dñe qd me vis facere? ait autē dñs ad eū: surge t ingredere ciuitatē: t dicet tibi qd te oporteat facere. ℣. Viri aūt illi: qui comitabant cū eo stabāt stupefacti. ps. Exaudi de⁹ dep̄re. Añ. Ad man⁹ aūt illū trahētes: introduxerūt damascū: t erat trib⁹ dieb⁹ nō videns: t nō māducauit neq; bibit. ℣. Surrexit aūt saulus de terra: aptisq; oculis nihil videbat. ps. Exaudi de⁹ oz̄onē. ℣. Constitues. Lec. iij.

AIt nāq; illi dñs de celo Saule saule: qd me pſeq̄ris? Cur me inquā pſeq̄ris saule? Nūqd quia illumiaui cecos: quia sanaui egrotos: quia demones effugaui: quia esurientes pp̄los quinq; panib⁹ pauit? An quia de tumul' mortuos suscitaui? An forte magis qz fidelibus meis regnū celeste p̄mīsi? ℟. A xp̄o de celo vocatus: t in terrā p̄strat⁹: ex pſecutore effect⁹ est vas electiōis: et plus oīb⁹ laborās multo latius inter oēs ꝓbi gr̄az seminauit: Atq; doctrinā euāgelicam sua p̄dicatiōe cōpleuit ℣. Inter apl'os vocatione nouissim⁹: p̄dicatiōe prim⁹: nomen xp̄i multarū manifestauit gentiū pp̄lis. Atq;. Le. v.

QUare me pſeq̄ris saule? aut qd me pſeq̄ndo pficies? Nūqd aduersus regnātē in celo: vllū tua persecutio habebit effectū? Nunqd nocere mihi quicquā poteris: quē non potes intueri? Ego sum iesus nazarenus: quē tu persequeris: qui terras celo: crucem regno: morte perpetuitate mutaui. De quib⁹ oīb⁹ nō te debere cūctari: t erept⁹ tibi nunc t post paululū redditus suadebit aspectus. ℟. Vade anania t q̄re saulū: quia vas electionis est mihi: vt portet nomē meū. Lorā gētib⁹ t re-

gib⁹: z filijs israel. ℣. Ego enim ostēdā illi: quāta oportteat eū pati p nōie meo. Lectiō. Le. vj

ACtibtissim⁹ paulus repētina q̄dā cecitate coercitus: intellecta tñ maiestate loquētis e celo: cōtinuo fidelis effect⁹: z a psecutiōe destitit: z nouos intuentiū xp̄m oculos acqsiuit. Fecit ergo xp̄s ex lupo agnū: ex saulo paulū: ex psecutore ecclesie doctorē: de quo p̄dixit iacob. Beniamin lupus rapax: mane comedet predā: vespe diuidet escā. ℟. Ingressus paulus in synagogā: predicabat iesum iudeis: Affirmās quia hic est xp̄s. ℣. Stupebāt aūt oēs q eū audiebant. Affirmans. Glia. Affirmans. In. iij. nocte. aīe. Vade ananias z q̄re saulum: ecce enim natq: vas electiōis est mihi: vt portet nomē meū coram gētibus: z regib⁹: z filijs israel. ℣. Dixit aūt dñs in visu ananie p̄. Cōfitebimur. Aīe. Saule frater: dñs misit me iesus: qui apparuit tibi in via q̄ veniebas: vt videas: z iplearis spū scō. ℣. Abijt ananias: z introiuit domū: z imponens ei manus dixit. p̄. Dñs regnauit. ex. Aīe. A xp̄o de celo vocat⁹: z i terrā pstrat⁹: ex psecutore effect⁹ est vas electiōis. ℣. Pro-

strat⁹ est seuissim⁹ psecutor: z erect⁹ est fidelissim⁹ p̄dicator. p̄. Dñs reg. iras. ℣. Mimis bono. Secōm matheū.

IN illo tpe: Dixit simon petr⁹ ad iesum: ecce nos reliquimus oia: z secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Sermo ex cōmentario beati hieronymi p̄sb̄i.

GRandis fiducia pe:rus piscator erat: diues nō fuerat: cibos manu z arte q̄rebat: z tñ loquit cōfidēter: relīqm⁹ oia Quid aūt reliquerat: q nihil aliud habebat: nisi tñ nauē z retia? Sed multa petr⁹ reliqt: q etiā volūtatē habēdi deseruit. ℟. Libēter gloriabor in infirmitatib⁹ meis: Vt inhabitet in me virtus christi. ℣. Quādo eni infirmor: tūc fortior sum z potēs. Vt. Le. vij.

TAntū eni a petro z ceteris aplis dimissum est: quātū ab aliquo nō sequenti dñm cōcupisci poterat. Jesus aūt dixit aplis suis. Amē dico vobis: q̄ vos q secuti estis me: in regeneratione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis et vos super sedes duodecim: iudicantes duodeci trib⁹ israel. ℟. Magnus sanctus paulus vas electionis: vere digne ē glorifcā

dus. Qui ꝛ meruit thronum duodecimum possidere. ℣. A xpo de celo vocat⁹: ꝛ in terraꝫ prostrat⁹: ex psecutore effect⁹ est vas electionis. Qui. ℟. ii.

REgeneratione generale resurrectione appellat qm̃ sicut aia ꝛ spūs p aquã regenerant: ita tũ regenerabũt corpa ad incorruptionẽ. Igit sicut apli iudicaturi sunt: ita etiã oẽs sci: qui psectionẽ apostolor cõsecuti sunt. Sil̃r etiã sicut duodeci trib⁹ iudicande sunt: ita etiã oẽs hoies gentes ꝛ iudei ꝛ gentiles ad iudiciũ sunt diuinitus adducendi. ℟. Scẽ paule apl'e pdicator veritatis ꝛ doctor gentiũ. Intercede p nob ad deũ: q te elegit ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede. Glia. Intercede. ℟. Te deũ. ℣. Annũciaue runt. In laudibus añ

INgressus paulus in synagogam: predicabat iudeis iesum affirmans: quia hic est xps. ℣. Stupebãt aũt omnes qui eũ audiebãt. ℟. Dũs regnauit. Añ. Saul⁹ qui ꝛ paulus magnus pdicator a deo ꝓfortatus ꝙualescebat: ꝛ ꝓfũdebat iudeos. ℣. Ostendens q: hic ẽ xps filiꝰ dei viui. ℟. Jubilate. Añ. Prostrat⁹ ẽ seuissimus psecutor: sed erect⁹ ẽ fidelissimus pdicator: qs dñe ℣bis edocet de te: meritis ducat ad te. ℣. Inter aplos vocatiõe nouissim⁹: pdicatõe pm⁹ ℟. Deꝰ de⁹. Añ 2 Magn⁹ scũs paul⁹ vas electiõis ℣e digne est glorificand⁹: qui ꝛ meruit thronũ duodecimũ possidere ℣. In regeneratiõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue. ℟. Bñdi. Añ. Sãcte paule apl'e predicator veritatis ꝛ doctor gentiũ intercede p nobis ad deũ: q te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̃a dei. ℟. Laudate. Cap. Saul⁹ adhuc. Hymn. Exultet celũ. ℣. Dedisti hereditatẽ. In euãg. añ. Celebremus cõuersionẽ bti pauli apli: qr hodie ex psecutore effectus est vas electiõis: ideo gaudẽt angeli: atq; letant archangeli: ꝛ collaudãt in celis filiũ dei. ℟. Bñdictus. Dño Deꝰ q vniuersum mundum. Memor. vt. s. Ad primã añ. Ingressus paul⁹. Notãduꝫ q ad oẽs horas: ꝛ ad vesp. añe dicẽde sunt sine ℣lib⁹. Qñ ℣o ℣lus cantant: cãtari debent statim finito psal. ante añ. ℟. Deꝰ in nomie. Añ. Gr̃as. ℟. Quicũq; vlt. Ad. iij. añ. Saulus q ꝛ paul⁹. ℟. Legẽ pone. Cap. Saul⁹ adhuc. ℟. In oẽꝫ terrã. Dño Deus q vniuersũ

mū. Ad vj. aū. Prostrat⁹. ps.
Defecit aia mea. Cap.
Bijt ananias: ⁊ introiuit in domū: ⁊ ipones saulo manus dixit: Saule frāt: dns misit me ihesus xps: q apparuit tibi in via: q venies bas: vt videas: ⁊ iplearis spūsco. Cō. Constitues eos. Oro vt. s. Ad. ix. aū. Scē p. ps. Mirabilia. Ca.
Saulus aūt multo magis ualescebat: ⁊ cōfūdebat iudeos: qui habitabāt damasce affirmās: q hic est xps. Nichis honorati. Dō vt. s. Ad vel. aūe de laudib⁹ eī⁹ psal. de aplis. Cap. Saul⁹ aūt ipm. Exultet. ℣. In oēm ter. In euā. aū. Tu es vas electionis scē paule aplē p̄dicator veritatis in vniuerso mundo p quē oēs gentes cognouerūt gram dei: intercede p nobis ad dēm: q te elegit. ℟. Magī Dō. Deus q vniuersū mū. Mēto de dnica ante scō Dom. carnispriuī de seq̄nte. Scī Policarpi martyris. Lcō. j.
In bonino q pi⁹ cognominat⁹ est vicesimo ⁊ secūdo anno p̄incipat⁹ exacto: marcus aurelius verus: ⁊ antoninus filius ei⁹ cū lucio fratre succedit. Quo in tpe clamatū est. Quousq; innocētes. Querebat policarpus. Cū igit p cōsuli eēt oblat⁹: deū toto cord confessus: impia iudicis crudenta p̄cepit. Lectio. ij.
Interfectis itaq; pplis iudeor ⁊ gentiū q smirnā colebat: ira cōmotus exclamat: Hic é asie magister: xpiano p̄: nostror deōrū destructor pruax: violatorq; tēplor: qui dicebat nō sacrificandū: nec deos ador: ādā eē simulachra. Tādem qđ peccarat inuenit.
Tunc placuit illē. Lectio. iij.
oib⁹: vt vinū policarpū ignis exureret. Cum igit hoc peccator ib⁹ fuisset oīs iuz: vt intelligerēt eū nō posse cōburi p̄cepit gestorē ignis accingi ⁊ gladiū scō corpori imergi. Quo facto: ecce subito fluēte sanguinis copia: colūba p̄cessit de corpe: statiq; sopitū cruore cessit incendiū. Tale itaq; policarpus scē smirnensis ecclesie magī: passionis munus ipleuit. Rete, ō cōi vm⁹ mar.
Scī Juliani epi ⁊ cōfes. L. j.
Beatus itaq; iulian⁹ romana generositate clarissim⁹: cū ab vrbe egrederet: vt xpo lucrū faceret: dño ducente: ad vrbem cenomanicā veniret. Per cui⁹ man⁹ tātas xps opabat virtutes: vt verbo demones fugaret: lepr̄osos mūdaret: cūctisq; languētib⁹

opē crucis medicamīe largi
ret. Denicz cū ad eū mlti cō
currerent p adipiscēda salute
coz pozz illuminari ꝙbo fidei
cū salute redibāt aiaz. Lec. ij.

NAm cū idē vir beatissi
mus ab vxbe degredi
ens: vt lucz xpo de peuntib⁹
faceret: diocesis sue ptes visi
taret: ecce defunct⁹ efferebat:
magna pcli comitante cater
ua: adolescēs cuiusdā magni
fici viri filius: q dicebat iouin
nianus. Supuenies scūs epūs
ꝙsueta in dīm fiducia fretus
iussit deponi defunctū coz p⁹.
Sembus ꝙo in terrā curuati
oculis ac manib⁹ i celū pozre
ctis: cūctis audientib⁹ oz̄onē
fudit ad dīz. Finita igit oz̄o
ne: adolescēs q̄si a somno sur
rexit a feretro: et clara voce
clamauit dicēs: Uere magn⁹
est deus xp̄ianoz: quē pdicat
seru⁹ eius iulianus. Lec. iij.

HOc audiētes cōpzouin
ciales: fidē suscepērūt: z
a bō iuliano omēs baptizati
sunt: Appzopiquāte itaq; vo
cationis sue die: secessit ad vi
cū: in quo nūc eccl̄ia bti mar
tialis sita ē. In qua cū pluri
bus degeret dieb⁹: expectans
bozā: qua a deo p labozе pci
peret cozonā: let⁹ celos aspe
xit: z aiam xpo reddidit. Lec.

de cōi vn⁹ pfess. z pontificis.
℣ In oct. scē agnetis ad vesp.
añe ꝙpsal. feri. Cap. Qui glo
riat. Hym. Virginis ples. ℣.
Diffusa ē. In euan añ. Bta
agnes. ps. Magn. Oro.

DEus qui nos annua bte
agnetis martyris tue solēni
tate letificas: da q̄s: vt quam
veneramur officō: etiā pie cō
uersationis seq̄mur exēplo. p
dīm. Sermo ut in. ℣ Ad
matu. Invit. Christū dīz. ps.
Venite. Hym. Virgis ples.
Añ. Discede a me, ps. Dīne
dīs noster. Et ceteri psalmi
vnius virginis sub hac añ. ℣.
Diffusa ē gr̄a. Lectio. j.

FIt cū parentes sancte
agnetis: cui⁹ octauū diem ho
die celebram⁹: ipsi⁹ sepulcbz
visitarent: medie noctis silen
tio viderūt exercitū virginū:
iter q̄s viderūt beatā agnetē:
ꝙgnē: z ad dexterā ei⁹ agnū
niue cādidiozē. Q̄d videntes
stupozē incurrebāt. Sed bta
agnes dixit parēt⁹ suis: Nolite me lugere q̄si mortuā: q:
cū bijs virginibus lucidas se
des accepi. Die festi. Lū

QUm aūt de visio otuul
gata narraret ꝙstātie fi
lie cōstantini: q̄ a capite vsq;
ad pedes vulneribus obsessa
erat: spe recupande sanitatis:

quadã nocte ad sepulchr̃ scẽ agnetis venit: z lz pagana: fideliter tñ orabat. Repentino igit somno arrepta: vidit per visum beatã agnetẽ dicentez sibi: Constanter age ꝑstãtia. Euigilãs aũt: sanã se penitus inuenit. ℟. Dexterã. Leõ. iii.

OCcurrit autẽ opinio ad oẽs: z quotqt credentes ad sepulchr̃ btẽ agnetis venissent: sanabant de quacũq; detenti eẽnt infirmitate. Perseuerauit ergo ꝑstãtia in virginitate sua: p quã multe virgines sacra velamia suscepерũt z ꝑ ce illi⁹ edificauerũt basilicam parẽtes ei⁹ in honore btẽ agnetis virgis. ℟. Pulchra facie. ℣. Spẽ tua. In laud. hec sola an. Ingressa agnes. Cap. hym. z. v. de coi vnius virgis. In euãg. ati. Ecce qd̃ cõcupiui. ℟. Bñdcis. Oro. De⁹ q nos Ecce. vt s. Ad hoc. vt s. cui oõe De⁹ q nos Scẽ Batildis regie. Leõ. j.

PReciosam z gloriosam dei ancillã batildẽ de partib⁹ trãsmarinis diua aduocãs p uidentia: vili precio venũdatam: galliã aduenire ꝓcessit. Trãsacto ẽ tpe: scã batildis clodoneum dagoberthi regis filiũ in ꝓiugiũ accepit: quem humiliter postulabat: vt assidue ꝓ ecclesijs z paupib⁹ eẽt z eis elemosinaꝝ bñficia deuotus impenderet. Lectio. ij.

IBit cũ clodone⁹ xp̃o iubente rex francoꝝ vir scẽ batildis migraret de corpore ipsa ẽ dato ꝑcio: captiuos plurimos redimere ꝑcepit: z liberos ire ꝑmisit. Post hec monasteriũ petijt: qd̃ vocat scala: z in illa scã ꝓgregatiõe cũ oi deuotiõe é recepta. Diligebat enim sorores vt pprias filias: z abbatisse obediebat vt matri: atq; oibus misterũ exhibebat vt vilissima ãcilla

APpropiquãte igit̃ gloriosо obitu scẽ batildis visio ei ꝑclara fuit oñsa: scala videlz stans ante altare scẽ marie: cui⁹ cacumẽ celos attigeret: z q̃si ipsa ascẽderet p illam: angelis dei comitantib⁹ Ipsa ẽ hac visione cõperta: cognouit se q̃tocy⁹ de corpe esse migraturã: atq; secũ cõsistentib⁹ ꝑcepit: vt alijs sororibus hoc nullaten⁹ innotesceret. Illa ẽ ꝓcessit ad tumulum: z ꝓfidenter se consignãs suũ emisit spm̃. Letera de coi vni⁹ matrone cũ oõne d cõi. Sancte Brigide virginis non martyris. Lectio. j.

SAncta igitur brigida d bona prosapia scotica orta: a

sua puericia moꝛib⁹ sobꝛietatis ac pudicicie plena. Hec cū suas pasceret oues i cāpestri loco: nimia pfusa est pluuia: t sic humectis vestib⁹ domū redyt. Et cū vmbꝛa solaris p foꝛamina dom⁹ intraret: de sup suaz cōplutā vestē supendit. Sicqz in ipso vmbꝛaculo vestis illa pependit: tāqz in aꝛboꝛe grādi t firma. Lectio. ij.

Qrabili quoqz euentu ab hac venerabili bꝛigida lepꝛosi ceruisiā postulabāt. Cuiqz illa ceruisiā nō haberet: videns aquā ad balnea paratā: t cuz virtute fidei benedixit: in optimā quertit ceruisiā: t habundāter sitientib⁹ tribuit. Quedā etiā ad eā veniebat sal petēs: ipsaqz in illa hoꝛa salē factū de lapide: quē bñdixit: posceti sufficienter largita est. Lectio. iij.

Elm sedm exemplū domini: t hec scā virgo oculos ceci nati aperuit. Quandā et femiā mutā oꝛone sua fecit esse sanissimā. Lepꝛosis trib⁹ vas argenteū ꝓtulit: t ne eēt materia discoꝛdie fregit: nec vlla ps alia minoꝛ vel maioꝛ inuēta est. Hec ꝯo scā virgo bꝛigida pma die mēsis febꝛuaꝛij sarcinam deiecit carnis t agnū dei in celestib⁹ secuta ē mānsionib⁹: q̄ nos etiā illuc sua is attollat pcib⁹: vbi cuz dño gaudet in scla seculoꝛ amen.

Lete. De coi vnius virgis nō martyris. ℭ In festo purificationis bte marie. Ad vesp. añ. O admirable Et cet. añe seqntes: cū psal. d dña. Cap.

Ece ego mitto angelū meū: q̄ ꝓparabit viā añ faciez tuā: t statī veiet ad tēplū scm̄ tuū dñator dns: quē vos q̄rit: t angel⁹ testamēti: quē vos vultis. ℟. Videte miracu,

Quod choꝛ⁹ vatū Hym; venerandus olim spū sco cecinit replet⁹ in dei fem̄ geitrice cōstat ee maria. Hec deū celi dñmqz terre ygo cōcepit: pepitqz virgo: atqz post partū meruit manere iuiola,ta. Quem senex iust⁹ symeō in vlnis i domo sumpsit dñi gauisus hoc q̄d optatū meruit videre lumine xp̄m. Tuli bens votis petim⁹ precantuz regi eterni genitrix faneto claraqz celsi renitēs olympi regna petisti. Sit deo nro dec⁹ t potestas sit laus perpes: sit honoꝛ phennis: qui poli summa resident i arce trinus t vn⁹ amē. ℣. Rñsū accepit symeō a spūsco. Hō visuꝛ se moꝛtez nisi videret dñm. In cuā. añ.

Cū induceret puerum iesum parentes eius: accepit eum symeon in vlnas suas: & benedixit deū dicens: nunc dimittis domine seruū tuū in pace ℟. ps. Magnificat. O ℣. Rudi qs dñe plebē tuā & q extrisec⁹ ānua tribuis deuotiōe venerari: itrisec⁹ assequ gte tue luce concede. p dñm. Memoria de .lxx. ii ꝓtinuat. Ad cōpleto. añ. Verbū caro. Si infra lxx. euenerit: dicat sine alla. ps. Cum invocarez. Cap. Tu i nobis. Hym. Corde nat⁹. ℣. Benedict⁹ qui venit. Añ. Glificamus te. ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuit. Ecce venit ad tēplū scm tuum dñator dominꝰ. Gaude et letare syon: occurens deo tuo: Q ps. Venite. Hymnus. Vem terra pontꝰ ethera colūt: adorāt: ꝑdicāt trinā regentē machinā: claustrum marie baiulat. Cui luna sol & oia deseruiūt p tpa: pfusa celi gra gestant puelle viscera. Beata mater munere: cuius supnus artifex mundū pugil lo ꝓtinens: ventris sub archa clausus é. Beata celi nuncio fecūda scō spū desiderat⁹ gentibus: cuiꝰ p aluum fusus est. O gloriosa dña excelsa sup: a sydera: qui te creauit puide: lactās sacrato vbere. Quod eua tristis abstulit: tu reddis almo germine: intrēt vt astra flebiles celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua: & porta lucis fulgida: vita data p virginē: gentes redēpte plaudite Christia tibi dñe: qui natꝰ es de virgine cū pat. & s. s. in sempiterna scla. amē. Ju. j. nocte. añ. Speciosus virgo inter agmina ygini gaude munere magnifico: q̄ sola regē regū ferre maria digna fuisti casta intra viscera: quo minorat⁹ paululum ab angelis est deitate q pri ꝓsilis. ps. Dñe dñs noster. Añ. Celi regina maria te iure fatemur: ex cuius thalamo ꝓcessit iusticie sol. ps. Celi enarrāt. Añ. Virgo creatoris celoꝝ mater & orbis innocuis manibus: mūdo quoq; cōde beato: rite dei pinguē meruisti scādere montē. ps. Dñi est terra. ℣. Rēsum accepit.

In nobtu augustini. Lec. j. Hodiernus dies magnū nobis ꝓtulit gaudiuz: in quo xp̄s infans i tēplo est p̄sentat⁹ Hodie nāq; pactis a natiuitate xp̄i q̄draginta dieb⁹: i tēplo est a parentib⁹ idē dñs p̄sentat⁹. Hodie a scō symeone susceptus: p̄riq; cū sacris muneribꝰ oblatꝰ. Hodie redēptio/

nem israel expectantibus ab eode3 symeone t anna publice ꝓdicatus. ℟. Adorna thalamum tuū syon: t suscipe regē xp̄m. Quē virgo cōcepit: virgo peperit: virgo post partū quē genuit adorauit. ℣. Accipiens symeon puerū in manibus: gr̄as agēs bn̄dixit dn̄o. Quem virgo. Lectio. ℣. Xultent ergo virgines: quia virgo maria pepit xp̄m Nihil in ea qđ vouit putent extermiatū: mānit virgo post partū: t illibata post filiū. Exultent vidue: infantē xp̄m vidua anna cognouit. Exultēt cōiugate: nascituri xp̄m elisabet maritata ꝓphetauit. Nullus gr̄adus ꝑmissus est: de q̄ nō habeat testimoniū salus oiuz nostrū. ℟. Senex puerū portabat: puer aūt senē regebat. Quē virgo cepit: virgo peperit: virgo post partū quē genuit adorauit. ℣. Ecce venit ad templū scm̄ suū dn̄ator dn̄s: gaude et letare syon occurrēs deo tuo. Quē. Lectio. ℣. Unqđ enī sole virgies ad regnū celorū peruenerūt? Peruenerūt et vidue. Et magni meriti fuit illa vidua scā anna: q̄ a virginitate sua vixerat cū viro suo septē ānis Quo defuncto: vsqz ad senilē etatē puenerat senectute scā. Octoginta enī gerēs annos: expectabat isantiā saluatoris vt paruū videret annosa: puū cognosceret annicula: intrātē mūdū saluatorē videret itura ℟. Accipiēs symeon puerū in manib⁹: gr̄as agens bn̄dixit dn̄o. ℣. Symeon iustus t timorat⁹ expectans redēptionē isr̄l. Gr̄as. Glia p̄ri. Gr̄as. In ỹ. noc. aū. Gr̄a celestis repara trix totius orbis: diffusa est labijs ỹgo maria tuis: ꝓpterea regum te rex bn̄dixit in eūū: t facit a dextris castam sedere suis: aurea quā fuluo vesti circundata lumbo: ambit⁹ t exornat rite qz cōdecorat. ℣. Eructauit. Aū. Scificās dn̄s tem plū xp̄s sibi dignū: ỹgie mīs sat⁹ descendit ab arce polorū: cuncte cui gentes terre fil'oia regna: gaude dei genitrix dicunt t lyria chere. ℣. Deus n̄r refugiuz. Aū. Aula maria dei casta: titulusqz pudoris: porta syon rutilis sēp fūdata sapphiris: q̄ sola e cūctis placuisti casta tonāti: suscipe seruorū miserās pia vota tuorū. ℣. Fūdamēta. ℣. Accipiēs symeon puerū i manib⁹. Gr̄as agens bn̄dixit dn̄m. Lectio. ℣. In masculino sexu tria ipsa genera cōmendata

sant. Ipse dñs xps nat⁹: puer in templo est presentatus. Exultent pueri continentiã volentes puero. Ipse vo integritate puericie consecrauit: q̃ fue mari fecunditate attulit: virginitate nõ abstulit. Symeon ille senex diu vixerat: cuius etas comparabat anne: & audierat responsum: q̃ nõ esset visurus mortem: nisi videret christũ ℟. Symeon iustus et timoratus expectabat redemptionẽ israel: Et spiritus scũs erat in eo. ℣. Responsum accepit symeon a spiritu sancto: nõ visurũ se mortẽ: nisi prius videret christũ dñi. Et. Le. v.

Intelligite fratres: quantum desideriũ habebant antiqui sancti videre christũ. Sciebant illũ esse venturũ: et omnes qui pie viuebant dicebant: O si hic me inueniat illa natiuitas. O si quod credo in scripturis dei: videam oculis meis. Et vt noueritis antiquos sanctos & iustos optasse videre: qd̃ concessum est huic seni symeoni: dñs ad discipulos dicit: Multi iusti & pphe te voluerũt videre que vos videtis: & non viderũt: & audire q̃ auditis: & non audierũt. ℟. Suscipiẽs iesum in vlnas suas symeõ: exclamauit & dixit. Tu es verẽ lumen ad illuminationẽ gentiũ: & gloriaz plebis tue israel. ℣. Cum inducerent puerũ iesum parẽtes eiº: accepit eum symeon in vlnas suas: & dixit: Tu es. Lec. vj.

Multum senex iste fuit ad audiendum serus: sed ad videndũ maturus. Nõ expectauit vt christũ videret loquentẽ: quẽ vidit infantẽ. Et hoc illi pcessum erat tã decrepito: q̃si desiderãti & suspirãti & dicẽti quotidie in orationibus suis: Quãdo veniet? Quã nascet? Quando videbo? Putas durabo? Putas hic me inueniet? Putas q̃ isti oculi videbunt: per quẽ cordis oculi reuelabũtur? Dicebat ista in orationibus suis: & pro desiderio meruit audire: q̃ nõ gustaret mortez: nisi prius videret christũ dñi. ℟. Videte miraculum: mater dñi concepit virgo: virilis ignara consortij. Stat onerata nobili onere maria: & matrẽ se electam cognoscit: que se nescit vxorem. ℣. Nec speciosum forma pre filijs hominũ castis concepit viscerib⁹: & benedicta in eternum: deum nobis protulit et hominẽ. Stat onerata nobili onere ma. Gloria patri. Stat onerata nobili onere maria.

Ant. iij. noc. añ. Psallite cã/
tantes dño noua cantica xpo
ois & illiº nomẽ bñdicito tel/
lus: mũdo virginea qué flozé
protulit alnus. ℣. Cantate. ℟.
Añ. Exultet tellº: letent & iu/
sule xpo regnãte dauitico ger
mine: qué virgo sacra purita
tis gremio, platũ mundo edi/
dit castissima maria: cuius ce
lebrãs solénia: plebs venerat
vbiqz fideliũ. ℣. Dñs regñ.
exul. Añ. Aue o theothocos
virgo maria: que trinã mũdi
regentẽ machinã filiũ, ptuli/
stũ bincrite exaltata supra sy/
dera laudaris p̃secula. ℣. Cã
tate. ij. ℟. Obtulerũt, p eo dño
Par turtur aut duos pullos
columbaruz. Scõm Lucam.
In illo tpe. Postqz iple/
ti sunt dies purgationis
marie scõm legez moysi: tule/
runt ieſum parentes eiº i hie
rusalẽ: vt sisterẽt eũ dño: sicut
scriptũ est i lege dñi. Et reliq
Omel. venerabil' bede p̃sbr̃i
Recepit nãqz Lcõ. vij.
lex fratres charissimi: vt
mulier: q̃ suscepto semine pe/
periſſet filiũ: imunda esset se/
ptẽ diebus: & i die octaua cir
cũcideret infantulũ: nomẽqz
aptaret. ℟. Rñ sum acceperat
symeon a spũscõ: non visuz se
mortẽ: nisi videret xp̃m dñi: &
benedixit deũ & dixit: Nunc
dimittis seruũ tuũ in pace: qz
viderũt oculi mei salutare tuũ
dñe. ℣. Cũ inducerent puerũ
ieſuz parẽtes eius: accepit eũ
symeon in vlnas suas: & dixit
Nunc dimittis. Lcõ. vij.
Deinde etiã alios trigin
ta tres dies ab ingressu tẽpli
ac viri thoro abstineret: do/
nec quadragesima natiuitatis
die filiũ cũ hostijs ad templũ
dñi deferret. Primogenituz
aũt oẽ masculini sexus sãctuz
dño vocari: atqz iõ mũda q̃qz
deo offeri: imunda aũt mun/
dis mutari vel occidi: et hois
primogenitũ q̃qz siclis argẽ
ti debere redimi. ℟. Cum in/
ducerent puez ieſuz parẽtes
eius: accepit eũ symeon in vl
nas suas: & bñdixit deũ: & di/
xit. Nũc dimittis dñe seruuz
tuũ in pace. ℣. Accipiens sy/
meon puez in manibus gras
agẽs: exclamauit dicẽs. Nũc
Si aũt feminam Lcõ. iij.
pepisset mulier: imũda
fieri iussa est q̃ttuordeciz die/
bus: & sexaginta & sex diebus
alijs a tẽpli ingressu suspendi
donec octogesimo natiuitatis
die: q̃ dies purgationis eius
vocabat: illo se suãqz sobolẽ
hostijs scificatura veniret: ac
sic demũ ad thoz viri libera

redire ɔberet. ℟. Gaude gau
de gaude maria virgo cūctas
hereſes ſola interemiſti: q̄ ga
brielis archāgeli dictis credi
diſti. Dū virgo deū ⁊ hoiem
genuiſti: ⁊ poſt partū virgo i
uiolata ꝑmanſiſti. ℣. Gabrie
lem archangelū ſcimus diui
nitus te eē affatū: vterū tuuz
de ſpūſcō credim⁹ ip̄regnatū
erubeſcat iudeus infelix: qui
dicit xp̄m ex ioſeph ſemie eē
natū. Dū virgo. Gl'ia. Dum.
℟. Gaude. reincipiat: ſi infra
lxx. euenerit. ℣ Roſa.

Inuiolata integra ⁊ caſta
es maria. ℣. Que es effecta
fulgida celi porta. ℣. O mat
alma xp̄i chariſſima. ℣. Su
ſcipe laudu3 pia ꝓcamina. ℣.
Noſtra vt pura pectora ſint ⁊
corpa. ℣. Que nūc flagitāt de
uote voxq3 ⁊ corda. ℣. Tu da
p̄ ꝓcata dulciſona. ℣. Nob̄ p
petua frui vita. ℣. O beata. ℣
O benigna. ℣. O beata q̄ ſo
la inuiolata ꝑmanſiſti. ℟. Te
deū lauda. Si extra. lxx. eue
nerit dicat. ℣. Accipiēs ſym.

Reſpon ℣n landi. añ.
ſū accepit ſymeon a ſpū
ſcō: nō viſuꝝ ſe morte: niſi vi
deret dñm. ℟. Dñs regnauit
Añ. Symeon inſtus ⁊ timo
ratus expectabat redēptionē
iſrael: ⁊ ſpūſſcūs erat i eo. ℟.
Jubilate. Añ. Accipiens ſy
meon puerū in manib⁹: gr̄as
agens: bñdixit dñm. ℟. De⁹
deus me⁹. Añ. Obtulerunt p̄
eo dño par turtuꝝ: aut duos
pullos colūbaꝝ. ℟. Benedi.
Añ. Lumē ad reuelationem
gentiū ⁊ gloriā plebis tue iſr'
℟. Laudate. Cap. Ecce ego
mitto. Hym. A ſolis ort⁹ car
dine. ℣. Symeon iuſtus ⁊ ti
moratus. Expectabat redem
ptionē iſrael: ⁊ ſpūſſcūs erat i
eo. In euāg. añ. Senex puer
portabat: puer aūt ſenē rege
bat: quem virgo pepꝛit: ⁊ poſt
partū virgo pmāſit: ip̄m quē
genuit adorauit. ℟. Bñdcūs

Omnipotens ſempiter
ne deus maieſtatē tuā
ſupplices exorāmus: vt ſicut
vnigenit⁹ filius tuus hodier
na die cū nr̄e carnis ſubſtātia
in tēplo eſt p̄ſentatus: ita nos
facias purificatis tibi menti
bus p̄ſentari. p eundez dñm.
Ad primā hym. Agnoſcat
Añ. Reſpōſuz. ℟. De⁹ i noie
tuo. ℟. Quicūq3 vult. ſub ea
dem añ. Cap. Dñe miſerere.
℟. Jeſu xp̄e. cuz alla. ℣. Qui
de virgine vel ℟. Jeſu xp̄e.
℣. Tu p̄is ſubigēa. ſi infra. lxx
euenerit. ℣. Exurge et Ky
rie. ℟. Ad. iij. Hymn⁹ Ma
ria vētre. Añ. Symeon iuſt⁹

ps. Legem pone mihi. Capi/tulū. Ecce ego mitto ℟. Re/spōsum accepit symeon a spi/ritu sācto alleluia alleluia. ℣. Nō visurū se morte: nisi vide/ret dominū alleluia alleluia. Gloria patri ⁊ filio. Respon/sum accepit symeon a. ℣. Ac/cipiens symeon puerum in. Oratio. Omnipotens sempi/terne deus. ¶ Et notandum: q̄ si hoc festum infra septua/gesimā cueneri: non dicetur alleluia ad respōsoria ⁊ ad ho/ras: neq; in vltima parte ver/ficuloꝝ. Ad sextam hymnus Presepe poni. Añ. Accipiés symeon pu. ps. Defecit. Cap.

EGo q̄si vitis fructificaui suauitatem odoris: ⁊ flo/res mei fructꝰ honoris ⁊ ho/nestatis. ℟. Accipiés symeon puerū in manibꝰ alla alla. ℣. Bñas agés bñdixit dñm alla alla. Gloria patri. Accipiens symeon puerū. ℣. Obtulerūt pro eo. Oratio vt supra. Ad nonā hym. Adam vetus. Añ. Lumen. ps. Mirabilia. Cap.

EGo mater pulchre dile/ctionis: ⁊ timoris: ⁊ ma/gnitudinis: ⁊ scē spei: i me ois gr̄a vie ⁊ veritatis: in me ois spes vite ⁊ virtutis. ℟. Obtu/lerūt pro eo duo alla alla. ℣. Par turturum: aut duos pul/los colūbarū alla alla. Gl̄ia. Obtulerūt. ℣ Symeon iust⁹ et timorat⁹. Oro vt s. Ad ves. añ. Respōsum accepit. ps. Di/xit dñs. ⁊ cetere añe de laudi. cū psalmis de dña: p̄ter gntū psalmū: q̄ erit Lauda hierusa/lem dñm. Cap. Ego q̄si vitis ℟. Gaude gaude. cū ps̄a In/uiolata. Hym. A solis ortus. ℣. Respōsum acce. In euāge. añ. Hō erat in hierusalē cui nomē symeon: hō iste iustus et timorat⁹ expectās consola/tionē israel: ⁊ spūssc̄us erat in eo. ps. Dgt. Oro. Ops sem/piterne. Memor. de scō bla/sio martyre et pontifice. Añ. Beatus vir qui inuēt⁹ est. ℣.

OGloria ⁊ honore. Oro. Omnipotēs sempiterne deus: q̄ beatū blasiū p̄sulē martyrēq; tuum in agone cer/taminis tui amore robora/sti: tōcede ppitius: vt cui⁹ triūphū recolim⁹ in terris: ei⁹ precib⁹ adiuuemur in celis. p dñm. Ad cōple. vt s. in p̄mis vesp̄e.

¶ Sci blasij martyris. Lec. i.

BEatus blasius toto tpe vite sue scūs ⁊ mitis de/gebat: sicut de scō iob legim⁹. Clidētes eius vitā irrep̄hē/sibilē hi q̄ in sebasta capado/cie ciuitate fideles existebant elegerūt eū sibi epm. Ipe vo

declinãs ppli frequẽtiã pgẽs in montẽ q vocat argei: habitauit ibi in q̃dã spelũca. Le.ij

In illis itaq; dieb⁹ milites missi a ꝓside agricolo ibi eũ iueniẽtes dixerũt ei. Egredere: vocat te ꝓses. Quos vidẽs scũs dixit: Filioli eamus simul. Cũ ergo pgerent: in itinere multa mirabilia faciebat. Nõ tm̃ hoies: sz etiã diuersa aialia cũ se ledẽrent ad inuicem sana restituebat. Quẽ cũ vidisset agricol⁹: dixit Gaude blasi: amice deorũ. Blasi⁹ rñdit. Gaude t tu ꝓses: nec dicas eos deos eẽ: sz demões: q eterno igni traduẽt eũ bis q eos adorãt. Lect. iij.

Iratus itaq; ꝓses: iussit eũ fustib⁹ cedi: t in ligno suspẽdi: t carnes ei⁹ cũ ferreis pectinib⁹ laniari. Postea iussit eũ de ligno deponi: t i carcerẽ mitti. Et iterũ ante eũ adducto eo: dixit ei: Vis nũc adorare deos an nõ? Respõdẽs martyr christi ait: Impie cecus es: t non vides lumẽ dei verũ. Tunc iratus seuissimus illeuissit caput eius amputari. Et mox spiculator ejciens martyrẽ christi blasium: vna cum duobus pueris a pretorio amputauit capita eorum. Cetera de cõmuni vnius martyris. ¶ Sancti gilberti confessoris. Lectio prima.

Sanctus gilbertus genere t morum honestate conspicuus: in vico dicto simpyngbram extitit oriundus. Constitutus autem ecclesie rector tanq; fidelis dispensator: ac paupertatis amator: de beneficijs ecclesiasticis sibi collatis quicquid colligere potuit totũ egenis: orphanis: t pauperibus deputauit: vt ex contemptu temporalium: t ex lucro animarũ: duplam a dño reportaret remunerationem. Le.ij

Sciens etiam beatus gilbertus gratiam a deo esse virginitatẽ: septẽ virgines: quas diuino amore succenderat: inclusit sub pariete ecclesie beati andree in symppyngbram solitarie victuras Quibus postea alias illegitimas adiunxit. Necnon t fratres laicos: t clericos regulares sibi associauit. Monialibus vo regulam beati benedicti. clericis vo regulam sancti augustini tenendam ꝓponens. Lectio tertia.

Instanti itaq; tempore: quo sancta eius anima carnis hospicium erat relictura: munuit se sacramentis ecclesiasticis: t sic horam sui exitus:

qua decuit deuotione expectauit. Sicq; pridie nonas februarij: anni gratie millesimi cētesimi octogesimi nonu: nox cum immutaret in diem a tenebris huius seculi et laboribus mundi: ad veram lucem requiēq; eternā migrauit: gloriosus senex & plenus dieruz habitatur⁹ in domo dei & deū laudaturus in secula. Let. de de cōi vnius ꝓfessi. no pontif. ℭ Scē Agathe ꝟginis & martyris. Ad vesper. ante psalmi feriales. Cap. Qui gloriatur &. Uidisti dñe. Hym. Virginis ples. ℣. Diffusa. In eua. an. Agatha letissime & glorianter ibat ad carcerē: & ḡsi ad epulas inuitata agonē suum domino ꝓcibus cōmēdabat.

Ps. Magnificat. Ozo. Deus qui inter cetera potentie tue miracula etiā in sexu fragili victoriaz martyrij ꝓtulisti: cōcede ꝓpitius: vt cuius natalicia colimus p eius ad te exempla gradiamur. p dñm nr̄m. ℭ Ad matu. Inuitato. Christū regez regū adoremus. Qui victrici triūpho sanctā agathen hodie eternā transuexit ad gloriā. Ps. Venite. Hym. Virginis proles. In. j. nocf. an. Mens mea solidata est: et in xpo fundata. ℣. Dñe dīs noster. An. Ingenua suz & expectabilis genere: vt oīs parentela mea testatur. Ps. Celi enarrant. An. Et si ingenua es: cur te ostendis seruilē psonā? q; xpi ancilla sum: iō me ostendo seruilem psonā. ℣. Dominē terra. ℣. Diffusa. Lectio. j.

In sicilia vrbe catbanēsium sub decio impatore: gentianus ꝓconsul sicilie audiēs opinionez virginis deodicate agathe: multipharia intentione ꝓquirebat eā. Quā cuz apparitor⁹ suus fecisset coartari: dedit eā cuidā matrone noie afrodosie: q̄ hēbat nouem filias turpissimas: sicut erat & mater. ℟. Cum ingrederet btā agatha in carcerē: dixit ad iudicē. Impie crudelis & dire tyrānе nō es ꝓfusus ā putare in femia: qō ipse i matre suxisti. ℣. Ego. n. hēo mā mullas integras int⁹ i anima mea: q̄s dño ꝓsecraui. Impi.

Hoc autē fecit Lectio. ij. quintian⁹: vt ꝓdies triginta quotidie blandirent: & mutaret animū ei⁹. Et modo ꝓmittēdo leta: mō ingerēdo aspera: sperabat se mentē sanctaz a bono ꝓposito reuocare Quibus scā agatha dicebat. Mens mea solidata est: et in

christo fundata. ℟. Vidisti dñe: et expectasti agonē meū: quō pugnaui in stadio: sz qz nolui obedire mādatis p̄incipum. Jussa sum in māmilla torqueri. ℣. Propter veritatem et mansuetudinē et iusti
Otiam. Jussa. Lectio. iu.
Jdēs aūt afrodosia mē tem scē virginis a scō ꝓposito nō posse ꝓmutari: abyit ad gntianū: et dixit ei. Facilꝰ possūt saxa molliri: et ferrū in plumbum ꝙuerti: qz ab intentione christiana mens istius puelle posset reuocari. Tunc tratꝰ gntianus: iussit scām virginē in eculeo suspendi: et in mammilla torqueri: et tortā diutiꝰ iussit abscidi. ℟. Quis es tu: qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apls xp̄i: nihil i me dubites filia. Jpse me misit ad te. Quē dilexisti mēte et puro corde. ℣. Nam et ego apls eiꝰ fū: et nouī medicinam. Jpse. Ellia p. Quem. In u. noct. añ. Ancilla xp̄i sum: ideo me ostendo seruilē personam. ℟. Eructauit. Añ. Sūma ingenuitas ista est in qua seruit xp̄o cōprobat. Deꝰ nr̄e. Añ. Agatha stā dixit: si feras mihi ꝓmittas: audito xp̄i noie mansuescit. ℟. Fū damēta. ℣. Spēs tua. L. c. iij.

AGatha ℣o dixit ad gntianū. Impie crudelis et dire tyrāne: nō es confusus hoc amputare in femina: qđ ipse in matre suxisti. Sz ego quidē hēo māmillas itegras in aia mea: qbus enutrio oēs sensus meos: quas ab infantia dño ꝙsecraui. Quintianꝰ ℣o ꝓconsul mittēs scām virginem in carcerē: p̄cepit: vt nullus medicor̄ ad eā sanandi gr̄a intraret: neqz cibuz ei quisqz vel potū mistraret. ℟. Jpse me coronauit: q ꝓapīm petz in custodia me cōforta uit: ꝓ eo qđ: Jussa sum suspēdi i eculeo ꝓpter fidez castitatis adiuua me dñe deꝰ meus in tortura māmillar̄ mearū. ℣. Vidisti dñe agonē meum quotidie pugnaui in stadio: sed qz nolui obedire mandatis p̄incipū. Jussa sū. Lō. v
UUm igit beata agatha in carcere fuisset iclusa circa mediam noctem venit quidam senex: quem antecedebat puer lumis portitor ferēs diuersa medicamina i manu sua: et dixit ad eā. Licet eni te nimijs corporalibꝰ penis affligisset quintianꝰ: tu euz grauioribus supplicijs astrinxisti rēsponsionibus tuis. Sed tamē q: ibi erā qua hora hoc

patiebaris: cõsideraui q tua
mãmilla sanitatẽ pót accipe.
℟. Agathes letissime ꝛ gratu
láter ibat ad carcerem. Et q̃si
ad epulas inuitata agoné suũ
dño pcibus cõmendabat. ℣.
Nobilissimis orta natalibus
ab ignobili gaudés trahebat
ad carceré. Et quasi. Lect. vj.

TUnc sancta agaba rspõ
dit. Nunq̃ corpori meo
medicamina ab hoibus facta
accedunt: qz saluatorẽ habeo
dñm iesum christũ: q solo ser
mone restaurat vniuersa. Hic
si vult: potest me saluã facere
Tunc senior subridens: dixit
Et me ipse misit ad te: nam et
ego aplus eius sum: et in noie
eius scias te esse saluatam. Et
cũ hoc dixisset: ab oculis eius
sublatus est: ꝛ oia mẽbra eius
saluata sũt: ꝛ restituta erat mã
milla eius. Et post hec iussit
quintianꝰ itez sanctã ꝙginez
ante tribunal astare: ꝛ dixit ei
Immola dijs. Agatha rñdit.
Omnia verba tua sunt vana.
Et quis vult ad auxiliũ suuz
lapidẽ inuocare: ꝛ nõ deũ sũ/
mum ꝛ verũ: qui me dignatꝰ
est ab omni plaga curare. ℟.
Ego aũt adiuuata a dño pse/
uerabo in cõfessione eiꝰ. Qui
me saluam fecit: ꝛ cõsolatꝰ est
me. ℣. Gratias tibi ago dñe
iesu christe: qui misisti ad me
apostolũ tuuz. Qui. Gloria.
Qui me. In. ij. noctur. ad Si
ignem adhibeas: rorez mihi
saluificum de celo angeli mi
nistrabunt. ps. Cantate. j. Ad.
Uidisti dñe agoné meũ: quo
modo pugnaui in stadio: sed
quia nolui obedire mãdatis
principũ iussa sum in mãmil
la torqueri. ps. Dñs regnii. ex/
ultet. Ad. Propter fidem ca/
stitatis iussa sum suspendi in
eculeo: adiuua me dñe deus
meus in tortura mãmillaruz
meaz. ps. Cantate. ij. ℣. adiu/
uabit. Expositio. Simile est
regnũ celoz decẽ virginibus
Omel. vt in cõi. ℟. Dedici/
nã carnalẽ corpori meo nũq̃
exhibui: sed habeo dñm ihesũ
xp̃m. Qui verbo curat omia
℣. Ego enim habeo mãmillas
integras intus in aia mea: q̃s
dño consecraui. Qui verbo.

QUintianus Lectio. vij.
vo dixit. Et quis est: q
te curauit? Agatha respondit.
Christus filius dei viui. Tũc
quintianus ira cõmotus: te/
stulas acutas iussit spgi: ꝛ sub
testulis viuos immitti carbo
nes: ꝛ sanctam virginẽ in eis
nudo corpore volutari. Cũq
hoc fieret: subito locus i quo
sanctum corpus volutabatur

cõmotus est: z pars parietis cecidit: z oppressit cõsiliariuz ducis nomie siluinũ: z amicum eius nomie falconũ. Sz z omnis ciuitas cathanensiũ a terremotu exagitata é. Qõ videns quintianus: fugit: iubens sanctã virginẽ in carcerem mitti. ℟. Qui me dignatus est ab omni plaga curare z mãmillam meã meo pectori restituere. Ipsum inuoco deũ viuum. ℣. Medicinam carnalez corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dominuz iesum xp̃m. Ipsum inuoco d.

Sancta vo agatha ingressa carcerez expandit manus suas ad deuz: z dixit. Domine qui me fecisti vincere tormenta carnificis: ignẽ: ferrũ z vincla: te deprecor: vt accipias spiritum meũ modo: quia tempus est vt me iubeas istud seculum derelinquere: z ad tuam misericordiam peruenire. Hec cũ dixisset: coram omni populo emisit spirituz. Quod fideles populi audientes: tulerũt corpus eius: z posuerunt illud i sarcofago nouo ad laudẽ domini nostri iesu christi: cui est honor z gloria in secula amẽ.

Lect. ix.

Responsoz. Beata agathes ingressa carcerẽ expandit manus suas ad deuz: z dixit: domine q me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad tuaz misericordiã peruenire. ℣. Gratias tibi ago domine iesu christe: q me fecisti vincere ferrum ignem z vincla. Jube me domine ad Gloria patri. Jube me domi. Si infra seatuagesimã euenerit: reincipiatur responsoriuz Beata agathes ingressa car. Sinautem. ℣. Te deum lau. ℟. Specie tua. Ju laudib⁹ añ.

Qvis es tu: q venisti ad me curare vulnera mea ego sum apostolus christi: nihil in me dubites filia. Psal. Dominꝰ regnauit. Añ. Medicinam carnalẽ corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dominũ iesum xp̃m: q solo ℣mone restaurat vniuersa. ℣. Jubilate. Añ. Gras tibi ago dñe q: memor es mei: z misisti ad me apostolũ tuuz curare vulnera mea. ℣. Deus deꝰ meꝰ. Añ. Benedico te pater domini mei iesu christi: quia per apostolum tuum mãmillam meam meo pectori restituisti. ℣. Benedicite. Añ. Qui me dignatus est ab omni plaga curare: z mãmillam meam meo pectori restituere: ipsum inuoco deum viuum. ℣. Laudate

cap. Sapiétia vincit. Hym. Jesu corona. ℣. Adducent. In euāg. aī. Paganor multitu do fugiés ad sepulchrū virgi nis: tulerūt velū ei⁹ ꝓtra ignē: vt comprobaret dñs: q̄ a peri culis incēdij meritis agathe martyris sue eos liberaret. ꝑ Bñdict⁹. Ozo. De⁹ q̄ inter ce tera. Memor. de lxx. si euene rit. Ad horas aīe de laud. Le tera de cōi vnius virginis: cum ozone propria. Ad vespe. aīe d lau. sup psal. feriales. Cap. Emulor. Hym. Jesu corona. ℣. Diffusa. In euāg. aī. Mē tem sanctā spontaneū honorē deo: et patrie liberationē. ꝑ. Magt. Ozo vt s. Memor. de scis cōfes. & pōtifi. vedasto et amādo. Aī. Fulgebūt. ℣. Sa cerdotes. Ozo. De⁹ q̄ nos cō cedis. vt in cōi. Scōz ꝓfes sorū vedasti & amādi. Lec. i.

Gregia & oi acceptione digna merita scōz xpi pfulū vedasti & amādi: scā ce lebrare cōsueuit ecclesia. Sā ctus eni vedastus: quia sitiēti amico vinū de vacuo ꝓduxit vasculo: laudabile et diutur nū sācitatis sue prebet testi moniū. Xps igit in chana ga lilee de aq̄ vinū fecerat: veda stus ℣o ex arido poculo vinū produxerat. Magnū igit qđ dñs: sed maiꝰ est qđ gessit ser nus. Nō tū vedastū dño: sed dñm ꝓponim⁹ vedasto. Le. ꝓ

Vadā igit nocte dū san ctus amādꝰ: vt illi mos erat orare: imūdus spūs vnū e famul' apprehēsa manu tra hebat ad mare: volens eū de mergi. Sed isdē puer q̄ trahe bat: magnis cepit vocib⁹ cla mare dicēs: Xpe adiuua me: xpe adiuua me: Sz maligns spūs eidē puero insultādo re spōdit: Qualis xps? Sed dū puer q̄ trahebat minime re spōderet: ait scūs amādꝰ: Die illi fili: Xps filiꝰ dei viui cru cifixus. Statiq̄ ad vocē illi⁹ inimic⁹ vt fum⁹ euanuit. Le. ꝓ

Sanctus etiā amādus la trone quēdā a periculo mortis liberare volebat: sed apud iudicem hoc impetrare nequibat. Latrone illo suspē so & defūcto: & ꝓpīo ad ꝓpria reuerso: scūs amandus adue niens: mortuū deposuit de li gno: & tādiu sup eū preces fu derat: donec euz vite pristine restituerat. Hos igit confesso res vedastū. s. & amandū sicut celestis aula suscepit cū glia: ita nos eoz precib⁹ diuina cu stodiat mia: & ad illaz pducat gliaz: q̄ nescit finiri p secula. Cetera de cōi plurimoz ꝓfes.

¶ Sē scolastice ẏginis. Lec.j

BEata igit scolastica: vt legim⁹ nobilissimis ozta natalibus: magnificentissimis floruit virtutibus. Nam btūs papa grego:i⁹ de scō bñdicto t sozore ei⁹ ita inqt: Sozor nāq; sci bñdicti scolastica oipotēti dño ab ipso puericie tpe dedicata ad colloquia fratris sui semel per annū venire cōsueuerat: ad quā vir dei nō lōge extra ianuā possessionis monasterij descēdebat. Quodā ẏo die venit ex more: t toti diē in dei laudibus sacrisq; colloquijs ducētes: ineūbētibus tā noctis tenebris: sil' acceperunt cibū. Lec.ij.

QUm ẏo scūs bñdict⁹ sozorq; ei⁹ scolastica adhuc ad mensam sederent: sozor ei⁹ rogauit eū dicēs: Queso te frat: vt ista nocte me non deseras: vsq; mane de celestis vite gaudijs aliqd loq̄mur. Cui ille: Manere extra cellā nulla ten⁹ possū. At illa caput i mēsa dñm rogatura declinauit. Cūq; leuaret de mēsa caput: tāta chozuscatiōis virt⁹ in tonitruū vertit: t inundatio pluuie erupit: vt neq; venerabil' bñdict⁹: neq; frēs q cū eo aderāt: extra limē loci: q ẏ sederāt pedē mouere potuisset. L.iij.

QUod videns scūs bñdictus: dixit: Parcat tibi sozor oipotēs: qd est qd fecisti? Cui illa: Ecce te rogaui: et audire me noluisti. Rogaui etiam dñm meū: t exaudiuit me. Modo ergo si potes egredere t recede. Sic ẏo mansit cū sozore tot⁹: q extra cellaz mōasterij noluit manere spōte rogat⁹: Cūq; die altero venerabil' femina scolastica ad cellā p:opriā recessit: vir dei bñdict⁹ ad monasteriū redijt. Et ecce post triduū in cella cō sistentes: vidit eiusdē sozoris sue aiaz celi secreta penetrare Qui tante ei⁹ glie cōgaudēs: oipotenti deo gr̄as reddidit: eiusq; obitū fratrib⁹ denūciauit. Cetera de cō viu⁹ virginis nō martyris. ¶ Sācti valentini martyris. Dño.

PResta q̄s oipotēs deus vt q bti valētini martyris tui natalitia colim⁹: a cūctis malis iminētib⁹: ei⁹ intercessiōe liberemur. p do. Lec.j.

BEat⁹ vir terraminēsis ciuitatis p:esbyter valētin⁹ bñ viuendo meruit virtutib⁹ adherere. Factū est aūt vt vnic⁹ cratonis filius ceremon noie talē incurreret egritudinē: vt incuruat⁹ dozso: caput habēs inter genua maneret: t null⁹

medicus ei posset succurrere: dixit quidã: germanũ suum a simili morbo p quendã valentinũ pibyterũ esse curatus & hortatur transmitti ad eum.

Quem cũ venien Lco. ii

tem craton hospicio recepisset: filium suũ ceremoné ostendit ei: & cepit petere: vt sicut curauit germanũ fonte: ita isti succurreret. Cui valentinus dixit. Crede ergo filiuz dei verũ deũ esse iesum xpm: & oibus remicta sumulachris & videbis salutẽ filium tuum. Tunc craton vocauit iudicez suã: & oẽm familiã suã: & pedibus eius ꝓstratus cepit promittere: qm̃ si ille salutis esset oés crederent xpo. Lectio iii.

Tunc valẽtin⁹ iussit silentiũ vni⁹ diei & vni⁹ noctis fieri: & clausit ostium sup se et puerũ: & tota nocte in dei laudibus & oione pseuerauit. Et spacio vnius horze transacto: surrexit puer sanissim⁹. Tũc craton cũ cõiuge sua & oi domo credens: baptizatus est. Tunc indignatio pene oium senatorz accensa est: & tentum valentinũ atqz virgis cesum incarcerauerũt. Et medio noctis silentio eiectum de carcere: decollauerunt iussu placidij vicis prefecti. Eciam ob cõi vnius martyris. ¶ Sãcte Juliane virginis & martyr. L.j.

In temporibus igit maximiani imperatoris scelestissimi christianoz ꝑsecutoris: extitit quedã virgo iuliana nobile: nobilis genere: & nobiliorꝛ fide. Que dũz floreret pulcherrima ata quodã nobilicz gentili & sacrilego ad matrimonia inuitatur amplexus. Cuius nuptias ꝓphanas dũ virgo abhorreret: tormentis grauibus est afflicta. Sed dũ nec idolis vel nuptijs cõsentiret: carceralibus mancipatur tenebris. Lectio ii.

Veniens aũt ad ipsam diabolus in figura angelica: dicens se e celo missum: blãdis eaz illecebris ꝑsuadet: vt idolis & nuptijs cõsentiendo: penas horꝛificas iã sibi paratas effugeret. Sca virgo xpi iuliana ad sermoné diaboli perꝛita: cogitabat: quisnã esset: q talia persuaderet. Que morꝛa deo edocta & coꝛroboꝛata apprehendit diabolũ: et alligauit eũ: & tãdiu verberib⁹ palã affixit: donec oia mala: q abiuto mũdi fecerat: & cõfessus é.

Demqz educta Lco. iii.

de carcere iuliana: tormẽta ꝓterre iussa é maioꝛa: & maioꝛa ei a deo adhibita sũt

p̃sidia. Mã oēs penas sibi il
latas ac si epulas dulcissimas
suscepit oblatas. Siquidem
flãmas ignium: & ollã superans
feruentẽ: demũ capitis decol
lationẽ martyrium cõsummauit.
Huius virginis meritis & p̃
cibus adiuuemur: vt celestis
gaudia sciatis cõsequamur:
ipso annuẽte: qui viuit & regnat
deꝰ in scla seculoꝝ amen.

Lectio de cõmuniõe pontificis & mar
tyris. ℣ In cathedra sci Petri. Ad
vsq; Quez dicũt. Et ceteris
alie sequẽtes cũ psalmis feriis

PEtrus apls iesu
christi electis aduenis
dispersionis ponti galatie ca
padocie asye & bithinie scdm
pscientiã dei patris in scifica
tione spus: in obediẽtia & aspsione
sanguinis iesu xpi gra vobis & pax a deo mltiplicet.

℣ Quocunq; ligaueris. Hym.

IAm boe pastor petre cle
mens accipe vota pcan
tum & pcti vincla resolue tibi
potestate tradita: q̃ cũctis celi
bo claudis apis. Hymn. An
nue xpe. ℣ Exaltẽt cũ i ecclia
plebis. Et i cathedra seniorũ
laudẽt eũ. In euã g. aii. Tu es
pastor ouiũ p̃ceps aplorum: ti
bi tradite sunt claues regni ce

Oloꝝ. ps. Magt. Oratio.

DEus qui bto petro aplo
tuo collatis clauibus regni ce
lestis ligãdi atq; soluẽdi pon
tificium tradidisti: concede:
vt intercessionis eius auxilio
a peccatorum nostrorũ nexi
bus liberemur. Qui vitis &.

℣ Memoria p. lxx. vel xl. vita
libet euenerit. Quocunq; die
sabbati. lxx. vel xl. euenerit
stud festũ beati petri: habebit
ois vltimas vcipe. suas. ℣
mem. fiet de. lxx. vel xl. Et
si hoc festũ in pma dñica vel
alijs dñicis. xl. cucurrit: visse
rat festũ in secũda feria: et in
dñica hẽbit oino p̃mas vel
suas: & memoria fiet. ō dñica
prout plenius notatur. ō hoc
& de alijs in magna rubrica in
sabbato. xl. Ad matutinas
Inuitatori. Pastori summo
iubilemus corde iocundo.
Qui claues petro celorum cõ
tulit almo. ps. Venite. Hym.
Eterna christi munera. Ad
noct. aii. Pontificalis apex ve
neratur iure cathedre: quam
pmũ meritis petrus ascẽdit be
ate. ps. Lesi enarrãt. Aii. Dic
sup excelse posit fundamina
petre: moribus exornat humeris qs vita reportat. ps. Be
nedicã. Aii. Antiochena pol
diuini lumie solis: irradiata
sacz decꝰ hoc colit ois & orbis
ps. Eructauit. ℣. In oẽm. L. i.

Institutio festiuitat' hodierne a senioribꝰ nr̄is cathedre nomē accepit: iō q̄ primus aplōr petrus hodie ep̄atus cathedrā suscepisse refert. Recte ergo ecclesia natalē sedis illius colit: quam aplūs p eius salute suscepit. dicente ei dño. Tu es petrus: et sup̄ hanc petrā edificabo ecclesiam meā. ℟. Symon petre ⁊ cet. R̄nia hñ̄ i festo apōstolōr petri ⁊ pauli. Lectio.

PEtrū itaq̄ fundamentum ecclie noiauit dñs. Et iō digne hoc fundamētuz generalis ecclesia colit: supra q̄ sui edificij celsitudo ꝓsurgit. Unde cōueniēter psalmꝰ dicit. Exaltēt eū in ecclia plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudent eū. Signum ergo est: vt fundamentū hoc in ecclia honorēt: per q̄ ad celū ascenditur. Q̄d natalē ergo cathedre beati petri hodie colit: sacerdotale officiū honorat. Que etiā tanto necesse est: vt plus habeat in ecclesia dignitatis quāto sacerdotale officiū plꝰ est honoris. Lectio.

OJes ergo hec frēs charissimi a nobis merito honoratur: q̄ duz natale cathedre colimus: ep̄atuz petri aplī veneramur. Huiꝰ aūt solēnij religio: sic in ecclesia introducta est. Cum eni p̄transiret aplūs disseminans verbū vite: ⁊ fūdamentū iaciens ecclesie: cū appropinq̄ret antiochiā: cepit per nicetā ⁊ aquilā tota ciuitas audire: q̄ petrus aduēnisset. Omnis aūt ppls antiochie ciuitatis audiētes petrū venire: occurrerunt ei. Oēsq̄ maiores natu ⁊ nobiles cineres sp̄serunt i capite: multiq̄ cilicio induti sunt: nudis pedibus penitentiā agentes: q̄ō cōtra p̄dicationē eius cuz symone magο cōsensissent. In .ix. noct. an. Huius amore deꝰ seruoꝝ terge reatus: vt tibi q placuit: placitos nos reddere possit. ℣. Omēs gentes. Hñ. Pande tuis celos: quos seruas magne sacerdos: ne tibi cōmissos inuadat pestifer anguis. ℣. Exaudi deꝰ de. Hñ. Sydera scāsurꝰ terrisq̄ hinc dona daturus: q̄s sibi elegit tibi xp̄s petre subegit. ℣. Et audi deꝰ oꝝonez. ℣. Cōstituit

HEc ⁊ hijs similia. Insequētes offerūt ei veratos languoribꝰ: ⁊ dēmonijs fatigatos: paraliticos quoq̄ ⁊ diuersa picula patiētes. Et erat infinita multitudo lāguētium. Quos oēs hac voce alloquit. Simile vobis boiem

me esse videntes: nolite puta re: q̄ a me possit recupare sa lutē: sed p eum qui de celo de scendēs: oñdit credentib⁹ sibi verā aie z corpis medicinam Unde vox vīa testē bēat hūc oēm pplm: qz ex toto corde creditis in dñm ihesū xp̄m: vt sciant etiaz seipsos ab ipso p nos posse saluari. Lectio. v.

QUmq̄z ois multitudo i firmantiū vna voce cla mauerat: hunc esse verū deū qué petrus annūciabat: subi to imensum lumen gr̄e dei in medio plebis apparuit. Et ce perūt paralitici currere ad pe des petri sani: ceci recepto vi su clamare: claudi restaurato gressu gr̄as deo agere: lāgué tes recepta sanitate gaudere. Nōnulli etiā solo flatu viué tes iā sine sēsu z sine voce recu perati sunt. Tantā itaq̄z spūs scūs in illa die gr̄e sue virtu tem ostendit: vt oés a mimo vsq̄z ad maximū vna voce cō fiterent deū. Lectio. vj.

Intra igit septē dies pl⁹ q̄ decē milia hoies credētes deo baptismatis sunt sanctifi catione ꝓsecrati: ita vt oi aui ditatis desiderio theophilus qui erat cūctis potētibus i ci uitate sublimior: domus sue ingentē basilicā ecclesie noie consecraret: in qua petro apo stolo cōstituta est ab oi ppl'o cathedra septimo Kalendas martias: z ois deinceps mul titudo quotidie ad audiendū verbū dei ꝓuenies credebāt sane doctrine: quā sanitatum efficacitas affirmabat. Ant. in noct. añ. Qui regni claues et curā gestat ouilis pīulis q̄q̄z pio vite renouatur oīrgo. ps. Cōfitebimur. Añ. Nunc celi terreq̄z petro ꝓmisit habenas vt reseret clausis: z soluat vin cla ligatis. ꝑ. Dñs regñi. ex. Añ. Solue iubēte deo terraz petre cathenas: q facis vt pa teant celestia regna beati. ꝑ. Dñs reg. trasc. ℣. Mimis ho.

In illo tpe: Uenit ihesus i partes cesaree philippi: z interroga uit discipulos suos dicens. Qué dicūt hoēs eē filiū hois? Et reliq̄ Omel. bti Hiero. pr

Iste philipp⁹ frater fuit herodis tunioris sub quo dñs passus est: filiꝰ herodis il lius: sub quo dñs natꝰ esse le gitur: q in honore tyberij cesa ris ciuitatē quandā restaura uit: et eā ex noie cesaris atq̄z sui: cesareā philippi nomina uit. In hac ergo ciuitate: hoc est in cesarea philippi: tradūt historie reges romanos soli

tos fuisse ab vniuerso regno tributa pcipe. Lec. viij.

Ignum ergo fuit ut vbi rex terren⁹ censum a sibi subiectis exigebat: ibi rex celest⁹ a suis subditis censuz fidei requireret dicens. Qué dicunt hoies esse filiū hois? Queritur dñs de sententia vulgi: non q̄ ipse ignoraret que de se vulgus sentiret. sz ut cōfessio apostoloz ꝓmiuz ꝙsequeret. Simul etiā hys ꝟbis exemplum dedit epis z plātis ecclesie vt a suis requirāt. cuius opinionis sit apud pplm. Lectio. ij.

Cum dñs interrogasset discipulos qué eum dicerent esse hoies. z illi diuersas diuersoz opiniões: ꝓmtissent: dicit illis. Vos autez qué me esse dicitis? Respondens symon petrus dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Respō dens autē ihesus dixit. Beat⁹ es symon bariona: quia caro z sanguis non reuelauit tibi. sed pater meus qui in celis ē. Bariona filius colūbe dicit. Filius aūt colūbe recte vocatur petr⁹ aplus: quia ꝓtudēti ac pia simplicitate dñm seq̄batur. Dns enī xp̄s filius dei nāturā: petrus vero sicut ceteri electi fili⁹ est spiritussancti p gratiā. ℣. Exaltent eum in ecclia plebis. Et. In tau/

Symon iohānis diligis me plus hys. tu scis dñe quia amo te. ℟. Dominus regnauit. Ant. Petre amas me: pasce oues meas. tu scis dñe qz amo te. ℣. Jubilate. Ant. Caro et sāguis nō reuelauit tibi. sed pater meus qui est in celis. ℟. Deus de⁹ Ant. Ego pro te rogaui petre ut non deficiat fides tua: z tu aliqñ conuersus cōfirma frs tres tuos. ℣. Benedicit. Ant. Tu es petrus. et sup hanc petram edificabo eccleſiā meā. ℟. Laudate. Cap. Petr⁹ apostol⁹. In euāgelio ant. Quodcunqz ligaueris. ut in alio festo. ℣. Bñs. Oro. ut. s. Memoria ut supra. Ad primam ant. Symon iohānis diligis me plus hys. tu scis domine quia amo te. ℣. Deus in nomine. Ant. Grad⁹ ℟. Quicū q̄. Ad tertiā ant. Petre amas ℣. Legem pone. Cap. Petr⁹ apostolus. ℟. In omnē terrā Oro. De⁹ qui. Ad sextā ant. Caro z sanguis. ℣. Delecit. Cap. Jam non estis ℟. Constitues. Oro ut. s. Ad. ix. ant. Tu es petrus. ℣. Mirabilia Cap. Per manus. ℟. Numis bono. Oro ut supra. Ad vespe. ant. Symon iohānis. ℣. ceteri

aff. de laudib⁹ cū psalmis de ap̄lis. Cap. Petrus apostol⁹ &. Petre amas. Hymn⁹. Exultet celum. ℣. Exaltent. Ant. Symon bariona tu vocaberis cephas qđ interp̄retat petrus ianitor celi pulsantib⁹ aperi. supra moduz peccauum⁹ omnes dimitte septuagies septies. p̄s. Dixit. ℟. Oratio ut. s. Memoria ut. s. ℂ Quando vero festū sancti petri in cathedra differt. tunc ad sedas vs̄ inciendū est ad cap. de eō matbia nisi fuerit ann⁹ bisextilis Nam quādo bisext⁹ contigerit festū beati mathie apostoli fiet ēto die a festo sancti petri i cathedra vtroqz die ꝑputato. Et si anno bisextili dies sancti petri in cathedra cōtingat dñica in quinquagesima fiat de sancto matbia in die cinerum. Cōmunib⁹ vero ānis tertia die celebretur. z cetera. ℂ Sancti matbie apli ad vs̄ ane. Vos qui reliquistis. ℣. Psalmi feriales. Cap. Non vos. &. Qui sunt isti qui ut.

MAtbia iuste Hymn⁹. duodeno solio residēs sorte. nos a cūctis nexib⁹ solue peccati vere lucis gaudijs quo ꝑfruamur tuis sancti⁹ precibus. Hymnus. Annue christe. ℟. In omnem terram ex. In euāgelio aff. Beati erit⁹. p̄s. Magnificat aia. Oratio.

DEus qui beatum matbiam apostoloz tuoz̄ collegio sociasti: tribue quesumus: ut eius intercessione tue circa nos pietatis semper viscera sentiam⁹. Per dominum. Memoria de septuagesima vel q̄dragesima vtrali⁹ bet euenerit. Ad matu. Inui. Regem apostoloz̄ et cetera ut in cōi apostoloz̄. Lectio. i.

ECce solenne diem beati matbie celebram⁹: que apostoloz̄ electio in apostolatum cōstituit ut quāta dignitas esset in eis quos p̄ncipes mundi supna p̄ordinauit diuinitas: mūdo vbiqz patesceret. De quo nemo ambigere debet veruz apostolū eū existere: quia qui paulū vocauit de celo: ut vas esset electiōis: huic affuit in terris: ut honorem ap̄lici sortiret culmins.

NAm omnia Lectio. ij. apostoloz̄ opera: sancti spiritus confirmauit gratia. Nam petrus deo fidētissim⁹ qui claues meruit retinere celorum: iure perditum repara uit numerū apostoloz̄ vrens sua potestate: ut qui primus erat i auctoritate: prim⁹ esset in electiōis dignitate. L ij.

Vt cas eni ꝗliter mathi/
as ad apl'atū puenerit:
subtiliter innotuit dicēs. Ex/
urgēs petr⁹ in medio fratrū
dixit. Erat aūt turba hoim si/
mul fere centū viginti. Viri
frēs oportet impleri scriptu/
ram quā ꝓdixit spūsā̄ct⁹ per
os dauid de iuda: q fuit dux
eoꝝ qui cōprehēderūt ieſuz:
qui cōnūerat⁹ erat in nobis et
sortit⁹ ē sortē ministerij hui⁹

In vndenario Lec. iij.
nūero petr⁹ remanere a/
postolos timuit. Dē eni pcm̄
vndenariū est: quia dū qs p/
uerse agit: precepta decalogi
trāsit. Beat⁹ igit petr⁹ aliuz
pro iuda ordinare volēs apo
stolū: nō hūc neophytū sz ꝑ/
batū ex tpe curauit eligere vi
delicet ex eoꝝ numero viroꝝ
qui ab initio erāt cū dño: t q
apud illū viderūt t audierūt
absq; vlla ambiguitate ꝓdica

Et sta Lec. v
re valebāt.
tuerūt duos ioseph qui
vocabat barsabas: q cogno/
minatus est iustus: t mathiā
et orantes dixerūt. Tu dñe q
corda nosti oim: ostende quē
elegeris ex bis duob⁹ vnū ac
cipere locū misterij huius et
apostolat⁹ de quo ꝑuaricat⁹
est iudas: vt abiret i locū suū
id ē in ꝑfundū inferni. Hȳ ā/
bo qui ad sortē apostolat⁹ sta
tuti sūt: barsabas videlicet et
mathias: de numero fuerūt se
ptuaginta discipl'oꝝ christi.

Igitur frēs bar Lec. vj.
sabas filius quietis: ma
thias dei ꝑuus interpretatur
De quo orator inqt. O q̄ntū
distant humana supnis indi/
cijs. Parui merito trāscendit
ille laudi hoim q iustus erat.
Et dederunt sortes eis: t ceci
dit sors sup mathiā: t ānume
ratus est cuz vndecim apl'is.
Cuius meritis sp muniamur
vt ad gaudia celestia subleue
mur: p eū qui viuit t regnat i
secula scl'oꝝ amē. In. iij. noc.
aſi. Exaltabunt cornua iusti
in eternū. ℟s. Confitebimur.
Aſi. Lux orta est iusto rectis
corde leticia ℟s. Dñs reg. ex.
Aſi. Custodiebāt testimonia
eius t ꝑcepta eius que dedit
illis. Dñs reg. iracat. ℣.
Nimis hono. Scdm Math.

In illo tpe: Rīdens ihs
dixit. Confiteor tibi p̄
dñe celi t terre quia absc̄di
sti hec a sapiētibus t prudē/
tib⁹: et reuelasti ea paruulis.
Et reliq̄. Omelia beati augu/
stini episcopi Lec. vij.

Magna t inestimabilis
dei clemētia in huius euāge
lij lectione nobis cōmendat.

Que eni excellentioꝛ esse poterat pietas: quã vt filius dei per quem facta sũt oia: ꝓ manifestata sapiã auditoꝛibꝰ suis deo patri gratias referret.

IDcirco cum Lec. viij gaudio summo suscipiẽdum est: ꝙ dñs exilaratus in spũ patri dixerit: Confiteoꝛ tibi pater dñe celi ⁊ terre. Confessio eni non sp ad peccati accusationem: sed aliquãdo ad laudis ptinet declarationem sicut i hoc loco. Chriſtꝰ nãq; patrẽ suum dñm celi et terre vocat: vt imẽsaꝫ pietatis sue nobis insinuet bonitatẽ. Lec. ix.

QUid eni reuelauerit discipulis suis: apẽ cum dicitur. Quia abscõdisti hec archana que de oze meo egrediuntur: a sapientibus et pꝛudentibus: ⁊ reuelasti ea parvulis. Sapientia que apostolis aperiebatur: cũctis sapiẽtibus et pꝛudentibus et philosophis mundi occultabat. In euangelio ãa. Estote foꝛtes. Et finiatur sic regnũ eternum dicit dominus. ℟. Benedictus oratio vt supꝛa cetera tam ad matutinas horas quã ad vesperas de commũi cũ oratione pꝛopꝛia vt supꝛa.

℣ Sancti Albini episcopi et confessoꝛis. Lectio pꝛima.

BEatus igiꝫ albinus nobilibus oꝛtus natalibꝰ: studijs lr̃arũ est traditus i bꝛeui doctrina ⁊ moꝛibus sãctis pfecit. Regijs deinceps ministerijs adhesit regis psuasiõe: aduersantiũq; hostiũ iniqua ꝓposita mucrone ꝙuertit. Et cũ a semita mãdatoꝛ xpi non recesserit: clerus ac ppls ãdegauensis vꝛbis vnanimi voluntatẽ ⁊ pari cõsensu beatũ albinũ dignũ epatu asserebãt ⁊ sibi dari petebãt. Lectio ij.

SAnctus vero albinꝰ ad epatus dignitatẽ vocatus: occulte cilicio induꝛꝰ: elemosinis sp intentꝰ: multis ieiunijs macerabat coꝛpus. Huius sancti viri cõuiuia nõ cũ diuitibus erãt: sed cũ egenis et pauperibus quibus multa impẽdebat beneficia: non ad impletionẽ sed ad sui sustẽtationẽ: cibũ moderate sumẽs psalmis hymnis ⁊ cãticis spiritalibus muigilabat. Lec. iij.

QUm vero ecclesiam sibi cõmissaꝫ ecclesiasticis institutionibus inforꝛmasset: victoꝛ carnis de cozona securus de incolatu huius seculi migrauit. Deniq; cum ad supne vocationis sue bꝛauium puenisset: et ad vꝛbem andegauẽsem delatus fuisset: posterio

res qui feretrū portabāt: casu ceciderūt: ⁊ vt credit: virtutes angelice illud suscepērūt. Ibi ꝙ requiescés in dño: multa petétib⁹ cōfert beneficia. Per cui⁹ btā merita conferat iesus xp̄s dñs nr̄ desiderata nobis gaudia. Cetera vnius cōfel. ⁊ pōtificis. ¶ In festo sci cedde epi ⁊ confessō. ad vespe. ant̄e ⁊ psalmi feriales. cetera de cōi.

TEmporibus oswy Le.i
northymbrorū regis: vir dñi cedda in lindisfernēsi insula: i loco qui dicit lestingay: in monasterio scē marie monachicā vitam iuxta scōr patrū istitutiōez agebat. Le.ii

QVinq; wilfridus in partibus trās marinis demoraret: rex oswy misit cancianı ceddā virū sanctū modestum moribus vt eboracensis ordinaret episcopus. Le.iii.

NOn erat tunc excepto illo vnus in tota britania canonice consecratus ep̄s. Consecrat⁹ in episcopū cedda maximam mox cepit ecclesiastice veritati ⁊ castitati curā impēdere: humilitate continētie lectioni operam dare. Le.iiii

QVeniens postea britaniā wilfrid⁹ iam ep̄s fact⁹ et ad ecclesiam vnde ordinandus discesserat: rediit. Erat fere ipso tempore rome monachus noie theodorus: q ordinatus ē a vitaliano papa atq; ecclesijs anglorū missus. Le.v

PEruenit aūt idem theodorus in britaniā: ⁊ ceddam ep̄m cum argueret non fuisse rite ꝓsecratū: rndit voce humilima: Si me ingnoristi ep̄atū nonrite suscepisse: libēter ab officio discedo. Le.vi.

INterea ꝓuincie mercio rū rex wilferus prefuit: q cū mortuo iarmuanno illius ꝓuincie ep̄o: sibi quoq; suis a theodoro episcopū dari petebat: ac theodorus postulauit a rege oswy: vt illis episcopus cedda daretur. Le.vii

NOlite timere: pusillus grex Le.vi in comuni. Le.viii

SVsceptūq; episcopatus gētis merciorū ⁊ lindisfarorū cedda: iuxta exempla patrū: in magna vite perfectiōe administrare curauit. Le.ix.

HAbuit aūt sanct⁹ cedda sedem episcopalē i loco qui dicit lichefeld: i quo defunct⁹ ac sepultus est: vbi vsq; hodie sequentiū quoq; ꝓuincie illi⁹ ep̄orū sedes est. Fecerat ꝙ sanctus cedda sibi māsionē non lōge ab ecclesia remotiorē: in qua secretius cū paucis id est septem siue octo

fratribus quotiés a labore et ministerio dei vacabat: orare ac legere solebat. Letera de coi vnius confessoris z pontificis. ℣ Sancti gregorij pape Ad vespe. aii. Amauit cū psalmis ferialib⁹. Capitulū. Ecce sacerdos. ℟ Propter intollerabiles. Hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit eum dñs. In euangelio an. Egregio beatitudinis tue preconio triumphat vniuersalis ecclesia per tenobiliter instituta: aue papa insignissime romanorum decus: anglorū gloria: sueforum lencia: sancte gregori interueni ꝙs ꝓ nostra omniuꝙ salute. ps. Magt. Oratio. ℣ Eus qui anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia cōtuliſti: cōcede propitius: vt qui peccatorū nostrorū pondere premimur: eius apud te precib⁹ sublevemur. Per dñm. Memoria de quadragesima. Ad matutinū. Inuitatoriū. Adoremus christū regem cōfessorū dñm. Qui eterna sanctuꝫ gregoriū coronauit gloria. ps. Venite. Hymnus. Iste confessor. In primo nocturno an. Gloriosa magnifici voluntas gregorij fructum reddidit dño tempore continuo. ps. Beat⁹ vir. Aii. Instabat enī precib⁹ diebus ac noctibus constitutus a dño predicator maximus. ps Quare fremuerum gen. Aii. Erat ei pro omnib⁹ cura grandis gentibus: orabat specialius pro anglis gētibus. ps. Dñe quid multiplicati sunt. ℣. Amauit eum dñs. Lec. i.

Gregorius igitur genere romanus: a patre gordiano editus: non solum spectabili senatorū prosapia: verumetiā religiosam originem duxit. Tandem patre orbatus: sex monasteria in cicilia fabricans: sufficientib⁹ fratribus cumulauit. Septimū ꝙ intra romane vrbis menia instituit: i quo ipse monachi cum capiens indumentū: sub abbatis regula militauit. ℟. Fulgebat i venerādo duplex decus gregorio: senatoria dignitas scdm legem seculi: voluntaria pauptas. Juxta preceptū dñi. ℣. Beatus vir qui metuit dominū: in mandatis eius cupit nimis: Juxta precepcum domini. Lectio secūda.

Cum igitur quadaꝫ die aduenientibus nup negociatorib⁹: multa venalia i foro romane vrbis fuisset collata: mltiqꝫ ad emdū vndiqꝫ cōfluerēt: contigit z gregoriū

ante scilicet q̄z pontificale de cus haberet cuz ceteris adue/ nisse: ac inter alia vidisse pue ros venales positos: corpe cā didos: forma pulcherrimos: vultu venustos: capillorū ni/ tore pspicuos. ℟. Propter in tollerabiles rerū curas mun/ danarū recusabat psulatū su/ scipere romanorū. Sed vict⁹ prece ppli suscepit iuguz dñi ℣. Nec fecit proximo suo ma lum et obprobriū nō accepit aduersus primos suos. Sed

Interrogauit aūt Le.iij. beatus gregorius mer/ catorez de qua patria illos at tulisset. Dictūq̄z est illi quia de britania insula essent: et cu ius incole quāuis pagani tñ omnes tali decore niterent. Rursum interrogat q̄d esset vocabulū illius gentis? Mer cator respōdit. Angli vocant At ille. Bene inquit angli q̄i angeli: quia z angelicos vul/ tus habent: z tales in celis an gelorum decet esse conciues. ℟. Uidens ergo vir beatus anglorū casu pueros: bene in quit bene angli vultu nitent vt āgeli. Oportet illis mon/ strari iter salutis cīne. ℣. Oñ dñi est regnuz et ipse dñabit gentiū. Oportet. Glia patri. Oportet. In .y. noc. añ. Exau diuit ergo deus orantē grego rium z saluauit p baptismuz anglor exercitū. ps. Cum in uocarē. Añ. Ecce gens que prius monstra colebat et ido la: nunc orat ad templum dei in timore domini. ps. Uerba mea. Añ. Nunc ergo nomen domini laudemus mirabile qui direxit vias nostras vltra maris semitas. ps. Dñe dñs. ℣. Justum dedu. Lectio .iiij.

Accedens igitur beatus gregorius ad benedic/ tum sedis aplice pontificē: ro gauit vt genti anglor p̄dica/ tores mitteret: asserēs seipm in hoc opus dño cooperante esse paratū. Quod dum per/ ficere romanis obstantibus non posset: mox vt ipe ponti/ ficatus officio functus est: mi sit ad gentem anglor augusti num cū multis deū timētib⁹ monachis q intra breue tpis spaciū: regem ipsum cuz suo populo ad christuz conuerterūt ℟. Duz oraret in obscuro ser uus dei oraculo lux in men/ sa super eum resplenduit post triduū. Hoc signo cūctis p̄di tus papa vrbis est effectus. ℣. Quia misericordiā et veritā tē diligit deus gratiā z gliaz dabit dñs. Hoc. Le.v

Quiqz venerabilis pon

ilex benedictus violēter sanctum gregorium a monasterio suo abstrahens: leuitam septimū ad suum adiutoriuz consecrauit. Igitur postq̄z romaz venerabilis leuita reuersus est: tantū tyberis fluuius excreuit: vt eius vnda super muros vrbis influeret z multitudo serpentiū cum magno dracone in moduz trabis valide per tyberim fluminis alueum in mare descendit: sed sine mora suffocate bestie in litore deciderūt: suaq̄z putredine totum aeręz corruperūt ℟. Orante beatissimo ad dominum gregorio. Sanata est plebs romana a peste inguinaria. ℣. Multū ei valet ōp̄catio iusti assidua. Sa. L. vj.

Secuta est euestigio clades iguinaria q̄ romanā vrbem laniauit: primūq̄z pelagū papā extinxit: z postea in reliquum vulgus deseuit. Igitur dū magna populi multitudo iuxta preceptū gregorij leuite die constituta ad dominuz rogatura veniisset: lues ipsa ita deseuit vt intra vnius hore spacium octoginta homines in conspectu oim spiritum exalarent. Sed nequaq̄z sanctus gregorius leuita destitit ab oratione: donec misericordia diuina pestis ipa quiesceret. ℟. Vere felicem presulem vere fidei doctorē quo petente panis christi: Formā accepit digiti ad firmandam plebis fidem versus in cruentam carnem. ℣. A domino factum est istud z est mirabile i oculis nostris. Formā. Glia Formā. ℣n. in. noc. aī. Dominus de summo celo per scm̄ gregoriuz ditauit fidei dono anglorū collegiū. ℟. In dño confido. Aīa. Quoniam non fuit dolus in sancto gregorio ideo nunc requiescit in pace cum domino. ℣. Domie qs habitabit. Aīa. Quomō multiplicasti tuam deus gratiam per beatum gregoriū gentez saluans anglicā nunc pretende iam fideli banc misericordiam vt possit seruare tuam deuota iusticiam. ℟. Domie in virtute tua. ℣. Magnifica/uit eū. Expositio. Vos estis lux mundi. Omelia vt in cot.

℟. Laudabile miraculuz per beatum gregorium indulsit deus omniuz. Traiani quippe animā iaz olim penis tradītā placat⁹ sancti lachrimis reuocauit ab inferis. ℣. Omnia quecūq̄z voluit dominus fecit in celo et in terra in mari et in omnibus abissis. Tra.

POst hec beatus Le. vsq; gregorius dum agnouisset populū pari inspiratione velle vt pontifex eis ꝓficeret: occulte de vrbe egrediens loca remotiora expetijt Vbi dū orationibus occuparet et ab omnibus quereret: post triduum fulgide iudicio colūpne supra eum de celo splendente inuenitur: sicq; capitur: trahitur: cōsecratur: ac papa vrbis efficitur. ℟. Hodie preclarissimus deo dignus episcopus et anglorum apostolus. Al terrenis seperatus cōiunct⁹ est celestibus cum gloria gregorius. ℣. Ecce vere israelita in quo dolus non est. Al terrenis

IDie vero Lectio nona. ad mensam suam pegrinos quoslibet inuitabat. Inter quos die quadaz vnus accessit: in cuius manibus dum ipe aquam fundere vellet: cōuersus vrceū accepturus: repente eum non inuenit. Sed eadem nocte dominus ei per visionez dixit. Leteris dieb⁹ me in membris meis: hesterno aūt die me in memetipso suscepisti. Beatus igitur pōtifex gregorius sedem romāe ecclesie annis. xiij. et mensib⁹ sex et diebus decem gloriosissime rexit: sicq; ex hac luce subtractus ad eternam regni celestis sedem est translatus: cuius interuentu nobis dominus sit propitius: qui viuit et regnat in secula seculorum amen. ℟. O pastor apostolice o defensor ecclesie gregori cōfessor christi: eruditor augustini: presta nobis auxilium: Per dominum iesum christum. ℣. Ademor esto cōgregationis tue quam adquisisti gratia christi. Per dñm. Gloria patri. Per dñm. Recipiat. ℟. O pastor apo. Ora. Jesum christum quē peccando indesinenter offendimus. ℣. Nobis tua propitium prece sentire mereamur. ℣. Et quem districtum nobis timemus iudicem. ℣. Pium in celis per te vite largitorem ℣. Tecum habeamus iesum christum. Oracio. Ora pro no.

OAdmi In laudibus an. rabile bti gregorij meritum: quo intercedente ossa dominici corporis pars digiti auricularis sanguine cruentata inuenta ac ostensa est. ℣. Domin⁹ regnauit. Ymn. Ad huius quoq; spectat meritum quod traiani paganissimi animaz orationib⁹ ac lachrimis mercataz ex ipsa inferorū cōclaui eripuit. ℣. Jubilate do

Ant. Eius quoq; laudabile p̄
conium est q̄ anglor ecclesia
nova semper sobole fecūdat.
Ps. Deus deus meus. Ant Ip
sius quoq; glorie ascribitur
q̄ sue sorū gloria vna cuz san
ctis ibi quiescētib⁹ ei⁹ p̄cibus
coystare videt. Ps. Būdicite
Ant. Laudem⁹ dn̄m q̄ doctri
nis brissimi gregorij multi p
orbem vniuersum de peccato
elongati reuertunt ad xp̄i cle
mentiā. Ps Laudate. Capm
Benedictionē. Hymn⁹ Jesu
redēptor. ℣. Just⁹ germi. In
euage. ant Hodie vas electi/
onis t habitaculū spūssancti
beatissim⁹ gregorius pōtifex
ex hac luce subtract⁹ ad eter/
ni regni sedē est trāslatus. Ps
Benedictus. Oratio. Ut de
mortua vt s. ¶ Ad horas aīe
de laudib⁹. cetera de cōi cum
oratione p̄pria. Ad ves. aīe
de laudib⁹ psal. feriales. La.
Benedictionem. Sem. O pa/
stor. sed fine prosa. Hymnus.
Jesu redēptor. ℣. Amauit eū
In euangelio an Gaudeam⁹
vniuersi ecclesie filij gaudeat
specialius nunc anglorum po
pulus per beatum gregoriuz
conuersus ad dominum cui⁹
vita et meritum fulget imper
petuum. Ps Magnificat aia
Oratio ut supra. ℣. Memo. de. xl.

Si festū sti Cuthberti in alīq̄
dn̄ica a dn̄ica p̄ma .xl. vsq;
ad die palmar euenerit: q; p
pter festū sci bn̄dicti i crastinū
differri nō p̄t: ancipet ei fiat
die sabbo p̄cedēte. Ues̄pe āt
in dicto sabbto erūt de dn̄ica
et memo. de sācto Cuthberto
put plen⁹ colligit ex magna
rubrica posita sup̄ i sabbo xl.
¶ Si festuz sancti Cuthberti
feria sexta ante diem palmar
cōtigerit: fiat de eo seruicnuz
ipsa feria sexta: sed q; tunc in
sabbato sequēti dicenduz est
de festo Annūciationis beate
marie virginis: p̄ocupet festuz
sci Bn̄dicti: et fiat de eo feria
v. p̄cedēti. Si vo dictū festū
sācti cuthberti in vigilia pal.
vl die ipo palmarū seu in cra
stino ipius diei occurrerit: anti/
cipet vna cū festo sci bn̄dicti
t fiat d̄ scō cuthberto feria. v.
precedēti t feria. vj. de scō be
nedicto. q; tūc etiā in ipo sab
bato dicet de annūciatōe bte
virginis put infra dicet. Qn̄
aute festū sci cuthberti in cra/
stino palmar cōtigerit tūc nō
poterit dici de eo. viij. die p̄ce
dēti. videlz feria. ij. p̄pter dn̄i
cā in passione. p̄pter seruicū
sci gregorij. qd̄ tunc trāsferen
dū est ad dictā feriā. ij. Si ve/
ro p̄dicta festa scōz cuthberti

& benedicti inter crastinũ pas
mas & festũ pasche cõmunẽt:
preoccupent & fiant. viij. & vij.
dieb⁹ precedẽtib⁹. & illo anno
festũ sci cuthberti nullas habe/
bit vẽs. Primas eni hẽ nõ po
terit ꝓpter festuz sci gregorij.
qđ precedit. et i scõis ves. inci
piet ad cap̃. de scõ benedicto
Sãcti cuthberti epi ad vẽs
cap̃. Ecce sacerdos. ℟. In scis
Hym Iste confessor. ℣. Ama
uit. In enãge. añ. Oriens sol
iusticie dignat⁹ est illustrare
ꝓ mistros lucis sue cunctos fi
nes orbis terre. ipi laus q de/
dit anglis lucernã sue salutis
cuthbertũ bonũ doctorẽ: ac ꝓ
bijs intercessorez. ℟. Magt.

O Mps sempiterne deo⁹ qui semꝑ es & vbiq; mirabilis q̃s clementiã tuaz: ut sicut bt̃õ cuthberto pontifi ci tuo eminentẽ gliaz ꝓtulisti sic ad cõsequendã miam tuã. eius nos facias ꝑcib⁹ adiuua ri. ꝑ do. Memoria de. pl. Ad matu. Hnut. Bño scõz ꝑsulũ regi. Jubilem⁹ in hac sacra so lẽnitate põtificis almi cuthbẽ ti. ℟. Venite. Hym. Iste con/ fessor. In. j. noct. añ. Auctor donoz spũs inspirãs vera va tibus ꝑ trimũ fat infantẽ cu/ thbertũ fore ꝑsulẽ. ℟. Beat⁹ vir. Añ. Qui raphaelẽ archã gelum thobie dedit medicuz cuthberti genu languidũ suũ sanat ꝑ angelũ. ℟. Quare fr. Añ. Dũ iactant puppes salo scũs orans heret solo mox vẽ torũ vis mutata naues vertit ad litora. ℟. Dñe qd multi.

℟. Amauit eũ. Lcõ. j.

REligiosus igitur & pius puer cuthbert⁹ xpianissimis edit⁹ parentib⁹: dum octauuz etatis annum felici auspicio ingrederet: simplicib⁹ puero rum se sepe imiscuit lusibus. Qui dũ quadaz die solitis se indulgeret lusibus. puer par/ uulus ac si trienis iuxta ludẽ tes apparuit: & ad euz accur/ rit. & q̃si senili ꝓstãtia hortari eum cepit ne iocis & ocio sese indulgeret. ℟. Cuthbert⁹ pu/ er bone indolis puigil noctur nis insistẽs hymnis. Aydani epi aiam in celum ferri vidit ab angelis. ℣. Cũ pastoribus ouiũ posit⁹ pastor aiaz a deo ꝑelect⁹ mente & vultu supnis intent⁹. Aydani. Lcõ.

Cuthberto vero monita spnẽte luget ille puer corrues in terrã: & facie lachrymis ri/ gãs accurrũt ꝓsolaturi ceteri: iz ille ꝓstat in fletib⁹. Tãdẽ ve ro ille puer exclamãs cõsolã/ ti se cuthberto inquit. O san/ ctissime antistes cuthberte: tu

dere te inter pueros nō decet quē dñs pastorē ecclie ꝓfecta uit. ℟. In scis crescēs virtutibus: almus vir cuthbert⁹ despectis hui⁹ caduci scī rebus venerabilis ac p cūcta digne laudabilis. Factus est monachus. ℣. Corpe mente habitu factusqz ꝓbabilib⁹ castris dñicis associat⁹. Factus. Lc. iij.

ADiens hec cuthbert⁹ mestū infantē pys blandicijs cōsolat: relictaqz continuo ludēdi vanitate domum rediit: ac stabilior iam ex illo tempe existere cepit. Qm̄ puer dñi cuthbert⁹ que p hoiem accepit hortamēta sedulo corde retinebat: etiā angelico visu t affatu ꝓfortari ꝓmeruit. ℟. Patriarche nr̄i abrahe exemplo beat⁹ pr̄ cuthbert⁹ hospitalitatis dedit⁹ obsequio: supni ciuē gaudēs accepit hospicio. Cui dum terrenū querit mistrare panez recipe meruit celestē. ℣. Digredit̄ náqz vir dei panē cupiēs deferre calēdem: sed rediēs nequaqz inuenit cōuiuā. Cui dū. Ellia pr̄i Cui dum. In ij. noctur. añ. Edomās corp⁹ iuuenis i vndis pnoctat maris vbi deovota laudis ex affectu reddit cordis. ℟. Cū inuocarē. Añ. Dni dictū hunc egresso t oranti genu flexo mēbra refouēt rigida equoris aialia. ℣. Verba mea. Añ. Adest frater curiosus explorans qd agat iustus quem lāguore et pauore mox correptū sanat prece. ℣. Dñe dñs nr̄. ℣. Justū deduxit Lc. iij.

OMulus cuthbert⁹ quendā hospitē more solito humiliter suscepit: eumqz lotis manibus t pedibus secū manere coegit. Statimqz ut vescendi temp⁹ aderat: mēsaz apposuit t ait. Obsecro te frater expecta hic donec rediēs panē calidū tibi afferā. At vbi rediit: hospitē nō inuenit quē edentē reliqerat. ℟. Vir dñi cuthbertus maris tēpestate cuz socijs pclusus futuri die sereni certū predixit. Cum quibus cibo sua sibi prece diuinitus dato pasci ꝓmeruit. ℣. Positus nanqz genibus orōnē fudit nautasqz i dño fidere iussit. Cum quib⁹ Lcō. v.

STupefactus vir dñi t secum querēs de facto: reposuit mensam in cōclaui. Mox ut egressus est: obuiā habuit miri odoris fragrātiam: viditqz iuxta positos tres panes calidos insoliti candoris t gratie pauensqz dixit. Cerno qꝺ angelus dñi erat quē suscepi

Et panes attulit: quales terra gignere nequit. ℣. Merito sanctitatis & gradu dignitatis accepto vir dei sacerdotio nomẽ equabat officio. Prebẽs cunctis monita salutis & exẽpla bone actiõis. ℟. Qđ enim verbis docebat opibus adimplebat. Prebẽs. Lc. vj.

SAnctus etiã cuthbertus aquam allatam benedixit et uxori cuiusdã comitis trãsmisit. que pene iam mortua iacebat. Mox vero ut eã aqua tetigit: sanissima surrexit. Quãdam etiã sanctimonialẽ feminam p integruz annũ intolerabili capitis & tocius lateris alterius dolore vexataz: oleo bñdicto perũxit: que ab illa mox hora meliorari incipiẽs post dies paucos plena sospitate conualuit. ℟. Igne feruoris diuini succensus sanctus sacerdos cuthbert⁹ ignes noxios sepe repressit. Suis sacris precibus. ℣. Fantasticũ quidem ignem cum auctore suo effugauit. materialez vero ab edib⁹ quas vorabat extinxit. Suis. Elia pa. Suis. In. iij. noctur. aũ. Quandã vexatam a demone pergit sanct⁹ inuisere. sed mox dirus fugit hostis fit mulier incolumis. ℟. Dñe quis habita. ℣. Mulctos hic sanauit egros: languores depellens seuos. multas effugauit laruas virtute crucis territas. ℟. Dñe in virtute. ℣. Sanct⁹ antistes cuthbertus vir pfectus in omnib⁹ in turbis erat monachus digne cunctis reuerendus. ℟. Dñi est terra. ℣. Magnificauit. Exposicio. Homo quidã peregre. Omel. ut in cõi. ℟. Veriloquus vates cuthbertus ecclie iussus precibus lachrymisqz coactus: ut ipse ante predixerat. Episcopali cathedra sublimatur populisqz regendis pficitur. ℣. E secretis extrahit latebris & pfusus genas fletib⁹. Epali. Lc. viij.

TEmpore deo dilecti regis egfridi: et theodori archiepi. beatus cuthbertus ad episcopatũ ecclie lindisfarnensis electus est. Qui q̃uis multũ renitẽs: epatus officiũ suscipe cõpellit. Duob⁹ igit annis in regimine epali trãsactis: sciens in spiritu appropinquare diem sui transitus abiecit pond⁹ cure pastoralis atqz ad dilectum heremitice cõuersationis agonez ꝓperauit. Qui cum inibi in magna constãtia xpo militaret: subito tact⁹ est infirmitate: nec tñ a consueta defecit scitate. ℟.

celestium minister donorum cuthbert⁹ antistes vxorem cuiusdā comitis aqua bñdicta. virginē crismate punctā: patrefamilias pane a se bñdicto Pristine reddidit sanitati. ℣. Juuenē quoqz iam pene morituꝝ sola oratione puerūqz seminecē osculo tm̄ dato. Pristine reddidit. Lcō. vi.

QErnēs vero beat⁹ cuthbert⁹ tēp⁹ sue resolutōis instare: pauca cepit disserere frib⁹ de pace ⁊ humilitate. Pacez inquit inter vos semp et charitatē custodite diuinā. ⁊ cuz de nr̄o statu consiliū vos agere necessitas poposcerit: videte attentius ut vnanimes existat: ⁊ cū alijs xp̄i seruis mutuam habetote cōcordiā. Et vbi consuetum nocturne orationis tempus aderat: dominici corpis et sanguinis communione se munuit. atqz intentam supernis laudib⁹ animam ad gaudia regni celestis emisit. Ad que veniendi concedat vos deus qui viuit ⁊ regnat in secula. ℟. O beatum presulem cuthbertuz qui gratia diuini muneris vigēs multiplicium morborū valitudines depulit. Prophetie spiritu pollens. Plurimoꝝ ac suiipsius obitum et p̄sciuit ⁊ prenūciauit. ℣. Admirādus cunctis operibus et verbis diuina sapientia vitam cōposuit: Prophetie. Gloria. Plurimorum. ℣. Ora pro. In lau.

OPristi fortis dibus añ. hic athleta ac ver⁹ anachorica mundi tēpsit hec infima quo celi caperet sūma. ℟. Dominꝰ regnauit. Añ. Qui de rupe promisit aquā post in vinuz vertēs eam hoc vtriqz donum suo caro cōtulit cuthberto. ℟. Jubilate deo. Añ. In ep̄atu suo iam exacto biēnio ut solivacaret deo dilecto se reddidit antro. ℟. Deus deus. Añ. Hinc tangūtur artus sacri corporis morbo letali sciens vero se resolui ꝓfortat oule christi. ℟. Benedi. Añ. Mox p̄ suos affat quisqz vestrū tēpnat mūdū: amet xp̄m: colat bonū: sic supnum sumet regnum. ℟. Laudate. Cap. Benedictione. Hymn⁹ Jesu redēptor ℣. Justus ger. In euāg. añ. Languor accrescens indies art⁹ vexabat fragiles: ipse sacras fundens preces: celicas p̄gustat laudes: cū terrenis redit dies: eterna cuthberto quies: salutares sumit dapes: sic supnas scandit sedes. ℟. Benedcus. Orato

ras ad se de laudi. Lete. de cõi tũ oõne ppria. ¶ Sci Bene dicti abbatis. Ad vesper. ant. Xpi sortis. z cetere añe d lau. cũ psalmis feriat. Cap. Justꝰ cor suũ. ℟. Miles xpi. ℣. Iste confessor. ℟. Amauit. In euãge. ant. Justũ deduxit ps. Magt. Oio. Intercessio. vt i cõi. ¶ Demo. de scõ cuthberto Ant. O magne psul cuthberte cui xps fuit viuere: cui mori lucr pbenne: dũ post mortez viuis vere signis diuinis in clyte languidos sanãs a labe hoc rogamus pia pce: tu pro nobis intercede. ps Magnifi cauit Oio vt s. Demo. d. ft.

HUit vir vite ve Lcõ. j. nerabilis gra bñdictus z noie: ex puincia myrsie ortꝰ rome liberalibus lrarz studijs eruditꝰ. Hic itaqz cũ iam relictis lrarz studijs: petere deserta decreuisset: sola nutrix sua eũ secuta est. Sed benedictus nutricẽ suaz occulte fugiens: deserti loci secessiuz petijt: cui sublatꝰ est vocabulu: ac ibidẽ morat⁹ est. ℟ Hystoria de cõi.

QJr aũt dei in eodẽ. L. ũ. loco tribus ãnis mãsit nullo sciẽte excepto romano monacho: qui sibi diebꝰ certis panẽ ferebat. Qui cuz in illo loco aliquãdiu morar̃: diuina allocutione ẽ admonitꝰ vt montem cassinũ expeteret. Jbiqz detutissime fanũ fuit: i quo ex antiquoz more gentilium a stulto ppl'o apollo colebatur. Lectio tertia.

QUm beatus benedictus ad ꝓdictũ locũ aduẽtaret: sẽp ad oẽ diuiũ: duo angeli in figura iuuenũ apparẽtes ostẽdunt ei viam: p quã pgere deberet. Et cũ ibi pueniss̃et: idolum ꝓtriuit: arãqz subuertit: atqz in ipso templo apollinis cõstruxit altare sci iohannis baptiste: ppl'mqz i vicino cõmorantez ad fidem conuertit

Qcatholicaz. Lectio. iij.

QUadam die dũ sanctus benedictus solus ess̃et: nigra quaqz auis que merula a vulgo vocat circa ipsius facĩ volitare cepit. Sed mox signo crucis edito: recessit. Recedẽte aũt aue: tanta carnis tẽptatio secuta est: quãtaz vir sãctꝰ nunqz fuerat exptus. Quãdã feminã etiã aliquando viderat: quã malignꝰ spiritꝰ ante eius mẽtis oculos reduxit. Tã toqz igne serui dei aiam i spetie illius accendit: vt pene deremum deserere deliberaret.

QUm subito Lectio v. respectus supna gratia ad semetipsum reuersus est:

nudū se in spinarū aculeis et vrticarū icendijs piecit: ibiqz diu volutatus: voluptatē traxit in dolorez. Ex quo videlicet tpe ita tēptatio voluptatis in illo ē edomita: vt tale in se aliquid minime sentiret. Ceperūt multi postea mundum derelinquere atqz ad ei⁹ magisterium festinare: ita vt duodecim monasteria construeret: quib⁹ singulis duodenos monachos deputauit. Le. vi.

QUm sanctus benedict⁹ ad agri opa fuerat egressus: quidā rusticus defuncti filij corpus ferēs ad sepeliendum: videnszq benedictū clamauit ad eum. Redde mihi filiū meuz. Cui vir sanct⁹ respondit. Nunqd ego filiū tuum abstuli? Cui ille. Mortu⁹ est: veni suscita eum. Hoc audiens sanct⁹ dixit. Recedite frēs recedite. Hec nostra non sunt sed apostolorz sunt. At rusticus iurauit qp non recederet nisi filiuz eius resuscitaret Tunc sanctus benedict⁹ sup corpusculū infantis icubuit seseqz post oratione erexit: et cum patri viuentē atqz incolumē dedit. Expolino. Ecce nos reliqm⁹ ola. ē. vt i 2uer

Hac sac. Dauid. L. viii

EOdem vo anno quo sanct⁹ benedict⁹ de hac vita erat exitur⁹ quibusdaz discipulis secum cōuersantibus: quibusdam longe manētib⁹: sanctissimi sui obit⁹ denūciauit diē. Cum vero tempus sue resolutionis instaret: ante sextū sui exit⁹ diē: aperiri sibi sepulturam iubet: qui mox corrept⁹ febribus: acri cepit ardore fatigari. atqz sexto die portari i oratoriū a discipl'is fecit: seqz muniuit pceptione corporis xpi et sanguinis: atqz erectis in celum manib⁹: vltimū spiritū inter vba orōnis efflauit.

QJe autē quo Lectio ix. trāsijt duo monachi viderūt viam ab eius cella in celum tendentē: stratam pallijs atqz innumeris chorusc̄atem lampadib⁹. Quib⁹ vir venerando habitu desup clar⁹ existens ait. Hec est via qua dilectus deo benedictus celum ascēdit. Migrauit ad dominum pater benedict⁹ in vigilia pasche duodecio Kalendas Aprilis. Sepultusqz est in oratorio beati Johānis baptiste: quod destructa ara Apollinis ipse cōstruxit ad laudem dñi nr̄i iesu xpi. Cetera de cōi vni⁹ cōfessoris abbatis.

SJ festū Annūciatiōis beate marie in aliq̄ dūica

xl. añ dñica; i ramis palmar euenerit: trãsferat i. y. feriã: r vtr eueniat i. y. fer. vel a dñica trãsferat: vs. in dñica oino erũt de festo: r mem. tm̃ ỏ dñica. Et si i dñica i ramis palmarũ: vel ebdomada seqnte die palmar euenerit: ticipet: et fiet die sabbi añ die palmar: r vs i illo sabbo oino de dña erũt: r tm̃ memo. ỏ dñica. Jdẽ ordo fuer ỏ alijs festis duplicib⁹ dcõ tpe ẽstigẽtj. Si aũt annũciatỏ dñe euenerit i die pasche vel. ij. vel. iij. vel. iiij. feria quã feriã nõ põt excedere sep fiet die marti p⁹ clauẽ pasche. Qñcũq; aũt fiet festũ, ir. lec, i tra passionẽ dicet Glia p̃i ad ps. Uente. r ad ỹsus. ℟. In festo ỏ dẽ annũciationis dñi. ad. ℟. Jesu xpe. ℣. Qui de virgine. ¶ Lõpletorium non mutat qn oino fiet de. xl. tã i fõ annũcia. cũ in alijs: nisi i festis scõrum dñi in tra passionẽ Gloria p̃i. post ỹsum. ℟. de completo. ¶ Si vo festũ annũciationis celebrari debeat tpe paschali: fiet cũ añis r psalmis de p̃mo nocturno: r tres lecti. de expõne r trib⁹. ℟. tm̃. s. p̃imo sexto et nono: r in fine hymnor quor metro quẽlit dicat Quesum⁹ auctor. Gloria tibi dñe q natus es. r in fine añar ℟or r Jnuita. r alior vt i tpe paschali dicet alla. Lõpletor. Jo tpe paschali nõ mutat nisi in versu Gloria tibi dñe q natus es. vt supra notat i pdicta rubrica.

¶ In annũciatiõe bte marie virginis. Ad vesp. añ. Dixit dñs scus in te descendet maria: ne timeas hñs in vtero filium dei. ps. Dixit dñs. Añ Ne timeas maria: iueniſti gratiam apud dñm: ecce ẽcipies r paries filiũ. ps. Confitebor Añ Ecce ancilla dñi fiat mihi scdm verbũ tuũ. ps. Beatus vir. Añ. Beatã me dicẽt oes generatiões: qr ancillã humilem respexit deus. ps. Deprofundis. Añ. Beata es maria q credidisti pficient i te: q dcã sunt tibi a dño. ps. Memẽto.

Ecce virgo ẽcipiet Cap. r pariet filiũ: r vocabit nomen eius emanuel: butyrũ r mel comedet: vt sciat reprobare malũ r eligere bonũ. ℟. Quomõ fiet. ℣. Ave maris stella. ℣. Egredietur virga. Añ euãg. añ. Jngressus ãgel⁹ ad mariaz ait: aue maria gra plena dñs tecũ. ℣ Dñt. ozo

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuũ angelo nũciante carnẽ suscipere voluisti: ps̃ta supplici

bus tuis: vt qui vere eam ge/nitricem dei credimus: eius apud te intercessionib⁹ adiu/uemur. ℣ eiũ⁹ dñm. ℭ Si hoc festũ infra. xl. euenerit: tũc fi/at memo. de. xl. ad vtrasq; vẽ ℟ ad matut. Licz aũt hoc festũ post pascha celebrari debeat: vespe dicãt mõ supra scripto nisi q̃ in fine añaz ℣ioz ℟ ℣/siculoz dicet alla. Complet. nõ mutatur infra. xl. quin fie/pino de. xl. nisi q̃ dicet Glia tibi dñe: q̃ nat⁹ es. i sine hymni. Xpe qui lux es ℟ dies. Ad matu. Inuitato. Aue maria gra plena dñs tecũ. Benedi/cta tu in mulieribꝰ. ℣ Uenite. Hymnus Aue maris stel/la. In primo nocturno Añia Prophete predicauerunt na/scẽ saluatorem de virgine ma/ria. ℣ Dñe dñs nr. Añ Egre/dietur virga de radice iesse et replebit ois terra glia dñi: et videbit ois caro salutare dei. ℣ Celi enarrant. Añ Oriet/ sicut sol saluator mundi: ℟ de/scendet in vterꝫ virginis sicut imber sup gramen. ℣ Dñi é terra. ℣ Ex syon. Sermo bea/ti ambrosii episcopi. Lectõ. i. Adest nobis frẽs dilectis/simi optatus dies bte ac venerabilis sẽp ỽgis marie: jõ cuz sũma deuotione gaudeat terra nra: tãte virgis illustra/ta ãnũciatione. Hec é eni flos cãpi: ó q̃ oztũ é p̃cioſũ lilii cõ uallii: p cui⁹ptũ mutat natu/ra: pthoplasti delet culpa ℟ Ingressus ãgel⁹ ad mariã ait. Aue maria gra plẽa dñs tecũ ℟ Bñdcã tu i mulieribꝰ ℟ be nedict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Aue. Precisũ é i ea illud L. u eue ifelicitat elogiũ: in tristicia pies filios. q: ista i le ticia dñm pturuit. Virgo q̃p pe genuit: q: ỽgo ꝛceput. Jn/uiolata pepit: q: i ꝛceptu sibi do nõ fuit. Extitit eni sine coz ruptiõe guida: ℟ i ptu ỽgo pu erpa. ℟ Maria aut audiuit tur bata é i ꝑmõe ãgeli. Et cogita bat q̃lis esset ista salutatio. ℣. Quõ fiet istud ait maria: q̃n viz nõ cognosco. Et co. L. iu. Aue inqt ãgel⁹ ad eã gra plena dñs tecũ. Impie/ta é maria gra: ℟ eua euacuata é a culpa. Maledictio eue: in bñdictiõez mutat marie. Aue gra plena dñs tecũ. Tecuz in coꝛde: tecũ i vẽtre: tecũ i vtero tecũ i auxilio. ℟ Bñdicta tu i mulieribꝰ. Et bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. ℣. Aue maria gra plena dñs tecũ. Et. bñ. Glozi. Et bñ. In. u. noc. Missus é gabriel ãgel⁹ ad mariã ỽgin ẽ dspõsatã ioseph. ℣ Eruc.

Aue maria gra plena dns te/ cum. bndicta tu in mulierib⁹ ℟. Deus noster re. Ant. Ange lus dni nuciauit marie. z con cepit de spiritu sancto ℟. Fu damenta. ℣. Egredietur vir.

Gratulare bta virgo: christ⁹ e celo suo descendit in vteruz tuum. Ex sinu patris: in vteru dignat⁹ est descendere matris. Bene dicta tu in mulierib⁹ inquit: que vitam z viris z mulieri/ bus pepisti. Mater generis nostri penam intulit mundo: genitrix dni nostri salutez at/ tulit mundo. ℟. Dixit angel⁹ ad mariam. ne timeas maria Jnueniſti gratiã apud dnm. ℣. Ecce concipies z paries fi lium: z vocabis nomen eius iesum. Jnueniſti.

Lectio. v.

Victrix peccati eua: au trix meriti maria. Eua o/fidendo obfuit: maria viui ficando pfuit. Percussit illa: ista sanauit. Pro inobedien/ tia eni obedietia cõmutatur. Fides pro pfidia cõpensatur Beata igit maria gestat infã tem. amplexat filiu. portat a quo portabat. Nec fortuitu ut fingũt sabelliani repit par/ uulũ. sed decursis noue men/ sibus pepit xpm. ℟. Ecce co/ cipies z paries filiu. Et voca bit nomen eius iesus. ℣. Hic erit magnus z filius altissimi vocabit: et dabit illi dns de⁹ sedem dauid patris eius. Et

Lectio. vj.

Laudat nũc organis maria: z iter ve tocẽs articulos tympana pu/ erpere cõcrepẽt. Concinãt le/ tantes chori: z alternantibus modis dulcissima carmia mi sceant. Audite igit quemad/ modũ tympanistria nra can/ tauerit. Ait eni. Magnificat aia mea dnm. et cetera. Lau/ sam igit inualescẽtis errois miraculũ noui partus euicit: z eue planctuz: marie cantus excluſit. Extat virgo cum cõ/ cipit. virgo grauida virgo cũ parit. virgo post partum. ℟. Quomõ fiet istud respondit maria: quia virũ non cogno/ sco: angelus ad hec: Spirit⁹ sanct⁹ supueniet i te. Et virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. ℣. Jdeoqz qd nascetur ex te scm vocabit filius dei. Spiritus scus. Glia. Et virtus.

In. iij. noct. ant. Ecce virgo cõcipiet z pariet filiũ: z vocabitur no/ men eius emanuel. ℟. Lãta/ te. Ant. Multiplicabit ei⁹ im perium: et pacis non erit finis. ℟. Dns regii. ex. Ant. Dabit illi dns sedẽ dauid p̃is eius z regnabit ineternũ. ℟. Lãta

te. ij. ℣. Egredietur dñs. Veniet

In illo tpe. Scdm lucā.

Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginē desponsatā viro: cui nomē erat ioseph de domo dauid. et nomē virginis maria. Et reliq

Omel. ex cōmentario venerabilis Bede pbyteri. Lc. vij.

AD mariā ergo virginē gabriel mittit: qui dei fortitudo noiatur. Illū quippe nunciare veniebat: qui ad debellādas aerias potestates hūilis apparere dignatus est. De quo p psalmistā dr. Dñs fortis et potēs dñs potēs i plio. ℟. Dabit illi dñs dei sedē dauid pris ei⁹. Et regnabit i domo iacob ieternū. ℣. Et regni ei⁹ nō erit finis. Et reg. Lc. viij.

MVltas ob causas salua tor nr non de simplici virgine. sed de despōsata voluit nasci. Primo videlz. ut p generatōem ioseph cui⁹ maria cognata erat: marie quoq; nasceretur origo. Deinde ne velud adultera lapidaret a iudeis: malēs aliquos de suo ortu: q̄z de pudore dubitare parentis: simul et virginib⁹ impudicis occasionē tollens. ne mīrem saluatoris quoq; diceret falsis suspicationib⁹ infamatā. ℟. Dixit aūt maria ad angelū. Ecce ancilla dñi: fiat mihi scdm verbū tuū. ℣. Spiritus scūs superueniet in te. et cū rndisset āgel⁹: ait maria Ecce

TErtio: ut in egyptū fugiēs. et inde rediēs haberet solatiū viri: qui inter gerrime virginitatis custos pariter et testis existeret. Quarto: ne part⁹ eius diabolo pateret: qr si eū de virgine nasci cognosceret: fortitā quasi ceteris hoibus eminētiorē morti tradere timeret. Maria aūt hebraice stella maris syriace vo dña vocat: et merito qr et tot⁹ mundi dñm et lucem scli meruit generare pennē. q cū pre et spū scō viuit et regnat i scla scl'or. ℟. Xpi virgo dilectissima virtutū opatrix opē ser miseris. Subueni dña clamantibus ad te iugiter. ℣. Quoniā pctōr mole pmimur: et nō est q adiuuet. Subueni. Glia p. Subueni. Reciprat misrīa Xpi virgo. Si infra. xl. euenerit. ℟. Emitte agnum dñe. In

ROrate celi desup et nubes pluāt iustū. apiat terra et germinet saluatorē. ℣. Dñs regna. Ant. Emitte agnū dñe dñatorē terre de petra deserti ad montē filie syon. ℣. Jubilate. Ant.

Egredieť dñs de loco scō suo veniet ut saluet ppl'm suū.ps. Deus deus me⁹. Añ. Ecce veniet desiderat⁹ cūctis gentib⁹ z replebiť gl'ia dom⁹ dñi.ps. Būdicite. añ. Nō auferet sceptrū de iuda z dux de femore eius donec veniat qui mittēdus est: et ipse erit expectatio gentiū.ps. Laudate. Cap. Ecce virgo cōcipiet. Hymnus. Quē terra pontus. cū Oglio sa dña. ℣. Elegit eam. In euā gel. añ. Quomō fiet istud angele dei. qz virū in cōcipiendo nō pertuli. audi maria virgo xp̄i spūssc⁹ supuenieť i te z virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. ps. Būdict⁹. Oio ut sup. Ad p̄mam añ Rorate. ps De us i nio. Añ. Gratia. ps Qui cuiqz. zc. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de ygine cū Glia p̄i. tā mira passione q̄z extra. C Ad. añ. aii Emitte. ps. Legē po. Cap lm.

LOcut⁹ est dñs ad achaz dicēs. pete tibi signuz a dño deo tuo in pfundū inferni siue in excelsuz supra: z dixit achaz nō petā et nō tēptabo dñm ℟. Veni ad liberādū nos. Quere in p̄ma dñica aduent⁹. Oio Deus q de beate marie. Ad. vj. añ. Egredietur dñs. ps. Defecit. Capit. Ecce ygo 2cipiet. ℟. Ostende nobis dñe. ut. s. Ad. ix. añ. Non auferet. ps. Mirabilia. Cap.

EGredieť ygā de radice iesse. z flos de radice ei⁹ ascēdet. z requiescet sup eū spūs dñi. ℟. Sup te iherlm. Oio. ut. s. Ad vs. añe de laudi. cuz psal. de. dña. Cap. Egredieť virga. ℟. Xp̄i ygo. Hymnus Quē terra pont⁹. cum. Oglorioſa dña. ℣. Egredieť virga in euāge. añ. O ygo virginū quomō fiet istud. qz nec p̄rimaz similē visa es nec hīe sequentē: filie iherlm quid me admirami diuinū est mysteriuz hoc q̄ cernitis. ps. Magnificat. Oio. ut. s. De⁹ qui. C Sācti ambrosij epi z cōfes. Si autē pascha euenerit fiat seruiciū de eo cū. ix. lec. cum oratione. ut in cōi. Lec. j.

LIbť posito in admīstratione p̄fecture galliaz p̄ie ei⁹ ambrosio: natus est filiꝰ eius ambrosi⁹. Qui cū in cunis positus apto ore dormiret: subito examē apū aduenies: faciē eius et ora cōpleuit: ita ut ingrediēdi z egrediēdi vices in os eius frequentaret. Lec. ij.

QUe postea euolātes in tantā aeris altitudinez subleuate sunt: ut hūanis oculis minime viderentur. Quo peracto: territus pater ait. Si

vixerit infans iste: aliqd magni erit. Postea vero cū adoleuisset. z rome lr̄is eruditus esset: in adiutoriū p̄fecture p̄torij ad cōsiliū tribuendū eligit: post quod suscepit insignia cōsulatus. Lec. iij.

Cūqz mediolanum veniisset. z causa sedāde seditionis que erat in populo in petēdo ep̄z p̄rexit ad eccl̄iaz: subito ferť vox infantis sonuisse: ambrosiū ep̄m. Ipo aūt resistēte: z obluctāte ac fugā petente. cum adhuc cathecuminus esset: capiť. baptizatur. z octauo die in ep̄alē cathedrā sublimať. Lectio. iiij.

Postea vero erat quidaz vir de hereſi arrianoz acerrimus: nimiū disputator: z durus atqz incōuertibilis ad fidem catholicā. Is ꝓstitut⁹ in eccl̄ia: p̄dicante ambrosio. vidit: vt ipse postmodū loquebať: angelū ad aures ep̄i stantem: z indicauteī ei qd populo p̄dicare deberet. Quo viso conuersus fidē quā expugnabat cepit ipse defēdere. Lec. v.

Ipse aūt vir venerabilis ep̄s erat multe abstinentie. z multaz vigiliaz z laboruz. q̄otidiano ieiunio macerans corpus. Cui p̄randendi munqz ꝓsuetudo fuit. nisi die sabbati: z dñico. vel cum natalicia celebrimoz martyruz essent. Orandi etiā assiduitas magna die ac nocte illi erat: nec opam declinabat scribendi p̄pria manu libros: nisi cū aliqua infirmitate corpus attineretur. Lectio. vj.

Ante pancos vero dies quā lectulo detineretur: cum quadragesimū tertiū psalmū dictaret: notorio eius excipiēte z videnteſ: subito in modum scuti breuis. ignis caput eius coopuit: atqz paulatiz per os ipsius tanqz in domū habitator ingressus est. Postea vero facta est facies eius tanqz nix z iterū reuersa est ad speciem suā. Scribēdi aūt vel dictādi ipso die finem fecit: siquidez ipsum psalmū explere nō potuit. Expoſitio Vos estis lux mūdi. Omelia ut in cōmuni

Cūqz post Lectio. vij. dies aliquot beatus ambrosius infirmaretur: et in lectulo detineretur. tēpore quo migrauit ad dominū: ab hora circiter vndecima diei vsqz ad illam horam qua emisit spiritum: expansis mamb⁹ in modum crucis orauit. Labia vero illius tm̄ monere videbantur: vox tamē eius non audiebatur. Lectio. nona.

Honoratus etiã sacerdos ecclesie vercellensis: cũ in supiora dom⁹ se ad qeté cõposuisset: tertio vocé vocãtis se audiuit: dicétisq; sibi: Surge festina: quia modo est recessurus. Qui consurgés: mediolanũ cõcitus venit: t dñici corporis sacramẽtũ ei dedit. Moxq; ille manus in modũ crucis expãdit: t vltimũ spm̃ inter verba oronis efflauit ad eũ q viuit t regnat p oia secla deus. Cetera de cõi vni⁹ pfessoris. Si istud festũ sci ambrosij post pascha euenerit: fiat de eo: cũ .iij. lec. Actiõ pma de expositõe euãgelij. secũda t tertia de ei⁹ vita. Cetera ad pmas vespe. matutinas t horas: sicut in festo trãslationis sci wilfridi: cum oratione de cõi. saluo q̃ hymn⁹ Iste confessor. dicet integre: sicut in natiuitate vni⁹ cõfes. Ad vespe. oia de cõi tẽ. ¶ In natiuitate vni⁹ martyris a pascha vsq; ad penthec. ad ves. añ. Alla. ptinẽs ad festũ: cum psal. ferialib⁹. Cap̃ Btus vir q̃ suffert. Mõ dicit̃. ad vẽ. an festis scor a pasca vsq; ad penthe. nisi in duplicib⁹ festis scor: t in inuẽtione scẽ crucis hym. Deus tuor milituꝫ. ℣. Hic nempe. ℣. Penas cucurrit. ℣ Ob hoc. ℣ Quesumus auctor. ℣ Gloria tibi dñe: q surrexisti. ℣ Gloriat honore In euãge. añ Filie hierusalẽ venite t videte martyrẽ cũ corona qua coronauit eũ dñs in die solennitatis t leticie alla alla. p̃s Magt. Qio Presta quesum⁹. vt in cõi. vel propa collecta: si habeat ei intitulata. Memoria de resurrectiõe Añ. Crucem sanctaꝫ. De dña añ. Paradisi porta. De omnibus sanctis añ. Sãcti tui dñe flo tẽ. Ad matuu. Inuita Exultent in dño sancti alla. p̃. Venite. Et dicet istud inuitatoriũ in oib⁹ festis sanctor: tã iij. lec. q̃ illor que pro. ix. lec. habent ipe isto: nisi in festis duplicib⁹; t que proprium habẽt inuitatoriũ: t nisi i festo vni⁹ virginis: si euenerit: vbi dicetur inuita Alla alla alla. t cetera alleluiatice: put clarius patet in rubrica: que habet in vigilia ascẽsionis. Hymnus. Deus tuor militum. In noc. añ Alla ter. p̃ Btus vir. p̃. Quare fremu⁹. p̃ Dñe quid multipli. Isti psalmi non mutant: licz festũ vnius martyris sepius euenerit. ℣. Gloria et honore. ℣. Beatus vir q̃ metuit dñm alla. In mãdatis ei⁹ cupit nimis alla alla alla. ℣.

Potens in terra erit semẽ ei⁹: generatio rectoꝝ bñdicet. In mãdatis. ℣. Letabit iustus i dño: ℟ spabit in eo alla alla. Et laudabunt oés recti corde alla alla alla. ℣ Justus florebit sicut palma: multiplicabitur vt cedrus libani. Et. ℣. Filie hierusalẽ vẽite ℟ videte martyrẽ cũ corona q̃ coronauit eũ dñs. In die solẽnitatis et leticie alla. ℣ Qm̃ cõfortauit seras portarũ tuarũ: benedixit filijs tuis in te. In die Glia. Alla. ℣. Posuisti dñe. In tau. an Alla alla. ℘ Dñs regna. Cap. Jste scũs. Hym. Martyr dei. ℣. Tui precat⁹. ℣ Soluta. ℣ Quesum⁹ au. ℣ Glia tibi dñe q sur. ℣ Justus vt palma. In euan. an. Hic ẽ vir q nõ est derelict⁹ a deo in die certaminis sui: ℟ ipse conculcauit caput serpẽtis antiq: modo coronat: quia fideliter vicit in mandatis dñi alla. ℘ Bñdict⁹. Oro vt s. Memo. de resurrectione. An Crucifixus. De dña Paradisi. De oibus scis an Sci ℟ iusti. Ad prim̃ an Alla. ℣. ℘ Deus in noie. Ad. ij. an Alla. ix. ps Legẽ po. Cap. Btus vir qui fuf. ℣ Glia ℟ honore cum alla Ad. vj. an Alla. iij. ℘. Defecit. Cap. Btus vir q in sapiẽtia. ℣. Posuisti dñe. cũ alla. Ad. ix. an Alla. iij. ℘ Mirabilia. Cap. Jste scũs. ℣ Magna est, cũ alla. ℣ Just⁹ vt palma. Ad vespe. si sit festũ qñ. ix lec. an. ptinẽs ad feriã: ℟ psal. feriales. Ca. Jste scũs. Hym. Martyr dei. ℣ Glia ℟ ho. In euange. an. Jste scũs. q̃rit cõi. ℘ Magt. Oro vt s. Jsto mõ dicat in festo vni⁹ martyris i tpe pasce ptingenti: nisi sit duplex. ℣ In festo plurimorum martyrũ a pascha vsq; ad pẽtheco. Ad vespe. an Alla ptinens ad feriã: cũ psal. ferialibus. Cap Sci p fidez. Hym. Scõz meritis. cũ oib⁹ versib⁹ sin Quesum⁹ auc. ℣ Exultẽt iusti. In euange. an Filie hierusalẽ: lra nõ mutet: qn dicat in singulari Videte martyrẽ. ℘ Magt Oro De⁹ q nos cõcedis. in cõi: vel oro propria: si habeatur ei intitulata. De memoria de resurrectione. De dña: ℟ de oib⁹ scis vt s. Ad matutin. Inuit. Exultẽt in dño. ℘. Venite. Hym Eterna xpi. ℣. Terrore. ℣ Tradunt. ℣ Mandata. ℣. Te nũc. ℣ Quesum⁹ auc. ℣ Gloria tibi. In noc. an Alla. iij. ℘ Btus vir qui. ℘. Quare fre. ℘ Cũ inuo. Psal in nõ mutant: licz festũ plurimorũ martyrũ sepi⁹ eueniat.

℣. Exultēnt iusti. i. ℟. Tristi/cia vra alla. Cōuertet in gau dium alla alla. ℣. Mundus aūt gaudebit: vos aūt otrista bimini: sed tristicia vra. Con uertet. ij. ℟. Preciosa in con/spectu dñi alla: Mors sctōr eius alla. ℣. In conspectu ois ppli eius in atrijs tuis hierlm Mors. iij. ℟. Lux ppetua lu/cebit sanctis tuis dñe. Et eter nitas tepor alla alla. ℣. Vox leticie t exultatiōis in taber/naculis iustor. Et eternitas. Gl'ia patri Alla alla. ℣. Mi/rabilis deus. In laudib⁹ añ. Alla alla. ps. Dñs reg. Cap. Reddet deus. Hymn⁹ Rex gloriose ℣. Aurē benigna. ℣. Tu vincis. ℣. Quesum⁹ auc. ℣. Gloria tibi. ℣. Justi aūt in perpetuū. In euange. añ. Ab sterget deus oēm lachrimam ab oc'lis sanctor t iā non erit amplius neq luct⁹ neq cla/mor sed nec vllus dolor: quo/niā prioza trāsierūt alla alla. ps. Bñdictus. Oro. vt s. que etiā ad horas dicet. ¶ Ad pri mā ana. Alla. vij. ps Deus in nomie Ad ij. añ Alla. ij. ps. Legem pone. Cap. Sancti p fidem. ℟. Exultēt iusti cūal'. Ad vj. añ Alla iij. ps Dete. Cap. Reddet de⁹. ℟. Letami cō alla. Ad ix añ. Alla iij. ps Mirabilia. Cap Sci t iusti. ℟. Justor aie cū alla. ℣. Justi aūt. Si fit festū q̄si ix. lec. Ad vō añ. ptinēs ad feriā psalmi feriat. Ca. Scti t iusti. Hym. Rex gliose mar. ℣. Exultent iusti. In euāg. añ. Istor ē. vt i cō. ps Mgt. Oro vt s. Isto mō dicat in festo plurimorū mar. vrgente in tpe paschali ntō fit duplex. ¶ Scōr tybur tij valeriani et maximi. oro.

PResta ops de⁹ vt q scōr martyruz tuor tyburtij valerīi t maximi solēnia co lim⁹ eor etiā virtutes imite/mur. p dñm. Memoi. vt i pa seb. tpe. si cotingāt. Lō pma.

IN dieb⁹ illis: Tyburti⁹ t valerian⁹ p beatā ceci liā ad xpm cuersi: ad hoc di/uinū officiū iplendū studiose vacabāt quotidie: vt pciosas martyrū facerent sepulturas elemosinis t pietatib⁹ insistē tes. Intea vt solitū est: bonos odiūt mali: t indicāt vniuer/sa almachio pfecto vrbis ro/me: q̄ p eos dñs circa egētes ageret: vl' q̄z studiose qs ille iusserat occidi sepelirēt. Li.

TEnti ergo ab apparito/rib⁹ almachio pſentant Quos almachius ptin⁹ hijs verbis aggressus est. Offerte dijs ibamia: t abscedite ille/

si. Riderũt ambo ꝛ dixerũt. Nos nõ dijs sed deo ꝙtidie sacrificiũ exhibem⁹. Tũc almachius ꝑfect⁹ iussit carnificib⁹ vt ab eis ducerẽt ad pagũ vbi erat idolũ iouis: et iussit vt si noluissent sacrificare: ãbo fratres sentẽtiã capitalẽ excipẽt. Gloriosi vero Lectio iij. martyres tenti a maxio cornicl'ario ꝑfecti ducebant ad pagũ. In q̃ p tẽpli ianuam trãsit⁹ erat vt oẽs q̃ ingrediẽrẽt si ioui thura nõ ꝑponerẽt punirent. Tenientib⁹ ergo sanctis offerunt thura ꝛ recusãt: recusãtes ponũt genua: feriũtur gladio. Ad quor ꝑdicatiõẽ ipe maxim⁹ regis cornicularius cũ oi domo sua: ꝛ ipsi carnifices crediderũt ꝛ veniẽte nocte sãcta cecilia cum sacerdotib⁹ vniuersi baptizati sunt eosq̃ in fide catholica ꝓstruxit. Igit̃ dum cõpisset almachius qđ maxim⁹ cornicularij⁹ cũ sociis oibus fact⁹ fuisset xp̃ian⁹: iussit eũ tãdiu plũbatis tũdi quãdiu spiritũ exalaret. Quẽ sancta cecilia sepelluit iuxta sepulchrũ tyburtij et valeriani ad laudẽ dñi nr̃i iesu xp̃i. Cetera de cõi plurimor martyrũ paschali. tpe. ¶Festũ beati Georgij vl̃ scti wilfridi si añ pasch. cõtigerit fiat viij. die p̃cedẽte cũ ix lec. ꝛ sint. vi. p̃me lec. fẽti geor:gij de cõi vni⁹ mar. viij. ꝛ .ix. de vita ip̃i⁹ et. vj. p̃me lec. sancti wilfridi vt in alio festo. viij. ꝛ ix. vt in festo trãslationis ipsi⁹. ¶ In festo sãcti Georgij fiat seruiciũ vt in festo duplici ꝛ dicat añ. Beat⁹ vir vni⁹ martyris cũ añis seq̃ntib⁹ et psal. ferialib⁹. Cap. Bt̃us vir. ℟. Filie. Hym. De⁹. ℣. Elia pil In euãg. añ Filie. ℣ Magi. Deꝰ q̃ nos bti geor/ gij martyris tui meritis et intercessiõe letificas: ꝓcede ꝑpitiꝰ vt q̃ eiꝰ bñficia poscimꝰ dono tue gr̃e ꝓseq̃mur p. ¶De mo. de resurre. tẽ. vt̃s. ¶ Ad matutinas. Inuita. Just⁹ sicut. cũ al. ℣ Veite. Hym⁹ De⁹ In noc. añ In lege. ℣ Bt̃us vir. Añ. ꝑdicãs. ℣ Quare fr. Añ Voce mã. ℣ Dñe qd. ℣. Elia. Expõ Scõz lucã Si qs vult. ℟. vt vni⁹ mar. i ps. tpe.

In dieb⁹ illis. Scts Georgiꝰ capadocie regionis gr̃ie ortus: aspicies iussu daciani impatoris oẽs xp̃m derelinquere: ꝛ ad idolorum cultur̃ festinare: lorica fidei indutus vexilloq̃ sãcte crucis circumdatus dixit. Ego christianꝰ sum: malens seculari dignitate exui: et adherere

impio imortalitatis dei. Hijs dictis replet⁹ ira datian⁹ iussit georgiū in eculeo leuari: t membratim corpus eius vngulis lacerari: ꝑcepitq; lateribꝰ eius lāpades applicari: ita vt interiora viscerū apparerent.

QUm ergo has penas martyr xp̄i sustineret: iussit eū tyrānus deponi: t extra ciuitatem eijci: t ad ℣bera extendi: t diuersis plagis cruciari. Salē ℣o in vulnera eius spḡi: t ea ex cilicio fricari. Et cū in hijs oibus penis martyr illesus maneret: iratus dacianus iussit eum in sartaginem ebulliente plūbo impletū imitti. Georgi⁹ autē facto coꝛā se signo crucis i sartagine q̄si dormiēs: donec plūbum refrigeraret: repausauit Tunc datianus ꝑcepit decollari sanctū martyrem: sicq; coronatus est in celo: cuius itercessione adiungamur angelorum collegio. ℟. Te deū lau. ℣. Posuisti. In laud. añ Qui me ꝓfessus. ℟. Dñs regn̄. et cet̄a añe d laudi. sup̄ psalmos Cap̄. Jste scūs. Hym. Mar. dei. cū Quesum⁹ auc. ℣. Justꝰ vt palma. In euāg. añ Hic est vir. vt in paschali tpe. ps. Benedictus. Oō vt. s. Mēmo. de resurrectione ꝛc. Ad ꝑmaꝝ añ Qui me con. cū Deus in noie. Añ Gratias. ℟ Quicūq; Cld. in. t alias hōs cet. añe de laudi. t cete. vt in cōi cum oꝛone ꝓpꝛia. ¶ Si ℣o festum sci georgij i dñica octa. pasce eueneri⁹ differat in. iij. feriā sequente: t dicit ad ꝑmas vs̄ de scō georgio añ. de laudib⁹ festi ꝑcedētis: t incipiat ō scō georgio ad cap̄. Et tunc dī ad suas ꝑmas vs̄ ℟. Miles xp̄i. cū alla. Et ad scdas vs̄ dī ℟. Filie hierl̄. et cete. vt s. Mēmo. de resur. ¶ In trāslatiōe sci Wilfridi archiep̄i ad vesp añ. Qui me cō. cū añis sequentibus t psal. feriat. Cap̄ Ecce sacer. Miles xp̄i. cū alla. Hym. Jste ꝓfessoꝛ dñi sacrat⁹ sobꝛius cast⁹. t cete. fine Qūs auctoꝛ. ℣. Amauit eū: In tunica. añ Cōfessoꝛ dñi. ps. Dḡi.

DEus q̄ btm̄ wilfri. Oō. dū ꝓfessoꝛē tuū atq; pōtificē trāstuliſti: da nobis per eius merita gloꝛiosa ad gaudia transire ꝑhennia. ꝑ dñm. Mēmo. de scō georgio. Añ. Jste scūs. ℣. Elia t hon. cum oꝛoe ꝓpꝛia. ¶ De memoꝛijs paschei festi scoꝝ. ¶ Et notādū: q̄ i nullo festo scoꝝ. ix. lec vel. iij. isto tpe cōtingente die dñica tunc feriali q̄n agitur ō scō: agenda ꝙ memo. cū añ. et

ozione de dñica vel ad diem p tinentē. Sed hī in festis oībus etiā duplicib⁹ fiāt memoze de resurrectione: de dña: z de oi bus scis. s. ad vs añe Crucem sanctā ꝛc. Ad matu. añ. Cruci fixus ꝛc. sicut notat circa. ij. fe riaz post octa. pasche. Ad ma tut. Inuita. Unū deū. cū alla ps. Uenite. hym. Iste confessoz dñi. sa. so. ca. In noct. añ. Be atus vir. ps. Ipsum añ. Bea tus iste. ps. Quare frem. añ. Tu es. ps. Dñe quid. ℣. Ama uit. Lcō. j. de exposicione eua ꝛc. scōm matheū. Homo q/ dam pegre. Omelyti cōi. ℟. Euge serue. cuz alla alla alla

Oꝛs sane ista p quā beat⁹ vilfridus introductus est in gaudiū: nō est moꝛs: sed doꝛmitio. Abijt ergo: nō obijt: nec extincta est lucerna eius. Cum igit inter choꝛos angeloꝛ mltiplici me ritoꝛ excellētia floꝛeret i celis locū in quo coꝛpus eius req uit pluribus miraculoꝛ insig nijs deus poꝛnauit in terris Erexit itaq; deus i archiepiscopū ebozacen. venerabilē virū oswalduz moꝛ scitate poꝛna tum. Qui celit⁹ diuina inspi ratus gra: summa cū reueren tia de infimo tumulo: quo se/ peliebat coꝛpus ei⁹ trāsferre dispositum. ℟. Ecce sa. cū alla.

Congregatis itaq; ad diē assignatū archi/ epo pdcō oswaldo cū ceteris platis: hij spēalr q dignitate z meritis pcellebāt: sumentes sci coꝛpis reliquias i capsa li/ gnea cupꝛo deaurato coopta honoꝛifice collocauerūt: quā i aglonari pte ecclie iuxta alta re bti petri posuerūt: dictusq; archiep⁹ oswald⁹ diē transa/ ctiōis i tota puicia ebozacen. festiuari pcepit. Elapso aliq tpe walterus gray dce ecclesie ebozacen. archiep⁹ utꝛ coꝛp⁹ ei⁹ in feretrū auro z argēto oꝛ natū: eodē q pꝛi⁹ trāslatū fuit octauo. s. kalēdas maias lau dabiliter trāstulit ad laudem dñi iesu xpi. ℟. Sācte. N. cō/ fessoꝛ dñi. cū alla ps. Te deū ℣. Oꝛa p nobis. In laudi. añ. ℟. Ecce sacerdos. ℣. Dns regñ. Añ. Mō est inuentus ꝛcetera ℟. Benedictionē. hymn⁹ Jesu redēptoꝛ. cū Quesumus auc. Justus ger. In euāgel. añ. Euge bue. ps. Bns Dn⁹. De⁹ q btm vilfr. Ad. j. añ. Ec ce sacer. De⁹ in noie. Añ. Bras. ps. Quicūq; Mūcq; dz alla ad añam Bras. Ad. ij. et ad alias boras omnia de cōi cum oꝛone pꝛopꝛia vt supꝛa.

℣ Sācti ℣. ꝛcie euangeliste

Ad vñ. añ. Ecce sa. ꝛ cete. añe de lau. cū psal. ferialib⁹. La. Unicuiqz. ℟. Quattuo: faci/es all'a all'. ℣. ym. Annue xp̄e sine Quesum⁹ au. ℣. In oēm. In euāge. añ. Ecce ego iohā nes, qre in cōi. vñ. Dñt. Oꝛo

DEus q nob⁹ p ministeriū bti marci euāgeliste ei martyris tui veritatē euange lij patefieri voluisti: concede qs: vt qđ ab illi⁹ oꝛe didicim⁹ gr̄a tua adiuti opari valeam⁹ Per dñm. Memo. de scō wil frido. Añ. Similabo eum. ℣. Amauit. Oꝛo ppria. Ad ma tutī. In nuit Regē euāgelista/rū. cū all'a. p̄s. Uenite. ℣ym. Eterna xp̄i. cū Quesum⁹ auc. In noc. añ Cōuocatis. p̄s Le li e. Añ Mittēs. p̄s Bñdicā. Añ. Jesu xp̄i. p̄s. Eructa. ℣. In oēm. Le. j. de expōne euā. gelij ym lucā. Cōuocat⁹ duo/deci ap̄lis. Omel. vt in fer. v i septimana penth. ℟. In vi/sione all'a all'a. Lec. ij.

BEatus ergo euāgelista marc⁹: ab egypti partib⁹ deo monēte alexādriā p̄ficiscens: cū ingressus eēt ciuitatē: ꝛ tra didisset calciamētū suū cuidā suto: i aniano noie ad emēdā/dū: ꝛ ipse reparādo manū suā grauit vulnerasset: facto luto de spūto bt̄us marcus vngēs manū viri i noie iesu xp̄i sana uit eū. Qđ videns vir ille: cre/didit in deū: ꝛ ad p̄dicationē ei⁹ baptisat⁹ ē: totaqz dom⁹ ei⁹ ꝛ mag̃ ppli multitudo loci illi⁹ ℟. Quattuo: facies all'a all'a

BEat⁹ vo marc⁹ Le. nū. Aniamū ibidē ordinauit ep̄m. ꝛ alios ministros eccle/sie: ꝛ penthapolim pergit. Cō pletis aūt duob⁹ annis: iterū alexādriā venit. Cū aūt iple/ret t̄ps vocatiōis ei⁹: ꝛ xp̄iani multiplicarent in fide: gentiles repleti liuoꝛe p̄opter mi/racula q̄ faciebat: q̄rebāt eū: ꝛ in ipsa dñica die pasche inue nūt eum missam celebrantē. Mittentesqz funē circa collū ei⁹ trahebāt eū: ita vt saxa infi ciebant sanguine eius. Cūqz iam vespa esset: miserūt eū in carcerem: vbi circa mediā no ctem: cū ab angelo cōfortaret apparuit ei iesus dicēs: Pax tibi marce nr̄ euangelista. Et ille: Dñs meus iesus xp̄s. Et abyt. Mane autē facto iterū miserūt funē in collū ei⁹: ꝛ tra hebāt eū dicētes: Trahite bu balū ad loca bubali. Ille vo cū traheret: gr̄as egit deo di/cens: In man⁹ tuas cōmēdo spiritū meū. Et hec dicēs: ille emisit spīm ad eū q viuit ꝛ re/gnat in secula seculoꝛum. ℟. Quattuoꝛ animalia all'a. p̄. Le deū. ℣. Annūciau. rūt opera

dei. In laud. añ Bilci deo. ps Bns reg. Añ. Dederunt. ps. Jubilate. cc. Lap Unicui qz. hym Exultet ce. z i hne loco Deo p:i. o: Quesum⁹ auc. v. Dedisti her. In euāge. añ In medio. ps Bñdic. ℣io Deꝰ q nobis. Ad. j. añ Bilecti. ps. Deꝰ in noie. Cetera ad horas de cō:cū o:one ꝓpria. Ad vs añe de lau. cū psalmis ȝ aplis Lap. Sapientia antiqrū. gz. Quattuo: aialia alla. z cete, de cōicu oioe ꝓpria. ¶ Si festū ſcti marci euāge. infra pascha. i. infra septimanā pasce eueneri:nihil fiet de festo:sive de ieiunio. Si ℣o in aliq dnicarū ab oct. pasce. vsqz ad pēth. ꝓgerit: totū fiat ȝ festo nil de ieiunio: nec de ꝓcessiōe ad ieiunū ptinēte: nec trā sferat ꝓcessio vel ieiunū in aliquā feriā sequentē. Si aūt in dnica pma post pascha euenerit:differat in crastinū: vt supnotat post cōple. diei pasche. Si ℣o in aliq feria ab oct. pasche vsqz ad pēth. euenerit:tā ꝓcessio qz ieiunū suo loco celebretur. ¶ In festo sancti vitalis martyris. Oratio.

Resta qs oipotēs deus: vt intercedēte bto vitale martyre tuo:z a cūctis aduersitatib⁹ liberemur i co:pe: z a p:auis cogitationibus mūdemur in mente. Per dñm. Lec. j. Anct⁹ igit vitalis ꝓ scoz martyrū geryanj z ꝓthanj cū rauēnā igress⁹ eēt cū paulino iudice suo: z vidisset quendā xp̄ianū nomine v:sicinū:arte medicū: ductū ad martyriuz expaueſcere:clamauit ipse vitalis dicēs:Noli v:sicine medice:q alios curare ꝙsueuisti:te ipm vulnerare:z co:onā pdere tibi a deo paratā. Quo audito v:sicinus genua posuit: agens penitētiā q expaueſceret:z xp̄i martyr effect⁹ ē. Lc. ij

Post hec ℣o paulinus iudex fecit teneri vitalē:qz v:sicinū volētē sacrificare redire fecit ad co:onā martyrij: z iussit eū i eculeo leuari:vt p to:mēta potuisset ei⁹ mētē ad sacrificandū idolis euertere. Cui vitalis ait:Infinita stultitia tibi dnat: vt putes memet ipm decipe:q alios a pcl'o dā natiōis studui liberare. Lc. ij

Tunc paulin⁹ dixit ad officiū suū:ducite vitalem ad palmā: z si sacrificare ꝙtēpserit:facite foueā i terra qad usqz pectoris ad aqz: z ibi eū supinū deponite: z terra atqz lapidib⁹ obruētes eū dimittite. Qd cū factū adimpleſſent: deꝰ sibi vitalē ita martyrē cōsecrauit Sepultusqz est iuxta ciuitatem rauennam p:estās

beneficia vsq; in p̄sentē diem p eū qui viuit ꝛ regnat in scla seculoꝝ.amen. Cetera de cōi vnius martyris paschali typis. Si festū apl̄oꝝ philippi ꝛ iacobi vel sci iohānis āte portā latinā vel scē crucis: vel aliqō simile in vigilia ascensionis euenerit: ibi celebret. Sed ad vs̄ nulla fiet memo. de scō: nisi festū sit duplex. Si vo in die euenerit: differat in crastinū: ꝛ tūc ad vesp. in die ascensionis: q̄ erūt de ascēsione fiat de eis memoi. Si festū sci augustini: vel aliqō sīle ante pentheco. euenerit: tres lectiones fiāt cū regimine chori. Si vo infra pēthec. euenerit: omino p̄termittat. Si vo post pēthec. ix. lec. fiāt. Si in festo scē trinitatis euenerit: differat in crastinū. Qd minus hic dicit de huiusmodi festis scōꝝ: quia ranf supius i rubrica i vigilia ascensionis satis plane. In festo apostoloꝝ philippi ꝛ iacobi. Ad vesp. añ. Vos q̄ reliquistis. Cetera ut in cōi apl̄oꝝ cū psalmis feriatis.

Cap. Non vos me elegistis.

℟. Ibant gaudētes.

Oroni rogam⁹ philippe os lāpadis pias celestis aures pulsa iudicis: vt q̄ meremur repellat supplicia: ꝛ q̄ p̄camur: det supna gaudia. ℟. Iacobe iuste iesu frater dni sit tibi pia sup nos cōpassio: quos reos fecit supba iactantia atq; sedauit mūdi petulātia. Hym. Annue xp̄e. ℣. In oēm terram. In euāg. añ. Si māseritis in me et ꝝba mea i vobis māserint: qd̄cūq; petieritis fiet vobis alla alla all. Ps̄. Magnificat. Deus qui nos ānua apl̄oꝝ tuoꝝ philippi ꝛ iacobi solennitate letificas: p̄sta q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis instruamur exemplis. p. d. In mo. vt s. Ad matu. Invitato. Regem aplorum. Hymn⁹. Eterna xp̄i munera aplorum gloria. ℣. Qui⁹ auctor oim. ℟. Tu esto ꝛc. In noc. añ. In oēm terraꝝ. ℣. Celi enarrāt. añ. Clamauerunt. ℣. Bñdicat. añ. Constitues. ℣. Eructauit. ℟. In oēm terram.

In illo tpe: Dixit ihs discipulis suis nō turbet cor vr̄m: neq; formidet. Creditis in deū: ꝛ i me credite. Et reliq̄. Omelia bē augustini episcopi. Lectio. I. Ne mortem tanq; boies timerent: ꝛ ideo turbarent: p̄solat dns discipulos suos: deū se esse p̄testans. Consequens est eni: vt si in deū cre-

ditis: & in me credere debeat. In domo patris mei mansiones multe sunt: quia merita sanctorum diuersa sunt. Nullus eorum alienabit ab illa domo: vbi mansionem p suo quisq; acceptu rus est premio. Ideo nō turbet cor vestrū. Nam vnus denarius oibus in vinea laborantibus p fidem eterna dat vita. ℟. Virtute magna reddebāt apli. Testimoniū resurrectionis ieſu xpi dñi nri alla alla. ℣. Repleti quidē spūsco loquebantur cū fiducia. Testimon.

POst ascensionē dñi nostri ieſu xpi beatus philippus p annos viginti predicauit gentibus per frigiam euangelium xpi: vbi expulso draconē: q erat sub statua martis: & suscitato mortuus: qui de flatu eiusdē draconis fuerat mortuus: confractaq; statua loco eius fecit erigi crucem xpi. Et cū multa milia hominum p predicationē apostoli ad fidem cōuersa baptizarent: admonitis vicinis presbyteris. vt memores domini essent: & viriliter starent: ipse cū esset annorum octogita & septē perrexit ad dominū. ℟. Ibant gaudentes a conspectu cōsilij. Quī digni habiti sunt pro nomie ieſu contumeliam pati alleluia alleluia. ℣. Erāt gaudentes & alacres apostoli dñi gratias agentes deo & patri. Quonia

Lectio ij.

IN illo tēpore. Suscepit eccleſiaz hieroſolimorum frater dñi iacobus: qui cognominatus est iustus: & ex vtero matris sue sanctus fuit. Hic solus ingrediebat in scā sanctorum: nunq; ab ozone cessauit. Qué cuz scribe & pharisei sup pinnam templi statuentes interrogarent: cui obtempare deberent q: ois ppls errat p ieſuz crucifixum: At ille dicebat hunc esse saluatorem: precipitauerūt eū ex alto: et lapidabant. Ille vo orabat dicēs. Domine dimitte illis: quia neſcuit quid faciūt. Tunc quidā ex phariseis partica fullonis arripiēs: ipm i caput percussit: et cerebz eius eiecit. Populi aūt cuz oi diligentia et honore sepelierunt corpus apli iuxta templū: credentes xpm filiū dei viui regnante in secula seculorum. amē ℟. Candidi facti sunt nazarei eius alleluia: splendorez deo dederunt alla. Et sicut lac coagulati sunt alleluia alleluia. ℣. In oem terrā exiuit sonus eorum: & in fines orbis terre verba eorum. Et sicut. Gloria. Alla alleluia. ℘ Te deum. ℣ An-

nunciauerunt. In laudib⁹ añi.
O Omine ostende nobis patrē: ⁊ sufficit nob alla. ℘. Bñs regñ. Añi. Philippe q me videt: videt ⁊ patrē meū alla. ℘. Jubilate. Añi Ego sū via ỽ vitas ⁊ vita alla alla. ℘. Be⁹ de⁹. Añi. Sicut misit me pr ⁊ ego mitto vos: manete in dilectione mea. alla alla. ℘. Bñd. Añi. Manete in dilectione mea sicut dilexi vos alla. ℘. Laudate. Cap. Per man⁹ Hym. Exultet. ỽ. Bedisti. In euāg. añi. Nō turbet cor vīm: neq3 formidet: creditis i deū ⁊ in me credite: i domo patris mei māsiones multe sūt alla alla. ℘. Bñd. Dio vt. s. Me morie puttēpus erigerit. Ad j. añi. Bñe oñde. ℘. Be⁹ i no. Añi. Gras. ℘. Quicūq3 vult. Ad. iij. ⁊ ad alias hōs añe d laudi. Cap. Re. de cōi cū oīoe, ppa Ad vespe. añi. Bñe oñde, ⁊ cetere añe de laudi. cū psalmis de aplis nisi infra octa. ascēn. euēerit tūc ei sūt dicēde añe ⁊ psal. de ascē. put notat i vigi. ascensi. Cap: Per manus. Re. Laudidi sci. Hym Exultet c. ỽ. In oēm terrā. In euāg. añi. Si cognouissetis me ⁊ patrē meū vtiq3 cognouissetis: ⁊ amō cognoscetis eū: ⁊ vidistis eū alla alla alla. ℘. Magt.

Dio Be⁹ q nos. Memo. vt. s Si hoc festū in die ascēsi. euenerit: differat i crastinū: ⁊ tūc ad. ỽ. vs. i die ascē. fiat memo de aplis: ⁊ i crastino ad vs de aplis fiat memo. de inuētione scē crucis ⁊ de ascē. ⁊ de mart. ¶ In inētōe scē crucis ad vs. Alla ptnēs ad feriā cū psal. feriali b⁹: nisi infra octauā ascē/ sionis euenerit. Cap:
O Ibi aūt absit gloriari nisi i cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i: p quē mihi mūd⁹ crucifix⁹ ēt ego mūdo. Re. Hoc signū crucis. Licet eni hoc festū nō sit duplex tñ dr. Re. i ꝑmis vīs scōm vsū ecclie eboracen. qđ non ptigit alio tpe isto. Hym. Ar/bor dcora. ỽ. Btā cui⁹. ỽ. O crux aue spes vnica hoc iuēti onis tpe. ỽ. Qūs auc. vel Tu esto. q̄rat iste hym. i dnica in passione dñi Ad. j. vs. ỽ. Hoc signū crucis erit i celo. Cū dñs ad iudicandū venerit alla. In euāg. añ. O crux bñdcā q: i te pependit saluator mūdi: ⁊ in te triūphauit rex angelor alle/
O luia. ℘. Magt. Oratio
Deus q i ꝑclara salutifere crucis inētiōe passiōis tue mi racula fuscitasti: cōcede vt vi/talis ligni ꝑcio eterne vite suf fragia ꝙseq̄mur. Qui vivis ⁊ reg. Memo. d martyrib⁹. Añ

filie hierlem. ℣. Exultent.

℟. Resta qs ops deꝰ. Oro
vt q scoꝝ martyꝝ tuoꝝ
alexādri euētij ⁊ theodoli na/
talicia colimꝰ: a cūctis malis
imunētibꝰ eoꝝ itercessiōibꝰ li/
beremur. p xpm d.n. Ad pces
sionē añ crucē. ℟. O crux glo/
riosa. ℣. Arbor amara. ℟. Di
cite in. Oro. Deꝰ q p nob. In
reditu de dña añ. Alma redē/
ptor. De oibꝰ scis a añ. Lux p/
petua. Ubi aūt nō fit pcessio:
fiat memo. de resurrectiōe: de
dña: ⁊ de oibꝰ scis: sicut alias
Si festū ist̄ud añ ascēn. euene
rit. Si vo i die vel in crastino
ascēn. istud festū euenerit: tūc
fiat scōis vesp. de ascēn. tm̄ fiat
memo. d festo iuēnōis scē cru
cis. Si vo alio die istra oct. eue
nerit: pr̄io fiat mem̄. de ascēn.
Deū de martyrib⁹. Ad mat.
Antiꝰ Uenite adorem⁹ dñm
Qui nos redemit p crucē alla
alla. ℣. Uenite. Post secūdū
ꝑsū rīdeat Qui nos redemit
p crucē alla alla. Hym. Crux
fidel. ℣. Sola digna. ℣. Glia
⁊ honor. ℣. Crat in laudi. i dñica
in passiōe dñi. In noc. añ. Al
leluia alla alla. ℣. Exaltabo.
℣. Oēs gētes. ℣. Jubil. do ℣.
℣. Hoc signū cru Scōm ioh.

In illo tpe. Erat homo
ex pharisceis nichodemꝰ
noie pr̄inceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad iesum nocte: ⁊ dixit ei.
Rabbi: scimꝰ q: a deo venisti
magister. Et reliq. Omel. ve/
nerabilis bede pbyteri. L. ij.

Quia igit̄ frēs nichode/
mus qué mgrm noue/
rat ꝓfitat̄ studiose doceḡ adi
it: merito ad agnitionē dinita
tis eiꝰ pfecte doctꝰ subijt: me
rito vtriusq natiuitat̄ eiꝰ dine
sc̄. ⁊ hūane ꝟ ⁊ passiōis atq a/
scēsiōis ipsiꝰ archana pcepit:
necnō etiā modū sc̄de regene
rationis ipsiꝰ igressū regni cele
stis: altaq pplura doctrine e/
uāgelice sacra dño reuelante
didic. ℟. Dulce lignū dulces
clauos dulce pōdus sustinuit
Que digna fuit portare ꝑciū
huiꝰ scli alla. ℣. Hoc signum
crucis erit in celo cū dñs ad iudi
candū venerit. Que dig. L. ij.

Regnāte venerabili dei
cultore ꝯstātino: cū gēs
barbaroꝝ ꝯgregarer̄ ad bellū
ꝯtra romanā: ⁊ ille rex tieret
vsq ad mortē: eadē nocte vir
splēdidissimꝰ suscitauit eū di
cens. Constātine noli timere:
sed respice celū ⁊ vide. Et itu/
ens in celū: vidit signū crucis
xpi: ⁊ desup scriptū titulū: in
hoc vince. Fecit aut̄ ē rex si mi
litudinē crucis quaꝝ viderat
in celo: et surgens impetum

fecit cõtra barbaros: ꝛ fecit ei
antecedere signuz scé crucis: ꝛ
dederuntqz barbari fugam: ꝛ
mortua est non minima mul-
titudo. ℟. Hoc signum crucis
erit in celo cũ dño ad iudican
dum venerit. Tũc manifesta
erũt abscõdita cordis nri alla
alla. ℣. Cũ sederit filius hois
in sede maiestatis sue: ꝛ cepe-
rit iudicare seculũ per ignem
℣ Tunc manifesta. Te. ui.
POst hec impator constã
tinus misit ad matré suã hele-
nã: ad ingrendũ lignũ dñici:
et in eodé loco ad edificandã
ecclesiã. Que ingressa hiero-
solymam: cõgregatis iudeis
dixit: Ostédite mihi lignum
scé crucis: alioquin oés igni
trademini. Qui timentes tra
diderunt ei iudam: ꝛ iussit eũ
mitti in lacũ siccuz. Qui post
septem dies; clamauit de lacu
vt reduceret: ꝛ ostéderet crucé
xpi. Ascendens autẽ de lacu
perrexit ad locuz vbi scã crux
iacebat. Cũqz ibi orasset: stati
cõmot⁹ est loc⁹ ille: ita vt ipse
iudas diceret In veritate xpe
tu es saluator mũdi. Cũqz fo-
disset: inuenit tres cruces: ẽs
attulit in ciuitatẽ. Et circa ho
rã nonã ferebat mortuus: sup
quem iudas singulas cruces
posuit: ꝛ nõ surrexit. Imposi-
ta no tertia cruce christi sup
mortuũ: statim surrexit: oẽsqz
qui aderãt deũ glorificabãt.
Btã no helena ipsam crucez
xpi in loculo argẽteo colloca
uit: ꝛ in caluarie loco ecclesiã
ẽstruxit ad laudẽ dñi nri iesu
xpi. ℟. Per tuam crucẽ salua
nos xpe redẽptor. Qui mortẽ
nostrã moriẽdo destruxisti: et
vitã resurgẽdo repasti alla. ℣
Miserere nob iesu benigne:
q passus es clemẽter pro nob.
Qui. Glia. Alla. ps. Te deũ.
℣. Adoram⁹ te. In laudi. añ.
HElena ẽstãtini mat hie-
rosolymã petijt alla. ps.
Dñs reg. añ. Tunc precepit
eos oés igne cremari: at illi ti
mentes tradiderũt iudã alla.
ps. Jubil. Añ. Helena scã di-
xit ad iudã: comple desideriũ
meũ: ꝛ viue supterrã: vt ostẽ-
das mihi q dicit caluarie lo-
cus: vbi abscõditũ est precio-
sum lignũ dominicũ alla. ps.
Deus de⁹. Añ. Orabat iudas
deus deus me⁹ ostẽde mihi li
gnũ scé crucis alla. ps. Bñdi
cite. Añ. Cũ orasset iudas: cõ-
motus est loc⁹ ille: in quo scã
crux iacebat alla. ps. Lauda-
te. Cap. Mihi aũt. ym. Ar
bor decora. vsq̃ i pmis vel ℣.
Dicite i nationib⁹. In euãgel.
añ. Ecce crucé dñi fugite par

tes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluia. ℣. Benedict⁹. Oro. De⁹ q̄ in p̄clara. Memoria martyrū. Añ. Absterget deus. ℣. Justi aūt. Oro vt s̄. Ad memoriā añe de resurrectiōe. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. ℟. cete. vt s̄. Ad p̄ma añ. Helena. ℣. De⁹ i nomine ℟. Añ. Elias. ℣. Qui cūq; vult ℟. Ad. iij. añ. Tūc precepit. ℣. Legē pone. Cap. Mihi aūt. ℟. Hoc signū crucis erit in celo alla alla. ℣. Cū dns ad iudicādū venerit alla alla. Glia. Hoc signū. ℣. Adoramus te. Oro. De⁹ q i. Ad. vj añ. Helena. ℣. Defecit. Cap.

Christus humiliauit semetipsum factus obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℟. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi alla alla. ℣. Quia p̄ crucē tuā redemisti mundū alla alla. Glia. Adoramus. ℣. Dis terra adoret. Oro vt s̄. Ad nonā añ. Cum orasset. ℣

Mirabilia. Capitulū. Christus p̄cta nra ptulit in corpore suo super lignū: vt p̄cis mortui iustitie viuamus cuius liuore sanati sumus. ℟. Dis terra adoret te deus alla alla. ℣. Et psallat tibi: psalmū dicat nōi tuo alla alla. Glia. Dis. ℣. Dicite in natiōe. Oro vt s̄. Ad vesp. añ. Helena. cetere añe de lau. cū psal. dñica libus. Cap. Mihi aūt absit. Hymn. Arbor decora. vt s̄. ℣. Hoc signū crucis. In euāgel. añ. O crux splēdidior cūctis astris: mūdo celebris: hoibus multū amabilis: sanctior vniuersis: q̄ sola fuisti digna portare talentū mūdi: dulce lignū dulces clauos: dulcia ferens pondera: salua p̄sentē cateruā i tuis hodie laudib⁹ cōgregatā alla alla alla. ℣. Magn. Oro vt s̄. De⁹ q in p̄clara.

Sancti Johānis ap̄li et euangeliste añ portā latinā ad vesp. añ. Alla pertinēs ad feriā: cū psalmis ferialibus. Cap. Qui timet deū. Cōmunitate dñi. Hymnus.

Bina celestis aule luminaria iacobe necnō iohes theologe posc̄ite nobis venā rogātib⁹: quā venit xp̄s grā dare miseri. Hymn⁹. Annue xp̄e. ℣. Laude honorand⁹. In euāge. añ. In feruētis olei dolio missus iohānes ap̄ls: diuina se p̄gente gr̄a illesus exiuit alleluia alleluia alleluia. ℟. Magnificat. Oro.

Deus qui cōspicis quia nos vndiq; mala nostra p̄turbant: p̄resta quesum⁹: vt beati iohis apostoli tui et euange

liste intercessio gloriosa nos ꝓtegat. ꝑ dñm. Ad matu. Inuita Exultent in dño. ꝑs. Venite. Hymn⁹. Eterna xꝑi. In noct. aii. All'a. ꝑs. Leti exar. ꝑs. Bñdicā. ꝑs. Eructauit. ℣. In oēm. Expositio fm iohānē. Dixit ihesus petro: Segre me. Omel. vi in alio festo. Virtute magna. vi s. in feste apl̄oz philippi ⁊ iacobi. Le. ij

HOdie frēs charissimi sci iohānis euāgeliste gaudētes illū celebram⁹ natalē: q̄ sicut ecclesiastica narrat historia ab epheso iussu domitciani romā ꝓduct⁹: ⁊ ꝑtite senatu ante portā latinā i olei feruētis dolio missus: ex q̄ uī diuina se ꝓtegente gra tantū liber exijt a doloze corpis: quantū ahenus erat a corruptiōe carnis. ℟. Ibant gau. Le. ij

IHesus igit iohānis iter alias virtutes magnitudo signoz hec fuit: q̄ lutauit i aurū situestres frondiū virgas: litoriq̄ sara in gēmas. Itez gēmaru fragmina in ꝓpriā reformauit natura. Viduam q̄z pecē ppli suscitauit: ⁊ reduuuū iuuenis corp⁹ remeā te aia repauit. Bibēs letiferū hausti: nō solū euasit piculū: sed eodē ꝑstratos poculo: ad pristinū vite reparauit statū: ꝑ eū q̄ viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ amē. ℟. In medio ecclesie alla. Regrei alio festo eiusde. ꝑs. Te deū. ℣. Valde honorandus. In lau. aii. All'a all'a. ꝑs. Dñs reg. ℟. La. Qui timet. Hymn. Exultet celū. ℣. Dedisti be. In euāge. aii. Iste est iohānes: q̄ supra pect⁹ dñi in cena recubuit: beatus apl̄o cui reuelata sunt secreta celestia all'a. ꝑs. Bñdict⁹. Oro vt supra. Ad. i. ⁊ ad alias horas aii alleluiatice. Ad. iij. Cap. Qui timet. ℟. de cō ad oēs horas dicant cū oīone ꝓpria. Ad. iij cap. In medio ec. Ad. iiij cap. Jocūditatē ⁊ exul. In natali sci iohānis archiepi eboracensis festu duplex de minoribus. Ad vesp. aii. Amauit eū et cetera aīe vt s. de sācto ambrosio: cū capitulo nō sono et hymno ⁊ cetera. Oīa

DEus q̄ ꝓtē die bti iohānis cōfessoris tui atq̄ pōtificis migratiōe cōsecrasti: da ecclie tue digne d ei⁹ solēnitate gaudere: vt apud miaz tuā exemplis ei⁹ adiuuemur ⁊ meritis: ꝑ dñm. Eadem. de sco iohāne apl̄o. Alii. In medio eccle. ℣. Valde bo. Oro. Deꝰ q̄ cōspicis. Ad matu ⁊ ad alias horas vt supra de sancto ambrosio cū oratiōe ꝓpria. Expositio

fm matheū. Hō qdā pegre, Omelia vi in cōmuni Lec.ij.

BEatissim⁹ igit iohānes archiepiscopus itra ꝓfi nia anglor edit⁹: cū tā bñ ibu tus diuersor libror esset lris: rura passim ist⁹ regiōis pera/ grauit: plurima diuina semi/ nans germina: multosq; dia/ conat⁹ ordine & ꝓsbyteri scifi cauit honore: de qrū collegio scis extitit beda: q multa apli ce fidei cultor ib⁹ scripsit vtilia Postq; aūt archiep⁹ venera/ bil eata: cursū huane vite cō/ pleuit: do disponēte: ac rege i dito alfrido ānuēte: ꝓsulat⁹ su scepit honorē supdict⁹ iohes i loco q hostoldeshamvocitat.

POst h igit bīis Lec.iij. wilfrid⁹ eps: q lōgo tpe abepatu suo electus fuit: a ro mano concilio et a dño papa epla accepta i patriā reuenit: et epatū haugustaldēsis eccle sie cū synodali cōcilio recepit: & scūs iohānes i eboz. ciuitate epatū accepit: & annis viginti trib⁹ nobilit rexit. Hic aūt i epatu suo triginta trib⁹ annis: octo mēsib⁹: et tredeci dieb⁹. et postea cū tā epatū circuire nō poterat: suo sacerdoti wil/ frido cū tot⁹ ppli electiōe pō tificatū cōmisit eboracensem. Ipse qz beuerlic petijt: & ibi in dei seruitute persistēs: nonas maij vitā felicit finiuit ad lau dem dñi nri iesu xpi. Ⓒ Scōz martyz gordiani & epimachi

OAl qs ops de⁹: vt q Dio bīōz martyrū tuoz gor diani & epimachi solēnia co/ lim⁹: eoz apud te intercessiōi bus adiuuemur. p dñm. Lec.j

IUlian⁹ impijssim⁹ impa/ tor iussit gordianū vica/ riū suū: vt ianuariū ꝓsbyterū sibi ꝓsentaret. Tunc ianuari⁹ ꝓsbr ꝓsentat⁹ gordiano dixit: Fili noli pdere tps tuū: & age penitētiā p corporib⁹ scōz qs interfecisti. Ego tibi ꝓmitto i noie iesu xpi: q si ex toto cor/ de crediderit: & baptisat⁹ fuer oiuz criminū tuoz delanabis sordes: ita vt te imaculatū ie/ su xpo offeras. Lec.ij.

GOrdian⁹ vicarius cū la/ chrymis introiuit ad vxorem suā noie marinā: & enarrauit ei monita sci ianuarij. Tunc vxor ei⁹ & ille sil' venientes ad ianuariū ꝓsbyterū baptisati sunt ab eo: & familia eoz ꝓmi scui sexus numero qnqginta. Imp⁹ iulian⁹ h audiēs iussit dānari scm ianuariū ꝓsbyterū: & gordianuz in custodia publica mancipari: vxorē ei⁹ marinam in quadam villa in seruitio rusticor oppmi. L.iij

POst hec clemẽtianꝰ vicarius ꝓcepit sibi tribunal ꝓparari ⁊ btm̃ gordianuꝫ cathenis victũ ante se tulsit ꝓsentari: cui ⁊ dixit. Sacrifica dijs. Sinautẽ: faciã te capite cedi. Beatus gordianꝰ dixit. Nũquaꝫ bñ tibi sit miser: nec ꝓncipi tuo iuliano. Tũc iratus clemẽtianꝰ iussit eũ plumbatis cedi. Qui cuꝫ diu cesus grãs ihesu xpo referret: iussit eum clementianus decollari Decollatus igiꝫ canibꝰ ꝓjcit sed custodit ab eis ille sus ⁊ a familia sua nocte sepelit. vbi prĩdẽ sepelierunt scm̃ episcopũ. quorꝫ martyrꝫ suffragijs a cũctis ꝓtegamur aduersis. Cetera de eoꝝ plurimorꝫ martyrũ pascalis tpis. ¶ Sanctorum martyrũ Nerei et achilei ⁊ pancracij. Oratio.

PResta qsumꝰ ops deus ut qui beatorũ nerei achillei atqꝫ pancracij martyrũ tuorꝫ natalicia colim⁹ a cunctis malis imminentib⁹: eorũ intercessionib⁹ liberemur. Per dñm

IN dieb⁹ illis Lectio. j. Nobilissima virgo domitilla neptis domiciani imperatoris: habebat nereũ ⁊ achilleuꝫ eunuchos cubicularios quos scũs petrus lucrat⁹ fuerat xpo. Illi vero ꝓgenies ad scm̃ clementem epm̃ dixerũt. Domicilla filia plautille cuꝫ aurelianũ illustrem haberet sponsum a nra paruitate didicit sermonẽ. quem nos ex ore petri apli didicimus. Unde nunc cupit virginitatꝫ sue votum manꝰ tue velamento sanQuib⁹ cle- Lec. ij. crari. mens epc̃s dixit. Tempꝰ est ut video i quo ⁊ mea ⁊ vestra ⁊ ipsius vocatio: hac occasione ad martyrij palmam attingat. Surgensqꝫ prexit ad domicillã et cõsecrauit eam. Spõsus eiꝰ contẽptus ab ea: fecit eã xpianitatis titulo relegari. ⁊ cepit nerei ⁊ achillei animum cõmouere. Et postmodũ cũ eculeo ⁊ flãmis cõpelleretur ad imolandũ ydolis: et diceret se a beato petro apl̃o baptizatos: nullaqꝫ ratione posse ydolis imolare capite cesi sunt. Lectio. iij.

SAncti⁹ igiꝫ pancraci⁹ adductꝰ est ad dioclicianũ: cui ⁊ dixit. Infãtule tibi suadeo ut recedas ab insania xpianorꝫ. ⁊ te semp velud filiũ habebo Btus pãcraci⁹ dixit. Noli errare ipator: dij tui demones sunt. Tũc iratꝰ dioclicianus iussit scm̃ pãcratiũ duci i viã aureliã: ⁊ ibi capitalez subire sententiã. Sci igitur tres viri

isti nere⁹ z achille⁹ atq; pancraci⁹ quoz gl'iosam recense/mus passione: nobis peccatorũ optineãt remissione z luce ppetue bñdictione. p eũ qui viuit et regnat p oia scl'a de⁹. Cetera de cõi plurimoz martyz paschalis tpis. cc. ¶ Sãcti dunstani epi z confessoris ad ps. aũ. Al'a ptimes ad feriam. cũ ps. al. ferial. ib⁹. Cap. Ecce sacerdos. Hymn⁹. Iste cõfessor. ℣. Amauit. In euãge. aũ. Cõfessor dñi. Dio. Da qs. ut in cõi. ¶ Ad matut. Inuit. Exultent. ps. Venite. Hymnus. Iste q confessor. In noc. aũ. Al'a in. ps. Beatus vir. ps. Quare fremuerũt. ps. Dñe qd. ℣. Amauit.

Sanctus antistes dũstan⁹ cũ iam flos adolescẽtie in ãnis adoleſceret de glascõia egressus: archiepo dorobernẽsi aldelmo patruo scilicet suo se iunxit. In q̃ idez pontifex: gr̃az dei admirãs palatio eũ ꝓsentauit: z regi adelstano magno affectu cõmẽdauit. A quo diuersis honoribus sublimat⁹. locũ quoq; in quo educat⁹ est dei iſormandi seruitio suscepit: vbi monach⁹ z abbas effect⁹ mõachoz ibi scolã primus instruere cepit. L. ij.

Rex aũt eadegar⁹ regno cõfirmat⁹ bñ dũstanũ in epatũ wigornẽsis ecclesie promouit. In cui⁹ ordinatõe cuz odo archiepus officiũ rite pageret: eum eccle metropolis dorobernẽsis cũctis admirantib⁹ titulauit. Sup quo a circũstantib⁹ modeste redargut⁹: Scio ingt l'ñi q̃d in me loquat deus. Predicto vero archiepo pribus suis appositor: ab oi ppl'o z clero beat⁹ dũstan⁹ in archiepiscopũ eligit.

One aũt vocatio/ Lec. iu. nus ei⁹ imutẽte cõmissã sibi eccl'iam deo assigũit verbo instruxit: atq; auctoritate aplica a pctis oibus absoluit. Deinde cõmissa oib⁹ pace et charitate sua: vale vltimũ dixit. Et cũ p triduũ lectulo decũberet: viaticum sacroz xpi suscepit. Unde gr̃as agẽs deo psallere cepit. ℣ Deoziaz fecit mirabiliũ suoz misericors et miserator dñs escam dedit timẽtib⁹ se. Inter que ℣ba spũs in manib⁹ creatoris reddens in pace quiuit. ℟. Euge. ℟. Ecce sacerdo. ℟. Agnita. oia alluiatice in fine misse. ℣ Ora p nobis. In laudibus et ad alias hõs ãe alluiatice. Cetera de cõi vni⁹ confes. ponti. ¶ Isto mõ dicat de eo si ante ascẽsũ. euenerit. Si vero post festũ scẽ trinitat⁹ euenerit di/

datur de eo cum tribus lec. sequenti de vno confes. pont. extra temp⁹ paschale. ¶ Sancti vrbani pape t martyris. Oratio.

Adsis omnipotens deus: ut qui beati vrbani martyris tui atq; pontificis solemnia colimus eius apud te intercessionibus adiuuemur. ℣ Per dominum. Lectio.

Almachius vrbis rome prefectus misit t tenuit sanctum vrbanum vrbis rome episcopum cum clero suo. Quibus adductis: almachius dixit. Iste est vrbanus sacrilegus seductor hominum: qui christiani sui papam commemorat. Beatus vrbanus respondit. Quibus persuadeo: ut creatorem suum deum verum cognoscant t viam iniquitatis respuant. Le.ij.

Sequenti vero die almachius precepit apparitoribus suis: ut sanctissimum vrbanum papam cum clero suo ad templum diane ducerent. t si sacrificare nollet: capitalem sententiam accipent. Et cum ducti fuissent sci ad templum diane ut immolarent: ceperunt clamare t dicere. Unus est deus creator omnium visibilium t inuisibilium: preter ipsum nō est alius ipsi soli sacrificamus. Ad hec ministri furore repleti: eduxerunt eos foras de templo. Lectio.iij.

Tunc beatus vrbanus expansis manibus erectisq; in celum oculis orauit t dixit. Gloria tibi domine rex altissime qui nos fecisti ad laudem tui nominis viriliter agonizare: facinos ad martyrii coronam puenire. Deinde sci seinuicem osculantes t vexillo crucis xpi frontes suas munientes gratias deo referentes et genua flectentes: decollati sunt pro nomine domini nri ihesu xpi. cui est honor t gloria in secula. Amen.

Cetera de communi vnius martyris sicut tempus exigunt. ¶ Sancti augustini archiepi anglorum. Si aut pontificem euenerit. Ad vesperas Alla. per omnia saeculorum. Capitulum. Ecce sacerdos. Hymnus. Iste confessor. ℣ Amauit. In euangelio aut Confessor domini. ps. Magnificat.

Deus qui diuinam augustinum pontificem doctorem populo tuo celestis ipsius intercessu nobis tribue veniam peccatorum. t cum ipso celestium premia gaudiorum. ℣ Per dominum.

Memoria de sco beda. aut. Amauit deduxit. ℣ Magnificauit. Oratio. Adesto domine. ut in cōi. Ad matut. Inuit. Exultet. ps. Venite. Hymnus. Iste confessor. In noct. aut. Alla. iij. ps. Beatus vir. ps. Quare fremuerunt. ps. Domine quid. ℣. Amauit. Lectio prima de expositione euāge. hodie

marcum. Videte vigilate. Ome. ut in cōi. ij. lec. .iij. de vita eius. s. Gregoriꝰ papa inclitꝰ ꝛc. ℟. Euge serue. ℣. Ecce sacerdos. Seē. M. Ds Te deū. ℣. Ora ꝓ nobis ꝛc. In laudibus ꝛ ad horas aie allatice. cetere de cōi vnꝰ cōfes. ponit. cū oratione ꝓpria. Ad vs aīe Alla. Cetera vtꝰ confes. ponit. Si post pent. aīus festum celebrauerit: sua seruitutem de eorum ayr. lec. sicut de vno cōfes. pōt. extra tēp. paschale.

Gregoriꝰ igit̄ papa inclitꝰ diuino admonitus instinctu: misit seruum dei augustinū ꝛ alios plures cū eo mōachos ꝑdicare verbū dei genti anglorū. Rex vero adelbertus audiens illos dei seruos aduenisse, manere illos i ea qua adeūt insula ꝛ eis necessaria mistrari donec videret qd eis faceret: iussit.

Lec. j.

Post dies paucos. Lec. ij.

Perueniēs rex adelbertꝰ ad insulā: que vocatur teneland iussit augustinū cum socijs ad suū ibidē aduenire colloquiū. At illi diuina ꝓuidētia ꝓuidi veniebant. crucē ꝓ vexillo ferentes argēteam. ꝛ ymaginē dñi saluatoris in tabula depictā. letaniasq; canētes: ꝓ sua simul ꝛ eorū ꝓpter quos adueuerant salute eterna domino qui supplicabāt.

Lectio. iij.

Cum aūt ad iussionē regi augustinꝰ ꝛ socij eius residentes verbū ei vite vna cū oibꝰ eius qui aderāt comitibꝰ ꝑdicarēt: rīndit ille dicēs. Pulcra sūt ꝙba et ꝓmissa que asserit: Sed quia noua sūt et incerta nō hīs possū assensū tribuere relicta eis q̄ tātoꝛpe cū oi anglorū gente seruaui. Verū qꝛ de lōge huc ꝓegrini venistis. ꝛ ea q̄ vera ꝛ optima credebatis nob cōicare desiderastis: q̄ victui vīo sunt necessaria mistrare curamꝰ nec ꝓhibemus qn oēs q̄s potest fidei vie religiōi ꝑdicādo socient.

Lec. iij.

Dedit ergo rex adelbertꝰ augustino ꝛ socijs ei⁹ mānionē in ciuitate doꝛuernēsi q̄ anglice cantuarībꝫris noīat. Fert aūt. qꝛ appꝛopinquātes ciuitati moꝛe suo cū cruce scā et ymagie magni regis dñi nr̄i ihesu xp̄i: hāc letaniā ꝙsona voce modulaūt. Deꝓcamur te dñe in oi mia tua: ut auferat furoꝛ tuus ꝛ ira tua a ciuitate ista ꝛ ⁊ domo scā tua: qm̄ pec

Grat autē / cauim⁹.

Lec. v.

ꝓpe ciuitatē q̄ cantuaribꝫ dr̄ ad oriētē ecclia i honoꝛe sci martini antiqꝰ facta in q̄ scūs augustinꝰ ꝛ socij eiꝰ

primo cōuenire orare missas facere ꝓdicare ⁊ baptizare ce perūt: donec rege ad fidē conuerso maiorē ꝓdicandi et ecclesias fabricādi licentiā acciperent. At vbi rex inter alios delectatus vita nuidissima sācto credēs baptizat⁹ est: cepere plures quotidie ad audiēdum verbū dei cōfluere: ac relicto gentilitat⁹ ritu: vnitati se fidē xpi ecclie credēdo sociare.

Interea sanctus augustinus venit arelas ⁊ ab archiepo eiusdē ciuitatis etherio iuxta ꝓceptum sancti gregorij archieps gēti anglorum ordinat⁹ est. Deinde in ciuitate que cātuaribyris dicit⁹ regio fuit⁹ āminiculo recuperauit ecclesiā: quā vbi antiquo romanor⁹ ope factā fuisse dicerat: ⁊ eā in noie sancti saluatoris sacrauit atq; ibidem sibi habitationē statuit ⁊ cunctis successoribus suis. Fecit etiā monasteriū nō longe ab ipa ciuitate: in quo eius hortatu adelberth⁹ rex ecclesiā sācti petri ⁊ pauli ꝓstruxit. Quā non ipe augustin⁹ sed successor eius laurenti⁹ consecrauit ad laudem dñi nostri ihesu xpi.

Tres vltime lectiones de expositione euāgelij. Videte vigilate. vt ꝑ. cetera de cōi vnius ꝓfessoris ⁊ pōtificis. cū ore ꝓpria. Memoria de scō beda.

Ant. Iste é qui aīa deuz ꝑ. Ida gnificauit. Ore. Adesto. Vbi tu ꝑ. Justū deduxit. nō dī ad manum. ꝓpter mēd. Lectio: que occurrit: tuie dicēdus est ꝑ. ille ad memo. de scō beda.

¶ Sācti germani epi ⁊ ꝓfes.

Beatus germanus territorij augustudunensis indigena fuit ordinat⁹ parisior⁹ pōtifex: qualis quātusq; se gesserit: hoc expedire ligua mortalis vix sufficit. Quidā ex vno vico de villalib⁹ famulis gildemer⁹ nomine cum die dñico operib⁹ indiscrete plūs iusset intēderet ita ꝓtrahit digitis vt vngue acumē ꝓtenus trāsiret in alterā. Quē parisius sancto viro occurrit in oratorio. Et oratione data: manu oleo perūcta: vngues de palma reducuntur ⁊ digitis sanitas reddit ꝑstina.

Quedam mulier Lec. ii. noie sauonia in vrbe parisiaca per noue dies ore apto inbias: sancto viro oblata est. Quaz in oratorio sacro pungēs oleo: capite vndiq; palpato sine mora saluti restituit. Accidit vt puella q̄dā villana die dñico cōtracta manu magno torqueret supplicio. qua

cõtracta: oleo a beato germa/no virtus infudit remedium et digiti sanant. Lectio. iij.

QUidaz de vico noui bõ vehemẽter inimici per/suasus insidijs: amens effect⁹ ad virum dei vinculis nexus adducit. Qui exorante fãcto viro: ad se mentẽq; suã reuer/titur. Item cũ illustris viri fi lia in articlo mortis posita la mentaret: inuitatus beat⁹ ger manus ad puelle cadauer ꝓ/perat. Quo exorante: fact⁹ pu elle reducit vitalis: calor per membra refundit: ⁊ puelle re uocate de funere totuz vertit in salutem: ad laudẽ domini nostri iesu xpi. Cetera de cõ/mnus ꝓfesso. ⁊ ponti. ¶ Scẽ petronille virginis. Lectio. j.

LIbitur cõfessor xpi mar/cellus qui p beati petri apostoli ꝓdicationẽ discipu/lus veritatis effect⁹: et de pe/tronilla eiusdẽ petri filia ita scribit. Cũ apud petruz aplm plurimi eius discipuli refice remur: cõtigit vt titus diceret apostolo. Cũ vniuersi a te sal uent infirmi: quare petronil lam paraliticã iacere pmittis Ait ei aplus. Sic expedit ei.

ET ergo Lectio secũda. beati petri virt⁹ clare/sceret: cũctis audientib⁹ ver/bo potenti inquit ad eã petr⁹ Surge petronilla et ministra nobis. Et statim surrexit sana Ministerio aũt expleto: iussit eam apostolus redire ad gra/bati: at vbi in dei timore ce/pit esse perfecta. Ipsa non so/lum sana est facta: verũetaz plurimis recuperauit in me/lius suis orationib⁹ sanitatẽ.

QOmes igitur Lectio. iij. flacc⁹ venit ad petronil/lam quia nimis speciosa erat: vt eam acciperet in vxorem. Cui illa respondit. Si vxorez me habere vis: fac matronas et virgies honestas post tres dies venire ad me: vt cum ip sis veniã ad domũ tuã. Quas cum ille pararet: virgo sancta ieiunijs et orionib⁹ insistebat ⁊ corpus dñi suscipiens ac in lecto reclinãs post triduũ mi grauit ad dñm. Uenientes er/go matrone et virgines a flac co misse: exequas beate virgi/nis celebrauerũt ad laudem domini nostri iesu christi. Ce/tera de cõi vni⁹ virgi. nõ mar tyris. ¶ Sancti nichomedis

QEus qui martyris orio. nos beati nichomedis martyris tui meritis et inter/cessione letificas cõcede pro/pitius: vt q ei⁹ bñficia poscim⁹ dono tue gre ꝓsequmur. p do.

Sanct⁹ xpi martyr ni Lj. chomedis itrepid⁹ bau fit calicē passiōis in terris: vt cōuiuio eterni gaudij refice/ret in celis. Qui etiā vt diade mate phennī coronaret in ex/celsis: corpis cruciatus letus sustinuit in terris. Contēpsit hostē: cōtēpsit tmortē: t phē/nē sibi lucrat⁹ est vitā. Lec. ij.

Erat eni martyr iste scli cōtēptor: dei amator fi/de plen⁹ vicijs vacuus. Clerū quia in spe fortiter laborauit feliciter cū palma martyrij ce los penetrauit. Feruebat san ctus iste ad plia: festinabat ad pmia Fuchit cruorē: iuenit ho norē. Et quia vitā tēporalem studuit cōtēpnere: celestē me/

Gruit inuenire Lectio iij. Gaudebat hic miles dei t optabat se posse occidi: sz nō vinci. Qui cū de mūdo egre/diebat: sāctis anglis sociabat Letus sua deridet vulnera qz pro eis eterna exigit a do mu nera. Ibi eni stola glie indu/tus vultū dei intuet exhilara tus: triūphat in celesti patria qui fideliter pugnauit in hac vita: per iesuz xpm cui est glo ria in secula scl'oz amē. Lete/ra de communi vnius martyris. ¶ Sanctorum martyruz Marcellini et petri Oratio.

Deus qui nos ānua bea/rorz martyrū tuorz mar/cellini t petri solēnitate leti ficas: psta qs: vt quorz gaude mus meritis puocemur exē/

plis. per dñm. Lectio j. In diebus illis: Petrus exorciste officiū gerēs idolis sacrificare respuebat. Multis ergo vicib⁹ cesus missus est i carcerē vinclis ferreis cōstri/ctus. Custos vo carceris noie arthemi⁹ habebat vnicā filiā noie paulinam: q a demonio vexabat. Dixitqz ad eū petr⁹ exorcista. Crede in dñm ihm xpm: morqz saluabitur filia tua Credidit ipe cū vxore sua cādida statiqz filia eorz a spū i mūdo é purgata: t in illa die amplī⁹ qz trecentorz virorz mł titudo a marcellino pbytero est baptizata per exhortatoez sācti petri exorciste. Lectio ij.

Erem⁹ ergo vicari⁹ pce/pit marcellinū pbytez pugnis cesum separi a petro t nudū mitti vbi vitrū fractū aspersū erat: t ibi clausū ac vi ctuz relinqui. Petrū iussit in vinclis recipi: et pedes ei⁹ in cippo artissimo cōstringi. Ap parēs aūt angl's dei marcelli no pbytero: vestiuit eū et di/xit ei. Seqre me. Ingressus er go angelus vbi petrus exor/

cista erat hūc absolvit. Et dū
ēēs eos in domū vbi oēs ba-
ptizati erāt p̄cepit eis vt p̄se-
ptē dies ppm̄ ꝓfortarēt: z po
stea sereno vicario se ondērēt
Actū est ergo cū Le. ij.
Appropiq̄sset hora pas-
sionis sctoꝝ martyrū marcel-
lini et petri: carnifices irruen
tes arthemium gladio p̄cusse
rūt: et vxorē eius cādidā atq;
filiaz eoꝝ paulinā lapidibus
obruerūt. Marcellinū ꝙo et
petrū decollauerūt. Ape aūt
q decollauit eos noīe doro-
theus: oī populo indicās que
vidisset: baptizatus est. Vidit
eni sanctoꝝ animas de corpe
exire atq; angelorꝝ manibus
ad celos esse sublatas. Cor-
pora vero eorū sepeliuit lu-
cilla in via lauicana. Quorū
meritis et p̄cib⁹ gaudia no-
bis p̄roueniant sempiterna.
Cetera de comuni plurimoꝝ
martyrū. Sancti petroci cō
fessoris non ponti. Legenda
et cetera omnia de communi
vnius cōfessoris nō pōtificis
Scti Bonifacij martyris.
Tempor⁹ diocliciā. i.
ni impatoris erat quedā
mulier rome noīe aglaes: que
habebat quendaz seruū noīe
bonifaciū qui ei comiscebat
in peccatū. Hic aūt erat ebri-
osus et adulter: sed tamē bo
spūalitatē largitatē et miseri-
cordiā diligebat. Post ānos
multos conpūcta dei gratia
aglaes dixit. Frater bonefaci
perge in partibus orientis et
affer nobis sanctorū martyrū
reliquias: vt nos oratoria edi
ficantes eis: per sanctas eorū
passiones saluemur. Lec. ij.
Grediens autē puer bo
nifactus puenit vbi san
cti martyres positi erāt in tor
mentis: et exclamauit dicens
Magn⁹ est deus christianoꝝ
Cūq; simplicius iudex aspe-
xisset eum: iussit eum suspēdi
et vngulis corpus eius radi i
tantū vt ossa eius appareret.
Post hec ꝙo iussit afferri ollā
cū pice z imitti in eam sanctū
bonifaciū inuerso capite. An-
gelus eni dñi descēdit de ce-
lo et tetigit ollam: et protin⁹
liquefacta est: et sanctus non
est molestatus. Incendit autē
de astantibus viros multos.
Remesa Lectio tertia.
Ictus autem iudex: iussit
vt gladio caput sancti bonifa
cij abscideretur. Quod et fa-
ctum est. Conserui autem san
cti martyris tulerunt corpus
eius et sic proficiscebant. An
gelus dñi apparuit aglae: di-
cēs. Aliqñ seruū tuū: nūc aūt

fratrē nr̄m suscipe eū sicut do
minū: z bñ recōde eum. Per
ipsū eni interuentū: vniuersa
tibi relaxabunt pcta. Et cōfe
stim aglaes obuiauit sco cor
pori: z edificās ei domum re
posuit in vrbe roma. Ipsa ve
ro multa demonia z alias di
uersas infirmitates postea ab
infirmis expellens: supuixit i
habitu scimoniali annos tre
deciz. z sic obdormiuit in do
mino: cui est honor et gla in
scla scloz. Cetera de cōi vn̄.

SJ festū sci wil/ martyr/.
elmi archiepi añ festuz
scē trinitat; euenerit nihil fiat
de oct. suis. Sed fiat seruitiū
de eo vno die solēniter. cum
iij. añis et psal. de p̄mo nocť.
et. iij. lec. videlz. j. de expōne
euāge. ij. z. iij. de vita eius. et
totidē respō. s. j. ij. z. ix. z vltra
non dicat de sancto wilelmo
neqz mēoria quocūqz die eī
festū euenerit añ festū scē tri/
nitatis. Si infra oct. ascē. eius
festū euenerit dicat de eo cuz
p̄fac. z cōi. de ascen. ad missaz
z ad vtraslqz vēs añ Viri gali/
lei cū sequen. añis. et psal. de
ascē. z mēoria de ascen. Si/ir
ñet si festū sci wil. infra octa.
corpis xp̄i euenerit. Si vero
in vigilia pēthe. euenerit an/
ncipeť et fiat die veneris p̄ce
dēti. z tunc in p̄mis vesp. de scō
wilel. dicant añe. Jā wilelmi
laudib⁹. cum psal. ferialib⁹. z
fiat mēoria de oct. ascen. tñz
z in crastino fiat memoria de
ascē. cū añ. Cū venerit z oio
ne dñicali ad matu. z ad mis/
sam. z si scdis vis fiat mēoria
de p̄festo. z ascē. cū añ Hec lo
cut⁹ sum. z ozone ut. s. Si aut
dnica pentē. ij. feria eiusdez
ebdōde. vel etiam. iij. iiij. vj.
vel sabbo euenerit: festū eius
celebrari dz die veneris. Si
tñ ei⁹ festū in v. feria eiusdez
ebdōde euenerit i bidem cele
brer̄ cū mēoria de oct. z missa
in capl'o et gñis sup psal. dñi/
cales Dū cōplerent ad vtras/
qz vēs. Cū aūt ei⁹ festū in festo
scē trinitat; euenerit: differat
in crastinū et dicat de eo inci
piēdo ad capl'm in scdis ves.
scē trinitatis. z etiā. iij. feria z
dñica p̄xia sequente: dicat de
octa. eiusdē. cū medi. lect. de
oct. corpis xp̄i. Si vero festū
eius sic euenerit in die scē tri
nitatis vel post festū scē trini/
tatis fiāt de eo. ix. lec. de legē
da propria sez in die de vita
ipsius. Infra octa. z die octa.
de miraculis: z fiant oct. p̄ci/
pue cū regimine chori. San/
ctī wilelmi archiepiscopi et
confessoris ad vesperas añ.

IN wilelmi laudib⁹ laxet clerus loꝛa: sit in hymnis cãticis cõcio canoꝛa. Psalmi feriales. Añ. Dius pi hodie ex hac valle flet⁹: ad supnũ solũ syon trãsit let⁹. Añ. Quondã thesaurari⁹ iam thesaurus deri: dedit opes medici: nunc dat opem veri. Añ. Lelũ solũ sitiẽs gazas xpi mules: ne scandentẽ retrahãt calcat vt res viles. Añ. In doctrina solidũ cibũ dat puectis: ꝛ lactis dulcedinez miscet im pfectis. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Plebs occurrit. Hym. Iste ꝯfessoꝛ. ℣. Amauit eum. In euãg. añ. Nfi pꝛis i natalitio letas laudes dictet deuotio: celi regez lactet oꝛatio: vt iũgamur ei⁹ ꝯsoꝛtio. ℣. Dñe exaudi. Oratio. DEus q nos bti wilelmi ꝯfessoꝛis tui atqz põtifici meritis ꝛ intercessione letificas: cõcede ppiti⁹: vt q ei⁹ bñficia poscimus: dono tue gr̃e ꝯsequamur. p dñm. Memo. de ꝯfes. medardo ꝛ gildardo añ. Fulgebũt. ℣. Sacerdotes. Oꝛatio. De⁹ q nos scõꝝ ꝯfes. gr̃e tue cõi. Ad mgtu. Anni Jubilem⁹ regũ regi: Qui cõcedit nos hic regi pwilelmi merita. ℣. Clemite. Hym. Iste ꝯfessoꝛ. In. j. nocte. añ. Oꝛtus clari germinis hũc nobilitauit: ꝛ mẽtis nobilitas gen⁹ gemmauit. ℣. Beatus vir. Añ. In agẽdis strenu⁹ fidus in cõmissis: ad censurã rigidus: firm⁹ in pmissis. ℣. Quare fre. Añ. Mitis in consoꝛtijs: i loq̃la rarus: in respõsis ꝓcuidus: in sensu ꝓclarus. ℣. Dñe quid multiplicati. ℟. Amauit eum. Lectio. i. LOꝛiosi ꝓsulis wilelmi vitã: virtutes: ꝛ miracula: posteritatis cõspectib⁹ publicis ꝓtraduces lr̃arũ linguas mãdatur⁹: castigate bꝛeuitati potius elegi deseruire: q̃z effrenata paginarũ pluralitate insciẽtie mee penitudinẽ publicare. Btus igit wilelmus ex spectabili ꝓapia regi illustri anglo⁹ stephani oꝛtus: filius erat strenuissimi comitis herberti ex emma soꝛoꝛe predicti regis. Qui dũ puul⁹ eẽt: vt lr̃arũ laurea resloꝛeret: liberalib⁹ ibuit disciplinis. Et Volũtatis trutina nõ legis cassatus: Uirũ nouũ indut celit⁹ niutat⁹. Juuẽtutis ianuas claudit cassatio: sic malũ sepi⁹ boni fit occasio. Uirũ. Lec. ij. His ꝛ alijs diuine gr̃e pẽsatis donis: eboꝛacensis thesaurari⁹ effectus: pꝛopꝛias opes intra manus postulãtiũ trãsire coegit: nullũ thesaurũ pꝛecioſioꝛẽ putãs: q̃z patiẽti-

bus penuriã subuenire. In/ter hec archipresule eboracẽ/sis ecclie thurstano i fata de/cedẽte: ad eligẽdũ successorẽ: canonicis ꝙuocatis thesaura/riũ, pferũt: mortũ thesaurus et excellentia meritor. Sz liuor z amor dominãdi: quendam eiusdem ecclesie archileuitaz adeo cõmouit: vt inter eligen tes excitauit discidiũ: thesau/rariũ a seniore parte electum impediẽs. ℟. Ur ad sui gliaz redit ingloriã: Ut vnguẽti va sculũ mũdet i melius. ℣. La/chrymarũ lauacro purgat p/sonis confertur diuinitus mu nus vnctionis. Ut vn. Le. iii.

SUspendit ergo negociũ ad aplice sedis examen ꝙuocatũ. Lite ꝙo in curia ro mana sub aplice sedis exami/ne debito marte currente: ni/hil inuentũ videbat: ꝙ eiꝰ cõ/firmationẽ deberet elõgare. Uerũ sũmꝰ põtifex eugenius sanctimonia venerabil' cister/ciensis ordinis: ingenuus: nõ vitio psone: sed pro sue volun tatis arbitrio ꝙ inde legis ob/tinuit: electionẽ eiꝰ cassauit: et zelo ꝑput ꝑsumit pio henricũ murdach predicti ordinis ꝑ/batissimũ ꝑfessorẽ: eboracẽ/sis ecclesie ordinauit in pasto rem. ℟. Laceratũ exulẽ mor/sibus malignis: Nec falx frã/git odij: nec liuoris ignis. ℣. Probat hũc exiliũ sic hyems laurũ: in fornace ponit: purũ exit aurũ. Nec. Gloria. Nec. In. ũ. noc. añ. Ne sampsonem dalida faciat perire: hic carnẽ spiritui cogit obedire. ℟. Cũ inuocarẽ. ℣. Agrũ mẽtis se/minat semẽtis virtutũ: z mũ/di delicias sprevit velut lutũ ℟. Uerba mea. ℣. Ne recẽ/tes: flosculi virtutũ marcescãt: hos scripture riuulis irrigat vt crescãt. ℟. Dñe dñs nr. ℣. Justũ deduxit dñs. Lec. iii.

QUenenosis tandẽ wilel/mus detrahentiũ mor/sibus lacerat' patiẽtiã habuit pro solatio: biformes euẽtus constantia superãs vniformi: vt merito dici poterit de eo il lud prophecticum: Sicut tene bre eius: ita z lumen eiꝰ. Ue/rũ quia in omni fortuna pru/denter ad amicũ festinat: ad wyntoniensem episcopũ hen ricũ patruũ suũ festinãter ac/cessit: vbi p septẽniũ in ciuus/dam mansit solitudine: cupi/ens ibidem cõmissorũ sibi cu penitudinẽ gerere: z vltrices penarum flãmas lachrymarum vbertate restringere. ℟. Factus iacob vigilat extra su pra gregem: Nec minus inte

rius regū ſapit regē. ℣. Mar/the miniſterio copulat mariā rachelis amplexibus fruitur poſt lyam. Nec min⁹. Lec. v.

MOꝛs enī cuius ſenten/tia ad paria iudicātur diues ⁊ pauper: i vno eodēq; die ſūmo pōtifici eugenio: ⁊ archipꝛeſuli ſuo henrico vitā violenter abꝛupit. Que qui/dem ſpiritu ſancto reuelante: beato wilelmo ſunt indicata. Unde acciditq; cum quedaz calcaria venerabili wyntoni/enſi epiſcopo fuiſſent trāſmiſ/ſa: ea obtulit dei electo. Qui/bus inſpectis: in hec verba p/rupit: Nunquid et vobis pa/ter reuelatū eſt: q; his diebus dominus ad equitandi labo/rem me vocauit. Et aperuit epiſcopo: qualiter p̄dicti pa/tres vno eodemq; die diuer/ſis terris in fata deceſſerūt. ℣ Fragrat odoꝛ p̄ſulis roma ve/nientis: Occurrit fragrantie plebs vnius mentis. ℣. Ex lō/ginquis veniūt: nec ſunt fati/gati: lōga via viſa ⁊ curta cha/ritati. Occurrit. Lec. vi

EO igiꝝ inſpirāte romā venit: ita q; nec i vrb ingreſſu triſte aliquid: ſed leta oia: ma/gnis etā ſucceſſibus plena: ei dicunt accidiſſe. Uenerabilis nāq; papa: q; pꝛi⁹ electiōis ſue p̄cipu⁹ defenſoꝛ extiterat: de p̄deceſſoꝛis ſui dolēs ſenten/tia: canonicis eboꝛacenſibus iterum eum eligentibus ele/ctionē cōfirmauit: ⁊ eidē mu/nus conſecrationis impēdit. Accepta ergo cū tanto benefi/cio papali benedictione: repa/triauit pater wilelmus: ⁊ vbi cūq; locoꝛū tranſitū faciebat: caſtimonia ac puritate: ⁊ di/uine ꝓſolationis glīa laudabi/liꝫ fulgebat. ℣ Plebs occur/rit pꝛeſuli: cadit pons diſſut⁹: Sed a caſu populus ruens re/dit tutus. ℣. Unda ruens po/pulū recipit ruentē: ⁊ ſe pon/tem efficit per omnipotentē. Sed. Glīa. Sed. In iij. nocť. añ. Me curſus ad ſuperos ani/mo claudať: mens dei dulce/dini tota copulať. ℣. Dñe q; habitabit. Añ. Seruit elemo/ſinis manus inſopita: quibus ſe dat fundit⁹ vir iſraelita. ℣. Dñe in virtute. Añ. In ſubli/me leuat vt palma comā ſpei: ⁊ iputreſcibiľ viuit cedr⁹ dei. ℣. Dñi eſt ter. ℣ Magnifica/uit. Expoſitio Ihō qdā nobiľ Omeľ. vt i cōi. ℣. Fide fuit fi/nees: vt iob māſuet⁹: patiēs vt iſrl. Ut noe diſcret⁹: ℣. Fide/lis vt abꝛaam: vt loth hoſpita/lis: ſagax vt ſamuel: vt ioſeph/lib eralis. Ut noe diſ. Lc. viij.

Qm autē btūs wilelmus ciuitatē eboracēsem intraret: ⁊ pontē post patrē trāsire vellet: effrenata multitudo filioz: populoz pōderositate rupta est lignei pōtis cōpago: ita ꝙ horrendū visu viroz ac mulierū ⁊ infantiuz innumere multitudines inter rapida fluuij fluenta ceciderunt. Ad submersos enī est conuersus plar⁹: ⁊ populū vndis vndiqz inuolutū signo crucis insigniuit: ⁊ resolutus in fletū: ne eos pfundū absorberet: pces dño obtulit. Cui oīone finita: vorax vnda supno iussa ꝓspectu vsqz ad soli soliditatē se pōtē lapsis pbuit vniuersis. ℟. Ui nū xps oleo tam large liniunt Qō adhuc i moztuo olei fōs viuit. ℣. Ut sit nomē presulis oleū effusuz corp⁹ fundit oleū ad egroz vsum. Qō. Lec. ix.

Qanisit aūt vir magnificus inter frēs ibidez p aliqt dies institutiōib⁹ sacris clarescere cepit: bonis ad solaciū: malis ad metū: vt redderet dño populū acceptabilez. Cuz ergo dño placuisset: tam pretiosa margarita celū potiꝰ ornare ꝙz soluz: ad celebrādū scē trinitatis festū se solēniter presul seūs accinxit. Cōpletis ꝓo misteriis: ad palatiū suuz redijt: camerā intrauit: vires suas vis febris exercuit: familiarib⁹ suis obitus sui die spū prophetico nūciauit. Cū ꝓo obitus sui diem atqz corporis dissolutionē sentiret: vale dicto frib⁹: letovultu spūm dño reddidit letiorē. Tradita ē sepulture sacri corporis gleba i ede sacra sācti petri: vbi plurima patrata sunt miracula: ad laudē dñi nri iesu xpi: cui est honor ⁊ gl'ia in secula seculorū amen. ℟. Adit scti tumulū lāguidoz cet⁹: Et q plāgēs venerat: plaudēs redit letꝰ. ℣. Presulis antidotum pīs est egenis: q̄ deuotos liberat pluribus a penis. Et q. Gl'ia. Et. ps. Te deū. ℣. Ora pro nobis

Obté wilelme. In lau. ant.

Laudi recti redeunt: furor effugat: epilēsis passio sanitati datur. ps. Dñs reg. Ant. Purgant hydropici: laudes fantur muti: datur paralyticis suis mēbris vti. ps. Jubilate. Ant. Lepre tergit maculas: mēbra dat castratis: lumē donat pluribus sine luce natis. ℣. Deꝰ deus meꝰ. Ant. Raptūt a pugile lex ⁊ hostis lumē qō p scm reparat ceco celi numen. ps. Bñdicite. Ant. Ab abyssi faucib⁹ biduo submersuz: mīnatū recipit a morte reuersuz

ps Laudate. Cap. Bñdictio ne. Hym. Jesu redē. ℣. Just⁹ ger. In euāge. an. O wilelme pastor bone: cleri pi⁊ pione: mūdi nob in agone: cōfer opē et depone: vite sordes ⁊ coro/ne celestis da gaudia. ps. Bñ dict⁹. Dño vt s. Mem. de cō fes. Añ. Sint lūbi. ℣. Sacer/dotes. Dño vt s. Ad hōs añe d laud. Cetera de cōi: cū oīone ppria. Ad vesp. añe de lau. cū psal. ferialib⁹. Cap. Benedi/ctionē. ℣. Adit sep. Hym. Jesu redē. ℣. Amauit. In euāg. an Jesu nra fiducia: bonor nr et glia: amor: virtus letitia: vita veritas ⁊ via: iustor pax ⁊ pa/tria: tua nos clementia wilel/mi p suffragia: de mūdi mise/ria: trāsfer ad celestia. ps. Ma gnificat. Dño vt s. Mem. de martyrib⁹ primo ⁊ felicia/no. Añ. Gaudent in celis ani/me scōr. ℣. Exultent. Oratio.

HAc nos qs dñe sanctor tuorū pmi ⁊ feliciani sp festa sectari: quorū suffragijs protectiōis tue dona sentiam⁹. p dñm. Si festū sci wilelmi antepētve. euenerit: dicat de eo cū trib⁹ lectiōib⁹. Lectio. j. de eppōne euāgelij hm lucā.

IN illo tpe: Dixit ie. d. s. pa rabolā hāc: Hō qdā no/bilis abijt i regionē lōginquā accipe sibi regnū ⁊ reuerti. Et rel. Sermo ex cōmentario ve/nerabilis bede p̄sbi. Lectio vij.

HOmo nobilis ille est: cui cecus clamabat Fili da/uid miserere mei. Et cui veni/enti in hierosolymā cōcinebāt Osanna filio dauid. Lōginq regio est ecclia ex gētib⁹: q bi faria rōne regio lōginq voca tur: vel quia a finib⁹ terre cla mat ad dñm: vel qr lōge est a pctōrib⁹ salus. Lectio viij

BTūs igit wilelmus ex spectabili p̄sapia regi illustri anglor stephani ortus: p̄clari natalitū titul' fuerat insignit⁹. Erat enī filī⁹ strenuissimi co/mitis herberti: ex emma so/rore p̄dicti regis. Verū ne so/la parētū generositas vite sue seriem intitularet: morigera/te mētis addita nobilitate ge/nus gemiauit. Et vt l'rarū lau rea reflorer et: liberalibus im/buit disciplinis. Lectio ix.

INgs ⁊ alijs diuine gr̄e pē fatis donis: eborace sis thesau rarius effect⁹: p virtutū grad⁹ ascēsiōes i cor de suo dispositi mēti semp' i mēsā iduēs q̄uita tē. Erat.n.i societate mā suet⁹ i loquēdo modest⁹: i nūsiōib⁹ circūspect⁹: i pmisso stabil': in p̄silio fid⁹: p̄n⁹ ad cōcordiā: ⁊ rigid⁹ ad censurā. Et cetera vt

pabet ad eius festū. ¶ Infra octa. sci wilelmi fiet seruitus de festo. ix. lec. ⁊ memo. ō scō wilelmo. In festis ꝑo. iij. lec. fiet seruitū de scō wilelmo: ⁊ memo. tiñ de scō. Die ꝑo dñica infra octa. suas: si vacauerit a festo. ix. lec. ⁊ in die octa. si post festū scē trinitatis eī festū euenerit: nisi impediat p festum corporis xpi: erit totū seruitiū de scō wilelmo: sicut in die: preter legēdā: q̄ erit de miracul' suis more simplicis festi. ix. lec. cū medi. lec. de festo. iij. lec. q̄ euenerint: preter añas super psalmos Mgt et Bñdict' in dñica infra octauas: sed nō die octauo. ⁊ in vltimis lectionibus de euāgelij. Hō qdā nobilis cē. Aliis ꝑo dieb' infra octa. dicetur Inuita. Jubilem' regū. Hym. Iste cōfessor. ⁊ vna oī. super psalmos ad matu. ⁊ ad laud cē. In vespe. ꝑo vna añ. sup psal. feriales. ℣. Laudi recti. Cap. Bñdictione. Hym. Jesu redem. ℣. Amauit. Añe ꝑo In wilelmi laudi. ⁊ cetere sequentes dicant sup psal. Mgt ⁊ Bñdict': ⁊ etiam ad memo. q̄n de eo non fit seruitium infra octa. ordinatim. et reincipiat. In oib' ꝑo memoriis eī tā ad matu. q̄ ad vesp. erit ℣. Ora pro nob' btē wilelme. ¶ Item infra octa. suas nō dī de dña: nec de aplis. nec dicant memo. feriales. ¶ Sup̄ scripto modo dicant vespe infra octa. etiā i die sabbati: nisi q̄ ibi dicunt oēs añe de laud. sup psal. feriales. In primis ꝑo ves. die octauo dicant sup psal. feriales añe Laudi rec. cū ceteris sequētib'. La Ecce sacerdos. Hym Iste confes. ⁊ cetera ad vtraſq; ves. p̄ter ℟. sicut in die. Sāctor martyrū

S primi ⁊ feliciani. Lec. j.

Sancti igit martyres xpi p̄m' ⁊ felician' cōprehēsi sunt a militib': ⁊ ducti ad impatores dioclitianū ⁊ maximianū Illi aūt iusserūt eos ferro vinctos i carcere recludi: vbi eis mox affuit angel' dei: ⁊ absoluit eos a vincul' quib' ꝙstricti erāt. Post aliq̄s dies impatores iusserūt eos extēdi: ⁊ virgis mactari: atq; vinctos iterū i carcerari: ibiq; ab angelo dei

Lq̄tidie sūt ꝙfortati. Le. ij

Post multū ꝑo tp̄is p̄ses p̄mot' iussit eos ab invicē separari: ⁊ dixit ad scīm felicianū: Cōsule senectuti tue: ⁊ sacrifica dijs. Btūs felician' dixit: Sūt ānj triginta: q̄ cognoui ꝑitatē dei: q̄ me de mānib' tue crudelitat' liberauit. Audies

hec p̄ses: iussit eū plūbatꝫ ceſū ad ſtipitē ligari: atqꝫ in manibus eiꝰ ac pedibꝰ clauos acutos figi: ſicqꝫ i illo ligno p triduū fixꝰ manit: nō māducās neqꝫ bibens. Lectio. iij.

POſt hec iussit p̄ses bn̄ p:imū ſibi p̄ntari: t p̄cepit in ore eiꝰ plūbū buliēs fūdi p̄ te ſeliciano. Btūs ẏo p:imꝰ q̄ſi aquā frigidiſſimā totū plūbū bibit. Tūc p̄ses iussit dimitti ad eos duos leones. Qui cuꝫ dimiſſi fuiſſent: ad pedes ſcōꝝ ſe voluere ceperūt. Uidēs aūt p̄ses q̄ nō poſſet eos ſupare: t q: multi crediderunt p eos in dn̄o ieſu xp̄o: pluſq̄ mille qn gēn viri cū ofb⁹ ſuis: iussit eos capitalē ſubire ſentētiā. Per q̄rū merita ad ip̄ſꝫ pueniam⁹ qui viuit t regt i ſecla. Lete. de coi plurimoꝝ martyrū. Secūdo die infra oc. ſci wilelmi lec. Mortuo igitur ſcō wilelmo ḡre in cōmemoratiōe eiusdē. Tertio die infra octa. Adoleſcētula igit q̄dā. ḡre in cōmemoratione eiusdē. ¶ Sci barnabe apli ad veſ. ſi extra oct. corpis xp̄i ſuꝫgerit: t fit ꝺ oct. ſci wilelmi. Añ. Claudi recti. cū ſequētib⁹ ſup pſ. i. feriales

ECcleſiā tuā dn̄e i Dio coi pſpitate cuſtodi: t bti barnabe apli tui ſuffultā p:ocinijs: ſupernis dignā exhibe

RGaudijs. p dn̄m. Lec. j.

Ēdēptoꝝ et ſaluatoꝝ nr̄ dn̄s ieſus xp̄s anteq̄ de iteritu ſathane triūphās victoꝝ et exultans penetraret regna celoꝝ: ſcāꝫ eccleſiā: quā p̄cioſo ſuo ſanguine acqſiuit p btōs apl̄os: t apl̄icos viros imobiliter mun̄és fundauit: mirabiliter coꝝroboꝝans ſolidauit ſ. vt t ipſa i nuiolata ſemper t gloꝝioſa maneret: t illoꝝ p̄dicatiōe nouā ſibi ꝑgenié pluriformoſq̄ filios dn̄o aggregaret.

ANim tertio poſt Lec. ij. paſſionē dn̄i anno: cum paulo ad apoſtolat⁹ celſitudinē t p:edicationē diuinit⁹ electus eſt: vocante illos eodem ſpiritu: t dicente: Segregate mihi barnabā t paulū i opus quod aſſūpſi eos. Iſte eſt barnabas ſanctus: qui et ioſeph vnus ex ſeptuagintaduob⁹ diſcipulis dn̄i: qui ẏm nominis ſui p:eſagium tali nomine vocitatus eſt. Lectio. iij.

ANim barnabas hebꝝaice: latine filiꝰ ꝯſolatiōis dicit Cōiter eni cū ſanctis degebat apl̄is: t conſolatioué maximā p̄bebat inter eos. Btō ẏo barnabe apl̄o per viſuꝫ apparuit dn̄s ieſus xp̄s dicēs: Cōſtans eſto barnaba: quoniā p:o ſan

cta deuotione qua reliquisti generationē tuaz p̄ro nomine meo: in ea perseuerando p̄e/mia eterna percipies. Le. iij.

APleta ergo p̄dicatiōe: plurimiq; iudeoz ⁊ gē tiliū ad xp̄m cōuersis: angelica visio facta est beato paulo apl'o dicens. Celerius ꝓpera hierlm: qm̄ frēs valde p̄sto lant aduentū tuū. Qđ cū btō barnabe panderet: ait barnabas: Fiat volūtas dñi: tm̄ obsecro: intercede ꝓ me ad dñm. vt ꝺcertatio mea fiat accepta bilis in cōspectu eius. Nunc p̄opero cyp̄rū: ibiq; finē cō/plebo vite: facie tuam ꝓcbdo loz corpozalit nō visur⁹. Nec ꝓloquēs ꝓcidit ad pedes pauli: ⁊ fleuit amare. Lec. v.

VIius dolozi btūs paul⁹ ꝓpatiēs: noli merere inqt frat Nō. n. fiñ dino mysterio agit Nac eni nocte apparuit mihi dñs dicens: Ne ꝓhibeas barnabā ire cip̄rū: qm̄ illic p̄parata ē gr̄a dei ad illuminatio/nez multoz: ⁊ sacrū martyriū pficiēdū. Tu aūt pge hierlm. Tūc positis genib⁹ orantes ⁊ osculantes ad inuicē: vale dicto discesserunt. Lectio sexta.

IN troeuntes autē barnabas ⁊ discipul⁹ ei⁹ i salaminā: inuenerūt impium iudeū: nose barien: q seditiōe facta ꝓtra barnabā: fecit eū com p̄hēdi: affligi: ⁊ multis supplicijs cruciari. Postremo li/gātes funē circa collū ei⁹: trahētes eū extra portā circūdederūt eū igne: ⁊ crudeliter cremauerūt. Sicq; btūs apl's ꝓ xp̄i amoze adustus: migrauit ad dñm: q viuit ⁊ regnat in secula seculoz. Tres vltime lec. de expositione euangelij ꝑm lucā. Facta est ꝓtētio. Omel. vt in cōi. Cetera de cōi vnius apli. Nec dubitet qn̄ aīā. Juratuit. ⁊ cetere cuz psalmis de aplis dicende sunt in secūdis vesp. si ex. rā octa. corp. xp̄i ꝓgerit. ¶ Et notādū: q in festo sci barnabe apli non fiūt medie lectiōes de festo corpozis xp̄i: nec de sācto wilelmo: sed memozia tm̄: p̄opter excellē/tā dignitatis aplice. Quinto die infra oct. sci wilelmi lec. j Uenīāt in mediū. āre in commemozatione eiusdē. ¶ Sanctoz martyrū basilidis: cirini: nabozis: ⁊ nazarij. Oz.

SAnctoz martyrū tuoruz basilidis cirini nabozis ⁊ nazarij quesumus dñe natalitia nobis votiua resplendeant: ⁊ quod illis contulit excellēta sempiterna: fructib⁹ nr̄e deuotionis accrescat: p dñm. Lec.

Sanctoꝝ igit martyrũ basilidis cirini naboris nazarij: t btissimi pueri celsi veneranda celebram⁹ solẽnia: q post diuersa tormentoꝝ genera martyrio coronati sunt i ciuitate mediolana. Audiens ꝙo quidã ex satellitibus neronis: noie cornelius: relationẽ detulit ad ipm neronẽ: q nazarius p diuersas prouincias multitudinẽ hominũ sua predicatõe ꝙuerteret. Cũq nero huiuscemodi mandatũ accepisset: misit deutonẽ comitẽ cũ militib⁹ ad perquirendũ sanctum nazariũ: Lec.ij.

Beatus ꝙo nazari⁹ a scõ clemẽte baptisatus: t de fide xpi instructus: verba vite predicauit: t verum se xpi ministrũ denũciauit. Cũq ad ciuitatẽ ebrodinensem venissent q missi fuerant: sanctũ nazariũ quoddã oratoriũ edificãtẽ cum iuuene noie celso inuenerũt dicẽtes: Tu ne es nazarius: qui filiuꝝ dei predicas? Btus nazari⁹ respodit: Quẽ querebas mueniſti: ego sum. Cũq adducti fuissent neroni iussit eos incarcerari. Cũ igit i carcere diu essent afflicti: nero ad auolinũ ministrũ suum dixit: Conscide colla eoꝝ: t cadauera camb⁹ expone t auib⁹ nec eos qescere patiant: Lec.iij

Cunq auolin⁹ eos publice vellet occidere: factus est ppli tumultus: q martyres xpi nazariũ t puerũ celsum venerabant: t ꝓpter virtutes ꝙs in dño operabantur affectuosius cõsolabat. In ergastulo itaq sunt recepti: et occulte interempti. Preciosa sanctoꝝ corpora ab his sublata sunt qui dñm timebant: t extra portam que dicit romana deposita in domũ ciriaci viri religiosissimi: t sepulta ad laudẽ dñi nostri iesu christi.

¶ Sexto die infra octa. Lec.j

Duo monoculi simul ad sci wilelmi sepulchruꝝ tanq ad oculoꝝ nũdinas accesserũt. Illis igit aliquãtisp in ozone morãtib⁹: vterq ꝑm sue partis defectũ: diuini luminis sensit effectũ. Octo insup eisdẽ diebus monoculi facies suas infamis binarij ab vnitate recedẽtis: calculo gratulant insigniri. Lec.ij.

In eadẽ hebdomada feria sexta: mulier qdã septẽnis cecitatis mulctata supplicio: omnes viscerũ meatus intrinsecus tabe serpentis infectos sic habuit et inflatos: vt prẽgnans gemellis t partui vicina putaretur: ante sacruꝝ coꝝ

pus oratiõi dedita tumor: vẽ/
tris sedatur: z cecitatis nubes
effugatur. Lectio tertia.
PUpillus quidã cuiusdã
filii rarij puer in puteo absorꝛ
ante beati wilelmi memoriã
a parentibus presentat. Et ec
ce ineffabilis dei misericordia
inter ima suspiria spirat diui
na gratia: intro fletus mortuo
noua vita reparat. Fit ergo i
puero suscitato dine gre mu/
tatio: luctus plebis z anxietas
ad dei z beati wilelmi laudes
z gratiaꝝ cõsurgunt actiões.
Dominica infra octauam
sancti wilelmi. Lect. j.
LUd etiaꝝ curationũ cu/
mulis inferere dignuꝝ duxi:
qꝫ mulierẽ quandã ad tumu/
lum venientẽ: ita captiuaue/
rat a natiuitate nature defe/
ctus: qꝫ inter annosa vite sue
tẽpora: nec lingua formauit
verbũ: nec auris admisit au/
ditum. Uerũ cũ in oꝛone pro
ctasset duplici lãguoꝛe depul
so: plectrũ lingue soluit: z au
ditus ianua reseratur. Lcõ. ij.
EIsdem diebus femina
quedã in senecta graui
cecitatis vinculis fuerat alli/
gata. Sed postꝙ medicinal'
oleri liquamine putride pupil
le fuerant delibute: vetus in/
cola cecitas abscessit: z deside
ratus hospes visus subintra/
uit. Paralitice quoꝙ passi/
onis dominatio adeo cuius/
dam viri membra popularat
vt quelibet coꝛporis compa/
go a suis artubus fuerat diss/
soluta. Eo igit ad tumulũ de
lato: omni imbecillitate mar/
core depositio: totius coꝛporis
fabrica restauratur. Lcõ. iij.
QUid currerez per singu
los? Quinqꝫ paralitici
promiscui sexus: quos misse/
randa paralitice pestis cala/
mitas: actu z gressu destitue/
rat: incolumitati pristine my
stica virtute reddunt: z ligue
prius palato annexe ad dei z
sci wilh laudes sũt resolute.
Lectio. iij.
HOc cum ex/
planatione singulari di
gnum reputo: qꝫ senex quidã
per plures annos quasi in pi
lam complicat⁹ intantuꝝ cur/
uabatur: vt genas genib⁹ ge/
stantibus: brachijs z cruribus
simul contortis: nõ celum sed
solum intuebat. Qui duz cel
la portatoria gestaret ad tum
bam sancti wilelmi: neruoꝝ
nodositate resoluta plene sa/
nitati restituitur. Lectio. v.
QUlier quedam quam
lepꝛosa probꝛositas in

publicum prodire: vel in maritales non transire patiebat amplexus: amicorum omniū destituta solatio: ad solatium sancti venit: diuulgatū remedium petitura. Ea igit ibidē in fletum resoluta: leprosa pestis depellitur: & membrorum ad sanitatē reformata congerie: ad coniugales effectus debito recipitur cum affectu.

Mulier que/ dam dum in serotina cena gulā laxaret: partē rane male gustauit i pastillo. Mox roze ꝙ percussa: partem euomuit: partem interius in vita reseruauit. Breui tandem tempore cepit virus vires suas per artus diffundere: vt ab officijs suis membra suspenderet. Illa ꝙ ad sancti reliquias manu maritali delata: viscera virus per oris ostiuz effuderunt. Tres vltime lectiones de expositione euangelij Homo quidam nobilis peregre. vt in die. ¶ Sancti Basilij episcopi. Lectio. j.

Factum dum sanctus basilius baptizaretur: in ignis fulgore columba in iordanem descendit: & turbans aquam ad celum reuolauit. Transeunte vero tempore: ipse basilius in cesarea ordinatus est episcopus. Quodā tempore dū iulianus apostata aduersus persas pergeret: sanctus basilius ei pro benedictione tres panes ordeaceos obtulit. Tūc imperator iussit accipere panes: & reddere ei frumm. Qđ ille suscipiēs dixit: Nos quidem o imperator ex quibus comedimus: tibi obtulimus: tu autem ex quibus irrōnabilia nutris dedisti nob.

Tunc Lectio secunda. Iratus iulianus dixit episcopo. Quando victor reuersus fuero: ciuitatem tuam desolabo. Tunc sanctus basilius triduanum indixit ieiunium. Viditq; i somnis multitudinem celestis militie et beatam mariam in medio eorum dicentem. Vocate mihi mercurium: & pergat interficere iulianum. Euigilās sanctus basilius perrexit vbi arma sancti mercurij conseruabantur. Cumq; arma ibidem non reperisset: omni populo interfectionem iuliani retulit. Deinde cum omnibus reuersus: inuenit lanceam sancti mercurij sanguine madidam: dederuntq; omnes deo laudem. Lectio tertia.

BEatus ꝙo abbas effrem audiēs scā opera basilij epi: postulabat reuelari sibi q̄ lis eēt magn⁹ basili⁹. Jpe ergo in extasi fact⁹ colūnā ignis vidit: cui⁹ caput ptingebat ad celū: z desup vocē dicentē audiuit. Effrē effrez: quēadmodū vidisti colūnā istā ignis: tal' ē magn⁹ basili⁹. Jpse ꝙo ad patres suos é appos̄it⁹: fidez nob magnā relinquēs in dño: cui est honoꝛ z glia in scla sclꝛorū amē. Lete. de cōi vni⁹ ꝓfes. et pontif. ¶ In octaua scī wilelmi. ¶ Si extra oct. coꝛpis xp̄i euenerit. Ad vs aiī. Claudi r. z cete. aīe sequētes cū p̄sal. festialib⁹. Lap. Ecce sacerdos. ihy Jste ꝓfessoꝛ. ℣. Amauit. In euāg. aiī. Nostri p̄ris. ps. Dāt. Oꝛo. De⁹ q̄ nos beati willi. Memo. de martyrib⁹. aiī. Gaudēt in celis. ℣. Exultēt iu Oꝛo. De⁹ q̄ nos ꝓcedis Ad matu. Jnuita. Jubilemus ꝑs. Venite Et cete. sicut i die pter. Re. in scōis vesp. cum legenda sequēte. Lectio. i.

INter hec dignū reputo de q̄dā moꝛtuo rē viu ā recitare. Cuiusdā mulieris filiuz vnicū q̄rtane typi pestilēt ardoꝛ iuasit: z tā grauiter agitauit: q̄d eū faucib⁹ moꝛti mācipauit. Cū igit̄ misera mr̄ filio se videret oꝛbatā: materno cō moꝛt̄ affectu: imo q̄d̄ difficilius erat: immanitate doloꝛis quasi moꝛiebat̄: z plene moꝛi non poterat. Lectio. ij.

QErū cū sic rūpentes lachꝛymas sepius vocaret anxietas z familia fletib⁹ idulgēs per luct⁹ z lamēta dissolui videret̄: in miseriis satis p̄sistēs z p̄strata gemens genitrix se genibus in terrā p̄strauit denudat̄. Celū p̄cib⁹ pulsauit z crebꝛis lamentationū ꝓcellis ad ꝓpiciandū deū astantē populū iuitauit: vt filiū suū meritis bti wilelmi: cui viuū eū obtulerat sibi restitueret: aut eā cū filio funeraret. Leō. iij.

HAdicis igit̄ de exeqis cogitantibus dū mesta mater palleret in puluere: vite vigoꝛ puerili pululare cepit in coꝛpe: vix elapso vnius hoꝛe spacio: puer tāq̄ de graui euigilans somno: molli anhelitu spirante: diē recepit in oculis: z mot⁹ naturalis p̄mēbꝛa diffusus eū ad moꝛtē consternatū ad sternutationē inducit. Aleto itaq̄ liberat̄ puer: z mater ad letitiā reparat̄.

Ad eō. lect. de martyribus. Cito Adodesto z Crescentia.

DIoclicianus furo ꝛ. iiij. re replet⁹ iussit clibanū

parari & plumbū resinā & picem solui: ac vitū athletā xpi in clivanū mitti. Ille autē signaculo xpi facto: iactat⁹ est in medio olle. Angelus autē dñi extinxit furorē olle: & exclamauit vitus dicens. Quid est impator: vbi fūt mine tue? Gratias tibi ago: quia fecisti lauacrū nobis: vtinam & saba na prestares. Lectio .v.

IMperator repletus ira: iussit leonē ei dimitti: q mox ante pedes sancti cecidit: & pedes eius linxit. Tūc dixit vitus. Ecce impator aialia ista honorē reddūt deo: & tu non agnoscis creatorē tuū. Jussit itaq; ipator pparare catastas & vitū cū modesto & crescētia patrissa sua i eisdē torqri. Cui dixit vit⁹: Erubesce a muliere aut q ē xp⁹ tus: cū mliere. L. vi

IMorquebat aūt i catasta & exclamauit beat⁹ vitus dicens ad dñm. Dñe de⁹ libera nos. Statimq; factū est tonitruū magnū & chorusca tiones & terremot⁹: & ceciderunt tēpla idolor: & mortua ē tertia pars ppli: & impator fugit dicens: Ue mihi q: a te infante me supatū cognosco. Sancti ergo inuocabāt dicētes. Dñe iesu xpe accipe aias nras. Et facta est vox de celo dicēs. Ui te q̄ petisti datū ē tibi: & pausauerunt in pace p euz q vuit & regnat in scla. Tres vtame lect. de exp̄one euangelij Homo qui dā nobilis ce. vt dr cū memoria de martyribus: rōne vt in cōi. ¶ Sanctor martyr Lirici et Julite. L. i.

HActa psecutione christi anor sub alexandro imperatore: p̄ses iulitā matronam nobilem christianā: suis iussit p̄sentari tribunalibus. Que filiū alebat paruulū nomine ciricū: cui cum lacte carnis disciplinam tradidit diuine legis. Ad quam p̄ses ait. Horror te: vt sacrifices dijs: anteq̄ ad tormenta ducaris. Que dixit. Nec dijs tuis immolo: nec tormenta pauesco.

INterea tenel Lectio .ii. lus infans ciricus a pręside blandimētis demulcef: deinde minis exasperaf. Ille vo blandientem eque vt minantē parūpendens: iubēte pręside cesus est vehementissime. At ille erectis in celum oculis: & paruis manibus extensis. benedicebat nomē saluatoris. Deinde pariter clauis confixi: euulsis oculis in carcerem truſi sunt. Lect. iii.

QUant autem in eadem custodia in vinculis de

tenti circiter ḡdringenti qua/
draginta quattuor viri: quos
industria pie matris iulite fi/
liiq; eius cirici ad fidem con
uertit ihesu christi. Quo cōper
to: alexander data sententia
iussit eos quantotius plecti
capitali pena. Julitam vero
cum filio suo cirico excoriari
atq; super carbones assari: ac
linguas eorum abscidi iussit
et ad vltimum capita eorum
amputari. Sicq; anime eorū
sanctorum martyrum chorus
sunt sociate: ad laudem do/
mini nostri ihesu christi. Lete/
ra de cōmuni plurimor. mar
tyrum. ¶ Sancti Botulphi
abbatis. Lectio prima

QUm beatus christi con/
fessor Botulphus vere fidei
gratiā: et sancte conuersatio/
nis disciplinaq; didicerat: at/
tonsus comam capitis: habi/
tum mundi exuit: armaturā
dei induit: et sacri ordinis gra
dum conscendit: minus do/
ctos quos inuenit efficacissi/
me instruxit: et legem dei cun
ctos docuit. Lectio. ij.

QUmq; athelmundi re/
gis gratiam obtinuisset: locū
idoneum ad construendū mo
nasterium adeptus est. Sed
sicut ille locus diutius ab ho
minibus derelictus est: sic a
demonib⁹ erat possessus. Sā/
ctus itaq; botulphus oratio/
ne prelibata signo crucis edi
to: manem demonum turbaq;
in obscenam vertit fugam: ac
ibidem diuini incolatus do/
mum construxit. Congrega/
tis deinde fratribus in obse/
quium sal'iatoris: charitatez
continuam eos habere docu
it: timorem domini et amorē
pariter illos obseruare perpe
tuum diligenter premonuit.

QUinto Lectio tertia.
in christi famulatibus
diutius laborasset: ad bone/
stum et sanctum pernenit seni
um. Appropinquāte vite sue
termino grauioriq; infirmate
te morbo: pia tamen non de/
fuit intentio. Longis itaq; vir
tutum studijs adornatus mi/
les christi inde festius euocan
te domino: homine terreno
exutus: in eodem quod con/
struxerat monasterio ē sepul/
tus: ad laudem domini nostri
ihesu christi. Cetera de comu/
ni vnius confessoris non pon
tificis. ¶ Sanctorum mar
tyrum Marci et Marcelliani

PReста quesumus Dño.
omnipotēs deus: vt qui
sanctorum martyrum tuorum
marci et marcelliani natalicia
colimus a cunctis malis im/

mmentibus eorum interces-
sione liberemur. per dominū.

Carissimis igi/ Lectio.j
tur viris marcelliano & marco duobus geminis fra/
tribꝰ pro xpi noie i vincul' cō/
stitutis: quotidie sanctus se/
bastianus solacium exhibe/
bat: & tam ipsis q̄z seruis eorū
cum quibus tenti fuerant sa/
lutaria fidei cōsilia ministra/
bat: quibus vt fugitiua seculi
blandimēta respuerent & mo/
mentanea tormentorum ge/
nera non timerent: monebat.
Qui cum beatissime conuer/
sationi acquiescerent & verba
carnificum animo perseuerā
ti transirent: capitalē iussi sūt
subire sententiam. Lectio.ij.

Sancti igitur marcus et
marcellianus inter vxo/
rum lachrymas & suspiria fili
orum ceperunt mollescere: et
animos suos ad dolorem fle/
ctere. Quos videns sanctꝰ se/
bastianus imenso certaminis
pondere fatigari: dixit ad eos
O fortissimi milites christi:
nolite per misera blandimen
ta coronas deponere sempi/
ternas. His & alijs exhortati
onibus sancti sebastiani: oēs
qui ad decipiendos sanctos
martyres venerant: credide/
runt in christum. Lectio.iij.

Tenent post hec a duce
fabiano marcellianus & ;
macus: & ambo ligati ad stipi
tem i pedibus acutos accepe
runt. Tunc ambo fratres i v/
no ligno confixi: psallebāt di
centes. Ecce q̄z bonum & q̄z io
cundū habitare fratres i vnū
Cū q̄z transisset vnus dies et
& vna nox: & illi in orationib⁹
perseuerarent: iudex fabianꝰ
iussit eos ambos ibi vbi sta/
bant lanceis per latera verbe
rari: sicq̄z per martyrij gloriā
ad syderea regna migrauerūt
Letera d cōi plurimorū mart.
Sanctorū martyrū gerua/
sij & prothasij Orano.
Deus qui nos annua san
ctorum martyrum tuorū ger/
uasij & prothasij solēnitate le/
tificas: concede propitius: vt
quorum gaudemus meritis
accendamur exemplis. p do.

Sanctorū Lectio prima
igitur corpora marty/
rum gerusij et prothasij san/
ctus ambrosiꝰ mediolanēsis
episcopus beato paulo apo/
stolo monstrante: inuentre
cū descripto eorū martyrio p
meruit. Quorū mater valeria
& pater vitalis dicti sūt. Hic
ergo vitalis: quia dijs sacri/
ficare contempsit: paulinus
iudex iussit eum supinum in

fouream deponi ⁊ terra acla/
pidib⁹ obrui: sicq3 martyr xpi
probatus effectus est. Leo. ii.

VAleria vo mater supra/
dictoꝝ martyrum ger/
uasij ⁊ protasij duꝝ nollet mā
ducare de sacrificijs idolorū
tanta cede mactata est: vt eaꝝ
sui homines vix seminecē ad
domū suaꝝ perducerent: atq3
ita i triduo migrauit ad xp̄m
Sancti igit martyres post pa
tris ⁊ matris eoꝝ mortez: sese
cōcluserunt in vno cenaculo
per decē annos: lectionibus
⁊ oronibus ⁊ ieiunijs vacan/
tes: atq3 anno vndecimo ad
palmam martyrij puenerunt

QUm ergo asta/ Lec. iii.
chius comes proficisce
retur ad bellū: occurrerunt ei
temploꝝ cultores cum sacer/
dotibus dicentes. Si vis ad
augustos nostros reuerti vi/
ctor: fac geruasium ⁊ protha/
sium sacrificare. Uehementer
enim dij nostri de eoꝝ cōtem
ptu cōmoti sunt: ⁊ dare nobis
responsa cōtemnunt. Audiēs
hec comes precepit eos duci
ad se: et quia sacrificare nole/
bant: primo iussit geruasium
tādiu plūbatis cedi quousq3
spirituꝝ exalaret. Amoto igit
geruasio iussit prothasiū pri/
mo fustibus cedi: ac sic graui
ter cesum decollari. Quidaꝝ
ergo philippus christianissi/
mus furtim sanctorū corpora
rapuit: atq3 ea in domo sua se
peliuit. Quoruꝝ suffragijs ad
sanctam eorum societatē per/
ducamur illo prestante: qui
viuit ⁊ regnat in secula secu/
lorum amen. Letera de cōi
plurimoꝝ martyrum. ¶ Sā/
cti Leufridi abbatis ⁊ confes/

SAluatoꝝ mundi. Leō. i.
qui doctrina euangeli/
ca mundū irradiauit: beatuꝝ
leufridū abbatē insigniter mi
raculoꝝ donis decorauit.
Maꝝ inter signa que gesserat
hoc principium fuit. Quidā
igitur monachoꝝ suoꝝ tan
ta antiqui hostis malicia per
cussus ē: vt sbito exalare aiam
se crederet. Currensq3 ad san/
ctum virum dei: voce lachry/
mabili dixit. Succurre pater
succurre quia mō ab hac luce
discessurus sum. Tunc vir di
facta oratione tradidit ei ba/
culum: quem manu gestabat
⁊ statim sanatus est. Lectio. ii.

HAc quoq3 tempore an
tiquus hostis quendaꝝ
hominem: contra virum dei
intantum instigauit: vt eum
falsidicū appellaret. Cui vir
dei ait, Deus iudicet inter
me et te. Et in hoc apparebit

quis nr̃m iusticiã impugnet. Si modo oẽs dentes eius ab ore radicitus ceciderint: et sit hoc signũ p illi⁹ ꝓgenié. Uix verba cõpleuit: ⁊ pondus cõdigne vltionis ip̃m et semen eius ꝓcussit. ita ut oes de illi⁹ progenie nati hac maledictione deturpati sunt vsq; in hodiernum diem. Lec. iij.

POst transitũ vero sci leufridi abbatis: quidã pene viginti annoꝝ cec⁹ ad sepulchꝝ illius venit: ibiq; sanitatẽ recepit. Quedã etiã femina ceca candelã misit ad memoriã viri dei: statim ut cãdela illa ad sepulchrũ eius accẽsa est: femia illa lumẽ recepit. Plura omissim⁹ que ad memoriã eius facta referuntur ne forte legentib⁹ fastidiũ gigneret: ꝙ deus oꝑs suis intercessionib⁹ nobis ꝑstet: ut coheredes illius in retributiõe iustoꝝ existere mereamur. p euꝫ qui viuit ⁊ regnat in scla sclorꝝ amẽ Cetera de cõi vni⁹ cõfes. non põt. Si vero festũ sci albani i dñica ꝓxima post oct. corpis xpi euenerit: ãticipet aut fiat de eo die sabbi ꝓcedẽti absq; med. lec. ꝺ scõ leufrido: ⁊ ipo die dñico incipiat hystoria. Deus oiuꝫ ⁊c. ¶ Sãcti albanimartyris. Lectio prima.

IN illo tpe: Sanct⁹ albanus pagan⁹ adhuc cum ꝑfidoꝝ ꝓncipũ mãdata aduersum xpianos seuirẽt: clericũ noie amplubaluꝫ ꝑsecutoꝝ fugientem: recipit hospicio. Quẽ dum oꝛonib⁹ continuis ac vigilijs die noctuq; studere conspiceret: subito diuina gra respectus exemplũ fidei ac pietatis illi⁹: cepit emulari: ac salutarib⁹ eius exhortationib⁹ edoctus: relictis ydolatrie tenebris. xpianus integro ex coꝛde fact⁹ est. Lec. ij.

FItur cum ꝑfatus clericus aliquot dieb⁹ apud albanũ hospitaret: puenit ad aures nephandi ꝓncipis confessoꝛem xpi cui necdũ fuerat locus martyrij deputatus: penes albanũ latere. vnde statim iussit milites eũ diligenti⁹ inquirere. ¶ Doꝝ scũs alban⁹ se ꝓ hospite ac magro suo ipsius habitu id ẽ caracalla iduitus militib⁹ exhibuit: atq; ad iudicẽ vinct⁹ ꝓduct⁹ est. Lec. iij.

QUox ergo ut iudex albanũ vidit: ira succensus est nimia ꝙ se vltro ꝓ hospite quem recepat militibus offerret. Dixitq; ad eũ. Quecũq; illi debebant supplicia: tu soluere habes: si dijs sacrificare noluer⁹. Alban⁹ respõ-

dit. Quicūq; hȳs simulacris sacrificauerit: eternas inferni penas pro mercede recipiet.

Iudex ergo au/ Lec. iij.
dit verbis sancti albani repletus: p̄cepit ut tormentis afficeretur acerrimis. At vbi iudex illum tormētis superari nō posse persensit: capite eum plecti iussit. Cumq; ad mortē ducetur: carnifex qui eū percussurus erat: diuino admonitus instinctu. prostratoq; ense: pedibus eius aduoluit. desiderās: ut cum martyre quē percutere iubebat: ipse potiꝰ percuti mereret. Lectio. v.

Cum ergo carnifex ille q̄ sanctum albanū percussurus erat factus esset ex persecutore collega veritatis et fidei: ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio sanctus albanus montē ascēdit: dariq; sibi a deo aquā rogauit. Statimq; incluso meatu ante pedes eius fons pennis exortus est: ut oēs agnoscerent etiam torrentē martyri obsequiū detulisse. Lec. vj.

Decollat⁹ est itaq; martyr ille ibidem' accepit coronam vite: quā repromisit deus diligentibus se. Sed qui martyrem percussit: gaudere super mortuum non est permissus. Oculi eius in terram vna cum beati martyris capite deciderūt. Decollatus est etiā cum beato albano miles ille qui eum antea supno nutu correptus ferire recusanit. Passus est beatus alban⁹ die decimo kalendaꝝ Julia rum iuxta ciuitatem verolamium: unde nunc a gente anglorꝝ vuec lingaceſter appellatur: vbi est ecclesia mirādi operis constructa ad laudem ipsius martyris z dñi nr̄i iesu christi. Tresvltie lect. de expositione euāgelij. Nihil optum. Omel'. ut in nōi. Lectera de cōmūni vnius martyris. In vigilia sancti iohannis baptiste fiat seruicū de sācta Etheldreda cum nocur. propter vigiliā. Lectio. j.

In illo tpe: Accepit rex ecfridus coniugē noie etheldredā filiā anamie regis orientalium anglorꝝ: quam z ante illum alter vir habuerat vxorem: princeps videlz australium girviorū vocabulo tondobertus. Sed illo post modicum tempis ex quo eam suscepit defuncto: data est regi prefato. Cuius consortio cū duodecim annis vteret: perpetua tamen mansit virginitatis integritate. Lectio. ij.

Beata vero etheldreda: multum diu regem postulans: ut seculi curas relinqret: atq; i mõasterio tm̃ vero regi christo seruire pmittetur. vbi vix aliquando impetrauit: ipsa mox intrauit monasteriuz ebbe abatissẽ q̃ erat amica regi elfridi: accepto velamine sanctimonialis habitu a sancto wilfrido episcopo

Post annum Lectio. iij. vero beata etheldreda facta est abbatissa in regioue que vocatur hely: vbi cõstructo monasterio virginuz deo deuotarũ: mater virgo: z exẽplis cepit esse z monitis. Rapta est autem beata etheldreda ad dñm post annos septez exquo abbatisse gradũ susceperat. Et cum sedecim annis esset sepulta: corpus eius ita incorruptũ inuẽtum est: ac si eodem fuisset die defuncta. Lauerunt igitur virginis corpus: z nouis indutuz vestib⁹ intulerũt ecclesiã. ad laudem dñi nr̃i iesu xp̃i. Cetera ommatam ad matu. q̃z ad horas dicant̃ de cõi vnius virginis non martyris. Missa aũt erit de vigilia prout inferi⁹ notat̃ Si autẽ in dñica euenerit vigilia: mẽoria z mẽd. lect. fiãt de virgine siue agat̃ de dominica nica sine de octa. corpis christi z dicet̃ missa de vigilia. in cap'lo cum. Gloria in excelsis. z Credo sed fine sequẽtia quia nunq̃z dicitur sequẽtia in aliqua vigilia. nisi in vigilia natiuitatis dominii. si die dominica euenerit. qnia maior missa ibi erit de vigilia. z tunc dicetur sequẽtia ptinens ad dñicam. Idem vero ordo ut prius de sancto iohãne baptista obseruet̃ in vigil. apostolorũ Petri et pauli: z aliis vigilijs sanctorũ que p vigilia habent̃ in quibus festa. iij. lectionũ euenerit. ¶ De vigilia vero natiuitatis sancti iohannis baptiste vel apostolorum petri z pauli infra octauam corpis christi contingente. qualiter agenduz sit queratur in rubrica corporis christi. Si dñica que infra octa. sancti iohãnis varie cõtingit a festo vacauerit: fiat seruitium de dñica. z mẽd. lect. de sancto iohãne et memoria de eodem. z in sabbato ad vesperas ad Elizabet. cum psalmis ferialibus. z ad sedas vespas añe z psalmi dñicales. nisi in vigila apostoloruz euenerit. Et si vigilia apostolorum in dominica euenerit. fiat similiter de dominica. et medie

trō. de sācto leone papa. Si de
mor. tñ fiat de scō iohāne: et
missa de vigilia in capło. Jtē
infra octa. sancti Johānis ba/
ptiste fit seruiciū de festo .iij.
lec. cuz regie chori z cū psal.
Te deū lauda. ꝑpt octa. nisi
t festo scti leonis pape vbi nō
dicit psal Te deū. ꝑpt vigil.
z ibi dicit Jnuita. ab vnoz nec
tñ dicunt memorie feriales.
Jnfra octa. aplōz nō dicetur
de aliquo festo. iij. lec. nisi de
octa scti Johānis. ¶ Jtē infra
octa. scti iohānis nō fit serui/
ciū mortuoꝝ in cōi: ab ebdo
madario tñ dicet. Nec dicūt
memorie ꝙsuete Nō dicit de
sancto wilelmo vel de Apo/
stolis sed de dña. Jnfra octa.
ꝙo aplōz neqz de scō wilel
mo neqz de dna dicet. Jtem
infra octa. sancti iohis dieb⁹
vacuis fit de sancto Johāne.
Si ꝙo octa. sue in dñica eue/
nerit: fit seruiciuz de aplis: et
medi. lec. de sancto Johāne.
Jtem si dñica que infra octa.
Aplōz varie cōtingit a festo
vacauerit: totū seruicū fiat ō
aplis cū. ix. lec. nihil de dñica
¶ Si ꝙo in die scōz Johānis
z pauli domica euenerit: fiat
seruiciū de dñica: z medi. lec.
de martyrib⁹: et fiat memo. ō
scō Johāne baptista: z illo an
no oīno ꝓtermittant añe sūt
sup laudi. nec tñ in festis istoz
vl ꝙfiliū dī ps Te de. lau. nisi
fuerit ob gram aliqrū octa. et
silit de ꝙfilib⁹ hñtib⁹ ppzias
lau. z ceta. ¶ In festo scti Jo/
hānis baptiste. Ad vespe. ant.

EX vtero senectutis z ste
rilis iohānes nat⁹ est ꝓ
cursoz dñi. Psal. feriales. Añ
Jpe pibit añ illū in spū z ꝙtu
te helie parare dño plebē pfe
ctā. Añ. Jnter natos mulierū
nō surrexit maioz iohāne ba/
ptista. Añ. Tu puer ꝑphēta
altissimi vocaberis pibis añ
dñm parare vias ei⁹. Añ. Na
zareus vocabit puer iste vinū
z sicerā nō bibet et oē imūdū
nō māducabit exvto miis sue

PRiusqz te formarē ☙ ꝑ
in vtero nouit te et añqz
exires de vulua scificaui te et
ꝑphētā in gentib⁹ dedi te. ℟.

DEscendit ange. Hym.
TE queāt laxis resonare
fibris mira gestoz famuli tu
oz solue polluti labij reatū sā
cte iohānes. Nūcius celso ve
niēs olympo te pri natuz fore
nasciturū nomē z vite serie ge
rende ordine ꝑmit. Ille pro
missi dubi⁹ fupni pdidit ꝑm/
te modulos loqle sed reforma
ti gēit⁹ pempte organa vocis
Dentris obstruso positus cu

bili sensera regem thalamo
manentē hinc parēs nati me/
riti vterq; abdita pādit. Lau
dibus ciues celebrāt supni re
deus simplex paritergz trine
supplices t nos venia preca/
mur parce redēptis Amē. ℣.
Fuit homo missus a deo Cui
nomē erat iohānes. In euāge
ali. Ingresso zacharia tēpluz
dñi apparuit ei gabriel angls
stans a dextris altaris incēsi.
℟. Resta pē Magt. Dio.
Aqs ops deus: vt familia
tua per viā salutis incedat: et
beati iohānis pcursoris hor/
tamēta sectādo ad eū quē pre
dixit secura perueniat. Dñm
nrm iesū xpm. Ad matut. In
uita. Regem pcursoris dñm.
Venite adorem⁹ pē. Venite. Hym
Altra deserti teneri sub
annis ciuiū turmas fu/
gies petisti ne leui salte macu
lare vitā famine posses. Pre
buit hirtū tegimen camelus
artubus sacris stropheum bi
dentes cui latex haustū socia
ta pastū mella locustis. O ete
ni tantū cecinere vatum cor/
de presago tubar affuturū tu
quidē miri scelus auferentē
undice pdis. Non fuit vasti
spaciū p orbis sactior quisqz
genit⁹ iohāne q nephas secli
meruit lauātē tingere liphis.
Laudib⁹ ciues. In. j. noc. ali.
Priusqz te formare in vtero
noui te t anqz exires sanctifi/
caui te. pē Beat⁹ vir. Ali. Ad
omnia que mittā te dicit dñs
ibis ne timeas t q mādauero
tibi loqris ad eos. pē. Quare
fre. Ali. Ne timeas a facie eo/
rū quia ego tecū sū dicit dñs
pē. Dñe qd mk. ℣. Elia t ho.
Solennitatem Lectio. j.
nobis diuersor martyr
ūm vite pnūs occasus: et sū/
scepta ab eis pro xpi noie pas
sio consecrauit. Multimoda
nāqz veterū relatione didici
mus nōnullos martyrū pro/
stratos gladio: igne alios con
crematos: quāplures bestiar
dilacreatos dentibus: innume
ros etiā varijs tormentor cru
ciatib⁹ affectos spreta sui cor/
poris morte: xpiane fidei te/
stimoniuz reddidisse. ℟. Fuit
homo missus a deo cui nomē
iohannes erat: hic venit vt te
stimoniū phiberet de lumie.
Et parare dño plebē pfectam
℣. Erat iohānes in deserto p/
dicās baptismū penitētie. Et
Beatus ℣o io Lectio. ij.
hannes baptista cuius
nunc festiuitate letamur: cele
stia mundo gaudia sterili ab
vtero hodie natus innexit. In
tantum autem in eo specialis

prefulsit electio: ut ante mere
ret annũciare dñm: q̃z nasce/
di haberet inicitũ: vel lin guã
que nũciare posset acciperet.
℟. Descendit angelus dñi ad
zachariã dicens: accipe puer
in senectute tua. Et habebit
nomen iohes baptista. ℣. Ne
timeas zacharia: qm exaudi/
ta est oio ma: et elizabet vxor
tua pariet tibi filiũ. Et hẽbit.

Oenicz elizabet Lec.iij.
illa vetus mulier: t no/
ua mater: que ante partũ suũ
de futuri filij letabat officio:
venienti ad se beate marie in
ipso salutationis occursu ait.
Ecce exquo facta est vox salu
tationis tue in auribꝰ meis: ex
ultauit infans in gaudio i vte
ro meo. ℟. Gabriel angelꝰ ap
paruit zacharie dicens: nasce
tur tibi filius: nomen eius io
hãnes vocabit. Et multi i na
tiuitate eiꝰ gaudebũt. ℣. Erit
eni magnus cora dño vinũ t
sicerã nõ bibet. Et mul. Glia
Et mul. Jn.ij. nocte. ant. Misit
dñs manuz suam et tetigit os
meum: t ꝓphetã in gentibus
dedit me dñs. ℣. Cum inuo/
carem. Ant. Ecce dedi verba
mea in ore tuo: ecce constitui
te sup gentes t regna. ℣. Ver
ba mea. Ant. Dñs ab vtero vo
cauit me de ventre mris mee
recordatus est nois mei. ℣.
Dñe dñs noster. ℣. Posuisti.

Quid est hoc Lectio.iij.
miraculi fratres: que tã
torũ gaudiorũ nouitas: ut ha/
bere se in vtero elizabet testa
retur infantẽ: qui necdum se
metipm sentiẽs: dñicũ iam sẽ
tiret aduẽtum? Vere eim hic
beatissimꝰ paruulorũ qui itra
viscera materna adhuc cõclu
sus: adesse saluatorem mũdi
q̃ necdũ sermone poterat: ꝓ/
phetico spiritu reuelauit. ℟.
Ipse peribit ante illum in spi
ritu t veritate helye. Ut con
uertat corda patrum in filios
et incredulos ad prudentiaz
iustorũ parare dño plebẽ pfe/
ctam. ℣. Erit eni magnus co/
ram dño: t spiritu sãcto reple/
bitur. Ut cõ. Lectio.v.

Charissimi: nullus igno
rat omnẽ paruulũ materno
vtero ꝓdeuntẽ: inter ipsa luc
tus exordia mestis cõcrepare va/
gitibus: solus baptista dñi vl
tra legẽ nascentiũ natiuitatẽ
suam ꝓuenit letitie exultatio
ne. Et ut decuit frẽs hoc ut de
sterili mre nasceret qui fecũ/
ditatẽ virginis reuelaret: qua
tinus mirabilẽ partum: mira
biliter natus ostenderet. ℟.
Elizabet zacharie magnum
virum genuit iohannẽ bapti

stam p̄cursorē dñi. Qui viam dño p̄parauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomē erat iohes. Qui. L. vj.

Illud etiaz q̄z stupendū q̄zq̄z magnificum: q̄z zacharias sacerdos pater futurus prophete. quia hoc ipsuz quod gerebaī angelo loquenti non credidit: vsus loquendi amisit: donec promissione cōpleta: natus noui hois preco paterne lingue vincula reserauit. Os enī quod angel⁹ clauserat: promissus ab angelo filius reserauit. Benignissim⁹ pastor inquirat: ut sicut de baptiste dñi hodie natiuitate letamur: ita de dei nr̄i reconciliatione gaudeamus: cui honor et gloria in secula seculorum. amen. ℟. Innuebant patri eius quez vellet vocari eū et postulās pugillarē scripsit dicens. Johānes est nomē ei⁹ ℣. Apertum est os zacharie et prophetauit dicens. Johannes. Elia. Johannes. In ny. noct. añ. Posuit os meū dñs quasi gladiū acutū in vmbra man⁹ sue p̄texit me. ℣. In domino cōfido. añ. Formās me ex vtero seruū sibi dñs in lucem gentiū: ut sim salus eius ab extremis terre. ℣. Dominegs hab. Añ. Reges videbunt et consurgent p̄ncipes: et adorabūt dñm deū tuū: qui elegit te. ℣. Bonū est confiteri. ℣. Magna é. Sequz lucā.

In illo tpe: Elisabeth impletum est tps pariēdi: et peperit filium. Etrel'. Omel. venerabil' bede p̄sbri. Le. vij

Precursoris dñi natiuitas: sicut lectionis euangelice prodit historia: multa miraculoz sublimitate refulget: quia nimirū decebat vt ille quo maior inter natos mulierū nemo surrexit: maior p̄ ceteris sanctis i ipso mox ortu virtutū iubare clarescceret. Nñ merito sācta per orbem ecclesia: que tot beatorū martyruz victorias: quibus ingressum regni celestis meruere frequētat: huius tantūmodo post dominicū etiam natiuitatis diē celebrare consueuit. ℟. Ecce constitui te hodie super gentes et super regna dicit dominus. Ut euellas: et destruas: et edifices: et plantes in nomine domini. ℣. Anteq̄z exires de vulua sanctificaui te: et pphetam in gentibus dedi te. Ut euellas: et destruas: et edifices: et plantes in noie dñi. Le. vij

Ture igit̄ vtusq̄z natitas suma deuotiōe celebrat ſz i illi⁹ tanq̄z in xp̄i saluatoris

mũdi: tanquã in solis iusticie exortu oi populo gaudiũ euã gelizat. In hui⁹ aũt tanquã i p̃cursoris dñi: in serui dei exi mÿ: in lucerne ardẽtis ⁊ lucen tis mlti gauisuri esse natiuita te memorãtur. ℟. Priusq̃ te formarem in vtero noui te et anteq̃ exires de ventre sãcti/ficaui te. Et pphetã in gentibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea i ore tuo ecce cõstitui te sup gentes ⁊ sup regna. Et

LIBitur sanctus Lec. ix. iohãnes peccatoꝝ ꝓsori/cia declinãs: ab oi quo iebri ari potest abstinebat. Xp̃s ꝙo inter pctores cõuersãs: pecca ti ois imunis pmãsit. Johãne aũt nato ꝛgratulabant vicini et cognati illi⁹ genitrici: quia magnificauit dñs misericor/diã suã cũ illa. Dño aũt nato cõgratulabant ecclesie: quia venit temp⁹ miserẽdi ei⁹. Ip/sum itaq̃ intercedendo roga mus impetrare: vt ad eaz cui testimoniũ phibuit lucẽ pue/nire mereamur. Jesum xp̃m dñm nr̃m: qui viuit et regnat in secula scloꝝ amẽ. ℟. Inter natos mulierũ non surrexit maior iohãne baptista. Qui viã dño ꝓparauit i heremo. ℣. Fuit homo missus a ₫o cui nomen erat iohannes. Qui

Elia. Qui vi. p̃s. Te deũ. ℣. Fuit homo. In laudibus añ.

ELisabet zacharie magnũ virũ genuit iohannem baptistã p̃cursoꝛez dñi. ℣. Dñs regna. Añ. Innuebant patri eius quez vellet vocari eũ ⁊ scripsit dicẽs iohãnes est nomẽ eius. p̃s. Jubilate. Añ. Johãnes vocabit nomẽ ei⁹ ⁊ in natiuitate eius multi gau/debũt. p̃s. Deus de⁹ me⁹. Añ. Johãnes est nomẽ eius vinũ et sicerã non bibet et multi in natiuitate eius gaudebũt. ℣. Bñdicite. Añ. Iste puer magnus coꝛã dño nam et man⁹ ei⁹ cuz ipo ẽ. p̃s. Laudate do.

AUdite insule et Cap. attendite ppli de longe dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordat⁹ o est nois mei. Hymn⁹.

OMnis felix meritiq̃ celsi nesciẽs labem niuei pu/doris ꝓpotẽs martyr heremi q̃ cultor maxime vatũ. Ser/ta terdenis alios coronãt au/cta cremẽtis duplicata quos/dã trino cẽteno cumulata fru ctu te sacer ornant. Hũc po/tẽs nostri meritis opimis pe/ctoris duros lapides repelle: a sperũ planãs iter et reflexos dirige calles. Ut pius mũdi sator et redẽptor mentib⁹ pul

salutione puris rite dignetur veniés sacratos ponere gressus. ℟. Laudib⁹ ciues. ℣. Just⁹ vt palma. In euāge. añ. Aptū est os zacharie et ꝓphetauit dicés hic statum incipiat. ps. Bñdict⁹. Post psal. dicatur tota añ. hoc modo. Apertū é os zacharie ⁊ prophetauit dicés bñdict⁹ deus israel. Oro.

DEus qui pñtem diē honorabilē nobis in bti iohānis natiuitate feciſti da populis tuis ſpūaliū gr̄am gaudioꝝ ⁊ oim fideliū mētes dirige in viā salutis eterne. p dō. Ad. j. añ. Elizabet. ps. Deus in nomie. Añ. Br̄as. ps. Qui cūq; vult. Ad. iij. añ. Innuebant. ps. Legē pone. Lect̄m. Audite insule ℟. Elia et ho. Oro. Deus q pñtem Ad. vi. añ. Johānes vocabit. ps. Dixit. Cap. Dixiſq; te. ℟. Posuisti. Oratio. vt ē. Ad. ix. añ. Iste puer. ps Mirabilia. Ca.

REges videbūt et cōsurgēt ꝓncipes ⁊ adorabūt dñm deū tuū et sanctū israel qui elegit te. ℟. Magna é gloria. Oro. vt ē. Ad vē. añe de laudi. cū psal. ferialib⁹. Cap. Audite insule ℟. Inter natos Hym. Onimis se. ℟. Fuit hō In euāge. añ. Inuer q nat⁹ est ne bis pluſq; ꝓpheta est hic é eniz de quo saluator ait inter natos mulierum nō surrexit maior iohanne baptista. ps. Dñs. Oro. De⁹ q pñtē diem Scdo die Ad matu. Inuit. Regem ꝑcurso. ps. Uenite. Hym. Antra deserti. In noc. añ. Priuſq; te. ps. Beat⁹ vir ⁊ ceteri psal. sicut in die et sic p oct. qñ de eo di. ℣. Elia ⁊ ho

FEstiuitatē pñtē Lec. j. frēs kārissimi: venerandi iohānis baptiste gemina natiuitas cōsecrauit: q idcirco in hoc sclm supna dispensatiōe directus est: vt nō solū ipe ꝓphetali subliimaret gl̄ia sz vt oim p eū ꝓphetarū preconia firmarent ℟. Fuit hō. Le. ij.

HIc eni speciali quadaz gr̄a ob hoc redēptorem mundi nouissim⁹ ꝓphetauit: vt eū pm⁹ oñderet. Hic etiaz solus est ꝓphetarū: q dñm nostrū ihm xp̄m qué alij in lōga futurū tpa p̄scierūt ꝓpriis videre oculis meruit ⁊ ānūciare pñtē ℟. Descēdit an. Lec. iij.

QUēcūq; ei dño ad baptiſmū sic sacratissimū euāgeliū refert: btūs ei⁹ baptista huiusmōi ꝓrupit in vocē. Ecce agn⁹ dei: ecce q tollit pcā mūdi. Propter hoc numeruz pluſq; ꝓpheta a saluatore dict⁹ é: qm̄ ceteri oēs vēturi ad/

huc xpi fuere pcones: hic aũt ꝓbatissim⁹ venit dñi pñtis as sertor. Pluſq; ꝓpheta est: cu ius manib⁹ qđ nulli é pstitũ ꝓphetarũ: baptizãdũ se fili⁹ dei inclinauit. ℟. Gabriel an ps Te deũ. ℣. Fuit homo. In lau. hec sola añ. Elizabet. pñ. Dñs reg. Cap. Audite insule hym. Onimis felix. ℣. Just⁹ vt palma. In euange. añ. Ex vtero. pñ. Benedict⁹. Oio. Deus q pñtẽ diẽ. Ad ho. añe. de laudib⁹. La. ℟. Oio vt s. in die. Ad vs ańa. Elizabet. bet sola añ. dicatur quotidie ad vs. sup psal. feriales. vsq; ad vigl. aplor. qñ fit seruiciũ ij. lectu. Cap. Audite insule. hym. Onimis felix ℣. Fuit homo. In eua. añ. Jpe pibit. pñ. Magt. Et est sciendũ qđ hic de pmis vel. dicent cum earũ repetitiõe infra octa. ad vel, t ad matu. sup psal. Magnificat. t bñdict⁹ t ad mẽmo cũ de aliq scto fit seruiciũ. Et qñ fit de scto iohãne. ℣. ad vs post hym. Fuit hõ. Ad matu. ℣. Justus vt pal. Si nñ meũ. tã ad matu. q; ad vs. ℣. Fuit, dicat. ℂ Scor martyrũ Johannis t Pauli. Ad vs. añ. Eliza. cũ psal. ferialib⁹. Cap. Sci p fidẽ. hym. Scõr meritis. ℣. Exultẽt iusti. In eua. añ. Jsti sũt due olive et duo candela bra lucentia añ dñm hñt potestatẽ claudere celũ nubib⁹ t apire portas ei⁹ qr ligue eor claues celi facte sũt. pñ. Magt.

O Clesum⁹ ops de⁹: Oio. vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat que de btõr iohãnis t pauli glorificatiõe ꝓcedit: quos ea dẽ fides t passio fecit esse germanos. p dñm. Memo. de sancto Johãne. Ańa. Jpe pibit. Ad matu. Jnuita. Regẽ martyrũ. pñ. Uẽite. hym Eterna xpi. In noc. añ. Seeus decur. ps. Btus vir. pñ. Quare fre. ℣. Exultẽt iusti. Lec. j.

Johãnes t paulus corpe et spũ frẽs pmi t ꝓcioſi i palatio cõstantini ipatoris habebant. Cũ ergo a cõstãtino iulianus cesar fact⁹ esset: puenit ad eũ qp paul⁹ t iohãnes omi die xpianor pauperũ turbas recrearẽt. Misitq; qui eos cõuocarẽt dicẽs debere sibi eos adherere. Illi vo dixerũt: seruos dei nos esse oportet. Sumus eni nõ falsi xpiani: sz veri. ℟. Jsti sunt duo viri misericordie q assistũt ante dñm. Dñatorẽ vniuerse tre. ℣. Jsti sũt due olive et duo candela bra lucentia ante dominum. Dominatorẽ. ℟. Lectio secũda.

Tulian⁹ ita inqt ad iohez t pauli: Cōsiderare debetis qz t vos regali aula nutriti: nō debetis deesse lateri meo: vt habeam vos primos in palatio meo. Tunc paul⁹ et iohannes dixerunt. Contēpnim⁹ qdē amicicias tuas: ne amicicias dei pdam⁹. Juli anus ꝟo irat⁹: surrexit dicēs. Decia trāsacta die ad me venientes amicos vos habeā Nō venientes ꝟo: q̄i hostes publicos puniā. ℟. Hec ē vera fraternitas q̄ nūq̄z potuit violari certamie. Qui effuso sāguine secuti sūt dñm cōtēpnētes aulā regiā puenerūt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄z bonū et q̄z iocūdū hitare frēs ivnū. Qui

POst hec terrētian⁹ l. iij. missus est ad paulū t iohānē vt si dijs imolare nolui sēt: interficerēt. At illi dixerūt. Nos vnum deum colimus: qui fecit celum et terram. Et si tuus est iulianus dominus habeto pacem cum eo: nobis non est alius nisi dñs ihesus xp̄s. Terrētian⁹ ergo tertia hora noctis fecit foueā infra domū sanctoz martyrū: t decollatos p̄iecit eos i foueā: faciens famā q̄ iussiu cesaris missi fuissēt in exilium. Post hoc ꝟo in bello persarū: statim interfectus est iulian⁹. Terrencianus ꝟo quia vnicus filius eius ad coꝛpoꝛa sanctoꝛ mundatus est: cōuersus est ad dominuz: t ab ipso descripta est ista passio sanctoꝛ ad laudem dñi nr̄i ihesu xp̄i. ℟. Bti martyres xp̄i iohānes t paul⁹ dixerūt iuliano nobis aūt alⁱ nō est nisi vn⁹ deus. Pater et filⁱ⁹ t spūs scūs. ℣. Una fides vnū baptisma vn⁹ spūs erat i eis. Pater. Glia. Pater t. ℣. Te deum. ℣. Mirabilis. In

PAulus et laudibus est. iohānes dixerūt iuliāo nos vnū deū colimus qui fecit celum et terram. ℣. Dñs regnauit. Ant. Paulus et iohannes dixerūt ad terrencianum si tuus dominus est iuliānus habeto pacem cum illo nobis alius non est nisi dominus ihesus chꝛistus. ℣. Jubilate deo ois. Ant. Johānes t paulus cognoscentes tyrannidem iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperunt. ℣. Deus deus meus. Ant. Spiritus t anime iustoruz hymnū dicite deo nostro alleluia alleluia. Psalmus: Benedicite. Ant. Johānes t paulus dixerunt ad gallicanum: fac votum deo celi et eris victoꝛ melioꝛ quam

fuisti. ps. Lauda. Lab. Reddet deus. Hymn⁹ Rex glorie martyrū. ℣. Justi autez. In euāgelio. añ. Astiterunt iusti añ dñm. z ab inimicē nō sūt separati calicē dñi biberūt z amici dei appellati sunt. ps. Būdict⁹. Dño. Quesum⁹ omps deus. Hēoria de s. ioāne. añ Inter natos. Ad horas añe ō laud. Letere de cōi cuz oōne ppria. Eodem die ad vs añ. Elizabet cum psal. ferialib⁹. In euange. añ. Tu puer. ps. Dgt. Ad mat. In euāge. añ. Nazare⁹. Ad vs añ. Elizabet cū psal. ferialibus. z incipiat ad cāplm de scō leone papa.

DEus q beatū leo/ Dño. nem pontificē scōz tuorū meritis coequasti: cōcede ppicius: ut q cōmemorationis eius festa pcolimus: vite quoq imitemur exēpla. pd. Letera de cōi vnⁱ cōfes. z pōtifi. Hēoria de scō iobāne añ Ex vtero. ℂ In vigilia apostoloz ad mat. fiat seruitiū de scō leone papa cū noc. Lec. j.

LEo ītimpor natione sicula de pēe paula: sedit patratus honoris cathedra magnificat⁹ decē mēsib⁹ z septē dieb⁹. Die leo suscepit sctām sextā synodū que p dei prouidentiā nup in regia vrbe celebrata est: simulqz cū eo legati sedis aplice et duo pīarche. id est cōstantinopolitan⁹ z antiochen⁹ atqz centū quinquaginta epi. Quā etiā greco eloquio cōstriptā: studiosissime in latinū transtulit. Lec. ij.

HEc synodus acta est exequente ac residēte pijssimo ac clementissimo magno pcipe cōstantino inter regale ipsius palacium. In qua condēnati sunt heretici q vnā tm̄ voluntatem z opationē in dño iesu xpo dicebāt vel pdicabāt: cū duas volūtates et opationes in ipso catholica credat z predicet ecclesia. Lectio. ij

GRatia qdez diuina corei⁹ z corpus a ptagione z peccati sorde mūdauit: idoneuz mistrū sacris altarib⁹ puidit. z offerre ei incensuz dignū in odorē suauitatis pordinauit Hortu⁹ est itaqz et sepultus ad beatū petrū aplm sub die quarto kalēdarū iulij. Letera ad mat. z ad hora de cōi vnius pfes. z pōt. Hēmoria de scō iobāne añ Ipe preibit z nō sequunt suffragia cōsueta ℂ Rubrica de festo aplor querat in vigil. sci iohan. bapti. ℂ In vigilia apostolorū

QPetri z pauli ad vs. añ. Clem dicunt boies esse

filiū hois dixit iesus discipulis suis. rñdens petrus: dixit tu es xp̄s filius dei viui. et ego dico tibi: quia tu es petrus et sup hanc petraz edificabo ecclesiam meam. Psalmi feriales. Añ. Petrus ad se reuersus dixit. nunc scio vere quia misit dñs angelum suum z eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeoz. añ. Dñe si tu es iube me venire ad te super aquas. z extendens iesus manū app̄hendit eum z dixit iesus: modice fidei q̄re dubitasti. Añ. Cumqz vidisset ventū validū venientē timuit. z cum cepisset mergi clamauit dicēs dñe saluum me fac. Añ. Solue iubente deo terraz petre cathenas qui facis ut pateant celestia regna beatis. Capitu.

PEtrus ad se reuersus dixit. nunc scio vere qz misit dñs angelū suum et eripuit me de manu herodis. z de oi expectatione plebis iudeorū. ℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelū dei dicētem sibi. Corneli mitte et accersi symonez q cognominat petrus hic dicet tibi. Quid te oporteat facere. ℣. Cuz oraret cornelius nondum in christo renat⁹ apparuit ei angel⁹ dicēs. Corneli. ℟. Quid te

FElix per om. Hymn⁹.

Hnes festum mundi cardines apostoloz p̄pollet alacriter petri bti pauli sacratissimi quos christus almo consecrauit sanguine ecclesiaruz deputauit principes. Tū sūt olim̄ due coram dño z cāde labra luce radiantia p̄clara celi duo lumiaria. fortia soluunt peccatoz vincula portas olympi reserant fidelibus.

Habent supernas potestatez claudere sermone sedes pandere splendentia lumina poli sup alta sydera lingue eorū claues celi facte sunt: laruas repellunt vltra mundi limitem. Petrus beatus cathenarum laqueos christo iubente rupit mirabili⁹ custos ouilis z doctor ecclesie pastorqz gregis conseruator ouiū arcet lupoz truculentā rabiem

Quodcūqz vinclis super terram strinxerit erit in astris religatum fortiter. et quod resolut i terris arbitrio erit solutum super celi radiuz in fine mundi iudex erit seculi.

Non impar paulus huic doctor gentiū electiōis templū sacratissimuz in morte cōparin corona particeps; ambo lu-

cerne & decus ecclesie in orbe
claro chorusca[n]t vibramine.
O roma felix que tantorum
principum es purpurata pre
cioso sanguine excellis om
nem mundi pulchritudinem
non laude tua sed sanctorum
meritis quos cruētatis iugu
lasti gladys. Vos ergo mo
do glorioſi martyres petre be
ate paule mundi lilium cele
stis aule triūphales milites
precibus almis vris nos ab
oīmbus munite malis ferte
super ethera. Gloria deo p i
mensa secula sit tibi nate dec⁹
et imperium honor potestas
sanctoq; spiritui: sit trinitati
salus indiuidua per infinita
seculorum secula amen. Ihus.
Tu es petrus. Et super hanc
petram edificabo ecclesiam
meam. In euangelio añ. Be
atus petrus apostolus vidit
sibi christum occurrere & ado
rans eum ait: domie quo va
dis: venio romam iterum cru
cifigi. psalmus. Magnificat.

Presta quesumus Dio.
omnipotēs deus vt nul
lis nos permittas perturbati
onibus concuti: quos in apo
stolice confessionis petra soli
dasti. Per dominum. Hō vi
citur memoria de sancto Jo
hanne. Dicitur tamē memo
ria de corpore christi: si istud
festū infra octa. corporis xpi
contingat. Ad matutinas in
uitatorium Tu es pastor ouī
um princeps apostolorū tibi
tradidit de⁹ claues regni ce
lorum. psalm⁹. Venite. Hym.

Aurea luce et decore ro
seo lux lucis omne per
fudisti seculum decorans ce
los inclito martirio hac sacra
die que dat reis veniam. Ia
nitor celi doctor orb̄ parit iu
dices secli Ja mūdi lumia p
crucē alt: alt ense triūphās vi
te senatum laureati possidet.
Iam bone pastor petre cle
mēs accipe vota p̄cantum: et
pcti vincla resolue tibi pote
state tradita: qua cunctis celū
verbo claudis aperis. Do
ctor egregie paule mores in
strue: & mente polum nos trās
ferre satage donec perfectum
largiatur plenius euacuato
quod ex parte gerimus. Vi
ue bine pietatis vnice fide de
uotos spe robustos maxime
fonte repletos charitatis ge
mine post mortem carnis im
petrate viuere. Sit trinitati
sempiterna gloria honor po
testas atq; iubilatio in vnita
te: cui manet imperium ex tūc
& modo per eterna secula. A
men. In primo nocturno añ.

In plateis ponebantur infirmi in lectulis: vt veniente petro saltem vmbra illi⁹ obumbraret quemq; illorum: et liberarentur ab infirmitatibus suis. ℟. Celi enarrant gloriã dei. Ait petrus principibus sacerdotum: iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno: hunc deus suscitauit et principem ac saluatorem exaltauit ad dandã penitẽtiã in remissionẽ pcõꝝ. ℟. Benedicã dñm. Petrus apl̃s dixit paralitico: enea sanet te dominus iesus christus: surge et sterne tibi: qui continuo surrexit: et omnes qui videbant conuersi sunt ad dñm. ℟. Eructauit. ℣. In omnem terram exiuit.

Orante enim tẽ Lectio. j. pore neronis cesaris rome petrus et paulus doctores christianorum sublimes operib⁹ clari magisterio. Qui virtute suorum operum: neronem sibi aduersum fecerãt Cum autẽ per eos fides christi in omnium mentes cresceret: Nero instinctu symonis magi aduersari cepit apostolis. Sed petrus apostolus vanitates symonis magi et flagicia vniuersa detexit. ℟. Symon petre anteq; de naui vocarem te noui te: et super plebem meam principem te constitui. Et claues regni celorũ tradidi tibi. ℣. Quodcunq; ligaueris super terram: erit ligatum et in celis. et quodcũq; solueris super terram: erit solutum et in celis. Et claues regni celorum. Lectio secunda.

Defunctus autẽ erat eodem tempore adolescẽs nobilis propinquus cesaris. Cum vniuersorũ dolorem admonuere pleriq; fore experiendum: vtrum posset resuscitari: celeberrimus in hijs operibus petrus habebatur: sed apud gentiles: nulla facti huius deferebatur fides. Dolor exegit medicum. Derrectum est ad petrum. ℟. Si diligis me symon petre pasce oues meas: domine tu nosti: quia amo te. Et animam meaz pono pro te. ℣. Et si oportuerit me mori tecum: non te negabo. Et animam. Lectio. iij.

Uere etiam quidã qui symonem accersiendum putarent: et vteroq; affuerunt. Tunc ait petrus symoni: vt si posset mortuum suscitaret. Accessit symon ad lectulum defuncti: incantare atq; immurmurare cepit. Uisus est

agitare caput q mortuus erat Clamor ingens gentilium at tollitur: q iam viueret q iam loqueretur cum symone. Ira et indignatio esse cepit i petr̃ q ausus esset cõferre se tante ptãti. ℟. Tu es petr⁹ et super hanc petrã edificabo eccliaz meã: t porte inferi nõ pzeualebũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celoz. ℣. Qd cunqz ligaueris. ut.s. post primũ respõ. Et tibi. Glia. p. Et tibi. In.ij.noct. an̄. Factuz est ut quedã discipula noie thabita plena opib⁹ bonis t elemosinis infirmata mozeret. miserũt aũt discipli ad petrũ rogãtes ne pigriteris venire vsqz ad nos. ps. Oẽs gentes. An̄. Adueniente petro circũsteterũt illũ oẽs vidue flentes t ostendẽtes tunicas t vestes quas faciebat illis dozcas. ps Exaudi deus deprze. An̄. Ponens petr⁹ genua sua orauit. t cõuersus ad corp⁹ dixit thabita: surge: at illa aputt oc'los et viso petro resedit dãsqz illi manũ erexit eam: t scis ac viduis assignauit viuã. ps Exaudi de⁹ orõnẽ meã. ℣. Cõsti tues eos ꝓn. Lectio.iiij.

TUnc sanct⁹ ap'lus popo scit silentiũ t ait. Si viuit defunct⁹: loquat. Si resuscitat⁹ est. surgat. ambulet. fabulet. Aliqn fantasma putetis: et nõ veritatẽ esse: q videat caput mouisse. Separet a lecto symon: ut plane denudet figmentũ diaboli. Abducitur simon a lectulo: et manet defunctus imobilis. Astitit petrus a longe. et intra se orõni paulisper intent⁹: cuz magna voce ait. Adolescẽs surge: sanet te dñs ieSus: Et statim surgens locutus est t ambulauit et cibũ sũpsit. ℟. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendẽs manum apꝓhendit eũ t dixit ihs. modice fidei quare dubitasti. ℣. Cunqz vidisset ventũ validũ venientẽ timuit: t cum cepisset mergi clamauit dicẽs dñe saluũ me fac. Et ex. Lectio.v.

TOrquebat magus ap'li glia offensum se dicit a galileis relicturũ vrbez quã tueri solebat. Die statuit pollicetur volatũ. quo supnis sedibus inueheret. Die statuto montẽ capitolinũ cõscendit. ac se e rupe deijciens volitare cepit. Mirari pplus cepit ac venerari dicẽtes dei potẽtiã esse nõ hois: nihilqz tale xpm fecisse. Tunc petrus ait. Dñe ieSu xpe ostẽde artes eius vanas esse: ne pplus qui credi-

tur? est decipiat. Et stati im/
plicans alaz remigijs corru
it et mortuus est. ℟. Ego pro
te rogaui petre vt nō deficiat
fides tua. Et tu aliquādo con
uersus cōfirma frēs tuos. ℣.
Simon ecce sathanas expeti/
uit vos vt cribraret sic̄ triticū
ego autē rogaui pro te. Et tu

Tunc nero cepit Lec. vi.
causas q̄rere quibus pe
trū occideret. Rogabat petr?
a pplo: vt ab vrbe discederet.
Victus aūt petr? fletib? ppli
pficisci cepit. At vbi puentuz
est ad portā vidit sibi xp̄m oc
currere: & adorās eū ait. Dñe
quovadis? Dixit ei iesus. Ue
nio romā iterū crucifigi. In/
tellexit petr? hoc de sua passi/
one dictū: & cōuersus in vrbē
redijt: captusq; est et inuersis
vestigijs cruci affixus. Quod
vbi factum est: cepit consola/
ri populuz de cruce. Mox vi/
derunt circa eum multitudi/
nem angelorum ferentes ro/
sarum et liliorz flores. Uidēs
autez petrus hoc: gratias age
bat dño deo dicens. Gratias
tibi ago iesu xp̄e: quia oues
quas tradidisti mihi cōpar/
tunt mecū de gloria tua: tibi
gloria cuz patre et spūsancto.
Statiq; vt plebs rndit: amē:
petr? reddidit spm̄ ad eū qui
viuit & regnat in scla sclorz. ℟
Quodcūq; ligaueris sup ter/
ram erit ligatuz et in celis. Et
q̄dcūq; solueris super terram
erit solutuz et in celis. ℣. Tu
es inquit petr? christus filius
dei viui rndēs dñs ait: et ego
dico tibi q: tu es petrus & sup
hāc petrā edificabo eccleſiaz
meaz. Et. Glia. Et quocūq;
In. iij noc. aū. Cornelī? centu
rio vir religiosus ac timēs de
um vidit manifeste āgelū dei
dicentē sibi: cornelī mitte viz
cersi simonē q cognomiat pe
trus hic dicet tibi qd te opor/
teat facere. ℟. Cōfitebimur.
Aū. Aperiēs petr? os suū di/
xit in veritate cōperi qm̄ non
est psonarū acceptor de? sed i
oi gente: qui timet deū & ope/
rat iusticiaz acceptus est illi.
℟. Dñs re. exul. Aii. Adhuc
loquēte petro cecidit spūsc̄us
sup oēs qui audiebāt verbuz
& erāt loquētes linguis & ma
gnificātes deū tūc petr? iussit
eos baptizari in noīe dñi iesu
xp̄i. ℟. Dñs regna. ira. ℣. Mi
mis bono. Tres vltime lect.
de expositione eiusdē gelii. scōm
Matheū. Uenit iesus in par
tes cesa. phi. [illegible] mei ut i cathe
dra sancti petri. ℣. Quem di
cunt hoies esse filiuz hois di/
xit iesus discipulis suis respō/

dens petrus dixit tu es chri/
stus filius dei viui. Et ego di
co tibi quia tu es petr⁹ et sup
hāc petrā edificabo eccleſiā
meā. ℣. Beatus es ſymō bar
iona quia caro ⁊ ſāguis nō re
uelauit tibi ſed pater me⁹ qui
eſt in celis. Et ego. ℟. Tu es
paſtor ouiū p̄nceps ap̄lor̄
tibi tradidit deus oia regna
mūdi. Et ideo tradite ſūt tibi
claues regni celor̄. ℣. Tibi
ēni a dño collata eſt poteſtas
ligandi atq; ſoluendi. Et ideo
℟. Petre amas me tu ſcis do
mine q̄ amo te. Paſce oues
meas. ℣. Symō iohānis dili
gis me pl⁹ hijs tu ſcis dñe q̄
amo te. Paſce. Glia patri et.
Paſce. p̄. Te deum. Uerſi.
Tu es petrus. In laudib⁹ añ.

PEtrus et iohānes aſcen
debant in templum ad
horaz oratōis nonā. p̄. Dñs
reg. Añ. Argentū et aurū nō
eſt mihi q̄d aūt habeo hoc ti/
bi do. p̄. Jubilate. Añ. Dixit
angelus ad petrū circūda tibi
veſtimentū tuū ⁊ ſequere me
p̄. Deus deus me⁹. Añ. Mi
ſit dñs angelū ſuū ⁊ liberauit
me de manu herodis alla. p̄.
Bñdicite. Añ. Solue iubēte
deo terrarum petre cathenas
qui facis vt pateāt celeſtia re
gna beatis. p̄. Laudate dñm

Cap̄m. Petrus ad ſe reuer.
Hym. Exultet ce. ℣. Dediſti.
In euange. añ. Quodcūq; li/
gaueris ſup terrā erit ligatuz
et in celis ⁊ quodcūq; ſoluer.
ſup terrā erit ſolutū ⁊ in celis
dicit dominus ſymoni petro.

OP̄s. Bñdict⁹. Oratio.
DEus qui hodiernā diē
ap̄lorum tuorū petri ⁊ pauli
martyrio cōſecraſti: da eccle
tue eor̄ in omibus ſequi p̄ce/
ptum p quos religionis ſum
pſit exordiū. p dñm. C Ad. i.
añ. Petr⁹ ⁊ iohānes. p̄. De⁹ i
noie. Añ. Gras. p̄. Quicūq;
Ad. iij. añ. Argentū. p̄. Legē
Cap̄. Petr⁹ ad ſe. ℟. In oēm.
Oio. Deus qui hodi. Ad. vj.
añ. Dixit angelus. p̄. Deſe.

PEtrus quidez Cap̄m.
ſeruabat in carcere ora/
aūt fiebat ſine itermiſſiōe ab
eccl̄ia ad deū p̄ro eo. ℟. Con/
ſtitues. Oio. vt ſ. Ad ix. añ.
Solue iubēte. p̄. Mirabila.

AN̄gelus dñi aſtitit Ca.
⁊ lumē refulſit in habi/
taculo carceris p̄cuſſoq; late/
re petri excitauit eū dicēs ſur
ge velociē et ceciderūt cathe/
ne de manib⁹ ei⁹. ℟. Nimis.
Oio. vt ſ. Ad vs. añ. Juraūt
p̄. Dixit dñs. Añ. Collocet.
Cap̄. Per manus. ℟. Petre.
Hym. Exultet ce. ℣. In oēm.

In euãge. añ. Bñ ioñ ꝓncipes terre quomõ in vita sua dilexerũt se ita ꝛ in morte nõ sunt separati. ꝑs. Magñ Dio Deꝰ q̃ bo. ℭ In cõmemoratiõe sci pauli. Ad matuti. Inuitato. Laudemꝰ iesum xp̃m. In confessione apl̃i pauli. ꝑs. Uẽite.

O doctor egregie hym. O paule mozes instrue et mẽte polũ nos trãsferre satage donec pfectũ largiat pleni us euacuato q̃ ex pte gerimꝰ hym. Annue xp̃e. In.j.noc. añ. Qui opatus est petro in apl̃atuz opatus est et mihi inter gẽtes ꝛ cognouerũt gr̃am q̃ data est mihi a xp̃o dño. ℣. Qui me segregauit ex vtero matris mee ꝛ vocauit p gr̃am suã. ꝑs. Leli enar. Añ. Scio cui credidi ꝛ certus sum q̃ potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diez iustꝰ iudex. ℣. Reliquo reposita est mihi coronã iusticie. ꝑs. Bñdicam. Añ. Mihi viuere xp̃s est et mori lucrũ gl̃iari me oportet i cruce dñi nostri iesu xp̃i. ℣. Per quẽ mihi mũdus crucifixus est ꝛ ego mũdo. ꝑs. Eructauit. In oẽm terra. Le.j.

Paulꝰ igit̃ apl̃us iesu xp̃i post p̃dicationẽ euangelij ꝗdm ãmonitionez xp̃i romã veniebat: moxq̃ ad eum multitudo de domo cesar̃ credentiũ cõcurrebat: ꝛ ab eo fidei sacramẽtũ suscipiebat: et p eius p̃dicationẽ fidelibꝰ q̃ti die gaudiũ magnũ et exultatio crescebat. ℟. Qui opatus est petro in apl̃atũ opatꝰ est ꝛ mihi inter gẽtes. Et cognouerũt gr̃am dei q̃ data est mihi. ℣. Bñ̃a dei i me vacua nõ fuit sꝫ gr̃a di spi me manet. Et co.

Post hec paulus Lecti. ũ. oblatus est cõspectibus neronis. Nero aũt vt eũ vidit vehementissime exclamauit dicẽs. Tollite tollite malefi cum: decollate carminatorez pdite mentium imutatorem. Ad quẽ paulus ait. Nero tpe modico patior ego: sed viuã i eternũ regi ꝑpetuo ibu xp̃o dño meo. ℟. Scio cui credidi et certꝰ sũ q̃ potẽs ẽ depositũ meũ ꝑuare in illũ diẽ. ℣. Reposita ẽ mihi corona iusticie quaz reddet mihi dñs. In il.

Iratus igit̃ Lectio .iij. nero dixit. Auferte ab illo celerius caput: vt sic sibi de vita ꝑpetua blandiatur: sentiatq̃ me regem inuictum qui eum vinxi ꝛ occidendo deuici. Paulus vero ait. Ut scias nero post decollationez meã regi inuicto eternaliter viue re te autem victum: qui nunc

putas te vincere: cũ mihi caput abscisum fuerit: viuus tibi apparebo. Et his dictis ductus est paulus ad suppliciũ. ℟. Bonum certamẽ certaui: cursum consumaui: fidẽ seruaui. Ideoq; reposita est mihi corona iustitie. ℣. Sciõ cui credidi: & certus sum quia potens est depositũ meũ seruare Ideo. Glia pri. Ideo. In. ij. noc. añ. Tu es vas electionis scẽ paule apl̃e: predicator veritatis in vniuerso mundo. ℣. Per quẽ oẽs gẽtes cognouerunt gratiã dei. ℟. Oẽs gentes. Añ. Magn⁹ scũs paulus vas electionis vere digne est glorificandus: qui & meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. In regeneratione cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue. ℟. Exaudi de⁹ depreca. Añ. Bonũ certamẽ certaui: cursum consumaui: fidẽ seruaui. ℣. Decetero reposita ẽ mihi corona iustitie. ℟. Exaudi de⁹ oronẽ. ℣. Cõstitues.

CUm aũt paulus Le. iiij pergeret ad locũ passionis: venit ad portã rome: vbi obuiam habuit nobilissimaz matronaz noie plantillã. Ad quã paulus ait: Cõmẽda mihi mafortã q̃ caput tegis: quo possiz mihi ligare oculos vice sudariũ. Que festinato perrexit: & vt apl̃s iusserat obediuit. Insultabãt ei aliq dicẽtes Cur perdis pãnũ optimũ: nõ tantũ p eũ in seculo lucratura Paulus ẏo dixit ad eã: Etiã filia hic prestolare aduentuz meũ: & signa mortis mee i pãno tibi afferã cũ xp̃o iã victurus. ℟. Reposita est mihi corona iustitie: quã reddet mihi dñs. In illũ diẽ iust⁹ iudex. ℣. Scio cui credidi: & cert⁹ suz q̃ potẽs est depositũ meũ seruare. In illũ diẽ. Le. v.

FIẽ cũ seũs paulus peruenisset ad locũ passionis: facta oratione gras egit deo: & valedicens fribus bñdixit eos. Et ligans sibi de plantille mafora oculos: in terraz vtrũq; genu fixit: collum tetẽdit: & spiculator caput eius abscidit. Quod postq; precisum fuit: nomen iesu xp̃i hebraice personuit. Stolã q̃ sibi ligauerat oculos cũ vellẽt rapere: nõ cõparuit. Videtes aũt oẽs qui aderant graz dei in btõ apl̃o admirati sunt valde: laudantes dñm iesum xp̃m. ℟. Mihi viuere xp̃s ẽ: & mori lucrũ. Gloriari me oportet i cruce dñi mei iesu xp̃i. ℣. Per quẽ mihi mundus crucifix⁹ est: & ego mũdo. Gloriari me oportet. Le. vj.

Reuertẽtes ℣o qui missi fuerãt a cesare accelerare necẽ apli: puenerũt ad portã vbi inuenerũt plantillã: et interrogantes eã cũ irrisione cur caput suũ nõ operiret cuz mafora quã prestiterat paulo Que extraxit a sinu suo pãnũ sanguine pfusum: quẽ ei attulerat paulꝰ aplꝰ. Ipsa ℣o die q̃ decollatꝰ est aplꝰ: venit circa horã nonã ianuis clausis: stetitqz ante neronẽ: ℟ ait. Cesar ecce ego paulus: vel nunc crede quia nõ sum mortuus: sed viuo deo meo. Tibi autẽ restat eternus interitꝰ. Et hec dicẽs disparuit. Nero his auditis: velut amens effectꝰ expirauit. Cui℞ nos precibus apli sui pauli intercessione a laboribus eternis eripiat xp̃s dñs q viuit ℟ regnat deꝰ in secla seculoz amen. ℟. Damasci prepositus gẽtis arethe regis voluit me cõprehẽdere a tribꝰ p murũ. Sũ missus in sporta: ℟ sic euasi manꝰ eiꝰ in noie dñi. ℣. Deus ℟ pr̃ dñi mei iesu xp̃i scit quia nõ mẽtior. Sũ. Glia Sũ. In. uj. noc. aũ. Saulꝰ q ℟ paulus magnꝰ p̃dicator a deo pfortatꝰ qualescebat: ℟ pfũdebat iudeos. ℣. Ostẽdes quia hic est xp̃s filius dei viui. ℘. Cõfitebimur. An. Ne magnitudo reuelationũ extollat me datus est mihi stimulꝰ angelꝰ sathane: q me colaphiset: ppr̃ qd̃ dñm rogaui: vt auferret a me: ℟ dixit mihi dñs: sufficit tibi paule gr̃a mea. ℣. Mã virtus in infirmitate perficit. ℘. Dñs reg̃. exul. An. Reposita est mihi corona iustitie: quaz reddet mihi dñs in illũ diem iustꝰ iudex. ℣. Coopante gr̃a spũsci. ℘. Dñs reg̃. iraſ. ℣. ℣. Nimis bo. Sicõ matth.

In illo tpe: Dixit symon petrꝰ ad iesum: Ecce nos reliqmꝰ oia: et secuti sumꝰ te. Quid ergo erit nob? Et reliq̃

¶ Sermo ex cõmentario bti Hieronymi pbyteri. Le. vij.

Grãdis fiducia: petrꝰ piscator erat: diues nõ fuerat: cibos manu ℟ arte q̃rebat: ℟ tñ loq̃t pfideter: reliqmꝰ oia Et q: non sufficit tñ relinq̃re iugit qd̃ pfectũ est: ℟ secuti sumus te. ℣. Gr̃a dei sum id qd̃ sum. Et gr̃a eius in me vacua nõ fuit: sed semp in me manet ℣. Qui operatꝰ est petro i apostolatum: operatus est ℟ mihi inter gẽtes. Et. Le. vij.

Ecimus qd̃ iussisti: qd igit dabis nob premiꝫ? Jesus aũt dixit illis: Amẽ dico vob q vos q secuti estis me: in regeneratiõe cũ sederit filiꝰ ho-

minis in sede maiestatis sue: sedebitis ꝛ vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribus isrl. Non dixit qui reliqstis oia. Hoc enī ꝛ socrates fecit: ꝛ multi alij qui diuitias contēpserūt: sed q secuti estis me: qđ proprie apl'or ē atqꝫ credentiū. ℟. Magnus scūs paulus vas electiōis vere digne est glificādus. Qui ꝛ meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A xp̄o de celo vocat⁹: ꝛ in terrā pstratus ex psecutore effectus est vas electionis.

LEctio .iij. QUi ꝛ mer In regeneratiōe cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: qñ ex mortuis de corruptione resurgēt incorrupti sedebitis ꝛ vos in solijs iudicantiū condēnantes duodecī tribus isrl: quia vobis credēntibus: illi credere noluerunt. Nos igitur beati apli sancta implorāmus suffragia. cuius solēnia celebram⁹: ut semper deuitādo terrestria: studeam⁹ amare celestia: p eum qui viuit ꝛ regnat in secula. ℟. Sācte paule apl'e p̄dicator veritatis ꝛ doctor gentiū. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a dei. Intercede. Gloria p. Intercede. ℣. Te deū. ℣. Annunciauerūt. In laudib⁹ aī.

EGo plantaui appollo rigauit: deus aūt incremētum dedit alla. ℣. Unusqsqꝫ propriā mercedē accipiet ꝟm suum laborē. ℣. Dominꝰ regnauit. Aña. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: ut inhabitet in me virtꝰ christi. ℣. Quādo enim infirmor tunc fortior sum et potēs. ℣. Jubilate deo ois terra. Añ. Sancte paule apostole prędicator veritatis et doctor gentium: intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. ℣. Deus deus meus. An. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius in me semper manet. ℣. Gr̄a dei sum id qđ sum. ℣. Bñdicite. Añ. Damasci p̄positꝰ gentis arethe regis voluit me cōprehendere a fratribꝰ p murū sum missus in sporta: ꝛ sic euasi manꝰ eius in noīe dñi. ℣. Deus et pater dñi mei ihesu christi scit quia non mentior. ℣. Laudate d. Capitu. Per manus Hym⁹ Exultet celum laudibus. ℣. Dedisti hereditatē in euangelio aī. Ecce enī tā deliberꝰ ꝛ tempꝰ mee resolutiōis istat bonū certamē certaui: cursum consūmaui: fidē seruaui: sup-

est mihi corona iusticie quaz reddet mihi dñs i illũ dié iustus iudex. ℟. Bñdict⁹ Dio Deus q multitudinẽ gẽtiũ beati pauli apli tui p̃dicatiõe docuisti: da nobis q̃s: ut cuius natalicia colim⁹ eius apud te p̃iocinia sentiamus. p dñm. Mẽoria de sancto petro. Añ Solue iubente deo. ℣. Tu es petrus. Oratio Deus qui bt̃õ petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis ligãdi atq; soluendi pontificiuz tradidisti. ꝯcede: ut intercessionis ei⁹ auxilio a peccatoz nr̃oz nexibus liberemur. Qui viuis et regnas cũ deo. Mẽoria de sancto iohãne añ. Inter natos Ad horas añe de laudibus et sine ℟ib⁹. Cetera de cõi apostoloz cum oõne. Deus qui multitu. Ad v̄s. añ. Jurauit. p̄s. Dixit dominꝰ. Añ. Collocentr̃. Cap. Ber manꝰ. Hym. Exultet ce. ℣. In omnẽ terrã. In euãgel. añ. Jsti sunt due olive. et ẽ. in festo sanctoz iohãnis et pauli. p̄s. Dñt. Dio Deus qui hodiernũ. Mẽoria de sancto iobe. Añ. Ingresso zacharia. ℣. Fuit homo. Dio Deus qui p̃tẽ dié. Hec añe sequentes dicãtur ad vesp̃as et ad matut. sup psalmos. Da gnificat et Benedict⁹. quãdo de aplis fit seruitium vel ad memoriam de aplis cum de alio sancto fit seruitiũ cum repetitione earundem. Añ. Petrus apostol⁹ et paulus doctor gentium ipsi nos docuerunt legem tuam dñe. Añ. Orate pro nobis. Require in mẽoriis consuetis. Añ. Glorioso principe. Require in memoriis cõsuetis. Añ. Jsti sũt due olive. ut sup in festo sanctorũ iohãnis et pauli. Añ. Jsti sũt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta: et dedit illis gloriaz sempiternam quoz doctrina fulget ecclesia ut sole luna alba. Añ. Ad supne claritat⁹ visionẽ ad xp̃i potẽtiã ineffabilẽ introducti petre et paule sanctissimi p nobis intercedere dignemi. Uersic. autez ad matu. Dedisti hereditatem. Ad vesperas In omnẽ terram exiuit sonus eorũ et quando tñ fit mẽoria de eis. ¶ In octaua sancti iohannis baptiste. Ad matuti. Inuitat. Regem precursoris x̄pi. Venite exulte. Hymnus Antra deserti ten. In nocturno añ. Primus q̃z te. p̄s. Beat⁹ vir. et ceteri psalmi sicut i die sub hac añ. ℣. Gloria et honore coronasti. Lectio prima.

NAtiuitatē sci iohannis baptiste frēs charissimi hodie celebramus: quod nulli vnq̄z scōz legimus fuisse cōcessum. Solēni dñi t bti iohānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebrat t colit. Illū sterilis peperit: illū virgo cōcepit. In elisabeth sterilitas vincit: in btā maria conceptionis consuetudo mutat. Elisabeth virum cognoscēdo filium genuit: maria angelo credidit t cepit. ℟. Fuit hō.

NOminē cōcepit ℒcō. y. elisabeth: hoiez maria: ꝫ elisabeth solū hoiez: maria deū t hominē. Magnus igitur iohānes: cui magnitudini etiā saluator testimoniū phibet dicēs: Non surrexit inter natos mulierū maior iohāne baptista. Precellit cuncti: eminet vniuersis: antecedit prophetas: supergredit patriarchas. Et quisquis de muliere natus est: inferior est iohāne. Dicit fortasse aliqs: Si inter natos mulierū nemo iohāne maior est: iohānes maior est saluatore? Absit. Johānes enī natus est mulieris: xps autē virginis. ℟. Immolabāt. ℒe. iu

SI ergo intellexim⁹ mysteriū frēs mei: iohānes hō est: xps deus est. Humilietur hō: vt exaltet de⁹: Scōm illud q̄d de dño ipse iohānes dixit: Illum oportet crescere: me autē minui. Ut humiliet hō: eo die nat⁹ est iohānes: q̄ incipiunt decrescere dies. Ut exaltet de⁹: eo die nat⁹ est xps q̄ incipiūt crescere dies. Ideo celebram⁹ natalē sci iohānis sicut t xpi: quia ipsa natiuitas plena est mysterio humilitatis nre: sicut natiuitas xpi plena est mysterio altitudinis nre. Ergo in hoc minuamur: vt i deo crescam⁹: Qui viuit t regnat in secula seculoz amen. ℟. Inter natos. ps. Te deū. y. Fuit hō. In lau. añ Elisabeth ps. Dñs regna. tē. ℒap. Audite insule. hym. Omnis se lix. y. Justus vt pal. In euange. añ Apertū est. ps. Bñdictus. Oro. Deꝰ q̄ presentē diē Memor. de aplis. Añ. Petr⁹ aplis. Ad horas añe de laudi. ℒa. ℟. cū oratione sic in die tē. Sci swithuni epi t cfes. ad vespe. añ. Jurauit. ps. Dixit dñs. Añ ℒollocet tē. ℒa. Ecce sacer. Et cetera de cōi vnius plurimi pontifi. Memo. de aplis. Añ. Orate pro nobis. Et memoria de martyrib⁹ processo et martiniano. Oratio.

DEus qui nos scōz tuoz processi et martiniani consel

sionibus gloriosis circūdas t protegis: da nobis t eor imitatiōe proficere: t intercessione gaudere. p dñm. Ad nocturnū. Inuita. Unū deum. ps. Venite. Hymnus. Iste confessor. In. j. noctur. añ. Btūs vir. ps Ipsum. t ceteri plani vnius confessō. Añ. Btūs iste. Añ. Tu es. ℣. Amauit eum. Le. j.

GLoriosō rege angloruz egberto regnāte: q regi kinegillo de idolatria p btm byrinum occidētaliū angloz aplm ad fidē cōuersō: octauꝰ successit i regnū: btūs swithunus sumpsit exordiū. Qui annis puerilibꝰ in bona simplicitate trā factis: iugū dñice seruitutis arripe festinauit. Susceptoq; clericatꝰ officio de gradu i gradū sub helmestano venerabili wentane ciuitatis epō ad honorem sacerdotij, pueriꝰ ē. ℟. Euge Le. ij.

DIsponēte aūt dei misericordia: helmestanꝰ epūs mortī debitū soluēs: clerus ac populus wentane ciuitatis petierunt a rege athulfo prefati regis filio beatum swythunū sibi ordinari in patrē t pastorē. Nec mora assentiente rege et gaudente: beatus swythunus honore pontificali honorifice sublimatꝰ est: t de mitemitior: t de deuoto deuotior curabat existere. Bene igit t scē domo t ecclīa dei: cui pastor t pr pyssimus preerat: spīritus ecclesiasticos ordinata et ordinatissime confirmata: regnāte in tertio anno anglorum rege athelberto glorioſi regis athulfi filio: feliciter migrauit ad dñm. ℟. Ecce sacer.

ET neq; prefatꝰ pr Le. iij et epūs swythunus intra ecclesie septa: neq; in preeminētiori parte cimiterij: sed extra ecclesiā in indigniori: q̄ in plebe vilioribꝰ patebat: equaliter se tumulari precepit. Exiuit aūt de ergastulo secli anno ab incarnatiōe dñica octogentesimo sexagesimo secundo: inditione decima: regnante eodē dño nr̄o iesu xp̄o: cui est honor t gloria cū deo patre t spīritusancto per omnia secula seculorz amē. ℟. Agmina sacra. In. j. noctur. añ. Invocantem. Añ Letentur. Añ Dñe dñs. ℣. In omnē terram. Deō. lec. de aplis. Sermo beati Augustini epi. Lec. iij.

OMnium sanctorum apostolorū petri t pauli fratres charissimi hodie celebramus natalē: Quorū vt sonus et predicatio puenit in omnē orbem terrarū: ita eor passio

celebrat aboriẽte vsq; ad occidentẽ: qñ p̃ro rege passi sũt celi ⁊ terre. Quor patrocinia meruit ciuitas romanor: vbi sunt ꝓstitute memorie ap̃lor

℟. Ecce ego mit. Le. v.

Mortuus enĩ ibi eẽ p̃dicatores regni celor: vbi cõditum est regnũ romanor. vt diuerse gẽtes veniẽtes honorificent memoriam piscator. Piscatores piscium facti sunt piscatores hominũ: dño xp̃o dicente: Venite post me: faciam vos fieri piscatores hominũ. Arte vobis nõ mutor: genꝰ piscium muto. Extrahebatis de mari viuos ad mortẽ: nũc extrahetis de seclo mortuos ad salutẽ. Vnus erat piscator: et alius persecutor. ℟. Tollite.

Tantũ meruerũt Le. vj. persecutores ⁊ piscatores: vt fierẽt predicatores. Primꝰ in ordine ap̃lor electus est petrus: paulꝰ quoq; nouissimus sicut ipse de se testatur dicẽs. Ego enĩ sum minimꝰ ap̃lorũ omniũ. Qui elegit p̃mũ: ipse elegit et nouissimuz: ut simul pateret primus ⁊ nouissimꝰ. ℟. Dũ steteritis. In .iij. nocturno añ. Dñe iste sanctus. Añ. Vitam petijt. Alĩ. Hic accipiet. Magnificauitvij. lc. de expositiõe euangel. scdm matheũ. Homo quidã pegre Omel. ut in cõi. ℟. Amauit.

Beatꝰ swythu/ Lec. viij. nus glioſi regi eadgari temporibꝰ cuidã modesto fabro ferrario in nocturna visione apparuit: atq; blando sibi sermone p̃cepit: ut legationis sacra venerabili epo athelwoldo deferret. ut eum q̃totius sũma cum reuerentia de tumulo trãsferret. Qui gauisus in dño: sagaci agnouit industria hãc visionẽ a deo destinatã: regẽ p̃dictũ cõcitus adijt eiq; qđ fuerat ip̃atũ soleri inotuit. ℟. Magnificau.

Mox ergo deo Lec. ix. inspirãte rex ipse delectatꝰ epi sermonibꝰ: et sancti p̃is reuelatiõe: ut hec translatõ ageret celeriꝰ, pmpta mãdauit deuotione. Venerandꝰ ergo põtifex athelwoldꝰ: sincero gliosi regis affectu mediante: deuoti cleri ⁊ ppli desiderio interueniẽte: scm corpꝰ solicitudine sancta inuẽtum, et ea qua debuit reuerẽtia ad ecclias trãstulit, ad cuius ingressum multa miracula operatus est christus. Cecis enĩ p̃rebuit visuz. claudis gressu. mutis loquelã. ita ut infra basilicã non aliqui inuenirẽtur languidi. Huiꝰigit sanctissi/

mi swithuni meritis ꝛ pꝛeci/
bus: celi tungamur ciuibus p
stãte dño nostro iesu xpo cui
sit cum pꝛe ꝛ spũ scõ honoꝛ et
gl'ia in scl'a scl'oꝛũ ℟. Sancte
M. cõfessoꝛ. pꝛ̃. Te deum ℣.
Oꝛa pꝛonobis. In laudi. añ.
Ecce sacerdos. Cetera ad ma
tuti. et horas de cõi vni⁹ con/
fesso. ponti. et fiant medie de
apl'is. Añ gl'iosi ꝓncipes. de
martyrib⁹ ꝓcesso ꝛ martinia
no. In scõis vespis de scõ swi
thuno añ. Ecce sacerdos. Sup
psalmos feriales. ꝛ ceteꝛ vni⁹
confes. pont. ℣. Deoꝛia de apo
stolis. Isti sunt due olive. Et
dicentꝰ predicte añe sup psal.
etiaꝫ si dies dñica in crastino
cõtingat. Et etiã si dies dñica
in crastino sancti martini epi
turonen̄ enenerit. dicẽtur ad
scãas vꝫ que erunt de aposto
lis añe ꝓpꝛie de laud. ipsius
sancti cũ capꝫ. Mer man⁹ apo/
stoloꝛ hym. Exultet celum
Cotidie infra octa. apl'oꝛ qn
de apl'is fit seruitiũ pꝛeteꝛq̃
in dñica. Ad mat. Inuit. Re/
gem apl'oꝛũ pꝛ̃. Uenite ℣/
nus. Eterna christi munera.
In noct. añ. In omnẽ terram.
pꝛ̃. Celi enar. ꝛ ceteri psalmi
de cõi apl'oꝛuꝫ sub hac añ. ℣.
Cõstituesi. Sermo bti au/
gustini episcopi. Lectio. j.

AUdiam⁹ frẽs kmũi hunc
piscatoꝛez pꝛincipẽ olim
apl'oꝛ. q fideli mõso meruit ia
nitoꝛ esse regni celoꝝ Accepit
ligãdi soluẽdiq̃ potestatẽ: qꝛ
inuenit latentẽ dñi maiestatẽ
In pꝛsona hois interrogat dñs
ihs xp̃s discipl'os suos dicẽs
Quẽ dicunt hoies esse filiuꝫ
hois? At ille diuino ignitus
spũ mõdit. Tu es inquit xp̃s
filius dei viui. Cui ait dñs.
Btus es symõ bariona: qꝛ ca
ro et sanguis mõ reuelauit ti/
bi. sed pater me⁹ qui est in ce/
lis. Respon. de cõi apl'oꝛũ
de pꝛima turba et. ij. ꝛ. iij. ozdi
tim iterat. ſ̃ ꝛespõsoꝛiũ. Qui
sunt isti iij. loco dicat. ꝛ tunc
respõ. Isti viuentes dicat vij.
loco. Respõsoꝛiũ vero. Liues
apl'oꝛ in oct. die tñ. Lcõ. ij.

IIncarnatiõis misteriũ: ꝛ
tã pꝛofũdi altitudinẽ sa/
cramẽti hũan⁹ sensus ꝛ carnis
sapiẽtia non põt intueri: nisi a
dño fuerit reuelatũ. Reuela/
uit dñs discipl'is suis ineffabi
lia fidei sacꝛa: ꝛ manifestauit
eis odoꝛem noticie sue. Ma/
nifestauit se piscatoꝛib⁹ dñs:
ut vniuersus mũdus euange
lij retib⁹ capetur. Ecce vbiq̃
docent piscatoꝛes sapientiã. ꝛ
errãt grãmatici et oꝛatoꝛes se
quẽtes stulticiam. Lectio. iij.

In simplicitate Lcō. iij. cordis dñm qram⁹ frēs charissimi: et ei⁹ aduentū tā q̄ quotidie ventur⁹ eē credam⁹: vt correcti a vitijs et vanā scli spem relinquētes ad palmas supne vocatiōis attingere mereamur. Natalē ergo celebrantes scōr apl'or primi et nouissimi. Petrus ꝙ primus est apl'or: et paul⁹ nouissim⁹ apostolor. De⁹ aūt q eos sua vocatiōe sanctificauit: ipse illos in passiōe coronauit prim⁹ et nouissim⁹. ps. Te deū. ℣. Annunciauerūt. In laudi. Hec sola añ. Hoc ē pceptū. ps. Dñs regñ. Cap. Per man⁹ Hym. Exultet ce. ℣. Dedisti he. sup ps Bñdcūs vna d pdcis añis scdm ordinē videlz añ. Isti st vi. Oro. De⁹ qhodier di. Ad j. añ Maiorē. ps. De⁹ i no. tu. Ad alias horas oia fiāt de cōi apl'or sicut fit in eor memo. ānua tñ oīone De⁹ q hodier. ¶ In trāslatione sci Martini epi ad vs. añ. Jurauit. ps Dixit do. Añ Collocet. Cap. Ecce sacer. ℟. Miles xpi. Hym Iste ꝙfes. ℣. Amauit. In euāg añ O martine. Quere in alio festo. ps. Magt. Oro.

OEus q pplo tuo salutis eterne btūm martinū pōtificez atq; mistrū ꝓcessisti: psta q̄s: vt quē doctorē vite habuim⁹ in terris intercessorē semp habere mereamur in celis ꝑ do. Memo. de apl'is. añ. Ad supne. Ad matuti. Inuit. Hymn deus. ps Venite. Hym. Iste ꝙfes. In. j. nocte. añ. Martin⁹ adhuc catheczminus hac meveste cōtexit. ps. Beatus vir. Añ. Scē trinitatis fidē martinus ꝙfessus ē ac beatissimam gratiā pcepit. ps. Quare fre. Añ. Ego signo crucis nō clypeo ptect⁹ aut galea hostium cuneos penetrabo secur⁹. ps. Dūe quid. ℣. Amauit. Lec. j.

Anno igit sexagesimo quarto post trāsitū gloriosi pontificis martini: btūs ppetuus turonice sedis pōtificalē sortit⁹ est dignitatē. Adeptus itaq; hūc apicē: cū magno deuotor ꝙsensu fūdamēta tēpli ampliora q̄s fuerāt sup beata mēbra locare disposuit. Qd sagaci insistētes studio mirifice mancipauit effectui. ℟. Hic est martinus. Lco. ij.

Adueniente ergo tpe: vt tēplū dedicaret: et beati martini corp⁹ transferret: cōuocauit btūs ppetu⁹ ad diem festū vicinos epos et abbates ac diuersor clericor nō minimā multitudinē. Et qz hoc in kalēdas julij agere volebant

vigilata vna nocte: fcõq; mane terrã ceperũt effodere. Detecto ergo tumulo: manus vt eũ cõmouerent iniecerũt. ibiq; multitudo copiosa per totam diem laborans nihil prorsus pfecit. ℟. O beatũ. Lectio. iii

VIgilata deniq; alia nocte mane primo eadem repetentes studia: nihilo ino agere potuerunt. Tũc cõturbati atq; exterriti qd facerent nescierunt. Dicit eis vnus ex clericis. Scitis q; p⁹ hoc triduũ natalis ei⁹ epat⁹ eẽ ꝓsueuerat & fortitan voluntatis ei⁹ est vt in eadẽ die ei⁹ trãslatio agat: q̃ ordinatio ei⁹ celebrat. Tũc ieiunijs & orationibus atq; vigilijs die noctuq; insistẽtes: triduũ illud ꝓtinuatõe duxerũt ℣. Agmina sacra. In. ii. nocte. ℟. Cõfido i dño: q; filia mea pcib⁹ tuis reddita sit sanitati ℣. Cũ inuocarẽ. ℟. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptismi gratiaz pruenit. ℣. Verba mea. ℟. O ineffabilẽ virũ p quẽ nobis tãta miracula chorusc̃ant. ℣. Dñe dñs. ℣. In oẽm. Sed. lec. de aplis. Sermo beati maximi epi. L. iii.

APostolici natalis gaudio frẽs charissimi petri & pauli: quoz hodie beatissimis passionib⁹ iocũdamur: letioz: p vniuersum mũdũ xp̃i exultat ecclesia. Quelz oium se scoz martyrio certa sit adornari: hoz tñ victoria glorios⁹ illustrat: q̃q; dẽ videt dẽ hoc scl'o ipsos hdei pres & magistros martyrũ triũphasse.

QUid eni insign⁹ Le. v. petro q in carne positus mẽsurã carnis egressus: xp̃m iesum viui dei filiũ verũ cõfitet? Quid magnificẽti⁹ petro q tãte ꝓfessionis merito cum corruptibili esset in corpe: et necdũ ipse ascẽdisset i celum regnũ illi celeste & claudere & apire ꝓmissum ẽ: ac gradiẽte dño sup aq̃s viã sibi i fluctib⁹ dari & poposci meruit. L. vi

DUm paulus inter hoies vitã ageret: spẽali q̃daz diuinitatis gra & paradisus illi penetrabilis: & celũ purũ fuit Quid ergo frẽs hoc doctore pfectius? q in celo didicit: qd̃ doceret in terris. Quid hoc teste veraci⁹: cui eleuato sup celos oculis videre & approbare ꝓcessum est: qd̃ postmodũ ꝓmitteret credituris: p euz q viuit & regnat p oia scla sclorz amẽ. In. iii. noc. ad. Dñs iesus xp̃s nõ se inqt purpuratũ nec diademate renitentẽ ventuz eẽ ꝓdixit. ℣. Dñe qs ha. ℟. Sacerdos dei martine aperi

sunt tibi celi ꝛ regnũ p̃is tui. ℟. Dñe in ꝟtute. Añ. Sacerdos dei martine pastor egregie ora ꝓ nobis deũ. ℣. Dñi ē terra. ꝟ. Magnificauit. Septima lec. de exponeeuãgel. scõm Lucã. Nolite timere p. Omel. vt in cõi. ℟. Oculis ac manibus. Lectio. viij. Quarto die eps ꝛ ois ꝙgregata multitudo ad sepulchꝝ sci iaꝫ supdci martini accedẽtes manusq; ponẽtes nõ valebãt penit⁹ mouere sepulchꝝ. Pauore exterriti oẽs iã i hoc stãtes: vt terra vasculũ opiret apparuit eis venerãda canicie senex ad istar nuis cando rẽ efferens dicẽs se eẽ abbatẽ. Tũc ait ad eos senex. Usqq ꝙturbamini ꝛ tardatis? Nõne videtis dñm martinuꝫ stantẽ vos iuuare paratũ si man⁹ apponitis. ℟. Dũ sacra. Lec. ix. Tunc iactãs palliu: quo vtebat: posuit manũ ad sarcophagũ cũ sacerdotibus crucib⁹ paratis ꝛ cereis. Incepta q; ãtiphona: dederũt oẽs voces psallẽtiũ i excelso. Tũc ad senis conatũ ꝓtin⁹ sarcophagũ i sũma leuitate cõmotit: dño annuẽte pducit i locũ vbi nũc adorat. Quo ad voluntatẽ ꝙ sacerdotis cõpositis oibus: vt ventũ est ad ꝙuiuiũ sollicite ingrẽtes senez neq; reperierũt: ꝙ nec hõ qdẽ extitit q eũ de basilica exire videret. Nos frẽs huj⁹ sci martini pcib⁹ aduti ad illa pueni re mereamur gaudia: vbi ipe cũ oibus sctis exultat in secla scl'oꝝ amen. ℟. Scẽ. N. cõfes. ℣. Te deũ. ℟. Ora ꝓ nobis.

Beatus martinus dixit iuliano xpi eni sũ mules pugnare mihi non licet. ℣. Dñs reg. Añ. Martine misit nos dns tibi auxiliu ferre et rusticã multitudinẽ effugare. ℣. Jubilate Añ. Dũ sacramẽta offerret beatus martin⁹ globus igneus apparuit sup caput eius. ℣. Deus deus me⁹. Añ. Imposita manu puero beatus martinus i mundũ ab eo spirituꝫ eiecit. ℣. Bñdicite. Añ. Ora ꝓ nobis beate martine vt digni efficiamur ꝓmissiõe xpi. ℣. Laudate. Cap. Hym. ℟. de cõi. In euãge. añ. O beatũ pontificẽ, ꝛ re i alio festo. Añ. ij. vs. ℣. Bñdict⁹. Oro. De⁹ qui ppl'o. Memor. de apl'is. Añ. Petrus apl's. Ad horas. añe de laudi. ceta de cõi vni⁹ cõfessoris cum oõe ppria. Ad vs. añ. Btus martin⁹. ꝛ ceteꝛe añe de laudib⁹ cũ psal. festi alib⁹. In euãg. añ. O ineffabi

lem virũ ꝑ quẽ nobis tãta mi racula chorꝰscam. ꝓ. Magt Dño vt ꝑ. Memor. de aplis. Añ. Orate ꝑ no. ℭ Dñica in fra si vacauerit a festo.rr.ie. oia de cõi aplorꝫ dicant cũ añis sup psal. Magt. Bñdict⁹ ꝑ. assignatis. ℭ Sermo bti leõis Omnium pape. Lec.j.

Quidẽ scãꝝ solennitatũ dilectissimi tot⁹ mũdus ẽ par ticeps: z vni⁹ fidei pietas ex igit: vt qui eqd ꝑ vniuersorũ salute gestũ recolitur: cõibus vbiqꝫ gaudijs celebret. Uerũ tamẽ hodierna festiuitas prę ter illam reuerentiã quã toto orbe ꝓmeruit: speciali z ꝓpria nostre vrbis exultatione venerãda ẽ. Ut vbi ꝑcipuorꝫ aplorꝫ glorificat⁹ est exit⁹: ibi in die martyrij eorũ sit le ticie

Isti sũt Lec.ij. ꝑncipat⁹. Sancti viri: ꝑ quos euãge lũ xpi tibi roma resplẽdu: z ꝙeras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sũt sancti patres tui veriqꝫ pasto res: q te regnis celestib⁹ inse rendaꝫ multo melio⁹ multoqꝫ felicius cõdiderũt qꝫ illi qrũ studio prima mentũ tuorum fundamẽta locata sũt. Equi bus is qui tibi nomen dedit: fraterna te cede fedauit.

Isti sunt qui Lectio.ij. te ad hanc gloriã ꝓuexerunt vt gens sãcta populus electꝰ ciuitas sacerdotalis et regia: per sacram beati petri sedem caput orbis effecta: latius prę sidens religione diuina quã dñatione terrena. Quamuis enim multis aucta victorijs tus iperij tui terre mariqꝫ prę tuleris: minus tamẽ est quod tibi bellicus labor subdidit qꝫ quod pax christiana subiecit.

Nam cum duo Lec.iij. decim apli per spiritũ sanctũ oim locutiõe linguarꝫ imbuendũ euãgelio mundũ distributis sibi terrarũ ptib⁹ suscepissẽt: beatissimus petr⁹ princeps aplici ordinis ad ar cem romanã destinat imperij vt lux veritatis q̃ in oim gen tium reuelabat salutẽ: efficacius se ab ipõ capite per totũ mũdi corp⁹ effunderet. Le.v.

Ad hanc ergo vrbem tu Abtissime petre apostole vẽire nõ metuis z ꝙorte glie tue paulo aplo aliarũ adhuc eccliarũ ordinatiõib⁹ occupato: siluã istã fremẽtui bestiarꝫ z turbulẽtissime ꝓfunditatis occeanũ constãtior quam cũ super mare graderer: ingrederis. Nec mundi dñam times romã: q i cayphe domo expaueras sacerdotũ ãcillã. Le.vj.

Nunqd aut iudicio pila
ti: aut sencia indeoꝛ
minoꝛ est vel in claudio pote
stas: vel in nerone crudelitas
Uicebat ergo materiã foꝛmi
dinis vis amoꝛt. Nec estima/
bas terroꝛi cedendum: dũ ho
rũ saluti ꝓsuleres: quos susce
peras diligendos. Hũc autez
intrepide charitatis affectuz
iam tũc pfecto ꝛcepas: qñ cõ
fessio tui amoꝛis i dñm trine
interrogatiõis ẽ solidata my/
sterio: cui bono: z glia un scla
seculoꝛ amẽ. Expodicat cuz
rib⁹ lec. de eadẽ d vno euãg.
subsequentiũ in missis infra
octa. nõ dr: put stant in oꝛdie
subscripto. Hoc est pceptum
Facta ẽ ꝛtẽtio. z Hec mando
vobis ce. vt in cõi. In oct.
aploꝛ Petri z Pauli. Ad vs.
añ. Jurauit. ps. Dixit dñs: añ.
Collocet. Et cetere añe z psal
mi de aplis. Cap. Non vos.
Hym. Jam bone. vt s. in die
ad mat. ℣. Docto: egregie. ℟.
Oliue bine. ℣. Sit trinitati.
℟. ic. In oẽm terrã. In euãge.
añ. Isti sunt due oliuer s. in
festo sci Iohãnis et pauli. ps.

Magnificat. Oratio.

Deus cui⁹ dextera beatũ
petrũ aplm ambulantẽ in flu/
ctibus ne mergeret erexit: et
coapostolũ ei⁹ paulum tertio
naufragantẽ de pfundo pela/
gi liberauit: exaudi nos ppi/
tius: z cõcede: vt amboꝛ meri
tis eternitatis gloriã ꝓsequa
mur. q viuis. Ad matu. Imm
ta. Regẽ aploꝛ. ps. Uenite e.
Cetera vt in cõi. Sermo bea
ti augustini epi. Lect. i.

Persecutoꝛis z pfecutoꝛis sa
cratissimuz dic: ille quo retia
euasit seculi: iste quo ex pdo/
ne ꝓfessoꝛ fact⁹ ẽ xpi: gemine
festiuitatis oꝛcursu deuotiõe
ꝑcipua hodie celebram⁹. Ele
git hos duos xps: vnũ pisca/
toꝛem: alteꝛ grassatoꝛem. Re
positoria de cõi. Lcti ii.

Illum vocat ex littoꝛe: ac
istũ clamat ex ethere. Illũ ac/
cersit ex ponto: istũ terret e ce
lo. Cum igit petr⁹ linea clau
stra iactaret i freto: xps retia
misit in verbo. Cepit xps: ce
pit z petrus: xps discipulum
petrus z piscidulũ: z dũ circũ
dat petr⁹ gentẽ squameã: ipse
venit in retia. Lectio. iij.

Paulus qꝛ paruus sed ex
parno magn⁹: cũ diceret sau/
lus: syderea voce ꝓterrit⁹ ca/
dit: elisus audacia seminat in
mundo doctrinã. Saule ungt
saule: qd me ꝓsequeris. O sau/
le lupe rapax comedisti: z ex/
pecta paululũ: z digeres. Da
rũ eni erat generi tuo: q cru/

cifixerat xpm insup ⁊ manus mittere nō formidauit i celū.

Ojunt petrus in Le.iiij. seculo retiaculū: circūfert paulus dominicū in mūdo vexillum. Et ille piscat homines: ⁊ iste titulo xpi signat gentes. Currit vterqz ad palmā martyrij: ⁊ vterqz puenit ad coronam. Petrus pro xpo capite deorsum i ligno suspēditur: paulus pro christo pugione truncatur. Le.v.

Ille ho propijs gressibus pficiscebat ad xpm: oculisqz superiora respicies beatū spiritū deducebat ad celū. Iste ceruicē curuat ad penā: ⁊ offert verticē capitis ad coronā. Petrū crux necat: paulū gladius imolat. O duo genera supplicior̄ in duob⁹ aplis xpi. Petr⁹ patit crucē: paulus sumit dñici lateris pugionē.

Piscatorē suspēdit Le.vj pham⁹ crucis: psecutorē mucro minuit pcussoris. Ex piscatore fecit deus aplor̄ pncipē: ex psecutore fecit aplicū confessorē. Restituit passio socios: quos fecerat fidei predicatio copulatos. Veneremur ergo pncipes gregis nri: si volumus ad caulas intrare veri pastoris iesu xpi dñi nri: q cū deo patre ⁊ spūsco viuit et regnat in seculs seculor̄ amen.

Scom Matheum.

In illo tepore: Iussit iesus discipulos suos ascēdere i nauiculā: ⁊ precedere eū trās fretū donec dimitteret turbas Et rel. Omel. rabani doctoris

Quare aūt coegit Le.vij. discipulos ascendere nauim: ⁊ ipse mox dimisso populo in montē oraturus abierit: iohannes manifste declarat. Qui cōpleta refectiōe illa celesti cōtinuo subiecit. Jesus ergo cū cognouisset quia venturi essent vt raperēt eū: ⁊ facerent eū regē: fugit iterū i montem ipse solus. Le.c.viij

Oenigz dño in motis cacumine cōmorāte: statim vētus cōtrarius orit: ⁊ turbatur mare: ⁊ periclitantur apli. Et tādiu iminēs periculū ⁊ naufragiū perseuerāt: qz diu iesus non venit. Labor quidē discipulorū in remigādo: ⁊ cōtrarius eis vētus: labores scē ecclesie varios designat: q inter vndas seculi aduersātes: ⁊ immūdor̄ fiat⁹ spirituū: ad quietē patrie celestis q̄si ad fidam littoris stationē puenire conat.

Ube me mgt veni. Le.ij. re ad te sup aq̄s. Tu pcipe: ⁊ ilico solidabit aq̄: ac leue fiet corp⁹ qđ p se graue est.

l

Et descēdēs petr⁹ de nauicula ambulabat sup aquas: vt ve/niret ad iesum. Et cū cepisset mergi clamauit dicens. Dñe saluū me fac. Igit ardebat ai fides i petro. sed humana fragilitas illū trahebat in ꝓfun/dum. Paululū igit petr⁹ reliquit tēptatione: vt augeat fides: ⁊ intelligat se nō facilita/te postulationis sed potentia dñi ꝓseruatū: cui laus ⁊ glia p infinita secula seculoꝝ amē ℟. Liues aplor. In euange. añ. Orate ꝓ nobis. ℣. Bene dic. Deus cui⁹ dextera. Le/tera ad matu. ⁊ horas de cōi aplor cū oratione De⁹ cui⁹ de/xtera. In translatiōe sci Tho/me martyris Ad vs. añ. Jura uit. ℣. Dixit dñs. Ant. Collo cet. ⁊ cetera. Cap. Beat⁹ vir qui suffert. ℟. Miles christi. Hym De⁹ tuoꝝ. ℣. Gloria et In euang. añ Hic ē vere mar tyr. ℣. Magt. Oratio.

OEus qui nobis translationez beati thome martyris tui atq; pontificis celebrare ꝓcedis: te supplices exoramꝰ vt meritis eius ⁊ ꝓcibus a vitijs ad ℣tutes: ⁊ a carcere trās feramur ad regnū. ꝓ do. Me/moria de aplis. Ad. Gloriosi ꝓtin. ℣. In oēm. Dño. Deus cuius dextera. Ad matu. In/uita. Just⁹ sio. ℣. Uenite Le/tera de cōi vni⁹ marty. Lectio.

GLorioſi martyris thome translationē frēs charis/simi dignis in dño laudibus recensentes pio mētis pense/mus affectu: q̄ q̄si felici ꝓsa/gio in ipsi⁹ translatiōe cōcur/rebāt. Anno igit q̄ngesimo a passione sua: āno ℣o gratie millesimo ducētesimo nono nonis iulij hora q̄si tertia trās/latio beati martyris est adim pleta. Densemus dilectissimi mysteria anni q̄nquagesimi. Annus q̄nquagesim⁹: annus iubileus est. Jubile⁹ autez re/missionis ann⁹ vel remissiu⁹ interꝓetatur. Lectio.ij.

SIcut enī in lege anno iu bileo onera indebita ꝓsueve/runt remitti: sic ⁊ in anno iu/bileo trāslationis ipsius mar tyris onera penitentiū remit/tuntur. Unde pi⁹ pater hono rius papa tertius in signū an ni iubilei: accessuris ad solen nitatē translatiōis beatissimi thome annuatim de iniūctis penitentijs remissiones tales indulsit: quales retroactis tē/poribus nunq̄z meminimus romanos pontifices alīqui/bus indulsisse. Lectio.iij.

AD memoriā etiā renoce/mus: q̄ beatissimi martyris

translatio: die martis sit primo celebrata. Beat⁹ igit thomas die martis q̄si ad martē de vtero matris sue in lucem processit. Die martis sederūt primo principes: t aduersus eū loquebant. Actus est etiā die martis in exiliū. Die martis apparuit ei dñs apud pontiniacum: t dixit ei. Thoma thoma: ecclesia mea gloriabitur in sanguine tuo. Die etiaz martis ab exilio est reuersus.

Die martis martyrij palmā adeptus est. Die ergo martis glorioſe trāslat⁹ est. Anno ꝟo quarto pontificatus pyssimi patris honorij pape: etatis etiā henrici illustris anglorz regis tertiodecimo: temporib⁹ sanctissimi patris stephani translatio est glorioſe cōsūmata. Et merito aliū tēporibus: qz qui innocenter vixerat: decens erat et honestū: vt ab innocentib⁹ et tēporib⁹ innocentū trāsferat. Lec. iii.

Qualiter translatio beatissimi martyris thome facta sit audiam⁹. Noctis cuiuscdā crepusculo venerabiles patres stephanus cantuariensis archiep̄s: t richardus tunc saresburiensis ep̄s: t walterus prior t cōuentus totus cū deuotione debita ad sepulchz ipsius martyris peruenerunt. Ibiqz oꝛombus aliquantulū quantū noctis breuitas permittebat deuotissime insistebant. Lec. v.

Omnibus iterato oratiōnibus deuotis t lachrymis exultationis incumbentibus quidam de p̄sentibus vita t sanctitate p̄electi: thesaurū illū p̄ciosum de sepulchro sustulerūt: et in capsam ligneam tutissime ferro coopertam honorifice collocauerūt. Adueniente igit die trāslationis p̄fixo: venerabiles p̄ies pandulfus apostolice sedis legatus cantuariensis t remensis archiepiscopi cum ceteris p̄latis t optimatibus regni: capsam p̄dictam super humeros susceperunt in p̄sentia illustris regis anglorum henrici tertij: qui p̄opter minoris etatis imbecillitatem t tumultum populi non susceperit eam cum ipsis deferendam. Lec. vi.

Septima lectio de exp̄sitione euangelij Ego sum pastor bonus: bonus pastor. Quete in dominica sēda post pascha

Detulerūt ꝟo p̄dictā capsam sup̄ humeros suos in ꝟspectu pp̄li cum lachrymis exultatiōis t hymnis iubilatiōis ante altare sce

trinitatis. Quã diligẽtissime ⁊ securissime collocauerit sub alia capsa lignea auro ⁊ lapidibus pciosis incõparabiliꝫ cooperta. Beatissimꝰ itaqꝫ martyr sue gre solatia ãsi vicẽ impendens suis fidelibꝰ nõ subtraxit: ⁊ miraculis pambulis comitantibus ⁊ sequẽtibꝰ totam sue trãslatiõis solẽnitatẽ

Gadornauit. Lectio. ix.

Gaudeamus igit vniuersi qui tãte trãslationi meruimus interesse. Exultet i dño gens anglorꝫ vniuersa: quam rex celestis spẽcialius ceteris insignuit: dnm ex ea virũ sine macula pelegit: vt sit vnus ex anglicis inter angelos cõstitutus: q intercessor fieret p salute pplorꝫ. Glia oipotẽti deo qui talẽ exaltauit: glia vnigenito filio: q talẽ redemit: glia spũi scõ: qui talẽ sua gra illuminauit: vni soli viuo ⁊ vero deo laus ⁊ honor: ⁊ gratiarum actio p infinita secula seculorꝫ amẽ. Lete. ad matut. ⁊ horas de cõi vniꝰ martyr cũ oratione Deus qui nobis

℣ Sancti Grunbaldi sacerdotis. Le. j

Preclarus confessor christi grunbaldus: cuius hodie transitũ felicẽ celebramus oi laudẽ dignꝰ: qꝫ triumphali laurea triũphat in celis coronatus. Cuius laudes qđ absit si tacuerimus: excusabiles ad tribunal xpi nõ erimus: quia illius glorioſa pignora in ciuitate sunt wintonia: multisqꝫ miraculis a deo clemẽter glorificata. Beniqꝫ pciosus iste confessor xpi: de terra sua: de cognatiõe sua: ⁊ de domo seruitutis pris sui exiens: venit in terrã anglorꝫ: de qua feliciter vocatꝰ est ad regna celorum.

Huius siquidẽ vite. Le. ij.

sanctitas ⁊ depositionis celebritas nobis in dño confert leticiã: ⁊ solitã aufert tristiciã Hic ergo adepta sacerdotij insula: vt fidelis seruꝰ ⁊ prudẽs superuenis suis fructũ in tpe tritici erogauit. Et iõ vt angelus dei in ecclia scã resplẽduit qꝫ attestante ppheta. Sacerdos angelus domini est. Lectio iij.

Erat eni fide constantissimus: spe firmissimꝰ: charitate integerrimꝰ: prudentia insignitꝰ: tẽperantia ꝓditꝰ: fortitudine roboratꝰ: iusticia locupletatus. Gaudete dilectissimi ⁊ exultate: qꝫ ad tãti pris ãnua cõeniſtis solẽnia: qui edificauit domũ suã supra petram: id est xpm: a quo iaꝫ in celis eternã pcipe meruit coronã: ipsi glia in secula sclorꝫ amen. Cetera de cõi vniꝰ con

festo. nō pontificis. ¶ Sancte Euerildis virginis. Lectō. j.

IN dieb⁹ illis: regnante dño nr̄o iesu xp̄o: sanct⁹ bitiri⁹ ep̄s a romane sedis sūmo pontifice trāmissus est occidentalibus anglicis: vt p̄dicaret verbū dei: & multis miraculis signoꝝ chorusc̄aret. Conuertit aut̄ sinegisimū regem eoꝝ cū oi familia sua: et cais oswaldus northanhymbroꝝ rex eum de sacro fonte suscepit. Lectio. ij.

PRocedente ꝯo tēpe extitit quedam virgo euerildis noie nobilib⁹ oꝛta natalibus que velud stella matutina totam prouinciā sue lucis radijs plustrauit. Huic igit̄ bt̄e euerildis annuā festiuitat̄e deuotis laudib⁹ recolētes: tāto deuotioꝛi studio ei⁹ laudib⁹ insistam⁹: quāto deuotioꝛ i dei oīpotētis famulatu ꝑmansit.

QUm igit̄ fama bonitatis ei⁹ crebr̄esceret: & laus illi⁹ vbiq; resonaret: sacrum vel amē clā parentibus ignoꝛātib⁹ suscepit: & habitum monachalē scimonialisq; est effecta. Relictis itaq; parētibus a domo paterna claꝫ discessit: iesu xp̄i se cōmisit manibus dicēs. Dirige me dñe in viaꝫ tuā & semitā iustitie ꝑpt inimicos meos: dirige i ꝯspectu tuo gressus meos: et psallens canticum zacharie iter ingressa est. Lectio. iij.

DEus aut̄ q vbiq; est pns miser⁹ est illius: vidēs intentionē bonā: noluit eā solā iter fuū facere: misit ei duas virgines habitu scimonali iudutas: quaꝝ vna bega vocabat̄ & altera vuldreda. Quas cuꝫ videret a longe venientes: flexis genib⁹ oꝛauit dūm dicēs Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ q ꝯsolaris nos in oi tribulatione nr̄a cōcede mihi socias tibi acceptas: vt simul laudare possimus nomē scm̄ tuū: qđ est benedictuꝫ in secula scl̄oꝝ. Amē.

QUm aut̄ hec oꝛasset beata euerildis: affuerunt p̄fate virgines bega et vuldreda. & dixerunt. Vere verū est quod veritas dicit dñs nr̄ iesus xp̄s. Quicquid oꝛantes petitis: credite q: accipietis. Ecce adest quod petiuim⁹: ecce habem⁹ quod optauim⁹. De tali cōuētu letantes: deū qui sibi ꝑsperū fecerat iter laudauerunt: dicentes. Te deū laudamus: te dñm ꝯfitemur. Et hymno dicto: mirū dictu: eaꝫ quam nunq̄ ante viderant: & nomen illius spiritu scō reuelante cognouerūt. Lectio. vj.

STatim actū est vt venit ad locū: vbi pmansura erat deo disponēte et archiepō wulfrido cōfirmante: in loco: qui prius predicū epi vocabatur: postea mālio euerildis: anglice ꝙo euerildes harm. Tante sanctitatis fuit: vt solū diuine cōtemplationi vacaret. Cum igit dei gra adiuuante ipius exemplo et doctrina multas virginales aias deo reddidisset: nam ad eā veniebant multe diuitū filie: et sacrum velamen acceperūt: ita vt in cōuentu suo aliquando octogita haberet: aliquādo plures: Vocauit eā dns ihesus tandez dicens. Veni dilecta mea: accipe coronā tibi ꝑparatā. Et correpta breui febricula inter manus virginū septimo idus iulij migrauit ad dīm: cui est honor et gloria in secula seculorum amen. Tres vltime lectiones de expositione euangelij. Similē est regnum celorum decem virginibus. Omelia eiusdē de comuni vnius virginis non martyris. ¶ Sācti mart. septē fratrū. Oratio.

PRestaqs ops deus: vt qui gloriosos martyres tuos fortes in sua ꝓfessione cognouimus: pios apud te i nostra intercessione sentiamus. per dominū nostrum. Lectio.

IN Emporib⁹ antonini imperatoris felicitas illustris femina cū septē filijs suis christianissimis tenta est: quorum noia sunt hec: ianuarius felix: philippus. alexāder: vitalis: martialis: syluan⁹. Isti septē fratres cū matre illoz ducti sunt ad publiū prefectū quos ille blādo colloquio ad sacrificium prouocans: minabatur interitum. Lectio scā.

QUi felicitas mater eoz dixit. Adhibeo: dita tua impietas ē: et exhortatio tua crudelitas. Et conuersa ad filios suos dixit. Videte filij celum vbi vos expectat xp̄s cū sanctis suis. Pugnate ꝑ animabus vestris: et fideles vos in amore xp̄i exhibete. Publi⁹ ꝙo prefect⁹ iussit: vt felicitas et septē filij in carcerem mitterent: et antonino imperatori oia illoz gesta referri ꝑcepit.

TUnc antoni Lectio iij.
nus imperator misit eos per varios iudices: vt varijs suppliciis laniarent. Ex quibus ꝙo vnus iudex fratrem primū plumbatis occidit. Alter ꝙo secundū et tertiū fustibus mactauit. Alius quartū

per precipitiū interemit. Alter quintū sextū ⁊ septimum varijs supplicijs affectos capitalē subire sententiaz fecit. Patrem vo e oz capite truncari iussit: ⁊ ita triumphantes cōuolauerunt in celos. Lete. de cōplurimoz martyrum.

¶ Sancte Margarete virginis et martyris, Oratio.

DEus qui beatā margaretam virginē tuā hodierna die ad celos per martyrij palmam venire fecisti: concede nobis qs: vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. per dominū. Lectio j.

BEata vero margaretha quintodecimo etatis sue anno audiens persecutionem contra christianos ebullire: his verbis orationem ad dominum fudit. Domine, in quiens iesu christe: qui nunqz deseris sperantes in te: cōforta me paruulā i te: vt si venerit tyrānica potestas: ⁊ me cōprehenderit: non patiaris die famulā tuā deficere: vt p timore penaz fidē gratie tue abnegem: ⁊ tuū sanctū nomē formidando relinquā. Le.ij.

INterea quidā prefectus olibrius veniebat ò asia in anthiochiā ppter christia noz uz psecutionē. Videnscz beatā margaretā pascentem oues: comphendit eam: prece pitqz ad se adduci. Que cō prehensa cepit christuz inuocare ⁊ dicere. Miserere mei iesu christe miserere mei. Audiens autem esse christianaz immutauit vultum faciei sue et ait ad eam. Ex quo genere es tu? Beata margareta respōdit. Libera ego sum ⁊ christiana: et inuoco deum patrē omnipotentem: ⁊ filium eius iesum christum. Lectio tertia

ALtera vero die olibri⁹ sedens p̄o tribunali sacram virginem sibi precepit accersiri: quā sic turbido vulto adijt dicens. Vis ne libamen dijs immortalibus litare: an p̄o christi tui nomine cum dedecore mori? Beata margareta rñdit. P̄o christo totus viribus malo occidi qz obscenis simulachris vanis et surdis ceruices meas inclinare. Lecno quarta.

HIs auditis filius diaboli furēti animo tortores inclamat: Cur inquit boni hactenus ministri moras nectitis? Atrocissimis carnes eius flagris discerpite. Satagūt ergo tumidi implere iussa ma-

gistri: expoliatāq; martyrem diris lacerāt tormētis. Beata margaretha aspicies i celū dixit: In te dñe speraui: nō cōfundar i eternū. Ut ait interea hostia dei in odore suauitatis visibilib⁹ flāmis: sed inuisibili refrigerat rore spūssci. Le. v

QOnsiderās ergo furibūdus iudex virginem nō grauare incēdia: ad alia iterū diuertit argumēta. Afferatur inqt cuppa aq̄ repleta: in qua demergat hec sacrilega. Ministri vo dicta perpetrāt iubētis: et iūctis manib⁹ et pedibus capite deorsum: precipitat in profundū. Spōsa xpi in ipsis fluctib⁹ precipitata: preces fudit deuotione sanctissima. Lōpleta nāq; oratione: subito solutis manib⁹ et pedib⁹ prodiit ex fōte cūctipotētē laudās. L. vj.

TUne terremotus factus est magnus: et vox de celis p ampla aeris spacia auditur. Lōstāter certa bta margaretha: quia ois chorus sāctorū tuū prestolat aduentū: vt percipias perhennē palmā laborū. Post hec truculētus iudex sanctā virginē capitalē iubet subire sententiā: fidē xpi in ea inuincibilē pspectās. vij. lec. de expone euāge. ꝑm matthe. Sile est regnū celorū thesauro abscōdito. Omel. vt i cōi. L. vi.

OUcta vo bta margaretha extra ciuitatē impetrata a spiculatore malco ora diu licētia: flexis genib⁹ orauit dñm dicēs: Respice igit pijssime pi: et presta: vt siqs supplicia q̄ pro tuo noie virilit patuli scripserit aut legerit: vl mei memoriā fecerit: criminū suoꝝ pmereat venīā. Et adhuc peto: vt q ecclesiā in mei nois honore tibi dedicauerit: adipiscat quicquid petierit vtile sue saluti: et descendat sup illā domū ꝓsecratio spūssci. Le. ij

HIs a martyre dictis: subito facta sūt tonitrua magna: et colūba de celo missa tetigit eā dicēs: Bta es xpi spōsa margaretha: q̄ omnīū cōpateris. Ecce eni q̄ petisti: et q̄ nō petisti: vsq; in finē seculi tibi xps concessit. Veni in requiē patrie celestis. Spiculator vo maximā dei virtutē plustrās circa eā: percutere eaz renuit. Cui margaretha: Si hagere distuleris: partē mecū habere nō poteris. At ille timēs dixit Dñe ne statuas mihi hoc peccatū. Et extento gladio caput ei⁹ amputauit. Qui cōfestim ad dexterā bte virginis corruit: et expirauit. Et ex corpore bte martyris colūba exiēs vi

dentib⁹ cūctis celi secreta: angelicis mānibus penetrauit. Tūc qdā xp̄ian⁹ noīe teophimus tulit corp⁹ eius ⁊ sepeliuit illud cū aromatibus in antiochia ciuitate: ad laudē dñi nostri iesu xp̄i. Cetera de cōi vn̄⁹ virginis ⁊ martyris: cum oīone p̄opria. ¶ Sancte praxedis virginis Oratio.

OA qs oṕs deus: vt q bt̄é praxedis virginis tue natalicia colim⁹: sicut annua solēnitate letamur: sic tāte illi⁹ fidei p̄ficiam⁹ exēplo. p dñm. Le.

IN dieb⁹ illis: Virgo venerabilis praxedis afflicta est nimis p̄opter transitū germane sue potentiane. Ad quā multi nobiles xp̄iani venerūt: ⁊ cōsolabant eā: vna cū sēō pio epō. Interea facta ē p̄secutio magna xp̄ianoruz: vt traherent ad culturā idoloz: ⁊ multi martyrio coronati sūt.

VIrgo itaqz praxedis ferues ī spūscō: multos xp̄ianos occultabat in eodem titulo: qs ⁊ cibo pascebat et verbo sancti spūs confirmabat. Tūc ꝓo diuulgatū est antonino imperatori: eo ꝙ conuentus fieret in titulo praxedis: misit ⁊ tenuit multos inter quos tenuit symetriū p̄sbyterū: cū aliis viginti duob⁹ qs sine interrogatiōe gladio puniri iussit. Quoz corpora sanctoz̄ martyrū noctu btā praxedis collegit: et in cimiterio bt̄é p̄riscille sepeliuit. Lec. ix.

AFflictione itaqz ꝓstricta: btā praxedis ingemuit: et vt ex hoc mūdo transiret attentius orauit. Cui⁹ oziones et ad dñm iesum xp̄m pueneruit Et post dies triginta ⁊ q̄ttuor post martyrium scoz̄ supradictoz̄ migrauit ad dñm virgo sancta sub die duodecimo kalendas augusti. Cuius corp⁹ ego pastor p̄sbyter sepeliui iuxta patrē suum in cimiterio p̄riscille via salaria: vbi vsqz hodie florent orationes sanctorum in secula seculoz̄ amen. Cetera de cōmuni vnius virginis non martyris. ¶ In festo sācte marie magdalēne nō dubitetur quin dicantur iste ase subsequentes: etiam si in feria sēda illud festū euenerit

¶ Ad vesperas Añ.

ODuersus est dñs ad symonē ⁊ dixit: intraui ī domū tuā: aquā pedibus meis non dedisti: hec mlier nō cessauit lachrymis rigare pedes meos. Psalmi feriales. Añ. Tanto nāqz ampli⁹ pcti rubigo cōsumit: quāto peccatoris cor magno charitatis igne cōcremat

Añia. Maria pio cõiũcta iesu
oſculando pedes illius ⁊ pie
rigãdo terge crimia nra. Añ.
Quid peccatorib⁹ leti⁹ vł in/
ſtis qd ſperãdũ eſt ſecuri⁹: nõ
dignat dñs tãgi peccatricis
manib⁹ atq; rigari pedibus.
Añia. Optimã ptẽ elegit ſibi
maria q̃ non auferet ab ea in
Ulierẽ Cap. eternũ.
Forte quis inuideat p/
cul ⁊ de vltimis fumb⁹ p̃cium
ei⁹ cõfidit in ea cor viri ſui et
ſpolijs nõ indigebit. ℟. Ma/
ria cui dimiſſa ſunt pcta mul
ta. Roga dominũ vt dimittat
pcta noſtra mlta. ℣. Cui pro/
priũ eſt miſereri ſemp ⁊ pcere
Roga. Glia pri. Roga dñm.

Lauda mater Hymnus.
Eccleſia lauda xp̃i clemẽ
tiã q̃ ſeptẽ purgat vicia per ſe
pti ſorme gratiã. Maria ſoror
lazari q̃ tot cõmiſit crimia ab
ipa fauce tartari redit ad vite
limia. Egra currit ad medi/
cum vas ferẽs aromaticũ et a
morbo multiplici verbo cu/
ratur medici. Cõtriti cordis
victio cum lachrymarũ flu/
uio ⁊ pietatis actio ream ſol/
uit a vicio. Poſt fluxe carnis
ſcandala fit ex lebetbe phiala
in vas translata glorie de va/
ſe contumelie. Surgentem
cum victoria iesum vidit ab
inferis prima meretur gau/
dia que plus ardebat ceteris.
Uni deo ſit gloria p̃ro multi
forme gratia qui culpas ⁊ ſup
plicia remittit et dat premia.
Amẽ. ℣. Dimiſſa ſunt ei pec/
cata multa Quoniam dilexit
multum. In euangelio añia.
Fidelis ſermo et omni acce/
ptione dignus quia christus
ieſus venit in hunc mundũ
peccatores ſaluos facere: et q̃
maſci dignat⁹ eſt de maria vir
gine: tangi non dedignatus ẽ
de maria peccatrice: hec eſt il
la maria cui dimiſſa ſunt pec
cata multa quoniam dilexit
multum: hec eſt illa maria q̃
reſurgẽtem a mortuis prima
omnium videre meruit domi
num noſtrum ieſum christum
quem p̃ro noſtris reatib⁹ orẽt
q̃ſumus in eternũ. ℣. Magi

Largire nobis Oratio.
clemẽti ſime pater quo
ſicut beata maria magdalene
dominũ noſtrum ieſum chri
ſtum ſuper omnia diligendo
ſuorum obtinuit veniam pec
caminum: ita nobis apud mi
ſericordiam tuam ſempiter/
nam impetret beatitudinem.
per eundem dominũ noſtrũ.
Memoria de ſancto wandra
geſilo abbate. Añ. Juſtum de
duxit dñs. ℣. Amauit. Orato

Intercessio be-ati ioānis. Ad matutinas Inuitatoriū. Eternum trinūq; deum laudemus et vnum. Qui sibi mansionem trāsuexit ad etbera sanctam. ℟. Uenite exultemus. Hymnus. Lauda mater. In primo nocturno añā. Rogabat iesum quidam phariseꝰ vt manducaret cum illo: et ingressus domum pharisei discubuit: et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit: q̄ accubuisset in domo pharisei: attulit alabastrū vnguenti. ℟. Domine dñs. noster. Añ. Stans retro maria secus pedes domini iesu lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat: et osculabaī pedes eiꝰ et vnguēto vngebat. ℟. Leli enarrant gloriā. Añ. Noli me tāgere dixit dñs iesus marie nondum enim ascendi ad patrem meum: vade autem ad fratres meos: et dic eis: ascendo ad patrem meum et patrem vestrum: deum meum et deū vestrum: venit maria annuncians discipulis: q̄ vidi dominum: et hec dixit mihi. ℟. Dominus est terra. ℣. Diffusa est gratia in. Lectio.

FUit igitur secūm seculi fatiꝰ clarissimis orta natalibus btissima maria magdalene: quevt patruꝫ asserunt traditiōes a magdalo castro magdalena nuncupata est: quaꝫ non solum sui germinis dignitas: verum etiaꝫ patrimonij iura parentū successu splēdidam reddiderant: adeo vt duplicatus honor nominis excellentiam circūquaq; diffunderet. ℟. Maria magdalene: que fuerat i ciuitate peccatrix: amando veritatem lauit lachrymis maculas crimīs. Et vox veritatis impletur: qua dicit dimissa sunt ei peccata multa: quoniaꝫ dilexit multum. ℣. Que enim prius frigida peccando remāserat postmodū amando fortiter ardebat. Et vox veritatis impletur: qua dicitur dimissa sunt ei pecc. Lectio.

SOlent enim apud homines plus diuituꝫ q̄ pauperum nomina sciri. Sed q̄ rerum affluentia interdū voluptas comes segt: adolescētioris vite tempora lubricis dispositi discursibus agitanda: soluto pudicie freno. Illa postmodū diuino afflata spū vt audiuit iesū i domū venisse symōis pharisei: ob suoꝫ scelerū enormitatē pretioso accepto vnguento ad ipm mie sōie cō

cho gradu ꝓperauit: corruēs in terrā: ⁊ sacra ei⁹ amplectēs vestigia. Dolorq; cōpūctionis fletibus cepit sui plasmatoris pedes rigare: capitis sui capilli sq; sue deuotionis tergere: ⁊ oscul̄is vere humilitatis cō fouere: ac mūdissimo sue dilectionis vnguento perungere ℟. Cui⁹ ergo vel saxeū pect⁹ ille hui⁹ peccatricis lachrymis ad exēpluz penitēdi nō emolliant: ꝓsiderauit nāq; qd fecit ⁊ noluit moderari quid faceret. Sup. Quia antes ingressa est: nō iussa venit: iter epulas lachrymas obtulit. ℣. Nā q: semetipsam ḡuiter erubescebat int⁹: nihil esse credidit: qđ verecūdaret foris. Sup.

SAncta igit̄ maria L. iij. nihil ore ꝓmens: dilectionis feruore sing̈ultibus intimans: ac si loqueret dicens. O dñe iesu dilectissime: tu q oīa scis: ⁊ corda inspector es ver⁹: tuipse itelligis: qd me⁹ amarus exorat gemit⁹: peccatrix sum: ⁊ oīum nephandor criminū labe polluta: sed q: mea ab annis puerilib⁹ ꝓtāminauit vitā: ad te dñm meū: q es vita eterna ꝓfugio: vt me de baratri faucibus clemēter eripias: potēter abstrahas: q solus laborem ⁊ dolore ꝓsideras. ℟. Hanc no quaz lucas peccatricē mulierē iohannes mariā noiat: illā esse mariam credimus de q̄ marcus septē demonia eiecta fuisse testat: septē eni demonia habuit: q̄ vniuersis vitijs plena fuit: sz ecce q: turpitudinis sue maculas aspexit. Lauāda ad fontem mie cucurrit. ℣. Videns hoc phariseus dicebat intra se hic si esset ꝓpheta sciret vtiqz que ⁊ qualis est mulier: que tangit eū q: peccatrix est. Lauanda. Gloria pa. Lauanda. In. ℣. noc. añ. O quanta vis amoris hui⁹ mulieris mentē accenderat: que a monumento domini etiā discipulis recedentib⁹ nō recedebat beata maria magdalene. ℣. Eructauit. Añ. Exquirebat maria quē nō iuenerat flebat inquirendo ⁊ amoris sui igne accensa eius quē ablatuz credidit ardebat desiderio vnde contigit: vt iesum tunc sola videret: que remansit vt quereret. ℟. Deus noster refugi. Añ. Hanc ergo toto corde deprecemur: vt nobis apud dominū semper auxilio esse dignetur. ps. Fundamenta. ℣.

SSpecie tua. Lectio. iiij. Ost gloriosam domini nostri iesu xpi passionē resur-

rectiõis ascensionisq; triumphum: iudeoꝝ sacerdotes inuidie facibus accensi ꝯcitauerunt ꝑsecutionẽ in ecclesia interficiendo ꝓthomartyrẽ stephanũ: ⁊ alios testes xp̃i a finibus suis pellẽdo. Tunc beatus maximinus vnus ex septuaginta duobus discipul̃: cuius religioni se contulerat beata maria magdalene sociandam: iter ad mare direxit cum beata muliere. Ascendẽtesq; nauim: ꝓspero cursu venerunt ad marsiliã. ℟. Videns ergo flentẽ mariã et sororem eius marthã: lachrymatꝰ est iesus ⁊ accedens ad monumẽtum. Quadriduanũ iam lazarum resuscitauit. ℣. O felicis sororꝫ vtraq; meriti: quarum lachrymis motus fons ipse pietatis. Quadriduanũ iam. ℣. Prosa. Dilecte sue precibus marie magdalene. ℣. Conditor vite lazaruz a morte quarto die resuscitauit. Lectio. v.

Annuẽte ergo deo aquẽsem ingressi sunt ꝓuinciaz: diuini verbi semina cunctis largiter erogando: die noctuq; ꝓdicationibꝰ ieiunijs et orationibus insistendo: vt populũ ipsius regionis incredulũ ad agnitionẽ dei perduceret. Ipso ℣o predicante: illi fidẽ receperũt: ⁊ eisdem ordinatus est episcopus. Interea btã maria magdalene contemplationi vacans. ⁊ partem quam elegit conseruans: licz adhuc in terris peregrinaretur: mente tamẽ paradisi amenitate pascebatur. ℟. Nequissimo iude proditori dilectricem iesu mariam obiurganti cur precioso caput eius vnxisset vnguẽto: ait ipse iesus: sine illam: Opus enim bonũ operata est in me. ℣. Amẽ dico tibi: narrabitur in toto mundo qd̃ fecit hec in memoriam eius.

Opus enim bonũ. Le. vi.

Appropinquante tandẽ tpe quo ipsa ex ergastulo carnis solueret: vidit xp̃m ad celestis regni gloriã pie ⁊ misericorditer se vocantẽ. Trãsijt autẽ vndecimo kalendas augusti: cuius sanctissimũ corpꝰ beatus maximinꝰ epꝰs in honorifico mausoleo diuersis cõditũ aromatibus collocauit: desuper construẽs mirifice architecture basilicã. Monstratur aũt sepulchrũ eius ex candido marmore: continens insculptũ: qualiter in domo symonis delictorũ veniam promeruit: simulq; officium humanitatis: quod circa dñi sepulturam deuota exhibuit.

cui laus & honor in scla secu/
rum amen. ℟. Fortis vt mors
vere beate marie magdalene
dilectio que dñm nec iter ma
nus persequentium deseruit
Sz ad mortē vsqz cruc fideli
ter adhesit. ℣. Aque tribula/
tionū multe nō valuerūt ei⁹ i
dñm extinguere charitatem.
Sed ad mort. Glia. Sed ad.
In.iij. nocte. añ. Lauit maria
lachrymis pedes dñi: lauit
dñs illi⁹ maculas cordis & cor
poris. ℘. Cantate. j. Añ. So/
lennitatē magdalene celebri
deuotiōe veneremur: vt illi⁹
obtētu a peccati absoluamur
& summo regi cōiungi merea
mur. ℘ Domin⁹ reg. ex. Añ.
Magdalenā sua crimina cō/
fitentē christ⁹ dñs suscepit: &
emundatā in pace abire pre/
cepit. ℘. Lātate. ij. ℣. Adiu/
uabit. Scdm Lucam.

In illo tpe. Rogabat ie/
sum quidā phariseus: vt mā/
ducaret cū illo. Et ingressus
domū phariset discubuit. Et
relīq. Omel. bti Greg. pape.

Cogitanti mihi Le. vij.
de marie penitētia flere
magis libet qz aliquid dicere.
Cui⁹ enim vel saxeū pect⁹ ille
huius peccatricis lachrymę
ad exemplū penitēdi ñ emol/
liant. Consideravit nanqz qd
fecit: & noluit moderare quid
faceret. Sup conuiuantes in/
gressa est: nō iussa venit: inter
epulas lachrymas optulit.
Discite quo dolore ardet: q̄
flere iter epulas nō erubescit.
℟. O diligens xpm et a xpō
dilecta maria tua festa cele/
brantibus adesto mente beni
gna. Vt qui peccatorū mole
grauamur: tuis auxilijs rele/
uari valeamus. ℣. Cōpatiēs
nobis pietatis affectu offer p
nobis xpo sancta libamina p
cāi. Vt qui. Lectio. vij.

Hanc vo quaz lucas pec
catricē mulierē. iohānes ma/
riā noiat: illā esse mariā credi
mus de qua marc⁹ septem de
monia eiecta fuisse testat. Et
quid septem demonijs nisi v/
niuersa vitia designant. Ma/
ria septez demonia habuit: q̄
vniuersis vitijs plēa fuit. Sz
ecce quia turpitudis sue ma/
culas aspexit: lauanda ad fon
tem misericordie cucurrit cō
uiuantes non erubuit. Nam
quia semetipsam grauiter e/
rubescebat int⁹: nihil esse cre
didit qnod verecundaretur
foris. ℟. Completum est igi/
tur in beata maria magdale/
ne prophēticum illud domi/
ni dictum. Pelli mee con/
sumptis carnibus adhesit os

meū. ℣. Deserētib⁹ me meis intimis aplis marie inqt non deserēti velut exteriori. Pel. QUid miramur Leo. ii. frēs mariā venientē ad dñm suscipientē? Suscipiētē dicā an trahētē? Dicā melio⁹ trahentē ⁊ suscipiētē: qz nimirū eam p misericordiā traxit i tus: qui p māsuetudinē suscepit foris. Sed iā textum sācti euāgelij pcurrētes quo ordine venerat sanāda videamus Maria vnguentū qđ sibi pro odore sue carnis adhibuit: h deo laudabilit offerebat. Lachrymis pedes eⁱ⁹ rigauit: qz oculis terrena ꝓcupierat. Capillos ad cōpositionē vultus exhibuerat: sed iā capillis lachrymas tergebat. Et qz ore supba dixerat: pedes dñi osculabat. Quot eni habuit in se oblectamēta: tot ò se inuenit holocausta. Cōuertit ad ℣tutē numerositatez crimināū: vt tota seruiret deo in penitētia cui gl'ia in secula scl'oz amē. ℟. O felix felicis meriti maria que resurgentē a mortuis dei filiū videre meruisti pma p cuius amore seculi ꝓtēpsisti blandimenta. Sedula nos apud ipm q̄sum⁹ pce cōmenda. ℣. Ut tecum mereamur o dūa pfrui felicissima ipius p/ sentia. Sedula. Gl'ia. Sedu. Oratio. O rex summe mulier chara deo q̄ penitēdi exēplo. ℣. Sperāde reo salutis opem fers mundo. ℟. Cum pce nos pia semp spōso tuo cōmenda. ℣. Te deū. ℣. Dimissa sunt.

ALlnua ma/ gdalene recolētes festa marie deuotas laudes dño referamus ouātes. ℣. Dñs regnauit. aī. Hanc deus exemplū mūdo ꝓcessit habendū vt post cōmissum redeat peccator ad ipm. ℣. Jubilate. Aī. Existēs maculis vitioz sordida cūctis. horruit has tādem flēdoqz piauit easdē. ℣. Deꝰ deus meus. aī. Ad vite fontē qui culpā diluit omnē: flebilis accessit bibit ⁊ sic mūda recessit. ℣. Benedici. aī. Actu quippe pari studeam⁹ surgere lapsi: poscamus veniam lachrymis imitādo mariaz. ℣. Lauda. Cap. Mulierē fortē.

OCterni p/ris vni/ Hym. ce nos pio vultu respice qui magdalenā hodie vocas ad thronū gl'ie. In thesauro recōdita regis ē dragma pdita: gēma qz lucet inclyta ex luto luci reddita. Jesu dulce refugiū: spes vna pententiū: p peccatricis meritū peti solue debitū. Nos vitioz stimu

li ſugſt verſa inſtantia ⁊ blan/
dientis ſeculi corrupit leno/
cinia. Libet nec licet libere
tibi p voto pſallere dū mens
egra ſub miſere carnis gemi/
ſcit onere. Pia mr ⁊ humilis
nature memor fragilis: nos
rege tuis pcibus in huj⁹ vite
fluctibus. Uni deo. ℣ Addu
cent. In euāg.añ Luctorū
dñs ſit in eternū benedictus
qui pietate ſua de noctis val/
le pfunda tranſtulit in regnū
celeſti lumine plenū quā ſibi
p venia ſacrauerat āte mariā
pm Bñdict⁹. Dio vt ſ. Ode/
mo. de scō wandregeſilo. Añ
Euge ſerue. ℣. Juſtus germ
Oratio Intercēſſio. Ad. j. añ
Annua. pm. De⁹ in noie ⁊ ce.
Ad. iij. añ Hāc de⁹. pm. Legē
po. Cap. Mulierē fortez. ℟.
Diffuſa ē. ℣ſi Spē tua. Dio.
Largire. Ad. vj. añ Exiſtens
Apl̄s pm. Deſecit. Capitulū.
Accinxit fortitudine lū/
bos ſuos ⁊ roborauit brachiū
ſuū: guſtauit ⁊ vidit qm̄ bona
eſt negociatio eius: nō extin/
guet in nocte lucerna ei⁹. ℟.
Spē t. ℣ Adiuuabit. Dio vt
ſ. Ad. ix. añ. Actu quippe. pm
Mirabilia. Capitulū
Mulier timens deū ipſa
laudabit: date ei d fructu ma
nuum ſuaꝝ ⁊ laudent eā in por/
tis opa eius. ℟. Adiuuabit. ℣
Adducent. Dio vt ſ. Ad vē.
añ de laudi. cū pſalmis ſer.
Cap Mulier timēs. Hymn⁹
Eterni pris. ℣ Dimiſſa ſunt.
In euang. añ Pietas imen/
ſa dei bonitaſq; phennis. pec
catrix mulier fit regni ppetis
heres: gaudet que fleuit gau/
dendi fine carebit: ipetret hec
miſeris eterne dona quietis.
pm Dḡt. Dio. Largire. Ode/
mo. de ſancto apollinare. Añ
Hic eſt vere. ℣ Glia ⁊ hono.

Clementiā tuā qs Dio.
ops de⁹: vt intercedente
pro nobis beato apollinare
martyre tuo atq; pontifice ve
niam oiuz ꝛ ſequi mereamur
peccaminū: ⁊ vitā accipe va/
leamus eternā. per do. Sci
Apollinaris epi ⁊ mar. L. j.
In diebus claudij ceſaris
veniēs petr⁹ apls ab an/
tiochia i vrbē romā: dixit ap
pollinari diſcipl'o ſuo. Quid
ſedes nobiſcū? Ecce eruditus
es de omnib⁹ que fecit ieſus.
Surge accipe ſpiritū ſanctū
ac pontificatū: ⁊ pge ad vrbez
que vocat rauēna: ⁊ pdica ibi
de noie ieſu: ⁊ ne formidaue/
ris. Cūq; apollinaris ingreſ
ſus fuiſſet rauennā: tribunus
ſuſcepit eſt in domuz ſuā: ait
q; ad eū Bene aduenisti me/

dicē. Cui appollinaris. Re/
geseat in nobis pax dei ⁊ do/
mini nostri iesu christi. Le. ii.

TRibunus dixit. Mulier mea noie tecla annis plurimis tenetur infirma: cui omnis medicina extitit cōtraria: si qua eni virtus est in te operare. Tunc appollinaris apprehēdens manū mulieris ait. Surge in noie dñi nostri iesu xpi. Statimq; mulier desscēdit sana de lectulo: clamās et dicēs. Non est alius deus pter iesum: quem pdicat appollinaris. Interea ipe tribunus cū vxore et filijs et familia sua credentes in iesum, baptizati sūt. Hoc audiēs thaurus iudex: dixit ad appollinarē. Ecce mihi filius cecus natus est: aperi oclos eius ⁊ credā xpm Sinaūt: igni te tradā ad cōburendū. Tūc appollinaris in noie iesu oclos cecinati aperuit: et oēs stupentes q aderāt baptizati sūt. Le. iij.

POst hec demosten patricius iussu vespasiani cesaris appollinarē sibi adhiberi precepit. Quiq; iā incurnat⁹ nimia etate et ob diuersas passiones astaret in cōspectu iudicis: clamatū est a paganis. Oēs scim⁹ quia xpianus est. Aut puni eū: aut longius pijce ab hac vrbe. Tunc tradit⁹ est in custodiā cuidaz centurioni: q media nocte laxauit eū vt fugeret. Pagani vo sequētes apphenderūt eū ⁊ tādiu cesus ē: quousq; mortuus existimaret. Exinde aū lucē collect⁹ a discipulis suis pductus est in vicū: vbi lepro si morabant: ⁊ inter christianos p septē dies supuixit: ammonens ne a fide xpi discederent: q viuit ⁊ regnat i secula seculoz amē. Cetera de cōi vnius martyris. ¶ In vigilia sci Jacobi apli. Matutine dicant de scā Christina cui noc.

TEmporib⁹ dioclitiani impatoris erat quedā virgo rome annorum duodecim noie christina deū amās valde. Habuit eni patrem paganū vrbanū noie: q fecerat turrim excessam: in q̄ statuit filiā suā cū duodeciz puellis: fecit etiā deos aureos: quos adoraret. Illa vero deos cōfregit: ⁊ dedit pauperibus. Hec audiēs pater eius iussit puellas in cōspectu eius decollari: ⁊ christinā incarcerari: atq; in eculeo suspendi: ⁊ latera eius vngulbus radi. Christina vo auferebat carnes de corpe suo: ⁊ pijciebat i faciem patris sui dicens. Lo/

m

mede virtutē corpis tui. Le.ij

PAter ꝙ xp̄ine iussit eaz in pfundū maris mittu. Que cū piecta eēt: suscepta ē ab angel' dei: z baptizauit eā ieſus in mari. Jpa de mari ex iens vidit celū apertū: ac sal uatorē introeuntē: z reuersa ē ad domū p̄is sui. Quā cū vi deret: ipsā icarcerauit: cupiēs eā alio die gladio punire. Sz ipa nocte cū cruciatib⁹ pi emi sit ip̄m: tunc alius iudex noie zion pduxit eā cor̄ā idolo vt sacrificaret. Orāte autē beata xp̄ina: idolū cōminutuz est: z triamilia hoīnū quersi sūt ad xp̄m. zion ꝙ territ⁹ propter ruinā appollinis cecidit z ex pirauit. Lectio tertia.

POst mortē zionis venit iulian⁹ iudex: q iussit caminū accendi p triduū: z xp̄inā im mitti. At vbi ingressa ē camī num laudabat dominū deū. Milites ꝙ nūciauerūt iulia no: z iussit vt apirēt caminū: z exiuit virgo de camino splen dida sic sol: deū laudās. Tūc iussit abscidi linguā ei⁹. Jpsa ꝙ pjciēs partē lingue ei⁹ in oculū iudicis excecauit eū di cens: Eloquiū dei veniēs i fa cie tuā excecauit te. Hec audi ens iulian⁹ iussit iterficere eā Milites ꝙ pcuuētes eā i late re abierūt. Jpsa ꝙ orauit di cens: Dñe ieſu suscipe spiritū meū. Et hec dicēs emisit spm̄ Et iulian⁹ cepit ꝙtinuo cruciā ri: z expirauit. Passa est autē btā xp̄ina subv:bano p̄e suo: et zion: z iuliano: z in templo appollinis est sepulta: ad lau dem domini nostri ieſu chri sti. Cetera ad matut̄inas z ad horas de cōmuni vnius vir ginis z martyris: cum oratio ne de cōmuni zc. ¶ In vigi lia sāci iacobi apostoli adve sperās aī. Vos qui reliqui stis a cetere aīe. cum psalmis ferialib⁹. z cetera ymnus apli.

BIna celestis au Hym. le luminaria iacobe nec nō iohānes theologe: poscite nobis veniā rogātib⁹: quā ve nit xp̄s gratis dare miseris. Hym Annue xp̄e. Cetera de cōi vni⁹ apli. Et fiat memo. d scō chrisōforo martyre. Aīī. Hic est vere. ℣. Elia z bono. Oresta qs. vt in cōi. Lectio j.

APostolus dñi nr̄i ieſu xp̄i iacobus: frater bea ti iohānis euāgeliste oēm iu deā z samariā visitabat: osten dens oia a p:ophet' p̄dicta in dño nr̄o ieſu xpo esse cōpleta. Accidit autē cuidā hermoge ni mago: vt discipulū suū phi letū noie mitteret ad eū. Qui

cū venissēt cū aliquātis phari
seis ad iacobū: conabat asse/
rere: q̄ nō ver⁹ filius dei esset
iesus xp̄s nazaren⁹: cui⁹ ap̄lm
se cōmemorabat. ℣ Ecce ego
Et cetera ñ legunt de cōi. Le.ij

IAcob⁹ aūt in spūsco cōfi
dēter agens: oēs assertio/
nes ei⁹ euacuabat: ostēdēs eis
ex scripturis diuinis hūc esse
verū filiū dei. Reuersus ad
hermogenē philetus dixit ei:
Jacobū q̄ seruū iesu xp̄i se as/
serit ⁊ ap̄lm esse: scias te supa/
re nō posse. Placeat ergo tibi
consiliū meū: ⁊ veni ad ip̄m: ⁊
postula tibi indulgētiā ab eo.
Me aūt scias ad ip̄m reuerti
et petere: vt ei⁹ merear esse di/
scipulus. Hermogenes ꝯo re
pletus zelo: vinxit philetū: et
dixit: Videam⁹ si iacob⁹ tuus
soluat te ab his vincul'. Le.ij

TUnc philet⁹ p̄ puerū suū
nunciauit iacobo. Stati
ꝯo ap̄ls misit sudariū suū ad
ip̄m. Qui cōtinuo tacto suda/
rio resolutus a vinculo magi:
currēs venit ad iacobū insul/
tans maleficijs magi. Hermo
genes aūt arte magica sua ex/
citauit demones: et p̄cepit eis
dicēs: Jte et hūc iacobū mihi
adducite sil' ⁊ philetū discipu
lū meū. Uenientes ꝯo vbi ia
cobus orabat: clamabant: Ja
cobe apostole dei: hermoge/
nes nos misit: vt te ⁊ philetū
ad ipsum perducerem⁹. Sed
vt ingressi sumus: angelus dei
ignēis cathenis religauit nos
et cruciamur. Le.iij

DIxit aūt iacobus ad de/
mones: In noie patris et filij
et spūssancti exoluat vos an/
gelus dei: et non ledētes her/
mogenē: sed vinctū eum huc
adducatis. Qui cum abijssent
ligauerūt eum de restib⁹ ma/
nus a tergo: et duxerunt ad ia
cobū. Dicit eis iacobus: Ecce
philetus ante vos stat: cur nō
tenetis eum? Dicunt ei demo
nes: Non possum⁹ nec fo:mi/
cam lecti tui cōtingere. Et di/
xit iacobus ad philetū: Her/
mogenes te ligauit: tu ipsum
solue. Quod cū fecisset: dixit
ei apostol⁹: Vade liber: quia
non est nostre disciplīe: vt m
uitus aliqs conuertat. Le.v.

DIxit autē hermogenes
ad iacobum: Noui iras
demonū: ipsi me tenebunt et
interficiēt: nisi succursum mi/
hi feceris. Dicit ei apostolus
Accipe baculum itineris mei
et cum eo perge securus vbi/
cūq̄ volueris. Post hoc ora/
te iacobo: hermogenes cepit
ita in dei timore esse perfect⁹:
vt etiā virtutes per eū fecisset

deus. Videns ergo abiathar
pōtifex hermogenē ⁊ populū
credidisse: excitauit seditionē
grauissimā: ita vt iosias mitte
ret funē in collo ei⁹: ⁊ perduce
ret eū ad pretoriū herodis: q
iussit eū decollari. Cunq; du
ceret: quēdā paralyticū i via
iacentem: ⁊ ad se clamantē: in
noie iesu sanauit. Le. vi

Hec videns iosias: q apli⁹ m
traxit: misit se ad pedes apli: ⁊
postulabat indulgētiā ab eo.
Tūc abiathar fecit iosiam te
neri: ⁊ dixit ei: Si nō discesse
ris a iacobo: cū ipo decollabe
ris. Rndit iosias: Maledict⁹
tu: ⁊ oēs dij tui. Tūc abiathar
iussit os ei⁹ pugnis cedi: ⁊ ipe
trauit ab herode: vt cū iacobo
decollaret. At vt puentū é ad
locū passionis: ap̄s pfudit io
siam aq̄: ac osculatus est eū: et
bñdixit: sicq; vna hora marty
res effecti simul perrexerūt ad
xp̄m: cui est honor ⁊ gloria in
secla seculoꝝ amē. Scōz mat.

In illo tpe: Accessit ad ie
sum mater filiorūz zebe
dei cū filijs suis: adorās ⁊ pe
tens aliqd ab eo. Et reliqua.
Omelia ex cōmentario venc
rabilis bede p̄sbyteri. Le. vij.

Herent sibi diuine lectio
nes: ⁊ frequēter vna pē
det ex altera: vt nonnunq; ex
ordia subsequētis facili⁹ intel
ligant ex cōsideratione p̄rece
dentis. Qd in hac lectione fa
cile aduertim⁹: si illius supio
ra parump attēdam⁹. Supra
eni retulit euangelica lectio:
quia ascēdens iesus hierosoli
mā assumpsit duodecim disci
pulos suos secreto: ⁊ ait illis:
Ecce ascendimus hierosoly
mā tē. Statimq; euangelista
adūxit dicēs. Tūc accessit ad
eū mater filiorū zebedei. Ma
ter filiorū zebedei materiera
suut saluatoris: mater videlicz
iacobi ⁊ iohānis. Lectio. viij

Hac ex causa trēs mulier
incitat ad dignitatē pe
tendā filijs suis: quia post oia
dixerat dñs: Et tertia die re
surgā. Putabat eni mulier q
dñs post resurrectionē suā re
gnaturus esset in terra corpo
raliter: ⁊ dignitatē terrenā eēt
distributur⁹. Hac igit auidi
tate feminea incitata ad dñm
accessit: rogans dñm: vt daret
filijs suis potestatē sedēdi: vni
a dextris: ⁊ alteri a sinistris. Re
spōdens aūt iesus dixit: Ne
scitis qd petatis. Mater qdē
petierat: sed dñs discipulos i
crepauit: q⁹ intellexit petitio
nem quā mr attulerat ex sua
sponte filiorū discēdisse. Ait
Interrogat eos dñs: si ca

licē possent bibere: quē bibi/turus erat. i. si eandē passionē sufferre possent: quā ille passurus erat pro illis. Calicē inqt dñs meum bibetis. i. passionē meā sustinebitis. Sedere aūt ad dexteram meam vel sinistrā: nō est meū dare vobis. i. nō humana potestate ista do. Aliter: Nō est meū dare vob id est superbis ⁊ elatis: sed quibus paratū est a pre meo: humilib⁹. s. ⁊ mitibus. Huius ergo meritis ⁊ precib⁹ bti apli iacobi gra nobis annuat diuina: vt pcipiam⁹ nō qd meremur: sed qd petim⁹. i. vitā q̄ permanet in secula seculorū. Cetera ad matu. ⁊ horas de cōi vni⁹ apli: cū oratione sequēti. Ora:

ESto dne plebi tue scisi/cator: ⁊ custos: vt apli tui iacobi munita presidijs ⁊ conuersatione tibi placeat: ⁊ secura deseruiat. per dñm. Et fiat memo. ad matuti. de sco christofo:ro martyre. Ad vesp. vita de cōi aplor:cum oratione Esto dne. vt supᵉ. Eidem. de sca anna. Ant. Simile est regnū celage. ℣. Diffusa est. Oratio.

DEus q̄ beatā annaz diu sterilē ple voluisti gloriosa ⁊ humano generi salutifera fecundari: da qs: vt oēs amore filie matrē venerātes: in hora mortis vtriusq; pītia gaudere mereant. p dñm. Ad matu. oīa sicut vni⁹ matrone: preter legendā ⁊ oratione. Le. j.

IOachim ex cathena nathan filij dauid: in nazareth ciuitate galilee oriundus: annā bethleemiticā honestaz et laude dignā i matrimoniū duxit. Hi rerū terrenarū possessione potentes: sed virtutū ꝓbatarū copia fuerūt potētiores. Non eni terrenis diuitijs appetebāt affluere: ꝫ sanctā ⁊ celestē vitā gaudebāt ducere.

IPsorū autē vita Lec. ij. simplex ⁊ recta fuit ante deū: apud hoies irreprehensibilis ⁊ pia erat. Nā oēm substantiā suā tripharie diuidebant: duas partes templo dei: et pegrinis indigētib⁹ erogabāt: tertia parte in vsus suos ⁊ sue familie reseruata. Ita iusti deo et pij hoibus: p annos circiter viginti absq; liberoz:ū ꝓcreatione: deuotum et sanctū conIiugiū exercebāt. Le. iij.

IDp:opinquāte tpe q̄ altitudo sapiētie ⁊ scientie dei ordinauit p ꝓceptione virginis gliose initiari nre redēptiōis mysteriū: ioachim int ꝓcives suos: cū oblatiōe ad templū ascēdit. Cui ꝓnceps sacerdotū improperium intulit: eo q̄ esset

infecundus: nullusq; de eo in israel processerat genitalis. Qui dolens et tristis obiectu obprobrij ad pastores suos in heremū secessit. Lec. iij.

Anna vo hec vt audiuit vestes lugubres induit: t die ac nocte plurimū contristata plorauit. Quibus solatio diuina non defuit. Angelus eū dñi vtriq; seorsum existēti cū magna luce apparuit: filiam eis nasciturā: eiusq; nomē et vitam benigno nūciauit affatu: ac euangelizate sobolis signa euidētia: et indicia perspicua eis dedit. Igit hierusalem ascendētes ad locū angelico vaticinio designatū: portam videlicet auream sibi inuicem obuiarunt. Tūc de sua mutua visiōe leti: debitas deo gratias reddiderunt. Lec. v.

Anna vo iuxta diuinuz promissum concepit et parturijt prolem: que postea suū tomniū parturijt saluatorem. Anna vo cuius hodie festiuitatē celebram⁹: ex nominis interpretatione redditur gratiosa. Anna enī gratia interpretatur. Hec magno gratie munere fuit priuilegiata: quia meruit concipere t parere prolem: in qua exuberauit totius gratie plenitudo. Propter meritum huius prolis ē ipsa beata et sancta, ab omnibus predicāda. Lec. vj.

Nonne manus que pomū infra se tenuerit dimidia die: reliqua pte diei pomi seruabit odorem? quantum ergo illa viscera virtus sanctitatis affecit: in quibus sanctorū sanctissima nouem mensibus requieuit. Beata et felix mater: et omni matre eam precedente felicior: cui⁹ partui hec proles a patriarchis expectata: a prophetis prenūciata: et a cunctis fidelibus desiderata: erat diuinitus reseruata. Sanctaz igitur huius diei solēnitatem digne diuinis laudibus catholica veneratur ecclesia. Si volumus placare filiam: agamus matris festiuā memoriā: vt filiam suam pro nobis piam interuentricem: t eius nepotem misericordem iudicem sentiamus: cui sit honor et gloria in secula seculorū amen. Tres vltime lectiones de expositione euangelij Simile est regnuz celorū thesauro tē. Sceniur the virginisimo martyris. Ad matu. et horas de cōi vni⁹ matrone: cū oratione propria. Ad vespe. añ Veni sponsa. et cetere añe de laudibus: cum psalmis fe-

rialibus. Capitulū. Qui gloriatur. Et cetera de comuni vnius virginis non martyris. Memoria de sancta anna. Añ Accinxit. ℣. Specie tua. Oro

DEus qui beataz annam diu sterilē prole voluisti gloriosa: z humano generi salutifera fecūdari: da quesumus: vt oēs amore filie matrē venerātes: in hora mortis vtriusqz plenitia gaudere mereant. per dominū. Alia memoria de martyribus. Añ Gaudēt i ce. ℣. Exultēt. Oro.

DEus qui gloriosos resurrectionis eterne preco nes septem dormientes magnifice coronasti: presta quesumus: vt eorum precibus resurrectionem sanctam: que in eis mirabiliter preostensa est consequamur. per dñm. Le.

MArtha hospita christi: syro pie: eucharia matre regali ex progenie descendit. Pater eius syrie multarūqz oratiz dux extitit. Tria autē oppida. i. magdalum: bethaniam vtramqz z hierosolymitane vrbis partem: martha cum sorore sua iure materne hereditatis possidebat. Nunqz legitur aut virum habuisse: aut hominū contubernium subisse. Post ascensionem domini facta dispersione discipulorūz: ipsa cum fratre suo z sorore: necnon z beatus maximinus: qui eos baptizauerat cū multis alijs nauigando marsiliam peruenerunt. Lectio secunda.

ERat aūt tunc temporis super rodanū in nemore quodam inter arelatē z auinionē draco quidā: medius animal: medius piscis: grossior boue: lōgior equo: habens dētes vt spata acutos: et cornua vtraqz parte munitus. Ad quem martha a populo rogata accedēs ipsumqz in nemore quendaz hominem manducantem reperiens: aquam benedictam super eū etecit: et crucē quandā ostendit. Qui vt ouis stās a sancta martha proprio cingulo ligatur: et illico a populo perimitur. Ibi igitur beata martha orationibus et ieiunijs de licentia beati maximini deinceps indesinenter vacabat. Lectio tertia.

DEinde congregato ibidem magno sororum conuentu: ad honorē beate marie virginis magnam edificauit basilicā. Lenties in die: totidē in nocte genua flectebat. Quadā yovice dū apud auinionē inter vrbē z fluuiū rodani predica-

ret: iuuenis qdã vltra fluuiuz ei⁹ verba audire desiderans: nauigio carens: natare cepit: ⁊ subito a vi fluminis suffocatur. Cuius corpus vix secũda die inuentũ añ pedes scẽ marthe ꝓsentat. Illa ꝙo in modũ crucis solo ꝓstrata orauit. Et apphẽsa manu pueri: mox vivus surrexit: ⁊ sacꝛ baptisma suscepit. ¶ Ded. lec. de martyr.

IN illo tpe: Regnabat deti⁹ ipator: ⁊ descẽdit i ciuitatẽ ꝯstantinopolim ⁊ rursus in carthaginem et ephesum: ⁊ ꝓceperat vt comprehenderent ch̃ristiani Et dixerũt ei inimici veritatis Tu ex longinquo colligis ad sacrificia idoloꝝ: ⁊ ecce ꝓximi tui despiciũt te. Maximianus fili⁹ ꝑfecti ⁊ sex socij ei⁹. Qd̃ audiens impator iussit eos adduci ad se. Illi aurum sumẽtes ⁊ argentũ a parẽtib⁹ suis dabãt mẽdicis occulte et aperte ⁊ fugierũt a facie eius in spelũcã mõtis celij. Deo aũt disponẽte dormierunt: ⁊ nõ senserũt: vbi aias eoꝝ deposuit de⁹. Quo cõpto deti⁹ ꝑcepit: vt lapidib⁹ obturarent os spelunce: et ita desicerent. Theodorus vero ⁊ rufinus scribebãt martyriũ eoꝝ i paginis ꝓlũbeis: ⁊ posuerunt secrete in ore spelũce. Lectio. v.

IN dieb⁹ ãt theodosij imperatoris: ꝯtigit pueros voluere lapides ex ore spelũce. Dedit aũt de⁹ spm̃ vite latẽtib⁹ in spelũca: et visuz ẽ eis tãqz vna nocte dormientes: ⁊ mane surgẽtes. Egressus igit malch⁹: vt emeret panẽ: ⁊ appropinquans porte ciuitatis vidit signũ crucis in porta fixum: ⁊ miratus est: ⁊ eo volẽte egredi de ciuitate appropi quauit iuxta vẽdentes panes ⁊ argẽteos dedit vt panes reciperet. Ipsis ꝙo argẽteos cõsiderantib⁹ inter se dixerunt. Iste thesaurũ occultũ inuenit Quibus ille formidans ait. Quo vos ecce habetis argenteos: nolo panes. Adductus ꝙo cũ argenteis ante ꝓcõsulẽ ⁊ marinum ep̃m dixerunt ei. Vbi est inuentũ: qd̃ inuemsti: Et ille. Inuentũ nõ iueni. Sz vnum postulo: dicite mihi: ⁊ quod est in corde meo dicam vobis. Deti⁹ impator vbi est: Marinus ep̃s dixit. Fili: añ multos annos fuit ipse. Lec. vj.

MAlchus dixit. Sequimini me: ⁊ monstrabo vobis socios meos. Et duxit eos in montẽ celij: vbi inuenerunt socios suos: ⁊ tabulã plũbeaz sic scriptã: Maximian⁹:

malch⁹: martinianus: dionysius: iohānes. seraphion: constantin⁹. ¶Hoc audiēs theodosius impator iuit cuz magna festinatione de cōstantinopoli in ephesum. Et ois ciuitas cum imperatore simul ascēderant ad scōs martyres: z egressi martyres in occursum imperatoris: resplenduerunt facies eor sicut sol. Cecidit ꝯ impator ante eos dicens. Sic vos video ante me: tāq̄ si viderem christuz dñm. Et dixit impatori maximianus. ¶Permaneat in pace regnū tuuz: z crede: qm̄ ꝓpter te suscitauit nos de⁹ z viuimus. Et hec dicens videntib⁹ cūctis inclinātes capita sua dormierunt: et tradiderūt spūs suos. Et inuenerūt: q̄ habuerūt trecentos septuaginta duos ānos ex die qua requieuerant vsq̄z in diē qua expgefacti sūt. Septima hec.im de expōe euāg. Intrauit iesus. ¶Omel. bti augustini ept. Scm euangeliū Quere i dñica infra octa. Assumptōis

¶Apropinquāte. L. viij. hora trāsit⁹ bte marthe foras deferri se iussit: vt celuz posset videre. z lignuz crucis sup se teneri: ac in hec verba orauit. ¶Hospes chare hāc pauperculaz custodi: z sicut mecū dignatus es hospitari: sic me suscipe in hospicio tuo celesti Et lecta sup se passione scdm lucā: cū diceret: ¶Pater in manus tuas cōmendo spm̄ meū: illa emisit spm̄. Sequenti ꝯ die. s. dñica circa horā tertiaz apud petragorcas btō frontoni missaz celebranti: z post epistolā in cathedra dormiēti dñs apparuit dicēs. Si vis implere q̄ olim hospite nr̄e pollicitus es: seqre me. Quo iussa cōpplente: ambo tharasconū venerunt et cōplentes officiū corpus eius in sepulchro collocauerunt. Lectio xv.

¶Erū duz apud petragorcas diaconus lecturus euangelium: benedictionē petens epm excitaret: respondit. Cur me excitastis? dñs enim meus iesus ad corpus marthe me duxit: z ipsaz tradidim⁹ sepulture. Dirigite illuc velociter nuncios: qui nobis anulum nostrū aureū z cirotecas crineas deferant. Que dum ad corpus sepeliendum me aptarem: sacriste cōmendauit: z ea dimisi: quia me tācito excitastis. ¶Dissi vero nuncij ita inuenientes: anulum solamq̄z cirotecam attulerunt: aliam ꝯ in hui⁹ rei testimoniū sacrista retinuit. ¶Marcella ꝯ

eius famula vitam ipsius cō/
scripsit que postmodū in colo
niam pergēs ꝛ ibidē euange/
lium xpi predicans: post dece
nuz annō a dormitione mar/
the in pace quieuit. Reliqua de
comuni vnius virginis non
martyris nisi de martyrib⁹.
Ad vesperas omnia de cōmuni
Et fiant memorie de scō samp
sone epo ꝛ pfessore et de sācto
pantaleone martyre cū oratio
nib⁹ de cōmuni. ¶ Sci samp
sonis epi ꝛ pfessoris. Lectio. i.

POst abcessum patris sci
sampsonis ꝛ auuncli sui
vastissimū heremuz quatuor
cum eo comitantib⁹ adire de/
stinauit. Et iuxta abrinum flu
men castellū cum fonte luci/
dissimo in eo inueniens: habi
taculū suis fratribus fecit: deū
rogans vt sub terra speluncā
ei dignaretur ostendere. Quā
precem dominus dignat⁹ est
exaudire. Nam quadam die
siluam pambulans: reperit se
cretissimā speluncam: ostium
qz eius situm erat ad orientē.
Ibiqz habitare cepit atqz per
spatium dierum plurimoruz
vnum panem siccuz habebat
sed aquam vnde sitim emēda
ret nō habebat. Lcō. ij.

ACtum est duz septima
die circa horam tertiam ieiu/
nus sitiensqz peroraret: atqz
facies eius terre adhereret:
glebam sensit sudantem ꝛ cu/
spidem sui baculi figens: fons
largissimus emanauit: ibiqz
delectabiliter mansit. Quadā
nocte per visum cernit tres
presules sibi assistere: ꝛ cum il
lis ecclesiam intrare et orare.
Cumqz percuntaretur nomi/
na eorum petrum ꝛ iacobum
fratrem domini et iohannem
se esse responderunt. Lausam
aduētus eorum vt ipsum cōse
craret episcopū. Mane itaqz
facto: cuncta que viderat du/
britio pape refert. Qui eum
cathedra epali confirmauit.

TUnc omnes Lectio. ij.
qui aderant viderunt co
lumbā celitus missam vicem
consuetam reddere: donec or/
dinatio episcopalis expleret.
Erat quidam serpens in spe/
lunca vna: qui nullum genus
hominum seu bestiarum pro
pe commorari sinebat. Igitur
vir dei antrum serpentis in
troiuit suamqz lineam zonā
colloeius imponens: de gran
di altitudine eum precipita/
uit: et vt eadem hora morere/
tur in ihesu christi noie impe/
rauit. Deinde prope ipsum
serpentis antrum monasteriū
fundauit: vbi per aliquod tē/

pus celibē vitam duxit. Post hec reperit locū vbi cōstruxit monasteriū: in quo vita etate et bonis operibus maturus suppremū vite presentis diē clausit ⁊ ad celestia regna migrauit. Cetera de cōmuni vnius confessoris pōtificis cū memo. de sancto pātaleone. Cōmē martyrum felicis. Simplicij fausti ⁊ beatricis. Oratio.

INfirmitatē nostrā respice ops deus ⁊ q̄ pondus pprie actionis grauat: beatis felicis martyris tui atq; pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Alia oratio sub vna conclusione. Oratio.

PReesta domine quesumus vt sicut populus christianus martyrū tuorū felicis simplicij fausti et beatricis tēpali solēnitate gaudet ita pfruat eterna: ⁊ q̄ votis amātissime celebrat: cōprehendat effectu. per dñm. Hec dicat ad vesp. ⁊ matut ad missaz. Lcō.j

FUit tēporib⁹ constancij filij constantini magni principis: vsq; ad constantiū augustū: liberius quidā papa vrbis rome: qui tertio inde exilio deportatus est a constantio eo q̄ minime voluisset hereti arriane cōsentire. Et fecit in exilio annos tres. Et congregantes se sacerdotes cum vniuerso clero romano: ordinauerunt felicem p̄sbyterum vrbis rome episcopuz. Vt tandem Lectio.ij. a constantia augusta: quia duos p̄sbyteros romanos contra fidem ecclesie consentientes dampnauit: a sede sua dejectus ⁊ gladio necatus glorioſissime occubuit. Sanctiuero simplex et faustin⁹ tēporibus diocliciani post multa ac diuersa supplicia pro confessione ⁊ fide catholica dñi nostri iesu christi ad vrbez rome vocati capitalem iussi sunt subire sententiam: et sic animas suas xp̄o reddiderūt. Lcō.ij

BEatix vero sorores eorum dem quoddā commune p̄dium habens cum fratribus: quod lucrecius nimis ambiuit. Hic fecit teneri sanctam beatricem et duci ad sacrificandum idolis. Quibus sancta beatrix dixit. Non sacrifico demonijs: quia ancilla christi sum. Cumq; in nomine domini obstitisset: fecit eam lucrecius nocte p̄focari a seruis suis et sic spiritum domino reddidit. Cuius corpus venerabilis lucina cum fratrib⁹ suis honorifice sepeliuit ad laudē dñi nr̄i iesu x̄pi

Letera de cõi plurimoꝝ martyrũ: cũ oꝛone ad hoꝛas. Dño

PResta dñe qs: vt sic populus xpian⁹ martyruꝫ tuoꝝ felicis simplicij faustini et beatrici: tpali. ⁊ cetera vt ſ. ad vel. ¶ Sanctoꝝ martyrũ abdon et sennen. Dño.

DEus qui scis tuis abdon et sennen ad hãc gloziã venire copiosum mun⁹ gre contulisti: da famulis tuis suoꝝ veniã delictoꝝ: vt scoꝝ tuoꝝ intercedentib⁹ meritis ab oibus mereantur aduersitatib⁹ liberari. per dñm. Lectio.

DEci⁹ impatoꝛ iussit psentari abdon ⁊ sennen subreguloꝫ xpianoꝫ: qs de psida adduxerat romã: marceratos diuersis penis. Et dixit deci⁹ ad senatũ: Ecce inimici reipublice et totius romani imperij. Et introducti sunt ornati auro ⁊ lapide pꝛecioso vincti catbenis. Quos cũ vidisset ois senatus tantã gratiã ꝓtulit dñs seruis suis: vt magis doloꝛ esset in amoꝛe eoꝝ qꝫ furoꝛ. Lec. ij.

DIxit aũt valerian⁹: Dimittant leones duo: et vrsi quattuoꝛ. Qui cũ dimissi fuissent: nullaten⁹ secedebãt a pedib⁹ scoꝝ: sed magis custodiebãt eos. Et nemo poterat ad eos accedere ptopter impetũ ferarũ. Jussit itaqꝫ valerianus: vt ante simulachꝛũ solis deducerent ad sacrificandũ. Sci ꝙo martyres iussa decij ⁊ minas valeriani ꝓtẽnẽtes: in simulachꝛũ expuerũt. Lec. iij

VAlerian⁹ furoꝛe plenus iussit scos martyres plũbatis cedi. Quib⁹ dixit: Deos blasphemare nolite. Jlli aũt firmi in fide xpi dixerũt: Qd factur⁹ es fac citi⁹. Ad hec valerian⁹ in maioꝛẽ versus furoꝛẽ: decreuit vt gladiatoꝛes sãctos martyres iterficerẽt. Qui cũ pcussi fuissent: iacuerũt coꝛpoꝛa eoꝝ ante simulachꝛũ solis ad exẽplũ xpianoꝝ tribus dieb⁹. Post triduũ venit qdã quirin⁹ subdiacon⁹ nocte ⁊ trecõdidit coꝛpoꝛa scoꝝ in arcba plũbea in domo sua tertio kalendas augusti. Letera de cõi plurimoꝝ martyrũ. ¶ Si festum sci germani epi in dñica eneneꝛit: anticipiet: ⁊ fiat die sabbati pꝛecedẽti: ⁊ tũc nõ fiãt med. lec. de martyrib⁹ abdon et sennen: sed memoꝛia tm: vt notatur in rubꝛica ante Deus oiuꝝ ⁊c. ¶ Sci germani epi ⁊ cõfes. Ad vel. oia fiant de cõi.

GErmanus antisiodoꝛensis oppidi indigena fuit: parẽtib⁹ splẽdidissimis ꝓcreat⁹. Erudiebat ꝓse Lec. j.

cto diuinitat; occulto iudicio ne qd pfectionis deesset apostolico pontifici futuro. Parabat eloquetia predicationib⁹ doctrina iustitie vxoris societas ad testimoniuz castitatis. Eo nagz tpe territoriu antisiodorensis vrbis visitatõe pria gubernabat. Lectio.ij.

Refuit eodẽ tpe eidẽ ciuitati btus amator epali dignitate. Qui diuina reuelatione sue resolutõis tps agnoscens: t germanu sibi futuruz successorem preuidẽs eduam pfect⁹ est: t iulianu sibi alloqtur. Fine meu dño mihi innotescẽte cognoui: t qz nõ est alter q regimẽ ecclesie scẽ suscipiat nisi german⁹: sicut mihi a dño reuelatu é: posco vt licẽtiã mihi tribuas eũdẽ germanu tõsorare. Cui pfect⁹: Licet mihi necessari⁹ sit: tñ qz de⁹ illu sibi elegit: cõtra dei pceptu venire nõ possum. Le.iij

Unc eps voti cõpos: reuersus ad ciuitatẽ suã: t pplo ad se comocato dixit: Filioli banc dñs meus animã suscipiet: obsecro vt vnanimes loco mei faciatis germanu meu adipisci officium. Cui omnis populus consentiẽs respõdit Amen. German⁹ vo inuitus habitu sacerdotij recepit: sed repẽte mutat in oib⁹. Deseritur mũdi malicia: celestis bonitas assumit: vxor in sororẽ mutat: t coiugis substantia dispensat in pauperes: paupertas ambitur. Lectio.iij.

Ex ea die qua beat⁹ germanus sacerdotij sumpsit exordium vsqz ad terminu vite tanta abstinẽtia corporis animã suã pauit: vt nunqz panez frumẽtu: nõ vinu: nõ oleu: nõ legumẽ: non acetu vel salẽ ad vsum condiendi saporẽ nisi i solẽnitatib⁹ accepit. Quodaz tpe btus german⁹ p pace apd imperatorẽ supplicat. Le.v.

At vbi sanctus german⁹ rauennam properabat sanctoru loca circuiens peruenit ad tumuluz sancti cassiani epi. Ubi fusis exmore precibus ait: Quid agis frater gloriose? At ille statim e tumulo cunctis audientibus inquit: Dulci in pace quiete potior: et aduentu redemptoris expecto. Cui german⁹ Frater quiesce per longuz tẽpus in xpo. Germanus igit quadam die matutinali solennitate perfecta dum pro episcopo sermonẽ de religione conferret inquit: Lõmendo vobis fratres charissimi transitu meu. Uidebat mihi p soporẽ: viaticu

accipe a dño dicente: Ne me/ tuas inquit: ad patriã te diri/ go: vbi habebis requiem sem/ piternam. Lectio sexta. Actũ est vt post dies ali/ quot sequeretur incõmodũ: quo ingraueſcẽte acceleraba/ transitũ: qui vocat ad gloriã. Septimo itaq; incõmodi die ad celos anima felix et beata transfertur. Sedit autẽ in epi/ scopali cathedra annos trigin/ ta: dies viginti quinq;. Obijt vo plenus spũsancto apud ra/ uennã italie ciuitatem pridie kalendas augusti. Cui⁹ sacra/ tissimũ corpus suam est dela/ tũ ad vrbẽ: ibiq; sub die kal. octobriũ condigne est sepultu/ re traditũ: ad laudez dñi ieſu xpi. Tres vltime lec. de expo/ sitiõe euãgelij ꝑm matth. Ho/ quidam pereger. Omelia vt i cõmuni. Cetera de cõi vnius confessoris ⁊ pontificis. In festo sancti petri ad vincla ad/ vespe. añ Quẽ dicũt. ⁊ cetere añe. vt in alio festo: cũ psal. fe/ rialibus. Cap. Petrus ad se. ℟ Cornelius cen. Hym De/ trus btus. ℣ Quodcunq;. ℟. Gloria deo. ℟ Tu es petrus. In euãge. añ Beatus petrus ỹm Magnificat. Ora.

DEus qui beatũ petrum apostolũ a vinculis absolutũ illesum abire feciſti: nostrorũ quesum⁹ absolue vincula pec/ catorũ: ⁊ oia mala a nob pro/ piciatus exclude. ꝑ dñm. De mozia de ſacto germano. Añ. Similabozẽ. Item memoz. de machabeis martyribus. Añ. Gaudẽt i ce. ℣ Exultẽt. Ora.

HAterna nos dñe mar/ tyrũ tuoz corona letifi/ cet: que ⁊ fidei nostre prebeat incitamẽta virtutum: ⁊ multi/ plici nos suffragio consoleť. ꝑ dñm. Ad matu. Inuit. Tu es pastor. ꝑs. Venite. Hym. Iã bone. Hym. Annue xpe. ⁊ ce/ tera vt i festo apłoz pe. ⁊ pau.

NOtandũ est frẽs charissimi: qua de cau/ sa celebrať festiuitas bti petri que dicť ad vincula kalẽdis augusti. Hec ergo a quibus/ dam ita asserť. Dux quidam romanoz̃: nole quirinus: ha/ bebat filiam gutturnosam no/ mine balbinã. Habebat autẽ ipse dux beatũ alexandrũ pa/ pã in carcere clausum. ℟ Si/ mon petre. ⁊ cetera misoria vt in alio festo: excepto quinto: quod hic sequiť. Lec. ỹ.

ILla vo puella pergebat sepissime ad carcerẽ: vbi bea/ tus papa alexander cathenis tenebatur ligatus: ⁊ deoscula/ batur cathenas suas. s. ob gra

tiam recuperande sanitatis. Cui beatus alexãder ait: Nolli filia mea osculari bas tathenas: sed quere bonas sancti petri: et oscularе illas: et sanaberis. Que mox ad patrem sui veniens: narrauit ei sicut audierat a prefato papa. Le. ij.

QUod audiés pater puelle: misit nũcios qui perquirerét carcerem vbi fuerat apostolus: undeq; secum afferrent bonas sancti petri. Quod et ita factuz est. Quas deosculans puella: illico recepit sanitatem. Tunc quirinus alexãdrum de carcere trahens: ipe cum familia et alijs q̃ plũribus baptisatus est. Exiés vo alexãder de carcere: constituit celebrare hanc solẽnitatem kal. auguſti: in honore beati petri: et in eius nomine edificauit ecclesiam: que dicit ad vincula: ad laudez dñi nostri iesu christi: qui viuit et regnat in secula seculoz amẽ. ¶ Sermo beati Leonis pape. Le. ij

QUãgelica siquidem referante hystoria: omnes apostolos domin⁹ quid de se homines opinentur interrogat. At beatus petrus quasi quid habeat discipulo: ũ sensus sciat: respõdet. Tu es christus filius dei viui. Ille primus est in dñi eõfessione: qui prim⁹ est in apostolica dignitate. Respondit ei iesus: Beatus es simon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Id est beatus es: qz te pater meus docuit: nec terrena opinio fefellit: sed inspiratio celestis instruxit. et non caro: non sanguis: sed ille me tibi cui⁹ sum vnigenit⁹ indicauit. Le. v.

ET ego inqt dico Hoc est: sicut tibi pater meus manifestauit diuinitatem meam: ita ego notaz tibi facio excellentiã tuam. Quia tu es petrus: Id est cum ego sim inuiolabilis petra: ego lapis angularis: qui facio vtraq; vnũ: tamen tu quoq; petra es quia mea virtute solidaris: vt que mihi sunt potestate propria: sint tibi mecum participatione cõmunia. ℟ Surge petre et indue te vestimentis tuis: accipe fortitudinem ad saluandas gentes. Quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ℣ Angelus domini astitit: et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicés surge velociter. Quia ceciderunt cathene. Lectio. vj.

SUper hãc petrã edificã/

bo ecclesiā meā: ⁊ porte inferi nō p̄ualebunt aduersus eam. Sup hanc cinquit fortitudinē eternū extruā templū: ⁊ ecclesie mee zelo inserenda sublimitas, in huiꝰ fidei firmitate cōsurget. Hanc ꝓfessionē porte inferi nō tenebunt: mortis vincula nō ligabūt. Vox enim ista: vox vite est. Et sicut confessores suos ad celestia ꝓuehit: ita peccatores ad inferna ꝺmergit. Propt qđ dī beato petro Tibi ꝺabo claues regni celoꝝ: ⁊ q̄cūq; ligaueris sup terrā erūt ligata ⁊ in celis: ⁊ q̄ cūq; solueris sup terrā erūt soluta ⁊ in celis: p eū q cū patre ⁊ spūsc̄o viuit ⁊ regnat in scla Tres vltie lec. de expōne euā gel. scd̄m matheū. Venit ie/sus in partes ce. Omeł. vt in cathedra sci petri. Let. ad matutī. ⁊ ad horas: vt in die apostoloꝝ petri ⁊ pauli cuius oratione Deus q beatū petrū. Ad vēs. añ. Petrus ⁊ iohānes. ⁊ cete. añe de laudib⁹ cū psalmis de aplis. Lauꝺ Petrus ad sepe. Re. Petre amas. Hym Exultet ce. ℣ Tu es petr⁹. In eman añ. Symon bariona tu vocaberis cephas: qđ interꝓtatur petrus ianitor celi pulsantib⁹ aperi: sup̄ moduꝫ peccauim⁹ oēs: dimitte septuagies septies. p̄ Magt. Oratio vt in mō. de sancto stephano papa Añ Beat⁹ vir. ℣ Bñat. Dō

OEus q nos bti stephani martyris tui atq; pontificis ānua solēnitate letificas cōcede ꝓpitius: vt cui⁹ natalicia colimus: de eiusdē eiā ꝓtectione gaudeamus. p dn̄m. ¶ Iste octa. bti petri ad vincula nō habent oīno p̄cipue: qz de festis. iij. lec. ꝓtingēt⁹ infra istas octa. dicendū est: ⁊ cū psalmo Te deū l. ꝓpter octa. ¶ Ité die dn̄ica infra octa. si vacauerit a festo. ix. lec. dicet de bto petro: nisi incipiat hystoria illo die. Dicet etiaz de eo in ferijs vacantib⁹ cū psal. Te deū laud. ⁊ tam die dn̄ica q̄z die feriali infra octa. vacāte dicat Inuitat. Tu es pastor. Hym Eterna christi. Et cete. in dn̄ica sicut in die p̄teter legendā ⁊ p̄teter añas sup psalmos Benedict⁹. ⁊ Magt̄q. dicent scd̄m ordinē inferius notatū tamē med. lecti. de festo sci vel scōr si euenerit: non omittant: ⁊ in die feriali cum vna añā sup psalmos ⁊ tribus lectis de hystoria ordinatiz suptis. Et i vesperis añe ꝺ laud. sup psalmos de aplis: etiaz si in crastino debet dici de alio sco ꝓtingente: nisi impediat

propter inceptionē hystorie. et tūc dicet ad primas vespe. aī **Bñdicta**. cū psal. eodē tē. Et in sequētibus vespe. aī **Dixit dñs.** cū psal. eodē tē. ¶ Et notandū: q̄ si ꝯtingat istud festū die sabbati: vespere eodē die erit de bō petro. ⁊ memo. de hystoria. Aī. **Dis sapiētia.** et memoī. de scō stephano martyre. Et in crastino percantet hystoria. et fiat memoī. de scō petro: ⁊ de scō stephano. ⁊ ad vespas dicat de dñica vsq; ad cap. qđ erit de inuētione sancti stephani. ¶ Item cōtingē te festo beati petri die dñica: incipiēda est hystoria **In p̄ncipio.** In matrici ecclia Eborē. in crastino sci Laurētij: vt dies octa. suarū plene celebrētur. ⁊ tm̄ fiat memo. de scō tyburtio Et ita fiat vbicunq; sita fuerit ecclesia i noie suo. Alīs no pōt esse hystoria **In principio:** incipit in die octa. suarū. ⁊ memoria de octa. quia non sunt octa. precipue: sed tm̄ de voluntate statute. ¶ Quicunq; autē dies dñica infra istas octa. euenerit: semp in ea incipiat hystoria **In principio.** nisi fuerit incepta dñica precedēte. ante mensem augusti. Etiā si festū sancti stephani i dñica occurrat: differatur festū vsq; in crastinū. ¶ Itē infra octa. non fit cōmemoratio p̄ defunctis: neq; de facto wilelmo: sed de dñica tm̄. Nec dicantur memorie consuete. ¶ Itē infra octa. q̄n dicunt vespe de eo: dicet hymn. **Exultet ce.** ℣. **Tu es petrus.** Ad matu. ℣. **Dedisti he.** Ad memoriā aī. tā ad matu. q̄ ad vesp. ℣. **Tu es petr⁹.** Dicatur etiā sup psalmos **Dñe** et **Bñdicta.** vel ad memoria: q̄n de eo nō fit seruitū: tā dominica infra q̄ alio die. vna de istis ꝯtinuo atīs. Aī. **Petrus ad sepulcrū.** Aī. **Dñe si tu es.** Aī. **Lūcq; vidisset.** Aī. **Solue iubēte.** p̄m ordinē iteratis. ¶ Sacti stephani pape ⁊ martyris Dio vt supra. Le. j.

In temporibus valeriani ⁊ galieni multi xp̄ianorū declinātes seuiciam tyrannorū: occultabāt. Alij vo se ingerētes martyrij palmā consequebā tur. Tūc btus stephanus ep̄s vrbis rome cōgregato vniuerso clero suo: dixit Frēs respuite facultates terrenas: vt regnum celeste percipiatis. Valerianus audiens: q̄ p̄ sanctū stephanum plurimi credidissent i xp̄m: iussit teneri sanctū stephanū cū multitudine clericorū. i. presbyterorū ⁊ diaconorū. Qui cū adductus esset:

fussit eū adducī ad tēplū martis: ⁊ ibidē dictata sentētia capite truncari: si non acquiesceret adorare nephandi martis simulachrum. Lectio. ij.

BEatus ꝙ stephan⁹ ductus a multitudine militū foras muros porte appie ad tēplū martis: leuatis in celum oculis: corā oībus dixit: Dñe deus pater dñi nostri iesu xpi qui turrim confusionis in babilone dstruxisti: destrue nūc ⁊ hūc locū: vbi diabolica superstitione p idolorū cultura aie pereunt pplor. Et statī fact⁹ ē ingens fragor tonitrui cū terroribus chorusca tionū: ⁊ corruit maxia ps tēpli sacrilegi.

QVod cernentes Le. ij. milites pauefacti fugerunt: dimiserūtq; beatum stephanū cū omnib⁹ christianis qui simul perrexerant. Audiens igit valerianus que gesta fuerant: ac de templi euersione: missi sunt plurimi priorib⁹ militū: qui venientes inuenerunt beatū stephanū episcopum sacrificiū dño offerentem. Quiq; intrepidus constans ante altaris solēnia: ⁊ iugiter cepta perficiens in eodē loco: sicut in sua decollatus ē sede: sub die quarto nonaruz augustarū. Cuius corpus sepelierūt in eadem cripta cum ipsa sede: vbi astans sanguis eius effusus est: i cimiterio calixti: ad laudem dñi nostri iesu christi. Cetera de cōi vnius martyris: cū memoria de sancto petro. Aū. Petrus ad se. ℣. Tu es petrus. Dño. Deus q beatū petrū. In inuentione sci stephani ꝓthomartyris: socior⁹q; eius. Ad vesp. aū. Petrus ⁊ iohannes. ⁊ cetere aīe sequētes: cū psalmis de apostolis. nisi forte festū istud differatur vsq; in die lune ppter inceptionē hystorie. ⁊ tunc dicatur aū. Dixit dñs. cū ceteris aīis ⁊ psal. onicalib⁹: vsq; ad capitulū. Cap. Sci p fidē. Re. Igit dissimulata. Hym. Scō rū meritis. ℣. Hi sunt qs. ℣. Te suma. ℣. Exultēt iusti. In euāge. aū. Ostēdit scūs gamaliel p visum luciano sacerdoti tres calathos aureos: rosis refertos: ⁊ quartū argenteum croco plenum: ⁊ dixit: hi sunt nostri loculi: ⁊ nre reliquie. h aūt sanguineas habēs rosas: loculus est sci stephani. q sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. ꝙ. Dgt. Dño.

OEus q es scōr tuor splēdor mirabilis: quiq; hodierna die btōr stephani nichodemi gamalielis atq; abibo-

nis glorioſam inuẽtionem re
uelaſti: da nobis in eterna le/
ticia de eorũ ſocietate gaude/
re. ℟ do. ℣ Demo. de cõ pe/
tro. Añ. Dñe ſi tu es. niſi feſtũ
differat: quia ſi cotingat iſtud
feſtum differri: tunc dicat añ.
Solue. Ad matu. Inuit. Ado/
remꝰ regẽ magnũ dñm. Qui
in ſcis ſuis ſemper eſt mirabi
lis. ℟ Uenite. Hymn. Sãcto/
rũ meritis. cũ trib⁹ ℣ñ. vt pri⁹
In. I. noc. añ. Luciano venera
bili p̃reſbytero quieſcẽtu i ſtra
tu ſuo de reuelatiõe ſanctarũ
reliquiarũ ꝓthomartyris ſte/
phani talis diuinitꝰ oſtẽſa eſt
viſio. ℟ Btũs vir. Añ. Duz
adhuc pene vigilaret vir ve/
nerãdꝰ tanꝙz in exceſſu mẽtis
repẽte ẽ effectꝰ. ℟ Quare fre.
Añ. Uidit igitur aſſiſtere ſibi
virũ etate ſenẽ: ſtatura ꝓcerũ:
vultu decorẽ. ℟ Cũ iuocarẽ
℣. Exultent iuſti. Lec. I.
Sanctꝰ ꝛ venerabil̃ p̃ſby/
ter lucianꝰ: ꝙliter ſibi diuinitꝰ
oſtenſuz eſt de reuelatiõe ſan/
ctarũ reliquiarũ ꝓthomarty/
ris ſtephani: ita ſcripſit dicẽs
Die ℣o paraſceue dormienti
mihi i cubiculo meo hora ter
tia noctis in exthaſi effectꝰ ſe/
miuigilãs: vidi virũ ſenẽ bar
bã ꝓlixã habentẽ: amictũ pal
lio: aureã virgã in manu tenẽ
tẽ: calciatũ caligis in ſupficie
deauratis: deambulantẽ corã
me ꝛ tacentẽ. ℟. Btũs gama
liel doctoris gẽtiũ pauli dida
ſcolus apparuit xp̃i ſacerdoti
luciano i veſtitu cãdido ami/
ctus pallio. Et virgã i manu
geſtabat aureã. ℣. Calciatus
caligis i ſupficie deauratꝫ ꝙſi
deambulãs corã eo. Et. ℟. ij
AT pulſauit me ter: vo/
cans me noie meo dicẽs
Luciane luciane luciane: ſur
ge. Rñdi: Quis es dñe? Dicit
mihi: Surge ꝛ vade: dic ioh̃ã
ni ep̃o hieroſolymitano: vſqz
quo clauſi ſumꝰ. Uſqueq̃ nõ
aperis nobis: maxime cũ tuis
tp̃ibꝰ reuelandi ſumꝰ. Cũ hec
audiſſem: dixi ad eũ: Tu quis
es: ꝛ q̃ ſunt tecũ? Et dixit Ego
ſum gamaliel: q̃ nutriui pau/
lũ ap̃lm. Qui aũt mecũ iacet:
ipſe eſt ſtephanꝰ: q̃ a iudeis la
pidatus eſt. Ille ℣o alius q̃ cũ
ipſo iacet: ipſe eſt nichodemꝰ
q̃ venit ad ieſum nocte. Et in
tertia parte abibas filiꝰ meus
q̃ i pura virginitate prexit ad
dñm. ℟. Igit̃ diſſilata gama/
liel deambulatione venit ad
eum: ꝛ virga quã manu geſta
bat: tetigit illũ vocãs eũ tertio
Luciane luciane luciãe ſurge
℣. Cui ſacerdos rñdit: qs es
dñe? at ille dixit ad eum: Luc̃.

AT iterrogaui ipm. ℣. ig dicés: Ubi vos inuenie mus? Et dixit: In possessione mea: que dicit possessio viro/ rū dei. Post hanc visioné sur rexi: t pstrat⁹ in oratione oraui: Dñe ihesu xpe: si é hec visio ex te: presta vt iterū t tertio ma/ nifestet mihi. Apparuit iterū sanctus gamaliel mihi dicés Quare frater nō retulisti epi/ scopo? Et dixi: Dñe timui ad primā visioné hec annūciare. Et cū ostendisset mihi tres ca thos aureos rosis refertos: et quartū argenteū croco ple nū: euanuit ab oculis meis. ℟. Uade luciane et dic iohanni epo hierosolymitano: vsqq clausi sum⁹ vlqq nō apis no bis. Tuis eteni ipib⁹ reuelādi sum⁹. ℣. Aperi nobis veloci⁹ vt per nos ostiū misericor: die sue humano generi apiat de⁹ Tuis. Glia. Tuis. In.y.noc. ℟. Ulr dei gamaliel ait luci/ ano: non mei solūmodo cau/ sa sollicitus sum: sed poti⁹ pro illis qui mecū sunt. ℟. Uerba mea. ℟. Isti eteni maximo digni sunt honore venerari i terris: quos in celis rex regū imensa cumulauit gloria. ℟. Dñe dns nr. ℟. Cū ergo sint apud deū meriti excelsi: apud hoies loco tenent humili. ℟. Eōpua me. ℣. Letami. ℟. In tertia vo ebdomada eadem die t hora venit idē ad me tertio t dixit: Qua/ re sic negligēter agis? None vides quanta sit siccitas t tri/ bulatio in toto mūdo? Surge ergo. vade t dic iohanni epo vt aperiat nobis: t faciat locū oronis: vt p nostrā intercessio né misereat dns pplo suo. Ex pergefactus perrexi ad iohan né epm: narrans ei oia. Qui pre gaudio lach: ymar⁹ est di/ cens: Bndictus deus israel: q illos reuelauit his tpibus. ℟. Lucian⁹ presbyter dixit: dñe tu qs es: t q sunt tecū? at ille: ego sum gamaliel pauli q̄ndā doctor aplī: qui aūt iuxta me quiescit: Ipse est dns stepha/ nus. ℣. Qui a iudeis hieroso lymis lapidatus ad lacerādū bestijs t auib⁹ est positus: sed per dei prouidentiā permānsit intactus. Ipse. Lectio. ℟. Gitur iussit lucian⁹ vt cō surgeret oēs diluculo: t sode/ rent i aceruo illo: vbi putabāt esse cor: pora scōr. Eadē vo no cte apparuit sanctus gamaliel cuidam monacho noie mige/ zio: simplici viro dicés: Uade et dic luciano: In vanū labo/ ras i aceruo illo. Ibi olim po/ siti fuim⁹ expleto tpe planct⁹:

sed nunc querat nos in illo lo co:qui dicit bonoz viroz pos sessio. Audiés ꝟo lucianꝰ ver ba migezÿ monachi: bñdixit dñm quia inuétus est alius te stis in reuelatione scoz. Sta/ timqz iohãni epo oia nũciata sunt. ℟. Cũ scirem ego gama/liel sanctitatẽ xpi athlete ste/phani: t fidẽ eius ac deuotio/ué creuẽs me in resurrectione parté habiturũ cũ eo: feci euz sepeliri. In monumento meo nouo. ℣. Audito: dñi nicho/demus ibidé sepultꝰ est: t abi/bas filius meus mecũ est re/positus: vbi iacet beatus ste/phanus. In mo. Lec. vj.

Iohãnes igit eps hiero solymitanus absqz dilatione nuntiés ad reliquos epos frés suos postulauit: vt ad illũ qzto tius veniret. Qui cũ venissent pretexũt ad eũdẽ locũ. Cũqz fodere ibi cepissẽt: t maxima pars terre effossa esset: inuene runt lapidẽ: i quo sculpta erãt noia ista: Eheliel: Nasuam: Gamaliel: Abibu. Eheliel ste phanus dicit: Nasuam nicho demus: Abibu filiꝰ gamalie/lis significatur. ℟. Sacerdos dei lucianꝰ, pstrauit se i ozone rogãs deum t dicẽs: dñe iesu xpe si é hec visio ex te: Presta vt iterũ t tertio manifestetur mihi. ℣. Ut confisus fiducia/liter annũcié reuelationẽ san/ctoz̃ seruoz̃ tuoz̃. Presta. Glia. Presta. In ieiunijs t ozomb⁹ consti/tuto apparuit iterũ scus gama liel luciano pzesbytero dicés: q̃re dissimulasti frater: et non retulisti que dicta sunt tibi io hanni epo. ℟. Dñi est ter. Mõne vides quãta sit siccitas t tribulatio i toto mũdo: t tu negligéter agis. ℟. Bti qrũ. An. Surge ergo t vade: t dic iohãni epo: vt aperiat nobis: et faciat locũ ozonis: vt p no/stram intercessionez misereat dñs populo suo. ℟. Exultate iusti. ℣. Justoz̃ ale. Sequitur lectio de expõne euãge. scõm matheũ. Ecce ego mitto ad vos. Sermo ex cõmẽtario hieronymi. Hoc qõ ante di/xerat. Regrei alto festo infra octa. dñi. ℟. Scus gamaliel in visu dixit luciano: diligenter aduerte q̃ dico: t statim de/posuit coraz eo tres calathos aureos. Et quartꝰ argẽteꝰ ple/nus erat croco. ℣. Et vnus ex tribꝰ calathis rubentes habe/bat rosas tanqz sanguinẽ: alij aũt duo referti erant rosis al/bis. Et quartus Le. viij

Cum ergo inuentuz esset sacratissimũ corpus beati ste/

phani: statim terremotus factus est magnus: & tante suauitatis odor ubi fragrauit: quã nullus hominũ se vnq̃z meminerat odorasse. Ex odoris ergo mira fragrantia multis egrotis sanitas emanauit maxima. Septuaginta namq̃z et tres tunc a varijs languoribꝰ curati sunt homines in inuentione corporis stephani dilecti christi martyris. ℟. Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habens pulcherrimas: loculꝰ est p̃ciosi martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ℣. Introgressus ostiũ sepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui solus ex nob.

LIttur sanctꝰ protho martyr stephanus inuentus est: ad sepeliendũ corpus suũ sanctus iohannes episcopus hierosolymitanꝰ cum ceteris plurimis aderat coepiscopis. Hi quippe cũ vniuerso clero suo venientes in sanctã ecclia q̃ dicit syon: reliquias sancti martyris posuerũt: atq̃z vbi ab aplis dei archidiaconꝰ ordinatus est: honorificentissime cũ laudibꝰ diuinis sepelierũt. In quo loco innumera fiunt mirabilia: quia reuera decebat: vt qui primꝰ post ascẽsionẽ dñi triũphauit in p̃lio: gloriosissime niteret in mũdo: ad laudẽ sce trinitatis: q trinus & vnus viuit et regnat in secula deus amẽ. ℟. Scus iohãnes epus lachrymatus pre gaudio bñdixit dñm: & dixit ad luciannm p̃sbyterũ: oportet me inde transferre beatũ protho martyrẽ stephanũ Qui tanq̃z angelus apparuit posit̃ in cõcione hominũ. ℣. Qui primꝰ aduersus iudeos dñica bella peregit: & iesum a dextris virtutis dei stantẽ videre promeruit. Qui tanq̃z. Gloria. Qui tanq̃z. ℣. Te deũ. ℣. Mirabilis deus.

In laudi. an.

EGressus lucianꝰ p̃sbyter a scõ iohanne epo: iussit vt cõsurgerẽt oes diluculo: & foderẽt in aceruo illo: vbi putabant esse corpa scõz. ℣. Dñs reg. An. Apparuit iterũ scus gamaliel cuidã monacho nomine migezio: innocẽti & simplici viro dicẽs ad eũ: vade et dic luciano: in vanũ laboras in aceruo illo: nõ ibi sumꝰ mõ ℣. Jubilate. An. Ibi olim positi fuimꝰ exequiarũ tpe planctus: nũc quere nos in illo loco: qui dicit bonoz̃ viroz̃ possessio. ℣. Deꝰ deus meus. An. Audiẽs ergo lucianus sacerdos verba monachi migezij:

benedixit dñm quia inuētus est z alius testis in reuelatiōe scōz. ℘ Būdicite. Añ. Dū i uentū esset sacratissimū beati stephani corp̄: statī terremotus factus est magn̄: atq; oēs q aderāt odor ꝑfudit suauissimus. ℘ Laudate. Laū. Redde de⁹. Hym. Rex glīose. ℣. Justi aūt imꝑpetuū. In euā. añ. Ex odoris mira fragrātia sanitas egrotis emanauit maxima. Septuagita nāq; z tres tūc a varijs languorib⁹ curati sunt hoies in inuētiōe corpis stephani dilectissimi martyris deū būdicētes. ℘ Būdictus Deus q es scōz. Lūq; vidisset. nisi festū differat: qz nunc dicet añ. Petr⁹ ad se. Ad horas añe de laud. Cetera de cōi plurimorū martyrū: cum oratione De⁹ q es scōz. Ad vesp. añ. Regressus. z cetere añe de lau. cū psal. ferialib⁹. La. Sci et iusti. Hym. Rex glīose. ℣. Exultēt iusti. In euan. añ. Hodie scūs iohannes pōtifex cū maximo cleri plebisq; tripudio ꝑciosas ꝓthomartyris stephani reliqas in scām trāstulit ecclesiā syon: vbi q̄dā archidiaconi fūct⁹ ē officio: cui⁹ pia apud deū sit ꝓ nob⁹ ꝙs intercessio. ℘ Magt. Deꝰ q es scōz. Ad mo. de scō petro. Añ Solue iubente. nisi festū differat: qz tūc dicet añ. Dñe si tu es. Si istud festū i sabbato euenerit: dicent vespe ō hystoria: cū añis z psal. ad sabbatū ptinētib⁹. Dñica infra oct. bti petri Ad matu. Invita Tu es pastor. ℘ Uenite Hym. Eterna xpi. In noc. añ In plateis. ℘ Celi enarrāt ce/tera vt supꝰ notat. Le. j.

Necessarium charissimi reor: vt ꝓpias spāles q̄ bti petri ꝙtutes: put aridita⁹ lingue nr̄e ingenij q̄ tenuitas patit: imo vt misericors deꝰ annuit ꝓloq̄mur. Hic itaq; ille ē petrus: q ꝓfitēdo xp̄m dñm viui dei ee filiū: validissima inuictaq; nobis credendi fundamēta constituit. Lec. ij.

Am pcūctāte dño qs ee ab hoib⁹ diceret: rndit: Tu es xps filiꝰ dei viui. i. tu dñe de carne virginis factꝰ es xps: q viui dei es filius sempiternꝰ. Tu dñe hoib⁹ natꝰ es hō: q incogitabili maiestate deus es apud deū. Tu es xps: q ꝓ redēptiōe nr̄a ad passionē veniēs ipassibil' ꝑmanes apud ꝑez.

Quis igit vnq; in Le. ij tātū h̄ incōprehēsē dei/tatis archanū humani sensus attollere potuisset obtutum:

nisi ab ore petri salutaris huius fidei veritas radiasset? Quis meritorū eius gloriā cuius magnus equipare posset eloquio a q̄ nob adorāde diuinitatī fides et cepit et pmanet. Lectio

QUid tanto glorioſius viro: q fidez secretu inscrutabilis loquēdo edidit: viuēdo docuit: patiēdo firmauit. Ut autē cōfessionis huius quāta esset magnitudo saluatori ostēderet: ait ei: Būs es simō bariona: quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Lectio

HIc est petrus: qué xpi esse cōfidentissimū subiecta vestigijs eius maria pbauerūt. Nā a dño suo nouos sibi dari in fluctibus egressus vt fidelis poposcit: et vt dilectus emeruit. Qui ob hoc solū trepidasse visus est: vt fragilitas humana cognosceret: quāta esset inter dominum seruumq distantia: dum aggrauata pctis caro mergitur: et imaculati nescit planta deſidere. Le.

VEre bti petri et dū trepidat mirabilis fides: quā nec perurgētis periculi potuit turbare formido. Clamando enim dū mergit: dñe libera me: de se diffidus est: nō de dño dubitauit. Mergs ergo timoré hūc glorioſissimi petri ducat in vitiū: qm timor iste q̄zuis pmā post turbauerat fidē: confidēntiā tm in eo reparate credulitatis ornauit. Et resvltime lect. de expōe euāgelij Venitie/sus ārt in cathedra ciuitatis et cetera sicut in die: hier añz sup psal Bñdictus. q̄ erit vna de q̄tuor alijs supra notatis. Oswaldi regis et mar tyris Ad vesp. ant. Petrus et iohānes. et cetere ante sequentes cū psalmis de aplis nisi q̄n gat festū sci stephani differri. et tūc ant Regressus. et cetere sequētes cū psal. feriali/b vsq; ad caplm. Cap Būs vir qui suffert. Et cetera de com/muni martyris; cū ista oratione.

OMnipotēs sempiterne deus: qui huius diei iocundā sanctāq; leticiā in sancti serui tui oswaldi solēnitate cōsecrasti: da cordibus nris tui amoris charitatisq; augmētū: vt cui/ in tetris sci sanguinis effusionē celebram⁹: illi⁹ in celo collata patrocinia mēritib⁹ sentiam⁹. p dñm. Com/mūnia de scō petro. Ant. Domine si tu es. Lectio

IN diebus illis: Interfecto in pugna glioso rege edwino oswaldus nepos eius et religionis et regni heres: regimen

northanhumbrorū tandē suscepit. Deiderās itaqz totam cui preerat gētē: fidei xpiane gra imbuere q̄ damnū sūme māsuetudinis: et pietatis: et moderaminis virū habentēqz zelū dei de scotia sibi petēti transmissum accepit: cui locū sedis episcopalis in insula lindisfarnensi tribuit. Lectio.

Huius igit doctrina rex oswaldus cū gente sua in fide instituit: quod mirū dictu est pauperib⁹ et peregrinis semp humilis: et benign⁹: et largus fuit. Denicz fertur: q̄ cuz tpe quodā in diesco pascha cum ipso epo consedisset ad prandiū: et posit⁹ esset in mēsa coram eo discus argēteus regalibus epulis refertus. Lectio.

Et iam cū man⁹ sēnt ad panē benedicendū missurit: in manu ministri ipsi⁹: cui suscipiendo erat inopū cura delegata: indicauit regi: q̄ multitudo maxima pauperū sederet p plateas: postulās elemosinā a rege. Qui mox dapes sibi appositas deferri iussit pauperibus: sed et discū confringi atqz eisdē minutatim diuidi precepit. Lectio. iiij.

Omnifex xpo q assidebat: delectat⁹ tali facto pietatis: apprehendit dexterā ei⁹: et dixit Nunqz inueteraſcat hec manus: quod et ita peruenit. Nā interfecto illo in pugna: manus a corpore cū brachio resecata: incorrupta pdurat. Denigz in vrbe regia: que a regina quondā vocabulo bebba cognominatur: loculo inclusa argenteo: in ecclesia sancti petri seruatur: ac digno cunctis honore veneratur. L. v.

Regnauit autem sanctus oswaldus annis nouē: quib⁹ completis occisus est cōmisso graui prelio a pagana gente: paganoqz rege mercior̄ū: a q̄ et predecessor eius edwinus peremptus fuerat. Vbi oswaldi quāta fides in deū: quāta deuotio mētis fuerit: nec nā post mortē virtutū miraculis clarūit. Nam in loco vbi interfectus est: vsqz hodie sanitates infirmorū et hominū et pecorū esse non desinūt. Lectio. vj.

Cum xpo sanctus oswaldus esset armis et hostibus circumseptus: iamiamqz videret se eē perimēdū: orauit pro animabus exercitus sui. Vñ dicūt in prouerbio Deus miserere animab⁹. Dixit oswaldus cadēs in terrā. Cuius caput et man⁹ cū brachijs a corpore prescisas: iussit rex q̄ euz occiderat: in stipitib⁹ suspēdi.

Quo post annū deuenies cuz exercitu eius regni: successor oīui abstulit ea: z caput in cimiterio lindisfarnēsis eccl̄ie: in regia ꝯ ciuitate manº cuz brachijs ꝯdidit: ad laudē dñi nr̄i ihesu xp̄i. Ē reas ymne lect. de exp̄one euāge. Si qs vult post me venire. Ome. vt i cōi Ceteta ad matu. z horas d cōi vnº martyris: cū oīone Oēs sancti. Eisdē. de scō petro. Ad vesp̄as Lūqz vidisset. Ad vesp̄as Qui me ꝯfessus: z ceteta cāne. cū psal. feriali. Ceteta d cōi cū oīone ꝓpria. Eisdē. de martyrib. Ad. Gaudēt in celis. ℣. Exultent. Oio.

Deus q̄ ꝯspicis: q̄z ex nulla nr̄a virtute subsistim⁹: cōcede ꝓpiti⁹: vt intercessione bti sixti martyris tui atqz pōtificis contra oīa aduersa munimur. Per. Oio sub vna cōclusione ad vesp̄e. z matu. Oio.

Deus q̄ nos ꝯcedis scōz martyꝝ tuoꝝ felicissimi et agapiti natalicia colere: da nob̄ in eterna leticia de eoꝝ societate gaudere. per. Eisdē. de nocte de scō petro. Ad. Solue iubente. Sanctoꝝ martyrum sixti pape: felicissimi: z agapiti. Lectio prima.

In illo tpe: Decius cesar et valerian⁹ ꝓfect⁹ iusserunt sibi sixtū ep̄m cū clero suo ꝓsentari: z dixit ad eū Deci⁹ cesar: Ergo sacrifica dijs: z esto princeps sacerdotū. Qđ si nō feceris: tu eris exēplū omniū. Sixt⁹ ep̄s rīdit: Ego sacrifico cui semp̄ offero deo meo: z filio eiº ihesu xp̄o. Tūc btūs sixtus ꝓtēpto ꝓcepto decij ductº ē in custodiā ꝓuatā cum duob⁹ suis diaconib⁹ felicissimo et agapito. Lectio secūda.

Sanctº agapitus ep̄s tradidit archidiacono suo laurētio oēs facultates eccl̄ie: z ip̄e clericis z pauperib⁹ erogabat prout cuiqz opus erat. Post hec decius furoꝛe plen⁹ dixit ad valerianū: Si iste ep̄s extinctº non fuerit: nō erit tuus nec alijs. Valerianº rīdit: Capite truncet. Felicissimº z agapitº respōderūt: O miseri si audita monita ꝓris vestris euadetis torméta eterna: q̄ vos torquere habēt. Valerianº dixit Quid diu viuūt isti: q̄ torméta nob̄ ꝓmittūt. Lec. iij.

Tunc adducti sunt foris muros porte appie: Ecpitqz btūs sixtus dicere ad templū martis: Destruat te xp̄s filiº dei. Et subito cecidit aliqua pars templi: et cōminuta est. Tūc milites sanctū ep̄m sixtū felicissimū quoqz z agapitum

duxerũt in cliuũ montis ante templũ martis: ⁊ ibi decollati sunt: ⁊ a xpianis in eadẽ vie sepulti: regnãte dño nro ihesu xpo: q̃ viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ amen. Cetera de cõi plurimoꝝ martyrum. Ad vesp. Hec sobrie. Petr⁹ ⁊ ioãnes ascendebãt. Ad ps. Exaltabo te. Ant. Beatus vir qui suffert. Et cetera de cõi vnius martyris: cũ memoria de sancto petro. Ad ii. Domine si tu es. Ad matutinas. Lectio.

Quadratian⁹ angustalis iussit sibi tribunal in oppido arritio preparari: et sanctũ donatũ ibidẽ sibi presentari. Qui cũ adductus fuisset: iussit vt os eius cũ lapidibus q̃fringeret. Et dũ diu caderetur in cõspectu heleriani monachi donat⁹ epc̃s dixit: O infelix aiarũ seductor: ⁊ crudelis minister diaboli: hoc semper optaui. Quadracianus dixit Sacrificate ioui. Donat⁹ epc̃s respõdit: Sacrificate vos demonijs: nos aũt dño ihesu xpo sacrificiũ semp offerim⁹.

Conturbatus ẽ quadracian⁹ iussit heleriani expoliari: ⁊ in paumẽto extendi: ⁊ fustibus cedi. Qui dũ cederet emisit spm̃. Hoc videns quadractianus cõfusus est: ⁊ iussit donatũ epm̃ in custodia dimitti. Et ecce illo quedã mulier cũ creditore viri sui defuncti nup dolose repetiente debitũ ad scm̃ donatũ accessit: ⁊ dilãgẽtius q̃cepte prauitatis seriẽ exposuit. Quẽ cum ab errore reuocare nõ valeret ad defuncti in feretro iacentẽ dixit: In noie dei viui ⁊ veri dico tibi fili q̃ surgas: ⁊ nos de creditoris tui pecunia certifices. Ad hãc vocẽ defunct⁹ surrexit: ⁊ creditorẽ suũ de debito soluto credulum fecit. Sanctus ꝟo donat⁹ dixit defuncto: In pace requiescas fili mi: quoniã tuũ cyrographũ liberasti. Et dum hec ageretur: audiẽs quadracian⁹ quia christus per eũ miracula ostẽderet: et a demonijs oppressos liberaret: misit eum in custodiam: et ibi eius caput amputari fecit et precepit. Cuius corpus a christianis sepultũ est iuxta ciuitatẽ arethinam ad laudem dñi nostri ihesu xpi

Cetera de cõi vnius martyris

cum meritis de scō petro. Nil. Quicq̃ videris. ℣ In oct. scī petri. Ad vesp. Ant. Petrus et iohānes. ℣ Cenerelinc le aut. Ad Petrus ad se. ℣ Primus. Jam bone. ℣ Annue xp̃e. ℣ Tu es petrus. ℣ Petr⁹ ad sere. ℣ Dñe. Deus q̃ beatū petr̃. ℣ Demor. de scis martyribus. Ant. Gaudent in celis. ℣ Exultēt.

Eus qui nos annua bti Cyriaci martyr̃ tui sociorūq̃z ei⁹ solēnitate letificas: cōcede ppicius: vt quor̃ natalitia colim⁹: virtutē quoq̃z passionis imitemur. p. dñm. Ad matu. Inuitatorium. Tu es pastor. ℣ Venite. Hymn. Eterna xp̃i munera. ℣ In primo noct. Ant. In plateis. ℣ Celi enarrant.

Perfecta dilectio est: qua deus toto corde: tota anima: tota virtute: primū aūt tanq̃z nosipos diligere iubemur. Et neutra hāz dilectō sine altera valet esse pfecta: q̃z nec de⁹ vere sine ꝓximo: nec sine deo potest proximus amari. ℣ Symon petre. Lectio secunda. Quid de dñs tertio interroga to petro: an se diligeret: et illo respondente q̃ eum ūpo teste diligeret: adiungebat p̃ singula ista concludēs. Pasce oues meas: siue agnos meos. Ac si apte diceret: Hec sola et vera est ꝓbatio integri in deū amoris si erga fratres studueris curā sollicite exercere laboris. ℣ Si diligis. Lectio tu.

Vicuiq̃z fratri opus pietatis qđ valet impedere negligit: minus iusto se ꝓdito rem diligere ostendit: cuius mandatū in sustentanda ꝓximi necessitate contēpnit. Nec ꝓfecto charitas qm̃ sine gr̃a et diuina inspiratiōe minime possit haberi. Tacite quodāmodo dñs insinuat: q̃ petrū de illa interrogās: symonē eum iohannis qđ nunq̃z alias cognominat. ℣ Tu es petrus. Ad ded. lec. de martyr. Lectio tu.

Arrianus augustus dixit carpasio vicario suo. Cyriacū sacrilegū qui carminibus magicis et incātationibus suadet hoibus xp̃m cōfiteri: diuersis penis affligesi non libamina dijs obtulerit. Tunc carpasius milites ad custodiam: cyriacum diaconem largum smaragdum et crescētianum iussit ꝓsentari sibi. Quibus dixit: Quare obauditis ꝓceptum principis: et nō offert libamina dijs imortalib⁹? Respōderūt illi ipsi

dño nostro iesu xpo offerim⁹.

CArpasius dixit Lcō.v. ciriaco: Quare dies se/nectutis tue cum tormētis de ducis ad inferos? Sacrifica dijs immortalib⁹ ⁊ vives. Ci/riacus respōdit. Sacrificent hij qui nō cognouerūt creato rem suum dñm iesum christū Tunc iussit eum in catasta ex/tendi: neruis attrahi: et fusti/bus cedi. Ciriacus aūt clama bat dicēs: ℣Miserere mihi pec catori dñe iesu xpe. Lectio vj.

IRatus maximianus au gustus: iussit omnes vin ctos qui erāt in custodia vna cum ciriaco capite truncari. Et data sentētia: ducti sunt cū ciriaco diacono promiscui se xus numero viginti duo: ⁊ de collati sunt via salaria ītra tri uias salustij foras murū. Quo rum corpora collegit nocte io hānes p̄sbyter: ⁊ sepeliuit eos in eadē via: ad laudē sui nois qui viuit ⁊ regnat in secula se culoꝝ amen. ℣. Tres vltime lec. de expone euāge. Venit iesus Omel. vt. ō. Cetera ad matu. et horas vt supra in die festo. cū memo. de martyribus. Ad vespe. Ant. Petrus ⁊ iohānes. ⁊ cetere aīe sequentes: cū psal mis de apīis. Capītm. Petr⁹ ad se/re. Hymnus Exultet ce/

℣. Tu es petrus. In euange. aū. Symon bar. dō. Magt. Oratio. Deus qui beatum. ℣Memoria de sancto romano martyre. Ant. Dixit romanus. quere in. ij. noc. beati laurētij. ℣. Glia ⁊ honore. Oratio. Dīa quesum⁹ ops deus. vt in cōi. Sic fiat in octaua sancti patri mūi in illis incipiatur hīstoria vt supra dictum est. CIn vi/gilia sācti laurētij. Ad matu. fiat seruitium de sancto roma/no cum nocē. Lectio i.

IN diebus tyrānidis sue decius cesar iussit teneri bea/tum laurentiū archidiaconū ecclesie romane. Et iracūdia plenus aduersus eum: qz the sauros ecclesie non posset ab eo extorquere: nec ad culturā idoloꝝ ceruicez eius inflecte/re: omne genꝰ tormētoꝝ ꝓ po suit i corpe eiꝰ expēdere: Huic spectaclō aderat senatus ordo militaris: ⁊ populꝰ romanus.

CUmqz vidisset Lcō.ij. vnꝰ ex militibꝰ noie ro/manꝰ btm laurentiū i tormen tis non deficere: cōpunctꝰ corde crededit i dñm iesum xpm ⁊ dicebat ad btm laurētiū: Vi deo aīa te iuuenem pulcherri mū stantē: ⁊ mēbra tua cui lin theo extergētē. Vīa adiuro te p deū: q tibi misit angelū suū:

ne me derelinq̃s. Tũc detius impator furore plen⁹ dixit ad valerianũ. Uicti sum⁹ p artez magicã laurentiũ. L.iij.

Adẽ horta romanus asse rés vrceũ cũ aq̃ misit se ad pedes bti laurẽtij: z rogabat euz cũ lachrymis: vt baptizaret. Et accepta aq̃: z bñdixit z baptizauit eũ. Audiens deci⁹ cesar hoc factũ: iussit vt eadẽ hora capite plecteret. Duct⁹ foras muros porte salarie: ꝺcollat⁹ est qnto id⁹ augusti. Tunc iustin⁹ p̃sbyter nocte collegit corpus eius: z sepeliuit in cripta i agro verano ad laudem dñi ihesu xp̃i. Lete. de cõi vnꝰ mart. Ad vñ. añe z psalmi fer.

Qui parce semiat parce z metet: z q seiati bñdictionib⁹: de bñdictiõib⁹ z metet. Strinxerũt. Deꝰ tuoz milituꝫ. Disperfit dedit paupib⁹. Justicia eius ma. i se. se. In euag. an. Btus laurẽti⁹ dũ i craticula suppositꝰ vreret ad ipiissimũ tyrannũ dixit: assatuz est iã versa et mãduca: nã facultates eccliẽ: q̃s regris i celestes thesauros man⁹ paupez deportauerunt

Ps. Magnificat. Oꝛo.

Adesto dñe supplicationibus nr̃is: et intercessione bti laurẽtij martyris tui ppetuaz nobis miseritor diã benignus ipende. p ꝺ. Ad matu. Inuit. Regẽ sempiternũ ꝓnis mẽtib⁹ adorem⁹. Qui martyrẽ suum digne p̃ merit coronauit laurentiũ. Ps. Uenite. Deus tuoz. In. i. noc. an. Quo prograderis sine filio pi: q̃ sacerdos scẽ sine mistro pperas. Btus laurẽti⁹ dixit. Ps. Btus vir. An. Noli me derelinq̃re pi scẽ: q: thesauros tuos iam expẽdi: q̃s tradidisti mihi. Quid i me ergo displicuit paternitati tue. Ps. Quare frem. An. Nõ ego te desero fili: neq̃z derelinq̃: sz maiora tibi debent p fide xp̃i certamina. Btus sixt⁹ dixit ad btñ laurẽ tuũ. Ps. Dñe qd mk. Glia z.

Peracta aũt passiõe bti sixti vrbis rome epi: milites q tenuerũt btñ laurẽtiũ p̃sentauerũt eũ decio cesari. Eodẽ die deci⁹ cesar tradidit eũ valeriano p̃fecto dicẽs. Quere thesauros diligẽter: z fac vt sacrificz. Qd̃ si noluerit diuersis penis eum interfice. Tũc valerian⁹ dedit eũ cuidã vicario i custodiã noie hypolito: z hypolit⁹ iclusit eũ cum multis aliis. Leuita laurẽtius bonũ op⁹ opat⁹ ẽ: qui p signũ crucis cecos illuminauit

Et thesauros ecclie dedit pau peribus. ℣. Dispsit dedit pau perib⁹ iusticia ei⁹ manet in se culu scli. Et hesau. ℟. Rat aũt in ipso carcere qdã gentilis noie lucill⁹: qui ploꝛãdo amissis oculis: cecus fact⁹ fuerat. Dixitqꝫ ad eum laurẽti⁹. Crede in xp̃m ⁊ bap tizare: ⁊ illumiabit te. Rñdit lucill⁹ cũ fletu: ⁊ ait. Jn chꝛistũ credo: et idola vana respuo. Cũ ꝯo btũs laurẽti⁹ baptiza ret eũ: apti sunt stati oculi ei⁹: ⁊ cepit clamare dicẽs. Bñdi ctus de⁹ xp̃iano ꝝ: q illumina uit me p btm̃ laurẽtiũ: qꝛ cec⁹ fui: ⁊ mõ video. ℣. Quo pꝛo grederis sine filio p̃: q̃ sacer dos scẽ sine diacono ꝓperas Tu nũqꝫ sine ministro sacrifi cium offerre consueueras. ℟. Quid i me ergo displicuit pa ternitati tue: nũqd degenerez me ꝓbasti expire certe vtrum idoneũ ministrũ elegeris cui cõmisisti dñici coꝛpis ⁊ sãgui nis ꝯsecrationẽ. Tu nũ. ℣. Ulti aũt ceci audiẽtes hoc: veniebãt ad beatũ laurẽtiũ ⁊ illumiati sũt ab eo. Hoc vidẽs hypolit⁹ dixit ei. Ubi de mihi thesauros. Dixit ei laurẽtius. O hypolite si cre dis in iesuꝫ xp̃m: ⁊ thesauros tibi oñdo: ⁊ vitã eternã ꝓmit to. Credidit hypolit⁹: et a btõ laurẽtio. baptisat⁹ ẽ: ⁊ tota do mus ei⁹. Dixit ꝯo hypolitus ad btm̃ laurẽtiũ Valerian⁹ ex ꝑcepto decij misit: vt te ad eũ ꝓducã. Cui btus laurẽti⁹ Ami bulem⁹: quia mihi ⁊ tibi gl̃ia paꝛ. ℟. Noli me ꝺrelinq̃re pꝛ sce: qꝛ thesauros tuos tã expẽ di. Nõ ego te desero fili neqꝫ derelinq̃. Sꝫ maioꝛa tibi de bent ꝓ fide xp̃i certamina. ℣. Nos q̃si senes leuioꝛ pugne cursum suscepim⁹: te q̃si iuue nem magnũ gl̃iosioꝛ de tyran no triũphus expectat post tri duũ me seq̃ris sacerdotẽ leui ta. Nõ ego. Gl̃ia. Sꝫ maioꝛ. In. ij. noc. añ. Btus laurenti⁹ oꝛabat dicẽs: dñe iesu xp̃e de⁹ de deo miserere mei seruũ tuũ. ℣. Quia accusat⁹ ñ negaui no mẽ scm̃ tuũ ⁊ interrogat⁹ te xp̃m ꝯfessus sũ. ℟. Cũ iuo. Añ. Di xit roman⁹ ad btm̃ laurentiũ: video añ te iuuenẽ pulcherri muꝫ: festina me baptizare. ℣. Afferẽs aũt vꝛceũ cũ aq̃ misit se ad pedes ei⁹. ℟. Verba m. Añ. Btus laurẽti⁹ dixit mea noꝛ obscuꝛ nõ hꝫ sꝫ oia i luce clarescũt. ℣. Quia ipse dñs no uit: qꝛ accusat⁹ nõ negaui. ℟. Dñe dñs nr̃. ℣. Nosuisti dñe. ℣. Um ꝯo btus lau ℟. rẽti⁹ ⁊ hypolit⁹ veniss̃ent dixit valerian⁹ ad btm̃ lauren tiũ: Jã depone ꝑtinaciã tuã: ⁊

ostéde nobis thesauros eccle
sie. Laurētius dixit: Date mihi
inducias biduo vel triduo: et
pñtabo vobis thesauros. Va
lerian⁹ dixit: In tua pollicita
tione habeas triduo inducias
Laurentiꝰ collecta multitudi
ne pauperū pres dies: intro/
duxit eos in palatiū. Valeria
nus dixit: Ubi sunt thesauri
quos pollicit⁹ es pñtare? Bea
tus laurētius ostēdens multi
tudinē pauperū dixit: Isti sūt
thesauri eterni: qui nunq̄ mi
nuunt: sed crescūt. Tūc iratus
decius iussit eū scorpionibus
cedi. ℟. Strinxerūt corpo:is
mēbra posita in craticula subi
cientib⁹ prunas insultat leuita
xpi. Bte laurenti martyr xpi
intercede pro nobis. ℣. Carni
fices ꝙo vrgētes ministrabāt
carbones subter cratē ferreā.

℣. Beate laurenti. Lec. v.

Post hec allate sunt lami
ne ferree: et lectus: et plumba/
ti: et cardi: et dixit deci⁹ ad btm
laurentiū: Si dijs nr̄is sacrifi
care ꝛtēpseris: nox ista expen
det i te cū supplicijs. Cui bea
tus laurēti⁹: Adea nox obscu
rū nō habet: sed oia i luce cla/
rescūt: et ideo nō timeo tor:mē
ta tua. Tunc decius iussit os
eius lapidib⁹ cedi. Et dū cede
ret: ridebat dicens: Gr̄as tibi
ago dñe: quia tu es deus diuꝰ
rerū. Decius dixit: Date ei le
ctulū ferreū. Et allatus est lec/
tus ferreus cū costis trib⁹ in
modū craticule. Beatus ꝙo
laurēti⁹ expoliat⁹ vestib⁹ suis
in cōspectu decij et valeriani
extensus est in crucē ferream.
Et allati sunt baculi cum pru
nis: et miserūt subter cratē fer
ream: et cū furcis ferreis coar/
tabāt beatū laurētiū. ℟. Bea
tus laurēti⁹ clamauit et dixit:
deum meū colo: et illi soli ser/
uio. Et ideo nō timeo tormen
ta tua. ℣. Adea nox obscuruꝰ
non habet: sed omnia in luce
clarescūt. Et ideo. Lec. vi

Et dixit decius cesar ad
btm laurētiū: Sacrifica dijs.
Btus laurēti⁹ respōdit: Ego
me obtuli sacrificium deo in
odorē suauitatis. Carnifices
ꝙo trahebāt carbones subter
cratem ferream. Adirabātur
oēs q aderāt: q̄ decius cesar
p:ecepat laurētiū viuū assari.
Ille autē vultu pulcherrimo
dixit: Gr̄as tibi ago dñe ihesu
xp̄e: qui me cōfortare digna/
ris. Et eleuās oculos contra
deciū dixit: Ecce miser: assa/
sti, vnā partē: regira aliā et mā
duca: me aūt a fide dñi mei ie
su xp̄i non auertes. Et iterum
gr̄as agens deo cū glia dixit:

Gras tibi ago dñe ieſu xp̄e: q̄r ianuas tuas igredi merui. Et hec dicēs emiſit ſpm̄. Cui⁹ corpus iuſtin⁹ p̄sbyter ⁊ hypolitus ſepelierūt in cripta: in via tyburtina: ad laudē ipſius q̄ viuit ⁊ regnat de⁹: p oīa ſecla ſeculoꝝ amen. ℟. Btūs laurētius dixit: Ego me obtuli ſacrificiū deo: In odorē ſuauitatis. ℣. Gaudeo plane: quia hoſtia chriſti effici merui. In odorē. Glia. In odorē. In. iij noct. añ. Strinxerūt corporis membra poſita ſuper craticulam miniſtrantib⁹ p̄unas inſultat leuita xp̄i. ℣. Carnifices ꝯo vrgentes miniſtrabāt carbones ſubt̄ cratē ferreā. ps. In dño cōfido. Añ. Igne me examinaſti: ⁊ nō eſt inuēta in me iniq̄tas. ℣. Probaſti dñe coꝝ meū: et viſitaſti nocte. ps. Exaudi dñe iuſtitiā meā. Añ Interrogat⁹ te dñm confeſſus ſum: aſſatus gras ago. ℣ Gratias tibi ago dñe ieſu xp̄e: q̄r ianuas tuas igredi merui. ps. Dñe in ⁊tute tua. ℣ Magna eſt. Tres vltime lec. de expoſitione euāge. Niſi granū frumēt. Omel. vt in cōi. ℟. Gaudeo plane quia hoſtia xp̄i effici merui. Accuſat⁹ nō negaui: interrogatus xp̄m cōfeſſus ſum: aſſatus gras ago. ℣. Ego me obtuli ſacrificium deo in odorē ſuauitatis. Accuſatus. ℟. In craticula te deū nō negaui. Et ad ignē applicatus te dñm ieſum xp̄m cōfeſſus ſum. ℣. Probaſti dñe coꝝ meum: ⁊ viſitaſti nocte. Et. ℟. Beatus laurētiꝰ orauit ⁊ dixit: dñe ieſu xp̄e paſtor bone: Suſcipe ſpm̄ meū. ℣. Gratias tibi ago dñe ieſu xp̄e: q̄r ianuas tuas ingredi merui. Suſcipe. Gloria p̄ii. Suſcipe. ps. Te deuz.

℣. Diſpſit. In laudi. añ. Laurētiꝰ ingreſſus ē martyr: ⁊ confeſſus eſt nomen dñi ieſu xp̄i. ps. Dñs regna. Añ. Laurētiꝰ bonū opus opat⁹ eſt: q̄ p ſignū crucis cecos illuminauit. ps. Jubilate. Añ. Adhęſit aia mea poſt te: quia caro mea igne cremata ē p̄o te deus me⁹. ps. Deus de⁹ me⁹. Añ Miſit deus angelū ſuū: ⁊ liberauit me de medio ignis: et nō ſum eſtuatus. ps. Bñdicite. Añ. Btūs laurētius orabat dicēs: Gras tibi ago dñe: quia ianuas tuas ingredi merui. ps Laudate. ℣. Qui parce ſe. Oym. Martyr dei. ℟. Juſtus vt palma. In euan. añ. In craticula te deū nō negaui: et ad ignē applicatus te xp̄m cōfeſſus ſum: pbaſti coꝝ meū: ⁊ viſitaſti nocte: igne me

examinasti: ⁊ nō est inuēta in me iniqtas. ℣. Benedicī. Oro

OMnipotens deus: vitiorum nostrorum flammas extingue re: qui beato laurentio tribui sti tormentorū suorum incendia superare. per dominū. Ad primā añ. Laurētius ingressus. ℣. Deus in nomine tuo saluum. ℟. Añ. Gratias tibi de. ℣. Quicūq; vult saluus esse ℟. Ad tertiam añ. Laurentius bo. ℣. Legē po. Cap. Qui parce. ℟. Glia ⁊ ho. Ad alias horas añe de lau. Cap. Et rōsoria de cōi: cū oratione Da nobis q̄s. Ad ves. añe de lau. cū psalmis ferialiꝫ. La. Qui parce. Hymn. Martyr dei. ℣. Dispersit. In euāge. añ Veni desiderator bone veni: suscipiāt te angeli mei: qui assatus non negasti me: probat⁹ p̄sessus es me. ℣. Dñs. Oro. Da nobis quesum⁹. Memoria de scō tyburtio. Añ. Inclytus martyr tyburtius cū nudatis plantis sup prunas ferventes incederet: fabiano p̄fecto dixit: videt mihi q̄ super roseos flores incedam in noie dñi mei iesu xp̄i. ℣. Gloria et.

BEati tyburtij nos Oro dñe foueāt ⁊tinuata p̄sidia: quia non desinis propicⁱ⁰ intueri: quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. p dñm.

Quotidie p octa. nisi i die assumptionis fiat memoi. de scō laurētio: cū añis de laudibus suis ordinatim iteratis. quia non dicent sup psalmos in vespis, sed si de eo aliq̄ die fit festiū: dicāt i vespis añe ⁊ psal. feriales. Cap. Qui parce. ℣. Martyr dei. ℟. Dispsit. ⁊ sup psalmos Magi ⁊ Benedictus secūda añ. de p̄mo noc. ⁊ tertia. ⁊ hic deinceps: si opus fuerit. Et in lau. post hym. ℣. Justus vt pal. In memorijs vo tā ad matu. q̄ ad vesp. ℟. Dispersit dicat. Si vo i festo sci tyburtij: vl̄ sci hypoliti vel sci eusebij dies dñicus euenerit: nihil fiet de scō laurētio nisi memo. Med. lec. erūt de scīa. Si vo i crastino sci tyburtij dies dñicus euenerit: med. lec. erūt de scō laurētio. sinaulē: totū seruitiū fiet de scō laurētio: nisi impediat per cōmemorationē bte virginis. Cum nō fit seruitiū de scō laurētio infra octa. suas dicat Invita. Regē sempiternū. ⁊ sine psalmo Te deū. Suffragia dicantur: et exequie defunctoꝝ singulis ferijs. Et dicet de dña. sed nō de aplis: nec scō wilelmo. Sci tyburtij martyris.

SAnctus igit tyburtius diebus dioclitiani impatoris adductus est ante fabianū presidē. Dixitq; ad eū preses Sacrifica dijs. Tyburtius dixit: Ego credo xpm filiū dei ad hoc de celo ad terras descēdisse: vt homo a terris ad celos posset ascendere. Jdeo istas vanas pompas q̄s colitis pedibus meis cōculcas: deo meo omnipotēti me subiecī. Fabianus ergo iussit ante pedes sācti tyburtij carbones effundi ardētes: et ait: Aut thura in istis carbonib⁹ adijce: aut pedib⁹ sup eos nudis incede.

Le.ij

TUnc scūs tyburtius faciens signū crucis: nudis ingressus est plantis super carbones: dixitq; pfecto: Depone infidelitatē tuā: et disce: quia solus est deus: quē cōfitemur creaturis oib⁹ dñari. Tu si potes: manū tuā mitte in calidā aquā in noie iouis: et faciat te nō sentire furorē ardoris Nā mihi videt q̄ sup roseos flores gradiar: quia ipsa creatura creatori famulat impio.

Le.iij

SAncto igit tyburtio fabianus preses dixit: Quis ignoret artez magicam vos docuisse xpm vestrū? Tyburtius dixit: Obmutesce infelix: et noli auribus meis hanc iniuriam facere: vt audiam te rabido ore latrante: mellifluū nomen et sanctum blasphemare. Tunc iratus fabianus dixit: Blasphematoz deorum gladio feriat. Ductus est sanctus tyburtius in via lamicana tertio miliario ab vrbe roma: et ibi vno ictu gladij percussus: vitam finiuit temporalem: et cum christo regnandi suscepit perpetuam.

Lectra de cōmuni vnius martyris

Memoria de sancto laurentio. Ant. Laurentius ingressus

¶ Infra octauas sci laurētij.

SAnctum est fratres ac deo placitum: vt natalem beati laurentij precipua deuotiōe veneremur: cuius radiantibus flammis victrix in hunc quoq; diem toto orbe christi chorus exultat ecclesia: Qui cum in sede gloriosissimi petri archidiaconat⁹ fungeretur officio: puritate innocentis vite: fortissimeq; mortis triumpho: apostolico se copulauit consortio.

Lectio.ij.

NEc immerito eum apostolorum suparem predicamus: cui et castitas leuiticum ministeriū dedit: et plenitudo martyrij dignitatē cōtulit. Quē venerabilis sixt⁹ romane vrb antistes cū impie-

tatem seuientis mundi p tor/
mēta superaret: videretq; eū pa
terna de morte tristissimū: ita
spū prophetie q̄uenisse narra
tur: Noli fili mestus esse: post

TRiduū me seq̄ris. Lec. ij.

TRiduū aūt dixit mediū
inter diē passionis sixti: et diē
passionis bti laurētij. Triduū
est mediū. O consolatio. Nō
ait: Noli fili merere: desinet
psecutio: t securꝰ eris. sed noli
merere: quoniā ego precedo:
tu me seq̄ris: nec psecutio tua
differt. Triduū mediū erit: et
mecū eris. Accepit oraculum
vicit diabolū: puenit ad triū/
phū. ¶ Scōr martyrū hypo/
liti socioruq; ei⁹. Ad vesp̄as
et psal. feriales. Cap. Sci p fi/
dem. Cetera de cōmuni plurī
morū martyrum. Oro.

OAl q̄s ops deꝰ: vt bti hy/
politi martyris tui socioruq;
ei⁹ venerāda solēnitas: t deuo
tionē nobis augeat t salutē. p
do. ¶ Ad vesp̄. de scō laurētio.

LIc cōsumato mar/ Lj
tyrio bti laurētij: hypoli
tus post tertiū diē i domo sua
dedit pacē seruis suis: t cōica
uit de sacrificio altaris bti lau
rētij. Et posita mensa: p⁹iusq;
cibū sumeret: venerūt milites
et pduxerūt eū ad deciū. Cui
deciꝰ dixit: Sacrifica ne per/
eas p tor mēta: sicut laurent⁹.
Hypolitus dixit: Exēplū me/
rear bti laurētij fieri: quem tu
miser ausus fuisti polluto ore
noiare. Tūc iratus deciꝰ iussit
eū fustibꝰ cedi. Qui cū cedere
tur dixit: Gras ago dño meo.
℟. Btissimus xpi martyr hy
politus dū baptismi gram ac
cepisset a beato laurētio: pone
bat manꝰ sup oculos cecoruꝫ: t
sanabant. ℣. Baptisato aūt
bto hypolito: oēs ppli eiꝰ cre/
dentes baptisabantur. Lec. ij.

OEcius dixit: Deride hy
politus fustes: cū cardis
eum cedite. Et cedētes defece
runt. Decius vo iratus dedit
oēs facultates hypoliti vale/
riano p⁹fecto: t iussit vt inter
ficeret eū. Eadem die valeria
nus uenit in domo hypoli/
ti omnē familiam xpianā: q̄s
ipse p⁹eses adduci ante cōspe
ctū suū iussit: t dixit ad beatū
hypolitū: Adhuc confidis in
artem magicā: et nō bonoꝝ
deos. Et iussit eū duci foras
muros porte tyburtine cū fa/
milia sua. Tūc hypolitꝰ cōfor
tabat familiā suā dicēs: Frēs
nolite timere: ego t vos vnuꝫ
deū habemus. ℟. O hypolite
si crediderīs in dñm ieū xp̄m
Et thesauros tibi ostēdo: t vi
tā eternā p̄mitto. ℣. Si dictis

inquit facta cõpenſes: faciam qđ hortaris: cui btus laurẽtius dixit: tu mihi tuum tm̃modo prebe aſſenſum. Et the. Le. ij

TUnc iuſſit valerianꝰ: vt vis familia bypoliti in cõſpectu eiꝰ capite truncaret. Bypolitũ ꝯo iuſſit: vt pedes eius ligarent ad colla equoꝝ indomitoꝝ: ꝛ ſic p cardos ꝛ tribulos trahi. Qui dũ traheret emiſit ſpũm. Eadẽ nocte iuſtinus preſbyter ſepeliuit coꝝpora ſcõꝝ i eodẽ loco. Uicesimo ſeptimo die poſt paſſionẽ ſcõrũ: ſedẽte decio in carruca aurea vna cum valeriano: vt ad amphiteatrũ introiret: clamabat decius arreptꝰ a demonio O bypolite vinctũ aſperis cathenis me ducis. Ualerianus clamabat: O laurẽti: igneis cathenis me vinctũ trahis: ꝛ ſtatim expirauit. Decius ꝯo rediens ad palatium: triduũ nõ ceſſauit agi a demonio: ꝛ clamabat: Adiuro te laurẽti: modicum ceſſa a tormẽtis meis: ſicqꝫ peſſima morte vitã finiuit. ℟. Cepit bypolitus triſtis plorare: cui btus laurẽtius ita dixit: Noli fiere: ſꝫ magi gaude: ꝛ poſt tũ clamauero audi et veni: quia vado ad gloriaꝫ. ℣. Rñdit hypolitus: q̃re ego nõ venio: ꝛ vociferor: qꝛ xp̃ianus ſum: vt tecũ occũbã. Noli fiere. Gloria patri. Noli. ℣.

O Mirabil'. ℂ In lau. añ. Eſar dixit ad bypolitũ: factꝰ es inſipiens: vt nuditatẽ tuã nõ erubeſcas. p̃s Dñs regna. Añ. Dixit bypolitus ad decium: nõ me expoliaſti: ſed magis veſtiſti. p̃s Jubil'. Añ. Dixit ceſar ad bypolitum: tu magus factus es: reſpõdẽs bypolitꝰ dixit ad deciũ: non ſum ego magus: ſed ſum ſeruꝰ dñi mei ieſu xp̃i. p̃s Deꝰ deꝰ. Añ. Exẽplũ merear fieri laurentij btiſſimi martyris. p̃s Bñdicite. Añ. Tũc valerianꝰ in conſpectu bypoliti famulos illiꝰ martyrizari p̃cepit. p̃s Laudate. Ca. Reddet deꝰ. Hym. Rex glioſe. ℣. Juſti imperpe. In euãge. añ. Oꝛaut ſcũs bypolitus voce magna: ꝛ dixit: gr̃as tibi ago dñe mi ieſu xp̃e quia famulos meos in cõſpectu meo pati video. p̃s Benedict'. ℂ Oratio Da qs oipotẽs deꝰ. Ad̃emo. de ſcõ laurentio Cetera de cõi. Ad horas añe de laudi. Cetera de cõi pluriꝝmorũ martyrũ: cuꝫ oratione Da qs oꝑs deꝰ. ℂ In vigilia aſſũptionis matutin. dicant̃ de ſcõ euſebio ꝓfeſſore: cui noc. Oꝛio.

OEus qui nos bti euſebij ꝓfeſſoris tui annua ſolẽ/

nitate letificas: concede propitius: vt cui⁹ natalicia colim⁹: per ei⁹ ad te exempla gradiamur. p dñm. ¶ Memoria de sancto laurētio. Lectio ꝓma

In diebus maxentio et maximiano palestine prouincie preside: eusebius vrbis rome presbyter: nomen christi predicauit. Ante presidem ergo adductus ait: ℣ Preses in his que colis agnoscere poteris: q̄z insipiēs extiteris: q̄z in honorandis inanibus simulachris diu deceptus fueris. Illa lex obseruanda est: q̄ dicit: Dñm deū tuū adorabis: et illi soli seruies. Lec. ij.

Maxentius dixit: Durū est genus christianorū: quib⁹ dulcius est perire q̄z viuere. Eusebius respondit: Grande premiū in christo patientiam habentes expectāt. His verb̄ maxentius in iram cōuersus eculeo membra tanti sacerdotis iubet extendi: et circa latera ei⁹ carnifices exhiberi. Beatus eusebius orabat dicens: Da mihi intellectū dñe: vt discam mandata tua. Iratus ergo preses iussit eum incendio tradi. At ipse gaudēter ad flāmam sine timore properabat

Hoc audiens imperator: iussit sibi cuse/ Lec. iij

bium presentari. Qui cū adductus coram imperatore stetisset: de celo dicentem sibi vocem audiuit: Fortis esto eusebi: quoniaz de hoste victoria parata est tibi. Imperator ꝛo intuens in eum ait: Ad interrogata tm̄ responde: vt te possim liberare. Eusebius dixit: Corpus infirmū ante te positum lacerare et disperdere valebis: animā ledere non sufficis. His dictis preses iussit eū in cubiculo domus sue includi. Et ibi multis dieb⁹ in oratione perseuerans: post mēses septem dormitionem accepit ad laudem dñi nostri ihesu xpi

Cetera de communi virtus confessoris non pontificis: ad oratione Deus qui nos. ¶ Memoria de sancto laurentio. ¶ In assumptione beate marie virginis. Ad vesperas

Elix nāq; es beata virgo maria: que et genitricis dignitatē obtinuisti: et virginalem pudicitiam non amisisti. ℣. Dixit dñs. Ant. Virgo prudentissima quo ꝓgrederis quasi aurora valde rutilās: filia syon: tota formosa et suauis es: pulchra vt luna: electa vt sol. ℣. Confitebor. Ant. Anima mea liquefacta est: vt dilectus locu

tus est: quesiui & nō inueni illum: vocaui et non respondit mihi: inuenerūt me custodes ciuitatis: percusserūt me: & vulnerauerūt me: tulerūt pallium meum custodes murorū: filie hierusalē nunciate dilecto q amore lāgueo. ℣. Beatus vir. Ant. Tota pulchra es amica mea: & macula non est in te: fauus distillans labia tua: mel et lac sub lingua tua: odor vnguentorū tuorū super omnia aromata: iā eni hyems trāsijt: imber abijt & recessit: flores apparuerūt: vinee florētes odorē dederūt: & vox turturis audita est in terra nostra: surge propera amica mea: veni de libano: veni coronaberis. ℣. De profundis. Ant. Beata dei genitrix maria: virgo perpetua: tēplū dñi: sacrariū spūsci sola sine exēplo placuisti dño iesu xpo: ora pro pplo: iterueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ℣. Memento. Lect. Ill oib⁹ requiē q̄si cui: & i hereditate dñi morabor: tūc p̄cepit & dixit mihi creator oiuz: & qui creauit me requeuit in tabernaculo meo. Resp. Surrps iesse. Hym. Ale maris stella: dei mr alma: atq; sempvirgo: felix celi porta. Sumēs illud aue gabrielis ore: funda nos in pace mutās nomē eue. Solue vincla reis: p̄fer lumen cecis: mala nr̄a pelle: bona cūcta posce. Mōstra te eē matrē: sumat p te p̄ece: q̄ p nob nat⁹: tulit eē tuus. Virgo singularis: inter oēs mitis: nos culpis solutos: mites fac & castos. Vitā p̄sta pur̄: iter para tutū: vt videtes ie sū: semp colletemur. Sit laus deo p̄ri: sūmo xp̄o decus: spūi scō: trib⁹ honor vn⁹ Amen. ℣. Exaltata est scā dei genitrix: Sup choros angelor̄ ad celestia regna alta. In euāgel. ant. Ascēdit xp̄s sup celos: & p̄parauit sue castissime mri imortalitati locū: & hec est illa p̄clara festiuitas oiuz scōr festiuitatibus incōparabil: in q̄ gliosa & felix mirātib⁹ celestū curie ordinib⁹: ad ethereū puenit thalamū: quo pia sui memorū imemor nequaq̄ existat. ℣. Magnificat Oratio. Deus q̄ virginalē ꝓ. aulā btē marie in q̄ habitares eligere dignatus es: da quesum⁹: vt sua nos defensione munitos: iocūdos faciat sue itereſſe festiuitati. Qui vi. Nulla memoria nisi de domnica: ñ in vigilia fuerit. Ad completo. ant. Cū iocunditate assumptionez beate marie celebremus: vt ipsa pro nobis

intercedat ad dñm deum no/
strū. ℣. Cū inuocarē. Ca. Tu
i nō. Hym. Saluator. In fine
hymni Glia tibi dñe: q nat⁹.
℣. Custodi. Añ. Sub tuū p̄/
sidium cōfugim⁹ dei genitrix
nr̄as deprecationes ne despi/
cias in necessitatib⁹: sed a pe/
riculis libera nos semp virgo
bñdicta. ℣. Nūc dimittis tē.
Ad matu. Inui. Uenite ado/
remus regē regū: Cui⁹ hodie
ad ethereū mater virgo assū/
pta é celū. ℣. Uenite. Hym.
Aue maris stella. In j. nocte.
añ. Ecce tu pulchra es amica
mea ecce tu pulchra: oculi tui
columbarū. ℣. Dñe dñs nr̄.
Añ. Sicut liliū inter spinas:
sic amica mea inter filias. ℣.
Leli enar. Añ. Fauus distil/
lans labia tua sponsa: et odor
vestimentorū tuor̄ sicut odor
thuris. ℣. Dñi é terra. ℣. Ex/
altata est. Sermo bti hiero
nymi presbyteri. Lec. j.

QOgiti s me o paula t eu
stochiū: imo charitas x̄pi me
cōpellit: q vob dudū tractati/
bus loq̄ solueram: vt nouo lo/
quendi genere: scis q̄ vobiscū
degūt virginib⁹: latino vtens
eloquio exhortatiōis gr̄a: ser
monē faciā de assumptiōe bt̄e
t gl'iose semp virginis marie
more eor̄ q declinatorie in ec
clesijs loq̄ solent ad pp̄lm: q3 ō
vtiq3 gen⁹ docendi necdū attī
gerā. ℣. Uidi speciosam sicut
columbā descēdentē desup ri
uos aquarū: cui⁹ inestimabil
odor: erat nimis in vestimētis
eius. Et sicut dies verni circū
dabāt eā flores rosarū: t lilia
cōualliū. ℣. Que est ista: que
ascēdit p desertū sicut virgula
fumi ex aromatib⁹ myrrhe et
thuris. Et sicut. Lec. ij.

OE assumptione tñ eius:
qualiter assumpta est. quia id
vestra deposcit intētio: pūtia
absens scribere vob curaui: q̄
absentia p̄s vob obtuli deuo
tus: vt habeat scm̄ collegium
vestrū in die tante solēnitatis
mun⁹ latini sermonis: in quo
discat tenera infantia lacte ex
periri dulcedinē: t de exiguis
eximia cogitare. ℣. Sicut ce/
drus exaltata sum in libano: t
sicut cypressus in mōte syon:
q̄si myrrha electa. Dedi sua/
uitatē odoris. ℣. Et sicut cyn
namomū t balsamū aromati
Q3ans. Dedi. Lectio. ij.

QUaliter fauēte deo per
singulos annos tota hec dies
expēdat in laudē: t cum gau/
dio celebret: ne forte si vene/
rit vestris i manib⁹ illud apo/
crifum de trāsitu eiusdē virgi
nis: dubia pro certis recipia/

tis: q̄ multū latino: ū pietatis amore: studio legēdi cari⁹ amplectunt p̄sertim: cum ex his nihil aliud expiri potest p̄z certo: nisi q̄ hodierna die gloriosa migrauit a cōpore. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: & omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitie xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora pro populo: interueni p̄ clero: intercede p̄ deuoto femineo sexu: sentiant oēs tuū leuamē: quicūq; celebrant tuā assumptionē. Quia. Elia p̄ii. Quia. In ij. noc. ant. Emissiones tue paradisus malorū punicorū cum pomorū fructibus. ℟. Eructauit. Ant. Fons ortorū: puteus aquarū viuentiū: q̄ fluūt impetu de libano. ℟. Deus nr̄ refu. Ant. Ueniat dilect⁹ me⁹ in ortū suū: vt comedat fructū pomorum suorū. ℟. Fundamēta. ℣. Assumpta est maria in celum Gaudēt angeli: laudantes benedicūt dn̄m alla. Lectio. iij.

Monstrat aūt sepulchr̄ ei⁹ cernentib⁹ nob⁹ vsq; ad p̄sens in vallis iosaphat medio: q̄ vallis est inter montē syon & montē oliueti posita Ubi in ei⁹ honore fabricata ē ecclesia mirolapideo tabulatu: in q̄ sepulta fuisse: vt scire potestis: ab hoib⁹ ibidē p̄dicatur. sed nūc vacuū esse cernēti bus cūctis ostēdit. Hec idcirco dixerim: quia multi nr̄or dubitāt: vtrū assumpta fuerit sil' cū corpore: an obierit relicto corpe. ℟. Veni electa mea et ponam in te thronū meum Quia cōcupiuit rex spēm tuā. ℣. Audi filia & vide: & inclina aurē tuā. Quia. Lec. v.

Quod & de beato iohāne euāgelista eius ministro: cui virgini a xp̄o virgo cōmissa ē plurimi asseuerāt: quia in sepulchro ei⁹ vt ferūt: nō nisi māna inuenit: qd̄ & scaturire cernit. Uerūtn̄ qd horuz verius censeat ambigim⁹. Deli⁹ tn̄ deo totū: cui nihil impossibile ē cōmittim⁹: q̄z aliquid temere diffinire velimus auctoritate nr̄a qd̄ nō p̄bam⁹. ℟. Que est ista q̄ p̄cessit sicut sol: & formosa tanq̄z hierusalem. Uiderūt eā filie syon: & beatā dixerūt: & regine laudauerūt eā. ℣. Sicut dies verni circūdabāt eaz flores rosarum et lilia conuallium. Uiderunt. Lec. vj.

Hec his de quib⁹ certi sumus tātisp loq̄mur: vt religio p̄seuer̄ pro famulatu: & deuotio augeat̄ pro affectu. Qd̄ si queri⁹: post ascēsionē dn̄i: qd̄ egerit: vnū pro certo est: quia virgo sancta corpore ac mēte

permãsit. Letez ad exemplũ humane vite cõuersatio eius post ascensionẽ xp̃i generalr cũ aplis fuit quo vsqz dispgũt sicuti lucas meminit dicens: Qđ regressi quidẽ a mõte oliueti hierosolymã venerũt: et ascẽderũt i cenaculũ: vbi manebant petr⁹ z iohãnes z ceteri apli. ℟. Stirps iesse virgaz pduxit virga qz florez. Et sup hũc florẽ. Requiescit spũs alm⁹ ℣. Virga dei genitrix virgo ẽ flos fili⁹ ei⁹. Et sup. Glia. Requiescit. In.iij. noct.an. Veni in ortum meũ soror: mea sponsa messui myrrhã meã cum aromatib⁹ meis. ℟. Lãtate. j. An. Comedi fauũ cũ melle meo: bibi vinũ cum lacte meo. ℟. Dñs regũ.ex. An. Descendi in ortũ meũ: vt viderez poma cõualliũ: z inspicerem si florũissent vinee: z germinassẽt mala punica: reuertere reuertere sunamit: reuertere reuertere: vt intueamur te. ℟. Lãtate. ij. ℣. Maria ỽgo assũpta est ad ethereũ thalamũ In q̃ rex regum stellato sedet solio alta. In il.t. Intra. Scdm lu. Luit iesus i q̃dã castellũ: z mulier q̃dã martha noie excepit illũ in domũ suã. Et rel. Sermo ex cõmentario venerabilis bede presbyteri. L. vij

Hec lectio superiori pulcherrima rone cõnectit quia videlicet illa dilectionẽ dei z pximi verbis z parabolis. hec autem ipsis rebus et veritate designat. Due quippe iste domino dilecte sorores: duas vitas spiritales quibus in psenti sancta exercet ecclesia designant. ℟. Iste est speciosa inter filias hierusalẽ sicut vidistis eam plenaz charitate z dilectione. In cubilibus et in ortis aromatum. ℣. Iste est que ascendit de deserto delitijs affluens. In cubili.

Martha quidẽ Lcõ.viij actualẽ: qua proximo in charitate sociamur: maria ỽo contemplatiuaz: qua dei amore suspiram⁹. Actiua enim vita est: panez esurienti tribuere: verbo sapientie nescientẽ docere: errãtem corrigere: ad humilitatis viam superbientem proximum reuocare: infirmantis curam gerere: q̃ singulis quibusqz expediant dispensare: et cõmissis nobis qualiter subsistere valeant puidere. ℟. Super salutem et omnem pulchritudinem dilecta es a domino: et regina celorum vocari digna es. Gaudent chori angelorum consortes z conciues vestri. ℣. Val/

de eam nos oportet venerari que tam sancta et intacta est virgo. Gaudent cho. Lec. ix.

CONtemplatiua ꝙ vita est: charitatem quidem dei ⁊ ꝓximi tota mente retinere: sed ab exteriori actione quiescere: soli ꝺsiderio cꝺitoris iherere: vt nihil iã agere libeat: sed calcatis curis omnibus ad videndam faciem creatoris sui animus inardescat Ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pondus cum mero re portare: totisq; desideriis appetere illis hymnidicis angelorum chorꝛis interesse: admisceri celestibus ciuibus: de eterna cõspectus dei in corruptione gaudere. ℟. Ad nutuꝫ domini nostrum ditantis honorem. Sicut spina rosam genuit iudea mariam. ℣. Vt vitium virꝰ operiret gratia culpam. Sicut. Gloria p. Sicut. ℟. Te deũ. ℣. Speciosa facta es. In laudibus ant.

ASsumpta est maria in celum gaudent angeli laudãtes benedicunt dñm. ℟. Dñs reg. Ant. Maria virgo assumpta ẽ ad ethereũ thalamũ: i q̃ rex regum stellato sedet solio ℟. Jubilate. Ant. In odore vnguentorum tuorum currim⁹: adolescentule dilexerũt te nimis. ℟. Deus deus meꝰ. Ant. Benedicta a filio tuo dña: qꝛ p te fructũ vite cõmunicauimus. ℟. Bñdicite. Ant. Pulchra es ⁊ decora filia hierlm terribilis vt castroꝝ acies ordinata. ℟. Landate. Cap. In omnibus requiem. Hymn⁹.

OQuã glorifica luce chorusca; stirpis dauitice regia ples sublimis residẽs virgo maria supꝝ celigenas ethereoꝰ. Tu cũ ꝙgineo mꝫ honore angeloꝝ dño pectoris aulã sacri viscerib⁹ casta parasti natus hic de⁹ ẽ corpe xp̃s. Quẽ cũctꝰ venerãs orb adorat: cui nũc rite genu flectit oẽ: a quo nos petim⁹ te veniẽte abiecta tenebris gaudia lucis. Hoc largire pꝛ lumis oĩs natu p̃ p̃ꝛiuꝫ flamie sacro q tecũ nitida viuit in ethera regnans ac moderãs scla cũcta. amen. ℣. Elegit eã. Ant. Que ẽ ista q̃ ascẽdit sicut aurora ꝛsurgẽs pulchra vt luna electa vt sol: terribil' vt castroꝝ acies ordiata. ℟. Bñdcus. Ozo.

OEneráda nob dñe hui⁹ diei festiuitas opẽ ꝓferat sẽpiternã: i q̃ scã dei genitrix mortẽ subiit tpalẽ nec tñ morti nexibus deprimi potuit: q̃ filiũ tuum dñm de se genuit incarnatum. Qui tecum viuit ⁊ re.

Ad p̄ma ãñ. Assumpta ẽ. p̄s
Dñs i noie tuo. Añ Glias. p̄s.
Quicúq. ℟. Jesu xp̃e. cũ alla
℣. Qui de virgine nẽ. Ad. iij.
añ. Maria virgo. p̄s Legem
po. Lo Jn oíb⁹ requiẽ. ℟. Ex
altata est scã dei genitrix alla
alla. ℣. Sup ehoros angelos
ad celestia regna. Alla alla.
Glia p̄ii. Exaltata. ℣. Assum
pta est. Oío. Veneranda. Ad
vj. añ. Jn odore. p̄s. Defecit.

ET sic in syon fir/ Lap.
mata sum: et in ciuitate
sc̃ificata silr requieui: z in hie
rusalẽ potestas mea. ℟. Assũ/
pta est maria in celũ alla alla.
℣. Gaudẽt angeli laudãtes be
nedicũt dñm Alla alla. Glia
p̄ii. Assũpta. ℣. Maria virgo
Oío Veneranda. Ad. ij. añ.
Pulchra es. p̄s. Mirabilia.

ET radicaui i pplo Lap.
honorificato z i p̄te dei
mei hereditas illi⁹: z in pleni/
tudine sc̃oꝝ detentio mea. ℟.
Maria virgo assumpta est ad
etbereũ thalamũ alla alla. ℣.
Jn quo rex regũ stellato sedet
solio Alla alla. Glia p̄ii. Ma
ria. ℣. Elegit. Oío. Veneran
da. Ad vesp. añe de lau. cũ psal
mis de dñica. Lap. Jn oíb⁹ re.
℟. Ad nutũ. Hymn O q̃z glo/
rifica. ℣. Exaltata est. Jn cuã
ge. añ. Hodie maria virgo ce
los ascendit: gaudete: quia cũ
xp̃o regnat i eternũ. p̄s. Dixit
Oío Veneranda. Ad comple.
vt sup̃. ¶Si dies dñica infra
istas octauas euenerit: totum
fiet de dña: z nõ omittat pro/
pter inceptionẽ hystorie. Et ỹ
festis triũ lectiũ. tñ fiet memo.
siue dñica fuerit siue nõ. Jdẽ
fiat de festis scoꝝ. iij. lec. infra
octa. natiuitatis bt̃e virginis.
excepta die exaltationis: in q̃
solenit agit de cruce. Et nicd.
lec. de martyrib⁹. z memo. de
dña. ¶Quotidie infra octa.
nisi in dñica: hoc modo dicat
seruitiũ. Ad matu. Jnuita. In
honore btissime marie virgi/
nis Jubilem⁹ dño. p̄s. Venite
Hymn⁹ Aue maris stella. In
nocte. añ Ecce tu pulchra. p̄s.
Dixit dñs nr̃. z ceteri psal. vt i
die: sub hac añ. ℣. Exaltata ẽ.

HOdie nã q̃z gl'iosa Le. j.
semp virgo maria celos
ascẽdit: rogo gaudete: quia vt
ita fatear: ineffabiliter cũ xp̃o
sublimata regnat in eternum.
Regina mũdi hodie de terris
z de p̄nti seculo nequã eripit
Jterũ dico gaudete: quia secu
ra de imarcessibili gl'ia ad ce/
li iam puenit palatiũ. ℟. Vi
di speciosã. Et cetera de p̄ma
turba. secundo die ñsoria de
secũda turba. tertio die de ter

tis turba. ℟. O decus eñ in dominica infra. Lec. ij. EXultate inquã ac gaudete: & letetur ois orbis: quia hodie oib⁹ nobis interuenientib⁹ ei⁹ merit⁹ salus aucta est. Uobis quoq; diligentib⁹ eam honor & virtus: vna cũ reliquis virginib⁹ sacris amplior pstatur & gra. Idcirco dilectissime laudate & letamini: qr si deũ ore prophetico in sctis suis laudare iubemur: multo magis eũ in hac celebritate virginis matris oportet cũ hymnis & canticis diligẽtius extollere: & dignis deo iubilare preconijs: ac misticis honorare muneribus. Sicut ce. Lectio. iij. NUlli dubiũ quin totum ad gloriã laudis dei ptineat: quicquid digne genitrici sue impensum ac solẽniter fuerit exhibitũ. Ex quo timeo satis et valde ptimesco: dũ viis cupio parere pfectibus: ne forte sicut imprObus ita et indign⁹ laudator inueniar: pfecto cũ nec scitas vel facundia suppetet: vt beatã & gloriosam virginẽ digne laudare queã. Qm̃ vt verũ fatear: quicqd humanis dici potest verbis: minus est a laude dei: q̃ diuinis est & angelicis excellẽti⁹ predicata et laudata preconijs. ℟. Felix nãq;. Et nr̃a oria de prima turba secunda & tertia ordinatim iterent. ℣. Te deum. ℣. Speciosa. ℣ In laudi. hec sola añ. Assumpta est. ℣. Dñs regnauit. ℣. Jubilate &c. Cap. In oib⁹. Hym. O q̃ glorifica. ℣. Elegit. In euãge. añ. Sub tuã ptectionẽ cõfugim⁹: vbi infirmi acceperũt virtutẽ: & ppter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix virgo. ℣. Bñdicta. Dio. Uenerãda. ℣ Demo. de sco laurẽtio. Ad prima añ Maria. ℣. Deus in noie. ℟. Jesu xpe. cũ alla. ℣. Qui de virgine. vt s. Ad. iij. añ. In odore. ℣. Legẽ pone. Cap. In oibus. ℟. Exaltata est. Dio. Uenerãda. Ad vj. añ. Bñdicta. ℣. Defecit. Cap. Et sic in syon. ℟. Assumpta. Dio vt s. Ad. ix. añ. Pulchra es. ℣. Mirabilia. Cap. Et radicaui. ℟. Maria virgo Dio vt s. Ad vel. Assumpta ẽ Dixit dñs & ceteri psal. vt in die ad vel. sub hac añ. La. In oib⁹ Hym. O q̃ glorifica. ℣. Exaltata ẽ. In euãge. añ. Speciosa facta es & suauis in delicijs virginitatis sc̃ã dei genitrix: quã videtes filie syon vernantẽ in floribus rosarũ: & lilijs conuallium btissimã predicauerunt: & regine laudauerũt eã. ℣. Magt. Dio. Uenerãda.

¶ In octa. sancti Laurētij fiet totū seruitiū de assumptione t trā mēmoz: de sō laurentio fiue i dñica euenerit siue alio die. Añ. Beat⁹ laurēti⁹ dum in cra. ℣. Disperſit dedit. Oio.

BEati laurētij nos faciat dñe passio veneranda le/ tantes: t vt eā sufficiēter reco/ lam⁹ efficiat ꝓmptioꝛes. ꝓ do Lectio die infra octa. Lect. i

LIcꝫ qđ natura nō habu it: vsus nescuit: ignoꝛa/ uit ratio: mēs nō capit hūana pauet celū: stupet terra: crea/ tura t ois miraf celestis: hoc totū est qđ ꝑ gabꝛielē marie diuinitus nūciat: t ꝑ chꝛistuꝫ adimplef. Qua de cā de tali tātaqꝫ loqui me indignū fate oꝛ. ℣. Veni electa. Lectio. ii.

SEd t puto: qꝛ nemo qui ꝑsumat: nisi qui tāta sint que panduntf penit⁹ ignoꝛat. Tñ t si ad hec nemo idoneus inuenitf: votis oib⁹ cessare nō debet qlibet etiā pcōꝛ a laudi bus quāuis nō queat explere qđ sentit. ℣. Que ē ista. L. iii.

AMde sermo diuin⁹ cuꝫ de peccatoꝛe ageret in psalmis. Sacrificiū inqt lau/ dis honoꝛificabit me: et illic iter quo ostendā illi salutare dei. Ac si patenter dicat. Illic est iter laudis ad eternā laudē sine fine mansurā. Sed nemo apꝑhendet illud nisi ego pꝛe/ monstrauero t Stirps iesse. In euangē añ Sancta maria succurre miseris: iuua pusilla nimes: refoue flebiles: oꝛa ꝓ pplo: interueni ꝓ clero: inter cede ꝓ deuoto femineo sexu. ℣. Benedicf. Oio. Uenerā da. ¶ Mēmo de sancto laurēti/ no. Añ. In craticula. ℣. Disp sit. Oio. Beati laurentij. Ad hoꝛas vt ē. Ad vespe. in euāg añ. Jbo mihi ad montez myꝛ/ re t ad colles lybani t loquar sponse mee: tota speciosa es ꝓ xima mea et macula nō est in te: veni a lybano sponsa: veni a lybano: veni venies t transi bis ad monē seyr et hermon a cubilib⁹ leonū a montibus leopardoꝛuꝫ alta. ℣. Magt. cum mēmoꝛia de sancto aga/ pito martyre. Añ. Hic est ve. ℣. Gloꝛia t ho. Oꝛatio.

LEtetur ecclesia tua deus beati agapiti martyris tui cō fisa suffragijs atqꝫ eius pꝛeci/ bus gloꝛiosis t deuota tibi ꝑ/ maneat t secura ꝙsistat. ꝓ do. ¶ Quarto die lectio ꝓma.

PRopterea fratres charis simi: quia iter salutis nostre i laudibus est saluatoꝛis: hoꝛ/ toꝛ vos: t cōmoneo in hac sa/ cra solemnitate dei genitricis

marie nolite cessare a laudi/
bus. Quod si virgo es: gaude
qz̄ meruisti esse z̄ tu qđ lau/
das. Alia scđm ordinē eđem.

TAntum cura: Lectio.ij.
vt sis que digne laudā/
re possis. Quod si continens
et casta: venerare z̄ lauda: qa
non aliunde constat vt possis
esse casta q̄z ex gratia christi:
que fuit plenissime in maria:
quam laudas. Quod si coniu
gata certe aut peccatrix: nihi
lominus confitere et lauda:
quoniam inde misericordia
omnibus profluxit et gratia
vt laudent. Lectio.iij.

ET quāuis non sit specio
sa laus in ore peccatoris: noli
cessare: quia inde tibi promit
titur venia: vnde et omnibus
vt laudes. Alioquin nisi iuxta
modum ingenij nostri deum
laudare in sanctis suis studea
mus: quomodo eum secūdū
qđ canimus iuxta multitudi
nem magnitudinis sue lauda
re poterimus. In euangelio
aſſ. Sancta maria non est tibi
similis orta in mundo in mu/
lieribus: florens vt rosa: fra/
grans sicut lilium: ora pro no
bis sancta dei genitrix. ℣. Be
nedictus. Alia memoria de sanc/
to agapito. Ali. Misi grannz
Qio vt s. Ad vs. In euāg. aii.

Quā pulchra es z̄ q̄z decora
charissima in delicijs statura
tua assimilata est palme z̄ vbera
tua botri: caput tuū vt carme/
lus collū tuū sicē turri eburnea
veni dilecte mi egrediamur i
agz: z̄ videam⁹ si flores fruct⁹
parturierit si floruerint mala
punica ibi dabo tibi vba mea
ps. Dñs. Deo. đ scō magno
mar. Nicē ve. ℣. Elia z̄. Dio

ADesto dñe supplicatio/
nib⁹ nr̄is: z̄ intercedēte
bt̄o magno martyre tuo: ab
hostiū nos defēde ppiciat⁹ in/
cursu. p dō. Quito die. L.j.

RVrsum omnes pariter
festiuitatē glorioſe sem
per virginis marie deuotissi/
me celebremus: quia hec dies
preclara: in qua meruit exal/
tari super choros angelorū:
z̄ peruenire vltra q̄z nostre hu
manitatis est natura. Vbi nō
substantia tollitur: sed glorie
magnitudo monstratur: cum
eleuatur in dexteram patris:
vbi introiuit xp̄s pontifex fa/
ctus in eternū ad celi palatiū.
Alia scđm ordinē. Lec.ij.

HEc est inquā dies: in q̄
vsq̄z ad thronū celsitudi
nem intemerata mater christi
et virgo processit: atq̄z in re/
gni solio sublimata post chri/
stū gloriosa resedit. Sic vtiq̄z

vbiq; confidēter dei ecclesia sancta canit: qđ de nullo alio scōr phas est credere: vt vltra angelor vel archangelor merita trāscēderit: qr etiaz simili modo reprōmittit scis: veritas non negatur. Le.iij.

Hoc quippe prīnlegiuz nō nature est: sed gr̄e btē virginis marie: de q̄ nat⁹ est ipse de⁹ r hō. Idcirco r ipsa plus ē meritis: r nō natura: q̄z virgo et hō. Un et si cetere virgines imitant illā vsq; ad conceptū partus: r gabrielis noue salutatiōis obsequiū: de inceptō tū diuinū est qđ operat in ea: teste angelo: qr spūsc̄ō: r virtute altissimi obumbrat. In euā gel.añ. Felix nāq;. vt in p̄mis vesp̄is. p̄. Benedict⁹. Ad demo. de sc̄o magno martyre. Dño vt ē. In euāge.añ. Aue regina celor: aue dña angelor: salue cadix sc̄a: ex q̄ mundo lux est orta: gaude gloriosa: sup oēs speciosa: vale valde decora: r pro nobis semper xp̄m exora p̄. Magn. Oratio vt in die.

In Sexto die. Lectio.j.

Hec est enī p̄ncipalis diei festiuitas: in q̄ gl'iosa r felix ad ethereum peruenit thalamū. Que p̄fecto festiuitas: sicuti r virgo incōparabil'ceteris virginibus: ita incōparabilis est oiuz sc̄or festiuitatibus: r admirāda etiā ꝑ tutib⁹ angelicis: Cēt sōria vt sup̄ notauī. Le.ij.

Propter qđ in p̄sona spūssancti⁹ aīt in canticis: Que est ista: q̄ ascēdit p desertū sicut virgula fumi ex aromatib⁹? Et bene q̄si ꝑgula fumi: qr gracil' r deliciata: qr diuinis extenuata disciplinis: r ꝑcremata int⁹ i holocaustū: incēdio pij amoris: r desiderio charitatis. Le.iij.

Ascēdebat aūt de deserto p̄ncipalis seculi virga de radice iesse exorta. Sed mirabant aīe electorū p̄e gaudio quenā esset: q̄ etiam meritor virtutib⁹ angelor vinceret dignitatē. De q̄ rursus idē spūssc̄us in eisdē canticis. Que est ista q̄ ascendit ingr q̄si aurora ꝑsurgēs? Pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castror acies ordinata. In euāge.añ. Virgo prudētissima. p̄. Benedictus. Ad vespe. In euāgel. añ. Alma redēptoris mater: q̄ pulia celi porta manēs: r stella maris: succurre cadēti surgere q curat pplo: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sanctū genitorē: virgo p̄ius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumēs illud aue peccatorū miserere. p̄. Magn.

℣ Septimo die in euãge añ. Aia mea. ℣ Bñdictus. Alie añe Beata mater ⁊ innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dñm. Añ In prole mater: in partu virgo: gaude ⁊ letare q̃ digo mr dñi. Añ Sancta dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dñm deu nostrũ Sed alie añe nõ dicunt infra octas octa. ℣ Dñica infra oct. assumptiõis. Ad vespe. añ Assumpta est. ⁊ cetere añe sequentes cũ psalmis de dñica. Cap. In oib⁹ re. Hym O q̃ gloriosa. ℣ Exaltata é. Ad psalmos Dñi ⁊ Bñdict⁹. añ. q̃cũq; tu sta ordiné p̃scriptũ occurrerit. Dño. Veneranda. Ad matut. Inuit. Venite adoremus ℣ Venite. Hym Aue maris stella. In noc. añ Ecce tu pulchra. ℣ Dñe dñs nr. ⁊ cetere añe ⁊ psalmi ⁊ ℣. sicut in die festi. Ser prime lec. de sermone beati hieronymi. Le. i.

PRofecto charissimi ad exequias bte virginis marie famulabant angeli: ⁊ vniuerse celoz cõgratulabant curie. Nec mirũ q: honoz matern⁹ est: q est nat⁹ ex ea: quẽ ois celi ordo venerat ⁊ adorat sup se eleuatũ cũ pie in sede maiestatis dñi. ℟ Vidi spe. Le. ii.

LEgim⁹ ergo q̃sepe ad funera ⁊ ad sepulturas q̃rũlibet scõz aduenisse angelos: et ad exequias eoz obsequia p̃stitisse: necnõ ⁊ aias electoz vsq; ad celos cum hymnis et laudib⁹ detulisse: vbi ⁊ vtriusq; sexus chori cõmemorant frequẽter audiri laudes cecinisse. ℟ Sicut cedrus. Le. iij.

QUod si saluator nr xp̃s talia ac tãta dignat⁹ é exhibere p suos celi ministros circa defunctos: q̃nto magis credendũ hodierna die militiaz celoz cũ scis suis agminib⁹ festiue obuiam aduenisse genitrici dei: eãq; ingenti lumine circũfulsisse: ⁊ vsq; ad thronũ olim sibi ⁊ ante mũdi cõstitutionẽ paratũ cũ laudib⁹ ⁊ canticis spiritalib⁹ pduxisse. ℟. O decus virginitatis virgo maria: sola mr innupta: virgo ante partũ: virgo in partu virgo post partũ. ℣ Mater xp̃i: templũ dei: dñi spõsa: mũdi dña: et celi regina. ℟ Virginũ gẽma: mariq; stella p̃fulgẽs: exaudi p̃eces seruoz tuoz: um. ℣ Mater. Elia. ℣ Mater. Le. iij.

NUlli dubium oẽm iam celestẽ hierusalẽ tũc exultasse ineffabili letitia: tũc iocũdatã esse inestimabili charitate: tũcq; cũ ol gratulatiõe

tubilasse: qñ festinitas hec q̃
nobis reuoluit hodie ānua:
allis omnib⁹ facta est cōtinua.
Nec imerito. Creditur enī q̄
saluator omniū ipse quantuz
datur intelligi p se totus festi/
uus occurrit: et cū gaudio eaz
secuz in thronō collocauit. ℟.

Veni electa. Lectio.ꝑ.
Alias aūt quō impleuis/
se credit: qđ in lege ipse prece
pit. Honora inqt patrē tuū: et
matrē tuā. Horro q̄ patrē ho
norauerit: ipse sibi testis est: cū
ad iudeos ait Ego gloriā meā
nō q̃ro: est q querat z iudicet.
Sed ego honorifico patrem
meū: z vos inhonorastis me.

℟. Que est ista. Lec.vi.
Ē matre ꝙ euāgelista
ait: cū redirēt venie; nazareth
z erat subdit⁹ illis. Sed alia ē
natura q̄ de⁹ p; ꝙm se honora
tur: alia q̄ idē parētib⁹ subdit.
In vtraq; tñ vn⁹ idēq; xp̄s re/
cte credit: eo q̄ verbū caro fa
ctū est: et habitauit in nobis:
vnus emanuel: qđ est nobiscū
de⁹. ℟. Stirps iesse. Sequ.

In illo tpe: Intrauit iesus
i quoddā castellū: z mu/
lier quedā martha noie: exce/
pit illū in domū suā. Et reliq̄.

Omelia beati augustini ep̄i
Sancti euāgelii cū lege
retur: audiuim⁹ a femina reli
giosa susceptū esse dñm hospi
tio ab ea q̄ martha vocabatur
Et cū ipsa esset occupata in cu
ra ministrādi: soror ei⁹ maria
sedebat ad pedes dñi: z audie
bat verbū illi⁹. Laborabat il/
la: vacabat ista. Illa erogabat
hec iplebat ℟. Ista ē. Lec.vii

Veritū martha labor⁹ās
multū i illa occupatiōe
et negocio ministrandi: inter/
pellauit dñm: z de sorore sua
conquesta est: q̄ eā laborante
nō adiuuaret. Dñs aūt p ma
ria rñdit marthe: z ipse ei⁹ fa/
ctus est aduocat⁹: q̄ iudex fue
rat iterpellar⁹. Martha inqt
circa multa es occupata: qn
vnum est necessariū. Maria
meliorē partē elegit: q̄ nō au
feret ab ea. ℟. Sup salu. Ꝛ.ip

Audiamus ergo z inter/
pellationē interpellātis
et sententiā iudicis. Que sen/
tentia interpellanti respōdit:
suspectam defendit. Erat eni
maria intēta dulcedini verbi
dñi. Intenta erat martha quō
pasceret dñm: intenta maria
quō pasceretur a dño. Et mar/
tha quiuiū dño parat: in cui⁹
quiuio iam maria iocūdabat
℟. Ad nutū. ꝓ Te deum. In
euāge, aū. sup psalmū Bñdi/
ctus. quecūq; uirta ordinē

currerit. Cetera ad matu. z ad horas: sicut in die. ℣ In octa. assumptiõis ad vel. añ Assumpta est. z cetere añe sequentes cum psalmis de dña. Cap. In oib⁹ re. Hymn. O q̃ glorifica. Exaltata. ℟ In eua añ. Tota pulchra. ps Dixit dñs. Oratio Amuloꝝ tuoꝝ q̃s dñe delictis ignosce: vt q tibi placere de actib⁹ nr̃is nõ valem⁹ genitricis filij tui dñi dei nr̃i intercessione saluemur. p. e. d. Sermo de martyrib⁹. An. Gaudẽti ce. ℟ Exultẽt. Oratio Auxiliũ tuũ nob dñe q̃s placat⁹ impẽde: z intercedentib⁹ scis martyrib⁹ tuis ymotheo z symphoriano deprecem⁹ super nos tue propiciationis extende. per dominum. Ad matu. Inuitatorium Venite adoremus. ps Venite. Hymnus. Aue maris stella dei ma. In prio nocturn. añ Exaltata est scã dei genitrix super chorꝝ angelorꝝ ad celestia regna. ps Dñe dñs noster An Paradisi ianue per te nobis aperte sunt: q̃s hodie gloriosa cum angelis triumphas ps Celi enarrant. Añ Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps Dixit dñs ter. ℟ Exaltata. Sermo bti hieronymi.

HOdie dilectissime. Le. beata virgo maria eleuatur super chorꝝ angelorũ vt possit speciem vultuq̃ videre saluatoris: quem amauerat: quẽ cupierat ex toto desiderio cordis. Recte ꝙo credimus: q̃ beata dei genitrix et martyr z virgo fuit: q̃uis in pace vitã finierit. Nunc q̃ q̃ vere passa sit: symeon ꝓphẽta loquẽs ad eã: et tuã inqt ipsi⁹ animam pertrãsibit gladius. ℟ Vidi speciosam. Lectio. Hec q̃ constat: q̃ alij nãq̃ sci z passi sunt i carne p xp̃o: tñ in aia q̃ imortalis est pati non potuerũt. Beata ꝙo dei genitrix quia in ea parte passa ẽ: q̃ impassibilis habeẽ. ideo vt ita fatear q̃ spiritalit et atrocius passa ẽ gladio passionis xp̃i plusq̃ martyr fuit. ℣ Sicut cedrus. Le. Unde constat quia plus omnibus dilexit: propterea z plus doluit: intantũ vt animã eius totam pertransiret z possideret vis doloris: ad testimoniũ eximie dilectionis. Que q̃ mente passa est: plusq̃ martyr fuit. Idcirco dilectissime amate quam colitis: z amatis: si imitari velitis de toto corde quam laudatis. ℟ Felix namq̃. Si iste octauus

dñica occurrerint. ℟. O dec⁹ dicatur. In. y. noc. aii. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓspere ꝓcede et regna. ℣. Eructauit. Ant. Adiuuabit eã deus vultu suo: deus i medio eius nõ cõmouebit. ℣. Deus nr refugiũ. Ant. Sicut letãtiũ omniũ nostrũ habitatio est in te scã dei genitrix. ℣. Fundamẽta. ℣. Exultẽt iusti. ℣. Deꝰ.

Lec. de martyrib⁹. Le. iii

Vm aduersum xpianuꝫ nomẽ dire ꝓsecutionis ꝓcella ingrueret: iudex iracli⁹ dixit: Symphorian⁹ publici criminis reus: quia dijs nr̃is irrõgauit iniurias: gladio feriat. Sicqꝫ data sentẽtia: dum vir btus duceret ad victimã: venerabilis mater sua de muro clamauit: ad illũ dicẽs: Mate nate symphoriane: sursũ corda suspende: ⁊ aspice illũ q regnat in celis: quia hodie vita tibi nõ tollit: sꝫ mutat. ℟. Absterget deus.

Lectio. vi.

Esset ergo timor tuus: quia si pdurauerꝫ hodie nate: ad supnã nobilitatẽ felici cõmutatione migrabis. Sanct⁹ igit symphorian⁹ extra murũ ductꝰ: ⁊ a ꝓsecutore suo ꝓstratus: purpurei sanguis sui vnda ꝓfusus: et a religiosis inde latẽter subla⁹: sic iam martyr ad fontem extra publicũ campũ est delat⁹. ℟. Viri sci.

Lec. vii

Bi igit in parua cellula sepult⁹ semper se publicq uit virtutib⁹. Ut ꝑ miracula ⁊ sanitatũ dona i bonore maximo haberet illis tpib⁹. Nam etiã die btus tymothe⁹ ab antiochia veniẽs romã: a roma/ne vrbis ꝓfecto tẽtus est: ⁊ lõga carceris custodia macerat⁹. Eũqꝫ sacrificare idol' noluisset: tertio cesus: ⁊ grauissimis supplicijs attrectatus est. et ad vltimũ decollat⁹ trãsiuit ad gloriã sempiternã ꝑ martyrij coronam. ℟. Justꝫ ait.

In. nr̃. noct. aii. Gaude maria virgo: cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo ℣. Lãtare. i. Ant. Dignare me laudare te ℣go sacrata: da mihi virtutẽ contra hostes tuos. ℣. Ofis regna. ex. Ant. Post partũ virgo inuiolata permãsisti dei genitrix itercede ꝓ nobis. ℣. Cantate. ij. ℣. Maria virgo.

Scõm Lucã.

In illo tpe: Intrauit ihesus i quãdã castellũ: ⁊ mulier quã martha noie excepit illum in domũ suã. Et reliqua.

Sermo bti anselmi. Lectio. vii.

In scptura sacra res vna et eadẽ multotiẽs inuenit diuersa signare: sicut leo: hedus

& alia multa. Est eni leo de tribu iuda: est leo q circuit q̄rés quē deuoret. Est hedus emissarius: q pctā nr̄a portauit: est hedus a sinistris: qui damnatur. ℟. Ista est. Lec. viii.

Licet ergo castellum alīs malū significet: vt illud de q̄ dicit Ite in castellū. vbi additur: qđ cōtra vos est: plane manifestans qd significet. tū hic castellū in quo intrauit iesus singulare & intemeratā virginē eiusdē iesu genitricē: salua scripturarū regula: p sīlitudinē accipimus. ℟. Sup salutē.

Castellū eni dicit quilibet turris: et mur⁹ in circuitu eius. Huiusmodi castello nō incōgrue virgo maria assimilat: qm̄ ꝑginitas mētis & corporis q̄si mur⁹ ita vndiq; vallauit: vt nullus vnq; ad eam libidinis eēt accessus nec sensus ei⁹ aliq̄ corrūpet illecebra. Est in eadem virgine turris humilitatis: q̄ a muro virginitatis oēm repellit superbiaz. ℟. Ad nutū. ℣. Te deū. ℣. Speciosa In lau. añ. Assūpta est. ℣. Dñs regū. & cetere añe sequētes. Cap. In oīb⁹ re quiē. Hym. O q̄ glorifica. ℣. Elegit. In euāg. Que est ista. ℣. Bñdict⁹. Oratio. Famulor. Memo. de maria.

ribus. Ad horas sicut i die festi: cum oratione Famulor. Ad vespe. añ. Assumpta est & cetere añe sequētes: cū psalmis de dña. Cap. In oīb⁹ re. O q̄ glorifica. ℣. Exalta. In euā. añ. Ascēdit christ⁹. ℣. Mgt. Oratio. Famulor. Si aut octa. assumptionis bt̄ marie vel natiui. eiusdē die sabbati euenerint: secūde vespe oīno erit de dña: cū memo. de dñica. Jtē vacāte die sabbati a festo. ix. lec. post octa. assūptionis vel nati. dicet de dña: ne amittat ius diei sibi specialiter assignati: nisi per vigil. vel q̄tuor tēpora impediat. In vigilia sci bartholomei matutine & hore cantentur de feria. Ad vespe. añ. Vos q reliqstis et cetere añe cū psalmis feria, lib⁹. Ca. Nō vos. ℟. Qui sūt.

Bartholomee ce lym. li sydus aureum milies supra solis iubar radians: erige mētes nr̄as polo turbidas egrasq; nostras sana conscientias. Hym. Annue xp̄e. Cetera ad vespe. de cō apostolorū. Memoria de scō audoeno añ. Cōfessor dñi. ℣. Amauit.

Deus qui perhen Oro. né gloriā sanctissimi cōfessoris tui atq; pontificis audoeni anime cōtuliſti: tribue

quesumus ei⁹ nos apud te ita patrocinijs sublimari: vt cum eo vitā possideam⁹ eternā. p d.

IN dieb⁹ illis: ingressus est bartholome⁹ apl's templū indie: i quo erat idolū astaroth: t q̄si pegrinus ibi manere cepit. In hoc ante idolo demon talis erat: q dicere ret se curare languētes: ceecos illuminare: sz hos sine dubio quos ipse ledebat. Erāt enim sine deo vero: t necesse erat vt a deo falso ludificarent.

ONde factū est vt sancto bartholomeo apl'o ibi manēte: nulla rīsa daret astaroth: t nulli poterat ex his q̄s leserat subuenire. Cū aūt plenū esset de lāguentib⁹ tēplū: t nulluz posset dare demon respōsum: p:rexerūt ad aliā ciuitatē: vbi aliud demoniū colebatur: cui nomē erat berith: t ceperūt ingrere: cur deus eoz astaroth nō eis daret respōsa.

EXite is berith. Deus vester igneis cathenis sic religat⁹ est: vt neq̄z suspirare audeat nec loq: ex illa hora qua ibi apl's dei bartholomeus ingressus est. Cū q̄z interrogarent: quis eēt iste bartholomeus: respondit berith. Amicus est dei omnipotentis: t ideo venit in istā p:uinciā: vt oia idola que colūt indi euacuet. Dixerūt ei⁹ ad berith. Dic nobis signa hui⁹ bartholomei. Rndit berith. Capillo capitis nigro et crispo caro candida: oculi grādes: nares equales t directe: aures cooꝑte crine capitis: barba p:lixa paucos habēs canos: statura equalis: q̄nec lōga possit nec b:reuis aduerti.

ESTIT pallio albo: t hīs p singulos angulos gēmas purpureas: viginti t sex ānis nūq̄z so:didāt vestimēta ei⁹ nec veterascūt. Centies p die flexi genib⁹: cēties p noctē orat deū. Uox eni ei⁹ q̄si tuba vehemēs ē. Ambulāt cū eo angeli dei: q nō pmittūt eū fatigari nec esurire. Oi hora let⁹ t hylari pmāet. Oia nouit: lingua oiuz gētiū loq̄t t intelligit.

CUm aūt culto/res idoli apl'm q̄rerēt: t p duos dies nō iuenirēt: qdā demō to plen⁹ clamauit dicēs Apl'e dei bartholomee: icendunt me o:ones tue. Dixit ei apl's. Obmutesce t exi ab eo: t stati liberat⁹ ē hō. Cūq̄z rex polimi⁹ hec audisset: misit ad eū filiā suā lunaticā: quā apl's stati sanauit. Tunc ipse polimi⁹ cū vxore t filijs t oi pplō suo baptizatus est: t cepit apo

Ptolo adherere. Lect. vj.

Pontifices ꝙo tẽploꝝ abierũt ad astrigẽ regẽ frẽm polemij regis maiorẽ: ⁊ dixerũt ei. Frater tuꝰ discipulꝰ factꝰ ẽ illiꝰ magi: q tẽpla nr̃a ⁊ deos nr̃os destruxit. Tũc rex astriges indignatꝰ misit mille viros armatos cũ pontificibus vt vinctũ apl̃z pducerẽt ad illum. Qꝺ cũ fecissent: dixit ei astriges rex. Tu es bartholomeus: q euertisti frẽm meum Apl̃s rũdit. Nõ euertũ eũ sed cõuerti. Sepnia let. ini de expõnõe euãg. scdm lucã. Fcã ẽ ꝓtẽtio. Dne. vti cõi. L. vij.

Dixit aũt rex astriges bartholomeo. Sicut tu fecisti frẽz meũ relinq̃re deũ suũ: ita faciã te relinq̃re deũ tuuz. Rũdit ei apl̃s. Ego enĩ deuz quẽ frater tuꝰ colebat religatũ teneo: ⁊ ip̃m feci vt frãgerz simulachꝝ suũ: si hoc poteris facere deo meo: poteri me ad eius sacrificiũ reuocare. Hec cũ dixisset nũciatũ est regi: qꝺ deꝰ eiꝰ baldach cecidisset: ⁊ minutati abỹsset. Tũc scidit rex purpureã vestẽ q̃ indutꝰ erat ⁊ fecit fustibꝰ cedi apl̃m: ⁊ ce-

Q[illegible] sum decollari. Lect. ix.

Cuentes ꝙo ppli duodeci ciuitũ: q p eũ crediderũt vna cũ rege polimio abstulerũt corpꝰ eiꝰ ⁊ ꝛstruxerũt ei basilicã: ⁊ i ea posuerũt corpꝰ eius. Tricesimo ꝙo die depositionis eiꝰ arreptꝰ a ꝺmonio astriges rex et oẽs pontifices pleni demonib⁹ venerũt ad tumulũ sci apli ꝓfitẽtes apl̃atũ eiꝰ: ⁊ sic mortui sunt. Oẽs ꝙo i credulitate pauore excussi crediderũt ⁊ baptizati sunt. Rex ꝙo polimiꝰ p reuelationẽ sci apl̃i ordinatꝰ est epꝰ: ⁊ in noie apl̃i cepit multa signa facere. Fuit aũt in epatu suo vigiti ãnis: ⁊ pfectis oibꝰ atq̃ cõpositꝫ migrauit ad dñm: cui ẽ honor ⁊ gl̃ia in scl̃a scl̃oꝝ amẽ. ℟. Te deũ. Lete. ad mãtu. ⁊ horas de cõi apl̃oꝝ cũ oratione subsequente.

Omnipotens Oratio. sempiterne deus: qui hujus diei venerandam sanctamq̃z leticiam beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus ⁊ amare quod credidit ⁊ predicare quod doctuit. per dominum. Memoria de sancto audoeno. Ad vesperas aũ. Juranit. ℣. Dixit dñs d. Aũ. Collocet. Et cetera de cõi tum cuz oratione Omnipotens sempiterne deus. vt sup memo. de sancta hilda. Aũ. Simile ẽ reg. ce. sa. ℣. Diffusa. Dio. Ops sẽ. deꝰ. vt in cõi.

p tiũ

¶ Sācte Hilde virgis. Lec. j.

BEata famula xpi hilda nobilis natu, erat filia videlicet nepotū hetwini regis noie hererich. Cū quo etiā rege ad p̄dicationē beati paulini primi northanhūbrorum epi fidē t sacramēta xpi suscepit. Que cū relicto habitu seculari illi soli hūire decreuisset: secessit ad puinciā orientalium anglorū. Erat enī propinqua illi⁹ regis: desiderās exinde quō derelicta patria t oībus ḡcūqz habuerat galliā puenire: atqz in monasterio scale peregrinam p̄o domino ducere vitam. Le. ij.

NAm t i eodē mōasterio sororē ipsi⁹ hereric fuit: mr aldulfi regis orientalium anglorū regularib⁹ subdita disciplinis. Cui⁹ emulata exēplū t ipsa ꝓposito pegrinādi ānū totū i ꝓnintia ꝓfata retēta est. Deinde ab aidano epō in patriā reuocata: accepit locum vni⁹ familie ad septentrionalem plagā tygri fluminis: vbi āno vno monasticā vitā cum pauc⁊ socijs agebat. Post hec facta est abbatissa in monasterio qō vocaf heorthen. Cum ergo aliquot annos huic monasterio pesset: cōtigit etiā eā suscipe ordinādū monasteriū in loco qui vocaf strenshale.

CUm aū illa multis annis huic monasterio pesset: placuit pio ꝓuisori salutis nr̄e eius animā longa infirmitate carnis examinari. Percussa ꝛo febrib⁹ per sex annos: eadē molestia nō cessabat laborare. Septimo ergo āno sue infirmitatis ad diem puenit vltimū: t circa gallicātum ꝓcepto viatico sacrosācte cōionis: inter verba oronis t exhortationis leta mortē vidit: imo de morte transiit ad vitā: per eū qui viuit t regnat in secula seculorū amē. Leterā de cor vni⁹ virginis nō mart.

¶ Sci Ruſi martyris. Dño

ADesto dñe supplicatiōnibus nr̄is: vt beati rufi martyris tui intercessionib⁹ cōfidentes: nec minis aduersantiū: nec vllo cōturbemur incursu. per do. Lectio. j.

EGressus ē igit ab emilia ad rauennā btūs appollinaris: rufus patrici⁹ adduci eū iussit ad domū suā: vt visitaret filiā suam infirmatā. At vbi ingressus est domū cū clericis suis: statim defuncta est puella. Et descendentē increpabat eū rufus patrici⁹ dicēs cū lachrymis. Atqz vtinā domū meā nō introisses: dū emi

magnē indignati sunt: t nolu
erunt filiā meā saluare. Lem.

QUi beatus appollinaris
dixit. Fiducialiter age
patrici. t iura mihi p salutem
cesaris: qz pmittes puellā seq
saluatorem suū: t mō cogno/
sces virtutez dñi nri ihesu xpi/
Respōdit rufus patricius. Si
videro eā stantē t loquentem
laudabo nomē dei viui: et nō
prohibeo puellā seq saluato/
rem suū. Tūc btūs appollina
ris parūper oratās respexit ad
puellā t ait. Quid iaces? Sur
ge ꝙfitere saluatorē tuū. Que
statim surrexit dicēs. Magn⁹
est de⁹ quē pdicat appollina/
ris: t nō est ali⁹ pter eū. Lig.

BAptizata est aūt puella
cū patre suo t mr̄e et fa/
milia ꝑmiscui sex⁹ aie mescen
te vigintiquattuor: sed t mul
ti pagani crediderūt in xpm.
Rufus patricius timēs cesarē
occulte diligebat btm̄ appol/
linarem. Filia ei⁹ ꝙsecrata est
ihesu xpo t pmansit virgo. Idē
ꝺo rufus patricius post aliqō
tēpus in capuana ciuitate se/
xto kalēdas septembris p xpi
noie sumpsit martyriū ad lau
dem dñi nri ihesu xpi. Lete. de
cōi vni⁹ martyris cū oratione
Adesto. vt s. ¶ Sci Augusti/
ni epi et doctoris. Ad vs̄pas.

Amauit. Et cete. hñe cū psal
mis ꝺiabꝰ. Cap. Cete sacer.
Miles xpi. Hym. Iste cōfes
sor. Amauit. In euang. au. Cō
fessor dñi. ℣. Magi. Oratio

ADesto supplicationib⁹
nr̄is op̄s de⁹: t quib⁹ fi
ducia sperāde pietatis indul/
ges: intercedente btō augusti
no ꝓfessore tuo atq; pontifice
ꝓsuete misericordie tribue be
nignus effectū. p dō. Sem.
de sancto hermete. Ant. Hic
est vere. ℣. Gloria t ho. Dic.

DEus q beatū hermetez
martyrē tuū virtute cō/
stantie i passiōe roborasti: ex
ei⁹ nobis imitatione tribue p
amore tuo p spa mūdi despi/
cere: t nulla eius aduersa for/
midare. per dō. Lectiō. j.

BIt btūs augustin⁹ ex p̄
uincia affricana ciuitate tha/
gastēsi ort⁹ erat ac nutrit⁹: op/
timisq; liberalib⁹ ītis eruditꝰ.
Ipse etiā ꝓsequēti tpe ad me/
diolanū puenit ciuitatez: vbi
a btō ambrosio eiusdē ciuita/
tis ep̄o catholicaz p̄cepit do/
ctrinaz. Sicq; p̄cepta dei gra
ad affricā remeabat. Ibiq; tri
ennio ieiuniis t orationibus
deo seruiebat. Lectio. ij.

POstea ꝺo a valerio hy/
ponensi ep̄o p̄s byteratū fuisse
pit: t ab eodem ep̄o potestate

accepta: euāgeliū publice cō/
tra ꝯsuetudinē affricane eccle
sie ꝓdicauit. Transacto igitur
tpe: supradict⁹ valeri⁹ eps se/
cretis lris apud primate epm
carthaginēsiū impetrabat: vt
idē augustin⁹ se viuēte hypo/
nensi ecclesie ordinaret eps.

Cuqz supradict⁹ valeri⁹ publice suā ppō
intimaret voluntatē: scūs au/
gustin⁹ taleoīb⁹ audiētib⁹ re/
spōsum dedisse fert. Ego nul/
lo mō epatū suscipe ꝯtra mo/
rē affricane eccl'ie volo: viuēte
mō epo. Cuqz ille ab oīb⁹ pe/
ne epis affricane suaderet: vt
epatum susciperet: petitioni eo
ruz succubuit: ordinationēqz
suscepit.

Lectio quarta.

Postqz igit scūs augusti
nus eps fact⁹ esset: debellabat
herencos armis salutaris do/
ctrine. Ipse eni colūna catho/
lice fidei robustissima tuba ce
lestis: vas eloquētie: thesaur⁹
sciētie: defensor ecclesie: here
ticoz ꝓpugnator: scē trinitatis
ver⁹ amator. Uestes ei⁹ z cal/
ciamēta: z lectualia ex mode/
rato z cōpetēti habitu erāt: nō
nitida nimiū: nec abiecta plu
rimum.

Lectio quinta.

Beatus vo augustin⁹ mē
sa vsus é frugali z parca: que
qdē int' olerqz z legumina etiā
aliqñ carnes ꝓpter hospites
sumebat. Uinū semper habe/
bat: quia nouerat vt aplus ait
qz ois creatura dei bona est: z
nihil abiciēdū: qđ cuz gīarū
actione pcipit. Hospitalitatē
semp exhibebat: z in sua men
sa lectionē magis qz epulatio
nē vel potationē diligebat.

Iste é q ante deū.

Iste etiā qz vtiliter desu/
dauerat in eccl'ia: mille fortu/
sima a se cōdita appobāt vo/
lumina. De eius quoqz indu
stria beatus isidor⁹ ita scribit:
Diuz eni q plures ediderunt
libros: augustin⁹ ingenio sui
vicit: qz tāta scripsit: vt dieb⁹ z
noctib⁹ nō solū scribere libros
ei⁹ quispiā: sed nec qdē legere
occurrat.

Septia lec. de expō/ne euāgelij

Uos estis lux mū
di.

Omel. vii cōi. l. viij

Anct⁹ vo iste augustin⁹
septuaginta z sex annis vixit.
In clericatu aūt vel epatu an/
nis ferme qdraginta. Et i ipa
q defunct⁹ est egritudine iusse/
rat sibi psalmos dauiticos:
q sunt pauciss'imi de penitētia
scribi: iacēsqz in lecto: ipos q/
terniones intra parietes posi/
tos dieb⁹ sue infirmitatis in/
tuebatur z legebat: atqz vber/
rim iugiter flebat.

Et ne intētio ei⁹ a quoqz

impediretur: ante dies ferme decē q̄z exiret de corpore postulauit: ne qs ad eū ingrederetur: nisi his tm̄ horis quib⁹ medici ad inspiciendū intrabant: vel cū ei refecto inferre ref: z ita obseruatū z factū est. Ipse eni oi illo tpe orioni vacabat: sicq; inter verba oratiōis dormiuit cū p̄ib⁹ suis. Cuius interuētu nobis a deo p̄stet illuc puenire: vbi gaudiū ineffabile scis oibus ad̄ministrat in secula seculoz. ℟. Te deū. Cetera de cōi vni⁹ cōfes. pōti. et doctoris. cū oratione Adesto. Eiusdem. de scō hermete martyre. Oratio. Ad vesp. añ. Ecce facer. z cetere añe cū psal. festialib⁹. La. Bñdictiōez. Et cetera de cōi vni⁹ cōfes. z pōtifici Eiusdem. de scō iohāne. Añ. Herodes eni metuebat iohānē: sciēs eū vtrū iustū z scm̄: et custodiebat eū. ℣. Elia z ho.

SAncti iohānis baptiste et martyr̄ tui dñe q̄s venerāda festiuitas salutaris aux̄ilij nob⁹ p̄stet effectū. p xp̄m. Eiusdem. de scā trinitate. Añ. Sile è. ℣. Diffusa è. Oratio.

DEus q̄ inter cetera potē tie tue miracula etiā in sexu fragili victoriā martyrij p̄tulisti: ꝓcede ꝓpicio. vt cuius natalicia colim⁹: p eius ad te exēpla gradiamur. p d. Si festū decollationis sancti iohānis baptiste in dnica euenerit totum seruitiū in ipsa dominica fiat de sancto iohanne: et die dnica sequēte inciptat hystoria Si bonae. et fiat tūc memoria de facto dnico. In festo decollationis sancti iohānis baptiste ad matutinū. Inuit. Justus flo. ℣. Venite. hymn. Deus tuorum. In iij. noc. añ

BEati iohānis virtus herodis feritas cum refertur: concussa sunt viscera: corda tremuerunt: et omnis corporis sensus stupendo aufugerunt. ℣. Beatus vir. Añ. Precursor x̄pi iohannes: maior hominibus: par angelis: hic tantus datur incestui: traditur adultere. ℣. Quare fremuerūt. Añ. Herodes sicarius in ciues: occisor filiorum: iohannis sanguinē pium in poculo crudelitat̄ absorbuit. ℣. Dñe qd. ℟. Elia z ho. Lec. j.

HOdie fratres charissimi decollationē sci iohānis baptiste solēni deuotiōe celebramus: quā factā fuisse circa solēnitatē paschalē euāgelica docet auctoritas: et anno post hunc sequente: cū denuo tps paschale rediret: dñice passionis mysteriū esse cōpletū. He-

rodes ergo alligans iohannē posuit eū in carcerē. Qui vincula soluerat pctōz: peccatoris vinculis alligat: vt vincta venia: locū venie nō relinq̄t. ℟. Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē: z vinxit eū in carcerē: quia metuebat eūz propter herodiadē: Quā tulerat fratri suo philippo vxorē. ℣. Arguebat herodē iohānes ꝓpter herodiadē. Quā. Le. ij.

In ecclesiastica ℣o legit hystoria iosephi testimonio introducto: q herodes prop̄ter hoc misit iohannē in carcerē: quia videbat q preceptū ei⁹ ac monitis obedire i oib⁹ plebs eēt parata: meliusq; crediderit p̄tusq̄ aliqd fieret: anticipare iohannē nece: q̄z post modū turbatis reb⁹ serā penitētiā ageret. Ex sola enī suspitione herodis in castello maacheronta vinctus adducit iohannes. ℟. Johānes baptista arguebat herodem: Propter herodiadē: quā tulerat fratri suo viuēti vxorē. ℣. Misso herodes spiculatore: p̄cepit amputari caput iohannis in carcere. Propter he. Lec. iij.

Dicebat enī iohānes herodi: Nō licet tibi habere vxorem fris tui. Ecce vnde iohannes offendit: ecce vnde herodes furit. Dicebat et iohānes: qđ erat legis: qđ iustitie: qđ salutis: certe qđ erat nō odij sed amoris. Die ℣o natalis herodis saltauit herodiadis filia in medio triclinio: et placuit herodi: z oib⁹ amicis ei⁹: z iureiurādo pollicit⁹ ē ei dare quodcūq; postulasset ab eo. ℟. Timebat herodes iohannē: Sciēs eū virū iustū et scīm. Et custodiebat eūz. ℣. Et audito eo: multa faciebat: z libenter eū audiebat. Sciens. Glia. Et custo. ℣n. y. noc. aī.

Herodes te petit causa iohannes iniuriat causa iustitie: q̄ reqrit: in te inuenit qđ punīat z in iohāne qđ doleat. ℟. Cū vocarē. Ant. Herodē iohannes scīs monitis non accusatiōe pulsauit: vtpote amator castitatis: quē corrigere voluit nō perire. ℟. Verba mea. Ant. Dicebat iohānes baptista qđ erat legis: qđ iustitie: qđ erat salutis: certe qđ erat non odij sed amoris. ℟. Dñe dās noster. ℣. Posuisti. Le. iij.

Vella ℣o ꝑmonita a matre sua: da mihi inqt i disco caput iohānis baptiste. Hec est mulier: hec est illa antiq̄ malicia: q̄ adā eiecit de paradiso: z vitā abstulit mundo: z humanū gen⁹ mersit i infernū. Hec

inuenit veterẽ labore ẽ ꝛ preſſu
rã: q̃ nunc occidit iohannẽ ba
ptiſtã. Tũc ꝯtriſtat⁹ eſt rex ve
heméter: tñ ꝓpter iuſiurandũ
et recumbẽtes mitt ꝛ decolla
uit iohannẽ: ꝛ allatũ eſt caput
ei⁹ in diſco: ꝛ datũ eſt puelle: ꝛ
puella dedit matri ſue. ℟. Ihe
rodes eni tenuit et ligauit io/
hãnẽ: ꝛ poſuit in carcerẽ ꝓ/
pter herodiadẽ: Quã tulerat
fratri ſuo philippo vxorẽ. ℣.
Herodias aũt inſidiabat ei: ꝛ
volebat occidere eum. Quã.

IRiſtitia regis nõ ℣e.v
eſt ablutio: ſed confuſio
ſceleris. Ipſe eni letabatur oc
culte: q̃ ea petebat: q̃ et antea
facere ſi excuſabilit poſſet di/
ſponebat. Qui ſt caput hero/
diadis peteret: nulli dubium
qn ei dare veraciter abnueret
Caput iohãnis i diſco: ſignat
corpus xp̃i: q̃ paſcimur in ſcõ
altari: ꝛ qd̃ eccleſie gentiũ tri/
buit i ſalutẽ ac remediũ aiaꝝ.
℟. Puelle ſaltãti imperauit
mat: nihil aliud petas niſi ca/
put iohãnis baptiſte. Et cõtri
ſtatus ẽ rex ꝓpter iuſiurãdũ ꝛ
ꝓpter ſil diſcũbẽtes. ℣. Que
cũ ſum rexiſſ: dixit mri ſue: qd
petã: at illa dixit: caput iobis
baptiſte. Et cõtriſtatus. ℣e.vj

QUod ãt tulit mri ſue. i.
ſynagoge iudeoꝝ: i fune
offert mũdi ptcipatio cõꝝ pis
ſci ꝛ fides xp̃i ab eccl̃ia gẽtiũ.
Magna ſolẽnitas diei hui⁹:
capite plectit: q̃ pluſq̃ ꝓpha
caput ẽ oiuꝝ ꝓphaꝝ. Johãnes
igit vt fidel ꝓnũci⁹ ipleuit of
ficiũ ꝓcurſoris: vt redẽptoꝛẽ
mũdi quẽ digito demõſtraue
rat: etiã ad iferos ꝓcioſa mor/
te ꝓcederet. ℟. Quid petã mr
nihil aliud petas mſi caput io
hannis: q̃ cũ introiſſet cũ teſti
natione ad regẽ: petiuit dicẽs
Dꝛecoꝛ te dñe mi rex: vt des
mihi caput iohãnis i diſco. ℣.
Rex herodes ait puelle: pete
a me qd̃ vis: ꝛ dabo tibi. Dꝛe/
coꝛ. Glia. Dꝛecoꝛ. An. Ih. no
ctur. añ Herodes facib⁹ libi/
dinis ardẽs cogitabat tradere
neci innocentẽ q̃ xp̃o teſte in
natis mulierũ maioꝛ non ſur
rexit. ꝑs. In dño ꝯfi. Añ. Alla
tũ eſt caput btiſſimi iohãnis i
diſco: q̃ ſalutaria monita da/
bat inceſtui: ꝛ illicita cohibe/
bat ꝯnubia. ꝑs. Dñe q̃s habi.
Añ. Hodie pluſq̃ ꝓphetã io/
hãnẽ ab ipio herode itereptũ
toto coꝛdis affectu ꝓcemur: vt
triũphans cũ angelis aſſidua
ꝓece xp̃m roget ꝓ nob. ꝑs.
Domine in virtute. ℣. Ma/

Ignа eſt. Scõm Marcu.

IN illo tpe: Miſit hero/
des ac tenuit iohãnẽ: ꝛ vinxit

eū ⁊ carcerē ꝓpter herodiadē vxorē philippi fratris sui: qz duxerat eā. Et reliq. Sermo exīmētario venerabil' bede ꝓb̄r̄i. Lectio. vii.

ET narrat hystoria philippū herodis maioris filiuz sub quo dñs fugit in egyptuz frēm huius herodis sub quo passus est xp̄s: duxisse vxorez herodiadē filiā regis arethe. Postea vo socex ei⁹ exortis q busdā ⁊tra generū simultatibus tulisse filiā suā: ⁊ in dolorez mariti priozis inimici ei⁹ nuptijs copulasse. Contristat⁹ est rex herodes ꝓpter iusiurandū ⁊ ꝓpter simul discūbentes noluit eā ⁊tristari: sed misso spiculatore ꝑcepit ap̄tari Caput iohānis baptiste. Rex vicē adulterino amore saltatrici tussit afferri. Cap. vi.

HUius sit aūt hic Lec. viii. philipp⁹ euāgelista lucas plen⁹ docet dicēs. Anno quintodecimo impij ⁊yberij cesaris ꝓcurante pontio pilato iudeā: tetracha aūt galilee herode: philippo aūt fratre eius tetracha hyturie et traconitidis regionis: Ergo iohānes baptista qui venit in spū ⁊ virtute helye: eadem auctoritate qua ille achab corripuerat et iezabel: arguit herodē ⁊ herodiadē: ꝙ illicitas nuptias fecerint. Ad hoc herodes spiculatore ꝑcepit amputari caput iohānis i carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corpus ei⁹. Et posuerūt illud in monumēto. v. Accedentes aūt discipuli sci iohānis baptiste venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹. Et posuerunt. Lec. ix.

ET cū dies oportunus accidisset: herodes natalis sui cenā fecit ꝓcipib⁹ ⁊ tribunis ⁊ ꝓmis galilee. Solit moztaliuz herodes ⁊ pharao legunt diē natalis sui gaudijs festiuis celebrasse: sed vterqz rex infausto auspicio festiuitatem suā sanguine fedauit. Accedentes discipuli sci iohānis baptiste tulerūt corp⁹ eius Et sepelierūt illud. v. Ad hoc herodes spiculatore ꝓcepit amputari caput iohānis i carcere quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corpus eius Et sep. Gloria. Et sep. Te deū. Posuisti. In tauda.

HErodes enim tenuit ⁊ tigauit iohānē ⁊ posuit in carcerem ꝓpter herodiadem. Dñs regnauit. Afi. Puelle saltāti impauit mater nihil aliud petas nisi caput iohannis. Jubilate. Dñe mi rex da mihi in disco caput io

bannis baptiste. ℟. De⁹ deus me⁹. Ant. Arguebat herodes iohánes ꝓpter herodiadem quã tulerat fratri suo philippo vxorem. ℟. Benedicite. Ant. Da mihi i disco caput iohannis baptiste & contristat⁹ est rex ꝓpter iusiuranduz. ℟. Laudate. Cap. Iste sanctus. Hym. Martyr dei. ℣. Just⁹ vt palma. In euang. ant. Diuiso herodes spiculatorẽ precepit amputari caput iohánis in carcere: quo audito discipuli eius venerũt et tulerunt corpus eius: & posuerũt illud in monumẽto. ℟. Benedict⁹ Oratio. Sancti iohannis. Commemoratio ꝺ scã sabina. Ad horas ante de laudib⁹. Cetera de cõi vni⁹ martyris cũ oratione Sancti iohánis. Ad vesperas ante de laudi. cũ psalmis ferialib⁹ Cap. Iste scũs. Hym. Martyr dei. ℣. Gloria & hono. In euang. ant. In medio carceris stans btũs iohánes vocẽ magna clamauit & dixit: dñe de⁹ meus tibi cõmendo spiritum meũ. ℟. Magt. Oratio Sancti iohannis. Commemoratio de sanctis martyrib⁹ Felice & adaucto. Ant. Gaudent. ℣. Exultẽt.

Oratio.

Maiestatẽ tuã domine supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctorũ tuorũ felicis & adaucti cõmemoratione letificas: ita semp supplicatione defendas per dñm. Sanctorum martyrũ Felicis et Adaucti. Ant.

In diebus dioclitiani et maximiani imperatorũ ꝓpositũ ẽ i pricipib⁹ & magnatib⁹: vt liberos deificos extorqrent de manib⁹ epoꝝ & pbyterorꝝ. Tũc magulian⁹ curator ad se pduci iussit felicẽ episcopũ: cui ita dixit: Da nobis libros vel mẽbrana qs deificos dicit: vt possint igni tradi Felix eps rndit. Hẽo qdẽ: sed nõ sũ datur⁹. Delit⁹ ẽ me ipm igne aduri qꝫ scriptas ꝺificas

Hinc ꝓtect⁹ ꝓtorũ post multa supplicia beatũ felicẽ epm vna cũ clericis suis gladio aiaduerti ꝓcepit. Cũqꝫ duceret ad passiõis locũ: clara voce dixit. De⁹ gras ago tibi qnqginta & sex ãnos ꝛginitatẽ meã custodiui: eã gelica suaui: fidẽ & ꝛritatẽ ꝓdicaui: & nũc ꝓ noie tuo ceruicẽ flecto vna cũ clericis meis ad victimã. Et hec dicẽs: vna cũ clicis suis ꝓ martyriũ tẽfiuit

Hinc etiã Felix ad dñm. felici epo cũ ad decolliãdũ duceret: obui⁹ fuit qdã xpianus: q cũ se xpianũ pfiteret: mox cũ eode felice epo decol

lat. Huic nomē christiāi igno
rātes: adauctū eū appellaue
runt: eo q̄ scō felici epō auct⁹
sit ad coronā. Hoc igit scōrū
martyr̄ p̄cib⁹ bona nobis cū
cta, p̄uenianti: hic & in celestib⁹
p eū qui viuit & regnat m scla
seculoꝝ. Lete. de cōi plurimō
rū martyr̄ cum oīone Deus
satem. vt s. ¶ Sācti Aidani
epi & confessoris. Lec. i.

Ctim ꝙ oswald⁹ regnū
suscepisset: misit ad maiores
natu scottoꝝ: petēs vt sibi mit
teret antistes. Cui⁹ doctrina
gens angloꝝ suscipere fidei sa
cramēta. Accepit eni aidanū
pontificē sūme māsuetudinis
virū: dans ei locū i insula lin
disfarnensi: vbi idem epūs ec
clesiā edificauit. Lec. ij.

Ranslato igit ad celum
oswaldo: suscepit oswin⁹ fra
ter ei⁹ regni gubernacula. De
dit etiā oswinus epō aidano
equū quē equitare solit⁹ erat
qui paruo tpe iteriecto dictū
equū pauperi erogabat. Hoc
cū relatum esset regi dicebat
epō. Nū equos viliores ha
bemus: q̄ pauperibus sufficeret
Cui epūs. Nū tibi charior ē fi
lius equi: q̄z fili⁹ dei: His au
ditis corruit rex veniam po
stulando. Lectio tertia

Tunc epūs regē leuauit: &
astantib⁹ dixit. Scio q̄z non
multo tpe victur⁹ ē rex. Nūq̄z
ante hec vidi humilē regem.
Non eni digna ē hec gens ta
lem habere rectorē. Nec mul
to post dira epi plagia tristi
regis funere ipleta sunt. Qz et
ipse epūs aidanus duodecimo
die post occisionē regis. i. pri
die kalēdas septēbris de scō
ablat⁹ p̄mia recepit perpetua
Lete. de cōi vir⁹ cōfessoris et
pōtificis. ¶ Si festū sci egidij
abbatis i dnica euenerit: trā
ferat in. ij. ferā: & incipiet hi
storia de iob. Si bona die do
minica historia. Deo dīe. in
crastino octa. bte marie. Ado
nat. in crastino sci mauritij fe
rialiter incipiant: & pcantet i
festis nō obstantib⁹ cōmemo
rationib⁹ sci wilelmi & capitis
¶ Sancti Egidij abbatis: ad
vs. sine & psalmi ferialēs. La.
Justus cor. ℟. Hic euo tenus
florem. Iste confessor. ℣. Ama
uit eū. In euāg. an. Suscipiē
tes bti egidij solēnia celebran
da tibi sūme p̄ dignes atq̄z laus
des exoluim⁹: q̄ seruos tuos
& in terra mirificas et in celo
gloriose coronas. ℣. Magn.

Retende nobis Oratio
dīe q̄s misericordiā tuā
& beati egidij abbatis intercē
sione: cuius nos dedisti patro

mijs adiuuari: tribue vt mate/ riestatē tuā exoꝛet pro nobis. p dñm. Ad memoria de scō pri sco martyre. Ant. Hic est vere. ℣. Elia z hoc. Oꝛō. Preſta q̄s vt cōi. Ad matu. Inuit. Ado/ remus regē totiꝰ bonitatis au ctoꝛem. Qui scm egidiū exoꝛ/ nat z gre donis: z iustitie pre mijs. ℟. Venite. Hym. Iste confeſſoꝛ. In primo noct. an. Sanctus egidius natione gre/ cus: a preclaris parentib⁹ oꝛigi nem duxit. ℟. Btus vir. Ant. Coꝛpoꝛe valens: z acer inge/ nio: feliciter est alit⁹: z libera/ liter eruditus. ℟. Quare fre. Ant. In rerū quoq; possessiōe non tenuis: sed ingentē copiā puida largitas erogauit. ℟. Dñe q̄d. ℣. Amauit eū. Le. j.

SAnctus egidius natiōe grecus: a preclaris parē/ tibus oꝛiūdus athenis: patre theodoꝛo noie: matre ℣o pela gia. Quadā die dum ad eccle siam pergeret: accidit vt q̄daz eger iaceret in platea a trāseū tibus elemosynā petēs. Cui⁹ vocib⁹ sanctus puer cōpunct⁹ tunicā qua induebat egro tri buit. Qua indutus eger illico recepit coꝛpoꝛis sanitatez. ℟. Fidelis xp̄i cōfeſſoꝛ egidi⁹ ge nere clarus. Sed scientia vir/ tute z opere longe clarioꝛ ex/ tinit. ℣. Legit quidē regia stir pe fuisse ꝓgenit⁹. Sed Lectū

POst multū post parenti/ bus in pace defunctis: quoꝝ obitū ante spū reuelā/ te prescierat: patrimonij sui qđ eis satis magnū remanse/ rat: xp̄m fecit heredē. Interea dū quadā die de ecclesia redi ret: obuiꝰ ei fuit quidā miseri ma spetie q̄ nup a spēte pcus/ sus mortiferū virus se fateba tur recepisse. Quē vir sanctus oꝛione fusa pro eo: pristine red/ didit sanitati. ℟. Hic euo te/ ner ad liberalia rudimēta di/ spositus: Doctoꝛes summos breui equipauit. ℣. Cum po/ tentis ingenij motū nec leui/ tas precipitem ageret: nec de/ sidia tardū. Doctoꝛes. Lectū

POst multa siquidē mira cula a dño p eū facta per uenit dei nutu egidi⁹ ad quen dam locū haud lōge a rodani fluminis decursu in mare: cui septimania vocabulū est. Ibi q̄ q̄dā reperiēs antrū: iuxta cui⁹ introitū fonticulus vnda pura scatebat: deo gr̄as reddi dit. Triennio ibidē manēs so lis herbis z aq̄ vixit: excepto q̄ ei dñs quandā preparauit ceruā: q̄ certis hoꝛis lactis ali moniā sibi p̄hebat. ℟. Doctiꝰ quoq; puer o gr̄a dei non de/

fuit. Uitā eī⁹ omni mozū ho/
nestate cōmēdās. ℣. Jamiāqz
foras scintillabat indicijs suc/
censa intus lampada charita/
tis. Uitā. Blia. Uitam. In y.
noc. Aii. Hic inter ꝑspera vo/
luptate nō est resolut⁹: nec int
aspera diuturno certamie su/
peratus. ps. Cū inuocarē. Aii.
Jnediā sitim algores et vigi/
lias ꝑ xp̄i amoze delicias cō/
putabat. ps. Uerba mea. Aii.
Affect⁹ iniurijs: z grauiter sau
ciatus affligēt⁹ se depcabat
venā. ps. Dñe dñs noster. ℣.

Q Justū deduxit. Lec. iij.
Unigit aūt familiā re/
gis flauij: q tūc tpis gothoz̄
monarchiā tenebat p̄dci loci
vicinia venādi gr̄a itrare. Ui
dentes aūt ceruā q̄ dei virum
lacte pascebat: oibus alijs coz
poze prestātioze: discopulatis
canib⁹ hanc insequunt. Que
huc illucqz diffugiens ad in/
troitū spelūce appzopinquās
querulis rugitib⁹ cepit a scō
viro q̄si ꝑsidiū p̄operāter fla
gitare. Lanū ℣o nullus infra
lapidis iactū appzopinquare
ausus est: sed vlulatu magno
cōtra venatozes reuersi sunt.
℟. Egro igit cuidā medicāti
q̄si p̄mitias elemosyne sue:
Dedit vestē qua nō superflua
tegebat. ℣. Quāuis adhuc pe
dagogi sentētiā sibi formida/
bilem estimaret. Dedit vestē
qua non superflua te. Lec. v.

Q Uod dū regi relatū eēt
cū multitudine venato
rū rex z eps in saltū perrexe/
runt p̄dictā rem p̄obaturi.
Mota igit̄ ceruā insequētes
locū dumoz̄ ac vep̄z̄ densi
tatē inaccessibilē: circūdede/
runt in gyrū. Unus eoz̄ sagu
tā dirigens: vt ceruā expelle/
ret: sanctuq̄ oz̄antez in genu
vulnerauit. Milites ℣o acri⁹
insistentes: ad seruū dei peruc
nere spelunca. Tandē rei ve/
ritatē cognoscētes: pedib⁹ ei⁹
p̄uoluti tante molestie venā
postulabāt. ℟. Mod̄ exem
plo q̄ddā memozabile signū:
Quo deum egidio cooperari
cōpertū est. ℣. Mā vt eger atti
git oblatā sibi vestē: recepit si
mul p̄ristinam sanitatē. Quo
deum egidio coopera. Le. vj.

P Ostea vero cepit p̄edi
ctus rex frequenter edi/
ficatiōis causa colloquijq̄z vo
luptate reuisere: z scis ei⁹ mo/
nitis eruditi. Cūq̄ sibi renuē
ti sepi⁹ innumeras offerret ga
zas: tandē monuit eū vir dei
vt inde potius aliq̄d cenobiū
cōstrueret: in quo seruos dei
cōgregaret: q dño famularen
tur. Quod cū fecisset: yici⁹ egi

ãius precib⁹ regis postq̃ plurimũ reluctasset: eiusdẽ monasterij curã suscepit. ℟. Parentibus autẽ eius in pace defunctis patrimonij sui xp̃m fecit heredem. ℣. Mirabili modo pauperando ditescẽs dũ tẽporaliũ impẽdijs eterna lucrat. Patrimonij. Glia. Patrimonij. In. iij. noct. an. Credebat qõ didicerat a vero magistro in patiẽtia tandẽ aias possideri. ℣. Dñe qs. Ant. Virtute itaq̃ vect⁹ ad sublimia: sacerdotali ifula meruit decorari. ℣. Domine in virtu. Ant. Obtinuit cui illud sapiẽtis: q̃ in tp̃e re fact⁹ est reconciliatio. ℣. Dñi est ter. ℣. Magnificauit. Sequẽtia lec. sũt d expõne euangeliũ lucã: Nemo lucernã accẽdit. Omel. vi i cõ. ℟. At vbi sci viri virt⁹ pre magnitudine sua latere nõ potuit. Confluebant ad eũ plurimi corporis aieq̃ beneficia postulãtes. ℣. Nec ꝙ vbi dator hilaris: et quod daretur abunde aderat spei sue munere frustrabãtur. Confluebãt ad eum plurimi corporis animeq̃ beneficia postulantes. Lectio octaua.

PRoxima itaq̃ die dum vir sanct⁹ missam de mane celebrans pro iam rege dominũ in canone deprecaretur apparuit ei angelus domini super altare cedulam ponens in qua descriptum erat ordine t ipsum regis peccatum: t egidij precibus esse ei dimissum: si penitens tantum ab eo desisteret. Quod videꝫ dei famulus: et officio peracto regi legendam tradidit. Recognoscẽs igitur rex scelus quod fecerat: ad pedes illius procidit flagitans: vt apud dñm suis precibus patrocinaretur. ℟. Cũq̃ mira gesta laudum p̃conia sequerentur: mari transito Natalez greciam sua presentia viduauit. ℣. Incautum esse iudicans leuis fame precio thesaurum bone cõscientie vendicare. Natalem greciam sua presentia vi. Lec. ij.

SAnctus ꝙ egidius postea cum paucis fratrib⁹ romam perrexit: vt monasterium suũ apostolico iuri manciparet: ne alicui laice persone ecclesiastice religiõis ignare subderet. Huius itaq̃ decreti ab apostolico p̃ceptum detulit secũ p̃uilegiũ. Duo quoq̃ cypressina ostia sanctorum imagines apostolor̃ insculpta dedit ei apostolicus i pignus charitatis. Que vir domini diuine gubernationi commẽdãs in tyberim misit.

Qui cū quentisset ad monaste
riū suū: mox a quibusdā rela
tū ē: duo mire sculpture ostia
ui portui esse sine aliquo regi
mine. Quod vir scūs audiēs:
illa deserri ad monasteriū ius
sit. Cōfirmatis igit oib⁹: anno
tuit ei dē⁹ p spm scm exitū sui
die imunere. Qd ille trib⁹ in
dicatis: media nocte dñica ka
lendas septembris migrauit
ad dñm: cui est honor t glia i
secula seculorū. ℟. Mirabile
quidē est quanta in eo succre
uerit parsimonie virtus. Luz
multo ipe ab ipsius quoq3 pa
nis abstineret edulio. ℣. Un
facile patet eū nec pulmenta
ria: nec quelibet gule irrita
mēta quesisse. Cū multo. Glo
ria pri. Lum. ps. Te deū. ℣.
Ora pro nobis. In laudi. añ.

Dominū semp et vbiq3 regnantē in scō suo egi
dio mirificū predicemus. ps.
Dns regit. Añ. Jubilem⁹ deo
gratulantib⁹ animis: q patro
nū nostrū egidiuz decorauit
gra scitatis. ps. Jubilate. Añ.
Deus vt tandē nos vigilātes
inuemas: cari tui nobis meri
ta suffragent. ps. Deus deus
meus. Añ. Bñdicat⁹ sit vniuer
salis dns: qui beatus nobis cū
bñdicit egidi⁹. ps. Bñdicite.
Añ. Laus iocūda resonet deo
viuo t vero: i sci sui egidij mi
raculis glorioso. ℣. Laudate
Cap. Bñdictionē. Hym. Je
su redēptor. ℣. Justus germi.
In euāge. añ. Bñdicimus te
clemētissime deus: q die festū
bti egidij in laudē tuā nob ex
pedere tribuisti: teq3 supplici
ter exoram⁹: vt cis tuis: qui
bus honorificētiā exhibem⁹:
virtute ac premijs soetari me
reamur. ps. Benedict⁹. Dio
Prete de. Cetera de cōi ym⁹
cōfessō pōtifi. Cū demo. de
martyre. Ad hor. añe d laudes. Cetera de cōi: cū oratione
Prete de. Ad vesp. añe de lau.
cū psal. ferialib⁹. Cap. Bñdi
ctionē. Hym. Jesu re. ℣. Amas
tuit. In euāge. añ. Scē ꝓfessor
et patrone nr egidi: p cui⁹ me
ritis deū glorificam⁹: apud di
lū pro nob te intercedere scie
tiam⁹. ps. Mgt. Dio. Prete
de. In trāslatione sci cuth
berti epi. Ad vesp. añe t psal. fe
riales. Ca. Ecce sa. ℟. Miles
christi. Hym. Iste ꝓfessor. ℣.
Amauit. In euange. añ. Con
fessor. ps. Mgt. Oratio
Omnipotens sempiterne
de⁹: q semp es t vbiq3 mirabi
lis: eq3 imēsā clemētiā tuā: vt
sicut beato cuthberto pōtifici
tuo eminētē glīaz cōtulisti: sic
ad consequēdā misericordiā

tuū ei⁹ nos factas ꝑcib⁹ ad ꝟ uari. ꝑ dñm. Eiusdem. de scō birino. Ant. Iste cognouit. ℣. Iustū de. Oratio. Da qs. vt ꝙcūq; Ad matut. Ant. Tnū deū &c. Capit in comm. Lectio.

GRatia aūt diuina inspirāte anno vndecimo obit⁹ scissimi ꝓtis cuthberti frēs charissimi lindisfarnēsis monasterij sepulchrū ei⁹ aperiētes inuenerūt corp⁹ ei⁹ totū ꝙsi adhuc viueret integrum; multo dormienti ꝙz mortuo simili⁹: sed et vestimēta quibus indutū corp⁹ erat: prisca nouitate apparebāt. Qd̄ videntes frēs: festinātes retulerūt antistiti suo eadberto q̄ inuenerant ⁊ viderant. Attulerūt ꝙz ei ⁊ ptē idumētor: q̄ corp⁹ sēm ambierāt. Lectio.

ILle aūt dilect⁹ deo eadbertus antistes cuthberti successor: sci patris vestimētor munera gratāter accipiēs: ⁊ miracula libēter audiens: ipsa induméta miro oscūlabat affectu. Dixitq; frībus: Vos ergo nouā iduméta scō corpori exhibēte ꝓ his q̄ ad me attulistis: ⁊ sic reponite in archā quam parastis. Lectio.

DIxit ꝙz dicens: Scio aūt certissime q: nō diu remanebit vacuus locus ille et ꝙbus ēgo i eo facultatē quiescēdi dīs ꝓstare dignabitur. Fecerunt aūt frēs vt iusserat: ⁊ in theca corp⁹ reconditū sup̄ pauimentū sanctuarij posuerunt. Nec multo post: ipse dilect⁹ eadbert⁹ morbo correptus acerbo migrauit ad dñm. Et posuerūt corp⁹ ei⁹ in sepulchro supdicto ꝓtis cuthberti, In q̄ etiā loco signa sanitatū meritis amboꝝ fuisse referūt q: vita vtriusq; deo digna inuēta ē: cui ē honor ⁊ glia in sēcula seculoꝝ amē. Ad dñs. Lec. ij

De sancto birino. Lectio.

BEat⁹ siqdē cōfessor birinus rome ex nobili ꝓsapia ortus: pie et religiose moralitatis ornamēta q̄rebat. Audita igit rumore tāti viri sūmo pontifici honorio: innuitat ab eodē: ⁊ iā illi⁹ ꝓsentat obtutibus: q̄ ei ad epat⁹ exercit officiū mādās: vt britāniā fidei ꝟbū ꝓdicatur⁹ aditet. Iniuncto itaq; ope suscepto: btūs birin⁹ in britaniā puenit: et gewisoꝝ totā terrā paganā ingrediēs: inuenegillū regē illorū de aq̄ lauacri a scō rege oswaldo disponēte dei gratia susceptū ad fidē xpi conuertit. Lectio. v

BAptisato aūt rege baptisat ⁊ ei⁹ familia vniuersaq; ꝓuincia. Donauerūtq; memorati reges btō birino ci

uitatē: que dorcaceſter vocat ad faciēdā inibi ſedem epalē. Sublimat⁹ igit in ſede btūs antiſtes parat eccleſias: fana cum ſimulachris euertit: ordinauit clericos: viuere ℣bo docet ⁊ exēplo. Dedicatis ℣o q̄z plurib⁹ eccleſijs: multiſq; populis ad dñm aduocatis humane cōcedens nature migrauit ad dominū. ℟. Ecc. iij.

Epult⁹ ℣o in ciuitate pontificat⁹ plongū tēp⁹ requieuit Et poſt multos annos edde epiſcopatū regēte: qui quint⁹ ei i epiſcopatū ſucceſſit: trāſlatus eſt in wentanā ciuitatē: ⁊ in eccleſia bīor apl̄or petri et pauli honorifice tumulauit. Euoluto aūt multo tpe beat⁹ adelwoldus magne religiōis vir: q in epatu vicesimus ſext⁹ ſucceſſit: de loco vbi poſitum fuerat ſciſſimū corpus eleuauit: et in eademecclesia iuxta maius altare honorificētus collocauit: ad laudem dñi nr̄i ieſu xp̄i. ⁊ reſo vltime lect. de expoſic euāgel. Vos ēſtis lux mūdi. Omel. vt in cōi. nocturn. ℟. Sint lūb. Cetera ad matut. ⁊ horas de cōi vnius ꝓfeſſ. pontificis: cui⁹ oratione Ops ſempiterne deus. Et fiat memo. de ſcō birino. Ad ii. Amauit. ℣. Magnificauit. Dio. de cōi. Ad vſ-

ſū. Ecce ſacerdos. Dſalt. feria lect. ⁊ cetera vnius ꝓfeſſ. pontificis: cui⁹ oratione Ops ſempiterne de⁹. Collect. de ſcō bertino abbate. Ad i. Juſtū deduxit. ℣. Magnificauit. Dio. Inter, ceſſio. vt in cōi. Si in feſto ſcī cuthberti in dñica euenerit: differat. ⁊ ibi incipiat hyſtoria Si bona. ⁊ fiat memor. de ſcō birino tūc: cū aſſ. Cōfeſſor dñi. ℣. Amauit. Dio. Da q̄s ops de⁹. vt in cōi. Et ad ea putū in dñicis incipiatur de ſcō cuthberto. ⁊ memo. fiat dñice. et memor. de ſcō bertino abbate. ⁊ i feſtiuo fiat de ſcō cuthberto. ⁊ med. lect. de ſcō bertino. cuj⁹ in ſortijs Dñe preueniſti. ℟. Iſte hō ab ado. ℟. Vir iſraelita. Expō. Vos eſtis lux mūdi. ⁊ nonū. ℟. Sācte cuthberthe ⁊ ſup pſalmū Bēdictus Euge ſerue. Et memoria de ſcō bertino. Ad. Iſte hō. Si med. lect. ſint de ſcō bertino in die ſci cuthberti: nonū ℟. erit Sint lūb. Cetera vt ſup. Sancte cuthberte. In laud. añe ⁊ cetera vt ſ. De mor. de ſcō bertino. Ad. Iſte hō ⁊c. Sci bertini abbatis

Gregi⁹ dei abbas Sc. ſ. bertin⁹ poſt audomari obitū multū vixerat ānis: turbāq; monach⁹ ſub diſtricte

sacre regule iugo custodiebat
Post trāsitū aut beati bertini
ḡdaz nocte dñica tres viri ad
piscationē ibant: z tantā mul-
titudinē pisciū capiebant: q̄n-
tā nunq̄z antea vna prendide-
runt nocte. Post piscationem
ꝓvolati nauigabant ad portū:
sed de nauicula se mouere nō
poterāt. Lectio secūda.

Uo. n. ex eis pedū z ma
nuū officio ꝓuati toto fuerūt
corpore ꝯtriti. Tertius aūt offō
pedū priuat⁹: surdus effect⁹ é.
Ulto eni sup eos venit diui-
na ꝓpter noctis dñice trāsgres-
sionē. Uenientes aūt ad sci ber-
tini sepulchrū: ꝑstinā recepe-
runt sanitatez. Quidā etiā hō
maligno spū repletus ecclesiā
sci bertini ingressus dū frēs ad
ꝑcipiēdā refectionē peteret re
fectoriū: furat⁹ é vasa argētea

Um ille egressus Lectio
cepit q̄rere aditū porte:
vidit sicut ipse postea narra-
uit: plurimos sibi assistere ini
micos. Uñ ꝯtigit vt reuertēs
p mediū monasteriū iter arri
peret: z p pietū ꝓcipicia salt⁹
daret. Cūq̄z deten⁹ interroga-
retur cur ita dementasset: sta-
tum exposuit totius rei verita
tem: z redditum est ei exire li-
berū. Cetera de cōmuni vnius
confessoris non pontificis.

¶ In vigilia natiuitatis bea-
te marie virginis. Ad matut.
hat seruntur de sancto eius
dē cum nocturno. Le. j.

Quidā scē romane eccl̄ie
subdiacon⁹ noie ewriti⁹ ꝓfe-
ctus ad ciuitatē aurelianēsem
puenit. In q̄ aūt ꝓ cōstituē-
do epo ꝯtētio exorta fuerat: z
pontifices p antistitis electio-
ne: atq̄z nuncij ab imperatore
ꝓ reprimēda populi dissen-
sione direct⁹ cōuenerāt. Pre-
dict⁹ ꝓvo subdiacon⁹ ad locū ve
niēs: iuxta ianuas eccl̄ie stetit

Omnibus ergo do Le. ij.
minū deprecantib⁹: ec-
ce colūba instinctu dei trans-
missa volitare cepit per totaz
eccl̄iam more personā inue-
stigantis. Que speculata bea-
tum ewrtium: illico super ca
put ei⁹ sedit. Hoc signū vidēs
populus: admirari cepit: oēs
ꝓvo clamauerūt dicentes: Iste
est quem dñs nobis pastorē:
et sibi predestinauit pontificē.

Quid multa? Lectio. iij.
Perficitur dei volun-
tas. Peracta igitur sancti viri
consecratione: cepit dominus
per eum signa operari maio-
ra. Surdi vero recipiebāt au
ditū: ceci visuz: muti loquelā:
claudi gressū: paralytici curatio
nē. Cūq̄z extremuz vite ꝑtis

temp⁹ sibi iminere vbi dei cognosceret: timens ne post suū obitū sicut antea pro pastore dissensio fieret: facto filio cū vniuerso clero et pplo: successorem sibi sem̄ elegit amantū. Quib⁹ expiens: corpus terre aiam, reddidit celo. Lete ad manū. et bonas de cōi vnius confessoris et pōtificis cū oratione de cōi. ℣ In natiui. bte marie virginis. Ad vs. nō. Felix nāq; ℟. Dixit dñs Ali. Virgo pru. Et cetera. sicut in vigilia assūptiōis. Cap.

O Quam pulchra est casta generatio cuī claritate immortalitas eni est in memoria illius: qm̄ et apud deū nota est et apud homines. ℟ Solē iusticie. ℣ Ave maris stel. ℟ Post par. In euāg. qñ Gloriose virginis marie ortū digniss̄imū recolamus: cui⁹ dñs humilitatē respiciens angelo nūciante cepit redēptorē mūdi. ℟ Adiuua

Applicationē ser/ uoꝝ tuoꝝ de⁹ miseratoꝝ exaudiat: vt qui i natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: ei⁹ intercessionib⁹ cōplacatus a te pe instātib⁹ piculis eruamur. p eū. do. ℣ Memo. de sō adriano martyre. Ali Dic est vere. ℟ Ella et ho. Oratio

Presta q̄s ops de⁹: vt q̄ beati adriani martyris tui natalitia colim⁹: a cunctis malis iminentib⁹ et⁹ intercessione liberemur. p dñm. Ad cōplet. vt in festo assumptionis. Ad matu. Inuita. Lorde: et voce simul xp̄m regez venerem̄ur. Virginis et mris iubilemus nobili ortu. p̄. Venite. ℣ Ave mar. In. j. no. aī. Hodie nata ē bta virgo maria ex pgenie dauid p quaz salus mūdi credētib⁹ apparuit. p̄. Dñe dñs nr̄. Ali. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus vt ipsa p nobis intercedat ad dñm deū nr̄m. p̄. Celi enar. Ali Qñ nata est virgo sacratissima: tūc illuminat⁹ ē mundus stirps beata radix sancta et benedict⁹ fruct⁹ ventris. p̄. Dñi est terra. ℟ Scā dei genitrix virginitas. Hymno fulberti carnotē. epi. Approbate ꝓsuetu. Hodie nata est bta virgo maria ex pgenie dauid p quā salus mūdi credentib⁹ appa/

ruit. Cui⁹ vita gl̃ziosa lucez dedit seculo. ℣. Btissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹. Cui⁹. ℟. ij.

Inter oēs autez scōs memoria beatissiue marie virginis eo frequenti⁹ agitur atqz festiuius: quo maiorem gratiā apud deū credit inuenisse. Unde post alia q̄dā ipsius antiquiora solēnia nō fuit cōtenta deuotio fideliū: quin natiuitatis solēne supadderet hodiernū. ℟. Beatissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹. Ut ipsa p nobis ītercedat ad dñm Iesuz xp̄m. ℣. Cū iocūditate natiuitatē bt̄ē marie celebrem⁹. Ut.

Lec. iij. Ac itaqz die peculiariter in eccl̃ia recitandus esse videret liber ille: q de ortu eī⁹ atqz vita scripsit⁹ inueniebat: si nō iudicassent eē pies inter apocrifa numerandū. Atqī magnis ac sapientib⁹ viris ita visum est: nos alia quedā: sed nō aliena legētes eccl̃iasticū morē debitis officijs exeqmamur. ℣. Stirps. Iesse. ℣. n. ij. noc. an. Hodie nata est virgo maria ex semine abrahe: letant archangeli exultant oēs sci: z cōgaudet oīs mundus. ℟. Eructauit. ℣. Dignū nāqz est: vt ei cū sūma deuotione famulemur p quā nobis virginitatis insignia publicarit. ℟. Deus nr̄ refu. ℣. Benedicta z venerabilis sca maria virgo dei genitrix cui⁹ natiuitatē celebrem⁹: vt inter cessio ipsi⁹ sit p nobis ad dñm.

℟. Fundamenta. ℣. Speciosa facta es z su. Lec. iij.

Beata ergo dñi mater et ꝑpetua virgo maria: p̄riusqz nasceret: oraculi emiciata ei: z designata miracul̄. Nata ꝑo ex ꝑgenie diuinit⁹ ordinata: p̄riuilegio virtutum insignis enituit: saluatorem edidit: a q̄ glorificata in celo: nūqz terrigenis patrocinari desistit. ℟. Gloriose virginis marie ortū dignissimū recolamus. Cui⁹ dñs humilitatē respiciēs āgelo nūciante concepit redēptorem mūdi. ℣. Hodie nata est beata virgo maria exp̄ roge nie dauid. Cuius do. Lec. v.

Propositionē sequat suo ordine narratio. Jamqz referam⁹ vnū de ꝓtaxatis miraculis: ac deinde pauca expediamus. Dixit etern⁹ ad veterem: de⁹ ad serpentē. Jnimicicias ponā inter te z mulierē z semē tuū z semē illius. Ipsa cōteret caput tuū: z tu īsidiaberis calcaneo ei⁹. ℟. Laude z aio xp̄o canam⁹ gl̃ziā in hac

sacra solēnitate in qua beata dei genitrix virgo maria exorta est. Quā gabriel archangelus plenaz gra oñdit. Valde nāqz eā nos oportet sūma cū deuotione venerari: q̄ tam sancta permanet virgo. Quā.

Quid est fratres in hoc loco caput serpentis cōterere: nisi principalem suggestionē diaboli: id est cōcupiscentiā resistēdo superare. Si ergo queraf: quena mulier huiusmodi victoriā opata sit: plecto nō reperiē in linea generationis humane: donec pueniatur ad illā de qua nūc aginius sanctaz sanctā. Nata est igit beatissima virgo patre nazareno: mre beethleemitica: quas vrbes xpi natiuitati vel cōuersatiōi destinatas eē pphete non tacuerant. ℟. Ad nutū dñi. Natiuitas est hodie scē marie virginis: cui⁹ pulchritudinem respexit de⁹ z visitauit humilitatē suā. ℣. Lātate. Ista est speciosa electa a dño: cui⁹ natiuitatē celebrem⁹: vt ipsa intercedat p nobis ad dñm deū nr̄m. ℣. Dñs reg. ex. Sācta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora p pplo: interueni pro clero: intercede p deuoto femineo sexu. ℣. Lantate. ℣. Post partū.

Iber generationis iesu xpi. Et reliq. Sermo ex cōmentario beati hieronymi presbyteri. Lectio.

In ysaia legit. Generatiōnē eius qs enarrabit. Nō ergo putem⁹ euangelistā prophete eē grariū: vt qd ille nō dixit eē futurū: hoc hic narrare incipiat: qz ibi de generatione diuinitatis: hic de incarnatione est dictū. A carnalib⁹ aūt cepit: vt p hominē deū discere incipiamus. ℟. Natiuitas gloriose ⁊ginis marie ex semie abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Natiuitas est hodie sancte marie virgis. Cui⁹

Filij dauid: filij abrahā. Ordo ꝓpositus sed necessario cōmutat⁹. Si eni pri⁹ posuisset abrahaz z postea dauid: rursus ei repetend⁹ fuerat abrahā: vt geneationis series texeret. Jō ātcet ter ptermissis hoz filiū nūcupauit: qz ad hos iñ est scā de xpo repromissio. Ad abrahā i scie inqt tuo bñdicēt oēs gētes: qd ē xps. Ad dauid: d fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. ℟. Felix nāqz. Ter.

tuam natiuitatē. Ec. ir. Udas aūt genuit phares z zarā de thamar. Notādū in genealogia saluatoris: nullaz fcām assumi mulierē: z eas q̄s scriptura reprehēdit. Ut q ppt pcā ꝛes veneraī de peccatrib⁹ nascēs oīuz pctā deleret. Uñ z in ꝓsequētib⁹ ruth moabitis posuit: z bethsabee vxoꝛ vrie. Naason autē genuit salmon. Iste ē salmon princeps iude: sicut in numeꝛi legimus Solē iusticie regē paritura suppmū. Stella maria maris hodie processit ad oꝛtū. ℣. Lernere diuinū lumē gaudete fideles. Stella. Blia. Stella. ps. Te veū. ℣. Spēosa scā.

Natiuitas gloriose ℣ginis marie ex seie abrahe oꝛta ō tribu iuda clara ex stirpe dauid Dñs regū. Natiuitas est hodie scē marie virgis cuius vita inclyta cūctas illustrat ecclesias. ps. Jubilate. Regali ex ꝓgenie maria exoꝛta refulget: cui⁹ pcib⁹ nos adiuuari mente z spū deuotissime posciui⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹. Lorde z aīo xp̄o canam⁹ gloriā in hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. ps. Benedicite. Cū tocūditate natiuitatē btē marie celebremus: vt ipsa ꝓ nobis intercedat ad dñm deum nr̄m. ps. Laudate. O q̄z glorifica

O q̄z glorifica. ℣. Elegit eā deus. In euangel. an. Natiuitatē hodiernā ꝓpetue virginis genitricis dei marie solēniter celebremus: q̄ celsitudo thꝛonꝰ processit alta. ps. Benedicti⁹. Dio. Supplicationem. Nisi granuz. ℣. Justus vt palma. Dio. vt in cor. Ad pri. ma au. Natiuitas glorio. ps. De⁹ in noie tuo. ℣. Jesu xp̄e. ℣. Qui de virgine. Ad. ay. an. Natiuitas est. Legē pone. Cap. O q̄z pulchra. ℣. Scā dei genitrix ℣go semp maria ℣. Intercede ꝓ nobis ad dñm deū nr̄m. Virgo. Blia. Scā. ℣. Post ptū Dio. Supplicationē. Regali. ps. Defecit. Cap. Et sic i ip̄o. ℣. Post ptū ℣go. Inuiolata permāsisti ℣. Dei genitrix iterce de ꝓ nob. Inuiol. Blia. Post ℣. Spēosa. Dio. vt s. Ad. ix. An. Cū tocū. ps. Mirabilia. Cap. Et radic. ℣. Spēosa scā es Et suauis. ℣. In ōlitꝰ tuis scā ō dei genitrix. Et. Blia. Spec. ℣. Elegit eā. Dio. vt s. Ad. vs. an. ō lau. cū psal. ō dña. Cap. O q̄z pul. Ad nutū. by. O q̄z glo. Post ꝓ

Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo: ex te enim ortus est sol iusticie xps deus noster: qui soluens maledictionem: dedit benedictionem: et confundens mortem: donauit nobis vitam sempiternam. ps. Magn. Dio. Supplicationem. Sermo. de sancto Gorgonio. Ant. Beatus vir qui.

Gloria et bo. Oratio.

Sancte martyr tuus gorgonius dne sua nos intercessione letificet: et pia faciat solemnitate gaudere. p do. Quotidie infra octauas: nisi ut dsticabit hoc nō dicat seruitium. Ad matutinū. Inuitato. In honore. ps. Venite. Hymn. Aue maris. In noc. ant. Hodie nata. ps. Dne dns nr. Et ceteri psalmi sicut in die sub hac ant. v. Scā dei.

Osculetur me Lectio. j.

Osculo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerunt te. Trahe me post te: curremus in odorem vnguentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et letabimur in te: memores vbera tua super vinum recti diligunt te. r. Hodie nata. et cete. de prima turba: secundo die de scōa turba: tertio die de tertia turba: ordinauit ite.

Lectio. ij.

Nigra sum sed formosa filie hierusalem sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis. Nolite me cōsiderare: quod fusca sum: quia decolorauit me sol. Filii matris mee pugnauerunt contra me: posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodiui. Lectio. iij.

Ostende mihi quem diligit anima mea: vbi pascas: vbi cubes in meridie. Ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Dox xpi ad ecclesiam. Si ignoras te o pulchra inter mulieres: egredere et abi post vestigia gregum: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum. ps. Ecce deus. v. Speciosa. Grad. hec sola ant. Matuitas glor. ps. Dns reg. Sap. O qm pulchra. Hymn. O qm glorifica. v. Elegit eam. Antiphona super psalmos. Benedictus Magn. vt supra infra octa. assumptionis: excepto quando dnica contigerit tertia die: natiuitatis beate marie: tunc ad matutinum dicatur ant. In prole mat. super psalmū Benedictus loco ant. Sancta maria. Oratio Supplicationem. Sermo. de sancto Gorgonio. Ad primam. Ant. Matuitas est.

Jesu christe. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. ant. Regali. Et cetere ante de laudib⁹ ad alias horas. Capitula et responsoria paralia sicut idie. Ofo Supplicatione. Ad vesperas ana. Matutinas glorio. ꝑ. Dixit dñs. et ceteri psalmi sicut i die sub hac antiphona. Lap. O q̄z pulchra. Hym. O q̄z gloriosa. ℣. Post partum. Iteua. ad. secundū ordinem. Oratio Supplicationem. Terno die

QUitatui meo. Lectio. j. In curribus pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sunt gene tue sicut turtur is: collum tuū sicut monilia Muremilas aureas faciem⁹ tibi: vermiculatas argento. Ritoria scōm ordinē. Lectio. ij.

Ox ecclie de xp̄o. Duz esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorē suū Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ mihi: inter vbera mea cōmorabit. Botrus cypri dilectus me⁹ mihi: i vineis engaddi.

Ox xp̄i: Ecce tu Lectio. iij. pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarum. Vox ecclie. Ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus: lectul⁹ noster floridus tigna domoz nostrarū cedrina: laquearia nostra cypressina. Ad vesperas memoria de martyribus priuo. et iacinto.

Beati prothi nos Ozo. dñe et iacinti foueat p̄cio sa ꝓfessio et pia iugiter intercessio tueat. p dñm. Quarto die

Vox christi. Ego Lectio. j. flos campi et liliū vallium. Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. Vox ecclesie sicut mal⁹ inter ligna syluaz: sic dilect⁹ meos inter filios. Sub vmbra illius quē desiderabā sedi: et fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Lectio. ij.

Introduxit me rex in cellam vinariaz: ordinauit in me charitatem. Fulcite me floribus: stipate me malis: qz amore langueo. Leua ei⁹ sub sub capite meo: et dextera illi⁹ amplexabitur me. Lectio. iij.

Vox christi: Adiuro vos filie hierusalē p capreas ceruosqz campoz̄: ne suscitetis neqz euigilare faciatis dilectaz: quoadusqz ipsa velit. Vox ecclie: Vox dilecti mei. Ecce iste veniet: saliēs in mōtib⁹: transiliēs colles. Ultra memoria de martyrib⁹. Oratio vt supra. Quinto die. Lectio. j.

Similis est dilect⁹ me⁹ capree hinnuloqz ceruoz. En ipse stat post parietem nostrū aspiciēs p fenestras, pspi-

ciens p cancellos. Et dilectus me⁹ loquit̄ mihi. Surge ppera amica mea: columba mea: formosa mea ⁊ veni. Lectio.ij.

Ecce enī hyemps transijt imber abijt erecessit. Flores apparuerunt in terra nr̄a: tēp⁹ putationis aduenit. Vox turturis audita ē in tra nr̄a: ficꝰ protulit grossos suos: vinee flores odorem dederūt. Le.ij.

Vox christi. Surge amica mea: speciosa mea et veni. Colūba in foraminibus petre: i cauerna macerie. Ostende mihi faciē tuam: sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox enī tua dulcis ⁊ facies tua decora. Liete. vt ā. Ad vesperas xlbēno. de scō mauritio epo ⁊ cōfesso. Alii. ℣. ⁊ oro vt i cōi. Si vo festū natiuitat̄ bte marie an dñica vrgerit: nunc erit septo de legenda sequens.

Sexto die Lectio prima

Vox aduersus hereses. Capite vobis vulpes paruulas que demoliūt vineas: nā vinea nostra floruit. Vox ecclesie. Dilectꝰ meꝰ mihi ⁊ ego illi: q pascit̄ inter lilia donec aspiret dies: ⁊ inclinent vmbre Reuertere silis esto dilecte mi capree aut hinulo ceruoꝝ sup mōtes bethel. L.ij.

Vox eccle electe de gentibꝰ. In lectulo meo p noctes q̄siui quē diligit aia mea: q̄siui illū: ⁊ nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē p vicos ⁊ plateas q̄rā quē diligit aia mea: q̄siui illū ⁊ nō inueni. Inuenerūt me vigiles: q custodiūt citatē.

Ecclesia de xpo Le.ij. dicit. Num quē dilexit aia mea vidistis? Paululuz cū trāsissez eos: inueneni quē diligit aia mea. Tenui eū nec dimittā: donec introducā illū in domū mr̄is mee: ⁊ in cubiculum genitricis mee. Die primo die infra natiuitatem beate Marie. Lectio.j.

Vox synagoge de ecclia Que est ista q̄ ascēdit p desertum sicut virgula fumi ex aromatibꝰ myrre ⁊ thuris ⁊ vniuersi pulueris pigmentarij. Vox ecclesie. Ēn lectulū salomonis sexaginta fortes ābiūt ex fortissimis isr̄l. Le.ij.

Omnes gladios tenētes ⁊ ad bella doctissimi: vnuscuiusq ensis super femur suum propter timores nocturnos. De ecclia dicit: Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis lybani. Colūnas eius fecit argēteas reclinatoriū aureū: ascensum purpureū media charitate cōstrauit propter filias hierusalem. Lectio quarta.

Vox ecclesie de christo. Egredimini: & videte filie syon regem salomonez in diademate quo coronauit eū mater sua in die desponsationis illius: & in die letitie cordis eius. ℭ Dñica infra octa. Ad vs. aīi. Natiuitas glo. Et cetere aīe cū psalmis de dña. Cap. O q̄z pulchra. Hym. O q̄z glorifica. ℣. Post partum. Aīi. sup psalmu Magn. iuxta ordinē p̄scriptū in assūptione ℳio. Supplicationē. & cet. vt in die. Ad matu. Inuita Cor de & vo. p̄s. Venite. Hym. Aue maris. In. j. no. aīi. Hodie nata é. ℣. Dñe dñs nr̄. Et cetere aīe & psalmi sicut in die. Benedictiones sicut in die. Sermo bti hieronymi. Le. j.

Si beatissimā dei genitricē mariā fr̄es charissimi diligēti⁹ inspiciam⁹: nihil virtutis est: nihil speciositatis: nihil cādoris & glie: qđ in ea nō resplendeat. Et ideo bñ circūdant eam flores rosarū: & lilia q̄ alliū: vt virtutes virtutib⁹ fulciant: & formositas decore castitatis augeat. ℣. Hodie nata. & cetera ut supra vsq; in die.

Tam ois splēdor & Le. ij. glia quāto illustrat fulgore suo sublimi⁹: tāto apparet p̄stātior claritate: & q̄rūlibet subiectorū eximior p̄dicatur. Sic & bta dei genitrix: cui⁹ candor virginitatis: ac si plātatio rose in iericho specialius effulget: circūdata officio charitatis splēdidi⁹ enitescit.

Submittit scōr cla Le. iij. ritas: vt ei⁹ ampli⁹ glia cōmēdet: q̄ sup angelor̄ choros eleuata iam btissima p̄dicat. Nā angelor̄ q̄zus celsior sit natura: non tñ gr̄a maior: q̄ et ipsi gratuita gr̄a ne corruerēt saluati sunt. Vñ illud: Verbo inquit dñi celi firmati sunt: et spiritu oris eius oīs virtus eorum. Lec. nūj.

Quod si spū dei ois virt⁹ angelor̄: constat beatā & glosam virginē: in quā supuenit spūscūs: & de⁹ totus illapsus portat noué mensib⁹ in vtero: credēdū ampliora p̄meruisse ꝓtutū p̄uilegia: p̄cepisse gr̄az ab angel' eē collaudatā. Le. v

Vnde etsi mirabil' ē eor̄ virtus & firmitas perpetuitatis: mirabilio: tñ in maria: quā obumbrauit virt⁹ altissimi: vt vltra omnem virtutem sit angelicā: qđ factū est in ea: & admirabile cunctis seculis sacramentū: ac p̄ hoc etiaz angelis exinde maior p̄stat gr̄a: cum instruant ab eo oia: quē veneranť & adorāt sup se

ebristum regem dñm natū ex eadem virgine. Lec. vj.

Inc t maria cūctis tanto venerabilior q̄nto gloriosior: et quanto virtute altissimi extollitur ad sublimia: táto clarior resultat in gl'ia. Plena siquidé gratia: plena deo: plena virtutib⁹: nó potest nó possidere pleniter gloriā claritatis eterne: quā plenissime accepit: vt mater fieret saluatoris. Ite vltime lec. de exp⁹ sitiõe euang. scdm lucā.

In illo tpe: Intrauit iesus q̄dā castellū: t mulier q̄dā martha noie excepit illum in domū suā. Et reliqua. Ome. de bmõe bti āselmi epi

Unum martha vel mariā dico: earum significātia intelligo. Sed iam videam⁹ actionē: deinde cōmēdem⁹ cōtēplationē huius marie. Et vt plantius id faciam⁹: quid alij p martha opant: t qd ista operata ē cōferamus Lectio. vij.

Hūj hospitē quēlibet in domo sua suscipiūt: ista non quemlibet sed ꝓpriū dei filiū: q nō habet vbi caput reclinet: nó in domo sed i vtero suscepit. Alij nuduz quēlibet veste mutabili atq; corrupti/bili vndelibet cōpositō coopertū: ista carne sua vestiuit ꝙ/ hum dei: qō in eadē virgine carnē in vnitate ꝑsone assumpsit: q̄ sine fine incōmutabilis atq; incorruptibilis pmanebit.

Hūj quēlibet esu/ rientē vel sitientē cibo vl' potu exteriori reficiūt: ista hoiem deū humanitus indigentē: nō solū exterioribus cibis vel potib⁹ pauit: vexetiā interiori lacte suo aluit. Et vt breuiter sex illa misericordie opa pcurram⁹: que cū vni ex minimis suis fiunt: deus sibi facta ꝓfitet: t ista nō quēlibet ex minimis: sed summū dei filium hospitē suscepit: nuduz carne vel ēt pānis opuit. Esurientē pauit: sitientē lacte potauit: infirmū p infantiā. t iacentē nō solū visitauit: sz etiaz balneando: fouēdo: liniendo: gestando frequētauit. Ut meritō de ea dicat. Martha aūt satagebat circa frequēs ministerium. Letera ad matut. ei horas sicut in die natiuitatis ꝓter aīaz sup. pē. Benedict⁹ que dicet iuxta ordinē ꝓlectum in assumptiõe: in exaltatiõe sce crucis. Ad vē. Natiuitas gloz t cete. aīe sequentes cuz psalmis de dña.

Quibi aūt absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu xpi p quem mihi

mundus crucifixus est: & ego mūdo. ℟. Hoc signū. Sine alla. Hym. Arbor decora. ℣. Bīa cui⁹. ℣. O crux aue spes vnica hoc exaltationis tpe. ℣. Te suma. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. Cū dñs ad iudicandū venerit alla. Et sciendū: q̄ ad oēs ℣ñi. tam de festo q̄z de memorijs vsq̄z ad secundas vesp. respondeat cū alla In euā. añ O crux benedicta: q̄ in te pependit saluator mundi: & in te triumphauit rex angelorum alla. ℘ Dīgt. Oratio. DEus qui vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i p̄recioso sanguine humanū genus redimere dignat⁹es: p̄cede ꝓpitius: vt q̄ ad adorandā viuificā crucē aduenim̄: a pctōr̄ suorū nexib⁹ liberent. p̄e. Eiusdem. de martyrib⁹ cornelio & cypriano. Añ Gaudēt. ℣. Exultēt. INfirmitatem nostrā q̄s dñe ppitius respice et mala oia q̄ iuste meremur: scōr̄ martyrū tuor̄ cornelij et cypriani iuterc̄ssione auerte Per xp̄m. Eiusdem. de dña: cū añ. p̄m ordinē quingentesimi octogesimi Supplicationē. Ad cōple. añ Miserere. ℘ Cū inuocarē &c. Cap Tu in no. Hym. Te lucis. ℣ Procul. ℣ Presta p̄. ℣ Custodi. Añ Salua nos. ℘ Nūc dimittis &c. Ad matu. Inuit. Venite adorem⁹ dñm Qui nos redemit p crucē. Sine alla. ℘ Venite. Hym Crux fidelis. ℣. Sola digna. ℣ Glia & hono. In. j. noc. añ. ADoram⁹ te xp̄e & bñdicim⁹ tibi: quia p crucem tuā redemisti mūdū. ℘ Dñe dñs nr̄. Añ. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos de⁹ nr̄. ℘ In dño cōfido. Añ. Adorem⁹ crucis signaculū: p qđ salutis sumpsim⁹ sacramēta. ℘ Dñs est ter. ℣ Hoc sig. IN illo tpe Cosdroe .j. quidā p̄rophanus & impius regnū est adeptus persarum. Qui hierosolymā aduenit: & ecclesias subuertit. Ad sepulchrum autē dñicum voluisset accedere: territ⁹ rediit. Sed tū ligni salutaris partem quaz helena religiosa regina ibi in testimoniū virtutis reliquerat: asportauit. ℟. Dulce lignum: dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare p̄reciū hui⁹ seculi ℣ Hoc signū crucis erit i celo cū dñs ad iudicandū venerit. ℟ Que digna fuit. Lec. ij ERgēs igit filius cosdroe cōtra eraclium: qui tunc arcem tenebat impij: iuxta danubiū magnū fluuiū: cuz suo conde-

bat exercitu. Tandem vtriſqz
principib⁹ placuit: vt ipſi ſin/
guli in medio fluminis ponte
dimicaturi conſurgerẽt: ⁊ cui
ſors victoriam cõtuliſſet: ipſe
ſine dãno vtriuſqz exercitus
imperium vſurparet. ℟. Hoc
ſignũ crucis erit in celo: cum
dñs ad iudicandum venerit.
Tunc manifeſta erunt abicon
dita cordis noſtri. ℣. Cum ſe/
derit filius hois in ſede maie
ſtatis ſue: ⁊ ceperit iudicare ſe
culũ p ignẽ. Tũc. Lc. iij.

QUmqz vtriqz pplo hec
pactio placuiſſet: iuicẽ diu di
micãtes: tandẽ dñs pulſat⁹ la
chrymis chriſtianorũ: per vir
tutẽ ſcte crucis ſuo fideli era/
clio xp̃s ꝓceſſit de hoſte triũ/
phum. Eraclius ergo regna q̃
coſdroe tenuerat pluſtrãs: ad
eũ in throno ſedentẽ aſcendit
Cui dixit: Si vis ſalutẽ habe/
re: ⁊ credere dño ieſu chriſto:
regnũ perſarũ obtinebi. Cũqz
ille negaret: eraclius extracto
gladio caput eius amputauit
℟. Tuam crucem adoramus
dñe: tuam glorioſam recoli/
mus paſſionẽ. Miſere nobis
q paſſus es pro nobis. ℣. Ad/
oramus te chriſte ⁊ benedici/
mus tibi: quia per crucẽ tuaz
redemiſti mundũ. Miſerere
nobis. Gloria patri. Miſere/
re nobis. In. ũ. nocturno aũ.
Nos autẽ gloriari oportet in
cruce dñi noſtri ihesu chriſti.
℣. Exaltabo te. j. Aũ. Tuam
crucem adoramus dñe: tuam
gloriosam recolimus paſſio/
nem: miſerere nobis: qui paſ/
ſus es pro nobis. ℣. Omnes
gentes. Aũ. Dulce lignũ dul/
ces clauos dulce pondus ſu/
ſtinuit: que digna fuit porta/
re precium huius ſeculi. ℣
Magnus dñs. ℣. Exultẽt iu.
Med. lec. d martyrib⁹. L. iiij.

TEmporibus valeriani ⁊
galieni: cuz eẽt pſecutio
apud vrbem romanã: ſanctus
cornelius pontificatum pre/
dicte vrbis ſummis virtutib⁹
preditus tunc regebat. Itaqz
ſanctus cornel⁹ pontifex diu
turnis tormentis afflictus: gla
dio finiuit temporalem vitã.
Cũqz hec perſecutio etiam in
lybicis eſſet terminis: ferunt a
preſide tunc clibanum calcis
accenſum: ⁊ in ora illius pru/
nas cum thure exhibitas chri
ſtianis. ℟. Abſterget. Lec. v.

TRecenti ꝙ viri chriſtũ
filium dei fatẽtes: tactu
rapidiſſimo ſe in ignẽ proiece
runt: quos ſic ſibi chriſt⁹ mar/
tyres conſecrauit. In his etiã
diebus beatus cyprian⁹ anti/
ſtes carthaginenſium: per pre

ceptum aspasij procõsulis ductus est in exilium in ciuitatẽ corrobitanam. ¶Post multos autez dies regressus ab exilio habitabat in ortis suis. ¶Post hec ꝟo oblatus est proconsuli karino maximo: cui ita ait: Tu ne es tascius cyprianus: qui te papam sacrilege mentis hominibus prebuisti? Sãctus martyr respõdit: Ego suz cyprianus: ℟ christianus sum atqz dijs sacrificare non potero. ℟. Viri sancti. Lectio.vj.

¶Tunc iratus procõsul: extabella recitauit: tascium cyprianum gladio interire iubet. ¶Perductus autẽ sanct⁹ cyprianus ad martyrium: dixit Gratias ago deo omnipotenti: qui me a vinculis hui⁹ corporis dignat absoluere. Fratres ꝟo flentes linthiamina ℟ oraria ante eum ponebant: ne sanctus cruor absorberetur a terra. Ligatis quoqz manicis ad ceruicẽ a iuliano presbytero: ipse sibi manu ppria oculos texit: et sic gladio pcussus occubuit: ℟ obdormiuit in domino: qui viuit ℟ regnat in secula seculorũ amen. ℟. Justorum anime. In.ij.noctur.añ. Saluator mundi salua nos: q per crucẽ ℟ sanguinẽ redemisti nos: auxiliare nobis te deprecamur deus noster. ℣. Jubilate. ℟. Añ. ¶Per crucẽ tuã salua nos xpe redemptor: q mortẽ nostrã moriẽdo destruxisti: et vitã resurgẽdo reparasti. ℣. Mot⁹ i iu. Añ. Sup oia ligna cedrorũ tu sola excelsior: in q̃ vita mũdi pepẽdit: i qua xps triũphauit: et mors mortẽ superauit alla. ℣. Dns reg.ex ul. ℟. Dis terra ad. Scdz luc.

¶In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Nõ é arbor bona: que facit fruct⁹ malos: neqz arbor mala faciẽs fructũ bonũ. Et reliqua. Omelia venerabil' bede ꝓsbyteri. Le.vij

¶Uxta ꝓncipalẽ ℟ licitã intelligẽtiã bona arbor bonus ipe dns itelligit. ¶Nec enim arbor q̃ d celo descẽdes oi macula ℟ pctõ carẽs: arbores q̃sqz bone stirpis reddidit fertiles: ℟ vniuerso mũdo vtiles. ¶Propterea eadẽ arbor de se dicit: Nõ est arbor bona q̃ facit fructus malos. ¶Hocẽ: q: sine me nemo fruct⁹ bonos ꝓfert. sicut et alibi dicit Nemo bon⁹ nisi vn⁹ deꝰ. ℟. O crux fidel' inter oẽs arbor vna nobil': nulla silua talẽ ꝓfert fronde flore germine. Dulce lignũ dulces clauos dulce pond⁹ sustinuit. ℣. Sup oia ligna cedrorũ tu sola excelsior. Dulce lig. Lec.vij.

REx ꝯo eraclius suscipiens lignum sancte crucis herosolymā ꝓperat. Oēsq; ppli gaudentes cū hymnis ⁊ cāticis ei obuiā pgūt. Cuiq; de mōte oliueti delcēdit: et p eā portā quaz dñs intrauerat qñ ad passionez venerat: ipse equo regio ornamētis impiabilibus decorat⁹ sedēs voluitq; intrare: repente lapides porte cadētes se clauserūt inuicē: et fact⁹ est paries vn⁹. Cūq; mirarent attoniti: viderūt signū crucis in celo. Et angelus dñi accipiēs illud signū crucis in manib⁹ stetit supra portam et ait. Qñ rex celoz dñs per hūc aditū passionē ꝓpletur⁹ introiuit: nō se purpuratū sed hūil' aselli terga supsedens cultoribus suis humilitatis exēpla reliquit. Hijs dictis ad celuz redyt. ℟. Adoramus te xp̄e: ⁊ benedicimꝰ tibi. ℣. Quia p crucem tuā redemisti mundū. ℟. Tuā crucē adoramꝰ die: tuaz glorioſam recolimꝰ passionē. ℣. Quia per cru. Lectio. ix

TUnc impator discalciatus, crucē dñi, suscipiens: iuit ad portā: q̄ se statim subrigēs libez oibus patefecit igreſſuz Sicq; eraclī⁹ ꝑciosam crucez cuz honore loco suo restituit. Die ꝙ eodē vn⁹ mortu⁹ recepit vitā: paralitici quatuoz: leprosi decē: quindecim ceci: plurimiq; a demonibus a suis infirmitatib⁹ sunt liberati. Qui cūq; memoriā faciūt scē crucis: partē hēbunt cū dei genitrice in celis. Qd nobis idem filiꝰ ꝓcedat: q̄ viuit et regnat i scla scloz. ℟. Per tuā crucem salua nos xp̄e redēptoz. Qui morte nostrā moztē do destruxisti: ⁊ vitā resurgendo reparasti alla. ℣. Miserere nobis ihesu benigne q̄ passus es clemēter p nobis. Qui mortem. Glia pa. alla. ℟. Te deuz. ℣.

OAdoramꝰ te. In lau. añ. Magnū pietatis opus mors mortua tūc est qñ in ligno mortua vita fuit. ℟. Dñs regnauit. Añ. Ecce crucē dñi fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ℟. Jubilate. Añ. Salua nos xp̄e saluator p virtutē scē crucis q̄ saluasti petrū i mari miserere nobis. ℟. Deꝰ deꝰ meꝰ. Añ. O crux admirabilis eua cuatio vulneris restitutio sanitatis. ℟. Benedicite. Añ. Crux bñdicta nitet dñs q̄ carne pependit atq; cruore suo vulnera nra lauit. ℟. Lauda. Cap. Mihi āt. Hym. Arbor decora, vt s. ℣. Dicite in na. In euāg. añ. Crux fidelis inter

oēs arbor vna nobilis nulla silua talem ꝓfert fronde flore germine. dulce lignū dulces clauos dulce pondꝰ sustinet. ℣. Benedictꝰ. Oro. Deus q̄ vnige. ℟. Nemo. de martyribꝰ Oro vt ŝ. ⁊ de dña. Ala mea. ℣. Elegit. Lap. Supplicatio Ad. j. añ. O magnū. ℣. Deꝰ i nomie tuo. Añ. Bras. ℣. Qui cuiq̄. ℟. Jesu xp̄e. cu alla. ℣. Qui sedes. Ad. iij. et ad alias horas añe de laudi. Lapla et ꝓcia sicut in alio festo cū alla. ⁊ oratione Deꝰ q̄ vnige. et supra ¶ Jn octa. natiuitatis beate marie. Ad vē. añ O magnuz Et ceteri añe. de laudibꝰ cum psal. dñicalibꝰ. La. O q̄ pulchra. ℣. Aue mari. ℟. Post partū. Jn euāg. añ Glorioſe. ℣. Mgſt. Oro Supplicatio. ℟. Nemo. de cruce. An. O crux splēdidior sine alla. Quere in alio festo. ℣. Hoc signū. Oro Deꝰ q̄ vnige. ℟. Nemo. de scō nicomede martyre. Añ. Hic est vere. ℣. Bna ⁊ hon. Oro.

Adesto dñe ppl'o tuo: vt beati nichomedis martyris tui merita p̄clara suscipiēs ad ipetrādā misericordiā tuā semp eiꝰ patrocinijs adiuuet. per do. Ad cōpleto. añ. Cū io cūditate. ⁊ cete. sicut i die natiuitatis marie. Ad matu. Jn uita. Lorde ⁊ vo. ℣. Uenite. ⁊ cete. sicut in die. Sermo beati hieronymi. Lectō. j.

Habem⁹ frēs charissimi i btā maria magisteria ꝓbitat exp̄ssa: qd primū eligere: qd respuere ꝺbeam⁹. Prima eiꝰ virtꝰ est fundamētū oium virtutū: ⁊ custos humilitat ipsa de q̄ gloriat: q⁊ respexit inqt humilitatē ancille sue: Ecce eni ex hoc beatā me dicēt oēs generationes. Lectio. ij.

Ergo primū discendi incitamentū: nobilitas magistri Deinde merces laboris optimi: fructꝰ beatitudinis. Quid igit nobilius mr̄e dñi? Quid splēdidiꝰ ea: quā splēdor ele/git glorie sempiterne? Quid castiꝰ ea q̄ corpus xp̄i fine cō/tagione corpis generauit? Et tñ in ea solā humilitatē respexisse dñm cōfitet: q̄ est custos ceteraꝝ virtutū. Lec. iij.

Collocauerat eni in tuto stationis portu: sublimia meritoꝝ suoꝝ exercitia: ⁊ iō diuinitus illustrat. Unde dñs: ad quē respiciā nisi ad humilem ⁊ quietā ⁊ trementē sermones meos. Fecit q̄ ꝺ ꝓmiserat: ⁊ respexit hūilitatē ancille sue: vñ btā tā ab oi scl'o dicit. Le. iij.

O filie si vere virgines eē vultis: humilitatē secta/

mini: & matrē dñi: q̄ se ancillā vocat: corde amoris imitari ꝓcurate. Que didicit ab ipso sponso: cui vos deuouistis humilitatē: quā vos ex se docuit Ihū ait ipe: Discite a me: quia mitis sū & humil corde. Lec. v.

NOn ergo beata dei genitrix a filio suo dño nr̄o didicit celos fabricare: nō miracula diuinitat; insignia operari: sz tm̄ humiliari: ceteraq̄ virtutum documēta intra humilitatis custodiā aggregare Ihū cū ea semp singularū virtutū pudicicia comes inremota mansit: q̄ oīno pudor indiuiduus comes virginitati eē debet: sine q̄ castitas vera seruari nō potest. Lec. vj.

NUnq̄ igit beata maria sine pudoris sui custode p̄cessit. Et ideo si placet vobis charissime: talis ac tanta virgo: placeat & opus virtutū: cui⁹ vita oīuz disciplina est: cuius mores instituta sunt ecclesiarū: que p̄cellit cunctis: supeminet vniuersis. Propterea quecūq̄z ego sibi ab ea optat premiū: & implorat auxilium debet imitari exēplū. Ihc nō sci euāgelij scōm matheū

LIber generationis ieſu xp̄i filij dauid filij abraā Et reliqua. Omelia beati hie ronymi p̄sbyteri. Lec. vij.

ANimaduertendū e vobis frēs charissimi matheuz suscepisse incarnationē dñi ex stirpe regiaz: plenaq̄z scōm hominē: p̄sentē vitā: facta & dicta ei⁹ exequi. Unde & in p̄incipio euāgelij sui taliter exordius ait. Liber generationis ieſu christi. Lec. viij.

QUo exordio suo satis ostendit generationem christi scōz carnē se suscepisse narrandū. Scōm hanc enim christus filius homis est quod etiā se ipse sepissime appellat cōmendans nobis: quid misericorditer dignat⁹ sit esse p̄ro nobis Lectio nona.

NAm illa superna & eterna generatio scōm quā filius dei vnigenitus est ante omnē creaturā: quia per ipm facta sunt omnia: ita ineffabilis est vt ō illa dictū a ꝓpheta ysaia intelligat: generationez eius quis enarrabit? Quāq̄z et de tē porali eius natiuitate qua verbū caro factuz est: & virgo spiritusancto grauida filium peperit: & virgo permāsit: hec ꝓphetica sentētia possit nō inconuenienter accipi: ne sacre edificationis discors cōpago nō hereat. Cetera ad matuti. & horas sicut in die natiuitat

cū oꝛone Supplicationeꝫ. Et fiat memo. ad matuti. de sancto nichomede. Si octaue natiuitatis bt̄e marie die sabbati euenerint: secūde vespe oiorum de dña: et fiat memoꝛia de histoꝛia ⁊ in crastino cantetur de histoꝛia. ℣. Deto dñe. et cete. ℭ Sancioꝛ martyꝛ Eufemie Lucie et Geminiani. Añ. Gaudent in celis. ℣. Exultent iusti n. Oratio.

OMnipotēs sempiterne qui infirma mundi eligis: vt foꝛtia queq; cōfundas: concede ꝓpitio: vt qui bt̄e eufemie martyris tue solēnia colimus eio apud te patrocinia sentiamus Alia oꝛio sub eadē cōclusione ad vē ⁊ ad mat. Oꝛatio.

PResta q̄o dñe ꝓcibꝰ nris cū exultatiōe ꝓuentum vt quoꝛ die passionis annua deuotiōe recolimꝰ: etiā fidei ꝓstantiā ꝓsequamur. per do.

SAncta igit̄ eufemia fide adoꝛnata ante ꝓsidē cū ꝓsidem est adducta. Et q: deo marti sacrificare respuebat: post dira toꝛmentoꝛ supplicia iussit argumētū rotaꝛ fieri: ⁊ in medio illaꝫ poni: vt cito redderet spiritū. Angelꝰ vero dei cōfestim descendens argumentū rotaꝛ cōfregit: et ministros dissoluit ita: vt fie/ Lectio. ij. rent paralytici. Sancta vero virgo exiit sine macula. Tunc pꝛocōsul iussit eaꝫ in fastidiū adduci: ⁊ exierunt due bestie ⁊ quattuoꝛ leones: ⁊ osculate sunt sancte virginis vestigia.

UT autē compleret certaminis eius martyriuꝫ: vna ex bestijs momoꝛdit eam: liuoꝛē tamē nullum fecit: ⁊ voꝛ de celo venit dicens. Ascende eufemia: et palmā tuam recipe cursu consummato. Post hāc ergo vocem sonus factus est: ita vt cōmouceretur locus ille: ⁊ tremuerunt omnes: sanctaque virgo suum cꝛisto reddidit spiritum. Sancta vero lucia hacipsa die imperāte diocliciano missa est in carcerem: ⁊ ecce subito fundamenta carceris comniota sunt. Lectio. iij.

ET post dies q̄tuoꝛ fluuius inundauit de fundamentis carceris: ⁊ interijt media ps romane ciuitat̄ et domꝰ diocliciani: ita vt nec lapis i eodē loco remaneret. Voꝛ quidaꝫ vir noie geminianus ꝓuersus é ad dñm sequēs eā: Nec audiēs diocletianꝰ: iussit eos penis affligi: ipseq; it̄ arripuit ab vꝛbe roma: ⁊ dei iudicio i quodā flumine iterijt cū oi officio suo. Erant ergo oēs

virl q cū eo erant dimersi mil le trecēti q̄draginta sex. ℣ Post hec sci martyres sub trib⁹ iudi cibus diuersa sustinuerūt sup plicia. Demūq; sctā lucia int verba oronis migrauit ad do minū. Et scūs geminian⁹ gla/dio percussus emisit spm̄. p eū q viuit ℟ regnat in secula secu lorū. Cetera de cōi plurimor martyrū: cū orone ad horas. ℣ Preesta quesum⁹ dñe precib⁹. ¶ Sci laberti epi ℟ mar. Le.j

GLoriosus igit rex chil/dericus veneradū virū lambertū ecclesie traiectensis cōstituit epm. Cūq; rex predi ctus ab impijs fuisset interfe/ctus: scūs lambertus de sede epali absq; culpa expulsus: ℟ faramūdus in cathedra illi⁹ ē constitut⁹. Expletis aūt septē annis: de sede epali ipse fara/mūdus est deposit⁹: ℟ scūs lá/bertus cuz magno honore ad propriā sedem a principe pip pino est reuocatus. Lectio.ij.

QUm ergo dñs propter opera sua scō lāberto di gnā redderet mercedē: insur/rexerūt duo pessimi homines aduersus eū: quos q̄ pōtificis amici iterfecerūt. Cūq; dodo qui erat pippini principis do mestic⁹ audisset necem proxi/morū suorū: collegit multitu dinē fortissimor virorum: ad interficiendū beatū episcopū Cū ergo aduenissent vbi eps manebat: nōnulli de ipo exer citu viderunt scē crucis signū super domum vbi episcopus manebat: eratq; clarior auri metallo fulgente. Le.iij.

INgressi sunt ergo carni/fices: domū epi: ℟ interfecerūt oēs quos inuenerūt. Un⁹ aūt ex ipsis feriens iacula sup te/ctū cubiculi: vbi scūs lamber/tus orabat: in ictu teli iacula/uit eū: quiq; bono cursu cōsu mato reddidit spm̄. Post hec ℣o infra cubiculū vbi sanctus eps felicē fudit cruorē: lumi/naria ex diuina accensa potē/tia resplendebāt clarius: itavt ois dom⁹ illa tota resplēderet q̄si radius solis: ad laudē ipsi⁹ sancti: et dñi iesu christi: qui viuit ℟ regnat in secula secto/rū. Cetera de cōi vni⁹ martyri. ¶ In vigil. sci matthei apli et euāgeliste matu. ℟ hore dicāt de fer. ¶ In vigil. sci matthei ad vē añ. Vos q relicistis ℟ ce tere añe cū psal. feriali⁹. fiet quintā añaz: q̄ erit Ecce ego. ℣a Unicuiq;. ℟. Quattuor.

OMatthee scē bi/no pollens munere: se dulis iesum interpella questi bus: vt nos in mūdi gubernet

Hym.

turbinibus: ne post eternos/ beat interitus. Hym. Annue xpe. ℣. In oém ter. In euãge. an. Ecce ego. ps. Mgt. Oro.

OA nobis quesumꝰ omni potés deus: vt beati mathei apli tui ⁊ euangeliste: quã pueniamꝰ veneranda solémitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. p do. Ad matu. Inuitato. Regẽ euãgel. Cetera de cõi vnius euangeliste. Lec. j.

GLoriosus apls ⁊ euãgelista xpi matthеus post ascensionẽ dñi peruenit ethiopiam. Erantqz ibi duo magi zaroes ⁊ arphaxat in ciuitate que dicit naddabar: in q̃ erat rex noie eglippus. Hũc itaqz ludificabant hi duo magi: vt diceréti se deos eé: ⁊ credebat eis ois ppls: etiam ⁊ ipse rex memoratе ciuitatis. Lectio. ij.

INgressus ergo apls ciuitatẽ: oia mala euacuabat i nomine xpi: que illi hoibꝰ faciebant. Cũ p aliquot dies apls maneret in domo eunuchi: q a philippo fuerat baptisatus: venit qui diceret magos illos cũ singulis draconibus aduenire. Dracones aũt erãt galiati: ⁊ sulphureas aureas emiserunt naribus: quoz odore homines interficiebant. Aperto autẽ ostio: consignans se apl'o exiuit. Mox vt egressus é: ambo dracones ante pedes apostoli obdormierũt. Lectio. iij.

TUnc dicit magis aplus: Vbi est ars via? Si potestis: excitate illos. Tũc conabant magi excitare illos: ⁊ non potuerũt. Ad vocẽ aũt apli leuãtes capita sua ceperũt ire: ⁊ exeuntes ab vrbe nusq̃z comparuerũt. Interea luctus magnꝰ ortus est: i quo regis filiꝰ mortuus plangebat. Ad cuiꝰ funꝰ stabãt magi. Qui cũ nõ posset suscitare eũ: dicebãt regi hũc esse raptũ: vt sit vnius ex diis Tũc veniẽs apls: pstrata eu sonissa vxor regis corã apl'o ait: Agnoui te apl'm dei: veni ⁊ invoca nomẽ eiꝰ sup filiũ meũ: ⁊ credo deo. Apprehendensq̃z apls manũ pueri ait: In noie dñi nri iesu xpi crucifixi surge eufranon. Et cõfestim surrexit puer. Lectio. iiij.

BAptisatus est rex eglippus: ⁊ vxor eiꝰ: ⁊ filiꝰ eiꝰ q̃ fuscitatꝰ est: ⁊ filia eiꝰ efigenia: q̃ ẏgo xpi pmãsit. Defuncto aũt rege eglippo: accepit hirtatus filiꝰ fris sui regnũ. Hic cũ vellet accipe efigeniã filiã defuncti regis in vxorẽ: q̃ sacrũ velamen acceperat ab apl'o: ⁊ erat prepositа virginũ amplius q̃z ducentarũ: dixit apl'o: Dum-

dñuz regni mei accipe: tñ fac vt efigenia meo matrimonio copuletur. Lectio .v.

Anct⁹ apl's dixit ad hirtacū. Die sabbati fac ꝙuenire ipsam t oēs ꝟgines q̄ cum ea sunt: t audies q̄ loq̄r. Qđ cuz factū fuisset apl's dixit. Si spō sam regis seru⁹ vlurpare audeat: merito viu⁹ tradat flam maz incēdijs. Quō ergo et tu hirtace efigeniā spōsam cele/stis regis poteris tuo copula/re nr̄imonio? Hoc ꝟmōe hir/tacus ira succensus abcessit. Quadā igit die my sterijs ce/lebrat: t missō ab hirtaco spi/culatoze: apl's i ecclesia iuxta altare gladio ictu a tergo per/cussus martyr est effect⁹. L. vj

Tunc omis ppl's ad pala ciū regis cū igne pgebat Cui p̄sbyteri dixert. Celeb:e mus martyriū apl'i: t qđ dñs ordinare voluerit expectem⁹. Hostea ꝟo hirtac⁹ fecit p:eto riū circūdari igne in quo efi/genia cū suis virginib⁹ dño fa mulabat. Et ꝟfesti angel⁹ dei cū matthęo apl'o appuit dicēs Efigenia firma esto: ignes ad illum a quo tibi suppositi sūt reuertēt. Excitato aūt vēto cō sumpsit ignis palatiū regi ita vt vix euasit cū filio suo. Qđ demon ipleuit: t colligatis a tergo manib⁹ ad sepulch:um apl'i currēs paterna crimia cō fessus est. Ipse aūt hirtac⁹ ele phantinis vulnerib⁹ a capite vsqz ad pedes pcussus: cū non posset sanari gladiū i se ponēs occubuit. Scōm matth.

In illo tpe: Uidit ieſus hoiez sedentē i theloneo mat theū noie: t ait illi. Seqre me Et surgēs secut⁹ ē eū Et reliq̄. Ome. vene. bede p̄sbr. L. vj

Dominus ac redēptor nr̄ frēs charissimi q istum mattheū ꝟbo vocauit: int⁹ in uisibili instictu vt seqret edo/cuit: infūdēs mēti illi⁹ lumen gre spiritalī vt itelligeret: qz is q eū a tpalib⁹ vocabat lucris i cō:ruptibiles ei in celis dare thesauros valerz. L. viij

Et surgēs secut⁹ eū eū. id ē dimisit caduca q̄ gerebat: vt seqret eterna: ad q̄ illū ꝟitas in uitabat. Uni⁹ publicani ꝟuer sio: multis exēplū penitētie et indulgētie publicanis ac pec catoz:ib⁹ tribuit. Tāta enī cu/piditate sequēdi dñm duct⁹ ē vt i nllo p:ius hui⁹ vite respe ctum vl cogitationē sibimet

Iste ei. L. ix. rebuauerit. matthe⁹ fec dño magnū cōuiuiū in domo sua. sicut lu cas euāgelista testat. Et factū est discūbēte eo i domo: ecce

multi publicani ⁊ pctōres veniētes discūbebāt cū iesu ⁊ discipulis eiº. Uiderant eni publicanū a pctis ad meliora cōuersuz: locū iueniſſe penitētie ⁊ ob id etiā ipſi nō desperant saluté. Lcte. de cōi vniº euangeliſte ad matu. ⁊ bōs cū oīoe

Beati matthei apſli tui ⁊ euāgeliſte dñe pcibus ⁊ meritis adiuuemur: vt qđ possibilitas nra nō obtinet: eius nobis interceſſiōe doneť. p d. Ad vg. uñ. Dilecti do. ꝙ. Dixit dñs. Et cete. oia de cōi vniº euāgeliſte cū oīone Bti matthei. Memor. de martyribus mauricio ⁊ sociis eiº. Añ. Gaudēt. Exultēt. Oratio

Annue ꝙs ops deus: vt nos scoꝝ martyrū tuoꝝ mauricij: exupij: candidi: victoris. vitalis: ⁊ inocentij cum socijs eorūdē letificet festiua solēnitas: vt quorum suffragijs nitimur natalitijs gliemur. p do. Scti mauricij sociorꝫq eiº Ad matu. Inuita. Gaudete. Et cete. de cōi plurimoꝝ martyr.

Lect. ij.

Ibit maximianº ce sar trāscēsis alpibº venit octodoꝝ: ibiꝙ idolis sacrificaturº: exercitū cōuenire iussit. Erāt aūt i eadē legione sex milia sex cēti ac sexaginta sex viri: exꝙbus erat pmicerius mauriciº: ⁊ signifer exupius: ⁊ candidº senatoꝝ. Lūꝙ missi satellites ad legionē sanctam veniſſent: ⁊ eis verba cesaris dixiſſet: rñderūt. Nos vo pugnare aduersus ipios scimº. laniare pios ⁊ cōciues penitº ignoramº: qz christiani sumº

Lect. ij.

Cum ergo maximianus ceſar responſa sanctoꝝ theboruz audiſſet: nimio furore accēſus dixit militibus suis. Jam nūc fideliſſimoꝝ meoꝝ turba festinet: ⁊ decimuz quemꝙ morti funesta sors pbeat. Post hāc vocē apparitoris iussio infausta porrigit: ⁊ ad legionē sanctā velociter ꝓperat. Traduntꝫ enim necꝫ: qs ordo repit numerādi.

Lect. iij.

Perfecto itaꝙ scelere: vt octodoꝝ legio redeat iubeť. Scā legio dixit Nos oēs christianos esse cognosce: hēbisꝙ potestati tue subdita oium corpa: xp̄ianas vo aias auctorē suū respicientes nō teneb. Postꝙ ergo hec renūciata sunt maximiano ceſari: iteꝝ pcepit vt decimū renouate crudelitatis ordo ꝓsumeret. Post hāc vocē ad legionē iteꝝ ꝓpat: ⁊ reliqs vt octodoꝝ redeat iubetur.

Lect. iij.

Sancta vero legio dixit. Occide pſterne: qz secā-

das gladijs ceruices ꝓbemus intrepidi. Tūc maximianꝰ cesar ꝓpare exercitū iussit: nullūqꝫ de tanto scoꝝ exercitu ꝓcepit dereling. Laniant igit btā thebeorꝫ corpa ⁊ deuotas deo aias fideli mortis ꝓfessione cōmēdant. Peracta tandē cede iter ostum scoꝝ pcussores ꝓda diuidit. Diuisaqꝫ preda male victrix turba ad epulandum consedit. Lectio. v.

Interea veteranꝰ quidaꝫ nobile victor itinerꝭ necessitate ad illū locū passionis scoꝝ puenit: gemitergꝫ suspirans ait. Heu me q ꝓ tot ānorꝫ militiā ad hanc legionē militare non merui. Hec eo loquēte: subito pcussor insania eius caput obtruncat: atqꝫ ita vir scūs cōsortiū scoꝝ martyꝝ celeri ꝓfessione ꝓmeruit. L. vj

Maximianꝰ ꝙo cū dispositis insidijs genero suo cōstātino tūc regnū tenēti mortem moliret: depheuso dolo illiꝰ apud massiliā captꝰ: nec multo post strāgulatus: teterrimoqꝫ hoc supplicio affectꝰ: ipiā vitā digna morte finiuit. Septima lcō. tm̄ de expōe euāg. Descendēs iesus de mōte. Ome.

Bvi in cōmuni. Lect. viij.

Beatissimorꝫ ꝙo martyꝝ corpa post multos passiōis annos sancto theodoro illiꝰ loci epō reuelant. In quoꝝ honore cū extrueret basilica: q̄ vaste tūc adiūcta rupi vno tm̄ latere accliuis iacebat. Sed nūc iubēte ambrosio loci illiꝰ abbate: denuo edificata ꝺcliuis esse dinoscit. Neqꝫ enim hoc omittendū ē: qꝺ ꝓ longū tpis spaciū btī innocētij martyris mēbra rodanꝰ reuelauit. Jugi eni diluuio vicinū cespitē vergens religiosa quadā soli pticie ad sepelturā martyris famulatrix nuda puēit. L. ix.

Prolatas namqꝫ reliqas leniter lābēs non iō se a natura ptulit vt eū gurgit sui ꝓcella ꝺmergeret: sed ob hoc vt gloriosa deuotio intra ambitū basilice ceteꝝ martyribꝰ sepultura pcipet sociari. Cuiꝰ translationē a scē recordationis domiciano genuēsi epō ⁊ grato augustane vrbis: vel ꝓthasio tūc tpis illiꝰ loci epō celebratā recolētes quotidiana deuotione ⁊ laudibꝰ frequentamꝰ: p euꝝ q viuit ⁊ regnat ꝓ scl'oꝝ scl'a. ℟. Te deū. ℣. Mirabilis deꝰ. In laudibus. gñ.

Sanctꝰ mauricius legionem sanctā ꝓmouit: vt ad celestia regna ꝓperarēt beatus exupiꝰ miles candidꝰ et victor iūctus meritis se socia-

uerũt. ps. Dñs regñ. Añ. Sã/cta legio agaunensiũ martyꝝ dũ resisteret aduersarijs sacro duce mauricio interueniente imortalitatis cõpendiũ acqsi erũt. ps. Jubilate. Añ. Preci/osa sunt thebeoꝝ martyꝝ vul nera sci mauricij cũ socijs suis q sub maximiano mortez de/creuerũt suscipe. ps. Deꝰ deꝰ me⁹. Añ. Ecce factꝰ est sacer il le agaunensiũ locꝰ p suffragia scõꝝ salꝰ ꝓsentiũ ꝓfidiũ futu/roꝝ. ps. Benedicite. Añ. Sã/ctoꝝ coꝝpoꝝ sacer sanguis vn das pfudit ꝑciosioꝝ martyrũ societas cõsecrauit: que lauit rodanꝰ inundando refundẽs ps. Laudate. Ca. Reddet deꝰ hy. Rex gloriose. vñc. Justi aũt. In euãg. añ. Flagrabat i beatissimis martyribꝰ gliosis ardoꝝ: qꝝ trucidati ferro coll' submissis a maximiano pem/pti sunt: quos multitudo ãge loꝝ cũ gaudio susceperũt. ps. Benedictꝰ. Oꝛo Annue. Ad horas añe de laudi. Capla et ꝛia vt in cõi. Ad vs. añe de laudi. cũ psalmis ferialibus. Cap. Reddet ds. Hym. Rex gloriose. ℣. Exultẽt. In euã. añ. Jstoꝝ est eni. vt in cõi ps. Dgt. Oꝛo Annue. Demo. de scã tecla virgine. Añ Sile est reg. ℣. Diffusa. Oꝛo. Op/se. vt i cõi.

De Tecle ꝟgis.

Beata ꝟo tecla in ciuitate yconensi oꝛta p ꝓdicationẽ bti pauli ꝙuersa credidit xꝓo. Jrata mr ei⁹ eaꝝ apd iudicẽ accusauit sup titu lo xꝑianitatis. Et qꝝ spõso sibi assignato nubere renuit: ad p ces mris ei⁹ iudicauit eã ꝓcõ/sul igne cremandã. Et cũ sup posit⁹ fuisset ignis: ros desup veniẽs: ignẽ extixit: ꝛ illa abi cẽdio liberata discessit.

ET cum agnouisset: vbi ap'lus hospitaret: oia mũ dana relinquens: adherebat paulo. Quo viso gauisi sũt q eã dñs liberassꝫ d igne: ꝛ epu lati sũt i dño. Post hec alexã/der vir potẽs obtulit eã iudici dicẽs. Jsta puella xꝑiana e. Et cuꝫ ita cognouisset: ꝓdẽnauit eã bestijs subigẽdã. Producti ꝟo bestijs ponit sup leenã q obuerso capite lambebat pe/des ei⁹. Quo vio: pplis obstu/puit. Post hec i/ mittunt leones ꝛ vsi: sꝫ leena ceteꝝ acerbioꝝ ꝓcurrẽs ad pedes ei⁹ accubuit. Jn cur/ritvꝛia: sꝫ leena scidit eã. Post hec submiserũt ferrũ cãdens sub pedib⁹ tauroꝝ vt atroci⁹ effrenata aialia saltu rapido victã ꝟginẽ discerperẽt: sꝫ ferrũ cõbussit fumes: ꝛ ꝟgo mãsi/

illesa. Quã ꝓcõsul vestib⁹ in/dui ꝓcepit: q̃ descẽdẽs in do/mũ cuiusdã mulieris noie tri ferre ipsaz ⁊ domũ ei⁹ totã ad fidẽ xp̃i ꝙuertit. Jñ seuleticaz ꝑgẽs: post aliq̃t dies transiuit ad dñm: cui ẽ glia ⁊ honoz in scla. Lete. de cõi vni⁹ ꝛginis nõ marty. ¶ Sancti Firmini epi ⁊ martyr. Lectio. j.

QRat i ciuitate biberiẽsi noie pampolana vir quidam genere ⁊ ordine pmi⁹ iter se natores noie firmi⁹. Qui cum esset fide catholic⁹ filiũ suum ꝑmogenitũ noie firminũ bo/nesto ꝑsbytero cõmisit hone/stis mozib⁹ informãdũ ⁊ libe ralib⁹ lr̃is edocendũ. Cũt aũt decẽ ⁊ septẽ ãnoz eẽt firmin⁹: diuina doctrina replet⁹: cepit sanctã ducere vitã: ⁊ totis vi/ribus dño psallere. Le. ij.

QUm ergo xp̃i famul⁹ ꝑs byter honest⁹ senio tã eẽt affe ctus: nec sicut ꝙsueuerat: salu/tẽ in gentib⁹ ꝓdicare sufficie/bat: btiñ firminũ ad seminan/dũ verbũ dei sepi⁹ destinauit. Jpse xp̃o iniunctũ officium su scepit: susceptũ cõpleuit: fru/ctumq̃ non modicũ repozta/uit. Visit igitur eoz ꝑsbyter ad honeratũ tholosane ciuita tis ep̃m. Ad quẽ cũ peruenis/set: illũ ep̃m ꝙsecrauit: et cozã astãtib⁹ dixit. Gaude fili: qm̃ vas electionis esse meruisti.

QJrca tricesimũ primũ etatis sue annuz galliaz ꝓuincias adijt: ⁊ mul titudiné ppli ad fidẽ xp̃i con/uertit. Jnfra tres dies fere tria milia hominũ per beatuz fir/minum ad dñm cõuersi sunt. Audientes xp̃o lozigulus ⁊ se bastianus ꝑsides: ꝓceperunt militibus apprehendere euz ⁊ carceris custodib⁹ cõmẽda/re: clamq̃ eũ noctis silẽtio ca/pite truncari. Quod⁊ factum est. Cui⁹ coꝛp⁹ faustinianus a beato martyre baptizat⁹: cõdi tũ aromatib⁹ sepeliuit ad lau dem dñi nostri iesu xp̃i. Lete. de cõi vnius martyris. ¶ Sã ctoꝛum martyrũz Cipriani ⁊ Justine. Lectio prima.

TEmpoze illo sub diocli/ciano impatoze in ciuitate an tiochia erat quedã virgo no/mine iustina. Aclaudi⁹ xp̃o q/dam scholastic⁹ videns virgi nẽ frequẽter euntẽ ad eccleſiã in desiderio eius accendit: et accessit ad cyprianũ maguz ⁊ ꝓmisit ei duo talenta auri et argenti duo: vt per maleficia sua capet aiam virginis iusti/ne. Cipzian⁹ aũt excitauit de/mones: ⁊ trãsmisit ad virginẽ decipiendã. Sed sacra virg⁹

signo crucis sese cõsignans illum demone secundo & tertio a se expulit. Lectio. ij.

Videns vo cipr̃ianus signa que p̃ sanctã virginem facta sunt: coram epo eccl̃ie cecidit dicens. Deprecor te pater: salua aiam meã. Episcop⁹ aũt suscepit & benedixit eũ dicẽs. Festina fili ad eccl̃iã: & orationes incessanter redde deo. Cipr̃ianus aũt vadẽs ad domũ suam: omia idola cõfregit. In magno aũt die baptizauit eũ epc̃s: & post aliquot tẽpus factus est diacon⁹. Cõpleto aũt ãno factus p̃sbyter: pmansit sexdecim ãnos in officio p̃sbyterij. Beat⁹ aũt antimi⁹ p̃recognoscens exitum suũ ordinauit sanctũ cipr̃ianũ epm: & obdormiuit in dño. Le. ij.

Cipr̃ian⁹ aũt sanctã iustinam pmouit faciens eaz diaconissam: & cõstituit eã matrẽ monasterij virginuz. Hec audiẽs comes encholom⁹: scripsit & retulit ista regi. Irat⁹ vo rex valde transmisit eos in nichomediã ciuitatẽ decollandos. Sancta vo iustina ante cipr̃ianũ rogatu eius cõsũmata: decollat⁹ est mox cipr̃ianus & p̃iecta sũt corpora eoz canibus. Mante vo fideles noctu leuauerũt corpa eoz in nauiz & accipientes a quibusdã sanctis acta eorũ scripta: nauigauerunt romã: & ibidẽ eos sepelierunt ad laudẽ ipsius qui viuit & regnat in secula seculoz amen. Lecta de cõi plurimoz martyz. Sanctoz martyrũ Cosme & Damiani. Oratio.

Presta qs ops deus: vt qui sanctoz martyrum tuoz cosme & damiani natalitia colimus: a cũctis malis iminentibus eoz intercessionibus liberemur. p̃ do. Lectõ. j.

Temporibus dioclitiani impatoris fuit quedam mulier in ciuitate egea deum timẽs noie theodora: q̃ geminos frẽs cosmã & damianum enixa est: qui a spũsco p̃ medicine artem edocti sunt curare oẽm infirmitatẽ: nõ solũ i hominibus sed etiã in iumẽtis. Hec igit̃ illi sci faciẽtes: a nullo aliquid recipiebãt. Lec. ij.

Quidã tpe matrona quedaz noie palladia clinica erat: q̃ ab illis curata est. Et occulte scõ damiano obtulit munusculũ: qd̃ ille sacris terribilibus cõstrictus suscepit. Et ió p̃cepit cosmas ne corp⁹ eius vna cũ eo sepeliret. In eadem nocte apparuit dñs cosme dicẽs: Quare sic locut⁹ es p̃pter munus: qd̃ frat tuus suscepit:

nō mercedis gra: sz p nomē meū adiurat⁹ suscepit. Le.ij.

AUdiēs igit̄ preses lisias vitā scōz cosme z dami ani: vocauit eos ad se z dixit: Accedite z sacrificate dijs nostris. Sci martyres dixerunt. Idola vana surda ceca z mu/ta non adorabim⁹. Tūc penis torquebant multimodis: sed illesi manebāt. Jussit igit̄ ve/nire quattuor noia militu: q scōs dei sagittaret. Et cuz oēs sagittas suas expēderūt: nihil nocuerūt scis: sed retro ꝙuerse interfecerunt plurimā homi/nū multitudinē. Accedentes ꝙo carnifices: capita eōz am/putauerunt. Sicqz sci marty/res aias suas in pace reddide rūt. p eū qui viuit z regnat in secula. Cetera de cōi plurimo rū martyrū zc. ¶ Sancti mi/chaelis archangeli Ad vās añ.

EXcelsi regis filiū collau dant ciues celici: quem cherubin z seraphin scūs pro clamāt sedulī. ℣. Dial. feriales. Añ. Cui sol luna deseruiūt p tpa: q̄ resides super thronos: z iudicas equitate: āsis nostris precib⁹ pius ac propitius. Añ ℣. Prepositus paradisi ianue ce tusqz angelic⁹ ac patriarchaz cunei cū ceteris ciuib⁹ supnis nobis precent veniam a dño. Añ. Suma laus dulcis melo dia te cōdecet p orbitā q̄ cētri chorus resultat gaudens tali socio: arua plaudūt z reboant leta tanto mūcio o michael ce lorū preposite nr̄as voces su/scipe. Añ. Dñe deus sabaoth omniū dignitatū dispensator atqz largitor: da nobis famul̄ tuis bti michaelis archange/li omniūqz sanctarū celestiuz virtutū semp tueri presidijs: et eoz gloriā ad laudē tui san/cti nois venerātes ipsoz gau/dijs fac eē participes. Capitul.

FActū est prelium in celo: michael z angeli ei⁹ pre liabantur cū draconē: z draco pugnabat: z angeli eius: z nō prevaluerunt: neqz inuētus ē locus eorū amplius in celo. ℟. Te sanctū dñm in excelsis lau dant oēs angeli dicentes: Te decet laus z honor domie. ℣. Cherubin quoqz et seraphin scūs p̄clamāt: z ois celic⁹ ordo dicētes: Te decet. Hymnus.

TIbi xp̄e splendor patris vita virtus cordiū in cō/spectu angelorum votis voce psallim⁹ alternātes cōcrepan do melos dam⁹ vocib⁹. Quo/ laudamus venerātes oēs celi milites: sed precipue primatē celestis exercit⁹ michaelem i virtute cōterentem zabulon.

Quo custode pcul pelle rex
xpe pyssime oe nephas inimi
ci mundo corde t corpore pa
radiso redde tuo nos sola cle
mētia. Gloria patri melodis
personem⁹ vocib⁹: gloriā xpo
canam⁹: gloriā paraclito: qui
deus trinus t vn⁹ exstat ante se
cula amen. ℣. In cōspectu an
gelorū psallam tibi deus me⁹
Adorabo ad templū sanctuz
tuū: t confitebor noi tuo alla.
In euāge. añ. Dū sacz mysteriū cerneret iohānes: archangelus michael tuba cecinit: ignosce dñe deus noster: q aperis librum: t soluis signacula
Dei⁹ alla. ℣. Mgt. Dño.

DEus q miro ordine angelorū ministeria hominūqz dispensas: cōcede propici⁹: vt quib⁹ tibi ministrātib⁹ in celo semp assistit: ab his in terra vita nra muniat. p do Ad matutī. Inuit. Angelorz regi deo iubilem⁹ pariter: Michaelez venerātes primatē solēniter. ℣. Uenite. Hym. Tibi xpe. In. j. noc. añ Stetit angel⁹ iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureuz in manu sua. ℣. Dñe dñs nr. Añ Ascēdit fum⁹ aromatū in conspectu dñi de manu angeli. ℣. In dño confido Añ Michael archāgele veni i adiutoriu pp'lo dei. ℣. Dñe

qs habi. ℣. In cōspectu. Lec. j.

Angelorz hominūqz natura ad cognoscendū se dñs cōdidit: quā dū consiste re ad eternitatē voluit: eā pro culdubio ad similitudinē sua creauit. Decem vo dragmas habuisse in euangelio mulier illa describit: quia nouē sunt ordines angelorz. Sed vt compleret electorz numer⁹: hō decimus est creatus. ℟. Factum est silentiū in celo dū cōmitteret bellū draco cuz michaele archangelo: et audita est vox milia miliū dicentiū: Salus honor t virtus oipotenti deo ℣. Milia miliū ministrabant ei: t decies milies centena milia assistebāt ei. Salus. Lec. ij

Nouē vo angelorz ordines dixim⁹: quia videlicet esse testante sacro eloquio scim⁹ angelos: archangelos: virtutes: potestates: principatus: dñationes: thronos: cherubin atqz seraphin. Per prophetā igit angelo q est prim⁹ condit⁹ dicit. Tu signaculū similitudinis plen⁹ sapiētia: et perfectus decore i deliciis paradisi dei fuisti. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli habēs thuribulū aureū in manu sua et data sunt ei incensa multa. Et ascēdit fumus aromatū de

manu angeli in ꝓspcū dñi. ℣. Factuꝫ est silentiū in celo ꝛ ac cepit angel⁹ thuribulū ꝛ im/pleuit illud de ıgne altaꝛ. Et.

QUi notanduꝫ Lect. ıȳ. q̄ nō ad similitudinem dei fact⁹: sed signaculum simi litudinis dicit: vt qꝛ in eo sub tilioꝛ est natura: eo ı illū ima/go dei simili⁹ insinuet exꝑssa Quo in loco moꝛ subditur. Omnis lapis ꝑciosus operi/mentū tuum. Sardius topa/zius ꝛ yaspis: crisoli⁹: onix: ꝛ beryll⁹: sapphir⁹: carbūculus et smaragd⁹. Ecce nouē dixi/mus noia lapidū: qꝛ profecto nouē sunt ordines angelorꝫ ℟. In ꝓspectu angeloꝝ psallā tibi: ꝛ adorabo ad templū san ctuꝫ tuū. Et cōfitebor nomini tuo dñe. ℣. Deus me⁹ es tu et ꝓfitebor tibi: de⁹ meus es tu ꝛ exaltabo te. Et cōfi. Glia pa. Et cōfi. In ȳ. noc. aii. Dicha el ꝓpositus paradisi quez bo/norificant angeloꝝ ciues. ps. Dñi est terra. Ali. Gloriosus apparuisti in ꝓspectu domini ꝓpterea decorē induit te dñs ꝑ. Benedicā. Aii. Angelus archangel⁹ michael dei nun/cius de aiab⁹ iust⁹ suscipiēdis ꝑ. Exaudi de⁹ orōnez meaz cū deprc. ℣. Stetit angelus iu xta arā templi. Habēs thuri/bulum aureū ı manu sua alt'a.

PRedictis nimiꝝ. L. iiij. ordinib⁹: ille prim⁹ āge lus ideo ornat⁹ ꝛ opert⁹ exti/tit: qꝛ dū cūctis agminib⁹ an/gelorꝫ prelat⁹ est: ex eoꝝ cōpa ratione clarioꝛ fuit. Sed cur istos ꝑsistentiū angeloꝝ cho/ros enumerādo ꝑstrinximus si non eoꝝ quoqꝫ ministeria ſnbtiliter exprimam⁹. Hic est michael archangel⁹ prin/ceps militie angl'oꝝ. Cui⁹ ho noꝛ prestat beneficia populis ꝛ oꝛo ꝑducit ad regna celoꝛū ℣. Archangele xꝑi p gratiam quā meruisti deꝑcamur per vnigenitū dñm nr̄m: vt eripi as nos a laqueo moꝛti. Cui⁹.

GReca enim lin/ Lect. ȳ. gua angeli nūciȳ: archā geli ȳo sūmi nunciȳ vocantur Sciendū ȳo q̄ angeloꝝ voca bulum: nomē officiȳ est nō na/ture. Hā sci illi celestis patrie spūs: semp quidē sunt spirit⁹: sed semper vocari angeli ne/qua q̄ possiunt: quia tunc solū sunt angeli: cum per eos aliq̄ nunciantur. Unde ꝛ per psal mistam dicit. Qui facit ange los suos spiritus. Ac si aperte dicat. Qui eos quos semper habet spiritus: etiam cum vo luerit angelos facit. Uenit michael archangelus cū mul

titudine angelorum cui tradidit deus animas sanctor. Ut perducat eas in paradisuz exultatiois. ℣. Data est potestas archangelo michaeli sup animas iustorum. Ut perducat. ℟. Jj autem qui. Lect. vj. minima nunciant angeli: qui ℣o summa annunciat: archangeli vocant. Hinc est eni: q ad mariam virginé nó quilibet angelus sed gabriel archangelus mittit. Ad hoc quippe ministeriū summum angelū venire dignū fuerat: q summū oium nūciabat. Jdeo angeli ꝓpꝛys noibus censent vt figuificeꝫ per vocabula qd in opatione valeant. ℟. Princeps sancte celestis militie nenos damnet ꝓo cómissis iudicis sententia. Assis pius in futuro defensor examine. ℣. Separemur a sinistris vt cuz dextris positi perfruamur iudicantis voce blāda domini. Assis pius in fu. Gloria pat. Assis pius i futuro de. In. iij. nocturno ad. Concussum est mare z contremuit terra: vbi archangelus michael descendebat de celo. ℟. Cantate. j. Ad. Data sunt ei incésa multa: vt adoleret ea ante altare aureum quod est ante oculos domini. ℟. Domin⁹ regnau. exul. Ad. Laudem⁹ dominū quē laudant angeli quē cherubi z seraphi scūs scūs scūs ꝓclamāt. ℟. Benedic. j. ℣. Ascédit fum⁹ aromatū. Jn conspectu dñi ò manu āgeli alla. ℟. Secundus mattheum. In illo tpe. Accesserunt discipuli ad iesum dicentes. Quis putas maior est in regno celorum? Et reliq. Ome. Excerpta ò diuersis tractatoribus. Lectio septima. ℟. Quotiens legimus dñi discipulos de ordine ꝓfectus iter se ꝓtendisse vel interrogasse: nó liuor z iudicie deputare debem⁹: sz hūane fragilitati ac infirmitati. Rudes qppe erāt z nouelli: qz eni audierāt eū suā resurrectionē ꝓdicante: z nódū spūsci gra illuminati: celeste regnū ꝓcē amare ñ didicerāt. ℟. Fidel' vmo z oi acceptióe dign⁹ michael archāgel⁹ pugnauit cū diabolo. Gra dei ille victor i cel' extitit z ille hostis ātiqu⁹ passus est ruinā magnā. ℣. Factū è silēuū i celo dū cómitteret bellū draco cū michaele archangelo. Gra dei. Lect. viij. ℟. Quia ℣o ait euangelista Mondū erat spūs dat⁹: qz nódū fuerat iesus glorificatus. Putabant qꝫ ipse resurgens a.

mortuis: corpore aliter regnuz tenere: et ipsi honorib⁹ sublimarent. Sed magister humilitatis ait in euágelio: Discite a me: quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiē aiab⁹ vris. vt ostēderet regnū celoz nō p supbiā: sed p humilitatē esse querēdū. ℟. Archāgeli michael interuētione sustulti te dñe deprecamur. Ut quos honore plegmur: cōtingamus in mēte. ℣. Perpetuū nob dñe tue miserationis ppsta subsidiū: qb⁹ & āglica ppstitisti suffragia non deesse. Ut. Lectio

Illūqz ppo eē maiorē i eo q ppter deū se humiliat: aduocās paruulū statuit eū i medio eoz & dixit: Amē dico vob: nisi quersi fueritis: & efficiamini sicut paruuli: non intrabitis in regnū celoz. Non q ap'los doceat esse paruulos corpore: sed vt innocētiā paruuloruz studeant retinere. ℟. Te scm̄ dñm. vt supra in ōnis vespis. ℣. Te deuz. ℣. Stetit angelus. In laudib⁹ añ.

Cum preliaret michael archangelus cū draconē: audita est vox dicētiū: salus deo nro alla. ps. Dñs regna. Añ. Dū cōmitteret bellum draco cū michaele archangelo: audita est vox milia miliū dicentiū: salus deo nostro alla. ps. Jubilate. Añ. Archangele michael cōstitui te principē sup oēs aias suscipiēdas. ps. Deus deus me⁹. An. Angeli dñi dñm bñdicite in eternū. ps. Bñdicite. Añ. Angeli archangeli throni & dñationes: principat⁹ et potestates: virtutes celoruz laudate dñm de celis alla. ps. Laudate dñm. Capitulum.

Significauit deus q̄ oportet fieri cito loquēs p angelū suū seruo suo iohānī: qui testimoniū perhibuit verbo dei: & testimoniū iesu christi in his quecūqz vidit. Hymn⁹.

Christe scoz decus angelorū auctor humani generis et rector: nobis eternū tribue benign⁹ scandere celū. Angelū pacis michael ad ista celitus mitti rogitemus aulā: nobis vt crebro veniāt & crescāt prospera cūcta. Angelus fortis gabriel vt hostē pellat antiquū volitet ab alto sepi⁹ tēplū veniat ad istud visere nostrum. Angelum nobis medicū salutis mitte de celis raphael vt oēs sanet egrotos pariterqz nostros dirigat actus. Hinc dei nri genitrix maria totus & nobis chorus angelorū semp assistat simul & beata cōcio tota Amē. ℣. Michael

archangele Veni i adiutoriō populo dei alla. In euan. añ. Factū est silentiū in celo dum draco cōmitteret bellū: ⁊ michael pugnauit cuz eo: ⁊ fecit victoriā alla. p̄s Benedict⁹, Dño. de⁹ qui miro. Ad. j. añ. Dū p̄eliaret. p̄s De⁹ in noīe Añ Bras. p̄s Quicūqz. ℟. Jesu christe. cū alla. ℣. Qui sedes ⁊c. Ad. iij. añ. Dū cōmitteret. p̄s. Legē po. Cap. Factū est p̄eliuz. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli alla alla. ℣. Habēs thuribulū aureum in manu sua alla alla Glia. Stetit. ℣. Ascēdit fum⁹. Oratio De⁹ q mi. Ad. vj. añ Archangele. p̄s. Defecit. Cap. Significauit. ℟ Ascēdit fumus aromatū alla alla. ℣. In cōspectu dñi de manu angeli alla alla Glia. Ascēdit. ℣. In cōspectu an. Dño vt s. Ad. ix. an. Ange

Oli. p̄s Mirabilia. Cap. Vm cōmitteret bellum draco cū michaele archangelo: audita est vox milia miliū dicentiū: salus deo nr̄o. ℟. In cōspectu angelorū psallā tibi deus me⁹ alla alla. ℣. Adorabo ad templū scm tuū: ⁊ confitebor noi tuo alla alla. Glia. In cōspectu. ℣. Michael ar. Dño vt supra. Sancti hieronymi p̄sbyteri ad vespe. añ. Dū p̄eliaret. ⁊ cetere añe de laudi. cū psalmis ferialib⁹ Cap. Justus cor suū ℟. Milites christi. Hym. Iste confes. ℣. Amauit. In euāge. añ. Iste est qui ante deum. p̄s. Magt.

Sancti hieronymi Dño. nos dñe natalicia votiua leuificēt: ⁊ sue būficijs intercessionis attollant. p dñm. Memoi. de scō michaele. Añ. Archangele xp̄i p gratiā quā meruisti te dep̄recamur p vnigenitū dñm nostrum: vt eruas nos a laqueo mortis alleluia. ℣. In cōspectu an. Dño De⁹ q miro. Si festū sci michaelis: vel sci hieronymi in dñica euenerit: incipiatur hystoria Adaperiat. dñica p̄xima sequente. Lectio. j

Hieronym⁹ igit̄ p̄ie eusebio natus est: vestez xp̄i puer rome suscepit: ibiqz lr̄is grecq ac latinis a p̄rimeuo erudit⁹ est: p̄resbyter quoqz cardinalis ibidē est ordinatus. Quodam ℣o dū ex more idem hieronymus diuina ad legendū pandit volumina: et mortalē bibliothece sue auctorē tullū recordat: mox celitus ne tales q̄nqz reuolueret libros: salutifero castigat⁹ ē verbere. Lec. ij

Sanctus igitur hieronymus de se ad eustochiuz

virginē scribēs ita asserit: Cū subito raptus in spū ad tribunal iudicis pertrahor: ibi tantū luminis t tantū erat ex circūstātiū claritate fulgoris: vt prostratus in terrā sursum aspicere non auderē. Interrogat⁹ q̄ditionē: xp̄ianū me eē rndi. Ille mō qui presidebat: mētiris ait. Ciceronian⁹ es: non christian⁹. Illico obmutui: t inter verbera nam cedi me iusserat. Clamare tñ cepi: miserere mei dñe miserere mei. Tandē ad p̄sidētis genua prouoluti qui astiterant precabant: vt veniā tribueret adolescentie. Nec.iij.

Exactor interrogauit exinde post cruciatū: si gētiliū litterarū libros aliq̄n legissem? Ego qui tāto cōstrictus articulo vellem etiā maiora promittere: deiurare cepi: t nomē eius obtestans dicere: Dñe si vnq̄ habuero codices seculares: si legero: te negaui. In hec sacri ꝓba dimissus: reuertor ad superos. L.v.

Mō igit hieronym⁹ mirantibus cunctis oculos aperio: tanto lachrymarū imbre perfusus: vt etiaz incredulis fidem facerem ex dolore. Nec sopor ille inanis fuit: aut vana somnia: quibus sepe deludimur. testis est tribunal illud ante qd iacui: iudicio teste qd timui. Plagas sensi per somniū: t tāto dehinc studio diuina legebā: quanto mortalia ante non legeram. Nec.vj.

Beatus hieronym⁹ in libroz abundantia fult⁹ dictis suis scō spū dedicatt: i mobilem catholice turrim ecclesie cōtra ꝓfidoz iacula consumauit. Ipse etiā ex occidēti ad orientē transiens ecclesiā: i locis scis atq̄ lr̄is sacris vsq̄ ad decrepitā vixit etatē. Cui⁹ eloquiū ab oriente vsq̄ in occidentē ad instar solis resplenduit. Septia lec.tñ ō exp̄ōr euāge.ſm lucā: Nolite timere pu. Ome.vt in cōi. Le.vij

Pergūt itaq̄ ad visitādū ꝓsolandūq̄ hieronymū dū i labore eēt catholici seniores. Ad beatū quoq̄ augustinū ep̄m secū qdē aia in ecclia catholica cooperantē: t corpe aūt i affrica scribentē: sic inter cetera scripsit: Nra habuim⁹ tpa: t cucurrim⁹ quātū potuimus: nūc te curr̄ete t lōga spacia trāsmittēte nob ōbet ociū

Sit hieronymus L.ix. quā xp̄o deo adolescens vouerat: hāc pfectā eidē iam corpe obtulit vitā suā cautaz placabilē vnitā in heremo pe

nitentiã bethleemiticã: libris ꝓterea suis p sex et qnq̃ginta ãnos sine vllo ocio apud bethleemiticos totũ repleuit orbẽ spũali opere irreprehensibiliter consumatis: octauo ⁊ octogesimo etatis sue anno in domino requieuit: cui est honor et gloria in secula seculorum amen. Cetera ad matuti. ⁊ horas de cõmuni vnius confessoris doctoris non pontificis cum oratione Sancti hieronymi. Ad vesperas añ. Justũ deduxit dñs. Et cetere añe de laudi. cũ psal. feriali⁹. Cap. Bñdictionẽ. ℟. Vir israelita ℣ym. Jesu redẽ. ℣. Amauit. In euãgel. an. Si labo eũ. ℣. Mgt. Oro. Sci hieronymi. Cõfessoris. de plurimis. Añ. Fulgebũt. ℣. Sacerdo. Oro.

EXaudi dñe ppl'm tuũ: et scoꝝ confessoꝝ tuoꝝ germani remigij vt vedasti bauonis atq; piatonis solẽnia celebrãtẽ: tpalis vite tribue pace gaudere: ⁊ eternuꝫ reperire subsidium. p dñm. ℣ In trãslatiõe scoꝝ germani remigij ꝛc. L. j.

BEatus igit⁹ german⁹ antisiodorensis epꝰ apud rauennã italie ciuitatẽ obijt: ⁊ quinq̃gesimo tertio die sacrũ corpus a quodã regalis cubiculi prepositoꝝ cui⁹ puerꝫ demone curauerat conditũ aromatib⁹: proprie reddit vbi. Btus ℣o remigi⁹ in vrbe remensi pontificatũ tenẽs: quendam cecũ illuminauit: et ab eo pestem imũdi spũs effugauit. Dis ℣o ⁊ alijs tam in vita q̃z post obitũ innumeris miraculis claruit. Sepultũ q̃z est corpus ei⁹ in ecclesia sancti christofori martyris. Lec. ij.

EDastus ℣o atrebatensium epꝰ: qñ laboris sui premia deo dispensante accipere debuit: febre valida corrept⁹ est: ⁊ nocte quadã visa est clara lucis colũna a culmine domus: in qua sanctus iacebat vsq; ad celi fastigiũ stare duarũ fere spacio horarũ. Quod cum viro dei diceretur: intellexit hoc signũ: suum demonstrare obitũ. Vocauitq; suos filios ad se post dulces paternę pietatis sermões inter manus lachrymantiuꝫ emisit spiritum. Lectio tertia.

IN illo tẽpore: Diathon cum beato dionysio ab vrbe roma diuertens ad vrbẽ thurnatam properauit. Cumq; in ciuitate thurnata ingressus eẽt iussit eum iulianus cesar comprehendi ⁊ flagellari. Diathon ℣o xpi nomen confiteri non metuit dicẽs Christũ dei filiũ

credo: ꝛ ore laudare nō cesso. Tunc vn⁹ militū gladio amputauit caput ei⁹: ꝛ vox cū luce de celo venit dicens. Veni dilecte pathe ad ꝑparataꝫ tibi māsionē et pfruere ꝓsortio bōꝝ: cū eo q viuit ꝛ regnat in secula sclōꝝ. Lete. de cōi plurimoꝝ cōfessoꝝ. ¶ Sci Thome herfordensis epi. Ad vs. aīe ꝛ psal. feriales. Cap. Ecce sacerdos. Lete. de cōi vnius ꝓfessi. pontificis. Ad mem. de scō leodegario. Aīa. Hic ē vere Helias ꝛ bono. Oro vti cōi. Ad matu. Inuit. Unuꝫ deū. ꝙ. Venite. Et cete. vt in cōi.

Beat⁹ thomas natione anglic⁹: angelic⁹ homo: ipse de parentib⁹ nobilibus ꝛ catholicis origine suā trahēs: ab etate primeua morū honestate ꝑclar⁹: studijs literaꝝ sic se dedicauit totaliter sic in ipsis solicite studuit ꝛ ꝓfecit: q tā in humanis sciētijs q̄ꝫ in diuinis honore magiſte rij est adeptus. Lect. ij.

Postq̄ doctrine sue radios lōge lateq̄ diffundens: q̄ꝫ plures ad iusticiā erudiuit velud luminare i mūdo ꝑfulgidū cōtinens verbuꝫ vite. Sic demū scūs de innocēti fact⁹ in herfordensi ecclesia bonus pastor de ipso miti mitior fact⁹ ē studens semp ꝓgredi de virtute in virtutez. Cōmissas vero oues ꝑcedebat ad pascua: vt a lupis ꝓtectas rapacib⁹: pastaſq̄ verbo piter ꝛ exēplo ad xp̄i caulas sedulo reducebat.

Ultra ꝙ sue eccle sie defendebat viriliter in dur⁹ iusticia vt lozica: paratus nāq̄ ꝓ sibi cōmisso grege aiam ponere nō timuit i hoc principē vel magnatez. Et q̄ꝫ dignū erat: q̄ huic tā excellēti merito daret reges eterna post labores: cū ꝓ causis sue ecclesie ad romanā pueniſſet curiaꝫ dié clausit extremū: receptis pri⁹ deuote ecclesie sacramentis: sicq̄ vir felix iste ad deū transmittēdo spīm de pegrino ꝛ aduena factus est ciuis celestis ciuis. Quando festu ici thome herfordēſ epi trāsferat: tūc lectio. iij.

Et q̄ꝫ decebat multū diuine potētie maiestatis: vt sanctum hunc in celis regnare se cū ꝓ signoꝝ euidentiā fidelibus declararet: ip̄m in terra miraculis innumeris clarificauit de⁹ ops: q facit mirabilia magna sol⁹. Ei⁹ nāq̄ meritū lāguores fanāt: mortui resuscitant: ceci illuminant: surdis audit⁹: mutꝫ loq̄la: ꝛ claudis gressus reddit: infirman/

tibus ꝙo sanitas: ⁊ in profundo pelagi naufragantib⁹ porrus salutifer indulget. Lec. v.

HEc sunt certe tua mirabilia de⁹: q sic p celestes spirit⁹ gubernas terrena oia ⁊ disponis: qđ ipsoꝝ sacratuꝫ numerū quē cadentiuꝫ ruina minuit: reparas mirabiliter a terrenis. Hij sunt sancti tui omnipotēs de⁹ bone: qui tue dono gr̄e semp virent: rubēt vt rosa: candēt vt lilia: vt mel placēt: currūt vt spūs: fragrāt vt balsamū: vt sol fulgēt. Lec. vj

SIc clemens deus sanctū suū glorificans thomaꝫ fidem firmat: nebulosos errores dissipat ⁊ cōfundit: ad superna nostros rapit affectus: amore flaminis succendit frigida corda nostra. In hac igitur leta die quā fecit dn̄s qua cōfessor iste in dei throno corona glorie clarus sedet: laudet deū omis spūs celi celorū clamore ineffabili deo canat: sanctoꝝ ecclesias mēte ac spū in cordis ⁊ organo de psallat.

Ad die lectio. de sco leodegario

GLoriosus Lec. iiij. rio. igit leodegarius duzin augustudinēsiv: be ꝙuersaret eps: hebroinus eundeꝫ epm decreuit primere. Qui ad eandem ciuitatē exercitum misit copiosum valde: vt ciuitatem irrūperent: ⁊ leodegariū epm penis crudeliter vexatū occiderent. Sāctus igit leodegarius valedicens fratrib⁹: spōte se inimicis obtulit pro ciuibus. Aduersarij ꝙo gauisi a capite ei⁹ oculos abstraxerūt.

SAnctus ꝙo leo Lec. v. degarius ante hebroinū ductus dixit ad eū eps. Duꝫ supare cupis oēs habitantes in tota francia: tuā potius aufers quā idign⁹ accepisti gloriam. Hijs dictis hebroinus labia eius ⁊ linguā p̄scidi iussit: eūq; tradidit viro nomine waningo. Qui duxit eum ad cenobiū suuꝫ inter moniales Morq; eius lingua: solitum recepit officiū. Postea ꝙo iussu hebroinj ducit in siluaꝫ a quattuor speculatoribus ad decollandū. Quib⁹ ait sanctus. Implete desideriū eius: qui Tvos misit. Lectio. vj

TRes ꝙo illoꝝ compūcti ad pedes ei⁹ pcidentes venā precabant. Quartus aūt cuꝫ eū decollasset: ⁊ corpus ei⁹ q̄si vntus hore spacio erectū stare videret: eū pede in terram deijciens statim arrept⁹ a demonio in igneꝫ se p̄iecit: ⁊ sic vitā suā miserabiliter finiuit. Audiens aūt post biennium

hebroinus sci viri miracula: militẽ illuc misit: vt veritatẽ inuimaret. Miles vo supbus illuc veniens calce tumbam percutiẽs clamauit. Moriat qui mortuũ facere miracula credit. Mox ille arreptꝰ a demonio: morte sua sanctuz amplius commẽdauit. Hebroinus vo gladio nequiter occiditur. Passus est aũt sanctus circa annũ dñi octuagesimuz cui est glia in scla. Lec. vij. in de exponẽ euan. Homo qdã peregre. Omel. vt in cõmuni.

VErũ qz multũ Lec. vij cõuenit: vt quẽ deus in celis glorificat: i terris ad suũ fructũ z gaudiũ mũdus colat Sãctissimꝰ i xpo pater dñs iohãnes papa vicesimꝰ secũdus prefatũ seruũ christi sanctorũ ascripsit cathalago cõfessorũ. Uniuersis itaqz platis p apostolica scripta mãdauit: quatinus sexto nonas octobris festum ꝓfessoris eiusdẽ deuote z solẽniter cũ suis subditis celebrarent. Lectio. ix.

VT autez ad venerabile eius sepulchz ardentiꝰ christi ani cõfluant: oibus vere penitentibus z cõfessis qui cũ reuerentia illuc in eodem festo annuatim accesserint: ipsius suffragia petituri: de oipotentis dei misericordia z beatoz petri z pauli apl'oz eius cõfisus: duos annos z duas quadragenas cõcessit. Accedentibus vo infra eiusdẽ festi octauas ad sepulchrũ eius: centũ dies de iniũcta sibi penitẽtia misericorditer relaxauit. Letera de cõi vniꝰ cõfessoris põtificis cũ memo. de scõ leodegario. ¶ Sci Frãciſci ꝓfessoꝛi.

FRanciscus ser/ Lec. j. uus dei in ciuitate assisij ortus z negociator effectꝰ: fere ad vigesimũ annũ etatis sue male viuendo tẽpus suũ consumpsit: quẽ dñs infirmitatis flagello in virũ alteruz subito transformauit. Ecclesiã sqdẽ sci damiani ozonis cã ingrediens: imago xpi eũ miraculose alloquit. Frãcisce inqt vade repara domũ meã: q̃ vt cernis tota destruit. Ab ea igit hora crucifixi passio eiꝰ cordi mirabiliter ẽ infixa. Instituit etiã solicite ecclesie repandũ

VEnditis vo que Lec. ij. hẽbat cũ pecuniã cuidã ꝓsbytero daret: z ille timore parentũ recipere recusaret: coram eo eã ꝓiciens tãqz puluerem vilipẽdit. Quapꝓter a patre ligatus z captꝰ: pecuniã eidez restituit: ac vestẽ resignauit: z cilicio se induit. Suscipiens

ño simplicē virū loco patris rogat: vt cū pater eius maledicta cōgeminat: ipse sibi econtrario benedicat. Ipse ño trāsitum suū longe ante pscium: dixitq; fratrib⁹ diem sui obitus iminere sibi demonstratū a christo. Lectio iij.

BIennio quoq; a impssione sacroz stigmatū anno videlicet a sua cōuersione vicesimo ad sanctā mariā de portiuncula' se deferri popposcit: vt vbi p virginē mariaz spiritum cōceperat perfectionis: ibidem mortis soluto debito ad brauiū pueniret retributionis eterne. Lecto ño euāgelio scōm iohannē ante euz ab illo loco: ante diez festum pasce: orans t psallens vir beat⁹ obdormiuit in dño: cui est honoz t gloria in secula. Cetera de cōi vnius cōfessoris nō pōtificis. ¶ Sancte Fidis virginis t martyris. Oratio.

DEus q̄ pntē die beate fidis ñginis t martyr tue facis esse solennez: psta ecclesie tue: vt cui⁹ meritis gloriatur eius pcibus adiuuet. per do.

SAncta fidis agen/ Lec. j. sensiū ciuitate oriunda fuit: t ex parentib⁹ nobilibus pcreata. Hec eni prima in ciuitate agenno decus t explū magni martyrij cūctis christi fidelib⁹ fuit. Cum aūt pr̄ses noie datian⁹ direct⁹ a diocliciano t maximiano impatoribus agennū vrbem ingressus christianis atrocissimas penas inferret: cōtinuo beatam fidem virginē accersiri iussit: et suis conspectibus adduci.

QUius constan/ Lec. ij. tiam duo fratres prim⁹ et felicianus post diuersa tormentorum genera anhelo pectore flagrātes: tā fide q̄z ope mortis piculis alacriter se iecerūt. Quos omēs ad iugulum mortis vna cōspiratione ꝓsertos: mox vt vidit ille seu⁹ carnifex: blandimētis demulcere: minisq; terrere eos cepit sed nec sic vllo modo flecte re potuit. Lectio iij.

TUnc ad vltimū data sententia oēs simul ad delubruz duci pcepit: vt aut dijs imolare: aut capitib⁹ plexis oibus cerium fiat vitam finire. Ducti ño ad locum cum nulla vi poterant compelli ad sacrificandum capitibus cesis vni⁹ diei hora cū triumpho martyrij ad coronā glorie pridie nonas octobris migrauerunt per eum qui viuit t regnat i secula seculorum amen. Cetera de cōi vn⁹ ñginis t martyr.

¶ Sancti marci pape ⁊ cõfes. nõ dubitet̃ qn fiat seruitꝫ̃ de scõ marco: ⁊ memo. de martyribus. ⁊ sic fiat alibi: vbi eodẽ die prenoiat festũ cõfes. ⁊ subsequitur festũ martyrũ. ℣io.

Gaudi dñe preces nr̃as et interueniẽte bt̃o marco cõfessore tuo atq; põtifice supplicationes nr̃as placatus intẽde. p dñm. ¶ Memo. de martyribus. Añ. Gaudent in celis. ℟. Exultent iusti. ℣io.

Sanctorũ martyrũ tuorũ nos dñe marcelli ⁊ appulei bt̃a merita ꝓsequãt: ⁊ tuo sp faciãt amore seruẽtes. p ꝺ.

Inter cetera sacre ob. Lj seruãtie documenta traditione mouemur euãgelica: diuinis celebrare laudib⁹ scõrũ merita: vt p hui⁹ deuotiõis obsequia: illoꝝ donante dño ꝓseqũmur cõsortia. Tp⁹ ꝓstãtini impatoris scũs marc⁹ florere cepit: fructum honoris ⁊ honestat̃ ꝓferre studuit. Lec. ij

Beatissim⁹ papa marcus quia feliciter laborauit ante thronũ diuinitatis eterne astat imaculatus: sanctãq; trinitatẽ cuꝫ chorꝛis angelicis laudat felicissim⁹. In hac vita hoc egit: vt soli deo placeret: deoq; eternaliter viueret. Et vt dilectissimi deo placeam⁹ deoq; viuam⁹: opemur bonũ ad omnes: maxime aũt ad domesticos fidei. Lec. iij.

Ad hoc itaq; simus solliciti: ⁊ vt veneranda quam colimus bti̇ssimi pape marci solẽnitas: deuotionẽ nob augeat et salutez. Assint ⁊ nobis scõꝝ marcelli ⁊ apulei martyrũ iuuamina. Ipsi quidez maligni simonis magi aliqñ discipuli fuerunt: sed diuina inspirãte gr̃a dũ vite verba ex ore petri apli audierũt: symonẽ magũ reliq̃rũt: ⁊ petro apl̃o adherẽtes: per martyriũ migrauerũt ad eum q viuit ⁊ pmanet in secula. Cetera de cõi vni⁹ cõfes. põtifi. ¶ Scẽ pelagie. Lec. j.

Sanctissimus eps antiochie citatis nõnus vna cũ vicinis epis ad ciuitatẽ vocatus: visionẽ relatu dignã vidit: quaꝫ diacono suo iacobo his verbis reuelauit: Post nocturnas oꝛones die dñico superueniẽte cõturbat⁹ spũ: videbã ad cornua altaris assistere me et colũbã migram sordib⁹ plenã circumuolitare me: donec põtificis oꝛo cathecuminoꝝ dimitteret turbas: ⁊ postea nõ cõparuit. Post missam ꝙo cũ egrederer limitẽ nr̃i saluatoris: iterũ colũba illa ante me aduolitãs astitit. Et apprehẽ-

di eā manu mea: et iactaui in conchā aq̄ ante eccleſiā. Et ſic nix munda inde aſcēdit altitudinē aeris ſublimiter ab oculis meis petens. Lec. ij.

Sancto itaq; pōtifice ipa die dñica ſermonē faciēte: cū beata pelagia ingrederet: audiens compuncta corde ingemuit: ad pedes bti viri pcidit lachrymis pedes rigauit dicens: Miſerere mei dñe Ego eni ſum pelagia iniqtatis pelagus. Multos decepta decepi in voluptatib⁹ carnis: plures ſeduxi in deſideriis meis: penitēs poſtulo baptiſari. Sanctus vo eps manū imponens ei: i nomine patris & filij & ſpiritusſancti eā baptiſauit. Ūn malignorū ſpirituū planctus i aere eſt auditus. Beata vo pelagia meliorē partē elegit: que nō auferet ab ea. Lec. iij.

Omnē igit ſubſtantiam ſuam cōmiſit epo pauperibus erogandaz. Octauo demū die ſue baptiſmatis: ſepulchrū noſtri redēptoris induta cilicio viſitauit: paruāq; cellulam ſibi in monte oliueti conſtruxit: ibiq; ſolitariaz duxit vitā. Status itaq; eius et vultus ab hoibus vſq; ad diſiunctionem carnis et ſpūs erat ita abſconditus: q̄ nomi nabat pelagius monachus. Tandē vo cū in extremis eēt poſita: predict⁹ diacon⁹ noie iacobus eā viſitauit: & migratione nunciauit: corpuſq; ancille ſerui xp̄i ſepelierūt: cui ē bonor: & glia p ſeculoz ſecula

Cetera de cōi vnius martyris

¶ Sci dionyſij cū ſocijs ſuis.

Ad veſpe. ante & pſal. feriales.

Cap̄ Sancti p fidē. ℟. Hi ſci viri. Hym. Scōz meritis. ℣. Exultent iuſti. In euāge. aū. Inſignes p̄conij alme tue nobilitati cōſonāt voces collaudantes verbo ſupplici proſeq̄mur aue inclyte martyr: angelorū conſors: apl'oz ſoc⁹: prophetarū cōciuis: & martyrum coheres ſancte dionyſi cuz ſocijs tuis intercede pro noſtra oimq; ſalute. p̄s. Dagt. oco.

Deus qui hodierna die beatū dionyſiū virtute conſtātie in paſſioe roboraſti quiq; illi ad predicandū gentib⁹ gloriā tuā ruſticū & eleutherū ſociare dignat⁹ es: tribue nobis q̄s ex eorum imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: & nulla eius aduerſa formidare. p dō. Ad matutin. Inuita. Gaudete. p̄s. Uenite. Hymn⁹. Eterna chriſti munera. In primo noc. aū. Sanctus dionyſi⁹ q tradente

beato clemente petri apli succ/
ssore ybi diuini semina gē/
tibus eroganda susceperat. ℟.
Btūs vir. ℣. Quo amplius
gentilitatis feruere cognouit
errorē: illuc intrepidus: z calo
re fidei armatus accessit: z pa/
risius dño ducēte puenit. ℟.
Quare fremuerunt. ℣. Non
veritus incredule gētis expe/
tere feritatē: quia virtutē suaz
preteritarū penarum recorda
tio roborabat. ℟. Cū inuoca.

℣. Exultent iusti. Lec. j.

POst passionē dñi nostri
iesu xpi: gloriosamqz ascēsio/
nē: cū btūs paul⁹ aplūs p graz
sci spūs fidē quā ātea expug/
nauerat: pfecta religiōe seqret
z xpi nomē ignotis gētib⁹ pdi/
caret: aduenit athenis. Ibi dio
nysius ariopagita aliorū do/
ctor instituerat. Quem interro
gans paulus quid coleret ait:
Hos colimus. Aras qs vides
martis z herculis mercury et
priapi honore sacrate sunt. ℟.
Post passionē dñi in vniuer/
sis gentib⁹ predicatio profutu
ra successit. Ita vt fide crescen
te multi merērent fieri confes
sores: quos catholica postmo-
dū gaudet ecclesia pmeruisse
martyres. ℣. Qui cū iminere
suas cernerēt passiones: q̄ do/
mino iesu xpo docēte didice/
rant repleti spūssancti gratia
docuerunt. Ita vt. Lec. ij.

PAulus vo inter ceteras
aras repit altare vnū: cui erat
titulus suprascript⁹: Hec ē ara
ignoti dei. Et dixit: Quis est
ille icognit⁹ de⁹? Ad quē dio/
nysius: Adhuc inquit est inco
gnitus nob: z in seculo futuro
vētur⁹. Paulus vo ait: Quid
vob videt: hō erit an spūs deo
rū? Rndit dionysi⁹: Uerus ē
de⁹ z ver⁹ hō: z ipse renouabit
mūdū. Et ait paul⁹: Illū deuz
pdico vob: quē incognitū ap
pellatis. Postea vo paulus p
inuocationē nois iesu xpi ocu/
los aperuit ceci nati. Hocau/
diens dionysi⁹ baptisat⁹ est: et
dom⁹ ei⁹ tota: z postea archi/
eps athenensiū consecrat. ℟.
Gras tibi dñe: q infestātis imi
mici iacula pbationē fideliū
tuorz prestitisti esse: z non vul
nera: sed talē tuis martyribus
tribuis pro labore mercedē.
Ut nullū tuorz fuisse gaudeat
hostis imbellē. ℣. Quinimo
perpetuū eis largiris triumi/
phū: vt ecclesie tue semp sint
in exemplū. Ut. Lec. iij.

POst aliqt annos romam
veniēs: clementē pontificē se/
dis aplice: ac successorē petri
inuenit. A q̄ cū honore susce/
ptus aliquādiu secū quersat⁹

est. Deꝰ vo tetigit cor bti cle/
mẽt: ꝛ vt eũ alloq̃ret his ver/
bis accẽdit. Quia mi frater di
lecte dionysi catholice es edo
ctus: partes aggrediẽs occidẽ
tis: sicut bonꝰ miles xpi ꝑlia/
re dñi tui ꝑlia. Et sicut dñs ie
sus xps magro meo petro tra
didit: ꝛ ego scẽ hereditatẽ iura
suscepi: ita tibi cõmẽdo ligan/
di soluẽdiq; auctoritatem. ℟.
Btissimꝰ dionysiꝰ xpi martyr
tradente btõ clemẽte erogãda
gẽtibꝰ semina diuina suscepit
Et q̃ amplꝰ gẽtilitatis errorẽ
feruere cognouit: illuc intre/
pidus: et virtute fidei armatꝰ
accessit. ℣. Et pariſiꝰ dño du/
cente puenit: nõ veritꝰ icredu
le gẽtis expetere feritatẽ. Et.
Glia. Et. In.ij.noc.aũ Eccle/
sia illis q̃ necdũ in locis erat:
et pplꝰ ille nouã cõstruxit: ac
officia seruientiũ clericorũ ex
more ꝓstituit: ꝓbataſq; perſo
nas honoris secundi ordinis
ampliauit. ℣. Verba me. Eli
Linctꝰ ergo fide: ꝛ miserico/
diam anteponẽs paulatim ſo
ciabat deo: q̃s diabolo subtra
hebat. ℣. Dñe dñs noſ. Eli.
Tãtas per illũ dñs dignabat
exercere virtutes: vt rebelliũ
corda nõ minꝰ miracul' q̃; pre
dicationibꝰ obtineret. ℣. Cõ/
serua me. ℣. Letamini. Le.uij

Beatꝰ vo dionysiꝰ gallias
puenit: ꝛ pariſiꝰ dño du/
cente accessit. Tantas per illũ
dñs dignabat exercere virtu/
tes: vt rebelliũ corda non mi/
nus miraculis q̃; predicatio/
nibus obtineret. Post hec fe/
scenninus ꝛ fisinnius iussu do
mitiani imperatoris galliam
penetrãt pro machariũ dionys/
ij inquisitiõe: pariſiuſq; per/
tingentes: ibi beatũ dionysiũ
archiepm̃ cum rustico archi/
presbytero ꝛ eleutherio archi
diacono: quos ipſe ordinaue
rat populũ ad fidem xpi inue
nerũt exhortãtẽ. ℟. Dũ sacrũ
mysteriũ sanctus dionysiꝰ ce/
lebraret i carcere: apparuit ei
dñs iesus xps cũ multitudine
angelorũ. Dansq; illi scã dixit
accipe hoc care meꝰ: qđ mox
cõplebo tibi vna cũ' pre meo.
℣. Mecũ eni est maxima mer
ces tua: ꝛ his q̃ audierint te ſa
lus i regno meo. Dãſq;. Le.v

Tunc sanctus dñi capit:
collaphisat: conſputt: et
toto corpore nudus flagella/
tur: ac in fornacẽ ponitur: nec
vincitur. Flagellantur etiã ru
sticus ꝛ eleutherius satis acer
rime: ꝛ imenso cathenarũ põ/
dere ſil' sci dñi onerant: ꝛ in er
gastulũ tenebrosissimi carcer
retrudũt. Vbi dũ scũs dionys/

sius missam celebraret: hora qua frãgeret panis ieũs quo ipse & ppls cõicarent: in luce magna appuit dñs ihesus xps cũ multitudine angelor: & accipiens panẽ sc̃m dedit ei dicens. Accipe hoc chare meus qđ mox cõplebo tibi vna cũ patre meo: & p qbuscũq; petieris ipetrabis. ℟. Mecũ ẽ merces tua: & hũs q audiertut te salus in regno meo Nunc facies fortiter & erit nomen tuũ in laude. ℣. Dilectio & benignitas quã hẽs semp p qbuscũq; petieris ipetrabis.

Nunc facies for. Le. vj.

HIs ꝙo expletis ducti sũt extra carceres p̃ciosus dei athleta dionysius rustic⁹ quoq; & eleuther⁹ trinitatez cõfitentes: & p xpi noie decollati sunt. Maximaq; multitudo fideliũ eadẽ die cũ bto dionysio cesa est. Et ad declaranda bti viri merita assistẽtes horror inuasit & bti dionysij cadauer se erexit: scãq; manu caput a corpore truncatũ angelico ductu gressiũ regente portauit a mõte passionis p duo fere miliaria vsq; ad locum vbi nũc requiescit sine cessatione hymnis dulcissimis deũ laudãs. Quz etiaz augelorum agmina glia tibi dñe adiucto frequenti⁹ alla modulãtia sũt audita. Processu vo tpis xpi ani basilicã sup sanctor: corpa cõstruxerũt ad laudẽ dñi nri ihesu xpi. ℟. Tãtas p illũ dñs dignabat exercere virtutes. Ut rebelliũ corda nõ mi⁹ miraculis qz p̃dicationib⁹ obtineret. ℣. In q̃ lux celestis gratie ineffabiliter radiabat. Ut. Glia. Ut rebel. In. y. noc. añ. Utroq; mõ iermi viro ñ valebat plebs armata resistere ps. Dñi est terra. Añ Duz sacrum mysteriũ btũs dionysi⁹ celebraret in carcere: apparuit ei cũ multitudine angelor: dñs ihesus xps. ps. Bti quor:. Añ Dansq; illi scã dixit accipe hoc care meus qđ mox cõplebo tibi vna cũ patre meo. ps. De⁹ venerũt. ℣. Justorũ aie. Tres vtie lec. de expõne euãge. Videns turbas ihesus. Ome. vt i cõi. ℟. Adest nãq; bti dionysij sacratissima dies in q̃ triũphans agonez explevit. Et coronã victorie accipe meruit de manu dñi. ℣. Quẽ dñs post apl̃os sic honorauit vt oẽm gallã eius aplatu insignuret qui eã suo sanguine cõsecrauit. Et coro. ℟. Ur iclytus. vt in cõi vni⁹ mart. ℟. Hij sancti viri a bti dionysij nũq; sustinuerũt abesse p̃tia

quos in vnū interrogatio percussoris inuenit. Interrogati vnū t veruz in trinitate dñm cōfitent. ℣. Terroze subiūcto multisqz afflicti iniurijs t supplicijs macerati. Interrogati. Blia. Interro. ℘. Te deū. ℣. Mirabilis deus. In lau. añ. Hi sancti viri a bti dionysij nunqz sustinuerunt abesse pñtia: quos in vnū interrogatio pcussoris inuenit. ℘ Dñs regna. Añ. In hac ergo fidei constātia pmanētes: reddentes terre corpora: btās celo animas intulerūt. ℘. Jubilate. Añ. Tali namqz ad dñm meruerūt pfessione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaret lingua palpitās dñm cōfiteri. ℘ Deus deus me⁹. Añ. Beata nimiū et deo nō grata societas: inter quos nec prim⁹ alter potuit esse: nec tertius: sed trinitatē cōfitētes trino meruerūt decorari martyrio. ℘. Benedicite. Añ. Et facta est comes multitudo celestis exercit⁹ exanimi corporis bti dionysij caput pp̄riū deportātis: laudās deū t dicēs: glia tibi dñe. ℘. Laud. Cap Reddet de⁹. Hym. Rex glo. ℣. Justi aūt imperpe. In euā. añ. Adest nāqz bti dionysij sacratissima dies: in q̄ triūphās agonem expleuit: t coronā victozie accipe meruit de manu dñi. ℘. Bñdicam⁹. Dio. Deus q hodierna die. Ad hozas ane de laudi. Cetera de cōi plurimozū martyrū: cū ozōne De⁹ q hodierna die. ¶ Sci paulini archiepi eboraceñ. Ad vs. añ. Hi sci viri. t cetere añe de lau. cū psalmis feriatib⁹. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Miles xpi. Hym. Iste cōfes. ℣. Elmaurt. In euāge. añ Confessor dñi. Dio vt in cōi. ¶ Ad vesp. de scō dionysio. Añ. O bte dionysi: magna est fides tua: intercede pro nobis ad dñm deuz nostrū: vt q ālitate tibi sumus dissimiles: sua gr̄a largiēte faciat eē ꝓsortes. ℣. Exultēt iust. Dio. De⁹ q ho. ¶ Ad vesp. de martyrib⁹ gereone t socijs ei⁹ Añ. Gaudēt in ce. ℣. Letami. Dio vt i cōi. Ad matu. Inuit. Unū deū. ℘ Venite. Et cetera de cōi vnī⁹ ꝓfe. pōtifi. Le. j.

GEns northanhumbroz hec est natio anglozū: q̄ ad aquilonarē humbre fluminis plagā habitat: cū rege suo edwyno verbū dei p̄dicāte beato paulino' fidez suscepit. Huic aūt gēti occasio fuit pcipiēde fidei: qd̄ p̄fat⁹ rex ei⁹ cognatiōe iūct⁹ est regib⁹ cātuariozū accepta i ꝓiugē adilber-

berta filia adilberti regis: qui alio noie teta vocabat. Lec. ij.

HUius ꝓfectiu cū primo missis ꝓthisa frē eius ead baldo: q tūc regno cātuariorū prerat peteret: responsum est nō esse licitū xpiānā xginē pagano in ꝓiugē dari: q veri dei cultū prorsus eēt ignarū. Que cū edwino xpba nūciꝫ ꝓferrēt ꝓmisit vt fidē cultūqꝫ religionis cū oibꝰ qui secū venissent more xpiano seruaret. Lec. iij.

OBtulit itaqꝫ virgo edwino: iuxta qđ dispositū fuerat. Ordinat eps paulinꝰ a iusto archiepo sub die duodecimo kalendarū augustaꝝ: anno ab incarnatione dñi sexcentesimo vicesimoquinto: z sic cū ꝑfata virgine ad regē edwinū q̄si comes carnalis copule aduenit: z multum laborauit vt eos qui secū venerāt: i fide cōtineret: z alios si poterit de paganis ad gr̄am fidei prędicando ꝙuerteret. Lec. iij.

QUm xpo edwinꝰ ꝓsequente illū edilfrido: q ante eū regnauit: dū apud redualdū regē anglorꝫ exularet: q sibi suū auxiliū in oibꝰ ꝓmisit: ac deinde munerib⁹ ac ꝓmissiōib⁹ edilfridi corruptꝰ: edwinū hostib⁹ suis tradere disponeret: et ob hoc ante palatiū media nocte mestus sederet: qđ ageret: quoue pedem ab inimicis verteret nescius: tale sibi diuinitus ostensum est oraculum Vir aūt ignotꝰ sibi appropinquans illuz interrogauit: q̄re ceteris quiescētibꝰ ille solꝰ mestus peruigil illa hora sederet At ille vicissim scisitabat: qđ ad eū pertineret Lec. v.

RESpōdit vir ille Ne me estimes tue mestitie cām nescire. Si ergo qs vētura ꝑdixerit tibi: num ei obtēpare cōsentis? Cui edwinꝰ pollicet in oibꝰ se doctrinā eius secuturū: si eū a periculis tantis eripuerit. Predictus homo dexterā suā capiti regis imponens dixit: Cū hoc signū tibi euenerit meméto huius loquele nostre. Et his dictis; disparuit. Edwinus inimici regis insidias nō solū vitauit: sed eidem perempto in regnū successit: z tamen q̄ credere distulit. Lec. vj.

QUm ergo quadā die iterum solus sederet: ingressus ad eū vir dei paulinꝰ: imponēsqꝫ dexterā capiti eius: z an hoc signuz cognosceret requisiuit. Qui cū tremēs ad pedes ꝓcedere vellet: leuauit eū: z precepit: vt qđ ꝓmiserat non differret. Predicāte ergo verbū dei paulino ꝑbuit palā assensum

euāgelisandi rex. Destructis igit aris t phanis idolor: accepit rex edwin⁹ cū cūctis gē/tis sue nobilib⁹ ac plebe pplurima fidē t lauachrū scē regenerationis Eboz. pridie idus aprilis i ecclesia sci petri: quā abidē ipse de ligno citato ope eodē tpe cōstruxit anno regni sui vndecimo: q est ann⁹ incarnationis dñi sexcentesim⁹ vicesimus septimus. In q̄ ciuitate paulino sedē dedit epatus. Expositio: Homo quidā nobilis. Omel. vt in cor. Le. viii

QUrauit ꝙo rex docente paulino maiorē in ipso loco fabricare basilicā. sed prius q̄z altitudo parietis esset cōsūmata: rex ipse impia nece occisus: opus idē successori suo oswaldo perficiendū reliquit Moztuo quoq; rege edwino paulin⁹ secum sumpta regina adilberta: redijt cancia nauigio: atq; ab honorio archiepiscopo: t rege edbaldo multuz honorifice suscept⁹ est. Le. ix.

QUo in tpe rofensis ecclesia pastorē nō habebat: et curā prefat⁹ paulin⁹ inuitatiōe honorij archiepi: t edbaldi regis suscepit ac tenuit vsq; dū ipse suo tpe ad celestia regna cū fructu laboris ascēdit. In q̄ ecclia moriēs: palliū q̄d a romano papa acceperat reliquit. Reliqt aūt in ecclia sua eboza. iacobū diaconū: virū q; vtiq; ecclesiasticū t scm: t obdormiuit in dño. Lete. ad matu. t horas de cōi vn⁹ pfes. pō tu. cū memo. d martyrib⁹. Ad vesp. oia de cōi: cū mem. d martyribus: nichasio socijsq; eius

¶ Sci nichasij cū socijs suis.

SAnct⁹ ꝙo clemēs Le. j. ad p̄dicādū i gallia: abtō dionysio idoneos socios toti⁹ ecclīastici ordis adhibuit: vt facilius corda infidelium posset refrenare. Inter quos fuerunt t isti patres sancti: nichasius scz a beato clemente ordinatus epūs ouirin⁹ presbyter ac scuniculus diaconus. Cuz fama predicationis sancti dionysij sociorūq; eius late p̄otenderet: t populus ad fidem xp̄i q̄uersus eēt: tēploz pōtifices misso relatu ad domicianū impatorē intimāt extitisse int̄ eos q deos suos velut sterc̄a essent coequātes. Lec. ij.

AUdiens ista domician⁹ ira cōmot⁹ fescenninū t fissimū ad delēdum christianitatis nomē cum magno apparatu in gallia direxit. Qui comperientes sanctum nichasium epm cū quirino presbytero: et scuniculo diacono in

partes rothomagēsiū iter arri puisse: illos velociº ꝑsequētes inuenerūt eos in quodā foro qđ dicit scampnis: verbū dei ppłis predicātes. Quibº ait sisinnius: Estis ne seductores pfidi: q cū dionysio: qué extinxi ad euertendū ppłm venistis? Cui nichasius: Nó sumº seductores: sed reductores hoiuz ad agnitionē dei creatoris sui.

Tunc sisinnius iratº Le. ij succēsus ꝓcepit amputari capita eoz: ⁊ coꝛpoꝛa auibº dereliq. sed deus iussit ea ab angelis intacta custodiri. Recedētibº ꝯo satellitibº tpe nocturno succedente: erecti sunt martyres angelis comitātibº apprehēsisq; ppꝛioꝛ coꝛpoꝛū capitibº puenerunt ad fluuiū: cui icta vocabulū é. Trāsmeato q; vado ante hāc hoꝛā hoibus incognito: ⁊ idcircovadū nichasij nūcupato: reqeuerūt i insulā eiusdē flumis: ad laudē dñi nr̄i iesu xpi. Cetera de cōi plurimoꝛ martyrū. ¶ Depositio sci wilfridi archiepi eboꝛ. Ad vesp. añ. Amauit ⁊ cetere añe cū psal. ferialib⁹. Eg. Ecce sacer. ℟. Miles christi. Hymnº. Iste ꝓfessoꝛ. ℣. Amauit. In euangel. añ. Confessoꝛ dñi. ℟. Mgt. Dño. Deus cuiº gra btūs wilfridus pōtifex lucidis meritorum signis excellēter effulsit: ꝓsta nob ꝓpiciº: vt eiº semp patrocinio muniamur: cuiº doctrina ad appetēda celestia informamur. p dñm. Ad matu. Inuit. Unū deū. ℟. Venite. ⁊ cetera vniº ꝓfes. pōtifi. Lec. j.

Anno igit ab incarnatiōe verbi dei sexcentesimo tricesimo q̄rto: regnāte in noꝛthumbꝛia a successoꝛe nobilissimi eadwini regis noꝛthābū bꝛoꝛoꝛū scissimo rege oswaldo: de inclita gētis angloꝛum ꝓsapia puer dei wilfridº nobiliter natus: ⁊ e vestigio celesti est prodigio mundo nobilissime designatus. Lectio. ij

Sanctus igit wilfridº vbi q̄rtūdecimū etatis ꝓtigit annū: venit in insulā lindisfarnē sem: ibiq; monachoꝛū famulatui se ꝓtradēs: diligēter ea q̄ monastice castitatis ac pietatis erāt: ⁊ discere curabat ⁊ agere Ubi cū aliq̄t annos deo seruiret: ai aduertit minime ꝓfectū esse virtutis viā: q̄, tradebat a scotis: proposuitq; animo romā venire: ⁊ monasteriales ritus ibi videre. Lec. iij.

Veniēs ꝯo romā: et oꝛonibus ac meditatiōib⁹ rerū ecclesiasticarū q̄ttidiana mancipatus instātia: a bonifacio ar-

chidiacono q̄ttuor euāgelioꝝ libꝝos didicit: ⁊ alia multa ecclesiasticis disciplinis vtilia. Cū aūt scūs wilfridꝰ menses aliq̄t in roma studijs indulgeret: rediit in galliā ad dalfinū lugdunēsem archiepm: ⁊ tres annos apud eū cōmoratꝰ: attonsus est ab eo: ⁊ in tāto habitus amore: vt heredē sibi illū facere cogitaret. Le. iij.

PRedictꝰ ꝯo dalfinꝰ iussu brimhildis regine ad decollādū ductꝰ est. quē secutꝰ est wilfridus clericꝰ eiꝰ: desiderās cū eo occūbere. Sed cū cognouerunt eū carnifices de natione anglorū: pepercerunt ei: neqz eū trucidare voluerūt cū suo pōtifice. Scūs wilfridꝰ britānīā veniēs: ꝙductꝰ est amicicijs alfridi regis: q dedit ei terraꝝ decē familiarū in loco q dicit stanford. ⁊ nō multo post monasteriū trigita familiaꝝ i loco q vocat ripun. Le. v.

TAqz desiderāte rege adelfrido: wilfridꝰ sacerdos ordinatꝰ est ab agilberto gewisorū epō. Et nō multo post eliminata scotorū secta: galliā illū mittēs epm sibi rogauit ordinari ab eodē agilberto: qui relicta britānia: parisiace ciuitatis epātū sortitus erat. Qui mādatis obtēperās eū coperantibus vndecim episcopis honorifice consecrauit. Le. vj

QUo adhuc in transmarinis partibus demorāte cōsecratꝰ est cedda vir scūs in epm eborī. iubente rege oswino: ⁊ tribꝰ annis ecclesiā sublimiter regebat. Dehinc ꝙsiderans se nō iuste alteriꝰ epi episcopatū obtinuisse: penitētia ductꝰ ad monasteriū qd̄ est in lestingaei curam secessit: accipiente wilfrido epatū totius northanhumbrorꝝ prouintie, Septima lectio tm̄ de ewāgelio. Ex euāge. fm matth. Nō q dā pe.

ROmeſ. vi. cōi. Le. viij.

REgnāte igit̄ rege egfrido: pulsus est scūs wilfridꝰ ab epatu: ⁊ tres pro illo cōsecrati sunt antistites. Et concedente agathone papa: anno secūdo alfridi regis: q post egfridū regnauit suū episcopatū recepit Post qnqz annos denuo accusatꝰ: papā iohānē adijt: ⁊ oī iudicio episcopatu dignus inuentus est. Scriptumqz est regibus anglorū: vt eum in episcopatum facerēt recipi: eo q̄ inuiste fuerat condēnatus. Cū ꝯo beatus wilfridus britānīā remeans in galliam deuenisset: tactꝰ infirmitate quattuor diebus ac noctib⁹ quasi mortuus iacebat. Lectio nona.

Archāgel⁹ ꝙo michael appuit ei dicēs: Donauit tibi dñs vitā ꝓ oꝛones fratrū tuoꝝ: z ꝓ intercessionē genitricis sue: sed paratꝰ esto: qz post q̄drienniū visitabo te. Possessiones tuas recipies: atqz i pace trāquillā vitā terminab Britāniā ꝙo venies in ꝓsula tu ecclie sue receptr⁹ē: z postea q̄ttuoꝛ annis vitā duxū in pace. Scūs igit wilfrid⁹ post q̄dragintaqnqz annos epatus sui diē clausit extremū: z i monasterio suo: qđ dicit rypum: iuxta altare ad austrū honoꝛi fice est sepultus: ad laudē dñi nr̄i ihesu xp̄i. Letera de cōmuni vn⁹ ꝓfess. pōtifi. Ad vesp. oia de cōf. cū oꝛone ꝓpꝛia. cū memoꝛia de scō edwardo rege z confessoꝛe. Añ. Justū deduꝛ. ꝙ

O Magnificauit. Oratio Omnipotēs sempiterne deꝰ: q bm̄ regē edwardū scōrū tuoꝝ collegio sociasti: cōcede ꝓpiti⁹: vt q glioſe trāslationis ei⁹ recolim⁹ insignia: ipſi⁹ apud te sētiam⁹ pꝛocinia. ꝑ ꝺ. ¶ In trāslatōe sci edwardi regis. Ad mat. Jnuit. Just⁹ flo. tē

Presidēte westmo/ Le. j nasterienſi ecclesie venerabili viro abbate laurentio: cū ꝑ dei visitationē multis eadem dom⁹ floꝛeret bonis: exȳt sermo inter frēs dē gliosō rege edwardo: indignū arbitrātes celestis curie ciuē tāto tpe in tabernaculo moꝛtalitatis delitescere. Postq̄z ad aures abbatis verbū istud peruenit: secretius agere cepit: obsecrans eos frēs: vt nudā sibi de vita glioſi reg⁹ apiret ꝙitatē. Le. ij

Prolati sunt etiaz in meꝺiū z ispecti libꝛi de miraculis ei⁹ a ꝓbatissimis viris conscripti: in quib⁹ pꝛecios⁹ ꝙfesſoꝛ: totus mirabilis in oculis vniuersoꝝ resplēduit. His et huiusmodi vir pius i amorē z desideriū bti ꝓncipis plurimū accensus: ad btē memoꝛie theobaldū archiep̄m cantuariensem se ꝙtulit: vt negocium ipsum tanti viri auctoꝛitate roboꝛaret. Lec. ij.

Lle ꝙo archiep⁹ assensū ꝓia spopōdit. Adyt etiā consulendi causa venerabilē virū rogeꝝ archiep̄m eboꝛ. richardū quoqz lōdonien⁹em ep̄m: cūctosqz fere totius regni episcopos abbates ꝓoꝛes: aliasqz religiosas personas: q omnes miro affectu intētionē sanctā ꝓsequendā iudicauerūt. Dictusqz abbas ad regē: qui tunc in transmarinis partib⁹ agebat iter arripuit: negociumqz suū eidem patefecit. Acceptis

ꝙ lr̃is a rege vna cū lr̃is p̃la/
torū: aliorūq; diuersi ordinis
virorꝫ illustriū: ad sedem apo
stolicam aliquos de frib⁹ suis
vir deuotus destinauit. Le. iij

Librꝫ ꝙ de miraculis a
dño papa diligent inspe
cto: q̄ p scm edwardū de⁹ ope/
rari dignat⁹ ē: p̃cedēs in pub/
licū cōi fratrū ꝯsilio: de beati
regis glorificatiōe dignā p̃o
mulgauit sententiā: decernēs
eū in sanctorꝫ cathalogo cōfes
sorū ascribēdū. Mūcijs itaq;
ab apostolica sede regressis se
pedict⁹ abbas cōuocatis tam
ep̃is q̄ abbatib⁹ i eccl̃ia west/
monasterienſi: primo corā oi/
bus recitari fecit lr̃as aplicas
de bti regis canonisatiōe. sed
iuxta p̃ceptuꝫ regis vsq; in
reditum suum dilata est san/
cti viri cōsecratio. Le. v.

Post fere bienniū: rege a
normānia in angliā regresso:
abbas p̃fatus cū eodē rege
diligentē de bti regis celebrā
da trāslatiōe tractatū habuit.
Annuit igit̄ deuote rex dieq;
certū indixit. Interim ꝙ ac/
cepto abbas cōsilio: bti corpo
ris glebā primo secret⁹ inspi
cere decreuit. Quadā igit̄ no
cte fratrib⁹ post matutinas ad
strata reuersis: ianuis eccl̃ie
clausis: remansit in eccl̃ia so
lus abbas cū p̃iore: t quibus
dā frib⁹ ad hoc electis. Quib⁹
oib⁹ albis indutis: t nudis pe
dibus: p̃missaq; oꝛone p̃ce

Dunt ad tumulū. Le. vj.

Umq; lapidē: qui sarco
phago suppositꝰ fuerat sustu/
lissent: admotis p̃oꝛijs lucer
nis: ꝯspexerūt virū tacentē in
vestitu deaurato: calciatū ca/
ligis purpureis: t calciamēt̄
p̃ciosis: caput cooptū: t mitra
rotūda auro intexta: barbam
etiā niueā t ꝑplixā: modicūq;
crispantē: sup pect⁹ ordine suo
decēter iacentē: totūq; corp⁹
integrū incorruptū et flexibi/
le reperierūt. Corp⁹ ꝙ illud
gl̃iosum: alij ad caput: alij ad
pedes: quidam ad humeros:
et per medium leuantes: t in
panno serico inuoluentes: in
cista lignea ad hoc p̃parata
collocauerunt. Septima le/
ctio tñ de expositione euan/
gelij Nemo lucernam accen.
Omelia vt i cōmun. Le. vij.

Omnia sigdē q̄ cū eo fuē
ta fuerāt: intus reliq̄rūt:
ānulo aureo excepto: quem i
digito regis inuentuꝫ abbas
p̃opter deuotionem retinuit
Aduenīēte die p̃fixo: rex in
ecclesiam veniens: assistenti/
bus theobaldo archiep̃o can/
tuarensi: et rogero archiep̃o

t iij

eboracensi: ⁊ alijs epis: proce
rũq; magno comitatu: psentẽ
illaz regie psone matestatẽ vi
dit: manibusq; quantũ timor
et reuerẽtia pmisere tractauit
Interea accedẽs secretius ad
corp⁹ sci eps roffẽsis eccl'e de
uotionis desiderio accensus:
pllũ extrahere sibiq; reserua
re conat. sed firmus heres: ef
fectũ mentis epi et voluntatẽ
defraudauit. Lectio. ij.
Acta igit sicut diei solẽ
nitas expetiuit, pcessione: cor
poreq; precioso per claustruz
monasterij regijs humeris p
cipuorũq; pcerũ manib⁹ de
portato: posita est sup cãdela
brũ preclara illa lucerna i do
mo dñi. Sicq; illud vas insig
ne castitatis in feretro pcio
so: qđ ei exauro ⁊ argẽto con
strui fecerat illustris rex: ⁊ cõ
sobrin⁹ ei⁹ strenuus angloruz
debellator wilelm⁹: regijs ma
nibus collocatũ est: laudãtib⁹
cunctis voce iocunda: ⁊ deũ bñ
dicẽtib⁹: q in scis suis semper
est gliosus in secula seculorũ.
Cetera ad matuti. ⁊ horas de
cõi vnius pfess. nõ pontifi. cũ ora
ne, pria. et memor. de scõ ca
lixto. Añ. Hic est vere. ℣. Glo
ria et honore. Oratio.
Deus qui nos ꝓspicis ex
nostra infirmitate deficere: ad
amorẽ tuum nos misericor di
ter ꝓ scõz tuorũ exẽpla restau
ra. per dñm. ¶ Sancti calixti
pape et martyris. Lec. j.
Tempor⁹ materni ⁊ ale
xãdri icẽdio diuino cõcrema
ta ẽ pars capitolij a meridiãe
⁊ intra tẽplũ iouis ruit man⁹
sinistra aurea: ⁊ liquefacta est
Et fact⁹ est dies obscur⁹: ita vt
ois ppl⁹ romanus fugeret fo
ras muros: ⁊ audierũt in qdã
cenaculo multitudinem xp̃ia
norũ psallentẽ: inter qs erat
calixtus eps cũ clero suo. Vir
go aũt tẽpli noie iuliana arre
pta a demonio: clamare cepit
Deus calixti ipse est deus vi
uus ⁊ verus. Lectio. ij.
Cum hoc alexandro nũ
ciatũ fuisset: iussit eũ i eodẽ lo
co fame cruciari. Ille ꝓ vo per
quinq; dies ieiunãs magis cor
roborat. Post hec alexander
iussit eũ fustib⁹ cedi: ⁊ sub stri
cta custodia mãcipari: vt si qs
ad eũ die vel noctu veniret oc
cideret. Erat autẽ ibi qdã mi
les noie priuat⁹: q erat plen⁹
vlceribus. Hic misit se ad pe
des beati calixti dicẽs: Salua
me ab vlceribus meis. Respõ
dit ei calixt⁹ Si crediderĩ ⁊ ba
ptisat⁹ fueris: mũdaberis. Ait
Respondit priuatus: Ego
credo q: saluet me ihesus

christus in baptismo p manu tuã. Et cũ baptizasset eũ calixtus: ab oibus vulneribꝰ ꝛ doloribus qbꝰ tenebaꝫ mũdatus est. Audiés igitur alexander priuatũ militẽ baptizatuz: fecit illum plũbatis cedi donec deficeret. Calixtuz ꝯo eꝑm p fenestrã domus ꝓcipitari: et ligato ad collũ eius saxo i puteũ demergi: ꝛ sup eũ rudera cumulari. Post dies aũt decẽ ꝛ septem ꝓsbyter eius nomie asterius cũ clericis suis leuauit eũ nocte: ꝛ sepeliuit in cimiterio calepodij via aurelia ꝓdie idus octobris ad laudez dñi nri iesu xpi. Lete. de coi vnius martyris cũ oratione propria. ¶ Sancti wilfranni epi

VEnerabilis aũt ꝓsul wilfrannꝰ cũ tenuisset pontificiũ senonice vrbis annis fere viginti ꝛ nouẽ cuz licentia regis hildeberti ꝛ pipini principis ad ꝓdicanduz frẽsonũ genti: sicut diuinitus sibi fuerat reuelatũ conuertit animũ. Cũ ꝯo in medio mari velis demissis missaz solẽnia celebrasset: de manu ministri in profunduz patena cecidit. Prostratꝰ itaqz ante pedes sãcti pontificis: veniã postulauit.

IRa dñi ozone fcã Le. y. impauit ministro: vt in quẽ patena cecidit locũ mitteret manũ. Quo facto: mox a ꝑ fundo maris diuinitꝰ electa diaconi ihesit manu. Hec videntes nauis comites oipotẽtem collaudauerũt deũ. Hoc opus ꝓdicationis p ãnos quinqz pagens: ad fontanelle monasteriũ sepius reuertés: monachicum ibidem assumpsit habitũ: ordinato in eꝑatu senonice vrbis iericho venerã/

do pontifice. Lect. iij.

GRotis quoqz eũ visitãtibus: mox eos sanitati restituit. Doctrinã eius id maxie cõmendabat: qz nõ aliter viuebat qz docebat. Nihil enim huius mũdi ꝗrere vel amare curabat. Reuerso autez eo ad cenobiũ fontanelle acri cepit ardore febriũ fatigari: ꝛ p aliquod tẽpus eadẽ corpis laborabat molestia. Septimo vt sibi ꝓmissum fuerat diuinitꝰ die: ꝛ postqz obitũ suuz dñici corpis ꝛ sanguinis ꝑceptione muniuit: soluta ab ergastulo carnis aia scã: ꝓsortia petijt supernoz ciuiũ p eũ qui viuit ꝛ regnat i scla. Let. de cõi vnius ꝓfessoris pontificis. ¶ In natali sancti luce euangeliste, Ad vã. Ant. Vos qui reliquistis. et cete. aũt sequẽtes cũ psalmis fer. Cap. Unicuiqz nostrum.

℟. Quattuor aial. Hym. Annue xpe. ℣. In oẽm terraz. In euang. alii. Ecce ego iohãnes. Ps. Magnificat. Oratio Interueniat p nobis dñe ꝗs scũs tuus lucas euangelista: q crucis mortificationem iugiter i suo corpe p tui nois honore portauit. p d. Mem. de scõ iusto marty. Alii. Hic ẽ ve. ℣. t oro vt icõi. Ad mat. vt in cõi vni⁹ euãgeliste. L. j.

LUcas cui⁹ hodie festa celebram⁹ natiõe syr⁹ antiocensis erudit⁹ arte medic⁹: discipul⁹ ap'lor: postea paulũ secut⁹ ẽ vsq; ad ꝓfessionẽ eius seruiẽs dño sine crimie. Naz neq; vxorẽ nũq; hñs neq; filios: septuagita t q̃ttuor ãnorũ obyit in bithinia plen⁹ spũscõ.

QUi cũ iam scripta essent euangelia per mattheũ quidẽ in iudea: per marcũ autem in italia: sancto instigante spũ in achaie partibus hoc scripsit euangeliũ: significans etiã ipse in principio: ãte alia eẽ descripta. Primus etiã lucas grecis fidelibus venturi in carne dei xpi hũilitatẽ: ne iudaicis vel hereticis fabulis attẽti: in solo legis desiderio tenerent oi pro batiõe mõstrauit. L. ij.

HUnc in principio euãgelij iohãnis natiuitate ꝓsã pta: cui euangeliũ scriberet: t in quo electus scriberet indicaret: cõtestans in se esse completa: que ab alijs essent ichoata. Hic siquidẽ lucas euãgelistaz medius euãgelij sui ordinẽ a natiuitate precursoris xpi inchoauit. Tradũt eni nõ nulli hunc euangelistã vnuz esse ex duob⁹ discipulis qbus post resurrectionez christi in emaus castellũ pgentibus: semetipm saluator nr sociauit. Septuagesimo q̃rto etat⁹ sue ãno in bithinie partib⁹ corp⁹ eius bumatũ est. Et post aliquot annos in cõstantinopolitanam vrbem cum honore translatum est. Tres medie lectiones de sermone. Lect. iij.

PEr sanctũ prophetie spiritũ pẽnata aialia subtiliter describunt: vt hec euãgelistarũ significare psonas: ipa nobis subtilitas descriptiõis aperiat: nihilq; sermo dei nostro intellectui dubietatis relinq̃t: Ecce eni dicit: Similitudo aũt vult⁹ eor. Facies hois et facies leonis a dextris ipsorũ q̃ttuor. Facies aũt bouis a sinistris ipsor quattuor. Et facies agle desup ipsor q̃ttuor.

QUod eni q̃ttuor Le. v. hec pennata aialia scõs

ctuor euāgelistas designēt: ipsa vniuscuiusq; libri euāgelici exordia testant. Mā quia ab humana generatiōe cepit: iure p hominē mathe⁹. Quia p clamorē in deserto: recte p leonē marcus. Quia a sacrificio exorsus est: bene p vitulū lucas. Quia vo a diuinitate verbi cepit: digne per aquilā signatur iobānes. Le. vj

Ipse eni vnigenit⁹ dei filius veraciter fact⁹ est hō: ipse in sacrificio nr̄e redēptiōis dignat⁹ est mori vt vitulus. ipse p virtutē sue fortitudinis surrexit vt leo. ipse etiam post resurrectionē suā ascēdēs ad celos in superioribⁿ est eleuatus vt aquila. Totum ergo simul nobis est: q̄ nascēdo homo et moriendo vitulus et resurgendo leo: et ad celos ascendendo aquila fact⁹ est. Tres vltime lectiones et ō expōne euāgelij Designauit dñs. Omel. vt in cōi. Cetera de cōi vnius euangeliste cū oratione ppria. Et fiat memoria de sancto iusto martyre vt supra In festo sanctarū reliquiarum. Ad vespe. aīi. Dilecti deo. Et cetere aīe de laudibus cū psalmis de apostolis. Caplm. Sancti per fidem. Ve. Justorum aie. Ym Sanctorum meritis. ℣. Mū

sunt. ℣. Te summa. ℣si. Exultabunt sācti. In euangel. an. Fulgebunt iusti. vt in cōi plurimorū confessorum, pa. Dgt

Propitiare nobis Oro. q̄s dñe famulis tuis per sanctorū tuorum quorum reliquie in p̄senti requiescunt ecclesia merita gloriosa: vt eorū pijs intercessionib⁹ ab omib⁹ semper p̄tegamur aduersis. p do. Memo. de scō luca. Aīi. Tua sunt. ℣. In omnē terram Oratio. Interueniat. Ad matutinū. Inuitator. Gaudete. pa. Venite. Hym. Sanctorū meritis: cum duobus versib⁹ vt supra. omnes aīe et psalmi sicut i cōi plurimorū mar. p̄t. ix. aīi. cū suo psal. vt p̄z infra excepta aīis i laudi. et hor̄ q̄ erūt p̄pe

Q ℣. Exultent iusti. Le. j.

Qui scōrū merita religiosa charitate mirat: q̄ cunq; iustorū gl̄ias frequēti laude collogt: eorū mores scōs atq; iustitiā imitet. Qm̄ quem delectat alicui⁹ sci meritū: delectare dz et circa cultū dei obsequū

Q ℟. Absterget de⁹. Le. ij.

Quare imitari dz si laudat: aut laudare nō dz si imitari detractat: vt q̄ alīū laudat: laudabilē se reddat. Et q̄ scōrū merita admiratur: mirabilis ipse sanctitate vite reddatur.

Naz si ꝓpterea iustos fideles qz diligim⁹: qꝝ i ipsis iusticiā fidem qz cōspicimus: possum⁹ nos quoqz esse qđ sunt: si faciamus ipsi qđ faciūt. ℣. Sācti tui domine. Lectio. iij.

Eqz eni difficile nobis est qđ ab ipsis geriť imitari: cū sine ꝑcedenti exēplo ab antiquis talia gesta ꝓspicimus vt nō ipsi alioz emuli reddererent: sed emulāde ꝓtutis seipsos nobis ꝑberēt exemplum vt dū nos ex ipsis et ex nobis alij ꝓficiunt: sic xp̄s in ecclesia semp in suis laudať. ℟. Justorū aie. In. ij. noc. ℣. Letamini

AB origine mū di innocens abel occiditur. Enoch deo placēs transfertur. Just⁹ noe inueniť. Abrahā fidelis ꝓbať. Moyses māsuetus dinoscit. Jesus castus. Dauid leuis. Helyas acceptus. Daniel scūs. Tres pueri victores reddunť. ℟. Sci

Amei qui in isto. Lec. v.

Apostoli xp̄i discipli ꝑcedentium magistri habentur. Egbus eruditi ꝓfessores fortissime pugnāt: martyres ꝓsecuti triūphāt: z christiani sēp exercitus diabolū deo armati debellāt. In istis semp pares ꝓtutes dissimiles pugnet glioseꝝ victorie. ℟. In circuitu

Unde christiane delicatus es miles: si putes te sine pugna vincere: sine certamine triūphare. Exere vires fortitudine: dimica atrociter: iusta concerta: considera pactū: cōditionez attēde militiā nosce. Deniqz cōsidera ꝑsente deo te cuz hoste pugnare. Fauet dn̄s vt vincas: fauet vt obtineas. Cū pugnas adest: cum dimicas ꝑsens est ℟. Justi ippetuū. In. iij. noct. tertia añ. Justi sūt viri sci quos elegit dn̄s in charitate non ficta z dedit illis gloriā sempiternā quoz doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. Exultate iusti. ℣. Justoz aie. Tres vltime lect. de expōne euangel. Descendens iesus de monte. vt in cōi plurimoz martyruz Septimū. ℟. Justi sunt viri sci Quere in cōi plurimoz ꝓfess. cū duob⁹ respōsoriis sequētibus. Octauū. ℟. Fulgebūt iusti. Nonū. ℟. Sint lūbi vestri ℣. Te deū. ℣. Exultabūt sci.

SAncti p fi Jn laudi. añ. dem vicerūt regna operati sunt: iusticiā adepti sunt ꝓmissiones. ℣. Dn̄s regna. Añ. Reddet deus mercedē laboz scoz suoz z deducet illos in via mirabili. ℣. Jubilate. Añ. Sancti q sperant in dn̄o

habebũt fortitudinẽ: assumẽt pennas vt aquile volabunt: ℣ nõ deficient. ℟. Deus deus me⁹. Ant. Justi autẽ ippetuuz viuẽt: ℣ apud dñm est merces eoꝝ. ℟. Benedicite. An Certamen magnũ habuerunt sci dei: transierũt p ignẽ ℣ aquaz ℣ salui facti sunt ℣ cozonas acceperũt a dño deo. ℟ Lauda te. Cp: Reddet de⁹. Hym Rex glozioſe. ℣. Justi aũt impꝑet. In euang. an. Sint lumbi. ℟. Benedict⁹. Oio. Propitiare nobis. Ad horas ante de laud. Cete. de cõi plurimoꝝ martyrũ cũ ozone ꝓpitiare. Ad vs. Ant. Sci per fidẽ. Et cete. ante de laudi. cũ psalmis ferialib⁹ Cap Reddet de⁹. ℟. Justi ippetuũ. Hym. Rex glioſe. ℣. Exultabũt sci. In euange. ant. Beati serui. vt i cõi plurimoꝝ cfessoꝝ. ℟ Magt. Oratõ. ꝓpitiare. Memor. de scã austraberta virgine. Ant. Sile ẽ regnũ celoꝝ. Ec cete. vt in cõi Sancte Austraberte. ꝓgis.

Orat eni in francia bta virgo austraberta in taruenẽsi territorio nobilibus parẽtib⁹ exorta: prius a deo electa ꝙz aluo matris concepta: pri⁹ angeloꝝ cetib⁹ cognita ꝙz mundo nata. Procedente tpe cũ parẽtes eius diẽ statuerũt nuptiaꝝ: ipsa super hoc mesta iter furtiz arripuit ℣ ad beatũ audomarem eſm venit⁹: a quo sacro velamine consecrata est. Lectio. ij.

In monasterio ergo qõ dicit⁹ pozt⁹ sup fluuiũ somnia a mire spũali q̃ ibi ꝑat burgaſlede noie suscepta: ℣ per ãt tuordeci ãnos ibi degẽs multos suo saluauit exẽplo. Post hoc pmonitionẽ bti philiberti ad cenobiũ qõ pauliacus dr̃ venit: ℣ ibi virginũ deo sacrataꝝ regimẽ suscepit. Erat enim frequẽs in lectiõe: pernox i vigilijs ℣ ozone: in ieiunijs ꝑmpta: in tribulationib⁹ cõstantissima. Omnib⁹ eni q̃dragesimis ꝑter dies dñicos: nõ nisi ter per sex dies comedebat.

Transiuit aũt glo/ L. ij. riosa virgo quarto iduũ februarij die ℣ in ecclesia beati petri est sepulta: vbi ꝑplurima requieuit annoꝝ curricula. Interea translatũ est sãctuz illud corpus a loco vbi prius fuerat positũ tertiodecio kalẽdas nouẽbris: sed nõ sine miraculo. Nam puer quidã paruulus a demonio vexabatur. Cũq̃z delat⁹ a patre ante corpus beate virginis fuisset, pie ctus: statim fugato demonio sanitatẽ recepit. Cete, de cõ.

vnius virginis nō martyris.

¶ In festo undecim milium vir

OEus qui nobis huius diei solennitatē p beatarum virginū martyrūq; tuarū gloriosa passione fecisti: adesto familie tue pcibus: et da vt quarū hodie festa celebramus earum meritis et intercessionib⁹ adiuuemur. per d. ℣. Demo. ō scō hilarione ꝓfes. An. Justū deduxit. Dis Adesto dñe, vt

IMbrita in cōi. Lec. j. ma fuit qdaz rex deo devotus q quādā filiā noie vrsulam generauit. Hec mirabili moz honestate et pulchritudine pollebat: ita q ei⁹ fama vbiqz volabat. Rex autez anglie cū nimis ꝓpotens esset: et multas nationes suo imperio subiugaret: audita hui⁹ virginis fama: beatū se per oia fatebatur: si pdcā virgo suo vnigenito copularet. Juuenis etiā ad hoc multū estuabat. Mittūt igit solēnes nūcios ad patrē ẏgis magnis ꝓmissionib⁹ blādicys magnas adȳcientes minas: si ad dñm suū vacui reuertant. Rex aūt pi puelle cepit plurimū anxiari: tuz q̄ fide xpi insignitā cultori idolorū tradere idignū duceret: tū quia ipsam vullaten⁹ ꝓsentire cognosceret: tū q̄ regis ferocitatē plurimū formidaret

IIlla aūt puella divinitus ispirata pi suasit: vt pdicto regi assensū pberet: ea tn ꝓditione ꝓposita: vt ipse rex cū pie decē virgines electissimas sibi ad solaciū trade ret: et tā sibi qz alȳs mille ẏgines assignaret: et cōparatis trieribus iducias triēnȳ sibi darent ad dedicationē sue virginitatī: et ipse iuuenis baptizatus: in his trib⁹ ānis in fide instrueret. Sapiēti qdē vsa ꝓsilio: vt aut difficultate ꝓposite cōditionis aium ei⁹ ab hoc auerteret: aut hac opportunitate pdcās ẏgies secū do dedicaret. At iuuenis libēter hac ꝓditione acccepta aput piem instituit: et ptin⁹ baptizatus accelerari cūcta q̄ btā virgo petierat impetrauit. Li.ij.

PAter āt puelle ordiauit vt filia sua quā valde diligebat: viros quoz solatio tā ipa qz ei⁹ exercit⁹ indigebat in comitatu suo haberet. Jgit ẏginibus trierib⁹ et sumptib⁹ pparatis: tandez cū vrsula oēs ad fidē ẏgines conuertisset sub vnius diei spacio stante ꝓspero vento ad portum gallie quod riella dicitur et inde coloniam venerūt: vbi vrsu

le angelꝰ dñi apparuit: ꝛ ꝑdixit eas illuc integro numero reuersuras: ꝛ coronas ibidez martyrij ꝓcepturas. Inde igit ad angeli admonitionē romā tendentes: ad vrbē basilicam applicuerunt: ꝛ ibidē relictis nauibus romā pedestres venerūt. Hodie lectiones de sācto Hillarione ꝯfessore. L.iiij

HAbebat dñs in egypto senem antoniū: i palestina hillarionē iuniorez. Quadam autem die hillarion egressus oztulum: vidit hominem in toto corpore paraliticum iacentem ante fozes. Qui mox collachrymans tangensqz ad iacentem manum: ait. In nomine domini nostri iesu christi surge et ambula. Mira velocitas. Adhuc verba in ore loquentis voluebā/tur: ꝛ membra solidata ad stādum hominem surrigebant.

IBitur octogesi/ Lect.v. mo etatis sue anno venerunt ad euz egrotantē multi de papho viri religiosi maxime ꝙ eum dixisse audierāt iam se ad dominum migaturum: ꝛ de corporis vinculis liberandum. Hos ergo omnes adiurauit: vt statim post mortem eum in eodem oztulo terra operirent. Jamqz modicus calor tepebat in pectore: et māaptis oculis loquebat. Egredere qd times? Egredere aia qd dubitas? Septuagita ꝙp annis fuisti iesu xpō ꝛ mortē times? In hec ꝙba exalauit spm ꝛ in oztulo eū sepelierūt.

POst hec qui/ Lectio.vj dā de palestina hisichiꝰ nomine perrexit ad cyprum simulans se velle in eodem oztulo habitare cum ingenti vite sue periculo. Et post decez fere mē ses corpus sancti furatus est. Quod maioniam deferens: i antiquo monasterio condidit illesa tunica cucullo ꝛ pallio ꝛ toto corpore quasi adhuc viueret integro: ac in vtroqz loco magna fiunt miracula: sed maioza in oztulo cypri: forsitan quia illum locum plus dilexerat. Cetera de cōmuni vnius confessoris nō pōtificis. Septima lectio mī de expōne euangelij Secūm matheū. Simile est regnum cē

OLoz decē ꝛgib⁹. L.viij.

OVo autem iniqi principes romane milicie maximinus scilicet ꝛ affricanꝰ videtes magnā multitudinē ꝛgiuū: ꝛ ꝙ multi multeqz ad eas ꝯfluerent: timuerūt ne ꝙ eas nimis creisceret religio christiana. Quapropt iter eaz diligēti

explorantes: nūcios miserūt ad iuliū cognatū suuz principem gentis hunnorū: vt educto contra eas exercitu: ipsas cū christiane essent tvenirent coloniā trucidarent. Luz aūt sacre virgines cū p̄dictis epis a roma redirent: etherius virginis sponsus a dño monetur vt p̄tinus surgens sponse sue occurrat: vt cum ea in colonia martyrij palmam accipiat. Qui diuinis monitis acquiescēs matrē suā baptizari fecit ꝛ cū ipsa ꝛ sorore sua florētina paruula iā xp̄iana nec non et clemēte epō ipsis virginibus obuians se ad martyriū sociauit eisdem. Lectio. ix.

Omnes igit virgines pacta peregrinatione coloniam redierunt: ꝛ ipsam iā vrbē ab hūnis obsessam inuenerunt. Quas barbari videtes super eas clamore nimio irruerunt ꝛ q̄si lupi seuientes in oues: totam illā multitudinē occiderunt. Cū aūt ad beatam vrsulā ceteris iugulatis venissent videns p̄ruiceps eō mirā pulchritudinē obstupuit: ꝛ cōsolās eā super nece virginū p̄o misit q̄ eā sibi in cōiugē copularet. Sed cū hoc illa penitus respuisset: ille ꝛtemptū se videns directa sagitta eam trāsfixit: ꝛ sic illa martyriū ꝓsummauit. Passe sunt aūt scē virgines āno dñi ducētesimo tricesimo octauo regnāte dño nr̄o iesu xp̄o: cui est honor ꝛ glia i secula seculoz amen. ¶ Sancti Romani archiepi. Lect. j.

Beatus romanus ex p̄e benedicto ꝛ matre felicitate per angelicā reuelationē conceptꝰ ꝛ ortus: in genitorū ede feliciter est nutritus. Qui succedente tēpore a parentibꝰ liberalibꝰ studijs tradit ibuēdus. Paruo ꝯo tēpore sufficienter instructꝰ cū vite scitate polleret: ad sacros ordines p motus: ex cōsensu cleri plebisq; in archiep̄m rothomagensem est electꝰ et post modicuz ꝓsecratꝰ: ꝛ oia phana dstruxit

Vbicūq; aūt p̄ba. Lc. ij. na demonuz destruxit: ibidē ecclesiā in xp̄i noie consecrauit. Quodā tēpore hyemali dū solus romanus pernox orōni vacaret: astitit demon nudus ante fores eius in specie mulieris dicēs. Electe dei romane: aperi mihi ianuas tuas: q̄ frigore p̄mor. Sz sanctus dei talia spernebat cōsortia. Tunc illa clamauit. O romane tu xp̄o reddituru es rōnem ob aiam meā q̄ a frigoribus e corpore cogit exire.

Q Umq; sanctus Lec. iij. roman⁹ vndiq; anxius staret: tandē pietate cōmotus vocantē hostem intro venire decreuit. Sed denudat⁹ diabolus ad ignē est calefact⁹: dilatatq; crines capitis sui vsq; ad pedes. Sz dñs oipotēs mox celicolā trīsmisit ad ep̄m auxilij causa. Ad cuius aduentum depulsus est hostis: ac sanct⁹ dei non solū extunc: sed semp permansit stabilis in pectore casto. Et cum appropinquasset exitus sui dies: vocatis fidelibus: cuncta que habebat egenis distribuit: ne transituro e mūdo aliqua macula inueniretur in eo. Transiuit ꝯo e mūdo decimo kalendas nouembris: ad laudem dñi nostri iesu christi. Lectra de cōmuni vnius confessoris pontificis. ℂ In translatione sancti iohānis beuerlaci. Ad vespe. añ. Amauit. et cetere añe sequētes: cum psalmis ferialibus. Cap. Ecce sacerdos. Rz. Miles christi. Hym. Iste cōfessor dñi. ℣. Amauit. Añ. Cōfessor. ps. Magt. Oro. Deus qui hūc diem sanctissimi iohannis confessoris tui atq; pontificis translatiõe decorasti: fac nos eius meritis i scōr tuor societatē trāsferri. p dñm. ℂ Memo. de scis martyrib⁹ crispino t crispiniano. Añ. Gaudēt ince. ℣. Exultēt. Oro. Deꝰ q nos. vt in col. Ad matu. Inuita. Unū deum. Et cetera vt in cōmuni. Lectio. j.

L Etemur igit frēs charissimi letemur i dño: t die venerabilē trāslatiōis scissimi viri iohānis confessoris t archiep̄i eboracēsis celebrem⁹. Qui cum in vita sua extiterat miraculosus: magnis in mundo postq; decessit: dei gra virtutib⁹ choruscauit. Laudabili ergo cleri ꝑsilio vniuersi: dies in q̄ ei⁹ fieri deberet trāslatio: scō ispirāte spū ē ꝓstitut⁹. L. ij.

Q Onuocato igit clero cū ceteris magnatib⁹: t vniuersis: qui tante solēnitati ad die ꝓstitutū interesse deberēt: vnanimi deuotione in oratione pfistētes: tumulū ꝑdicti scissimi cōfessoris iohānis: terra t lapidibus coopertū discooperuerūt: t ꝓtute celesti subnixi p̄cciosissimi corporis reliquas sumpserunt: t in capsa lignea honestissime locauerūt. L. iij.

Q Uam capsaz suis humeris humiliter imponentes iuxta honorem tāto patrono debitū portātes: ad sūmuz altare baiularūt: t dictā capsā sigillis signatam sub fideli cu

stodia posuerūt. Tpe translationis hui⁹ pfuit eccl'ie eboꝛ. alfric⁹ archiep̄s septimus decimus a scō iohāne: q anno tertio sui p̄sulat⁹ romā iuit: t a iohanne papa palliū accepit. Ipseqz cuz edfiodo⁹o bernēsi antistite: die scō pasche regez edwardū inunxit wyntonie: qui sanctus confessoꝛ dei dicitur: t apud lōdonias moꝛe regio sepelitur. Lectio. iiij.

Ste etiā alfric⁹ archiep̄s capsam auro t argento t lapidib⁹ p̄ciosis apud beuerlacū fabꝛicari fecit: t eleuatū sci cōfessoꝛis iohannis coꝛp⁹ de sepulchꝛo ligneo mirabili artificio insculpto: multis additis reliquijs in eā honoꝛifice collocauit. Sicqz beati iohānis trāslatio veneranda tricentesimo sextodecimo depositionis sue anno: t dn̄ice incarnationis millesimo tricesimo septimo octauo kalēdas nouēbꝛis tpe iohānis pape: et edwardi regis anglie: p venerabilē alfricū eboꝛacensem archiepm̄ solēniter est pacta. L. v.

Regnāte iclyto rege adelstano: q monarchiā totꝰ āglie tenuit: scotoꝝ rex cū suis trāsito fluuio: qđ diuidit angloꝛū regnū: cepit depopulari villas: hoies exterminare. Qđ cū rex p̄fat⁹ cōperisset: cōgregato exercitu: p̄opositū carpebat iter. Cūqz in puicia lincolnie deuenisset: q sdā ouātes cateruatim venētes obuios habuit. Quos ille interrogās: q eēt cā tāti gaudij: vel vnde venirent: rnderūt: q de beuerlaco venere: vbi qsdā ex eis mutos vel claudos: cecos et surdos scūs iohānes dei gr̄a sanauerat. Tūc rex habito cū suis ꝙsilio: dixit se debere talē p̄ionū adire: vt sibi in instanti negocio subueniret. Lec. vj.

Transmisit ꝙo exercituz suū versus eboꝛ. ipse aūt transiens fluuiū humbꝛe venit beuerlacū: p̄cūbēsqz coꝛā scō iohāne aio plꝰ oꝛabat. Exurgens ab oꝛone rex coꝛā astātibus dixit: O gl̄iose ꝙfessoꝛ iohānes p̄ecoꝛ: vt infestatione pnoxiā inimicoꝝ te p̄ocinā te supare queam. Et extrahēs cultellū suū de vagina posuit sup altare dicens: Ecce vadiū meū cōꝛā te pono: q ecclesiaz tuā honoꝛificabo reddit⁹ibusqz augēbo: si dei nutu tuoqz suffragio hostes debellare q uero. Et accepto secū vexillo qđ sci iohannis fuerat: scotiā p̄fect⁹ est. Septima lec. tm̄ de expōne euan. Hō qdā pegre. Omelia vt in cōmuni. Le. vij

Timore igit̄ pcussi scoti: trās mare scotoꝝ sua statuerūt habitacula. Ast eos adhelstan⁹ viriliter insequēs cū suis: i altero eiusdē aq̄ littore sua fixit tentoria. Dnoxia ño nocte regē i stratu suo dormiētē astans scūs iobānes his verbis alloq̄t: Qm̄ ex illo tpe: q̄ mihi beuerlic votū feciſti: tui dux t custos deputat⁹ sū: mane surgens cū hostib⁹ dimica: tibi enī p meā itercessionē cessabit victoria. Quib⁹ iussis: ille obtemperans victor extitit: mltiq̄ ex scotis ruerūt: t ipsoꝝ rex aufugit ad totū regni ꝓfusionē. Ipse ño adhelstan⁹ p triennīū ibi morat⁹: leges suas t edicta p terrā seruāda istituit.

Reuertēs ño p loca marina iuxta dunbar: vidit scopulos ꝓminere: talia q̄ suspirās eloqa ꝓtulit dicēs Si de⁹ interuenīēte bt̄o iobāne mihi aliq̄d signū euidēs facere ꝓmitteret: vt p̄ntes cognoscant scotiā angloꝝ regno subiugari: tributaq̄ persoluere: deo gras redderē. Et extracto gladio pcussit in silicē: q̄ adeo penetrabilis fuit: q̄si butyrum esset. Qui lapis ictu gladij cauat in lōgitudine ad mēsurā vlne: t vsq̄ ad p̄sentē diē euidens signū patet. Ipse ño rex deoꝝ scō iohanni gras agens beuerlic petijt: ibiq̄ votu suū laudabiliter adimpleuit: ad laudem ipsi⁹ sancti: et dñi nr̄i iesu xp̄i. Cetera de cōi vnius ꝓfessō. pōtifi. cū ℟. t oratione propria. ¶ In vigilia apostolorum simonis et iude matutinis t hore dicantur de festa: cum legēda de septē pueris cū matre: vt notatur in rubrica post hystoriam Adaperiat. Ad vespe. aii. Vos qui reliquistis. t cetere añe: cū psalmis festalibus. Capitulū Non vos. ℟

Qui sunt isti. Hymnus. Cate simon t thadee inclyte: cernite nostros gemitꝰ cū fletibus: quiq̄ per lapsum meruim⁹ baratrū: per vos celorū mereamur aditū. Hym. Annue xp̄e. Et cetera de cōi plurimorū apostoloꝝ. Ad magnificat. oia vt in cōi. Lec. i.

Sancti itaq̄ apostoli simon chananeus t iudas zelotes: cū pisidis regionē ingressi fuissent: occurrit eis baradach dux regis babiloniorū: cui nomen erat xerxes. Hic aūt ꝓtra indos: q̄ fines pisidis iuaserāt susceperat bellū. In comitatu ño ei⁹ erāt sacrificatores idolorū: q̄ dabāt risa fallacie sue. sz i aduētu ap̄lor̄ nulla penitus potuerūt dare risa. Le. ij.

Dixit ergo apostol' baradach dux: Quia audio deos nostros nō esse ausos cō rāvob' positos nob' dare rūsa: vos nobis futura ꝑdicite. Dicunt ei apli: Modicū sustine: et iubebim⁹ hos demōes loq. Ad vocem aut aplox ceperūt dij eox sic' dicere grāde bellū futuruz esse: ⁊ ex vtraq; parte posse interfici preliātes. Tūc apli dei in risum excitati sunt Dixitq; eis baradach dux: Me timor inuasit: ⁊ vos ridetis. Dicūt ei apli: Cesset timor tuus: quia pax nobiscū intrauit in istam ꝓuinciā. Nā hodie intermitte ꝓfectionē: ⁊ cras tina die in hac hora veniēt q paci vestre pactuz firmissimū stabilient. Lectio. iij.

Tunc templox pōtifices dixerūt: Dñe noli his hoibus credere. Dij tui qui nunq; fallunt: dederūt tibi respōsuz: vt sis cautus. Aplī ꝯo dixerunt duci: Nō tibi dixim⁹: expecta vnū mensem: sed vnū diē. In crastino ꝯo venerūt nūcij: qui missi fuerāt: ⁊ nūciauerūt oia ita esse: sicut apli prędixerūt. Tūc iratus pōtificib⁹ dux: voluit eos vinos accendere: sed apostolox rogatu dimisit eos. Post hec ꝯo supradicti duo magi multitudinē serpētiū venire fecerūt. sed apli dei miserunt illos i eosdē magos: ⁊ ceperūt comedere carnes illox: ⁊ vlulārūt magi sic lupi. L. iij

Tunc rex dicebat aplis: Permitte eis vt moriā/tur ab illis. Dixerunt apli ad regē: Nos missi sum⁹ a morte ad vitā reducere. Et dixerunt serpētib⁹: Redite ad loca via: omne venenū quod infudistis magis istis: vobiscuz auferte. Tūc illi magi maiores crucia tus passi sunt: cū serpētes iterx morsib⁹ edebāt carnes eorum

Postoli autē ro/ Le. v. gati a rege morabant i babilonia: ⁊ baptisati sunt cū rege amplius q̄z sexaginta mi lia virox: exceptis paruulis ⁊ mlierib⁹. Ordinabāt ꝯo p̄sbyteros diaconos ⁊ clericos. ex quib⁹ vnus diacon⁹ noie eu/frosin⁹: passus fuit crimē incestus. Uenientes ꝯo apli ad parentes puelle dixerūt: Qñ natus est puer? Dixerūt: Hodie hora pma. Tūc adiurat⁹ puer i noie iesu xpi: locut⁹ ē dicēs q diacon⁹ ille eēt vir scūs ⁊ cast⁹ ⁊ nō ignauit carnē suā. L. vj.

Tunc venerunt apostoli ad suanyr ciuitatem ma gnā: i domū cuiusdā viri noie semei. Uenerūtq; pontifices cum pplo clamātes: Produc

inimicos deoꝝ nr̃oꝝ: cū quibus si nō sacrificaueris incendem⁹ te: ⁊ domū tuā cū ipsis. Apli aūt ducti ad tēplū solis: clamauerūt demones: Quid nobis ⁊ vobis apli dei. In ingressu vio flāmis exurimūr. Tunc simon dixit ad simulachrū sol: Precipio tibi demō exi de simulachro solis: et cōminue illud ⁊ q̄drigā ei⁹. Similiter cū hec iudas ad simulachrum lune dixisset: egressi sunt duo ethiopes nigri nudi et horribiles: vlulatū magnū emittentes: ⁊ simulachra subuerterūt. Tūc pōtifices irruētes in apl'os interfecerūt eos. Ipsa aūt hora q̄ decollati sunt p fulgura tēplū tripharie scindit: ⁊ magi zaroen zarphaxat adusti sunt in ardentes carbones. Post mēses aūt tres misit rex xerxes ⁊ cōfiscauit oēs pōtifices. Corpora aūt ap'oꝝ ad suam trāstulit ciuitatez: ad laudez dñi nr̃i iesu xp̃i. Tres vltime lec. de expōne euangelij Hec mādo vobis. Omelia vt in cōi. Cetera ad matut. et horas de cōi plurimoꝝ ap'oꝝ cū ozione propria. Dio.

Deus q nos p btōs apostolos tuos simonē ⁊ iudā ad agnitionē tui nois venire tribuisti: da nobis eoꝝ gloriam sempiternā ⁊ proficiēdo celebrare: et celebrādo phcere. p do. Ad vespe. oia de cōi. cum ozione De⁹ qui nos ⁊ supra. ¶ Sci germani capuani ep̃i. Legenda et cetera oia de cōi vni⁹ cōfes. pōtifi. ¶ In vigilia omniū scōꝝ matuti. dicant de scō quintino martyre: cū noc. Fet hore similiter. Lec. j.

Actū est aūtē in diebus maximiani impatoris: vt pse cutio insurgeret xp̃ianoꝝ: ⁊ riciouarus expetijt ab eo: vt intra gallias pfectorij ageret potestatē. Uenies vo in ciuitatē ambianēsiū: audiuit de beati quintini fama. moxq; eū cōprehēdi p̃cepit: dixitq; ad eū Sacrifica dijs. Mā si noluer⁹: p deos iuro: diuersis penis te faciam interfici. Scūs quintinus rūdit: Per deū iuro: q fecit celū ⁊ terrā: mare ⁊ oia q̄ i eis sunt: quia non timeo minas tuas. Lectio secūda.

Ratus ergo riciouarus iussit scm̃ quintinū in carcerē mitti: vbi cū scūs quintin⁹ sopori se dedisset: apparuit ei angelus dñi dicēs: Quintine surge sta in media ciuitate: ⁊ corrobora oēm pplm: vt credant in dñm nostrum iesum xp̃m. Euigilās aūt ita fecit: ⁊ crediderūt per eū ducēti viri. Hoc

audito riciocuarus iussit duas carigas facere cū qb⁹ scīm quotidiē a ceruice vsq; ad crura diuisit. Fecit t alias decē carigas: qs i digitis ei⁹ cadentes inter vngulas t carnē intulit.

Et post hec oia Lec. iij. caput eius gladio iussit amputari. Statimq; de collo eius colūba exijt cādida sicut nix: que celos penetrauit. Et vox de celis venit dicēs. Quitine famule meus veni: t accipe coronā tibi pparatā. Tunc riciouarus in flumine abscōdit corp⁹ sci viri: sed post quinquaginta q̄nq; annos quedā matrona noie eusebia p̄ nouē annos ceca corpus inuenit incorruptū p reuelationē angeli: t cū honore sepeliuit: t lumen oculor recepit ad laudē domini nostri ihesu xp̄i. Rete. de cor vnius martyris. ℂ Si vigilia ista die dñica eueniat: fiat ñ memoria de martyre totum seruitū dicī fiat d dñica. Et similiter fiat de oībus vigilijs dieb⁹ dñicis contingentib⁹ excepta vigilia natiuitatis si in dñica contingat. ℂ In vigilia oium sanctorum

Audem Eā vñ ait. dicite deo nro oēs sancti eius: t qui timetis deū pusilli et magni: q̄m regnabit dñs de⁹ nr⁹ ops gaudeam⁹ t exultem⁹ et dem⁹ gloriā ei. ℣. Laudate pu. An. Scī e vex lumē et admirabile mistrās lucē byssq; pmanserūt i agone certaminis recipiunt a xp̄o splēdorē sempiternū i q̄ assidue felices letāt. ℣. Laudate do. o. g. An. Gaudēt i celis aie scōrum q xp̄i vestigia sūt secuti: t qr p ei⁹ amore sāguinē suū fuderūt: ideo cū xp̄o regnabūt iet nū. ℣. Lauda. a. m. An. Fulgebūt iusti t tāq; scintille i arūdineto discurrēt iudicabūt nationes t regnabūt ieternū. ℣. Laudate dñm q̄m bo. An. O q̄ glioſū e regnū i quo cū xp̄o gaudēt oēs sci amicti stolis albis sequūt agnū quocūq; ierit. ℣. Lauda hierusalem.

Capitm

Ece ego iohannes vidi angelū ascendentē ab ortu solis habentē signū dei viui: et clamauit voce magna q̄ttuor angelis qbus datū est nocere terre t mari dicēs: nolite nocere terre t mari neq; arboribus: quo adusq; signemus seruos dei nr̄i in frōtib⁹ eor. ℣. Laudez dicite deo nro oēs sci eius: t q timetis deū pusilli et magni: q̄m regnabit dñs de⁹ noster ops. Gaudeamus t exultemus t dem⁹ gloriaz ei. ℣.

Genus electū gēs scā ppls acquisitiōis memores memoꝝ laudate deū. Gaudeamus ℟.

O Gloria pa. Gau. Hym. O Xriste redemptor, oiuꝝ pserua tuos famulos btē sēp virginis placat⁹ scis ꝓcibus. Beata quoq; agmia celestiū spirituū ꝓterita ꝓsentia futura mala pellite. Gates eterni iudicis apliq; dñi suppliciter exposcim⁹ saluari vtis ꝓcib⁹. Martyres dei inclyti: confessores lucidi vtis oronib⁹ nos ferte in celestibus. Chor⁹ sanctaruꝝ ỽginū clericoꝝq; oiuꝝ simul cum scis oibus ꝓsortes xpi facite. Gentē auferte pfidam credentiū de finibus vt xpo laudes debitas persoluamus alacriter. Gloria patri ingenito eiusq; vnigenito vna cū scō spū in sempiterna secula. Amen. ℣. Mirabil' de⁹. In euang. añ. Beati estis sci dei oēs q meruistis ꝓsortes fieri celestiū virtutū et perfrui claritati gloria: iōq; ꝓcamur vt memores nri intercedere dignemini ꝓ nobis ad dñm deū nostruꝝ. ℟. Dign. Dio.

O Omine de⁹ nr multiplica sup nos gratiā tuā: ℣ quoꝝ ꝓuenimus gloriosa solemnia: tribue subsequi in scā ꝓfessione leticiā. per do. Ad matutinū. Inuita. Regē regū dñm venite adorem⁹. Quia ipse ē corona scoꝝ omniū. ℟. Venite. Hy Xpe redēp. In. j. noct. añ. Adesto de⁹ vn⁹ ops pater et filius et spūssc⁹. ℟. Dñe dñs nr. Añ. Celi regina maria te iure fatemur: ex cuius thalamo ꝓcessit iusticie sol. ℟. Celi enar. Añ. Laudemus dñm quē laudāt angeli: quē cherubin ℣ seraphin scis scus scus ꝓclamant. ℟. Benec. j. ℣.

L Exultent iusti. Lecto. j. Egimus in ecclesiasticis historijs: q scūs bonifaci⁹ quarto a btō gregorio romane vrbis ep̄atuꝝ tenebat: a foca cesare ipetrauit donari ecclesie xpi tēpluꝝ rome: qđ ab antiquis pantheon vocabat. In quo eliminata oi spurcitia demonū: fecit ecclesiā scē dei genitricis atq; oium martyꝝ xpi: vt plebs vniuersa in capite kalēdaꝝ nouēbriuꝝ sicut in die natalis dñi ad ecclesiam conueniret. Nunc ergo frēs charissimi in omniū primor dijs scoꝝ nos noiare: laudare ℣ glorificare ꝓdecet eū q cunctos ꝓdidit scōs ꝓ quē oia facta sūt: cui⁹ maiestas nec incipit: nec desinit i sclm. Un dictū ē Dis sapiētia a dño deo ē: ℣ cū ipo fuit semp: ℣ ē ante euū. ℟.

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr: bñdi cat nos de⁹. Et metuant eum oēs fines terre. ℣. Deus misereatur nostri: & benedicat nos deus. Et metuāt. Le. ij.

Beata dei gēitrix virgo semp maria hodierna solēnitate iure post filiuz venerabil' est & gloriosa. Ipsa quippe est mater dñi nostri nri ihesu xp̄i scd̄m carnē: ex semine abrae: de tribu iuda Clirga iesse: stella mar: ancilla dei: regina gētiū: dña regum: spōsa dñi: mater xp̄i: cōditoris tēplū: spūssci sacrariū: velut colūba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol. Illi⁹ ergo mereamur precibus adiuuari: q̄ mater meruit esse cōditoris nri: qui cū p̄re & spūsc̄o viuit et regnat de⁹ per oia secula seculoruz. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: et oi laude dignissima: Quia ex te ortus ē sol iusticie xp̄s de⁹ nr. ℣. Ora pro pplo: interueni pro clero: intercede pro deuoto fēmineo sexu: sentiāt oēs tuū leuamē quicunq; celebrāt tuā solēnitatē. Quia. Le. ij.

Qui supna celorū regna spiritib⁹ angelicis ad laudē & gliaz atq; honorē sui nominis ac maiestatis imperpetuuz miro ordine collocauit: de⁹ ē. De quib⁹ plura loq; ptimescimus: q: soli deo scire est quō vel quēadmodū eoz nobis inuisibil' absq; cōtagione seu diminutiōe in sua sola puritate p̄sistat natura. Sz tñ nouē eē angeloz ordines ad dei iudicia ac misteria cōplenda: testante sacro eloquio cognouim⁹. Taceam⁹ iterū de secretis celestib⁹: & ante oculos cōditoris tergam⁹ maculas peccatoz: vt ad eos de quib⁹ loq̄mur peruenire mereamur. ℟. Te scīm dūm i excelsis laudāt oēs angeli dicentes: Te decet laus & honor dñe. ℣. Cherubin q̄z & seraphin scūs p̄roclamant: & oīs celic⁹ ordo dicētes Te. Blia. Te. In. ij. nock. añ. Int̄ natos mlierū nō surrexit maior iohanne baptista. ℣. Bonū ē p̄fiteri. Añ. Isti sunt viri sci: q̄s elegit dñs in charitate nō ficta: & dedit illis gliaz sempiternaz: q̄rū doctrina fulget ecclia vt sole luna alla. ℣. Exaudi de⁹ de. Añ. Isti fūt sci: q̄ p testamēto dei sua corpa tradiderūt: & in sāguie agni lauerunt stolas suas. ℣. De⁹ venerunt. ℣. Letami i dño. Le. iij.

Adhuc de hac eadē tam pulchra atq; p̄clara festiuitate loq icipiam⁹: q̄ nō solū vt p̄dixim⁹ angeloz spiritibus: verūetiā scis oib⁹ q̄ i ter-

ra sunt: honorabilit dedicata subsistit. E quibus primi fuerunt patriarche: viri religiosi atqꝫ gloriosi i vita sua: patres prophetaꝝ ꝛ apostoloꝝ quoꝝ memoria nō derelinquetur. Nos sequit electio, pphetarū cū qbus locut⁹ est deus ꝛ ostēdit eis secreta sua: vt ea q̄ ventura erant nūciare potuerūt. Nos ꝛ veneranda huius diei festiuitate nullo mō priuatos esse credim⁹: sed cōsortes esse speram⁹. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohānē baptista. Qui viā dñi pparauit i heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui. Lec. v.

In sanctis dei: cōcordat duodenus apl̄oꝝ numer⁹ quos a primis miraculorum virtutib⁹ ad ꝓponendū noue fidei fundamētū: erigendūqꝫ adhuc tenere statū ecclesie diuina prudentia ex oib⁹ quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terrā sonus p̄dicationis eoꝝ exiret. Quib⁹ ipse dñs locutus est dicēs. Jā non dicaꝫ vos seruos: qꝛ serū⁹ nescit qd faciat dñs eius. Vos aūt dixi amicos: qꝛ oia q̄cūqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. Talibus vt credim⁹ patronis hec dies subiecta declaratur. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et q̄si colūbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores nive: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo. Et quasi.

Hic subiectū est Lec. vj. triūphale martyꝝ nomē qui p diuersa tormentoꝝ genera xp̄i passionē imitabant. Alij ferro pempti: alij flāmis exusti: alij etiā flagellis verberati: alij vectib⁹ perforati: alij cruciati patibulo: alij pelagi piculo demersi: alij viui deco riati: alij vinculis mancipati: alij linguis priuati: alij lapidibus obruti: alij frigore afflicti alij fame cruciati. Eis nimiꝝ hunc diē tantū credim⁹ sanctificatū: quantū laborare p tormenta nō cessauerūt. ℟. O cōstantia martyꝝ laudabilis: o charitas inextinguibilis: o patiētia inuincibilis q̄ licet inter p̄suras p̄sequētiū visa sit despicabilis inuenietꝛ in laudeꝫ ꝛ gloriā ꝛ honorē. In tpe retributionis. ℣. Nobis ergo petimus pijs subueniant meritis honorificati a p̄re q̄ē in celis In tpe. Elia p. In tpe. In. iij. noct. añ. Sint lumbi vr̄i p̄cincti ꝛ lucerne ardētes in manibus vr̄is: ꝛ vos similes hoibus expectātib⁹ dñm suum qñ reuertat̄ a nuptijs. ℣. Bti quo

rū. Ali. Virgines scē dei ora/
te pro nobis: vt scelez vemā p
vos accipere mereamur. ℟s.
Eructauit. Ali. Oēs electi dei
nri memoramini āte deū: vt
vestris precib⁹ adiuti merea/
mur vobis adiūgi. ℟s. Bene/
dicam dominū. ℣. Justo:um
anime. Scōm matheū.
In illo tpe: Ihūs turbas
ihesus: ascēdit i montē. Et rel'.
Christi ℣o sacer/ Le. vij.
dotibus atqz doctoribꝰ
siue cōfessoribꝰ huiꝰ diei festi
uitatē non ignotā eē credimꝰ
qui corda fidelium spūaliter
q̄si imbribꝰ irrigant celestibꝰ:
vt fideliť ꝓferre imarcescibi/
lem bonoz operū possint fru/
ctū. Qui talēta sibi credita nō
solū reddere: verūetiā cū vsu
ra sine fraude amplificare ꝓ/
curauerūt. Et licz persecutoz
nō senserint gladiū: tñ p vite
meritum deo digni martyriō
non priuant. Quia martyriū
non solū sanguinis effusione:
sed abstinētia peccatorū: z ex/
ercitatione preceptoz dei pfi/
ciť. ℟. Sint lumbi vestri p/
cincti: z lucerne ardētes i ma/
nibus vestris. Et vos similes
hominibus expectātibꝰ dñm
suū q̄n reuertať a nuptijs. ℣.
Vigilate ergo: q̄z nescit q̄ ho
ra dñs vř vēturꝰ sit. Et. L. vij

Sanctarū etiā virginū et
deo deuotarū: matrona/
rūqz societas pñtis solēnitate
diei expers esse nullo mō cre/
denda est. Que relicti nuptia/
rū copulationibꝰ: spretaqz li/
berorū propagine: spōso q in
celis est: phēm mente actu ha
bitu et gestu applicari malue
runt. Oromb⁹ instantes: ieu/
nijs adherētes: in tribulatiōe
gaudentes: in verb⁹ ꝙtumelie
patiētes: in pressuris z pſecu/
tionibꝰ viriliter agonizantes:
pro fidei castitate: et pudici/
cie amore mori nō recusantes
ad nuptias agni imaculati p/
uenire meruerūt gaudentes.
℟. Audiui vocē de celo venē
tē: venite oēs virgines sapien
tissime. Oleū recōdite in va/
sis vr̄is dū spōsus aduenerit.
℣. Media nocte clamor factꝰ
est: ecce sponsus venit. Oleū.
Decurso igiť ser/ Le. ix.
mone omniū scōz meri
tis z triūphis dedicato: ad su
periora redeuntes illiꝰ glorio
sissime semperqz virginis ma
rie memoriā agamꝰ: q̄ prima
scē trinitatis solio residet. Cō
siderem⁹ etiā q̄z sit iocūdū an
gelis z archangelis: thronis et
dñationibꝰ: pncipatibꝰ: pote/
statibꝰ: virtutibꝰ: cherubin et
etiā seraphin: ꝙtubernijs per/

frui: t intueri agmina sācto: splēdidi⁹ syderib⁹ nitētia: patriarcharū fide fulgētia: prophetarum spe letantia: apl'o: sublimitate duodeci tribub⁹ israel ozbē iudicantia: martyrū victozie cozonis lucentia: virginū chozis candētia serta gestātes inspicere. O inclyta celestis regni agmina: ozam⁹ q̄tinus ille dux t glia via pro vris meritis nob locū specio/sum cōcedat in celis: p oia secula seculoz amē. ℣. Cōcede nobis dñe q̄s venīā delictoz: et intercedentib⁹ sanctis: qrū hodie solēnia celebram⁹. Talem nobis tribue deuotionē: Ut ad eoz peruenire mereamur societatē. ℣. Adiuuēt nos eoz merita: q̄s ꝓpria ipedrūt scelera: excuset intercessio: accusat q̄s actio: t q eis tribuisti celestis palmā triūphi: nobis venīā nō deneges pcti. Talē. Glia. Ut. ℣. Te deū. ℣. Mirabilis deus. In tau. ant. Iustorū aūt aīe in manu dei sunt: t nō tanget illos tozmentū malicie. ℣. Dñs reg. Ant. Cū palma ad regna pueruerūt sci: cozonas decozis meruerūt de manu dei. ℣. Jubilate. Ant. Corpora scōz i pace sepulta sunt: t viuēt noia eoz i eternū. ℣. De⁹ de⁹ me⁹. Ant. Sci spūs t aie iustoz hymnū dicite deo alla. ℣. Bñdicite. Ant. Exultabūt sci i glia: letabunt i cubilib⁹ suis. ℣. Laud. Cap. Ecce ego iohan. Hym.

Iesu saluator scli: redēptt lope sbuent: t pia dei gētrix: salutē posce miser. Q et⁹ oēs āgelici: pziarchaz cunei: et ꝓphārū merita: nob ꝓcent veniā. Baptista xpi preui⁹: t clauiger ethereus: cū ceteris aplis: nos soluāt nexu crimis. Q hoz⁹ sacrat⁹ martyz: cfessio sacerdotū: t ꝟginal' castitas: nos a pctis abluāt. Q clericoz suffragia: oēsq ciues celici: annuāt votis supplicū: t vite poscāt ꝓmiū. Laus ho. vir. ℣. Justi autē imp. In euā. an. Te glios⁹ apl'oz chozus: te ꝓphaz laudabil' numerus: te martyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹: te oēs electi voce cōfitent vnanimes: btā trinitas vnus

O de⁹. ℣. Bñdict⁹. Oro. Omnipotēs sempiterne deus: q nos oiuz scōz merita sub vna tribuis celebritate venerari: q̄s vt desiderata nobis tue ꝓpciatiōis abūdātiā multiplicatis intercessozibus largiaris. p dñm. Ad p̄ma ant. Justoz anime. ℣. De⁹ in nomine tuo. Ant. Eras. ℣. Quicuq; ꝛc. Ad. iij. ant. Cū palma

℣. Lege pone. Cap. Ecce ego iohānes. ℟. Exultēt iu. Dio. Ops sempi. deus. Ad. vj. aī. Corpora. ℣. Defecit. Cap. POst hec vidi turbā magnam quā dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gētib⁹ z tribub⁹ z ppls z linguis stantes ante thronum in cōspectu agni: amicti stolis albis: z palme in manib⁹ eoz. ℟. Letamini. Dio vt s. Ad. ix. aī. Exultabunt. ℣. Mirabilia. Cap. ET oēs angeli stabant in circuitu throni z semoz z quattuoz aialium: z ceciderunt in cōspectu throni in facies suas: z adorauerūt deuz dicētes amen. ℟. Justoz aie. ℣. Justi aūt imppe. Dio vt s. IN psilio iu. Ad vē aī. stoz z cōgregatione magna opa dñi. ℣. Cōfitebor. j. aī. Preciosa i ospcū dñi moz scōz eius. ℣. Credidi ppter. Aī. Euntes ibāt z flebant mittētes semina sua. ℣. In quertēdo. Aī. Cōfortat⁹ est princi patus eoz: z honorati sūt amici tui deus. ℣. Dñe probasti. Aī. Justi cōfitebunt nomini tuo: z habitabunt recti cū vultu tuo. ℣. Eripe me dñe. Cap. LAudem dicite deo nro oēs sci eius z qui timetis deum pusilli z magni: qm̄ regnabit dñs de⁹ nr̄ ops gaudeamus z exultem⁹ z dem⁹ gloriam ei. ℟. Justi in ppe. ℣. Scōz meritis. Totus dicat. ℣. Mirabilis de⁹. In euang. aī. Saluatoz mūdi salua nos oēs: scā dei genitrix virgo sēp maria oza pro nobis: pcibus quoq; scōz apostoloz martyrū z confessoz atq; scāz virginum suppliciter petim⁹: vt a malis omibus eruamur: bonisq; oibus nunc z semp perfrui mereamur. ℣. Magi. Dio. Ops sempiterne deus. Finitis vesptis pulsent campane: z dicat Placebo. solenniter statim post vē. Si dies aiaz die dñica euenerit: trāsferatur in crastinū: z inchoet hystoria ipsa die dñica: z oia dicant de dñica: z fiat memoria de ichoatiōe hystorie post scās vē. oium scōz cum aī. Vidi dñm. z statiz post vē. in dñica pulsent cāpane z dicat Placebo. solēniter: z sequat cōpletoziū de die: z i crastino fiat fuitiū p aiabus solēniter z nihil fiat de scō eustachio tali anno nisi memo. tm̄ die dñica post vē dñicales. Si autez die lune eueniat festū omniū scōzuz: non oportet q̄ die dñica post vē. oim scōz fiat memoria de dñica cū satis plene

habyerit pr̃ius seruitiũ suuz.
In cõmemoratione omnium
P fideliũ. Ad vesp̃as añ.
Placebo dño in regione
viuorum. ps̃. Dilexi. ℣. Re/
quiez eternã. ℟ sequat ad que
libet psalmũ loco Gloria pa.
Requiẽ eternã. Et fiat fiat ad
matuti. ℟ ad horas. Añ Heu
me q̃ incolatus meus ꝓlon/
gat⁹ est. ps̃. Ad dñm cũ tribu.
Añ. Dñs custodit te ab omni
malo custodiat animaz tuam
dñs. ps̃ Leuaui. Añ Si iniq/
tates obseruaueris dñe dñe
qs sustinebit. ps̃. Deprofũdis
Añ. Opera manuũ tuarũ do
mine ne despicias. ps̃ Confi/
tebor. ℣. A porta. In eũ. añ.
Tuã deus deposcim⁹ pietatẽ
vt eis tribuere digneris luci/
das ℟ quietas mansiones. ps̃.
Magñ. Kyrieleyson Christe
eleyson Kyrieleyson. Pater
nr̃. ps̃. Lauda aia mea. Sacer
dos. Requiẽ eternaz. Credo
vide. A porta. eleuata voce.
H Dñs vobiscũ. Oratio.
Fideliũ de⁹ omniũ cõdi
tor ℟ redẽptor aiabus famulo
rũ famularũq̃z tuaz remissio
nẽ cunctoz tribue peccatoruz
vt idulgentiã quã semp opta
uerunt pijs supplicationibus
cõsequant. Qui vi. ℟ reg. cuz
deo patre in vnit. spũs sci de⁹
per oia se. scl'oz. amen. Nõ di
catur dñs vobiscũ. sed Rege/
scant in pace. Rñdeat Amen
Sequat cõpletor. de die. Ad
matut. Inuitat. non dicitur
nec ps̃ Venite. In. j. noct. añ.
O Rrige dñe de⁹ me⁹ in cõ
spectu tuo viã meã. ps̃.
Verba mea. Añ. Conuertere
dñe ℟ eripe aiam meã: qñ nõ
est in morte q̃ memor sit tui.
ps̃. Dñe ne in furore. Añ. Ne
qñ rapiat vt leo aiam meam:
dũ nõ est qui redimat neq̃z q̃
saluũ faciat. ps̃ De⁹ de⁹ me⁹.
℣. In memoria eterna. Lec. j.
Parce mihi domine: ni/
hil enim sunt dies mei.
Quid est homo: q̃ magnifi/
cas eũ: aut qd apponis erga
eũ cor tuũ? Visitas est dilucu
lo ℟ subito ꝓbas illũ. Usq̃z q̃
nõ parcis mihi: nec dimittis
me: vt glutiaz saliuã meam?
Peccaui. Quid faciam tibi o
custos hominũ? Quare posu/
isti me contrariũ tibi ℟ factus
sum mihimetipsi ĝuis? Cur
nõ tollis peccatuz meũ ℟ ãre
nõ aufers iniquitatẽ meã? Ec
ce nũc in puluere dormio: ℟ si
mane me q̃sieris nõ subsistaz.
℟. Credo q̃ redẽptor me⁹ vi/
uit ℟ in nouissimo die ỏ terra
surrecturꝰ suz ℟ in carne mea
videbo deũ saluatorẽ meum.

℣. Quẽ visur⁹ sum ego ipse et nõ alius & oculi mei cõspectu tri sunt. Saluatorẽ. L.u.

TEdet aiam̃ã vite mee: dimittã aduersũ me eloquiũ meũ. Loquar i amaritudine aie mee: dicã deo noli me cõdẽnare. Indica mihi: cur me ita iudices? Mũqd bonũ tibi videt si calũpnieris et oppri mas me: opus manuũ tuarũ & cõsiliũ impioꝝ adiuues? Mũ quid oculi carnei tibi sũt: aut sicut videt homo & tu videbis Munqd sicut dies hois dies tui: & ãni tui sicut humana sũt tẽpora? Ut qras iniquitatem meã: & peccatũ meũ scruteris & scias q: nihil impiũ fecerim cũ sit nemo q ẽ manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarũ resuscitasti a monumẽto fetidum tu eis dñe dona requiẽ. Et locũ cũ indulgentie. ℣. Requiem eternã dona eis dñe. Et locũ.

MAnus tue dñe L.iij. fecerũt me & plasmaue runt me totũ in circuitu: & sic repente p̃cipitas me. Mẽmẽto queso: q̃ sicut lutũ feceris me: & in puluerẽ reduces me. Mõne siẽ lac mulsisti me: & siẽ caseũ me coagulasti. Pelle & carnib⁹ vestisti me: ossibus & neruis cõpegisti me. Vitaꝫ et misericordiã tribuisti mihi: & visitatio tua custodiuit spiritus meũ. ℟. Dñe q̃n veneris iudicare terrã: vbi me abscõdaꝫ a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cõmissa mea paueſco & ante te erubesco dũ veneris iudicare noli me cõdemnare. Quia pecc. Istud. ℟. sequens tertio loco dicat̃ tm̃ in die aiaꝝ. ℟. Memento q̃so dñe: q̃ sicut lutũ feceris me: & in puluerẽ reduces me. Mõne sicut lac mulsisti me: & sicut caseũ me coagulasti: pelle & carnibus vestisti me ossibus & neruis cõpegisti me. ℣. Conuertere dñe cõuertere et eripe aiam̃ã meã: saluum me fac ꝓpter misericordiã tuã. Mõne. Nõ reincipitur aliq̃d. ℟. nisi nonũ tm̃. In ij. noc. aii. In loco pascue ibi me collocauit. ℣. Dñs regit. Aii. Delicta iuuẽtutis mee et ignorãtias meas ne memineris dñe. ℣. Ad te dñe le. Aii. Credo videre bona dominũ i terra viuẽtium. ℣. Dñsillu. ℣. Ne tradas bestijs. Lec. iiij.

REsponde mihi quãtas hẽo iniqtates & peccata scelera mea atqꝫ delicta oñde mihi. Cur facie tuã abscõdis & arbitraris me inimicũ tuũ? Contra folium q̃ vẽto rapit ostẽdis potẽtiã tuã: & stipulam

ficeā pleqris? Scribis enī cō/tra me amaritudies: t ꝓsume re me vis peccatī adolēscētie mee. Posuisti in neruo pedē meū t obseruasti oēs semitas meas: t vestigia pedū meoꝝ ꝓsiderasti. Qui q̄si putredo cō/sumēd⁹ sū: t q̄si vestimētū qđ comedit a tinea. ℟. Heu mi/hi domine q̄ peccaui nimis i vita mea: qđ faciā miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei. Dū venerī i nouissi/mo die. ℣. Alia mea turbata ē valde: sed tu dñe succurre ei.

HOmo Lec.v. Dū ve. natus de muliere: breui viues tpe: replet multis miseriis. Qui q̄si flos egredit t cō/teritur t fugit velud vmbra: t nūq̄ i eodē statu ꝑmanet. Et dignū ducis sup hutuscemōi aperire oculos tuos: t adducere eū tecū i iudiciū. Quis potest facere mūdū de imūdo concep/tū semie? Nō ne tu q̄ sol⁹ es? Breues dies hois sūt: numerus mēsiū ei⁹ apud te ē. Cōstituisti terminos ei⁹: q̄ ꝓteriri nō poterūt. Recede ergo paulū ab eo vt gescat donec optata veniat: t sic mercenarij dies ei⁹. ℟. Me recorderis pctā mea dñe. Dū venerī iudicare sclm ꝑ ignē. ℣. Dirige dñe ds me⁹ i ꝓspcū tuo viā meā. Dū.

QUis mihi hō tribu/at: vt i iferno ꝓtegas me t abscōdas me donec ptrāseat furor tu⁹: t ꝓstituas mihi tēp⁹ in quo recorderis mei? Putas ne: mortu⁹ hō rursum viuat? Cūctis dieb⁹ qb⁹ nūc milito expecto donec veniat imutatio mea. Vocabis me: t ego rñdebo tibi: opi manuū tuaꝝ porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumerasti: sz ꝑce peccatis meis. ℟. Libera me dñe ḋ vijs iferni. Qui portas ereas ꝓfregisti t visitasti i fernū t dedisti eis lumē vt vi/derēt te: q̄ erāt i pēnis tenebraꝝ. ℣. Clamātes t dicētes ad/uenisti redēptor nr̄. Qui por. Aliud. ℟. sexto loco dicat tm in die siaꝝ. ℟. Cōgregati sūt deus ad deuorandū me seductores mei scripta tenētes mala q̄ gessi: ergo vociferant dicētes: ds ḋreligt eū ꝑsequimini t ꝓphēdite eū: q̄ nō ē q̄ liberet eū ḋs me⁹ ne lōge eas a me de⁹ me⁹ i auxiliū meū respice De⁹ me⁹ in adiutoriū meū ītē de. ℣. Delicta iuuētutis mee ne memineris dñe: t ne auertas faciē tuā a me qm̄ tribulor: velocit exaudi me dñe. De⁹. In uj. no. an̄. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me ad adiuuandum me respice. ℣. Expectās. An̄.

Sana dñe aiaz meā: qz pecca ui tibi. ℣. Beat⁹ qui itelligit ℟. Sitiuit aia mea ad deuz viuū: qñ veniam z appareb̄ ante facié dñi. ℣. Quéadmo dū. ℣. Aie eozū i bo. de. L. vi.

SPiritus me⁹ attenuabit dies mei breuiabuntur: z solū mihi supest sepulchruz Non peccaui: z in amaritudi nibus morat⁹ oculꝰ meus. Li bera me dñe: z pone me iuxta re: z cuiꝰuis manus pugnet cōtra me. Dies mei tranſierūt cogitatiōes mee diſſipate sūt torquētes cor meū. Noctem verterūt in diē: z rursum post tenebras spero lucē. Si susti nuero infernus domꝰ mea ē: i tenebris strauī lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es: mat mea: z soror mea ver mibus. Ubi est ergo nūc pre stolatio mea z patientia mea: tu es dñe deꝰ meꝰ. ℟. Peccan tem me quotidie z nō repeni tentē timor mortis cōturbat me. Quia in inferno nulla est redemptio miserere mei deꝰ: z salua me. ℣. Deus in nomīe tuo saluū me fac: z in virtute tua libera me. Quia. Le. vij.

PElli mee cōsumptis car nibus adhesit os meuz. z derelicta sunt tm̄modo la bia circa dentes meos. Misere remini mei miseremini mei saltē vos amici mei: qz manꝰ dñi tetigit me. Quare perseq mini me sicut deꝰ z carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat: vt scribant sermones mei? Quis mihi det: vt exa rent in libro stilo ferreo z plū bi lamina vel celte sculpant i silice? Scio enim: q redēptor meus viuit: z i nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursum circūdabor pelle mea z in carne mea videbo deum saluatorē meū. Quē visurus sum ego ipse: z oculi mei con specturi sunt: z nō alius. Re posita est hec spes mea i sinu meo. ℟. Deus eterne in cuiꝰ humana cōditio potestate cō sistit aias omniū fideliū defū ctorum q̄s ab oībus absolue peccatis. Ut penitētie fructū quē volūtas eorū optauit pre uēti morte nō pdant. ℣. Qui in cruce positus latroneꝫ fero penitentē suscepisti eorū pca mur pie peccata dele. Ut pe. Aliud. ℟. octauo loco dicat tñ in die aiaruꝫ. ℟. Absolue dñe aias eorū ab omni viculo delictorū nō eas tormentum mortis attingat. Nō reorū ca thena cōstrigat sed miseratio tua in pacis eas ac lucis regi one cōstituat. ℣. Et q̄ illis sunt

dīgne dñe cruciatib⁹ culpe: tu
eis gr̄a lenitatis indulge. Mō
Q reoz̄ cathena. Lec. ix.
Uare de vulua eduxisti
me: q vtinā ꝓsumpt⁹ essem: ne
ocul⁹ me videret. Fuissem q̄si
nō essē de vtero trāslat⁹ ad tu
mulū. Nūqd ñ paucitas diez̄
meoz̄ finiet breui? Dimitte
ergo me dñe: vt plāgā paulu
lū doloꝛē meū: anteq̄ vadam
et non reuertar ad terrā tene/
brosam: z opertā moꝛtis cali/
gine. Terram miserie et tene/
brarū: vbi vmbra moꝛtis: et
nullus oꝛdo: sed sempiternus
hoꝛroꝛ inhabitat. ℟. Libera
me dñe de morte etna i die il
la tremēda: Qñ celi mouendi
sunt z terra: dū veneris iudi/
care seculū p ignē. ℣. Dies il/
la dies ire calamitatis z mise
rie: dies magna z amara val/
de. Qñ. Reincipiat ℟e. Liba
me. ℣. Audiui vo. In lau. añ.
Exultabunt dño ossa hu/
miliata. ꝑs. Miserere. Añ. Exaudi dñe oꝛonē meā:
ad te ois caro veniet. ꝑs. Te
decet. Añ. Me suscepit dexte
ra tua dñe. ꝑs. Deꝰ deꝰ meus.
Añ. Eruisti dñe animā meā:
ne periret. ꝑs. Ego dixi. Añ.
Omnis spūs laudet dñm. ꝑs
Laudate. ℣. A porta infe. In
euāgel. añ. Ego sum resurre/
ctio z vita: q credit in me: etiā
si moꝛtuus fuerit viuet: et ois
q viuit z credit in me: nō mo/
rietur in eternū. ꝑs. Bñdicī⁹.
℟yriel. Xp̄el. ℟yriel. Pi nr̄.
℣. de ꝓfūdis. Sacerdos. Re
quiē eternā. Credo vi. A poꝛ/
ta. Dñs vobis. Dio. Fideliū.
Nō dicat Dñs vo. in matu. z
hoꝛis post oꝛōnē: iz ℣. Rege/
scant in pace. Ad primā añ. A
porta iferi erue dñe aias eoꝝ.
ꝑs. Ad dñm cū tri. ℣. Requiē e.
ꝑs. Leuaui. Requiē e. ꝑs. Le/
tatus. Requiē eter. ℣. In me/
moria eterna. ℟yriel. Xp̄el.
℟yriel. Pi nr̄. Et ne nos. Re
quiē eternā. Credo vi. A poꝛ/
ta inferi. Dñs vo. Dio. Fide/
liū. Regescāt i pa. Legēdo di
cant hīc ad alias hoꝛas. ℣ In
cap'o post lec. de martyloꝛio
dicat sacerdos. Preciosa i cō
spectu. cuz oꝛōne Scā maria.
z terminet sic: Qui i trinitate
pfecta viuit z regnat deus: p
oia secla secloꝝ amē. Dñs vo.
Bñdicam⁹ dño. z sequat Fi/
deliuz aie. Ad. iii. añ. Audiui
vocē de celo dicētē: beati moꝛ
tui qui in dño moꝛiuntur. ꝑs.
Ad te leuaui. Requiē eternā
℣. Ne tradas bestijs. ℟yriel.
Xp̄el. ℟yriel. ℟c. vt p'. Pi
nr̄. Dio. Fideliū. Post tertiā
fiat cōmēdatio cū psal. Bti i/

maculati. vsq; ad Ad dñm cũ tri. ℟ subiungat cuilibet pia. Requiez eter. ℣ Kyrieℓ. Xp̃eℓ. ℣ Kyrieℓ. ℣ Pr̃ nr̃. Et ne nos. ℟ Requiẽ eter. Credo vi. ℣ Aposta. Dñs vo. ℟ Dño. Fideliuz. Requiescãt i pa. ℟ Post dicat missa solemn. Ad. vj. ant. Sicut p̃ suscitauit mortuos et viuificat: sic ℟ filios qs vult viuificat. ℣. In conuertẽdo. Requiẽ e. ℣ Nisi dñs. Requiẽ e. ℣ Bti oẽs. Requiẽ eter. ℣ Die eor. Kyrieℓ. Xp̃eℓ. Kyrieℓ. Pater nr̃ tẽ. vt supra. Ad. ix. ant. Sicut in adã oẽs moriunt: ita et in xp̃o oẽs viuificabunt. ℣. Sepe ex. Regẽ e. ℣ De ps̃ũ. ℣ Dñe nõ ẽ ex. Requiẽ e. ℣. Audiui voc̃ẽ, Kyrieℓ. Xp̃eℓ. Kyrieℓ. tẽ. vt s̃. Ad vel. dicat vnde crastinũ dicendum erit cum ãnis ℟ psalmis ferialib⁹

℣ Sancti eustachij martyris socioꝝq; eius. ℟ Oratio.

DEus q beatũ eustachiũ in tẽtationib⁹ pbasti: ℟ pbatũ coronasti: ipsi⁹ socioꝝq; eius meritis in oib⁹ tẽtationib⁹ tuũ nobis p̃resta auxiliũ: ℟ sempiternũ gaudiũ. p dõ. Le. j.

IN dieb⁹ traiani impatoris erat qdã magister militum noie placidas: qui cũ cõsueto more ad mõtes cũ oi exercitu venari pergeret: appũit ei cervus magn⁹ ℟ speciosus. Quẽ vidẽs placidas: solus eũ insequit. Placida ꝯo diu aspiciẽte ceruũ: inter cornua ceruꝰ vidit signum crucis: ℟ in medio imaginẽ ieſu xp̃i dicentẽ sibi: O placida: qd me insequeris? Ego sum xp̃s: quem ignorãs colis: et veni ostẽdere me tibi p̃ ceruũ. Nũc ergo perge ad iohannẽ ep̃m: et baptisare a beo. Et ascẽdẽs in celũ dixit. Modo vis habere tẽtationẽ: an in extremis diebus? Dixit eustachi⁹: Dñe modo nob accipere tẽtationẽ tribe. Lec. ij.

DEscẽdẽs ꝯo eustachius exposuit oia ꝙ̃ sue: ℟ a iohãne ep̃o baptisati sunt. Paucis ꝯo diebus trãsactis mortui sunt oẽs serui ei⁹: ℟ latrones diripuerũt oia ꝙ habebat. Ille ꝯo occulte cũ vxore et filijs diuertẽs ad mare: ingressi sunt naue. Videns dñs nauis vxorẽ eustachij: eã p̃ onaulo retinuit. Eustachi⁹ ꝯo cũ duob⁹ filijs egressus de nauj: cũ peruenisset ad quẽdã fluuiũ: trãsposuit tũc vnũ puerũ vltra fluuiũ. Et dũ esset in medio fluuij vt portaret alterum vidit leonẽ rapiẽtẽ puerũ suũ in siluã. Reuersus autẽ spem habẽs alteri⁹: intẽdit lupũ rapientẽ alteruz filiũ. Pastores

ꝙ vnū liberauerūt a leone: ⁊ ꝛatores aliū a lupo. Eustachius igit nesciens: qd de eis factū eēt: abijt ad quēdā vicū et degebat ibi annis qndeci. Dñs aūt nauis nō tetigit vxorē eustachij. ¶ Post hec in terra illa facto hostiū icursu: imperator ꝓcepit militū eustachiū inquiri. Et eo inuento egressus est imperator in occursū ei⁹ cū leticia magna: ⁊ cingit vt post fuerat magr militum.

Congregatis ꝙ leuiti. cūctis tyronib⁹ cor̄ eo: apparuerūt inter eos duo filij eius: grandi statura: ⁊ deco: i valde. Quos ille constituit in misterio suo: ignorans ꝙ filij ei⁹ eēnt. Eustachi⁹ aūt ꝓfect⁹ ē ad bellū: ⁊ hostib⁹ subiect⁹: venit vbi vxor sua erat. Filij ꝙ hospitati fuerūt in tabernaculo mris sue: nescientes eā: ⁊ sedētes exponebāt de infantia sua matre eor̄ audiēte. Dixit frater maior minori: ¶ Noc habeo i mēte: ꝙ pi me⁹ mgr fuit militū: ⁊ mr mea speciosa valde. ¶ De ⁊ alie⁊ filiū habebāt. Ingressi sūt nauim nobiscū: ⁊ egressi: mater nr̄a nobiscū nō erat. ¶ Postea ꝙ circa vnū fluuiū lup⁹ rapuit fratrē meū minorē a pie meo. ⁊ anteq̄ veniret ad me: a leone rapt⁹ fuit: sed pastore⁹ liberauerūt me. Tūc frater minor dixit: Ut audio frat me⁹ es tu: qm̄ de lupo raptus ab aratorib⁹ eruebar. Et osculati sūt. Altera ꝙ die mr̄ eor̄ cognoscēs virū suū dixit ¶ Per deū oipotētē tu es placidas mgr militum. ⁊ ipse recognoscēs eā: dedit gloriā deo. Narrās ꝙ vxor sua de filijs: ꝙocauit eos: ⁊ cognouit ꝙ filij ei⁹ eēnt. ⁊ fcā ē leticia mag̃ i iuētiōe eor̄. Cōtigit aūt ꝙ anteq̄ eustachius reuerteret de bello obisse traianū ipatorē: ⁊ ꝓ eo surrexisse adrianū gētilē Qui occurrēs eustachio ꝓ victoria festiuitatē celebrauit. ꝙ postea q̄ nolebat sacrificare idol: iussit eū cū vxore ⁊ filijs introduci i arenā: ⁊ dimitti eis leonē. Leo ꝙ adorato eustachio recessit. Tūc ipator iussit incēdi bouē eneū: ⁊ introduci scōs. Sci igit alacrit se tradiderunt igni: et non tetigit eos ignis: ꝙ hymnū cātātes cū pace reddiderūt aias ad eū q̄ viuit ⁊ regnat i scla seculor̄ amē.

Lecte. de cōi plurimor̄ martyr.

¶ Sci leonardi abbat⁊ ꝓfess.

Glestati tue q̄s Deus. Deus ne scitissimi ꝓfessor⁊ tui leonardi nos pia iugit cōmēdet ore: vt quē deuotoveneramur officio: ipsi⁹ suffragio sub

leuemur optato. p dñm. Le. j.

BEat⁹ leonard⁹ tpib⁹ ana stasij impatoris in ꝓuincia galliaru exitit oriundus. Collaterales ꝯo clodouei regis ffrácie parétes ei⁹ erāt: ꝛ inter satellites palatij primatū militie post regem habebant. Puer autē leonardus postq̄z euasit icremēta pueritia: adolescens factus: iuxta consuetudinem parentele: regali noluit implicari militia. sed diuino spū tactus: potius voluit sequi archipontificis remigij vestigia. Lectio secūda.

INterea btūs leonard⁹ ad pñtiā regis accersit: ꝛ vt regi assisteret ꝙuenit. Sed vir dei magis voluit eē in domo dñi subiect⁹: q̄z i palatio sublimatus: relinquens regis ꝓmissa tanq̄z fidel agricola: ad seminandū ꝟbū dei: ꝟsus aq̄tanā uer suū ꝙuertit. Tandē intrauit quādā siluā: cui vocabulū est pauū: in q̄ habebat sala: q̄ causa venatiōis erat antiquitus ꝓparata. Lec. iij.

ACcidit aūt eo tpe: q̄ scūs leonard⁹ p eādē trāsiret siluā: vt nimij dolores circūdarent reginā. Nā ipsa cū rege deiectādi gra veniēs ibidē morabat. Uerū ꝓegnās pene mortu ꝓrima partui periclitabat. Scūs igit leonard⁹ a rege rogatus: cubiculū q̄ languēs regina tacebat intrauit: fusis lachrymis: oculos ad celuz erigens orauit ad dñm. Cui⁹ ꝓcibus regina nascēte quā in vtero habebat ple: ab oi lāguore liberam se esse ꝓcepit. Le. iij.

QUm aūt rex multa i auro ꝛ argēto leonardo offerret: ille ꝓtin⁹ oia recusauit dicēs: Ego nullo eo ꝛ indigeo: tm̄ in aliq̄ siluaruz solitudine ꝙtēpū mūdi diuitijs: soli xpo familiari desidero. Ad hec verba catholicus rex rñdit: Sub cartulari ꝓcepto tradaz tibi istud nemus totū. Cui beatus leonard⁹: Non totū ingt accipiā: sed quātū vna nocte meo asello circuire potero: et non amplius. Quod rex libentissime adimpleuit. Lec. v.

COnstructo itaq̄z ibidem monasterio: cū adiunctis sibi duobus monachis: diu ibi in abstinētia multa degebat. Cū aūt ab eis aq̄ vno miliario distaret: puteū sibi ficcū fodi iussit: quē aq̄ suis orōnib⁹ implevit. Ibiq̄z tātis miracul' choruscauit: ꝙ q̄cūq̄z ei⁹ nomē in carcere iuocasset: mox ruptis vinculis nullo cōtradicēte liber abiret: ꝛ eidez suas cathenas vel cōpedes pñtaret. L. vj

POstq̄z placuit altissimo: vt de p̄senti egrederet se culo: octauo idus nouembris sanctissima ei⁹ aīa recepta est ab angelis. Btissimū ꝯo corpus ei⁹ a fideliū turmis sepultū est in ecclesia: quā ipse construxerat ad honorem scē marie dei genitricis: simulq̄z etiā in memoriā bti remigij remēsiū archipōtificis: in q̄ qdē ecclesia diuina fiunt miracula. Nam ceci illuminant: lepr̄osi mūdant: paralytici sanant: varijq̄z hominū languores p̄ intercessionē eius ibidem curant: ad laudē iesu x̄pi dñi nostri. Tres vltime lē. de expositione euange. Nemo lucernā accēdit. Omelia vt in cōt. Letera de cōi vn⁹ p̄fessoꝝ nō pōtificis: cū ozone p̄pria. ¶ Sci willebrordi epi et p̄fess. Lec. j.

FUit in britannie insule p̄uincia northāhūbrana qdā patersamilias genere saxo: t noie wilgis: religiosaz in x̄pō cū cōiuge vitā agens. Ex huius venerabilis wilgis p̄sapia scūs willebrordꝰ extitit oriūdus. Tricesimo tertio etatis sue anno vir dei willebrordus franciā tetēdit: ducē francoꝝ pippinū adijt: a q̄ honorifice susceptꝰ: loca opportuna int̄ termios regni ē sortit⁹.

QUimq̄z p̄fat⁹ dux vi. ānis didisset p̄ predicationē bti willebrordi multos ad deum cōuersos: misit eum romam: vt a papa sergio in episcopū ordinaret. Et q̄ agnouit papa in ipso fidei feruorē: t sapientie plenitudinē: coram frequētia populi in ecclesia beati petri apostoli ipsum ordinauit archiepiscopū: vocans eū clementē. Quem apostolica firmatū benedictione donis ditatū i opus euāgelij: ad p̄pa remisit ad pippinū ducē fr̄acoꝝ

QOntigit pippinū Lc. iij ducē francoꝝ obire: t filiū eius karolū in regnuz patris succedere. Qui multas gētes adijciens regno francorū: frisiam etiā deuicto radbodo sibi subiugauit. Qua in gēte sanctus willebrordus p̄dicatoꝝ positus est: et in castello traiectensi ep̄s delegatus est. Quiq̄z illam gentē ad chr̄istū conuertit. Sicq̄z senex t plenus dierū: octauo idus nouēbris migrauit ad dñm. Lete. ra de cōmuni vn⁹ cōfessoris et pontificis. ¶ Sāctoꝝ martyrū q̄ttuoꝝ coronatoꝝ. Oio.

PRotesta q̄s oipotēs deus vt qui gl̄iosos martyres tuos claudium: nichostratū: symphorianū: castorinuz: atq̄z

simpliciū: fortes i sua ꝓfessiõe cognouimus: pios apud te in nra intercessiõe sentiam⁹. ꝑ ꝺ.

IN dieb⁹ illis: Diocli- L. ciano impator dū oés artifices metallicos congregaret: inuenit int eos hoies magne pitie art; noie: claudiū et nichostratū: simphorianū: castorū: q erāt xp̃iani occulte. et qcqd artis opabant in sculptura: i noie ihesu xp̃i sculpebāt. Simplici⁹ aūt: q erat gētilis: q̄cūq; faciebat: nō erāt conuenientia. Sz uersus ad xp̃m: ꝓfecte eū ars sequebat. Lectio. ij.

LAmpadi⁹ ꝙo tribun⁹: ex ꝓcepto diocliciani iussit scōs dei cora se ꝓsentari. Quib⁹ dixit: Audite me: et estote cari amici nobiliū ꝓncipū: et adorate deū solē. Rñderūt sci: Nos non pauescim⁹ terrores v̄os: nec blādicijs frāgimur: sz magis timemus tormēta eterna. Tūc irat⁹ lāpadi⁹ tribun⁹: iussit eos expoliatos scorpiōib⁹ cedi. In eadē aūt hora arrept⁹ est lāpadi⁹ tribun⁹ a demonio et discerpēs se expirauit sedēs in tribunali suo. Lec. iij.

NOc audiēs impator diocliciamis: iussit loculos plumbeos fieri: et scōs viros includi: et ꝓici in fluuiū. Tūc nicerat⁹ qdā togat⁹: q assidebat lāpadio: fecit qđ iusserat diocliciānus. Et fecit loculos plumbeos: et viuos in eos scōs dei inclusit: et ꝓcipitauit in ꝓfūdū fluuij. Scūs ꝙo cirillus epūs hūaudiēs dū in carcere eēt: afflixit se: et trāsiuit ad dñm. Sācti ꝙo martyres passi sunt sexto idus nouembris. Postea ꝙo q̄ttuor cornicularij cū simulachrū asclepij nollent adorare ictu plūbatarū defecerūt. Et post q̄dragita dies a q̄dā xp̃iano nichodemo noie: in loculi plūbeis de fluuio leuati sunt ꝓdicti martyres: et i domo sua positi: ad laudem dñi nri ihesu xp̃i. Cetera de cōi plurimorū martyrū. ¶ Sancti theodori martyris. Oratio.

OEus q nos bti theodori martyr; tui ꝓfessiõe gl'iosa circūdas et ꝓtegis: ꝓsta nob et eius imitatiõe ꝓficere: et oratione fulciri. per dñm. Lec. j.

IN dieb⁹ maximiani et maximi ipatorū: vniuersi ad imolandū idolis cōpellebāt. His ꝓtradicēs bt⁹ theodor⁹ adducit⁹ ē ad brācā ꝓpositū: q ait: Ut qd nō obtēperas ꝓcepti; ipatoris: vt imoles dijs. Theodor⁹ dixit: Quia xp̃ian⁹ sū: et hēo regē i cel' xp̃m. Dissus ergo i carcerē tpe opportuno repto tēplū martis igne noctu suc-

cedit. Ira replet⁹ ꝓses: iussit eū cedi: ꝛ iterū icarcerari. In ipsa aūt nocte appuit ei dñs dicēs Cōfides esto theodore q: tecū sū. Ne accipias escā aut potū ab hoib⁹ istis: est tibi alimētū incorruptū in celis. Et hec dicens recessit. Lectio. ij.

CUm āt ihesus recessit: cepit ille scūs dō psallē. Hoc audiētes custodes: viderūt p fenestrā pplm multū vestimētis albis idutū cū theodoro: ꝛ nūciauerūt iudici. Qui veniens voces int⁹ psallētiū audiuit: ꝛ tussit armatos carcerē circūdare: suspicās xp̄ianos iuss⁹ ee. et introgressus neminē iuenit nisi solum theodorū: ꝛ recessit. Mane aūt fcō iussit ꝓses vtm theodorum adduci: ꝛ dixit ei: Sacrifica dijs. Scūs martyr rndit: Si carnes meas ꝓsupseris: nō negabo deū meū. L. iij.

TUnc ꝓses iussit eū i ecu/leo suspēdi: ꝛ latera vngul radi: ꝛ ait: Vis adhuc nobiscū ee: aut cū deo tuo? Scūs martyr rndit: Cū deo meo sū: ꝛ ero. Tūc ꝓses iussit eum igni tradi. Btūs martyr signo crucis se ꝓsignās: manib⁹ ligatis igni iposit⁹ ē. Et fcā oratione: flāma sic velū nauis vēto repletū circūuallauit corp⁹ martyris. ꝛ nō erat sic caro ardēs: sz sic panis q̄ coquit. Et vox de cel' venit dicēs: Veni dilecte me⁹ theodore: q: fideli certaminis cursū ꝓsumasti. Fca āt hac voce: spiritū xp̄o reddidit aiaz: cū q̄ gaudet i secla sclorz. Lete. d. coi vn⁹ martyr. C Sci martini pape ꝛ ꝓfes. L. j

GEnerabilis xp̄i ꝓfessor: cui⁹ annuā celebram⁹ festiuitatē p vite scitatē celestis regni cōscēdit sublimitatē. Erat enī vicior ꝓsecutor: virtutū amator: mūdi ꝓtēptor: celi desiderator. Qui duz superbiā satagebat calcare: humilitatē ꝛ virtutū magistrā meruit in corde portare. Et dū iuidiā velut hostē fugiebat ifestissimū: charitatis virtute radiabat. Le. ij.

FEruebat in eo ardor salutaris dñi ꝛ refrixerat calor pestilens diaboli. Regebat illū pudicicia: roborabat patiētia: fides illuminabat: spes subleuabat: charitas perfectū faciebat. Dū enī iste scūs gloriā iactantie quasi colubrū fugiebat: gloriā vere magnificētie inuenebat. Et q̄ paup statuit esse inter hoies: diues meruit haberi int̄ angelos. L. iij

ISte btūs martin⁹ papa ob fidē catholicā ab ipatore ꝓstantino heretico de ecclesia rapt⁹ erat: ac ꝓduct⁹ constantinopo/

lim relegatus apud cersonē li
cie puincie ibidē vitā finiuit:
multis in eodez loco signis et
pdigijs vsqz hodie refulget:
ad laudē dñi iesu xpi. Cetera
de cōi vir̄ sicl. pōt. ¶ Scie
dū autēqz si festuz sci martini
epi euenerit die sabbati: secun
de vespe a capīo erūt de dñi
ca. Si crastino med. lec. erūt d
scō martino: sicut si alio
die infra octa. euenerit dies do
minica: nisi incipiat festū trū
lec. tāq dñica: quia de eo erūt
med. lec. si proprie habeant.
¶ Itē in vespis festoz. ij. lec.
infra octa. bti martini dicent
aīie z psal. feriales: etiaz si de
scō martino cantet. Et qñ ve
spere infra octa. fuit dece: di
cent cū capīo hym. de laud.
Dieb⁹ aūt quib⁹ dicet de eius
octauis: erit pma aii. de pmo
noc. de hystoria sup psalmos
ad matu. z pma aii. d lau. sup
laud. et cetere aīie ad horas.
Sup psalmos vo ℣. Benedict⁹
iste nocturnales incipiē
do ad secundā aīiaz de primo
noc. dicens vni⁹ aīie: q̄ supplen
hystorie istius festiuitate de eo
dicat: siue nō. Si tñ ip die dñi
ca in memo. ad matu. dicat
ut. ℣. Media nocte dñica. Itez
Jnuit. de die propriū. ¶ Itē in
fra octa. sci martini: qñ dr̄ ser
mū de ecclesia. ℣. Amauit. Et ad matu. i lau. ℣.
Justus ger. In oib⁹ vo memo
rijs erit tā q̄ vel. q̄ ad matuti
nas dicat ℣. Ora pro nob. nisi qñ
cātat aī. ℣. Ora p nob. tūc dica
tur. ℣. Justū deduxit. ¶ Nō di
cit scō wilelmo: vel de aplis: sz
de dña infra octa. Dicunt tñ
memo. cōsuete. z fiat festiuitū
de mortuis infra octa. Nec dī
pē. Te deuz. infra octa. nec in
octa. ¶ Sci martini epi et cōf.
Ad vesp. aīie z psal. feriales
Cap. Ecce sacerdos. ℟. Dixe
runt discipuli. Hym. Iste con
fessor. ℣. Amauit. In euāgel.
aī. O martine: o pie: q̄z pium
est gaudere de te: o martine
propbetis cōpar: aplis cōser
uis: p̄resulū gēma: fide z meri
tis egregie: pietate mia chari
tate ineffabilis: succurre nob
nuic z añ deū. ℣. Ora. ℟. Deus
Deus q cōspicis q̄ ex nul
la nra ꝟtute subsistim⁹:
ꝙcede ppiti⁹: vt itercessiōe bti
martini ꝙfessoris tui atqz pōti
ficis contra oia aduersa mu
niamur. p dō. ¶ Memoz. de scō
nicmma martyre. Añ. Hic est
vere. ℣. z oīo vt in cōi. Ad ma
tut. Inuitat. Martin⁹ ecce mi
grat hic paup celo diues. Quē
sanctoz̄ concentus christo
psalles deducit nos celestib⁹

hymnis laudem⁹ in hūc deū
cā. Uenite. ℣. Ym. Iste ꝓfessoꝛ
In. j. noc. mī. Sanct⁹ martin⁹
obitū suuꝫ longe ante ꝓscuit
qui ꝛ discipulos in vnū con/
gregauit atqꝫ sui dissoluto/
nē iminere ꝓdixit. ℟. Beat⁹
vir. Mī. Cum repente virib⁹
coꝛpis cepit destitui: tunc me
roꝛ ꝛ luct⁹ omniū voꝛ plangē
tiuꝫ vnaqꝫ ꝓcantiū ne pastoꝛ
oues deseras. ℟. Quare fre.
Mī. Scimus quidē te pi: desi
derare xp̄m sed salua tūt tibi
ꝓmia tua nostri potiꝰ miserę/
re quos deseri pater. ℟. Dñe
quid multi. ℣. Amauit eum.

Igitur martinus Lec. j.
sabarie pānoniꝛ oppi/
do oꝛiund⁹ fuit: sꝫ intra italiā
ticini alit⁹ est. Parēt⁹ scōm
dignitatē seculi nō infimis gē/
tilibus tī. Pater ℣o eius mi
les primuꝫ: post tribunus mi
litū fuit. Cū ℣o esset annoꝛuꝫ
decē inuitis parēt⁹ ad eccle
siā fugit: seqꝫ catheciminū fi/
eri postulauit. Moꝛ mirū in
modū tot⁹ in dei ope ꝙersus
cū esset annoꝛ duodecī here/
mū ꝙcupiuit. ℟. Hic est mar/
tinus electus dei pontifex cui
dñs post apl̄os tantā gratiaꝫ
ꝙferre dignat⁹ est. Ut i ℣tute
trinitatis deifice mereret fie
ri triū moꝛtuoꝛ suscitatoꝛ ma
gnificus. ℣. Scē trinitatis fi/
dē martin⁹ ꝓfessus est ac tātaꝫ
ꝓmeruit gratiā. Ut in. Le. ij.

Cum edictū eēt a regib⁹
vt veteranoꝛ filij ad mi
litiā scriberent: ꝓdente patre
q felicib⁹ eius actibus inide/
bat cū esset annoꝛ qndecīꝫ ra
ptus ꝛ catheciminat⁹ sacris mili/
taribus iplicatus est: vno tm̄
seruo comite cōtentus. Cui
tū versa vice dñs seruiebat: a/
deo vt plerūqꝫ ei ꝛ calciamen
ta ipse detraheret ꝛ ipse deter
geret. Libū vna caperent: hic
sepius ministraret. ℟. Dñe si
adhuc ꝓp̄lo tuo sum necessa/
rius non recuso subire ꝓpter
eos laboꝛē. Fiat volūtas tua
℣. Dñe si adhuc in pōnu ꝓ ca/
stris tuoꝛ stare me ꝓcipis nō
recuso: nec fatiscentēꝫ causa/

ꝺoꝛ etatem. Fiat. Le. iij.

Riemnū fere āte baptis
ma in armis fuit: integer tī ab
hīs vitijs qb⁹ illō hoīuꝫ gen⁹
iplicari solet. Quodā itaqꝫ tē
poꝛe cū iam nihil ꝓter arma
ꝛ simplicē militie vestē hēret
media hieme ꝙ soluto aspioꝛ
tuhoꝛruerat: obuiū habuit in
poꝛta ambianensiū ciuitatis
pauperē nudū. Quē cuꝫ ꝓ/
tereūtes oēs ꝓterierēt: intelle
xit illuꝫ sibi reſuari. Quid tū
ageret? Nihil ꝓter clamideꝫ

quo indutus erat hẽbat. Arre
pto itaq; ferro quo accinctus
erat: mediaz diuidit: partẽq;
paupi tribuit: reliq; rursus in
duit. ℟. O btm virũ martinũ
ãtistitẽ. Qui nec mori timuit
nec viuere recusauit. ℣. O vi
rũ ineffabilẽ nec labore victũ
nec morte vincẽdũ. Qui nec.
Glia. Qui. In.y.no.añ. Dñe
iã satis est q; hucusq; certaui
ſz quoad ipse iusseris milita
bo: ac si parcis etati bonũ est
mihi hos qb⁹ timeo ipse cu
stodias. ℟. Cũ inuocarẽ. Añ.
Art⁹ febre fatiscẽtes spũi fui
re cogebat stratuq; suo illo
nobili cilicio recubãs nec ter
rã videre iã dignat⁹ celo tot⁹
inuiabat. ℟. Uerba mea. Añ
Siniteme inquit celũ videre
vt spũs dirigat ad dñm nihil
in me repiet inimic⁹ ſz sin⁹ a
brahe me suscipiet. ℟. Dñe
dñs nr. ℣. Justũ dedu. L.my

Nocte ꝙo insecuta cum
scus martinus sopori se
dedisset: vidit xp̃m clamidis
sue q̃ pauperẽ texerat pte ve
stitu. Intueri diligentissime
dñm vestẽq; quã dederat iu
beꝫ agnoscere. Mox ad ange
los circũstantiũ multitudinẽ
audiuit iesũ clara voce dicẽtẽ
Martin⁹ adhuc catheçumi
nus hac me veste ꝓtexit. Quo
viso: vir beatissimus non in
gloriam est elatus humanaz
sed bonitatem dei in suo ope
cognoscẽs: cum esset annoz⁹
duodeviginti ad baptisma cõ
uolauit. ℟. Oculis ac mani
bus in celum semper intent⁹
Inuictum ab oratione spiritũ
non relaxabat. ℣. O virum i
effabilẽ nec labore victũ nec
morte vincendũ: q̃ nec mori
timuit nec viuere recusauit.

℣. Inuictũ ab ora. Lcõ. v.

Exide. flicta militia: scm̃
hillariũ ep̃m pictaue ciuitat
expetiuit. Cũq; ab eo gr̃ãtis
sime fuisset recept⁹: haud lon
ge sibi ab oppido mõasteriuz
collocauit. Discipuli ꝙo octo
gita erãt q̃ ad exẽplũ bti mgri
istruebãt. Sub eodẽ fere tpe
martin⁹ ad ep̃atũ turonice ci
uitat⁹ petebat. Sz cũ a mona
sterio suo erui nõ potuissz: ru
rici⁹ qdã e ciuib⁹ vxor⁹ lãguo
re sit lato: vt egrederet obtinuit
Ita disposita in itinere ciuiũ
custodia: ad ciuitatẽ vsq; de
ducit. ℟. Duz sacrm offerret
btus martin⁹ glob⁹ igne⁹ ap
paruit. Sup caput ei⁹. ℣. Ita
vt i sublime cõtẽdẽs lõgũ ad
modum crinem flamma p:o
duceret. Super ca. Lectio. vj.

Jam ꝙo sũpto episcopa
tu qualem se quantuq;

p:estiterit:nō est nostre facultatis euoluere. Idem enī constantissime perseuerabat: qui p:iō fuerat. Eadē i co:de eī⁹ humilitas:eadē i vestitu eī⁹ vilitas erat. Atq; ita plen⁹ auctoritatī t gr̄e iplebat ep̄i dignitatē:vt nō tm̄ ꝓpositū mōachi ꝟtutēq; deserēret. ℟. Beat⁹ martin⁹ obitū suū lōge añ p:escīuit dixitq; frib⁹ Dissolutionē sui co:pis iminē. Quia idicauit se iā r̄solut. ℣. Virib⁹ co:pis cepit repēte destitui cōuocatq; discipul' i vnū dixit Dissolu. Glia. Quia. In. iij. no. añ. Media nocte dn̄ica scūs decessit:cui celi ciues mox obuiāt:multi audierūt voces insublim. q t vitro puriō: lacte cādidiō: carne q; mōstrat⁹ est gēma sacerdotuz. ℟. Dñe qs bit. An. Glificati bois videruīt gloriā q affuerūt: nā caro quā cinis sep obtexerat ita resplēduit:vt q̄ddā resurrectionis dec⁹ t exticta ꝓferret. ℟. Dñe i ꝟtute. An. Adest multitudo mōachoꝝ t ꝟginū hȳ spēali gl'ia p̄cipue flebāt cū sē tirēt magr̄ eē gaudēdū si rōez vis dolōris admittēt. ℟. Dñi ē ter. ℣. Magnificauit. Ex po Nō q̄dā nobil'. Ome. vt i cōt Septimū. ℟. Dixer̄t discipl̄i ad dn̄m martinū cur nos p:i deseris: aut cui nos desolatos relinqs. Inuadēt eni gregē tuū lupi rapaces. ℣. Scim⁹ qdem desiderare te xp̄m ꝫ salua sūt tibi p̄mia tua nr̄i poti⁹ miserere q̄s deseris. Inuadēt. L. viij

Beat⁹ aūt martin⁹ obituz suū longe añ p̄sciuit: dixitq; fratrib⁹ suis dissolutionē sui co:pis iminere. Cōuocatisq; discipulis:idicat se iā resolui. Tūc ꝟbo mero: t luct⁹ omniū vox vna plangētium. Cur nos p:i deseris? aut cui nos desolatos relinqs? Inuadent eni gregē tuuz lupi rapaces. Scim⁹ qdē desiderare te chr:istum: sed salua sūt tibi p̄mia tua:nec dilata minuent. Nr̄i poti⁹ miserere quos deseris. Tūc ille mot⁹ hȳs fletib⁹: cōuersus ad dn̄m cū lachr:ymis hac voce rndit. Dñe si adhuc pp̄lo tuo sum necessarius: nō recuso labōrem: fiat voluntas tua. ℟. O beatum vtrum in cui⁹ transitu sanctoꝝ canit numerus angelōrum exultat chōrus. Omniumq; celestium virtutū occurrit psallentium exercitus. ℣. Eccl'ia illius virtute roborat̄: sacerdotes dei reuelatiōe glorificantur: quem michael assumpsit cum angelis. Omnium qz celestium vir. Lec. ij

Taqz cū iaz per aliquot dies vi febriū teneretur: non tñ a dei ope cessabat. Anno itaqz etatis sue octogesimo primo: t epatus sui vicesimo sexto: media nocte que dñica habebat: inter dina ꝓdicatio nis verba: atqz iter angelicas celestiū hymnoz voces quas multi audierunt in celo suis astantib⁹ discipulis xp̄o suā reddidit aiam. Nos ergo taz ineffabilis viri suffragijs coz/roboz̄ati ad illa puenire mere amur gaudia: vbi ipse cū scis exultat in secula seculoz amē ℟. Martinus abzahe sinu le/tus excipit: martin⁹ hic paup t modic⁹. Celū diues ingre/ditur: hymnis celestib⁹ hono ratur. ℣. Martin⁹ eps migra uit a scl'o viuit i xp̄o gēma sa/cerdotū. Celū. Glia. Celū. ℣ Te deuz. ℣ Ora ꝓ nobis. In

O Jxerūt discī laudi. añ. puli ad btm̄ martinum: cur nos pi deseris: aut cui nos desolatos relinquis: inuadēt eni gregē tuū lupi rapaces. ℣ Dñs regnauit. Añ. Dne si ad huc pplo tuo sum necessarius nō recuso laborē fiat voluitas tua. ℣ Jubilate. Añ. O virū ineffabilē nec labore victum nec morte vincendū: qui nec mori timuit: nec viuere recu/sauit. ℣. Deus de⁹ me⁹. Añ. Oculis ac manib⁹ in celum semp intētus inuictū ab oīōe spiritū nō relaxabat alla alla ℣ Benedicite. Añ. O ineffa bilē virū ꝓ quē nobis tāta mi racula chozuscant. ℣ Lauda te. Cap. Benedictionez. Hym. Jesu redē. ℣. Justus ger. In euāge. añ. O quantus luctus omniū quāta ꝑcipue laméta monachoz t virginū chozus: qz t piū est gaudere martino t piū ē flere martinū. ℣ Be/nedicī⁹. Dio. Deus q cōspi. Ad horas añe de laudi. Lete. de cōi vni⁹ ꝓfessō. pontific. cū oīone ppria. Ad vs. añ. ō lau di. cū psalmus fer. Cap Be/dictionē. Hym. Jesu redē. ℣. Amauit. In euāg. añ. O btm̄ pontificē q totis viscerib⁹ di/ligebat christum regem: t nō formidabat impij principatū o martie dulcedo medicamē/tum et medice: o sanctissima aia quā t si gladius ꝑsecuto/ris nō abstulit tū palmā mar/tyrij nō amisit. ℣ Mgt. Dio Deus q ꝓspici. Hec añe dican tur primo infra octa. sup psal. Mgt. t Benedcūs. Añ. Martinus abzahe sinu letus excipit martinus hic paup t modic⁹ celū diues ingredit: hymnis celestibus honozat. Añ. Ora

pro nobis bte martine: vt di/gni efficiamur ꝑmissione xpi Alla. Imposita manu puero btus martinus imundu ab eo spm eiecit. ¶ Primo die ifra Ranfijt aute octa. L.j. Scus martin⁹ media no/cte q dnica hebat: et multi in eius trasitu psallentiu voces audierut in celo. Maz t picta ui ppli ad eius transitu sicut turonici couenerut: gradisqz altercatio iter vtruqz surrexit ppm. Dicebant eni pictaui. Noster est monachus nobis exiit abbas: nos regrim⁹ co/mendatu. Hec de historia or/dinatim sumpta. Le.ij. AD hec turonici respon/derut. Uerum si mos antiquit⁹ institutus seruat: in vbe in q ordinat⁹ est hebit deo iubte sepulchz. Et necesse est: vt q nobiscu non impleuit viuus expleat vel defunct⁹. Uobis suscitauit duos mortuos: nob vnu: t vt ipse sepe dicebat: ma ior ei virtus ante episcopatuz fuit qz post episcopatu. L.iij. HIs ergo litigantib⁹ sole vergente nox affuit: cor/pusqz i medio positu ab vtro/qz ppl'o custodit. Deo aut no lente turonicam vbe a ppio frustrari patrono: nocte me/dia oes pictaui somno cop/i/muntur: t turonici appehen sam sanctissimi corpis gleba turonica vbe cu magnis lau dibus ingressi sunt. De quoz vocibus pictaui expgefacti: nihil de thesauro que custodi ebant habtes: cu magna co/fusione ad ppria sunt reuersi. Uiues aut turonici tripudia/tes cu magno honore sancti/simu corpus sepelierut. ¶ Si festu sci Bricij vel sacti Ma chuti: vel sci Aniani in dnica euenerit: fiant medie lectiones de festo t memoria de sancto martino. ¶ Sci Bricij epi. LItur post excessitz L.j. bti martini turonice ci/uitatis epi btus brici⁹ epatuz suscepit. Qui quauis supbus esset t van⁹: castus tu hebat i corpore. Triceshmo ꝙo ordi/nationis sue ano: orit ꝓtra eu lamtabile crime. Ma mulier ad qua cubicularij eius vesti menta afferebat ad lauanda: q sub religionis specie erat: mutata veste cocepit et pepit. Omisqz ppls crime sup epm referut: atqz vnanimiter eum lapidare voluert. Illo quoqz hoc negante: afferte inquit in faite ad me. Cuqz oblat⁹ esset infans triginta dies ab ortu: ait ad eu bricius. Adiuro te ꝑ iesum xpm: vt si ego te gene/

rauit coꝝ cunctis edicas. Di/
xit infans. Non es tu inquit
Pater meus. Lectio. q.
POpulis aũt nõ credenti
bus insurgunt cõtra eũ ⁊ tra/
hentes dicebant. Nõ diutius
nobis falso pastoris noie do/
minaberis. Sãct⁹ igit bric⁹
ad satisfaciendũ adhuc ppl'o
prunas ardentes in byrrum
suũ posuit: astringensq eas
ad sepulchrũ sci martini: cuꝝ
omni ppl'o vadit: prolectisq
ante sepulchrũ prunis: vesti/
mẽtum eius inustũ apparuit.
Dixitq eps. Sicut istud ve/
stimentũ ab hys ignibus vi/
detis illesum: ita ⁊ corp⁹ meũ
a tactu mulieris est impollu/
tum. Illis ꝯo cõtradicẽtibus
scũs bricius ejicitur. vt sermo
sci martini impleret: noueris
te in episcopatu multa aduer
sa passurum. Lectio. ij.
SAnctus bricius papã ex/
petijt: flens ⁊ eiulans atq di/
cẽs. Merito hec patior: quia
peccaui in scm martinũ epm
⁊ eũ delirũ atq amentẽ sepe
vocaui: cui⁹ vidẽs virtutes nõ
credidi. Septio igit anno sue
regressiõis a roma cũ auctori
tate pape: turonis redire di/
sposuit: ⁊ veniens ad vicũ cui
nomen est laudiaco sexto ab
vrbe roma miliario manſio/
nem accepit. Armenti⁹ ꝯo fe/
bre coꝝripitur: mediaq nocte
spm exalauit. Qd ꝑtim⁹ vt scõ
bricio reuelatum est: ait suis.
Surgite velocius ⁊ ad tumu
landũ turonicũ epm occurra
mus. Ingredientes portã ciui/
tatis: illũ per aliã portã mor/
tuũ ferebãt. Scũs ergo bric⁹
in epatum recept⁹: postea se/
ptẽ vixit ãnis. Et ãno q̃drage
simo septio epatus eius trãsi/
uit ad dñm cui gloria in scla
seculoꝝ amẽ. ℣. Ora ꝓ nobis.
POst discessũ Jn lau. aũ.
beatissimi martini epi
bricius cathedrã epalem
suscepit. ps. Dñs regna. Aũ.
Tricesimo ordinatiõis sue an
no orit cõtra eum lamẽtabile
crimẽ: nã quedã mulier q̃ cu/
bicularijs vestimẽta abluebat
cõcepit ⁊ pepit: ⁊ oẽ crimẽ sup
epm obijciunt. ps. Jubilate.
Aũ. Illo quoq negãte iussit
afferri sibi infantẽ cũq obla/
tus fuisset triginta ab ortu ba
bẽs dies ait ad eũ bri..us: ad
juro te ꝑ deũ: vt si ego te gene
raui coram cũctis edicas. ℣.
Deus de⁹ me⁹. Aũ. Ridens
aũt infans coꝝ oi ppl'o beato
viro dixit: nõ es tu inqt pater
me⁹. ps. Bñdcũs. Aũ. Scũs
bric⁹ satisfaciẽs ppl'o prunas
ardẽtes ab vrbe ẽ birro suo d/

ferens ꝛ añ sepulchꝝ bti martini coꝝ ppl'o ꝓiciens vestimentũ eiꝰ inustũ apparuit. ℞ Laudate. Cap. Bñdictionez hym. Jesu red. ℣. Justꝰ ger. In euãg. añ. Populis aũt nõ credẽtibꝰ ꝛ ab epatu eũ ꝓiciẽtibus romã petyt flẽs ꝛ eiulãs atqꝫ dicẽs: merito hec patiorꝫ peccauimus scm̃ dei. ℞. Benedicꝰ. Dño vt i cõi. Memoria de scõ martino. Ad horas añe ỽ laudi. Lete. de cõi vniꝰ ꝓfesso. põtificis. ¶ Tertio die

LBif btõ infra octa. L.j. Lambrosio mediolanẽsis ciuitatis epo celebranti festa dñice diei: ista erat consuetudo: vt lector nõ antea legere ꝓsumeret: qꝫ scũs nutu iussisset Factuꝫ ẽ aũt vt illa die dñica pphetica lectiõe tã lecta: ante altare stãte q lectionẽ bti pauli ꝓferret: btissimꝰ ãtistites ãbrosiꝰ sup altare obdormiret.

QUod vidẽtes mlti L.y. cũ nullꝰ eũ penitꝰ excitare ꝓsumẽt: trã sacti fere duarũ aut triũ horarũ spacio; excitauerũt eũ dicẽtes. Jã hora ꝑterijt: iubeat dñs lectorẽ lectionẽ legẽ expectat eni ppl's valde iã lassus. Rñdẽs aũt btus ãbrosiꝰ dixit. Molite turbari: multũ ei mihi valꝫ sic obdormisse cui tale miraculuꝫ dñs

Nõdisse dignatꝰ ẽ. L.ij. Am nouerit frẽm meũ martinũ sacerdotẽ egressũ de corpe fuisse: me aũt eiꝰ funeri obsequiũ ꝓbuisse pactoqꝫ ex more seruitio: capitellũ tãtuꝫ vobis excitãtibꝰ nõ expleui. Tũc illi stupescẽti ꝓiciẽt ꝛ admirãtes: diẽ ꝛ tẽpꝰ notãt: solicite rogãtes. Quiqꝫ ipsã diẽ tẽpꝰqꝫ repiunt: q̃ btus ãbrosiꝰ dixerat se obsequis sci martini ỽseruisse: quẽ michael assũpsit cũ ãgelis: maria cũ ỽginũ choris ad eũ q viuit ꝛ regꝫ i scla.

¶ Sci Machuti epi ꝛ ꝓfessõ.

SAnctꝰ igit ãtistites L.j. machutꝰ ex generosis parentibꝰ i britãnia oriundꝰ fuit Quẽ scũs brendanꝰ baptizãs de fonte leuauit: ac postea nutriuit. Cõtigit aũt aliqñ vt cõdiscipuli sci machuti ꝛ ipe cũ eis ad litꝰ maris ludendi causa exirẽt. Fugiẽtibꝰ ergo alijs inundationẽ maris: somno retinente in medio littoris sup fastẽ algẽ nõ sine dei nutu puer machutus remãsit. Mane aũt scõ: discipli cũ magro ad litꝰ maris ꝓcesserũt: ꝛ ecce insula insolita illis apparuit ꝛ sanctũ i suprioꝛi loco insule odas deo canẽtẽ cõspexerunt. L.ij.

ROgat ergo mgr a discipulo vt psalteriũ vndis

cõmittat in quo legeret dauid cursuz. ¶Psalteriũ vndis cõmittit: z ad machutũ puehitur: z volumen aqua nõ tingitur. Videns scus brendanus gratiã dei esse cũ machuto: rogauit eũ vt gradũ pbyterat⁹ accipet. ¶Diruz in modũ ex q̃ hora eps manũ sup caput ei⁹ leuaret: alba columba sup scapulã eius donec cõpleret officiũ videntibus cũctis sacerdotibus q aderant apparuit. Et officio cõpleto in spẽ ignis ex oculis intuẽtiũ cũ magna claritate euanuit. Lũ.

Fama ꝙo bti viri crebrescente: dux britãme electione pcli in cathedrã epalẽ aletheę ciuitatis sublimare volens: misit eũ ad basilicaz turonice ciuitat⁹: vt acciper bñdictiõez epalem. Accepto itaqz beat⁹ machut⁹ ꝙsecrationis munere: ad alethis ciuitatez veniẽs p annos ferme q̃draginta fructum boni opis serere nõ cessauit. ¶Postea volẽs de⁹ ops seruũ suũ ad se reuocare dñica nocte monachis cant⁹ angeloz audientib⁹ ipse triũ iã dierũ egritudinẽ sustinẽs migrauit ad dñm. In cui⁹ obitu audita est vox dicẽs. ¶Machute machute dilectissime me⁹ veni: q: locus tibi in gloria sẽ piterna parat⁹ est: in quo cum oĩbus scis in eternũ regnabis Letera de cõi vnu⁹ cõfessoris pontificis cuz memoria de scõ martino. ¶Sancti eadmũdi archiepi cantuariensis. Oro

Deus qui largiflue bonitatis ꝙsilio ecclesiã tuaz bti eadmundi ꝙfessoris tui atqz pontificis pclare vite meritis decorasti z gloriosis letificasti miraculis: cõcede ppitius nobis famulis tuis: vt et ipsius in melius reformemur exẽplis: z ab oĩbus semp eius patrocinio ꝓtegamur aduersis. per dñm. Lectio.

Gloriosus igit eadmũdus cantuariensis archiep⁹ a christianissimis parentib⁹ abundanter exiuit pgenit⁹. Cui⁹ mater vsqz ad diez mortis lineã ferreã p xpo carni pxumam deferebat. Que filio suo nomẽ indidit saluatoris: amorẽ impssit: z icussit timorem. ¶Omne qppe peccatum execrãs z malicia: bone indolis puer eadmũdus: deũ solũ dilexit mũdi redẽptorẽ. Ipse ꝙo cuz adhuc esset puerulus egregie matris monitis ieiunijs z oronibus insistens cilicio carni pximuz deferebat.

Adolescens equidem Lũ. sacr⁹ liberalib⁹ ira

ditur studijs imbuēdus. Uiā veritati a mīe doctā studioſi⁹ amplex⁹ eſt: neq; ab ea ad dextrum extollēdo de meritis: neq; ad ſiniſtra ſuccūbēdo vitijs declinauit. Factus poſtea magiſter artiū: in cibo habuit abſtinētiā: in ſiti tollerātiā: in ſomno vigiliā: nō in lecto: ſed iuxta ſedēs vel recūbēs: veſtitus in camera parump quieſceret: vi nature cōpulſus: per trigintaſex annos creditur obſeruaſſe. Habebat itaq; cilicīū: non vt mos eſt filis ſubtilib⁹ intextū: ſz ad inſtar rhetis dēſiſſimi intricatū: qđ nodos tam innumerabiles q; intolerabiles cōtinebat. Le. iij.

Fit dū btūs eadmūdus in hac cruce multifaria fixus adhuc philoſophiam doceret apparuit ei pia mater ei⁹ paulloante defuncta: z ait: Fili qd legis? Que ſunt figure quib⁹ tam ſedule vacas? Qui p̄: otractionib⁹ ariſmetricis oſtenſis dixit Talia ſunt q̄ lego. Mox illa p manū dexterā illū arripiens: p̄otractus in ea tribus circulis: hec tria nomina per ordinē ſcripſit: pater: filiꝰ: ſpūſ ſcūs. Et ait: Fili decetero alijs omiſſis: iſtis intēde. Le. iij.

His ergo ita geſtis: iuxta quod ſibi fuerat reuela-tū: ſtudiū ſacre theologie extemplo amplexus eſt. In qua decurſis paucor annior circulis: doctor effect⁹ eſt nobiliſſimus. Cū igit felix eadmūdus tātis choruſcaret virtutib⁹: altiſſimoq; placuiſſet ſcūs innocens impollutus a pctōribꝰ ſegregat⁹: ſede cantuarienſi vacāte in paſtorē canonice eligitur: atq; diu fugiēdo renitens ſolaq; ei neceſſitate fugiendi ſuffragāte: capit trahit atq; in archiepiſcopū conſecrat. Ille ꝙo in cura animarū ſibi cōmiſſa pugil ſemp fuit. Le. v.

Oēmū aūt inter regem et ſanctū eadmūdū exorta eſt grauis ꝙtētio ſup iure z libertatib⁹ eccleſie cantuariēſis fratribꝰ ſibi lites inferētib⁹ innumerabiles: q; p̄feſſione ſibi erāt obnoxij. Et qui panē ſuū edebāt: calcaneū ꝓtra eū leuātes: ip̄m extirpare conabant. Sed in his oīb⁹ nō eſt reſolutus vir dei ꝙſtātiſſim⁹: ſed ſupplicās attēte deo: vt ius eccl'ie ſue conſeruaret: z ei⁹ defenſor exiſteret. Uerū archiep̄s cum quibuſdā ſuffraganeis ſuis regē rogauit humilit: z monuit frequēt: vt iura eccl'ie dei cōtra ſcōr patrū p̄uilegia inuſurpata ſibi reſtitueret. Le. vj.

Ed quāto archiep̄s erat

humilior: tanto rex t satbane satellites extiterāt rebelliores ūñ t pbtm eadmūdū suosq; coepos i occupatores pertur bato: esq; iniuste iuris t liber tatis ecclesie dei excōicatiōis sentētia pmulgata mari trāsi/ to venit pontiniacū: qui vt fie ret fortior infirmabat. Et cuz aliquātisp cū fratrib⁹ imbi cō morasset: in dñi cōfessione re/ quieuit in pace: t i ecclesia pō tiniacensi est sepultus. Ad cu mulū igit glorie t honorē sui pōsulis eadmūdi: muti ab vte ro matris recte loquūt: para/ lytici conualescūt: ceci videt: claudi ambulant: obsessi a de monibus liberant. Carceres aperiuntur: vincula soluunt: omniūq; genera morboz cu/ rant. Expo Hō qdā peregre.

Omelia vi i cōi. L. viij.

Magni meriti pōsulē: o magna presulis merita. Quis vnq; excogitaret hanc pōsulis dignitatē: vt diuina puidente clemētia abortiuis infantulis oppressis: demersis: t corpori bus alijs q;pluribus ꝙo mor tuis vitā reddidit tpalē. Quia igit nullū miraculū glorios⁹ q; de dispēdio funeris redde/ re cōpēdia sanitatis: nō ab re esse videt tāte admiratiōis si/ gnū breuiter tetigisse. Nā vt preteritis sequēs miraculū fi dem faciat: hui⁹ rei testis t ve rus propheta beatus thomas martyr credit extitisse. Le. ix.

QUi ꝙo beatus thomas postq; diutinā morā te/ pore exilij sui: t de mādato se licis memorie alexādri pape in monasterio pontiniacensi traxisset: t ostenso sibi celitus indicio: q; ad ecclesiā suā redi ret: p martyrij palmā migra/ turus ad dñm: nec pro exhibi tione quā monachi eiusdem monasterij sibi deuote fecerāt habēt vnde satisfaceret ad sua rota: pollicit⁹ ē eis: q; post eū vēturꝰ esset eⁱ⁹ succession in sua ecclesia satisfacturus pro eo: qd iam indubitāter credit imple tū. Et vt memoria bti thome martyris inde habeat: primꝰ hō i illa ecclesia p scm eadmū dū curatus: thomas vocabat. Hui⁹ igit sci eadmundi meri tis t precib⁹ ad gaudia perue nire perhēnia ꝓcedat nos deꝰ qui viuit t regnat in secula se culorum amen. Cetera de cō/ munis confessoris pontificis cū memoria de scō martino.

Sci aniani epi t ꝓfes. Le. j.

SAnctus igit anianus vir deo plen⁹: dū ad pontifi cale onus in aurelianensi ciui tate accederet: t ipsi eccle al/

tius sublimare fabricã curaret: accidit vt quidaz q reliqs artificib⁹ preerat: p culmẽ curreret: atqz ita caderet: vt nullis medicinis resopiri potuisset. Scũs ꝟo anian⁹ vidẽs eũ pene vsqz ad morte deductũ: crucis signũ corpori ei⁹ imposuit: morqz san⁹ surrexit. L.ij.

QRat etiã quidã hõ valde locuples: qui tãta infirmitate depressus in lectulo iacebat: vt neqz oculoz attolleret aspectũ: nec vocãti respõdere valeret. Lũqz sanct⁹ vir anian⁹ ad eũ fuisset ingressus in oratione pnoctãs vocauit eũ: atqz illico respõdit: z benedictionẽ sibi dari exposcit. Tũc omnes qui aderãt benedixerunt deũ: q per sacerdotẽ suũ a mortuis eũ suscitasset. Le.ij

QRgo vt sci aniani patescerẽt merita: tantã dñs in oib⁹ frugib⁹ z vtilitatibus in anni spacio cõtulit vbertatem: vt ois humorũ direptio multipliciter videret restitui Mãqz post biẽniũ predicte persecutiõis scũs epsvite cursuz feliciter transegit: z meritoz suoz gloriã perhennẽ promeruit. Cui⁹ nos sequi vestigia et adipisci concedat suffragia q vivit z regnat de⁹ p oia scla sclor amẽ. Cetera de coi vñ⁹ cõfes. põtifi. cũ metro. de scõ martino. ℣ De octa. sci martini. Si oct. sci. martinii dñica euenerit: nichil lec. erit de sancto martino. In octa. sci martini ad vespe. ãie z psalmi feriales. Capit. Ecce sacerdos. Hym. Iste confessor. ℣ Amauit. In evãgelia ãi O martine. pz Mgt. Deus qui cõspicis. Ad matu. Inuit. Martinus ecce. pz Venite. Hym. Iste cõfessor. In noc. hec sola ãi Scũs martin⁹. Psalmi vt in die. ℣ Amauit eũ dñs. L.j

QEar⁹ seuerin⁹ colonẽsis ciuitatis eps: vir honeste vite: z p cuncta laudabilis: dũ die dñico loca scã ex cõsuetudine post matutinas cũ suis clericis circuiret: illa hora q vir btus obijt: chori sublimi canẽtiũ audiunt. Vocatoqz archidiacon⁹ aũt cepit sursũ aures erigẽ: sz credo eũ nõ fuisse eq̃l meriti: a q hec nõ mẽbãt audiri. ℟. hic é mar. L.ij

QRostrati itaqz tre ipe parit z btus eps dñm depcãt: vt h̃ei diuina pietas audire permitteret. Erectis aũt rursũ interrogat senex: Quid audis?

Qui ait: Voces psallentium tanq̃ in celo audio: sed qd fit prorsus ignoro. Cui ille: Ego tibi qd sit narrabo. Dñs meus martinus epus migrauit ex hoc mũdo: et nunc angeli canẽdo eum deserunt in excelsum. ℟. Beatus martinus. Le. iii ℣ Vt parump̃ mora esset vt hec audirent: diabolus eũ cũ iniquis angelis retinere tẽtauit. Nihilq̃ suus in eodem reperiens: confusus abcessit. Quid ergo de nobis pctoribus erit: si tantus sacerdotẽ voluit pars iniq̃ nocere? Hec sacerdote loquẽte: archidiaconus turonis misit velociter: qui hec diligẽter inquireret. Qui veniẽs eo die horaq̃ manifestissime cognouit transisse beatũ virũ: q̃ scũs seuerinus audiuit psallẽtiũ chorũ ad laudẽ ipsius sci: et dñi nri ihesu xpi. ℟. Martinus abrae. ℣. Ora pro nobis In lau. hec sola ant. Dixerunt discipuli. p̃ Dñs regnauit tẽ. In euãgel. añ. O quãt⁹ luct⁹. p̃. Bñdict⁹. Dño. Deus q̃ cõspicis. Ad horas cetere añe de laud. et cetera de cõi. Ad vespe. cantet vnde in crastinũ dicendũ erit. ☾ Si festũ sci edmũdi regis: vel sancte cecilie in dñica euenerit: anticipet: et dicet in ipso die de dñica. xxvi. q. vltia est: et nõ cedit alicui festo: nisi duplici. ☾ Si vo festus sit clemẽtis: vel scẽ katherine i dñica euenerit: differat in crastinũ. De scis vo grisogono et iuno tunc tm̃ fiat memo. Si vo aliqd̃ pdcõr festorũ seu festũ scẽ katherine in sabbato ante dictã vltimã dñicã cõtigerit: ad vs̃ in sabbato: q̃ erũt de dñica: dicent añe de lau. festi p̃cedẽtis tẽ. ☾ Sci edmũdi regis et martyris ad vs̃ añe et psal. feriales. Cap. Beatus vir q̃ suffert. ℟. Miles xpi. Hymnus Deus tuorũ. ℣. Glia et honore. In euãgel. añ. Aue rex gentis anglorũ: miles regis angelorum: o edmũde flos martyrũ: velut rosa vel liliũ: funde preces ad dominũ: pro salute fidelium. p̃ Mgt. Dño. Deus ineffabilis misericordie: qui beatissimũ regem edmũdũ tribuisti pro tuo nomine inimicũ moriendo vincere: cõcede propitius huic familie tue: vt eo interueniente mereat in se antiq̃ hostis inciamẽta superãdo extinguere. p dñm. Ad matut. Iniuita Iustus florebit. p̃ Venite. et cetera de cõi vni⁹ martyris. Le. i. In dieb⁹ illis: Rex edmũdus nactus culmen regiminis: quante fuerit in subie-

ctos benignitatis: quãte in p/
uersos districtionis: nó est no
stre facultati euoluere. Cũ ꝙo
sanctus edmũdus tam cõspi/
cuis in christo ⁊ ecclesia emi/
neret bonoꝝ actuũ ornamẽtis
inimicus humani generis ei
aduersariuꝫ imisit: vocabulo
hinguar: ⁊ alterũ hubba noie
q conati sũt in exterminiũ ad
ducẽ totiꝰ fines britãnie. Lc.ij

QUi hinguar accito vno
ex cõmilitonibus: eũ ad
regẽ expedituꝫ dirigit: ipseq;
cũ grãdi comitatu lento pede
subsequit: et imperat vt regẽ
ita incautuꝫ adoriatur. Terre
mariq; metuẽdus dñs noster
hinguar rex inuictissimꝰ man
dat: vt cũ eo antiquos thesau
ros sub eo regnaturꝰ diuidas
Cuiꝰ si aspnaris potẽtiã: vita
indignꝰ iudicaberis ⁊ regno.

REx ꝙo edmũdꝰ Lc.iij.
cum minas regis impij
audisset: hec sibi remãdãs di/
cebat: Thesauros et diuitias
quas nobis hactenus cõtulit
ppicia diuinitas: sumat ⁊ cõ/
sumat tua insatiabilis auidi/
tas: ⁊ vt cepit tua seua feritas
post famulos regẽ solio diri/
piat: ad vltimuꝫ iugulet. Rex
regũ ista miserãs videt: ⁊ secũ
vt credo regnaturũ ad eternã
vitã transferet. Cũ noueris q
rex christianꝰ edmũdus nó se
subdet pagano duci: nisi priꝰ
effectꝰ fuerit nostre religiõis.

QUx scũs edmũdꝰ Lc.iiij
ꝙba cõpleuerat: ⁊ remũ/
ciaturus miles pedẽ de domo
extulerat: ecce venit hinguar
iubens illi pãdere breuiter p
omnia archana regis vltima.
Que ille dũ exequit impat ty
annꝰ vt soli regẽ teneãt. Tũc
scũs edmundus in palatio vt
xpi mẽbrũ capitur: ⁊ vinculis
artioribꝰ cõstrictꝰ ante impiũ
ducẽ sistitur: q̃si xps ante pila
tũ presidẽ: multisq; modis il/
ludit: ac tandẽ ad quandã ar/
borẽ vicinã perducit: ad quã
religatꝰ flagris durissimis diu/
tissime vexat nec vincit semp
xpm inuocãdo flebilibꝰ vocibꝰ

TUnc aduersarij in L.v.
furoꝛẽ verti: q̃si ludendo
ad signũ eũ toto corpore sagit
tarũ telis confodiũt: et vulne/
ra vulneribꝰ imprimebãt: dũ
iacula iaculis locum dabant.
Sicq; factũ est: vt spiculoꝝ te
rebratis aculeis circũfossus:
palpitans bererer velut asper
hericius: in passiõe filis seba/
stiano egregio martyri. Cũq;
hinguar furciser sic sanctũ ed/
mundũ conspiceret inclamã/
tẽ xpm lictori mãdat, ptinꝰ vt
amputet caput eius. Lec.vj.

Tlle ꝙ femineꝯ auellit cruento stipiti festinꝰ: et arrepto pugione spiculatoꝝ i/ ter ꝙba oꝛonis eū decapitādo hac luce priuauit: atqꝫ ita cuꝫ palma victorie rex et martyr senatū curie celestis intrauit. Sci martyris coꝛpus ministri diaboli relinquētes: caput sā ctū in silnaꝫ: cui vocabulū est hegleſdune: aſpoꝛtātes inter densa vepꝛiū frutecta occulta uerūtne a xp̄ianis coꝛpꝰ mar tyris cū capite traderet sepul/ ture. Magnis aūt abeuntibꝰ illud coꝛpꝰ scissimū reptū est i eodē campo ꝙbi rex occubuit

Expositio. Si quis vult post me ve. Omel. vti cōi. Le. viij

Qllecta ꝙ multitudi/ ne xp̄ianoꝝ: per inuia fi luarū gradiebāt: tētantes si ad id loci deuenire cōtingeret: q̄ viri sci caput iaceret. Qd vt sa ctū est: res dictu mirabil' cōti git. Illis igit oibꝰ pedetētim in via plustrātibꝰ ac clamāti/ bus: vbi es: caput sāctiviri: re spondebat dicēs Her her her quod latine dicit hic hic hic. Nec vnq̄ repetēdo eadē cla/ mare destitit: q̄usq̄ oēs ad se pduxit. Predicto ꝙ miracu/ lo rerū pditoꝝ aliud annexuit dum celesti thesauro insolitū custodē dedit. Quippe ima/ nis lupus eo loco est repertus q sacrū caput inter brachia cō plexus est: nec sibi depositum pmisit ledere quēptā bestiaꝫ.

Lli ꝙ stupefacti vnanimi deuotione asiū mebant inestimabil' pciū mar garitā: t retulerūt ad suū coꝛ/ pus bñdicētes deū: psequēti vsq̄ ad locū sepulchꝛi lupo. Quo tandē recedēte: cū sūma diligētia aptātes quibꝰ credi tū est caput coꝛpoꝛi scō: et tra/ diderunt vtrūq̄ parit aroma tizatū cōpetēti mauseolo: ad laudē dñi nr̄i iesu xp̄i: cui est gl'ia in scl'a scl'oꝝ amen.

Cetera ad matu. t secūdas vesp̄as de cōi vnꝰ martyris: cū oꝛone pꝛopꝛia.

Scē cecilie virgi/ nis t martyr: ad vs̄ añe t psal/ mi feriales. Cap. Qui gloriat

Re. Obtā cecilia. Hym. Vir/ ginis ples. ℣. Diffusa est. In euāge. añ. Virgo gl'iosa semp euāgeliū xp̄i gerebat i pecto/ re suo: nō diebꝰ neq̄ noctibꝰ a colloquijs diuinis t oꝛone va

Cabat. ps. Dḡt. Oꝛa.

Deus q nos annua beate cecilie martyris tue solēnita/ te letificas: da vtquā venera/ mur officio: etiā pie conuersa tionis seq̄mur exemplo. p do. Ad matu. Inuita. Christū ve nerantes deū adoꝛemꝰ regem

regū: Qui ſ cel' cecilie palmā hodie dedit etnā. ℣. Uenite: Hym. Uirgis p. In.j.uoc.aii O Cecilia virgo almachiū exuperabat: tyburtiū ⁊ valerianū ad coronas vocabat. ℣. Dñe dñs nr'. Ant. Expansis manibus orabat ad dominū: vt eaz eriperet de inimicis. ℣. Celi enarrant. Ant. Cilicio cecilia membra domabat: deū gemitibus exorabat. ℣. Dñi ē terra. ℣. Diffusa est. Lec.j.

IN diebus illis: Cecilia virgo clarissima euangelium christi gerebat in pectore suo et nō dieb⁹ neqz noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ oratione cessabat. Hec valerianū quendam iuuenē habebat spōsū: quiqz diem constituit nuptiarū. Cecilia vo subtus ad carnē cilicio induta: desuper deauratis vestibus tegebat. Quid multa? Uenit dies in qua thalamus collocatus est: ⁊ cantantibus organis cecilia dño decantabat dicēs: Fiat cor meū et corpus meū imaculatū: vt non confundar. ℟. Cantantibus organis cecilia virgo in corde suo soli dño decātabat dicēs: Fiat dñe cor meū ⁊ corpus meū imaculatū: vt nō cōfūdar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans cōmendabat dño quod timebat dicens Fiat dñe cor meum. Lectio.ij

QUnqz ipsa cum sponso suo in cubiculum intraret: ita eū alloquitur: O amātissime iuuenis: est secretum quod tibi confiteor. Angeluz dei habeo amatorem: qui mimio zelo custodit corp⁹ meū. Hic si me animo polluto contingas: circa te statim furorē suum exagitabit: ⁊ amittes florem tue iuuentutis. Valerianus autē timens dixit: Ostende mihi ipsum angelū: vt probem vtrum vere angelus dei sit: et faciam quod hortaris. Si vo virum alteruz diligis: et te et illum interficiam. ℟. O beata cecilia: que duos fratres conuertisti: almachium iudicem superasti Urbanum episcopum in vultu angelico demōstrasti. ℣. Beata es virgo ⁊ glorioſa ⁊ benedict⁹ sermo oris tui. Urbanuz episcopū in vultu angelico demon.

BEata cecilia di- Lec.iij xit ad valerianum: Nisi credas vnū deum esse viuuz et verū purificatus fonte perhenni: non poteris videre angelum dei: sed perge ad sanctū vrbanū episcopū: et indica ei oia verba mea. Tūc valerian⁹ perrexit: ⁊ signo qō acce

perat: inuenit sanctū vrbanū Cui cum dixisset omnia verba cecilie: gauisus cuz lachrymis dixit: Domine iesu xpe seminator casti cōsilij: suscipe seminū fructus: quos in cecilia seminasti. ℟. Virgo gloriosa semper euangelium christi gerebat in pectore. Et nō diebus neqz noctibus vacabat a colloquijs diuinis t oratione ℣. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat. Et non diebus. Gloria patri. Et non diebus neqz noctibus. In.ij.noctur.añ. Dñe iesu christe seminator casti cōsilij: suscipe seminuz fructus: quos in cecilia seminasti. ℟. Fructauit. Añ. Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie fateor te meum cognatū: quia amor dei te fecit eē contēptorem idolorum. ℟. Deus noster refugiū. Añ. Fiat dñe cor meū: t corpus meū imaculatū vt non confundar. ℟. Fundamēta. ℣. Specie tua. L.iij.

ORante ℣o sancto vrbano subito ante eos apparuit senior niueis indutus vestibus: titulū tenens in manibus aureis litteris cōscriptū. Quē videns valerianus: cadens in terrā factus est quasi mortuus. Tunc senior eleuauit eum dicēs: Lege huius tituli textum et crede. Scriptura autē tituli hec erat: Vnus deus: vna fides: vnum baptisma: vnus deus t pater omniū qui super omnia t in omnia. Et dixit senior. Credis hoc: an adhuc dubitas? Tunc valerian⁹ respōdit: Nō est aliud quod verius possit credi sub celo. Et statim senior ab oculis eorū elapsus est. Sanctus ℣o vrbanus baptisauit eum: t remisit eum ad ceciliam sancte fidei regula instructū. ℟. Cilicio cecilia mēbra domabat deum gemitib⁹ exorabat. Almachiū exuperabat tyburtium t valerianū ad coronas vocabat. ℣. Non dieb⁹ neqz noctibus vacabat a colloquijs diuinis t oratione. Almac. L.v.

OValerian⁹ autē candidis indutus vestimētis ceciliam intra cubiculū orantem inuenit: t iuxta eam stantē angelū dñi: duas coronas i manib⁹ ferētē: quiqz vnā dedit cecilie: alteram valeriano dicēs Istas coronas imaculato corde t mūdo corpore custodite: quia de paradiso dei eas attuli. His itaqz finitis sermonibus: angelus migrauit ad celos. Illis autē epulantibus in christo atqz sermocinantibus

tyburtius valeriani frater ad/
uenit: ⁊ oscularī cepit caput sā
cte cecilie: et admirans suauē
odorē persensit. ℟. Cecilia in/
tra cubiculū orantē inuenit: ⁊
iuxta eam stantē angelū dñi.
Quē videns valerian⁹: nimio
terrore correptus est. ℣. Ange
lus dñi descēdit de celo: ⁊ lu/
mē refulsit i habitaculo. Quē

IN hunc sancta ceci/ Le. vj.
lia tyburtiū constāti ani
mo fidem xp̄i perdocuit. Cre
didit tyburtius: et a beato vr/
bano baptisatus est: ⁊ ceperūt
ambo fratres sanctis operib⁹
insistere. Postea tenti a maxi
mo cornicularīo prefecto: per
predicationē eor ⁊ ipse maxi/
mus cū omni domo sua: ⁊ ipsi
carnifices christianissimi effe
cti sunt. Tūc sancta cecilia ve/
nit ad eos cum sacerdotibus:
et baptisati sunt. Igit̄ cum au/
rora finē nocti daret: facto silē
tio cecilia dixit: Eia milites
christi: abijcite opera tenebra
rum: ⁊ induimini arma lucis
Tenientibus ergo sanctis ad
loca idolorū: thura recusant:
feriunt gladio: proijciūt cor/
pus temporale: ⁊ accipiūt pal
mā martyrij. ℟. Dñe iesu xp̄e
pastor bone: seminator casti cō
silij: suscipe seminuz fructus:
quos in cecilia seminasti. Le/
cilia famula tua q̄si apes tibi
argumentosa deseruit. ℣. Nā
sponsū quē quasi leonē ferocē
accepit: ad te quasi agnū man
suetissimū destinauit. Cecilia
Gloria patri. Cecilia. In. iij.
noctur. añ. Credimus christū
filiū dei verū deū esse: qui si/
bi talem elegit famulam. ℘.
Cantate. i. añ. Nos scientes
sanctū nomen omnino nega/
re non possumus. ℘ Dñs re/
gnauit exultet. Añ. Tunc va/
lerianus perrexit ad antistitē:
et signo quod acceperat inue/
nit sanctū vrbanū. ℘. Canta/
te. ij. ℣. Adiuuabit eaz. Expo/
sitio. Simile est regnū celorū
decē virginibus. Omelia vi
in cōmuni. Septimū ℟. Bea
ta cecilia dixit ad tyburtium:
Hodie te fateor meum esse co
gnatū: quia amor dei te fecit
esse contemptorē idolorū. ℣.
At illa osculata est caput eius
⁊ dixit ad eū. Hodie. Le. vij.

POst hec aūt iubet alma/
chius sanctā cecilīā sibi
p̄sentari: ⁊ i domo sua flam/
meis balnearib⁹ concremari.
Cūq; fuisset i calore balnei in
clusa die itegro ⁊ nocte: quasi
in loco frigido perstitit illiba/
ta. Quod cum audisset alma/
chius: iussit eam in ipsis bal/
neis decollari. Quā spicula/

tor tertio ictu percussit: sed ca/
put eius amputare nó potuit.
Et quia legibus dictatũ erat:
ne quartã percussionẽ accipe/
ret: sic seminecẽ cruentus car/
nifex eam dereliquit. ℟. Lecí
lia me misit ad vos. Ut ostén/
datis mihi sanctum vrbanũ:
quia ad ipsum habeo secreta
que pferã. ℣. Cecilia famula
dñi misit me ad vos. Ut. ℟. ix

PEr triduũ autẽ quod su/
peruixit: nó cessauit oés
puellas quas nutrierat cõfor/
tare: quibus ꝛ diuisit vniuer/
sa que habebat: ꝛ vrbano ẽpo
eas cõmendauit dicens: Ad
hoc triduanas mihi a deo po/
posci inducias: vt istas puel/
las tibi cõmẽdarẽ: atq; vt hãc
domui meam ecclesiã ꝓsecra/
res. Ipsa ℣o post hec ℣ba spi/
ritũ celo reddidit: ꝛ sanctꝰ vr/
banus eam honorifice sepeli/
uit: regnante dño nostro iesu
chr̃isto: cui honor ꝛ glia in se/
cula seculorũ amen. ℟. Dum
aurora finem daret: cecilia di
xit: Eia milites chr̃isti: abijci/
te opera tenebrarũ: ꝛ induimi
ni arma lucis. ℣. Cecilia vale
dicens fratribus: ꝛ exhortans
eos ait: Eia. Elia. Eia. ℣. Te
deũ. ℣. Specie tua. In lau. añ

UAntantibus organis ce/
cilia dño decantabat di
cens: fiat cor meũ imaculatũ:
vt non cõfundar. ℣. Dñs re
gnauit. Añ. Est secretũ vale/
riane qđ tibi volo dicere: an/
gelũ dei habeo amatorẽ: q ni
mio zelo custodit corpꝰ meũ.
℣. Jubilate. Añ. Valerianus
in cubiculo cecilię cũ angelo
orantẽ inuenit. ℣. Deus deꝰ
meus. Añ. Benedicte te pater
dñi mei iesu chr̃isti: quia per
filiũ tuũ ignis extinctus est a
latere meo. ℣. Bñdicite. Añ
Cecilia famula tua dñe quasi
apes tibi argumentosa deser/
uit. ℣. Laudate. Cap. Sapié
tia. Hym. Jesu corona virgi/
nũ. ℣. Adducent. In euan. añ
Dũ aurora finẽ daret: btã ce/
cilia dixit: eia milites xp̃i: abij
cite opera tenebrarũ: ꝛ indui/
mini arma lucis alla. ℣. Be
nedicꝰ. Dño. Deus qui nos.
Cetera de cõmuni vnius vir/
ginis ꝛ martyris ad horas: cũ
añis de lau. et oone propria.
¶ Sci clementis pape et mar/
tyris ad vespe. añ. Cãtantibꝰ.
et cetere añe de laudi. cũ psal/
mis ferialibus. Cap. Beatus
vir qui suffert. ℟. Dedisti dñe
Hym. Deus tuorꝝ. ℣. Gloria
et honore. In euãge. añ. Inue
nerunt in modũ templi mar/
morei habitaculum a deo pa/
ratũ. ℣. Magnificat. Dño.

DEus q nos ānua bti cle/
mētij martyrij tui atq; pō
tificis solēnitate letificas: con
cede propiti⁹: vt cuius natali/
tia colim⁹: virtutē quoq; pas/
sionis imitemur. p dō. Cōme
moratio de sācta cecilia. Ān. O
btā cecilia: que duos fratres
cōuertisti: almachiū iudicem
superasti: vrbanū episcopū in
vultu angelico demonstrasti.
℣. Diffusa est. Dio. De⁹ qui
nos. Cōmemoratio de sancta le
titia. Ān. Simile est regnū
celoꝝ. ℣. Specie tua. Oratio.
PResta quesum⁹ omnipo
tens deus: vt beate felici
tatis martyris tue solēnia re/
censentes: meritis ipsius pro/
tegamur et precibus. p dōm.
Ad matu. Ant. Justus flore/
bit. ℘s. Venite. Hym. Deus
tuorū. Cētera ex psalmi vlq;
ad lau. vt in cōi vni⁹ martyrij.
℣. Glia t honore. Le. j.
MArtius romane ecclesie
presuit epūs clemēs: qui disci/
plinam beati petri apostolorū
principis secutus: ita morum
ornamēto pollebat: vt t iude/
is: t gētilib⁹: t oibus christia/
nis cōplaceret. Quia igit fra/
tres innumerabilis multitu/
do plebis per sanctū clementē
cōuersa est ad dōm: impator
traian⁹ missa relatione publij
torquatij: iussit sanctū clemē/
tē debere aut sacrificijs cōsen/
tire: aut trans pontū maris in
exiliū subire. ℟. Oremus oēs
dōm dixit beat⁹ clemēs: vt cō
fessorib⁹ suis fontis venas ape
riat: Ut de beneficijs eius gra
tulemur. ℣. Qui pcussit in de/
serto syna petrā: t fluxerūt aq;
in abūdantia: ipse nob latice
effluentē impartiat. Ut. Le. ij.
QUnq; sanctus clemens
pueniss̄et ad locū exilij:
erant illic in ergastul' ad secā/
da marmora plusq; duo mi/
lia christianorū diuturna tam
relegatione dānati. Quicum
vidissent beatū clementē: oēs
vna voce dixerūt: Ecce pastor
noster: ecce nostri cōsolatio la
boris t operis. Cūq; sanctus
clemēs didicisset ab eis: q; de
sexto miliario aquā suis hu/
meris asportarent: dixit eis:
Oremꝰ fratres ad dōm: vt cō
fessorib⁹ suis fontē venā prope
aperiat. ℟. Orante sancto cle/
mēte: apparuit ei agn⁹ dei: de
sub cuius pede fons viuus ema
nat. Fluminis impetus letifi/
cat ciuitatē dei. ℣. Vidit sup
montē agnū stātē: de sub cuius
pede fons viuus emanat. Flu.
QUnq; oīo fuisset [illegible] cō
pleta: beat⁹ clemēs vi/
dit agnū stantē candidissimū

qui dextro pede erecto: locuz ostẽderat fontis. Tũc sanctus clemẽs accepto sarculo breui leui ictu percussit eo loco vbi agn⁹ steterat: z mox fons magnus exerepuit: qui suo impetu fluẽtib⁹ venis voces flumi/num patefecit. Tũc vniuersi gaudẽtes dixerũt: Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei. Audito ꝫ miraculo: ois puincia facta est xp̃iana: ita vt per centũ miliaria nullus inueniret cult⁹ paganorũ. ℟. Justus germi. In.ũ.noc. ℣. Posuisti.

Inuidiosa igitur relatio mittit ad traianũ impatorẽ: p clemẽtẽ epm oẽz ppl'm fuisse subuersum. Tũc traian⁹ impator misit ad eum ducẽ aufidianũ: quiqz coge/ret eum ad sacrificãdũ. Cuqz nõ posset eũ mutare: p̃cepit vt ligata ei ad colluz anchora in medio mari ꝑiceret. Quo facto: multitudo xp̃ianorz ad littus venies stare cepit z flere. Tũc dixerũt phebus z cornelius discipuli sci clemẽtis. Oremus oẽs ad dñm: vt ostendat nobis martyris sui corpus. ℟. Jste cognouit. Lec.v. Ranib⁹ aũt illis: recessit mare p tria milia stadiorz: z ingressi inuenerũt sarcophagũ mouũ: z corpus sci clemẽtis: et anchorã iuxta eũ positã: cũ q̃ missus fuerat in mare: z reuelatũ ẽ eis: ne tollerẽt corp⁹ ei⁹. Jgit frẽs charissimi oi anno in die solẽnitatis sci clemẽtis recedit mare per tria milia stadiorũ: iter p̃rebens ppl'o terre vsqz ad sepulchrũ martyris. Jbiqz vota reddẽtes ppli post octo dies regrediunt ad litt⁹. ℟. Dedisti dñe habitaculum martyri tuo clemẽti in mari i modũ tẽpli marmorei angelici manib⁹ p̃repatũ. Jter p̃bẽs ppl'o terre: vt enarrẽt mirabilia tua. ℣. Hoc dñe ad laudẽ z gloriam nominis tui fieri voluisti. Jter p̃rebẽs. Le.vj

Git diuina puidẽtia: vt sup̃a dictũ ẽ: pp̃l'o ẽ reuelatũ ne tollerẽt corp⁹ sci clemẽtis: et dicat eis: q̃ ipse petierit dñm: vt singul' annis die passionis ei⁹: z septẽ diebꝫ continuis: siccũ mare p̃beat iter: ad laudẽ dñi nostri iesu xp̃i: q̃ suo martyri hũc tumulũ p̃repauit. Factũ ẽ aũt in vna die solẽnitatũ: q̃dã mulier filiũ suũ i illo loco oblita est dormiẽtẽ. z cũ ad littus p̃exit post acta solẽnia: filiuz suũ reliqsse meminit. Illa ꝫo p circuitũ riparũ discurrebat credens filiũ suũ littori eiectũ eẽ. sz nihil inuemẽs indicij: ad p̃pa cũ fletu remeauit. ℟. Ur

inclit⁹. In. iij. noc. ℣. Magna est glia Xpō. Nihil opertū. Ome. vt i cōi. ℟. Stola iocū.

R Euerēte aūt so/lēnitatē die bti clemētis mulier illa recedēte mari anticipat oēs ad ingrediēdū. z ipa p̄cedit ad tumulū p̄ma: z iuenit filiū suū in eo loco vbi eū dormientē relīq̄rat in ipso adhuc sopore detētū. Illa ℣o velociter excitauit eū: z pp̄lis inspiciētib⁹ leuauit eū in vlnis suis icolumē. ℟. Btūs vir. N.

A T interrogauit mat filiū suū: vbi p totū anni Lix fuisset spaciū. At ille se nescire dixit: si ann⁹ iteger p̄teriisset: sic eū dormisse sic̄ vn⁹ noctis spacio. Tūc oēs q aderāt: bñdixerūt dñm: q tanta mirabilia ostēdit illis p beatū clementē martyrē atq; pōtifcē auree ciuitatē rome. Cui⁹ meritis z p̄cibus ad gaudia celestia nos p/ducat dñs nr̄ iesus xp̄s: q viuit z regnat in scla scl̄oz amē. ℟. Phebꝰ z cornelius discipuli bti clemētis dixerūt ad pp̄lm Orem⁹ oēs ad dñm: vt ostendat nob martyris sui corp⁹. ℣. Multitudo xp̄ianoz cepit ad littus stare z flere: tūc dixerūt phebus z cornelius. Oremus. Glia. Orem⁹. ℘. Te deū. ℣. Posuisti dñe. In laudib⁹ aii.

N On meis meritis advos/me misit dñs vt̄is coro/nis p̄ticipē me fieri. ℘. Dñs reg. Ant. Orāte scō clemēte apparuit ei agn⁹ dei. ℘. Jubila. Ant. Tlidit sup̄ mōtē agnū stā/tē: desub cui⁹ pede fons viuus emanat. ℘. Be⁹ de⁹ me⁹. Ant. Desub cui⁹ pede fōs viu⁹ emanat: fluminis ipet⁹ letificat ciuitatē dei. ℘. Benedicite. Ant. Oēs gētes p̄gyrū crediderūt xp̄m d̄ñm. ℘. Laudate Cap. Jste scūs. Hym. Martyr dei. ℣. Just⁹ vt pal. In euāgel. ant. Orem⁹ oēs ad dñm iesū xp̄m vt confessorib⁹ suis fontis venas apiat. ℘. Bñdcūs. Oro. Be⁹ q nos. Commemo. de scā felicitate. Ant. Sile & reg. &c. hoi ne. ℣. Add ucēt. Oro. Presta qs vt ā. Ad hōs añe de lau. Cetā de cōi vni⁹ martyris: cū oratione p̄p̄ria. Ad vesp. añe de lau. cū pal. ferialib⁹. Cap. Jste scūs Hym. Martyr dei. ℣. Elia z ho. In euan. añ. Dedisti dñe habitaculū martyri tuo clementi i mari in modū tēpli marmorei: angelici mānib⁹ p̄patū: interp̄bes pp̄lo terre: vt enarrēt mirabilia tua. ℘. Dñe. Oratio Be⁹ q nos. Commemo. de scō grisogono mart̄. Ant. Hic est vere. ℣. Posuisti. Oro. Deus dñe supplicatiōz

bus nr̄is: vt q ex iniqtate nr̄a nos reos esse cognoscim⁹: bti grisogoni martyr̄ tui intercessione liberemur, p do. ℭ Sci grisogoni martyris. L.j.

Bit sceles tissim⁹ impera tor dioclitian⁹ iussit scm̄ grisogonū sibi p̄sentari: cui z dixit Accipe p̄fecture dignitatez deos adorans. Scūs grisogonus rn̄dit: Unū deum adoro: atq; deor dearūq; simulachra execror: atq; accepta potestate cōminuo. Potestates v ero a te promissas: ac si lutū q̄ pedib⁹ calcat abijcio. Le. ij

Uncuratus dioclitianus iussit eum decollari: corpusq; ei⁹ in fluuio iactari: iuxta possessionē in q̄ tres sorores x̄pianissime morabāt: agape chronia z hyrene: cū scō goilo epō Qui etiā scūs goilus sci martyris corp⁹ in domo sua sepeliuit: z tricesimo die susceptiōis ei⁹ ad dn̄m ipse prexit. Le. ij.

Bit scē ỹgines agape et chronia i ignē sūt missē: et dū nec vestimēta earū arderent: intacte ab igne oronē fcā ad dn̄m prexerūt. Quidā ỹo ex his q cū sisinnio erāt extendens arcū sagittauit hyrenā: sicq; oronē plongata: suū x̄po reddidit spm̄. Cetera d cōi vir⁹ martyr. ℭ Scē katherine ỹgis z martyris ad vs āñe z p̄sal. feriales, La. Qui gliak. R̄. Virgo flagellat. Hym. Virginis ples. ỹ. Diffusa ē gra eua. añ Inclyta scē ỹgis katherine solēnia susciat alacrit pia mr̄ ecclesia: aue virgo deo digna: aue dulcis et benigna: obtine nobis gaudia: q̄ possides cuz Oglia. ỹ. Dñt. Oratio.

Eus q dedisti legē moysi in sūmitate mōtis synai: z i eodē loco p angelos tuos corpus btē katherine ỹgis z martyris tue mirabilit collocasti: tribue q̄s: vt ei⁹ merit⁹ z intercessione ad mōtē q x̄p̄s est valeamus peruenire. Qui tecū Ad matu. Inuit. Adorez virginū rex in scloz scla: Virgini q katherine ztulit celestia. ỹ. Venite. ỹ. Virgis p. Jn. j. no. añ Virgo scta katherina grecie gēma: vrbe alexandrina: costi regi erat filia. ỹ. Dñe dñs nr̄ Añ. Specie corpis decore nimis enituit: sz fide pulchrior sponso supno placuit. ỹ. Celi enar. Añ. Traditur ergo a pr̄e doctoribus p̄cipuis imbuenda liberalib⁹ studijs. ỹ. Dñi est Oter. ỹ. Diffusa est. Le. j

Axēti⁹ ipator ano rgni sui tricesimo quinto iussit oēs regni sui incolas ad tēplū deoz suoz cōuenire: z solēne eis sa-

crificiuz offerre. In vrbe autē alexādrinorū erat q̄dā puella annorū duodeuigiti speciosa et religiosa valde: regis costi vnica filia nomie katherina. Hec i palatio pris sui residēs ex tēplo idoloz son⁹ aialiū t tibicinū t gen⁹ organoz aurib⁹ suis insonuit. Que cāz regrēs cū ex nūcio didicisſz: ad tēplū vsqz ppauit. ℟. Nobil' t pulchra prudēs katherina puella: Flagrat amore dei: spernit vana gaudia mundi. ℣. Cui rex carne pat fuerat: reginaqz mater. Flagrat. Lec.ij. Bi q̄sdā deplorātes inspexit: q se xp̄ianos eē fatebāt: ſz metu mortis ad pphana sacrificia ipellebant. Btā ℣go dolore cordis sauciata: pect⁹ t linguā xp̄i munies signaculo: audēter ad impatorē ait: Salutationē tibi i pator pterrenos et ordis dignitas t rōnis via p̄monebat: si hecipa q̄ cultibus demonū exhibes creatori tuo impēderes: per quē reges regnāt: troia eleméta subsistūt. ℟. Martyriū fitiés: libamina cesaris horrēs: Exclamat xp̄m pter quē nil venerādū. ℣. Demonijs plena sunt hec ait ido la tēpla. Exclamat. L.ij. Unqz puella hec loqret impator admirās ait Si nroz philosophoz gymnasijs o virgo erudiēda persedisses: deorū nostrorū numina diuinitatis honore vacua nequaquā astrueres. Hec dicens accito clāculū nūcio: misit lras p̄ infratacētes prouincias ad oēs rethores t grāmaticos: p̄mittens illos altis honorib⁹ donandos: si hanc suis assertionibus superatam reddiderint ℟. Hec quinquageños oratores superatos: Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. ℣. Efficiens testes fidei: quos pertulit hostes. Dirigit Elia. Dirigit. Jn.ij.nocť.aij. Cū eēt adhuc i annis ℣go puer⁹ lib⁹ cart⁹ orbata parētib⁹ mūdi renūciauit opibus. ℟. Eructauit. Aij. Maxētius instat impi⁹ dū idoloz cultib⁹ puella voce libera hec sum clamat demōia: t deū te xp̄e solū p̄dicatos virgineū. ℟. De⁹ nr̄ re. Aij. Cesar electos cōuocat rethores t grāmaticos aduersus illā disputaturos: q̄s vincens ℣go xp̄i fidē docuit: t martyres dignos deo exhibuit. ℟. Fūdamēta. ℣. Spē tua. L.iij. Peragratis igit puicie finib⁹: nunci⁹ reuertit: ducens secū q̄ngīta viros: q se in oi sapiētia mūdi excellē vltra oēs mortales asserebāt. Jn

terea ꝟgo scā sub custodia ser
uata: de ꝯflictu regis impterri
ta: militie sue agonē dño com
mēdabat. Cui appuit angel⁹
dñi dicēs: Cōstanē unquit age
grata deo puella: qz tecū ē dñs
p cui⁹ honoze certamia inisti
Ipse affluēti ꝟbi ipetū fūdet i
os tuū: cui aduersarij resistere
nō p̄zualebūt: sz insup p te cō
uersi ad xp̄z: cū palma marty
rij vite ianuā introibūt. ℟. O
q̄z felices p te scissima plures:
Quos iubet occidi p xp̄o tur
bidus hostis. ℣. Cū duce poz
phirio fit martyr cesaris vxoz
℟. Quos iubet occi. Le. v.
Sedēte itaq; impatoze p
tribunali: assūt oratozes pōpo
so eloquentie fastu tumentes.
Astat puella fidēs i dño. Fcō
ātfilētio: ꝟgo xp̄i ꝙuersa ad il
los: ego inqt: o seniozes sillogi
sticas disputatiōes abzogans
iudico me int vos nihil aliud
scire: nisi eū q ē vera scia et i se
credētiū glia dñm meū iesuz
xp̄m: q ē rerū oim p̄ncipiū sōs
et ozigo bonoz ū: ex q̄ oia: in q̄
oia visibilia ꝯstāt. Hec t alia
multa dū ꝟgo disserēt: stupe
facti cūcti oratozes obmutue
runt. Quib⁹ ipator indignat⁹
ait: Quid vos ignaui t dege
neres velut elingues sic obmu
tescit. ℟. Impt⁹ hāc cesar sisti
iubet ante tribunal: Hāc vt p
uertat sic draco vel leo certat.
℣. Illa manet ꝯstās nō blāda
vel aspera curās. Hanc.
Tunc vn⁹ doctoz Le. vj
maioz natu tyrāno dixit: Hoc
tibi impatoz ꝯstāter fatemur:
qz nisi aliā sectā p̄babiliozē
ostēderis de dijs q̄s colui⁹:
ecce oēs ad xp̄m cōuertimur.
Audiēs hec tyrān⁹: iussit oēs i
medio ciuitat igne ꝯcremari
In quib⁹ illud mirabile cōti
git: q̄ nec capill' eoz aut vesti
mētis vlla ignis lesio appuit:
sz migrauerūt ad dñm. Scāz
ꝟo ꝟginē expoliatā iussit scoz
pionib⁹ cedi: t in carcē claudi
Regina ꝟo de btā katherina
valde āxia eā alloq tvidē cu
piebat. Et vocās ad se quēdā
militē noie porphiriū postu
lat: vt placat custodib⁹ collo
quio virgis potiret. ℟. Virgo
flagellat: cruciāda fame reli
gat: carcere clausa manet: lux
celica fusa refulget. Fragrat
odoz: dulces cantāt celi agmi
na laudes. ℣. Sponsus amat
spōsā: saluatoz visitat illā. Fra
grat. Blia. Fragt. Jn. y. no. aſſ
Blioſā ꝟginē tyrān⁹ flagella
ri impat: t cruciandā fame in
carcere recludi: cui escā p colū
bā xp̄s facit mistrari. ℘ Can
tate. ℣. Illa deo dum agit

gras i tenebris lux emicat: fragrat odor vinces balsama adest: & cotio angelica lacero corpori celestia adhibes medicamina. ps. Dns reg. exul. An. Cū cetu virgineo adueniens saluator sponsus sponsaq; pie visitat ꝙsolat & roborat ꝙstas esto ait filia tecū ego sū nil paueas ps. Lātate ij. ℣. Adiuuabit eā Si festū sit duplex tūc erit mi vij. lec. de expone euāg. Sile est reg. ce. the. O me. vt in cōi Et si nō sit duplex tunc erit de regēda ppria absq; pnūciatione euāg. vt notat in festo sci Nicholai episcopi. L. vij.

Gif ꝑma vigilia noctis regina simul & porphirio itro eūtes carcerez cui⁹ ex fulgore claritatis pterriti corruerunt in terraz. Surgite inqt virgo egregia & ne paueatis. Et surgentes ꝙtēplati sunt angelos plagas eius vnguēto vndiq; circūfouētes. Hinc bta virgo reginā cepit alloq dicēs. Jaz regina forti aio esto: q; post hoc triduū itura es ad deum. Audiēs tyrānus reginā & porphiriū ac ducētos milites cū eis cōuersos ad dnm ꝑ planctu velut amens effect⁹: fecit reginaz extra ciuitatē duci: et māmillis pus extortis caput a ceruice rescindi. Porphiriū ꝙo cū suis militib⁹ etiā decollari: & sic migrauerūt ad dnm ℟. Horrendo subdēda rotaz machinamēto virgo deū clamat celum tonat angel⁹ astat Ecce repentinā dant plebs rote ruinā. ℣. Tandē caldeis quōdā fornax babylonis. Ec

Postera l. viij. ce repē auit die maxent⁹ beataz katherinā sibi iubet ꝓsentari Cui sic ait. Menos o malefica deceptrix amplius ꝓtrahas: qd vis e duob⁹ elige: aut maturius dys offer libamina: aut hodie capitali plecteris sentētia. Cui virgo. Te inquit ꝓtrahere diuti⁹ tyrāne nō ꝙro: fac ꝙcūq; aio cepisti. Tūc tyrān⁹ iussit eā extra portā decollari. Que cū ad locū passionis duceret: eleuata in celū oculis dixit. Gras tibi ago bone iesu: q me intra collegiū ancillaz tuarū cōnumerare dignatus es Obsecro ergo vt qcūq; in laudem & gloriā nois tui passionis mee memoriā egerit: siue in exitu aie sue: aut in ꝙcunq; necessitate me inuocauerit: celeré obtineant ꝓpitiationem. ℟. Percussa gladio dat lac ꝑ sanguine collo. Quaz manus āgelica sepeliuit vertice syna ℣. Mēbris virgieis olei fluit vnda salubris. Quā ma. L. vj.

Ecdū oronez cōpleue/
rat: z ecce vox ad eā de
celo venit dicēs. Veni dilecta
mea veni: ecce tibi btitudinis
apta ē ianua: z ne soliciter de
donis q̄ postulas. Maz hijs q
passionē tuā celebrauerint: et
q in piculis z necessitatib⁹ te i
uocauerint: optata p̄sidia pro
mitto de celis. Facta ergo hac
voce: xp̄i virgo lacteā ceruicē
p̄tēdēs a spiculatore decolla
ta ē: z lac p sanguine effluxit.
Angeli quoq; assūptū corpus
p altū aera subuehētes: i mó/
te synai deposuerūt. De cui⁹
sepulchro riu⁹ olei ideficient
manare videt ad laudē ipsius
martyris z dñi nr̄i iesu xp̄i. ℟.
O mr̄ nr̄a. ℣. Jā xp̄o. ℣rosa.
Eterne virgo. vt in fō vni⁹ ℣/
ginis. p̄s Te deū. ℣ Spē tua.

Passionē glo/ Jn lau. añ.
riose virgis katherie de
uote plebs celebret fidelis q̄
sui memores deo commēdat
meritis z iuuat beneficijs. p̄s.
Dñs reg. Añ. Post plurima
supplicia martyr alma ad de/
collandū ē ducta: ad celū ma/
nus oculos tēdēs collū sub iu
gulo orās dat glorią deo. p̄s.
Jubilate. Añ Expecto pro te
gladiū iesu rex bone tu meuz
da padiso spm̄ z fac mibi cor/
dią meā agentib⁹ memoram.
p̄s. Be⁹ de⁹ me⁹. Añ. Vox de
celis isonuit veni dilecta mea
iā veni intra in thalamū spōsi
tui: qđ postulas ipetrasti p q/
bus oras sal⁹ erit. p̄s. Bñdici
te. Añ Quia deuotis laudib⁹
tui memoriā pie recolimus o
btā katherina ora p nobis q̄s
p̄s. Laudate. Cap. Sapientia
Hym. Jesu corona virgi. ℣ñ.
Adducent regi. Jn euāge. añ.
Bñdict⁹ dñs rex celestis q p
merita btē katherine virgi: nis
medelā lāguidis p̄stat sanita
tis ipsi⁹ corpis oleo fideliter
punctis. p̄s. Bñdictus. Dño.
De⁹ q dedisti. Ad horas añe
de laud. Lete. de cōi cū orōne
De⁹ q de. Ad vs. añe de lau.
cū psalmis sei. Si festū fuerit
ōplex di. ℟ O mr̄ nr̄a. sine p
sa. Jn euā. añ. Prudēs z vigi
lans virgo q̄lis es cū spōso il/
lo qui te elegit de mundo q̄z
pulchra q̄z mirabilis quanta
luce spectabilis int̄ syon iuuē
culas z hierl̄ filias thalamo
gaudens regio cōiuncta dei fi
lio. p̄s. Dēus. Dño. De⁹ q de.
Idem. ō Lino papa z marty
re añ. Hic ē ℣e. ℣. Glia et ho
Dño. Dia q̄s. vt i cōi. ¶ Sci
Lini pape z martyris. Lec. j.

Passionez frēs charissimi
bti z glorioſi lini pape ol.
mēte celebremus: q̄r magnis

est honorādus laudib⁹ in ecclesia: qui fideliter ihesu christi imitat⁹ est vestigia. Ipse eum mūdum p celestis regis amore oino cōtempsit: et xp̄o fideli syncera adhesit: ⁊ corp⁹ suū vitijs ⁊ cōcupiscentijs habuit crucifixū. Uestiebat eni amore dei ⁊ calore xp̄i: q⁹ mūdus erat a dilectione mundi. Le.ij.

Gloriosus vero martyr iste papa linus eterna obtinuit p̄mia: quia in certamine eius victoria christus fuit ⁊ gloria. Ille autez de pena gloriam transiuit ad coronam: persecutor eius de breui felicitate ad ꝑpetuā raptus est penā. Et quia in ei⁹ mente erat digna spūiscto habitatio nulla aduersus eum ꝑualuit furens emulor psecutio. Le.iij

Hoc autē solum attendebat. vt hostē vinceret et xp̄o placeret. Dñs aūt ei gr̄e sue exhibuit beneficia: ⁊ totū euacuauit qđ implere disponebat aduersariorū audacia. Miles xp̄i iste papa lin⁹ ita cōgratulabat in scā hominis ꝓscientia: vt nunq̄z satiari ei⁹ valuit dulcedine: cui⁹ desiderium semp habuit in mente. Let. de cōi vnius marty. Sci Saturnini marty. oio.

Deus qui nos beati saturnini martyris tui cōcedis natalicio perfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari. per dñm.

In tempore quo maximianus augustus rediens de partib⁹ affrice ad vrbem romā volēs placere diocliciano augusto: vt in nomie ei⁹ termas solis edificaret: cepit in inuidia christianorum omēs milites siue romanos ad affrictionē operis ⁊ laboris cōpellere: ⁊ per varia loca: alios ad lapides: alios ad arenā fodiendam damnauit. Tenti sunt ergo a militibus paganis ciriacus ⁊ sisinius diaconi ecclesie romane: ac perducti sūt ad tribunū exupium. Quos suscipiens tribunus retrudit in custodia publica. Lect.v.

Erat aūt inter eos qđaz senex saturniuus nomie Et q⁹ senectute fuerat macer atus: ceperūt eū ad portādū adiuuare. Hoc cū videret custodes fieri: q⁹ ciriacus ⁊ sisinius sarcinas suas ⁊ alias adiuuante xp̄o portarent: mirati sunt ⁊ nunciauerūt tribūno exupio. Tunc tribun⁹ nunciauit maximiano dicens: qđ cū hymnis ⁊ laudibus dei et omni veneratione xp̄o gloriā Tunc Le.iij redderent. Iratus maximianus tra

didit eos laodicio prefecto: Atq; laodicius iussit retrudi in carcerem sene saturninum atq; fisinniu diaconez. Et venrebant ad eos multi gentiles et baptizabant cu omni fiducia. Post dies xo quadraginta duos misit t exhibuit saturninum t fisinniuz. Qui post diuersa supplicia depositi de eculeo: ducti sunt via numentana: miliario ab vrbe roma tus minus secundo: t ibi capite truncati migrauerunt ad xpm. Quoz corpora collegit trason vna cum beato iohane psbytero. sub die tertio kalendas decembris: regnante dño nostro iesu xpo: cui é honor t gloria cu deo patre in vnitate spiritussancti p omnia secula seculoz. Amen. Lcie. de cõi vni martirib cũ oõne. Deo qui nos. tc.

Breuiarium scdm morem t consuetudinem sancte ecclesie Eboracensis anglicane: ad laudem t gloriã sanctissime trinitatis: genetricis dei virginis marie: totiusq; hyerarchie celestis: ipsiusq; sacrosancte ecclesie Eboracẽsis deuotissimi reuerentiaz t honorem: Singulari cura ac diligẽtia impensisq; Frideric egmundt bene reuisum emendatumq; feliciter est explicitum. Impressum venetijs p Johannem hãman de Landoia dictuz hertzog: limpidissimis: vt cernit: caracteribꝰ: Anno salutis post millesimuz quatercentesimũ nonagesimo tertio. Kalendas madij.

1. 164 a b

356